

Udkast til bruttolovforslag
til
lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter

Oversigt (indholdsfortegnelse)

Afsnit I – Generelle bestemmelser

Kapitel 1 – Anvendelsesområde

Kapitel 2 – Definitioner

Afsnit II – Tilladelse og virksomhed

Kapitel 3 – Tilladelse og ansøgning

Kapitel 4 – Tilknyttede agenter og anden tilladt virksomhed

Kapitel 5 – Grænseoverskridende virksomhed

Afsnit III – God skik m.v. og aktionærrettigheder

Kapitel 6 – God skik m.v.

Kapitel 7 – Aktionærrettigheder

Afsnit IV – Ejerforhold samt styring og ledelse m.v.

Kapitel 8 – Ejerforhold

Kapitel 9 – Ledelsen

Kapitel 10 – Styring og indretning

Kapitel 11 – Aflønning

Kapitel 12 – Videregivelse af fortrolige oplysninger

Afsnit V – Kapital- og likviditetsforhold

Kapitel 13 – Solvens og likviditet

Kapitel 14 – Midlernes anbringelse

Kapitel 15 – Koncernregler og konsolidering m.v.

Afsnit VI – Årsrapport og revision

Kapitel 16 – Årsrapport og revision

Afsnit VII – Indgreb i eller ophør m.v.

Kapitel 17 – Sammenlægning og ophør

Kapitel 18 – Tidlig indgriben

Kapitel 19 – Krisehåndtering

Kapitel 20 – Afviklingsplanlægning

Kapitel 21 – Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter

Afsnit VIII – Tilsyn m.v.

Kapitel 22 – Tilsyn

Kapitel 23 – Tavshedspligt

Kapitel 24 – Parter, frister og kommunikation

Afsnit IX – Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 25 – Straffebestemmelser

Kapitel 26 – Delegations- og klagebestemmelser

Kapitel 27 – Offentliggørelse

Kapitel 28 – Ikrafttræden m.v.

Bilag

Bilag 1 – Investeringservice og -aktiviteter

Bilag 2 – Finansielle instrumenter

Bilag 3 – Beregninger vedrørende krav om nedskrivningsegne passiver og subordination

Afsnit I

Generelle bestemmelser

Kapitel 1

Anvendelsesområde

Fondsmæglerselskaber

§ 1. Loven finder anvendelse på fondsmæglerselskaber samt virksomhed omfattet af §§ 2-9, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Bestemmelser, der gennemfører afsnit IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringselskaber, finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber omfattet af § 230 og på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Stk. 3. Kapitel 18-21 finder kun anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter.

Øvrige værdipapirhandlere

§ 2. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 anvendelse.

Tilknyttede agenter etableret her i landet

§ 3. For tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og som er udpeget af fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter, finder § 28, stk. 2 og 3, og § 30, stk. 1 og 2, nr. 1 og 2, og stk. 3-4, anvendelse.

Stk. 2. For tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og som er udpeget af investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice eller -aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Union har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 30, stk. 1 og 2, nr. 1 og 2, og stk. 3, §§ 38, 40, 45, 46, 47, 48, § 95, stk. 2, nr. 5, og stk. 7, §§ 107, 215, 216, 218, 227, § 228, stk. 1 og 3, §§ 229, 240, 242, 243, 244, 245, 251, 252, 253, 266 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse.

Fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder

§ 4. For fondsmæglerholdingvirksomheder finder § 45, stk. 1, kapitel 8, §§ 67, 71, § 75, stk. 4, §§ 67, 94, 99, 104, 106, 108, 109, 110, 112, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 134, 136, 137, 138, 139, 140, kapitel 16, § 178, stk. 3, § 182, § 194, stk. 1, §§ 209, 212, 215, 217, 218, 220, 221, 223, 224, 227, 228, 229, § 232, stk. 3, §§ 234, 236, 240, 241, 242, 246, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 276 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse.

Stk. 2. For blandede holdingvirksomheder finder § 188, stk. 5, nr. 13, § 215, § 227, stk. 1, og §§ 248, 254, 255, 256, 257, 258 og 264 anvendelse.

EU/EØS-virksomheder

§ 5. For filialer af investeringsselskaber, kreditinstitutter og administrationselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 40, 45, 46, 47, 48, § 95, stk. 2, nr. 5, og stk. 7, §§ 107, 215, 218, 224, 227, § 228, stk. 1 og 3, §§ 229, 240, 242, 243, 244, 245, 254, 255, 256, 259, 260, 262, 266, 276 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse. For filialer af investeringsselskaber finder § 38 også anvendelse.

§ 6. For grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringservice og -aktiviteter udøvet her i landet af investeringselskaber, kreditinstitutter og administrationsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 244 og 245 anvendelse. For grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringservice og -aktiviteter udøvet her i landet af investeringselskaber finder § 39 også anvendelse.

Tredjelandsvirksomheder

§ 7. For filialer her i landet af investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som er meddelt tilladelse af Finanstilsynet, finder §§ 42 og 43 anvendelse. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i 1. pkt. nævnte filialer.

Stk. 2. For filialer her i landet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringservice -aktiviteter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til § 33 a, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, finder §§ 45, 47, 48, 94, § 95, stk. 1, 2 og 7, § 107 samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og foranstaltninger vedtaget i medfør heraf anvendelse.

§ 8. For grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser udøvet her i landet af investeringselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til § 41, stk. 1, finder §§ 41, 45, 47, 48, 227, 240, § 254, stk. 2, §§ 251, 252, 253, 260 og regler udstedt i medfør af heraf anvendelse.

Stk. 2. For grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser ydet eller udført her i landet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det

finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som er meddelt tilladelse af Finanstilsynet i henhold til § 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, finder §§ 47, 48, 227, 240, § 254, stk. 2, §§ 251, 252, 253, 260 og regler udstedt i medfør af heraf anvendelse.

Leverandører og underleverandører

§ 9. For leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder finder § 227, stk. 1, § 228, stk. 4, og §§ 251, 252 og 253 anvendelse.

Kapitel 2

Definitioner

§ 10. I denne lov forstås ved:

- 1) Små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber: De fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.
- 2) Investeringservice og -aktiviteter: De i bilag 1, afsnit A, anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag 2 omhandlede instrumenter.
- 3) Accessoriske tjenesteydelser: De i bilag 1, afsnit B, anførte tjenesteydelser.
- 4) Finansielle instrumenter: De instrumenter, som er oplistet i bilag 2.
- 5) Investeringselskab: En udenlandsk juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter til tredjemand på et professionelt grundlag.

- 6) Kreditinstitut: En udenlandsk juridisk person, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.
- 7) Startkapital: Den kapital, der skal være til stede for at modtage tilladelse som fondsmæglerselskab.
- 8) Solvensbehov: Det krav, som fastsættes i overensstemmelse med § 118.
- 9) Solvenskrav: Det krav, som fastsættes i overensstemmelse med § 119.
- 10) Kapitalgrundlagskrav: Det krav, som er fastsat i tredje del, afsnit I, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.
- 11) Filial: Et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, og som yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringsselskabs tilladelse.
- 12) Tilknyttet agent: En fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.
- 13) Dattervirksomhed: En virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.
- 14) Modervirksomhed: En virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.

15) Koncern: En modervirksomhed med en eller flere dattervirksomheder, jf. § 11.

16) Snævre forbindelser:

- a) Direkte eller indirekte forbindelser af den i nr. 15 angivne art,
- b) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
- c) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.

17) Konsolideret situation: Den situation, der følger af anvendelse af kravene Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af den 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber i overensstemmelse med artikel 7 på et moderinvesteringsselskab i Den Europæiske Union, moderinvesteringsholdingselskab i Den Europæiske Union eller blandet finansielt moderholdingselskab i Den Europæiske Union, som om dette selskab sammen med alle investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, accessoriske servicevirksomheder og tilknyttede agenter i investeringsselskabskoncernen udgjorde et enkelt investeringsselskab; med henblik på denne definition finder betegnelserne »investeringsselskab«, »finansieringsinstitut«, »accessorisk servicevirksomhed« og »tilknyttet agent« også anvendelse på virksomheder etableret i tredjelande, som, hvis de havde været etableret i Den Europæiske Union, ville opfylde definitionerne af disse betegnelser.

18) Associeret virksomhed: En virksomhed, i hvilken et fondsmæglerselskab og dets dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på virksomhedens driftsmæssige og finansielle ledelse, men som ikke er en dattervirksomhed af fondsmæglerselskabet. Et fondsmæglerselskab og dets dattervirksomheder formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis de tilsammen besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.

19) Fondsmæglerholdingvirksomhed: Et finansieringsinstitut, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er fondsmæglerselskaber eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et af sådanne dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, og som ikke er et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

20) Blandet holdingvirksomhed: En modervirksomhed, bortset fra et finansielt holdingselskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed, et kreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller en blandet finansiell holdingvirksomhed, hvis dattervirksomheder omfatter mindst ét fondsmæglerselskab.

21) Blandet finansiell holdingvirksomhed: En ureguleret modervirksomhed, som sammen med sine dattervirksomheder, hvoraf mindst én er en reguleret enhed med hovedkontor i Den Europæiske Union, og andre enheder udgør et finansiell konglomerat.

22) Fondsmæglerselskabskoncern: En koncern af virksomheder, som består af en modervirksomhed og dens dattervirksomheder eller af virksomheder, som opfylder betingelserne i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og hvoraf mindst et er et fondsmæglerselskab, og som ikke omfatter et kreditinstitut.

23) Moderinvesteringsselskab i Den Europæiske Union: Et investeringsselskab i en medlemsstat, der er del af en investeringsselskabskoncern, og som dattervirksomhed har et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant investeringsselskab eller finansieringsinstitut, og som ikke selv er dattervirksomhed af et andet investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller et investeringsholdingselskab eller blandet finansiell holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat.

24) Moderinvesteringsholdingselskab i Den Europæiske Union: Et investeringsholdingselskab i en medlemsstat, der er del af en investeringsselskabskoncern, og som ikke selv er dattervirksomhed af et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat eller af et andet investeringsholdingselskab i en medlemsstat.

25) Blandet finansiell moderholdingselskab i Den Europæiske Union: En modervirksomhed for en investeringsselskabskoncern, som er et blandet finansiell holdingselskab.

26) Finansieringsinstitut: En virksomhed, som ikke er et kreditinstitut eller fondsmæglerselskab, og som ikke er et rent industriell holdingselskab, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og 15 i bilag I til Europa-Parlamentets

og Rådets direktiv 2013/36/EU af 16. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter. Tillige kan det være et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et investeringsholdingselskab, et betalingsinstitut som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betalingstjenester i det indre marked og et porteføljeadministrationsselskab, men ikke forsikringsholdingselskaber eller blandede forsikringsholdingselskaber som defineret i artikel 212, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed.

27) Kvalificeret andel: En direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

28) Reel ejer: Fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af kvalificerede andele eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.

29) Kapitalinteresser: En virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed.

30) Kapitalandele: Andele i aktieselskaber (aktier), i anpartsselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital.

31) Systemisk risiko: En risiko for forstyrrelse af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien.

32) Kompetent myndighed: En offentlig myndighed eller et offentligt organ i en medlemsstat, som er officielt anerkendt og ved national ret tillagt beføjelse til at føre tilsyn med investeringsselskaber i overensstemmelse med dette direktiv som led i den gældende tilsynsordning i den pågældende medlemsstat.

33) Hjemland: Et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den pågældende virksomhed har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted.

34) Værtsland: Et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et investeringsselskab har en filial og yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjermedlemmer eller deltagere, der er etableret i den medlemsstat, til at handle i virksomhedens system.

35) Overholdelse af koncernkapitaltest: En modervirksomhed i en fondsmæglerselskabskoncerns opfyldelse af kravene i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

36) Koncerntilsynsførende: En kompetent myndighed med ansvar for tilsynet med, om moderinvesteringsselskaber i Den Europæiske Union, og investeringsselskaber, som kontrolleres af moderinvesteringsholdingselskaber i Den Europæiske Union eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Den Europæiske Union, overholder koncernkapitaltesten.

37) Outsourcing: Et fondsmæglerselskabs henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder til en leverandør.

38) Outsourcingvirksomhed: Et fondsmæglerselskab, som outsourcer aktiviteter til en leverandør.

39) Leverandør: En virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.

40) Videreoutsourcing: En leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.

41) Ledelsesorgan: Det eller de organer i et fondsmæglerselskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester, som er udpeget i overensstemmelse med national lovgivning, der har beføjelse til at fastlægge enhedens strategi, målsætninger og generelle ledelsesprincipper, og som fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutningstagning og omfatter personer, som varetager enhedens daglige ledelse.

42) Ledelsesorgan i dets tilsynsfunktion: Ledelsesorgan, der handler i sin funktion med kontrol og overvågning af ledelsens beslutningstagning.

43) Øverste ledelse: De fysiske personer, som i et investeringsselskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester har ledelsesfunktioner, og som over for ledelsesorganet er ansvarlige for enhedens daglige ledelse, herunder for gennemførelsen af selskabets politikker for distribution af tjenesteydelser og produkter til kunderne og af dets personalepolitik.

44) Variable løndele: Aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

45) Kønsneutral aflønningspolitik: En aflønningspolitik baseret på lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, uanset den ansattes køn.

46) Udførelse af ordrer for investorers regning: Indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter.

47) Handel for egen regning: Handel over egenbeholdningen, som resulterer i handel med et eller flere finansielle instrumenter.

48) Eksponering: Summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om eksponeringer i §§ 88 og 135, undtages følgende mellemværender:

- a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.
- b) Ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på fem arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.
- c) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.
- d) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: Intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.

49) Derivater: De finansielle instrumenter, som der er defineret i bilag 2, nr. 4-10.

50) Strukturert indlån: Indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales eller er i fare efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikkeomsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser

51) Multilateral handelsfacilitet (MHF): Ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres, og som drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17, 18, 20, 22 og 23 i lov om kapitalmarkeder.

52) Organiseret handelsfacilitet (OHF): Ethvert multilateralt system, som ikke er et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), og hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser

i obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater kan interagere i systemet på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale efter afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2014/65 om markeder for finansielle instrumenter.

53) Reguleret marked: Et multilateralt system, der drives eller forvaltes af en markedsoperatør, som, inden for systemet og under iagttagelse af faste regler, sætter forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter i forbindelse med hinanden eller befordrer dette på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale om finansielle instrumenter, der er optaget til handel efter dette markeds regler eller systemer, og som er meddelt tilladelse og fungerer efter forskrifterne samt afsnit III i direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter.

54) Markedsplads: Et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF).

55) Formidler: En virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

56) Kapitalforvalter: En virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til skønmæssig porteføljepleje vedrørende aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

57) Rådgivende stedfortræder: En juridisk person, der på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og, hvis det er relevant, andre oplysninger om de børsnoterede selskaber med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af stemmerettigheder.

58) Nedskrivningsegne forpligtelser: Forpligtelser, der er omfattet af bail-in, og som er omfattet af § 198, stk. 1, eller § 201.

59) Efterstillede nedskrivningseguede instrumenter: Instrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1 og 2, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

60) Afviklingsenhed: En virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncerneafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

61) Afviklingskoncern: En afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis

- a) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed,
- b) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller
- c) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

Koncerner

§ 11. En modervirksomhed udgør sammen med en eller flere dattervirksomheder en koncern. En virksomhed kan kun have én direkte modervirksomhed. Opfylder flere virksomheder et eller flere af kriterierne i § 12, er det alene den virksomhed, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

§ 12. Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,
- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Stk. 4. Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har bestemmende indflydelse.

Stk. 5. Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder.

Afsnit II

Tilladelse og virksomhed m.v.

Kapitel 3

Tilladelse og ansøgning

Værdpapirhandlere og tilladelse som fondsmæglerselskab

§ 13. Virksomheder, der som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandler, medmindre virksomheden allerede har tilladelse efter § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Værdipapirhandlere kan desuden udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B. Tilladelse til at udøve en eller flere af disse accessoriske tjenesteydelser kan kun gives i tilknytning til tilladelse til den investeringservice og -aktiviteter, der er omfattet af bilag 1, afsnit A. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.

Stk. 2. Værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, er fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber må kun yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.

Stk. 3. Værdipapirhandlere, Danmarks Nationalbank, Statens Administration samt kreditinstitutter, investeringselskaber og administrationselskaber, der opfylder betingelserne i §§ 5, 38, 39 og 41-43 har eneret til som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, og med de instrumenter, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, jf. dog § 11, stk. 2, og § 95, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 3 finder ikke anvendelse på en virksomheds udførelse af handler med og formidling af værdipapirer, som virksomheden selv udsteder.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer ud over de af stk. 2 og 3 omfattede, der kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A.

§ 14. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, skal have tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiell virksomhed senest på den dato, hvor:

- 1) Gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder udgør eller overstiger 30 mia. euro, eller
- 2) gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder er mindre end 30 mia. euro, og fondsmæglerselskabet er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle koncernens virksomheder, der enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro, og som udfører aktiviteter som omhandlet

i bilag 1. afsnit A, nr. 3 og 6, udgør eller overstiger 30 mia. euro, begge beregnet som et gennemsnit over en periode på 12 på hinanden følgende måneder.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab omfattet af stk. 1 kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, som fondsmæglerselskabet har tilladelse til i medfør af sin tilladelse efter § 13, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiel virksomhed.

Investeringservice og -aktiviteter med andre instrumenter og kontrakter

§ 15. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

§ 16. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over finansielle instrumenter omfattet af bilag 2 fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med.

Forpligtelsen og eneretten til navne

§ 17. Fondsmæglerselskaber har eneret til at benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« i deres navn. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er fondsmæglerselskaber.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af et reguleret marked, har eneret til at benytte betegnelsen »børsmæglerselskab« og kan i deres navn anvende denne betegnelse i stedet for »fondsmæglerselskab«. Andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er børsmæglerselskaber.

Stk. 3. Fondsmæglerselskaber skal benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« eller »børsmæglerselskab« i deres navn.

Startkapitalkrav

§ 18. En virksomhed, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab, skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst:

- 1) 75.000 euro for virksomheder, som søger om tilladelse til at yde eller udføre en eller flere investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 7, og som ikke har tilladelse til at opbevare kunders penge eller værdipapirer.
- 2) 150.000 euro for virksomheder, som søger om tilladelse at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, som ikke er omfattet af nr. 1, 3 eller 4.
- 3) 750.000 euro for virksomheder, som søger om tilladelse til at yde eller udføre en eller begge investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6.
- 4) 750.000 euro for virksomheder, som søger om tilladelse til at yde eller udføre begge investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 9.

Stk. 2. Startkapitalen skal sammensættes i overensstemmelse med artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Erklæring vedrørende opbevaring af kunders penge og værdipapirer

§ 19. Fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 18, stk. 1, nr. 1, skal én gang om året indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Erklæringen skal være underskrevet af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion.

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 20. Finanstilsynet meddeler efter ansøgning tilladelse som fondsmæglerselskab, jf. § 13, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Kravene til tilladelse i § 13, stk. 1-3, er opfyldt.
- 2) Kravet om startkapital i § 18 er opfyldt.
- 3) Medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravene i §§ 75, 76 og 78.
- 4) Ejere af kvalificerede andele opfylder kravene i § 60, stk. 1.
- 5) Der foreligger ikke snævre forbindelser mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

- 6) Lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, vil ikke kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.
- 7) Ansøgers organisatoriske og administrative forhold er forsvarlige.
- 8) Ansøgeren har hovedkontor og hjemsted i Danmark.
- 9) Ansøgeren tilsluttes indskyder- og investorgarantiordningen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse, hvis formålet med at placere hovedkontor og hjemsted i Danmark alene er at undgå at være omfattet af lovgivningen i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemmehørende.

Krav til ansøgning om tilladelse

§ 21. En ansøgning om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 20 er opfyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele samt oplysninger om organisatoriske og administrative forhold for det påtænkte fondsmæglerselskab. En ansøgning om tilladelse skal endvidere indeholde en af ansøgeren udarbejdet driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Sagsbehandlingsfrister

§ 22. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest seks måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke senest seks måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan ansøger indbringe sagen for domstolene.

Suspension af behandling af ansøgning

§ 23. Finanstilsynet kan suspendere behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed fra ansøgere, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når suspensionen har til formål at efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område.

Tilladelse til broinstitut

§ 24. Finanstilsynet kan give tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 9, til et broinstitut oprettet i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke opfylder alle betingelser for at få tilladelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til at nå afviklingsmålene. Kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber skal dog være opfyldt. Finanstilsynet fastsætter samtidig med tilladelsen en frist til opfyldelse af kravene for at opnå tilladelse i henhold til § 13, stk. 1, jf. § 20.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, når Finansiell Stabilitet opretter et broinstitut i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, undtage Finansiell Stabilitet fra at opfylde reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, denne lov eller regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende regler og afviklingsmålene, jf. dog stk. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for Finansiell Stabilitets undtagelse fra reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder. Fristen kan forlænges, hvis betingelserne i § 22, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt.

Stk. 3. Uanset stk. 2 finder kapitel 12 om videregivelse af fortrolige oplysninger og § 134 anvendelse på Finansiell Stabilitet som finansiell holdingvirksomhed eller blandet holdingvirksomhed.

Registrering hos Erhvervsstyrelsen

§ 25. Når Finanstilsynet har meddelt tilladelse som fondsmæglerselskab, jf. § 20, kan Erhvervsstyrelsen foretage de nødvendige registreringer.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber skal ved anmeldelse til registrering, jf. stk. 1, og ved anmeldelse af vedtægtsændringer indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervsstyrelsen, der videresender en kopi til Finanstilsynet.

Selskabsform, aktiekapital og egne aktier m.v.

§ 26. Fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber med en bestyrelse og direktion.

Stk. 2. Aktiekapitalen skal indbetales fuldt ud. Immaterielle aktiver kan ikke anvendes til indbetaling af aktiekapital.

Stk. 3. Deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmeværdi kan ikke finde sted.

Stk. 4. Fondsmæglerselskaber må ikke mod vederlag til eje eller pant erhverve egne aktier, hvis den pålydende værdi af fondsmæglerselskabets og dets dattervirksomheders samlede beholdning af aktier i fondsmæglerselskabet som følge af erhvervelsen vil overstige 10 pct. I den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for fondsmæglerselskabets regning.

Indløsning af aktier m.v.

§ 27. Selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber.

Kapitel 4

Tilknyttede agenter og anden tilladt virksomhed

Tilknyttede agenter

§ 28. Et fondsmæglerselskab kan udpege en fysisk eller juridisk person som tilknyttet agent.

Stk. 2. En tilknyttet agent kan udføre følgende aktiviteter på vegne af fondsmæglerselskabet:

- 1) Markedsføre fondsmæglerselskabets investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1.

- 2) Indgå kundeføtaler om investeringservice, jf. bilag 1.
- 3) Modtage og formidle ordrer for investors regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 1, til det fondsmæglerselskab, der har tilknyttet agenten.
- 4) Yde investeringsrådgivning, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 5.
- 5) Placere finansielle instrumenter uden fast forpligtelse omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 7.
- 6) Opbevare kunders penge og finansielle instrumenter på vegne af det fondsmæglerselskab, der har tilknyttet agenten.

Stk. 3. En tilknyttet agent af et fondsmæglerselskab, der er formidler af strukturerede indlån, kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån.

Fondsmæglerselskabets ansvar for og tilsyn med tilknyttede agenter

§ 29. Et fondsmæglerselskab skal sikre, at en tilknyttet agent overholder de regler, der er fastsat i denne lov for at udøve aktiviteter omfattet af § 28, stk. 2 og 3, regler fastsat i medfør af denne lov og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter. Fondsmæglerselskabet skal endvidere sikre, at personer hos den tilknyttede agent opfylder kravene i § 30, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2. Opbevarer en tilknyttet agent kunders penge og finansielle instrumenter, skal fondsmæglerselskabet sikre, at agenten overholder de organisatoriske krav, der følger af § 95 og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab er økonomisk ansvarlig for de aktiviteter, som en tilknyttet agent udøver i henhold til § 28, stk. 2 og 3. Fondsmæglerselskabet skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke skader de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af fondsmæglerselskabet.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab skal sikre, at en tilknyttet agent senest i forbindelse med en henvendelse til en kunde oplyser, at vedkommende er en tilknyttet agent, og navnet på det fondsmæglerselskab, som den tilknyttede agent repræsenterer.

Registrering af tilknyttede agenter etableret her i landet

§ 30. En tilknyttet agent, der er etableret her i landet, skal registrere sig i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Stk. 2. Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Agentens bestyrelse og direktion eller den ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, godtgør, at de eller den pågældende
 - a) besidder den erfaring, faglige kompetence og tilstrækkelige viden om de ydelser, som virksomheden skal levere,
 - b) ikke er under konkurs og
 - c) ikke er pålagt strafansvar for overtrædelse af den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelse indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.
- 2) Agenten erklærer, at de personer, som udfører aktiviteter omfattet af § 28, stk. 2 og 3, besidder en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser og kan fremvise en straffeattest uden påtegning af ubetinget frihedsstraf i fire måneder eller derover for overtrædelse af straffelovens kapitel 28.
- 3) Fondsmæglerselskabet, hvortil agenten er tilknyttet, erklærer, at det bærer ethvert økonomisk ansvar, som måtte følge af agentens virksomhed.

Stk. 3. En tilknyttet agent kan kun tilknyttes ét selskab.

Stk. 4. Ophører en agentaftale mellem et fondsmæglerselskab og en tilknyttet agent, skal virksomheden underrette Finanstilsynet herom snarest muligt. Finanstilsynet sletter herefter den tilknyttede agent fra Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Anden tilladt virksomhed

§ 31. Fondsmæglerselskaber kan uanset § 13, stk. 1, i fællesskab med andre drive anden virksomhed, hvis

- 1) fondsmæglerselskabet ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden,
- 2) fondsmæglerselskabet ikke driver virksomheden sammen med andre fondsmæglerselskaber eller finansielle virksomheder efter lov om finansiell virksomhed, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, og
- 3) virksomheden udøves i et andet selskab end fondsmæglerselskabet.

Stk. 2. Kommer fondsmæglerselskabet eller en koncern ved erhvervelse, fusion m.v. til at drive anden virksomhed i strid med stk. 1, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for afhændelse af virksomheden, hvis en umiddelbar afhændelse ville være forbundet med et økonomisk tab.

§ 32. Fondsmæglerselskaber må kun have dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab etablerer dattervirksomheder, der ikke er fondsmæglerselskaber, og som udøver en eller flere accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B. Er der grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, giver Finanstilsynet ikke tilladelse. Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Stk. 3. Fondsmæglerselskaber, der har fået tilladelse til etablering af dattervirksomheder efter stk. 2, skal ved opgørelsen af kapitalgrundlagskravet baseret på fondsmæglerselskabets faste omkostninger i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber medtage de faste omkostninger i de etablerede dattervirksomheder.

Kapitel 5

Grænseoverskridende virksomhed

Fondsmæglerselskabers filialetablering i et andet EU/EØS-land

§ 33. Et fondsmæglerselskab, der påtænker at etablere en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) I hvilket land filialen påtænkes etableret.
- 2) En driftsplan indeholdende oplysninger om organisation og de planlagte investeringsservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.
- 3) Filialens adresse.
- 4) Navnene på filialens ledelsesmedlemmer.

- 5) Oplysning om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter og identiteten på disse.

Stk. 2. Påtænker fondsmæglerselskabet at udøve virksomhed gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, uden etablering af en filial, skal fondsmæglerselskabet meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger:

- 1) I hvilket land den tilknyttede agent er etableret.
- 2) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 3) Oplysninger om fondsmæglerselskabets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver hvordan den pågældende tilknyttede agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 4) Navnet og adressen på den tilknyttede agent samt den tilknyttede agents ledelse.

Stk. 3. Ved etablering af en filial eller anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet senest tre måneder efter modtagelsen af oplysningerne videresende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, sammen med en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse og oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen til tilsynsmyndighederne i værtslandet, jf. dog stk. 4. Finanstilsynet underretter samtidig fondsmæglerselskabet om, at oplysningerne er videresendt til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Stk. 4. Finanstilsynet kan undlade at fremsende oplysningerne efter stk. 3, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabet administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Finanstilsynet underretter fondsmæglerselskabet herom senest to måneder efter modtagelsen af oplysningerne i stk. 1 og 2.

Stk. 5. Fondsmæglerselskabet må påbegynde virksomhed gennem en filial eller en tilknyttet agent senest to måneder efter, at værtslandets tilsynsmyndigheder har modtaget oplysninger efter stk. 3, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. Fondsmæglerselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 1 eller 2, senest en måned, før ændringen foretages. Er det for fondsmæglerselskabet ikke muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter. Finanstilsynet underretter værtslandets tilsynsmyndigheder om sådanne ændringer.

Fondsmæglerselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet EU/EØS-land

§ 34. Et fondsmæglerselskab, der påtænker at yde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger:

- 1) I hvilket land tjenesteydelserne påtænkes ydet.
- 2) En driftsplan indeholdende oplysninger om de planlagte investeringsservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.
- 3) Oplysning om, hvorvidt fondsmæglerselskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og identiteten på disse.

Stk. 2. Finanstilsynet skal senest en måned efter modtagelsen af oplysningerne efter stk. 1, videresende disse, sammen med en erklæring om, at de planlagte tjenesteydelser er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse. Finanstilsynet underretter samtidig fondsmæglerselskabet om, at oplysningerne er videresendt til tilsynsmyndighederne i værtslandet. De planlagte tjenesteydelser kan påbegyndes, når Finanstilsynet har videresendt oplysningerne til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Stk. 3. Fondsmæglerselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 1, senest en måned, før ændringen foretages. Er det for fondsmæglerselskabet ikke muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter. Finanstilsynet underretter værtslandets tilsynsmyndigheder om sådanne ændringer.

Fondsmæglerselskabers filialetablering i et tredjeland

§ 35. Et fondsmæglerselskab, der påtænker at etablere en filial i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil. Er der grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

Fondsmæglerselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser i et tredjeland

§ 36. Et fondsmæglerselskab, der påtænker at yde tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal senest en måned, inden de planlagte tjenesteydelser påbegyndes, meddele dette til Finanstilsynet sammen med oplysning om de investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, der påtænkes ydet eller udført, og i hvilket land. Er det ikke muligt at give Finanstilsynet meddelelse herom senest en måned, inden de planlagte tjenesteydelser påbegyndes, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Stk. 2. Fondsmæglerselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 1, senest en måned, før ændringen foretages. Er det ikke muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Fondsmæglerselskabers dattervirksomheder i udlandet

§ 37. Et fondsmæglerselskab, der påtænker at etablere en dattervirksomhed, der er et investeringsselskab, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil. Er der grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

EU/EØS-investeringselskabers filialetablering i Danmark

§ 38. Et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, senest to måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. stk. 2 og 3. Filialen kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, hvis investeringsservice og -aktiviteterne er omfattet af investeringsselskabets tilladelse i hjemlandet. Selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapital-selskaber finder anvendelse på filialen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal modtage følgende oplysninger om filialen fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En driftsplan indeholdende oplysninger om organisation og de planlagte investeringsservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.
- 2) En erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af investeringsselskabets tilladelse i hjemlandet.
- 3) Filialens adresse.
- 4) Navnene på filialens ledelsesmedlemmer.
- 5) Oplysning om, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter og identiteten på disse.
- 6) Oplysning om en eventuel garantiordning i hjemlandet, der omfatter filialens investorer.

Stk. 3. Påtænker investeringsselskabet at udøve virksomhed her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden etablering af en filial, skal Finanstilsynet modtage følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.
- 2) Oplysninger om investeringsselskabets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.
- 3) Den tilknyttede agents navn og adresse samt den tilknyttede agents ledelse.

Stk. 4. Finanstilsynet skal modtage underretning om enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 2 og 3, senest en måned før, ændringen foretages. Er det ikke muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned før, ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

EU/EØS-investeringsselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark

§ 39. Et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at yde grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Investeringsselskabet kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, hvis investeringsservice og -aktiviteterne er omfattet af investeringsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal modtage følgende oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder:

- 1) En driftsplan indeholdende oplysninger om de planlagte investeringsservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.
- 2) En erklæring om, at tjenesteydelserne er omfattet af investeringsselskabets tilladelse i hjemlandet.
- 3) Oplysning om, hvorvidt investeringsselskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i hjemlandet, og identiteten på disse.

Investeringselskabers benyttelse af navn

§ 40. Et investeringsselskab kan benytte det samme navn, som investeringsselskabet benytter i sit hjemland. Er der risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn, kan Erhvervsstyrelsen kræve en forklarende tilføjelse.

Tredjelandsinvesteringsselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark

§ 41. Et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, skal have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Stk. 2. Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter stk. 1, hvis lovgivningen i det land, hvor investeringsselskabet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler om ansøgningsproceduren efter stk. 1, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen.

Filialetablering ved tredjelandsinvesteringsselskabers investeringsservice og -aktiviteter til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder

§ 42. Et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som påtænker at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal have tilladelse til etablering af en filial i medfør af § 43, stk. 1, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der er ikke krav om filialetablering efter stk. 1 for ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, der udelukkende iværksættes på kundens eget initiativ. Et sådant initiativ giver dog ikke investeringsselskabet ret til at markedsføre anden investeringsservice og -aktiviteter, herunder nye kategorier af investeringsprodukter, til kunden på anden måde end gennem en filial.

Stk. 3. Retter investeringsselskabet, herunder gennem en enhed, der handler på investeringsselskabets vegne, eller som har tætte forbindelser til investeringsselskabet eller enhver person, der handler på denne enheds vegne, henvendelse til kunder eller potentielle kunder her i landet, betragtes det ikke som ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, der udelukkende er iværksat på kundens eget initiativ, medmindre der er tale om en koncernintern forbindelse.

Tredjelandsinvesteringsselskabers filialetablering i Danmark

§ 43. Et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet gennem en filial.

Stk. 2. Investeringsselskabet skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om filialtilladelse indsende følgende oplysninger:

- 1) Navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet og, hvis der er flere kompetente myndigheder, oplysning om deres respektive kompetenceområder.
- 2) Oplysninger om investeringsselskabets navn, juridiske selskabsform, vedtægtsmæssige hjemsted og adresse, medlemmer af ledelsesorganet og relevante aktionærer.
- 3) En beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter, samt en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige operationelle funktioner til tredjemand.
- 4) Navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen, samt dokumentation for, at de opfylder kravene i § 20, nr. 3, og § 78.

5) Oplysninger om den startkapital, som filialen har fri rådighed over.

Stk. 3. Finanstilsynet giver tilladelse efter stk. 1, når det er godtgjort, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- 1) De aktiviteter, der søges om tilladelse til, er omfattet af investeringsselskabets tilladelse, og investeringsselskabet er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i hjemlandet.
- 2) Der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland foreligger en international samarbejdsaftale, der indeholder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte kunderne.
- 3) Filialen har fri rådighed over tilstrækkelig startkapital.
- 4) Filialens ledelsesmedlemmer opfylder kravene i § 20, nr. 3, og § 78.
- 5) Investeringsselskabets hjemland har indgået en aftale med Danmark, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder multilaterale skatteaftaler.
- 6) Investeringsselskabet indgår i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger.
- 7) Filialen vil være i stand til at opfylde kravene i §§ 45, 46, 47 og 94, § 95, stk. 1, 2 og 7, og § 107 samt §§ 88-95, 98-109, 114 og 135-140, § 196, stk. 2, og §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Stk. 4. Finanstilsynet meddeler inden seks måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning, om tilladelse kan gives.

Stk. 5. §§ 159 og 160 gælder tilsvarende for inddragelse af tilladelse meddelt efter stk. 1.

Indberetningskrav for filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber

§ 44. En filial af et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som har tilladelse i medfør af § 42, stk. 1, og § 43, stk. 1, skal hvert år indberette følgende til Finanstilsynet:

- 1) Størrelsen og omfanget af investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, der ydes eller udføres af filialen.
- 2) For investeringsselskaber, der udfører handel for egen regning som fastsat i bilag 1, afsnit A, nr. 3, investeringsselskabets månedlige minimums-, gennemsnits- og maksimumseksponering mod modparter beliggende i Den Europæiske Union.
- 3) For investeringsselskaber, der yder en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, den samlede værdi af finansielle instrumenter hidrørende fra modparter beliggende i Den Europæiske Union, som der er givet afsætningsgaranti for, eller som er placeret på grundlag af fast forpligtelse inden for de foregående 12 måneder.
- 4) Omsætningen og den samlede værdi af aktiverne svarende til de investeringsservice og -aktiviteter, der er omhandlet i nr. 1.
- 5) En detaljeret beskrivelse af de investorbekyttelsesordninger, der er til rådighed for filialens kunder, herunder kundernes rettigheder som følge investorgarantiordningen.
- 6) Den risikostyringspolitik og de risikostyringsordninger, som filialen anvender i forbindelse med de investeringsservice og -aktiviteter, der er omhandlet i nr. 1.
- 7) Ledelsesordningerne, herunder personer med nøglefunktioner i forhold til filialens aktiviteter.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som investeringsselskaberne skal indberette til Finanstilsynet til brug for Finanstilsynets overvågning af aktiviteterne i investeringsselskabernes filialer.

Afsnit III

God skik m.v. og aktionærrettigheder

Kapitel 6

God skik m.v.

§ 45. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for fondsmæglerselskaber.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om omkostnings-, provisions-, pris- og risikoplysninger for finansielle ydelser.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om udlevering af et dokument med central investorinformation eller væsentlig investorinformation til detailinvestorer ved fondsmæglerselskabers formidling af andele i UCITS eller i en alternativ investeringsfond.

Stk. 5. Finanstilsynet kan efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

§ 46. Erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i fondsmæglerselskaber og tilknyttede agenter omfattet af § 28, stk. 1, der yder rådgivning om finansielle instrumenter.

Investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag

§ 47. Et fondsmæglerselskab, som yder investeringsrådgivning, må kun meddele kunden, at dette sker på uafhængigt grundlag, hvis der rådgives om et bredt udsnit af de finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere, så det sikres, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis. De finansielle instrumenter, der rådgives om, må ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af det pågældende fondsmæglerselskab selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med fondsmæglerselskabet eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med fondsmæglerselskabet, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Forbud mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger

§ 48. Et fondsmæglerselskab, som yder investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag efter § 47, eller som udøver skønsmæssig porteføljepleje, må ikke modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til fondsmæglerselskabets kunder. Modtager fondsmæglerselskabet gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, skal de hurtigst muligt videregives til kunden.

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt. gælder ikke naturalieydelse af mindre værdi, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, og som ikke kan forhindre det pågældende fondsmæglerselskab i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse. Modtager og beholder et fondsmæglerselskab naturalieydelse af mindre værdi, skal dette oplyses tydeligt til kunden.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke naturalieydelse af mindre værdi, der er omfattet af stk. 2, 2. pkt., og om krav til håndtering af modtagne gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne.

Kapitel 7

Aktionærrettigheder

Kapitalforvalteres politik for aktivt ejerskab

§ 49. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som kapitalforvalter, udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i selskaber, som har aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, som beskriver, hvordan fondsmæglerselskabet integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi.

Stk. 2. Politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet

- 1) overvåger selskaber, hvori der investeres, inden for relevante områder, herunder strategi, finansielle og ikke-finansielle resultater, risiko, kapitalstruktur, social og miljømæssig indvirkning og god selskabsledelse,

- 2) fører dialog med selskaber, hvori der investeres,
- 3) udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier,
- 4) samarbejder med andre aktionærer,
- 5) kommunikerer med relevante interessenter i selskaber, hvori der investeres, og
- 6) håndterer faktiske og potentielle interessekonflikter i forbindelse med fondsmæglerselskabets aktive ejerskab.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som kapitalforvalter én gang årligt offentliggøre, hvordan fondsmæglerselskabets politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse og en redegørelse for de væsentligste afstemninger og fondsmæglerselskabets brug af rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som kapitalforvalter offentliggøre, hvordan fondsmæglerselskabet har stemt på vegne af aktionærer på generalforsamlinger i selskaber. Afstemninger, der er ubetydelige på grund af emnet for afstemningen eller størrelsen af kapitalandelen i det pågældende selskab, kan udelades fra offentliggørelsen.

Stk. 5. Et fondsmæglerselskab kan i sit virke som kapitalforvalter vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene i stk. 1-4, hvis fondsmæglerselskabet offentliggør en klar og begrundet forklaring på, hvorfor fondsmæglerselskabet har valgt dette.

Stk. 6. De oplysninger, som skal offentliggøres efter stk. 1-5, skal være frit tilgængelige på fondsmæglerselskabets hjemmeside.

Stk. 7. Regler om interessekonflikter i anden lovgivning finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med fondsmæglerselskabets virke som kapitalforvalter, herunder aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab.

§ 50. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som kapitalforvalter én gang årligt meddele gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed, og forsikringsselskaber, der udøver gensikring af livsforsikringsforpligtelser, hvormed der er indgået en kapitalforvaltningsaftale, jf. § 160, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, om hvordan fondsmæglerselskabets investeringsstrategi og gennemførelse heraf i forhold til investeringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er i overensstemmelse med kapitalforvaltningsaftalen og bidrager til afkastet af disse selskabers eller fondens aktiver på mellemlang til lang sigt, jf. dog stk. 4. Det samme gælder, hvis fondsmæglerselskabet har indgået en kapitalforvaltningsaftale med Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtdsfond.

Stk. 2. Meddelelsen skal omfatte rapportering om

- 1) væsentlige mellem- til langsigtede risici forbundet med investeringerne,
- 2) porteføljesammensætningen,
- 3) omsætning og omsætningsomkostninger,
- 4) brugen af rådgivende stedfortrædere med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab, og
- 5) fondsmæglerselskabets politik for værdipapirudlån, og hvordan politikken i givet fald anvendes med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab, navnlig på tidspunktet for generalforsamlingen i de selskaber, der investeres i.

Stk. 3. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysninger om,

- 1) hvorvidt og i givet fald, hvordan fondsmæglerskabet træffer investeringsbeslutninger på grundlag af en evaluering af mellem- til langsigtede resultater, herunder ikke-finansielle resultater, for de selskaber, hvori der investeres, og
- 2) hvorvidt der er opstået interessekonflikter i forbindelse med aktivt ejerskab, hvilke interessekonflikter der i givet fald har været tale om, og hvordan fondsmæglerskabet har håndteret disse.

Stk. 4. Er oplysninger som nævnt i stk. 1-3 allerede offentligt tilgængelige, er fondsmæglerskabet ikke forpligtet til at meddele oplysningerne direkte til det gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed, forsikringsselskaber, der udøver gensikring af livsforsikringsforpligtelser, hvormed der er indgået en aftale om skønsom porteføljepleje, jf. § 160, stk. 2, i lov om finansiel virksomheder, Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtdsfond.

Formidlers oplysninger om aktionærer

§ 51. Et fondsmæglerskab, der i sit virke som formidler opbevarer oplysninger om aktionærer, skal efter anmodning fra en udsteder eller fra en tredjepart, som udstederen har udpeget, hurtigst muligt meddele udstederen oplysninger om aktionærers identitet. En udsteder kan anmode en formidler om at indsamle og videregive oplysninger om aktionærers identitet, herunder fra øvrige formidlere i formidlerkæden, til udstederen.

Stk. 2. Er der mere end én formidler i en kæde af formidlere, skal anmodningen videresendes formidlerne imellem hurtigst muligt.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som formidler meddele en udsteder kontaktoplysninger om den næste formidler i kæden af formidlere hurtigst muligt efter anmodning fra udstederen eller fra en tredjepart udpeget af udstederen.

§ 52. Personoplysninger om aktionærer må alene anvendes til identifikation af eksisterende aktionærer med henblik på opfyldelsen af bestemmelserne i §§ 51 og 53-56. Et fondsmæglerselskab må i sit virke som formidler ikke opbevare personoplysningerne i mere end 12 måneder efter at være blevet opmærksom på, at den pågældende er ophørt med at være aktionær, medmindre andet følger af anden lovgivning.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskabs videregivelse af oplysninger om en aktionærs identitet, jf. § 51, i sit virke som formidler betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til en kontrakt eller øvrig lovgivning.

Formidlers videregivelse af oplysninger

§ 53. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som formidler hurtigst muligt videregive følgende oplysninger fra udstederen til en aktionær eller til en tredjepart, som er udpeget af aktionæren:

- 1) oplysninger, som udsteder er forpligtet til at give en aktionær, jf. selskabslovens § 49 a, stk. 4, for at sætte aktionæren i stand til at udøve aktionærrettigheder, og som er rettet til alle aktionærer med aktier i den pågældende klasse, eller
- 2) en meddelelse om, hvor på usteders hjemmeside oplysningerne som nævnt i nr. 1 findes, hvis oplysningerne er til rådighed for aktionærene på usteders hjemmeside.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når en udsteder sender oplysningerne eller en meddelelse efter stk. 1 direkte til alle sine aktionærer eller til en tredjepart udpeget af aktionærerne.

Stk. 3. Når der er mere end ét fondsmæglerselskab i en kæde af formidlere, skal oplysningerne, jf. stk. 1 og § 54, hurtigst muligt videregives formidlerne imellem, medmindre oplysningerne kan sendes direkte af fondsmæglerselskabet til aktionæren eller til en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

§ 54. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som formidler hurtigst muligt videregive oplysninger om aktionærens udøvelse af aktionærrettigheder til udsteder, når fondsmæglerselskabet har modtaget oplysningerne fra en aktionær.

Formidlers facilitering af udøvelse af aktionærrettigheder

§ 55. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som formidler facilitere udøvelsen af aktionærrettigheder, herunder retten til deltagelse og stemmeafgivelse i forbindelse med generalforsamlinger, ved at

- 1) iværksætte de nødvendige ordninger, så en aktionær eller en tredjepart, som aktionæren har udpeget, selv kan udøve rettighederne, eller
- 2) tilbyde at udøve aktionærrettighederne efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra en aktionær og til fordel for aktionæren.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som formidler hurtigst muligt videregive elektroniske bekræftelser om modtagelse af stemmer, registrering af stemmer, og om at stemmer er medtalt, som fondsmæglerselskabet har modtaget fra en udsteder, til en aktionær eller til en tredjepart udpeget af aktionæren.

Stk. 3. Når der er mere end én formidler i en kæde af formidlere, skal de elektroniske bekræftelser hurtigst muligt videregives imellem formidlerne, medmindre bekræftelsen kan sendes direkte til en aktionær eller en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

Formidlers gebyrer

§ 56. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som formidler særskilt for hver enkelt tjenesteydelse, som leveres i henhold til bestemmelserne i §§ 51-55, offentliggøre størrelsen på eventuelle gebyrer.

Stk. 2. Gebyrer, som et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler opkræver af en aktionær, en udsteder eller en anden formidler, skal være ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede i forhold til de faktiske omkostninger, der er forbundet med leveringen af tjenesteydelserne.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab kan i sit virke som formidler alene differentiere mellem eventuelle gebyrer, som opkræves i forbindelse med national eller grænseoverskridende udøvelse af rettigheder, når gebyrerne er behørigt begrundede og afspejler udsving i de faktisk afholdte omkostninger i forbindelse med levering af disse tjenesteydelser.

Stk. 4. Gebyrer opkræves hos den aktionær, udsteder eller formidler, der anmoder om en tjenesteydelse.

Rådgivende stedfortræderes adfærdskodeks

§ 57. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året offentligt fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som fondsmæglerselskabet anvender, og årligt ajourføre rapporten om anvendelse af dette adfærdskodeks.

Stk. 2. Anvender et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder et adfærdskodeks, men afviger fra en eller flere af kodeksens anbefalinger, skal fondsmæglerselskabet angive, hvilke dele af kodekset der fraviges, fremlægge begrundelserne herfor og oplyse, hvilke alternative foranstaltninger der eventuelt er truffet.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab, der i sit virke som stedfortrædende rådgiver ikke anvender et adfærdskodeks, skal fremlægge en klar og begrundet redegørelse for, hvorfor det er tilfældet.

Stk. 4. De nævnte oplysninger i stk. 1-3 skal offentliggøres og stilles frit tilgængeligt på fondsmæglerselskabets hjemmeside.

§ 58. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året offentliggøre følgende oplysninger om udarbejdelsen af fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber:

- 1) De væsentligste kendetegn ved de metodologier og modeller, der anvendes.
- 2) De vigtigste informationskilder.

- 3) De procedurer, der er indført for at sikre kvaliteten af undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse og af kvalifikationerne hos det berørte personale.
- 4) Om, og i givet fald hvordan, der tages hensyn til forholdene på det danske marked samt til juridiske, reguleringsmæssige og selskabsspecifikke forhold.
- 5) De væsentligste elementer i de afstemningspolitikker, der anvendes for de enkelte markeder.
- 6) Om der føres dialog med de selskaber, som er genstand for den rådgivende stedfortræders undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse, og med selskabets interessenter og i givet fald omfanget og karakteren heraf.
- 7) Politik for forebyggelse og håndtering af potentielle interessekonflikter.

Stk. 2. Oplysningerne efter stk. 1 skal offentliggøres på fondsmæglerselskabets hjemmeside og skal som minimum være frit tilgængelige i tre år efter datoen for offentliggørelsen. Oplysningerne behøver ikke at blive offentliggjort særskilt, hvis de fremlægges som en del af de oplysninger, som er nævnt i § 101 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab skal i sit virke som rådgivende stedfortræder identificere og hurtigst muligt give dennes kunder meddelelse om faktiske eller potentielle interessekonflikter og forretningsmæssige forbindelser, som kan påvirke udarbejdelsen af fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse, og de foranstaltninger, der er truffet for at fjerne, begrænse eller håndtere faktiske eller potentielle interessekonflikter.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for fondsmæglerselskaber, der virker som rådgivende stedfortræder, men hverken har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller deres hovedkontor i Den Europæiske Union, men udfører aktiviteter gennem et forretningssted, som er beliggende i Unionen.

Afsnit IV

Ejerforhold samt styring og ledelse m.v.

Kapitel 8

Ejerforhold

Ansøgning om erhvervelser

§ 59. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge fristen.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

Vurdering

§ 60. Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning efter § 59, stk. 1, sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af det fondsmæglerselskab eller den fondsmæglerholdingvirksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet i forhold til følgende:

- 1) Den påtænkte erhververs omdømme.
- 2) Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.
- 3) Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, navnlig i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvori erhvervelsen påtænkes.
- 4) Om fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvor der påtænkes erhvervet en kvalificeret andel, fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.

5) Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at der vil ske hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i hvidvaskloven.

Stk. 2. Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af kriterierne i stk. 1, er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, eller de oplysninger, den påtænkte erhverver har afgivet, efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende.

Stk. 3. I Finanstilsynets vurdering efter stk. 1 må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

Vurderingsperiode

§ 61. Finanstilsynet bekræfter skriftligt og senest efter to arbejdsdage modtagelsen af ansøgningen, jf. § 59, stk. 1. Tilsvarende gælder ved modtagelse af oplysninger efter stk. 3.

Stk. 2. Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at foretage vurderingen efter § 60. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen underretter Finanstilsynet den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen. Anmodningen skal ske skriftligt. Første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå. Afbrydelsen kan dog ikke overstige 20 arbejdsdage, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden efter stk. 3, 3. pkt., med op til 10 arbejdsdage, hvis

- 1) den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller omfattet af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, eller
- 2) den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed omfattet af § 13, §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed eller § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 62. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom. Meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden. Den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Stk. 2. Giver Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Afhændelse eller formindskelse af en kvalificeret andel

§ 63. Enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel eller formindske en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, således at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ophører med at være vedkommende juridiske persons dattervirksomhed, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

Meddelelse om erhvervelser eller afhændelser

§ 64. Når et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele omfattet af § 59, stk. 1, eller § 63 skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden uden ugrundet ophold give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal senest i februar måned hvert år give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og om størrelsen af disse andele.

Ophævelse af stemmeret og påbud om retningslinjer

§ 65. Opfylder kapitalejere, der er i besiddelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, ikke kriterierne i § 60, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 59, stk. 1, til forudgående ansøgning om godkendelse. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Har en fysisk eller juridisk person erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 59, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Stk. 4. Finanstilsynet skal orientere det pågældende fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed, når Finanstilsynet har ophævet stemmeretten tilknyttet kapitalandele i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden i medfør af stk. 1-3. Finanstilsynet skal endvidere orientere fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvis kapitalandele igen tildeles fuld stemmeret i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Stk. 5. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå.

Erhvervelser i udenlandske virksomheder

§ 66. Finanstilsynet skal på forhånd underrettes om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et investeringselskab eller i en udenlandsk finansiel virksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, samt sådanne forøgelse af den kvalificerede andel, som medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af henholdsvis stemmerettighederne eller selskabskapitalen, eller at den udenlandske virksomhed bliver en dattervirksomhed. Underretningen skal indeholde oplysning om, i hvilket land virksomheden er etableret.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har en andel på mindst 10 pct. af en udenlandsk finansiel virksomhed, og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Stk. 3. Bliver den udenlandske virksomhed en dattervirksomhed af det danske fondsmæglerselskab eller den danske fondsmæglerholdingvirksomhed, skal meddelelsen til Finanstilsynet indeholde følgende oplysninger om dattervirksomheden:

- 1) I hvilket land dattervirksomheden påtænkes etableret.
- 2) En beskrivelse af dattervirksomhedens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og planlagte aktiviteter.
- 3) Dattervirksomhedens adresse.
- 4) Navnene på dattervirksomhedens ledelse.

Stk. 4. Ved ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 3, skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden give meddelelse til Finanstilsynet herom, inden ændringen foretages. Bliver et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed bekendt med en ændring, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ikke på forhånd var bekendt med, skal meddelelse herom gives til Finanstilsynet uden ugrundet ophold.

Kapitel 9

Ledelse

§ 67. Bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed skal

- 1) fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomheden skal udføre,
- 2) identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig,
- 3) fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse, og
- 4) fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Bestyrelsen for virksomheden skal på grundlag af den fastlagte risikoprofil og de fastlagte politikker give direktionen skriftlige retningslinjer, der som minimum skal indeholde

- 1) kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktionen må påføre virksomheden,
- 2) principperne for opgørelse af de enkelte risikotyper,

- 3) regler om, hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens stillingtagen, og hvilke dispositioner direktionen kan foretage som led i sin stilling, og
- 4) regler for, hvordan og i hvilket omfang direktionen skal rapportere til bestyrelsen om virksomhedens risici, herunder om udnyttelsen af rammerne i retningslinjerne for direktionen og om overholdelsen af de grænser, der er fastsat i lovgivningen vedrørende de risici, som virksomheden må påtage sig.

Stk. 3. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende tage stilling til, om virksomhedens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktionen er forsvarlige i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer, herunder kapital og likviditet, samt de markedsforhold, som virksomhedens aktiviteter drives under.

Stk. 4. Bestyrelsen for virksomheden skal løbende vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen. Bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

Stk. 5. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80, påhviler pligten i stk. 1, nr. 4, nomineringsudvalget.

Stk. 6. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed i medfør af stk. 1-4.

Forretningsorden for bestyrelsen

§ 68. Bestyrelsen skal ved en forretningsorden træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om forretningsordenens indhold.

Bestyrelsesmøder

§ 69. Bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når det er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef i et fondsmæglerselskab kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Eksterne revisorer og den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Stk. 2. Eksterne revisorer eller den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Stk. 3. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Bestyrelsen eller direktionens tegningsret

§ 70. Den tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen efter selskabsloven, kan kun udøves af mindst to i forening.

Underrepræsenterede køn i ledelsen

§ 71. I fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union, eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i to på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen

- 1) opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og
- 2) udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. For virksomheder omfattet af stk. 1, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at der opstilles måltal og udarbejdes en politik, for koncernen som helhed.

Stk. 3. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at opstille måltal og udarbejde en politik, hvis modervirksomheden opstiller måltal og udarbejder en politik for den samlede koncern.

Stk. 4. Virksomheder, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på deres øvrige ledelsesniveauer, jf. stk. 1, nr. 2.

Stk. 5. Er en virksomhed både omfattet af denne bestemmelse og bestemmelserne om kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, har denne bestemmelse forrang.

Stk. 6. I virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80, påhviler pligten i stk. 1, nr. 1, nomineringsudvalget.

Indkaldelse til generalforsamling

§ 72. Indkaldelse til generalforsamling i et fondsmæglerselskab skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser. Pressen skal have adgang til generalforsamlingerne.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for fondsmæglerselskaber, som er 100 pct. ejet af én finansiel virksomhed efter lov om finansiel virksomhed eller flere finansielle virksomheder i samme koncern.

Stk. 3. Fristen for indkaldelse til en generalforsamling med henblik på at foretage en kapitalforhøjelse kan forkortes til 10 dage, hvis Finanstilsynet har vurderet, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, er underlagt reglerne i kapitel 20, og fondsmæglerselskabet vurderer, at kapitalforhøjelsen er nødvendig for at forhindre, at fondsmæglerselskabet bliver nødlidende. Forkortelsen af indkaldelsesfristen kan dog kun foretages, hvis generalforsamlingen med to tredjedele af de afgivne stemmer ændrer vedtægten til at indeholde denne mulighed.

Stk. 4. Selskabslovens §§ 84 og 90 og tidsfrister i selskabslovens §§ 94, 98 og 99 finder ikke anvendelse på generalforsamlinger og repræsentantskabsmøder indkaldt i overensstemmelse med stk. 3.

§ 73. Finanstilsynet udøver for fondsmæglerselskaber de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.

Etablering af et repræsentantskab

§ 74. Der kan etableres et repræsentantskab til varetagelse af bestemte opgaver, som er angivet i vedtægterne, herunder valg af bestyrelse. Repræsentantskabets medlemmer er med hensyn til varetagelsen af deres hverv undergivet samme ansvar som bestyrelsen.

Egnet- og hæderlighedskrav

§ 75. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab

- 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen,
- 2) skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen,
- 3) må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde,
- 4) må ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering,
- 5) må ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab og
- 6) må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Stk. 2. Medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i fondsmæglerselskabets ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-6, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Stk. 3. Fondsmæglerselskabet er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1.

Stk. 4. Stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.

Afsat tid til varetagelse af ledelseshverv

§ 76. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i det pågældende fondsmæglerselskab. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv. Vurderingen skal inddrage fondsmæglerselskabets størrelse, organisation og kompleksitet.

Introduktions- og efteruddannelseskurser til ledelsesmedlemmer

§ 77. Et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Bestyrelsens kollektive egnethed

§ 78. Bestyrelsen for et fondsmæglerselskab skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå fondsmæglerselskabets aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Uforenelige hverv

§ 79. Hvervet som bestyrelsesmedlem eller som medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab kan ikke forenes med stillingen som direktør i det pågældende fondsmæglerselskab. Dog kan bestyrelsen i en direktørs forfald midlertidigt beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Den pågældende kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer.

Stk. 2. Hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Nomineringsudvalg

§ 80. Et fondsmæglerselskab skal nedsætte et nomineringsudvalg, hvis virksomhedens værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab er ikke forpligtet til at nedsætte et nomineringsudvalg, hvis fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab.

Stk. 3. Formanden og de øvrige medlemmer af nomineringsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende fondsmæglerselskab.

Stk. 4. Nomineringsudvalget skal forestå følgende:

- 1) Foreslå kandidater til valg til bestyrelsen.
- 2) Opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.
- 3) Fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.
- 4) Løbende og mindst én gang årligt vurdere bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 5) Løbende og mindst én gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, og om det enkelte medlem lever op til kravene i § 75, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.
- 6) Løbende gennemgå bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan politik er udarbejdet, og fremsætte anbefalinger til bestyrelsen herom.

Stk. 5. Foreslår nomineringsudvalget kandidater valgt til bestyrelsen, skal nomineringsudvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

Stk. 6. Nomineringsudvalget skal løbende sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader det pågældende fondsmæglerselskabs interesser som helhed.

Stk. 7. Nomineringsudvalget skal have mulighed for at udnytte alle de ressourcer, som udvalget skønner nødvendige, herunder ekstern rådgivning, og det pågældende fondsmæglerselskab skal sikre, at nomineringsudvalget har tilstrækkelige økonomiske ressourcer hertil.

Risikoudvalg

§ 81. Et fondsmæglerselskab skal nedsætte et risikoudvalg, hvis fondsmæglerselskabets værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab er ikke forpligtet til at nedsætte et risikoudvalg, hvis fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab.

Stk. 3. Formanden og de øvrige medlemmer af risikoudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende fondsmæglerselskab og skal have den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge fondsmæglerselskabets risici.

Stk. 4. Risikoudvalget skal forestå følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om fondsmæglerselskabets overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og -strategi.
- 2) Bistå bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostrategi implementeres korrekt i organisationen.
- 3) Vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som fondsmæglerselskabet handler med, er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved, og udarbejde forslag til afhjælpning, hvis produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil.
- 4) Vurdere, om incitamenterne ved fondsmæglerselskabets aflønningsstruktur tager højde for fondsmæglerselskabets risici, kapital og likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Stk. 5. Risikoudvalget skal have adgang til information om fondsmæglerselskabets risici, herunder hos risikostyringsfunktionen, og mulighed for at anvende eksternt rådgivning i det omfang, det er nødvendigt og relevant.

Stk. 6. Risikoudvalget skal løbende vurdere og beslutte typen, mængden og frekvensen af information fra det pågældende fondsmæglerselskab, der skal tilgå udvalget.

Interessekonflikter

§ 82. En direktør i et fondsmæglerselskab må ikke uden bestyrelsens godkendelse indgå aftale mellem fondsmæglerselskabet og sig selv eller aftale mellem fondsmæglerselskabet og tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets.

§ 83. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, må ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer,

- 1) optage lån eller trække på allerede bevilgede kreditter til køb af finansielle instrumenter, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten,
- 2) erhverve, udstede eller handle med afledte finansielle instrumenter, medmindre formålet er risikoafdækning,
- 3) erhverve kapitalandele, bortset fra andele i danske UCITS kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v., med henblik på salg af disse tidligere end seks måneder efter erhvervelsen eller
- 4) erhverve positioner i fremmed valuta, bortset fra euro, når positionstagningen sker med henblik på andet end betaling for køb af finansielle instrumenter, varer eller tjenesteydelser eller køb eller drift af fast ejendom eller til brug for rejser.

Stk. 2. Personer og ansatte omfattet af stk. 1 må ikke erhverve kapitalandele i selskaber, der udøver virksomhed efter stk. 1. Dette gælder dog ikke køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber samt andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Stk. 3. Forbuddet i stk. 1, nr. 1, omfatter ikke lån til køb af medarbejderaktier samt de instrumenter, der er nævnt i 2. pkt. Forbuddet i stk. 1, nr. 2, omfatter ikke finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i fondsmæglerselskabet eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, og som den pågældende modtager som led i sin aflønning. Forbuddet i stk. 1, nr. 3, omfatter ikke aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af de instrumenter, der er nævnt i 2. pkt.

§ 84. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom. Straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, finder først anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom.

§ 85. Bestyrelsen skal udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 83, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Stk. 2. Den eksterne revision skal én gang om året gennemgå retningslinjerne og i revisionsprotokollet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om fondsmæglerselskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal ekstern revisions oplysninger fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

§ 86. Bestyrelsen i et fondsmæglerselskab kan fremsætte anmodning til et kontoførende institut om, at dette skal give fondsmæglerselskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af § 83, stk. 1.

§ 87. Interne revisions- og vicerevisionschefer må uanset §§ 83-86 ikke have økonomiske interesser i det fondsmæglerselskab eller den koncern, som de er ansat i.

Forbud mod eksponering eller sikkerhedsstillelse

§ 88. Uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må et fondsmæglerselskab ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

- 1) bestyrelsesmedlemmer og direktører i fondsmæglerselskabet eller
- 2) virksomheder, hvor den i nr. 1 nævnte personkreds er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. Eksponeringer omfattet af stk. 1 skal bevilges i henhold til fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Fondsmæglerselskabets eksterne revisor skal i revisionsprotokollet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Stk. 3. Direktionen og bestyrelsen skal hver især overvåge forsvarligheden og forløbet af eksponeringerne.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst to år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Stk. 5. Et fondsmæglerselskab eller virksomheder inden for samme koncern må ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef.

Generelle regler om ledelsens andre hverv

§ 89. Personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, kan ikke uden bestyrelsens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet, jf. dog § 156, stk. 9 og 10. Straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, finder først anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom.

Stk. 2. Samtlige tilladelser givet af bestyrelsen skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

§ 90. Ansatte i et fondsmæglerselskab, der ikke er omfattet af § 89, stk. 1, og for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, kan ikke uden direktionens tilladelse eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet. Bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen. Straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, finder først anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom.

Stk. 2. Bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse. Bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom.

§ 91. Tilladelse efter § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, kan kun gives, hvis fondsmæglerselskabet eller virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder. Dette gælder dog ikke eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de virksomheder, der er nævnt i stk. 2, samt eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet.

Stk. 2. Eksponeringsforbuddet finder ikke anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for følgende virksomheder og fonde m.v.:

- 1) Danmarks Skibskredit A/S.
- 2) Banker og Sparekassers Ungdomskontakt.
- 3) LR Realkredit A/S.
- 4) Bornholms Erhvervsfond.
- 5) Grønlandsbanken A/S.
- 6) NASDAQ OMX Stockholm AB.
- 7) NASDAQ OMX Helsinki Oy.
- 8) IFU – Investeringsfonden for Udviklingslande.
- 9) IØ – Investeringsfonden for Østlandene.
- 10) Landbrugets FinansieringsBank A/S.
- 11) Bankernes Kontantservice A/S.
- 12) Fundcollect A/S.
- 13) Fundconnect A/S.
- 14) DLR Kredit A/S.
- 15) Regulerede markeder.
- 16) Clearingcentraler.
- 17) Værdipapircentraler.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra stk. 1.

§ 92. Fondsmæglerselskaber skal mindst én gang årligt offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til § 89.

§ 93. Den eksterne revision skal i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt fondsmæglerselskabet har eksponering med erhvervsvirksomheder omfattet af § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1. Føres der ikke en revisionsprotokol, skal ekstern revisions erklæring fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Kapitel 10

Styring og indretning

Virksomhedsstyring

§ 94. Et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder

- 1) en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling,
- 2) en god administrativ og regnskabsmæssig praksis,
- 3) skriftlige forretningsgange for alle de væsentlige aktivitetsområder,
- 4) effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, eller risici som virksomheden udgør eller kan udgøre for andre,
- 5) de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og hensigtsmæssig anvendelse af disse,
- 6) procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter,
- 7) fyldestgørende interne kontrolprocedurer,
- 8) betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring i overensstemmelse med stk. 1.

Organisatoriske krav

§ 95. Et fondsmæglerselskab skal opfylde kravene i § 94, stk. 1, og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab skal

- 1) have passende regler og procedurer for transaktioner med instrumenter omfattet af bilag 2, som omfatter selskabets ledelse, ansatte og tilknyttede agenter,
- 2) have effektive procedurer med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger for at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser,
- 3) sikre kundernes ejendomsret til deres midler og de instrumenter, der er omfattet af bilag 2,
- 4) beskytte kundernes rettigheder og må ikke uden udtrykkeligt samtykke disponere over deres midler og instrumenter og
- 5) føre og opbevare fyldestgørende lister over alle udførte tjenesteydelser og transaktioner i mindst fem år efter, at tjenesteydelsen er udført, henholdsvis transaktionen er gennemført.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab kan opbevare kunders instrumenter i samme depot (samledepot), hvis fondsmæglerselskabet har informeret den enkelte kunde om retsvirkningerne heraf, og kunden har givet samtykke hertil. Fondsmæglerselskabet skal føre et register, hvoraf de enkelte kunders ejerforhold til de registrerede instrumenter klart fremgår. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde give tilladelse til, at kunders og et fondsmæglerselskabs egne instrumenter opbevares i samme depot. Finanstilsynet kan fratage et fondsmæglerselskab retten til at føre et samledepot.

Stk. 4. I tilfælde af et fondsmæglerselskabs konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lignende kan den enkelte kunde på grundlag af det i stk. 3, 2. pkt., anførte register udtage sine instrumenter af et samledepot, hvis der ikke forinden er tvist om kundens ejendomsret.

Stk. 5. Stk. 2, nr. 1, 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse for fondsmæglerselskaber, der sælger, rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Stk. 6. Stk. 2, nr. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Statens Administration med de fornødne tilpasninger.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1-3.

Procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser

§ 96. Et fondsmæglerselskab skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kravene til effektive produktgodkendelsesprocedurer.

Outsourcing

§ 97. Et fondsmæglerselskab kan outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som fondsmæglerselskabet ellers selv ville udføre, til en leverandør.

Stk. 2. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at et fondsmæglerselskabs outsourcing skal bringes til ophør inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis fondsmæglerselskabers eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af stk. 3.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende

- 1) fondsmæglerselskabers ledelsesordninger, ansvar, risikostyring, overvågning, kontrol og rapportering i tilknytning til outsourcing til en leverandør, herunder leverandørens videreoutsourcing,
- 2) fondsmæglerselskabers interne retningslinjer for outsourcing,
- 3) fondsmæglerselskabers håndtering af interessekonflikter i forbindelse med outsourcing,
- 4) krav, som fondsmæglerselskaber som minimum skal sikre at leverandører eller underleverandører til enhver tid skal opfylde, herunder også adgangs-, oplysnings og revisionsrettigheder hos leverandører og underleverandører,
- 5) krav til indholdet af kontrakten,
- 6) outsourcing på koncern- og delkoncernniveau og
- 7) fondsmæglerselskabers pligt til at underrette Finanstilsynet om outsourcing.

Genopretningsplaner

§ 98. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, jf. dog § 99, skal udarbejde og vedligeholde en genopretningsplan. Genopretningsplanen skal godkendes af fondsmæglerselskabets bestyrelse og indeholde

- 1) passende kriterier og procedurer, der sikrer rettidig gennemførelse af de tiltag, som fondsmæglerselskabet vurderer, der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i fondsmæglerselskabet, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af denne,
- 2) et bredt udvalg af genopretningsmodeller og
- 3) en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, der er relevante for fondsmæglerselskabet, og passende reaktioner herpå.

Stk. 2. Genopretningsplan skal indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet har fra modtagelsen af genopretningsplanen seks måneder til at foretage en vurdering af genopretningsplanen. Finanstilsynet kan, når det er relevant, forelægge genopretningsplanen for eventuelle kompetente myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor væsentlige filialer er beliggende.

Stk. 3. Finanstilsynet skal forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet til genopretningsplanens indhold.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til genopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af genopretningsplaner.

Koncerngenopretningsplaner

§ 99. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal modervirksomheden udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan, jf. dog stk. 2. Det skal af koncerngenopretningsplanen fremgå, hvilke tiltag modervirksomheden vurderer der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i modervirksomheden og i hver enkelt dattervirksomhed, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af den finansielle situation i en eller flere af virksomhederne i koncernen. § 98, stk. 1 og 2, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på den øverste modervirksomhed og for koncerngenopretningsplanen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde, at der for hver enkelt dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal udarbejdes en genopretningsplan i henhold til § 98.

Stk. 3. Finanstilsynet fremsender koncerngenopretningsplaner udarbejdet i henhold til stk. 1 til

- 1) de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet,
- 2) Finansiell Stabilitet eller den myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af koncernen, og
- 3) Finansiell Stabilitet eller en myndighed i det land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af en dattervirksomhed.

Stk. 4. Med henblik på at træffe en fælles beslutning vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2, koncerngenopretningsplanen, herunder om planen opfylder betingelserne i stk. 1, jf. § 98, stk. 1 og 2, fremsatte krav. De myndigheder, der er nævnt i stk. 3, nr. 2 og 3, kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet om koncerngenopretningsplanens indhold.

Stk. 5. Er der ikke truffet en fælles beslutning inden for fire måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af koncerngenopretningsplanen eller om reaktioner i medfør af § 100, stk. 2, træffer Finanstil-

synet selv beslutning herom. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed, Finansiell Stabilitet og de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, om denne beslutning. Har en af myndighederne indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til koncerngenopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af koncerngenopretningsplaner.

Finanstilsynets vurdering af genopretnings- og koncerngenopretningsplaner

§ 100. Finanstilsynet underretter fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen, hvis Finanstilsynet vurderer, at genopretningsplanen eller koncerngenopretningsplanen har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse. Fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen skal senest to måneder efter underretningen forelægge en revideret plan for Finanstilsynet. Finanstilsynet kan forlænge fristen med op til en måned.

Stk. 2. Finanstilsynet kan, hvis fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen ikke inden for den fastsatte frist forelægger en revideret plan, eller hvis den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de mangler og hindringer, som Finanstilsynet har påpeget, påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen at

- 1) nedbringe fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens risikoprofil, herunder likviditetsrisikoen,
- 2) muliggøre rettidige rekapitaliseringstiltag,
- 3) revidere virksomhedens strategi og struktur,
- 4) foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområders og kritiske funktioners modstandsdygtighed og
- 5) foretage ændringer i fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens ledelsesstruktur.

Anonyme indberetninger til fondsmæglerselskaber

§ 101. Et fondsmæglerselskab skal have en ordning, hvor dets ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af fondsmæglerselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i fondsmæglerselskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Fondsmæglerselskabet skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan fondsmæglerselskabet har fulgt op på indberetningerne.

Stk. 2. Ordningen i stk. 1 kan etableres via en kollektiv overenskomst.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet i stk. 1, hvis Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning.

§ 102. Et fondsmæglerselskab må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet fondsmæglerselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Stk. 2. Ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

§ 103. Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et fondsmæglerselskab en aftale om en tavsheds-klausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Stk. 2. Uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og fondsmæglerselskabet. Det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 101.

Oplysningspligt over for Finanstilsynet

§ 104. Et fondsmæglerselskab skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift. Fondsmæglerselskabet skal hurtigst muligt meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 2. Tilsvarende gælder det enkelte medlem af bestyrelsen og en direktør i et fondsmæglerselskab.

Stk. 3. Et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion og den eksterne revision skal straks meddele til Finanstilsynet, hvis den pågældende formoder, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder et af følgende krav:

- 1) Det individuelle solvensbehov efter § 118.
- 2) Kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder om forhold i dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber.

Offentliggørelse

§ 104 a. Fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne som små og ikke indbyrdes forbundne, og som har filialer i et andet land i eller uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal på årsbasis offentliggøre følgende oplysninger pr. land uden for og inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område:

- 1) Filialens beliggenhed, des navn og aktiviteterens art
- 2) Omsætning
- 3) Antal ansatte i fuldtidsækvivalenter
- 4) Resultat før skat
- 5) Skat af resultatet
- 6) Modtagne offentlige indskud

Stk. 2. Oplysningerne skal revideres af fondsmæglerselskabets revisorer og skal offentliggøres som bilag til årsrapporten, jf. § 151.

§ 105. Finanstilsynet kan bestemme, at fondsmæglerselskabers offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber skal ske med en anden frekvens end én gang årligt, og at bestemte medier og steder bruges til disse offentliggørelser.

Stk. 2. Finanstilsynet kan bestemme, at modervirksomheder én gang om året offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og fondsmæglerselskabskoncernens ledelsesstruktur og organisatoriske struktur.

Kapitel 11

Aflønning

Skriftlig lønpolitik

§ 106. Et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.

Stk. 2. Virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik.

Stk. 3. I et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for virksomhedens øverste organ redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 4. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra virksomheden i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har optjent som medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed inden for samme koncern.

Aflønning af ledelsen og ansatte

§ 107. Fondsmæglerselskaber skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af § 45, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 45, stk. 2, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber må ikke indføre aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kan give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når fondsmæglerselskabet kunne tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække den pågældende kundes behov bedre.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.

§ 108. Ved fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, skal virksomheden sikre, at følgende er opfyldt:

- 1) De variable løndele til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 50 pct. enten af honoraret eller af den faste grundløn inklusive pension, jf. dog § 109, stk. 1.
- 2) De variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, må på tidspunktet for beregningen af den variable løn højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn, inklusive pension.
- 3) Virksomhedens øverste organ kan dog beslutte, at de variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn, inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:
 - a) Virksomheden skal senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.
 - b) Det øverste organ skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft og den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling.

- c) Virksomheden skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til kapital-ejerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, loven og bekendtgørelser udstedt i medfør af § 111, stk. 3.
 - d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er kapitalejer i virksomheden, må ikke deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.
 - e) Virksomheden skal senest otte dage efter det øverste organs forsamling informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen af et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.
- 4) Mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, skal på tidspunktet for beregningen af den variable løn bestå af en balance af aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser, aktielignende instrumenter eller tilsvarende ikke-likvide instrumenter, der afspejler instrumenterne i de forvaltede porteføljer. Virksomheden kan anvende hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Hvis virksomheden ikke udsteder sådanne instrumenter kan Finanstilsynet godkende alternative ordninger, der opfylder samme formål. Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 2 og 4, skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, anvende instrumenter som reguleret i artikel 52 og 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013

af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud.

- 5) Virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct., eller ved større beløb mindst 60 pct., af en variabel løndel skal ske over en periode på mindst fire år med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst fem år. Udbetalingen skal ske med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.
- 6) Virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvis, hvis virksomheden på tidspunktet for udbetaling af den variable løndel ikke overholder kapitalkravet eller solvenskravet i §§ 118 og 119 samt artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.
- 7) Virksomheden udbetaler ikke variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis virksomheden i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører, og indtil tidspunktet for beregningen heraf, får en frist fra Finanstilsynet efter § 162, stk. 1 eller 3, om opfyldelse af solvenskravet.

Stk. 2. For bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder må aktieoptioner eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, som en del af den variable løn omfattet af stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Stk. 4. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at udbetaling af udskudte variable løndelev efter stk. 1, nr. 5, til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, er betinget af følgende:

- 1) De kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, er fortsat opfyldt på udbetalingstidspunktet,
- 2) Den pågældende har efterlevet kravene til egnethed og hæderlighed og har ikke deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden
- 3) Virksomhedens økonomiske situation er ikke væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Stk. 5. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, og som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvis, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro.

Stk. 6. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at hvis bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvis kan sidestilles med variable lønde, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i fem år i form af instrumenter omfattet af stk. 1, nr. 4. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Er modtageren medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af instrumenter omfattet af stk. 1, nr. 4, uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på fem år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1-6 kun anvendelse på aftaler om variable lønde, hvis aftalerne om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

Aflønning ved statsstøtte

§ 109. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, må ikke tildele eller udbetale variabel løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Stk. 2. Der må ikke igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen eller direktionen i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte.

Stk. 3. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, skal begrænse den variable løn til andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion til en del af nettoindtægterne, hvis udbetalingen af variabel løn ellers vil være uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtte.

Stk. 4. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, skal i deres lønpolitik fastsætte en nærmere angiven grænse, set i forhold til virksomhedens nettoindtægter, for den samlede tildeling af variabel løn til andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion, hvis udbetalingen af variabel løn er uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtte.

Aflønningsudvalg

§ 110. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, hvis værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 750 mio. kr. eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, skal nedsætte et aflønningsudvalg, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I koncerner med flere virksomheder, som efter stk. 1 har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, kan der nedsættes et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf. Aflønningsudvalget skal organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra i en fondsmæglerholdingvirksomhed, og skal nedsættes i en virksomhed, der er moder-virksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

Stk. 3. Formanden samt medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den virksomhed, som nedsætter aflønningsudvalget, eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af stk. 2 har et fælles aflønningsudvalg. Aflønningsudvalget skal sammensættes, så medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og -praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning

af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 106, stk. 1, §§ 107-109, og regler udstedt i medfør af § 111. Aflønningsudvalget skal have en ligelig kønsfordeling.

Stk. 4. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger om aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens lønpolitik og -praksis samt oplysningerne efter § 108, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 3) Aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur, og sikre, at virksomhedens lønpolitik og -praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 4) Aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkræterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens medlemmer af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 108, stk. 4.
- 5) Aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 108, stk. 4, er opfyldt.
- 6) Aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages, i det omfang det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5, og i det omfang det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.

Stk. 5. Aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, og offentlighedens interesse.

Stk. 6. I virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.

Væsentlige risikotagere

§ 111. Erhvervsministeren kan for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 106, stk. 1, og § 108, stk. 1-6.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau.

Kapitel 12

Videregivelse af fortrolige oplysninger

Generelle bestemmelser

§ 112. Bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af repræsentantskabet, direktører samt øvrige ansatte i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed må ikke uberettiget videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Det samme gælder for revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd og likvidatorer.

Stk. 2. Den, som modtager fortrolige oplysninger, er omfattet af tavshedspligten i stk. 1, 1. pkt.

§ 113. Et fondsmæglerselskab kan videregive sædvanlige oplysninger om kundeforhold til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Stk. 2. Til brug for varetagelse af administrative opgaver kan oplysninger videregives til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud, og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 23, stk. 4, og § 26 b, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 3. Den, som modtager oplysninger efter stk. 1 eller 2, er omfattet af tavshedspligten i § 112, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der er sædvanlige kundeoplysninger i henhold til stk. 1.

§ 114. Et fondsmæglerselskab må ikke videregive oplysninger om rent private forhold uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 112, stk. 1, 1. pkt., eller § 113, stk. 2.

Videregivelse af oplysninger til modervirksomhed

§ 115. Et fondsmæglerselskab kan videregive fortrolige oplysninger til fondsmæglerselskabets modervirksomhed til brug for risikostyring, hvis modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Det gælder dog ikke oplysninger om rent private forhold.

Stk. 2. Oplysninger om kunder, der er fysiske personer, kan ikke videregives til brug for risikostyring bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om kunden vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse.

Videregivelse af oplysninger i markedsføringsøjemed

§ 116. Et fondsmæglerselskab må ikke videregive oplysninger om en kunde, der er en fysisk person, til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil.

Stk. 2. Videregivelse til koncernvirksomheder, der er underlagt tavshedspligt efter § 112, stk. 1, 1. pkt., samt virksomheder, som fondsmæglerselskabet driver i fællesskab med andre, jf. § 31, og som er underlagt tavshedspligt efter § 112, stk. 1, 1. pkt., kan ske uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier. Videregivelsen skal

være nødvendig for, at den virksomhed, som oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den fysiske person ikke overstiger denne interesse.

Stk. 3. Sædvanlige oplysninger om kunder, der er juridiske personer, kan videregives til brug for markedsføring og rådgivning til et fondsmæglerselskab, der er omfattet af tavshedspligten i § 112, stk. 1, eller til en finansiel virksomhed, der er underlagt tilsvarende tavshedspligt.

§ 117. Et fondsmæglerselskab skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger videregives fra fondsmæglerselskabet. Retningslinjerne skal være frit tilgængelige.

Afsnit V

Kapital- og likviditetsforhold

Kapitel 13

Solvens og likviditet

Det individuelle solvensbehov

§ 118. Bestyrelsen og direktionen for et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal sikre, at fondsmæglerselskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, likvide aktiver samt interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække de risici, som fondsmæglerselskabet kan udgøre for andre, og som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod. Disse procedurer skal være underlagt intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Stk. 2. Fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen efter stk. 1 opgøre fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov, der ikke kan være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan bestemme, at et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, skal vurdere og opgøre fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af det individuelle solvensbehov.

Det individuelle solvenskrav

§ 119. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber. Det individuelt fastsatte solvenskrav er Finanstilsynets vurdering af fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag og kan fastsættes, hvis Finanstilsynet vurderer følgende:

- 1) Fondsmæglerselskabet er eksponeret mod risici eller elementer af risici eller udgør risici for andre, som er væsentlige, og som ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af kapitalgrundlagskravene, navnlig K-faktorkravene, i tredje eller fjerde del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.
- 2) Fondsmæglerselskabet opfylder ikke kravene til ordninger m.v. for risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af det tilstrækkelige kapitalgrundlag og likvide aktiver efter § 118 samt kravene til ledelsesordninger m.v. i kapitel 9, og andre tilsynsforanstaltninger sandsynligvis vil ikke forbedre ordningerne m.v. inden for et passende tidsrum.
- 3) Justeringerne i forhold til den forsigtige værdiansættelse af handelsbeholdningen er ikke tilstrækkelig til at gøre det muligt for fondsmæglerselskabet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide væsentlige tab under normale markedsforhold.
- 4) Finanstilsynets kontrol af fondsmæglerselskabets anvendelse af interne modeller til opgørelse af kapitalgrundlagskrav viser, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af de tilladte interne modeller sandsynligvis vil medføre et utilstrækkeligt kapitalgrundlag.
- 5) Fondsmæglerselskabet undlader gentagne gange at etablere eller opretholde et tilstrækkeligt niveau for yderligere kapitalgrundlag, jf. § 120.

Stk. 2. Tillægget skal opfyldes på følgende betingelser:

- 1) Mindst tre fjerdedele af tillægget skal opfyldes med kernekapital.
- 2) Mindst tre fjerdedele af kernekapitalen skal bestå af egentlig kernekapital.

- 3) Kapitalgrundlaget må ikke anvendes til at opfylde de kapitalgrundlagskrav, der er omfattet af artikel 11, stk. 1, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Vejledning om yderligere kapitalgrundlag

§ 120. Finanstilsynet kan for et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, fastlægge et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, som sikrer, at fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov er tilstrækkeligt meget større end kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og at det individuelle solvenskrav er tilstrækkeligt stort til at sikre, at konjunkturudsving ikke fører til manglende opfyldelse af de nævnte kapitalgrundlagskrav eller bringer fondsmæglerselskabets mulighed for at afvikle eller indstille sin virksomhed på en velordnet måde i fare.

Stk. 2. Finanstilsynet meddeler fondsmæglerselskabet eventuelle forventninger om tilpasning af det individuelle solvensbehov fastsat under hensyntagen til stk. 1 samt en frist for, hvornår fondsmæglerselskabet skal have foretaget tilpasningen.

Nedskrivning af aktiver i forbindelse med opgørelse af kapitalgrundlag

§ 121. Finanstilsynet kan pålægge et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Særlige likviditetskrav

§ 122. Finanstilsynet kan for et fondsmæglerselskab fastsætte et særligt likviditetskrav, der tager højde for specifikke likviditetsrisici i fondsmæglerselskabet. 1. pkt. finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og tillige på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som ikke er blevet undtaget fra likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Stk. 2. Det særlige likviditetskrav kan fastsættes, hvis Finanstilsynet vurderer følgende:

- 1) Fondsmæglerselskabet er eksponeret mod likviditetsrisiko, som er væsentlig og ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af likviditetskravet i femte del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.
- 2) Fondsmæglerselskabet opfylder ikke kravene til ordninger m.v. for risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af det tilstrækkelige kapitalgrundlag og likvide aktiver efter § 118 samt kravene til ledelsesordninger m.v. i kapitel 9, og andre tilsynsforanstaltninger sandsynligvis vil ikke forbedre ordningerne m.v. inden for et passende tidsrum.

Stk. 3. Det særlige likviditetskrav opgøres som forskellen mellem Finanstilsynets vurderede tilstrækkelige likviditet og likviditetskravet i femte del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og skal opfyldes med likvide aktiver som fastsat i forordningens artikel 43.

Kapitel 14

Midlernes anbringelse

§ 123. Et fondsmæglerselskabs kapitalandele i andre virksomheder må ikke overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget.

Stk. 2. Aktiekøbs- og aktiesalgforretninger skal medregnes ved opgørelse af grænsen efter stk. 1.

Stk. 3. Kapitalandele, der skal fradrages i kapitalgrundlaget, og kapitalandele i virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen, medregnes ikke i grænsen efter stk. 1.

Stk. 4. Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i stk. 1.

§ 124. Et fondsmæglerselskab må ikke eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ejendomme, som fondsmæglerselskabet har erhvervet for derfra at drive virksomhed, medregnes ikke efter stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i stk. 1.

§ 125. Et fondsmæglerselskab, der ikke har tilladelse til at udføre investeringsaktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3, kan placere sit kapitalgrundlag langsigtet og ikke-spekulativt i de finansielle instrumenter, der er omfattet af bilag 2.

Kapitel 15

Koncernregler og konsolidering m.v.

Modervirksomheders opgørelse af kapitalgrundlagskrav på selskabsniveau

§ 126. Reglerne om kapitalgrundlagskrav i artikel 11, stk. 1, litra a og c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber finder anvendelse på selskabsniveau for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark. Kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, litra c, i den nævnte forordning finder alene anvendelse for moderfondsmæglerholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, der er omfattet af dette kapitalgrundlagskrav.

Solvens og likviditet, midlernes anbringelse og koncerninterne transaktioner på koncernniveau

§ 127. I koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder §§ 118, 119, 122, 123, 124 og 135 anvendelse på koncernen.

§§ 118, 119 og 122 finder kun anvendelse for koncernen, hvis:

- 1) den øverste modervirksomhed selv eller mindst én af modervirksomhedens dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af bestemmelsen, eller
- 2) den øverste modervirksomhed er en fondsmæglerholdingvirksomhed, der har mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af bestemmelsen.

Pro rata-konsolidering

§ 128. Besidder et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber i forhold til fondsmæglerselskabets andel af egenkapital og resultat i virksomheden, hvori kapitalinteressen besiddes

Stk. 2. Er fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ansvar for virksomheden ikke begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages fuld konsolidering i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Tidlig indgriben på koncernniveau

§ 129. §§ 173 og 175 finder anvendelse i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark, enten er

- 1) et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller
- 2) en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed med mindst ét dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter.

Stk. 2. Opfylder en modervirksomhed omfattet af stk. 1 betingelserne for, at Finanstilsynet kan anvende et eller flere af de i §§ 173 eller 175 nævnte påbud, skal Finanstilsynet høre de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet og underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, inden modervirksomheden meddeles et påbud efter §§ 173 eller 175.

Stk. 3. Modtager Finanstilsynet som konsoliderende myndighed efter stk. 1 en høring svarende til § 130, skal Finanstilsynet give sin vurdering af det påtænkte påbuds indvirkning på koncernen inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen.

Stk. 4. Ønsker mere end én kompetent myndighed i tilsynskollegiet at meddele et eller flere påbud efter §§ 173 eller 175 til en koncern, som er omfattet af stk. 1, vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet, om det er mest hensigtsmæssigt at udpege den samme midlertidige administrator, jf. § 175, for alle berørte virksomheder eller at koordinere anvendelsen af et eller flere påbud efter § 173 på mere end én virksomhed. Finanstilsynet og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet skal tilstræbe at nå en fælles beslutning senest fem arbejdsdage efter høringen efter stk. 2. Opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til modervirksomheden.

Stk. 5. Foreligger der ikke senest fem arbejdsdage efter høringen efter stk. 2 en fælles beslutning, jf. stk. 4, træffer Finanstilsynet beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 173 eller 175, over for modervirksomheden. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og de øvrige relevante kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om denne beslutning. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen og beslutninger efter 1. pkt. og beslutninger efter stk. 4, hvis en af de kompetente myndigheder i tilsynskollegiet har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

§ 130. I tilfælde, hvor en eller flere dattervirksomheder er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter og er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, men hvor en anden myndighed inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er konsoliderende myndighed for den pågældende koncern, skal Finanstilsynet, når betingelserne for anvendelse af §§ 173 eller 175 er opfyldt i relation til en eller flere dattervirksomheder, høre den konsoliderende myndighed, inden Finanstilsynet meddeler dattervirksomheden et eller flere påbud efter §§ 173 eller 175. Finanstilsynet underretter den konsoliderende myndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om beslutningen.

Stk. 2. I en koncern, hvor det konsoliderede tilsyn ikke er hos Finanstilsynet, kan Finanstilsynet træffe beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 173 eller 175, over for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte

investeringservice og -aktiviteter og som er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, hvis en fælles beslutning som nævnt i § 129, stk. 4, 2. pkt., ikke foreligger inden for fristen i § 129, stk. 4, 2. pkt. Finanstilsynet underretter fondsmæglerselskabet om denne beslutning. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, hvis sagen er indbragt for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Udskillelse af kapitalandele i fondsmæglerselskaber i en delkoncern

§ 131. Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvis

- 1) koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde kapitalgrundlagskravet i § 126 og det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber,
- 2) et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i § 75, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, eller
- 3) strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Afhændelse af kapitalandele i et fondsmæglerselskab

§ 132. Finanstilsynet kan påbyde, at en fondsmæglerholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i et fondsmæglerselskab, hvis

- 1) modervirksomheden ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i § 126 eller koncernen ikke opfylder det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber,
- 2) et medlem af fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 75, stk. 1, nr. 3, 4 og 6, eller
- 3) fondsmæglerholdingvirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af fondsmæglerselskabet.

Fælles mellemliggende modervirksomhed inden for Den Europæiske Union

§ 133. Et fondsmæglerselskab skal udpege en fælles mellemliggende modervirksomhed inden for Den Europæiske Union, hvis

- 1) fondsmæglerselskabet er en del af en koncern, hvis modervirksomhed er beliggende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område,
- 2) koncernen har to eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og
- 3) koncernen har aktiver af en samlet værdi på 40 mia. euro eller mere i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at fondsmæglerselskabet udpeger to mellemliggende modervirksomheder inden for Den Europæiske Union, hvis

- 1) modervirksomheden for koncernen omtalt i stk. 1, nr. 1, er pålagt adskillelse af aktiviteter i det land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, hvor modervirksomheden er beliggende, eller
- 2) hvis den kompetente afviklingsmyndighed for den mellemliggende modervirksomhed har vurderet, at afviklingen vil være mere effektiv med to mellemliggende modervirksomheder i Den Europæiske Union.

Stk. 3. En mellemliggende modervirksomhed skal have tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut eller være et godkendt finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, kan udpeges som mellemliggende modervirksomhed, hvis

- 1) ingen af de omfattede virksomheder har tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut, eller
- 2) den mellemliggende modervirksomhed er udpeget efter stk. 2, nr. 1.

Koncerninterne transaktioner

§ 134. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for koncerninterne transaktioner, der indgås mellem et fondsmæglerselskab og

- 1) virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med fondsmæglerselskabet som dattervirksomheder, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder,
- 2) virksomheder eller personer, der er forbundet med fondsmæglerselskabet gennem snævre forbindelser, eller
- 3) virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2, hvor personerne i virksomhedernes ledelse for flertallets vedkommende er de samme, eller hvor virksomhederne er underlagt en fælles ledelse i medfør af en aftale eller vedtægtsbestemmelser herom.

Stk. 2. Koncerninterne transaktioner foretaget i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1 skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører. Udbetalinger fra fondsmæglerselskabet, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1, skal tilbageføres med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i renteloven.

Koncerninterne eksponeringer

§ 135. Et fondsmæglerselskab må ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder, jf. dog §§ 136-140.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab må ikke have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 2.

Tidlig indgriben og koncernintern finansiel støtte

§ 136. Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant datterfondsmæglerselskab, der indgår i koncern med andre sådanne fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder samt pengeinstitutter, realkreditinstitutter, finansieringsinstitutter og finansielle holdingvirksomheder og blandende holdingselskaber i henhold til lov om finansiell virksomhed med mindst ét datterselskab, der er pengeinstitut, realkreditinstitut eller finansieringsinstitut, kan med Finanstilsynets tilladelse indgå aftale om koncernintern finansiell støtte med en eller flere af disse koncernvirksomheder for det tilfælde, at en af disse koncernvirksomheder efterfølgende kommer i en situation, hvor betingelserne for tidlig indgriben i kapitel 18 er opfyldt. En aftale om koncernintern finansiell støtte skal være forenelig med betingelserne i § 138.

Stk. 2. Ved indgåelse af en aftale om koncernintern finansiell støtte, skal de virksomheder, som er parter i aftalen, handle i egen interesse. Aftalen om koncernintern finansiell støtte skal opstille principper for beregning af det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen.

Stk. 3. En ansøgning om tilladelse til at indgå en aftale om koncernintern finansiell støtte, skal indsendes til Finanstilsynet af modervirksomheden i koncernen, når den øverste modervirksomhed inden for Den Europæiske Union er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet. Ansøgningen skal indeholde udkast til den påtænkte aftale, oplysninger om, hvilke virksomheder der påtænker at deltage i aftalen, og andre oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om aftalen er forenelig med betingelserne i § 138.

Stk. 4. Finanstilsynet fremsender straks den indsendte ansøgning om tilladelse til at indgå aftale om koncernintern finansiell støtte til de kompetente myndigheder for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, for at nå frem til en fælles beslutning.

Stk. 5. Finanstilsynet meddeler i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 tilladelse til den påtænkte aftale, hvis aftalen vurderes at være forenelig med betingelserne for at yde koncernintern finansiell støtte i § 138.

Stk. 6. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale om koncernintern finansiell støtte, hvis aftalen anses for uforenelig med betingelserne for at yde koncernintern finansiell støtte i § 138.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter modtagelse af en ansøgning efter stk. 3 sammen med de kompetente myndigheder for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, inden for fire måneder

nå en fælles beslutning om ansøgningen. Opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til den ansøgende virksomhed.

Stk. 8. Foreligger der ikke inden for tidsfristen på fire måneder en fælles beslutning, træffer Finanstilsynet beslutning om ansøgningen. Finanstilsynet underretter virksomheden og de relevante kompetente myndigheder om beslutningen.

Stk. 9. Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, hvis en de kompetente myndigheder for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

§ 137. Har Finanstilsynet givet tilladelse til en aftale om koncernintern finansiel støtte efter § 136, stk. 1, skal aftalen godkendes af kapitalejerne i hver af de virksomheder, der ønsker at deltage i aftalen.

Stk. 2. Bestyrelsen for hver af de virksomheder, der deltager i aftalen om koncernintern finansiel støtte, skal hvert år aflægge beretning for kapitalejerne om gennemførelsen af de afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

§ 138. En virksomhed må kun yde koncernintern finansiel støtte i overensstemmelse med den indgåede aftale efter § 136, stk. 1, til en anden virksomhed, der opfylder betingelserne i kapitel 18, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Det kan med rimelighed forventes, at den koncerninterne finansielle støtte afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den støttemodtagende virksomhed.
- 2) Den koncerninterne finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed eller i en af virksomhederne og er i den støttedyende virksomheds interesse.
- 3) Den koncerninterne finansielle støtte ydes på markedsbaserede vilkår, herunder mod vederlag.
- 4) Der er rimelig udsigt til, at vederlaget for den koncerninterne finansielle støtte bliver erlagt, herunder at lånet bliver tilbagebetalt af den støttemodtagende virksomhed, hvis støtten er ydet i form af et lån.
- 5) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte vil ikke true likviditeten eller solvensen i den støttedyende virksomhed.

- 6) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte vil ikke medføre en trussel mod den finansielle stabilitet, i særdeleshed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den støtteydende virksomhed er hjemmehørende.
- 7) Den støtteydende virksomhed opfylder kapitalgrundlags- og likviditetskravene på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte, og ydelsen af støtten medfører ikke, at kravene ikke længere overholdes, medmindre Finanstilsynet eller den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse hertil.
- 8) Den støtteydende virksomhed opfylder på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte kravene til store eksponeringer fastsat i 4. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investerings-selskaber eller 4. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, afhængig af hvilken af de to reguleringer den støtteydende virksomhed er omfattet af, medmindre den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse til den manglende opfyldelse.
- 9) Ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte ændrer ikke mulighederne for afvikling af den støtteydende virksomhed.

§ 139. Bestyrelsen for en støtteydende virksomhed træffer beslutning om at yde koncernintern finansiell støtte i henhold til aftalen herom, hvis betingelserne i § 138 er opfyldt. Bestyrelsen for den støttemodtagende virksomhed træffer beslutning om at acceptere koncernintern finansiell støtte i henhold til aftalen.

Stk. 2. Bestyrelsen for en støtteydende virksomhed skal forud for ydelse af koncernintern finansiell støtte i henhold til en godkendt aftale herom, jf. § 136, stk. 5, underrette

- 1) Finanstilsynet,
- 2) den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis det ikke er Finanstilsynet,
- 3) den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed, hvis denne ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og

4) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 3. Underretningen skal indeholde bestyrelsens begrundede beslutning og detaljerede oplysninger om den påtænkte koncerninterne finansielle støtte, herunder en kopi af aftalen om koncernintern finansiell støtte.

Stk. 4. Finanstilsynet har fra tidspunktet for modtagelsen af underretningen og modtagelsen af de påkrævede oplysninger fem arbejdsdage til at forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte, hvis Finanstilsynet vurderer, at betingelserne i § 138 ikke er opfyldt.

Stk. 5. Finanstilsynets afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte skal omgående meddeles til

- 1) den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis det ikke er Finanstilsynet,
- 2) den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed og
- 3) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 6. Forbyder eller begrænser Finanstilsynet ikke den koncerninterne finansielle støtte inden for fristen i stk. 4, kan der ydes koncernintern finansiell støtte i overensstemmelse med underretningen.

Stk. 7. Bestyrelsens beslutning om at yde koncernintern finansiell støtte sendes til myndigheder omfattet af stk. 2. Finanstilsynet underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet, hvis Finanstilsynet har det konsoliderede tilsyn med koncernen.

§ 140. En virksomhed, der er part i en aftale om koncernintern finansiell støtte omfattet af § 136, skal på sin hjemmeside offentliggøre en beskrivelse af aftalens almindelige betingelser samt navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de virksomheder, der er parter i aftalen.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 skal ske mindst én gang om året samtidig med offentliggørelsen af årsrapporten. Offentliggørelse skal endvidere ske, hvis der sker væsentlige ændringer i aftalen om koncernintern finansiell støtte eller i virksomheden i løbet af året.

Afsnit VI

Årsrapport og revision

Kapitel 16

Årsrapport og revision

Generelle regler om årsrapport og revision

§ 141. For hvert regnskabsår skal fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder aflægge et årsregnskab, der består af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen.

Årsregnskabet skal suppleres med

- 1) årsregnskab for en af virksomheden ledet koncern (koncernregnskab),
- 2) ledelsesberetning for virksomheden og for en af virksomheden ledet koncern,
- 3) ledelsespåtegning og
- 4) revisionspåtegning.

Stk. 2. Årsregnskabet kan tilføjes eventuelle supplerende beretninger, jf. § 149.

Stk. 3. Fællesbetegnelsen for de i stk. 1 og 2 omhandlede regnskaber, beretninger og påtegninger er »årsrapport«.

§ 142. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal udarbejde årsrapporten i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af § 153.

§ 143. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke er forpligtet til at anvende de internationale regnskabsstandarder, der er henvist til i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, på deres koncernregnskab, kan vælge at anvende standarderne på deres koncernregnskab.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der er forpligtet til at anvende eller valgfrit anvender de standarder, der er nævnt i stk. 1, skal følge samtlige godkendte standarder. Regulerer bestemmelser i dette kapitel eller i regler udstedt i medfør af § 153 samme forhold som standarderne, skal fondsmæglerselskaberne eller fondsmæglerholdingvirksomhederne anvende standarderne i stedet for bestemmelserne.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler, der er nødvendige for at anvende den forordning, der er nævnt i stk. 1, her i landet.

Ledelsens ansvar for aflæggelse af årsrapporten

§ 144. Bestyrelsen og direktionen skal aflægge årsrapport for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten

- 1) udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale,
- 2) kan revideres og godkendes i tide og
- 3) indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen.

§ 145. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. Medlemmerne af bestyrelsen og direktionen skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

- 1) årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale,
- 2) årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eller koncernen, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet og
- 3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerselskabs og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2. Underskrives årsrapporten digitalt, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen. Underskriverens navn skal dog fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Stk. 3. Har ledelsen indføjjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Stk. 4. Et ledelsesmedlem kan ikke undlade at underskrive årsrapporten, selv om ledelsesmedlemmet er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet. Ledelsesmedlemmet kan dog tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledelsespåtegningen.

Grundlæggende krav til årsrapporten

§ 146. Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Stk. 2. Er anvendelse af bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør af § 153 ikke tilstrækkelig til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Stk. 3. Vil anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 153 i særlige tilfælde stride mod kravet i stk. 1, 1. pkt., skal de fraviges, så dette krav opfyldes. En sådan fravigelse skal hvert år oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

§ 147. For at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, skal kravene i stk. 2 og 3 opfyldes.

Stk. 2. Årsrapporten skal udarbejdes, så den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger og skal i det mindste vedrøre

- 1) placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer,
- 2) ledelsens forvaltning af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ressourcer og
- 3) fordeling af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ressourcer.

Stk. 3. Årsrapporten skal udarbejdes, så den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

Stk. 4. Regnskabsbrugerne er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder nuværende eller fremtidige virksomhedsdeltagere, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder.

§ 148. Årsrapporten skal udarbejdes efter nedenstående grundlæggende forudsætninger:

- 1) Den skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).
- 2) Der skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).
- 3) Alle relevante forhold skal indgå i årsrapporten, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.
- 4) Driften af en aktivitet formodes at fortsætte (going concern), medmindre den ikke skal eller ikke antages at kunne fortsætte. Afvikles en aktivitet, skal klassifikation og opstilling samt indregning og måling tilpasses denne afvikling.
- 5) Indregning og måling skal ske på et forsigtigt grundlag, herunder skal regnskabsmæssige skøn være underbyggede og neutrale. Enhver værdiregulering skal indregnes, uanset om årsregnskabet udviser over- eller underskud.
- 6) Transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).
- 7) Indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).
- 8) Hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).
- 9) Primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Stk. 2. Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller regler udstedt i medfør af § 153. § 146, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.

Supplerende beretninger

§ 149. Supplerende beretninger, herunder beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens sociale ansvar (sociale regnskaber) og om fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber) skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger. Beretningerne skal opfylde kvalitetskravene i § 147, stk. 3, og med de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i § 148, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

Revision af årsrapporten

§ 150. Årsrapporten skal revideres af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens eksterne revisorer. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Indsendelse af årsrapporter og revisionsprotokollater

§ 151. Årsrapporten skal i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, indsendes til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Stk. 2. Ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten, samt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med intern revisor, tillige intern revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1. Fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

§ 152. Den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest fire måneder efter regnskabsårets afslutning. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der har pligt til at udarbejde delårsrapport, skal indsende den udarbejdede delårsrapport til Erhvervsstyrelsen senest tre måneder efter delårsperiodens afslutning.

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning. Ønsker fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 149, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter og delårsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter og delårsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og delårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten

§ 153. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter tillige regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, samt hvilke virksomheder dette skal omfatte.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

Reaktioner på lovovertrædelser

§ 154. Med henblik på at sikre, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 153, og at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet

- 1) yde vejledning,
- 2) påtale overtrædelser og
- 3) påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

Regnskabsindberetninger

§ 155. Finanstilsynet kan kræve, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal foretage regelmæssige indberetninger af regnskabsdata på skemaer, der er udformet af Finanstilsynet.

Revision

§ 156. Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor. Vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter stk. 2, skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede.

Stk. 2. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege en yderligere revisor. Denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 3. Revisorerne i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed skal også være revisorer i fondsmæglerselskabets og fondsmæglerholdingvirksomhedens dattervirksomheder.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Stk. 5. Ved revisorskifte skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og afgangende revisor senest en måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Stk. 6. Finanstilsynet kan pålægge revisor, og for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med intern revisor, tillige intern revisionschef at give oplysninger om forholdene i et fondsmæglerselskab, i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder.

Stk. 7. Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et fondsmæglerselskab, i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Stk. 8. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 89, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Stk. 9. Bestyrelsen kan ikke tillade, jf. § 89, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 10. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder, herunder bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

§ 157. En ekstern revisor og en intern revisionschef i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed skal straks meddele Finanstilsynet om ethvert forhold og enhver beslutning vedrørende fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingselskabet, som revisor bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som kan

- 1) udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særlig vedrører fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens aktiviteter,
- 2) påvirke fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens fortsatte drift eller
- 3) føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres.

Stk. 2. Meddelelesespligten omfatter også ethvert forhold og beslutning omfattet af stk. 1, som den eksterne revisor og en intern revisionschef bliver vidende om som revisor for en virksomhed, der har snævre forbindelser med fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Afsnit VII

Indgreb i eller ophør m.v.

Kapitel 17

Sammenlægning og ophør

Sammenlægning

§ 158. Et fondsmæglerselskab må ikke uden erhvervsministerens tilladelse sammenlægges med et andet fondsmæglerselskab eller en finansiell virksomhed, jf. lov om finansiell virksomhed, eller med en bestemt forretningsdel af et andet fondsmæglerselskab eller finansiell virksomhed. Tilsvarende gælder, når den fortsættende virksomhed er et investeringsselskab eller en udenlandsk finansiell virksomhed, jf. lov om finansiell virksomhed.

Stk. 2. Afgørelse om sammenlægning skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse. Er ansøgningen ufuldstændig, skal afgørelse meddeles senest to måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen. Der skal under alle omstændigheder træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1 kan blandt andet nægtes, hvis sammenlægningen strider mod væsentlige samfundshensyn.

Stk. 4. § 238, stk. 2, § 239, stk. 2, § 242, 2. pkt., § 256, stk. 2, § 257, stk. 2, § 260, 2. pkt., § 277, 2. pkt., § 294, stk. 2, og § 297, 2. pkt., i selskabsloven finder ikke anvendelse ved sammenlægninger omfattet af stk. 1 og 2.

Inddragelse af tilladelse

§ 159. Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet anmoder herom.

§ 160. Finanstilsynet kan endvidere inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab i følgende tilfælde:

- 1) Fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af:
 - a. denne lov, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder eller regler udstedt i medfør af disse love,
 - b. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør heraf,
 - c. forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber,
 - d. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller
 - e. forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
- 2) Fondsmæglerselskabet opfylder ikke kravene til at få en tilladelse i medfør af kapitel 3.
- 3) Virksomhed som fondsmæglerselskab påbegyndes ikke senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt virksomheden tilladelse.
- 4) Der udøves ikke fondsmæglervirksomhed i en periode på over seks måneder.

Stk. 2. Opfylder et fondsmæglerselskab ikke likviditetskravet i artikel 43, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen. 1. pkt. finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som i henhold til nævnte forordnings artikel 43, stk. 1, 2. afsnit, er blevet undtaget fra likviditetskravet i nævnte forordnings artikel 43, stk. 1, 1. afsnit.

Stk. 3. Opfylder et fondsmæglerselskab ikke et særligt likviditetskrav fastsat for fondsmæglerselskabet i medfør af § 122, og har fondsmæglerselskabet ikke tilvejebragt den foreskrevne likviditet inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis Finanstilsynet skønner dette nødvendigt.

§ 161. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende i følgende tilfælde:

- 1) Fondsmæglerselskabet overtræder, eller der er objektive indikatorer til støtte for, at fondsmæglerselskabet i nær fremtid vil overtræde, kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i henhold til § 160, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, § 162, stk. 1, eller § 232, stk. 2.
- 2) Der er objektive indikatorer til støtte for en konstatering af, at fondsmæglerselskabet i nær fremtid vil være ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og Finanstilsynet derfor kan inddrage tilladelsen i henhold til § 160, stk. 2 eller 3.
- 3) Fondsmæglerselskabet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre støtten gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og den finansielle støtte er en
 - a) statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af Danmarks Nationalbank,
 - b) statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser eller
 - c) tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til håndtering af kapitalmangel, der er konstateret ved nationale stresstest eller stresstest gennemført på EU-plan.

Stk. 2. En fondsmæglerselskabskoncern anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen på konsolideret niveau er i en af de situationer, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller en fondsmæglerselskabskoncern anses for nødlidende, eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet.

§ 162. Opfylder et fondsmæglerselskab ikke kapitalgrundlagskravene i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og det individuelle solvensbehov i § 118, stk. 2, og har fondsmæglerselskabet ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. Kræver tilvejebringelsen af kapital, at fondsmæglerselskabets øverste myndighed indkaldes, kan Finanstilsynet bestemme, at indkaldelse kan ske med kortere frist end fastsat i vedtægterne.

Stk. 3. Opfylder en fondsmæglerselskabskoncern omfattet af kapitel 15 ikke solvenskravet i den pågældende bestemmelse, og har koncernen ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, kan Finanstilsynet inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter fristen efter stk. 1 og 3 under hensyntagen til sagens karakter og konkrete omstændigheder. Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet skønner det nødvendigt.

Stk. 5. Finanstilsynet kan undlade at inddrage tilladelsen efter stk. 1 eller 2, når hensynet til en hensigtsmæssig krisehåndtering eller afvikling taler herfor.

Afvikling efter inddragelse

§ 163. Når Finanstilsynet inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse i henhold til §§ 159, 160 eller 162, skal fondsmæglerselskabet afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal godkende afviklingens form, indhold og gennemførelse, medmindre afvikling sker ved likvidation, konkurs eller sammenlægning i henhold til § 158.

§ 164. Når et fondsmæglerselskab træffer beslutning om afvikling, skal fondsmæglerselskabet straks oplyse Finanstilsynet om beslutningen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte en frist for vedtagelse af beslutning om likvidation efter § 217 i selskabsloven. Overskrides fristen, kan Finanstilsynet beslutte, at fondsmæglerselskabet skal træde i likvidation.

Særlige regler om likvidation og konkurs

§ 165. Et fondsmæglerselskab skal likvideres af en eller flere likvidatorer, der udnævnes af erhvervsministeren. En af likvidatorerne skal være jurist.

§ 166. Finanstilsynet kan suspendere vedtægterne i et fondsmæglerselskab under likvidationen.

Stk. 2. Regnskaber, der udarbejdes i forbindelse med likvidation, skal indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen.

§ 167. Er et fondsmæglerselskab under likvidation, er det kun likvidatorerne eller Finanstilsynet, der kan indgive konkursbegæring.

§ 168. Når et fondsmæglerselskab bliver insolvent, kan Finanstilsynet indgive konkursbegæring. Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring kan ikke påklages efter § 264.

Stk. 2. Uanset § 17, stk. 2, i konkursloven, anses et fondsmæglerselskab, som ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som ansvarlig lånekapital, ikke for at være insolvent. Tilsvarende gælder for øvrige fondsmæglerselskaber, som ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til supplerende kapital optaget som ansvarlig lånekapital.

Stk. 3. Efter afsigelse af konkursdekret beskikker skifteretten, efter forhandling med Finanstilsynet, en eller flere kuratorer, hvoraf én skal være jurist.

§ 169. Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger. Udkast til endeligt regnskab og slutudlodning i konkursboet forelægges af kurator for Finanstilsynet til udtalelse, inden kurator indsender det til skifteretten.

Rekonstruktionsbehandling

§ 170. Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af et fondsmæglerselskab, når hensynet til kundernes interesser tilsiger det.

Stk. 2. Begæring om rekonstruktionsbehandling efter stk. 1 ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tillidsmand under rekonstruktionsbehandlingen, samt en erklæring fra de pågældende om, at disse er villige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

§ 171. Bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og fondsmæglerselskabers pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for fondsmæglerselskaber, som er under rekonstruktionsbehandling eller opløsning.

§ 172. Erhvervsministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af fondsmæglerselskaber.

Kapitel 18

Tidlig indgriben

§ 173. Overtræder eller er det overvejende sandsynligt, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som følge af en betydelig eller hastig forværring af fondsmæglerselskabets finansielle situation i nær fremtid vil overtræde kravene fastsat i denne lov, regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller artikel 3, 7, 14, 17 og 24-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage en eller flere af tiltagene i stk. 2 og 3 inden for en frist fastsat af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at

- 1) iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan, som er udarbejdet i overensstemmelse med §§ 98 og 99,
- 2) udarbejde og indsende en handlingsplan til Finanstilsynet,
- 3) indkalde fondsmæglerselskabets bestyrelse,
- 4) et eller flere medlemmer af fondsmæglerselskabets bestyrelse eller direktion skal nedlægge hvervet, jf. § 79,
- 5) udarbejde og indsende en plan for forhandlinger om omstrukturering af fondsmæglerselskabets gæld,

- 6) ændre sin forretningsstrategi,
- 7) ændre sin retlige eller operationelle struktur og
- 8) kontakte potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af fondsmæglerselskabet.

Stk. 3. Ved indkaldelse af fondsmæglerselskabets bestyrelse fastsætter Finanstilsynet dagsordenen. Selskabslovens §§ 90 og 91 finder ikke anvendelse på indkaldelser efter 1. pkt. Efterkommer fondsmæglerselskabet ikke et påbud om indkaldelse af fondsmæglerselskabets bestyrelse, kan Finanstilsynet på vegne af fondsmæglerselskabet indkalde fondsmæglerselskabets bestyrelse og fastsætte dagsordenen herfor. Selskabslovens §§ 89-91 og 93 finder ikke anvendelse på indkaldelser efter 3. pkt.

§ 174. Finanstilsynet kan påbyde et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, at nedlægge hvervet, hvis fondsmæglerselskabets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Stk. 2. Finanstilsynet kan udstede påbud efter stk. 1, hvis påbuddet efter § 173 ikke vurderes tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Stk. 3. Udpegelse af en ny direktion, bestyrelse eller medlemmer heraf skal ske i overensstemmelse med denne lov, regler udstedt i nedfør af loven, selskabsloven, regler udstedt i medfør af selskabsloven og fondsmæglerselskabets vedtægter.

Midlertidig administrator

§ 175. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, at indsætte en eller flere midlertidige administrator, jf. stk. 2 eller 3, hvis fondsmæglerselskabets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning, og det vurderes, at et påbud efter § 174 ikke er tilstrækkeligt til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet, at den midlertidige administrator

- 1) træder i den samlede bestyrelses sted eller
- 2) bistår bestyrelsen i dennes arbejde.

Stk. 3. Denne lovs og selskabslovens bestemmelser om et fondsmæglerselskabs bestyrelse finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i bestyrelsens sted.

Stk. 4. På tidspunktet for udpegnen af en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, fratræder bestyrelsen, og den midlertidige administrator tillægges tegnings- og repræsentationsret i overensstemmelse med selskabslovens § 135 og fondsmæglerselskabets vedtægt.

Stk. 5. Bestemmelsen i § 112 finder tilsvarende anvendelse for en midlertidig administrator.

Stk. 6. Senest på tidspunktet for påbuddet efter stk. 1, skal Finanstilsynet have fastlagt de nærmere rammer for den midlertidige administrators arbejde, herunder hvilke beslutninger den midlertidige administrator skal forelægge Finanstilsynet til godkendelse. Indkaldelse af fondsmæglerselskabets bestyrelse kræver altid Finanstilsynet forudgående godkendelse. Finanstilsynet kan løbende ændre rammerne for den midlertidige administrators arbejde, såfremt Finanstilsynet skønner det nødvendigt for at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. Finanstilsynet kan beslutte, at den midlertidige administrator skal rapportere til Finanstilsynet.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den midlertidige administrator.

§ 176. En midlertidig administrator efter § 175 udpeges for en periode op til et år. Denne periode kan i særlige tilfælde forlænges af Finanstilsynet. Finanstilsynet skal begrunde en forlængelse over for fondsmæglerselskabets kapitalejere. En midlertidig administrator kan til enhver tid afsættes af Finanstilsynet. Selskabslovens § 120 finder ikke anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, og bestyrelsen kan ikke afsætte en midlertidig administrator. Selskabslovens § 121, stk. 1, finder ikke anvendelse på den midlertidige administrator, som skal give Finanstilsynet et varsel på mindst to måneder inden en påtænkt udtrædelse.

Stk. 2. Finanstilsynet sikrer, at den midlertidige administrator er uvildig og besidder de nødvendige kompetencer til at varetage opgaven.

Stk. 3. En midlertidig administrator, som under udførelsen af sit hverv forsætligt eller groft uagtsomt har påført fondsmæglerselskabet tab, skal erstatte dette tab. Det samme gælder, når skaden er tilføjet kapitalejere eller tredjemand. Finanstilsynet kan ikke ifalde ansvar for den midlertidige administrators handlinger og undladelser efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler.

§ 177. Et påbud fra Finanstilsynet i medfør af §§ 173-175 udgør ikke i sig selv en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling som defineret i § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, hvis fondsmæglerselskabet fortsat opfylder kontraktens væsentlige materielle forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse.

Stk. 2. Opfylder fondsmæglerselskabet fortsat kontraktens væsentlige forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse, vil et påbud i medfør af §§ 173-175 eller tiltag, der er direkte forbundet hermed, ikke i sig selv berettige fondsmæglerselskabets kontrakt-part til at

- 1) ophæve, suspendere, ændre, nette eller modregne i kontrakten,
- 2) sætte sig i besiddelse af, udøve kontrol over eller søge sig fyldestgjort i noget aktiv tilhørende fondsmæglerselskabet eller
- 3) udøve indflydelse på fondsmæglerselskabets kontraktretlige rettigheder i øvrigt.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for kontrakter indgået af en dattervirksomhed, såfremt modervirksomheden eller en anden virksomhed i koncernen garanterer eller understøtter dattervirksomhedens forpligtelser, og for kontrakter indgået af en koncernforbunden virksomhed, som indeholder bestemmelser om krydsmisligholdelse.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse, hvor et påbud svarende til et påbud efter §§ 173-175 er påbegyndt i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Kapitel 19

Krisehåndtering

§ 178. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, og en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden inden for 24 timer kan tilvejebringe de nødvendige oversigter og oplysninger umiddelbart forud for eller i forbindelse med en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161, eller når betingelserne i § 210 er opfyldt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at udarbejde et register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte nærmere regler om, hvilke oversigter og oplysninger fondsmæglerselskabet skal tilvejebringe, herunder om kravene til registeret over finansielle kontrakter, og hvilke tiltag og systemer der er nødvendige for at sikre dette.

§ 179. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, og en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de finansieringsinstrumenter, som er dattervirksomheder af de pågældende virksomheder, og som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen.

Kapitel 20

Afviklingsplanlægning

Afviklingsplaner

§ 180. Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en afviklingsplan for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, jf. dog § 182. Finanstilsynet vedtager afviklingsplanen efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Afviklingsplanen skal

- 1) indeholde de afviklingstiltag, som det vurderes vil kunne anvendes ved fondsmæglerselskabets afvikling, jf. § 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,
- 2) tage højde for relevante scenarier, herunder at et fondsmæglerselskabs sammenbrud kan skyldes konkrete forhold i fondsmæglerselskabet eller være en følge af en periode med generel finansiell ustabilitet, herunder begivenheder, der berører hele det finansielle system,
- 3) indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et fondsmæglerselskab på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter og identificere de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed, og
- 4) indeholde modeller for, hvordan de i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på fondsmæglerselskabet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en forenklet afviklingsplan. Finanstilsynet vedtager den forenkledede afviklingsplan efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Stk. 3. Finanstilsynet skal vedligeholde afviklingsplanen mindst én gang om året. Finanstilsynet vedtager afviklingsplanen efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet kan beslutte at fravige kravet om vedligeholdelse af afviklingsplanen mindst én gang om året.

Stk. 4. Finanstilsynet skal uanset stk. 3 vedligeholde afviklingsplanen, når der er sket ændringer i fondsmæglerselskabet, herunder ændringer i fondsmæglerselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold, som nødvendiggør en ændring af fondsmæglerselskabets afviklingsplan. Finanstilsynet vedtager afviklingsplanen efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Stk. 5. Finanstilsynet fremsender den endelige afviklingsplan til Finansiell Stabilitet.

Stk. 6. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af afviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

§ 181. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, for hvilket der er udarbejdet en afviklingsplan i henhold til § 180, stk. 1, skal uden unødigt ophold oplyse Finanstilsynet om væsentlige ændringer i fondsmæglerselskabet, herunder ændringer i fondsmæglerselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold.

§ 182. Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, hvor minimum en dattervirksomhed er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter eller er en blandet holdingvirksomhed. Finanstilsynet vedtager koncernafviklingsplanerne efter indstilling fra Finansiell Stabilitet og i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne.

Stk. 2. En koncernafviklingsplan skal indeholde konkrete tiltag til afvikling af koncernen som helhed og afvikling af de virksomheder og filialer, som indgår i koncernen. Koncernafviklingsplanen skal angive afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne i den pågældende koncern.

Stk. 3. Koncernafviklingsplanen skal udarbejdes på en måde, så den ikke medfører en negativ og uforholdsmæssig stor indvirkning på et land inden for Den Europæiske Union eller på et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved dens gennemførelse.

Stk. 4. § 180 finder tilsvarende anvendelse på koncernafviklingsplaner.

Stk. 5. Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til

- 1) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed,
- 2) Finansiell Stabilitet,
- 3) dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder,
- 4) de relevante kompetente myndigheder og
- 5) afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed er etableret.

Stk. 6. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer sammen med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder, om koncernafviklingsplanen opfylder de i stk. 2-4 fastsatte krav med henblik på at nå en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen inden for fire måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af oplysninger som nævnt i stk. 5.

Stk. 7. Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har fremsendt oplysninger efter stk. 5, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning, jf. stk. 6. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om beslutningen. Har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om koncernafviklingsplanen.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af koncernafviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

§ 183. Finanstilsynet udarbejder, vedtager og vedligeholder en afviklingsplan, jf. § 180, stk. 1, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er uenige i forslaget til koncernafviklingsplan fra koncernafviklingsmyndigheden, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen senest fire måneder efter, at koncernafviklingsmyndigheden har fremsendt oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen, jf. dog 2. pkt. 1. pkt. finder anvendelse, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Finanstilsynet underretter de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet om, at Finanstilsynet har vedtaget en afviklingsplan i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Har en afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning efter stk. 1, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den

Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om afviklingsplanen.

§ 184. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller en modervirksomhed at bistå med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af fondsmæglerselskabets eller koncernens afviklingsplan, jf. §§ 180 og 182, herunder påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden at indsende alle relevante oplysninger.

§ 185. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal udarbejde et register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået.

Vurdering af afviklingsmuligheder

§ 186. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanen, jf. § 180, hvorvidt der er væsentlige hindringer for, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, kan afvikles.

§ 187. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer i forbindelse med udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen, jf. § 182, om der er væsentlige hindringer for, at en koncern kan afvikles.

Stk. 2. Vurderingen skal ske i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne og efter høring af de kompetente myndigheder for dattervirksomhederne.

Beføjelse til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling

§ 188. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved vurderingen af afviklingsmulighederne for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 186, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af fondsmæglerselskabet, underretter Finanstilsynet skriftligt fondsmæglerselskabet og eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Fondsmæglerselskabet skal senest fire måneder efter, at det har modtaget en underretning i henhold til stk. 1, jf. dog stk. 3, forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige afviklingshindringer, som følger af underretningen.

Stk. 3. Fondsmæglerselskabet skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag senest to uger efter, at fondsmæglerselskabet har modtaget en underretning i henhold til stk. 1 med henblik på at fjerne den væsentlige afviklingshindring i de tilfælde, hvor afviklingshindringen skyldes, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194.

Stk. 4. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om fondsmæglerselskabets forslag til mulige tiltag i henhold til stk. 2 og 3 effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at fondsmæglerselskabets forslag effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, vil forslaget være bindende for fondsmæglerselskabet.

Stk. 5. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at de af fondsmæglerselskabet foreslåede tiltag i henhold til stk. 2 eller 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, kan Finanstilsynet

- 1) påbyde fondsmæglerselskabet at gennemgå aftaler om koncernintern finansiell støtte eller at genoverveje fraværet af sådanne og at udarbejde koncerninterne serviceaftaler eller serviceaftaler med tredjemand til dækning af kritiske funktioner,
- 2) påbyde fondsmæglerselskabet at begrænse dennes maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer,
- 3) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis ved påbud stille krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med afvikling,
- 4) påbyde fondsmæglerselskabet at afhænde bestemte aktiver,
- 5) påbyde fondsmæglerselskabet at begrænse eller indstille eksisterende eller påtænkte aktiviteter,

- 6) begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter,
- 7) påbyde, at fondsmæglerselskabet eller en dattervirksomhed, som fondsmæglerselskabet kontrollerer enten direkte eller indirekte, forenkles gennem ændringer af dennes retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer,
- 8) påbyde fondsmæglerselskabet at oprette en holdingvirksomhed,
- 9) påbyde fondsmæglerselskabet at forelægge en plan for opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver,
- 10) påbyde fondsmæglerselskabet at udstede nedskrivningsegne passiver for at opfylde kravene i § 194,
- 11) påbyde fondsmæglerselskabet at træffe andre tiltag for at leve op til kravet om nedskrivningsegne passiver i henhold til § 194,
- 12) påbyde fondsmæglerselskabet at ændre løbetidsprofilen for
 - a) kapitalgrundlagsinstrumenter og
 - b) nedskrivningsegne forpligtelser, eller
- 13) påbyde den blandede holdingvirksomhed at oprette en særskilt fondsmæglerholdingvirksomheden til at overtage styringen med fondsmæglerselskabet, hvis dette er nødvendigt for at lette afviklingen og undgå, at anvendelsen af de afviklingsværktøjer og -beføjelser, som følger af kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, får negative konsekvenser for koncernens ikke finansielle del.

Stk. 6. Fondsmæglerselskabet skal inden en måned efter meddelelsen af påbud i henhold til stk. 5 forelægge Finanstilsynet en plan for efterlevelsen heraf.

Stk. 7. Kravet til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet om at udarbejde afviklingsplaner suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil tiltagene, jf. stk. 2 og 3, eller påbuddene, jf. stk. 5, er gennemført.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 5 opregnede påbud og anvendelsen af disse.

§ 189. Konstaterer Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet, at der er hindringer for afvikling af et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som følge af, at andre fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, besidder nedskrivningseggede forpligtelser i virksomheden under afvikling, skal Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet, der har nedskrivningseggede passiver, at begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer i virksomheden under afvikling.

Stk. 2. Stk. 1. finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet er en del af samme afviklingskoncern som fondsmæglerselskabet under afvikling.

§ 190. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved en vurdering af afviklingsmulighederne for en koncern, jf. § 187, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende koncern, udarbejder og forelægger Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet i samarbejde med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og efter høring af de kompetente myndigheder en rapport til

- 1) modervirksomheden,
- 2) Finansiell Stabilitet og
- 3) dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Stk. 2. § 188 finder tilsvarende anvendelse på koncerner.

Stk. 3. Rapporten skal

- 1) analysere væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne over for koncernen og for dennes afviklingskoncerner, jf. kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,
- 2) indeholde overvejelser om konsekvenser for virksomhedens forretningsmodel og
- 3) anbefale forholdsmæssige og målrettede påbud, som efter Finanstilsynets vurdering er nødvendige eller egnede til at afhjælpe eller fjerne de pågældende hindringer.

Stk. 4. Modervirksomheden kan senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten udarbejdet i henhold til stk. 1 til Finanstilsynet indsende bemærkninger og forslag til alternative ændringer eller påbud til at afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i rapporten fra Finanstilsynet. Finanstilsynet meddeler modervirksomhedens bemærkninger og forslag til Finansiell Stabilitet, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Finanstilsynet gennemgår sammen med Finansiell Stabilitet modervirksomhedens bemærkninger og forslag givet i henhold til stk. 4, 1. pkt., med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud efter § 188, stk. 5. Den fælles beslutning skal foreligge senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget bemærkninger fra modervirksomheden. Har Finanstilsynet ikke modtaget bemærkninger fra modervirksomheden, skal den fælles beslutning foreligge senest en måned efter udløbet af fristen i stk. 4, 1. pkt.

Stk. 6. Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristerne efter stk. 5. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning. Har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af fristerne indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Stk. 7. Modervirksomheden skal inden for en måned efter modtagelsen af en beslutning, jf. stk. 5 eller 6, forelægge en plan for efterlevelsen af påbuddene.

Stk. 8. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 188, stk. 5, opregnede påbuds anvendelse for koncerner.

§ 191. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at der foreligger en væsentlig afviklingshindring for en koncern, jf. § 190, som følge af at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne omfattet af § 188, stk. 3, underretter Finanstilsynet modervirksomheden om sin vurdering efter høring af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Stk. 2. Modervirksomheden skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag senest to uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 med henblik på at sikre, at koncernenheden overholder kravet om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet meddeler modervirksomhedens forslag til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de myndigheder, der er nævnt i § 190, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om modervirksomhedens forslag efter stk. 2 effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende afviklingshindring.

Stk. 4. Finanstilsynet gennemgår sammen med Finansiell Stabilitet modervirksomhedens forslag i henhold til stk. 2 med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 188, stk. 5. Dette skal ske senest to uger efter, at Finanstilsynet har modtaget modervirksomhedens forslag og tidsplan.

Stk. 5. Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 188, stk. 5, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen, jf. stk. 4. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning. Har en af dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden udløbet af fristen i stk. 4, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger og herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

§ 192. Finanstilsynet træffer beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes, jf. § 188, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en afviklingsenhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen nævnt i § 190, stk. 5, eller fristen nævnt i § 191, stk. 4, hvis hindringen for afviklingen skyldes en af situationerne omfattet af § 188, stk. 3, nr. 1-3. Finanstilsynet underretter afviklingsenheden og koncernafviklingsmyndigheden om beslutningen.

Stk. 2. Har en afviklingsmyndighed indbragt en sag omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet træffer herefter beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

§ 193. Finanstilsynet træffer beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes, jf. § 188, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen nævnt i § 190, stk. 5, eller fristen nævnt i § 191, stk. 4, hvis hindringen for afviklingen skyldes en af situationerne omfattet af § 188, stk. 3. Finanstilsynet underretter dattervirksomheden, afviklingsenheden, afviklingsmyndigheden for den pågældende afviklingsenhed og koncernafviklingsmyndigheden.

Stk. 2. Har en afviklingsmyndighed indbragt en sag omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet træffer herefter beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes.

Krav om nedskrivningsegne passiver

§ 194. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal til enhver tid opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, som Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet. Fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for disse. Det samme gælder for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet undlade at fastsætte et krav om nedskrivningsegne passiver for en dattervirksomhed af en afviklingsenhed i følgende tilfælde:

- 1) Dattervirksomheden indgår i en afviklingskoncern, hvor både afviklingsenheden og dattervirksomheden er etableret i Danmark, og følgende betingelser er opfyldt:

- a) Afviklingsenheden opfylder krav til nedskrivningsegne passiver, som er fastsat for afviklingsenheden.
 - b) Der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for afviklingsenhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til dattervirksomheden i det tilfælde, hvor der over for dattervirksomheden er blevet truffet en beslutning om udøvelse af beføjelser til nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
 - c) Afviklingsenheden godtgør over for Finanstilsynet, at dattervirksomheden forvaltes på forsvarlig vis og afgiver erklæring om, at afviklingsenheden med tilladelse fra Finanstilsynet har stillet garanti for dattervirksomhedens forpligtelser, eller at risiciene i dattervirksomheden er uden betydning.
 - d) Afviklingsenhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter dattervirksomheden.
 - e) Afviklingsenheden besidder over 50 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i dattervirksomheden, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af dattervirksomhedens ledelse.
- 2) Dattervirksomheden indgår i en afviklingskoncern, hvor både modervirksomheden og dattervirksomheden er etableret i Danmark, og følgende betingelser er opfyldt:
- a) Modervirksomheden opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag i Danmark.
 - b) Der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for modervirksomhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til dattervirksomheden i det tilfælde, hvor der over for dattervirksomheden er blevet truffet en beslutning om udøvelse af beføjelserne til nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
 - c) Modervirksomheden godtgør over for Finanstilsynet, at dattervirksomheden forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at modervirksomheden med tilladelse fra Finanstilsynet har stillet garanti for dattervirksomhedens forpligtelser, eller at risiciene i dattervirksomheden er uden betydning.

- d) Modervirksomhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter dattervirksomheden.
- e) Modervirksomheden besidder over 50 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i dattervirksomheden, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af dattervirksomhedens ledelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet undlade at fastsætte et minimumskrav til nedskrivningseggede passiver for et broinstitut og for en virksomhed under afvikling.

Stk. 4. Finanstilsynet skal ved fastsættelse af kravet om nedskrivningseggede passiver, jf. stk. 1 og 2, angive, om kravet skal opfyldes på konsolideret grundlag, jf. § 197, eller på individuelt niveau, jf. § 200.

Stk. 5. Finanstilsynet skal fastsætte minimumskravet til nedskrivningseggede passiver, jf. stk. 1 og 2, som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet som det gældende kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, ganget med 12,5.

§ 195. Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningseggede passiver, jf. § 194, på baggrund af følgende forhold:

- 1) Afviklingskoncernen skal kunne afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne på afviklingsenheden på en måde, som opfylder afviklingsmålene.
- 2) Afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal have tilstrækkelige nedskrivningseggede passiver til at sikre, at tabene kan absorberes, og kapitalkravet i de relevante fondsmæglerselskaber kan genoprettes til et niveau, hvor afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares.
- 3) Afviklingsenheden skal have tilstrækkelige nedskrivningseggede passiver til at absorbere tab og genoprette afviklingsenhedens kapitalkrav til et niveau, hvor afviklingsenheden fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares, når afviklingsplanen forudsiger muligheden for, at visse kategorier af nedskrivningseggede passiver udelukkes fra bail-in eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel.
- 4) Fondsmæglerselskabets størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil.

5) I hvilket omfang det forhold, at fondsmæglerselskabet bliver nødlidende, vil få en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre virksomheder.

Stk. 2. Finanstilsynet skal fastsætte kravet om nedskrivningsegne passiver for en afviklingsenhed på baggrund af, hvorvidt afviklingsplanen fastsætter, at afviklingsenhedens dattervirksomheder, som er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden.

§ 196. Krav om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser, jf. §§ 198, 199 og 201.

Krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheder

§ 197. En afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Konsolideringen omfatter alene fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en frist til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny for afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer overfor. Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

§ 198. En afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og forpligtelser i nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog § 199:

- 1) Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

- 2) Forpligtelser, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 3) Hovedstolen af forpligtelser fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, og som opfylder følgende betingelser:
 - a) Betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, og stk. 2, litra a-k, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - b) Hovedstolen af gældsinstrumentet kendes på udstedelsestidspunktet, er fast eller stigende og påvirkes ikke af en indbygget derivatægenskab, og de samlede forpligtelser, der hidrører fra gældsinstrumentet, kan værdiansættes dagligt med udgangspunkt i et aktivt og likvidt marked for køb og salg for et ækvivalent instrument uden kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 104 og 105 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - c) Gældsinstrumentet er ikke omfattet af en nettingaftale og værdiansættelsen af gældsinstrumentet er ikke omfattet af § 27, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 4) Forpligtelser fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, og som opfylder følgende betingelser:
 - a) Betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, og stk. 2, litra a-k, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - b) Gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der fastsætter, at værdien af fordringen er fast eller stigende i tilfælde af udstederens afvikling eller konkurs, og at værdien ikke overstiger det oprindeligt indbetalte passivbeløb.
 - c) Gældsinstrumentet er ikke omfattet af en nettingaftale, og værdiansættelsen af gældsinstrumentet er ikke omfattet af § 27, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 5) Forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som indgår i samme

afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, når følgende betingelser er opfyldt:

- a) Forpligtelserne er udstedt i overensstemmelse med § 201, stk. 1, nr. 4.
- b) Afviklingsenhedens kontrol med dattervirksomheden vil ikke blive påvirket af Finanstilsynets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen, jf. §§ 210 eller 211, eller Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, jf. §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- c) Forpligtelserne overstiger ikke beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 3, nr. 1.

Krav om subordination for afviklingsenheder

§ 199. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 3, nr. 3, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller med forpligtelser omfattet af § 198, stk. 1, nr. 5, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) De ikke-efterstillede forpligtelser omhandlet i § 198, stk. 1, nr. 2-4, er i konkursordenen sidestillet med forpligtelser, der er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller forpligtelser, som Finansiell Stabilitet kan beslutte helt eller delvist at undtage fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
- 2) Der er risiko for, at kreditorer med fordringer knyttet til disse forpligtelser lider større tab som følge af en bail-in på ikke-efterstillede forpligtelser planlagt i afviklingsplanen, end de ville ved en konkursbehandling af afviklingsenheden.
- 3) Størrelsen af kapitalgrundlaget og de andre efterstillede forpligtelser overstiger ikke det beløb, der er nødvendigt for at sikre, at kreditorer omhandlet i nr. 2 ikke lider tab, der er større end det tab, de ville have lidt ved en konkursbehandling af afviklingsenheden.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en frist til at opfylde kravet i stk. 1 på ny for de afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle

virksomheder, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer overfor. Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

Krav om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder (internt krav om nedskrivningsegne passiver)

§ 200. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, på individuelt niveau, jf. dog § 194, stk. 2.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet en frist til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer overfor. Finanstilsynet meddeler delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

§ 201. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med følgende kapital og forpligtelser eller begge dele i kombination:

- 1) Egentlig kernekapital.
- 2) Andet kapitalgrundlag, der er udstedt til enheder, som
 - a) indgår i samme afviklingskoncern, eller
 - b) ikke indgår i samme afviklingskoncern, hvis afviklingsenhedens kontrol med virksomheden ikke vil blive påvirket af udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

- 3) Supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
- 4) Forpligtelser, der opfylder følgende betingelser:
 - a) Forpligtelsen er udstedt til
 - i. afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra virksomheden omfattet af stk. 1, eller
 - ii. en eksisterende kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern som virksomheden omfattet af stk. 1, i det omfang afviklingsenhedens kontrol med virksomheden omfattet af stk. 1 ikke vil blive påvirket af Finanstilsynets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211, eller Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.
 - b) Forpligtelsen opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, og 2, litra a, d-j og n, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.
 - c) Forpligtelsen er ved konkursbehandling efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelserne i litra a og ikke kvalificerer til opfyldelse af kapitalgrundlagskrav i nr. 1 eller 2.
 - d) Forpligtelsen er omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og hvor anvendelse af beføjelserne ikke vil påvirke afviklingsenhedens kontrol med dattervirksomheden.
 - e) Forpligtelsen er ikke direkte eller indirekte finansieret af virksomheden.
 - f) Virksomheden kan ikke opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe forpligtelsen før udløb, undtagen i tilfælde af virksomhedens konkurs.
 - g) Indehaveren af forpligtelsen har ikke ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag for forpligtelsen, undtagen i tilfælde af insolvens eller likvidation af virksomheden.

- h) Forfaldne rente- og udbyttebetalinger kan ikke blive ændret for forpligtelsen på baggrund af kreditsituationen for virksomheden eller dens modervirksomhed.

Procedure for fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, når der er oprettet et afviklingskollegium

§ 202. Når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 209, fastsættes krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheder beliggende i Danmark, jf. § 194, i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af

- 1) Finanstilsynet,
- 2) koncernafviklingsmyndigheden, når denne er en anden end Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, og
- 3) de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns dattervirksomheder beliggende i et andet land i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på

- 1) konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed, og
- 2) individuelt grundlag for hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Stk. 3. Det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når

- 1) det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og
- 2) afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau.

Stk. 4. Foreligger der ikke en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver.

Stk. 5. Har en af myndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, inden udløbet af fristen på fire måneder nævnt i stk. 4, indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstil-

synet sin afgørelse, jf. stk. 4, og afventer, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer afgørelse i sagen. Herefter fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningseggede passiver for afviklingsenheden i overensstemmelse med den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Stk. 6. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, jf. stk. 6, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningseggede passiver for afviklingsenheden.

Stk. 7. Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningseggede passiver for afviklingsenheden, til:

- 1) Afviklingsenheden.
- 2) Virksomheder, der indgår i afviklingskoncernen, og som ikke er afviklingsenheder.
- 3) Koncernens modervirksomhed i Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når den pågældende modervirksomhed ikke selv er en afviklingsenhed i samme afviklingskoncern.

§ 203. Når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 209, fastsættes kravet om nedskrivningseggede passiver for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, beliggende i Danmark, der ikke er afviklingsenheder, jf. § 194, og hvor afviklingsenheden er beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af:

- 1) Finanstilsynet.
- 2) Afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden.
- 3) Koncernafviklingsmyndigheden, når dette er en anden end afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden.
- 4) De afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns dattervirksomheder beliggende i et andet land i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på

- 1) konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed, og
- 2) individuelt grundlag for hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Stk. 3. Det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når

- 1) det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og
- 2) afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, på individuelt niveau, jf. § 200, stk. 1.

Stk. 4. Foreligger der ikke en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder i en afviklingskoncern på individuelt grundlag senest fire måneder efter, at afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1 har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne passiver, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver.

Stk. 5. Har en af myndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2-4, inden udløbet af fristen på fire måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin afgørelse og afventer, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer afgørelse i sagen. Herefter fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver i overensstemmelse med den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Stk. 6. Har den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse, inden for en måned efter at sagen er indbragt, jf. stk. 5, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver for virksomheden beliggende i Danmark, som ikke er en afviklingsenhed.

Stk. 7. Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver, til de virksomheder beliggende i Danmark i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed.

§ 204. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver. Erhvervsministeren kan også fastsætte regler, der fraviger §§ 200-201.

Tilsyn med overholdelse af kravet om nedskrivningsegne passiver

§ 205. Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 194.

Stk. 2. Opfylder et fondsmæglerselskab ikke kravet om nedskrivningsegne passiver skal Finanstilsynet reagere på mindst en af følgende måder:

- 1) Beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med §§ 188 og 190.
- 2) Foranstaltninger i medfør af § 173.
- 3) Foranstaltninger i medfør af § 251.

Stk. 3. Finanstilsynet kan også foretage en vurdering af, hvorvidt et fondsmæglerselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161.

Indberetning til Finanstilsynet

§ 206. En virksomhed, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, skal indberette følgende oplysninger til Finanstilsynet:

- 1) Størrelsen af kapitalgrundlag eller kapitalgrundlag, der opfylder betingelserne i § 201, stk. 1, nr. 1 og 2, mindst en gang hvert halve år.
- 2) Størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser mindst en gang hvert halve år.
- 3) Størrelsen af forpligtelser, der er omfattet af bail-in, mindst en gang om året.
- 4) S sammensætningen af poster omfattet af nr. 1-3 og deres løbetidsprofil, mindst en gang om året.
- 5) Den hierarkiske inddeling af poster omfattet af nr. 1-3 ved almindelig konkursbehandling mindst en gang om året.
- 6) Oplysninger om, hvorvidt poster omfattet af nr. 1 og 2 er underlagt lovgivning i et tredjeland, og i så fald hvilket tredjeland, og om de indeholder kontraktvilkårene i § 212, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, litra p og q, og artikel 63, litra n og o, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter mindst en gang om året.

Stk. 2. Virksomheder, som på datoen for indberetningen af disse oplysninger har nedskrivningsegne passiver på mindst 150 pct. af kravet om nedskrivningsegne passiver, er undtaget fra at indberette størrelsen af forpligtelser, der er omfattet af bail-in, jf. stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Finanstilsynet kan anmode om, at virksomhederne indberetter oplysningerne i stk. 1, nr. 1-6, hyppigere end angivet.

Stk. 4. En virksomhed, der ifølge dens afviklingsplan skal tages under konkursbehandling er ikke omfattet af stk. 1.

§ 207. Et fondsmæglerselskab, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver, skal straks give meddelelse til Finanstilsynet, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver efter § 194.

Offentliggørelse

§ 208. Et fondsmæglerselskab, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, skal mindst én gang om året offentliggøre følgende oplysninger:

- 1) Størrelsen af fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver.
- 2) S sammensætningen af poster omfattet af nr. 1, deres løbetidsprofil og prioritet ved konkursbehandling af fondsmæglerselskabet.
- 3) Kravet om nedskrivningsegne passiver angivet som anført i § 194, stk. 5.

Stk. 2. Er der udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller har Finansiell Stabilitet anvendt afviklingsværktøjer over for fondsmæglerselskabet, finder kravene om offentliggørelse i stk. 1 anvendelse fra datoen for tidsfristen for at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab, der ifølge dets afviklingsplan skal tages under konkursbehandling, er ikke omfattet af stk. 1.

§ 209. Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i §§ 182, 184, 187, 190, 191, 194, 202 nævnte opgaver for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en blandet holdingvirksomhed eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er eller fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, nævnte investeringsservice og -aktiviteter.

Stk. 2. Afviklingskollegier består af:

- 1) Den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed.
- 2) Afviklingsmyndighederne i hvert medlemsland, hvor en dattervirksomhed, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret.
- 3) Afviklingsmyndighederne i de medlemslande, hvor en modervirksomhed til et eller flere af koncernens virksomheder, som er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, er etableret.
- 4) Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i de medlemslande, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet. Er den kompetente myndighed i et medlemsland ikke medlemslandets centralbank, kan den kompetente myndighed beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemslandets centralbank.
- 5) De ansvarlige ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de ansvarlige ministerier.
- 6) Den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen i et medlemsland, såfremt det pågældende medlemslands afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet.
- 7) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Stk. 3. Finanstilsynet kan beslutte, at et tredjelandets afviklingsmyndighed må deltage som observatør i afviklingskollegier oprettet i henhold til stk. 1, hvis tredjelandets afviklingsmyndighed anmoder herom, og hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der inden for koncernen er en virksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har en dattervirksomhed.
- 2) Tredjelandets afviklingsmyndighed er underlagt tavshedspligt, der svarer til den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt.

Stk. 4. Finanstilsynet kan deltage i afviklingskollegier, som er oprettet af en koncernafviklingsmyndighed, som er beliggende i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 5. Finanstilsynet opretter og deltager i europæiske afviklingskollegier, hvis en virksomhed, der er etableret uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,

- 1) har mere end én dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret eller beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og mindst én af dattervirksomhederne er etableret eller beliggende i Danmark, eller
- 2) har mere end én modervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret i mere end ét land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og mindst én modervirksomhed er etableret i Danmark.

Stk. 6. Europæiske afviklingskollegier, der er oprettet i henhold til stk. 5, udfører de opgaver, der er nævnt i stk. 1. De europæiske afviklingskollegier fungerer i øvrigt som afviklingskollegier oprettet i henhold til stk. 1.

Kapitel 21

Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser

§ 210. Finanstilsynet skal uden ugrundet ophold nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, til egentlige kernekapitalinstrumenter. Det samme gælder for nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i 201, stk. 1, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 201, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst et år.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab anses i relation til stk. 1 for ikke at være levedygtigt, hvis betingelserne i § 161, stk. 1, er opfyldt, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles. Finanstilsynet skal foretage en høring af Finansiell Stabilitet om vurderingen i 1. pkt.

Stk. 3. Er fondsmæglerselskabet en afviklingsenhed, der har erhvervet relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern, skal beføjelsen til at nedskrive eller konvertere disse kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser udøves på en måde, der sikrer, at tabene videregives til afviklingsenheden.

Stk. 4. Finanstilsynets konstatering i henhold til stk. 1 skal ske på baggrund af en værdiansættelse i overensstemmelse med kapitel 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Denne værdiansættelse foretages af Finansiell Stabilitet efter anmodning fra Finanstilsynet. Beslutning om størrelsen af nedskrivningen eller konvertering foretages ligeledes på grundlag af denne værdiansættelse.

Stk. 5. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser skal foretages i overensstemmelse med § 17, stk. 4, og § 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. For så vidt angår betingelsen i § 18, stk. 2, nr. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, er det Finanstilsynet, som skal godkende udstedelsen. §§ 44-46 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for Finanstilsynets nedskrivning eller konvertering i henhold til stk. 1.

Stk. 6. Selskabslovens § 74, stk. 2 og 3, §§ 76, 104-107, 154-157, 162-164, 167-169, 185 og 186 finder ikke anvendelse i relation til Finanstilsynets nedskrivning eller konvertering i henhold til denne bestemmelse. Finanstilsynet kan i forbindelse med konvertering af relevante kernekapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser på selskabets vegne foranledige udstedelse af det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser. Med henblik på udstedelsen af egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med 2. pkt., kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter.

Stk. 7. Det påhviler virksomhedens bestyrelse at sørge for de nødvendige ændringer af virksomhedens vedtægter og de nødvendige registreringer i henhold til selskabslovens regler.

§ 211. § 210 finder tilsvarende anvendelse for koncerner, når

- 1) de relevante kapitalinstrumenter er udstedt af en dattervirksomhed og det relevante kapitalinstrument indgår i kapitalgrundlaget på individuelt og konsolideret niveau, og når den ansvarlige myndighed for det konsoliderede tilsyn med den berørte koncern og Finanstilsynet sammen har konstateret, at medmindre kapitalinstrumentet nedskrives eller konverteres, vil koncernen ikke fortsat være levedygtig, eller
- 2) det relevante kapitalinstrument er udstedt af en modervirksomhed, som Finanstilsynet fører tilsyn med, og det relevante kapitalinstrument indgår i kapitalgrundlaget på moderselskabsniveau eller på konsolideret niveau, og Finanstilsynet har konstateret, at medmindre kapitalinstrumentet nedskrives eller konverteres, vil koncernen ikke fortsat være levedygtig.

Stk. 2. En koncern skal i relation til stk. 1 anses for ikke at være levedygtig, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har konstateret, at koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161, stk. 3, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at koncernen må afvikles.

Stk. 3. En dattervirksomheds relevante kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres ikke, jf. stk. 1, nr. 1, i større omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter af samme rang i modervirksomheden, der er blevet nedskrevet eller konverteret.

Kontraktmæssig anerkendelse af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser

§ 212. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed og et finansieringsinstitut skal sikre, at kontrakter indgået efter den 26. juni 2021, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder bestemmelser, hvorefter modparten anerkender, at

- 1) forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og
- 2) modparten er bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser nævnt i nr. 1.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at indhente en juridisk udtalelse om, at kontraktbestemmelser efter stk. 1 er bindende for modparten og kan håndhæves i overensstemmelse med vilkårene.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis forpligtelsen er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller hvis forpligtelsen er et berettiget indskud, jf. § 2, nr. 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at de omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering med hjemmel i lovgivningen i et tredjeland eller med hjemmel i en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Stk. 5. Finanstilsynet kan beslutte, at virksomheder, hvis krav om nedskrivningsegne passiver efter § 194 svarer til virksomhedens tabsabsorberingsbeløb, ikke er omfattet af kravet i stk. 1, forudsat at forpligtelserne ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Stk. 6. Undlader en virksomhed at indføre en kontraktbestemmelse i henhold til stk. 1, kan forpligtelsen ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver. Det forhindrer ikke Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

§ 213. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal underrette Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at opfylde § 212, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en forpligtelse omfattet af § 97 i konkursloven. Underretningen skal angive kategorien af forpligtelsen og begrundelsen for, at det ikke er muligt at indføre kontraktbestemmelsen.

Stk. 2. Fondsmæglerselskabet skal indsende alle oplysninger til Finanstilsynet, som Finanstilsynet anmoder om inden for rimelig tid efter modtagelsen af underretningen efter stk. 1.

Stk. 3. Pligten til at indføre en kontraktbestemmelse, jf. § 212, stk. 1, bortfalder automatisk fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet modtager en underretning i henhold til stk. 1.

Stk. 4. Vurderer Finanstilsynet, at det er muligt at opfylde § 212, stk. 1, i forhold til den pågældende kontrakt, kan Finanstilsynet uanset stk. 3 påbyde fondsmæglerselskabet at indføre en sådan kontraktbestemmelse. Finanstilsynet skal give påbuddet inden for rimelig tid efter, at Finanstilsynet har modtaget en meddelelse efter stk. 1.

Stk. 5. Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at ændre sin praksis vedrørende fondsmæglerselskabets vurdering af, om det er muligt at indføre en kontraktbestemmelse om anerkendelse af Finansiell Stabilitets beføjelser i § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 6. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at kontrakter, som ikke indeholder en bestemmelse i henhold til § 212, stk. 1, medfører en væsentlig hindring for afvikling, skal Finanstilsynet i nødvendigt omfang anvende beføjelserne i § 188 til at fjerne den pågældende hindring.

Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kategorier af forpligtelser omfattet af § 97 i konkursloven, hvor det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse som omhandlet i § 212, stk. 1.

Kontraktmæssig anerkendelse af Finansiell Stabilitets beføjelser til suspension under afvikling

§ 214. Et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som har mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, skal sikre, at fondsmæglerselskabets kontrakter, jf. stk. 2, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter parterne anerkender,

- 1) at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i §§ 4 a, 32, 33 og 34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og
- 2) at parterne i relation til kontrakten er bundet af § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på kontrakter, der

- 1) skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter den 26. juni 2021 og
- 2) indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende.

Stk. 3. Undlader et fondsmæglerselskab at indføre en bestemmelse i henhold til stk. 1, forhindrer det ikke Finansiell Stabilitet i at anvende beføjelserne i §§ 4 a, 32, 33 og 34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vil fortsat finde anvendelse.

Afsnit VIII

Tilsyn m.v.

Kapitel 22

Tilsyn

Generelle regler om tilsyn

§ 215. Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven undtagen § 83, stk. 1 og 2, og § 102.

Stk. 2. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven samt følgende europæiske retsakter og regler udstedt i medfør heraf:

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og forordninger udstedt i medfør heraf.
2. Forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber.
3. Forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.
4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.
5. Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.
6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).
7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering.
8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).
9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelse.
10. Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen påser overholdelse af § 25, stk. 1 og 2.

§ 215 a. Finanstilsynet kan bestemme, at Finanstilsynets tilsyn med pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, sker i henhold til reglerne herfor i lov om finansiel virksomhed.

§ 216. Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til fondsmæglerselskaber og de finansielle markeder. Finanstilsynet skal i sin tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel. Tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadesvirkninger. Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Stk. 2. Finanstilsynet skal i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden med fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det gælder navnlig i forbindelse med krisesituationer. For filialer her i landet af investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1 i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå i tilsynet med filialerne.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde anvende fremmed bistand i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

§ 217. Finanstilsynet udfører de i kapitel 20 og 21 anførte opgaver, herunder om afviklingsplanlægning, med en passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter.

Stk. 2. Finanstilsynets direktør tilrettelægger opgaverne nævnt i stk. 1. Finanstilsynets bestyrelse godkender opgavernes tilrettelæggelse.

§ 218. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingselskaber og blandede holdingselskaber efter §§ 215 og 225 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 2. Kapitel 23 gælder for medlemmer af bestyrelsen, observatøren og medlemmer af ekspertpanelet.

§ 219. Finanstilsynet kan i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er et fondsmægler-selskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Inspektioner m.v.

§ 220. Finanstilsynet skal undersøge fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed.

§ 221. Finanstilsynet skal efter en inspektion i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed afholde et møde med deltagelse af virksomhedens bestyrelse, direktion, eksterne revisor og eventuelle interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Stk. 2. Finanstilsynet skal efter et inspektionsbesøg sende væsentlige konklusioner i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse, direktion, eksterne revisor og eventuelle interne revisionschef.

§ 222. Finanstilsynet kan selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, samt offentliggøre resultaterne af disse.

§ 223. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse. Resultatet af den uvildige undersøgelse skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt. Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Stk. 2. Den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Stk. 3. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Stk. 4. De sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet, senest samtidig med at rapporten udleveres til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Stk. 5. De sagkyndige personer skal straks give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt oplysningerne er af væsentlig betydning for fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens risikoprofil eller forretningsmodel, og som for fondsmæglerselskabers vedkommende kan medføre en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at fondsmæglerselskabet vil miste sin tilladelse.

Stk. 6. Kan den sagkyndige person på grund af dennes særlige forhold ikke videregive oplysningerne i henhold til stk. 4 og 5 til Finanstilsynet, kan underretning af Finanstilsynet ske af andre end den sagkyndige person, herunder af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

§ 224. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden i en periode på op til seks måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Det samme gælder for filialer omfattet af §§ 5 og 7.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der har modtaget et påbud efter stk. 1, skal give de sagkyndige personer de oplysninger og den adgang til møder, der er nødvendige, for at de sagkyndige kan følge den daglige drift i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, herunder bestyrelsesmøder, direktionmøder og generalforsamlinger, samt dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger.

Stk. 3. De sagkyndige personer skal i forbindelse med observationen af den daglige drift i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for orienteringen.

Stk. 4. De sagkyndige personer udpeges af Finanstilsynet. Udgifterne til de sagkyndige personer kan foreløbigt udredes af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af det berørte fondsmæglerselskab eller den berørte fondsmæglerholdingvirksomhed. Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering.

§ 225. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 141, 144-150 og i regler udstedt i medfør af § 153 er overholdt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

§ 226. Finanstilsynet påser regelmæssigt og mindst hvert tredje år, at fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som har tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber opfylder kravene til at benytte de interne modeller.

Stk. 2. Finanstilsynet inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse til at anvende en intern model eller påbyder fondsmæglerselskabet at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres inden for en fastsat frist, hvis der forekommer mange overskridelser, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, der indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er nøjagtig.

Stk. 3. Opfylder et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at anvende en intern model, ikke længere kravene til anvendelse af interne modeller, skal fondsmæglerselskabet over for Finanstilsynet enten godtgøre, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig eller fremlægge en plan og en tidsplan for opfyldelse af kravene. Finanstilsynet fastsætter krav om, at planen forbedres, når Finanstilsynet vurderer, at det er usandsynligt, at planen fører til fuld opfyldelse af kravene, eller at fristen ikke er passende.

Stk. 4. Finanstilsynet inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse til at anvende en intern model, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er usandsynligt, at fondsmæglerselskabet vil opfylde kravene inden for den fastsatte frist, eller fondsmæglerselskabet ikke på tilfredsstillende vis har godtgjort, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig.

Stk. 5. Finanstilsynet kan begrænse et fondsmæglerselskabs tilladelse til områder, hvor kravene opfyldes, eller til områder, hvor kravene vil kunne opfyldes inden for en passende frist.

Stk. 6. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller.

Indhentelse af oplysninger

§ 227. Fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, holdingselskaber med blandede aktiviteter, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Det samme gælder for filialer og tilknyttede agenter omfattet af § 3, stk. 2, og §§ 5 og 7.

Stk. 2. Oplysninger afgivet efter stk. 1 skal hurtigst muligt berigtiges over for Finanstilsynet, hvis det efterfølgende konstateres, at:

- 1) Oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.
- 2) Oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

§ 228. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til forretningslokaler tilhørende et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed, herunder ved inspektioner, forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder. 1. pkt. gælder tillige blandede finansielle holdingvirksomheder, holdingselskaber med blandede aktiviteter og enhver anden virksomhed, der indgår i tilsynet med overholdelsen af koncernkapitaltesten, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssigkrav til investeringsselskaber, forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder.

Stk. 2. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har særlig direkte eller indirekte forbindelse, i det omfang det er nødvendigt for at bedømme fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens økonomiske stilling.

Stk. 3. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Stk. 4. Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på at indhente oplysninger om den outsourcete aktivitet.

§ 229. Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter § 227 og § 228, stk. 1-3, til brug for de myndigheder og organer, der er nævnt i § 247 c, stk. 1, nr. 3 og 4.

Beføjelser

§ 230. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor et eller flere af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) Fondsmæglerselskabet udfører disse aktiviteter i et sådant omfang, at dets sammenbrud eller betalingsvanskeligheder kan føre til en systemisk risiko.
- 2) Fondsmæglerselskabet er et clearingmedlem som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.
- 3) Finanstilsynet anser det for berettiget i lyset af størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed under hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip og en eller flere af følgende faktorer:
 - a) Fondsmæglerselskabets betydning for Unionens eller en relevant medlemsstats økonomi.
 - b) Betydningen af fondsmæglerselskabets grænseoverskridende virksomhed.
 - c) Fondsmæglerselskabets indbyrdes forbundethed med det finansielle system.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på råvare- eller emissionskvotehandlere, kollektive investeringsordninger eller forsikringsselskaber.

Stk. 3. Træffer Finanstilsynet afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab i henhold til stk. 1, underlægges fondsmæglerselskabet tilsyn med hensyn til opfyldelse af de tilsynsmæssige krav i lov om finansiel virksomhed, der gennemfører afsnit VII og VIII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter.

Stk. 4. Træffer Finanstilsynet afgørelse om at tilbagekalde en afgørelse truffet i henhold til stk. 1, underretter Finanstilsynet omgående fondsmæglerselskabet.

Stk. 5. Finanstilsynets afgørelser efter stk. 1 ophører med at finde anvendelse, hvis fondsmæglerselskabet ikke når tærsklen i stk. 1, beregnet for en periode på 12 på hinanden følgende måneder.

§ 231. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskabs ledelse at lade udarbejde en redegørelse og plan for fondsmæglerselskabets økonomiske stilling og fremtidsudsigter. Fondsmæglerselskabets bestyrelse, direktion, ekstern revisor og den interne revisionschef skal ved underskrift på påbuddet over for Finanstilsynet bekræfte at være gjort bekendt med indholdet af Finanstilsynets påbud.

Stk. 2. Redegørelsen skal

- 1) være vedlagt en udtalelse fra fondsmæglerselskabets eksterne revisor, medmindre redegørelsen som helhed er udarbejdet af denne,
- 2) forelægges selskabets bestyrelse til godkendelse og
- 3) sendes i kopi til Finanstilsynet.

§ 232. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis

- 1) fondsmæglerselskabets økonomiske stilling er således forringet, at kundernes interesser er udsat for fare, eller
- 2) der er en ikke uvæsentlig risiko for, at fondsmæglerselskabets økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at fondsmæglerselskabet vil miste sin tilladelse.

Stk. 2. Finanstilsynet kan inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, hvis de påbudte foranstaltninger efter stk. 1 ikke er foretaget inden for den fastsatte frist.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for en koncern, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvis der er betydelig risiko for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalkravet til koncernen.

§ 232 a. Er det sandsynligt, at et fondsmæglerselskab inden for de følgende 12 måneder vil overtræde §§ 18, 67, 81, 94, 101, 104 a, 106, 107, 108, 109, 110, 111 og 118 og regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 om tilsynsmæssigkrav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

§ 233. Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, herunder indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Finanstilsynet har i medfør af § 232 a fastsat et individuelt solvenskrav jf. § 119, et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. § 120, krav om styrkelse af procedurerne til risikomåling og risikostyring i relation til det tilstrækkelige kapitalgrundlag, jf. § 118, eller krav om styrelse af ledelsesordninger, jf. §§ 67 og 94.
- 2) Indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet har tilstrækkelig belæg for påbud i medfør af § 232 a.
- 3) Indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

§ 234. Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til et fondsmæglerselskab.

§ 235. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør i fondsmæglerselskabet inden for en frist, der er fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren efter § 75, stk. 1, eller § 76 ikke kan bestride stillingen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab at nedlægge sit hverv inden for en frist, der er fastsat af Finanstilsynet, hvis medlemmet efter § 75, stk. 1, eller § 76 ikke kan bestride hvervet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 75, stk. 1, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet. Finanstilsynet kan under samme betingelser som i 1. pkt. påbyde et medlem af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Stk. 4. Varigheden af påbud meddelt efter stk. 2 på baggrund af § 75, stk. 1, nr. 2 og 4-6, skal fremgå af påbuddet.

Stk. 5. Påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 kan af fondsmæglerselskabet og af den person, som påbuddet vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende. Anmodningen har ikke opsættende

virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling. Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden fire uger efter modtagelse af anmodning herom. Sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Finanstilsynet kan af egen drift eller efter ansøgning tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2 og stk. 3, 3. pkt. Afslår Finanstilsynet en ansøgning om at tilbagekalde påbuddet, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene. Anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Anmodning om domstolsprøvelse kan dog kun fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst fem år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst to år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Stk. 7. Har fondsmæglerselskabet ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse. Finanstilsynet kan endvidere inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.

§ 236. Finanstilsynet kan træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab af eller deltagelse på en markedsplads, hvis fondsmæglerselskabet er pålagt en tvangsbøde i medfør af § 262, eller hvis fondsmæglerselskabet overtræder § 28, § 29, stk. 2 og 3, §§ 33, 34, 47, 48, 64, 67, 75, 76, 79, 80, 94, 95, 106 og § 107, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab af eller deltagelse på en markedsplads, hvis fondsmæglerselskabet overtræder reglerne i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

§ 237. Udsteder et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og opfylder fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingselskabet ikke sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 141, 144-150 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 153, kan Finanstilsynet give fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingselskabet påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre de pågældende oplysninger, påbuddet eller suspendere eller slette de berørte omsættelige værdipapirer fra handel på et reguleret marked, når det skønnes hensigtsmæssigt.

§ 238. Vurderer Finanstilsynet, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, ikke opfylder eller forventeligt ikke opfylder kravene i denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssigkrav til investeringsselskaber til opretholdelse af sin tilladelse, kan Finanstilsynet føre drøftelser med interesserede parter og interessenter med henblik på at finde en løsning på fondsmæglerselskabets situation.

Stk. 2. Finanstilsynet skal orientere Finansiell Stabilitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er en risiko for, at et fondsmæglerselskab vil blive nødlidende eller forventeligt nødlidende, og Finanstilsynet på den baggrund påtænker at træffe afgørelse efter § 161, stk. 3, eller § 162, stk. 1, og der ikke er udsigt til en løsning på fondsmæglerselskabets situation i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet skal orientere erhvervsministeren, når Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 161, stk. 3, over for et fondsmæglerselskab eller en koncern om, at fondsmæglerselskabet eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis afgørelsen kan få betydning for realøkonomien eller for den finansielle stabilitet.

§ 239. I tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs, størstedelen af fondsmæglerselskabets drift er ophørt eller overdraget, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse om årsagerne hertil, hvis et af nedennævnte forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for fondsmæglerselskabets konkurs eller driftens ophør eller overdragelse:

- 1) Staten har lidt direkte tab som følge af økonomisk bistand ved afvikling af fondsmæglerselskabet.

- 2) Staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for fondsmæglerselskabet, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af fondsmæglerselskabet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen. I forbindelse med offentliggørelsen finder §§ 247 a-247 d ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde det pågældende fondsmæglerselskab.

Stk. 3. Redegørelsen skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen eller driftens ophør eller overdragelse.

Forbrugerombudsmanden

§ 240. Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag over for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 45, stk. 1 og 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden kan behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af § 45, stk. 3.

Stk. 3. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, samt §§ 33 og 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

§ 241. Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at et fondsmæglerselskabs kunder kan have lidt tab som følge af, at fondsmæglerselskabet har overtrådt § 45, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 45, stk. 2.

Stk. 2. Forbrugerombudsmanden har uanset § 247 a-247 d adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Forbrugerombudsmanden er underlagt tavshedspligt efter § 247, stk. 4.

Tilsyn med udenlandske investeringsselskaber

§ 242. Tilsynsmyndighederne for et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i en filial, som investeringsselskabet har etableret her i landet.

Stk. 2. Finanstilsynet kan efter anmodning fra tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland foretage inspektion i investeringsselskabets filial etableret her i landet.

Stk. 3. Finanstilsynet kan selvstændigt efter høring af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland foretage inspektion i investeringsselskabets filial etableret her i landet.

Stk. 4. stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på tilknyttede agenter etableret her i landet, som er udpeget af investeringsselskabet.

§ 243. Finanstilsynet påser, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet etableret agent her i landet, opfylder §§ 45, 46, 47, 48, 95, stk. 2, nr. 5, og stk. 7, og § 107, regler udstedt i medfør heraf samt artikel 14-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Stk. 2. Konstaterer Finanstilsynet, at investeringsselskabet overtræder de i stk. 1 nævnte regler, kan Finanstilsynet give påbud om at bringe de ulovlige forhold til ophør. Tager investeringsselskabet ikke de nødvendige skridt, kan Finanstilsynet efter underretning af tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte de danske investorers interesser og markedernes ordentlige funktion.

§ 244. Konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, handler på en måde, der skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, kan Finanstilsynet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, herunder ved at forbyde investeringsselskabet at foretage yderligere transaktioner i Danmark, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der skader investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, jf. dog § 243. Finanstilsynet underretter forinden tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland.

Stk. 2. Konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab med tilladelse til at drive en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, handler på en måde, der skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, kan Finanstilsynet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, herunder påbyde investeringsselskabet ikke at give adgang for fjernmedlemmer og -brugere her i landet til den multilaterale handelsfacilitet (MHF) eller den organiserede handelsfacilitet (OHF), når tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der skader investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion. Finanstilsynet underretter forinden tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland.

§ 245. Konstaterer Finanstilsynet, at et investeringselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, kan Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne eller den finansielle stabilitet, når investeringselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet. Finanstilsynet underretter forinden tilsynsmyndighederne i investeringselskabets hjemland samt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Verifikation af oplysninger

§ 246. Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan med Finanstilsynets tilladelse foretage verifikation af oplysninger afgivet af de her i landet beliggende fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter, accessoriske servicevirksomheder, blandede holdingselskaber eller dattervirksomheder, herunder dattervirksomheder, som er forsikringselskaber, som er underlagt supplerende tilsyn af den pågældende tilsynsmyndighed.

Kapitel 23

Tavshedspligt

§ 247. Finanstilsynets ansatte må ikke videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 247 b, stk. 1.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til et fondsmæglerselskab i forbindelse med sager omfattet af § 247 a, stk. 3, eller i sager om overtrædelse af kapitel 12, når kunden har givet udtrykkeligt samtykke til videregivelsen.

Stk. 4. Alle, der i henhold til stk. 2 modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligten i stk. 1.

§ 247 a. Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. 1.-3. pkt. finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke de personer, der er omfattet af stk. 1, til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. §§ 45-48 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken det enkelte fondsmæglerselskab eller dets kunder kan identificeres.

Stk. 5. Fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde fondsmæglerselskabet.

§ 247 b. Bestemmelsen i § 247 a, stk. 1, er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Det Systemiske Risikoråd.
- 2) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.
- 3) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog § 247 c, stk. 6.
- 4) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

- 5) Folketingets Ombudsmand.
- 6) Beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tilægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring.
- 7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, jf. dog § 247 c, stk. 4 og 6.
- 8) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog § 247 c, stk. 4 og 6.
- 9) Folketingets stående udvalg vedrørende en finansiel virksomheds generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af fondsmæglerselskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 10) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.
- 11) Interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde et nødlidende fondsmæglerselskab under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor, jf. dog § 247 c, stk. 6.
- 12) De af Foreningen af FSR – danske revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.
- 13) Skifteretten, jf. dog § 247 c, stk. 4, andre myndigheder, der medvirker ved et fondsmæglerselskabs likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af fondsmæglerselskabets regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.
- 14) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.
- 15) Finansiell Stabilitet, under forudsætning af at Finansiell Stabilitet har behov herfor til varetagelse af sine opgaver
- 16) Udvalg, grupper m.v. nedsat af erhvervsministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.
- 17) Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog § 247 c, stk. 4, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af fondsmæglerselskabers regnskaber, jf. dog § 247 c, stk. 4. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.

- 18) Sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog § 247 c, stk. 4 og 6.
- 19) Den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af fondsmæglerselskaber på Færøerne.
- 20) Det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af fondsmæglerselskaber i Grønland.
- 21) Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende et færøsk fondsmæglerselskabs generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af færøske fondsmæglerselskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 22) Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende et grønlandsk fondsmæglerselskabs generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske fondsmæglerselskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.
- 23) Færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog § 247 c, stk. 4.
- 24) Myndigheder eller lignende i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forestår afviklingen af et fondsmæglerselskab, i forbindelse med myndighedernes udarbejdelse af koncernafviklingsplaner.
- 25) Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.
- 26) Center for Cybersikkerhed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for centeret til at opfylde dets lovbestemte opgaver som nationalt centralt kontaktpunkt eller som CSIRT.
- 27) Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne, under forudsætning af at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog § 247 c, stk. 4.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis Finanstilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 3. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 1, nr. 9, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til stk. 1, nr. 21, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til stk. 1, nr. 22, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Stk. 4. Har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere fondsmæglerselskaber, kan Finanstilsynet give de pågældende fondsmæglerselskaber underretning herom. § 247 c, stk. 1,

§ 247 c. Bestemmelsen i § 247 a, stk. 1, er endvidere ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til:

- 1) Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med betalings- og afviklings-systemer, og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.
- 2) En institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing, jf. dog stk. 6.
- 3) Finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med fondsmæglerselskaber eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet eller organer,

der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den fondsmæglerselskabers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

- 4) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 4.
- 5) Organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 4.
- 6) Sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger, jf. dog stk. 4.
- 7) Ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af et fondsmæglerselskab.
- 8) Undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- 9) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver.
- 10) Finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med investeringselskaber eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder

eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.

- 11) Organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved investeringsselskabers ellers fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.
- 12) Organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 3 og 4.
- 13) Sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved investeringsselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, nr. 9, kan uanset tavshedspligten som nævnt i § 247 d udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Stk. 3. Videregivelse efter stk. 1, nr. 10, 11, 12, og 13, kan alene ske

- 1) på baggrund af en international samarbejdsaftale, og
- 2) under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af § 247, stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 4. Videregivelse efter stk. 1, nr. 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 23 og § 247 b, stk. 1, nr. 7, 8, 13, 17 og 18, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende

benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører. Ved videregivelse af oplysninger efter stk. 1, nr. 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 23 og § 247 b, stk. 1, nr. 7, 8, 13, 17 og 18, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Stk. 5. Videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af § 247 b, stk. 1, nr. 24, kan alene ske, såfremt betingelserne i stk. 3, nr. 2, og stk. 4 er opfyldt og afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. Videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget fra følgende:

- 1) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).
- 2) Myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder.
- 3) Myndigheder eller organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler.
- 4) Myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i forordninger.
- 5) Institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger.

- 6) Organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer.
- 7) Personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den fondsmæglerselskabers regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 242, stk. 1.

§ 247 d. Alle, der i henhold til § 247 b, stk. 5, og § 247 c, stk. 1, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i § 247 a, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Kapitel 24

Parter, frister og kommunikation

Parter

§ 248. Som part i forhold til Finanstilsynet anses fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, investeringsselskabet eller investeringsholdingvirksomheden, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. I nedennævnte tilfælde anses en anden end fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, investeringsselskabet eller investeringsholdingvirksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende:

- 1) Modervirksomheden, hvor denne er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmægler-selskab.

- 2) Virksomheder, med hvilke et fondsmæglerselskab, et fondsmæglerholdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed, et investeringselskab eller en investeringsholdingvirksomhed har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor Finanstilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 228, stk. 2.
- 3) En fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 228, stk. 3.
- 4) Den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelse, jf. §§ 59, 60 og 63, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 65, stk. 1-3.
- 5) Revisor i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, når Finanstilsynet påbyder denne at give oplysninger om fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i det fondsmæglerselskab, som revisor reviderer, jf. § 156, stk. 5 og 6.
- 6) Virksomheder, hvortil et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har en sådan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i konsolideringen, jf. § 177, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.
- 7) En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed, jf. § 13, stk. 1, og § 20 eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 23.
- 8) Et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når Finanstilsynet nægter et fondsmæglerselskab tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. § 20, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, § 21, § 160 og § 162, stk. 1.
- 9) Virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et fondsmæglerselskab, når tilladelse nægtes eller inddrages efter § 20, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 160.
- 10) Den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ord, der er omfattet af fondsmæglerselskabers eneret til navn, jf. § 17, jf. § 13, stk. 1.
- 11) Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 13, stk. 1 og 3, uden tilladelse.
- 12) Den, over for hvem Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende kan tilbyde investeringservice uden tilladelse, jf. § 13, stk. 5.

- 13) Den midlertidige administrator, der indsættes i bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, i medfør af § 175 i sager, der vedrører udpegning eller afsættelse af den midlertidige administrator.
- 14) Et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en kapitalejer i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et fondsmæglerselskab, når Finanstilsynet træffer afgørelse om, at fondsmæglerselskabet anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161.

Stk. 3. Som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i et fondsmæglerselskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed, et investeringsselskab eller en investeringsholdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Det samme gælder for administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer.

Stk. 4. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser er truffet efter den 8. oktober 1998. For så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 12, er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004. Partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 4 er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelse er truffet efter den 1. juli 2009.

Stk. 5. Finanstilsynet kan, når Finanstilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 12, give visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end dem, der er nævnt i stk. 2 og 3. Partsbeføjelser kan alene gives, for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser skal gives under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de fondsmæglerselskaber, der er under tilsyn. Partsbeføjelserne er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004.

§ 249. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både det berørte fondsmæglerselskab eller den berørte fondsmæglerholdingvirksomhed og det bestyrelsesmedlem eller den direktør, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 76 og 235.

Stk. 2. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i Finanstilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i denne lovs kapitel 16 og de regler, der er udstedt i medfør af 153, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF)

1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

Frister

§ 250. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dags- som uge-, måneds- og årsfrister.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. stk. 1, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. stk. 1, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Stk. 4. Er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. stk. 1, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Stk. 5. Udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårs-aftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.

Kommunikation

§ 251. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra erhvervsministeren, Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt samt fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

§ 252. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for den, meddelelsen er adresseret til.

§ 253. Hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end erhvervsministeren, Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Afsnit IX

Straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 25

Straffebestemmelser

Straffelagte bestemmelser i denne lov

§ 254. Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

- 1) §§ 67, § 71, stk. 1, nr. 1, § 79, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 80, § 81, stk. 1, 3, 4 og 6, § 83, stk. 1 og 2, § 84, 1. og 2. pkt., § 85, stk. 1 og 2, § 87, § 89, stk. 1 og 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 92, 94, § 96, stk. 1, § 98, stk. 1 og 2, § 99, stk. 1, § 100, stk. 1, 2. pkt., § 95, stk. 1-2 og stk. 3, 2. pkt., § 101, stk. 1, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, 2. pkt., § 105, § 106, § 107, stk. 1, § 108, stk. 1-6, § 109, stk. 1, 2 og 4, §§ 110, § 116, stk. 1, §§ 117, 138, § 139, stk. 2 og 7, 1. pkt., § 140, § 141, stk. 1, nr. 1-4, § 143, stk. 2, § 144, § 145, stk. 1, 3 og 4, 1. pkt., § 146, § 148, stk. 1 og 2, 1. pkt., § 149, § 150, 1. pkt., § 155, § 156, stk. 3 og 5, § 178, stk. 1, § 179, § 188, stk. 2, § 223, stk. 3 og 6, § 224, stk. 2, § 266, nr. 1, § 274, stk. 2, 4 og 5, og
- 2) De relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil fire måneder straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

- 1) § 13, stk. 1-3, §§ 17, 32, § 33, stk. 1, 2 og 6, § 35, 1. pkt., § 41, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, stk. 1, § 33, stk. 1, 2, og 6, § 34, stk. 1 og 3, § 37, 1. pkt., § 47, § 48, stk. 1 og 2, § 59, stk. 1, §§ 63, 64, § 66, stk. 1, 2, og 4, § 68, stk. 1, § 69, stk. 1 og 3, § 70, § 72, stk. 1, § 75, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 76, 82, 88, § 104, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 3 og 4, § 112, § 113, stk. 3, § 114, § 115, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 118, stk. 1 og 2, § 122, § 123, stk. 1, § 124, stk. 1, §§ 126, 127, § 135, stk. 1 og 2, §§ 151, 152, 157, § 158, stk. 1, § 163 og § 227.
- 2) De relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

§ 255. Med bøde straffes et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 173, stk. 2, § 178, stk. 2, § 184, § 188, stk. 5, § 223, stk. 1, 1. pkt., § 224, stk. 1, § 232, stk. 1, § 235, stk. 1-3, § 240, stk. 5, og overtrædelse af § 112, stk. 1, i selskabsloven eller de relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber eller [Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. xxxx/xxx/EU om...], medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Med bødes straffes et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet i medfør af § 237.

Særlige strafbare forhold for fysiske personer

§ 256. Med bøde eller fængsel indtil to år straffes et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil to år straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, og som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eller indskyderne eller obligationsejerne eller andre investorer i

fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden , medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Straf for afgivelse af urigtige oplysninger

§ 257. Med bøde eller fængsel indtil to år straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende fondsmæglerselskabet til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, eller obligationsejerne eller andre investorer i, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Generelle bestemmelser om straf

§ 258. Der kan fastsættes straf i form af bøde eller fængsel indtil fire måneder for overtrædelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lov og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf i form af bøde i medfør af den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed).

§ 259. Ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Stk. 2. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der indebærer

- 1) en risiko for et fondsmæglerselskabs fortsatte drift,
- 2) drift af et fondsmæglerselskab uden lovpligtig tilladelse eller
- 3) grov eller gentagen tilsidesættelse af virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpende omstændigheder.

Stk. 3. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde.

§ 260. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 2. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser, bestemmelser i forordninger, hvor der i denne lov er fastsat regler om strafansvar, eller regler udstedt i medfør af loven er fem år, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Forældelsesfristen er 10 år for overtrædelse af § 13, stk. 1 og 2, § 42, stk. 1, 43, stk. 1, § 67, stk. 1-4, §§ 78, 82, 88, 94, § 95, stk. 2, nr. 3 og 4, §§ 104, 118-122, 126, 127 § 135, stk. 1 og 2, § 143, stk. 2, § 146, § 148, stk. 1 og 2, 1. pkt., § 150, 1. pkt., § 156, stk. 3 og 5, § 157, § 223, stk. 3, § 227, stk. 2 og 6.

Bødeforelæg

§ 261. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Tvangsbøder

§ 262. Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen kan som tvangsmiddel pålægge et fondsmæglerselskabs bestyrelse, direktion, eksterne revisor, interne revisionschef, likvidator, filialbestyrer eller repræsentantskab daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis de ikke i rette tid efterkommer de pligter, der efter loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af loven påhviler dem over for henholdsvis Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen.

Stk. 2. Finanstilsynet kan som tvangsmiddel pålægge en fysisk eller juridisk person eller den person, der er ansvarlig for den juridiske person, daglige eller ugentlige tvangsbøder, når personen undlader at opfylde de pligter, som følger af § 228, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Finanstilsynet kan som tvangsmiddel pålægge et fondsmæglerselskab daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis fondsmæglerselskabet ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af § 235, stk. 1 og 3, 1. pkt.

Kapitel 26

Delegations- og klagebestemmelser

Generelle bemyndigelsesbestemmelser

§ 263. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan erhvervsministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 264. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til:

- 1) Denne lov og regler udstedt i medfør heraf.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.
- 3) Regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber.

- 4) Forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 5) Forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Stk. 2. Fælles beslutninger truffet af Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet, eller andre myndigheder i medfør af denne lov, kan uanset stk. 1 ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

§ 265. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber.
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Kapitel 27

Offentliggørelse

Finanstilsynets offentliggørelse

§ 266. Finanstilsynet skal med angivelse af virksomhedens navn offentliggøre følgende på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog §§ 271 og 272:

- 1) Reaktionen givet efter § 218, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, til en virksomhed under tilsyn.

- 2) Reaktionen givet efter § 218, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn.
- 3) Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.
- 4) Navnet på virksomheder, der overtræder forbuddet mod at udøve aktiviteter som fondsmæglerselskab uden tilladelse, jf. § 13.

§ 267. Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af § 45 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

§ 268. Finanstilsynet offentliggør på sin hjemmeside i sager om overtrædelse af § 59, stk. 1, §§ 63, 64, § 75, stk. 1, § 76, § 94, stk. 1, § 98, stk. 1, § 106, stk. 1, og relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog § 272, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 215, og navnet på virksomheden eller personen. Det samme gælder for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de nævnte sager.

§ 269. Indbringes en reaktion m.v., der offentliggøres i henhold til § 266, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 268, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen. Status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolenes afgørelse skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

§ 270. Er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller er en sag afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 271, stk. 1 og 2. Er dommen ikke endelig, eller er den anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 2. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 266, nr. 1 og 3, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal

det fremgå af offentliggørelsen. Modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller endeligt tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

Begrænsninger for Finanstilsynets offentliggørelse

§ 271. Offentliggørelse efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, kan dog ikke ske, hvis

- 1) det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden,
- 2) det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare, eller
- 3) efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, må ikke indeholde

- 1) fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen, eller
- 2) fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, når de hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende. Dette gælder dog kun i op til to år efter datoen for reaktionen.

§ 272. Offentliggørelse efter § 268, skal ske i anonymiseret form i følgende tilfælde:

- 1) Offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen.
- 2) Efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.
- 3) Offentliggørelsen vil true den finansielle stabilitet.
- 4) Samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Tidspunkt for og varigheden af Finanstilsynets offentliggørelse

§ 273. Offentliggørelse efter dette kapitel skal ske hurtigst muligt, efter at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen og om, at Finanstilsynet påtænker offentliggørelse heraf.

Stk. 2. Det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst fem år fra offentliggørelsen. Offentliggørelse, som vedrører personer, skal dog kun fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Virksomheders offentliggørelse

§ 274. Er en reaktion m.v. rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 266, nr. 1 eller 2, eller er en dom eller bødevedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 270, stk. 1, skal virksomheden offentliggøre den pågældende reaktion m.v., dom eller bødevedtagelse på sin hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme. Offentliggørelse, som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal dog alene ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 2. Virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt, og senest tre hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 3. Virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Stk. 4. Samtidig med virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1-3 skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde. Det skal af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller bødevedtagelse. Fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i tre måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Stk. 5. Kommenterer virksomheden reaktionen m.v., dommen, bøvedtagelsen eller resumeet efter stk. 1-3, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktion m.v., dommen, bøvedtagelsen eller resumeet.

Stk. 6. Virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen efter stk. 1, herunder fremsende en kopi af dommen eller bøvedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bøvedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.

§ 275. Har en virksomhed videregivet oplysninger om virksomheden, og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, hvis

- 1) oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, og
- 2) Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller finansielle instrumenter udstedt af fondsmæglerselskabet handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Stk. 2. Finanstilsynet kan offentliggøre påbuddet meddelt efter stk. 1, hvis virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den fastsatte frist.

Bemyndigelse

§ 276. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Kapitel 28

Ikrafttræden m.v.

§ 277. Loven træder i kraft den 26. juni 2021.

§ 278. I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020 foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 18*:

»Stk. 18. For fondsmæglerselskaber omfattet af artikel 1, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og for fondsmæglerselskaber omfattet af § 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, finder de bestemmelser, som gennemfører afsnit VII og VIII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter anvendelse.«

2. § 5, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Kreditinstitut:

- a) En virksomhed, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.
- b) En virksomhed som udfører alle de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3) og 6), i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU, hvis et af følgende forhold gør sig gældende, men virksomheden ikke er en råvare- eller emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringsselskab:
 - i) Den samlede værdi af virksomhedens konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 30 mia. EUR.
 - ii) Den samlede værdi af virksomhedens aktiver er på mindre end 30 mia. EUR, og virksomheden er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle de virksomheder i koncernen, der enkeltvis har samlede aktiver på mindre end 30 mia. EUR, og som udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3) og 6), i bilag I til 2014/65/EU, udgør eller overstiger 30 mia. EUR, jf. dog stk. 8, eller
 - iii) Den samlede værdi af virksomhedens aktiver er på mindre end 30 mia. EUR, og virksomheden er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle virksomhederne i koncernen, som udøver en eller flere af de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit A, punkt 3) og 6), i bilag I til direktiv 2014/65/EU, udgør eller overstiger 30 mia. EUR, hvis den konsoliderende myndighed i samråd med tilsynskollegiet beslutter dette for at tage højde for potentielle risici for omgåelse og potentielle risici for den finansielle stabilitet i Unionen, jf. dog stk. 8.«

3. I § 5 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Er virksomheden en del af en tredjelandskoncern medregnes ved opgørelsen af den samlede værdi af aktiverne i alle koncernens virksomheder efter stk. 2, litra b, nr. ii og iii, de samlede aktiver for hver filial af tredjelandskoncernen, der er meddelt tilladelse i Unionen.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

4. § 7, stk. 1, 3. pkt. affattes således:

»Pengeinstitutter kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.«

5. I § 7, stk. 1, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»Ved pengeinstitutters ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter anvendelse. Virksomheder, der opfylder betingelserne i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, skal have tilladelse som pengeinstitut.«

6. I § 8, stk. 2, 1. pkt., ændres »bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 2« til: »bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter«, »bilag 4, afsnit A, nr. 3« ændres til: »bilag 1, afsnit A, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter«, og »bilag 4, afsnit A, nr. 5« ændres til: »bilag 1, afsnit A, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter«.

7. I § 8, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ved realkreditinstitutters ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter anvendelse.«

8. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der som fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, og afsnit

B, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og aktiviteter, skal have tilladelse. Aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4 og 5, kan ydes eller udføres med instrumenter omfattet af bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. Aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 10, kan alene ydes eller udføres med instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 3. Tilladelse til at yde eller udføre aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 5 og 10, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til aktivitet omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.«

9. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ved investeringsforvaltningsselskabers ydelse og udførelse af investeringservice og -aktiviteter finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter anvendelse.«

Stk. 3-6 bliver herefter til stk. 4-7.

10. I § 175 f, stk. 1, ændres », realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I« til: »eller realkreditinstitut«.

11. I § 175 f, stk. 1, nr. 2, ændres »investeringselskaber« til: »fondsmæglerselskaber«.

12. § 175 f, stk. 4, affattes således:

»Et fondsmæglerselskab eller et investeringselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, kan udpeges som mellemliggende moderselskab, hvis det mellemliggende moderselskab er udpeget efter stk. 2, nr. 1.«

13. I § 175 g indsættes som *stk. 14*:

»Stk. 14. Stk. 1-13 finder ikke anvendelse for investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 16.«

14. I § 224, stk. 1, nr. 3, udgår »eller«, og i nr. 4 ændres »måneder.« til: »måneder, eller«.

15. I § 224, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) hvis pengeinstituttet udelukkende anvender sin tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, og i en periode på fem på hinanden følgende år har gennemsnitlige samlede aktiver, der ligger under de tærskler, der er fastsat i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, nr. i-iii.«

16. *[Andre konsekvensrettelser i lov om finansiel virksomhed].*

§ 278 a. I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 4. januar 2019, som ændret ved lov nr. xx [BRRD II-lovforslag] af [dato] december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »fondsmæglerselskaber I« til: »fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.«

2. § 2, nr. 16, ophæves.

3. § 2, nr. 24, der bliver nr. 23, affattes således:

»23) Virksomheder: Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, jf. § 1, stk. 1, og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.«

4. § 4, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 224 a i lov om finansiel virksomhed«: »eller § 161 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«

5. I § 12, stk. 3, indsættes efter »kapitel 17 i lov om finansiel virksomhed«: »eller kapitel 20 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«

6. I § 20, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 61 i lov om finansiel virksomhed«: »eller § 59 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«

7. I § 21, stk. 2, 3. pkt. og stk. 5, indsættes efter »lov om finansiel virksomhed«: »eller lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«

8. I § 44, stk. 4, indsættes efter »§ 61 i lov om finansiel virksomhed«: »eller § 59 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«

9. I § 47, stk. 1, indsættes efter »§ 67 i lov om finansiel virksomhed«: », § 72 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«

10. I § 47, stk. 2, indsættes efter »lov om finansiel virksomhed«: », i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«

11. I § 54, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§ 1, stk. 3«: »eller § 43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter,«.

§ 278 b. I lov om en indskyder- og investorgarantiordning, jf. lovbekendtgørelse nr. 356 af 2. april 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 224 a i lov om finansiel virksomhed«: »eller § 161 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«.

Overgangsbestemmelser

§ 279. Retningslinjer, som er aftalt i medfør af § 29 i markedsføringsloven inden den 1. januar 2004 finder fortsat anvendelse for fondsmægleselskaber, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt af erhvervsministeren i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed eller § 45, stk. 2, i denne lov.

§ 280. Kapitel 13 i lov om finansiel virksomhed finder fortsat anvendelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til og med regnskabsåret 2020 samt for regnskabsaflæggelsen og regnskabsindretningen for regnskabsåret 2020.

§ 281. Eksponeringer og sikkerhedsstillelser, der den 1. januar 1998 lovligt var påtaget eller indgået mellem den valgte revision eller en intern revisions- eller vicerevisionschef eller ansatte i værdipapirhandlere eller fondsmæglerselskaber, hvor vedkommende er ansat, kan fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 2. Interne revisions- og vicerevisionschefer kan uanset forbuddet i § 87 opretholde og udnytte økonomiske interesser, som vedkommende ejer ved lovens ikrafttræden.

§ 282. Direktører, filialbestyrere og dermed ligestillede i fondsmæglerselskaber, der pr. 1. januar 1996 lovligt drev selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltog i ledelsen eller driften af en anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabets, og som har foretaget anmeldelse heraf til Finanstilsynet i medfør af § 37, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber, kan uanset bestemmelsen i § 89 fortsætte sådan virksomhed.

Stk. 2. Personer omfattet af § 89, der den 1. januar 2004 havde hverv omfattet af bestemmelsen, kan uden bestyrelsens tilladelse fortsætte hermed, hvis det pågældende hverv var anmeldt til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Havde fondsmæglerselskabet den 1. januar 2004 eksponeringer mod den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan eksponering fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

Stk. 3. Personer omfattet af § 90, der den 1. januar 2004 havde hverv omfattet af bestemmelsen, kan uden direktionens tilladelse fortsætte hermed, hvis det pågældende hverv var anmeldt til Finanstilsynet inden den 30. juni 2004. Havde fondsmæglerselskabet den 1. januar 2004 eksponeringer mod den virksomhed, hvori hvervet bestrides, kan eksponering fortsætte til den oprindeligt aftalte udløbsdato.

§ 283. Regler fastsat i medfør af lovens § 95, stk. 7, om fondsmæglerselskabers og investeringselskabers placering af kunders midler på en særlig kundekonto finder tilsvarende anvendelse på kunders midler, der er modtaget før den 1. juni 2000.

§ 284. § 124 finder ikke anvendelse på fondsmæglerselskaber, hvis samtlige ejendomme og aktier (andele) i ejendomsselskaber er erhvervet før den 8. oktober 1998.

Stk. 2. Aktiver omfattet af stk. 1 kan ikke opskrives til en højere bogført værdi end den bogførte værdi, aktiverne havde den 8. oktober 1998.

§ 285. § 168, stk. 2, gælder kun for efterstillet kapital, der er udstedt efter den 1. juli 2001.

§ 286. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bilag 1

Investeringservice, investeringsaktiviteter og accessoriske tjenesteydelser

AFSNIT A

- 1) Modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter.
- 2) Udførelse af ordrer med et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter for investorers regning.
- 3) Handel for egen regning med ethvert af de i bilag 2 nævnte instrumenter.
- 4) Skønsmæssig porteføljepleje af de enkelte investorers værdipapirbeholdninger efter instruks fra investorerne, såfremt beholdningerne omfatter et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter.
- 5) Investeringsrådgivning.
- 6) Afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.
- 7) Placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse.
- 8) Drift af multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er).
- 9) Drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er).
- 10) Opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de aktiviteter som nævnt i nr. 1-9, men ikke udstedelse og forvaltning af værdipapirkonti på øverste niveau som omhandlet i afsnit A, punkt 2, i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler.

AFSNIT B

- 1) Boksudlejning.
- 2) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen.
- 3) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.

- 4) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice.
- 5) Investeringsanalyser og finansielle analyser eller andre former for generelle anbefalinger vedrørende et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter.
- 6) Tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgaranti.
- 7) Investeringservice og investeringsaktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser af den type, der er omhandlet i dette bilag vedrørende det underliggende instrument for derivaterne omfattet af bilag 2, nr. 5-7 og 10, når disse er knyttet til investeringserviceydelsen eller accessoriske tjenesteydelser.
- 8) Formidling og rådgivning om lån og kreditter til gearede investeringer.

Bilag 2

Finansielle instrumenter

- 1) Omsættelige værdipapirer (bortset fra betalingsinstrumenter), der kan handles på kapitalmarkedet, herunder:
 - a) aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber, partnerskaber og andre foretagender samt depotbeviser vedrørende aktier,
 - b) obligationer og andre gældsinstrumenter, herunder depotbeviser vedrørende sådanne værdipapirer, og
 - c) alle andre værdipapirer, hvormed værdipapirer nævnt under litra a eller b kan erhverves eller sælges, eller som afregnes kontant med et beløb, hvis størrelse fastsættes med værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, råvareindeks samt andre indeks og mål som reference,
- 2) pengemarkedsinstrumenter, herunder skatkammerbeviser, indlånsbeviser og commercial papers, dog ikke betalingsinstrumenter,
- 3) andele i institutter for kollektiv investering,
- 4) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, emissionskvoter eller andre derivater, finansielle indeks eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant,
- 5) optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund,

- 6) optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, såfremt de handles på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk,
- 7) optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, der ikke er omfattet af nr. 6, og som kan afvikles fysisk og ikke har noget kommercielt formål, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter,
- 8) kreditderivater,
- 9) finansielle differencekontrakter (CFD'er),
- 10) optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, samt enhver anden derivataftale, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund, vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indekser og mål, som ikke er omfattet af nr. 1-9 og 11, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked, en organiseret handelsfacilitet (OHF) eller en multilateral handelsfacilitet (MHF), og
- 11) emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

Bilag 3

Beregninger vedrørende krav om nedskrivningsegnete passiver og subordination

Vedrørende krav om nedskrivningsegnete passiver

1) Det beløb, Y, der henvises til i § 198, nr. 5, litra c, beregnes ved anvendelse af følgende formel:

$$Y = \alpha - (\beta + \gamma)$$

(1)

α = Det beløb, der udgør kravet om nedskrivningsegnete passiver for virksomheden, som er datter-virksomhed af afviklingsenheden, men som ikke selv er en afviklingsenhed, jf. § 197, stk. 1.

β = Det kapitalgrundlag, der er udstedt i overensstemmelse med § 201, nr. 1 og 2.

γ = De passiver, der er udstedt til og købt af afviklingsenheden, enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern.

Vedrørende krav om subordination af nedskrivningsegnete passiver

2) Det beløb, Y, der henvises til i § 199, stk. 1, og beregnes ved anvendelse af følgende formel:

$$Z = 2 \times \eta + 2 \times \theta + \iota$$

η = Beløbet i medfør af kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

θ = Beløbet i medfør af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 119, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 118.

ι = Beløbet i medfør af det kombinerede kapitalbufferkrav.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 1. Anvendelsesområde
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
 2. Definitioner
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
 3. Tilladelse og ansøgning
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
 4. Tilknyttede agenter og anden tilladt virksomhed
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
 5. Grænseoverskridende virksomhed
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
 6. God skik m.v.
 - i. Gældende ret

- ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 7. Aktionærrettigheder
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 8. Ejerforhold
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 9. Ledelsen
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 10. Styring og indretning
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 11. Aflønning
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 12. Videregivelse af fortrolige oplysninger
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 13. Solvens og likviditet
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 14. Midlernes anbringelse
 - i. Gældende ret

- ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
15. Koncernregler og konsolidering m.v.
- i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
16. Årsrapport og revision
- i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
17. Sammenlægning og ophør m.v.
- i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
18. Tidlig indgriben
- i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
19. Krisehåndtering
- i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
20. Afviklingsplanlægning
- i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
21. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter
- i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
22. Tilsyn m.v.
- i. Gældende ret

- ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 23. Tavshedspligt
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 24. Parter, frister, kommunikation
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 25. Straffebestemmelser
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 26. Delegations- og klagebestemmelse
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 27. Offentliggørelse
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 28. Ikrafttræden m.v.
- 29. Ændringer til lov om finansiel virksomhed
 - i. Gældende ret
 - ii. Erhvervsministeriets overvejelser
 - iii. Lovforslagets indhold
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Virksomheder, der som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, er værdipapirhandlere og skal med enkelte undtagelser have tilladelse som værdipapirhandlere. Fondsmæglerselskaber (i EU-reguleringen investeringsselskaber) ligesom penge- og realkreditinstitutter (i EU-reguleringen kreditinstitutter) er værdipapirhandlere i forhold til deres kreditinstitutvirksomhed. Derudover kan investeringsforvaltningsselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde have en begrænset værdipapirhandelstilladelse. Fælles for de nævnte virksomhedstyper er, at de er underlagt bl.a. investorbekyttende regler fastsat i den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter har til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD).

Med lovforslaget er der desuden lagt op til at imødekomme branchens ønske om klarhed og overblik i reguleringen, uden at der ændres på det beskyttelsesniveau, som reglerne i dag sikrer for kunder, der efterspørger investeringsservice og -aktiviteter. Lovforslaget har derfor også til formål at udskille fondsmæglerselskaber samt de særlige regler, der gælder ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, fra lov om finansiel virksomhed, så kunder og virksomheder lettere kan få et overblik over den regulering, der er specifik for fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter.

I tråd med dansk tradition foreslås det, at de overordnede krav i IFD gennemføres på lovniveau, mens de nærmere krav gennemføres på bekendtgørelsesniveau med henblik på at tage højde for og skabe klarhed om fortolkning og god praksis, herunder som fastsat ved retningslinjer m.v. udstedt af bl.a.

Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Lovforslaget indebærer også, at andre virksomhedstypers værdipapirhandelstilladelse fortsat vil være reguleret i deres respektive sektorlove samtidig med, at de for så vidt angår deres ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter vil blive underlagt visse bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter ved henvisning hertil i sektorlovene. For eksempel vil lov om finansiell virksomhed regulere, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter under iagttagelse af visse bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

En videreførelse af visse af de eksisterende regler for fondsmæglerselskaber indebærer også, at nogle af de eksisterende nationale særregler videreføres i den nye lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Den tilgang er anvendt for at understøtte tilliden til den samlede finansielle sektor og dermed den finansielle stabilitet. Det drejer sig bl.a. om aflønningsreglerne for den finansielle sektor samt regler, der skal understøtte en forsvarlig ledelse af den finansielle virksomhed og adressere interessekonflikter mellem den finansielle virksomhed og dens ledelse og ansatte samt revision.

2. Lovforslagets baggrund

Reguleringen af den finansielle sektor er i dag i stigende grad præget af EU-regulering, der løbende er blevet mere omfattende og kompleks og i højere grad specifik for de forskellige finansielle aktører, hvilket vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR) også afspejler. Det har sammen med supplerende nationale regler betydet, at lov om finansiell virksomhed har udviklet sig til at være ganske omfattende og vanskelig anvendelige for nogle af virksomhederne der deraf følgende byrder til følge.

Lovforslaget har baggrund i dels ny EU-regulering om de tilsynsmæssige krav og rammer for fondsmæglerselskaber dels anbefalingen i rapporten fra 2018 fra Arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering om at udskille virksomhedstyper fra lov om finansiel virksomhed i takt med, at EU-reguleringen ændres.

Lovforslaget sigter således på at forenkle lovstrukturen ved at udskille bestemmelserne for fondsmæglerselskaber samt de særlige bestemmelser, der gælder ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, fra lov om finansiel virksomhed og etablere en ny sektorlov målrettet fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, der fortsat understøtter EU-reguleringens formål om at sikre den overordnede finansielle stabilitet og tilliden til markedet for investeringsservice og -aktiviteter i Den Europæiske Union, herunder investorbeskyttelsen, såvel som at skabe lige vilkår på markedet for investeringsservice og -aktiviteter i Unionen.

IFD erstatter sammen med IFR de eksisterende tilsynsordninger for fondsmæglerselskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR). CRD IV og CRR vil herefter alene udgøre tilsynsordninger for kreditinstitutter, jf. dog nedenfor.

IFD og IFR suppleres af de tilsynsmæssige krav og rammer for fondsmæglerselskaber i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR).

De nye tilsynsmæssige krav og rammer for fondsmæglerselskaber i IFD og IFR vedrører bl.a. kravene til kapital og likviditet, ledelse og styring samt aflønning, mens MiFID II og MiFIR vedrører markederne for finansielle instrumenter samt tilladelsen som fondsmæglerselskab, herunder bl.a. organisatoriske og øvrige særlige krav til ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter så som investorbeskyttende regler og regler om redelig forretningsskik og god praksis på området investeringsservice og -aktiviteter.

I modsætning til MiFID II og MiFIR, der er målrettet markederne for finansielle instrumenter samt fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter, er de eksisterende tilsynsmæssige krav og rammer i CRD IV og CRR i høj grad udformet med henblik på at adressere de fælles risici for kreditinstitutter og deres betydning for den overordnede finansielle stabilitet. Modsat kreditinstitutter modtager fondsmæglerselskaber ikke indskud eller tilbyder långivning, men yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, såsom modtagelse, formidling og udførelse af investorers ordrer, investeringsrådgivning og porteføljeforvaltning til kunder samt mere risikobetonede aktiviteter såsom handel for egen regning, afgivelse af afsætningsgarantier for finansielle instrumenter og placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse samt opbevaring af kunders midler og værdipapirer. Fondsmæglerselskaber har endvidere generelt forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler, men sandsynligheden for, at deres sammenbrud kan have en skadelig virkning for den overordnede finansielle stabilitet er i lyset af deres tilladte forretningsområde generelt lavere end for kreditinstitutter. Dette er der i CRD IV og CRR søgt taget højde for ved flere undtagelsesbestemmelser for fondsmæglerselskaber afhængig af de ydede og udførte investeringservice og -aktiviteter.

IFD og IFR sigter på tilsynsmæssige krav og rammer for fondsmæglerselskaber, som er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det enkelte fondsmæglerselskab uforholdsmæssige byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv. Sigtet med IFD og IFR er i lighed med MiFID II og MiFIR også at sikre et harmoniseret tilsyn med fondsmæglerselskaber i hele Den Europæiske Union og dermed give lige vilkår for fondsmæglerselskaber i Unionen.

Af hensyn til den overordnede finansielle stabilitet og hensynet til at undgå, at virksomhederne søger om tilladelse ud fra overvejelser om mindst mulig regulering (regularbitrage) finder IFD og IFR ikke anvendelse på de største fondsmæglerselskaber, der udgør samme risiko for den finansielle stabilitet på grund af deres størrelse og systemiske betydning som de signifikante kreditinstitutter. Det drejer sig om de største fondsmæglerselskaber, der leverer vigtige investeringsbanktjenesteydelser i form af investeringservice og -aktiviteter som handel for egen regning, ydelse af afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, der eksponerer fondsmæglerselskaberne mod kreditrisiko, hovedsageligt i form af modpartsrisiko, samt mod markedsrisiko for positioner, som de tager for egen regning, uanset om det er for kunder

eller ej. Sådanne fondsmæglerselskaber vil fortsat skulle reguleres af CRD IV og CRR og som noget nyt have status som kreditinstitutter. Herved sikres, at virksomhederne reguleres efter den risiko, de udgør for den finansielle stabilitet, samtidig med, at der sikres lige vilkår for virksomheder med samme forretningsmodeller.

Store fondsmæglerselskaber, som leverer ovennævnte investeringservice og -aktiviteter, men som ikke har systemisk betydning, vil fortsat skulle have status som fondsmæglerselskaber, men vil skulle anvende kravene i CRR/CRD IV frem for IFR/IFD. De kompetente tilsynsmyndigheder tillægges endvidere beføjelse til at bestemme, at større fondsmæglerselskaber, som leverer sådanne tjenesteydelser, også vil skulle anvende kravene i CRR/CRD IV frem for IFR/IFD. Ingen danske fondsmæglerselskaber opfylder aktuelt betingelserne for fortsat at skulle anvende CRR/CRD IV.

For de øvrige fondsmæglerselskaber og med henblik på at tage hensyn til fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler skelner IFD og IFR mellem fondsmæglerselskaber, der henholdsvis opfylder og ikke opfylder betingelser fastsat i IFR for at kunne anses som værende ”små og ikke indbyrdes forbundne”. Fondsmæglerselskaber anses som ”små og ikke indbyrdes forbundne”, når de ikke yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, der indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

Det følger af § 1, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, at loven finder anvendelse på finansielle virksomheder, mens visse af lovens bestemmelser tillige finder anvendelse på virksomhed omfattet af stk. 2-13 og 16, herunder finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder, finansielle virksomheder fra udlandet for så vidt angår deres grænseoverskridende virksomhed her i landet samt leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder.

Den gældende lov om finansiel virksomhed finder bl.a. anvendelse på fondsmæglerselskaber, der er en dansk betegnelse for investeringsselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investerings-service og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser. Betegnelsen investeringsselskab bruges i den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør heraf om udenlandske virksomheder, der har tilladelse til at yde eller udføre investerings-service og -aktiviteter i et andet land inden eller uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU/EØS).

Visse af lovens bestemmelser finder også anvendelse på bl.a. investeringsselskabers grænseoverskridende virksomhed her i landet gennem filial eller tilknyttede agenter etableret her i landet eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser. Inden for EU/EØS gælder der et princip om hjemlandstilladelse og hjemlandstilsyn og dermed en forpligtelse for hjemlandets tilsynsmyndighed til at håndhæve investeringsselskabers forpligtelser i forbindelse med drift af filialer. Undtaget er visse forpligtelser, hvor værtslandets kompetente tilsynsmyndighed er tættest på filialen og dermed bedre i stand til at afdække og gribe ind over for tilsidesættelse af forpligtelserne for filialens drift.

Den gældende lov om finansiel virksomhed regulerer desuden tilknyttede agenter og Finanstilsynets forpligtelse til at registrere dem i et offentligt register over tilknyttede agenter, når betingelserne herfor er opfyldt. Forpligtelsen til registrering vedrører tilknyttede agenter, der er etableret her i landet. Det fremgår dog ikke af reglerne i lov om finansiel virksomhed, og det er derfor ikke klart, at forpligtelsen også vedrører tilknyttede agenter etableret her i landet af investeringsselskaber.

Bestemmelsen i § 1, stk. 4 og 5, i den gældende lov om finansiel virksomhed angiver lovens anvendelsesområde for EU/EØS-investeringsselskabers og kreditinstitutters ydelse og udførelse af investerings-service og -aktiviteter her i landet, mens bestemmelsens stk. 3 og 6 angiver lovens anvendelsesområde for tredjelandsinvesteringsselskabers ydelse og udførelse af investerings-service og -aktiviteter her i landet. Bestemmelsens stk. 16 angiver lovens anvendelsesområde for leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder.

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der bl.a. regulerer meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber (i Danmark fondsmæglerselskaber) i Den Europæiske Union samt investeringsselskabernes grænseoverskridende virksomhed i Unionen, herunder i form af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed eller ved etablering af filial eller anvendelse af tilknyttede agenter, såvel som tredjelandsinvesteringsselskabers ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter i Unionen. De omhandlede regler finder desuden anvendelse på kreditinstitutters (i Danmark pengeinstitutter og realkreditinstitutter) ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter.

Derudover gennemfører lovforslaget anden EU-regulering, der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, herunder bl.a. dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorbering- og rekapitaliseringskapacitet (herefter BRRD II).

Formålet med MiFID II og anden væsentlig EU-regulering for fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter, herunder bl.a. IFD og BRRD/BRRD II, er at medvirke til sikring af investorbeskyttelsen samt den overordnede finansielle stabilitet og tilliden til markedet for investeringsservice og -aktiviteter i Den Europæiske Union såvel som at skabe lige vilkår på markedet for investeringsservice og -aktiviteter i Unionen. Erhvervsministeriet vurderer, at implementeringen af MiFID II m.v. i national ret skal ske uden at pålægge fondsmæglerselskaber uforholdsmæssige administrative byrder, og at det derfor er hensigtsmæssigt at udskille bestemmelserne for fondsmæglerselskaber og de særlige bestemmelser, der gælder ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, fra den gældende lov om finansiell virksomhed og etablere en ny sektorlov målrettet fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter.

Erhvervsministeriet vurderer det hensigtsmæssigt, at lovforslaget indebærer, at andre finansielle virksomhedstypers tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter, herunder de udenlandske, fortsat vil være reguleret af deres respektive sektorlove samtidig med, at de vil blive underlagt bestemmelserne om ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter ved henvisning hertil i de respektive sektorlove. Dette vil understøtte overblikket over de forskellige finansielle virksomhedstypers primære aktivitetsområde og reguleringen heraf med administrativ byrdelettelse for de finansielle virksomheder til følge. Samtidig vil det give kunder, der efterspørger investeringsservice og -aktiviteter, de bedste muligheder for at orientere sig i de investorbeskyttende regler, uanset hvilken type finansiell virksomhed kunden henvender sig til.

Erhvervsministeriet vurderer endvidere, at en videreførelse i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter af de gældende regler i lov om finansiell virksomhed om de bestemmelser, der skal finde anvendelse på investeringsselskabers udøvelse af investeringsservice og -aktiviteter, vil fremme det indre marked og sikre, at tredjelandsinvesteringsselskaber ikke stilles bedre end EU/EØS-investeringsselskaber. Dette vil samtidig sikre, at MiFID II fortsat gennemføres korrekt.

Endelig vurderer Erhvervsministeriet, at det er hensigtsmæssigt, at det i forbindelse med videreførelsen af de gældende regler om tilknyttede agenter slås fast, at Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, også finder anvendelse på tilknyttede agenter etableret her i landet af investeringsselskaber. Erhvervsministeriet vurderer, at ændringen vil medføre en korrekt implementering af MiFID II's regler om Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter etableret her i landet.

3.1.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget udskilles bestemmelser om fondsmæglerselskaber og om ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter fra den gældende lov om finansiell virksomhed og videreføres i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslåede anvendelsesområde er fastsat i lovforslagets §§ 1-9. Det foreslås, at loven finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingselskaber

samt leverandører og underleverandører af outsourcing. Desuden foreslås det, at loven finder anvendelse på investeringsselskaber inden og uden for EU/EØS for så vidt angår deres grænseoverskridende virksomhed her i landet. Den grænseoverskridende virksomhed kan udøves enten ved filiale-etablering her i landet eller ved anvendelse af tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser. For så vidt angår den grænseoverskridende virksomhed her i landet gennem filiale-etablering eller tilknyttede agenter foreslås det eksisterende værtslandstilsyn videreført.

I lovforslagets § 3, stk. 2, og § 5, der viderefører bestemmelse om, hvilke af lovens bestemmelser der finder anvendelse på filialer og tilknyttede agenter etableret her i landet af udenlandske EU/EØS-investeringselskaber, foreslås det, at lovforslagets § 30 vedrørende Finanstilsynets register over tilknyttede agenter også finder anvendelse på tilknyttede agenter etableret her i landet af udenlandske EU/EØS-investeringselskaber. Dette er en berigtigelse af en fejlimplementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) i den gældende lov om finansiel virksomhed, der samtidig kodificerer Finanstilsynets praksis.

Videreførelsen af bestemmelser om lovens anvendelsesområde indebærer alene redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger af de gældende regler uden materielle ændringer, bortset fra ovenstående berigtigelse af en fejlimplementering af MiFID II.

Der henvises til lovforslagets §§ 1-9 samt bemærkningerne hertil.

3.2. Definitioner

3.2.1. Gældende ret

Den gældende lov om finansiel virksomhed fastlægger i § 5 lovens definitioner. Endvidere fastlægger loven i §§ 5 a og 5 b definitioner vedrørende koncerner.

For så vidt angår fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter defineres det bl.a., hvad der menes med et investeringsselskab, investeringsservice og -aktiviteter, accessoriske tjenesteydelse, finansielle instrumenter samt fondsmæglerholdingvirksomhed og andre

typer af holdingselskaber, ligesom begreber anvendt i lovens bestemmelser om grænseoverskridende virksomhed, ejerforhold, kapitalforhold, outsourcing, udøvelse af aktionærrettigheder m.v. defineres.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af den EU-regulering, der finder anvendelse på investeringsselskaber (i Danmark fondsmæglerselskaber) samt på ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter, der skal gennemføres ved national ret, herunder bl.a. er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (herefter BRRD II) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2007/36 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (herefter aktionærrettighedsdirektivet).

EU-reguleringen indeholder en række definitioner af begreber i reguleringen til brug for forståelsen af reguleringen.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om definitioner, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, skaber klarhed over lovens begreber og bidrager til forståelsen heraf. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at relevante definitionsbestemmelser skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, ligesom relevante definitionsbestemmelser, der følger af IFD, skal implementeres i forbindelse med implementeringen af IFD.

3.2.3. Lovforslagets indhold

Relevante definitionsbestemmelser for fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter i kapitel 2 i den gældende lov om finansiel virksomhed foreslås videreført i lovforslagets kapitel 2 sammen med de nye definitionsbestemmelser, der følger af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med

investeringselskaber (herefter IFD). Videreførelsen af gældende definitionsbestemmelser indebærer alene redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger uden materiel betydning.

Der henvises til lovforslagets §§ 10-12 samt bemærkningerne hertil.

3.3. Tilladelse og ansøgning

3.3.1. Gældende ret

Bestemmelserne om fondsmæglerselskabers tilladelse og om meddelelse af tilladelse som fondsmæglerselskab m.v. fremgår af kapitel 3 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det følger af § 9 i den gældende lov om finansiel virksomhed, at virksomheder, der som fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter nævnt i lovens bilag 4, afsnit A, er værdipapirhandlere, og at værdipapirhandlere, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsforvaltningsselskaber, er fondsmæglerselskaber. Værdipapirhandlere kan desuden udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i lovens bilag 4, afsnit B. Tilladelse til disse accessoriske tjenesteydelser kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til investeringservice og -aktiviteter som nævnt i lovens bilag 4, afsnit A. Fondsmæglerselskaber må kun udøve tjenesteydelser som omhandlet i lovens bilag 4. Tjenesteydelser som omhandlet i lovens bilag 4 kan kun udøves med finansielle instrumenter som nævnt i lovens bilag 5. Finanstilsynet kan dog i medfør af § 16 i den gældende lov om finansiel virksomhed tillade, at fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter udfører tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, ligesom Finanstilsynet i medfør af lovens § 17 fastsætter regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de finansielle instrumenter, der er nævnt i lovens bilag 5, fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter kan udføre tjenesteydelser med. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 920 af 26. juni 2017 om hvilke instrumenter og kontrakter ud over dem, der er nævnt i bilag 5 til den gældende lov om finansiel virksomhed, som pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udføre aktiviteter med.

Endvidere følger det af § 9 i den gældende lov om finansiel virksomhed, at værdipapirhandlere samt forvaltere af alternative investeringsfonde, herunder udenlandske værdipapirhandlere (dvs. investe-

ringsselskaber, kreditinstitutter og administrationselskaber), forvaltere af alternative investeringsfonde, samt Danmarks Nationalbank og Statens Administration har eneret til som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter. Undtaget er en virksomheds udførelse af handler med og formidling af værdipapirer, virksomheden selv udsteder. Endelig følger det, at Finanstilsynet er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer der kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 4, afsnit A, uden tilladelse fra Finanstilsynet. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 919 af 26. juni 2017 om hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udøve investeringservice og investeringsaktiviteter uden tilladelse efter den gældende lov om finansiel virksomhed.

Af § 9 i den gældende lov om finansiel virksomhed følger det, at fondsmæglerselskaber skal benytte betegnelsen "fondsmæglerselskab" eller "børsmæglerselskab" i deres navn, samt at de har eneret til at benytte disse betegnelser.

Kravene til fondsmæglerselskabers startkapitalkrav fremgår endvidere af § 9 i den gældende lov om finansiel virksomhed, herunder hvilke fondsmæglerselskaber der kan erstatte startkapitalkravet helt eller delvist med en ansvarsforsikring. Startkapitalkravet er den kapital, der skal være til stede for, at et selskab kan modtage tilladelse som fondsmæglerselskab, og som således også er minimumskravet til et fondsmæglerselskabs kapitalgrundlag. Startkapitalkravet afhænger af de investeringservice og -aktiviteter, fondsmæglerselskabet har tilladelse til, og om fondsmæglerselskabet opbevarer kunders midler eller værdipapirer eller ej. Startkapitalkravet udgør enten 730.000 euro, 125.000 euro eller 50.000 euro, hvor det alene er fondsmæglerselskaber, der er omfattet af startkapitalkravet på 50.000 euro, der kan erstatte startkapitalkravet helt eller delvist med en ansvarsforsikring. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringen. Det er endvidere alene fondsmæglerselskaber, der ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, der kan være omfattet af et startkapitalkrav på enten 125.000 euro eller 50.000 euro, og sådanne fondsmæglerselskaber skal hvert år indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at de ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Betingelserne for meddelelse af fondsmæglerselskabstilladelse fremgår af § 14, stk. 1, 6 og 7, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Det fremgår, at Finanstilsynet giver fondsmæglerselskabstilladelse, når en række krav er opfyldt. Kravene omfatter bl.a. krav til den påtænkte ledelse og de påtænkte ejere af kvalificerede andele samt krav til det påtænkte fondsmæglerselskabs administrative

forhold, herunder krav til politikker, retningslinjer og forretningsgange. Det er endvidere en betingelse for meddelelse af fondsmæglerselskabstilladelse, at Finanstilsynet har modtaget de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, at kravene er opfyldt.

Kravene til en fondsmæglerselskabsansøgning fremgår af § 14, stk. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed, mens kravene til Finanstilsynets sagsbehandling af en fondsmæglerselskabsansøgning fremgår af bestemmelsens stk. 3. Det fremgår, at fondsmæglerselskabsansøgningen skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering, herunder bl.a. oplysninger om den påtænkte forretning og organisation. Endvidere fremgår det, at afslår Finanstilsynet en fondsmæglerselskabsansøgning, skal dette begrundes og meddeles ansøger senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, seks måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning. Under alle omstændigheder skal der træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse. Har Finanstilsynet ikke truffet afgørelse senest seks måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning, kan ansøger indbringe sagen for domstolene. Efter bestemmelsens stk. 4 kan Finanstilsynet for at efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område suspendere behandlingen af en fondsmæglerselskabsansøgning fra ansøgere, som direkte eller indirekte ejes af virksomheder uden for EU/EØS.

Af § 14 a i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår bestemmelser om Finanstilsynets meddelelse af tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 9, stk. 1, til et broinstitut oprettet i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke opfylder alle betingelser for at få tilladelse, samt Finanstilsynets bemyndigelse til at undtage broinstitutter oprettet af Finansiell Stabilitet fra reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder.

Af § 15 i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår bestemmelser om fondsmæglerselskabers registrering hos Erhvervsstyrelsen, og af lovens §§ 12 og 13 fremgår bestemmelser om selskabsretlige forhold for fondsmæglerselskaber, herunder bl.a. krav om, at fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber med en bestyrelse og direktion.

3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der bl.a. regulerer tilladelse til og eneretten til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter, undtagelser hertil, fondsmæglerselskabers tilladte virksomhedsområde samt ansøgning om tilladelse som fondsmæglerselskab.

Desuden gennemfører lovforslaget dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), der bl.a. regulerer og ændrer fondsmæglerselskabers startkapitalkrav, der i dag er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV). Startkapitalkravet er den kapital, der skal være til stede for, at et selskab kan modtage tilladelse som fondsmæglerselskab, og som således også er minimumskravet til et fondsmæglerselskabs kapitalgrundlag. Startkapitalkravet fastsat i IFD afhænger som i CRD IV af de investeringsservice -aktiviteter, fondsmæglerselskabet har tilladelse til, og om fondsmæglerselskabet opbevarer kunders midler eller værdipapirer eller ej. IFD fastsætter startkapitalkrav til fire grupper af fondsmæglerselskaber, hvor der i dag i CRD IV er fastsat startkapitalkrav til tre grupper af fondsmæglerselskaber. I IFD ændres desuden på, hvilke fondsmæglerselskaber der skal opfylde hvilket startkapitalkrav samt på selve startkapitalkravet. Særligt er der taget stilling til, at fondsmæglerselskaber, der driver en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som også har tilladelse til handel for egen regning, skal omfattes af det højeste startkapitalkrav. Derudover er startkapitalkravene ændret fra 50.000 euro, 125.000 euro eller 730.000 euro til 75.000 euro, 150.000 euro og 750.000, mens muligheden for helt eller delvist at erstatte startkapitalkravet med en ansvarsforsikring ikke er videreført.

Lovforslaget gennemfører også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), der bl.a. vedrører betingelserne for meddelelse af tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter til et broinstitut m.v.

Med vedtagelsen af IFD er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i MiFID II nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning

samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at betingelserne for meddelelse af tilladelse til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter til et broinstitut m.v. finder anvendelse på en anden gruppe af fondsmæglerselskaber.

Hensynet i MiFID II bag krav om tilladelse og eneret til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter er sikring af investorbeskyttelsen gennem bl.a. krav til fondsmæglerselskabers ledelse og ejere af kvalificerede andele, krav til fondsmæglerselskabers indretning og drift samt investorbeskyttende krav og krav til god skik såvel som krav om løbende tilsyn fra kompetente tilsynsmyndigheder. Investorbeskyttelsen sikres yderligere ved, at fondsmæglerselskabers tilladte virksomhedsområde er begrænset til investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 til MiFID II, jf. også afsnit 3.4.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om eneretten til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter, bemyndigelsen til at fastsætte undtagelser hertil, samt fondsmæglerselskabers tilladte virksomhedsområde, herunder begrænsningerne i datterselskabers tilladte virksomhedsområde, som fremgår af den gældende lov om finansiell virksomhed, skaber klarhed om den virksomhed, der kræver tilladelse, samt sikkerhed for, at fondsmæglerselskaber ikke påtager sig øgede risici ved anden virksomhed, der ikke er adresseret af den regulering, som fondsmæglerselskaber er underlagt, med risiko for investorbeskyttelsen til følge.

Endvidere er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at andre værdipapirhandlernes, herunder bl.a. pengeinstitutters, tilladelse til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter fortsat er reguleret af lov om finansiell virksomhed og med henvisning til de bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, der finder anvendelse på ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter. Erhvervsministeriet finder således, at dette understøtter regelforenklingsfor såvel de finansielle virksomheder som for kunder, som er formålet med udskillelsen af bestemmelser om fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter fra lov om finansiell virksomhed.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om betingelserne for meddelelse af tilladelse som fondsmæglerselskab og om kravene til ansøgning om tilladelse som fondsmæglerselskab,

som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, medvirker til at sikre, at fondsmæglerselskabstilladelse alene meddeles til selskaber, der på tilladelsestidspunktet opfylder væsentlige krav, som også efterfølgende skal være opfyldt, og som har til hensigt at sikre en forsvarlig ledelse og drift af fondsmæglerselskabet. Det er endvidere Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne skaber klarhed over betingelserne for opnåelse af fondsmæglerselskabstilladelse samt over kravene til en ansøgning om tilladelse som fondsmæglerselskab og Finanstilsynets behandling heraf.

Endvidere er det Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om betingelserne for meddelelse af tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter til et broinstitut m.v. er klare.

Det er endelig Erhvervsministeriets opfattelse, at startkapitalkravene fastsat i IFD skal implementeres direktivnært til sikring af lige økonomiske vilkår for opstart af fondsmæglerselskaber her i landet og i resten af Den Europæiske Union.

Samlet set er det Erhvervsministeriets opfattelse, at de foreslåede bestemmelser bidrager til sikring af tilliden til fondsmæglerselskaberne og de finansielle markeder samt investorbeskyttelsen og tillige sikrer en korrekt gennemførelse af EU-reguleringen.

Tilsvarende er det Erhvervsministeriets opfattelse, at den foreslåede videreførelse af nationale særregler i relation til fondsmæglerselskabers selskabsform m.v. sikrer en klar selskabsretlig ramme for fondsmæglerselskaber, der støtter op om EU-reguleringens ovennævnte formål.

3.3.3. Lovforslagets indhold

De gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers tilladelse og om meddelelse af tilladelse som fondsmæglerselskab m.v. foreslås videreført i lovforslagets kapitel 3. Desuden foreslås af hensyn til reglernes overskuelighed en opsplitting af bestemmelserne, der indebærer redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger uden materiel betydning.

I lovforslagets § 13 foreslås videreført de gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers tilladelse og eneret, og i lovforslagets § 14 foreslås en ny bestemmelse, som gennemfører artikel 8 a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD

IV), om forpligtelsen for fondsmæglerselskaber, der leverer vigtige investeringsbanktjenesteydelser i form af investeringsservice og -aktiviteterne handel for egen regning, ydelse af afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, til at ansøge om tilladelse som pengeinstitut i henhold til § 7 i den gældende lov om finansiell virksomhed, såfremt fondsmæglerselskabet eller den koncern, hvori fondsmæglerselskabet indgår, opnår en størrelse og systemisk betydning som de signifikante kreditinstitutter.

I lovforslagets §§ 15-16 foreslås videreført de gældende bestemmelser om mulighederne for at udføre tjenesteydelser med andre instrumenter og kontrakter end dem, der følger af lovforslagets bilag 2.

I lovforslagets § 17 foreslås videreført de gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers eneret og forpligtelse til at anvende enten betegnelsen ”fondsmæglerselskab” eller ”børs-mæglerselskab”.

De gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers startkapitalkrav foreslås ændret i overensstemmelse med IFD i lovforslagets § 18, og i lovforslagets § 19 foreslås videreført de gældende bestemmelser i relation til startkapitalkravene om indsendelse af erklæring vedrørende opbevaring af kunders midler eller værdipapirer til Finanstilsynet.

De gældende betingelser for at meddele et selskab tilladelse som fondsmæglerselskab foreslås videreført i lovforslagets § 20, og de gældende krav til fondsmæglerselskabsansøgningen og til et afslag på en fondsmæglerselskabsansøgning foreslås videreført i lovforslagets §§ 20-22. De gældende regler for suspension af en fondsmæglerselskabstilladelse for at efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område foreslås videreført i lovforslagets § 23.

I lovforslagets § 24 foreslås det at videreføre de gældende betingelser for meddelelse af tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter til et broinstitut m.v.

De gældende regler for registrering af et fondsmæglerselskab hos Erhvervsstyrelsen samt yderligere gældende selskabsretlige regler foreslås videreført i lovforslagets §§ 25-27.

Der henvises til lovforslagets §§ 13-27 samt bemærkningerne hertil.

3.4. Tilknyttede agenter og anden tilladt virksomhed

3.4.1. Gældende ret

Bestemmelserne om fondsmæglerselskabers anvendelse af tilknyttede agenter og Finanstilsynets forpligtelser i relation til tilknyttede agenter samt fondsmæglerselskabers anden tilladt virksomhed fremgår af kapitel 3 og 4 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Af § 9 a i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår det, at et fondsmæglerselskab kan anvende tilknyttede agenter, der under fondsmæglerselskabets fulde ansvar og i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets tilladelse kan markedsføre fondsmæglerselskabets tjenesteydelser samt yde og udføre begrænsede tjenesteydelser. Endvidere fremgår fondsmæglerselskabets forpligtelser i relation til anvendelsen af tilknyttede agenter. En tilknyttet agent kan være både en fysisk eller en juridisk person

Det fremgår af § 9 b i den gældende lov om finansiel virksomhed, at en tilknyttet agent af bl.a. et fondsmæglerselskab skal registreres i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter. Bestemmelsen regulerer endvidere Finanstilsynets forpligtelser i relation til registreringen og angiver de oplysninger, Finanstilsynet skal modtage til brug for registreringen. Registrering kræver bl.a., at den tilknyttede agent samt dens eventuelle ledelse og ansatte er kvalificerede i forhold til opgaverne omfattet af agentaftalen samt ikke er under konkurs eller er pålagt strafansvar for overtrædelse af lovgivning, hvis overtrædelse indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller stilling på betryggende måde. En tilknyttet agent kan kun være tilknyttet ét fondsmæglerselskab, og Finanstilsynet skal modtage orientering, hvis agentaftalen ophører, så Finanstilsynet kan fjerne den tilknyttede agent fra Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Reglerne om tilknyttede agenter i §§ 9 a og 9 b i den gældende lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og realkreditinstitutter for så vidt angår deres ydelse og udførelse af investeringservice og -aktiviteter.

Af § 26 i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår under hvilke betingelser et fondsmæglerselskab, uanset § 9, i fællesskab med andre kan drive anden virksomhed.

Det fremgår af § 27 i den gældende lov om finansiel virksomhed, at fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der også er fondsmæglerselskaber. Dog kan Finanstilsynet under visse betingelser give et fondsmæglerselskab tilladelse til at have en dattervirksomhed, der alene udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i lovens bilag 4, afsnit B.

3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der bl.a. regulerer fondsmæglerselskabers eneret og tilladte aktivitetsområde samt anvendelse af tilknyttede agenter, herunder registreringsforpligtelse i relation til tilknyttede agenter.

Det følger af MiFID II, at fondsmæglerselskaber alene kan få tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter samt nærmere angivne accessoriske tjenesteydelser. Endvidere følger det af MiFID II, at fondsmæglerselskaber kan anvende tilknyttede agenter til at varetager nærmere angivne opgaver. MiFID II fastsætter desuden krav til fondsmæglerselskabers anvendelse af tilknyttede agenter samt de kompetente tilsynsmyndigheders forpligtelser i relation til tilknyttede agenter. Det er fastsat, at forpligtelsen til at registrere tilknyttede agenter påhviler de kompetente tilsynsmyndigheder i den medlemsstat, hvor den tilknyttede agent er etableret. Reglerne i MiFID II om tilknyttede agenter finder tilsvarende anvendelse på kreditinstitutter for så vidt angår deres ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at de nationalt fastsatte bestemmelser om begrænsningerne i dattervirksomheders tilladte virksomhedsområde, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, skaber klarhed om fondsmæglerselskabers tilladte aktivitetsområde og sikrer, at fondsmæglerselskaber ikke påtager sig øgede risici ved anden virksomhed, der ikke er adresseret af den regulering, som fondsmæglerselskaber er underlagt, med risiko for investorbeskyttelsen til følge. Endvidere er Erhvervsministeriet af den opfattelse, at de foreslåede bestemmelser sikrer en korrekt gennemførelse af MiFID II og skal videreføres i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Tilsvarende er det Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om fondsmæglerselskabers anvendelse af tilknyttede agenter, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, skaber klarhed over fondsmæglerselskabers anvendelse af og forpligtelser i relation til anvendelsen af tilknyttede agenter. Endvidere fastsætter bestemmelserne tilknyttede agenter forpligtelse til at lade sig registrere i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter samt Finanstilsynets forpligtelser i relation til registreringen. Der er dog behov for, at der i bestemmelserne om Finanstilsynets forpligtelser til at registrere tilknyttede agenter skabes yderligere klarhed over, at forpligtelsen vedrører tilknyttede agenter, der er etableret her i landet. Herved sikres der – sammen med ændring i lovforslagets § 3, stk. 2, hvorefter forpligtelsen til at registrere tilknyttede agenter etableret her i landet også finder anvendelse på tilknyttede agenter etableret her i landet af investeringsselskaber – klarhed over Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, uanset om agenten er tilknyttet et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at bestemmelserne skal videreføres i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med den præcisering, at Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter vedrører tilknyttede agenter, der er etableret her i landet. Herved sikres samtidig en korrekt gennemførelse af MiFID II.

Endvidere er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at pengeinstitutters og realkreditinstitutters anvendelse af tilknyttede agenter for så vidt angår deres ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter fortsat er reguleret af lov om finansiel virksomhed med henvisning til bestemmelserne om tilknyttede agenter i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, idet dette understøtter regelforenklings for de finansielle virksomheder såvel som for kunder, som er formålet med udskillelsen af bestemmelser om fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter fra lov om finansiel virksomhed.

3.4.3. Lovforslagets indhold

De gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers tilladt virksomhedsområde samt fondsmæglerselskabers anvendelse af tilknyttede agenter og Finanstilsynets forpligtelser i relation til tilknyttede agenter foreslås videreført i lovforslagets kapitel 4. Desuden foreslås af hensyn til reglernes overskuelighed en opsplitning af bestemmelserne, der indebærer redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger uden materiel betydning.

I lovforslagets §§ 28-29 foreslås de gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers anvendelse af tilknyttede agenter videreført, mens de gældende bestemmelser om Finanstilsynets forpligtelser i relation til tilknyttede agenter, herunder Finanstilsynets register over tilknyttede agenter, foreslås videreført i lovforslagets § 30. I lovforslagets § 30 foreslås det desuden at præcisere, at Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter gælder tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

De gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers muligheder for at drive anden virksomhed i fællesskab med andre samt begrænsninger af det tilladte virksomhedsområde i fondsmæglerselskabers dattervirksomheder foreslås videreført i lovforslagets §§ 31-32.

Der henvises til lovforslagets §§ 28-32 samt bemærkningerne hertil.

3.5. Grænseoverskridende virksomhed

3.5.1. Gældende ret

De gældende regler om grænseoverskridende virksomhed fremgår af kapitel 5 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Reglerne omfatter både udenlandske finansielle virksomheders grænseoverskridende virksomhed i Danmark og danske finansielle virksomheders grænseoverskridende virksomhed i andre lande.

Omfattet af reglerne er fondsmæglerselskaber, der er en dansk betegnelse for investeringselskaber, der har tilladelse til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i lovens bilag 4. Betegnelsen investeringselskab bruges i den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør heraf om udenlandske virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter i et andet land inden eller uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU/EØS).

Ved grænseoverskridende virksomhed forstås, at en finansiel virksomhed udbyder finansielle ydelser i et andet land end det, hvor virksomheden har hovedsæde eller hovedkontor. Grænseoverskridende

virksomhed kan ske enten i form af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed eller ved etablering af en filial. Ved udøvelse af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed forstås, at virksomheden udbyder finansielle ydelser uden at være fysisk etableret i det pågældende land. Ved etablering af en filial forstås et andet forretningssted end hovedkontoret, som er en del af en finansiell virksomhed, som ikke er en selvstændig juridisk person, og som udbyder finansielle ydelser i det pågældende (værts)land. For så vidt angår investeringservice og -aktiviteter ydet eller udført af investeringselskaber og kreditinstitutter fra EU/EØS kan den grænseoverskridende virksomhed også ske ved anvendelse af tilknyttede agenter.

Kravene til grænseoverskridende virksomhed beror i første omgang på, om den grænseoverskridende virksomhed omfatter virksomhed fra eller til EU/EØS-lande eller ej.

Inden for EU/EØS gælder et princip om gensidig anerkendelse af tilladelser, så en tilladelse til at drive finansiell virksomhed i ét EU/EØS-land giver ret til at udøve de pågældende aktiviteter i hele Unionen. Etablering af filialer eller påbegyndelse af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, herunder ved anvendelse af tilknyttede agenter, i et medlemsland kræver heller ikke særskilt tilladelse eller godkendelse fra værtslandets myndigheder. Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvares af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at en finansiell virksomhed ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed på et andet medlemslands område. Notifikationsprocessen har til formål at sikre, at tilsynsmyndigheder har kendskab til aktiviteterne på deres respektive markeder, samt at tilsynsmyndighederne indgår i et effektivt samarbejde med henblik på at sikre en fælles og ensartet tilsynsindsats på tværs af landegrænserne inden for det indre marked.

§§ 38-39 i den gældende lov om finansiell virksomhed indeholder krav om, at danske finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber der ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed i et andet land, skal meddele Finanstilsynet dette. Meddelelsen skal ledsages af en række oplysninger. Omfanget af oplysningerne afhænger af, om der er tale om grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed eller etablering af en filial, samt om der påtænkes anvendt tilknyttede agenter i tilfældet investeringservice og -aktiviteter. Finanstilsynet skal herefter meddele dette til værtslandets tilsynsmyndigheder.

§§ 30 og 31 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at udenlandske finansielle virksomheder, herunder investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve finansiel virksomhed i et andet EU/EØS-land, kan begynde at udøve grænseoverskridende virksomhed i Danmark, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. For så vidt angår investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter, gælder det også anvendelse af tilknyttede agenter.

Efter § 32 i den gældende lov om finansiel virksomhed kan udenlandske finansielle virksomheder, herunder investeringsselskaber, benytte det samme navn, som virksomheden benytter i hjemlandet. Erhvervsstyrelsen kan kræve en forklarende tilføjelse, hvis der er risiko for forveksling med en anden virksomhed her i landet.

Uden for EU/EØS gælder ikke et gensidigt anerkendelsesprincip, og reglerne om grænseoverskridende virksomhed følger derfor af national ret i det pågældende værtsland, herunder i Danmark. Kapitel 5 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder i §§ 33 og 33 a sådanne nationale regler for udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteterne uden for EU/EØS (tredjelande).

Efter § 33, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed skal et investeringsselskab eller kreditinstitut, der har tilladelse til at yde investeringsservice og udføre investeringsaktiviteter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, have Finanstilsynets tilladelse til at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser til godkendte modparter og professionelle kunder her i landet og overholde en række regler. Dette følger af § 1, stk. 6, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Reglerne omfatter bl.a. god skik-kravene i § 43 i den gældende lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet har i medfør af § 33, stk. 5, i den gældende lov om finansiel virksomhed udstedt bekendtgørelse nr. 918 af 26. juni 2017 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, og som ønsker at udføre investeringsservice og investeringsaktiviteter i Danmark.

Efter § 33, stk. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed er der krav om, at et investeringselskab eller kreditinstitut, der har tilladelse til at yde investeringservice og udføre investeringsaktiviteter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der ønsker at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter til detailkunder eller til kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, her i landet skal have filialtilladelse i medfør af § 33 a og skal overholde en række regler. Dette følger af de gældende regler i § 1, stk. 3, i lov om finansiel og omfatter bl.a. god skik-kravene i § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der bl.a. regulerer investeringselskabers (i Danmark fondsmæglerselskaber) og kreditinstitutters (i Danmark pengeinstitutter og realkreditinstitutter) grænseoversskridende investeringservice og -aktiviteter.

Artikel 34 og 35 i MiFID II for finansielle instrumenter indeholder nærmere bestemmelser om EU/EØS-investeringselskabers og kreditinstitutters (i Danmark henholdsvis fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter) frie ret til at etablere filialer i andre medlemslande og den frie udveksling af tjenesteydelser i andre medlemslande, herunder ved anvendelse af tilknyttede agenter, på området investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser i tilknytning hertil.

Artikel 39 i MiFID II bestemmer, at en medlemsstat kan stille krav om, at investeringselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter i et land udenfor EU/EØS, og som ønsker at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser på dens område til detailkunder eller til kunder, der på anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal etablere en filial i den pågældende medlemsstat. Filial-etablering kræver tilladelse fra medlemsstatens kompetente myndighed, jf. artikel 41 i MiFID II, samt krav om afgivelse af oplysninger til den kompetente myndighed, jf. artikel 40 i MiFID II. Efter artikel 42 i MiFID II er der ikke krav om filialetablering i tilfælde, hvor ydelse og udførelse af investeringservice og -aktiviteter iværksættes udelukkende på kundens eget initiativ. Et sådant initiativ giver

ikke ret til at markedsføre ny investeringsservice eller -aktiviteter, herunder nye kategorier af investeringsprodukter, på anden måde end gennem en filial.

Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) er der i artikel 41 i MiFID II fastsat et nyt krav til filialer af investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land uden for EU/EØS, om indberetning af oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor filialen er etableret, til brug for den kompetente myndigheds overvågning af filialens aktiviteter. Endvidere er der fastsat krav om, at de kompetente myndigheder hvert år meddeler Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed en liste over filialer af de nævnte investeringsselskaber og kreditinstitutter, som er aktive på deres område.

Med vedtagelsen af IFD er bestemmelsen i artikel 42 i MiFID II desuden skærpet i forhold til, hvilke situationer der kræver filialetablering for at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter til detailkunder eller til kunder, der på anmodning kan behandles som professionelle kunder. Skærpelsen indebærer, at det ikke betragtes som levering af investeringsservice og -aktiviteter, der udelukkende er iværksat på kundens eget initiativ, hvis et investeringsselskab, herunder gennem en enhed, der handler på investeringsselskabets vegne, eller som har tætte forbindelser til investeringsselskabet eller enhver person, der handler på denne enheds vegne, retter henvendelse til kunder eller til potentielle kunder her i landet, medmindre der er tale om en koncernintern forbindelse.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser for fondsmæglerselskaber og for investeringsselskaber med tilladelse i et andet EU/EØS-land, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, bidrager til at fremme det indre marked samtidig med, at det sikres, at MiFID II fortsat gennemføres korrekt. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at bestemmelserne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Endvidere er det Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om grænseoverskridende virksomhed for investeringsselskaber med tilladelse i et land uden for EU/EØS, der fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, fortsat vil sikre, at investeringsselskaber med tilladelse uden for

EU/EØS ikke stilles bedre end investeringsselskaber med tilladelse inden for EU/EØS. Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det nye indberetningskrav i MiFID II til filialer af investeringsselskaber med tilladelse uden for EU/EØS samt de skærpede krav i MiFID II til investeringsselskaber med tilladelse uden for EU/EØS vedrørende ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter udelukkende på de nævnte kunders eget initiativ vil bidrage yderligere til dette hensyn og samtidig højne investorbeskyttelsen for denne kundegruppe. Samtidig sikres det, at MiFID II fortsat gennemføres korrekt.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at bestemmelserne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og at de nye og skærpede MiFID II-krav skal implementeres direktivnært i loven.

Erhvervsministeriet er samtidig af den opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at de øvrige sektorlove, herunder lov om finansiel virksomhed, fortsat regulerer øvrige værdipapirhandlere, herunder bl.a. pengeinstitutter, samt udenlandske værdipapirhandlere, herunder bl.a. udenlandske kreditinstitutter, frie etableringsret og frie udveksling af tjenesteydelser på området investeringsservice og -aktiviteter under iagttagelse af relevante bestemmelser om ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i den nye lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Det er således Erhvervsministeriets opfattelse, at dette understøtter regelforenklning for de finansielle virksomheder såvel som for kunder, som er formålet med udskillelsen af bestemmelser om fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter fra lov om finansiel virksomhed.

3.5.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 5 i den gældende lov om finansiel virksomhed om den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og for investeringsselskaber med tilladelse i et andet EU/EØS-land i lovforslagets kapitel 5. Der foreslås enkelte ændringer, der følger af en mere direktivkonform implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II).

Desuden foreslås det i lovforslagets kapitel 5 at videreføre de nationale regler i den gældende lov om finansiel virksomhed for tredjelandsinvesteringsselskaber. Samtidig foreslås det at implementere de

nye MiFID II-krav til tredjelandsinvesteringsselskaber vedrørende ydelse og udførelse af investeringservice og -aktiviteter til detailkunder eller til kunder, der på anmodning kan behandles som professionelle kunder, på de nævnte kunders eget initiativ samt det nye MiFID II-indberetningskrav til filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber. Der foreslås en direktivnær implementering.

Af hensyn til reglernes overskuelighed foreslås en opsplitning af de gældende bestemmelser, der indebærer redaktionelle og sproglige ændringer uden materiel betydning. Der foreslås desuden enkelte præciseringer af gældende ret uden materiel betydning.

Det foreslås i lovforslagets § 33 at videreføre de gældende regler om fondsmæglerselskabers ret til at udøve virksomhed i et andet EU/EØS-land gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret i et andet EU/EØS-land, mens det i lovforslagets § 34 foreslås at videreføre de gældende regler om fondsmæglerselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet EU/EØS-land, herunder til at anvende tilknyttede agenter, der er etableret her i landet. Der foreslås en enkelt ændring, hvorefter forpligtelsen til at underrette værtslandets tilsynsmyndigheder om ændringer i tidligere afgivne oplysninger ændres til ikke kun at påhvile fondsmæglerselskabet, men også til at påhvile Finanstilsynet. Ændringen er i overensstemmelse med MiFID II-reglerne og kodificerer Finanstilsynets praksis.

De gældende regler for Finanstilsynets meddelelse af tilladelse til fondsmæglerselskabers filialetablering i tredjelande foreslås videreført i lovforslagets § 35, mens de gældende regler for fondsmæglerselskabers meddelelsespligt til Finanstilsynet om grænseoverskridende tjenesteydelser i tredjelande foreslås videreført i lovforslagets § 36.

I § 37 i lovforslaget foreslås regler for Finanstilsynets meddelelse af tilladelse til etablering af dattervirksomheder med tilladelse som finansiel virksomhed i henhold til den gældende lov om finansiel virksomhed i tredjelande videreført med den præcisering, at reglerne alene videreføres for så vidt angår dattervirksomheder med tilladelse som fondsmæglerselskab med henvisning til, at fondsmæglerselskaber alene må etablere dattervirksomheder, der har tilladelse som fondsmæglerselskab, eller som alene udfører accessoriske tjenesteydelser som fastsat i lovforslagets bilag 1, afsnit B. Etablering af en dattervirksomhed, som alene udfører accessoriske tjenesteydelser som fastsat i lovforslagets bilag 1, afsnit B, kræver Finanstilsynets tilladelse, uanset om dattervirksomheden etableres i eller uden for Danmark, og det foreslås derfor at ophæve de gældende regler om fondsmæglerselskabers

meddelelsespligt til Finanstilsynet om etablering af dattervirksomheder i tredjelande, som ikke har tilladelse som finansiel virksomhed i henhold til lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i lovforslagets § 38 at videreføre de gældende regler om EU/EØS-investeringselskabers ret til at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, mens det i lovforslagets § 39 foreslås at videreføre de gældende regler om EU/EØS-investeringselskabers ret til grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, herunder til at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i hjemlandet. I lovforslagets § 40 foreslås det at videreføre de gældende regler om EU/EØS-investeringselskabers ret til i værtslandet at benytte det navn, de anvender i hjemlandet.

De gældende regler vedrørende krav til tredjelandsinvesteringsselskaber om at indhente Finanstilsynets tilladelse til grænseoverskridende ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til godkendte modparter eller professionelle kunder her i landet foreslås videreført i lovforslagets § 41.

I § 42 i lovforslaget foreslås de gældende regler vedrørende krav til tredjelandsinvesteringsselskaber om at indhente Finanstilsynets tilladelse til at etablere filial for at kunne yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til detailkunder eller til kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, her i landet videreført. Samtidig foreslås kravene til levering af tjenesteydelser til de nævnte kundegrupper, som iværksættes udelukkende på de nævnte kundegrupperes eget initiativ, skærpet.

De gældende regler vedrørende tilladelse til, at tredjelandsinvesteringsselskaber etablerer filialer her i landet foreslås videreført i lovforslagets § 43.

I lovforslagets § 44 foreslås indført et nyt årligt indberetningskrav til filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber. Desuden foreslås det, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som skal indberettes til Finanstilsynet.

Der henvises til lovforslagets §§ 33-44 samt bemærkningerne hertil.

3.6. God skik m.v.

3.6.1. Gældende ret

Fondsmæglerselskaber er underlagt reglerne om god skik i kapitel 6 i den gældende lov om finansiel virksomhed samt en række bekendtgørelser udstedt i medfør af loven.

Det følger af § 43, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed, at fondsmæglerselskaber skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. God skik er en dynamisk norm, der fastlægger rammerne for virksomhedernes adfærd på markedet. Normen ændrer sig over tid i takt med, at den gældende samfundsopfattelse af sund og rimelig erhvervsudøvelse ændrer sig. Reglerne har til formål at sikre, at kunderne kan have tillid til markedet og de virksomheder, der agerer på markedet, og reglerne bidrager endvidere til at sikre et velfungerende marked.

Erhvervsministeren kan i medfør af § 43, stk. 2-5, i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis, regler om omkostnings-, provisions-, pris- og risikoplysninger for finansielle ydelser, regler om udlevering af investorerinformationsdokument samt regler om kompetencekrav for ansatte. Bemyndigelserne er bl.a. udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v. og bekendtgørelse nr. 864 af 23. juni 2017 om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter.

Det følger af § 43, stk. 6, i den gældende lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante finansielle erhvervsorganisationer kan udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses som væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

Af § 43 a i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår det, at handlinger i strid med regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2, om redelig forretningsskik og god praksis pådrager erstatningsansvar i overensstemmelse med dansk rets almindelige regler. Bestemmelsen, der er indført i loven på anbefaling af Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter, indebærer, at en

kunde kan påberåbe sig en erstatningspligt over for en finansiel virksomhed, hvis virksomheden har optrådt uagtsomt (culpøst), kunden har lidt tab, der er årsagssammenhæng mellem den culpøse adfærd og det lidte tab, ligesom tabet skal være adækvat, og de skadelidte skal ikke have udvist egen skyld.

Af § 46 a i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår betingelserne for fondsmæglerselskabers ret til at meddele kunder, at investeringsrådgivning sker på uafhængigt grundlag. Det er bl.a. en betingelse, at der rådgives om et bredt udsnit af finansielle instrumenter.

Det følger af § 46 b i den gældende lov om finansiel virksomhed, at fondsmæglerselskaber ikke må modtage og beholde tredjepartsbetalinger i form af gebyrer og provisioner i to situationer. For det første er det forbudt i forbindelse med uafhængig investeringsrådgivning til en kunde. For det andet er det forbudt i forbindelse med levering af skønsmæssig porteføljepleje til en kunde. Erhvervsministeren kan i medfør af bestemmelsens stk. 3 fastsætte nærmere regler om bestemmelsens stk. 1, herunder om tredjepartsbetalinger. Bemyndigelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger.

Reglerne i § 46 a og § 46 b er indført med det formål at forebygge interessekonflikter og minimere risikoen for, at fondsmæglerselskaber varetager egne interesser på bekostning af kundernes interesser i situationer, hvor et fondsmæglerselskab yder uafhængig rådgivning, og i situationer, hvor et fondsmæglerselskab via en porteføljeplejeordning har fuldmagt til at investere på en kundes vegne. Dertil kommer, at forbuddet mod provisionsbetalinger mv. understøtter et formål om at skabe øget transparens om kundens betalinger i de omfattede situationer. Forbuddet mod provisionsbetalinger mv. indebærer, at kundens betalinger i de omfattede situationer må takseres som direkte gebyrbetalinger frem for som indirekte betalinger via tredjepart. Det skaber øget gennemsigtighed om den pris, som en kunde må betale i situationer omfattet af forbuddet.

Reglerne om god skik samt uafhængig investeringsrådgivning og tredjepartsbetalinger i §§ 43, 46 a og 46 b finder tilsvarende anvendelse på pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt investeringsforvaltningsselskaber for så vidt angår deres ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, herunder investeringsrådgivning og skønsmæssig porteføljepleje.

3.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der bl.a. indeholder regler for investeringsselskaber (i Danmark fondsmæglerselskaber) og kreditinstitutter (i Danmark pengeinstitutter og kreditinstitutter) om god skik og kundebeskyttelse på området investeringsservice og -aktiviteter. Bl.a. indeholder artikel 24 i MiFID II krav til oplysning af kunder samt forbud mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger, herunder bl.a. provisionsbetalinger.

Reglerne i MiFID II suppleres bl.a. af reglerne i Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser.

Derudover er MiFID II og ovennævnte delegerede MiFID-II direktiv yderligere udmøntet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, der finder direkte anvendelse i dansk ret.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at de gældende regler om god skik m.v. på området for investeringsservice og -aktiviteter, forbuddet mod tredjepartsbetalinger samt regler om, hvornår der ydes investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, der i dag fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, bidrager til at sikre investorbeskyttelsen og samtidig sikrer en korrekt gennemførelse af MiFID II. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at de gældende regler bør videreføres i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt at ændre den gældende bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om udlevering af et investorinformationsdokument. Erhvervsministeriet vurderer, at de med lovforslaget foreslåede præciseringer vil medføre en mere direktivnær implementering af MiFID II's regler om oplysningsforpligtelser over for kunder.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at den gældende bestemmelse om erstatningsansvar for handlinger i strid med nærmere udstedte regler om redelig forretningsskik og god praksis, som blev indført på anbefaling af Udvalget om erstatningsansvar ved rådgivning om finansielle produkter, ikke videreføres i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det vurderes ikke hensigtsmæssigt at videreføre en bestemmelse om erstatningsansvar for handlinger i strid med god skik-reglerne, da de almindelige erstatningsretlige regler finder anvendelse, uanset om det fremgår af en bestemmelse i den finansielle lovgivning eller ej. De almindelige erstatningsretlige betingelser skal således være opfyldt. Den finansielle virksomhed skal have optrådt uagtsomt (culpøst), kunden skal have lidt et tab, der skal være årsagssammenhæng mellem den culpøse adfærd og det lidt tab, ligesom tabet skal være adækvat, og den skadelidte skal ikke have udvist egen skyld. Det vil bero på en konkret vurdering ved domstolene eller det finansielle ankenævn, om en handling i strid med god skik-reglerne vil medføre erstatningsansvar.

Endvidere er det Erhvervsministeriets opfattelse, at øvrige værdipapirhandlers, herunder bl.a. pengeinstitutters, tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter fortsat bør være reguleret af de øvrige sektorlove, herunder lov om finansiell virksomhed, og med henvisning til de relevante bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der finder anvendelse på ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter, herunder regler om god skik m.v. på området investeringsservice og -aktiviteter. Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det understøtter regelforenklingen for både de finansielle virksomheder og kunder, som er det primære formål med at udskille bestemmelser om fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter fra lov om finansiell virksomhed.

3.6.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 6 i den gældende lov om finansiell virksomhed om god skik m.v. foreslås videreført for i lovforslagets kapitel 6.

Det foreslås i lovforslagets § 45, stk. 1, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse om god skik, som findes på det finansielle område.

I lovforslagets § 45, stk. 2-4, bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om god skik, om omkostnings-, provisions-, pris-, og risikoplysninger for finansielle ydelser, og udlevering af et investorinformationsdokument til detailinvestorer ved fondsmæglerselskabers formidling af andele i UCITS eller i en alternativ investeringsfond. De foreslåede bestemmelser svarer med en enkelt ændring til § 43, stk. 2-3 og stk. 5, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i lovforslagets § 46 at videreføre § 43, stk. 4, i den gældende lov om finansiel virksomhed, i en ny selvstændig bestemmelse. Bestemmelsen giver erhvervsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav for ansatte i fondsmæglerselskaber og tilknyttede agenter, der yder rådgivning om finansielle instrumenter.

Det foreslås i lovforslagets § 47 at videreføre de gældende regler for fondsmæglerselskabers ret til at meddele kunder, at investeringsrådgivning sker på uafhængigt grundlag.

Det foreslås i lovforslagets § 48 at videreføre de gældende regler om forbud mod at modtage og beholde provisionsbetalinger m.v., når fondsmæglerselskabet yder uafhængig investeringsrådgivning og leverer skønsmæssig porteføljepleje til en kunde. Samtidig foreslås det at videreføre bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om bestemmelsens indhold, herunder om tredjepartsbetalinger.

Der henvises til lovforslagets §§ 45-48 samt bemærkningerne hertil.

3.7. Aktionærrettigheder

3.7.1 Gældende ret

Aktionærrettigheder og aktivt ejerskab er i dag reguleret flere steder i dansk ret, herunder i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der også finder anvendelse på fondsmæglerselskaber i deres virke som kapitalforvaltere, formidlere eller rådgivende stedfortrædere. Reglerne stiller krav om øget gennemsigtighed mellem udstedere af aktier på regulerede markeder og deres aktionærer og har til hensigt at tilskynde aktivt ejerskab og sikre god selskabsledelse med henblik på langsigtede resultater.

En kapitalforvalter er i den gældende lov om finansiel virksomhed defineret som en virksomhed med tilladelse til at udøve aktiviteter nævnt i lovens bilag 1, afsnit A, nr. 4, der leverer tjenesteydelser i relation til kapitalforvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked. Kapitalforvaltere er i lovens § 101 a underlagt krav om at udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, som beskriver, hvordan kapitalforvalteren integrerer aktivt ejerskab i sin investeringsstrategi. Er det valgt ikke at udarbejde en politik for aktivt ejerskab, er der krav om at offentliggøre en klar og begrundet forklaring herpå. Derudover er kapitalforvaltere i lovens § 101 b underlagt særlige oplysningskrav over for visse forsikringselskaber, som kapitalforvalteren måtte have indgået en kapitalforvaltningsaftale med, der vedrører, hvordan kapitalforvalterens investeringsstrategi og gennemførelsen heraf i forhold til investeringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er i overensstemmelse med kapitalforvaltningsaftalen og bidrager til afkastet af investeringerne.

En formidler er i den gældende lov om finansiel virksomhed defineret som en virksomhed med tilladelse til at udøve aktiviteter nævnt i lovens bilag 1, afsnit A, nr. 4, der leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked. Formidlere er i lovens §§ 101 c, 101 e og 101 f underlagt krav om at give udstedere oplysninger om deres aktionærer, herunder om aktionærers udøvelse af aktionærrettigheder, samt videregive oplysninger fra udstedere til deres aktionærer, herunder oplysninger der gør aktionæren i stand til at udøve aktionærrettigheder. Af lovens § 101 d fremgår krav til formidlers håndtering af personoplysninger om aktionærer. En formidler skal desuden facilitere udøvelse af aktionærrettigheder som fastsat i lovens § 101 g samt offentliggøre størrelsen på eventuelle gebyrer for de leverede tjenesteydelser som fastsat i lovens § 101 h.

En rådgivende stedfortræder er i den gældende lov om finansiel virksomhed defineret som en finansiel virksomhed, der på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber og, hvis det er relevant, andre oplysninger med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af aktionærernes stemmerettigheder. En rådgivende stedfortræder skal yde pålidelig rådgivning og er i lovens §§ 101 i og 101 j underlagt særlige oplysningskrav af hensyn til at skabe gennemsigtighed om

deres arbejde. Kravene omfatter oplysninger om anvendt adfærdskodeks samt oplysninger om udarbejdelsen af undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber.

3.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber blev der fastsat krav med hensyn til udøvelse af visse aktionærrettigheder knyttet til aktier med stemmeret i forbindelse med generalforsamlinger i selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller er aktivt i en medlemsstat. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (ændringsdirektivet og herefter aktionærrettighedsdirektivet), har til formål at understøtte investorer i langsigtet aktivt ejerskab.

Med vedtagelsen af aktionærrettighedsdirektivet blev der fastsat krav til udøvelse af visse aktionærrettigheder knyttet til aktier med stemmeret i forbindelse med generalforsamlinger i selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller er aktivt i en medlemsstat. Ved vedtagelse af aktionærrettighedsdirektivet blev reglerne for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab ændret. Ændringerne havde til formål at understøtte aktionærer i langsigtet aktivt ejerskab.

Lovforslaget gennemfører dele af aktionærrettighedsdirektivet, der har til formål at understøtte aktionærer i langsigtet aktivt ejerskab.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om aktionærrettigheder og aktivt ejerskab, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, fremmer aktivt ejerskab og sikrer god selskabsledelse med henblik på langsigtede resultater og øger niveauet for gennemsigtighed mellem selskaber og deres investorer og sikrer en korrekt gennemførelse af aktionærrettighedsdirektivet. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Endvidere er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at øvrige værdipapirhand-
leres, herunder bl.a. pengeinstitutters, tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter
fortsat er reguleret af lov om finansiel virksomhed og med henvisning til de bestemmelser i lov om
fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der finder anvendelse på ydelsen og ud-
førelsen af investeringsservice og -aktiviteter, herunder regler om aktionærrettigheder og aktivt ejer-
skab. Det er således Erhvervsministeriets opfattelse, at dette understøtter regelforenklings for de fi-
nansielle virksomheder såvel som for kunder, som er formålet med udskillelsen af bestemmelser om
fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter fra lov om finan-
siel virksomhed.

3.7.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed om aktionærrettigheder og aktivt
ejerskab foreslås videreført uændret, dog med enkelte præciseringer, i lovforslagets kapitel 7. Vide-
reførelsen indebærer alene redaktionelle og sproglige tilpasninger af de gældende regler uden materiel
betydning.

Det foreslås i lovforslagets § 49 for fondsmæglerselskaber, der virker som kapitalforvaltere, at vide-
reføre de gældende forpligtelser til at udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab eller til
eventuelt at forklare, hvorfor fondsmæglerselskabet ikke har udarbejdet en politik for aktivt ejerskab.

I lovforslagets § 50 foreslås det for fondsmæglerselskaber, der virker som kapitalforvaltere, at vide-
reføre de gældende særlige oplysningskrav, der gælder over for visse forsikringselskaber, med hvem
fondsmæglerselskabet måtte have indgået en kapitalforvaltningsaftale med. Oplysningskravene ved-
rører, hvordan fondsmæglerselskabets investeringsstrategi og gennemførelsen heraf i forhold til in-
vesteringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er i overensstemmelse med kapi-
talforvaltningsaftalen og bidrager til afkastet af investeringerne.

De gældende forpligtelser for fondsmæglerselskaber i deres virke som formidlere foreslås videreført
i lovforslagets §§ 51-56. Det foreslås i lovforslagets § 51 at videreføre de gældende krav for formid-
lere til at give udstedere oplysninger om deres aktionærer, herunder om aktionærers udøvelse af ak-

tionærrettigheder, samt videregive oplysninger fra udstedere til deres aktionærer, herunder oplysninger der gør aktionæren i stand til at udøve aktionærrettigheder. I lovforslagets §§ 52-54 foreslås de gældende krav for formidlere vedrørende håndtering af personoplysninger om aktionærer videreført.

De gældende krav til formidlere om facilitering af udøvelse af aktionærrettigheder foreslås videreført i lovforslagets § 55, mens det gældende krav til formidlere om at offentliggøre størrelsen på eventuelle gebyrer for de leverede tjenesteydelser foreslås videreført i lovforslagets § 56.

Det foreslås i lovforslagets §§ 57-58 at videreføre de gældende særlige krav for fondsmæglerselskaber til i deres virke som rådgivende stedfortrædere at offentliggøre oplysninger om anvendt adfærdskodeks samt oplysninger om udarbejdelsen af undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber.

Der henvises til lovforslagets §§ 49-58 samt bemærkningerne hertil.

3.8. Ejerforhold

3.8.1. Gældende ret

Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder er i dag underlagt regler om ejerforhold i kapitel 7 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Efter § 61 i den gældende lov om finansiel virksomhed skal enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker at erhverve en kvalificeret andel på mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i bl.a. et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af virksomheden, på forhånd godkendes hertil af Finanstilsynet. Først når Finanstilsynets godkendelse foreligger, er den pågældende berettiget til at erhverve andelen. På samme måde skal erhvervelsen på forhånd godkendes af Finanstilsynet, hvis andelen påtænkes forøget så meget, at den efter erhvervelsen vil overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne. Finanstilsynet har i medfør af § 61, stk. 9, i den gældende lov om finansiel virksomhed udstedt bekendtgørelse nr. 277 af 3. april 2009 om opgørelse af kvalificerede andele.

Baggrunden for reglerne er, at ejerkredsen bag et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har mulighed for at øve væsentlig indflydelse på virksomhedens drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal således forhindres i at eje en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, idet der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en fornuftig og forsvarlig drift af virksomheden. Det er Finanstilsynet, der foretager vurderingen af, om den påtænkte erhvervelse kan godkendes, og § 61 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætter nærmere regler for Finanstilsynets sagsbehandling og frister herfor.

Vurderingen skal ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet, jf. § 61 a i den gældende lov om finansiel virksomhed. I vurderingen lægges bl.a. vægt på, om den pågældende erhverver i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i andre finansielle virksomheder har vist sig at være uegnet til at drive en finansiel virksomhed og dermed ikke drevet virksomheden forsvarligt.

Finanstilsynet har i medfør af § 62, stk. 1 og 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed mulighed for at ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at følge bestemte retningslinjer, hvis kapitalejeren ikke opfylder kravene til egnethed og finansiel soliditet, eller erhververen ikke har søgt om godkendelse i henhold til § 61, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Ved Finanstilsynets efterfølgende godkendelse af en erhvervelse af kapitalandele, kan kapitalandelene igen tildeles fuld stemmeret. Har en fysisk eller juridisk person erhvervet kapitalandele, som omhandlet i § 61, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed, på trods af Finanstilsynets afslag på godkendelse af erhvervelsen, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten, jf. § 62, stk. 3, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet har udstedt en vejledning om godkendelse af erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede andele (vejledning nr. 81 af 20. september 2010), der kan benyttes af finansielle virksomheder omfattet af reglerne i § 61, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Efter § 61 b i den gældende lov om finansiel virksomhed skal fysiske eller juridiske personer, eller fysiske eller juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænkte direkte eller

indirekte at afhænde en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, eller formindske en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33. pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab, forinden skriftligt skal underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

§ 61 c i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder desuden en pligt for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed til straks at give Finanstilsynet besked om erhvervelser og afhændelser af kvalificerede andele, som de bliver bekendt med, samt senest i februar måned at give Finanstilsynet meddelelse om navnene på ejerne af kvalificerede andele, som ved det forudgående års udgang ejede en kvalificeret andel i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og om størrelsen af disse andele.

Efter § 63 i den gældende lov om finansiel virksomhed skal Finanstilsynet endvidere modtage underretning om et fondsmæglerselskabs eller en fondsmæglerholdingvirksomheds direkte og indirekte erhvervelser og afhændelser af kvalificerede andele m.v. i udenlandske finansielle virksomheder. Bestemmelsen sikrer, at Finanstilsynet er vidende om, hvilke risici danske fondsmæglerselskaber eller fondsmæglerholdingvirksomheder påtager sig i udlandet.

3.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører artikel 11-13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), der indeholder regler om kvalificeret deltagelse i investeringsselskaber (i Danmark fondsmæglerselskaber), dvs. erhvervelse af en kvalificeret andel i investeringsselskaber. Reglerne omhandler bl.a. de kompetente tilsynsmyndigheders forhåndsgodkendelse af erhvervelse af kvalificerede andele og forøgelse af kvalificerede andele, der overskrider visse tærskler, tilsynsmyndighedernes sanktionsmuligheder i tilfælde af manglende indhentelse af forhåndsgodkendelser samt orienteringspligter i relation til erhvervelse og afhændelse af kvalificerede andele. Baggrunden for reglerne er, at ejer kredsen bag et fondsmæglerselskab kan øve væsentlig indflydelse på virksomhedens ledelse og drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje et fondsmæglerselskab,

fordi der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en fornuftig og forsvarlig ledelse og drift af virksomheden. Det er i den forbindelse underordnet, om fondsmæglerselskabet er optaget til handel på et reguleret marked eller ej.

Danmark har udnyttet en hjemmel i artikel 11, stk. 1, i MiFID II til at undlade at anvende tærsklen på 30 pct. og i stedet anvende en tærskel på 33 pct. i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (herefter gennemsigtighedsdirektivet).

Derudover foreligger retningslinjer fra Joint Committee (bestående af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), som har udstedt ”Fælles retningslinjer for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelser af kvalificerede kapitalandele i den finansielle sektor”. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente tilsynsmyndigheder ved deres vurdering af erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede kapitalandele i målselskaber. Målselskaberne er finansielle virksomheder.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om ejerforhold, som i dag fremgår af den gældende lov om finansiell virksomhed, bidrager til sikring af en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt sikrer en korrekt gennemførelse af MiFID II. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Erhvervsministeriet finder det endvidere hensigtsmæssigt at videreføre reglerne uændret, da lovens regler er forklaret nærmere i vejledning om godkendelse af erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede andele og i bekendtgørelse om opgørelse af kvalificerede andele.

3.8.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 7 i den gældende lov om finansiell virksomhed om ejerforhold foreslås videreført uændret for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lovforslagets kapitel 8. Af

hensyn til reglernes overskuelighed foreslås en opsplitning af de gældende bestemmelser, der indebærer redaktionelle og sproglige ændringer uden materiel betydning.

Det foreslås i lovforslagets § 59 at videreføre de gældende bestemmelser om ansøgning om erhvervelser af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, herunder kravet om forhåndsgodkendelse af både erhvervelser og forøgelser, der indebærer at erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Endvidere foreslås det i lovforslagets § 60 at videreføre den gældende bestemmelse om Finanstilsynets vurdering af ansøgninger om erhvervelser af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber eller fondsmæglerholdingvirksomheder. Det foreslås videreført, at Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen skal endvidere ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle soliditet, som skal vurderes i forhold til fem kriterier:

1. Den påtænkte erhververs omdømme.
2. Omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.
3. Den påtænkte erhververs økonomiske forhold, især i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvori erhvervelsen påtænkes.
4. Om fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.

5. Om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, vil ske.

Det foreslås videreført, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der på baggrund af ovennævnte kriterier er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger efter Finanstilsynets vurdering ikke er fyldestgørende. I Finanstilsynets vurdering må hensynet til markedets økonomiske behov ikke indgå.

I lovforslagets § 61 foreslås det at videreføre de gældende bestemmelser om Finanstilsynets periode til at vurdere en ansøgning om erhvervelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, herunder krav til bekræftelse af ansøgning og muligheder for at afbryde og forlænge vurderingsperioden. Den gældende bestemmelse om afslag på en ansøgning og den gældende bestemmelse om, at et manglende afslag inden for vurderingsperioden kan anses som en godkendelse, foreslås sammen med den gældende bestemmelse om Finanstilsynets mulighed for at fastsætte en frist for gennemførelsen af en godkendt erhvervelse videreført i lovforslagets § 62 og § 59, stk. 2.

De gældende bestemmelser for ejere af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed om på forhånd at orientere Finanstilsynet om afhændelse af en kvalificeret andel eller formindskelse af en kvalificeret andel, der bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, foreslås videreført i lovforslagets § 63.

I lovforslagets § 64 foreslås det at videreføre den gældende bestemmelse om, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed straks skal give meddelelse til Finanstilsynet, når fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i lovforslagets § 59, stk. 1 og § 63.

I lovforslagets § 65 foreslås at videreføre de gældende bestemmelser om Finanstilsynets mulighed for at ophæve den stemmeret, der er knyttet til kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en holdingvirksomhed, eller påbyde fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at følge bestemte retningslinjer, hvis ejeren af den kvalificerede andel ikke opfylder kriterierne for at kunne godkendes som ejer af en kvalificeret andel i lovforslagets § 60, stk. 1, eller hvis ejeren ikke har opfyldt kravet i lovforslagets § 59, stk. 1 om at indhente Finanstilsynets forhåndsgodkendelse. Kapitalandelene tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen, mens Finanstilsynet skal ophæve stemmeretten, hvis kapitalandelene er erhvervet trods Finanstilsynets afslag på at godkende erhvervelsen. Kapitalandele kan ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital, hvis Finanstilsynet har ophævet stemmeretten i medfør af bestemmelsens stk. 1-3.

Endelig foreslås det i lovforslagets § 66 at videreføre de gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders erhvervelser af kvalificerede andele i udenlandske virksomheder, herunder krav om at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om erhvervelse og afhændelse af kvalificerede andel i en udenlandsk finansiel virksomhed. Samtidig foreslås bestemmelsen præciseret i forhold til, at fondsmæglerselskaber alene må have dattervirksomheder, der selv er fondsmæglerselskab, eller som kun udøver accessoriske tjenesteydelser som fastsat i lovforslagets bilag 1, afsnit B.

Der henvises til lovforslagets §§ 59-66 samt bemærkningerne hertil.

3.9. Ledelsen

3.9.1. Gældende ret

Reglerne om ledelse af fondsmæglerselskaber findes i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven. Reglerne udspringer dels af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (herefter CRD IV) og er dels nationalt fastsatte krav, der har til formål at sikre en ordentlig og forsvarlig ledelse af fondsmæglerselskaber, herunder ved at imødegå interessekonflikter, med henblik på at beskytte kunder og markeder.

Bestyrelsen for fondsmæglerselskaber er i dag underlagt krav til bestyrelsens kollektive viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4, i den gældende lov om finansiel virksomhed, ligesom de enkelte medlemmer af bestyrelsen er underlagt krav til egnethed og hæderlighed samt krav om at afsætte tilstrækkelig tid til varetagelsen af bestyrelseshvervet, jf. §§ 64 og 64 a i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsesmedlemmerne er desuden i henhold til § 73 i den gældende lov om finansiel virksomhed forhindret i tillige at være medlem af direktionen for det fondsmæglerselskab, hvor de er medlem af bestyrelsen, ligesom den tegningsret, der i henhold til selskabsloven tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen, kun kan udøves af mindst to i forening, jf. § 66 i den gældende lov om finansiel virksomhed. De enkelte direktionsmedlemmer i fondsmæglerselskaber er også underlagt krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 64 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

For store børsnoterede fondsmæglerselskaber gælder i dag også krav i relation til målsætninger m.v. for det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og ledelsen i øvrigt samt krav til nedsættelse af nominerings- og risikoudvalg i bestyrelsen, jf. §§ 80 a-80 b i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Bestyrelsen for fondsmæglerselskaber er i dag underlagt krav om at fastlægge fondsmæglerselskabets strategi og forretningsmodel, herunder identificere risici og fastlægge risikoprofil samt politikker og retningslinjer for udførelsen af strategien og forretningsmodellen. De overordnede krav er fastsat i § 70 i den gældende lov om finansiel virksomhed, mens de mere specifikke krav er fastsat i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med senere ændringer (herefter ledelsesbekendtgørelsen) udstedt i medfør af bemyndigelse fastsat bestemmelsens stk. 7. Ledelsesbekendtgørelsen udspringer bl.a. af kravene til forsvarlig ledelse og virksomhedsstyring i MiFID II og CRD IV og fastlægger for fondsmæglerselskaber m.fl. bl.a. ansvars- og arbejdsdelingen mellem bestyrelsen og direktionen i forhold til fastlæggelse af strategier, politikker, retningslinjer, forretningsgange, organisering, herunder interessekonflikter og funktionsadskillelse, administrativ og regnskabsmæssig praksis, håndtering af nye tjenesteydelser og produkter samt intern kontrol og rapportering.

Kravene til bestyrelsen omfatter desuden forpligtelser i relation til bestyrelsens tilrettelæggelse af dens arbejde, herunder bl.a. til fastlæggelse af forretningsorden for bestyrelsens arbejde og afholdelse af bestyrelsesmøder, jf. §§ 65 og 74 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Til varetagelse af bestemte i vedtægterne angive opgaver kan der etableres et repræsentantskab, der med hensyn til varetagelsen af deres erhverv er undergivet samme ansvar som bestyrelsen, jf. § 69 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Der er også krav om, at generalforsamlinger i fondsmæglerselskaber skal være offentligt tilgængelig m.v., jf. § 67 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Hertil kommer krav om bestyrelsens godkendelse af aftaler mellem fondsmæglerselskabet og dets direktører, jf. § 76 i den gældende lov om finansiel virksomhed, bestyrelsens godkendelse af fondsmæglerselskabets eksponering mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra dets direktører og visse ansatte, jf. § 78 i den gældende lov om finansiel virksomhed, spekulationsforbud for fondsmæglerselskabets direktører og visse ansatte, jf. § 77 i den gældende lov om finansiel virksomhed, samt bestyrelsens godkendelse af direktionsmedlemmers og visse ansattes ejerskab af eller drift af selvstændig virksomhed m.v., jf. § 80 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

3.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber (herefter IFD), der bl.a. regulerer forpligtelser for fondsmæglerselskabers ledelser.

MiFID II regulerer bl.a. meddelelse af tilladelse til fondsmæglerselskaber samt organisatoriske krav til og vilkårene for drift af fondsmæglerselskaber. Med fondsmæglerselskabers drift forstås deres ydelse og udførelse af investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, som skal ske under iagttagelse af en række organisatoriske krav og investorbeskyttende regler i MiFID II og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR) samt tilhørende delegerede retsakter. Sigtet med MiFID II og MiFIR er således i høj grad sikring af investorbeskyttelsen og markedernes ordentlige funktion.

MiFID II-reguleringen omfatter bl.a. organisatoriske krav, der er målrettet ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter, herunder bl.a. krav til bestyrelsen i relation til at fastlægge strategier og målsætninger samt ledelsesordninger. Kravene suppleres af kravene til bestyrelsen og direktionen samt ledelsesordninger i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber (herefter CRD IV), hvortil MiFID II henviser.

Kravene omfatter bestyrelsens overordnede pligt til at fastlægge og løbende sikre gennemførelsen af ledelsesordninger, som sikrer en effektiv og forsigtig ledelse af fondsmæglerselskabet, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter, samt bestyrelsens pligt til med regelmæssigt mellemrum at revidere fondsmæglerselskabets ledelsesordninger. Kravene omfatter desuden for fondsmæglerselskaber, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, krav om nedsættelse af et nomineringsudvalg sammensat af fondsmæglerselskabets bestyrelsesmedlemmer og krav til udvalgets ansvar og opgaver. Kravene omfatter også krav til bestyrelsens kollektive viden, bestyrelses- og direktionsmedlemmers egnethed og hæderlighed samt krav om at afsætte tilstrækkelig tid til at varetage bestyrelses- eller direktionshvervet.

Hvor MiFID II og tilhørende delegerede retsakter regulerer fondsmæglerselskabers tilladelse samt organisatoriske krav til og vilkårene for drift af fondsmæglerselskaber, regulerer IFD fondsmæglerselskabers ledelse, styring og indretning i forhold til at identificere, styre, overvåge og rapportere om de risici, som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret imod, eller risici som de udgør eller kan udgøre for andre. Dette omfatter bl.a. bestyrelsens forpligtelser i relation til at fastlægge strategier og politikker for fondsmæglerselskabets risikovillighed og for styring, overvågning og begrænsning af risici, som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod. Omfattet er krav om rapportering til bestyrelsen om risici og risikostyringspolitikker og bestyrelsens behandling heraf samt krav om, at bestyrelsen afsætter tilstrækkelige ressourcer til styring af alle væsentlige risici, som fondsmæglerselskabet er eksponeret mod. Omfattet er også krav til store fondsmæglerselskaber om at nedsætte et risikoudvalg sammensat af fondsmæglerselskabets bestyrelsesmedlemmer og krav til udvalgets ansvar og opgaver.

IFD skelner i modsætning til MiFID II mellem fondsmæglerselskaber, der henholdsvis opfylder og ikke opfylder betingelserne for at kunne anses som værende små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR), og fastsætter skærpede krav til de investeringsselskaber, der ikke opfylder betingelserne. Fondsmæglerselskaber anses som små og indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om ledelsen, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse om ledelse og styring udstedt i medfør af loven, bidrager til en ordentlig og forsvarlig ledelse af fondsmæglerselskaber med henblik på at beskytte kunder og markeder, der samtidig sikrer en korrekt gennemførelse af MiFID II og IFD. Erhvervsministeriet finder derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med de ændringer, der følger af implementeringen af IFD.

IFD indebærer enkelte ændringer af bestyrelsens forpligtelser i relation til fastlæggelse af strategier og politikker for fondsmæglerselskabets risikovillighed og for styring, overvågning og begrænsning af risici, som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod, herunder at reglerne alene skal finde anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for at kunne anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Dvs. fondsmæglerselskaber, som yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskaber underlægges tilsynsmæssige krav og rammer, herunder for så vidt angår bestyrelsens forpligtelser i relation til fastlæggelse af strategi og forretningsmodel m.v., der er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det

enkelte fondsmæglerselskab uforholdsmæssige administrative byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt og i tråd med dansk tradition, at de overordnede krav til fondsmæglerselskabers bestyrelser som foreslået gennemføres på lovniveau, mens de nærmere krav til bestyrelser for fondsmæglerselskaber, der henholdsvis opfylder og ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, som foreslået gennemføres på bekendtgørelsesniveau, så der kan tages højde for og skabes klarhed over fortolkning og god praksis, herunder som fastsat ved retningslinjer m.v. udstedt af bl.a. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Erhvervsministeriet finder endvidere, at dette giver de bedste muligheder for at udøve et risikobaseret og proportionelt tilsyn med de danske fondsmæglerselskaber, der giver samme vilkår for at etablere og drive fondsmæglervirksomhed i Danmark som i resten af Den Europæiske Union til gavn for det danske kapitalmarked og de danske investorer, og som samtidig sikrer en korrekt gennemførelse af EU-reguleringen.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at de nationale særregler i relation til fondsmæglerselskabers ledelse, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, er hensigtsmæssige og nødvendige for at sikre den tilstrækkelige investorbeskyttelse samt den tilstrækkelige understøttelse af tilliden til den finansielle sektor og dermed den finansielle stabilitet. Erhvervsministeriet finder derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.9.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der omhandler ledelsen, foreslås videreført uændret for fondsmæglerselskaber i lovforslagets kapitel 9 med de ændringer, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD). Bortset fra ændringerne som følge af IFD indebærer videreførelsen alene redaktionelle og sproglige ændringer uden materiel betydning.

For videreførelse af reglerne i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der omhandler henholdsvis styring og indretning samt aflønning, henvises til henholdsvis lovforslagets kapitel 10 og 11.

Det foreslås i lovforslagets § 67 at videreføre de gældende krav til bestyrelsens forpligtelse til at fastlægge fondsmæglerselskabets strategi og forretningsmodel m.v. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at bestyrelsen har pligt til at fastlægge fondsmæglerselskabets forretningsmæssige aktiviteter og risikoprofil samt fastsætte skriftlige retningslinjer for direktionen m.v.

De gældende krav til bestyrelsen om at fastsætte en forretningsorden for bestyrelsens arbejde samt krav til bestyrelsens bestyrelsesmøder foreslås videreført i lovforslagets §§ 68 og 69.

I lovforslagets § 70 foreslås det at videreføre, at den tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen efter selskabsloven, kan kun udøves af mindst to i forening.

Med lovforslagets § 71 foreslås det at videreføre de gældende krav til store børsnoterede fondsmæglerselskaber om at fastsætte målsætninger m.v. for det underrepræsenterede køn i ledelsen.

I lovforslagets § 72 foreslås det at videreføre det gældende krav om, at indkaldelse til generalforsamlinger i fondsmæglerselskaber skal være offentligt tilgængelige, og at pressen skal have adgang, samt den gældende mulighed for at forkorte fristen for indkaldelse til generalforsamling med henblik på at foretage kapitalforhøjelse i fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben, med henblik på at forhindre, at fondsmæglerselskabet bliver nødlidende, herunder at visse af selskabslovens bestemmelser og tidsfrister ikke finder anvendelse i sådanne situationer. Bestemmelsen har til formål at sikre åbenhed om de beslutninger, der træffes på møder i fondsmæglerselskaber og skal ses i lyset af, at fondsmæglerselskaber er omfattet af eneretten til at yde og udføre investerings-service og -aktiviteter, som er tilsynsbelagt virksomhed.

Det foreslås i lovforslagets § 73 at videreføre, at Finanstilsynet for fondsmæglerselskaber udøver de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven. Beføjelsen giver Finanstilsynet mulighed for at indkalde til generalforsamling i fondsmæglerselskaber uden bestyrelse eller i fondsmæglerselskaber, hvor bestyrelsen undlader at indkalde til generalforsamling. De

tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ikke har en bestyrelse eller direktion, vil eksempelvis være i den situation, hvor bestyrelsen er afsat af Finanstilsynet.

Med lovforslagets § 74 foreslås det at videreføre muligheden for, at et fondsmæglerselskab kan etablere et repræsentantskab til varetagelse af bestemte opgaver, som er angivet i vedtægterne, herunder valg af bestyrelse. Repræsentantskabets medlemmer er med hensyn til varetagelsen af deres hverv undergivet samme ansvar som bestyrelsen. Formålet med et repræsentantskab er bl.a. at virke for fondsmæglerselskabets trivsel og bistå bestyrelse og direktion i varetagelsen af deres ansvar og opgaver.

I lovforslagets § 75 foreslås kravene til det enkelte bestyrelses- og direktionsmedlems egnethed og hæderlighed videreført. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at et medlem af ledelsen i et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal efterleve kravene om egnethed og hæderlighed fra medlemmets indtræden i fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion. Hvis et medlem af ledelsen ikke længere at efterlever disse krav, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at afsætte et medlem af direktion eller påbyde et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv. Dette følger af lovforslagets § 235. Et medlem af ledelsen har en pligt til at oplyse Finanstilsynet om forhold vedrørende vedkommendes egnethed og hæderlighed i forbindelse med dennes indtræden i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, samt hvis der skulle ske ændringer i forholdene.

Det foreslås i lovforslagets § 76 at videreføre, at de enkelte medlemmer af et fondsmæglerselskabs og fondsmæglerholdingvirksomheds bestyrelse og direktion skal afsætte tilstrækkelig tid til varetagelsen af henholdsvis bestyrelses- og direktionshvervet, herunder løbende vurdere, om der er afsat tilstrækkelig tid i forhold til virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.

I lovforslagets § 77 foreslås det at videreføre, at den samlede ledelse, forstået som bestyrelsen og direktionen, af et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have personale-mæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser.

Det foreslås i lovforslagets § 78 at videreføre den gældende bestemmelse om, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå fondsmæglerselskabets aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Med lovforslagets § 79 foreslås det at videreføre den gældende bestemmelse om, at hvervet som bestyrelsesmedlem i et fondsmæglerselskab ikke kan forenes med en stilling som direktør i det pågældende fondsmæglerselskab, og at hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef ikke kan forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem. Formålet med bestemmelsen er dels at sikre en uafhængig varetagelse af ansvaret og opgaverne som henholdsvis bestyrelsesmedlem og direktør dels at sikre uafhængig intern revision.

I lovforslagets §§ 80 og 81 foreslås det at videreføre de gældende bestemmelser for store børsnoterede fondsmæglerselskaber til at nedsætte nominerings- og risikoudvalg.

Det foreslås i lovforslagets § 82 at videreføre, at en direktør for et fondsmæglerselskab ikke uden bestyrelsens godkendelse må indgå aftale mellem den finansielle virksomhed og sig selv m.v. Bestemmelsen har til formål at imødegå interessekonflikter og sikre en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet.

De gældende bestemmelser om spekulationsforbud for fondsmæglerselskabets direktører og visse ansatte foreslås videreført i lovforslagets § 83. Bestemmelserne har til formål at imødegå interessekonflikter og sikre en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet. Bestyrelsen skal i medfør af lovforslagets § 84 tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal være omfattet af spekulationsforbuddet. Bestyrelsen skal endvidere i medfør af lovforslagets § 85, stk. 1, fastsætte retningslinjer for kontrol af spekulationsforbuddet, og revisor skal i medfør af lovforslagets § 85, stk. 2, gennemgå retningslinjerne og erklærer sig herom. I lovforslagets § 86 er det foreslået at videreføre, at bestyrelsen i et fondsmæglerselskab til brug for revisors kontrol kan fremsætte anmodning til et kontoførende institut om, at dette skal give fondsmæglerselskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter m.v.

Interne revisions- og vicerevisionschefer må uanset §§ 83-86 ikke have økonomiske interesser i det fondsmæglerselskab eller den koncern, som de er ansat i, hvilket foreslås videreført i lovforslagets § 87.

I lovforslagets § 88 foreslås det at videreføre de gældende bestemmelser om krav om bestyrelsens godkendelse af fondsmæglerselskabets eksponering mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra dets direktører og visse ansatte, der har til formål at imødegå interessekonflikter og sikre en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet.

De gældende regler om ledelsens andre hverv m.v. foreslås videreført i lovforslagets §§ 89-92, mens revisors forpligtelser i relation hertil foreslås videreført i lovforslagets § 93. Bl.a. er personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, samt ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, begrænset i at eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller at være bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet. Der kan dog opnås henholdsvis bestyrelsens eller direktionens tilladelse. Dette følger af lovforslagets §§ 89-90.

Der henvises til lovforslagets §§ 67-93 samt bemærkningerne hertil.

3.10. Styring og indretning

3.10.1. Gældende ret

Reglerne om styring og indretning af fondsmæglerselskaber findes i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven. Reglerne udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (herefter CRD IV) og har sammen med regler om ledelse af fondsmæglerselskaber til hensigt at sikre en ordentlig og forsvarlig ledelse og drift af fondsmæglerselskaber med henblik på at beskytte kunder og markeder.

Hertil kommer krav til genopretningsplaner, der ligeledes findes i kapital 8 i den gældende lov om finansiel om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven. Genopretningsplaner er et ledelsesværktøj, som først og fremmest har til formål at understøtte, at fondsmæglerselskabet på så tidligt et tidspunkt som muligt iværksætter tiltag med henblik på at genoprette fondsmæglerselskabet og sikre dets levedygtighed på længere sigt. Kravene udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD).

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler om styring og indretning samt genopretning og er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med senere ændringer (herefter ledelsesbekendtgørelsen), bekendtgørelse nr. 877 af 12. juni 2020 om outsourcing for kreditinstitutter m.v. (herefter outsourcingbekendtgørelsen), bekendtgørelse nr. 724 af 27. maj 2015 om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I (herefter genopretningsbekendtgørelsen), bekendtgørelse nr. 921 af 26. juni 2017 om de organisatoriske krav til værdipapirhandlere (herefter bekendtgørelse om organisatoriske krav) og bekendtgørelse nr. 922 af 29. juni 2017 om produktgodkendelsesprocedurer (herefter produktgodkendelsesbekendtgørelsen). Hertil kommer Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (herefter delegeret forordning om organisatoriske krav).

Ledelsesbekendtgørelsen udspringer bl.a. af kravene til forsvarlig ledelse og virksomhedsstyring i MiFID II og CRD IV og fastlægger for fondsmæglerselskaber m.fl. bl.a. ansvars- og arbejdsdelingen mellem bestyrelsen og direktionen i forhold til fastlæggelse af strategier, politikker, retningslinjer, forretningsgange, organisering, herunder interessekonflikter og funktionsadskillelse, administrativ og regnskabsmæssig praksis, håndtering af nye tjenesteydelser og produkter samt intern kontrol og rapportering. Ledelsesbekendtgørelsen er udstedt i medfør af og er en udmøntning af de overordnede krav til forsvarlig virksomhedsstyring i §§ 70 og 71 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Outsourcingbekendtgørelsen udspringer ligeledes af CRD IV og fastsætter nærmere regler for fondsmæglerselskabers m.fl. outsourcing, der ikke finder anvendelse på outsourcing, der er reguleret af

andre regler på det finansielle område. Outsourcingsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 72 a i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Bekendtgørelse om organisatoriske krav udspringer af MiFID II og omhandler organisatoriske krav til og vilkårene for drift af værdipapirhandlere. Det vil bl.a. sige fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter. Med værdipapirhandelsaktiviteter menes investeringservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 4, afsnit A, i om finansiel virksomhed, jf. lovens § 9, stk. 1 og 2. Bekendtgørelsen fastsætter krav til beskyttelse af kundeaktiver, krav til håndtering af interessekonflikter ved ydelsen eller udførelsen af investeringservice og -aktiviteter og accessoriske tjenesteydelser, krav til dokumentation for udførte tjenesteydelser, aktiviteter og transaktioner m.m. og er udstedt i medfør af og udmønter de overordnede organisatoriske krav i § 72 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Bekendtgørelsen om organisatoriske krav supplerer den delegerede forordning om organisatoriske krav til værdipapirhandlere. Det vil bl.a. sige fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter, der bl.a. indeholder generelle organisatoriske krav samt krav til compliance og risikostyring for så vidt angår værdipapirhandelsaktiviteter, og som finder direkte anvendelse i dansk ret.

Produktgodkendelsesbekendtgørelsen udspringer ligeledes af MiFID II og omhandler krav til værdipapirhandleres, det vil bl.a. sige fondsmæglerselskabers og pengeinstitutters, produktgodkendelsesprocedurer, der afhænger af, om værdipapirhandleren er udvikler eller distributør af produkter, hvorved menes finansielle instrumenter og strukturerede indlån eller en tjenesteydelse. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 71 i den gældende lov om finansiel virksomhed og er en udmøntning af det overordnede produktgodkendelseskrav i bestemmelsens stk. 3.

Genopretningsbekendtgørelsen udspringer af BRRD og omhandler bl.a. krav til genopretningsplanens indhold og forenkede genopretningsplaner for visse virksomheder, herunder for fondsmæglerselskaber, og er udstedt i medfør af og er en udmøntning af de overordnede organisatoriske krav i §§ 71 a-71 b i den gældende lov om finansiel virksomhed, der indeholder de overordnede krav til henholdsvis genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, mens lovens § 71 c indeholder forpligtelser i relation til planerne.

Af § 75 a i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår det, at et fondsmæglerselskab skal have en whistleblowerordning, der giver personer mulighed for gennem en særlig og anonym kanal at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af fondsmæglerselskabet. Af lovens § 75 b fremgår regler om beskyttelse af personer, der har foretaget indberetninger om overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i fondsmæglerselskabet. Reglerne udspringer af CRD IV.

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder i § 75 en forpligtelse for et fondsmæglerselskab samt det enkelte medlem af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift.

Af § 80 c i den gældende lov om finansiel virksomhed fremgår det, at et fondsmæglerselskab, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan fondsmæglerselskabet lever op til sine forpligtelser i forhold til politik for mangfoldighed i bestyrelsen, bestyrelsens kollektive viden, faglig kompetence og erfaring, personalemæssige og økonomiske ressourcer i relation til introduktions- og efteruddannelseskurser til bestyrelses- og direktionsmedlemmer og visse forpligtelser i relation til aflønningsreglerne samt i tilfælde af et børsnoteret fondsmæglerselskab visse forpligtelser i relation til nominerings- og risikoudvalg. Reglerne udspringer af CRD IV.

3.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), der bl.a. indeholder regler i relation til styring og indretning af fondsmæglerselskaber.

MiFID II regulerer bl.a. meddelelse af tilladelse til fondsmæglerselskaber samt organisatoriske krav til og vilkårene for drift af fondsmæglerselskaber. Med fondsmæglerselskabers drift forstås deres ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser,

som skal ske under iagttagelse af en række organisatoriske krav og investorbeskyttende regler i MiFID II og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR) samt tilhørende delegerede retsakter. Sigtet med MiFID II og MiFIR er således i høj grad sikring af investorbeskyttelsen og markedernes ordentlige funktion.

MiFID II-reguleringen omfatter bl.a. organisatoriske krav, der særligt er målrettet ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter, herunder bl.a. krav i relation til forebyggelse og imødegåelse af interessekonflikter mellem fondsmæglerselskabet og kunderne bl.a. i forbindelse med transaktioner med finansielle instrumenter, beskyttelse af kunders rettighederne til deres midler og finansielle instrumenter samt procedurer for godkendelse af nye produkter til beskyttelse af kunders interesser. MiFID II-reguleringen omfatter også krav i relation til whistleblowerordninger.

Hvor MiFID II og tilhørende delegerede retsakter regulerer fondsmæglerselskabers tilladelse samt organisatoriske krav til og vilkårene for drift af fondsmæglerselskaber, regulerer IFD og tilhørende delegerede retsakter i højere grad fondsmæglerselskabers ledelse, styring og indretning i forhold til at identificere, styre, overvåge og rapportere på de risici, som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret imod, eller risici som de udgør eller kan udgøre for andre.

Mens der er et vist sammenfald mellem de organisatoriske krav i MiFID II-reguleringen og kravene i IFD, skelner IFD i modsætning til MiFID II mellem fondsmæglerselskaber, der henholdsvis opfylder og ikke opfylder betingelserne for at kunne anses som værende små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og fastsætter skærpede krav til de fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne. Fondsmæglerselskaber anses som små og indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

De finansielle markeder i Europa er integrerede og forbundne via mange finansielle virksomheder, herunder kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber, der opererer på tværs af nationale grænser. Et svigt i eksempelvis én finansiell virksomhed kan derfor påvirke stabiliteten på de finansielle markeder i de andre lande i Den Europæiske Union, hvor fondsmæglerselskaber opererer.

BRRD udgør et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber, der giver Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet en række beføjelser og kompetencer med det formål at kunne gribe ind tilstrækkelig effektivt over for nødlidende eller forventeligt nødlidende kreditinstitutter eller visse investeringsselskaber for derigennem at sikre kontinuiteten i virksomhedens kritiske finansielle og økonomiske funktioner og samtidig undgå destabiliserende finansielle markeder og i videst muligt omfang undgå omkostninger for skatteyderne i forbindelse med håndteringen af nødlidende kreditinstitutter og visse investeringsselskaber. Reglerne skal desuden sikre en øget harmonisering inden for afviklingen af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber i tilfælde af afvikling eller konkurs af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber.

BRRD stiller bl.a. krav om udarbejdelse af genopretnings- og koncerngenopretningsplaner, der er et ledelsesværktøj, som skal understøtte, at kreditinstituttet eller investeringsselskabet i en sådan situation reagerer hurtigt, da dette øger sandsynligheden for en holdbar genopretning med henblik på at sikre kreditinstituttets eller investeringsselskabets levedygtighed på sigt.

Med vedtagelsen af IFD er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i MiFID II nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at kravene til genopretnings- og koncerngenopretningsplaner finder anvendelse på en anden gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om styring og indretning, som fremgår af den gældende lov om finansiell virksomhed og bekendtgørelser udstedt i medfør af loven, bidrager til en ordentlig og forsvarlig drift af fondsmæglerselskaber med henblik på at beskytte kunder og markeder, der samtidig sikrer en korrekt gennemførelse af MiFID II, IFD og BRRD. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med de ændringer, der følger af implementeringen af IFD.

IFD indebærer enkelte ændringer af reglerne i relation til identificering, styring, overvågning og rapportering på de risici, herunder at reglerne med enkelte undtagelser alene skal finde anvendelse på

fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for at kunne anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Dvs. fondsmæglerselskaber, som yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskaber underlægges tilsynsmæssige krav og rammer, herunder for så vidt angår krav til identificering og styring m.v. af risici, der er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det enkelte fondsmæglerselskab uforholdsmæssige administrative byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt og i tråd med dansk tradition, at de overordnede krav til fondsmæglerselskabers identificering og styring m.v. af risici som foreslået gennemføres på lov-niveau, mens de nærmere krav til identificering og styring af risici m.v. for fondsmæglerselskaber, der henholdsvis opfylder og ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, som foreslået gennemføres på bekendtgørelsesniveau, så der kan tages højde for og skabes klarhed om fortolkning og god praksis, herunder som fastsat ved retningslinjer m.v. udstedt af bl.a. Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Erhvervsministeriet finder endvidere, at dette giver de bedste muligheder for at udøve et risikobaseret og proportionelt tilsyn med de danske fondsmæglerselskaber, der giver samme vilkår for at etablere og drive fondsmæglervirksomhed i Danmark som i resten af Den Europæiske Union til gavn for det danske kapitalmarked og de danske investorer, og som samtidig sikrer en korrekt gennemførelse af EU-reguleringen.

Erhvervsministeriet finder det ligeledes hensigtsmæssigt med en implementering af kravene til genopretnings- og koncerngenopretningsplaner i tråd med BRRD, der bidrager til øget harmonisering på områder, der kan påvirke stabiliteten på de finansielle markeder i Den Europæiske Union, og finder derfor, at kravene til genopretnings- og koncerngenopretningsplaner skal videreføres uændret for den

nye gruppe af fondsmæglerselskaber, som BRRD finder anvendelse på efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Endvidere er det Erhvervsministeriets opfattelse, at det er hensigtsmæssigt, at øvrige værdipapirhandlernes, herunder bl.a. pengeinstitutters, tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter fortsat er reguleret af lov om finansiel og med henvisning til de bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der finder anvendelse på ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter, herunder regler om organisatoriske krav til værdipapirhandlere. Det er således Erhvervsministeriets opfattelse, at dette understøtter regelforenklings for såvel de finansielle virksomheder som for kunder, som er formålet med udskillelsen af bestemmelser om fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter fra lov om finansiel virksomhed.

3.10.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der omhandler styring og indretning, foreslås videreført uændret for fondsmæglerselskaber i lovforslagets kapitel 10 bortset fra de ændringer, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), samt en ændring, hvorefter det gældende krav til produktgodkendelsesprocedure udskilles i særskilt bestemmelse. Bortset fra ændringerne som følge af IFD indebærer videreførelsen alene redaktionelle og sproglige ændringer uden materiel betydning.

For videreførelse af reglerne i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der omhandler henholdsvis ledelse og aflønning, henvises til henholdsvis lovforslagets kapitel 9 og 11.

Det foreslås i lovforslagets § 94 at videreføre den gældende bestemmelse om krav om effektive former for virksomhedsstyring samt Finanstilsynets beføjelse til at fastsætte nærmere regler herom.

I lovforslagets § 95 foreslås det at videreføre de gældende bestemmelser om organisatoriske krav til fondsmæglerselskaber som værdipapirhandlere, herunder bl.a. kravet om, at et fondsmæglerselskab som værdipapirhandler skal træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer,

der er hensigtsmæssige hertil, samt Finanstilsynets beføjelse til at fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i bestemmelsen.

De gældende bestemmelser om krav til fondsmæglerselskabers produktgodkendelsesprocedurer, herunder Finanstilsynets beføjelse til at fastsætte nærmere regler herom, foreslås videreført i ny særskilt bestemmelse i lovforslagets § 96.

I lovforslagets § 97 foreslås det at videreføre de gældende bestemmelser om erhvervsministerens beføjelse til at fastsætte nærmere regler for outsourcing for fondsmæglerselskaber med henblik på at gennemføre retningslinjer udstedt af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i medfør af IFD.

De gældende bestemmelser om fondsmæglerselskabers genopretnings- og koncerngenopretningsplaner og om Finanstilsynets vurdering heraf foreslås videreført i lovforslagets §§ 98-100.

Den gældende bestemmelse om fondsmæglerselskabers forpligtelse til at have en whistleblowerordning foreslås videreført i lovforslagets §§ 101 og 102. Et fondsmæglerselskab skal etablere en whistleblowerordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal anonymt kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af fondsmæglerselskabet. Fondsmæglerselskabet skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan fondsmæglerselskabet har fulgt op på indberetningerne.

Indgår en ansat eller en tidligere ansat og et fondsmæglerselskab en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af denne, at vedkommende ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, da reglen herom er præceptiv, hvilket foreslås videreført i lovforslagets § 103.

I lovforslagets § 104 foreslås det at videreføre den gældende bestemmelse om forpligtelsen for et fondsmæglerselskab samt det enkelte medlem af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift.

Med lovforslagets § 104 a foreslås et nyt offentliggørelseskrav vedrørende fondsmæglerselskabers filialer i udlandet.

Det foreslås i lovforslagets § 105 at videreføre den gældende bestemmelse om, at et fondsmæglerselskab, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan fondsmæglerselskabet lever op til visse af lovens krav til bestyrelser og de enkelte bestyrelsesmedlemmer. Fondsmæglerselskabet skal således offentliggøre oplysninger om, hvordan fondsmæglerselskabet lever op til kravene om fastlæggelse af en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, kravet om afsættelse af de nødvendige ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen, kravene om variabel løn, kravene om variabel løn tildelt af fondsmæglerselskaber, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, kravene om nedsættelse af et aflønningsudvalg og kravene om nedsættelse af et nomineringsudvalg og om dettes fastlæggelse af en politik for mangfoldighed i bestyrelsen. Fondsmæglerselskabet skal endvidere offentliggøre oplysninger om, hvordan fondsmæglerselskabet fastlægger, gennemfører og fører tilsyn med fondsmæglerselskabets ledelsesordninger, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af fondsmæglerselskabet, herunder adskillelse af opgaver i organisationen og forebyggelse af interessekonflikter.

Der henvises til lovforslagets §§ 94-105 samt bemærkningerne hertil.

3.11. Aflønning

3.11.1. Gældende ret

De gældende regler om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, såkaldte ”væsentlige risikotagere”, for fondsmæglerselskaber findes i kapitel 8 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Hertil kommer nærmere krav for fondsmæglerselskabers lønpolitik og aflønning fastsat i bekendtgørelse nr. 1582 af 13. december 2016 om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger som ændret ved bekendtgørelse nr. 1337 af 29. november 2017, som er udstedt i medfør af bemyndigelse i den gældende lov om finansiel virksomhed.

De gældende aflønningsregler, der har til hensigt at undgå interessekonflikter samt fremme ansvarlig forretningsførelse og tilskynde til risikobevisthed og forsigtig risikotagning, er en implementering af aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II). Aflønningsreglerne er endvidere en udmøntning af den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010 mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance og den politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013 mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkepart. Det følger af de politiske aftaler, at aflønningsreglerne finder anvendelse for hele den finansielle sektor.

De gældende aflønningsregler indeholder krav om, at et fondsmæglerselskab skal have en kønsneutral lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, og som skal godkendes af selskabets generalforsamling. Bestyrelsesformanden skal i sin formandsberetning for generalforsamlingen redegøre for aflønningen af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion. Fondsmæglerselskabet skal i øvrigt offentliggøre det samlede vederlag for hvert medlem af bestyrelsen og direktionen i sin årsrapport. Det følger af § 77 d i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere i fondsmæglerselskaber er underlagt en række regler om udbetalingsbegrænsninger af variable løndele, eksempelvis et forholdsmæssigt loft for den variable løndels størrelse set i forhold til den faste løndel. Det følger således af de gældende regler, at de variable løndele til et medlem af bestyrelsen eller direktionen højst må udgøre 50 pct. af vedkommendes faste løndel. Fondsmæglerselskabets væsentlige risikotagere må modtage op til 100 pct. af sin faste løn i variabel løn, dog kan fondsmæglerselskabets øverste organ beslutte, at dette loft hæves til 200 pct., hvis visse betingelser er opfyldt. Det følger af § 77 a, stk. 1, nr. 1-3, i den gældende lov om finansiel virksomhed. For fondsmæglerselskaber, der modtager statsstøtte, må en variabel løndel til bestyrelsen og direktionen imidlertid alene udgøre 20 pct. af medlemmets faste løn, jf. § 77 b, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Fondsmæglerselskabet kan undlade at udbetale

en variabel løndel helt eller delvist, hvis fondsmæglerselskabet ikke på udbetalingstidspunktet overholder kravene til kapitalgrundlag og solvens, eller hvis Finanstilsynet har givet fondsmæglerselskabet en frist for overholdelse af solvenskravet, som aftalen om den variable løndel vedrører. Dette følger af § 77 a, stk. 1, nr. 6 og 7, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Aflønningen af fondsmæglerselskabets ansatte må i henhold til § 77 e, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed ikke være i strid med fondsmæglerselskabets forpligtelse til at handle i kundens bedste interesse, herunder fondsmæglerselskabets forpligtelser i medfør af § 43 i den gældende lov om finansiel virksomhed om god skik og god praksis på området for investeringsservice og -aktiviteter samt regler udstedt i medfør heraf.

Endvidere indeholder de gældende regler krav om, at en andel af de variable løndele består af en balance af finansielle instrumenter, og at udbetalingen sker over en periode på 4-5 år med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet. Det følger af § 77 a, stk. 1, nr. 4 og 5, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Anvendelsen af aktieoptioner er for bestyrelsen og direktionen begrænset således, at andelen heraf højst må udgøre 12,5 pct. af vedkommendes faste løndel, jf. § 77 a, stk. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Overdragelsen af finansielle instrumenter, der tildeles bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere som en del af en variabel løndel, skal tilbageholdes af fondsmæglerselskabet i en passende periode. Dette følger af § 77 a, stk. 3, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Derudover er udbetalingen af en udskudt variabel løndel betinget af, at fondsmæglerselskabets og vedkommendes personlige forhold ikke har ændret sig væsentligt i forhold til beregningstidspunktet af den variable løndel. Er fondsmæglerselskabets økonomiske situation eksempelvis væsentligt forringet i udskydelsesperioden, skal den variable løndel reduceres herefter. Uanset udskydelsesperiode kan en variabel løndel kræves tilbagebetalt, hvis denne er udbetalt til et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en væsentlig risikotager på grundlag af fejlagtige oplysninger og modtageren er i ond tro herom. Kravene om reduktion og tilbagebetaling af en variabel løndel følger af § 77 a, stk. 4 og 5, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det følger endvidere af de gældende regler, at hvis et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en væsentlig risikotager, der modtager en variabel pensionsydelse, forlader fondsmæglerselskabet inden

pensionstidspunktet, skal fondsmæglerselskabet tilbageholde denne del på pensionsydelsen i fem år i form af finansielle instrumenter. Både kravet om betinget udbetaling af den variable pensionsydelse og muligheden for at kræve tilbagebetaling af en allerede udbetalt pensionsydelse finder anvendelse i et sådant tilfælde. Hvis modtageren derimod er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal fondsmæglerselskabet udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af finansielle instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en 5-årig periode. I et sådant tilfælde finder muligheden for at kræve tilbagebetaling af allerede en udbetalt pensionsydelse anvendelse. Det følger af § 77 a, stk. 6, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

I henhold til § 77 c i den gældende lov om finansiel virksomhed skal et fondsmæglerselskab, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som de seneste 2 regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 ansatte eller flere fuldtidsansatte, nedsætte et aflønningsudvalg, der skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning.

3.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), der bl.a. fastlægger krav til aflønning af fondsmæglerselskabers ledelse og ansatte.

Det følger af MiFID II, at et investeringsselskab, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter til kunder, skal sikre, at det ikke honorerer eller vurderer sine medarbejders indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Det må navnlig ikke indføre aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kunne give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når investeringsselskabet kunne tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække den pågældende kundes behov bedre.

IFD indeholder krav til investeringsselskabers lønpolitik samt anvendelsen af variabel løn for den øverste ledelse, risikotagere, medarbejdere med kontrolfunktioner og enhver medarbejder med en samlet løn, der mindst svarer til den laveste løn til den øverste ledelse eller risikotager, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på investeringsselskabets risikoprofil eller på de aktiver, som det forvalter.

En videreførelse af de gældende aflønningsregler for fondsmæglerselskaber, jf. de politiske aftaler på aflønningsområdet, gennemfører aflønningsreglerne i MiFID II og IFD, men går på flere områder videre end IFD, jf. nedenfor.

Som følge af videreførelsen af de politiske aftaler om aflønning vil den gældende forholdsmæssige grænse mellem fast og variabel løn til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre væsentlige risikotagere fortsat finde anvendelse i fondsmæglerselskaber, selvom IFD ikke forholder sig til en nærmere fastsat grænse.

Videreførelsen af de politiske aftaler medfører derudover, at ingen fondsmæglerselskaber vil være undtaget fra nogle af aflønningsreglerne, uanset om selskabets værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derunder i en fireårsperiode, som ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår eller at fondsmæglerselskabet opfylder alle betingelserne, som nævnt i artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR).

Heller ikke personer, hvis årlige variable aflønning ikke overstiger 50.000 euro og ikke udgør mere end en fjerdedel af vedkommendes samlede årlige aflønning, vil kunne undtages fra nogle af aflønningsreglerne. Det gælder imidlertid fortsat, at hvor bestyrelsen og direktionen har vurderet det forsvarligt, kan en optjent variabel løndel, der maksimalt udgør 100.000 kr. om året, undtages fra kravene om tildeling i finansielle instrumenter og udskydelsesperioden.

Gennemførelsen af MiFID II og IFD har primært medført videreførelse af de gældende aflønningsregler, men enkelte steder har gennemførelsen ført til tilpasninger.

Der er således tilpasset i forhold til hvilke finansielle instrumenter, et fondsmæglerselskab kan anvende til opfyldelsen af kravet om tildeling af en variabel løndel i en balance af finansielle instrumenter. Fondsmæglerselskaber kan således få godkendt alternative ordninger af Finanstilsynet, som opfylder samme formål, hvis virksomheden ikke udsteder de i bestemmelsen nævnte instrumenttyper.

Endvidere er kravet om anvendelsen af variabel løn, hvor et fondsmæglerselskab modtager statsstøtte eller har modtaget tilsagn om statsstøtte skærpet, således at fondsmæglerselskabet ikke må udbetale

variabel løn til bestyrelsen og direktionen, hvis selskabet modtager statsstøtte eller har modtaget tilsgang om statsstøtte. Et fondsmæglerselskab skal i sådanne tilfælde i øvrigt begrænse anvendelsen af variabel løn til andre ansatte end ledelsen til en del af nettoindtægterne, hvis udbetalingen heraf er uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtte.

Erhvervsministeriet er af den opfattelse, at ens aflønningsregler i den finansielle sektor, der fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring og ikke tilskynder til overdreven risikotagning, er vigtig for sikring af investorbeskyttelsen samt tilliden til den finansielle sektor og dermed til den finansielle stabilitet. Erhvervsministeriet finder derfor, at det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at videreføre de nationale særregler, der følger af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor og den politiske aftale af 10. oktober 2013, med de ændringer, der følger af IFD.

3.11.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås i lovforslagets kapitel 11 at videreføre de gældende politiske aftaler på aflønningsområdet. Det medfører, at aflønningsreglerne i den gældende lov om finansiel virksomhed videreføres for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i det omfang, det ikke er nødvendigt at tilpasse bestemmelserne henset til virksomhedstypen. En videreførelse af de gældende aflønningsregler vil ligeledes gennemføre aflønningsreglerne i MiFID II og IFD.

Lovforslagets § 106 gennemfører artikel 26, stk. 1, litra d, og stk. 1, 2. afsnit, samt artikel 30, stk. 1-3, i IFD fastsætter, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv lønpolitik.

I lovforslagets § 107 gennemføres artikel 24, stk. 10, i MiFID II, der viderefører forbud mod, at investeringsselskaber opstiller aflønningsordninger eller lignende, der kan give en medarbejder incitament til ikke at handle i kundens bedste interesse. Den foreslåede bestemmelse viderefører dele af § 77 e i den gældende lov om finansiel virksomhed for fondsmæglerselskaber, men der er foretaget en mere direktivnær implementering af MiFID II.

§ 108 i lovforslaget gennemfører artikel 32, stk. 1, litra j-m, og stk. 2-3, i IFD om nærmere udbetalingsbegrænsninger af variabel løn til bestyrelse, direktion og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter i fondsmæglerselskaber eller fondsmæglerholdingvirksomheder. Den foreslåede bestemmelse viderefører § 77 a i den gældende lov om finansiel virksomhed, som omhandler begrænsninger for brug af variabel løn til bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere med de nødvendige tilpasninger i instrumenttyper, der er nødvendig henset til virksomhedstypen.

Lovforslagets § 109 gennemfører artikel 31 i IFD og fastsætter nærmere krav til fondsmæglerselskabers brug af variabel løn i de tilfælde, hvor investeringselskabet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. Den foreslåede bestemmelse viderefører dele af § 77 b i den gældende lov om finansiel virksomhed, der vedrører anvendelsen af variabel løn i de tilfælde, hvor en finansiel virksomhed modtager statsstøtte eller har modtaget tilsagn om statsstøtte. Den foreslåede bestemmelse skærper imidlertid muligheden for at anvende variabel løn i fondsmæglerselskaber som følge af kravene hertil i artikel 31 i IFD.

Lovforslagets § 110 gennemfører artikel 33 i IFD, der fastsætter regler om nedsættelse af ansættelsesudvalg samt regler om udvalgets sammensætning og opgaver.

Lovforslagets § 111 indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere aflønningsregler i bekendtgørelsesform. Den foreslåede bestemmelse svarer til bemyndigelsen i § 77 h i den gældende lov om finansiel virksomhed, der danner grundlag for udstedelsen af bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger.

Der henvises til lovforslagets §§ 106-111 samt bemærkningerne hertil.

3.12. Videregivelse af fortrolige oplysninger

3.12.1. Gældende ret

Kapitel 9 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler om finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, videregivelse og udnyttelse af fortrolige oplysninger. Databeskyttelsesforordningen fastlægger de grundlæggende regler for behandlingen af oplysninger om fysiske personer, som foretages af offentlige myndigheder og private virksomheder m.fl.

§ 117 i den gældende lov om finansiel virksomhed angiver, at ansatte og andre personer tilknyttet finansielle virksomheder ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de bliver bekendt med under udøvelsen af deres hverv. Bestemmelsen omhandler alle former for kundeoplysninger, dvs. såvel juridiske personers oplysninger som fysiske personers oplysninger. Reglen skal for det første beskytte mod udlevering af fortrolige oplysninger om virksomhederne selv, herunder forretnings- og driftshemmeligheder. En bestyrelse kan dog beslutte, at oplysninger, der alene vedrører den finansielle virksomhed og ikke dens kunder, kan videregives.

§§ 117 a-122 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder en række undtagelser til § 117, stk. 1, hvor det således efter disse bestemmelser er berettiget for finansielle virksomheder at videregive fortrolige oplysninger om deres kunder.

I medfør af § 118, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed kan sædvanlige oplysninger om kundeforhold videregives til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Efter § 119 i den gældende lov om finansiel virksomhed må oplysninger om rent private forhold ikke videregives uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 117, stk. 1, eller § 118, stk. 2. Oplysninger om rent private forhold omfatter bl.a. oplysninger om strafbare forhold, racemæssig eller etnisk baggrund, politisk eller religiøs overbevisning.

Efter § 120 i den gældende lov om finansiel virksomhed kan fortrolige oplysninger videregives til den finansielle virksomheds modervirksomhed til brug for risikostyring.

Øvrige regler for videregivelse af oplysninger om en privatkunde er at finde i § 121 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

3.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, bidrager til beskyttelse af fortrolige oplysninger for både virksomheder, kunder m.v. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.12.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 9 i den gældende lov om finansiel virksomhed om videregivelse af fortrolige oplysninger, der er relevante for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, foreslås videreført uændret for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lovforslagets kapitel 12.

Det foreslås i lovforslagets § 112 at videreføre, at bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af repræsentantskabet, direktører samt øvrige ansatte i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Det samme gælder for revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd og likvidatorer.

Endvidere foreslås i § 113 at videreføre, at et fondsmæglerselskab kan videregive sædvanlige oplysninger om kundeforhold til brug for varetagelse af administrative opgaver.

I lovforslagets § 114 foreslås det at videreføre, at et fondsmæglerselskab ikke må videregive oplysninger om rent private forhold uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 112, stk. 1, 1. pkt., eller § 113, stk. 2.

Det foreslås i lovforslagets § 115, at et fondsmæglerselskab kan videregive fortrolige oplysninger til fondsmæglerselskabets modervirksomhed til brug for risikostyring, hvis modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed. Det gælder dog ikke oplysninger om rent private forhold. Oplysninger om kunder, der er fysiske personer, kan dog ikke videregives til brug for risikostyring bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om kunden vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse.

Videregivelse i markedsføringsøjemed kan ikke ske, medmindre kunden har givet samtykke hertil. Dette foreslås videreført i lovforslagets § 116.

I lovforslagets § 117 foreslås det, at et fondsmæglerselskab skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger videregives fra fondsmæglerselskabet. Retningslinjerne skal være frit tilgængelige.

Der henvises til lovforslagets §§ 112-117 samt bemærkningerne hertil.

3.13. Solvens og likviditet

3.13.1. Gældende ret

Fondsmæglerselskaber er i dag underlagt kapitalgrundlagskrav og likviditetskrav i kapitel 3, 10 og 11 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR).

Hvor pengeinstitutter og realkreditinstitutter har tilladelse efter CRD IV, har fondsmæglerselskaber tilladelse efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II). Definitionen af institut i CRD IV og CRR omfatter pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber samt en afgrænset gruppe af fondsmæglerselskaber, som er omfattet af krav i relation til kapitalgrundlag som pengeinstitutter og realkreditinstitutter, mens der er fastsat særskilte krav for øvrige fondsmæglerselskaber.

Da den gældende lov om finansiel virksomhed gennemfører såvel CRD IV som MiFID II, indeholder loven i § 5, stk. 1, nr. 35, en definition af de fondsmæglerselskaber, der er omfattet af regler i CRD IV som gennemført i loven og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf, såvel som regler i CRR. Denne gruppe af fondsmæglerselskaber er defineret som ”fondsmæglerselskaber I” og består af de mere

risikofyldte fondsmæglerselskaber, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber, der handler for egen regning, og fondsmæglerselskaber, som opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Hensynet bag kapitalgrundlagskravene er at sikre, at fondsmæglerselskaberne holder tilstrækkelig kapital i forhold til de risici, de påtager sig, med henblik på at beskytte særligt kunderne i tilfælde af fondsmæglerselskabets konkurs, herunder at sikre at fondsmæglerselskaberne kan lukke ned i god ro og orden, hvis dette måtte blive nødvendigt.

Efter de gældende regler er fondsmæglerselskaber underlagt op til fire forskellige kapitalgrundlagskrav afhængig af fondsmæglerselskabets tilladte investeringsservice og -aktiviteter og om fondsmæglerselskabet opbevarer kunders midler og værdipapirer eller ej: et minimumskapitalkrav (startkapitalkrav), et krav om, at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger (omkostningskravet), et krav om, at kapitalgrundlaget skal udgøre mindst 8 pct. af fondsmæglerselskabets samlede risikoeksponering (8 pct.-kravet) og et krav om, at kapitalgrundlaget skal være af en størrelse, type og fordeling, som fondsmæglerselskabet anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som fondsmæglerselskabet er eller vil kunne blive eksponeret for (det individuelle solvensbehov). Et fondsmæglerselskab skal overholde samtlige de kapitalgrundlagskrav, som det er underlagt. Det indebærer, at det kapitalgrundlagskrav, som udgør det højeste beløb, er udtryk for det kapitalgrundlag, som fondsmæglerselskabet skal holde. Startkapitalkravet er fastsat i § 9, stk. 8, i den gældende lov om finansiel virksomhed, mens det individuelle solvensbehovskrav er fastsat i lovens § 125, stk. 1 og 2. Omkostningskravet og 8 pct.-kravet er fastsat i CRR.

Det er alene de mere risikofyldte fondsmæglerselskaber, dvs. de fondsmæglerselskaber, der er defineret som ”fondsmæglerselskaber I”, der er omfattet af det individuelle solvensbehov, jf. § 125, stk. 1 og 2 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. § 143, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 295 af 27. marts 2014 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Finanstilsynet kan endvidere for ”fondsmæglerselskaber I” individuelt fastsætte et højere kapitalgrundlagskrav i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet (det individuelle solvenskrav), ligesom

Finanstilsynet kan fastsætte yderligere kapitalgrundlagskrav for grupper af ”fondsmæglerselskaber I” med lignende risikoprofiler, der tager højde for gruppens specielle risici, jf. § 125, stk. 3 og 4, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Visse ”fondsmæglerselskaber I”, der opfylder visse størrelseskriterier, er endvidere omfattet af et kombineret kapitalbufferkrav, jf. § 125 a-125 d i den gældende lov om finansiel virksomhed. Endelig kan Finanstilsynet påbyde et fondsmæglerselskab at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget, jf. § 125, stk. 5, i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Endvidere er det efter de gældende regler alene ”fondsmæglerselskaber I”, som har tilladelse til handel for egen regning og til at yde afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placere finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, der er underlagt likviditetskrav som fastsat i CRR, undtagen dog CRR-kravet til likviditetsdækningsratio. Finanstilsynet kan derudover for ”fondsmæglerselskaber I” eller en gruppe af ”fondsmæglerselskaber I” med lignende risikoprofiler fastsætte et specifikt likviditetskrav, der tager højde for specielle likviditetsrisici og for systemiske likviditetsrisici, jf. § 156 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

3.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), der bl.a. fastlægger krav til fondsmæglerselskabers solvens og likviditet.

IFD skelner mellem fondsmæglerselskaber, der henholdsvis opfylder og ikke opfylder betingelserne for at kunne anses som værende små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR), og fastsætter skærpede krav til de fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne. Fondsmæglerselskaber anses som små og indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Fondsmæglerselskaber er i IFD underlagt op til fire forskellige kapitalgrundlagskrav: et minimumskapitalkrav (startkapitalkravet), der er fastsat i artikel 9 i IFD, jf. artikel 14 i IFR, et omkostningskrav, jf. artikel 13 i IFR, et nyt kapitalkrav, K-faktorkravet, jf. artikel 15 i IFR, der erstatter 8 pct.-kravet, samt et individuelt solvensbehovskrav, jf. artikel 24, stk. 1, i IFD.

Alle fondsmæglerselskaber er underlagt minimumskapitalkravet og omkostningskravet, mens det alene er fondsmæglerselskaber, der ikke anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, der er underlagt det nye K-faktorkrav, som fastsætter kapitalgrundlagskravet i forhold til de risici, det enkelte fondsmæglerselskab udgør for kunderne, markeder og sig selv.

Tilsvarende er det alene fondsmæglerselskaber, der ikke anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, der er underlagt krav om at vurdere og opgøre fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov. De kompetente tilsynsmyndigheder kan dog bestemme, at fondsmæglerselskaber, der anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, også underlægges det individuelle solvensbehovskrav, jf. artikel 24, stk. 2, i IFD.

De kompetente tilsynsmyndigheder har endvidere i situationer omhandlet i artikel 40 i IFD mulighed for at fastsætte et individuelt solvenskrav til alle fondsmæglerselskaber, jf. artikel 39, stk. 2, litra a, i IFD. Dette individuelle solvenskrav er udtryk for de kompetente tilsynsmyndigheders vurdering af det kapitalgrundlag, der er tilstrækkeligt til at dække de risici, som det enkelte fondsmæglerselskab kan udgøre for andre, og som fondsmæglerselskabet selv er eller kan blive eksponeret imod.

Som noget nyt har de kompetente tilsynsmyndigheder for fondsmæglerselskaber, der ikke anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, endvidere i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, i IFD mulighed for at fastlægge et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, som sikrer, at kapitalgrundlaget er tilstrækkeligt meget større end kapitalgrundlagskravene og det individuelle solvenskrav til at sikre, at konjunkturudsving ikke fører til manglende opfyldelse af kapitalgrundlagskrav eller bringer fondsmæglerselskabets mulighed for at afvikle eller indstille sin virksomhed på en velordnet måde i fare. De kompetente tilsynsmyndigheder skal meddele fondsmæglerselskabet eventuelle forventninger om sådan tilpasning af det individuelle solvensbehov samt en frist for, hvornår fondsmæglerselskabet skal have foretaget tilpasningen.

Alle fondsmæglerselskaber er underlagt krav om at have interne procedurer til overvågning og styring af likviditetskrav samt som noget nyt krav om at holde likvide aktiver svarende til mindst en tredjedel af ”omkostningskravet”, men med mulighed for de kompetente tilsynsmyndigheder til at undtage fondsmæglerselskaber, der anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, jf. artikel 43 i IFR.

Derudover har de kompetente tilsynsmyndigheder i situationer omhandlet i artikel 44 i IFD mulighed for at fastsætte et specifikt likviditetskrav for fondsmæglerselskaber, der ikke kan ses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, jf. artikel 39, stk. 2, litra k, i IFD.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskaber underlægges tilsynsmæssige krav og rammer, herunder for så vidt angår solvens og likviditet, der er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det enkelte fondsmæglerselskab uforholdsmæssige administrative byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv.

Endvidere finder Erhvervsministeriet, at det er hensigtsmæssigt, at det som foreslået i udgangspunktet kun er fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for at kunne anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, der underlægges krav om løbende at vurdere og opgøre det kapitalgrundlag, der er tilstrækkeligt til at dække fondsmæglerselskabets risici for kunder og markeder og sig selv, og at det som foreslået er forsvarligt, at Finanstilsynet på baggrund af en konkret vurdering kan bestemme, at kravet skal finde anvendelse på et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for at kunne anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber.

Endvidere finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt, at kravene til solvens og likviditet fastsættes i overensstemmelse med IFD for derved at understøtte lige vilkår for fondsmæglerselskaber i Den Europæiske Union. Erhvervsministeriet vurderer, at forslaget vil ensarte vilkårene for at etablere og drive nye fondsmæglerselskaber i Danmark med vilkårene i resten af Unionen til gavn for det danske kapitalmarked og de danske investorer samt give de danske fondsmæglerselskaber de bedste muligheder for at konkurrere i Unionen.

3.13.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås i lovforslagets kapitel 13 at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskabers (herefter IFD) regler om det individuelle solvensbehov og solvenskrav, der dækker over henholdsvis fondsmæglerselskabets og Finanstilsynets vurdering af det kapitalgrundlag, der er tilstrækkelig til at dække fondsmæglerselskabets risici, samt IFD's regler om et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag til dækning af relevante konjunkturudsving for det enkelte fondsmæglerselskab. Endvidere foreslås det at implementere IFD's regler om nedskrivning af aktiver i forbindelse med opgørelse af kapitalgrundlaget samt IFD's regler om særlige likviditetskrav. Implementeringen af IFD indebærer både redaktionelle og sproglige samt materielle ændringer af de gældende regler.

I lovforslagets § 118 foreslås det at implementere reglerne i artikel 24 i IFD om det individuelle solvensbehov. Kravet svarer i det store hele til det gældende krav i § 125, stk. 1 og 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed med den forskel, at kravet implementeres for fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR) for at kunne anses som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Derudover gives Finanstilsynet beføjelse til at bestemme, at kravet skal finde anvendelse for et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelser at kunne anses som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Det foreslås desuden at videreføre Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte nærmere regler for vurdering og opgørelse af det individuelle solvensbehov.

Det foreslås i lovforslagets § 119 at implementere reglerne i IFD artikel 40, stk. 4, jf. artikel 39, stk. 2, litra a, om det individuelle solvenskrav. Kravet svarer til det gældende krav i § 125, stk. 3, i den gældende lov om finansiel virksomhed med den forskel, at Finanstilsynet har beføjelse til at fastsætte kravet for alle fondsmæglerselskaber. Derudover er det fastsat, hvilken type kapital kravet skal opfyldes med.

De nye regler i artikel 41 i IFD om vejledning om yderligere kapitalgrundlag foreslås implementeret i lovforslagets § 120.

I lovforslagets § 121 foreslås det at implementere reglerne i artikel 39, stk. 2, litra d, i IFD om nedskrivning af aktiver i forbindelse med opgørelse af kapitalgrundlag. Reglerne svarer i det store hele til reglerne i den gældende lov om finansiel virksomhed § 125, stk. 1.

Det foreslås i lovforslagets § 122 at implementere reglerne i artikel 39, stk. 2, litra k, i IFD om særlige likviditetskrav, der i det store hele svarer til kravet i § 156 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til lovforslagets §§ 118-122 samt bemærkningerne hertil.

3.14. Midlernes anbringelse

3.14.1. Gældende ret

Kapitel 11 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler for fondsmæglerselskabers placering af egne midler, der er nationalt fastsatte krav.

Bestemmelserne omhandler i §§ 146 og 147 i den gældende lov om finansiel virksomhed begrænsning af fondsmæglerselskabers beholdning af kapitalandele i andre virksomheder og begrænsning af fondsmæglerselskabers eksponering mod fast ejendom. Bestemmelserne skal ses i lyset af fondsmæglerselskabers begrænsede virksomhedsområde og har således til formål at understøtte, at et fondsmæglerselskab ikke gennem investering i andre virksomheder, herunder i ejendomsselskaber, driver anden virksomhed i strid med fondsmæglerselskabers begrænsede virksomhedsområde. Bestemmelserne har samtidig til formål at understøtte, at fondsmæglerselskaber ikke ved placeringen af egne midler i aktiver med potentielt store værdiudsving og illikviditet påtager sig uforholdsmæssig høj risiko uden for fondsmæglerselskabets tilsynsbelagte virksomhedsområde med risiko for, at fondsmæglerselskabet ikke kan opfylde sine løbende forpligtelser eller kravet til sit kapitalgrundlag og i værste fald risikerer ikke at kunne lukke sine forretninger med kunder og andre eksterne parter ned i god ro og orden.

Ovenstående bestemmelser suppleres i § 157, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed med en bestemmelse for fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at handle for egen regning. Efter bestemmelsen kan et fondsmæglerselskab, der ikke har tilladelse til handel for egen regning,

placere sit kapitalgrundlag i de i bilag 5 nævnte instrumenter forudsat, at der er tale om en langsigtet og ikke-spekulativ placering. Det er således ikke inden for bestemmelsen muligt at foretage hyppige handler med instrumenter nævnt i bilag 5. Formålet med bestemmelsen er at give fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til handel for egen regning, et alternativ til indskud i pengeinstitutter.

Bestemmelsen i § 157, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, hvoraf det fremgår, at fondsmæglerselskabers besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen med henblik på at investere kapitalgrundlaget, ikke betragtes som handel for egen regning. Med handelsbeholdningen menes positioner i finansielle instrumenter, der besiddes med henblik på videresalg eller for at afdække andre positioner, der besiddes med henblik på videresalg. Det vil sige, at også fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til handel for egen regning, kan placere kapitalgrundlaget i finansielle instrumenter.

3.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) indeholder ikke som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV) regler for fondsmæglerselskabers placering af egne midler, men lovforslaget er i tråd med, at de tilsynsmæssige krav og rammer i IFD og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til fondsmæglerselskaber indeholder lempeligere kapitalgrundlagskrav m.v. til fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til handel for egen regning med finansielle instrumenter

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne for fondsmæglerselskabers placering af egne midler, som i dag fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, understøtter opretholdelse af et forsvarligt kapitalgrundlag og dermed en forsvarlig drift af fondsmæglerselskaber og samtidig sikrer fondsmæglerselskaber et alternativ til indskud i pengeinstitutter. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret for fondsmæglerselskaber i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.14.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås i lovforslagets kapitel 14 at videreføre de gældende regler for fondsmæglerselskabers placering af egne midler.

Videreførelsen indebærer alene redaktionelle og sproglige tilpasninger af de gældende regler uden materiel betydning.

I lovforslagets § 123 foreslås det at videreføre de gældende begrænsninger af fondsmæglerselskabers investering i andre virksomheder, herunder Finanstilsynets adgang til at dispensere fra kravet om, at kapitalandele i andre virksomheder ikke må overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 124 at videreføre de gældende begrænsninger af fondsmæglerselskabers eksponering mod fast ejendom, herunder Finanstilsynets adgang til at dispensere fra kravet om, at værdien af fast ejendom eller kapitalandele i ejendomsselskaber ikke må overstige 20 pct. af kapitalgrundlaget.

Formålet med de ovenfor foreslåede bestemmelser er at begrænse den samlede risiko på investeringer i andre virksomheder og i ejendomme og samtidig sikre, at fondsmæglerselskaber ikke gennem investering driver anden virksomhed i strid med fondsmæglerselskabers tilsynsbelagte virksomhedsområde.

Endelig foreslås det i lovforslagets § 125 at videreføre, at fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til handel for egen regning, kan placere sit kapitalgrundlag i de i lovforslagets bilag 2 nævnte instrumenter forudsat, at der er tale om en langsigtet og ikke-spekulativ placering. Instrumenterne omfatter værdipapirer så som aktier og obligationer samt derivater. Bestemmelsen indebærer således, at også fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til handel for egen regning, har et alternativ til indskud i pengeinstitutter.

Der henvises til lovforslagets §§ 123-125 samt bemærkningerne hertil.

3.15. Koncernregler og konsolidering m.v.

3.15.1. Gældende ret

Kapitel 12 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastlægger koncernregler og regler om konsolidering m.v. for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der er nationalt fastsatte krav, der har nedenstående formål.

Reglerne i § 170, stk. 2, 3 og 5, i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætter, at 8 pct.-kapitalgrundlagskravet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR) i koncerner, hvor det øverste moderselskab i Danmark er et fondsmæglerholdingselskab eller et fondsmæglerselskab, der ikke er omfattet af CRR, finder anvendelse på både den øverste fondsmæglerholdingvirksomhed eller fondsmæglerselskab og på koncernen. Bestemmelserne indebærer, at der fastsættes krav til kapitalgrundlaget for koncerner, der ikke er omfattet af CRR, samt regler for om kapitalgrundlaget på selskabsniveau også for fondsmæglerholdingvirksomheder, hvilket ikke følger af CRR. Hensigten med bestemmelserne er at sikre, at kapitalgrundlagskravet bliver det samme, uanset hvordan koncernen er struktureret, og skal således modvirke, at der sker udhuling af kapitalgrundlagskravet ved, at aktiviteter placeres i andre koncernselskaber, der ikke skal opfylde kapitalgrundlagskravet.

Hertil kommer reglerne i § 173 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der fastsætter, at reglerne om solvenskrav i § 125, stk. 1-4, om midlernes anbringelse i §§ 146 og 147, om likviditetskrav i § 156 og om koncerninterne eksponeringer i § 182 finder anvendelse for alle fondsmæglerselskabskoncerner. Reglerne om solvenskrav og likviditetskrav finder kun anvendelse på koncerner, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab I. Bestemmelsen bidrager til opretholdelse af forsvarlige kapitalgrundlag også på fondsmæglerselskabskoncernniveau.

§ 176 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætter, at der i visse tilfælde skal ske pro-rata konsolidering sted i de koncerner, hvor konsolidering ikke er påkrævet i henhold til CRR. En forudsætning for pro-rata konsolidering er, at den virksomhed, der konsolideres ind i koncernen, er ejet i fællesskab med andre virksomheder uden for koncernen.

Reglerne i §§ 177 a og 177 b i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætter, at reglerne om tidlig indgriben tillige finder anvendelse på koncernniveau for koncernerne, hvor den øverste moder-virksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst ét fondsmæglerdatterselskab, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben.

Hertil kommer reglerne i §§ 182 b-182 f i den gældende lov om finansiel virksomhed om koncernintern støtte og tidlig indgriben, der har til hensigt, at der inden for en koncern kan indgås aftale om gensidig støtte for det tilfælde, at et af koncernselskaberne kommer i en situation, hvor Finanstilsynet kan foretage tidlig indgriben efter reglerne i lovens kapitel 15 a. Bestemmelserne finder således anvendelse for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben, og fondsmæglerholdingvirksomheder med mindst ét datterfondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben.

Reglerne om koncernintern finansiel støtte i den gældende lov om finansiel virksomhed supplerer lovens regler i § 181 om koncerninterne transaktioner, og fastsætter hvilke betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan indgås en aftale om koncernintern finansiel støtte, hvorved der kan overføres finansielle midler mellem virksomhederne i en koncern med henblik på at sikre den finansielle stabilitet i koncernen som helhed, men uden at true likviditeten eller solvensen i den koncernvirksomhed som yder støtten. Den koncerninterne finansielle støtte mellem virksomheder skal være frivillig og være omfattet af passende sikkerhedstiltag

I § 181 i den gældende lov om finansiel virksomhed er det fastsat, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for koncerninterne transaktioner, samt at koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de af Finanstilsynet fastsatte regler skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres og udbetalinger, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de fastsatte regler, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 904 af 1. september 2004 om koncerninterne transaktioner som ændret ved bekendtgørelse nr. 1736 af 12. december 2017. Af reglerne følger det, at koncerninterne transaktioner som udgangspunkt skal foretages til markedsværdi og undtagelsesvist på omkostningsdækket basis. Dette med henblik på at sikre, at der ikke overføres midler mellem koncernselskaber på bekostning af kunder og investorer.

Det er i § 182 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsat, at koncerninterne eksponeringer kræver tilladelse fra Finanstilsynet, og at der er forbud mod eksponeringer mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på den finansielle virksomhed, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse. Finanstilsynet kan undtage fra forbuddet. Reglerne har til hensigt at hindre, at en dominerende stilling i forhold til en finansiel virksomhed misbruges til skade for den finansielle virksomheds interessenter, herunder bl.a. kunder og investorer, samt forhindre, at økonomiske problemer i et koncernselskab breder sig til den finansielle virksomhed og dermed medfører risiko for den finansielle virksomheds interessenter.

3.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget supplerer kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 (herefter IFR) om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, der i artikel 5 fastsætter, at fondsmæglerselskaber skal opfylde kravene i anden til syvende del på individuelt niveau, mens artikel 7 fastsætter, at moderfondsmæglerselskaber, moderfondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle moderholdingvirksomheder skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i anden, tredje, fjerde, sjette og syvende del, der omhandler kapitalgrundlag, kapitalkrav, koncentrationsrisiko, offentliggørelse af oplysninger og indberetninger, på basis af deres konsoliderede situation. Forpligtelser, der er fastsat i femte del, skal ligeledes opfyldes på basis af den konsoliderede situation, men den kompetente myndighed kan fritage modervirksomheden fra at overholde femte del, der omhandler likviditet, under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabskoncernen.

IFR fastsætter i artikel 8, at de kompetente myndigheder uanset konsolideringskravet i artikel 7 i tilfælde af koncernstrukturer, der anses for at være tilstrækkeligt enkle, forudsat at der ikke er betydelige risici for kunder eller for markedet, der stammer fra fondsmæglerselskabskoncernen som helhed, kan tillade, at moderfondsmæglerselskaber, moderfondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle moderholdingvirksomheder m.fl. besidder tilstrækkelige kapitalgrundlagsinstrumenter, der mindst dækker summen af a) den fulde bogførte værdi af alle deres besiddelser, efterstillede fordringer og instrumenter som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra i), artikel 56, litra d), og artikel 66, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsyns-

mæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRR) i selskaber m.v. i fondsmæglerselskabskoncernen og b) det samlede beløb af alle deres eventualforpligtelser i forhold til selskaber m.v. i fondsmæglerselskabskoncernen.

Lovforslaget supplerer tilsvarende kravene i IFD, der i artikel 25 fastsætter, at direktivets krav til ledelse og styring samt aflønning i artikel 25-34, finder anvendelse på individuelt og konsolideret niveau.

Derudover gennemfører lovforslaget dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), der vedrører tidlig indgriben på koncernniveau samt koncernintern støtte og tidlig indgriben.

Med vedtagelsen af IFD er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at kravene til tidlig indgriben på koncernniveau samt koncern intern støtte og tidlig indgriben finder anvendelse på en anden gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at koncernreglerne og reglerne om konsolidering m.v., som i dag fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, bidrager til at sikre, at også fondsmæglerselskabskoncerner opretholder et tilstrækkeligt kapitalgrundlag i forhold til de risici, som koncernen påfører sig selv samt kunder og markeder, samt sikrer, at reglerne om Finanstilsynets tidlige indgriben også finder anvendelse på relevante fondsmæglerselskabskoncerner, og at der inden for koncerner kan indgås aftale om gensidig støtte for det tilfælde, at et af koncernselskaberne kommer i en situation, hvor Finanstilsynet kan foretage tidlig indgriben. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktivi-

teter bortset fra de ændringer, der følger af vedtagelsen af IFR, der bl.a. fastsætter krav om konsolidering for alle moderfondsmæglerselskaber, moderfondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle moderholdingvirksomheder.

Tilsvarende er det Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om henholdsvis koncerninterne transaktioner og koncerninterne eksponeringer bidrager til at sikre, at der ikke overføres midler mellem koncernselskaber på bekostning af kunder og investorer, samt medvirker til at forhindre, at en dominerende stilling i forhold til et fondsmæglerselskab misbruges til skade for fondsmæglerselskabets kunder og investorer, og tillige medvirker til at forhindre, at økonomiske problemer i et koncernselskab breder sig til fondsmæglerselskabet og dermed medfører risiko for fondsmæglerselskabets kunder og investorer. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

3.15.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås i lovforslagets kapitel 15 at videreføre de for fondsmæglerselskaber gældende koncernregler og regler om konsolidering m.v. med de ændringer, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD).

Det foreslås i lovforslagets § 126 at videreføre, at reglerne om kapitalgrundlagskrav i artikel 11, stk. 1, litra a og c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR) finder anvendelse på selskabsniveau for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark, ud over at skulle opfylde kapitalgrundlagskrav på konsolideret niveau, jf. artikel 7 i IFR, skal opfylde kapitalgrundlagskrav på selskabsniveau. Kapitalgrundlagskravet, der skal opfyldes på selskabsniveau, er enten omkostningskrav, jf. artikel 13 i IFR, eller K-faktorkravet, jf. artikel 15 i IFR, hvor K-faktorkravet alene skal opfyldes på selskabsniveau af fondsmæglerholdingvirksomheder, der har mindst én fondsmæglerdattervirksomhed, som er underlagt K-faktorkravet.

I lovforslagets § 127 foreslås det at videreføre, at reglerne om det individuelle solvensbehov, det individuelle solvenskrav, jf. lovforslagets §§ 118 og 119, reglerne om midlernes anbringelse, jf. lovforslagets §§ 123 og 124, reglerne om det særlige likviditetskrav i lovforslagets § 122, og reglerne om koncerninterne eksponeringer, jf. lovforslagets § 135, finder anvendelse på koncernen, såfremt mindst én dattervirksomhed er omfattet af bestemmelsen.

I lovforslagets § 128 foreslås det at videreføre reglerne om pro rata-konsolidering, når et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut.

Det foreslås i lovforslagets §§ 129 og 130 at videreføre, at reglerne om tidlig indgriben også finder anvendelse på koncerner, hvor det konsoliderede tilsyn henholdsvis påhviler og ikke påhviler Finanstilsynet.

Med lovforslagets § 131 og 132 foreslås det at videreføre, at Finanstilsynet kan påbyde henholdsvis udskillelse af kapitalandele i fondsmæglerselskaber i en delkoncern og afhændelse af kapitalandele i et fondsmæglerselskab. Reglerne om udskillelse af kapitalandele har til formål at give Finanstilsynets beføjelse til at gribe ind over for etablering af en koncernstruktur med det formål at undgå, at modervirksomheden bliver omfattet af kravene til fondsmæglerholdingvirksomheder, herunder kapitalgrundlagskrav samt egnethedskrav til ledelsesmedlemmer. Reglerne om afhændelse af kapitalandele har til formål at give Finanstilsynet beføjelse til at gribe ind over for fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke opfylder de krav, virksomhederne er underlagt i forhold til bl.a. kapitalgrundlagskrav samt egnetheds og hæderlighedskrav til ledelsesmedlemmer.

Det foreslås i lovforslagets § 133 at videreføre, at et fondsmæglerselskab skal udpege en fælles mellemliggende modervirksomhed inden for Den Europæiske Union, hvis visse betingelser er opfyldt.

Med lovforslagets § 134 foreslås det at videreføre reglerne for koncerninterne transaktioner, der har til formål at sikre, at der ikke overføres midler mellem koncernselskaber på bekostning af kunder og investorer. I lovforslagets § 135 foreslås det at videreføre reglerne for koncerninterne eksponeringer, der har baggrund i det forhold, at der opstår nye risici for et fondsmæglerselskab, som indgår som

dattervirksomhed i en koncern, i tillæg til de risici, der allerede er ved at drive fondsmæglervirksomhed.

Reglerne for koncern intern støtte foreslås videreført i lovforslagets § 136-140. Reglerne giver mulighed for, at der inden for en koncern kan indgås aftale om gensidig støtte for det tilfælde, at et af koncernselskaberne kommer i en situation, hvor Finanstilsynet kan gribe ind efter reglerne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 18.

Der henvises til lovforslagets §§ 126-140 samt bemærkningerne hertil.

3.16. Årsrapport og revision

3.16.1. Gældende ret

Regler om aflæggelse af årsrapport samt revision fremgår af kapitel 13 i den gældende lov om finansiel virksomhed og udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (herefter regnskabsdirektivet).

Reglerne fastsætter de overordnede krav, som er gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheders udarbejdelse og aflæggelse af årsrapporter samt krav til revision og revisorer og har til formål at sikre, at specielt ejere og kunder får et fornødent indblik i de økonomiske forhold, som en uafhængig part, revisionen, har revideret og udtalt sig om.

Regler i kapitel 13 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder, ud over de overordnede krav til virksomhedernes årsrapporter, en bemyndigelse i § 196 til Finanstilsynet til at fastsætte mere detaljerede regler for udarbejdelsen af årsrapporter. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 281. af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., som er ændret ved bekendtgørelse nr. 1441 af 3. december 2018 om ændring af bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Reglerne om udarbejdelse, aflæggelse og underskrift af årsrapporten er fastsat i §§ 183-185 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Det fremgår bl.a. af reglerne, hvad årsrapporten skal indeholde, og at det er bestyrelsen og direktionen, som underskriver og aflægger årsrapporten. Derudover fremgår regler om anvendelsen af de internationale regnskabsstandarder frem for reglerne fast i den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven.

De overordnede krav og retningslinjer i forhold til indhold og opstilling af årsrapporten er fastsat i §§ 186-193 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Heraf fremgår det bl.a., at årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens aktiver, passiver, finansielle stilling og resultat, samt at årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne. Herudover fremgår det, at regnskabsåret skal følge kalenderåret, at aktiver og forpligtelser som udgangspunkt skal måles til dagsværdi, at monetære enheder skal anføres i danske kroner eller euro, og at årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisor.

Regler for indsendelse af årsrapporten til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynets beføjelse til at fastsætte nærmere regler for årsrapporten samt krav om regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet er fastsat i §§ 194-198 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Krav til de revisorer, som skal revidere årsrapporten, er fastsat i § 199 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Det fremgår bl.a., at mindst en revisor i et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal være statsautoriseret.

§ 200 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætter krav om, at ekstern og intern revision straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for virksomheds fortsatte drift.

3.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (herefter regnskabsdirektivet).

For børsnoterede fondsmæglerselskaber finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1606/2002 af 19. juli 2002 som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 297/2008 af 11. marts 2008 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IAS-forordningen) anvendelse, idet IAS-forordningen kræver, at virksomheder, hvis værdipapirer omsættes på et reguleret marked i en medlemsstat, skal aflægge koncernregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS).

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at bestemmelserne om årsrapport og revision, som fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, er gennemskuelige bestemmelser, der virker efter hensigten og sikrer en korrekt gennemførelse af regnskabsdirektivet. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at bestemmelserne skal videreføres uændret for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Dog vurderer Erhvervsministeriet, at det er hensigtsmæssigt at foretage mindre ændringer i fordelingen af reglerne mellem lov og bekendtgørelse samt sproglige ændringer med henblik på en tilpasning til tilsvarende bestemmelser i årsregnskabsloven.

3.16.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 13 i den gældende lov om finansiel virksomhed om årsrapport og revision foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lovforslagets kapitel 16, bortset fra lovens §§ 189, 191 og 192, som samtidig med lovens ikrafttræden indsættes i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Derudover foreslås visse sproglige ændringer uden materiel betydning med henblik på en tilpasning til tilsvarende bestemmelser i årsregnskabsloven

De foreslåede ændringer i fordelingen af reglerne mellem lov og bekendtgørelse indebærer, at de mest regnskabstekniske bestemmelser vil blive overført til bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., hvor de detaljerede regler om udarbejdelse af årsrapporten i forvejen findes. Bestemmelserne, der foreslås overført til bekendtgørelsen, vedrører den gældende lov om finansiel virksomhed § 189 om måling til dagsværdi, § 191 om at regnskabsåret skal følge kalenderåret samt § 192 om at indregning, måling og oplysninger i monetære enheder skal foretages i danske kroner eller euro. Desuden foreslås ændringer til den gældende § 188 i lov om finansiel virksomhed om de grundlæggende forudsætninger for årsrapporten med det formål at sikre, at bestemmelsen kommer i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven.

I lovforslagets § 141 og §§ 144-145 foreslås det at videreføre de gældende regler om fondsmægler-selskabers udarbejdelse, aflæggelse og underskrift af årsrapporten. Det fremgår bl.a. af reglerne, hvad årsrapporten skal indeholde, og at det er bestyrelsen og direktionen, som underskriver og aflægger årsrapporten. Samtidig foreslås det dog at tilpasse formuleringerne i den foreslåede § 145, stk. 1 og 2, til den tilsvarende bestemmelse i § 2, stk. 1-3, i årsregnskabsloven. De gældende regler om anvendelse af regnskabsregler foreslås videreført i lovforslagets §§ 142-143, som svarer til § 137 i årsregnskabsloven.

Det foreslås i lovforslagets §§ 146-149 at videreføre de gældende regler om de overordnede krav og retningslinjer i forhold til indhold og opstilling af årsrapporten. Heraf fremgår det bl.a., at årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens aktiver, passiver, finansielle stilling og resultat, samt at årsrapporten skal udarbejdes således, at den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne. Herudover fremgår det, at regnskabsåret skal følge kalenderåret, at aktiver og forpligtelser som udgangspunkt skal måles til dagsværdi, at monetære enheder skal anføres i danske kroner eller euro, og at årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisor. Den foreslåede § 148, stk. 1, nr. 5, er dog ændret i overensstemmelse mellem de grundlæggende forudsætninger i årsregnskabsloven § 13. Ændringen indfører begrebet ”forsigtighed”, som også er indført i årsregnskabsloven.

I lovforslagets §§ 151-152 foreslås at videreføre de gældende regler om indsendelse af årsrapporten til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, der ikke kommer til at indgå i bekendtgørelsen om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmægler-selskaber. Det er bl.a. bestemmelserne om, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for årsrapporten, samt krav til regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet.

§ 153 i lovforslaget indeholder Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten, ligesom der i §§ 154-155 er regler om Finanstilsynets beføjelser med henblik på at sikre, at fondsmægler-selskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne.

I lovforslagets § 155 foreslås, at Finanstilsynet kan kræve, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal foretage regelmæssige indberetninger af regnskabsdata på skemaer, der er udformet af Finanstilsynet.

Det foreslås i § 156 i lovforslaget at videreføre de gældende regler om kravene til de revisorer, som skal revidere årsrapporten. Det fremgår bl.a., at mindst en revisor i et fondsmæglerselskab og i en fondsmæglerholdingvirksomhed skal være statsautoriseret.

I lovforslagets § 157 foreslås det at videreføre de gældende regler, der fastsætter krav om, at ekstern og intern revision straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabers fortsatte drift.

Der henvises til lovforslagets §§ 141-157 samt bemærkningerne hertil.

3.17. Sammenlægning og ophør

3.17.1. Gældende ret

Kapitel 14 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler om sammenlægning af finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og finder således anvendelse, hvis en finansielle virksomhed skal sammenlægges med en anden finansielle virksomhed, der er nationalt fastsatte med det formål at sikre, at ingen kunder stilles ringere som følge af sammenlægningen.

Kapitel 15 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler om ophør af finansiel virksomhed, herunder fondsmæglervirksomhed. Kapitlet finder anvendelse, når Finanstilsynet inddrager en finansielle virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, tilladelse eller virksomheden træder i likvidation eller tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling. Reglerne udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD).

Reglerne i kapitel 14 og 15 i den gældende lov om finansiel virksomhed suppleres i et vist omfang af de almindelige selskabsretlige regler.

§ 204 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætter, at en finansiel virksomhed ikke uden erhvervsministerens tilladelse må sammenlægges med en anden finansiel virksomhed eller en bestemt forretningsdel af en anden finansiel virksomhed. Tilsvarende gælder, hvis den fortsættende virksomhed er en udenlandsk virksomhed. Det er fastsat, at tilladelse bl.a. kan nægtes, hvis sammenlægningen strider mod væsentlige samfundshensyn. Det er Finanstilsynet, der i medfør af delegation fra erhvervsministeren tager stilling til ansøgninger om sammenlægning.

Finanstilsynet kan inddrage en virksomheds tilladelse til at drive virksomhed som finansiel virksomhed, hvis virksomheden anmoder herom i henhold til § 223 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Endvidere kan Finanstilsynet i medfør af § 224 i den gældende lov om finansiel virksomhed inddrage tilladelsen, hvis den finansielle virksomhed gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af loven eller en række nærmere angivne love og EU-retsakter, hvis virksomheden ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, hvis virksomheden ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at tilladelse til finansiel virksomhed er meddelt, eller hvis der ikke udøves finansiel virksomhed i en periode på over 6 måneder.

I henhold til § 224 a i den gældende lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at visse finansielle virksomheder anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis nogle nærmere angivne kriterier er opfyldt.

Det er i § 225 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsat, at Finanstilsynet skal inddrage finansielle virksomheders tilladelse, hvis virksomheden ikke opfylder kapitalgrundlagskravet eller, hvis relevant, det individuelle solvensbehov, og virksomheden ikke har tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, samt undtagelse hertil for pengeinstitutter og realkreditinstitutter, men ikke fondsmæglerselskaber.

§§ 226-228 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætter regler for afvikling af finansielle virksomheder. Bl.a. er det fastsat, at inddrager Finanstilsynet en tilladelse, skal virksomheden afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet. Afvikling sker ved likvidation, konkurs eller ved sammenlægning. Finanstilsynet kan dog godkende, at afviklingen sker på anden måde. Finanstilsynet kan fastsætte frist for vedtagelse af beslutning om likvidation og beslutte, at virksomheden skal træde i likvidation, hvis fristen overskrides.

Der er i §§ 231-237 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsat særlige regler om likvidation og konkurs. Reglerne supplerer de regler om likvidation, der følger af selskabsloven, ligesom reglerne om konkurs supplerer de regler, der følger af konkursloven. Det følger bl.a. af de særlige regler i § 231, at erhvervsministeren kan udnævne en eller flere likvidatorer til at forestå likvidationen af en finansiel virksomhed. Af § 232 følger det, at Finanstilsynet kan vælge at suspendere en finansiel virksomheds vedtægter under likvidationen. Videre følger det af § 233, at en begæring om konkurs af en finansiel virksomhed, der er under likvidation, kun kan indgives af likvidatorerne eller Finanstilsynet.

Det er i § 234 i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsat, at Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når en finansiel virksomhed bliver insolvent, og at en sådan beslutning ikke kan påklages, samt regler for beskikkelse af kuratorer. Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger, jf. § 235.

§§ 238 og 240 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder særlige regler om rekonstruktionsbehandling og supplerer de regler om rekonstruktionsbehandling, der følger af konkursloven.

Erhvervsministeren er i medfør af § 242 i den gældende lov om finansiel virksomhed bemyndiget til at fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af blandt andre fondsmæglerselskaber.

3.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter

og investeringsselskaber (herefter BRRD), der bl.a. regulerer henholdsvis inddragelse af tilladelse som fondsmæglerselskab og nødlidende fondsmæglerselskaber.

Betingelserne for meddelelse af tilladelse og inddragelse af tilladelse som fondsmæglerselskab er fastsat i MiFID II, afsnit II. Betingelserne for meddelelse har til hensigt at sikre investorbeskyttelsen gennem bl.a. startkapitalkrav, krav til fondsmæglerselskabers ledelse og kvalificerede ejere, krav til fondsmæglerselskabers indretning og drift samt investorbeskyttende krav og krav til god skik såvel som krav om løbende tilsyn fra kompetente tilsynsmyndigheder. Konstaterer de kompetente tilsynsmyndighederne bl.a., at betingelserne for meddelelse af tilladelse ikke længere er opfyldte, kan tilsynsmyndighederne inddrage en tidligere meddelt tilladelse.

Reglerne i MiFID II om inddragelse af tilladelse som fondsmæglerselskab suppleres af BRRD, der bl.a. indeholder regler til brug for vurdering af, om et fondsmæglerselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Vurderingen er relevant i tilfælde af inddragelse af en tilladelse som fondsmæglerselskab i forbindelse med en afvikling eller restrukturering i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i MiFID II nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at kravene til genopretnings- og koncerngenopretningsplaner finder anvendelse på en anden gruppe af fondsmæglerselskabers.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at de gældende regler om sammenlægning, der involverer fondsmæglerselskaber, bidrager til at sikre, at kunders forhold ikke forringes ved, at den overtagne virksomhed ikke kan overholde sine forpligtelser. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Tilsvarende er det Erhvervsministeriets opfattelse, at de gældende regler om fondsmæglerselskabers ophør, herunder Finanstilsynets inddragelse af en tilladelse som fondsmæglerselskab, bidrager til at beskytte kunder og markeder samt bevare tilliden til fondsmæglerselskaber og den finansielle sektor generelt. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med de ændrede henvisninger, der følger af IFD og BRRD.

3.17.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 15 og 16 i den gældende lov om finansiel virksomhed, der omhandler sammenlægning og ophør, foreslås videreført uændret for fondsmæglerselskaber i lovforslagets kapitel 17 med konsekvensændringer som følge af implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD). Bortset fra konsekvensændringer som følge af IFD indebærer videreførelsen alene redaktionelle og sproglige ændringer uden materiel betydning.

Det foreslås i lovforslagets § 158 at videreføre regler om sammenlægning af fondsmæglerselskaber eller sammenlægning af et fondsmæglerselskab med en finansiel virksomhed i henhold til lov om finansiel virksomhed, herunder at tilladelse bl.a. kan nægtes, hvis sammenlægningen strider mod væsentlige samfundshensyn.

I lovforslagets § 159 foreslås det at videreføre, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse, hvis fondsmæglerselskabet anmoder herom.

Med lovforslagets § 160 foreslås det at videreføre, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af loven en række nærmere angivne love og EU-retsakter, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravene til at få en tilladelse, hvis fondsmæglerselskab ikke påbegynder sin virksomhed senest 12 måneder efter, at tilladelse er meddelt, eller hvis der ikke udøves virksomhed i en periode på over 6 måneder.

Det foreslås i lovforslagets § 161 at videreføre, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, dvs. de mest risikofyldte fondsmæglerselskaber, kan anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis nogle nærmere angivne kriterier er opfyldt.

I lovforslagets § 162 foreslås det at videreføre, at Finanstilsynet skal inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kapitalgrundlagskravet eller, hvis relevant, det individuelle solvensbehov, og fondsmæglerselskabet ikke har tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Med lovforslagets §§ 163 og 164 foreslås det at videreføre reglerne for afvikling af fondsmæglerselskaber, herunder bl.a. at afvikling sker ved likvidation, konkurs, sammenlægning eller på anden måde, der er godkendt af Finanstilsynet, og at beslutning om likvidation uden unødigt ophold skal meddeles til Finanstilsynet.

Det foreslås i lovforslagets §§ 165-169 at videreføre de særlige regler om likvidation og konkurs, der supplerer de regler om likvidation, der følger af henholdsvis selskabsloven og konkursloven. Det følger bl.a. af lovforslagets § 165, at erhvervsministeren kan udnævne en eller flere likvidatorer til at forestå likvidationen af en finansiel virksomhed, og at mindst én af likvidatorerne skal være jurist. I lovforslagets § 166 foreslås det, at Finanstilsynet kan vælge at suspendere en finansiel virksomheds vedtægter under likvidationen, og at regnskaber, der udarbejdes i forbindelse med likvidation, skal indsendes til Finanstilsynet. Videre foreslås det i lovforslagets § 167, at en begæring om konkurs af et fondsmæglerselskab, der er under likvidation, kun kan indgives af likvidatorerne eller Finanstilsynet

I lovforslagets § 168 foreslås det at videreføre, at Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når et fondsmæglerselskab bliver insolvent, og at en sådan beslutning ikke kan påklages, ligesom reglerne for beskikkelse af kuratorer foreslås videreført. Finanstilsynets ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger samt Finanstilsynets ret til at udtale sig om udkast til endeligt regnskab og slutudlodning i konkursboet foreslås videreført i lovforslagets § 169.

Med lovforslagets §§ 170 og 171 foreslås de særlige regler om rekonstruktionsbehandling, der supplerer de regler om rekonstruktionsbehandling, der følger af konkursloven, videreført. Det foreslås bl.a. viderefør, at Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af et fondsmæglerselskab, når hensynet til investorerne interesser tilsiger det.

Det foreslås i § 172 at videreføre erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af fondsmæglerselskaber.

Der henvises til lovforslagets §§ 158-172 samt bemærkningerne hertil.

3.18. Tidlig indgriben

3.18.1. Gældende ret

Kapitel 15 a i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler om Finanstilsynets beføjelser til at gribe ind over for visse finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber I, der er eller inden for en nær fremtid forventes at få vanskeligt ved at overholde krav, som virksomheden er underlagt i henhold til den finansielle lovgivning, herunder krav til virksomhedens tilladelse samt krav til solvens og likviditet. Reglerne udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD).

Et fondsmæglerselskab I omfatter i henhold til § 5, stk. 1, nr. 35, i den gældende lov om finansiel virksomhed fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i lovens bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Vurderer Finanstilsynet, at virksomhedens finansielle situation er i hastig forværring, kan Finanstilsynet i henhold til de gældende regler om tidlig indgriben i § 243 a i den gældende lov om finansiel virksomhed eksempelvis påbyde virksomheden at iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan eller at ændre sin forretningsstrategi. Finanstilsynet har også mulighed for at anvende de mere indgribende beføjelser og eksempelvis indsætte en midlertidig administrator for virksomheden, jf. § 243 c i den gældende lov om finansiel virksomhed.

De gældende regler om Finanstilsynets beføjelser til tidlig indgriben suppleres af reglerne i §§ 344 b og 350 i den gældende lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet i tilfælde af risiko for, at virksomheden ikke lever op til visse krav i den finansielle lovgivning, herunder krav til kapital og likviditet, kan påbyde virksomheden at foretage de nødvendige tiltag og i sidste instans inddrage virksomhedens tilladelse. Det kan være risiko for, at virksomheden på kortere eller længere sigt ikke opfylder kravene til kapital og likviditet eller risiko for, at virksomheden vil miste sin tilladelse til at drive virksomhed.

Hensigten med de gældende regler om tidlig indgriben er, at Finanstilsynet skal reagere tidligt, da hurtig indgriben øger sandsynligheden for at få løst eventuelle problemer på sigt. Det er op til Finanstilsynet at vurdere, hvilke bestemmelser og beføjelser der skal finde anvendelse i en konkret situation. Finanstilsynet skal anvende beføjelserne ud fra et proportionalitetsprincip, og såfremt et mindre indgribende tiltag vurderes at være tilstrækkelig, skal dette tiltag anvendes.

3.18.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), der bl.a. fastlægger regler for tidlig indgriben.

Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) til at yde eller udføre en eller begge af de i direktivets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at reglerne for tidlig indgriben finder anvendelse på en anden gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om tidlig indgriben, som i dag fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, giver Finanstilsynet mulighed for at reagere tidligt og dermed

imødegå eventuelle problemer på sigt. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter for den gruppe af fondsmæglerselskaber, som BRRD finder anvendelse på efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD for så vidt angår fondsmæglerselskaber vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Herved opnås der samtidig en korrekt gennemførelse af BRRD.

3.18.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 15 a i den gældende lov om finansiel virksomhed om tidlig indgriben foreslås videreført for fondsmæglerselskaber i lovforslagets kapitel 18. Det foreslås i overensstemmelse med anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), at reglerne videreføres for de fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Videreførelsen indebærer redaktionelle og sproglige tilpasninger af de gældende regler uden materiel betydning bortset fra ændringen vedrørende den omfattede gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i lovforslagets § 173 at videreføre de gældende regler om Finanstilsynets beføjelse til at påbyde fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i lovforslagets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, at foretage en af flere nævnte tiltag inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis en betydelig eller hastig forværring af fondsmæglerselskabets finansielle situation i nær fremtid vil overtræde den foreslåede lov eller regler udstedt i medfør heraf samt krav til bl.a. fondsmæglerselskabets tilladelse samt kapital og likviditet som fastsat i EU-direktiver gældende for fondsmæglerselskaber. Tiltagene, der foreslås videreført, går fra at iværksætte eller opdatere fondsmæglerselskabets genopretningsplan og til at kontakte potentielle købere med henblik på at forberede en afvikling af selskabet.

I lovforslagets § 174 foreslås det endvidere at videreføre de gældende regler om Finanstilsynets beføjelse til at påbyde et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i lovforslagets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, at nedlægge hvervet, hvis fondsmæglerselskabets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af

den finansielle lovgivning. Det foreslås at videreføre, at Finanstilsynet kan anvende beføjelsen, hvis påbud givet i medfør af lovforslagets § 173 ikke vurderes tilstrækkelige til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. Endvidere foreslås det at videreføre, at udpegelse af en ny direktion, bestyrelse eller medlemmer heraf, skal ske i overensstemmelse med relevant lovgivning.

Endelig foreslås det i lovforslagets § 175 at videreføre de gældende regler om Finanstilsynets beføjelse til for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i lovforslagets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, hvis fondsmæglerselskabets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning og det vurderes, at et påbud efter lovforslagets § 174 ikke er tilstrækkeligt til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. Det foreslås desuden at videreføre, at en midlertidig administrator kan bistå eller træde i bestyrelsens sted og kan udpeges for op til et år ad gangen. Endvidere foreslås det at videreføre, at lovforslagets bestemmelser om fondsmæglerselskabers bestyrelse med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i bestyrelsens sted. Det foreslås endeligt i lovforslagets § 176 videreføre, at det er Finanstilsynet, der fastsætter rammerne for den midlertidige administrators rammer.

Det foreslås i lovforslagets § 177 at videreføre, at påbud meddelt i henhold til §§ 173-175 ikke i sig selv er en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling som defineret i § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, såfremt fondsmæglerselskabet fortsat opfylder kontraktens væsentlige materielle forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse m.v.

Der henvises til lovforslagets §§ 173-177 samt bemærkningerne hertil.

3.19. Krisehåndtering

3.19.1. Gældende ret

Kapitel 16 i den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler om krisehåndtering for visse finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og visse finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der er fondsmæglerselskab I. Reglerne udspringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.

maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD).

Et fondsmæglerselskab I omfatter i henhold til § 5, stk. 1, nr. 35, i den gældende lov om finansiel virksomhed fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i lovens bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Efter de gældende regler om krisehåndtering i § 245 a i den gældende lov om finansiel virksomhed skal et fondsmæglerselskab I have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at det enkelte fondsmæglerselskab er forberedt og inden for 24 timer kan tilvejebringe nødvendige oversigter og oplysninger om fondsmæglerselskabets udførte tjenesteydelser, finansielle kontrakter og transaktioner, om kunders ejerforhold til registrerede finansielle instrumenter m.v., når Finanstilsynet har fastsat en frist for fondsmæglerselskabet efter den gældende § 225, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed. Kravet understøtter, at et fondsmæglerselskab I kan afvikles efter den gældende lov om finansiel stabilitet, og er udtryk for en mere generel håndtering af nødlidende fondsmæglerselskaber I og dermed en form for generel afviklingsplan, som et fondsmæglerselskab I kan vælge som et alternativ til konkurs.

Finanstilsynet skal efter § 245 b i den gældende lov om finansiel virksomhed modtage meddelelse om visse oplysninger, som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen.

3.19.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), der bl.a. fastlægger regler for krisehåndtering.

Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) til at yde eller udføre en eller begge af de i direktivets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6,

nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at kravene til krisehåndtering finder anvendelse på en anden gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om krisehåndtering, som i dag fremgår af den gældende lov om finansiell virksomhed, bidrager til at forberede en hensigtsmæssig afvikling af et fondsmæglerselskab. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter for den gruppe af fondsmæglerselskaber, som BRRD finder anvendelse på efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD for så vidt angår fondsmæglerselskaber vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Herved opnås der samtidig en korrekt gennemførelse af BRRD.

3.19.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 16 i den gældende lov om finansiell virksomhed om krisehåndtering foreslås videreført for fondsmæglerselskaber i forslagets kapitel 19. Det foreslås i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), at reglerne videreføres for de fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Videreførelsen indebærer redaktionelle og sproglige tilpasninger af de gældende regler uden materiel betydning bortset fra ændringen vedrørende den omfattede gruppe af fondsmæglerselskaber.

I lovforslagets § 178 foreslås det at videreføre de gældende regler om, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i lovforslagets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, samt finansielle holdingvirksomheder med mindst én datervirksomhed, der er et sådant fondsmæglerselskab, har effektive systemer og forretningsgange til inden for 24 timer at tilvejebringe de nødvendige oversigter og oplysninger til brug for vurdering af, om fondsmæglerselskabet eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller om betingelserne for nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter er opfyldt. Endvidere foreslås det at videreføre de gældende regler om, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskaberne at udarbejde et register over indgåede finansielle kontrakter samt de gældende regler om, at Finanstilsynet

efter høring af Finansiell Stabilitet kan fastsætte nærmere regler om krav til bl.a. oversigter og oplysninger, der skal kunne tilvejebringes.

Det foreslås i lovforslagets § 179 at videreføre de gældende regler om, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i lovforslagets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, samt fondsmæglerholdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der er et sådant fondsmæglerselskab, skal give Finanstilsynets meddelelse om visse oplysninger om dattervirksomheder, som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen.

Der henvises til lovforslagets §§ 178-179 samt bemærkningerne hertil.

3.20. Afviklingsplanlægning

3.20.1. Gældende ret

Kapitel 17 i lov om finansiell virksomhed indeholder regler om afviklingsplanlægning. Reglerne om afvikling omfatter en række finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber I og finansielle holdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der er fondsmæglerselskab I. Reglerne gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber (herefter BRRD) som er ændret ved dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (herefter BRRD II).

Et fondsmæglerselskab I er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som fastsat i lovens bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiell virksomhed.

Hensigten med reglerne om afviklingsplanlægning er at sikre, at der på forhånd er taget stilling til, hvordan problemer i visse finansielle virksomheder skal håndteres, hvis virksomheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal krisehåndteres.

Det følger af §§ 259-261 og § 271 i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en afviklingsplan eller koncernafviklingsplan for visse finansielle virksomheder. Afviklingsplanen og koncernafviklingsplanen vedtages efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Afviklingsplanen skal bl.a. indeholde de afviklingstiltag, som afviklingsmyndigheden forventer at foretage (afviklingsstrategien), hvis virksomheden opfylder betingelserne for afvikling.

Det følger af §§ 262-265 c i lov om finansiel virksomhed, at i forbindelse med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af afviklingsplanerne, skal Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurdere, hvorvidt der er væsentlige hindringer for afviklingen af virksomheden eller koncernen. Eventuelle hindringer skal fjernes, så Finansiell Stabilitet vil kunne restrukturere eller afvikle virksomheden eller koncernen i tilfælde af, at den bliver nødlidende. Finanstilsynet har derfor beføjelse til at afhjælpe eller fjerne disse afviklingshindringer ved at udstede et eller flere påbud i medfør af §§ 264 og 264 a i lov om finansiel virksomhed.

§§ 266-267 h, 269, 269 b-269 d og 271 i lov om finansiel virksomhed omhandler krav om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver (det såkaldte NEP-krav) for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Finanstilsynet kan efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte krav om, at en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver skal opfyldes med forpligtelser, der er efterstillet simple krav, dvs. stille krav om subordination af forpligtelser til opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver. Kravet kan fastsættes op til en maksimumsgrænse.

3.20.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget viderefører de gældende regler om afviklingsplanlægning som er en gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD) som er ændret ved dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (herefter BRRD II), der bl.a. fastlægger regler for afviklingsplanlægning.

Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) til at yde eller udføre en eller begge af de i direktivets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at reglerne for afviklingsplanlægning finder anvendelse på en afgrænset gruppe af fondsmæglerselskaber.

Reglerne om afviklingsplanlægning er med til at styrke den finansielle stabilitet og tilliden til det finansielle system. Reglerne er med til at sikre, at afviklingsmyndigheden kan gribe tilstrækkeligt effektivt ind over for et nødlidende eller forventeligt nødlidende fondsmæglerselskab I for derigennem at sikre kontinuiteten i virksomhedens kritiske finansielle og økonomiske funktioner og minimere konsekvenserne af virksomhedens sammenbrud for økonomien og det finansielle system. Det samtidig med, at der i videst muligt omfang ikke indgår statslige midler ved håndteringen af den nødlidende eller forventeligt nødlidende virksomhed.

Afviklingsmyndighedens beføjelser er i Danmark delt mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet har beføjelserne, så længe en virksomhed er i going concern. Det vil sige, at Finanstilsynet er kompetent afviklingsmyndighed, indtil virksomheden er nødlidende eller potentielt forventeligt nødlidende og skal krisehåndteres. Selve krisehåndteringen, herunder restrukturering eller afvikling af virksomheden, vil ske i regi af Finansiell Stabilitet i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og det er således Finansiell Stabilitet der i denne fase er den kompetente afviklingsmyndighed.

Formålet med reglerne om afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner er at sikre, at der på forhånd er taget stilling til, hvordan problemer skal håndteres, hvis en virksomhed bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal krisehåndteres. Afviklingsplanerne vil også sikre, at der er bedre tid til at forberede en eventuel afvikling af virksomheden, hvis det skulle blive aktuelt. Det er endvidere vigtigt at eventuelle hindringer for afvikling identificeres og fjernes, så Finansiell Stabilitet vil kunne afvikle eller restrukturere virksomheden, hvis den bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om afviklingsplanlægning, som i dag fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, bidrager til at forberede en hensigtsmæssig afvikling af et fondsmæglerselskab. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter for den gruppe af fondsmæglerselskaber, som BRRD finder anvendelse på efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD for så vidt angår fondsmæglerselskaber vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Herved opnås der samtidig en korrekt gennemførelse af BRRD.

3.20.3. Lovforslagets indhold

Reglerne i kapitel 17 i den gældende lov om finansiel virksomhed om afviklingsplanlægning foreslås videreført for fondsmæglerselskaber i lovforslagets kapitel 20. Det foreslås i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD), at reglerne videreføres for de fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Videreførelsen indebærer redaktionelle og sproglige tilpasninger af de gældende regler uden materiel betydning bortset fra ændringen vedrørende den omfattede gruppe af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås at videreføre reglerne om afviklingsplaner i lovforslagets §§ 180-184. Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, eller en modervirksomhed at bistå med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af fondsmæglerselskabets eller koncernens afviklingsplan, jf. §§ 180 og 182, herunder påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden at indsende alle relevante oplysninger, jf. lovforslagets § 184.

Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets vurdering af hindringer for afvikling af henholdsvis et fondsmæglerselskab eller en koncern er foreslået videreført i lovforslagets §§ 186-187. Beføjelserne til at fjerne disse hindringer foreslås videreført i lovforslagets §§ 188-193.

I lovforslagets §§ 194-208 foreslås videreført krav om nedskrivningsegne passiver, herunder for afviklingsenheder. Endvidere videreføres procedurene for fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, når der er oprettet et afviklingskollegium. Der er fastsat tilsyn med overholdelse af kravet om nedskrivningsegne passiver i lovforslagets § 205, ligesom indberetning til Finanstilsynet skal ske efter lovforslagets § 206.

I lovforslagets § 209 er det foreslået, at Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for at gennemføre opgaver for en koncern, som er nævnt i lovforslagets §§ 182, 184, 187, 190, 191, 194, 202, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark.

Der henvises til lovforslagets §§ 180-209 samt bemærkningerne hertil.

3.21. Nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter

3.21.1. Gældende ret

Kapitel 17 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter. Reglerne omfatter en række finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber I og finansielle holdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der er fondsmæglerselskab I. Reglerne gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD) som er ændret ved dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (herefter BRRD II).

Et fondsmæglerselskab I omfatter i henhold til § 5, stk. 1, nr. 35, i den gældende lov om finansiel virksomhed fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i lovens bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Det følger af §§ 272 og 273 i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal nedskrive eller konvertere visse nedskrivningsegne forpligtelser i en virksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke vil være levedygtig, medmindre beføjelsen anvendes.

Endvidere er der i §§ 274-276 i lov om finansiell virksomhed regler om, at virksomheder skal sikre, at kontrakter, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder bestemmelser, hvorefter modparten anerkender Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere, samt at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser.

3.21.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget viderefører de gældende regler om nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsegnde forpligtelser som er en gennemførelse af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter BRRD) som er ændret ved dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (herefter BRRD II).

Med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) er der vedtaget en ændring til BRRD, hvorefter BRRD og dermed også BRRD II finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) til at yde eller udføre en eller begge af de i direktivets bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen indebærer, at reglerne for nedskrivningsegne passiver finder anvendelse på en anden gruppe af fondsmæglerselskaber.

Kravet til nedskrivningsegne passiver har til formål at sikre, at en virksomhed har tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering, hvis virksomheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal afvikles eller restruktureres. Formålet med et krav om subordination er at skabe en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og understøtte en troværdig og gennemførlig afvikling. Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for passiver, der kan nedskrives og konverteres, vil de subordinerede instrumenter absorbere tab først. Det understøtter en

troværdig og gennemførlig afvikling og reducerer risikoen for manglende overholdelse af no-creditor-worse-off-princippet, dvs. princippet om at ingen kreditorer eller aktionærer må stilles økonomisk værre i afvikling, end hvis der var tale om en konkurssituation. Den øgede transparens i forhold til kreditorernes risiko i tilfælde af en evt. afvikling bør også lede til en passende prissætning af den subordinerede gæld.

Finanstilsynets pligt til at nedskrive eller konvertere visse nedskrivningsegne forpligtelser i en virksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at virksomheden ikke vil være levedygtig, medmindre beføjelsen anvendes, har til hensigt for så vidt muligt at undgå, at en virksomhed bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal afvikles eller restruktureres.

Parter, der indgår kontrakter, der er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, vil ikke nødvendigvis være opmærksomme på Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere samt Finansiell Stabilitets beføjelser til at suspendere eller begrænse en række rettigheder og forpligtelser. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der i sådanne kontrakter indgår en kontraktbestemmelse om, at forpligtelser og rettigheder, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelser m.v.

Reglerne om nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter bør videreføres for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om nedskrivningsegne passiver, som i dag fremgår af lov om finansiell virksomhed, bidrager til at forberede en hensigtsmæssig afvikling af et fondsmæglerselskab. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at reglerne skal videreføres uændret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter for den gruppe af fondsmæglerselskaber, som BRRD finder anvendelse på efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD for så vidt angår fondsmæglerselskaber vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

3.21.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at reglerne om afviklingsplanlægning videreføres for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Finanstilsynet nedskrivning- og konverteringsbeføjelser foreslås videreført i lovforslagets §§ 210-211.

I lovforslagets §§ 212-213 foreslås at videreføre, at der for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, i kontrakter, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder bestemmelser, hvorefter modparten anerkender Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere, samt at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser.

Der henvises til lovforslagets §§ 210-214 samt bemærkningerne hertil.

3.22. Tilsyn m.v.

3.22.1. Gældende ret

Kapitel 21 i den gældende lov om finansiell virksomhed regulerer Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, herunder tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden samt beføjelser og indgrebsmuligheder. Reglerne udspringer dels af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), der vedrører de kompetente tilsynsmyndigheders tilsyn med fondsmæglerselskaber.

Det er i § 344 i den gældende lov om finansiell virksomhed fastlagt, at Finanstilsynet skal tilrettelægge sin tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og de finansielle markeder. Finanstilsynet skal i sin

tilsynsvirksomhed lægge vægt på holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel, og tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger. Herunder skal Finanstilsynet overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område (EU/EØS). Dette indebærer bl.a., at Finanstilsynet skal samarbejde med andre kompetente tilsynsmyndigheder inden for EU/EØS, herunder overvåge filialer her i landet af EU/EØS-virksomheder samt bistå i tilsynet med filialerne.

Som led i sin tilsynsvirksomhed skal Finanstilsynet i medfør af § 346 i den gældende lov om finansiel virksomhed undersøge de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, såsom fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed. Det er fastlagt, at Finanstilsynet efter en inspektion skal afholde et møde med deltagelse af virksomhedens bestyrelse, direktion, ekstern revisor og den interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden. På mødet skal Finanstilsynet meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen og skal herefter fremsende væsentlige konklusioner i form af en skriftlig rapport til virksomhedens bestyrelse og direktion samt eksterne revisor og eventuelle interne revisionschef.

Finanstilsynet har i sin tilsynsvirksomhed mulighed for i særlige tilfælde at anvende fremmed bistand, jf. § 344 i den gældende lov om finansiel virksomhed, ligesom Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, at afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af forhold af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse, jf. § 347 b i den gældende lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet kan desuden påbyde en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til seks måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil, jf. § 347 c i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan desuden som led i sin tilsynsvirksomhed selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, samt offentliggøre resultaterne af disse, jf. § 352 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Det følger af § 344 d i den gældende lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal udføre opgaver i relation til afviklingsplanlægning hos visse fondsmæglerselskaber med en passende operationel uafhængighed.

For at sikre, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med de finansielle virksomheder, deres forretningsmodeller og risikoprofiler samt deres overholdelse af lov om finansiel virksomhed, regler udstedt i medfør af loven samt EU-retsakter, er Finanstilsynet i medfør af § 347 i den gældende lov om finansiel virksomhed bemyndiget til at indhente alle oplysninger hos finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder, der er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Det er vigtigt, at virksomhederne kan videregive oplysninger i sikker forvisning om, at disse ikke bliver videregivet. Finanstilsynets ansatte er derfor underlagt skærpet tavshedspligt som fastsat i § 354 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Tavshedspligten finder dog ikke anvendelse i samme udstrækning i sager om god skik. Finanstilsynet er endvidere bemyndiget til uden retskendelse at få adgang til de finansielle virksomheders forretningssteder m.v., jf. § 347 i den gældende lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan i medfør af § 347 e i den gældende lov om finansiel virksomhed stille yderligere oplysningskrav til finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber.

De indgrebsmuligheder, Finanstilsynet er tillagt i sin tilsynsvirksomhed i den gældende lov om finansiel virksomhed, omfatter påbud og påtaler vedrørende overtrædelse af den finansielle lovgivning og i form af risikoplysninger i tilfælde, hvor Finanstilsynet konstaterer en væsentlig forøget risiko på et område eller uholdbare elementer i forretningsmodellen, og hvor Finanstilsynet vurderer, at virksomheden bør ændre adfærd, men hvor der ikke er tale om overtrædelse af gældende lovgivning.

Finanstilsynet kan endvidere i visse tilfælde medfør af § 347 d i den gældende lov om finansiel virksomhed træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab eller deltagelse på en markedsplads.

Af øvrige indgrebsmuligheder tillagt Finanstilsynet i den gældende lov om finansiel virksomhed er en række særlige indgrebsmuligheder, herunder i forhold til tidlig indgriben i tilfælde af væsentlig forringelse af den finansielle virksomheds økonomiske forhold, som udgør en risiko for holdbarheden af virksomhedens forretningsmodel m.v., jf. bl.a. lovens §§ 344 b, 349 og 350, samt muligheden for at gribe ind over for en finansiel virksomheds ledelse, jf. lovens § 351.

Finanstilsynet skal efter § 352 a i tilfælde af et fondsmæglerselskabs konkurs m.v. udarbejde og offentliggøre en redegørelse for årsagerne hertil.

Efter § 344 c i den gældende lov om finansiel virksomhed skal Finanstilsynet påse overholdelsen af kravene til anvendelse af interne metoder i forbindelse med opgørelsen af kapitalgrundlagskrav.

Den gældende § 345 i lov om finansiel virksomhed regulerer erhvervsministerens udpegning af Finanstilsynets bestyrelse og direktion samt fastsætter kravene til Finanstilsynets bestyrelse, hvilke opgaver bestyrelsen varetager, hvorledes bestyrelsen træffer afgørelse m.v.

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder desuden i §§ 348 og 348 a bestemmelser om Forbrugerombudsmandens beføjelser over for finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, i relation til handlinger hos virksomhederne, der strider mod god skik m.v. Reglerne omhandler desuden samarbejdet mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet i sådanne sager.

Finanstilsynets tilsynsvirksomhed omfatter også udenlandske finansielle virksomheders aktiviteter her i landet, herunder samarbejdet med de udenlandske kompetente tilsynsmyndigheder herom. I forhold til EU/EØS-investeringselskaber, der udøver grænseoverskridende virksomhed gennem filial eller tilknyttet agent etableret her i landet, fører Finanstilsynet værtslandstilsyn med visse investorbeskyttende regler, herunder god skik-reglerne, jf. § 1, stk. 4, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet er i medfør af § 351 a i den gældende lov om finansiel virksomhed tillagt beføjelse til efter involvering af det EU/EØS-investeringselskabets kompetente tilsynsmyndighed at

gribe ind over for EU/EØS-investeringselskabet, der efter Finanstilsynets vurdering udgør en risiko for kunderne samt den finansielle stabilitet og markedernes ordentlige funktion.

3.22.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), der vedrører de kompetente tilsynsmyndigheders tilsyn med fondsmæglerselskaber.

Finanstilsynet er udpeget som kompetent tilsynsmyndighed til at håndhæve MiFID II og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR) som gennemført ved den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven, og er i medfør af loven tillagt de tilsyns- og sanktionsbeføjelser, der er tillagt de kompetente tilsynsmyndigheder i MiFID II, og som bl.a. omfatter undersøgelsesbeføjelser og beføjelse til at påbyde afhjælpende foranstaltninger samt administrative sanktioner ved overtrædelse af lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven samt MiFID II-reguleringen i øvrigt. Foranstaltninger og sanktioner skal være effektive og stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Finanstilsynet er på samme vis som under MiFID II udpeget som kompetent tilsynsmyndighed i forhold til IFD og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR), herunder tillagt undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at gribe ind og påbyde foranstaltninger i relation til håndhævelsen af IFD og IFR. De kompetente tilsynsmyndigheder er bl.a. tillagt beføjelse til at påbyde foranstaltninger i relation til at styrke kapitalgrundlaget, styrke risikostyringsprocedurer, reducere risici, herunder operationelle risici, m.m. De kompetente tilsynsmyndigheder er bl.a. tillagt beføjelse til at fastsætte et individuelt solvenskrav eller et særligt likviditetskrav i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskabs risici ikke er tilstrækkeligt dækket af kravene hertil i IFD. De kompetente tilsynsmyndigheder er desuden tillagt skønmæssig beføjelse til at påbyde et fondsmæglerselskab af en vis størrelse, som udfører bankliggende aktiviteter, at opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (herefter CRR) i stedet for IFR med den følge, at investeringsselskabet skal underlægges de tilsynsmæssige rammer i Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (herefter CRD IV) i stedet for IFD. De kompetente tilsynsmyndigheder er desuden pålagt at føre kontrol med fondsmæglerselskabers anvendelse af interne metoder i forbindelse med opgørelsen af kapitalgrundlagskrav i IFR (K-faktorkravet).

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at reglerne om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, som i dag fremgår af den gældende lov om finansiel virksomhed, bidrager til at sikre et effektivt tilsyn samt sikrer en korrekt gennemførelse af MiFID II og IFD. Det er endvidere Erhvervsministeriets opfattelse, at tilsynsordningerne, der fremgår af IFD, der implementeres med lovforslaget, understøtter Finanstilsynets risikobaserede tilgang til tilsynsvirksomheden. Erhvervsministeriet finder det desuden hensigtsmæssigt med en direktivnær implementering af tilsynsordningerne, da det medvirker til skabe lige vilkår for investeringsselskaber i Unionen til gavn for de danske fondsmæglerselskaber og deres kunder.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at de gældende regler om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed skal videreføres uændret for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med de ændringer, der følger af implementeringen af IFD.

3.22.3. Lovforslaget indhold

De gældende regler om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed af relevans for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt investeringsselskaber foreslås videreført uændret i lovforslagets kapitel 22-24 med de ændringer, der følger af en direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD). Desuden foreslås af hensyn til reglernes overskuelighed en opsplittning af enkelte af bestemmelserne, der indebærer redaktionelle og sproglige ændringer uden materiel betydning.

I lovforslagets § 215 foreslås det videreført, at Finanstilsynet påser fondsmæglerselskabers, fondsmæglerholdingvirksomheders og blandede holdingvirksomheders overholdelse af loven og regler udstedt i medfør af loven samt øvrige for fondsmæglerselskaber relevante delegerede EU-retsakter. Finanstilsynets mulighed for i visse tilfælde at fravige bestemmelser for koncerner fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven foreslås videreført i lovforslagets § 219. I lovforslagets § 215 foreslås

det at videreføre en bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af bestemte bestemmelser.

Lovforslaget indebærer, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der yder investeringservice og -aktiviteter, vil være underlagt den foreslåede lov fsva. den yde og udførte investeringservice. Med lovforslagets § 215 a foreslås det, at Finanstilsynet kan bestemme, at tilsynet med et pengeinstituts, et realkreditinstituts eller investeringsforvaltningsselskabs ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1 kan ske i henhold til reglerne herfor i lov om finansiel virksomhed på samme vis som Finanstilsynets øvrige tilsyn med pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller investeringsforvaltningsselskabet.

De øvrige gældende generelle regler om tilsyn af relevans for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder foreslås videreført i lovforslagets § 216, herunder de gældende bestemmelser om Finanstilsynets tilrettelæggelse af den sædvanlige tilsynsvirksomhed samt mulighed for i særlige tilfælde at anvende fremmed bistand.

Finanstilsynets forpligtelse til at udføre opgaver i relation til afviklingsplanlægning hos visse fondsmæglerselskaber med en passende operationel uafhængighed foreslås videreført i lovforslagets § 217.

Det foreslås i lovforslagets § 218, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af den gældende lov om finansiel virksomhed.

I lovforslagets § 220 foreslås det videreført, at Finanstilsynet skal undersøge fondsmæglerselskabers, og fondsmæglerholdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og inspektioner, og i lovforslagets §§ 221 foreslås de gældende regler for gennemførelse af inspektioner videreført. Det foreslås i lovforslagets §222 at videreføre reglerne om undersøgelser vedrørende gennemsigtighed på det finansielle marked.

Finanstilsynets muligheder for at påbyde fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder forpligtelser i relation til tilsynsvirksomheden, herunder i forhold til uvildige undersøgelser og adgang for sagkyndige personer foreslås videreført i lovforslagets §§ 223-224.

I lovforslagets §§ 225-226 foreslås Finanstilsynets forpligtelse til at gennemføre regnskabskontrol og kontrol af anvendelsen af interne metoder i forbindelse med opgørelsen af kapitalgrundlagskrav videreført.

Fondsmæglerselskabernes og fondsmæglerholdingvirksomhedernes m.fl. forpligtelser til at give Finanstilsynets oplysninger og adgang til forretningssteder i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsvirksomhed foreslås videreført i lovforslagets §§ 227-229.

Det foreslås i lovforslagets § 230 at implementere Finanstilsynets skønsmæssige beføjelse i medfør af artikel 5 i IFD til over for et fondsmæglerselskab af en vis størrelse, som udfører banklignende aktiviteter, at træffe afgørelse om, at fondsmæglerselskabet skal anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter i stedet for kravene i IFD.

I lovforslagets 231-232 foreslås det at videreføre Finanstilsynets tilsynsbeføjelser til at påbyde udarbejdelse af en redegørelse og plan for et fondsmæglerselskabs økonomiske stilling og fremtidsudsigter og påbyde at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af væsentlig forringelse af fondsmæglerselskabets økonomiske situation.

Finanstilsynets beføjelse til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til fondsmæglerselskaber samt yderligere oplysninger foreslås videreført i lovforslagets § 233-234.

Med lovforslagets § 236 foreslås Finanstilsynets beføjelse vedrørende midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab eller deltagelse på en markedsplads videreført.

Finanstilsynets beføjelser i relation til afsættelse af ledelsesmedlemmer og et berørt ledelsesmedlems eller et berørt fondsmæglerselskabs rettigheder i sådant tilfælde foreslås videreført i lovforslagets § 235.

I lovforslagets § 238 foreslås Finanstilsynets beføjelse i relation til reglerne om tidlig indgriben i tilfælde, hvor der er risiko for, at et fondsmæglerselskab ikke kan opretholde sin tilladelse, til at føre drøftelser med interessererede parter og interessenter med henblik på at finde en løsning på fondsmæglerselskabets situation, videreført, herunder Finanstilsynets forpligtelser over for Finansiell Stabilitet i en sådan situation.

Finanstilsynets forpligtelse til i tilfælde af et fondsmæglerselskabs konkurs m.v. at udarbejde redegørelse for årsagerne hertil foreslås videreført i lovforslagets § 239.

Det foreslås i lovforslagets § 237 at videreføre Finanstilsynets beføjelse til at påbyde et børsnoteret fondsmæglerselskab, der ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til de internationale regnskabsstandarder, at berigtige forholdet og evt. offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger.

Forbrugerombudsmandens beføjelser over for fondsmæglerselskaber i sager vedrørende god skik samt arbejdsdelingen mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet i sådanne sager foreslås videreført i lovforslagets § 240-241.

Finanstilsynets tilsynsforpligtelser og -beføjelser over for investeringsselskaber, herunder samarbejdsforpligtelser med de udenlandske kompetente tilsynsmyndigheder, foreslås videreført i lovforslagets §§ 242-246.

Der henvises til lovforslagets §§ 215-246 samt bemærkningerne hertil.

3.23. Tavshedspligt og offentliggørelse

3.23.1. Gældende ret

Efter § 354, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens § 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet, samt oplysninger modtaget fra udenlandske myndigheder m.v. Det samme

gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Tilsvarende gælder bestemmelsen også for Erhvervsstyrelsens ansatte for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i den gældende lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen om tavshedspligt, der udspringer af EU-reguleringen, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV), bidrager til sikring af et effektivt tilsyn derved, at tavshedspligten bidrager til sikkerhed for, at fortrolige oplysninger kun anvendes til brug for Finanstilsynets tilsyns- og afviklingsvirksomhed.

Finanstilsynet kan – uanset tavshedspligten efter § 354, stk. 1, i den gældende lov om finansiel virksomhed – offentliggøre afgørelser, tilsynsreaktioner og politianmeldelser. Det følger således af § 354 a i den gældende lov om finansiel virksomhed, at afgørelser om tilsynsreaktioner til virksomheder under tilsyn, der træffes af Finanstilsynets bestyrelse, offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Det samme gælder tilsynsreaktioner over for virksomheder, der ikke er under tilsyn.

Det følger desuden af § 354 e i den gældende lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet på sin hjemmeside offentliggør påtaler, påbud eller tvangsbøder for overtrædelse af en række af lovens bestemmelser. Offentliggørelsen omfatter også navnet på virksomheden eller personen. Det samme gælder for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse.

Der sker dog ikke offentliggørelse, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må desuden heller ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i den gældende lov om offentlighed i forvaltningen. For fysiske personer vil der desuden ikke ske offentliggørelse, hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

3.23.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD), der bl.a. regulerer de kompetente tilsynsmyndigheders tavshedspligt og offentlighedspligt.

Det følger af artikel 15 i IFD, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder og alle personer, der arbejder for eller har arbejdet for disse kompetente myndigheder, herunder de personer, der er omhandlet i artikel 76, stk. 1, i MiFID II, er underlagt tavshedspligt med henblik på IFD og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR). Fortrolige oplysninger, som sådanne kompetente myndigheder og personer modtager i forbindelse med deres hverv, må kun videregives i summarisk eller i samlet form, forudsat at enkeltstående fondsmæglerselskaber eller personer ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af strafferet. Hvis et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs eller er genstand for tvangslikvidation, kan fortrolige oplysninger, der ikke vedrører tredjemand, videregives under en civil retssag eller handelsretssag, hvis sådan videregivelse er nødvendig for at gennemføre denne retssag.

Artikel 76 i MiFID II, som der er refereret til ovenfor, omhandler samme tavshedspligt med henblik på MiFID II og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR).

Det følger desuden af artikel 16 i IFD, at de kompetente myndigheder samt Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) eller artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant, med henblik på at udføre deres tilsynsopgaver i henhold til IFD og IFR og for at udveksle oplysninger kan indgå samarbejdsaftaler med tilsynsmyndighederne i tredjelande samt med myndigheder eller organer i tredjelande med ansvar for en række nærmere angivne

opgaver, forudsat at de videregivne oplysninger er omfattet af en tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, som er fastsat i artikel 15 i IFD.

Samme mulighed for de kompetente myndigheder og ESMA til samarbejdsaftaler med tilsynsmyndighederne i tredjelande med henblik på at udføre deres tilsynsopgaver i henhold til MiFID II og MiFIR følger af artikel 88 i MiFID II.

Efter artikel 20 i IFD skal medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder på deres officielle websted uden ugrundet ophold offentliggør alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, og som ikke er blevet appelleret eller ikke længere kan appelleres. Denne offentliggørelse skal omfatte oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og navnet på den fysiske eller juridiske person, som sanktionen pålægges, eller over for hvem foranstaltningen træffes. Oplysningerne offentliggøres først, efter at nævnte person er blevet underrettet om sanktionerne eller foranstaltningerne og kun i det omfang, at offentliggørelsen er nødvendig og forholdsmæssig. Oplysningerne vil dog skulle offentliggøres i anonymiseret form, hvis i) offentliggørelse af personoplysninger, såfremt sanktionen eller foranstaltningen er pålagt en fysisk person, anses for at være uforholdsmæssig ii) offentliggørelse ville skade en igangværende strafferetlig efterforskning eller stabiliteten på de finansielle markeder iii) offentliggørelse ville påføre de pågældende investeringsselskaber eller fysiske personer uforholdsmæssig stor skade. Der vil efter artikel 20 i IFD tillige kunne ske offentliggørelse af tilsynsreaktioner, der er appelleret. I sådanne tilfælde skal tilsynsmyndigheden offentliggøre oplysninger om appelstatus og resultatet af appellen på deres officielle websted.

Samme offentliggørelsespligt med henblik på MiFID II og MiFIR følger af artikel 71 i MiFID II.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at fortrolige oplysninger om fondsmæglerselskaber, som Finanstilsynet modtager som led i tilsyns- eller afviklingsvirksomheden eller fra Finansiell Stabilitet, fortsat omfattes af en tilsvarende tavshedspligt som den, der følger af den gældende lov om finansiel virksomhed.

Erhvervsministeriet vurderer således, at det er centralt for en effektiv tilsynsvirksomhed, at de virksomheder, der er underlagt tilsyn efter lovforslaget, og deres kunder kan nære tillid til, at Finanstilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Samtidigt er det Erhvervsministeriets vurdering, at det er væsentligt for tilliden til den finansielle sektor, at der er mest mulig gennemsigtighed, når Finanstilsynet pålægger tilsynsreaktioner eller foretager politianmeldelse. Derfor bør offentligheden kunne få kendskab til Finanstilsynets afgørelser m.v., herunder navnet på den person eller virksomhed, som afgørelsen retter sig mod. På den baggrund finder Erhvervsministeriet, at der bør være den samme åbenhed om Finanstilsynets praksis og tilsynsreaktioner i forhold til virksomheder, der er under tilsyn, som den der i dag følger af den gældende lov om finansiell virksomhed.

3.23.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås på den baggrund at videreføre bestemmelserne om tavshedspligt og offentliggørelse i den gældende lov om finansiell virksomhed. Tilsyns- og afviklingssager omfattet af lovforslaget vil således være underlagt den samme tavshedspligt som i dag gælder efter den gældende lov om finansiell virksomhed, og som ligeledes er indeholdt i artikel 15 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD) samt artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR).

Ligeledes vil Finanstilsynet i samme omfang som det i dag gælder efter den gældende lov om finansiell virksomhed skulle offentliggøre afgørelser, tilsynsreaktioner og politianmeldelser i overensstemmelse med artikel 20 i IFD samt artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II). Den offentliggørelsesordning, der videreføres med lovforslaget, svarer således bl.a. til § 354 e i den gældende lov om finansiell virksomhed, der henvises til punkt 2.9.1.3 i lovforslag nr. L 133 om ændring af lov om finansiell virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning Europa-Parlamentets og Rådets for-

ordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber samt lovgivning vedrørende SIFI'er m.v.) fra folketingsåret 2013-14. Ordningen indebærer, at der sker en fravigelse af databeskyttelseslovgivningens regler, jf. databeskyttelsesloven § 1, stk. 3, om behandling af personoplysninger i anden lovgivning inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, der går forud for reglerne i databeskyttelsesloven.

Der henvises til lovforslagets §§ 247 a–247 d samt bemærkningerne hertil.

3.24. Parter, frister og kommunikation

3.24.1. Gældende ret

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder bestemmelser om, hvem der anses som parter i forhold til Finanstilsynet. Lovens partsbegreb afviger fra forvaltningslovens udgangspunkt. Som parter anses den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af loven eller en række EU-retsakter, jf. lovens § 355. Partsbegrebet efter loven omfatter således som udgangspunkt kun adressaten for afgørelsen. Bestemmelsen indeholder desuden en række undtagelser til udgangspunktet, bl.a. i forhold til afgørelser om egnethed og hæderlighed, hvor både virksomheden og den pågældende person anses som parter.

Det følger af § 357 i den gældende lov om finansiel virksomhed, at de frister, der er fastsat i eller i henhold til loven, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dags- som uge-, måneds- og årsfrister. Er fristen angivet i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Hvis den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden, uanset dens længde. Er fristen angivet i år, udløber fristen på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted. Udløber en frist

i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.

I kapitel 2 a i den gældende lov om finansiel virksomhed er fastsat regler om digital kommunikation. I kapitlet er regler om skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet, erhvervsministeren og Erhvervsstyrelsen. Bl.a. bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation med myndighederne skal foregå digitalt.

3.24.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD). IFD indeholder ikke bestemmelser om parter, beregning af frister eller kommunikation med myndigheder fastsat i medfør af direktivet.

Erhvervsministeriet finder, at det vil være hensigtsmæssigt, at frister, der fastsættes i lovforslaget beregnes på samme måde som efter den gældende lov om finansiel virksomhed, således at finansielle virksomheder, der omfattes af mere end ét regelsæt på det finansielle område, ikke skal beregne frister på forskellige måder afhængigt af det enkelte regelsæt.

Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at kapitlets regler om parter, beregning af frister og kommunikation med myndigheder bør videreføres uden ændringer i lovforslaget.

3.24.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås i lovforslaget at videreføre alle bestemmelser i den gældende lov om finansiel virksomhed om partsstatus, frister og kommunikation.

Der henvises til lovforslagets §§ 248-253 samt bemærkningerne hertil.

3.25. Straffebestemmelser

3.25.1. Gældende ret

Efter § 373 i den gældende lov om finansiel virksomhed straffes overtrædelser af en række af lovens bestemmelser med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. I regler udstedt i medfør af loven kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af de udstedte bestemmelser samt for ikke at efterkomme påbud givet i henhold til forskrifterne. Der kan pålægges juridiske personer strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Undlader et medlem af bestyrelsen eller direktionen for en virksomhed omfattet af den gældende lov om finansiel virksomhed, herunder fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingselskaber, at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, kan vedkommende straffes med bøde eller fængsel indtil to år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovens § 373, stk. 6. Endvidere kan virksomheder eller personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til investorer m.fl., eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for den finansielle virksomhed eller investorer m.fl., straffes med bøde eller fængsel indtil to år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter straffelovens § 290 b, stk. 1, eller den øvrige lovgivning, jf. § 373, stk. 7.

Der er i § 373, stk. 8, i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsat en forældelsesfrist på fem år. Der gælder dog efter bestemmelsens stk. 9 en forlænget forældelsesfrist på 10 år for overtrædelser af visse af lovens bestemmelser.

Principperne for udmåling af bødestraffe for overtrædelser af den gældende lov om finansiel virksomhed eller overtrædelse af regler udstedt i medfør af loven er fastsat i lovens § 373, stk. 11 og 12.

Erhvervsministeren kan efter § 373 a i den gældende lov om finansiel virksomhed fastsætte regler om, at Finanstilsynet i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. Bemyndigelse efter den gældende § 373 a er begrænset til nærmere angivne sager om overtrædelser af loven og regler udstedt i medfør af loven, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde. Bestemmelsen er anvendt til at

udstede bekendtgørelse nr. 186 af 8. marts 2011 om anvendelse af administrative bødeforelæg på det finansielle område.

Efter § 374 i den gældende lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge en finansiel virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, bestyrelse, direktion, eksterne revisor, interne revisionschef, likvidator, filialbestyrer eller repræsentantskab daglige eller ugentlige bøder, hvis de pågældende undlader i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller regler udstedt i medfør af loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen. Som tvangsmiddel kan Finanstilsynet pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

3.25.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), der bl.a. regulerer administrative sanktioner m.v. over for fondsmæglerselskaber.

Det følger af artikel 18 i IFD, at medlemsstaterne fastsætter regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger og sikrer, at deres kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge sådanne sanktioner og foranstaltninger ved overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører IFD, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR). Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at fasttætte bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet.

Tilsvarende bemyndigelse følger af artikel 70 i MiFID II for så vidt angår overtrædelser af nationale bestemmelser, der gennemfører MiFID II, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFIR).

Det følger desuden af artikel 54 i IFD, at medlemsstaterne skal sikre, at administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, der har til formål at bringe overtrædelser af de love og administrative bestemmelser, der gennemfører IFD, til ophør eller at afhjælpe eller at gøre noget ved

årsagerne til sådanne overtrædelser, kan pålægges fondsmæglerholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber eller deres reelle ledelser.

For at sikre et effektivt tilsyn skal Finanstilsynet påse, at bestemmelserne i lovforslaget efterleves, herunder undersøge mulige overtrædelser af loven. Bliver Finanstilsynet bekendt med, at der kan være sket en strafbar overtrædelse af loven, vil Finanstilsynet kunne anmelde dette til politiet, medmindre det vurderes, at det vil være mere hensigtsmæssigt med en tilsynsreaktion såsom eksempelvis påbud eller påtale.

Erhvervsministeriet finder, at de gældende straffbestemmelser i §§ 372-374 fastsætter et strafansvar, herunder strafferamme, der er passende for den finansielle branches, herunder fondsmæglerselskabers, betydning for samfundet. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at bestemmelserne bør videreføres i lovforslaget. Erhvervsministeriet finder dog samtidig, at der bør ske en forenkling af strukturen i kapitlet med henblik på, at det bliver nemmere at identificere de relevante bestemmelser om strafansvar mv. for den part, der skal anvende loven.

3.25.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås i lovforslagets at videreføre alle gældende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed. Med henblik på at skabe bedre overblik og en mere enkel struktur foreslås det at opsplitte en række af de nuværende bestemmelser på flere paragraffer. Samtidig foreslås en øget anvendelse af underoverskrifter.

Der henvises til lovforslagets §§ 254-262 samt bemærkningerne hertil.

3.26. Delegations- og klagebestemmelser

3.26.1. Gældende ret

Det følger af § 371 i den gældende lov om finansiel virksomhed, at hvis erhvervsministeren henlægger sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger af § 372 i den gældende lov om finansiel virksomhed, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven samt i henhold til visse EU-forordninger og -direktiver kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Det følger af den generelle bemyndigelsesbestemmelse i § 372 a i den gældende lov om finansiel virksomhed, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen efter en række forordninger og direktiver.

3.26.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (herefter MiFID II) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), der bl.a. regulerer klageretten i relation til de kompetente myndigheders afgørelser.

Det følger af artikel 23 i IFD, at medlemsstaterne skal sikre, at afgørelser og foranstaltninger, der træffes i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (herefter IFR) eller i medfør af love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med IFD, kan påklages. IFD indeholder ikke bestemmelser om beregning af frister eller kommunikation med myndigheder fastsat i medfør af direktivet.

Tilsvarende følger af artikel 74 i MiFID II i relation til afgørelser, der træffes i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller i medfør af love og administrative bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med MiFID II.

Erhvervsministeriet finder det væsentligt, at fondsmæglerselskaber, der vil være underlagt tilsyn efter lovforslaget, fortsat vil være tillagt de samme rettigheder som gjaldt for fondsmæglerselskaber efter den gældende lov om finansiel virksomhed. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der også fremover vil være behov for at kunne henlægge nogle af erhvervsministerens beføjelser til Finanstilsynet

og eventuelt i den forbindelse afskære klageadgang til erhvervsministeren. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at kapitlets regler om delegations- og klagebestemmelser bør videreføres uden ændringer i lovforslaget.

3.26.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås i lovforslagets at videreføre alle bestemmelser i den gældende lov om finansiel virksomhed om delegations- og klagebestemmelser.

Der henvises til lovforslagets §§ 263-265 samt bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner, kommuner eller staten.

Lovforslaget vurderes at efterleve de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Herudover vurderes lovforslaget at efterleve principperne for agil lovgivning.

Lovforslaget muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller, idet lovforslaget ikke forventes at opstille hindringer for eksempelvis brug af nye teknologier m.v. Lovforslaget er enkelt og formålsbestemt, idet lovforslaget ikke forventes at opstille detaljerede krav, der gør det vanskeligt for fondsmæglerselskaberne at anvende nye teknologier og forretningsmodeller. Lovforslaget er desuden teknologineutral, idet lovforslaget ikke forventes at opstille krav om anvendelse af specifikke teknologier eller løsninger som en forudsætning for at overholde lovens formål. Lovforslaget er også helhedstænkende, idet fondsmæglerselskaberne forventes at kunne anvende allerede eksisterende systemer.

Princippet om brugervenlig digitalisering er ikke relevant for lovforslaget, da lovforslaget ikke retter sig mod det offentliges implementering af regulering gennem erhvervsrettede digitale løsninger.

Lovforslaget bidrager til en forenklet offentlig administration ved at samle alle relevante bestemmelser for fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter i én særskilt sektorlov.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter har til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD), der skal være implementeret i national ret med virkning fra den 26. juni 2021. Hertil kommer gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorbering- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2007/36 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (herefter regnskabsdirektivet).

IFD of IFR erstatter tilsynsordningerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR) og udgør tilsynsordninger, der i modsætning til CRD IV og CRR er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler.

Med lovforslaget er der desuden efter anbefaling fra arbejdsgruppen med eftersynet af den finansielle regulering lagt op til at imødekomme branchens ønske om klarhed og overblik over reguleringen, uden at der ændres på de regler og det beskyttelsesniveau, som reglerne i dag sikrer for kunder, der efterspørger investeringsservice og -aktiviteter. Lovforslaget har derfor også til formål at udskille regler for fondsmæglerselskaber samt de særlige regler, der gælder ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, fra lov om finansiel virksomhed, så kunder og virksomheder lettere kan få et overblik over den regulering, der er specifik for fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter.

Med lovforslaget foreslås bestemmelser fra den gældende lov om finansiel virksomhed, der vedrører fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, videreført uden indholdsmæssige ændringer i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter bortset fra de bestemmelser, der berøres af implementeringen af IFD. Disse bestemmelser fra den gældende lov om finansiel virksomhed foreslås ændret i overensstemmelse med en direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber med sigte på at skabe lige vilkår, herunder økonomiske, for opstart og drift af fondsmæglerselskaber her i landet og i resten af Den Europæiske Union.

Bestemmelser i den gældende lov om finansiel virksomhed for fondsmæglerselskaber og for ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, der ikke er berørt af implementeringen af IFD og implementeringen af ændringer til andre EU-direktiver vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD, foreslås hovedsageligt videreført uden materielle ændringer. Videreførelsen af gældende regler indebærer redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger, der hovedsageligt vedrører tilpasning til, at reglerne alene skal finde anvendelse på fondsmæglerselskaber.

En videreførelse af de gældende regler for fondsmæglerselskaber indebærer også, at de gældende nationale særregler videreføres i den nye lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Lovforslaget forventes at have positive økonomiske og administrative konsekvenser for de danske fondsmæglerselskaber derved, at IFD og IFR har til hensigt at reducere såvel kapitalgrundlagsskravene som de administrative byrder for størstedelen af fondsmæglerselskaberne.

Der må forventes mindre omstillingsbyrder, som dog kan være vanskelige at opgøre, særligt da flere krav, herunder rapporteringskrav, fastsættes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i konsultation eller samarbejde med Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed i delegerede retsakter (RTS). Omstillingsbyrderne forventes størst for de fondsmæglerselskaber, der udøver de mest risikofyldte aktiviteter.

Generelt må der for alle fondsmæglerselskaber forventes engangsomkostninger i forbindelse med tilpasningen til den nye EU-regulering, der ikke vurderes at være væsentlige.

Dertil kommer, at der må forventes mindre løbende administrative omkostninger for fondsmæglerselskaberne i forbindelse med den løbende efterlevelse af den nye regulering. De løbende administrative omkostninger forventes størst for de fondsmæglerselskaber, der udøver de mest risikofyldte aktiviteter. Dog forventes disse omkostninger opvejet af generelt færre administrative byrder for fondsmæglerselskaberne.

Vedtagelsen af en særskilt sektorlov for fondsmæglerselskaber og ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter forventes desuden at bidrage til klarhed og overblik over reguleringen, der på sigt også vil resultere i positive administrative og deraf positive økonomiske konsekvenser for fondsmæglerselskaberne.

Der forventes ikke øvrige positive eller negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, og lovforslaget forventes ikke at have væsentlige adfærdsvirkninger.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke nye administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter har til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber (IFD), der skal være implementeret i national ret med virkning fra den 26. juni 2021. IFD udgør sammen med Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber (IFR) nye tilsynsordninger for fondsmæglerselskaber, der er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabers forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler.

Derudover har forslaget til formål at videreføre gældende regler for fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber (BRRD), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringselskabers tabsabsorbering- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2007/36 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (herefter regnskabsdirektivet).

Forslaget indeholder endvidere en gennemførelse af følgende EU-regulering for så vidt angår tilsynet med fondsmæglerselskaber: 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber og forordninger udstedt i medfør heraf, 2) forordninger og regler udstedt i medfør af direktiv Europa-Parla-

mentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investerings-selskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investerings-selskaber, 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, 4) Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, 5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelse og 9) Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea.

Betegnelsen investeringsselskab bruges i den gældende lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør heraf om udenlandske virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter et andet land inden eller uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU/EØS), mens betegnelsen fondsmæglerselskaber bruges om danske investeringsselskaber.

I gennemførelsen lægges der vægt på en implementering i tråd med EU-reguleringen, der tager hensyn til sikring af ens konkurrencevilkår mellem danske fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber i sammenlignelige EU-lande uden at sætte hensynet til investorbeskyttelsen samt den samlede finansielle sektor og dermed den finansielle stabilitet over styr. Fleksibilitet og undtagelsesmuligheder vil således blive udnyttet, i det omfang dette er foreneligt med et såvel risikobaseret og forsvarligt tilsyn med fondsmæglerselskaber. I implementeringen og gennemførelsen af de omhandlede EU-retsakter vil indgå overvejelser om mulige alternativer til regulering

under hensyntagen til sikring af et risikobaseret og effektivt tilsyn med fondsmæglerselskaber. Tilsvarende gælder for så vidt angår muligheder for senere ikrafttrædelsestidspunkter.

Bindende tekniske standarder samt delegerede retsakter, som Kommissionen udsteder som forordninger, gælder umiddelbart og direkte i Danmark og vil derfor ikke skulle gennemføres i dansk ret. I det omfang, det er tilladt eller krævet i henhold til EU-retten, kan supplerende regulering vise sig at være nødvendig for disse direkte gældende retsakter.

EU-retten stiller ikke krav om, hvorvidt gennemførelsen af direktiver gennem bekendtgørelser eller lov. Som en følge af, at de europæiske tilsynsmyndigheder har mulighed for at udstede bindende tekniske standarder eller retningslinjer, vil der på en række områder være behov for at kunne tilpasse de mere detaljerede og tekniske dele af reguleringen hurtigere og mere smidigt. Det foreslås derfor, at en række områder bliver reguleret på bekendtgørelsesniveau og ikke direkte i loven.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. november 2020 til den 11. december 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet

Advokatsamfundet

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)

Børsmæglerforeningen Danmark

Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA)

Danmarks Nationalbank

Dansk Aktionærforening

Dansk Investor Relations Forening - DIRF

Danske Advokater

Den Danske Finansanalytikerforening

Den danske Fondsmæglerforening

FinansDanmark

Forbrugerrådet Tænk

Foreningen af Interne Revisorer
 Foreningen Danske Revisorer
 Forsikring og Pension
 FSR – Danske Revisorer
 Investering Danmark
 Landsdækkende banker
 Lokale Pengeinstitutter
 Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD)
 NASDAQ Copenhagen A/S
 VP Securities A/S
 Erhvervsministeriet
 Forbrugerombudsmanden
 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Det skønnes, at lovforslaget ikke vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet, som ligger over bagatelgrænsen på 10 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Det er vurderingen, at de administrative konsekvenser af lovforslaget ikke overstiger 4 mio. kr. årligt, hvorfor konsekvenserne ikke er blevet kvantificeret nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber (BRRD), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringselskabers tabsabsorbering- og rekapitaliseringskapacitet (BRRD II), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2007/36 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (aktionærrettighedsdirektivet) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (herefter regnskabsdirektivet).</p>	

	JA	NEJ
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt x)	X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den gældende § 1 i lov om finansiel virksomhed fastlægger lovens anvendelsesområde, der bl.a. finder anvendelse på finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen foreslås videreført for de virksomheder, som lovforslaget skal finde anvendelse på, herunder fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven finder anvendelse på fondsmæglerselskaber samt virksomhed omfattet af §§ 2-9, jf. dog stk. 2-3.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber samt virksomhed omfattet af lovforslagets §§ 2-9 er undergivet lovens bestemmelser, jf. dog stk. 2-3, som er modifikationer hertil.

Virksomheder, der som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af lovforslagets bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af lovforslagets bilag 2, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandler, medmindre virksomheden allerede har tilladelse efter § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Dvs. tilladelse som henholdsvis pengeinstitut, realkreditinstitut og investeringsforvaltningsselskab.

Værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er fondsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber må kun yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af lovforslagets bilag 1.

Fondsmæglerselskaber er i udgangspunktet omfattet af alle lovens bestemmelser, jf. dog det foreslåede stk. 1 og 2. Derudover er små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, j. lovforslagets § 10, stk. 1, undtaget fra eller kan af Finanstilsynet undtages fra visse af lovens bestemmelser, hvilket fremgår eksplicit af de omhandlede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelser, der gennemfører afsnit IV og V i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber omfattet af § 230 og på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber omfattet af lovforslagets § 230 er undtaget de bestemmelser, der er oplyst.

I medfør af lovforslagets § 230 kan Finanstilsynet ved afgørelse beslutte at anvende kravene i CRR på et fondsmæglerselskab med tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, som ikke er en råvare- og emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringselskab, hvis visse betingelser er opfyldt. Bestemmelsen gennemfører artikel 5 i IFD, og der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 230.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter endvidere, at fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 2 og 5, i IFR er undtaget de bestemmelser, der er oplyst. Denne afgrænsede gruppe af fondsmæglerselskaber vil i stedet være omfattet af CRR og bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører afsnit VII og VIII i CRD, jf. lovforslagets § 278.

Lovforslaget skal bl.a. udskille fondsmæglerselskaber samt de særlige regler, der gælder ved ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, fra lov om finansiel virksomhed, hvorefter fondsmæglerselskaber med undtagelserne i den foreslåede bestemmelse ikke længere vil være omfattet af lov om finansiel virksomhed. Dog kan de største og mest indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber have forretningsmodeller og risikoprofiler, der svarer til bankers. Disse fondsmæglerselskaber leverer »banklignende« tjenesteydelser og vil kunne påtage sig risici i betydeligt omfang, hvormed de udgør en trussel mod stabile og velfungerende finansielle markeder på linje med signifikante banker. Det er derfor hensigtsmæssigt, at disse fondsmæglerselskaber fortsat er underlagt reglerne i CRR og CRD.

Efter artikel 1, stk. 2, i IFR skal et fondsmæglerselskab for at være omfattet af CRR og bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører afsnit VII og VIII i CRD, som minimum have tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, og må ikke være en råvare- og emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringselskab. Endvidere skal en af følgende betingelser være opfyldt: i) den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 15 mia. euro, beregnet som et gennemsnit af de foregående 12 måneder, eksklusive værdien af enkeltaktiverne i dattervirksomheder etableret uden for Den Europæiske Union, der yder eller udføre investeringsservice og -aktiviteter

omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, ii) den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver er mindre end 15 mia. euro, og fondsmæglerselskabet er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle de virksomheder i koncernen, der enkeltvis har samlede aktiver på mindre end 15 mia. euro, og som yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, udgør eller overstiger 15 mia. euro, alle beregnet som et gennemsnit af de foregående 12 måneder, eksklusiv værdien af enkeltaktiverne i dattervirksomheder etableret uden for Den Europæiske Union, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, eller iii) fondsmæglerselskabet er omfattet af en afgørelse truffet af Finanstilsynet i overensstemmelse med lovforslagets § 230.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

CRR ophører med at finde anvendelse, hvis et fondsmæglerselskab ikke længere overholder en eller flere en af de tærskler, der er gengivet i nr. i)-ii) ovenfor beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder, eller hvis Finanstilsynet træffer beslutning herom i overensstemmelse med lovforslagets § 230. Fondsmæglerselskabet er forpligtet til uden unødigt forsinkelse at underrette Finanstilsynet om enhver overskridelse af en tærskel i denne periode.

I medfør af artikel 1, stk. 5, i IFR skal et fondsmæglerselskab for at være omfattet af CRR og bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører afsnit VII og VIII i CRD, som minimum have tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, og må ikke være en råvare- og emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringselskab. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskabet omfattes af kravene i CRR, hvis i) fondsmæglerselskabet er en dattervirksomhed og indgår i tilsynet på konsolideret niveau med et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i overensstemmelse med bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, i CRR, ii) fondsmæglerselskabet underretter Finanstilsynet i henhold til IFR og, hvis det er relevant, den konsoliderende tilsynsmyndighed og iii) Finanstilsynet konkret vurderer, at anvendelsen af kapitalgrundlagskravene i CRR på individuelt niveau på investeringsselskabet og på konsolideret niveau på koncernen, alt efter hvad der

er relevant, er tilsynsmæssigt forsvarlig, ikke medfører en reduktion af fondsmæglerselskabets kapitalgrundlagskrav i henhold til IFR og ikke foretages med henblik på regelarbitrage. Der er tale om kumulative betingelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at kapitel 18-21 kun finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at lovforslagets kapitel 18-21 alene gælder for fondsmæglerselskaber, som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (herefter "BRRD") finder anvendelse på. Dvs. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter.

Lovforslagets kapitel 18-21 omhandler regler om tidlig indgriben, krisehåndtering, afviklingsplanlægning samt nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter, som gennemfører BRRD.

Fondsmæglerselskaber, som ikke har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter vil således ikke være omfattet af lovforslagets kapitel 18-21.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Til § 2

Den gældende § 1 i lov om finansiell virksomhed fastlægger lovens anvendelsesområde, der bl.a. finder anvendelse på finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i § 2, at for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser

omfattet af bilag 1, finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 anvendelse.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskabers tilladelse til at yde og udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af lovforslaget bilag 1 følger af henholdsvis § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, og § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed og meddeles således i medfør af lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at investorbeskyttende regler fastsat i loven og i regler udstedt i medfør af loven, der gennemfører MiFID II, finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af lovforslaget bilag 1.

Dette indebærer eksempelvis, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, skal opfylde kravene til produktgodkendelsesprocedurer som fastsat i lovforslagets § 96 og bekendtgørelse udstedt i medfør heraf.

Derudover fastsætter bestemmelsen, at Finanstilsynet fører tilsyn med pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1 i henhold til relevante bestemmelser i lovforslagets kapitel 22-27.

Dette indebærer bl.a., at Finanstilsynet påser pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers overholdelse af dels investorbeskyttende regler fastsat i loven og i regler udstedt i medfør af loven dels de europæiske retsakter og regler udstedt i medfør heraf, der er angivet i lovforslagets § 215, stk. 2, nr. 4-6, og 8-9, og som har relation til ydelsen og udførelsen af investeringsservice og aktiviteter omfattet af bilag 1.

De angivne retsakter i lovforslagets § 215, stk. 2, nr. 4-6, og 8-9 er: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for

drift af investeringselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelse.

Bestemmelsen indebærer eksempelvis, at Finanstilsynet påser pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers opfyldelse af kravene til eksempelvis produktgodkendelsesprocedurer som fastsat i lovforslagets § 96 og bekendtgørelse udstedt i medfør heraf, herunder eksempelvis ved inspektioner, jf. lovforslagets § 220. En sådan inspektion vil blive planlagt, gennemført og afviklet i overensstemmelse med de relevante tilsynsbestemmelser i lovforslagets kapitel 22, ligesom relevante bestemmelser i lovforslagets kapitel 23 om Finanstilsynets tavshedspligt, lovforslagets kapitel 24 om parter, frister og kommunikation, lovforslagets kapitel 25 om strafbestemmelser, lovforslagets kapitel 26 om delegations- og klagebestemmelser og lovforslagets kapitel 27 om offentliggørelse vil finde anvendelse.

Finanstilsynet kan dog efter lovforslagets § 215 a bestemme, at Finanstilsynets tilsyn med pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1 sker i henhold til reglerne herfor i lov om finansiel virksomhed på samme vis som Finanstilsynets øvrige tilsyn med pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber. Beføjelsen påtænkes udnyttet, hvis dette efter Finanstilsynets vurdering er nødvendigt for at kunne gennemføre et forsvarligt tilsyn med et pengeinstituts, realkreditinstituts eller investeringsforvaltningsselskabs ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1 på grund af de særlige forhold, som gør sig gældende for disse virksomhedstyper i forhold til fondsmæglerselskaber, herunder at pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan være udpeget som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI).

Den gældende § 1 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 4, i hvilket omfang loven finder anvendelse på tilknyttede agenter af bl.a. kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1*, at for tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og som er udpeget af fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter finder § 28 og § 30, stk. 1 og 2, nr. 1 og 2, og stk. 3-4, anvendelse.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstitut, ét realkreditinstitut, ét investeringsselskabs eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Benævnelsen investeringsselskab og kreditinstitut anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen henholdsvis fondsmæglerselskab og pengeinstitut og realkreditinstitut anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at tilknyttede agenter, der er udpeget af et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut kan udføre de aktiviteter, der følger af lovforslagets § 28. Tilsynet med en tilknyttet agents virksomhed, herunder den tilknyttede agents overholdelse af de af lovforslagets bestemmelser, der finder anvendelse på tilknyttede agenter, påhviler det fondsmæglerselskab, det pengeinstitut eller det realkreditinstitut, der har udpeget den tilknyttede agenter til at varetage visse opgaver på vegne af fondsmæglerselskabet, pengeinstitutet eller realkreditinstitutet, jf. lovforslagets § 29. En tilknyttet agent etableret her i landet og udpeget af et fondsmæglerselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut anses som en integreret del af den virksomhed, der har udpeget den tilknyttede agent, idet virksomheden bevarer det fulde og ubetingede ansvar for alle handlinger eller undladelser fra den tilknyttede agents side, når denne agerer på virksomhedens vegne.

Virksomhed skal også sikre, at en tilknyttet agent oplyser alle kunder eller potentielle kunder om, i hvilken egenskab den tilknyttede agent agerer, og hvilken virksomhed, den tilknyttede agent repræsenterer, når der tages kontakt, eller inden forretninger indgås med disse kunder eller potentielle kunder.

Bestemmelsen fastsætter desuden, at lovforslagets § 30 om Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, finder anvendelse på tilknyttede agenter her i landet, der er udpeget af fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Undtaget er lovforslagets § 30, stk. 2, nr. 3, der vedrører en forpligtelse for virksomheden, der har udpeget den tilknyttede agent.

Tilknyttede agenter er nærmere reguleret i lovforslagets §§ 28-30, og der henvises til disse bestemmelser samt bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at for tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og som er udpeget af investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investerings-service eller -aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Union har indgået aftale med på det finansielle område, finder § 30, stk. 1 og 2, nr. 1 og 2, og stk. 3, §§ 38, 40, 45, 46, 47, 48, § 95, stk. 2, nr. 5, og stk. 7, §§ 107, 215, 216, 218, 227, § 228, stk. 1 og 3, §§ 229, 240, 242, 243, 244, 245, 251, 252, 253, 266 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at investorbeskyttende regler fastsat i loven og i regler udstedt i medfør af loven, der gennemfører MiFID II, finder anvendelse på tilknyttede agenter etableret her i landet af investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land.

Benævnelsen investeringsselskab og kreditinstitut anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investerings-service og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen henholdsvis fondsmæglerselskab og pengeinstitut og realkreditinstitut anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Derudover fastsætter bestemmelsen, at Finanstilsynet fører tilsyn med de tilknyttede agents overholdelse af reglerne, jf. også lovforslagets § 243 om værtslandstilsyn med filialer og tilknyttede agenter etableret her i landet. Finanstilsynet skal eksempelvis føre tilsyn med bl.a. den tilknyttede agents overholdelse af krav om god forretningskik og god skik, jf. lovforslagets § 45 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at der inden for EU/EØS gælder et princip om gensidig anerkendelse af tilladelser, så en tilladelse til at drive finansiel virksomhed i ét EU/EØS-land giver ret til at udøve de pågældende aktiviteter i hele Unionen. Etablering af filialer eller påbegyndelse af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, herunder ved anvendelse af tilknyttede agenter, i et medlemsland kræver heller ikke særskilt tilladelse eller godkendelse fra værtslandets myndigheder. Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvarer af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at en finansiel virksomhed ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed på et andet medlemslands område.

Som udgangspunkt gælder der tillige et princip om hjemlandstilsyn for grænseoverskridende virksomhed med investeringsservice og -aktiviteter udøvet af virksomheder, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land inden for EU/EØS. Det indebærer, at det som udgangspunkt er hjemlandets tilsynsmyndigheder, der skal føre tilsyn med den grænseoverskridende virksomhed med investeringsservice og -aktiviteter her i landet. Undtaget er tilsynet med investorbeskyttende regler, der gennemfører MiFID II, hvor der er værtslandstilsyn, når investeringsservice og -aktiviteterne ydes eller udføres gennem en filial eller en tilknyttet agent etableret her i landet, jf. lovforslagets § 243.

Tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og som agerer her i landet på vegne af investeringsselskaber og kreditinstitutter, jf. lovforslagets § 38, sidestilles således med filialer, som investeringsselskaber og kreditinstitutter etablerer her i landet. Dette indebærer, at de tilknyttede agenter er underlagt samme bestemmelser som en filial etableret her i landet, og at Finanstilsynet skal føre samme tilsyn med de tilknyttede agenter som med filialer. Tilknyttede agenter kan anvendes i tilknytning til en filial her i landet.

Et hjemland er i lovforslagets § 10, nr. 33, defineret som et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den pågældende virksomhed har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted.

Et værtsland er i lovforslagets § 10 nr. 34, defineret som et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et investeringselskab har en filial og yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjermedlemmer eller deltagere, der er etableret i den medlemsstat, til at handle i virksomhedens system.

Til § 4

Den gældende § 1 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 2, i hvilket omfang loven finder anvendelse på bl.a. finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at for fondsmæglerholdingvirksomheder finder § 45, stk. 1, kapitel 8, §§ 67, 71, § 75, stk. 4, §§ 67, 94, 99, 104, 106, 108, 109, 110, 112, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 134, 136, 137, 138, 139, 140, kapitel 16, § 178, stk. 3, § 182, § 194, stk. 1, §§ 209, 212, 215, 217, 218, 220, 221, 223, 224, 227, 228, 229, § 232, stk. 3, §§ 234, 236, 240, 241, 242, 246, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 276 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de af lovforslagets bestemmelser, der finder anvendelse for fondsmæglerholdingvirksomheder. Bestemmelsen fastsætter bl.a., at medlemmer af bestyrelsen og direktionen for fondsmæglerholdingvirksomheder skal overholde egnetheds- og hæderlighedskravene i lovforslagets § 75, og at Finanstilsynet påser fondsmæglerholdingvirksomhedernes overholdelse af de af lovens regler og regler udstedt i medfør heraf, som finder anvendelse, jf. lovforslagets § 215, og at fondsmæglerholdingvirksomhederne skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, jf. lovforslagets § 227.

En fondsmæglerholdingvirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 19, defineret som et finansieringsinstitut, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er fondsmæglerselskaber eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et af sådanne dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, og som ikke er et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Det foreslås i *stk. 2*, at for blandede holdingvirksomheder finder § 188, stk. 5, nr. 13, § 215, § 227, stk. 1, og §§ 248, 254, 255, 256, 257, 258 og 264 anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de af lovforslagets bestemmelser, der finder anvendelse for blandede holdingvirksomheder. Bestemmelsen fastsætter bl.a., at en blandet holdingvirksomhed er underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. lovforslagets § 215, og skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, jf. lovforslagets § 227.

En blandet holdingvirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 20, defineret som en modervirksomhed, bortset fra et finansielt holdingselskab, et fondsmæglerholdingselskab, et kreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller en blandet finansiell holdingvirksomhed, hvis dattervirksomheder omfatter mindst ét fondsmæglerselskab.

Til § 5

Den gældende § 1, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed fastlægger, i hvilket omfang loven finder anvendelse på filialer her i landet af investeringsselskaber, kreditinstitutter og administrationselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at for filialer af investeringsselskaber, kreditinstitutter og administrationselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 40, 45, 46, 47, 48, § 95, stk. 2, nr. 5, og stk. 7, §§ 107, 215, 218, 224, 227, § 228, stk. 1 og 3, §§ 229, 240, 242, 243, 244, 245, 254, 255, 256, 259, 260, 262, 266, 276 og regler udstedt i medfør heraf anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at investorbekyttende regler fastsat i loven og i regler udstedt i medfør af loven, der gennemfører MiFID II, finder anvendelse på filialer etableret her i landet af investeringsselskaber, kreditinstitutter og administrationsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land.

Benævnelsen investeringsselskab og kreditinstitut anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen henholdsvis fondsmæglerselskab og pengeinstitut og realkreditinstitut anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn. Benævnelsen administrations-selskab anvendes om en virksomhed, som kan administrere en UCITS (dvs. bl.a. investeringsforeninger), mens benævnelsen investeringsforvaltningsselskab anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Det bemærkes, at ud over de oplyste bestemmelser finder selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapital-selskaber anvendelse på de filialer, der er omfattet af det foreslåede 1.pkt.

Derudover fastsætter bestemmelsen, at Finanstilsynet fører tilsyn med filialernes overholdelse af reglerne, jf. også lovforslagets § 243 om værtslandstilsyn med filialer og tilknyttede agenter etableret her i landet. Finanstilsynet skal eksempelvis føre tilsyn med bl.a. den tilknyttede agents overholdelse af krav om god forretningsskik og god skik, jf. lovforslagets § 45 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der inden for EU/EØS gælder et princip om gensidig anerkendelse af tilladelser, så en tilladelse til at drive finansiell virksomhed i ét EU/EØS-land giver ret til at udøve de pågældende aktiviteter i hele Unionen. Etablering af filialer eller påbegyndelse af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, herunder ved anvendelse af tilknyttede agenter, i et medlemsland kræver heller ikke særskilt tilladelse eller godkendelse fra værtslandets myndigheder. Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvarer af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at en finansiell virksomhed ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed på et andet medlemslands område.

Som udgangspunkt gælder der tillige et princip om hjemlandstilsyn for grænseoverskridende virksomhed med investeringsservice og -aktiviteter udøvet af virksomheder, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land inden for EU/EØS. Det indebærer, at det som udgangspunkt er hjemlandets tilsynsmyndigheder, der skal føre tilsyn med den grænseoverskridende virksomhed med investeringsservice og -aktiviteter her i landet. Undtaget er tilsynet med investorbeskyttende regler, der gennemfører MiFID II, hvor der er værtslandstilsyn, når investeringsservice og -aktiviteterne ydes eller udføres gennem en filial eller en tilknyttet agent etableret her i landet, jf. lovforslagets § 243.

Det bemærkes, at muligheden for at anvende tilknyttede agenter alene finder anvendelse på investeringsselskaber og kreditinstitutter.

Et hjemland er i lovforslagets § 10, nr. 33, defineret som et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den pågældende virksomhed har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted.

Et værtsland er i lovforslagets § 10 nr. 34, defineret som et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et investeringsselskab har en filial og yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjernmedlemmer eller deltagere, der er etableret i den medlemsstat, til at handle i virksomhedens system.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at for filialer af investeringsselskaber finder § 38 også anvendelse.

Bestemmelsen fastsætter, at § 38 finder anvendelse for filialer af investeringsselskaber. Efter lovforslagets § 38 kan et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land, begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

Tilsvarende bestemmelse er fastsat i lov om finansiel virksomhed for kreditinstitutter og administrationselskaber, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land.

Til § 6

Den gældende § 1, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, i hvilket omfang loven finder anvendelse for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter udøvet her i landet, som er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1*, at for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter udøvet her i landet af investeringsselskaber, kreditinstitutter og administrationsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, finder §§ 244 og 245 anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at lovforslagets §§ 244 og 245 finder anvendelse for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter udøvet her i landet af investeringsselskaber, kreditinstitutter og administrationsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et EU/EØS-land.

Benævnelsen investeringsselskab og kreditinstitut anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen henholdsvis fondsmæglerselskab og pengeinstitut og realkreditinstitut anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn. Benævnelsen administrations-selskab anvendes om en virksomhed, som kan administrere en UCITS (dvs. bl.a. investeringsforeninger), mens benævnelsen investeringsforvaltningsselskab anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Det foreslås i *stk. 2*, at for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter udøvet her i landet af investeringsselskaber finder § 39 også anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at § 39 finder anvendelse for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringservice og -aktiviteter udøvet her i landet af investeringsselskaber, kreditinstitutter og administrationselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter i et andet EU/EØS-land.

Efter lovforslagets § 39 kan et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land, begynde at yde grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

Tilsvarende bestemmelse er fastsat i lov om finansiel virksomhed for kreditinstitutter og administrationselskaber, som er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land.

Benævnelsen investeringsselskab og kreditinstitut anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen henholdsvis fondsmæglerselskab og pengeinstitut og realkreditinstitut anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn. Benævnelsen administrationselskab anvendes om en virksomhed, som kan administrere en UCITS (dvs. bl.a. investeringsforeninger), mens benævnelsen investeringsforvaltningsselskab anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at der inden for EU/EØS gælder et princip om gensidig anerkendelse af tilladelser, så en tilladelse til at drive finansiel virksomhed i ét EU/EØS-land giver ret til at udøve de pågældende aktiviteter i hele Unionen. Etablering af filialer eller påbegyndelse af grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, herunder ved anvendelse af tilknyttede agenter, i et medlemsland kræver heller ikke særskilt tilladelse eller godkendelse fra værtslandets myndigheder. Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvarer af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at en finansiel virksomhed ønsker at udøve grænseoverskridende virksomhed på et andet medlemslands område.

Som udgangspunkt gælder der tillige et princip om hjemlandstilsyn for grænseoverskridende virksomhed med investeringservice og -aktiviteter udøvet af virksomheder, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter i et EU/EØS-land. Det indebærer, at det som

udgangspunkt er hjemlandets tilsynsmyndigheder, der skal føre tilsyn med den grænseoverskridende virksomhed med investeringsservice og -aktiviteter her i landet. Undtaget er tilsynet med investorbekyttende regler, hvor der er værtslandstilsyn, når investeringsservice og -aktiviteterne ydes eller udføres gennem en filial eller en tilknyttet agent etableret her i landet, jf. lovforslagets § 243.

Det bemærkes, at muligheden for at anvende tilknyttede agenter alene finder anvendelse på investeringsselskaber og kreditinstitutter.

Et hjemland er i lovforslagets § 10, nr. 33, defineret som et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den pågældende virksomhed har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted.

Et værtsland er i lovforslagets § 10 nr. 34, defineret som et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et investeringsselskab har en filial og yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjermedlemmer eller deltagere, der er etableret i den medlemsstat, til at handle i virksomhedens system.

Til § 7

Den gældende § 1, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, i hvilket omfang lov om finansiel virksomhed finder anvendelse for filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber og tredjelandskreditinstitutter.

Det foreslås i *stk. 1. 1. pkt.*, at for filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som har opnået Finanstilsynets tilladelse, finder §§ 42 og 43 anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at §§ 42 og 43 finder anvendelse for filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber, hvormed menes investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et tredjeland, dvs. et land uden for EU/EØS.

Tredjelandsinvesteringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial, når Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil i henhold til lovforslagets § 43.

Lovforslagets § 42 fastsætter, at tredjelandsinvesteringsselskabers ydelse af investeringservice eller udførelse af investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, her i landet kræver etablering af filial her i landet. Bestemmelsen fastsætter desuden undtagelserne til kravet om filialetablering.

Formålet med bestemmelsen er at styrke investorbeskyttelsen og opnå et passende beskyttelsesniveau for detailkunder, herunder tillige for detailkunder der efter anmodning er opløftet til at blive behandlet som professionelle kunder, der modtager investeringservice eller -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser fra tredjelandsinvesteringsselskaber.

Lovforslagets § 43 fastsætter, at tredjelandsinvesteringsselskaber skal have tilladelse fra Finanstilsynet for at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Bestemmelsen fastsætter derudover procedurerne for meddelelse af tilladelse til filialetableringen.

Af lovforslagets § 43, stk. 2, følger det bl.a., at en filial af et tredjelandsinvesteringsselskab skal være i stand til at opfylde investorbeskyttende regler fastsat i loven og i regler udstedt i medfør af loven samt regler fastsat i lov om kapitalmarkeder, der gennemfører MiFID II, samt regler fastsat i MiFIR og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf for at kunne opnå tilladelse til filialetablering her i landet.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at tredjelandsinvesteringsselskaber opnår en positiv særbehandling i forhold til investeringsselskaber hjemmehørende i et EU/EØS-land, herunder de danske fondsmæglerselskaber m.fl.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber finder anvendelse på de i 1. pkt. nævnte filialer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der er offentlighed om filialer etableret her i landet af tredjelandsinvesteringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 2*, at for filialer her i landet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice -aktiviteter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som har opnået Finanstilsynets tilladelse i henhold til § 33 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, finder §§ 45, 47, 48, § 94, § 95, stk. 1, 2 og 7, og § 107, samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og foranstaltninger vedtaget i medfør heraf anvendelse.

Tredjelandskreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice -aktiviteter i et land uden for EU/EØS, skal søge om tilladelse til at etablere en filial, der har til formål at yde eller udføre investeringsservice med eller uden accessoriske tjenesteydelser, i henhold til § 33 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Tredjelandskreditinstitutters tilladelse til at udøve grænseoverskridende virksomhed her i landet er således i lighed med kreditinstitutter fra et andet EU/EØS-land omfattet af lov om finansiel virksomhed fsva. henholdsvis tilladelses- og notifikationsprocedurer samt af lovforslaget fsva. ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at for tredjelandskreditinstitutter, der har opnået tilladelse til filialetablering i henhold til § 33 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, finder investorbeskyttende regler fastsat i lovforslaget og i regler udstedt i medfør af lovforslaget samt regler fastsat i lov om kapitalmarkeder, der gennemfører MiFID II, samt regler fastsat i MiFIR og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf anvendelse. Dette svarer til, hvad der gælder for tredjelandsinvesteringsselskaber, jf. lovforslagets § 43, stk. 2.

Bestemmelsen berører ikke tredjelandskreditinstitutters øvrige virksomhed her i landet, der er reguleret af lov om finansiel virksomhed.

Den gældende § 1 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 6, i hvilket omfang loven finder anvendelse for leverede grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter her i landet af tredjelandsinvesteringsselskaber og tredjelandskreditinstitutter.

Det foreslås i *stk. 1*, at for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser udøvet her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som er meddelt tilladelse af Finanstilsynets i henhold til § 41, stk. 1, finder §§ 41, 45, 47, 48, 227 og 240, § 254, stk. 2, §§ 251, 252, 253, 260 og regler udstedt i medfør af heraf anvendelse.

Tredjelandsinvesteringsselskaber, hvormed menes investeringsselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice eller -aktiviteter i et land uden for EU/EØS, kan yde eller udføre grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessorisk tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har meddelt tilladelse hertil i henhold til lovforslagets 41.

En tilladelse i henhold til lovforslagets § 41, stk. 1, finder alene anvendelse på grænseoverskridende tjenesteydelser over for godkendte modparter eller professionelle kunder. Meddelelse af tilladelse er bl.a. betinget af, at tredjelandsinvesteringsselskabet er underlagt betryggende regulering og tilsyn i sit hjemland.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at for tredjelandsinvesteringsselskaber, der har opnået tilladelse til grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet i henhold til lovforslagets § 41, stk. 1, finder investorbeskyttende regler fastsat i lovforslaget og regler udstedt i medfør af lovforslaget, der gennemfører MiFID II, anvendelse.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at tredjelandsinvesteringsselskaber opnår en positiv særbehandling i forhold til investeringsselskaber hjemmehørende i EU/EØS.

Det foreslås i *stk. 2*, at for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser ydet eller udført her i landet af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som har opnået Finanstilsynets tilladelse i henhold til § 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, finder §§ 47, 48, 227, 240, § 254, stk. 2, §§ 251, 252, 253, 260 og regler udstedt i medfør af heraf anvendelse.

Tredjelandskreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice -aktiviteter i et land uden for EU/EØS, skal søge om tilladelse til grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet i henhold til § 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Tredjelandskreditinstitutters tilladelse til at udøve grænseoverskridende virksomhed er således i lighed med kreditinstitutter fra et andet EU/EØS-land omfattet af lov om finansiel virksomhed fsva. henholdsvis tilladelses- og notifikationsprocedurer, mens kreditinstitutterne i lighed med pengeinstitutter omfattes af lovforslaget fsva. ydelsen og udførelsen af investeringsselskaber og -aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at for tredjelandskreditinstitutter, der har opnået tilladelse til grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i henhold til § 33, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, finder de af lovforslagets bestemmelser, der gennemfører investorbeskyttende regler i MiFID II, anvendelse.

Bestemmelsen berører ikke tredjelandskreditinstitutters øvrige virksomhed her i landet, der er reguleret af lov om finansiel virksomhed.

Til § 9

Den gældende § 1 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 17, i hvilket omfang loven finder anvendelse for leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder.

Det foreslås i § 9, at for leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder finder § 227, stk. 1, § 228, stk. 4, §§ 251, 252 og 253 anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at leverandører og underleverandører til outsourcingvirksomheder skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, jf. lovforslagets § 227, stk. 1, samt give Finanstilsynet adgang til egne forretningslokaler, jf. lovforslagets § 228, stk. 4. Derudover finder lovens regler om kommunikation, jf. lovforslagets §§ 251-253, anvendelse.

En outsourcingvirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 37, defineret som et fondsmæglerselskab, som outsourcer aktiviteter til en leverandør.

En leverandør er i lovforslagets § 10, nr. 39, defineret som en virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.

Til § 10

Den gældende § 5 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-9 de relevante definitioner.

Bestemmelserne foreslås for så vidt angår de for fondsmæglerselskaber og ydelsen og udførelsen af investeringservice og –aktiviteter relevante definitioner videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Desuden foreslås nye definitioner som følge af implementeringen af direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Den foreslåede § 10 definerer en række begreber til brug for forståelsen af lovens bestemmelser.

Det foreslås i § 10, nr. 1, at små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber defineres som de, der opfylder betingelserne i artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

I medfør af artikel 12, stk. 1, i IFR, anses fondsmæglerselskaber for at være små og ikke indbyrdes forbundne, hvis de opfylder alle følgende betingelser: har i) aktiver under forvaltning (AUM) beregnet i overensstemmelse med artikel 17 i IFR er på mindre end 1,2 mia. euro, ii) kundeordrer, der

behandles (COH), beregnet i overensstemmelse med artikel 20 i IFR er på mindre end 100 mio. euro om dagen for kontanthandler eller 1 mia. euro om dagen for derivater, iii) aktiver, der beskyttes og administreres (ASA) beregnet i overensstemmelse med artikel 19 i IFR er nul, iv) kunders penge, der opbevares (CMH) beregnet i overensstemmelse med artikel 18 i IFR er nul, v) daglig handelsstrøm (DTF) beregnet i overensstemmelse med artikel 33 i IFR er nul, vi) nettopositionsrisiko (NPR) eller opkrævet clearingmargen (CMG) beregnet i overensstemmelse med artikel 22 og 23 i IFR er nul, vii) handelsmodparters misligholdelse (TCD) beregnet i overensstemmelse med artikel 26 i IFR er nul, viii) fondsmæglerselskabets samlede balanceførte og ikke-balanceførte poster er på under 100 mio. euro ix) fondsmæglerselskabet samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice og -aktiviteter er på under 30 mio. euro beregnet som et gennemsnit på grundlag af de årlige tal fra den toårige periode umiddelbart forud for det givne regnskabsår.

Hvis et fondsmæglerselskab ikke længere opfylder alle ovenstående betingelser, anses det ikke længere for at være et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab med øjeblikkelig virkning.

Fondsmæglerselskaber bør anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne ved anvendelsen af de særlige tilsynsmæssige krav, når de ikke yder investeringsservice, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller fondsmæglerselskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber handler ikke for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter. Endvidere opbevarer de ikke kunders midler eller penge, der har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, der behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Kapitalkravet for et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab er den højeste værdi af enten fondsmæglerselskabets permanente minimumskapitalkrav eller en fjerdedel af fondsmæglerselskabets faste omkostninger målt på grundlag af dets aktiviteter i det foregående år.

Det foreslås i § 10, nr. 2, at investeringservice og -aktiviteter defineres som de i bilag 1, afsnit A, anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag 2 omhandlede instrumenter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 2, i MiFID II, og artikel 3, stk. 1, nr. 22, i IFD.

Det foreslåede bilag 1, afsnit A, indeholder investeringservice og -aktiviteter, der som udgangspunkt kræver tilladelse i henhold til lovforslagets § 13. Til tilladelseskravet er der imidlertid knyttet særlige undtagelser, jf. artikel 2 i MiFID II, som i dag er implementeret i bekendtgørelse nr. 919 af 26. juni 2017 om hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udøve investeringservice og investeringsaktiviteter uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed udstedt af Finanstilsynet med hjemmel i § 9, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, såfremt der ydes eller udføres investeringservice og -aktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag og således ikke kun, såfremt der ydes investeringservice og -aktiviteter for tredjemand. Aktiviteterne nævnt i bilag 1, afsnit A, dækker således dels over investeringservice og -aktiviteter for tredjemand, dels virksomheders egne investeringsaktiviteter, eksempelvis handel for egen regning med finansielle instrumenter. Investeringservice omfatter bl.a. modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende finansielle instrumenter og udførelse af disse ordrer samt investeringsrådgivning og skønsmæssig porteføljepleje.

Lovforslagets bilag 1, afsnit A, viderefører bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører bilag I, afsnit A, i MiFID II med den forskel, at bilag 1, afsnit A, nr. 10, vedrørende opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de aktiviteter som nævnt i nr. 1-9, i MiFID II er defineret som en accessorisk tjenesteydelse, jf. bilag I, afsnit B, nr. 1.

At tjenesteydelsen opbevaring og forvaltning af finansielle instrumenter, herunder depotvirksomhed, er medtaget i bilag 1, afsnit A, nr. 10, indebærer, at tjenesteydelsen her i landet ikke kan tilbydes uden tilladelse, og at tjenesteydelsen dermed er underlagt eneretten for værdipapirhandlere. Virksomheder, der opbevarer og forvalter finansielle instrumenter, herunder depotvirksomhed, vil således skulle have tilladelse i medfør af lovforslagets § 13 for lovligt at kunne varetage tjenesteydelsen. Undtaget er dog pengeinstitutter og tillige realkreditinstitutter for så vidt angår deres opbevaring og forvaltning af egne realkreditobligationer, jf. henholdsvis § 7, stk. 1, og § 10, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Hensigten med bestemmelsen er at bidrage til imødegåelse af hvidvask af penge og terrorfinansiering.

Det foreslås i § 10, nr. 3, at accessoriske tjenesteydelser defineres som de i bilag 1, afsnit B, anførte tjenesteydelser.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 3, i MiFID II.

Lovforslagets bilag 1, afsnit B, indeholder accessoriske tjenesteydelser, der ikke i sig selv kræver tilladelse som værdipapirhandler, og som der alene kan gives værdipapirhandelstilladelse til i tilknytning til tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets § 13.

Lovforslagets bilag 1, afsnit B, viderefører bilag 4, afsnit B, i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører bilag I, afsnit B, i MiFID II med den forskel, at det foreslåede bilag 1, afsnit B, ikke som bilag I, afsnit B, i MiFID II indeholder tjenesteydelsen opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de aktiviteter som nævnt i nr. 1-9. Denne tjenesteydelse er i stedet indeholdt i det foreslåede bilag 1, afsnit A, nr. 10. For nærmere herom henvises der til de specielle bemærkninger til lovforslagets bilag 1, afsnit A, nr. 10.

Bilag 1, afsnit B, adskiller sig desuden fra bilag I, afsnit B, i MiFID II derved, at det foreslåede bilag 1, afsnit B, nr. 1, indeholder tjenesteydelsen boksudlejning. At tjenesteydelsen boksudlejning er medtaget i bilag 1, afsnit B, nr. 1, indebærer, at værdipapirhandlere i tilknytning til tilladelse til investeringsservice og -aktiviteter kan få tilladelse til boksudlejning som en accessorisk tjenesteydelse.

Accessoriske tjenesteydelser i øvrigt omfatter tjenesteydelser som bl.a. rådgivning til virksomheder vedrører kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.

Det foreslås i § 10, nr. 4, at finansielle instrumenter defineres som de instrumenter, som er oplistet i bilag 2.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 15, i MiFID II.

Lovforslagets bilag 2 indeholder de finansielle instrumenter, som værdipapirhandlere må yde og udfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser med, jf. lovforslagets § 10, nr. 3.

Lovforslagets bilag 2 viderefører bilag 5 i lov om finansiell virksomhed og svarer til bilag I, afsnit C, i MiFID II, som nærmere defineret i MiFID II.

Finansielle instrumenter, der er oplistet i lovforslagets bilag 2, omfatter bl.a. omsættelige værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter, derivater og emissionskvoter.

For nærmere om de enkelte finansielle instrumenter henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagene, der gennemfører bl.a. MiFID og MiFID II.

Finanstilsynet kan i medfør af lovforslagets § 15 tillade, at værdipapirhandlere kan yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter med andre instrumenter og kontrakter end de i det foreslåede bilag 2 nævnte, hvis instrumentet eller kontrakten er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Finanstilsynet bemyndiges i lovforslagets § 16 til at fastsætte regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de finansielle instrumenter, der er nævnt i det foreslåede bilag 2, som værdipapirhandlere kan yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter med.

For nærmere henvises der til de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 15-16.

Det foreslås i § 10, nr. 5, at et investeringsselskab defineres som en udenlandsk juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde investeringsservice til tredjemand eller udføre investeringsaktiviteter på et professionelt grundlag.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 19, i IFD.

Investeringsselskaber, som er udenlandske, kan være hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, såkaldte EU/EØS-lande, og kan også være hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, såkaldte tredjelande.

Den foreslåede bestemmelse viderefører, at betegnelsen investeringsselskab bruges om en udenlandsk virksomhed, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter i et andet EU-land, et EØS-land eller et tredjeland, mens betegnelsen fondsmæglerselskab bruges om et selskab her i landet, der har tilladelse af Finanstilsynet til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser.

Det foreslås i § 10, nr. 6, at et kreditinstitut defineres som en udenlandsk juridisk person, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 27, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 9, i IFD.

Kreditinstitutter, som er udenlandske, kan være hjemmehørende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller i et tredjeland.

Den foreslåede bestemmelse viderefører, at betegnelsen kreditinstitut bruges om en udenlandsk virksomhed, der har tilladelse til at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning i et andet EU-land, et EØS-land eller et tredjeland, mens

betegnelsen pengeinstitutter og realkreditinstitutter bruges om et selskab her i landet, der har tilladelse af Finanstilsynet til at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning.

Det foreslås i § 10, nr. 7, at startkapital defineres som den kapital, der skal være til stede for at modtage tilladelse som fondsmæglerselskab.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 18, i IFD.

Startkapitalkravets størrelse afhænger af den type af investeringsservice og -aktiviteter, fondsmæglerselskabet får tilladelse til og efterfølgende har tilladelse til, og om fondsmæglerselskabet opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

For nærmere om startkapitalkravet henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 18, der gennemfører artikel 9 og 11 i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 8, at solvensbehov defineres som det krav, som fastsættes i overensstemmelse med § 118.

Alene fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, jf. det foreslåede nr. 1, er underlagt krav om at vurdere og opgøre et solvensbehov. Finanstilsynet kan dog bestemme, at små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber også underlægges det individuelle solvensbehovskrav, jf. artikel 24, stk. 2, i IFD.

For nærmere om solvensbehov henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 118, som gennemfører artikel 24, stk. 1 og 2, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 9, at solvenskrav defineres som det krav, som fastsættes i overensstemmelse med § 118.

Solvenskrav er udtryk for Finanstilsynet vurdering af det kapitalgrundlag, der er tilstrækkeligt til at dække de risici, som et fondsmæglerselskab kan udgøre for andre, og som fondsmæglerselskabet selv er eller kan blive eksponeret imod.

For nærmere om solvenskrav henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 119, som gennemfører artikel 39, stk. 2, litra a, og artikel 40 i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 10, at kapitalgrundlagskrav defineres det krav, som er fastsat i tredje del, afsnit I, i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Tredje del, afsnit I, i IFR omfatter artikel 11-14.

Kapitalgrundlagskravet for små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber skal svare til den højeste værdi af i) deres permanente minimumskapitalkrav eller ii) en fjerdedel af deres faste omkostninger målt på grundlag af deres aktiviteter i det foregående år. Små og ikke indbyrdes forbundne investeringsselskaber, der foretrækker at udvise yderligere forsigtighed og undgå grænseeffekter («cliff effects») i tilfælde af omklassificering, bør ikke forhindres i at have et kapitalgrundlag, som overstiger det, der kræves i forordningen, eller træffe foranstaltninger, som er strengere end dem, der kræves heri.

Fondsmæglerselskaber, som ikke er små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber skal have et kapitalgrundlagskrav svarende til den højeste af værdi af i) deres permanente minimumskapitalkrav, ii) en fjerdedel af deres faste omkostninger det foregående år eller iii) summen af kravene til dem i henhold til den række af risikofaktorer («K-faktorer»), som fastsætter kapitalgrundlagskravet i forhold til risici.

Det foreslås i § 10, nr. 11, at en filial defineres som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, og som yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringsselskabs tilladelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 30, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 3, i IFD.

Filialer betragtes herefter ikke som selvstændige juridiske enheder. For nærmere om henholdsvis danske fondsmæglerselskabers og investeringsselskabers filialetableringer henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 33, 38, 42 og 43.

Det foreslås i § 10, nr. 12, at en tilknyttet agent defineres som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét investeringsselskabs, ét kreditinstituts eller ét realkreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 29, i MiFID II.

Tilknyttede agenter er i modsætning til filialer selvstændige juridiske enheder. For nærmere om anvendelsen af tilknyttede agenter, herunder Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter etableret her i landet henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 28-30.

Det foreslås i § 10, nr. 13, at en dattervirksomhed defineres som en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 33, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 29, i IFD.

For definition af bestemmende indflydelse henvises til de specielle bemærkninger til det foreslåede §§ 12.

Det foreslås i § 10, nr. 14, at en modervirksomhed defineres som en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 32, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 28, i IFD.

For definition af dattervirksomhed henvises til de specielle bemærkninger til det foreslåede nr. 13.

Det foreslås i § 10, nr. 15, at en koncern defineres som en modervirksomhed med en eller flere dattervirksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, nr. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer og artikel 3, stk. 1, nr. 13, i IFD.

En modervirksomhed udgør sammen med en eller flere dattervirksomheder en koncern. En virksomhed kan kun have én direkte modervirksomhed. Den virksomhed, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, anses for at være modervirksomhed, hvilket også følger af lovforslagets § 11

Det foreslås i § 10, nr. 16, at snævre forbindelser defineres som: a) direkte eller indirekte forbindelser af den i nr. 15 angivne art, b) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller c) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 35, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 4, i IFD.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at snævre forbindelser forudsætter, at der foreligger et vist formaliseret samarbejde, herunder eventuelt en samordnet praksis, mellem en flerhed af virksomheder eller personer. Eksempelvis vil en flerhed af aktionærer som stiftere af et selskab eller gennem en aktionæroverenskomst som udgangspunkt have fælles forbindelse.

Omfanget af den snævre forbindelse skal modsvare den forbindelse, der består mellem en virksomhed og dens moder-virksomhed, dattervirksomhed eller søstervirksomhed. Snævre forbindelser forudsætter, at forbindelsen har en vis varig karakter.

Erhvervelse af en betydelig andel af kapitalen i en finansiel virksomhed bevirker ikke i sig selv, at der opstår snævre forbindelser i forslagetets forstand, hvis den pågældende erhvervelse kun er en midlertidig investering, der ikke gør det muligt at øve indflydelse på den finansielle virksomheds struktur eller finansielle politik.

Det foreslås i § 10, nr. 17, at en konsolideret situation defineres som en situation, der følger af anvendelse af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af den 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber i overensstemmelse med artikel 7 på et moderinvesteringsselskab i Den Europæiske Union, moderinvesteringsholdingselskab i Den Europæiske Union eller blandet finansielt moderholdingselskab i Den Europæiske Union, som om dette selskab sammen med alle investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, accessoriske servicevirksomheder og tilknyttede agenter i investeringsselskabskoncernen udgjorde et enkelt investeringsselskab; med henblik på denne definition finder betegnelserne »investeringsselskab«, »finansieringsinstitut«, »accessorisk servicevirksomhed« og »tilknyttet agent« også anvendelse på virksomheder etableret i tredjelande, som, hvis de havde været etableret i Den Europæiske Union, ville opfylde definitionerne af disse betegnelser.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 14, i IFD og svarer til definitionen i artikel 4, stk.1, nr. 11, i IFR.

Artikel 7 i IFR fastsætter regler om tilsynsmæssig konsolidering, herunder at moderinvesteringsselskaber, moderinvesteringsholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber i Den Europæiske Union som udgangspunkt skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i anden, tredje, fjerde, sjette og syvende del i IFR på basis af deres konsoliderede situation.

Det foreslås i § 10, nr. 18, at associeret virksomhed defineres som en virksomhed, i hvilken et fondsmæglerselskab og dets dattervirksomheder besidder kapitalandele og udøver en betydelig indflydelse på dens driftsmæssige og finansielle ledelse, men som ikke er en dattervirksomhed af et fondsmæglerselskab. Et fondsmæglerselskab og dennes dattervirksomheder formodes at udøve betydelig indflydelse, hvis de tilsammen besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne.

Definitionen svarer til definitionen i bilag 1, afsnit B, nr. 5, i årsregnskabsloven.

Det foreslås i § 10, nr. 19, at en fondsmæglerholdingvirksomhed defineres som et finansieringsinstitut, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er fondsmæglerselskaber eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et af sådanne dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, og som ikke er et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Ved udelukkende eller hovedsageligt forstås, at enten hele aktiviteten eller langt størstedelen af aktiviteten skal bestå i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, hvorefter det kan bero på en konkret vurdering af den enkelte.

Bestemmelsen er gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 21, i IFD og svarer til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 23, i IFR.

Det foreslås i § 10, nr. 20, at en blandet holdingvirksomhed defineres som en modervirksomhed, bortset fra et finansielt holdingselskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed, et kreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller en blandet finansiell holdingvirksomhed, hvis dattervirksomheder omfatter mindst ét fondsmæglerselskab.

For så vidt angår blandede finansielle holdingvirksomheder henvises til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat.

Fondsmæglerselskaber omfattet af artikel 1, stk. 2 og 5 eller lovforslagets § 230 indgår i definitionen af blandede holdingvirksomheder i lov om finansiell virksomhed.

Dattervirksomheder, som er fondsmæglerselskaber, og dermed omfattet af definitionen kan ikke være omfattet af artikel 1, stk. 2 og 5 samt lovforslagets § 230.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 26, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 21, at et blandet finansielt holdingselskab defineres som en ureguleret modervirksomhed, som sammen med sine dattervirksomheder, hvoraf mindst én er en reguleret enhed med hovedkontor i Den Europæiske Union, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat.

Definitionen svarer til definitionen i artikel 2, nr. 15, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF, og det er hensigten, at bestemmelsen skal fortolkes konformt hermed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 25, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 22, at en fondsmæglerselskabskoncern defineres som en koncern af virksomheder, som består af en modervirksomhed og dens dattervirksomheder eller af virksomheder, som opfylder betingelserne i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, og hvoraf mindst et er et fondsmæglerselskab, og som ikke omfatter et kreditinstitut.

Definitionen svarer til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 25, i IFR, som henviser til artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Artikel 22 fastlægger, at medlemsstaterne pålægger enhver virksomhed, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, hvis virksomheden (modervirksomheden). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer er bl.a. gennemført i dansk ret i bekendtgørelse om årsregnskaber.

Baggrunden for at henvise til direktivet er af hensyn til eventuelle udenlandske virksomheder i koncernen, der tilsvarende vil skulle opfylde nationale bestemmelser i øvrige lande, der gennemfører artikel 22.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 20, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 23, at et moderinvesteringsselskab i Den Europæiske Union defineres som et investeringsselskab i en medlemsstat, der er del af en investeringsselskabskoncern, og som dattervirksomhed har enten et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut, eller som har kapitalinteresser i et sådant investeringsselskab eller finansieringsinstitut, og som ikke selv er dattervirksomhed af et andet investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller et investeringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er etableret i en medlemsstat.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 31, i IFD og svarer til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 56, i IFR.

Det foreslås i § 10, nr. 24, at et moderinvesteringsholdingselskab i Den Europæiske Union defineres som et investeringsholdingselskab i en medlemsstat, der er del af en investeringsselskabskoncern, og som ikke selv er dattervirksomhed af et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat eller af et andet investeringsholdingselskab i en medlemsstat.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 32, i IFD og svarer til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 57, i IFR.

Det foreslås i § 10, nr. 25, at et blandet finansielt moderholdingselskab i Den Europæiske Union defineres som en modervirksomhed for en investeringsselskabskoncern, som er et blandet finansielt holdingselskab.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 33, i IFD og svarer til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 58, i IFR.

Det foreslås i § 10, nr. 26, at et finansieringsinstitut defineres som en virksomhed, som ikke er et kreditinstitut eller et investeringsselskab, og som ikke er et rent industrielt holdingselskab, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i punkt 2-12 og punkt 15 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2013/36 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter. Tillige kan det være et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et investeringsholdingselskab,

et betalingsinstitut som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betalingstjenester i det indre marked og et porteføljeadministrationsselskab, men ikke forsikringsholdingselskaber eller blandede forsikringsholdingselskaber som defineret i artikel 212, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 11, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 27, at en kvalificeret andel defineres som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerfirma eller en fondsmæglerholdingsvirksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 31, i MiFID II.

Ved en kvalificeret andel forstås besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller 10 pct. af stemmerettighederne. Besiddelse kan ske enten direkte eller indirekte ved ejerskab eller pantsætning.

Erhvervelse af mindre end 10 pct., hvorved der åbnes mulighed for udøvelse af en betydelig indflydelse, vil tillige være omfattet af bestemmelsen. Sådanne tilfælde kan bl.a. foreligge i situationer, hvor aktionærer via aftaler, vedtægtsmæssige rettigheder eller lignende kan udøve en betydelig indflydelse på målvirksomheden.

For nærmere omkring erhvervelse af kvalificerede andele henvises der til de specielle bemærkninger til lovforslagets kapitel 8.

Det foreslås i § 10, nr. 28, at en reel ejer defineres som en fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af kvalificerede andele eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler.

En reel ejer kan efter definitionen ikke være en juridisk person.

Definitionen svarer til definitionen af reelle ejere i artikel 3, stk. 6, litra a, i 4. hvidvaskdirektiv.

Det foreslås i § 10, nr. 29, at kapitalinteresser defineres som en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af kapitalen eller stemmerettighederne i en virksomhed.

Det foreslås i § 10, nr. 30, at kapitalandele defineres som andele i aktieselskaber (aktier), i anpartselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital.

Det foreslås i § 10, nr. 31, at systemisk risiko defineres som en risiko for forstyrrelse af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien.

Systemisk risiko er et udtryk for, at en virksomhed har en forretningsmodel og risikoprofil af en sådan art, at denne udgør en trussel mod stabile og velfungerende finansielle markeder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 30, i IFD og svarer til definitionen af systemisk risiko i artikel 3, stk. 1, nr. 10, i CRD.

Det foreslås i § 10, nr. 32, at en kompetent myndighed defineres en offentlig myndighed eller et offentligt organ i en medlemsstat, som er officielt anerkendt og ved national ret tillagt beføjelse til at føre tilsyn med investeringsselskaber i overensstemmelse med dette direktiv som led i den gældende tilsynsordning i den pågældende medlemsstat.

Beføjelse til at føre tilsyn med bl.a. fondsmæglerselskaber er tillagt Finanstilsynet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 5, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 33, at et hjemland defineres som et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den pågældende virksomhed har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted.

Det vedtægtsmæssige hjemsted svarer til det sted, hvor hovedkontoret er placeret og derved forstås det sted, der i vedtægterne er angivet som selskabets hjemsted.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 55, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 16, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 34, at et værtsland defineres som et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor et investeringselskab har en filial og yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, eller en medlemsstat, hvor et reguleret marked stiller de nødvendige faciliteter til rådighed for at lette adgangen for fjermedlemmer eller deltagere, der er etableret i den medlemsstat, til at handle i virksomhedens system.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 56, i MiFID II og artikel 3, stk. 1, nr. 17, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 35, at overholdelse af koncernkapitaltest defineres som en modervirksomhed i en fondsmæglerselskabskoncerns opfyldelse af kravene i artikel 8 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Artikel 8 i IFR fastsætter regler om koncernkapitaltesten, som bl.a. indebærer, at Finanstilsynet uanset artikel 7 i IFR kan tillade anvendelsen af artikel 8 i tilfælde af koncernstrukturer, der anses for at være tilstrækkeligt enkle, forudsat at der ikke er betydelige risici for kunder eller for markedet, der stammer fra fondsmæglerselskabskoncernen som helhed, som ellers ville kræve tilsyn på konsolideret niveau.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 8, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 36, at koncerntilsynsførende defineres som en kompetent myndighed med ansvar for tilsynet med, om moderinvesteringsselskaber i Den Europæiske Union, og investeringselskaber, som kontrolleres af moderinvesteringsselskaber i Den Europæiske Union eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Den Europæiske Union, overholder koncernkapitaltesten.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 15, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 37, at outsourcing defineres som et fondsmæglerselskabs henlæggelse af væsentlige aktivitetsområder til en leverandør.

Outsourcing omfatter enhver form for aftale mellem et fondsmæglerselskab og en tjenesteyder, i henhold til hvilken tjenesteyderen gennemfører en proces, leverer en tjenesteydelse eller udfører en aktivitet, som ellers ville være blevet udført af fondsmæglerselskabet selv.

Outsourcing kan ske til virksomheder med hjemsted i Danmark og til virksomheder med hjemsted i andre lande inden og uden for Den Europæiske Union. Finanstilsynet skal effektivt kunne føre tilsyn med fondsmæglerselskabers outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

En proces, tjenesteydelse eller aktivitet, som et fondsmæglerselskab i henhold til lovgivning er forpligtet til at få udført af en leverandør, herunder bl.a. lovpligtig revision, udgør ikke outsourcing.

Det foreslås i § 10, nr. 38, at outsourcingvirksomhed defineres som et fondsmæglerselskab, der outsourcer aktiviteter til en leverandør.

En outsourcingvirksomhed har ansvaret for udførelsen af de opgaver, som outsources. Bestyrelsens ansvar for opgavernes løsning kan dog ikke outsources.

Det foreslås i § 10, nr. 39, at en leverandør defineres som en virksomhed, der varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden.

Det foreslås i § 10, nr. 40, at videreoutsourcing defineres som en leverandørs outsourcing af opgaver, som denne varetager i henhold til en aftale med outsourcingvirksomheden, til en underleverandør og underleverandørens eventuelle videreoutsourcing af opgaverne til næste led i kæden af underleverandører samt eventuel videreoutsourcing til andre led i kæden af underleverandører.

Det foreslås i § 10, nr. 41, at et ledelsesorgan defineres som det eller de organer i et fondsmæglerselskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester, som er udpeget i overensstemmelse med national lovgivning, der har beføjelse til at fastlægge enhedens strategi, målsætninger og generelle ledelsesprincipper, og som fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutningstagning og omfatter personer, som varetager enhedens daglige ledelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 23, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 42, at et ledelsesorgan i dets tilsynsfunktion defineres som det ledelsesorgan, der handler i sin funktion med kontrol og overvågning af ledelsens beslutningstagning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 24, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 43, at øverste ledelse defineres som de fysiske personer, som i et investerings-selskab, en markedsoperatør eller en udbyder af dataindberetningstjenester har ledelsesfunktioner, og som over for ledelsesorganet er ansvarlige for enhedens daglige ledelse, herunder for gennemførelsen af selskabets politikker for distribution af tjenesteydelser og produkter til kunderne og af dets personalepolitik.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 27, i IFD.

Det foreslås i § 10, nr. 44, at variable løndele defineres som aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Det foreslås i § 10, nr. 45, at kønsneutral aflønningspolitik defineres som en aflønningspolitik baseret på lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, uanset den ansattes køn.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 12, i IFD og svarer til definitionen i artikel 3, stk. 1, nr. 65 i CRD V.

Det foreslås i § 10, nr. 46, at udførelse af ordrer for investorers regning defineres som indgåelse af aftaler om køb eller salg på investorers vegne af et eller flere finansielle instrumenter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 5, i MiFID II.

Udførelse af ordrer for investorers regning omfatter tillige indgåelse af aftaler om salg på udstedestidspunktet af finansielle instrumenter, der udstedes af et investeringselskab eller et kreditinstitut.

For nærmere om definitionen henvises til de specielle bemærkninger til lovforslag, der gennemfører MiFID II.

Det foreslås i § 10, nr. 47, at handel for egen regning defineres som et fondsmæglerselskabs handel over egenbeholdningen, som resulterer i handler med et eller flere finansielle instrumenter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 6, i MiFID II.

Handel for egen regning omfatter tillige handel over egenbeholdningen i forbindelse med udførelse af kundeordrer, hvor kunden har en modparts- eller leveringsrisiko.

For nærmere om definitionen henvises til de specielle bemærkninger til lovforslag, der gennemfører MiFID II.

Det foreslås i § 10, nr. 48, at eksponering defineres som summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om eksponeringer i §§ 88 og 135, undtages følgende mellemværender: a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted, b) ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på fem arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først, c) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag og d) ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling

af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: Intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.

Bestemmelsen fastsætter endvidere, at for så vidt angår bestemmelser om eksponering i lovforslagets §§ 88 og 135, undtages en række mellemværender.

Ved valutatransaktioner undtages mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.

Ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer undtages mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 5 arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.

Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder, undtages mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.

Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank, undtages intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.

Det foreslås i § 10, nr. 49, at derivater defineres som de finansielle instrumenter, der er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 44, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets 2014/65/EU, og som er omhandlet i bilag 2, nr. 4-10, i bilag I dertil.

Definitionen svarer til definitionen i artikel 2, stk. 1, nr. 29, i MiFIR og gennemfører artikel 3, stk. 1, nr. 10, i IFD.

For nærmere om definitionen henvises til de specielle bemærkninger til lovforslag, der gennemfører MiFID II.

Det foreslås i § 10, nr. 50, at struktureret indlån defineres som indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales eller er i fare efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikkeomsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.

Det foreslås i § 10, nr. 51, at en multilateral handelsfacilitet (MHF) defineres som ethvert system eller enhver facilitet, hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter kan sammenføres, og som drives i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17, 18, 20, 22 og 23 i lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 22, i MiFID II.

For nærmere om definitionen henvises til de specielle bemærkninger til lovforslag, der gennemfører MiFID II, samt lovforslag, der ændrer definitionen i overensstemmelse definitionen i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i § 10, nr. 52 at en organiseret handelsfacilitet (OHF) defineres som ethvert multilateralt system, som ikke er et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, og hvor forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i obligationer, strukturerede finansielle produkter, emissionskvoter eller derivater kan interagere i systemet på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale efter afsnit II i direktiv (EU) nr. 2014/65.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 23, i MiFID II.

Det foreslås i § 10, nr. 53, at et reguleret marked defineres som et multilateralt system, der drives eller forvaltes af en markedsoperatør, som, inden for systemet og under iagttagelse af faste regler, sætter forskellige tredjeparters købs- og salgsinteresser i finansielle instrumenter i forbindelse med

hinanden eller beforder dette på en sådan måde, at det medfører indgåelse af en aftale om finansielle instrumenter, der er optaget til handel efter dette markeds regler eller systemer, og som er meddelt tilladelse og fungerer efter forskrifterne samt afsnit III i direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, nr. 21, i MiFID II.

Det foreslås i § 10, nr. 54, at en markedsplads er defineret som et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF).

Det foreslås i § 10, nr. 55, at en formidler defineres som en virksomhed, som har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, litra d, i aktionærrettighedsdirektivet.

Formidlere skal lette udøvelsen af aktionærrettigheder, uanset om aktionærerne selv ønsker at udøve disse rettigheder eller udpeger en tredjemand til at gøre det. Hvis aktionærerne ikke selv ønsker at udøve rettighederne og har udpeget en formidler hertil, bør sidstnævnte udøve disse rettigheder efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra aktionærerne og til disses fordel.

Virksomheder er omfattet af formidlerbegrebet, når de leverer tjenesteydelser i forbindelse med opbevaring af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked. Det kan eksempelvis være, at de opbevarer aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, i depot for klienter. En formidler skal ikke have en særskilt tilladelse som formidler.

Det foreslås i § 10, nr. 56, at en kapitalforvalter defineres som en virksomhed, som har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til skønsæssig porteføljepleje vedrørende aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, litra f, i aktionærrettighedsdirektivet.

Virksomheder er omfattet af kapitalforvalterbegrebet, når de leverer tjenesteydelser i forbindelse med porteføljeforvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked. Det kan eksempelvis være, at de efter aftale med deres kunder træffer beslutning om, hvordan kundernes formue skal investeres og eventuelt foretager disse investeringer. En kapitalforvalter skal ikke have en særskilt tilladelse som kapitalforvalter.

Det foreslås i § 10, nr. 57, at en rådgivende stedfortræder defineres som en juridisk person, der på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og hvis det er relevant andre oplysninger med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivning i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af aktionærernes stemmerettigheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 2, litra g, i aktionærrettighedsdirektivet.

Virksomheder er omfattet af begrebet rådgivende stedfortræder efter denne lov, når de disse på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra selskabet og, hvis det er relevant, andre oplysninger om børsnoterede selskaber med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivning ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af aktionærernes stemmerettigheder.

Det kan eksempelvis være at levere analyser om selskaber med henblik på at give kunden eller investorerne et oplyst grundlag at træffe investeringsbeslutninger på. Det kan også være analyser af, hvilke konsekvenser et forslag fra selskabets bestyrelse vil have både for selskabet, aktionærerne og samfundet, hvormed investorer får mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivning.

Rådgivende stedfortrædere har ikke eneret til at drive virksomhed som rådgivende stedfortrædere. Rådgivende stedfortrædere kan eksempelvis ligeledes være virksomheder, der ikke er reguleret i de

finansielle tilsynslove. De vil så være omfattet af begrebet i medfør af selskabsloven. Det kan også være virksomheder fra udlandet.

Ved et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag menes, at den rådgivende stedfortræder skal analysere oplysninger fra selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, på en kvalificeret, systematisk og professionel måde. Denne virksomhed skal ligeledes give den rådgivende stedfortræder en indtjening.

Det foreslås i § 10, nr. 58, at nedskrivningsegne forpligtelser defineres som forpligtelser, der er omfattet af bail-in, og som er omfattet af § 198, stk. 1, eller § 201.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 1, nr. 1, litra d, i BRRD II, der indsætter artikel 2, stk. 1, nr. 71 a, i BRRD.

Forpligtelser, der er omfattet af bail-in, omfatter instrumenter, som kan nedskrives eller konverteres til egenkapital ved brug af bail-in i § 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Bail-in er defineret i § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og dækker over det afviklingsværktøj, som Finansiell Stabilitet kan gøre brug af bail-in til at nedskrive forpligtelser eller konvertere forpligtelser til egenkapital i medfør af §§ 24-28 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Forpligtelser, der er omfattet af bail-in, skal for at kunne udgøre nedskrivningsegne forpligtelser være omfattet af lovforslagets § 198, stk. 1, hvis der er tale om en afviklingsenhed, eller være omfattet af lovforslagets § 201, hvis der er tale om en virksomhed, der ikke er en afviklingsenhed. Bestemmelserne angiver, hvilke forpligtelser de enkelte virksomheder kan opfylde deres krav om nedskrivningsegne passiver med. Det betyder bl.a., at forpligtelsen skal have en restløbetid på mindst ét år og være udstedt og fuldt indbetalt med midler, der hverken direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i § 10, nr. 59, at efterstillede nedskrivningsegne instrumenter defineres som instrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1 og 2, og artikel 72 c i CRR.

Efterstillede nedskrivningsegne instrumenter er instrumenter, der er efterstillet simple krav. Instrumenter, der er efterstillet simple krav, skal nedskrives før andre usikrede gældsforpligtelser ved afvikling og konkurs. Det indebærer, at instrumenterne skal bære tab før simple kreditorer, også kaldet subordination, ved afvikling og konkurs. At instrumenterne skal bære tab før simple kreditorer kaldes også subordination.

Instrumenter kan kun være udgøre efterstillede nedskrivningsegne instrumenter, hvis betingelserne i artikel 72 a, 72 b, stk. 1 og 2, og 72 c i CRR er opfyldt. Det indebærer bl.a., at de efterstillede nedskrivningsegne instrumenter skal have en restløbetid på mindst ét år, og at instrumenterne ikke må kunne indfries før tid. Artikel 72 a beskriver, hvad de nedskrivningsegne instrumenter består af, artikel 72 b beskriver de betingelser, som de nedskrivningsegne instrumenter skal opfylde, og artikel 72 c omhandler amortisering af nedskrivningsegne instrumenter.

Det foreslås i § 10, nr. 60, at afviklingsenhed defineres som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 1, nr. 1, litra e, i BRRD II, der indsættes som artikel 2, stk. 1, nr. 83 a, i BRRD.

En afviklingsenhed er den virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplanen udarbejdet i henhold til lovforslagets §§ 180 eller 182. Definitionen af en afviklingsenhed skal læses sammen med definitionen af en afviklingskoncern i det foreslåede nr. 61. Det skal fremgå af afviklingsplanen, hvilken virksomhed der er en afviklingsenhed, jf. lovforslagets § 182, stk. 2, 2. pkt.

BRRD giver mulighed for både en selskabsspecifik afviklingsstrategi (»multiple points of entry«) og en koncernspecifik afviklingsstrategi (»single point of entry«). En koncernspecifik afviklingsstrategi indebærer, at der kun anvendes afviklingstiltag over for én virksomhed i koncernen, typisk moder-virksomheden, mens en selskabsspecifik afviklingsstrategi indebærer, at der anvendes afviklingstiltag over for flere virksomheder i koncernen, typisk driftsdattervirksomhederne.

Formålet med at indføre begreberne afviklingsenhed og afviklingskoncern er, at de kan anvendes til at definere i afviklingsplanen, hvilke virksomheder i en koncern der vil blive anvendt afviklingsværktøjer overfor samt at definere, hvilke dele af en koncern der planlægges holdt samlet i en afvikling. Denne identificering af afviklingsenheder og afviklingskoncerner er også relevant for fastsættelsen af krav om nedskrivningsegne passiver i henhold til lovforslagets § 194.

Det foreslås i § 10, nr. 61, at en afviklingskoncern defineres som en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis i) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed, ii) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller iii) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 1, nr. 1, litra e, i BRRD II, der indsættes som artikel 2, stk. 1, nr. 83 b, i BRRD.

Definitionen af en afviklingskoncern skal læses sammen med definitionen af en afviklingsenhed. Afviklingsenhed defineres i det foreslåede nr. 60 som den virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltagene i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til lovforslagets §§ 180 eller 182.

BRRD giver mulighed for både en selskabsspecifik afviklingsstrategi (»multiple points of entry«) og en koncernspecifik afviklingsstrategi (»single point of entry«). En koncernspecifik afviklingsstrategi indebærer, at der kun anvendes afviklingstiltag for én virksomhed i en koncern, typisk modervirksomheden, mens en selskabsspecifik afviklingsstrategi indebærer, at der anvendes afviklingstiltag for flere virksomheder i en koncern, typisk driftsdattervirksomhederne.

Formålet med at indføre begreberne afviklingsenhed og afviklingskoncern er, at de kan anvendes til at definere i afviklingsplanen, hvilke virksomheder i en koncern der vil blive anvendt afviklingsværktøjer overfor samt at definere, hvilke dele af en koncern der planlægges holdt samlet i en afvikling. Denne identificering af afviklingsenheder og afviklingskoncerner er også relevant for fastsættelsen af krav om nedskrivningsegne passiver i henhold til lovforslagets § 194.

Nærmere præcisering af definitionerne i IFD med henblik på at sikre ensartet anvendelse samt i forbindelse med anvendelsen at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne forventes fastsat ved delegerede retsakter udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i IFD.

Til § 11

Den gældende § 5 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger definitionen af en koncern.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 11 præciserer definitionen af en koncern og supplerer lovforslagets § 10, nr. 15 og svarer til § 6 i selskabsloven.

Det foreslås i § 11, 1. pkt., at en modervirksomhed sammen med en eller flere dattervirksomheder udgør en koncern. En virksomhed kan kun have én direkte modervirksomhed.

Det foreslås i § 11, 2. pkt., at opfylder flere virksomheder opfylder et eller flere af kriterierne i § 12, er det alene den virksomhed, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse præciserer, at en virksomhed alene kan have én direkte modervirksomhed i form af, at den modervirksomhed, der faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, skal anses for at være modervirksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 12, hvor bestemmende indflydelse er defineret.

Til § 12

Den gældende § 5 b, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om, hvordan bestemmende indflydelse defineres.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 12 fastsætter, at bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger og fastsætter nærmere regler for, hvornår der foreligger bestemmende indflydelse, og svarer til definitionen i § 7 i selskabsloven.

Den foreslåede definition har sammenhæng til den foreslåede definition af en koncern i lovforslagets § 11.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er ønsket om at gennemføre en international tilpasning af koncernbegrebet og begrebet bestemmende indflydelse. Der foreligger ikke en international anerkendt koncerndefinition inden for selskabsretten. Der er dog en koncerndefinition i den internationale regnskabsstandard IFRS (og tidligere standarder i IAS), som er den mest udbredte internationale regnskabsstandard. Bestemmelsen er derfor i vid udstrækning ensrettet med brugen af begrebet i regnskabsstandard IFRS.

En dattervirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 13, defineret som en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

En modervirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 14, defineret som en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.

Bestemmelsen indebærer, at det er beføjelsen til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der er afgørende for vurderingen af bestemmende indflydelse i imellem en moder- og dattervirksomhed. Den bestemmende indflydelse er afgørende ved fastlæggelse af koncernforholdet.

Bestemmelsens formulering ligger endvidere tæt op ad den internationale regnskabsstandard IFRS 27. Ordlyden er dog ikke helt den samme. Det skyldes, at IFRS er formuleret til at kunne blive anvendt

i vidt forskellige lande med vidt forskellige selskabsretlige traditioner. Indholdet af bestemmelsen skal dog forstås i overensstemmelse hermed.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en formodningsregel om, at hvis en modervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en dattervirksomhed direkte eller indirekte, er der tale om bestemmende indflydelse, medmindre det modsatte klart kan bevises.

Som udgangspunkt foreligger der således bestemmende indflydelse i tilfælde, hvor modervirksomheden besidder mere end 50 pct. af stemmerettighederne i dattervirksomheden. Antagelsen anvendes alene til at overføre en slags omvendt bevisbyrde på virksomheder, der måtte være i den situation, at den, der besidder mere end 50 pct., ikke er den, der udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger. I disse situationer vil virksomheden således skulle godtgøre, at dette er tilfældet, førend udgangspunktet kan fraviges.

Det er væsentligt at bemærke, at det er stemmerettighederne og ikke kapitalandelene, som er udslagsgivende i forhold til, om der foreligger bestemmende indflydelse.

Der skal tages hensyn til stemmeretsbegrænsninger. Hvis en virksomhed eksempelvis ejer 60 pct. af stemmerettighederne, men kun kan stemme for 5 pct., må det som udgangspunkt antages, at der ikke foreligger koncernforhold, da modervirksomheden ikke besidder flertallet af stemmerettighederne på generalforsamlingen.

Hvis modervirksomheden på trods af stemmerettighedsbegrænsningen har faktisk bestemmende indflydelse på generalforsamlingen, vil dette blive omfattet af *stk. 3, nr. 4*.

Det foreslås i *stk. 3*, at ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden opfylder betingelserne oplyst i nr. 1-4.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4*, at ejer en modervirksomhed ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis modervirksomheden har råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter kriterierne for, at der kan foreligge bestemmende indflydelse i tilfælde, hvor den formelle andel i dattervirksomheden er under halvdelen af stemmerettigheder. Der er ikke tale om kumulative betingelser.

Det foreslås i *stk. 4*, at eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har bestemmende indflydelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at potentielle stemmerettigheder skal medtælles, også selvom de ikke er materialiseret, hvis den manglende materialisering alene beror på en ensidig beslutning om ikke at udløse disse. Alene stemmerettigheder, der er betinget af endnu ikke indtrufne forhold, skal ikke medregnes.

Bestemmelsen indebærer, at det er det reelle billede af ejerkredsen, der udgør grundlaget for vurderingen af moder-datterselskab.

Det foreslås i *stk. 5*, at der ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at stemmerettigheder, der besiddes af dattervirksomheden eller dennes dattervirksomheder, ikke skal medtælles ved opgørelsen af stemmerettigheder.

En beholdning af egne aktier vil reducere kravet til majoritet for et moderselskab forholdsmæssigt således, at det er de reelle ejerforhold, der afspejles. Der gives ikke mulighed for at foretage opkøb/udstedelse af egne aktier for derved at skjule det reelle ejerforhold.

Til § 13

Den gældende § 9 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 og 9, hvornår en virksomhed skal søge om tilladelse til at drive værdipapirhandelsvirksomhed.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger, ligesom bilag 4 og 5 foreslås videreført uændret. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser, som gennemfører artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, samt bilag 1, afsnit A-C, i MiFID II.

Den foreslåede § 13 fastsætter, hvem der skal søge om tilladelse til at drive virksomhed som værdipapirhandler, det tilladte virksomhedsområde samt værdipapirhandleres eneret.

Kravet om tilladelse som værdipapirhandler omfatter virksomheder, der yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag. Den foreslåede bestemmelse fastsætter endvidere, at værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse som pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskab efter henholdsvis § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, og § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er fondsmæglerselskaber.

Det foreslås, at værdipapirhandlere kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, med et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter, samt udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 1, afsnit B.

Lovforslagets bilag 1 svarer til bilag 1, afsnit A-B, i MiFID II med den forskel, at lovforslagets bilag 1, afsnit A, nr. 10, vedrørende opbevaring og forvaltning for investorers regning i forbindelse med et eller flere af de i lovforslagets bilag 2 nævnte instrumenter, herunder depotvirksomhed og tjenesteydelser knyttet til en eller flere af de aktiviteter som nævnt i nr. 1-9, i MiFID II ikke er en investeringservice, men en accessorisk tjenesteydelse. Derudover omfatter lovforslagets bilag 1, afsnit B, i modsætning til MiFID II bilag 1 tjenesteydelsen boksudlejning.

Lovforslagets bilag 2 svarer til bilag 1, afsnit C, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder, der som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, er værdipapirhandlere og skal have tilladelse som værdipapirhandler, medmindre virksomhederne allerede har en tilladelse efter § 7, stk. 1, eller § 8, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Virksomheder, der har tilladelse som pengeinstitut efter § 7, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som realkreditinstitut efter § 8, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed eller som investeringsforvaltningsselskab efter § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, vil ikke være omfattet af tilladelseskravet i bestemmelsens stk. 1.

Pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers adgang til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter er således reguleret af tilladelsesbestemmelserne i lov om

finansiell virksomhed, hvorefter pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter i kraft af deres tilladelse som henholdsvis pengeinstitut og realkreditinstitut og således uden særskilt tilladelse som værdipapirhandler. Tilsvarende er investeringsforvaltningsselskabers adgang til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter reguleret af tilladelsesbestemmelsen i lov om finansiell virksomhed, som indeholder bestemmelse om, at investeringsforvaltningsselskaber kan ansøge om en særskilt tilladelse til at yde visse investeringserviceydelser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter som et fast erhverv eller virksomhed på et professionelt grundlag er betinget af en forudgående tilladelse og indebærer således også et forbud mod at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som et fast erhverv eller virksomhed på et professionelt grundlag uden forudgående tilladelse fra Finanstilsynet. Forbuddet omfatter både fysiske og juridiske personer.

Tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, såfremt der ydes eller udføres investeringservice -aktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag og således ikke kun, såfremt der ydes aktiviteter for tredjemand. Aktiviteterne nævnt i bilag 1, afsnit A, dækker således dels over investeringservice – og aktiviteter for tredjemand, dels virksomheders egne investeringsaktiviteter, eksempelvis handel for egen regning med finansielle instrumenter.

Virksomheder, der som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, der er nævnt i bilag 1, afsnit A, i kraft af anden tilladelse i henhold til lov om finansiell virksomhed ikke også skal have tilladelse som fondsmæglerselskab.

Pengeinstitutter og realkreditinstitutter samt investeringsforvaltningsselskaber, som i medfør af § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed har tilladelse til at yde eller udføre visse investeringservice og -aktiviteter, er i underlagt dette lovforslag for så vidt angår ydelsen eller udførelsen af investeringservice og -aktiviteter. Det drejer sig bl.a. om lovforslagets regler om tredjepartsbetalinger, produktgodkendelsesprocedurer m.v.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at værdipapirhandlere desuden kan udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at værdipapirhandlere desuden kan udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 1, afsnit B. Disse tjenesteydelser er ikke omfattet af værdipapirhandleres eneret. Det vil sige, at virksomheder, der udøver tjenesteydelser nævnt i bilag 1, afsnit B, uden samtidig at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, kan udøve de nævnte tjenesteydelser uden tilladelse som værdipapirhandler.

Bestemmelsen indebærer en udvidelse af værdipapirhandleres virksomhedsområde med tjenesteydelser, der ikke er omfattet af værdipapirhandleres eneret.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at tilladelse til at udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 1, afsnit B, kun kan gives i tilknytning til tilladelse til den investeringservice og -aktiviteter, der er nævnt i bilag 1, afsnit A.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at der ikke kan gives tilladelse til at udøve en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser nævnt i bilag 1, afsnit B, uden at der samtidig gives tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A. Bestemmelsen indebærer, at en tilladelse som værdipapirhandler forudsætter, at der ydes eller udføres investeringservice og -aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, og har til formål at sikre, at der ydes eller udføres tilsynsbelagt virksomhed i virksomheder underlagt krav om værdipapirhandelstilladelse.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at en tilladelse som værdipapirhandler skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter, og indebærer, at værdipapirhandleren alene kan yde eller udføre de investeringservice og -aktiviteter, som der er ansøgt om og givet tilladelse til. Værdipapirhandleren kan på et senere tidspunkt ved en ny ansøgning ansøge om tilladelse til at udvide sin tilladelse. Finanstilsynet har herved mulighed for at indrette sit tilsyn med værdipapirhandleren i forhold til værdipapirhandlerens tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at værdipapirhandlere, som ikke har tilladelse efter § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er fondsmæglerselskaber og kun må udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at værdipapirhandlere, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsforvaltningsselskaber i henhold til henholdsvis § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, og § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, er fondsmæglerselskaber, og at fondsmæglerselskaber kun må udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1.

Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskaber kun må yde eller udføre investeringsservice -aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, og i tilknytning hertil en eller flere accessoriske tjenesteydelser nævnt i bilag 1, afsnit B, og skal ses i sammenhæng med, at fondsmæglerselskaber er underlagt krav, herunder bl.a. krav til kapital og likviditet samt ledelse og styring m.v., som er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det enkelte fondsmæglerselskab uforholdsmæssige administrative byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber kan også yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber er underlagt tilladelsesprocedure og i øvrigt reglerne i lov om finansiel virksomhed. For så vidt angår de forpligtelser, der påhviler ved ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter vil visse af bestemmelserne i loven finde anvendelse, jf. også lovforslagets § 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at værdipapirhandlere, Danmarks Nationalbank, Statens Administration samt kreditinstitutter, investeringsselskaber og administrationsselskaber, der opfylder betingelserne i §§ 5, 38, 39 og 41-43, har eneret til som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, og med de instrumenter, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, jf. dog § 11, stk. 2, og § 95, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at eneretten for værdipapirhandlere også omfatter Danmarks Nationalbank, Statens Administration samt udenlandske kreditinstitutter, investeringsselskaber og administrationsselskaber, der opfylder betingelserne i lovforslagets §§ 5, 38, 39 og 41-43,

Bestemmelsen indebærer, at eneretten til som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, og med de instrumenter, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, tilkommer værdipapirhandlere, der ud over fondsmæglerselskaber samt pengeinstitutter og realkreditinstitutter, jf. henholdsvis § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, omfatter investeringsforvaltningsselskaber, der i medfør af § 10, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at yde eller udføre visse investeringservice og -aktiviteter nævnt i bilag 1 med visse finansielle instrumenter nævnt i bilag 2, samt forvaltere af alternative investeringsfonde, der i medfør af § 11, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. kan få tilladelse til at udføre visse aktiviteter nævnt i bilag 1.

Endvidere indebærer bestemmelsen, at eneretten også tilkommer Danmarks Nationalbank, Statens Administration som følge af, at Danmarks Nationalbank og Statens Administration tilbyder tjenesteydelser med værdipapirer udstedt af den danske stat. Statens Administration (tidligere Finansstyrelsen) har indtil 1. marts 2001 tilbudt postordresalg med statsobligationer samt indskrivning i depot af statsobligationer. Fra den 1. marts 2001 er ordningen ophørt dog således, at investorer, der pr. 1. marts havde statsobligationer indskrevet i depot hos Statens Administration, fortsat kan bevare deres depot i obligationernes restløbetid. Det er derfor, til trods for at ordningen om postordresalg og nyindskrivning i depot af statsobligationer er ophørt, påkrævet, at Statens Administration fortsat er omfattet af eneretten.

Endelig indebærer bestemmelsen, at eneretten desuden tilkommer udenlandske kreditinstitutter, investeringselskaber og administrationsselskaber, der opfylder betingelserne i §§ 5, 38, 39 og 41-43, samt udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, der opfylder § 95, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Eneretten omfatter alene virksomhed som fast erhverv eller på et professionelt grundlag. Det vil sige, at tilladelse som værdipapirhandler er påkrævet, såfremt der ydes eller udføres investeringservice og -aktiviteter som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag og således ikke kun, såfremt der ydes aktiviteter for tredjemand. Aktiviteterne nævnt i bilag 1, afsnit A, dækker således over dels

investeringservice og -aktiviteter for tredjemand, dels virksomheders egne investeringsaktiviteter, eksempelvis handel for egen regning med finansielle instrumenter.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 3* ikke finder anvendelse på en virksomheds udførelse af handler med og formidling af værdipapirer, som virksomheden selv udsteder.

Den foreslåede bestemmelse er en undtagelse fra eneretsbestemmelsen i det foreslåede *stk. 3* og skal sikre, at en udsteder kan tilbyde tjenesteydelser med formidling og udførelse af handler i forbindelse med udbud af egne værdipapirer. Bestemmelsen gælder for udstedere, der udsteder eller påtænker at udstede værdipapirer, så udstedernes ret også omfatter tegningsindbydelse i forbindelse med emission. Bestemmelsen omfatter ikke virksomheder, der udsteder afledte finansielle instrumenter eller råvareinstrumenter til investorer.

Således gælder, at en udsteder kan tilbyde tjenesteydelser med formidling og udførelse af handler i forbindelse med udbud af egne værdipapirer. Bestemmelsen gælder for udstedere, der udsteder eller påtænker at udstede værdipapirer, således, at udstedernes ret også omfatter tegningsindbydelse i forbindelse med emission. Bestemmelsen omfatter ikke virksomheder, der udsteder afledte finansielle instrumenter eller råvareinstrumenter til investorer.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at en udsteder kan tilbyde tjenesteydelser med formidling og udførelse af handler i forbindelse med udbud af egne værdipapirer. Bestemmelsen gælder for udstedere, der udsteder eller påtænker at udstede værdipapirer, så udstedernes ret også omfatter tegningsindbydelse i forbindelse med emission. Bestemmelsen omfatter ikke virksomheder, der udsteder afledte finansielle instrumenter eller råvareinstrumenter til investorer.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer ud over de af *stk. 1* og *2* omfattede, der kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1.

Den eksisterende bemyndigelse er udnyttet i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 919 af 26. juni 2017 om hvilke fysiske og juridiske personer, der kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter

uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed, som bl.a. gennemfører de undtagelser fra tilladelseskravet, som fremgår af MIFID II. Bekendtgørelsen vil blive videreført med den foreslåede hjemmel.

Bemyndigelsen er udnyttet i Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 1027 af 12. december 2002 (ændret i bekendtgørelse nr. 919 af 26. juni 2017 om hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udøve investeringservice og investeringsaktiviteter uden tilladelse efter lov om finansiel virksomhed), som gennemfører de undtagelser fra tilladelseskravet, som fremgår af direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer. Bemyndigelsen er dog ikke begrænset til de i direktivet nævnte undtagelser, da tilladelseskravet i stk. 1 omfatter aktiviteter og instrumenter (værdipapirer), som ikke er omfattet af direktivet. Der kan derfor være behov for yderligere undtagelser i forbindelse med disse aktiviteter og instrumenter (værdipapirer). Ved udnyttelsen af bemyndigelsen kan endvidere fastsættes regler for fysiske og juridiske personer, der har en lovbestemt ret til at føre depoter.

Til § 14

Den gældende regulering, herunder lov om finansiel virksomhed, indeholder ikke regler om, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, som overstiger visse grænseværdier i en periode, skal søge om tilladelse som pengeinstitut.

Den foreslåede § 14 fastsætter en pligt for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, til at senest på den dato, hvor særlige omstændigheder indtræder, at indgive ansøgning om tilladelse som pengeinstitut i henhold til § 7 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 8 a, stk. 1 og 2, i CRD IV, der er vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af artikel 62, stk. 6, i IFD.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investerings-service og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, skal have tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiel virksomhed senest på den dato, hvor en af situationerne i nr. 1-2 indtræffer.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

De risici, som de typiske fondsmæglerselskaber står over for og selv udgør, er væsentligt anderledes end de risici, som pengeinstitutter står over for og selv udgør. Imidlertid er formålet med bestemmelsen at anerkende, at visse fondsmæglerselskaber, der handler for egen regning, yder afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placerer finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse i betydeligt omfang, eller som er clearingmedlemmer i centrale modparter, har forretningsmodeller og risikoprofiler, som svarer til pengeinstitutters. I betragtning af disse fondsmæglerselskabers størrelse og aktiviteter er det muligt, at sådanne udgør en risiko for den finansielle stabilitet, som kan sammenlignes med den risiko, som pengeinstitutter udgør. Sådanne fondsmæglerselskaberne skal derfor være pengeinstitutter og dermed underlægges samme tilsynsmæssige behandling som pengeinstitutter, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, som i dansk ret bl.a. er gennemført i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investerings-service og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, skal have tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiel virksomhed senest på den dato, hvor gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder udgør eller overstiger 30 mia. euro.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investerings-service og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, senest på den dato, hvor gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder er mindre end 30 mia. euro, og fondsmæglerselskabet er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle koncernens virksomheder, der enkeltvis har samlede aktiver på under 30 mia. euro, og som udfører aktiviteter som omhandlet i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, udgør eller

overstiger 30 mia. euro, begge beregnet som et gennemsnit over en periode på 12 på hinanden følgende måneder, skal have tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at et fondsmæglerselskab, når dette overskrider ovenstående grænseværdier beregnet over en periode på 12 på hinanden følgende måneder, skal opnå tilladelse som fondsmæglerselskab. Der vil være tale om fondsmæglerselskaber, der påtager sig risici i betydeligt omfang, og som derfor skal indgive en ansøgning om tilladelse som pengeinstitut, senest når gennemsnittet af de samlede månedlige aktiver svarer til eller overstiger en af de i det foreslåede nr. 1-2 omhandlede tærskler i en periode på 12 på hinanden følgende måneder.

Der vil for et fondsmæglerselskab være tale om opsættende virkning for de investeringsservice og -aktiviteter, som ydes eller udføres, imens ansøgningen behandles. Afvises ansøgningen om tilladelse efter § 7 i lov om finansiel virksomhed, skal fondsmæglerselskabets investeringsservice og -aktiviteter ophøre, medmindre fondsmæglerselskabet afvikler dele, så fondsmæglerselskabet igen kommer under de anførte grænseværdier.

Fondsmæglerselskaber, der den 24. december 2019 opfylder en af de i artikel 4, stk. 1, nr. 1), litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede tærskler, bør gennemsnittet af deres samlede månedlige aktiver beregnes under hensyntagen til de 12 på hinanden følgende måneder, der går forud for denne dato. Sådanne fondsmæglerselskaber skal søge om tilladelse som kreditinstitut senest den 27. december 2020.

Af hensyn til den overordnede finansielle stabilitet og hensynet til at undgå, at virksomhederne søger om tilladelse ud fra overvejelser om mindst mulig regulering (regelarbitrage) finder IFD og IFR ikke anvendelse på de største fondsmæglerselskaber, der udgør samme risiko for den finansielle stabilitet på grund af deres størrelse og systemiske betydning som de signifikante kreditinstitutter. Herved sikres, at aktørerne reguleres efter den risiko, de udgør for den finansielle stabilitet, samtidig med, at der sikres lige vilkår for virksomheder med samme forretningsmodeller.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab omfattet af *stk. 1* kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, som fondsmæglerselskabet har tilladelse til i medfør af sin tilladelse efter § 13,

indtil fondsmæglerselskabet er meddelt tilladelse som pengeinstitut efter § 7 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke nogen pligt for et fondsmæglerselskab, men giver fondsmæglerselskabet en ret til at fortsætte ydelsen eller udførelsen af de investeringsservice og -aktiviteter, der er meddelt tilladelse til i medfør lovforslagets § 13, samtidigt med, at ansøgning om tilladelse som pengeinstitut behandles. Fondsmæglerselskabet skal ikke underrette Finanstilsynet om, at tilladelsen efter § 13 fortsat udnyttes, medmindre der er tale om anmodning om inddragelse af tilladelse, jf. lovforslagets kapitel 17.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at et fondsmæglerselskab ikke forpligtes til at indstille eller afvikle dets aktiviteter, indtil en ansøgning som pengeinstitut er færdigbehandlet.

Nærmere krav til yderligere at præcisere kriterierne i stk. 1, nr. 1 og 2, som bl.a. omfatter, hvilke oplysninger virksomheder skal give de kompetente myndigheder i en ansøgning om tilladelse, herunder driftsplanen samt hvilken metode der skal anvendes til at beregne de i stk. 1 omhandlede tærskler, for at sikre konsekvent anvendelse heraf forventes fastsat ved reguleringsmæssige tekniske standarder udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 62, stk. 6, i IFD.

Til § 15

Den gældende § 16 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at fondsmæglerselskaber kan udføre tjenesteydelser med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 15 fastsætter, at Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter ud over de i bilag 2 afgrænsede.

Det foreslås i § 15, at Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringservice -aktiviteter med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Efter § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder kan Erhvervsministeren fastsætte regler om, at nærmere bestemte finansielle instrumenter, der ikke er nævnt i bestemmelsens stk. 1, omfattes af alle eller dele af reglerne om finansielle instrumenter i lov om kapitalmarkeder. Finansielle instrumenter nævnt i bestemmelsens stk. 1 svarer til finansielle instrumenter efter lovforslagets bilag 2, der gennemfører MiFID II bilag 1, afsnit C.

Investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, med instrumenter og kontrakter omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder er omfattet af værdipapirhandlernes eneret, jf. lovforslagets § 13, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse berammer Finanstilsynets adgang til at tillade fondsmæglerselskaber at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 4, afsnit A, med instrumenter og kontrakter omfattet af en beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 16, hvorefter Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de finansielle instrumenter omfattet af lovforslagets bilag 2, som fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, med.

Der er med hjemmel i § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder udstedt bekendtgørelse om finansielle instrumenter omfattet af lov om kapitalmarkeder.

Til § 16

Den gældende § 17 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet gives bemyndigelse til at fastsætte, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de finansielle instrumenter end de i bilag 2 nævnte, som fondsmæglerselskaber kan udføre tjenesteydelser med.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 16 fastsætter, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over de finansielle instrumenter, der er nævnt i bilag 2, som fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, med.

Det foreslås i § 16, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, hvilke instrumenter og kontrakter ud over finansielle instrumenter omfattet af bilag 2 fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan fastsætte, hvilke investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, fondsmæglerselskaber kan udøve med de enkelte instrumenter og kontrakter.

Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 15, hvorefter Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, med instrumenter og kontrakter, som er omfattet af Finanstilsynets beslutning i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, der er omfattet af værdipapirhandleres eneret, jf. lovforslagets § 13, stk. 3.

Bemyndigelsen kan blive anvendt på instrumenter og kontrakter, der ikke er omfattet af værdipapirhandleres eneret, jf. lovforslagets § 13, stk. 3. Bemyndigelsen kan dog for så vidt angår fondsmæglerselskaber ikke blive anvendt på instrumenter og kontrakter, der indebærer et element af udlån, da fondsmæglerselskaber ikke må yde kreditvirksomhed, jf. lovforslagets § 13, stk. 2.

Finanstilsynets tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets bilag 1, afsnit A, med instrumenter og kontrakter ud over finansielle instrumenter, jf. lovforslagets bilag 2, er ikke omfattet af Den Europæiske Unions regler om den frie ret til at etablere filialer i andre medlemslande og den frie udveksling af tjenesteydelser i andre medlemslande. Det vil sige, at fondsmæglerselskaber ikke vil kunne anvende en tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med instrumenter og kontrakter ud over finansielle instrumenter, jf. lovforslagets bilag 2, i forbindelse med grænseoverskridende virksomhed.

Den eksisterende bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 920 af 26. juni 2017, om hvilke instrumenter og kontrakter ud over dem, der er nævnt i bilag 5 til lov om finansiel virksomhed, som pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber må udfører aktiviteter med. Bekendtgørelsen fastsætter, at fondsmæglerselskaber kan 1) medvirke ved emission af anparter i interessentskaber og kommanditselskaber med højst 10 deltagere samt udføre aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 1-5, til lov om finansiel virksomhed, med sådanne anparter, 2) udføre aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, med tinglyste negotiable pantebreve i fast ejendom eller løsøre og 3) udføre aktiviteter, jf. bilag 4 til lov om finansiel virksomhed, med valutaspotforretninger. Bekendtgørelsen forventes videreført med den foreslåede bestemmelse.

Til § 17

Den gældende § 9 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 5 og 7 regler om eneretten for benyttelse af beskyttede navne.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 17 fastsætter eneretten for benyttelsen af den beskyttede titel som fondsmæglerselskab eller børsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskaber har eneret til at benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« i deres navn.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at andre virksomheder må ikke anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det alene er fondsmæglerselskaber, der må benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« i deres navn, og at andre virksomheder ikke må anvende navne eller

betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er fondsmæglerselskaber, og har til hensigt at skabe vished for kunder og modparter m.fl., at der er tale om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter og er underlagt tilsyn.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af et reguleret marked, har eneret til at benytte betegnelsen »børsmæglerselskab« og i deres navn kan anvende denne betegnelse i stedet for »fondsmæglerselskab«. Endvidere foreslås det, at andre virksomheder ikke må anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er børsmæglerselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alene fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af et reguleret marked, har eneret til at benytte betegnelsen »børsmæglerselskab« og i deres navn kan anvende denne betegnelse i stedet for »fondsmæglerselskab«. Endvidere fastsætter bestemmelsen, at andre virksomheder ikke må anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er børsmæglerselskaber. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut, som er medlem af en fondsbørs, kan lade »børs« indgå i henholdsvis pengeinstitutts eller realkreditinstitutts navn. Bestemmelsen har til hensigt at skabe vished for kunder og modparter m.fl., at der er tale om virksomheder, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, og som er medlem af et reguleret marked, samt er underlagt tilsyn.

Det foreslås i *stk. 3*, at fondsmæglerselskaber skal benytte betegnelsen »fondsmæglerselskab« eller »børsmæglerselskab« i deres navn.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber er forpligtigede til at anvende betegnelsen »fondsmæglerselskab« og kan vælge at anvende betegnelsen »børsmæglerselskab« i stedet, hvis fondsmæglerselskabet er medlem af et reguleret marked, og har til hensigt, at skabe vished for kunder og modparter m.fl., at der er tale om virksomheder, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter og er underlagt tilsyn.

Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med selskabslovens § 2, stk. 4. Det følger heraf, at kapitalsselskaber har pligt til at angive kapitalsselskabets navn på breve og andre forretningspapirer. Breve og andre forretningspapirer omfattet af selskabslovens § 2, stk. 4, omfatter breve, brevkort,

tilbud, ordre, ordrebekræftelser, fakturaer, prislister, brochurer og lignende salgsmateriale. Annoncer i dagblade og tidsskrifter er derimod ikke omfattet, medmindre disse indeholder en bestillingsseddel for læserne. Endvidere er rundskrivelser, der er mangfoldiggjort, omfattet af begrebet, så længe deres indhold er af forretningsmæssig karakter.

Formålet med navnebestemmelsen er at give offentligheden mulighed for at konstatere, hvilke virksomheder, der er fondsmæglerselskaber og dermed berettiget til at tilbyde investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1. Med bestemmelsen sikres, at det er kendeligt, at virksomheden er undergivet lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og at virksomheden er under tilsyn af Finanstilsynet.

Fondsmæglerselskaber har kun pligt til at angive navnet i det omfang, det følger af selskabsloven. Fondsmæglerselskaber har derfor ikke pligt til at anvende deres navn på facader og lignende.

Til § 18

Den gældende § 9 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 8 startkapitalkravene for fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelsen, som gennemfører artikel 9 i IFD, idet startkapitalkravene med IFD er ændret.

Det foreslås i *stk. 1*, at en virksomhed, der søger om tilladelse som fondsmæglerselskab skal have en startkapital, der udgør et beløb svarende til mindst de i nr. 1-4 nævnte afhængig af den ansøgte tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter m.v.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter startkapitalkravene for fondsmæglerselskaber. Startkapitalkravet er den kapital, der skal være til stede for, at en virksomhed kan modtage tilladelse som fondsmæglerselskab. Startkapitalkravet er således også minimumskravet til et fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag. Startkapitalkravets størrelse vil afhænge af den investeringsservice og -aktiviteter, virksomheden søger tilladelse til og efterfølgende har tilladelse til som fondsmæglerselskab, og om

fondsmæglerselskabet opbevarer kunders midler eller værdipapirer og er således størst for de fondsmæglerselskaber, der søger tilladelse til de mest risikofyldte aktiviteter.

Fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber, jf. lovforslagets § 21. Det indebærer, at selskabslovens krav til selskabskapital for aktieselskaber også skal iagttages af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at virksomheder, som søger om tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, der er anført i bilag 1, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 7, og som ikke har tilladelse til at opbevare kunders penge eller værdipapirer, skal have en startkapital på 75.000 euro.

Bilag 1, afsnit A, nr. 1, 2, 4, 5 og 7 omfatter henholdsvis modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af ordrer for investorers regning, skønsmæssig porteføljepleje, investeringsrådgivning og placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at virksomheder, som søger om tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, som ikke er omfattet af nr. 1, 3 eller 4, skal have en startkapital på 150.000 euro.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at virksomheder, som søger om tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice -aktiviteter, der er anført i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, skal have en startkapital på 750.000 euro.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at virksomheder, som søger om tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, der er anført i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 9, skal have en startkapital på 750.000 euro.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 9, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning med ethvert af de i bilag 2 nævnte instrumenter og drift af organiserede handelsfaciliteter (OHF'er).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den kapital, der skal være til stede for, at en virksomhed kan modtage tilladelse som fondsmæglerselskab, navnlig startkapitalkravet, afhænger af de investeringservice og -aktiviteter, som virksomheden søger tilladelse til og efterfølgende har tilladelse til, og om der opbevares kunders midler eller værdipapirer, og er fastsat sådan, at kravet er størst for de virksomheder, der søger tilladelse til de mest risikofyldte aktiviteter. Startkapitalen skal ikke alene være til stede på det tidspunkt, hvor tilladelsen meddeles af Finanstilsynet, men skal også efterfølgende være opfyldt og udgør således også fondsmæglerselskabers minimumskapitalkrav. Startkapitalkravet kan ikke erstattes af erhvervsansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti.

Det foreslås i *stk. 2*, at startkapitalen skal sammensættes i overensstemmelse med artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at startkapitalen skal sammensættes i overensstemmelse med artikel 9 i IFR, hvorefter fondsmæglerselskaber skal have et kapitalgrundlag bestående af summen af deres egentlige kernekapital, hybride kernekapital og supplerende kapital og til enhver tid opfylde betingelserne angivet i artikel 9, *stk. 1*, litra a-c, i IFR.

Egentlig kernekapital defineres i overensstemmelse med anden del, afsnit I, kapitel 2, i CRR, hybrid kernekapital defineres i overensstemmelse med anden del, afsnit I, kapitel 3, i CRR, og supplerende kapital defineres i overensstemmelse med anden del, afsnit I, kapitel 4, i CRR.

Med hensyn til henvisninger i andre EU-retsakter til startkapitalens størrelse som fastsat i CRD skal fra ikrafttrædelsen af loven læses i overensstemmelse med lovforslagets § 13. Henvisninger til investeringsselskabers startkapital som fastsat i artikel 28-31 i CRD skal således læses som henvisninger til § 13 i lovforslaget.

Den gældende § 9 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 10, at fondsmæglerselskaber omfattet af § 13, stk. 1, nr. 1, én gang årligt skal indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 14, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 13, stk. 1, nr. 1, én gang om året skal indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at selskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Erklæringen skal være underskrevet af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber omfattet af § 13, stk. 1, nr. 1, én gang årligt skal indsende en erklæring til Finanstilsynet om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskaber, der søger og efterfølgende har tilladelse til at modtage, formidle og udføre investorers ordrer samt yde investeringsrådgivning og placere finansielle instrumenter uden fast forpligtelse, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, omfattes af det mindste startkapitalkrav på 75.000 euro, én gang om året skal indsende en erklæring til Finanstilsynet underskrevet af fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion om, at fondsmæglerselskabet ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Bestemmelsen skal ses i lyset af, at fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører en eller flere af de nævnte aktiviteter, og som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, i stedet for et startkapitalkrav på 75.000 euro skal opfylde et startkapitalkrav på 150.000 euro som følge af den forøgede risiko ved at opbevare kunders midler og værdipapirer, og skal således give Finanstilsynet øget sikkerhed for, at det enkelte fondsmæglerselskab er underlagt startkapitalkrav alt efter de risici, som fondsmæglerselskabet påtager sig.

Til § 20

Den gældende § 14 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1, 6 og 7, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse som fondsmæglerselskab.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse, som gennemfører artikel 7, stk. 1, i MiFID II.

Den foreslåede § 20 fastsætter betingelserne for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse som fondsmæglerselskab. Betingelserne gælder ikke kun ved stiftelsen, men også i den fortsatte drift, jf. lovforslagets kapitel 16, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for at opnå tilladelse ikke længere er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet efter ansøgning meddeler tilladelse som fondsmæglerselskab, når samtlige oplyste betingelser i nr. 1-10 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at kravene til tilladelse i § 13, stk. 1-3, skal være opfyldt.

Der kan ikke gives tilladelse til anden virksomhed end investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser nævnt i bilag 1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at kravet om startkapital i § 18 skal være opfyldt.

Kravet til startkapitalen afhænger af den ansøgte investeringservice og -aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder skal opfylde kravene i §§ 75, 76 og 78.

De påtænkte direktions- og bestyrelsesmedlemmer hver især skal opfylde fit & proper-kravene i § 75 og kravet om at afsætte tilstrækkelig tid til ledeshvervet i § 76, samt at den samlede bestyrelse skal opfylde kravet i § 78, om at have tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå den virksomhed, der søges fondsmæglerselskabstilladelse til, og de hermed forbundne risici.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at ejerne af kvalificerede andele opfylder kravene i § 60, stk. 1.

Finanstilsynet skal i forbindelse med sin vurdering af ejere af kvalificerede andele sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at der ikke må foreligge snævre forbindelser mellem ansøgeren og andre virksomheder eller personer, der vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Den foreslåede bestemmelse skal bidrage til at sikre, at det er muligt for Finanstilsynet at varetage dets opgaver. Det er ikke muligt at præcist angive, hvornår en snæver forbindelse er tilstrækkelig gennemskuelig til at muliggøre et effektivt tilsyn. Det må derfor i hvert enkelt tilfælde konkret vurderes, om en snæver forbindelse vil kunne vanskeliggøre et effektivt tilsyn med ansøgeren.

Snævre forbindelser er i lovforslagets § 10, nr. 16, defineret som direkte eller indirekte forbindelser af den i lovforslagets § 10, nr. 15, angivne art, kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.

I vurderingen vil det bl.a. indgå en vurdering af ejerstrukturen, den formelle og den reelle ledelsesstruktur, hvorvidt forbindelsen er af varig karakter eller alene midlertidig uden mulighed for at øve indflydelse på virksomheden, risikoen ved den virksomhed, som drives i virksomheder, med hvilke den finansielle virksomhed har snævre forbindelser, og selskabernes geografiske placering.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område vedrørende en virksomhed eller en person, som ansøgeren har snævre forbindelser med, ikke må kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Den foreslåede bestemmelse skal bidrage til at sikre, at det er muligt for Finanstilsynet at varetage dets opgaver. Det er en betingelse, at tilsynet ikke vanskeliggøres på grund af lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union, eller et land som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, vedrørende en virksomhed eller person, som ansøgeren har snævre forbindelser med.

Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvor det vurderes, at tilsynsreglerne i det land, hvor virksomhedens modervirksomhed er beliggende, er af en sådan karakter, at der ikke kan udøves et forsvarligt konsolideret tilsyn.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at ansøgers organisatoriske og administrative forhold skal være forsvarlige.

Vurderingen vil blive foretaget i forhold til den virksomhed, der søges om fondsmæglerselskabstilladelse, og de hermed forbundne risici. Ansøger vil til brug for vurderingen skulle fremsende forretningsplan samt de politikker, retningslinjer og forretningsgange m.v., der er relevante for den påtænkte virksomhed og de hermed forbundne risici.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at ansøgeren skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark.

Kravet er i overensstemmelse med fællesskabsretlige regler om, at fondsmæglerselskabet skal ledes fra det land, hvor fondsmæglerselskabet er givet tilladelse. Det beror på en konkret vurdering, om fondsmæglerselskabet ledes her fra landet. I vurderingen vil det bl.a. indgå, hvor fondsmæglerselskabets ledelse er bosiddende, hvor fondsmæglerselskabets generalforsamling holdes, og hvor beslutningerne i fondsmæglerselskabet træffes. Betingelsen indebærer derimod ikke, at virksomheden skal have kunder her i landet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at ansøgeren skal tilsluttes indskyder- og investorgarantiordningen.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at der er tvunget medlemskab af indskyder- og investorgarantiordningen for opnåelse af tilladelse som fondsmæglerselskab.

Det er en betingelse for opnåelse af tilladelse som fondsmæglerselskab, at Finanstilsynet har modtaget de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne for meddelelse er opfyldt, jf. lovforslagets § 21. Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet ikke meddeler tilladelse som fondsmæglerselskab uden at være blevet forelagt en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger og oplysninger om organisatoriske og administrative forhold

for det påtænkte fondsmæglerselskab samt de yderligere oplysninger, der er nødvendig for Finanstilsynets vurdering af, at ansøger har truffet alle nødvendige forholdsregler for på tidspunktet for meddelelse af fondsmæglerselskabet og efterfølgende opfylde kravene.

Der er med tale om løbende betingelser i nr. 1-9, og derved menes, at tilladelsen kan inddrages, hvis et fondsmæglerselskab efterfølgende ikke længere opfylder et af kravene, eksempelvis ved at flytte hovedkontor til et andet land

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse, hvis formålet med at placere hovedkontor og hjemsted i Danmark alene er at undgå at være omfattet af lovgivningen i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemmehørende.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse, hvis formålet med at ansøge om tilladelse som fondsmæglerselskab i Danmark alene er at undgå tilladelse og tilsyn i det land, hvor hovedparten af ansøgerens kunder er hjemhørende (tilsynsarbitrage).

Til § 21

Den gældende § 14 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 2*, at en ansøgning om tilladelse som fondsmæglerselskab skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 14, *stk. 1*, er opfyldt.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse, som gennemfører artikel 7, *stk. 2*, i MiFID II.

Den foreslåede § 21 indebærer, at Finanstilsynet ikke kan meddele tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis ikke Finanstilsynet har modtaget alle påkrævede og nødvendige oplysninger for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne for meddelelse af fondsmæglerselskabstilladelse er opfyldt.

Det foreslås i § 21, *1. pkt.*, at en ansøgning om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 20

er opfyldt, herunder oplysninger om størrelsen af de kvalificerede andele samt oplysninger om organisatoriske og administrative forhold for det påtænkte fondsmæglerselskab.

Det foreslås i § 21, 2. pkt., at en ansøgning om tilladelse skal endvidere indeholde en af ansøgeren udarbejdet driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

De oplysninger, som skal fremsendes til brug for Finanstilsynets vurdering, skal belyse, at oplysningerne oplistet i § 20 stk. 1, nr. 1-9, er opfyldt, herunder bl.a. betrygge Finanstilsynet i, at den påtænkte forretningsmodel er omfattet af bilag 1, afsnit A, og at den tiltænkte samlede ledelse er kompetent til at udføre denne. Konsekvensen af ikke at fremsende de nødvendige oplysninger til Finanstilsynet tillægges processuel skadesvirkning.

Til § 22

Den gældende § 14 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 3 og 5 frister for meddelelse af afslag m.v.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse, som gennemfører artikel 7, stk. 3, i MiFID II.

Den foreslåede § 22 fastsætter forpligtelser, herunder frister, i relation til behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed.

Det foreslås i § 22, 1. pkt., at afslår Finanstilsynet en ansøgning om tilladelse, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis ansøgningen er ufuldstændig, senest seks måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen.

Det foreslås i § 22, 2. pkt., at der under alle omstændigheder skal træffes afgørelse senest 12 måneder efter ansøgningens modtagelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter Finanstilsynet sagsbehandlingsfrister. Konsekvensen ved Finanstilsynets manglende overholdelse af sagsbehandlingsfristerne er ikke, at tilladelsen anses ikke for givet.

Det foreslås i § 22, 3. pkt., at har Finanstilsynet ikke senest seks måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse truffet afgørelse, kan ansøger indbringe sagen for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvordan og inden for hvilke frister Finanstilsynet skal meddele afslag på en ansøgning om tilladelse.

Bestemmelsen indebærer, at et afslag på ansøgning om tilladelse som fondsmæglerselskab skal begrundes og meddeles ansøgeren inden for de angivne frister. Formålet med bestemmelsen er at beskytte ansøgers interesse i, at en ansøgning om tilladelse som fondsmæglerselskab afgøres inden for rimelig tid, samt give ansøger adgang til domstolsprøvelse af, om betingelserne for meddelelse af tilladelse som fondsmæglerselskab er opfyldt i tilfælde af passivitet fra Finanstilsynets side.

Til § 23

Den gældende § 14 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 4 Finanstilsynets mulighed for at suspendere en ansøgning om tilladelse.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 23, at Finanstilsynet kan suspendere behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed fra ansøgere, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, når suspensionen har til formål at efterleve en bestemmelse om suspension fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiver på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse vil alene omfatte ansøgninger fra tredjelandsvirksomheder, der ikke allerede er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Til § 24

Den gældende § 14 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til broinstitutter.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse, som gennemfører artikel 41, stk. 1, i BRRD.

Den foreslåede § 24 fastsætter, under hvilke betingelser et broinstitut oprettet i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder af Finanstilsynet kan meddeles tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, jf. lovforslagets § 13.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan give tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 13, til et broinstitut oprettet i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke opfylder alle betingelser for at få tilladelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til at nå afviklingsmålene.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber dog skal være opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at Finanstilsynet fastsætter samtidig med tilladelsen en frist til opfyldelse af kravene for at opnå tilladelse i henhold til § 13.

Et broinstitut, der skal have tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter vil som udgangspunkt skulle opfylde betingelserne for at opnå tilladelse hertil, jf. den foreslåede § 20. Broinstituttet skal således, når det oprettes af Finansiell Stabilitet, opfylde de samme betingelser, som hvis det var ethvert andet fondsmæglerselskab.

Imidlertid vil situationer, som er forbundet med afvikling efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, ofte være meget pressede, og der kan derfor opstå tilfælde, hvor det vil være umuligt inden for kort tid at opfylde alle betingelserne til at opnå tilladelse som fondsmæglerselskab.

De krav, der stilles til opnåelse af tilladelse som fondsmæglerselskab efter lovforslagets § 13, stk. 1, jf. § 20, er meget omfattende, og Finanstilsynet kan derfor i situationer, som er omfattet af den foreslåedes bestemmelse i stk. 1, 1. pkt., anvende en mere lempelig fortolkning af det i henhold til § 20 indsendte materiale. Den foreslåede bestemmelse indeholder en undtagelse, som alene kan anvendes, hvor det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, herunder for at sikre videreførelse af kritiske funktioner. Det vil sige situationer, hvor oprettelsen af et broinstitut er den bedste løsning til restrukturering eller afvikling af virksomheden, men hvor det samtidig ikke er muligt at opfylde alle de krav, som stilles efter den foreslåede § 13, stk. 1, jf. § 20.

Finansiell Stabilitet skal i ansøgningen om tilladelse til at oprette et broinstitut efter forslagets § 13, stk. 1, angive, hvorfor Finansiell Stabilitet anser det for nødvendigt at oprette et broinstitut, som ikke opfylder kravene til at opnå tilladelse af hensyn til at nå afviklingsmålene. Ved vurderingen af, om det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene, skal Finanstilsynet lægge vægt på Finansiell Stabilitets vurdering heraf, da det er Finansiell Stabilitet, der i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, skal foretage denne vurdering.

Muligheden for at undtage efter den foreslåede stk. 1, 1. pkt. forventes kun udnyttet i de få tilfælde, hvor det af tidsmæssige årsager ikke er muligt for Finansiell Stabilitet at oprette et institut, som opfylder alle de relevante betingelser for at opnå tilladelse som fondsmæglerselskab, uden at afviklingsmålet fortabes. Som et eksempel på, at det kan være vanskeligt at opfylde alle betingelserne for at opnå tilladelse, kan nævnes fit & proper-kravene til fondsmæglerselskabets ledelse, da der i forbindelse hermed skal indhentes personlige informationer fra en række personer. Finanstilsynet vil dog i

sådanne situationer være bekendt med den personkreds, som indtræder i ledelsen. Der vil som udgangspunkt ikke være tale om udarbejdelse af nye dokumenter, men derimod dokumenter som den nødlidende virksomhed allerede ligger inde med.

Det foreslås i *stk. 1, 4 pkt.*, at fristen fastsættes under hensyntagen til broinstituttets mulighed for at opfylde de relevante betingelser.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan, når Finansiell Stabilitet opretter et broinstitut i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, undtage Finansiell Stabilitet fra at opfylde reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, denne lov eller regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende regler og afviklingsmålene, jf. dog stk. 3.

Baggrunden for undtagelsen er, at Finansiell Stabilitet uanset sin status som selvstændig offentlig virksomhed vil kunne blive omfattet af definitionen af en holdingvirksomhed i de tilfælde, hvor Finansiell Stabilitet i forbindelse med en restrukturering eller afvikling af en virksomhed anvender et broinstitut jf. § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at undtage Finansiell Stabilitet, når Finansiell Stabilitet som følge af oprettelsen af et broinstitut bliver en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed. Undtagelsen er begrundet i, at Finansiell Stabilitets nye status som holdingvirksomhed opstår som et led i anvendelsen af et af afviklingsværktøjer i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. I dette tilfælde oprettelsen af et broinstitut. Broinstituttet har i henhold til § 22, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder en begrænset levetid og udgangspunktet er, at et broinstitut ikke skal have tilladelse i mere end to år. Der er således ikke tale om et almindeligt koncernforhold.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet fastsætter en frist for Finansiell Stabilitets undtagelse fra reglerne for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder

Finansiel Stabilitet undtages ikke automatisk fra reglerne om finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder. Finanstilsynet skal således foretage en konkret vurdering af, hvorvidt Finansiel Stabilitet skal undtages reglerne og i givet fald, hvilke regler Finansiel Stabilitet skal undtages fra. Finanstilsynet skal foretage denne vurdering under hensyntagen til formålet med de regler, der undtages fra samt afviklingsmålene, jf. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det er udgangspunktet, at Finansiel Stabilitet vil blive undtaget fra alle regler for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder i lov om finansiel virksomhed med tilhørende bekendtgørelser samt IFR, jf. dog stk. 3.

Det vil afhænge af Finansiell Stabilitets aktiviteter og omfanget heraf, om Finansiell Stabilitet opfylder definitionen af en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at fristen kan forlænges med op til et år ad gangen, hvis betingelserne i § 22, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt.

Fristen vil skulle være i overensstemmelse med de tidsmæssige forventninger, der er til broinstituttets ophør som broinstitut. Fristen for Finansiell Stabilitets undtagelse fra reglerne for finansielle holdingvirksomheder eller blandede holdingvirksomheder kan forlænges, hvis der ikke er sket et endeligt ophør af broinstituttet inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist. Det er en forudsætning for fristforlængelsen, at betingelserne for en fristforlængelse i henhold til § 22, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, er opfyldt.

Fristen vil som udgangspunkt følge fristen for ophør af broinstituttet, jf. § 22, stk. 3, lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Finansiell Stabilitet skal som udgangspunkt indstille driften af et broinstitut, hvis broinstituttet ikke er ophørt inden to år efter den dato, hvor den sidste overdragelse ved anvendelse af broinstituttet fandt sted.

Det foreslåede stk. 2 medfører ikke, at broinstituttet ikke er omfattet af de regler, som Finansiell Stabilitet kan undtages fra at opfylde. Fravigelsen omfatter kun Finansiell Stabilitet som finansiel holdingvirksomhed eller blandet holdingvirksomhed, og broinstituttet kan således kun undtages fra reglerne i denne lov i henhold til det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3*, at uanset *stk. 2* finder kapitel 12 om videregivelse af fortrolige oplysninger og § 134 anvendelse på Finansiell Stabilitet som finansiell holdingvirksomhed eller blandet holdingvirksomhed.

Baggrunden for at Finanstilsynet ikke kan undtage Finansiell Stabilitet fra kapitel 12 om videregivelse af fortrolige oplysninger er, at der ikke må være nogen hindringer i vejen for, at Finansiell Stabilitet kan modtage oplysninger fra et broinstitut. Det er derfor afgørende, at Finansiell Stabilitet ikke kan viderebringe fortrolige oplysninger til andre. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 61, *stk. 5*, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvoraf fremgår, at kapitel 12 om videregivelse af fortrolige oplysninger finder anvendelse på bestyrelsesmedlemmer, direktører, revisorer, vurderingsmænd, administratorer samt øvrige ansatte i Finansiell Stabilitet.

Skulle Finansiell Stabilitet finde det nødvendigt at foretage koncerninterne transaktioner imellem den selvstændige offentlige virksomhed Finansiell Stabilitet og et broinstitut, er det helt afgørende, at sådanne transaktioner sker på markedsvilkår, for ikke at stille broinstituttet anderledes på dette område end andre fondsmæglerselskaber. Derfor kan Finansiell Stabilitet heller ikke undtages fra at overholde lovforslagets § 134.

Til § 25

Den gældende § 15 i lov om finansiell virksomhed fastlægger, at Erhvervsstyrelsen kan foretage de nødvendige registreringer efter, at Finanstilsynet har meddelt tilladelse som fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen fastlægger desuden fondsmæglerselskabers forpligtelse til at anmelde registreringen og efterfølgende vedtægtsændringer til Erhvervsstyrelsen m.v.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 25 fastsætter regler om registrering hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at når Finanstilsynet har meddelt tilladelse som fondsmæglerselskab, jf. § 20, kan Erhvervsstyrelsen foretage de nødvendige registreringer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal orientere Erhvervsstyrelsen om tilladelser til fondsmæglerselskaber, og at Erhvervsstyrelsen ikke må registrere en virksomhed som fondsmæglerselskab, førend Erhvervsstyrelsen har modtaget orientering fra Finanstilsynet om tilladelsen som fondsmæglerselskab. Bestemmelsen har til hensigt at skabe vished for kunder og modpater m.fl. om virksomheder, der har tilladelse som fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskaber skal ved anmeldelse til registrering, jf. *stk. 1*, og ved anmeldelse af vedtægtsændringer indsende et dateret eksemplar af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervsstyrelsen, der videresender en kopi til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Erhvervsstyrelsen først registrerer en virksomheds tilladelse som fondsmæglerselskab og datoen for tilladelsen efter at have modtaget orientering om tilladelsen fra Finanstilsynet. Inden registreringen påser Erhvervsstyrelsen, at de indsendte vedtægter overholder selskabslovens bestemmelser om vedtægter.

Vedtægterne registreres hos Erhvervsstyrelsen, der påser overholdelsen af selskabslovens bestemmelser om vedtægter.

I praksis koordineres arbejdet hos Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, så registreringen af virksomheden som fondsmæglerselskab kan ske umiddelbart efter, at Finanstilsynets tilladelse foreligger.

Til § 26

De gældende §§ 12, *stk. 1 og 2*, og § 13, *stk. 1, 2 og 5*, i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om bl.a. fondsmæglerselskabers selskabsform, aktiekapital m.v.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 26 fastsætter regler om fondsmæglerselskabers selskabsforhold.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber med en bestyrelse og direktion.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber ikke kan etableres i andre selskabsformer end aktieselskaber, og bl.a. at fysiske personer ikke kan få tilladelse som fondsmæglerselskab.

Et aktieselskab skal forstås i overensstemmelse med selskabslovens definition heraf i § 5, nr. 1, med den undtagelse, at et fondsmæglerselskab ikke kan etableres som et partnerselskab.

Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskaber skal have en bestyrelse og direktionen. Bestemmelsen indebærer således, at selskabslovens regler om valg af ledelsesform i aktieselskaber fraviges for fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at aktiekapitalen skal indbetales fuldt ud.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at immaterielle aktiver ikke kan anvendes til indbetaling af aktiekapital.

Den foreslåede bestemmelse gælder såvel på tidspunktet for stiftelsen af fondsmæglerselskabet som ved en senere aktiekapitalforhøjelse. Bestemmelsen skal sikre, at aktiekapitalen reelt er til stede. Dette har særlig betydning i afviklingssituationer.

Immaterielle aktiver skal forstås i overensstemmelse med det regnskabsmæssige begreb, der omfatter aktiveret goodwill, aktiverede udviklingsomkostninger og øvrige immaterielle aktiver, herunder computersoftware. Den indbetalte aktiekapital udgør et væsentligt element i egenkapitalen for nystiftede virksomheder. I konkurstilfælde, hvor egenkapitalen skal anvendes til at absorbere tabene, vil immaterielle aktiver ofte have en lavere værdi eller slet ingen værdi.

Bestemmelsen indebærer således, at selskabslovens regler om indbetaling af aktiekapital i aktieselskaber fraviges for så vidt angår fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 3*, at deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke kan finde sted.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alle aktier i et fondsmæglerselskab skal have lige stemmeret og har til formål at forhindre, at aktionærer med kun en beskeden kapital kan dominere et fondsmæglerselskab.

Forbuddet angår alene en opdeling af aktieklasser med forskellig stemmевærdi. Forbuddet forhindrer derfor ikke, at aktiekapitalen opdeles i aktieklasser med forskellige rettigheder med hensyn til udbytte, indløsning m.v.

Bestemmelsen vedrører aktiernes stemmeret. Aktionærernes adgang til at stemme kan derfor reguleres uafhængigt af bestemmelsen. Forbuddet er derfor ikke til hinder for, at der indføres et stemmeloft. Vedtægtsmæssige begrænsninger af den enkelte aktionærs mulighed for at erhverve aktier er heller ikke i strid med bestemmelsens forbud.

Selskabsloven finder fortsat anvendelse ved bedømmelse af stemmeretsbegrænsninger og begrænsninger af aktiernes omsættelighed.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskaber ikke mod vederlag til eje eller pant må erhverve egne aktier, som sammen med dets dattervirksomheders samlede beholdning af aktier i selskabet vil overstige 10 pct.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at i den tilladte beholdning af egne aktier medregnes aktier, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for selskabets regning.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse for fondsmæglerselskaber af et tidligere krav i § 48, stk. 1, i aktieselskabsloven af hensyn til fondsmæglerselskabers særlige betydning for tilliden til den finansielle stabilitet og har til formål at begrænse muligheden for, at en eksisterende aktionær i forbindelse med et fondsmæglerselskabs opkøb af egne kapitalandele opnår en kvalificeret ejerandel og dermed opnår bestemmende indflydelse i fondsmæglerselskabet.

Den gældende § 13 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger, hvilke af selskabslovens regler, der ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse. Der er dog indsat den ændring, at undtagelsen for fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice og -aktiviteter nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, ikke videreføres.

Den foreslåede § 27 fastsætter de af selskabsloven, som ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i § 27, at selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber.

Ændringen følger af artikel 9, stk. 1, i IFR hvorefter alle fondsmæglerselskaber er omfattet af bestemmelserne for kapitalgrundlagets sammensætning, hvor egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og supplerende kapital defineres i overensstemmelse med reglerne herom i CRR.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at en række af selskabslovens bestemmelser angående indløsning ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber. De nævnte bestemmelser i selskabsloven indeholder regler, hvorefter aktionærer under visse forhold kan kræve, at kapitalselskabet indløser aktionærernes aktier (indløsningsret).

§ 110 i selskabsloven indeholder regler om, at aktionærer kan kræve, at kapitalselskabet indløser aktionærernes kapitalandele, hvis de pågældende aktionærer på generalforsamlingen har modsat sig de vedtægtsændringer, som er nævnt i § 107, stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, i selskabsloven. Beslutning om vedtægtsændringer efter § 107, stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, vedrører ret til udbytte, overdragelse af kapitalandele, indløsning, mulighed for kapitalejeres udøvelse af stemmeret for egne eller andres kapitalandel og bestemmelser om sprog på generalforsamlingen og internt i kapitalselskabet.

Bestemmelserne i §§ 286, 306 og 318 k i selskabsloven indeholder regler om, at ved henholdsvis en grænseoverskridende fusion, spaltning eller flytning af hjemsted, kan aktionærer, der på generalforsamlingen har modsat sig enten fusionen, spaltningen eller flytningen af hjemsted, kræve, at kapital-selskabet indløser de pågældende aktionærers kapitalandele.

Det følger af artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR, at kapitalinstrumenter kun kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis instrumenterne ikke kan indløses undtagen i tilfælde af likvidation eller ved diskretionære genkøb af instrumenter, hvor instituttet har modtaget Finanstilsynets tilladelse, eksempelvis i forbindelse med aktietilbagekøbsprogrammer. Artikel 28, stk. 1, litra f, i CRR finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, jf. artikel 9 i IFR.

Bestemmelsen indebærer, at aktionærer i fondsmæglerselskaber umiddelbart stilles ringere med hensyn til indløsningsret sammenlignet med aktionærer i andre kapitalselskaber. Bestemmelsen sikrer imidlertid, at aktiekapitalen i fondsmæglerselskaber lever op til kravene i CRR om, at aktionærer ikke må have krav på, at fondsmæglerselskabet indløser aktionærernes aktier. Bestemmelsen sikrer dermed værdien af aktionærernes aktier, idet aktiekapitalen i fondsmæglerselskaber fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget i henhold til artikel 28 i CRR, jf. artikel 9 i IFR.

Til § 28

Den gældende § 9 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 regler for brugen af tilknyttede agenter.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse, som gennemfører artikel 29, stk. 1, 2 og 4, i MiFID II.

Den foreslåede § 28 afgrænser tilknyttede agents virksomhedsområde, herunder fondsmæglerselskabers adgang til at etablere et tilknyttet agentforhold med fysiske og juridiske personer.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab kan udpege en fysisk eller juridisk person som tilknyttet agent.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som En fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Det foreslås i *stk. 2*, at en tilknyttet agent kan udføre de i nr. 1-6 oplyste aktiviteter på vegne af fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at en tilknyttet agent kan markedsføre fondsmæglerselskabets investeringsservice og accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1.

Med markedsføring forstås alle aktiviteter, der har til hensigt at fremme afsætningen af fondsmæglerselskabets ydelser, herunder reklamering og aktiviteter, der skal formidle kontakten mellem en kunde eller en potentiel kunde og fondsmæglerselskabet. Når agenten udfører sådanne aktiviteter, er det vigtigt, at agenten tydeligt oplyser kunden om, at vedkommende i givet fald vil indgå aftale med det fondsmæglerselskab, som agenten repræsenterer, og at alle ydelser vil blive leveret af fondsmæglerselskabet. Endvidere vil agenten skulle være opmærksom på de forbrugerbeskyttende regler, der regulerer adgangen til at rette uanmodet henvendelse til personer, der er forbrugere.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at en tilknyttet agent kan indgå kundeførelser om investeringsservice, jf. bilag 1.

Hvis et fondsmæglerselskab indgår aftale med en agent om, at denne kan indgå aftaler på vegne af virksomheden, vil fondsmæglerselskabet, jf. lovforslagets § 29, stk. 1, skulle sikre, at kundeførelser indgås i overensstemmelse med lovgivningens krav, herunder at reglerne om investorbekyttelse iagttages, og at aftalerne ikke indeholder urimelige vilkår.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at en tilknyttet agent kan modtage og formidle ordrer for investors regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i bilag 2 nævnte instrumenter, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 1, til det fondsmæglerselskab, der har tilknyttet agenten.

Agenten vil alene have mulighed for at stå for kommunikationen af en ordre, men må ikke håndtere kundemidler. Agenten må heller ikke handle for egen regning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at en tilknyttet agent kan yde investeringsrådgivning, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 5.

Ved investeringsrådgivning forstås personlige anbefalinger til en kunde om en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter. Rådgivningen kan ske både efter kundens anmodning eller på agentens initiativ.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at en tilknyttet agent kan placere finansielle instrumenter uden fast forpligtelse omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 7.

At agenten må placere finansielle instrumenter uden fast forpligtelse omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 7, er en udvidelse af, hvad fondsmæglerselskaber hidtil har kunne udpege tilknyttede agenter til at udføre.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at en tilknyttet agent kan opbevare kunders penge og finansielle instrumenter på vegne af det fondsmæglerselskab, der har tilknyttet agenten.

Da opbevaring sker på vegne af fondsmæglerselskabet, er det et krav, at fondsmæglerselskabet har tilladelse til at opbevare kundemidler og føre depot for dets kunder, før en tilknyttet agent kan udføre denne aktivitet på vegne af fondsmæglerselskabet.

Tilknyttede agenter, som er registreret i et medlemsland og opbevarer kunders penge og/eller finansielle instrumenter kan på vegne af og under fuldt ansvar af det investeringsselskab, der handles for opbevare disse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en tilknyttet agent ikke må udføre andre opgaver eller ydelser, end de, som fremgår af bestemmelsen, og at agenten heller ikke må udbyde disse ydelser på egne vegne. Bestemmelsen indebærer derimod ikke, at agenten er afskåret fra ved siden af sit virke som agent at udbyde andre former for aktiviteter. Agenten vil eksempelvis kunne udføre aktiviteter, der ikke kræver en finansiel tilladelse, eksempelvis bogføring, informationsindsamling m.v. Det er dog et krav, jf. lovforslagets § 29, stk. 3, at disse aktiviteter ikke vil kunne skade eller på anden måde forstyrre de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af det fondsmæglerselskab, agenten er tilknyttet.

Der vil ikke være et krav om, at agenten skal kunne udføre alle de i stk. 2 nævnte aktiviteter. Det kan eksempelvis aftales, at en tilknyttet agent alene markedsfører investeringservice og accessoriske tjenesteydelser eller kun yder investeringsrådgivning på vegne af det fondsmæglerselskab, agenten er tilknyttet.

Det foreslås i *stk. 3*, at en agent tilknyttet et fondsmæglerselskab, der er formidler af strukturerede indlån, kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at agenter tilknyttet på vegne af det fondsmæglerselskab, agenten er tilknyttet, kan sælge eller rådgive om strukturerede indlån forudsat, at fondsmæglerselskabet opfattes som formidler af det strukturerede indlån. For nærmere om bestemmelsen, herunder om strukturerede indlån, henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 7, i lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, hvidvaskloven, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og forskellige andre love, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 184 som fremsat, side 52-53

Til § 29

Den gældende § 9 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 4-7 regler om tilknyttede agents virksomhed.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser, som gennemfører artikel 29, stk. 1, 2 og 4, i MiFID II.

Den foreslåede § 29 fastsætter fondsmæglerselskabets ansvar for og tilsyn med tilknyttede agenter.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab skal sikre, at en tilknyttet agent overholder de regler, der er fastsat i denne lov for at udøve aktiviteter omfattet af § 28, stk. 2 og 3, regler fastsat i medfør af denne lov og forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter. Fondsmæglerselskabet skal endvidere sikre, at personer hos den tilknyttede agent opfylder kravene i § 30, stk. 2, nr. 2.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at agenten bliver underlagt samme reguleringsmæssige rammer, som gælder for det fondsmæglerselskab, agenten udøver aktiviteter på vegne af. Det vil i praksis betyde, at fondsmæglerselskabet skal sikre, at agenten opfylder de lovgivningsmæssige krav om dokumentation, håndtering af interessekonflikter og reglerne om investorbeskyttelse i bekendtgørelse om investorbeskyttelse m.v. Ligeledes skal fondsmæglerselskabet sikre, at de kompetencekrav til agentens ansatte, der fremgår af lovforslagets § 30, stk. 2, nr. 2, løbende overholdes.

Det foreslås i *stk. 2*, at opbevarer en tilknyttet agent kunders penge og finansielle instrumenter, skal fondsmæglerselskabet sikre, at agenten overholder de organisatoriske krav, der følger af § 95 og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter krav til, at agenten overholder kravene i § 95 og forskrifter udstedt i medfør heraf. Disse regler indebærer bl.a., at der skal føres et register over hver enkelt kundes ejerforhold, således at kunden i tilfælde af fondsmæglerselskabets konkurs, rekonstruktion eller lignende på baggrund af registret skal kunne udtage sine penge og finansielle instrumenter. Det vil

endvidere være et krav, at fondsmæglerselskabet løbende fører kontrol med, at agenten opfylder disse organisatoriske krav og i praksis efterlever disse.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab er økonomisk ansvarlig for de aktiviteter, som en tilknyttet agent udøver i henhold til § 28, stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskabet endvidere skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke skader de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at det er fondsmæglerselskabet, til hvem agenten er tilknyttet, der bærer det fulde økonomiske ansvar for de aktiviteter, som agenten udfører på vegne af fondsmæglerselskabet.

Bestemmelsen indebærer, at alle aftaler, som indgås mellem en kunde og en tilknyttet agent, indgås på vegne af fondsmæglerselskabet og under dets fulde økonomiske ansvar. Fondsmæglerselskabet vil derfor fuldt ud blive bundet af de aftaler, som agenten indgår, og vil ikke i forhold til kunden have mulighed for at gøre gældende, at agenten har handlet uden for de instrukser, som fondsmæglerselskabet har givet. Bestemmelsen regulerer derimod ikke det indbyrdes forhold mellem agenten og fondsmæglerselskabet. Ligeledes vil fondsmæglerselskabet kunne ifalde erstatningsansvar for agentens handlinger, eksempelvis for mangelfuld rådgivning eller fejl begået i forbindelse med formidling af en ordre.

Hvis den udpegede agent tillige kan opbevare kunders penge og finansielle instrumenter, vil den virksomhed, der har udpeget agenten, tillige fuldt ud hæfte for denne opbevaring og være forpligtet til at erstatte en kundes eventuelle tab som følge af eksempelvis fejlagtig registrering eller i tilfælde, hvor agenten uagtsomt eller forsætligt misbruger eller mister kundens midler eller finansielle instrumenter.

Hvis den tilknyttede agent ikke har mulighed for at tilbagelevere en kundes værdipapirer eller andre midler, eksempelvis fordi agenten er gået konkurs, vil det være det fondsmæglerselskab, som agenten har været tilknyttet, der skal dække kundens eventuelle krav. Det vil således ikke være krav om, at

agenten selvstændigt vil skulle tilsluttes indskyder- og investorgarantiordningen. De kundemidler, som en tilknyttet agent måtte opbevare, vil derimod skulle indgå i opgørelsen af det bidrag, som skal betales af fondsmæglerselskabet. Og en kunde vil i tilfælde af fondsmæglerselskabets konkurs kunne få et eventuelt krav dækket af Garantiformuen i overensstemmelse med reglerne i lov om en indskyder- og investorgarantiordning.

Bestemmelsen pålægger det fondsmæglerselskab, som agenten er tilknyttet, at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at agentens øvrige aktiviteter ikke er i konflikt med eller skader de aktiviteter, som udføres for fondsmæglerselskabet. Dette indebærer, at fondsmæglerselskabet skal have klare aftaler med den tilknyttede agent om, hvilke aktiviteter, denne skal udføre, og samtidig have indsigt i hvilke aktiviteter, agenten i øvrigt udfører. Fondsmæglerselskabet skal endvidere have forretningsgange eller procedurer for løbende at holde øje med agentens virksomhed, samt have aftalemæssig hjemmel til at gribe ind, hvis der er eller kan være risiko for interessekonflikter. Endelig vil fondsmæglerselskabet skulle udføre compliance undersøgelser af agentens virksomhed, idet fondsmæglerselskabet bærer det fulde ansvar for agentens aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 4*, at et fondsmæglerselskab skal sikre, at en tilknyttet agent senest i forbindelse med en henvendelse til en kunde oplyser, at vedkommende er en tilknyttet agent, og navnet på det fondsmæglerselskab, som den tilknyttede agent repræsenterer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det påhviler et fondsmæglerselskab, der tilknytter en agent, at sikre, at den tilknyttede agent informerer en kunde om, at vedkommende handler med en tilknyttet agent og hvilket fondsmæglerselskab, agenten repræsenterer. Det kan eksempelvis ske ved, at fondsmæglerselskabet godkender det informationsmateriale, som agenten udleverer eller en forretningsgang, der skal sikre, at kunderne får den pågældende information.

Til § 30

Den gældende § 9 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, skal registreres i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter samt betingelserne herfor.

Den foreslåede § 30 fastsætter registreringspligten for tilknyttede agenter etableret her i landet.

Bestemmelsen, som gennemfører artikel 29, stk. 3 og 5, i MIFID II, foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt med den præcisering, at det slås fast, at registreringspligten gælder tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og det uanset, om den tilknyttede agent er tilknyttet et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab. Præciseringen skal således også ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, stk. 3, hvorefter det slås fast, at registreringspligten ikke kun finder anvendelse på tilknyttede agenter etableret her i landet af danske fondsmæglerselskaber, men også af udenlandske investeringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, skal registrere sig i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Registreringspligten gælder tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som En fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at registreringspligten påhviler tilknyttede agenter, der er etablerede her i landet. Det er den tilknyttede agent, som skal foretage anmeldelsen til Finanstilsynet. For at opnå en registrering vil anmodningen skulle opfylde de i *stk. 2* angivne betingelser.

En tilknyttet agent etableret her i landet må først begynde sine påtænkte investeringsservice og -aktiviteter, når agenten er registreret hos Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når betingelserne oplistet i nr. 1-3 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra a*, at Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når agentens bestyrelse og direktion eller den ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, godtgør, at de eller den pågældende godtgør, at de eller den pågældende besidder den erfaring, faglige kompetence og tilstrækkelige viden om de ydelser, som virksomheden skal levere.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra b*, at Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når agents bestyrelse og direktion eller den ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, ikke må være under konkurs.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra c*, at Finanstilsynet registrerer en tilknyttet agent, når agents bestyrelse og direktion eller den ledelsesansvarlige, hvis virksomheden drives som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, ikke er pålagt strafansvar for overtrædelse af den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelse indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Som ledelsespersoner anses medlemmer i agentvirksomhedens bestyrelse og direktion, hvis virksomheden er etableret som et aktie- eller anpartsselskab. Drives agentvirksomheden som et interessentskab eller en enkeltmandsvirksomhed, vil kravene skulle opfyldes af den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige.

Den foreslåede bestemmelse stiller mere lempelige krav til ledelsespersoner i en agentvirksomhed end til ledelsespersoner i en virksomhed, der har tilladelse som værdipapirhandler, hvor ledelsespersoner skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 75. Bl.a. stilles der ikke krav om, at personen ikke må være under gældsanering eller rekonstruktionsbehandling, eller krav om, at personen ikke må have udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage at vedkommende ikke vil kunne varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Baggrunden herfor er, at en agent kun kan udbyde et begrænset antal ydelser, at leveringen af ydelserne sker på det fulde økonomiske ansvar af det fondsmæglerselskab, agenten er tilknyttet, samt at fondsmæglerselskabet løbende er forpligtet til at følge agentens virksomhed og sikre, at denne holder sig inden for de lovgivningsmæssige rammer.

Tilsvarende lempeligere krav til ledelsespersoner stilles eksempelvis også til agenter for forsikrings-selskaber.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at agentvirksomheden skal erklære, at de personer, som udfører aktiviteter omfattet af § 28, stk. 2, besidder en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser og kan fremvise en straffeattest uden påtegning af ubetinget frihedsstraf i fire måneder eller derover for overtrædelse af straffelovens kapitel 28.

Personer, der udfører kunderettede aktiviteter, skal have en passende viden og erfaring til at kunne levere sådanne ydelser samt fremvise en straffeattest uden påtegning af ubetinget frihedsstraf i fire måneder eller derover for overtrædelse af straffelovens kapitel 28.

Er der tale om ydelse af investeringsrådgivning til detailkunder, vil det indebære, at ansatte skal opfylder betingelserne i § 3 i bekendtgørelse nr. 346 af 15. april 2011 om kompetencekrav til personer (herefter kompetencekravs bekendtgørelsen), der yder rådgivning om visse investeringsprodukter, og at dette skal kunne dokumenteres i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 4. I praksis betyder det, at der for ansatte, der yder rådgivning om finansielle instrumenter, der er risikomærket grønne eller gule i medfør af bekendtgørelse nr. 345 af 15. april 2011 om risikomærkning af investeringsprodukter, skal være et systematisk uddannelsesforløb, mens rådgivere, der rådgiver om finansielle instrumenter, der er risikomærket som røde, skal være certificerede, jf. kompetencekravs bekendtgørelsens § 5. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 29, stk. 1, hvorefter det løbende påhviler det fondsmæglerselskab, hvortil agenten er tilknyttet, at sikre, at agentens personale har de fornødne kompetencer til at kunne udføre de opgaver, som er lagt ud til agenten.

Agentvirksomheden vil efter den foreslåede bestemmelse skulle erklære, at ansatte i agentvirksomheden fremviser en straffeattest, hvoraf det fremgår, at de ikke har fået en ubetinget fængselsstraf for en formueforbrydelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at det fondsmæglerselskab, som agentvirksomheden er tilknyttet, over for Finanstilsynet skal erklære, at den bærer ethvert økonomisk ansvar, som måtte følge af agentens virksomhed. Det sikres hermed, at fondsmæglerselskabet er bevidst om, at agenten altid arbejder under

fondsmæglerselskabets ansvar, og at en kunde vil kunne rette et økonomisk krav mod fondsmæglerselskabet, hvis agenten ikke opfylder sine forpligtelser over for kunden eller handler ansvarspådragende.

Det foreslås i *stk. 3*, at en tilknyttet agent kun kan virke på vegne af ét fondsmæglerselskab.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det ikke vil være muligt for en agent at være tilknyttet flere virksomheder. Ønsker agenten det, må denne oprette en ny juridisk enhed.

Med bestemmelsen sikres det, at agenten alene handler på vegne af og under ansvar over for det fondsmæglerselskab, vedkommende er tilknyttet, og at der ikke kan opstå interessekonflikter eller mulighed for, at kunden ikke er klar over på hvis vegne, agenten optræder.

Det foreslås i *stk. 4*, at ophører en agentaftale mellem et fondsmæglerselskab og en tilknyttet agent, skal virksomheden underrette Finanstilsynet herom snarest muligt. Finanstilsynet sletter herefter den tilknyttede agent fra Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Til § 31

Den gældende § 26 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at fondsmæglerselskaber uanset fondsmæglerselskabers begrænsede virksomhedsområde i den gældende § 9 i fællesskab med andre kan drive anden virksomhed, hvis visse betingelser er opfyldt.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 31 fastsætter, at fondsmæglerselskaber, uanset § 13, stk. 1, i fællesskab med andre kan drive virksomhed, hvis visse betingelser er opfyldt.

Et fondsmæglerselskab må som udgangspunkt ikke drive anden virksomhed end med investerings-service og -aktiviteter samt de accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1, som Finanstilsynet har meddelt tilladelse til i henhold til § 13.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab kan drive anden virksomhed i fællesskab med andre, hvis betingelserne oplistet i nr. 1-3 er opfyldt.

At virksomheden skal drives i fællesskab med andre medførere, at det enkelte fondsmæglerselskab ikke direkte eller indirekte må have en bestemmende indflydelse på virksomheden. Hvorvidt dette er opfyldt, vil bero på en konkret vurdering, som vil tage udgangspunkt i den praksis, der har udviklet sig ved fortolkning af bestemmelsen, herunder den tilsvarende bestemmelse i § 26 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at fondsmæglerselskaber i lighed med bl.a. pengeinstitutter uanset ejerskabsforhold kan tilpasse sig strukturudviklingen. Dette er en betingelse for, at sektoren kan være konkurrencedygtig også i fremtiden og en begrundelse for, at den finansielle lovgivning ikke bør indeholde unødvendige ejerbarrierer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab kan drive anden virksomhed i fællesskab med andre, hvis fondsmæglerselskabet ikke direkte eller indirekte har bestemmende indflydelse på virksomheden.

Bestemmende indflydelse er i lovforslagets § 12 defineret som beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger og foreligger i forhold til en dattervirksomhed, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Bestemmende indflydelse foreligger således, når fondsmæglerselskabet direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheden, som drives i et andet selskab, ikke må være en dattervirksomhed til fondsmæglerselskabet, hvilket også vil være i strid med § 32.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab kan drive anden virksomhed i fællesskab med andre, hvis fondsmæglerselskabet ikke driver virksomheden sammen med andre fondsmæglerselskaber eller finansielle virksomheder efter lov om finansiell virksomhed, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og finansielle virksomheder efter lov om finansiell virksomhed i samme koncern betragtes som en virksomhed eller et selskab ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse. Eksempelvis kan to fondsmæglerselskaber, der indgår i samme koncern, ikke eje hver en tredjedel af eksempelvis en industrivirksomhed sammen med en anden virksomhed, der ikke indgår i koncernen.

Der er derimod ikke noget til hinder for, at et fondsmæglerselskab sammen med en anden virksomhed, der er søstervirksomhed til fondsmæglerselskabet, og et andet fondsmæglerselskab eller finansiell virksomhed efter lov om finansiell virksomhed, der ikke indgår i koncernen, ejer industrivirksomheden. Tilsvarende hindrer bestemmelsen ikke, at anden virksomhed kan drives i fællesskab med fondsmæglerselskabets holdingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et fondsmæglerselskab kan drive anden virksomhed i fællesskab med andre, hvis virksomheden drives i et andet selskab end fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den anden virksomhed skal drives i et særskilt selskab med begrænset ansvar, eksempelvis et aktieselskab. Virksomheden kan således ikke drives som et interessantskab eller på anden måde, der medfører, at et fondsmæglerselskab kommer til at hæfte direkte for virksomhedens gæld m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at kommer fondsmæglerselskabet eller en koncern ved erhvervelse, fusion m.v. til at drive anden virksomhed i strid med *stk. 1*, kan Finanstilsynet fastsætte en frist for afhændelse af virksomheden, hvis en umiddelbar afhændelse ville være forbundet med et økonomisk tab.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at et fondsmæglerselskab, der sammen med andre virksomheder driver anden virksomhed, ikke lider økonomiske tab som følge af ændringer i koncern- eller ejerforhold. Det vil i sådanne situationer være rimeligt, at der gives en frist til afvikling.

Bestemmelsen omfatter alle situationer, hvor ændringer i koncern- eller ejerforhold medfører, at § 13, stk. 1, eller § 25, stk. 1, overtrædes. Det vil være rimeligt over for fondsmæglerselskabet, at der gives en frist for afvikling. Fristen vil bero på en konkret vurdering, som bl.a. vil tage højde for fondsmæglerselskabets mulighed for afhænde den anden virksomhed.

Til § 32

Den gældende § 27 i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om fondsmæglerselskabers mulighed for at etablere dattervirksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er alene tilsigtet den materielle ændring i stk. 3, at alle fondsmæglerselskaber er omfattet af et kapitalgrundlagskrav baseret på faste omkostninger.

Den foreslåede § 32 indeholder regler om fondsmæglerselskabers eventuelle dattervirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der også er fondsmæglerselskaber, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der selv er fondsmæglerselskaber, eller som kun udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er omfattet af bilag 1, afsnit B, jf. undtagelsen i *stk. 2*.

Bestemmelsen har til formål at mindske de risici, som et fondsmæglerselskab må påtage sig. Hensigten er, at fondsmæglerselskaber ikke gennem dattervirksomheder skal have adgang til at udøve aktiviteter, der falder uden for deres begrænsede virksomhedsområde, og på den måde påtage sig de andre typer af risici, der kan være forbundet med udøvelse af anden virksomhed. Bestemmelsen skal også ses i sammenhæng med, at fondsmæglerselskaber er underlagt krav, herunder bl.a. krav til kapital og

likviditet samt ledelse og styring m.v., som er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det enkelte fondsmæglerselskab uforholdsmæssige administrative byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv.

Bestemmelsen har samtidig til formål at give et fondsmæglerselskab mulighed for at organisere udøvelse af en eller flere af de tilladte accessoriske tjenesteydelser, der er nævnt i bilag 1, afsnit B, som fondsmæglerselskabet finder mest hensigtsmæssigt under behørig hensyntagen til risikoen for kunderne og den finansielle stabilitet derved, at Finanstilsynet kan undlade at give tilladelse eller inddrage en given tilladelse, hvis Finanstilsynet har grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

En dattervirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 13, defineret som en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et fondsmæglerselskab etablerer dattervirksomheder, der ikke er fondsmæglerselskaber, og som udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber ud over at kunne etablere dattervirksomheder, der selv er fondsmæglerselskaber, af Finanstilsynet kan få tilladelse til gennem dattervirksomheder at udøve de accessoriske tjenesteydelser, der er oplyst i bilag 1, afsnit B. Disse dattervirksomheder kan ikke være fondsmæglerselskaber, hvorefter der således ikke skal opnås tilladelse som fondsmæglerselskab til en dattervirksomhed, der alene udøver de accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet ikke giver tilladelse til, at fondsmæglerselskaber etablerer dattervirksomheder, der udøver en eller flere accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke giver tilladelse, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering af den påtænkte dattervirksomhed.

De kriterier, som Finanstilsynet bl.a. vil lægge vægt på i sin vurdering af etableringen, er de samme som efter lovforslagets §§ 35 og 37. Ansøgning om tilladelse skal indgives, inden dattervirksomheden etableres, og ansøgningen vil skulle indeholde oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering af, om fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

I vurderingen af den administrative struktur vil det bl.a. indgå, om fondsmæglerselskabet er så veludviklet, at den muliggør en forsvarlig styring af aktiviteterne i dattervirksomheden. Dertil vil fondsmæglerselskabets solvensmæssige og indtjeningsmæssige situation indgå i vurderingen. Ansøgningen vil også skulle indeholde oplysninger om, hvor dattervirksomheden påtænkes etableret, oplysninger om de accessoriske tjenesteydelser oplistet i bilag 1, afsnit B, der påtænkes udøvet i dattervirksomheden, oplysninger om fondsmæglerselskabets styring og kontrol af dattervirksomheden og oplysninger om fondsmæglerselskabets investering i forbindelse med etableringen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at have dattervirksomheder, der udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, afsnit B, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse til at have dattervirksomheder, der alene udøver en eller flere af de accessoriske tjenesteydelser, der er oplistet i bilag 1, afsnit B. Inddragelsen af tilladelsen vil ske, hvis Finanstilsynet ikke længere vurderer, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig.

Det foreslås i *stk. 3*, at Fondsmæglerselskaber, der har fået tilladelse til etablering af dattervirksomheder efter *stk. 2*, skal ved opgørelsen af kapitalgrundlagskravet baseret på fondsmæglerselskabets

faste omkostninger i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber medtage de faste omkostninger i de etablerede dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse udvider kravet til alle fondsmæglerselskaber i lyset af IFR, hvorefter alle fondsmæglerselskaber er omfattet af kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger, jf. artikel 13 om opgørelse af kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger.

Bestemmelsen medfører, at fondsmæglerselskaber, der har etableret dattervirksomheder, ved opgørelsen af omkostningskravet skal medtage de faste omkostninger, der er i de etablerede dattervirksomheder.

Baggrunden for bestemmelsen er et ønske om ikke at tilskynde fondsmæglerselskaber til at etablere dattervirksomheder med henblik på at opnå et mindre omkostningskrav med risiko for kunderne. Med bestemmelsen sikres det, at fondsmæglerselskaber, der opretter en eller flere dattervirksomheder, har samme omkostningskrav som fondsmæglerselskaber, der vælger at udøve den tilladte accessoriske virksomhed gennem fondsmæglerselskabet selv.

Det stemmer også overens med kravet om, at fondsmæglerselskaber ved opgørelsen af omkostningskravet skal medtage en del af tilknyttede agents faste omkostninger, jf. artikel 34 b, stk. 2, litra d, i Kommissionens delegerede forordning 2015/488/EU af 4. september 2014 om ændring af delegeret forordning 241/2014/EU for så vidt angår kapitalgrundlagskrav for selskaber baseret på faste omkostninger. Det fremgår af betragtning nr. 3 til den delegerede forordning, at tilknyttede agenter eksponerer fondsmæglerselskabet, som anvender dem, mod risici på samme måde som fondsmæglerselskabet selv, og at faste omkostninger i tilknyttede agenter derfor skal medregnes ved opgørelsen af fondsmæglerselskabets omkostningskrav.

Til § 33

Den gældende § 38 i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, etablering af filial og anvendelse af tilknyttede agenter i et andet

land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse. Derudover foreslås enkelte nye bestemmelser, der er i overensstemmelse med artikel 35 i MiFID II.

Den foreslåede § 33 fastsætter procedurene for fondsmæglerselskabers etablering af filial i andre EU/EØS-lande og/eller anvendelse af tilknyttede agenter, der er etableret i andre EU/EØS-lande. Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet indsigt i fondsmæglerselskabernes aktiviteter inden for det indre marked og gøre det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, og hvis relevant aftale det nødvendige samarbejde med tilsynsmyndighederne i det pågældende EU/EØS-land.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35 i MiFID II og princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for EU/EØS.

Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvares af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder, her i landet Finanstilsynet, om, at fondsmæglerselskabet påtænker at etablere en filial i et andet EU/EØS-land og/eller anvende tilknyttede agenter etableret i et andet EU/EØS-land. Meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder er betinget af, at hjemlandets tilsynsmyndigheder vurderer, at grundlaget for filialetableringen og/eller anvendelsen af tilknyttede agenter er forsvarlig.

Notifikationsprocessen har til formål at sikre, at tilsynsmyndighederne har kendskab til aktiviteterne på deres respektive markeder, samt at tilsynsmyndighederne indgår i et effektivt samarbejde med henblik på at sikre en fælles og ensartet tilsynsindsats på tværs af landegrænserne inden for det indre marked.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der påtænker at etablere en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle

område, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med de i nr. 1-5 oplyste oplysninger om filialen.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der påtænker at etablere en filial i et EU/EØS-land skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med de i nr. 1-5 oplyste oplysninger om filialen.

En filial er i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, og som yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringsselskabs tilladelse.

Et fondsmæglerselskab skal ved meddelelse efter det foreslåede stk. 1 anvende standardformularer og -skemaer, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2382.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet skal oplyses, i hvilket land filialen påtænkes etableret.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en driftsplan indeholdende oplysninger om organisation og den planlagte investeringsservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet skal oplyses filalens adresse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet skal oplyses navnene på filialens ledelsesmedlemmer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at Finanstilsynet skal oplyses, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter og identiteten på disse.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager

og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

For nærmere om fondsmæglerselskabers anvendelse af tilknyttede agenter henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 28-29. For registrering af tilknyttede agenter henvises desuden til lovforslagets § 30, hvoraf det bl.a. fremgår, at tilknyttede agenter etableret her i landet skal registreres i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter.

Det foreslås i *stk. 2*, at påtænker fondsmæglerselskabet at udøve virksomhed gennem en tilknyttet agent, der er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, uden etablering af en filial, skal fondsmæglerselskabet meddele dette til Finanstilsynet sammen med de i nr. 1-4 oplyste oplysninger.

Et fondsmæglerselskab skal ved meddelelse efter det foreslåede *stk. 2* anvende standardformularer og -skemaer, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2382.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet skal oplyses, i hvilket land den tilknyttede agent er etableret.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at Finanstilsynet skal oplyses fondsmæglerselskabets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver hvordan den pågældende tilknyttede agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at Finanstilsynet skal oplyses navnet og adressen på den tilknyttede agent samt den tilknyttede agents ledelse.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet ved etablering af en filial eller anvendelse af en tilknyttet agent, der er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen

har indgået aftale med på det finansielle område, senest tre måneder efter modtagelsen af oplysningerne skal videresende de oplysninger, der er nævnt i stk. 1 og 2, sammen med en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse og oplysninger om investor- og indskydergarantiordningen til tilsynsmyndighederne i værtslandet, jf. dog stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet har tre måneder til at vurdere, om grundlaget for filialetableringen og/eller anvendelsen af en tilknyttet agent er forsvarlig, jf. det foreslåede stk. 4. Fristen på tre måneder er en ordensforskrift. Overskridelse af fristen indebærer derfor ikke nogen ret for fondsmæglerselskabet.

Investor- og indskydergarantiordningen har til formål at give kunder adgang til i et vist omfang at modtage erstatning, såfremt et fondsmæglerselskab træder i betalingsstandsning eller erklæres konkurs. Alle danske fondsmæglerselskaber skal tilslutte sig investor- og indskydergarantiordningen.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet samtidig underretter fondsmæglerselskabet om, at oplysningerne er videresendt til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal underrette fondsmæglerselskabet, når Finanstilsynet har videresendt de modtagne oplysninger om filialetableringen og/eller anvendelsen af en tilknyttet agent til værtslandets tilsynsmyndigheder. Fondsmæglerselskabet kan først påbegynde sine aktiviteter gennem filialen og/eller den tilknyttede agent to måneder herefter, jf. det foreslåede stk. 5 eller eventuelt før, hvis tilsynsmyndigheden i værtslandet orienterer herom, jf. også bemærkningerne til det foreslåede stk. 5.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan undlade at fremsende oplysningerne efter stk. 3, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabet administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter fondsmæglerselskabet herom senest to måneder efter modtagelsen af oplysningerne i stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan undlade at fremsende oplysninger efter stk. 3, herunder oplysningerne efter stk. 1 og 2, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabet administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

Fondsmæglerselskaber kan i henhold til princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for EU/EØS, frit etablere filialer i et andet EU/EØS-land og derfra udøve tjenesteydelser under forudsætning af, at tjenesteydelserne er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse. Tilsvarende gælder for så vidt angår anvendelsen af tilknyttede agenter. Finanstilsynet kan dog undlade at notificere filialetableringen, herunder anvendelsen af tilknyttede agenter, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabet administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. I Finanstilsynets vurdering heraf vil bl.a. indgå, i hvilket omfang fondsmæglerselskabets struktur for ledelse og styring samt kontrol er tilstrækkelig i forhold til sikring af en forsvarlig styring af de udenlandske aktiviteter. I vurderingen vil også indgå, i hvilket omfang fondsmæglerselskabet har demonstreret en holdbar forretningsmodel her i landet. Det vil således i udgangspunktet ikke være muligt at opnå tilladelse til filialetablering og/eller anvendelse af tilknyttede agenter i udlandet i tilknytning til den initiale meddelelse af fondsmæglerselskabstilladelse.

Bestemmelsen fastsætter desuden, at Finanstilsynet har to måneder til at vurdere, om fondsmæglerselskabet administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Fristen på to måneder er en ordensforskrift. Overskridelse af fristen indebærer derfor ikke nogen ret for fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 5*, at fondsmæglerselskabet må påbegynde virksomhed gennem en filial eller en tilknyttet agent senest to måneder efter, at værtslandets tilsynsmyndigheder har modtaget oplysningerne efter *stk. 3*, jf. dog *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse er indsat for at gennemføre artikel 35, stk. 6, i MiFID II, der fastlægger, at fondsmæglerselskabet først må påbegynde sine aktiviteter gennem filialen og/eller tilknyttede agenter to måneder efter, at Finanstilsynets har fremsendt oplysningerne efter *stk. 3*, og værtslandets tilsynsmyndigheder har modtaget oplysningerne. Bestemmelsen har til formål at give værtslandets

tilsynsmyndigheder mulighed for at tilrettelægge sit tilsyn med filialen i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 1 eller 2, senest en måned, før ændringen foretages.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal modtage oplysninger om ændring af forhold, fondsmæglerselskabet tidligere har oplyst om efter de foreslåede stk. 1 og 2. Bestemmelsen har til formål at give Finanstilsynet mulighed for at vurdere, om ændringen giver anledning til anden vurdering end Finanstilsynets tidligere vurdering efter det foreslåede stk. 4 med den eventuelle konsekvens, at ændringen ikke vil kunne gennemføres.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at er det for fondsmæglerselskabet ikke muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at i tilfælde, hvor det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet en ændring senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter. Bestemmelsen er tiltænkt undtagelsestilfælde så som pludselige udskiftning af ledelsesmedlemmer i filialen.

Begrebet snarest muligt er en retlig standard, der giver rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekt. Snarest muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at Finanstilsynet underretter værtslandets tilsynsmyndigheder om sådanne ændringer.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en meddelelsespligt for Finanstilsynet. Finanstilsynet skal underrette værtslandets tilsynsmyndigheder om ændringer af oplysninger, som Finanstilsynet tidligere

har fremsendt til værtslandets tilsynsmyndigheder. Bestemmelsen har til formål at sikre, at værtslandets tilsynsmyndigheder til stadighed har aktuelle oplysninger om fondsmæglerselskabets aktiviteter på dets område til brug for værtslandets tilsynsmyndigheders tilsyn med filialen i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for Den Europæiske Union.

Bestemmelsen er en ændring til gældende ret, hvor underretningspligten var pålagt fondsmæglerselskabet. Ændringen gennemfører artikel 35, stk. 10, i MiFID II, der fastslår, at det er tilsynsmyndigheder i hjemlandet, der underretter tilsynsmyndighederne i værtslandet om ændringer til tidligere fremsendte oplysninger.

Det er Finanstilsynets eksisterende praksis at underrette tilsynsmyndighederne i værtslandet, hvis Finanstilsynet modtager orientering om ændringer i tidligere fremsendte oplysninger.

Til § 34

Den gældende § 39 i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, grænseoverskridende tjenesteydelser i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, herunder gennem tilknyttede agenter etableret her i landet.

Bestemmelsen foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse. Derudover foreslås en enkelt ny bestemmelse, der er i overensstemmelse med artikel 34, stk. 4, i MiFID II.

Den foreslåede § 34 fastsætter procedurene for fondsmæglerselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser i andre EU/EØS-lande. Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet indsigt i fondsmæglerselskabernes aktiviteter inden for EU/EØS og gøre det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegynde, og hvis relevant aftale det nødvendige samarbejde med tilsynsmyndighederne i det pågældende EU/EØS-land.

Bestemmelsen gennemfører artikel 34 i MiFID II og princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for EU/EØS.

Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvarer af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, her i landet Finanstilsynet, at fondsmæglerselskabet ønsker at yde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet EU/EØS-land, herunder ved anvendelse af tilknyttede agenter etableret i hjemlandet. Notifikationsprocessen har til formål at sikre, at tilsynsmyndighederne har kendskab til aktiviteterne på deres respektive markeder, samt at tilsynsmyndighederne indgår i et effektivt samarbejde med henblik på at sikre en fælles og ensartet tilsynsindsats på tværs af landegrænserne inden for det indre marked.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der ønsker at yde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med de i nr. 1-3 oplyste oplysninger.

Ved ydelse af grænseoverskridende tjenesteydelser forstås et fondsmæglerselskabs ydelse af tjenesteydelser i et andet land end det, hvor fondsmæglerselskabet har hovedsæde eller hovedkontor.

Et fondsmæglerselskab skal ved meddelelse efter det foreslåede *stk. 1* og *2* anvende standardformularer og -skemaer, der følger af Kommissionens gennemførselsforordning (EU) 2017/2382.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet skal oplyses, i hvilket land tjenesteydelserne påtænkes ydet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en driftsplan indeholdende oplysninger om de planlagte investeringservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet skal oplyses, hvorvidt fondsmæglerselskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, og identiteten på disse.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

For nærmere om fondsmæglerselskabers anvendelse af tilknyttede agenter henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 28-29. For registrering af tilknyttede agenter henvises desuden til lovforslagets § 30, hvoraf det bl.a. fremgår, at tilknyttede agenter etableret her i landet skal registreres i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter, ligesom, at tilknyttede agenter, der hvor de er etableret, skal registreres af øvrige tilsynsmyndigheder i Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet senest en måned efter modtagelsen skal videresende de oplysninger, der er nævnt i *stk. 1*, sammen med en erklæring om, at de planlagte tjenesteydelser er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet har en måned til at gennemgå korrektheden og fuldstændigheden af de modtagne oplysninger med henblik på at videresende oplysningerne til tilsynsmyndighederne i værtslandet. Fristen på en måned er en ordensforskrift. Overskridelse af fristen indebærer derfor ikke nogen ret for fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet samtidig underretter fondsmæglerselskabet om, at oplysningerne er videresendt til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal underrette fondsmæglerselskabet, når Finanstilsynet har videresendt de modtagne oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at de planlagte tjenesteydelser kan påbegyndes, når Finanstilsynet har videresendt oplysningerne til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab ikke må påbegynde de planlagte tjenesteydelser forinden, at Finanstilsynet har videresendt oplysningerne i stk. 1 og 2 til tilsynsmyndighederne i værtslandet.

Det foreslås i *stk. 3, 1 pkt.*, at fondsmæglerselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de forhold, der er nævnt i stk. 1, senest en måned, før ændringen foretages.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal modtage oplysninger om ændring af forhold, fondsmæglerselskabet tidligere har oplyst om efter stk. 1, senest en måned, før ændringen foretages. Bestemmelsen har til formål at give Finanstilsynet mulighed for at gennemgå korrektheden og fuldstændigheden af oplysningerne og videresende oplysningerne til tilsynsmyndighederne i værtslandet, jf. det foreslåede 3. pkt., inden ændringerne foretages.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at er det for fondsmæglerselskabet ikke muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at i tilfælde, hvor det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet en ændring senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Begrebet snarest muligt er en retlig standard, der giver rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekt. Snarest muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at Finanstilsynet underretter værtslandets tilsynsmyndigheder om sådanne ændringer.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en meddelelsespligt for Finanstilsynet. Finanstilsynet skal underrette værtslandets tilsynsmyndigheder om ændringer af oplysninger, som Finanstilsynet tidligere

har fremsendt til værtslandets tilsynsmyndigheder. Bestemmelsen har til formål at sikre, at værtslandets tilsynsmyndigheder til stadighed har aktuelle oplysninger om fondsmæglerselskabets aktiviteter på dets område.

Bestemmelsen er en ændring til gældende ret, hvor underretningspligten var pålagt fondsmæglerselskabet. Ændringen gennemfører artikel 34, stk. 4, i MiFID II, der fastlægger, at det er tilsynsmyndighederne i hjemlandet, der underretter tilsynsmyndighederne i værtslandet om ændringer til tidligere fremsendte oplysninger.

Det er Finanstilsynets eksisterende praksis at underrette tilsynsmyndighederne i værtslandet, hvis Finanstilsynet modtager orientering om ændringer i tidligere fremsendte oplysninger.

Til § 35

Den gældende § 38 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 8 regler for bl.a. fondsmæglerselskabers etablering af filial i lande uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 35 fastsætter krav om, at et fondsmæglerselskabs etablering af en filial i et tredjeland kræver Finanstilsynets tilladelse.

Det foreslås i § 35, 1. pkt. Et fondsmæglerselskab, der påtænker at etablere en filial i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab ikke kan etablere en filial i et tredjeland uden Finanstilsynets tilladelse. Fondsmæglerselskabet skal på forhånd indgive en ansøgning

om Finanstilsynets tilladelse til filialetableringen, der skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering efter det foreslåede 2. pkt.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet mulighed for at nægte filialetablering i et tredjeland, hvis Finanstilsynet har grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

En filial er i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, og som yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringsselskabs tilladelse.

De nødvendige oplysninger vil bero på en konkret vurdering, men vil i det mindste indeholde samme oplysninger som skal fremsendes i tilfælde af filialetablering inden for EU/EØS-lande efter lovforslagets § 33.

Finanstilsynets tilladelse i medfør af bestemmelsen giver ikke fondsmæglerselskabet ret til at udøve virksomhed i det pågældende tredjeland, idet dette beror på reglerne i det pågældende tredjeland.

Det foreslås i § 35, 2. pkt., at er der grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om tilladelse til at etablere filial i et tredjeland, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

Vurderingen vil i det mindste svare til vurderingen efter lovforslagets § 33, stk. 4.

Den gældende § 39 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 6 og 7 reglerne for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, grænseoverskridende tjenesteydelser i lande uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 36 stiller krav om, at fondsmæglerselskaber skal underrette Finanstilsynet om grænseoverskridende tjenesteydelser i tredjelande.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab, der påtænker at yde tjenesteydelser i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, senest en måned, inden de planlagte tjenesteydelser påbegyndes, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med oplysning om de investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, der påtænkes ydet eller udført, og i hvilket land.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet senest en måned, inden de planlagte tjenesteydelser påbegyndes, skal modtage underretning herom. Underretningspligten svarer til underretningspligten ved ønske om grænseoverskridende tjenesteydelser i EU/EØS-lande, jf. lovforslagets § 34.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet indsigt i fondsmæglerselskabernes aktiviteter i tredjelande og gøre det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes.

Fristen på en måned har til hensigt at give Finanstilsynet mulighed om at udtale sig om de planlagte tjenesteydelser, inden de påbegyndes.

Underretning af Finanstilsynet i medfør af bestemmelsen giver ikke fondsmæglerselskabet ret til at påbegynde de planlagte tjenesteydelser i det pågældende tredjeland, idet dette beror på reglerne i det pågældende tredjeland.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at er det ikke muligt at give Finanstilsynet meddelelse herom senest en måned, inden de planlagte tjenesteydelser påbegyndes, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at i tilfælde, hvor det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet de planlagte tjenesteydelser senest en måned, før de påbegyndes, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Begrebet snarest muligt er en retlig standard, der giver rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekt. Snarest muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskabet skal meddele Finanstilsynet enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 1, senest en måned, før ændringen foretages.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal modtage oplysninger om ændring af forhold, fondsmæglerselskabet tidligere har oplyst om efter det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at er det ikke muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at i tilfælde, hvor det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter. Bestemmelsen er tiltænkt undtagelsestilfælde så som ændring af fondsmæglerselskabets tilladelse på baggrund af indgriben fra Finanstilsynet.

Begrebet snarest muligt er en retlig standard, der giver rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekt. Snarest muligt vil efter omstændighederne kunne give

mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Til § 37

Den gældende § 40 i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om bl.a. fondsmæglerselskabers dattervirksomheder i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 37 fastsætter, at fondsmæglerselskabers etablering af dattervirksomheder, der er investeringsselskaber, i tredjelande kræver Finanstilsynets tilladelse.

Det foreslås i § 37, 1. pkt., at et fondsmæglerselskab, der påtænker at etablere en dattervirksomhed, der er et investeringsselskab, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have Finanstilsynets tilladelse hertil.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber ikke kan etablere dattervirksomheder, der er investeringsselskaber, i et tredjeland uden Finanstilsynets tilladelse.

Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskabet på forhånd skal indgive en ansøgning om Finanstilsynets tilladelse til etableringen af dattervirksomheden, der skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering efter det foreslåede 2. pkt. De nødvendige oplysninger vil bero på en konkret vurdering, men vil i det mindste indeholde samme oplysninger som skal fremsendes i tilfælde af filialetablering inden for EU/EØS efter lovforslagets § 33.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet mulighed for at nægte fondsmæglerselskaber at etablere dattervirksomheder, som er investeringsselskaber, i tredjelande, hvis Finanstilsynet har

grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering.

Bestemmelsen finder anvendelse både på tidspunktet for etablering af en dattervirksomhed med tilladelse som investeringsselskab og på et tidspunkt, hvor fondsmæglerselskabet opnår en kvalificeret andel i et investeringsselskab, der indebærer, at investeringsselskabet bliver en dattervirksomhed som defineret i lovforslagets § 10, nr. 13.

Et investeringsselskab er i lovforslagets § 10, nr. 5, defineret som en udenlandsk juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter til tredjemand på et professionelt grundlag.

Finanstilsynets tilladelse i medfør af bestemmelsen giver ikke fondsmæglerselskabet ret til at etablere en dattervirksomhed i det pågældende tredjeland, idet dette beror på reglerne i det pågældende tredjeland og på, at dattervirksomheden opnår tilladelse som investeringsselskab.

Det foreslås i § 37, 2. pkt., at er der grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering, kan Finanstilsynet afslå en ansøgning om tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om tilladelse til at etablere en dattervirksomhed med tilladelse som investeringsselskab i et tredjeland, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Vurderingen vil i det mindste svare til vurderingen efter lovforslagets § 33, stk. 4.

Til § 38

Den gældende § 30 i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for bl.a. EU/EØS-investerings-selskabers etablering af filial og anvendelse af tilknyttede agenter her i landet. Med EU/EØS-investerings-selskaber menes virksomheder, der har tilladelse som investeringsselskaber i et andet land

inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås for de for EU/EØS-investeringselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 38 fastsætter procedurerne for EU/EØS-investeringselskabers etablering af filial her i landet og/eller anvendelse af tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

Et investeringselskab er i lovforslagets § 10, nr. 5, defineret som en udenlandsk juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter til tredjemand på et professionelt grundlag.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35 i MiFID II og princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for EU/EØS.

Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvarer af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at investeringselskabet ønsker at etablere en filial i et andet EU/EØS-land og/eller anvende tilknyttede agenter i et andet EU/EØS-land. Meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder er betinget af, at hjemlandets tilsynsmyndigheder vurderer, at grundlaget for filialetableringen og/eller anvendelsen af tilknyttede agenter er forsvarlig. Notifikationsprocessen har til formål at sikre, at tilsynsmyndighederne har kendskab til aktiviteterne på deres respektive markeder, samt at tilsynsmyndighederne indgår i et effektivt samarbejde med henblik på at sikre en fælles og ensartet tilsynsindsats på tværs af landegrænserne inden for det indre marked.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et investeringselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, senest to måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. *stk. 2 og 3*.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at EU/EØS-investeringselskaber kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, senest to måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. det foreslåede stk. 2 og 3.

Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet indsigt i EU/EØS-investeringselskabernes aktiviteter her i landet og gøre det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, og, hvis relevant, aftale det nødvendige samarbejde med tilsynsmyndigheder i det pågældende EU/EØS-land.

Bestemmelsen indebærer, at EU/EØS-investeringselskabers virksomhed her i landet gennem filial og/eller tilknyttede agenter kan påbegyndes senest to måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Fristen på to måneder regnes fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet har modtaget alle oplysninger efter stk. 2 og 3, og har sammen med oplysningerne til formål at give Finanstilsynet mulighed for at tilrettelægge sit tilsyn med filialen i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for EU/EØS.

En filial er i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringselskab, og som yder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringselskabs tilladelse.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

For registrering af tilknyttede agenter henvises desuden til lovforslagets § 30, hvoraf det bl.a. fremgår, at tilknyttede agenter etableret her i landet skal registreres i Finanstilsynets register over tilknyttede

agenter, ligesom, at tilknyttede agenter, der hvor de er etableret, skal registreres af øvrige tilsynsmyndigheder i Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at filialen kan yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, hvis investeringservice og -aktiviteterne er omfattet af investeringselskabets tilladelse i hjemlandet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at der gennem filialen alene kan ydes og udføres investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, som investeringselskabet har opnået tilladelse til i sit hjemland.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapitalselskaber finder anvendelse på filialen.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at selskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske kapitalselskaber finder anvendelse på filialen, og indebærer bl.a., at filialen skal registreres hos Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal modtage oplysningerne nævnt i nr. 1-6 om filialen fra hjemlandets tilsynsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal modtage fra tilsynsmyndighederne i EU/EØS-investeringselskabets hjemland, førend investeringselskabet kan påbegynde virksomhed gennem en filial etableret her i landet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en driftsplan indeholdende oplysninger om organisation og den planlagte investeringservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af investeringselskabets tilladelse i hjemlandet.

Et investeringsselskab i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal for at etablere sig ved filial her i landet være under tilsyn i sit hjemland.

De investeringsservice og –aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, som et investeringsselskab kan udøve gennem en filial eller en tilknyttet agent etableret her i landet fremgår af bilag 1. Det er en betingelse, at det investeringsselskab i sit hjemland har tilladelse til at udøve de ønskede investeringsservice og –aktiviteter, herunder de accessoriske tjenesteydelser, hvorfor en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af det investeringsselskabets tilladelse i hjemlandet skal være vedlagt meddelelsen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at Finanstilsynet skal oplyses filialens adresse her i landet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at Finanstilsynet skal oplyses navnene på filialens ledelsesmedlemmer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at Finanstilsynet skal oplyses, hvorvidt filialen har til hensigt at anvende tilknyttede agenter og identiteten på disse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at oplysning om en eventuel garantiordning i hjemlandet, der omfatter filialens investorer, skal vedlægges til Finanstilsynet.

Er oplysningerne i nr. 1-6 ikke vedlagt meddelelsen fremsendt til Finanstilsynet fra tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil to måneders-fristen ikke løbe. Først når Finanstilsynet er i besiddelse af alle oplysninger, vil to måneders-fristen påbegyndes.

Det foreslås i *stk. 3*, at påtænker investeringsselskabet at udøve virksomhed her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, uden etablering af en filial, skal Finanstilsynet modtage oplysningerne nævnt i stk. 1-3 fra hjemlandets tilsynsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke oplysninger Finanstilsynet skal modtage fra tilsynsmyndighederne i EU/EØS-investeringselskabs hjemland, førend investeringsselskabet kan påbegynde virksomhed gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet uden etablering af filial.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

For registrering af tilknyttede agenter henvises desuden til lovforslagets § 30, hvoraf det bl.a. fremgår, at tilknyttede agenter etableret her i landet skal registreres i Finanstilsynets register over tilknyttede agenter, ligesom, at tilknyttede agenter, der hvor de er etableret, skal registreres af øvrige tilsynsmyndigheder i Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en beskrivelse af den tilknyttede agents virksomhed, herunder en beskrivelse af den planlagte anvendelse af den tilknyttede agent.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes oplysninger om investeringsselskabets organisation, herunder rapporteringsveje, der angiver hvordan den pågældende agent er indpasset i virksomhedsstrukturen.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at Finanstilsynet skal oplyses den tilknyttede agents navn og adresse samt den tilknyttede agents ledelse.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal modtage underretning om enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 2 og 3, senest en måned før, ændringen foretages.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal modtage underretning om enhver ændring af de forhold, der er oplyst om efter stk. 2 og 3, senest en måned før, ændringen foretages.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet til stadighed har aktuelle oplysninger om EU/EØS-investerings-selskabers aktiviteter til brug for Finanstilsynets tilsyn med filialer etableret her i landet overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for EU/EØS og tillige til brug for Finanstilsynets forpligtelse til at registrere tilknyttede agenter etableret her i landet, jf. lovforslagets § 30.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, er det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned før, ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at i tilfælde, hvor det ikke er muligt at meddele Finanstilsynet ændringen senest en måned, før ændringen foretages, skal meddelelse ske snarest muligt herefter. Bestemmelsen er tiltænkt undtagelsestilfælde så som pludselige udskiftning af ledelsesmedlemmer i filialen.

Begrebet snarest muligt er en retlig standard, der giver rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at oplysninger ikke har været korrekt. Snarest muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Til § 39

Den gældende § 31 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 reglerne for bl.a. EU/EØS-investerings-selskabers grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet. Med EU/EØS-investerings-selskaber menes virksomheder, der har tilladelse som investeringsselskaber i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås for de for EU/EØS-investerings-selskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Et investeringsselskab er i lovforslagets § 10, nr. 5, defineret som en udenlandsk juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter til tredjemand på et professionelt grundlag.

Bestemmelsen gennemfører artikel 34 i MiFID II og princippet om gensidig anerkendelse af tilladelser, der gælder inden for EU/EØS.

Den foreslåede § 39 fastsætter procedurerne for EU/EØS-investeringsselskabers grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, herunder gennem tilknyttede agenter, der er etableret i hjemlandet. Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet indsigt i EU/EØS-investeringsselskabernes aktiviteter her i landet og gøre det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes.

Den gensidige anerkendelse af tilladelser modsvarer af et krav om notifikation, dvs. en meddelelse fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at investeringsselskabet ønsker at yde grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet EU/EØS-land, herunder ved anvendelse af tilknyttede agenter etableret i hjemlandet. Notifikationsprocessen har til formål at sikre, at tilsynsmyndighederne har kendskab til aktiviteterne på deres respektive markeder, samt at tilsynsmyndighederne indgår i et effektivt samarbejde med henblik på at sikre en fælles og ensartet tilsynsindsats på tværs af landegrænserne inden for det indre marked.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan begynde at yde grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et EU/EØS-investeringsselskab kan yde grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet fra det tidspunkt, Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Meddelelsen skal indeholde alle de oplysninger, der er oplyst i *stk. 2, nr. 1-3*.

Ved ydelse af grænseoverskridende tjenesteydelser forstås ydelse af tjenesteydelser i et andet land end det, hvor virksomheden har hovedsæde eller hovedkontor.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at investeringsselskabet kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, hvis investeringsservice og -aktiviteterne er omfattet af investeringsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at der alene kan ydes eller udføres investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1, som investeringsselskabet har opnået tilladelse til i sit hjemland.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal modtage oplysningerne nævnt i nr. 1-3 fra hjemlandets tilsynsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse oplister de oplysninger, som Finanstilsynet skal modtage meddelelse om efter *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en driftsplan indeholdende oplysninger om de planlagte investeringsservice og -aktiviteter og eventuelle accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der til Finanstilsynet skal fremsendes en erklæring om, at tjenesteydelserne er omfattet af investeringsselskabets tilladelse i hjemlandet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at Finanstilsynet skal oplyses, hvorvidt investeringsselskabet har til hensigt at anvende tilknyttede agenter, der er etableret i hjemlandet, og identiteten på disse.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager

og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Til § 40

Den gældende § 32 i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for bl.a. investeringsselskabers anvendelse af navne her i landet.

Bestemmelsen foreslås for de for investeringsselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Et investeringsselskab er i lovforslagets § 10, nr. 5, defineret som en udenlandsk juridisk eller fysisk person, hvis faste erhverv eller virksomhed består i at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter til tredjemand på et professionelt grundlag.

Den foreslåede § 40 fastsætter investeringsselskabers muligheder for her i landet at benytte samme navn, som investeringsselskabet benytter i sit hjemland.

Det foreslås i § 40, at et investeringsselskab kan benytte det samme navn, som investeringsselskabet benytter i sit hjemland, og at i tilfælde, hvor der er risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn, kan Erhvervsstyrelsen kræve en forklarende tilføjelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et investeringsselskab kan anvende samme navn, som investeringsselskabet benytter i sit hjemland, men at Erhvervsstyrelsen kan kræve en forklarende tilføjelse, hvis der er risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn.

Bestemmelsen indebærer, at investeringsselskaber, der lovligt yder investeringsservice og -aktiviteter lovligt efter lovforslagets §§ 38-39 samt §§ 41-43, kan operere her i landet under et udenlandsk navn, eventuelt med en forklarende tilføjelse, hvis Erhvervsstyrelsen kræver dette som følge af risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn.

Der pålægges ikke Erhvervsstyrelsen en pligt til at påse, at et navn ikke kan forveksles med et navn, som ikke er registreret i Erhvervsstyrelsen.

Til § 41

Den gældende § 33 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1, 4 og 5 regler for grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet ydet af bl.a. investeringsselskaber med tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Tredjelandsinvesteringsselskaber omfatter investeringsselskaber med tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelserne foreslås for de for tredjelandsinvesteringsselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 41 fastsætter tredjelandsinvesteringsselskabers mulighed for at yde grænseoverskridende tjenesteydelser i Danmark.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at tredjelandsinvesteringsselskaber opnår en positiv særbehandling i forhold til investeringsselskaber hjemmehørende i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1*, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, skal have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessorielle tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et investeringselskab, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i MiFIR, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, skal have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Det er en betingelse, at Kommissionen for tredjelandsinvesteringselskaber, som er omfattet af de oplyste bestemmelser, ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter. En sådan ækvivalensafgørelse indebærer fastsættelse af, om de retlige og tilsynsmæssige rammer i et tredjeland er ækvivalent med, dvs. svarer til, Den Europæiske Unions retlige og tilsynsmæssige rammer. Såfremt Kommissionen har truffet en ækvivalensafgørelse er kompetencen til at træffe beslutning om registrering, hvorefter et tredjelandsinvesteringselskab kan yde eller udføre investeringservice eller -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til godkendte modparter og professionelle kunder, efter MiFIR tillagt ESMA og reguleret direkte i MiFIR.

For nærmere om ækvivalensafgørelsen og bestemmelserne i MiFIR om tredjelandsinvesteringselskabers ydelse af investeringservice og udførelse af investeringsaktiviteter efter en ækvivalensafgørelse med eller uden filial, henvises til forordningens artikel 46-49, der finder direkte anvendelse.

Endvidere følger det af bestemmelsen, at den alene finder anvendelse for tredjelandsinvesteringselskabers ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1 til godkendte modparter eller professionelle kunder. Ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1 til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles professionelle kunder, er kun tilladt gennem en filial etableret her i landet, jf. lovforslagets § 43.

Detailkunder, professionelle kunder og godkendte modparter er defineret i bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel (investorbeskyttelsesbekendtgørelsen).

Detailkunder er efter investorbeskyttelsesbekendtgørelsen kunder, der ikke opfylder kriterierne for at være professionelle kunder eller godkendte modparter som fastsat i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen.

Professionelle kunder er defineret i bilag 1, afsnit A, i investorbeskyttelsesbekendtgørelsens bilag. For at kunne blive betragtet som en professionel kunde forudsættes det, at kunden besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed.

Godkendte modparter er defineret i bilag 2 i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen og omfatter bl.a. fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter stk. 1, hvis lovgivningen i det land, hvor investeringsselskabet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse efter stk. 1, hvis lovgivningen i det land, hvor tredjelandsinvesteringsselskabet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Finanstilsynet kan bl.a. kan nægte at give tilladelse, hvis Finanstilsynet ikke kan udveksle oplysninger med tilsynsmyndighederne i tredjelandsinvesteringsselskabets hjemland, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 1, nr. 10. Det er endvidere en forudsætning for meddelelse af tilladelse, at tredjelandsinvesteringsselskabet i sit hjemland har tilladelse til de investeringsservice og -aktiviteter samt de accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1, der ansøges om tilladelse til at yde eller udføre her i landet, samt i sit hjemland er under tilsyn.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet fastsætter regler om ansøgningsproceduren efter stk. 1, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen.

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte regler om ansøgningsproceduren efter stk. 1, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen.

Finanstilsynet har med hjemmel i den gældende § 33, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed udstedt bekendtgørelse nr. 918 af 26. juni 2017 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, og som ønsker at udføre investeringsservice og investeringsaktiviteter i Danmark.

Bekendtgørelsen finder anvendelse på kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som ønsker at yde grænseoverskridende investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser udelukkende til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Et tredjelandsinvesteringsselskab, der ønsker at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1, her i landet, skal til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen indsende de i bekendtgørelsen oplyste oplysninger.

Til § 42

Den gældende § 33 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 2 og 3 kravene for bl.a. tredjelandsinvesteringsselskabers ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. bilag 1 til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder. Tredjelandsinvesteringsselskaber omfatter investeringsselskaber med tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 42 i MiFID II, foreslås for de for tredjelandsinvesteringsselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 42 fastsætter, at tredjelandsinvesteringsselskabers ydelse af investeringsservice eller udførelse af investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, her i landet kræver etablering af filial her i landet. Bestemmelsen fastsætter desuden undtagelserne til kravet om filialetablering.

Bestemmelsen har baggrund i artikel 39, stk. 1, i MiFID II, der giver medlemslandene mulighed for at stille krav om, at et tredjelandsselskab, der har til hensigt for detailkunder, eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, jf. bilag II, afsnit II, til MiFID II, at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet, skal oprette en filial.

Formålet med bestemmelsen er således at styrke investorbeskyttelsen og opnå et passende beskyttelsesniveau for detailkunder, herunder tillige for detailkunder der efter anmodning er opløftet til at blive behandlet som professionelle kunder, der modtager investeringsservice eller -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser fra tredjelandsinvesteringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som påtænker at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, skal have tilladelse til etablering af en filial i medfør af § 43, stk. 1, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at tredjelandsinvesteringsselskabers ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, her i landet, kræver etablering af filial her i landet, jf. dog det foreslåede stk. 2, der fastsætter en undtagelse til kravet om filialetablering.

Bestemmelsen indebærer, at tredjelandsinvesteringsselskaber i udgangspunktet skal etablere en filial her i landet for at kunne yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser til detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, her i landet.

Detailkunder og kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, er defineret i bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbekendtgørelse ved værdipapirhandel (investorbekendtgørelsen).

Detailkunder er efter investorbekendtgørelsen kunder, der ikke opfylder kriterierne for at være professionelle kunder eller godkendte modparter som fastsat i investorbekendtgørelsen.

Professionelle kunder er defineret i bilag 1, afsnit A, i investorbekendtgørelsens bilag. For at kunne blive betragtet som en professionel kunde forudsættes det, at kunden besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne investeringsbeslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed.

Godkendte modparter er defineret i bilag 2 i investorbekendtgørelsen og omfatter bl.a. fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der ikke er krav om filialetablering efter stk. 1 for ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, der udelukkende iværksættes på kundens eget initiativ.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at kravet om filialetablering efter stk. 1 ikke omfatter ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, der alene iværksættes på kundens eget initiativ. Tredjelandsinvesteringsselskaber kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter til detailkunder og kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder, uden filialetablering, hvis dette sker udelukkende på kundens eget initiativ.

Ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter anses således ikke for at være leveret her i landet, hvis dette sker udelukkende på kundernes eget initiativ, og tredjelandsinvesteringsselskabet således ikke selv har opsøgt kunderne eller markedsført sin investeringsservice og -aktiviteter til kunderne. Dette indebærer imidlertid ikke en ret for tredjelandsinvesteringsselskabet til at markedsføre øvrige investeringsservice og -aktiviteter, herunder nye kategorier investeringsprodukter, til kunden på anden måde end gennem en filial, jf. det foreslåede stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at et sådant initiativ dog ikke giver investeringsselskabet ret til at markedsføre anden investeringsservice og -aktiviteter, herunder nye kategorier af investeringsprodukter, til kunden på anden måde end gennem en filial.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at initiativ efter det foreslåede stk. 2, 1. pkt., ikke giver investeringsselskabet ret til at markedsføre anden investeringsservice og -aktiviteter, herunder nye kategorier investeringsprodukter, til kunderne på anden måde end gennem en filial.

Bestemmelsen indebærer således, at tredjelandsinvesteringsselskabet hver gang, der ydes eller udføres en investeringsservice og -aktivitet over for en detailkunde eller kunde, der efter anmodning kan behandles som professionel kunde, uden filialetablering skal kunne demonstrere og dokumentere, at dette udelukkende sker på kundens eget initiativ.

Bestemmelsen gennemfører artikel 42, stk. 2, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 3*, at retter investeringsselskabet, herunder gennem en enhed, der handler på investeringsselskabets vegne, eller som har tætte forbindelser til investeringsselskabet eller enhver person, der handler på denne enheds vegne, henvendelse til kunder eller potentielle kunder her i landet, betragtes det ikke som ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, der udelukkende er iværksat på kundens eget initiativ, medmindre der er tale om en koncernintern forbindelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at hvis investeringsselskabet, herunder gennem en enhed, der handler på investeringsselskabets vegne, eller som har tætte forbindelser til investeringsselskabet eller enhver person, der handler på denne enheds vegne, retter henvendelse til kunder eller potentielle kunder her i landet, vil det ikke anses som ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter,

der udelukkende er iværksat på kundens eget initiativ, medmindre der er tale om en koncernintern forbindelse. Det betragtes ikke som ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter, der udelukkende er iværksat på kundens eget initiativ, hvis tredjelandsinvesteringselskabet, herunder gennem en enhed, der handler på tredjelandsinvesteringselskabets vegne, eller som har tætte forbindelser til tredjelandsinvesteringselskabet eller enhver person, der handler på denne enheds vegne, retter henvendelse til kunder eller potentielle kunder her i landet, medmindre der er tale om en koncernintern forbindelse.

Med tætte forbindelser forstås snævre forbindelser som i lovforlagets § 10, nr. 16, er defineret som direkte eller indirekte forbindelser af den i § 10, nr. 15, angivne art, kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.

Bestemmelsen indebærer en styrelse af investorbekyttelsen over for detailkunder eller kunder, der efter anmodning kan behandles som professionelle kunder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 42, stk. 1, 2. pkt., i MiFID II, der er vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Til § 43

Den gældende § 33 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-5 reglerne for bl.a. tredjelandsinvesteringselskabers filialetablering her i landet. Tredjelandsinvesteringselskaber omfatter investeringselskaber med tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 39-41 samt artikel 43 i MiFID II, foreslås for de for tredjelandsinvesteringselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 43 fastsætter, at tredjelandsinvesteringsselskaber skal have tilladelse fra Finanstilsynet for at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial. Bestemmelsen fastsætter derudover procedureerne for meddelelse af tilladelse til filialetableringen.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre, at tredjelandsinvesteringsselskaber opnår en positiv særbehandling i forhold til investeringsselskaber hjemmehørende i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1*, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde eller udføre investeringsservice -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet gennem en filial.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at tredjelandsinvesteringsselskaber skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet gennem en filial.

Bestemmelsen indebærer, at tredjelandsinvesteringsselskaber skal ansøge om Finanstilsynets tilladelse til at etablere en filial her i landet.

Det foreslås i *stk. 2*, at investeringsselskabet til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen om filialtilladelse skal indsende de i nr. 1-5 oplyste oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse oplister de oplysninger, som tredjelandsinvesteringsselskabet skal indsende til Finanstilsynet til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne efter det foreslåede *stk. 3* for modtagelse af tilladelse til filialetablering er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet skal oplyses om navnet på den kompetente myndighed i hjemlandet og, hvis der er flere kompetente myndigheder, oplysning om deres respektive kompetenceområder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet skal oplyses om investeringselskabets navn, juridiske form, vedtægtsmæssige hjemsted og adresse, ledelsesorganets medlemmer og relevante aktionærer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at Finanstilsynet skal modtage en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte aktiviteter, samt en beskrivelse af eventuel outsourcing af væsentlige operationelle funktioner til tredjemand.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at Finanstilsynet skal oplyses om navnene på de personer, der er ansvarlige for ledelse af filialen, samt dokumentation for, at de opfylder kravene i § 20, nr. 3, og § 78.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal modtage dokumentation for, at de ansvarlige for ledelse af filialen opfylder de krav i den foreslåede bestemmelse om betingelserne for opnåelse af Finanstilsynets tilladelse som fondsmæglerselskaber, der vedrører ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed, ledelsesmedlemmernes afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af ledeshvervet samt de samlede ledelses tilstrækkelige kollektive viden, faglig kompetence og erfaring.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at Finanstilsynet skal oplyses om den startkapital, som filialen har fri rådighed over.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet giver tilladelse, jf. *stk. 1*, når det er godtgjort, at alle betingelser opført i nr. 1-7 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse oplister de betingelser, der skal være opfyldt, førend Finanstilsynet kan give tredjelandsinvesteringsselskabet tilladelse til filialetablering.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kun kan meddele tilladelse til en filialetablering, når Finanstilsynet finder det godtgjort, at betingelserne herfor er opfyldt, herunder at filialen vil være i stand til at overholde de i bestemmelsen nævnte forpligtelser.

Finanstilsynet skal i sin vurdering heraf tage behørigt hensyn til enhver anbefaling fra The Financial Action Task Force (FATF) vedrørende hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme

og således sikre, at tredjelandsinvesteringsselskabets hjemland har de fornødne foranstaltninger med hensyn til de til enhver tid gældende anbefalinger fra FATF, jf. i øvrigt artikel 39, stk. 2, litra a, i MiFID II.

FATF et mellemstatsligt forum, hvis formål er at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. FATF blev etableret af G7-landene i 1989, og omfatter i dag 37 medlemmer, herunder 35 lande og 2 regionale fællesskaber: Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Danmark, Finland, Frankrig, Grækenland, Holland, Hong Kong, Indien, Irland, Island, Italien, Japan, Kina, Luxembourg, Malaysia, Mexico, New Zealand, Norge, Portugal, Rusland, Schweiz, Singapore, Spanien, Storbritannien, Sverige, Sydafrika, Sydkorea, Tyrkiet, Tyskland, USA, Østrig, EU-Kommissionen og GGC (Gulf Cooperation Council). Herudover har FATF 9 associerede medlemmer, og mere end 20 observatører, herunder 22 internationale organisationer. FATF vedtog i februar 2012 et revideret regelsæt, der omfatter 40 anbefalinger om bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering og udbredelse af masseødelæggelsesvåben. Danmark er som medlem politisk forpligtet til at følge FATF's anbefalinger.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at de aktiviteter, der søges om tilladelse til, skal være omfattet af investeringsselskabets tilladelse, og at investeringsselskabet er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i hjemlandet.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at der mellem Finanstilsynet og de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland skal foreligge en international samarbejdsaftale, der indeholder bestemmelser om informationsudveksling med henblik på at bevare markedets integritet og beskytte kunderne.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at filialen skal have fri rådighed over tilstrækkelig startkapital.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4*, filialens ledelsesmedlemmer opfyldte kravene i § 20, nr. 3, og § 78.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at de ansvarlige for ledelse af filialen opfylder de samme krav til egnethed og hæderlighed og krav til ledelsesmedlemmers afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af ledeshvervet, som der stilles til ledelsesmedlemmer i et dansk fondsmæglerselskab. Til-

svarende fastlægger bestemmelsen, at den samlede filialledelse skal opfylde samme krav til tilstrækkelig kollektive viden, faglig kompetence og erfaring, som der stilles til den samlede ledelse i et dansk fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 5*, at investeringsselskabets hjemland med Danmark skal have indgået en aftale, som fuldt ud overholder standarderne i artikel 26 i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, og som sikrer en effektiv informationsudveksling om skatteforhold, herunder multilaterale skatteaftaler.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 6*, at investeringsselskabet skal indgå i en investorgarantiordning, som er godkendt eller anerkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at tredjelandsinvesteringsselskabet som danske fondsmæglerselskabet skal indgå i godkendt eller anerkendt investorgarantiordning.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger beskytter bl.a. kunder, når et tredjelandsinvesteringsselskab ikke er i stand til at tilbagelevere de finansielle instrumenter eller midler, som det opbevarer på en kundes vegne i forbindelse med investeringsservice.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 7*, at filialen vil være i stand til at opfylde kravene i §§ 45, 46, 47 og, 94, § 95, stk. 1, 2 og 7, og § 107 samt §§ 88-95, §§ 98-109, § 114 og §§ 135-140, § 196, stk. 2, og §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder samt artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at filialen udover organisatoriske krav er underlagt bestemmelser vedrørende algoritmisk handel, krav vedrørende handelsprocessen og afslutning af transaktioner i en multilateral handelsfacilitet (MHF) og en organiseret handelsfacilitet (OHF), de særlige krav til en multilateral handelsfacilitet (MHF) og en organiseret handelsfacilitet (OHF), bestemmelser om

interessekonflikter, bestemmelser til sikring af investorbeskyttelse, bestemmelser om markedsgennemsigtighed og -integritet samt bestemmelser i MiFIR om gennemsigtighed for markedspladser, gennemsigtighed for systematiske internalisatorer og investeringsselskaber, der handler OTC, samt bestemmelser om transaktionsindberetning. Det er desuden et krav, at filialen er underlagt Finanstilsynets tilsyn. Filialerne må imidlertid ikke pålægges yderligere organisatoriske og driftsmæssige krav på de områder, der er omfattet af MiFID II, eller i øvrigt underlægges gunstigere krav end investeringsselskaber fra Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet inden seks måneder efter modtagelse af en fuldstændig ansøgning, meddeler investeringsselskabet, om tilladelse kan gives.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet har seks måneder fra modtagelse af en fuldstændig ansøgning til at vurdere, om betingelserne for meddelelse af tilladelse til filialetablering til tredjelandsinvesteringsselskabet efter det foreslåede *stk. 3* er opfyldt.

Fristen på seks måneder regnes fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet har modtaget samtlige oplysninger, som tredjelandsinvesteringsselskabet skal indsende til brug for Finanstilsynets behandling af ansøgningen i henhold til det foreslåede *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 5*, at §§ 159 og 160 tilsvarende gælder for inddragelse af tilladelse meddelt efter *stk. 1*.

Finanstilsynet vil kunne inddrage en tilladelse til filialetablering til et tredjelandsinvesteringsselskab, hvis tredjelandsinvesteringsselskabet selv anmoder herom. Finanstilsynet vil endvidere kunne inddrage tilladelsen, hvis tredjelandsinvesteringsselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af de bestemmelser, som finder anvendelse for det pågældende tredjelandsinvesteringsselskaber, eller hvis betingelserne for at opnå tilladelse til filialetablering ikke længere er opfyldt. Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage tilladelsen, hvis tredjelandsinvesteringsselskabet ikke påbegynder virksomhed gennem filialen senest 12 måneder efter, at tilladelsen er blevet meddelt, eller hvis der ikke udøves virksomhed gennem filialen i en periode på over seks måneder, jf. §§ 127-128

Til § 44

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder ikke indberetningskrav til filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber. Tredjelandsinvesteringsselskaber omfatter investeringsselskaber med tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede § 44 fastsætter en pligt for tredjelandsinvesteringsselskaber til at indberette visse oplysninger til Finanstilsynet.

Formålet med bestemmelsen er at forbedre Finanstilsynets muligheder for at tilrettelægge sit tilsyn med filialer her i landet af tredjelandsinvesteringsselskaber, herunder vurdere den risiko, som tredjelandsinvesteringsselskaber udgør for danske kunder, og dermed styrke investorbekyttelsen for danske kunder. Bestemmelsen har endvidere til formål at forhindre, at tredjelandsinvesteringsselskaber opnår en positiv særbehandling i forhold til investeringsselskaber hjemmehørende i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen gennemfører artikel 41, stk. 3, i MiFID II, der er vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Det foreslås i *stk. 1*, at en filial af et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og som har tilladelse i medfør af § 42, stk. 1, og § 43, stk. 1, hvert år skal indberette de i nr. 1-7 oplyste oplysninger til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at størrelsen og omfanget af investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, der ydes eller udføres af filialen, skal oplyses.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der for investeringsselskaber, der udfører handel for egen regning som fastsat i bilag 1, afsnit A, nr. 3, skal oplyses om investeringsselskabets månedlige minimums-, gennemsnits- og maksimumseksponering mod modparter beliggende i Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at der for investeringsselskaber, der yder en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 6 og 7, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal oplyses om den samlede værdi af finansielle instrumenter hidrørende fra modparter beliggende i Den Europæiske Union, som der er givet afsætningsgaranti for, eller som er placeret på grundlag af fast forpligtelse inden for de foregående 12 måneder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at omsætningen og den samlede værdi af aktiverne svarende til den investeringsservice og -aktiviteter, der er omhandlet i nr. 1, skal oplyses.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at en detaljeret beskrivelse af de investorbekyttelsesordninger, der er til rådighed for filialens kunder, herunder kundernes rettigheder som følge af den i § 43, stk. 3, nr. 6, omhandlede investorgarantiordning, skal oplyses.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at den risikostyringspolitik og de risikostyringsordninger, som filialen anvender i forbindelse med investeringsservice og -aktiviteter, der er omhandlet i nr. 1, skal oplyses.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at ledelsesordningerne, herunder personer med nøglefunktioner i forhold til filialens aktiviteter, skal oplyses.

Oplysningerne skal understøtte den regelmæssige overvågning og vurdering af de aktiviteter, som tredjelandsinvesteringsselskaber udfører gennem filialer i Danmark.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som investeringsselskaberne skal indberette til Finanstilsynet til brug for Finanstilsynets overvågning af aktiviteterne i investeringsselskabernes filialer.

Nærmere krav til præcisering af i hvilket format, de i stk. 1 omhandlede oplysninger skal indberettes forventes fastsat ved gennemførelsesmæssige tekniske standarder udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 41, stk. 6, i MiFID II.

Finanstilsynet vil kunne fastsætte supplerende regler til de gennemførelsesmæssige tekniske standarder i medfør af det foreslåede stk. 2.

Til § 45

Den gældende § 43, stk. 1-3 og 5-6, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, finansielle holdingvirksomheder m.v. skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Bestemmelserne, som gennemfører dele af artikel 24, stk. 1, i MiFID II, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse,

Den foreslåede § 45 fastsætter bl.a. en pligt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til at drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis for virksomhedsområdet.

Den foreslåede bestemmelse svarer til de gældende bestemmelser om god skik på det finansielle område. God skik-reglerne har til formål at sikre, at kunderne kan have tillid til markedet og de virksomheder, der agerer på markedet, og reglerne vil endvidere bidrage til at sikre et velfungerende marked.

Der er udstedt nærmere regler om god skik ved bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

God skik er en dynamisk norm, der fastlægger rammerne for virksomhedernes adfærd på markedet. Efter bestemmelsen skal der foretages en løbende normdannelse og videreudvikling af retstilstanden, således at den svarer til den gældende samfundsopfattelse af sund og rimelig erhvervsudøvelse. Hvorvidt, et forhold er i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis, skal fortolkes i lyset af hensynet til at sikre velfungerende markeder, herunder hensynet til forbrugerne, de erhvervsdrivende og almene samfundsinteresser, som de udvikles over tid.

Hensynene er principielt sideordnede, og Finanstilsynet skal derfor foretage en konkret afvejning af hensynene på baggrund af de konkrete omstændigheder i de konkrete sager forelagt for Finanstilsynet. I forbindelse med denne afvejning kan Finanstilsynet bl.a. inddrage de fortolkningsbidrag, som ESMA har offentliggjort i ”Questions and Answers MiFID II and MiFIR investor protection and intermediaries topics”.

Normen regulerer den adfærd fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdigvirksomheder skal have over for såvel potentielle som eksisterende kunder. Dette er ensbetydende med, at kravet til redelig forretningsskik og god praksis både omfatter virksomhedernes adfærd i forbindelse med markedsføring, aftaleindgåelse og det løbende aftaleforhold.

Bestemmelsen gør det samtidigt muligt at foretage en offentligretlig vurdering af, om de indgåede aftaler og vilkår er i overensstemmelse med kravet om redelig forretningsskik og god praksis. Finanstilsynet er dog ikke forpligtet til at behandle alle klager, som Finanstilsynet modtager, men kan på basis af en klage eller af egen drift behandle spørgsmål om god skik.

Når Finanstilsynet træffer en afgørelse om, at eksempelvis et fondsmæglerselskab har overtrådt reglerne om god skik på virksomhedsområdet, vil Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at berigtige forholdet. Dette indebærer, at fondsmæglerselskabet tilkendegiver over for Finanstilsynet snarest muligt at ophøre den kritisable handlemåde, og at fondsmæglerselskabet indretter fremtidig praksis i overensstemmelse med Finanstilsynets afgørelse, jf. lovforslagets § 227, stk. 2. Undladelse heraf er sanktioneret med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede bestemmelse benyttes til løbende at fastsætte regler, som medvirker til en løbende normdannelse og videreudvikling af retstilstanden, som svarer til den gældende samfundsopfattelse af sund og rimelig erhvervsudøvelse. Bemyndigelsen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v. og bekendtgørelse nr. 917 af 25. juni 2017 om værdipapirhandlers udførelse af ordrer.

Bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbekendtgørelse ved værdipapirhandel indeholder bl.a. et krav om, at fondsmæglerselskaber skal handle ærligt, redeligt og professionelt og i sine kunders bedste interesse.

Bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v. regulerer bl.a., hvornår provisionsbetalinger m.v. fra tredjepart kan anses for udformet med henblik på at øge kvaliteten af en investeringsservice eller accessorisk tjenesteydelse, som fondsmæglerselskaber yder til kunden.

Bekendtgørelse nr. 917 af 25. juni 2017 om værdipapirhandlers udførelse af ordrer indeholder regler om bedste udførelse af ordrer (best execution), og fastslår bl.a., at fondsmæglerselskaber m.v. ved udførelse af ordrer skal træffe alle tilstrækkelige foranstaltninger for at opnå det efter omstændighederne bedst mulige resultat for virksomhedens kunder.

Det foreslås, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om omkostnings-, provisions-, pris-, og risikooplysninger for finansielle produkter.

Den foreslåede bestemmelse benyttes til løbende at fastsætte regler, som medvirker til en løbende normdannelse og videreudvikling af retstilstanden i relation til hvilke betalinger, finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, må modtage fra tredjeparter i forbindelse med udførelse af investeringsrådgivning m.v. Bemyndigelsen er bl.a. udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v. Bekendtgørelsen fastlægger bl.a., hvordan fondsmæglerselskaber skal oplyse kunderne om provisioner m.v. fra tredjepart.

Det foreslås, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 43, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren fastsætter regler om udlevering af et dokument med central investorinformation eller væsentlig investorinformation til detailinvestorer ved fondsmæglerselskabers formidling af andele i UCITS eller i en alternativ investeringsfond.

Den gældende § 43, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed er bl.a. udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, der pålægger fondsmæglerselskaber mfl. at udlevere et dokument med central investorinformation eller et dokument med væsentlig investorinformation til detailinvestorer.

Den foreslåede bestemmelse benyttes til løbende at fastsætte regler, som medvirker til en løbende normdannelse og videreudvikling af retstilstanden i forhold til omfanget af de nødvendige oplysninger, investorer bør have forud for investeringer i UCITS-andele og alternative investeringsfonde.

Bestemmelsen medfører, at fondsmæglerselskaber, der til detailkunder markedsfører andele i afdelinger af danske eller udenlandske UCITS eller i en alternativ investeringsfond, skal give oplysning om, at der er udarbejdet et prospekt, hvis dette er tilfældet, et dokument med central investorinformation eller et dokument med væsentlig investorinformation. Disse dokumenter skal tilbydes vederlagsfrit forud for et køb af andele, ligesom de på anmodning fra en detailinvestor skal tilbydes vederlagsfrit.

Det foreslås, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 43, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft.

Den foreslåede bestemmelse er udvidet i forhold til den gældende bestemmelse i § 43, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. Af den gældende § 43, stk. 5, følger det, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om formidling af andele i afdelinger af danske UCITS.

Med henblik på at sikre en direktivkonform implementering foreslås det, at bemyndigelsen indeholder en mulighed for at fastsætte regler om formidling af andele i afdelinger af UCITS, dvs. såvel danske som udenlandske. Endvidere foreslås det, at erhvervsministeren skal kunne fastsætte regler om formidling af andele i alternative investeringsfonde. Baggrunden for udvidelsen er et hensyn til at sikre hjemmel til at fastsætte investorbeskyttende informationskrav, når et fondsmæglerselskab

formidler en investeringsfond, uanset om der er tale om en dansk eller udenlandsk fond og uanset om en investeringsfond er en UCITS-fond eller en alternativ investeringsfond. Bestemmelsen har således til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber kan omfattes af krav om udlevering af et central investor-informationsdokument for såvel danske som udenlandske UCITS, ligesom bestemmelsen skal sikre, at fondsmæglerselskaber, som formidler alternative investeringsfonde, kan pålægges at udlevere et dokument med væsentlig investorinformation.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og relevante erhvervsorganisationer kan udarbejde og offentliggøre retningslinjer for redelig forretningsskik og god praksis på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne.

God skik er en dynamisk norm for den adfærd, som fondsmæglerselskaber bør udvise, og som ændrer sig over tid i takt med samfundsudviklingen. Derfor er reglerne om god skik ofte mere generelt formuleret.

Den foreslåede bestemmelse er et redskab for Finanstilsynet til at kunne præcisere retstilstanden på områder, hvor det retlige grundlag tidligere har været meget generelt formuleret. Adgangen til at udarbejde forhandlede retningslinjer er derfor primært tiltænkt god skik-området. Dvs. reglerne om redelig forretningsskik og god praksis i den foreslåede *stk. 1* og de generelle regler om god skik udstedt i medfør af den foreslåede *stk. 2*, herunder bekendtgørelse om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel.

Finanstilsynets muligheder for at udarbejde og offentliggøre forhandlede retningslinjer er imidlertid ikke begrænset til god skik-reglen i den foreslåede *stk. 1* samt regler udstedt i medfør af den foreslåede *stk. 2*. Det er således også hensigten, at det skal være muligt at udarbejde retningslinjer om, hvad der kan betragtes som redelig adfærd i fondsmæglerselskaber i specifikke situationer, som eksempelvis knytter sig til en situation, hvor eksempelvis et fondsmæglerselskab yder investeringservice til deres kunder.

På markedsføringsområdet offentliggør Forbrugerombudsmanden også forhandlede retningslinjer. Efter § 29, stk. 1, i lov nr. 426 af 3. maj 2017 om markedsføring med senere ændringer søger Forbrugerombudsmanden efter forhandling med repræsentanter for forbrugerne og de relevante erhvervsorganisationer at påvirke de erhvervsdrivendes adfærd gennem udarbejdelse og offentliggørelse af retningslinjer for markedsføring på nærmere angivne områder, der må anses for væsentlige, navnlig ud fra hensynet til forbrugerne. Det følger af § 29, stk. 2, i markedsføringsloven, at Forbrugerombudsmanden ikke kan udstede retningslinjer, der alene retter sig mod virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Retningslinjer udstedt af Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse er ikke bindende men har karakter af en vejledning, der oplyser om bl.a. Finanstilsynets fortolkning af regler. Handlinger i strid med retningslinjerne må derfor i almindelighed forventes at blive betragtet som stridende mod god skik og dermed den foreslåede til stk. 1 eller regler udstedt i medfør af den foreslåede stk. 2.

Forhandlede retningslinjer bidrager til at skabe klarhed om, hvad der konkret udgør god skik på det pågældende område. De forhandlede retningslinjer vil således skulle bidrage til at styrke retssikkerheden til gavn for både de finansielle virksomheder og forbrugerne.

Der fastsættes med bestemmelsen ikke regler for, hvordan udarbejdelsen af de forhandlede retningslinjer skal gennemføres, ligesom det ikke formelt er et krav, at de involverede organisationer skal tiltræde retningslinjerne eller godkende udstedelsen heraf. Finanstilsynet vil dog kun udstede retningslinjer, når der er enighed blandt de forhandlende parter om indholdet af retningslinjerne. Herved sikres den samme praksis, som er gældende på Forbrugerombudsmandens område i markedsføringsloven. Det bør fremgå af de forhandlede retningslinjer, hvem der har deltaget i forhandlingerne og tiltrådt retningslinjerne.

Det er i særlig grad vigtigt at sikre enighed blandt de forhandlende parter, når der udstedes retningslinjer for indholdet af generelle regler om god skik, som en dynamisk norm for den adfærd, som finansielle virksomheder bør udvise, og som ændrer sig over tid i takt med samfundsudviklingen. Hvis Finanstilsynet og branchen ikke når til enighed, og der derfor ikke bliver udstedt retningslinjer, kan Finanstilsynet udstede vejledninger på god skik-området.

Forbrugerombudsmanden deltager i forhandlingerne om retningslinjer, og der bør i videst mulig omfang tilstræbes enighed mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet om retningslinjernes indhold, ligesom det bør tilstræbes ensartethed i retningslinjer på det finansielle område og på markedsføringsområdet i de tilfælde, hvor retningslinjerne vedrører ensartede regler om god skik på de to områder. Hvis et område allerede er omfattet af en af Forbrugerombudsmanden forhandlet retningslinjer, der gælder for både finansielle og ikke-finansielle virksomheder, vil Finanstilsynet ikke udarbejde retningslinjer på det område.

Til § 46

Den gældende § 43, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed fastlægger, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, filialer af kreditinstitutter og investeringsselskaber samt tilknyttede agenter omfattet af § 9 a, der yder rådgivning om finansielle instrumenter. Ministeren er endvidere tillagt kompetence til at fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder, rådgiver om eller administrerer boligkreditaftaler.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og tilknyttede agenter med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 46 bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte i fondsmæglerselskaber og tilknyttede agenter omfattet af § 28, stk. 1, der yder rådgivning om finansielle instrumenter.

Det foreslås i § 46, at erhvervsministeren fastsætter regler om kompetencekrav for ansatte i fondsmæglerselskaber og tilknyttede agenter omfattet af § 28, stk. 1, der yder rådgivning om finansielle instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse benyttes til løbende at fastsætte regler, som medvirker til en løbende normdannelse og videreudvikling af retstilstanden, som svarer til den gældende samfundsopfattelse af de kvalifikationskrav, ansatte i fondsmæglerselskaber samt tilknyttede agenter, der rådgiver om finansielle instrumenter, bør besidde. Bemyndigelsen er bl.a. udnyttet til at udstede bekendtgørelse

nr. 864 af 23. juni 2017 om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter. Bekendtgørelsen fastsætter krav om, at pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber skal sikre, at de af dens ansatte, der yder investeringsrådgivning, rådgivning om puljer eller formidler information om investeringsprodukter er i stand til at yde en forsvarlig rådgivning. De ansatte skal således have dokumenteret praktisk erfaring og kompetencer inden for relevant lovgivning, investeringsprodukter og økonomisk forståelse.

Det foreslås, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 43, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft.

Til § 47

Den gældende § 46 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-2 betingelserne for, hvornår investeringsrådgivning sker på uafhængigt grundlag.

Bestemmelserne, som gennemfører dele af artikel 1, stk. 4, litra b, og artikel 24, stk. 7, litra a, i MiFID II, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse,

Den foreslåede § 47 har til formål at sikre, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab, som yder investeringsrådgivning, kun må meddele kunden, at dette sker på uafhængigt grundlag, hvis der rådgives om et bredt udsnit af de finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er forskellige med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere, så det sikres, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at de finansielle instrumenter, der rådgives om, ikke må være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af det pågældende fondsmæglerselskab selv eller af andre juridiske personer, der enten har snævre forbindelser med fondsmæglerselskabet eller har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med fondsmæglerselskabet, at dette kan indebære en risiko for at svække det uafhængige grundlag for den ydede rådgivning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der for det første af et fondsmæglerselskab skal rådgives om en bred vifte af de finansielle instrumenter, som er på markedet, og som er tilstrækkeligt forskellige både med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere til at sikre, at kundens investeringsmål imødekommes på passende vis. For det andet stilles der krav til, hvem der må have udstedt eller udbudt de finansielle instrumenter, som det pågældende fondsmæglerselskab rådgiver om. Det må således ikke være begrænset til finansielle instrumenter, der er udstedt eller udbudt af fondsmæglerselskabet selv, juridiske personer, der har snævre forbindelser med det pågældende fondsmæglerselskab, eller andre juridiske personer, der har så tætte juridiske eller økonomiske forbindelser med fondsmæglerselskabet, eksempelvis en kontraktmæssig forbindelse, at dette kan indebære en risiko for, at fondsmæglerselskabet ikke længere yder investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag.

Snævre forbindelser i lovforslagets § 10, nr. 16, defineret som direkte eller indirekte forbindelser af den i lovforslagets § 10, nr. 15, angivne art, kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.

Det forhold, at et fondsmæglerselskab kun må meddele kunder, at fondsmæglerselskabet yder uafhængig investeringsrådgivning, såfremt en række betingelser er opfyldt indebærer ikke, at et fondsmæglerselskab, som yder uafhængig investeringsrådgivning, nødvendigvis vil skulle tilbyde rådgivning om alle produkter på markedet, men betingelserne indebærer bl.a., at fondsmæglerselskabet vil skulle rådgive om et bredt udvalg af finansielle instrumenter – bredt både med hensyn til forskellige typer af instrumenter på markedet og også med hensyn til, hvem der har udstedt eller udbudt de pågældende instrumenter. Variationen i de instrumenter, der rådgives om, både i forhold til type og udbydere/udstedere, skal være tilpasset til den konkrete kundes investeringsmål.

Det bemærkes, at der ved implementeringen af artikel 24, stk. 7, litra a, i MiFID II, i den gældende § 46 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, blev taget udgangspunkt i den engelske direktivtekst, idet der i forbindelse med oversættelsen til dansk er faldet et væsentligt »ikke« ud. Det fremgår således af den danske ordlyd, at rådgivningen »... skal være begrænset til finansielle instrumenter, der udstedes eller udbydes af investeringsselskabet selv eller...«, mens den korrekte engelske ordlyd er følgende: »... must not be limited to financial instruments issued or provided by the investment firm itself

or...«. Der har ikke været og er fortsat ikke tvivl om, at den engelske sprogversion indeholder den korrekte ordlyd om investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, og den foreslåede ordlyd i § 47 tager afsæt heri.

Bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel indeholder et krav om, at fondsmæglerselskaber, der yder investeringsrådgivning, skal oplyse kunden om, hvorvidt investeringsrådgivningen ydes på et uafhængigt grundlag eller ej. Samtidig skal kunden oplyses om, hvorvidt rådgivningen er baseret på et snævert udsnit af finansielle produkter, og hvorvidt den er begrænset til produkter fra aktører, som rådgiveren har tætte økonomiske eller forretningsmæssige bånd til.

Det kan bemærkes, at artikel 52 og 53 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 fastsætter yderligere krav til bl.a. oplysninger om investeringsrådgivning, herunder at fondsmæglerselskaber klart og kortfattet skal redegøre for, om og hvorfor investeringsrådgivningen kvalificeres som uafhængig eller ikke-uafhængig samt for typen og arten af gældende begrænsninger. Dertil kommer, at Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 eksempelvis yderligere udmønter, hvordan fondsmæglerselskaber, som yder investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, skal definere og gennemføre en udvælgelsesproces til at vurdere og sammenligne et tilstrækkeligt udvalg af finansielle instrumenter. ESMA har endvidere i "Questions and Answers MiFID II and MiFIR investor protection and intermediaries topics." offentliggjort et fortolkningsbidrag, som knytter sig til reguleringen af investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag.

Det foreslås i *stk.* 2, at *stk.* 1 tilsvarende finder anvendelse for fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Præambelbetragtningen i nr. 40 i MiFID II indebærer således, at reglerne i *stk.* 1 også bør omfatte fondsmæglerselskaber i de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab opfattes som formidler af strukturerede indlån.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, som yder investeringsrådgivning og i den forbindelse formidler strukturerede indlån, kun må meddele kunden, at dette sker på uafhængigt grundlag, hvis de strukturerede indlån lever op til tilsvarende krav til forskellighed m.v., som finansielle instrumenter er underlagt efter stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er således at sikre ensartet investorbekyttende regulering, uanset om der formidles strukturerede indlån eller finansielle instrumenter. På den måde sikres en ensartet investorbekyttelse på såvel produktniveau som på europæisk plan.

Ved strukturerede indlån forstås lån, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.

Til § 48

Den gældende § 46 b i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1 et forbud mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger i forbindelse med ydelse af investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag eller skønsmæssig porteføljepleje til en kunde. Stk. 2 fastsætter at stk. 1 tilsvarende finder anvendelse på bl.a. fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån og stk. 3 indeholder en bemyndigelsesbestemmelse.

Bestemmelserne, som gennemfører dele af dele af artikel 1, stk. 4, litra b, artikel § 24, stk. 7, litra b og artikel 24, stk. 8, i MiFID II, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 48 fastsætter forbud mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger og har til formål at hindre interessekonflikter og skabe en bedre gennemsigtighed i forhold til de betalinger,

som ikke kommer direkte fra kunden til fondsmæglerselskabet. Forbuddet mod provisionsbetalinger m.v. har til formål at forebygge interessekonflikter og minimere risikoen for, at eksempelvis fondsmæglerselskaber varetager egne økonomiske interesser på bekostning af kundernes interesser i situationer, hvor et fondsmæglerselskab påberåber sig at yde rådgivning på uafhængigt grundlag og i situationer, hvor et fondsmæglerselskab via en porteføljeplejeordning har fuldmagt til at investere på en kundes vegne. Dertil kommer, at forbuddet mod provisionsbetalinger m.v. har til formål at skabe øget transparens om kundens betalinger i de omfattede situationer. Forbuddet mod provisionsbetalinger m.v. indebærer således, at alle kundens betalinger i de omfattede situationer må takseres som direkte gebyrbetalinger frem for som indirekte betalinger via tredjepart. Dermed opnås en større gennemsigtighed omkring den pris, som en kunde må betale i situationer omfattet af forbuddet.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab, som yder investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag efter § 41, eller som udøver skønsmæssig porteføljepleje, ikke må modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til fondsmæglerselskabets kunder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab er underlagt et forbud mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger, når fondsmæglerselskabet yder investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag. Bestemmelsen indebærer derudover, at et fondsmæglerselskab er underlagt forbud mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger, når fondsmæglerselskabet yder skønsmæssig porteføljepleje.

Forbuddet indebærer, at det i de nævnte to situationer ikke er tilladt for fondsmæglerselskaber at modtage og beholde gebyrer, provisioner og penge- og naturalieydelse fra en tredjepart eller fra en person, der handler på vegne af en tredjepart.

Forbuddet omfatter som udgangspunkt enhver form for gebyrer, provisioner og andre penge- og naturalieydelse fra en tredjepart. Som eksempel på tredjepartsbetalinger, der er omfattet af forbuddet kan bl.a. nævnes såkaldte formidlingsprovisioner og tegningsprovisioner.

Forbuddet indebærer, at der eksempelvis er forbud mod at modtage og beholde formidlingsprovisio-
ner og tegningsprovisio-
ner, hvis fondsmæglerselskabet via en porteføljeplejeordning investerer kun-
dens midler i investeringsfonde. Med begrebet investeringsfonde henvises i denne sammenhæng til
eksempelvis afdelinger af investeringsforeninger (UCITS) eller til alternative investeringsfonde for-
valtet af en forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF).

Forbuddet mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger viderefører den allerede gældende rets-
tilstand, som indebærer, at der efter bestemmelsens ordlyd ikke er et forbud mod ”at modtage” pro-
visionsbetalinger m.v., men et forbud mod ”at modtage og beholde”. Det forhold, at der er tale om et
forbud mod at modtage og beholde indebærer, at et fondsmæglerselskab, der leverer skønsmæssig
porteføljepleje eller investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag, i forbindelse med leveringen af
den pågældende tjenesteydelse, i princippet godt kan modtage tredjepartsbetalinger, forudsat at disse
ikke beholdes, men i stedet videregives fuldt ud til kunden. Denne situation, hvor tredjepartsbetalin-
ger modtages, men videregives til kunden, er bl.a. yderligere reguleret i bekendtgørelse nr. 1202 af
15. november 2017 om tredjepartsbetalinger.

Det følger endvidere af præambelbetragtning 74 til MiFID II, at fondsmæglerselskabet ikke har lov
til at modregne eventuelle betalinger fra tredjepart i de gebyrer eller andre betalinger, som kunden
skylder det pågældende fondsmæglerselskab.

Ved skønsmæssig porteføljepleje forstås porteføljepleje af de enkelte investorers værdipapirbehold-
ninger efter instruks fra investorerne, såfremt beholdningerne omfatter et eller flere af de i bilag 2
nævnte instrumenter.

En aftale om en porteføljeplejeordning er således kendetegnet ved at være en aftale, som indebærer,
at et fondsmæglerselskab træffer investeringsbeslutninger for kunden og udfører handlerne – på bag-
grund af en fuldmagtsaftale – uden kundens forudgående godkendelse af den enkelte handel. De til-
fælde, hvor der ikke er indgået en aftale om en porteføljeplejeordning, og hvor kunden således selv
træffer investeringsbeslutningen, er ikke omfattet af bestemmelsens forbud mod at modtage og be-
holde tredjepartsbetalinger m.v.

Forbuddet mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger i bestemmelsens stk. 1 har eksempelvis relevans i situationer, hvor et fondsmæglerselskab har indgået aftale med en investeringsforening om at varetage både investeringsforvaltning og rådgivning/distribution for investeringsforeningen. I en sådan situation er det væsentligt at have for øje om betalingen for de opgaver, som fondsmæglerselskabet varetager for investeringsforeningen, kan betragtes som en tredjepartsbetaling omfattet af bestemmelsens forbud, jf. også Finanstilsynets fortolkningsudmeldinger om dette emne.

Forbuddet i bestemmelsens 1. pkt. vil som udgangspunkt indebære, at et fondsmæglerselskab som udgangspunktet ikke kan modtage og beholde betaling for opgaver, der knytter sig til rådgivning/distribution, salg og markedsføring, hvis betalingerne må forventes at have "... *forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse* [porteføljepleje]..." til kunden, jf. bestemmelsens stk. 1.

Som eksempler på opgaver, der knytter sig til rådgivning/distribution, salg og markedsføring, og som et fondsmæglerselskab i udgangspunktet ikke må modtage og beholde betalinger for, kan nævnes opgaver, som knytter sig til den aftale om porteføljepleje, som fondsmæglerselskabet indgår med kunden. Det kan være opgaver såsom markedsføringsmateriale for porteføljeplejeordningen såvel som opgaver med taktisk allokering og rebalancering af de investeringsbeviser, som indgår i kundens porteføljeplejeordning. Dertil kommer opgaver, der knytter sig til fondsmæglerselskabets generelle compliance med MiFID-regler, som eksempelvis udvikling af fondsmæglerselskabets it-systemer, der kan understøtte rådgivernes gennemførelse af egnethedstest og hensigtsmæssighedstest.

I forhold til opgaver med at uddanne rådgivere i fondsmæglerselskabet følger det af Finanstilsynets fortolkningspraksis, at det er vigtigt at skelne mellem uddannelse i foreningens produkter m.v. og generel uddannelse i forhold til eksempelvis de kompetencekrav, der stilles til fondsmæglerselskabets rådgivere. Førstnævnte i form af eksempelvis kurser i investeringsforeningens produkter kan være dækket af undtagelsen i stk. 2 om naturalieydelse af mindre værdi. Det er derimod ikke tilladt for fondsmæglerselskabet at modtage betaling for den uddannelsesaktivitet, der er påkrævet, for at fondsmæglerselskabet kan leve op til de regler om kompetencekrav, der gælder for den.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at modtager fondsmæglerselskabet gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, skal de hurtigst muligt videregives til kunden.

Den foreslåede bestemmelse regulerer en situation, hvor et fondsmæglerskab i forbindelse med levering af investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag eller i forbindelse med levering af skønsmæssig porteføljepleje modtager gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse fra tredjepart.

Som eksempel på en situation omfattet af bestemmelsen kan nævnes en situation, hvor et fondsmæglerselskab i forbindelse med levering af skønsmæssig porteføljepleje til en kunde investerer kundens midler i en eller flere provisionsbærende investeringsfonde. I denne situation skal fondsmæglerselskabet hurtigst muligt videregive de eventuelle tegnings- og/eller formidlingsprovisionsbetalinger, som fondsmæglerselskabet modtager fra investeringsfondene, til kunden.

Det følger af præambelbetragtning 24 i Kommissionens delegerende direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016, at der ikke foreskrives en bestemt tidsramme for, hvad der må forstås ved hurtigst muligt, idet fondsmæglerselskabet måske modtager betalinger fra tredjemand på forskellige tidspunkter og for flere kunder på én gang. Det følger samtidigt af fondsmæglerselskabets forpligtelse til at handle i overensstemmelse med reglerne om god skik, at hurtigst muligt skal forstås som en tidsramme, som vil kunne anses for at være inden for rimelig tid.

Det følger endvidere af præambel 25 i Kommissionens delegerende direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016, at det er væsentligt, at fondsmæglerselskabet for at sikre, at kunderne får et samlet overblik over de relevante oplysninger i forbindelse med de leverede tjenesteydelser, informerer kunderne om de gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse, der overføres til dem.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at *stk. 1, 1. pkt.* ikke gælder naturalieydelse af mindre værdi, som kan øge kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, og som ikke kan forhindre det pågældende fondsmæglerselskab i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det, uagtet forbuddet, er tilladt for fondsmæglerselskaber i forbindelse med leveringen af skønsmæssig porteføljepleje eller i forbindelse med leveringen af uafhængig rådgivning at modtage naturalieydelse af mindre værdi uden at skulle sende disse videre til kunden, såfremt naturalieydelsen øger kvaliteten af den tjenesteydelse, der leveres til kunden, og den samtidig ikke kan forhindre fondsmæglerselskabet i at overholde sin pligt til at handle i kundens bedste interesse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at naturalieydelse af mindre værdi, der modtages fra tredjemand, og som er undtaget fra forbuddet, skal oplyses tydeligt til kunden.

Hvilke naturalieydelse af mindre værdi, der er omfattet af undtagelsen, er fastsat nærmere i bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v., som bl.a. implementerer reglerne herom, som de fremgår af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016.

Det forhold, at det foreslåede stk. 1 alene regulerer situationer, hvor et fondsmæglerselskab yder uafhængig investeringsrådgivning eller leverer skønsmæssig porteføljepleje indebærer ikke, at provisionsbetalinger m.v. i øvrige situationer er uregulerede.

I situationer, hvor et fondsmæglerselskab modtager provisionsbetalinger m.v. i forbindelse med ydelse af anden investeringsservice end porteføljepleje og uafhængig rådgivning, finder kravene i bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v. anvendelse. Bekendtgørelsen regulerer bl.a. situationer, hvor et fondsmæglerselskab yder ikke-uafhængig investeringsrådgivning til en kunde eller foretager rene ordredførelser ("execution only"-handler) for en kunde. Af denne bekendtgørelse følger bl.a., at et fondsmæglerselskab i disse situationer for lovligt at kunne modtage provisioner m.v. fra tredjepart skal levere kunderne en proportional kvalitetsforbedrende service. Dvs., at der er krav om levering af en kvalitetsforbedrende service af en værdi, der er proportional med størrelsen på de modtagne provisionsbetalinger. Reguleringen i bekendtgørelsen har bl.a. til formål at forebygge interessekonflikter og sikre, at hvis et fondsmæglerselskab, der i de omfattede situationer modtager provisioner, ikke kan anbefale eksempelvis investeringsfonde med særligt høje formidlingsprovisionssatser uden, at de af den årsag behøver levere kvalitetsforbedrende services af proportionalt større værdi.

Det bemærkes, at ESMA i "Questions and Answers MiFID II and MiFIR investor protection and intermediaries topics." har offentliggjort en række fortolkningsbidrag, som knytter sig til reguleringen af provisionsbetalinger m.v. Dertil kommer, at Finanstilsynet i år 2019 har offentliggjort en temaundersøgelse om kvalitetsforbedrende service, som indeholder Finanstilsynets fortolkningsbidrag for så vidt angår reguleringen af kvalitetsforbedrende service og proportionalitet.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* og *2* tilsvarende finder anvendelse for fondsmæglerselskaber, der rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, som yder investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag eller som udøver skønsmæssig porteføljepleje og i den forbindelse rådgiver om, formidler og/eller sætter kundens midler i strukturerede indlån ikke må modtage og beholde gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til fondsmæglerselskabets kunder.

Formålet med bestemmelsen er således at sikre ensartet investorbeskyttende regulering på tværs af forskellige typer finansielle produkter, der formidles. På den måde sikres en ensartet investorbeskyttelse på såvel produktniveau som på EU-plan. Ved strukturerede indlån forstås indlån, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales (eller er i fare) efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikke-omsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke naturalieydelse af mindre værdi, der er omfattet af *stk. 2*, *2. pkt.*, og om krav til håndtering af modtagne gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, der betales af tredjemand eller en person, som handler på tredjemands vegne.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at erhvervsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke naturalieydelse af mindre værdi, der er omfattet af undtagelsen til forbuddet. Bemyndigelsesbestemmelsen omfatter endvidere nærmere regler om krav til fondsmæglerselskabers håndtering af de gebyrer, provisioner eller andre penge- og naturalieydelse, som fondsmæglerselskabet måtte modtage fra tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne.

Bemyndigelsesbestemmelsen er bl.a. udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v. Bekendtgørelsen gennemfører dele af MiFID II samt dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593.

Det foreslås, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 46 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft.

Til § 49

Den gældende § 101 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-7 reglerne for en kapitalforvalters pligt til at udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i selskaber, der har aktier, som er optaget til handel på et reguleret marked.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 3 g i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 49 fastsætter pligter for et fondsmæglerselskab, der virker som kapitalforvalter, til at udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab eller til eventuelt at forklare, hvorfor fondsmæglerselskabet ikke har udarbejdet en politik for aktivt ejerskab.

En kapitalforvalter er i lovforslagets § 10, nr. 52, defineret som En virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til skønsæssig porteføljepleje vedrørende aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Formålet med bestemmelsen er at medvirke til højne informationsniveauet hos investorerne og derved fremme aktivt ejerskab og tillige at skabe gennemsigtighed samt sikre et større fokus på resultater på mellemlang til lang sigt.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber i sit virke som kapitalforvaltere skal udarbejde og offentliggøre en politik for aktivt ejerskab i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, som beskriver, hvordan de integrerer aktivt ejerskab i deres investeringsstrategi.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet skal tage stilling til udøvelse af aktivt ejerskab.

Aktivt ejerskab indebærer en aktiv interesse fra investorerne for selskabets forhold, udvikling og ledelse. Et utilstrækkeligt aktivt ejerskab og fokus på kortsigtede resultater kan medføre en ikke-optimal selskabsledelse og ikke-optimale resultater. Dette har vist sig tydeligt under den finansielle krise, hvor aktionærer i mange tilfælde har støttet en ledelses kortsigtede investeringsstrategi og overdrevne risikotagning, ofte som følge af manglende involvering, overvågning og gennemsigtighed i selskaberne, hvilket medførte negative konsekvenser. Det aktive ejerskab skal sikre, at ledelsen også fokuserer på at skabe resultater på lang sigt.

Aktivt ejerskab kan omfatte en lang række aktiviteter som eksempelvis overvågning af selskaber i porteføljen, dialog med selskaber, samarbejde med andre investorer samt deltagelse og stemmeafgivning på generalforsamlinger.

Hensigten med reglerne er at fremme selskabernes langsigtede værdiskabelse og dermed bidrage til højst muligt langsigtet afkast til investorerne.

Offentliggørelse af fondsmæglerselskabets politik for aktivt ejerskab, der beskriver, hvordan man integrerer aktivt ejerskab i fondsmæglerselskabets investeringsstrategi, har til hensigt at øge virksomhedsgennemsigtigheden, klarlægge virksomhedsledelses ansvar og forpligtelser og give aktionærene bedre indsigt i virksomhedens strategi. Omfanget og udøvelsen af et aktivt ejerskab bør ses i sammenhæng med fondsmæglerselskabets investeringsstrategi, eksempelvis om forvalteren tilbyder en aktiv eller passiv investeringsstrategi.

Bestemmelsen stiller ikke krav til, hvilken form et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter benytter til at offentliggøre sin politik for aktivt ejerskab, jf. dog *stk. 6*, hvorefter oplysningerne skal være frit tilgængelige på fondsmæglerselskabets hjemmeside

Det foreslås i *stk. 2*, at politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet overholder de i nr. 1-6 oplyste forhold.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en række krav til indholdet af den politik for aktivt ejerskab, som et fondsmæglerselskab, der virker som kapitalforvalter, skal udarbejde og offentliggøre efter *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter overvåger selskaber, hvori der investeres, inden for relevante områder, herunder strategi, finansielle og ikke-finansielle resultater, risiko, kapitalstruktur, social og miljømæssig indvirkning og god selskabsledelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter skal følge med i de udmeldinger, som kommer fra de selskaber, hvori der investeres, eksempelvis udmeldinger om opkøb eller lignende.

Politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter overvåger selskaber, hvori der investeres, i forhold til bl.a. finansielle og ikke-finansielle resultater. Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter skal overvåge de finansielle mål, som de selskaber, hvori der investeres, har sat for sig selv. Ikke-finansielle resultater kan eksempelvis være, at selskabet udfaser et farligt stof fra produktionen.

Endvidere skal politikken for aktivt ejerskab beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter overvåger selskaber, hvori der investeres, i forhold til risiko. Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter skal bedømme de risici, som de selskaber, hvori der investeres, er udsat for. Det kan være meget forskellige risici, der er relevante for de enkelte selskaber. Det kan være risici, som er forbundet med produktionen af et produkt, risici på de markeder, hvor selskabet afsætter sine produkter, eller økonomiske risici, som selskabet er udsat for.

Politikken for aktivt ejerskab skal også beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter overvåger selskaber, hvori der investeres, i forhold til kapitalstruktur. Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter skal sætte sig ind i, hvordan kapitalstrukturen er i de selskaber, hvori der investeres. Det kan omfatte, hvor store lån de har, hvem långiverne er, og om der er udsigt til at et selskab vil få behov for yderligere kapital i fremtiden.

Desuden skal politikken for aktivt ejerskab beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter overvåger selskaber, hvori der investeres, i forhold til social og miljømæssig indvirkning. Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter skal sætte sig ind i, om et selskab har gode relationer til sine medarbejdere, om det bidrager til samfundet ved at betale skat af sin indkomst i det land, hvori, der produceres. De miljømæssige indvirkninger kan eksempelvis være, om de udleder farlige stoffer, eller om de forbruger uforholdsmæssigt mange ressourcer i forbindelse med deres produktion. Indvirkningen på sociale forhold og miljø kan også bidrage positivt til en bæredygtig samfundsudvikling.

Politikken for aktivt ejerskab skal endelig beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter overvåger selskaber, hvori der investeres, i forhold til god selskabsledelse. God selskabsledelse kan være retningslinjer, som er udstedt af myndighederne i det land, hvor selskabet er hjemmehørende eller brancheanbefalinger.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter fører dialog med selskaber, hvori der investeres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter eksempelvis skal deltage i aktionærmøder eller generalforsamlinger, som selskabet afholder. Dialogen kan også være ved direkte henvendelse fra fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter til selskabet om emner, som fondsmæglerselskabet ønsker, at selskabet skal gøre anderledes.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter udøver stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter skal beslutte sig for, om forvalteren vil udnytte sine stemmerettigheder i de selskaber, der investeres i eller ej, og eventuelt hvordan der vil stemmes. Fondsmæglerselskabet kan eksempelvis have en politik for miljøspørgsmål, som fondsmæglerselskabet altid lægger til grund, når der skal stemmes om ledelsens forslag.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter samarbejder med andre aktionærer.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter eksempelvis, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter retter henvendelse til andre kendte aktionærer i et selskab for at få dem til at støtte fondsmæglerselskabets forslag til, hvorledes selskabet skal drives. Der er ikke nærmere krav til, om eller hvordan et fondsmæglerselskab skal samarbejde med andre aktionærer. Fondsmæglerselskabet skal blot beskrive, hvad der bliver gjort i forhold til samarbejde med andre aktionærer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter kommunikerer med relevante interessenter i selskaber, hvori der investeres.

Den foreslåede bestemmelse regulerer, at fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter skal kommunikere med relevante interessenter i selskaber, hvori der investeres. Relevante interessenter afhænger af det enkelte selskab, der investeres i, og omfatter ikke kun aktionærene, men også medarbejderne og det omgivende samfund, herunder bl.a. interesseorganisationer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at politikken for aktivt ejerskab skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter vil håndtere faktiske og potentielle interessekonflikter i forbindelse med fondsmæglerselskabets aktive ejerskab.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at fondsmæglerselskabet i sin virksomhed som kapitalforvalter skal identificere faktiske og potentielle interessekonflikter.

En interessekonflikt kan eksempelvis være udøvelse af aktivt ejerskab i selskaber, der også er kunder hos fondsmæglerselskabet. Bestemmelsen fastsætter ikke nærmere krav til, hvordan faktiske og potentielle interessekonflikter skal håndteres, men fondsmæglerselskabet skal beskrive, hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter håndterer disse situationer.

Det foreslås i *stk. 3*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter én gang årligt skal offentliggøre, hvordan politikken for aktivt ejerskab er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse, en redegørelse om de væsentligste afstemninger og fondsmæglerselskabets brug af rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter årligt skal opsummere aktiviteter i relation til sin politik for aktivt ejerskab. Hensigten med offentliggørelsen heraf er af hensyn til aktionærene, der har en interesse i at få indblik i, hvordan fondsmæglerselskabet har udnyttet sine aktionærrettigheder i selskaber, hvori der er investeret, og hvordan fondsmæglerselskabet har benyttet eksterne tjenesteydelser fra rådgivende stedfortrædere. Dette er således med til at skabe gennemsigtighed og give aktionærer, medlemmer og andre interessenter et kendskab til virksomhedens ledelse, drift og strategi, som skal gøre disse andre aktionærer i stand til at træffe velinformede beslutninger over for selskabet. Dette kunne eksempelvis være beslutninger om at forhøje eller trække en investering, udnytte aktionærrettigheder over for selskabet, stille spørgsmål på generalforsamlingen eller udtrykke utilfredshed over selskabets ledelse eller drift.

En rådgivende stedfortræder skal offentligt fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som den rådgivende stedfortræder anvender og aflægge rapport om anvendelse af dette adfærdskodeks. Det er fondsmæglerselskabets ansvar at tage stilling til, om rådgivende stedfortræderes adfærdskodeks er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets politik for aktivt ejerskab og oplyse aktionærer, investorer og andre interessenter ved den årlige offentliggørelse af, hvordan fondsmæglerselskabets politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført.

Kravene til fondsmæglerselskabets årlige offentliggørelse af, hvordan politikken for aktivt ejerskab er gennemført, er fastsat i *stk. 6*, hvoraf det fremgår, at oplysningerne skal være frit tilgængelige på fondsmæglerselskabets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter skal offentliggøre, hvordan det har stemt på generalforsamlinger på vegne af aktionærer.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter skal offentliggøre, hvordan det har stemt på generalforsamlinger på vegne af aktionærer, og har til formål at skabe gennemsigtighed om udøvelsen af fondsmæglerselskabets udøvelse af aktivt ejerskab og dermed give investorer mulighed for at vurdere, om fondsmæglerselskabet tilbyder en aktiv eller passiv investeringsstrategi i overensstemmelse med sin politik for aktivt ejerskab.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at afstemninger, der er ubetydelige på grund af emnet for afstemningen eller størrelsen af kapitalandelen i det pågældende selskab, kan udelades fra offentliggørelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alene væsentlige afstemninger skal offentliggøres. En afstemning er ubetydelig, hvis den eksempelvis er om proceduremæssige spørgsmål. Størrelsen af kapitalandelen i det pågældende selskab er ubetydelig, når den udgør en meget lille andel i forhold til den kapital i andre selskaber, som fondsmæglerselskabet har under forvaltning.

Et fondsmæglerselskab bør i sit virke som kapitalforvalter fastsætte sine egne kriterier for, hvornår en afstemning er ubetydelig på grund af emnet for afstemningen eller på grund af størrelsen af kapitalandelen i selskabet, som forvaltes.

Det foreslås i *stk. 5*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter kan vælge ikke at opfylde et eller flere af kravene i *stk. 1-4*, hvis fondsmæglerselskabet offentliggør en klar og begrundet forklaring på, hvorfor fondsmæglerselskabet har valgt dette.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en undtagelse til offentliggørelseskravene i det foreslåede *stk. 4*, der har baggrund i, at reglerne om politik for aktivt ejerskab bygger på "følg eller forklar"-princippet. Et fondsmæglerselskab har en grad af frihed til selv at vælge, hvorvidt det ønsker at efterleve kravene i bestemmelsen. Vælger et fondsmæglerselskab ikke at følge bestemmelsens regler, er denne pålagt at offentliggøre en klar og velbegrunnet forklaring på, hvorfor fondsmæglerselskabet

ikke har valgt at opfylde et eller flere af bestemmelsens krav. Dette skal være med til at sikre gennemsigtighed hos alle fondsmæglerselskaber, herunder hos dem, som vælger ikke at efterleve alle krav i bestemmelsen.

Med "følg eller forklar"-princippet vil fondsmæglerselskaber få mulighed for at være fleksible og tilpasse deres ressourceforbrug til deres størrelse og pris for forvaltning. Forklaringerne bør være tilstrækkeligt klare, præcise og omfattende til at sætte potentielle kunder og andre interessenter i stand til at vurdere konsekvenserne af, at et af kravene i stk. 2, nr. 1-6 fraviges. Forklaringerne vedrørende fravigelser bør fremgå klart på fondsmæglerselskabets hjemmeside, således at de let kan findes af fondsmæglerselskabets kunder og andre interessenter.

Der er valgfrihed med offentliggørelsen af forklaringen på, hvorfor man ikke vælger at efterleve et eller flere af bestemmelsens krav. Der findes ikke et standardformat i Den Europæiske Union for sådanne redegørelser. Oplysningerne kan gives i en generel redegørelse eller som en del af en større rapportering, forudsat at de er informative og nyttige for aktionærer, investorer og andre interessenter. Fondsmæglerselskaber bør undlade at afgive overdrevent generelle redegørelser, som ikke giver en reel forklaring eller redegørelser i form af afkrydsninger, som er af ringe informativ værdi. De bør endvidere undlade at anvende standardformuleringer og bør fokusere på de særlige virksomhedsforhold, som er forklaringen på fravigelsen af en eller flere af de nævnte krav. Forklaringerne bør være velstrukturerede og skal gives på en sådan måde, at de let kan forstås og bruges.

Offentliggørelse af selskabets forklaring på, hvorfor de har valgt ikke at opfylde et eller flere af de krav, som er fastsat i bestemmelsens stk. 1-4, skal følge de principper, som er beskrevet i bemærkningerne til stk. 6.

Det foreslås i *stk. 6*, at de oplysninger, som et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter skal offentliggøre efter stk. 1-5, skal være frit tilgængelige på fondsmæglerselskabets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter på sin hjemmeside skal have frit tilgængelige oplysninger om fondsmæglerselskabets politik for aktivt ejerskab i selskaber, der er optaget til handel på et reguleret marked, en beskrivelse af hvordan fonds-

mæglerselskabet overvåger selskaber, hvori der investeres, jf. det foreslåede stk. 2, i forhold til strategi, finansielle og ikke-finansielle resultater, risiko, kapitalstruktur, social og miljømæssig indvirkning, god selskabsførelse, hvordan der føres dialog med selskaber, hvori der investeres, udøvelse af stemmerettigheder og andre rettigheder knyttet til aktier, samarbejde med andre aktionærer, beskrivelse af, hvordan der kommunikeres med relevante interessenter i selskaber, hvori der investeres, håndtering af faktiske og potentielle interessekonflikter i forbindelse med aktionærens aktive ejerskab. Hertil kommer oplysninger om, hvordan fondsmæglerselskabets politik for aktivt ejerskab er blevet gennemført, herunder en generel beskrivelse af stemmeafgivelse, en redegørelse om de væsentligste afstemninger og fondsmæglerselskabets brug af rådgivende stedfortræderes tjenesteydelser, jf. det foreslåede stk. 3, og oplysninger om, hvordan fondsmæglerselskabet har stemt på generalforsamlinger i selskaber, i hvilket fondsmæglerselskabet forvalter aktier.

Med frit tilgængeligt forstås, at oplysningerne skal fremgå af fondsmæglerselskabets hjemmeside, og at fondsmæglerselskabet hverken direkte eller indirekte må opkræve et vederlag, gebyr eller anden betaling for at stille oplysningerne til rådighed.

Bestemmelsen indebærer desuden, at der ikke må opkræves vederlag, gebyr eller anden betaling for at stille oplysningerne til rådighed. Det er dermed op til fondsmæglerselskabet selv at sikre en hensigtsmæssig og relevant videregivelse af oplysninger. Det kan eksempelvis gøres ved en "redegørelse for politik for aktivt ejerskab", som offentliggøres enten i ledelsesberetningen i årsrapporten eller som et selvstændigt dokument på fondsmæglerselskabets hjemmeside.

Det foreslås i *stk.* 7, at regler om interessekonflikter i anden lovgivning tilsvarende finder anvendelse i forbindelse med fondsmæglerselskabets virke som kapitalforvalter, herunder aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at selv om der er særlige reglerne om aktivt ejerskab, gælder de almindelige regler om interessekonflikter også for dette område.

Ved aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab forstås de aktiviteter, der er oplistet i det foreslåede stk. 2.

Til § 50

Den gældende § 101 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 reglerne for en kapitalforvalters meddelelsespligt til gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, hvormed der er indgået en kapitalforvaltningsaftale, jf. § 160, stk. 2.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 3 i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 50 fastsætter den meddelelsespligt, der skal gælde for fondsmæglerselskaber, der er kapitalforvaltere for gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed, forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, hvormed der er indgået en kapitalforvaltningsaftale, jf. 160, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, Arbejdsmarkedets Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtidsfond.

En kapitalforvalter er i lovforslagets § 10, nr. 56, defineret som En virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til skønsmæssig porteføljepleje vedrørende aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at de omfattede forsikringsselskaber samt Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagerens Dyrtidsfond modtager de oplysninger, der gør dem i stand til selv at foretage en vurdering af, om og hvordan fondsmæglerselskabet agerer i forsikringstagernes og pensionsopsparernes interesse. Endvidere skal bestemmelsen sikre, at fondsmæglerselskabet følger en strategi, der giver mulighed for aktivt ejerskab.

Det foreslås i *stk. 1, 1 pkt.*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter en gang årligt skal meddele gruppe 1-forsikringsselskaber, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel virksomhed, og forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser, hvormed der er indgået en kapitalforvaltningsaftale, jf. § 160, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed,

hvordan fondsmæglerselskabets investeringsstrategi og gennemførelse heraf i forhold til investeringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er i overensstemmelse med kapitalforvaltningsaftalen og bidrager til afkastet af disse selskabers eller fondens aktiver på mellemlang til lang sigt, jf. dog stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der er kapitalforvalter for visse forsikringsselskaber, en gang årligt, det vil sige tidsrummet fra den 1. januar til den 31. december svarende til fondsmæglerselskabers regnskabsår, skal meddele disse forsikringsselskaber, hvordan fondsmæglerselskabets investeringsstrategi og gennemførelse heraf i forhold til investeringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er i overensstemmelse med kapitalforvaltningsaftalen og bidrager til afkastet af disse selskabers eller fondens aktiver på mellemlang til lang sigt.

Det er det enkelte fondsmæglerselskab, der i sit virke som kapitalforvalter fastlægger, hvad man skal forstå ved mellemlang til lang sigt. Almindeligvis vil der dog herved forstås en periode på tre til fem år eller længere.

Indholdet af et fondsmæglerselskabs meddelelse efter bestemmelsen er nærmere reguleret i det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme skal gælde, hvis fondsmæglerselskabet har indgået en kapitalforvaltningsaftale med Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtdsfond.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der er kapitalforvalter for Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtdsfond, en gang årligt, det vil sige tidsrummet fra den 1. januar til den 31. december svarende til fondsmæglerselskabers regnskabsår skal meddele disse forsikringsselskaber, hvordan fondsmæglerselskabets investeringsstrategi og gennemførelse heraf i forhold til investeringer i aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, er i overensstemmelse med kapitalforvaltningsaftalen og bidrager til afkastet af disse selskabers eller fondens aktiver på mellemlang til lang sigt.

Det er det enkelte fondsmæglerselskab, der i sit virke som kapitalforvalter fastlægger, hvad man skal forstå ved mellemlang til lang sigt. Almindeligvis vil der dog herved forstås en periode på tre til fem år eller længere.

Indholdet af et fondsmæglerselskabs meddelelse efter bestemmelsen er nærmere reguleret i det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, *nr. 1*, at meddelelsen efter stk. 1 skal omfatte rapportering om væsentlige mellem- til langsigtede risici forbundet med investeringerne.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der er som kapitalforvalter for visse forsikringsselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtingsfond, til brug for meddelelsen efter det foreslåede stk. 1 skal opgøre væsentlige mellem- til langsigtede risici forbundet med investeringerne.

Ved væsentlige risici forstås risici af en sådan størrelse, at de kan have stor indflydelse på investeringens afkast, eksempelvis kursrisici eller valutarisici.

Ved mellem- til langsigtede risici forbundet med investeringerne forstås almindeligvis en periode på tre til fem år eller længere, men det enkelte fondsmæglerselskab kan i sit virke som kapitalforvalter fastsætte en kortere eller længere periode. Fondsmæglerselskabet må over for kunder og offentligheden argumentere for, at det er en mere realistisk periode.

Det foreslås i stk. 2, *nr. 2*, at meddelelsen efter stk. 1 skal omfatte rapportering om porteføljesammensætningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet, der er kapitalforvalter for visse forsikringsselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtingsfond, til brug for meddelelsen efter det foreslåede stk. 1 skal udarbejde oversigt over porteføljesammensætningen. Oversigten skal som minimum omfatte de forskellige aktier, som indgår i porteføljen, og med hvor stor en del den enkelte aktie indgår i porteføljen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at meddelelsen efter *stk. 1* skal omfatte rapportering om omsætning og omsætningsomkostninger.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskabet, der er kapitalforvalter for visse forsikringsselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtdidsfond, til brug for meddelelsen efter det foreslåede *stk. 1* skal opgøre omsætning og omsætningsomkostninger.

Ved omsætning forstås et fondsmæglerselskabs salg af aktier ud af porteføljen og indkøb af nye aktier til porteføljen. Ved omsætningsomkostninger forstås de omkostninger, som er forbundet med køb og salg af aktier som led i porteføljeplejen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at meddelelsen efter *stk. 1* skal omfatte rapportering om brugen af rådgivende stedfortrædere med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskabet, der er kapitalforvalter for visse forsikringsselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtdidsfond, til brug for meddelelsen efter det foreslåede *stk. 1* skal oplyse om brugen af rådgivende stedfortrædere med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab.

En rådgivende stedfortræder er i lovforslagets § 10, nr. 57, defineret som en juridisk person, der på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og, hvis det er relevant, andre oplysninger om de børsnoterede selskaber med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af stemmerettigheder.

Ved aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab forstås en aktiv interesse fra investorerne i selskabets forhold, udvikling, langsigtede resultater og ledelse. Det kan eksempelvis være at deltage på selskabernes generalforsamlinger, tage stilling til forslag og at afgive sine stemmer for eller imod disse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at meddelelsen efter *stk. 1* skal omfatte rapportering om fondsmæglerselskabets politik for værdipapirudlån, og hvordan politikken i givet fald anvendes med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab, navnlig på tidspunktet for generalforsamlingen i de selskaber, der investeres i.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet, der er kapitalforvalter for visse forsikringselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtidsfond, til brug for meddelelsen efter det foreslåede *stk. 1* skal fondsmæglerselskabets politik for værdipapirudlån, og hvordan politikken i givet fald anvendes med henblik på aktiviteter vedrørende aktivt ejerskab, navnlig på tidspunktet for generalforsamlingen i de selskaber, der investeres i.

Værdipapirudlån er en metode til at forøge en portefølje af aktiers afkast. Det foregår ved, at ejeren "låner" sine aktier ud til en anden i en periode mod betaling. Ofte indebærer et sådant udlån, at aktierne juridisk skifter ejer. Derfor er det vigtigt for det aktive ejerskab, at aktierne ikke lånes ud i perioden omkring generalforsamlingen, fordi den ejer, der har udlånt aktierne, ikke har ret til at deltage eller stemme på generalforsamlingen. Det skal understreges, at selv om fondsmæglerselskabet har en politik for aktieudlån, er det ejeren, der bestemmer, om fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter må låne aktierne ud.

Det foreslås i *stk. 3*, at meddelelsen endvidere skal indeholde de i nr. 1-2 oplyste oplysninger.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at meddelelsen endvidere skal indeholde oplysninger om, hvorvidt og i givet fald hvordan et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter træffer investeringsbeslutninger på grundlag af en evaluering af mellem- til langsigtede resultater, herunder ikke-finansielle resultater for de selskaber, hvori der investeres.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at fondsmæglerselskabet, der er kapitalforvalter for visse forsikringselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtidsfond, til brug for meddelelsen efter det foreslåede *stk. 1* skal oplyse om fondsmæglerselskabets evaluering af mellem- til langsigtede resultater, herunder ikke-finansielle resultater for de selskaber, hvori der investeres.

Ved mellem- til langsigtede risici forbundet med investeringerne forstås almindeligvis en periode på tre til fem år eller længere, men det enkelte fondsmæglerselskab kan i sit virke som kapitalforvalter fastsætte en kortere eller længere periode. Fondsmæglerselskabet må i sådanne tilfælde over for kunder og offentligheden argumentere for, at det er en mere realistisk periode.

Ved ikke-finansielle resultater forstås realiseringen af de planer og mål, som selskabet har meldt ud. Det kan eksempelvis være udviklingen i selskabets vækst, i produktivitet, i selskabets eksportandel eller i størrelsen af selskabets gæld m.v.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at meddelelsen endvidere skal indeholde oplysninger om, hvorvidt der er opstået interessekonflikter i forbindelse med aktivt ejerskab, hvilke interessekonflikter der i givet fald har været tale om, og hvordan fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter har håndteret disse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet, der er kapitalforvalter for visse forsikringsselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtidsfond, til brug for meddelelsen efter det foreslåede *stk. 1* skal oplyse om opståede interessekonflikter i forbindelse med aktivt ejerskab.

Ved aktivt ejerskab forstås en aktiv interesse fra investorerne i selskabets forhold, udvikling, langsigtede resultater og ledelse. Det kan eksempelvis være at deltage på selskabernes generalforsamlinger, tage stilling til forslag og at afgive sine stemmer for eller imod disse.

En interessekonflikt kan eksempelvis opstå, hvis et fondsmæglerselskab i sit virke som kapitalforvalter på vegne af en investor skal afgive stemme i et selskab, der også får sine aktier forvaltet hos fondsmæglerselskabet. Hvis ledelsen i selskabet ikke bryder sig om, hvorledes fondsmæglerselskabet stemmer, risikerer fondsmæglerselskabet at miste selskabet som kunde. Det kunne friste fondsmæglerselskabet til ikke at stemme på den måde, som der er givet instruks om.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis oplysninger som nævnt i *stk. 1-3* allerede er offentligt tilgængelige, er fondsmæglerselskabet i sit virke som kapitalforvalter ikke forpligtet til at meddele oplysningerne direkte til det gruppe 1-forsikringsselskab, der udøver virksomhed omfattet af bilag 8 i lov om finansiel

virksomhed, forsikringsselskaber, der udøver genforsikring af livsforsikringsforpligtelser samt Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtidsfond.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der er kapitalforvalter for visse forsikringsselskaber, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtidsfond, kan undlade at give de i de foreslåede stk. 1-3 oplysninger direkte til forsikringsselskaberne, Arbejdsmarkeds Tillægspension eller Lønmodtagerens Dyrtidsfond, hvis disse oplysninger allerede er offentligt tilgængelige.

En oplysning er offentligt tilgængelig, når den er offentliggjort gennem andre kanaler, eksempelvis på fondsmæglerselskabets hjemmeside. Den foreslåede bestemmelse pålægger ikke fondsmæglerselskaber en pligt til at meddele institutionelle investorer, hvor oplysningen er tilgængelig.

Til § 51

Den gældende § 101 c i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 reglerne om formidlers pligt til at videregive oplysninger om aktionærer til udstedere.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 3 a, stk. 3, 1. afsnit og 3. afsnit, i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 51 fastsætter for et fondsmæglerselskab, der i sit virke som formidler, opbevarer oplysninger om aktionærer, en pligt til at videregive oplysninger om aktionærer til udstedere.

En formidler er i lovforslagets § 10, nr. 55, defineret som en virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler kan give oplysninger om aktionærens identitet til en udsteder eller en tredjepart hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der i sit virke som formidler opbevarer oplysninger om en aktionærer, efter anmodning fra en udsteder eller en tredjepart, som udstederen har udpeget, hurtigst muligt skal meddele udstederen oplysninger om aktionærers identitet, herunder fra øvrige formidlere i formidlerkæden, til udstederen.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at en udsteder kan anmode et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, om at indsamle og videregive oplysninger om aktionærers identitet, herunder fra øvrige formidlere i formidlerkæden, til udstederen.

Bestemmelsen skal sikre, at en udsteder kan identificere sine aktionærer. Identifikation af aktionærer kan være et væsentligt led i at fremme aktivt ejerskab.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med artikel 5, stk. 1, litra c, i databeskyttelsesforordningen, hvorefter persondata skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til det formål, hvortil de behandles. Databeskyttelsesforordningens regler herom skal overholdes af både fondsmæglerselskaber og udsteder. Det gælder i forlængelse heraf også, at personoplysninger kun må indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, jf. artikel 5, stk. 1, litra b.

Bestemmelsen sikrer også, at en udsteder kan bede et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler om at samle oplysningerne om aktionærernes identitet på vegne af udstederen.

Formålet med bestemmelsen er at lette udstederens adgang til oplysninger om sine aktionærers identitet ved fremsættelse af anmodning herom hos et fondsmæglerselskab i stedet for flere fondsmæglerselskaber.

Oplysninger om aktionærers identitet er defineret i artikel 2, litra j, i aktionærrettighedsdirektivet som tilføjet ved ændringsdirektivet. Bestemmelsen er gennemført i dansk ret i § 49 a, stk. 1, i selskabsloven.

I medfør af artikel 3 a, stk. 8, i aktionærrettighedsdirektivet er Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de frister, der skal overholdes. Gennemførelsesforordningens artikel 9 omhandler tidsfrister. Gennemførelsesforordningen fastlægger dermed, hvad der skal forstås ved hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at anmodningen efter stk. 1, 1. pkt., hvis der er mere end ét fondsmæglerselskab i en kæde af formidlere, skal videresendes hurtigst muligt formidlerne imellem.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en pligt for et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, og som indgår i en kæde af formidlere, til at videresende anmodninger fra en udsteder om oplysninger om aktionærers identitet til en anden formidler i kæden af formidlere.

Bestemmelsen skal sikre, at formidlere videresender anmodninger mellem sig. I kæden af formidlere, navnlig når der er tale om mange formidlere, er der et behov for at oplysninger om, at aktionærernes identitet kan videregives til udstederen på en hurtig og effektiv måde. Det sikrer, at udstedere får oplysninger om aktionærernes identitet hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 3*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler skal meddele udstederen kontaktoplysninger om den næste formidler i kæden af formidlere hurtigst muligt efter anmodning fra en udsteder eller en af udstederen udpeget tredjepart.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en pligt for et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, til at meddele udstederen kontaktoplysninger om den næste formidler i kæden af formidlere hurtigst muligt efter anmodning fra en udsteder eller en af udstederen udpeget tredjepart.

Til § 52

Den gældende § 101 d i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-2 reglerne om formidlers anvendelse og lagring af personoplysninger.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 3 a, stk. 4 og 6, i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 52 fastsætter reglerne om anvendelse og opbevaring af personoplysninger for fondsmæglerselskaber, der virke som formidlere.

En formidler er i lovforslagets § 10, nr. 55, defineret som en virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at personoplysninger om aktionærer alene må anvendes til identifikation af eksisterende aktionærer med henblik på opfyldelsen af bestemmelserne i §§ 51 og 53-56.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, kun må anvende personoplysninger om aktionærer til identifikation af eksisterende aktionærer med henblik på opfyldelsen af bestemmelserne i lovforslagets §§ 51 og 53-56.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler ikke må opbevare personoplysningerne i mere end 12 måneder efter at være blevet opmærksom på, at den pågældende er ophørt med at være aktionær, medmindre andet følger af anden lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, ikke må opbevare personoplysningerne i mere end 12 måneder efter at være blevet opmærksom på, at den pågældende er ophørt med at være aktionær, medmindre andet følger af anden lovgivning.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med artikel 5, stk. 1, litra e, i databeskyttelsesforordningen, hvor det fremgår, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum, end det er nødvendigt til de formål, som personoplysningerne behandles.

Formidlere, herunder fondsmæglerselskaber, der virker som formidlere, har behov for at kunne opbevare personoplysninger om aktionærer, så længe de er aktionærer i udstederen, for at kunne opfylde sine pligter i lovforslagets §§ 51 og 53-56. Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen.

En formidler er ofte ikke klar over, at en person er ophørt med at være aktionær i en udsteder. Fondsmæglerselskaber skal i sit virke som formidlere derfor kunne opbevare personoplysninger indtil den dato, hvor de bliver opmærksomme på, at den pågældende person er ophørt med at være aktionær, og i højst 12 måneder efter at være blevet opmærksom herpå.

En formidler anses for at være blevet opmærksom på, at en person er ophørt med at være aktionær, når fondsmæglerselskabet i sit virke som formidler modtager meddelelse herom, eller hvis fondsmæglerselskabets fortegnelser ikke længere indeholder oplysninger om, at den pågældende person er aktionær i udstederen.

Det foreslås, at bestemmelsen kun finder anvendelse, hvor der ikke i øvrig lovgivning er fastsat eventuelle længere perioder for opbevaring af oplysninger. Dette vil skulle sikre, at der ikke er tvivl om forrang mellem forskellige regler om opbevaring af oplysninger. Bestemmelsen har således ikke til formål at begrænse tidsrummet for opbevaring af data, hvor der i øvrig lovgivning er fastsat eventuelle længere perioder for opbevaring af oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at videregivelse af oplysninger om en aktionærs identitet fra et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler, jf. § 51, ikke betragtes som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til en kontrakt eller øvrig lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, kan videregive oplysninger om en aktionærs identitet, jf. lovforslagets § 51, uden, at det betragtes som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til en kontrakt eller øvrig lovgivning.

Den gældende § 101 e i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1-3 regler om en formidlers pligt til at videregive oplysninger fra en udsteder til en aktionær.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 3 b, stk. 1 og 5, i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 53 fastsætter en pligt for et fondsmæglerselskab til i sit virke som formidler at videregive oplysninger fra en udsteder til en aktionær.

En formidler er i lovforslagets § 10, nr. 55, defineret som en virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at aktionæren modtager oplysninger, som et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler har modtaget fra en udsteder, så aktionæren kan udøve sine aktionærrettigheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler efter anmodning hurtigst muligt skal videregive de i nr. 1-2 oplyste oplysninger fra udstederen til en aktionær eller til en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til efter anmodning hurtigst muligt skal videregive de i nr. 1-2 oplyste oplysninger fra udstederen til en aktionær eller til en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler hurtigst muligt skal videregive de oplysninger, som udsteder er forpligtet til at give en aktionær, jf. selskabslovens § 49 a, stk. 4, for at sætte aktionæren i stand til at udøve aktionærrettigheder, og som er rettet til alle aktionærer med aktier i den pågældende klasse, til en aktionær eller til en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til hurtigst muligt at videregive de oplysninger, som udsteder er forpligtet til at give en aktionær, jf. selskabslovens § 49 a, stk. 4. Der vil kunne anmodes om videregivelse af oplysninger, som en udsteder er forpligtet til at give sine aktionærer, for at de kan udøve deres aktionærrettigheder, og som er rettet til alle aktionærer i den pågældende aktieklasse. Det omfatter eksempelvis indkaldelse til generalforsamling, herunder oplysninger om adgangsforhold, fuldmagter m.v. Anmodningen vil kunne fremsættes af enten en aktionær eller en tredjepart, der er udpeget af aktionæren.

Ved udsteder forstås et selskab, der har udstedt aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked.

Ved tredjepart, som er udpeget af aktionæren forstås en repræsentant, som aktionæren har udpeget til at modtage meddelelser i stedet for aktionæren selv.

I medfør af artikel 3 b, stk. 6, i aktionærrettighedsdirektivet er Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter fristerne for overholdelse af bestemmelserne. Gennemførelsesforordningens artikel 9 omhandler tidsfrister. Gennemførelsesforordningen fastlægger dermed, hvad der skal forstås ved hurtigst muligt.

Det foreslås med *stk. 1, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler hurtigst muligt skal videregive en meddelelse om, hvor på usteders hjemmeside oplysningerne som nævnt i stk. 1, findes, hvis oplysningerne er til rådighed for aktionærene på usteders hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til hurtigst muligt at oplyse om, hvor på usteders hjemmeside, der findes oplysninger som ustederen er forpligtet til at give sine aktionærer, for at de kan udøve deres aktionærrettigheder, og som er rettet til alle aktionærer i den pågældende aktieklasse.

Det er op til udsteder, om oplysningerne skal sendes i deres helhed til aktionærene, eller om aktionærene skal henvises til en hjemmeside, hvor de kan finde oplysningerne.

Bestemmelsen stiller ikke krav til, hvordan et fondsmæglerselskab videregiver oplysninger. Det er op til fondsmæglerselskaberne at sikre en hensigtsmæssig og relevant videregivelse af oplysninger. Fondsmæglerselskabernes procedurer for videregivelse skal tage højde for, at der kan være en lang kæde af formidlere udsteder og aktionær imellem. Det betyder, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler både kan være midt i kæden eller i et af yderpunkterne.

Nogle udstedere har flere aktieklasser, hvor ikke alle aktieklasser er optaget til handel på et reguleret marked. Reglerne vil gælde for alle aktier udstedt af sådanne udstedere, da udstederen har aktier optaget til handel på et reguleret marked. Reglerne gælder for alle udstederens aktier, uanset om det kun er en ud af flere aktieklasser, der er optaget til handel på et reguleret marked. Det betyder bl.a., at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler efter anmodning også vil skulle videregive oplysninger fra udstederen til de aktionærer, der besidder aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked.

Ved udsteder forstås et selskab, der har udstedt aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked.

I medfør af artikel 3 b, stk. 6, i aktionærrettingsdirektivet er Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter fristerne for overholdelse af bestemmelserne. Gennemførelsesforordningens artikel 9 omhandler tidsfrister. Gennemførelsesforordningen fastlægger dermed, hvad der skal forstås ved hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 2*, at forpligtelsen i *stk. 1* ikke gælder, når en udsteder sender oplysningerne eller en meddelelse efter *stk. 1* direkte til alle sine aktionærer eller til en tredjepart udpeget af aktionærerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, ikke er forpligtet efter *stk. 1*, når en udsteder sender oplysningerne eller en meddelelse efter *stk. 1* direkte til alle sine aktionærer eller til en tredjepart udpeget af aktionærerne. Formålet med bestemmelsen er at undgå unødvendigt arbejde for fondsmæglerselskaberne i deres virke som formidlere, når aktionærerne eller en tredjepart udpeget af aktionærerne allerede har modtaget de pågældende oplysninger fra udstederen.

Det foreslås i *stk. 3*, at når der er mere end ét fondsmæglerselskab i en kæde af formidlere, skal oplysningerne, jf. *stk. 1* og § 54 om meddelelse til gruppe 1-forsikringsselskaber, hurtigst muligt videregives formidlerne imellem, medmindre oplysningerne kan sendes af fondsmæglerselskabet til aktionæren eller til en tredjepart, som aktionæren har udpeget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, og indgår i en kæde af formidlere, er forpligtet til hurtigst muligt at videreformidle oplysninger efter *stk. 1* og § 54, medmindre oplysningerne kan sendes af fondsmæglerselskabet til aktionæren eller til en tredjepart, som aktionæren har udpeget.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at oplysninger videregives formidlerne imellem, når der er en kæde af formidlere, samt at undgå unødvendigt arbejde for fondsmæglerselskaberne i disses virke som formidlere, når aktionærene eller en tredjepart udpeget af aktionærene allerede har modtaget de pågældende oplysninger fra udstederen.

I medfør af artikel 3 b, *stk. 6*, i aktionærrettighedsdirektivet er Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter fristerne for overholdelse af bestemmelserne. Gennemførelsesforordningens artikel 9 omhandler tidsfrister. Gennemførelsesforordningen fastlægger dermed, hvad der skal forstås ved hurtigst muligt.

Til § 54

Den gældende § 101 f i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne om en formidlers pligt til at videregive oplysninger om en aktionærs udnyttelse af aktionærrettigheder til en udsteder.

Bestemmelsen, som gennemfører artikel 3 b, *stk. 4*, i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 54 fastsætter, at fondsmæglerselskaber, der virker som formidlere, er forpligtet til at videregive oplysninger om en aktionærs udnyttelse af aktionærrettigheder til en udsteder.

En formidler er i lovforslagets § 10, nr. 55, defineret som en virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslås i § 54, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler hurtigst muligt skal videregive oplysninger om aktionærens udøvelse af aktionærrettigheder til udsteder, når fondsmæglerselskabet har modtaget oplysningerne fra en aktionær.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til hurtigst muligt videregive oplysninger om aktionærens udøvelse af aktionærrettigheder til udsteder, når fondsmæglerselskabet har modtaget oplysningerne fra en aktionær.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at aktionæren kan give oplysninger til udstederen via en formidler eller formidlerne, der er i kæden mellem en aktionær og udstederen. Bestemmelsen er afgrænset til videregivelse af oplysninger om aktionærens udøvelse af aktionærrettigheder.

I medfør af artikel 3 b, stk. 6, i aktionærrettighedsdirektivet er Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter fristerne for overholdelse af bestemmelserne. Gennemførelsesforordningens artikel 9 omhandler tidsfrister. Gennemførelsesforordningen fastlægger dermed, hvad der skal forstås ved hurtigst muligt.

Til § 55

Den gældende § 101 g i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 reglerne om en formidlers pligt til at lette udnyttelse af aktionærrettigheder.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 3 c, stk. 1, og artikel 3 c, stk. 2, 3. afsnit, 1. og 2. pkt., i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 55 fastsætter for fondsmæglerselskaber, der virker som formidlere, en forpligtelse til at facilitere udnyttelse af aktionærrettigheder.

En formidler er i lovforslagets § 10, nr. 55, defineret som en virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler skal facilitere udøvelsen af aktionærrettigheder, herunder retten til deltagelse og stemmeafgivelse i forbindelse med generalforsamlinger, ved at gøre de i nr. 1-2 oplyste handlinger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til at facilitere udøvelsen af aktionærrettigheder, herunder retten til deltagelse og stemmeafgivelse i forbindelse med generalforsamlinger, ved at gøre de i nr. 1-2 oplyste handlinger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler skal iværksætte de nødvendige ordninger, så aktionæren eller en tredjepart, som aktionæren har udpeget, selv kan udøve rettighederne.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at en fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til at iværksætte de nødvendige ordninger, så aktionæren eller en tredjepart, som aktionæren har udpeget, selv kan udøve rettighederne.

De nødvendige ordninger for udøvelse af rettigheder er nærmere fastsat i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1212 om fastsættelse af minimumskrav vedrørende gennemførelsen af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF for så vidt angår identifikation af aktionærer, videregivelse af oplysninger og lettelse af udøvelsen af aktionærrettigheder er udstedt den 3. september 2018.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at fondsmæglerselskaber i disses virke som formidlere skal tilbyde at udøve aktionærrettighederne efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra en aktionær og til fordel for aktionæren.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at aktionærer, der ikke selv ønsker at udøve sine aktionærrettigheder, kan udpege en formidler hertil efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra aktionærene og til disses fordel.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler hurtigst muligt skal videregive elektroniske bekræftelser om modtagelse af stemmer, registrering af stemmer, og at stemmer er medtalt, til en aktionær eller til en af aktionæren udpeget tredjepart, hvis fondsmæglerselskabet modtager bekræftelserne fra en udsteder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til at videregive bekræftelsen på modtagelsen af stemmen til en generalforsamling eller bekræftelsen på, at stemmen er gyldigt registreret og medtalt. Bestemmelsen gælder alene ved elektroniske stemmeafgivelser på generalforsamlinger.

Ustedernes forpligtelser til at bekræfte stemmeafgivelser over for aktionærene er reguleret i § 104, stk. 4, i selskabsloven.

I medfør af artikel 3 c, stk. 3, i aktionærrettighedsdirektivet er Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de frister, der skal overholdes. Gennemførelsesforordningens artikel 9 omhandler tidsfrister. Gennemførelsesforordningen fastlægger dermed, hvad der skal forstås ved hurtigst muligt.

Det foreslås i *stk. 3*, at når der er mere end én formidler i en kæde af formidlere skal de elektroniske bekræftelser hurtigst muligt videregives imellem formidlerne, medmindre bekræftelsen kan sendes direkte til en aktionær eller en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, og som indgår i en kæde af formidlere, er forpligtet til at medvirke til, at elektroniske bekræftelser hurtigst

muligt videregives imellem formidlerne, medmindre bekræftelsen kan sendes direkte til en aktionær eller en tredjepart, som er udpeget af aktionæren.

I medfør af artikel 3 c, stk. 3, i aktionærrettighedsdirektivet er Kommissionen tillagt beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de frister, der skal overholdes. Gennemførelsesforordningens artikel 9 omhandler tidsfrister. Gennemførelsesforordningen fastlægger dermed, hvad der skal forstås ved hurtigst muligt.

Til § 56

Den gældende § 101 h i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 reglerne om de gebyrer, en formidler kan opkræve.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 3 d, stk. 1, artikel 3 d, stk. 2, i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 56 fastsætter regler om de gebyrer et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, kan opkræve for de tjenesteydelser, det leverer i medfør af §§ 51-55.

En formidler er i lovforslagets § 10, nr. 55, defineret som en virksomhed, som har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 4, og som leverer tjenesteydelser i relation til opbevaring og forvaltning af aktier med stemmeret i selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab skal i sit virke som formidler særskilt for hver enkelt tjenesteydelse, som leveres i henhold til bestemmelserne i §§ 51-55, offentliggøre størrelsen på eventuelle gebyrer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til at offentliggøre størrelsen på eventuelle gebyrer for tjenesteydelser, der leveres i henhold

til lovforslagets §§ 51-55. Forpligtelsen gælder særskilt for hver enkelt tjenesteydelser og giver udstedere mulighed for at vælge, hvor mange ydelser de ønsker at gøre brug af.

Det foreslås i *stk. 2*, at gebyrer, som et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler opkræver af en aktionær, en udsteder eller en anden formidler, skal være ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede i forhold til de faktiske omkostninger, der er forbundet med leveringen af tjenesteydelserne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, kun må afkræve gebyrer, der er ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede i forhold til de faktiske omkostninger, der er forbundet med leveringen af tjenesteydelserne.

Det foreslås i *stk. 3*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som formidler alene kan differentiere mellem eventuelle gebyrer, som opkræves i forbindelse med national eller grænseoverskridende udøvelse af rettigheder, når gebyrerne er behørigt begrundede og afspejler udsving i de faktisk afholdte omkostninger i forbindelse med levering af disse tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, ikke må forskelsbehandle for så vidt angår gebyrer, som opkræves i forbindelse med national eller grænseoverskridende udøvelse af rettigheder, idet dette vil virke afskrækkende på grænseoverskridende investeringer og modvirker det indre markeds effektive funktion.

Eventuelle forskelle i de gebyrer, som opkræves i forbindelse med national eller grænseoverskridende udøvelse af aktionærs rettigheder, kan kun tillades, hvis de er behørigt begrundede og afspejler udsving i de faktisk afholdte omkostninger i forbindelse med formidlers levering af disse tjenesteydelser. Der kan eksempelvis være forskel i, hvor digitaliseret forskellige landes systemer er, hvilket kan begrunde forskelle i omkostningerne ved ydelse af tjenesteydelserne.

Det foreslås i *stk. 4*, at gebyrer opkræves hos den aktionær, udsteder eller formidler, der anmoder om en tjenesteydelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som formidler, er forpligtet til at opkræve gebyrer hos den aktionær, udsteder eller formidler, der anmoder om en tjenesteydelse. Det betyder eksempelvis, at fondsmæglerselskabet kan opkræve et gebyr hos en udsteder, hvis udstederen beder fondsmæglerselskabet videregive oplysninger i medfør af den foreslåede § 904, stk. 1. Gebyret vil altså i denne situation ikke kunne opkræves hos eksempelvis aktionæren.

Til § 57

Den gældende § 101 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 kravene til, at en rådgivende stedfortræder skal redegøre for den adfærdskodeks, som den rådgivende stedfortræder anvender.

Bestemmelserne gennemfører artikel 3 j, stk. 1, 2 og 3. pkt., i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 57 stiller krav til, at et fondsmæglerselskab, der virker som rådgivende stedfortræder, skal redegøre for den adfærdskodeks, som fondsmæglerselskabet anvender og årligt ajourfører.

En rådgivende stedfortræder er i lovforslagets § 10, nr. 57, defineret som en juridisk person, der på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og, hvis det er relevant, andre oplysninger om de børsnoterede selskaber med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af stemmerettigheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året offentligt skal fremlægge en reference til et adfærdskodeks, som fondsmæglerselskabet anvender, og årligt ajourføre rapporten om anvendelse af dette adfærdskodeks.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som rådgivende stedfortræder én gang om året offentligt, er forpligtet til at fremlægge en reference til et adfærdskodeks,

som fondsmæglerselskabet anvender, og årligt ajourføre rapporten om anvendelse af dette adfærds-kodeks.

Adfærdskodekset har til hensigt at give klare oplysninger til kunderne om, hvorledes den rådgivende stedfortræder udfører sine analyser m.v., og formålet med bestemmelsen er at give kunder en mulighed for at vælge en rådgivende stedfortræder ud fra kvaliteten af udførelsen af den rådgivende stedfortræders tjenesteydelser.

Rådgivende stedfortrædere har under visse betingelser mulighed for at fravige dele af adfærdskodekset, jf. det foreslåede stk. 2, eller helt at undlade at fremlægge og følge et adfærdskodeks, jf. det foreslåede stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab, der i sit virke som rådgivende stedfortræder anvender et adfærdskodeks, men afviger fra en eller flere af kodeksets anbefalinger, skal angive, hvilke dele af kodekset der fraviges, fremlægge begrundelserne herfor og oplyse, hvilke alternative foranstaltninger der eventuelt er truffet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som rådgivende stedfortræder, kan vælge at undlade at følge dele af et adfærdskodeks. Fondsmæglerselskabet skal i så tilfælde redegøre for, hvorfor denne har valgt ikke at følge en adfærdskodeks og ligeledes redegøre for, hvad denne gør i stedet for de dele af kodekset, der fraviges. Denne redegørelse skal være klar og begrundet, så investorer og andre kan få et grundlag for at beslutte, om de vil anvende det pågældende fondsmæglerselskab som rådgivende stedfortræder.

Det foreslås i *stk. 3*, at et fondsmæglerselskab, der i sit virke som rådgivende stedfortræder, ikke anvender et adfærdskodeks, skal fremlægge en klar og begrundet redegørelse for, hvorfor det er tilfældet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der virker som rådgivende stedfortræder, og som vælger ikke at anvende et adfærdskodeks skal oplyse, skal redegøre herfor.

Det foreslås i *stk. 4*, at de nævnte oplysninger i *stk. 1-3* skal offentliggøres og stilles frit tilgængeligt på hjemmesiden til et fondsmæglerselskab, der virker som rådgivende stedfortræder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som rådgivende stedfortræder, skal stille oplysningerne efter *stk. 1-3* frit tilgængeligt på dets hjemmeside. Med frit tilgængeligt forstås, at oplysningerne skal fremgå af fondsmæglerselskabets hjemmeside, og at fondsmæglerselskabet hverken direkte eller indirekte må opkræve et vederlag, gebyr eller anden betaling for at stille oplysningerne til rådighed.

Til § 58

Den gældende § 101 j i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 1-4* regler om en rådgivende stedfortræders offentliggørelse af oplysninger om den rådgivende stedfortræders udøvelse af sin virksomhed.

Bestemmelserne, som gennemfører dele af artikel 3 j i aktionærrettighedsdirektivet, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 58 fastsætter krav om, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder skal offentliggøre oplysninger om dennes udøvelse af sin virksomhed.

En rådgivende stedfortræder er i lovforslagets § 10, nr. 57, defineret som en juridisk person, der på et erhvervmæssigt og kommercielt grundlag analyserer oplysninger fra børsnoterede selskaber, og, hvis det er relevant, andre oplysninger om de børsnoterede selskaber med henblik på at give investorer mulighed for at træffe informerede beslutninger i forbindelse med stemmeafgivelse i de pågældende selskaber ved at tilvejebringe undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger, der vedrører udøvelsen af stemmerettigheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året skal offentliggøre de i nr. 1-7 oplistede oplysninger om udarbejdelsen af fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der virker som stedfortrædende rådgiver, er forpligtet til én gang om året at offentliggøre de i nr. 1-7 oplistede oplysninger om udarbejdelsen af fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse i børsnoterede selskaber.

Formålet med bestemmelsen er at skabe gennemsigtighed omkring fondsmæglerselskabets arbejde som rådgivende stedfortrædere, så kunder og offentligheden sættes i stand til at bedømme kvaliteten og troværdigheden og dermed også værdien af fondsmæglerselskabets tjenesteydelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året skal offentliggøre de væsentligste kendetegn ved de metodologier og modeller, der anvendes.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året skal offentliggøre de vigtigste informationskilder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året skal offentliggøre de procedurer, der er indført for at sikre kvaliteten af undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse og af kvalifikationerne hos det berørte personale.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som en rådgivende stedfortræder én gang om året skal offentliggøre, om og i givet fald hvordan der tages hensyn til forholdene på det danske marked samt til juridiske, reguleringsmæssige og selskabsspecifikke forhold.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som rådgivende stedfortræder én gang om året skal offentliggøre de væsentligste elementer i de afstemningspolitikker, der anvendes for de enkelte markeder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som en rådgivende stedfortræder én gang om året skal offentliggøre, om der føres dialog med de selskaber, som er genstand for fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning og anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse og med selskabets interessenter og i givet fald omfanget og karakteren heraf.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som en rådgivende stedfortræder en gang om året skal offentliggøre politik for forebyggelse og håndtering af potentielle interessekonflikter.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysningerne efter *stk. 1* skal offentliggøres på fondsmæglerselskabets hjemmeside og skal som minimum være frit tilgængelige i tre år efter datoen for offentliggørelsen. Oplysningerne behøver ikke at blive offentliggjort særskilt, hvis de fremlægges som en del af de oplysninger, som er nævnt i § 101 i lov om finansiel virksomhed.

Med frit tilgængeligt forstås, at oplysningerne skal fremgå af fondsmæglerselskabets hjemmeside, og at fondsmæglerselskabet hverken direkte eller indirekte må opkræve et vederlag, gebyr eller anden betaling for at stille oplysningerne til rådighed.

Det foreslås i *stk. 3*, at et fondsmæglerselskab i sit virke som en rådgivende stedfortræder skal identificere og hurtigst muligt give dens kunder meddelelse om faktiske eller potentielle interessekonflikter og forretningsmæssige forbindelser, som kan påvirke udarbejdelsen af fondsmæglerselskabets undersøgelser, rådgivning eller anbefalinger vedrørende stemmeafgivelse, og de foranstaltninger, der er truffet for at fjerne, begrænse eller håndtere faktiske eller potentielle interessekonflikter.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 1-3* tilsvarende finder anvendelse for fondsmæglerselskaber i disses virke som rådgivende stedfortrædere, når fondsmæglerselskabet hverken har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller deres hovedkontor i Den Europæiske Union, men udfører aktiviteter gennem et forretningssted, som er beliggende i Den Europæiske Union.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke sker forskelsbehandling mellem levering af nationale eller grænseoverskridende tjenesteydelser. Dermed sikres, dels at fondsmæglerselskaber i disses virke som rådgivende stedfortrædere konkurrerer på lige vilkår, dels at deres danske kunder kan

være sikre på, at kvaliteten af de ydelser, som de køber, er den samme, uanset om de vælger en dansk rådgivende stedfortræder eller en, som enten har hjemsted i, eller som udfører sine aktiviteter i en anden medlemsstat.

Til § 59

Den gældende § 61 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 reglerne om ansøgning om tilladelse til at erhverve og forøge kvalificerede andele i en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, eller en finansiel holdingvirksomhed, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed. I medfør af stk. 8 kan Finanstilsynet ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse fastsætte en frist for gennemførelsen af denne, og i medfør af stk. 9 kan Finanstilsynet fastsætte regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter stk. 1.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 11, stk. 1, i MiFID II, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt erhververe af kvalificerede andele med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 59 fastsætter, at erhvervelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed kræver Finanstilsynets forhåndsgodkendelse.

Baggrunden for bestemmelsen er, at ejerkredsen bag et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed kan udøve væsentlig indflydelse på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, bør forhindres i at eje et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, da der er risiko for, at disse ikke vil medvirke til at sikre en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Det er i den forbindelse underordnet, om fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret

andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed på forhånd skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervelse af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder kræver forhåndsgodkendelse fra Finanstilsynet.

En kvalificeret andel er i lovforslagets § 10, nr. 27, defineret som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der kan være tale om en kvalificeret andel, selv om grænsen på 10 pct. ikke er overskredet. Det er tilstrækkeligt, at der har kunnet udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror, på en konkret vurdering. Afgørende er, om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Det kan eksempelvis være tilfældet i et fondsmæglerselskab med en meget spredt ejerkreds.

Besiddelsen kan enten ske ved direkte ejerskab, indirekte ejerskab eller pantsætning. Erhvervelse af mindre end 10 pct., hvorved der gives mulighed for udøvelse af en betydelig indflydelse, vil tillige være omfattet af bestemmelsen. Sådanne tilfælde kan bl.a. foreligge i situationer, hvor aktionærer via aftaler, vedtægtsmæssige rettigheder eller lignende kan udøve en betydelig indflydelse på eksempelvis et fondsmæglerselskab.

En indirekte erhvervelse skal på samme måde som en direkte erhvervelse godkendes af Finanstilsynet. En indirekte erhvervelse kan forekomme ved en erhvervelse af en andel, der giver en kontrollerende indflydelse i en juridisk person, der i forvejen ejer en kvalificeret andel enten direkte eller indirekte i målvirksomheden, navnlig et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Omfatter den indirekte erhvervelse virksomheder i flere medlemsstater, skal myndighederne i hver af disse medlemsstater underrettes. Omfanget af den enkelte underretning (notifikation) kan afhænge af den enkelte virksomheds placering i kæden af virksomheder. Indgår virksomheder, der ikke er under tilsyn i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i kæden, skal vurderingen være mere detaljeret, end hvis alle virksomheder i kæden er under tilsyn i Unionen.

Ved gentagne erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede andele inden for kortere tid, kan Finanstilsynet beslutte at lægge oplysninger fremkommet ved den tidligere vurdering til grund for vurderingen af forøgelsen foretaget i medfør af lovforslagets § 60. Det er en forudsætning herfor, at der ikke er sket ændringer i den påtænkte erhververs forhold af betydning for vurderingen.

Det er ikke en betingelse, at der erhverves en samlet kvalificeret andel, for at der skal ske forudgående godkendelse. En mindre andel, der bringer erhververens samlede kapitalandel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed over grænsen for kvalificerede andele eller en af de øvrige grænser, skal således også godkendes af Finanstilsynet.

Det fastslås i bestemmelsen, at reglerne også finder anvendelse på fysiske og juridiske personer, der handler i forståelse med hinanden. Enhver aftale, udtrykkelig eller stiltiende, mundtlig eller skriftlig, om at samarbejde om en eventuel erhvervelse, betragtes som at handle i forståelse med hinanden. Afgørende er således, om der er truffet beslutning om at handle samlet. Aktionæroverenskomster m.v., hvoraf det fremgår, at parterne vil udøve deres stemmerettigheder samlet, kan indgå som et moment i vurderingen, men er ikke afgørende. Vurderingen af, om der er truffet beslutning om at handle i forståelse med hinanden, foretages på tidspunktet for ansøgningen. I tilfælde, hvor flere fysiske eller juridiske personer handler samlet, skal vurderingen af den enkelte erhverver, jf. lovforslagets § 60, ske i forhold til den samlede erhvervelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme gælder ved forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller medfører, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at også forøgelser af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der indebærer, at den erhvervede kvalificerede andel overstiger de i bestemmelsen nævnte grænser, eller medfører, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed, kræver Finanstilsynets forhåndsgodkendelse.

En dattervirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 13, defineret som en virksomhed, som er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet skulle forhåndsgodkende en erhvervelse i tre tilfælde. Finanstilsynet skal godkende en initial erhvervelse af en kvalificeret andel. Finanstilsynet skal ligeledes godkende en forøgelse af en andel, og hvis forøgelsen medfører, at andelen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmeretighederne. Finanstilsynet skal i sidste tilfælde godkende forøgelse af en andel, hvis forøgelsen medfører, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed og fastsætte en frist for gennemførelsen af denne. Finanstilsynet kan forlænge en sådan frist.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse kan fastsætte en frist for gennemførelsen af denne.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet kan forlænge fristen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den påtænkte erhverver får en frist, inden for hvilken vedkommende skal erhverve den påtænkte andel. Overskrides denne periode, kan Finanstilsynet enten forlænge fristen på anmodning eller kræve, at der fremsendes en ny ansøgning og dermed en ny vurdering af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan ikke herudover fastsætte betingelser for erhvervelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet fastsætter regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en bemyndigelse for Finanstilsynet til at fastsætte regler om, hvornår en erhvervelse skal medregnes i opgørelsen af ejerandelen efter *stk. 1*.

Bemyndigelsesbestemmelsen er bl.a. udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 277 af 3. april 2009 om opgørelse af kvalificerede andele. samt Finanstilsynet her derudover udstedt en vejledning, jf. vejledning nr. 81 af 20. september 2010 om godkendelse af erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede andele.

Bekendtgørelse om opgørelse af kvalificerede andele fastlægger bl.a., hvornår en fysisk og juridisk person antages at have en sådan rådighed over stemmerettighederne tilknyttet kapitalandele, uden at eje kapitalandelene, at de skal medregnes ved opgørelsen. Endvidere indeholder bekendtgørelsen er række undtagelse, der indebærer, at for eksempelvis aktier, der erhverves med henblik på clearing og afvikling inden for en kort tidsperiode, ikke skal medregnes opgørelsen. Endelig indeholder bekendtgørelsen regler om sammenlægning af stemmerettigheder mellem en modervirksomhed og et fondsmæglerselskab.

Til § 60

Den gældende § 61 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3, at Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel i bl.a. en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab eller en finansiel holdingvirksomhed, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed, skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af den virksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes, og at vurderingen skal foretages i henhold til nærmere fastsatte kriterier.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 14, stk. 1-4, i MiFID II, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 60 fastsætter, at Finanstilsynet ved vurderingen af en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, samt at vurderingen skal foretages i henhold til nærmere fastsatte kriterier.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet i forbindelse med sin vurdering af en ansøgning modtaget efter § 59, stk. 1, skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af det fondsmæglerselskab eller den fondsmæglerholdingvirksomhed, hvori erhvervelsen påtænkes.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal vurdere, om erhvervelsen vil hindre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

I MiFID II anvendes udtrykket »sund og forsigtig«, mens udtrykket »fornuftig og forsvarlig« anvendes i de gældende danske regler, der er gennemført forud for implementeringen af MiFID II. Baggrunden for den oprindelige bestemmelse er en redegørelse om ”Indgrebsmulighederne for betydende kapitalejere i finansielle virksomheder”, som professor, dr.jur. Erik Werlauff, på foranledning af Finanstilsynet har udarbejdet. Redegørelsen er optrykt i beretning om Finanstilsynets virksomhed i 1998. Ordlyden i de gældende danske regler foreslås videreført, idet denne fortsat vurderes at være i overensstemmelse med intentionerne i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at vurderingen endvidere skal ske under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhververs finansielle soliditet i forhold til de i nr. 1-5 oplistede kriterier.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ved vurderingen også skal inddrage erhververs sandsynlige indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhververs finansielle soliditet i forhold til oplistede kriterier.

Vurderingen skal foretages under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Det vil sige, at hvis den påtænkte erhverver ved erhvervelsen af den kvalificerede andel, eller ved forøgelsen til en af de højere tærskler på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, vil få en kontrollerende indflydelse på et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, skal vurderingen foretages under hensyntagen hertil. Herudover skal vurderingen af de enkelte kriterier også ses i forhold til den påtænkte erhververs finansielle soliditet.

I vurderingen kan indgå, om den påtænkte erhverver i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre virksomheder har vist sig uegnet til at drive virksomhed, herunder eksempelvis på en økonomisk forsvarlig måde. Det kan således indgå i vurderingen, om den pågældende er dømt for økonomisk kriminalitet i relation til drift af virksomhed.

Det foreslås, at der bl.a. skal inddrages fem kriterier, men det beror på en konkret vurdering, om betingelserne er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at den påtænkte erhververs omdømme skal inddrages ved vurderingen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en vurdering af, om der hersker tvivl om den påtænkte erhververs integritet og faglige kompetence, og om denne tvivl er velbegrundet. En sådan tvivl kan eksempelvis opstå som følge af tidligere erhvervsmæssig adfærd. Vurderingen af omdømmet er særlig relevant, hvis den påtænkte erhverver er en virksomhed, der ikke er reguleret af en tilsynsmyndighed, mens vurderingen er mindre indgående, hvis erhververen er meddelt tilladelse og underlagt tilsyn inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med. En eventuel tiltale eller verserende retssag mod den påtænkte erhverver kan indgå som et moment i vurderingen af den påtænkte erhververs omdømme, men er ikke i sig selv nødvendigvis nok til at begrunde et afslag på ansøgningen. Vurderingen vil i høj grad svare til den vurdering, som foretages, når det undersøges, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør i et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i medfør af lovforslagets § 75.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, skal inddrages i vurderingen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en vurdering af, om der er hersker tvivl om omdømmet og erfaringen hos den eller de personer, der efter erhvervelsen vil lede fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og om denne tvivl er velbegrundet.

Kriteriet er relevant, når den påtænkte erhvervelse er af en størrelse, hvor erhververen vil opnå kontrollerende indflydelse og kan udskifte ledelsen, og hvor erhververen rent faktisk har intention om at gøre dette. Det er et krav efter lovforslagets § 75, at direktører og bestyrelsesmedlemmer skal vurderes egnede og hæderlige for at varetage henholdsvis stillingen som direktionsmedlem og hvervet som bestyrelsesmedlem. Med det pågældende kriterium vil Finanstilsynet foretage en vurdering af, om den foreslåede ledelse opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed. Hvis dette ikke er tilfældet, kan Finanstilsynet afslå ansøgningen om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Kriteriet indebærer, at hvis den påtænkte erhverver har intentioner om at ændre ledelsen efter erhvervelsen, skal

ansøgningen indeholde materiale til at foretage en egnetheds- og hæderlighedsvurdering af de påtænkte ledelsesmedlemmer. Det betyder, at en eventuel fremtidig ledelse af virksomheden skal leve op til kravene i lovforslagets § 75 allerede på tidspunktet for godkendelse af erhvervelsen.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der er sund og fornuftig ledelse af virksomheden efter en overtagelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at den påtænkte erhververs økonomiske forhold inddrages i vurderingen, navnlig i forhold til arten af de forretninger, der drives eller påtænkes drevet i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvori erhvervelsen påtænkes.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en vurdering af, den påtænkte erhververs økonomiske forhold, navnlig i lyset af den type forretninger, der forfølges eller påtænkes drevet i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvori erhvervelsen påtænkes. Vurderingen omfatter, om den påtænkte erhverver er økonomisk solid nok til at kunne erhverve den påtænkte andel uden at true fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens fortsatte eksistens ved erhvervelsen eller inden for en overskuelig fremtid.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at det skal vurderes, om fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden fortsat kan overholde tilsynskravene i lovgivningen, navnlig om den koncern, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eventuelt kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en vurdering af, om den påtænkte erhvervelse ændrer på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens muligheder for fortsat at overholde tilsynskravene i lovgivningen. Dette er særligt relevant, hvor den påtænkte erhverver er under tilsyn i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. I det tilfælde skal der lægges vægt på, om der fortsat kan føres et effektivt tilsyn både med den del af koncernen, der er beliggende uden for Den Europæiske Union. I kravet om, at fondsmæg-

lerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden fortsat skal kunne overholde tilsynskravene, ligger også, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden fortsat kan overholde de krav til kapitalgrundlaget, der stilles til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, uanset den påtænkte erhververs formål med erhvervelsen.

Hvor det foreslåede nr. 3 således hovedsageligt går på erhververens forhold og økonomiske evne til at erhverve andelen, går nr. 4 på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens forhold og evne til fortsat at overholde tilsynskravene.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at det i vurderingen skal indgå, om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at der vil ske hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, jf. §§ 3 og 4 i hvidvaskloven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en vurdering af, om der i forbindelse med den påtænkte erhvervelse er grund til at formode, at hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme vil finde sted, eller risikoen herfor øges. Er den påtænkte erhverver tidligere dømt for, eller verserer der sager om sådanne forhold, vil dette ofte også kunne henføres under nr. 1 om den påtænkte erhververs omdømme. Den foreslåede bestemmelse i nr. 5 er en opsamlingsbestemmelse, som omfatter de tilfælde, hvor der, uanset at den påtænkte erhverver ikke er dømt for eller har verserende sager om sådanne forhold, alligevel er en grund til at formode at erhvervelsen kan indebære sådanne aktiviteter.

Den vurdering, som Finanstilsynet foretager af en påtænkt erhvervelse, skal inddrage alle de nævnte kriterier og bl.a. de i nr. 1-5 oplyste. Det beror på en konkret vurdering, om betingelserne er opfyldt. Finanstilsynet skal have fyldestgørende grundlag for at foretage den samlede vurdering af, om kriterierne i det foreslåede stk. 1, nr. 1-5 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan afslå en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, hvis der er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden på baggrund af kriterierne nævnt i stk. 1, eller at de oplysninger, som den påtænkte erhverver har afgivet, ikke er fyldestgørende efter Finanstilsynets vurdering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan give afslag på en ansøgning, når der på baggrund af kriterierne i det foreslåede stk. 1 er rimelig grund til at antage, at den påtænkte erhverver vil modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af virksomheden. Derudover kan Finanstilsynet afslå ansøgningen, hvis de afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende, og erhververen efter anmodning herom ikke indsender de manglende oplysninger.

Finanstilsynet kan således efter bestemmelsen kun godkende en erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel, hvis den pågældende erhverver af den kvalificerede andel ikke kan forventes at modvirke en forsvarlig og fornuftig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Bestemmelsen kan eksempelvis benyttes til at afvise erhververe, som har medvirket til en uforsvarlig og ufornuftig forvaltning af andre finansielle virksomheder. Se om baggrunden for bestemmelsen ”Indgrebsmulighederne for betydende kapitalejere i finansielle virksomheder” af Erik Werlauff, der på foranledning af Finanstilsynet udarbejdede redegørelsen. Redegørelsen er optrykt i beretning om Finanstilsynets virksomhed i 1998.

Finanstilsynet har til brug for vurderingen af de enkelte kriterier behov for en række dokumenter og oplysninger. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter karakteren af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Finanstilsynet må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for den tilsynsmæssige vurdering. Finanstilsynet har udarbejdet en vejledning om godkendelse af erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede andele. Vejledningen henviser til et ansøgningsskema på Finanstilsynets hjemmeside, hvoraf det fremgår, hvilke oplysninger der er nødvendige, og hvilke yderligere dokumenter der skal medsendes.

Det foreslås i *stk. 3*, at hensynet til markedets økonomiske behov ikke må indgå i Finanstilsynets vurdering efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ikke må vurdere en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed ud fra markedets økonomiske behov. Der kan således ikke i vurderingen inddrages overordnede økonomiske betragtninger og betragtninger om, hvad der er bedst for markedet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet ikke afskærer en erhverver, der opfylder kriterierne for at kunne opnå godkendelse som ejer af en kvalificeret andel, i at erhverve en kvalificeret andel på baggrund af forhold, som er erhververen uvedkommende.

Til § 61

Den gældende § 61 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 2-5 reglerne om Finanstilsynets frister og indhentelse af oplysninger m.v. for vurdering af erhvervelser af kvalificerede andele i bl.a. en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 12, stk. 1-3, i MiFID II, foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 61 fastsætter kravene til Finanstilsynets frister og indhentelse af oplysninger m.v. for vurdering af erhvervelse af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Formålet med bestemmelsen er at skabe gennemsigtighed og klarhed om Finanstilsynets sagsbehandling af ansøgninger om godkendelse af påtænkte erhvervelser af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skriftligt bekræfter modtagelsen af en ansøgning senest to arbejdsdage efter modtagelsen, jf. § 59, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at tilsvarende gælder ved modtagelse af oplysninger efter stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet vil skulle bekræfte modtagelsen af ansøgningen over for den påtænkte erhverver. På samme måde vil Finanstilsynet skulle bekræfte modtagelsen af eventuelle supplerende oplysninger, som Finanstilsynet har anmodet om efter det foreslåede stk. 3. Bekræftelsen vil skulle ske skriftligt og senest efter to arbejdsdage regnet fra modtagelsen af

henholdsvis ansøgningen og eventuelle supplerende oplysninger, som Finanstilsynet har anmodet om efter stk. 3.

Finanstilsynets bekræftelse er alene en bekræftelse af, at Finanstilsynet har modtaget de pågældende dokumenter, og dermed ikke en bekræftelse af disses fuldstændighed. Finanstilsynet vil således anføre i bekræftelsen, hvis der mangler dokumenter, som burde have været medsendt. Selvom det bekræftes, at alle dokumenter er indsendt, kan disse godt være ufuldstændige, eller der kan være behov for uddybning i øvrigt.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, har en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at foretage vurderingen efter § 60, der fastsætter de kriterier, Finanstilsynet skal foretage vurderingen på baggrund af.

I lovforslagets § 60 er der fastsat regler om, at Finanstilsynet ved vurderingen af en på tænkt erhvervelse af en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed skal sikre hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, samt at vurderingen skal foretages i henhold til nærmere fastsatte kriterier.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har 60 dage til at vurdere ansøgningen. Vurderingsperioden begynder på tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af den fuldstændige modtagelse af ansøgningen, herunder modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynets bekræftelse skal indeholde en orientering om den dato, hvor Finanstilsynets vurderingsperiode udløber. Er ansøgningen ufuldstændig på grund af manglende dokumenter, og den påtænkte erhverver derfor anmodes om at fremsende de nævnte dokumenter, begynder fristen først at løbe fra modtagelsen af dokumenterne, som fuldstændiggør ansøgningen. Det vil derfor i sådanne tilfælde ikke være muligt at oplyse fristens udløbsdato ved bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen.

Finanstilsynet har udarbejdet en vejledning om godkendelse af erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede andele (vejledning nr. 81 af 20. september 2010). Vejledningen henviser til et ansøgningsskema på Finanstilsynets hjemmeside, hvoraf det fremgår, hvilke oplysninger der er nødvendige, og hvilke yderligere dokumenter der skal medsendes. Vejledning vil tilsvarende kunne følges for godkendelse af erhvervelse eller forøgelse af kvalificerede andele efter den foreslåede § 59.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden kan anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for vurderingen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har op til 50 arbejdsdage til at fremsætte anmodning om fremsendelse af yderligere oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at anmodningen skal ske skriftligt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal fremsætte anmodning om fremsendelse af yderligere oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering skriftligt.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at første gang, en sådan anmodning fremsættes, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelsen af svar herpå.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at vurderingsperioden afbrydes ved fremsættelse af anmodning om fremsendelse af yderligere oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering, indtil Finanstilsynet modtager de anmodede oplysninger, jf. dog *stk. 3, 4. pkt.*

Det foreslås i *stk. 3, 4. pkt.*, at afbrydelsen dog ikke kan overstige 20 arbejdsdage, jf. dog *stk. 4*

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at vurderingsperioden maksimalt kan afbrydes i 20 arbejdsdage ved Finanstilsynets fremsættelse af anmodning om yderligere oplysninger til brug for Finanstilsynets vurdering. Muligheden for at afbryde vurderingsperioden gælder kun første gang, der anmodes om supplerende oplysninger. Viser det sig nødvendigt flere gange at anmode om supplerende oplysninger, afbrydes vurderingsperioden ikke ved de efterfølgende anmodninger.

Modtager Finanstilsynet ikke de supplerende oplysninger, træffes afgørelsen på det foreliggende grundlag. Afhængig af de manglende oplysningers karakter vil dette oftest betyde et afslag med den årsag, at oplysningerne er manglende.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden med op til 10 arbejdsdage i de tilfælde, som er oplistet i nr.1-2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i særlige oplyste tilfælde har mulighed for at forlænge vurderingsperioden op til 10 arbejdsdage.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden efter *stk. 3, 3. pkt.*, med op til 10 arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, der er placeret eller er omfattet af lovgivning i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at Finanstilsynet kan forlænge afbrydelsen af vurderingsperioden efter *stk. 3, 3. pkt.*, med op til 10 arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er en fysisk eller juridisk person, som ikke er meddelt tilladelse til at udøve virksomhed omfattet af § 13, §§ 7-11 i lov om finansiel virksomhed eller § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder i Danmark, et andet land inden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Juridiske personer omfattet af nr. 2 er fondsmæglerselskaber, jf. lovforslagets § 13, pengeinstitutter, jf. § 7 i lov om finansiel virksomhed, realkreditinstitutter, jf. § 8 i lov om finansiel virksomhed, investeringsforvaltningsselskaber, jf. § 10 i lov om finansiel virksomhed, forsikringsselskaber, (skades-, livs- og captivegenforsikringsselskaber), jf. § 11 i lov om forsikringsvirksomhed samt regulerede markeder, jf. § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder. Opremsningen omfatter både selskaber med tilladelse i Danmark og virksomheder med tilsvarende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den gældende § 61 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 6-8 reglerne for Finanstilsynets afslag på en påtænkt erhvervelse af en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed eller finansiel holdingvirksomhed.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 12, stk. 4-6, i MiFID II, foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 62 indeholder krav til Finanstilsynets afslag på en ansøgning om erhvervelse af en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Det foreslås i stk. 1, 1. pkt., at hvis Finanstilsynet afslår en ansøgning om godkendelse af en påtænkt erhvervelse, skal dette skriftligt begrundes og meddeles den påtænkte erhverver straks efter beslutningen herom.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal meddele et afslag skriftligt og begrunde afslaget.

Bestemmelsen finder også anvendelse på ansøgning om en påtænkt forøgelse af en andel, der overstiger en af grænserne fastsat i lovforslagets § 59, hvorefter Finanstilsynet tillige skal godkende påtænkte erhvervelser, der indebærer, at den kvalificerede andel overstiger grænserne nævnt i bestemmelsen.

Straks skal forstås som uden ugrundet ophold.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at meddelelsen skal ske inden for vurderingsperioden.

Efter de almindelige forvaltningsretlige principper skal en part straks orienteres om afgørelsen rettet mod vedkommende. Den foreslåede bestemmelse indebærer desuden, at meddelelsen også skal ske inden for den samlede vurderingsperiode. Afgørelsen anses for truffet, når Finanstilsynet har taget endeligt stilling til spørgsmålet. Er sagen af en karakter, der gør, at den skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse, er der først truffet endelig beslutning, når bestyrelsen har truffet afgørelse.

Straks skal forstås som uden ugrundet ophold.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at den påtænkte erhverver kan anmode Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for afslaget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at anmoder den påtænkte erhverver Finanstilsynet om at offentliggøre begrundelsen for et afslag på erhvervelse af en kvalificeret andel, er Finanstilsynet forpligtet til at imødekomme offentliggørelsen af begrundelsen, dog inden for rammerne af lovgivningen i øvrigt. Det betyder, at Finanstilsynet ikke med en sådan anmodning kan offentliggøre fortrolige oplysninger om fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden eller fysiske personer, ligesom oplysninger modtaget fra tilsynsmyndigheder i andre lande kun kan offentliggøres med samtykke fra de pågældende myndigheder.

Er der tale om en afgørelse, der er truffet af Finanstilsynets bestyrelse, hvor den påtænkte erhverver er en juridisk person, skal der ske offentliggørelse af afgørelsen efter reglerne i lovforslagets § 266.

Det foreslås i *stk. 2*, at giver Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt afslag på ansøgningen om den påtænkte erhvervelse, anses erhvervelsen for at være godkendt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en erhvervelse af en kvalificeret andel i et fondsmægler-selskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed kan anses for at være godkendt, hvis Finanstilsynet ikke i løbet af vurderingsperioden har givet afslag herpå.

Formålet med bestemmelsen er at give den påtænkte erhverver en sikkerhed for, at Finanstilsynets afgørelse i en sag ikke tager længere tid end den fastsatte vurderingsperiode.

Vurderingsperioden begynder først ved afsendelse af bekræftelsen efter lovforslagets § 61, stk. 1, og når samtlige nødvendige dokumenter er modtaget. Har ansøgeren ikke modtaget en bekræftelse fra Finanstilsynet, om at ansøgningen er endelig, kan ansøgeren derfor ikke anse erhvervelsen som godkendt.

Til § 63

Den gældende § 61 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger en forpligtelse for ejere af en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab eller i en finansiel holdingvirksomhed, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed, til at underrette Finanstilsynet skriftligt om påtænkte afhændelser af kvalificerede andele.

Bestemmelsen, som gennemfører artikel 11, stk. 1, 2. afsnit, i MiFID II, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt ejere af kvalificerede andele med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 63 fastsætter krav om, at en ejer af en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed skal underrette Finanstilsynet skriftligt, hvis vedkommende påtænker at afhænde andelen eller reducere denne til under grænserne nævnt i bestemmelsen.

Det foreslås i § 63, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske og juridiske personer, som handler i forståelse med hinanden, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel eller formindske en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed således, at afhændelsen bevirker, at grænsen på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af selskabskapitalen eller stemmerettighederne ikke længere er nået, eller bevirker, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ophører med at være vedkommendes datterselskab, skal forinden skriftligt underrette Finanstilsynet herom med angivelse af størrelsen af den påtænkte fremtidige kapitalandel.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal ske forudgående underretning om påtænkte afhændelser af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed samt af afhændelser, der bevirker, at de i bestemmelsen nævnte grænser ikke længere er nået. Det er ikke et krav, at Finanstilsynet godkender afhændelsen. Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet mulighed for til enhver tid at have overblik over ejere af kvalificerede andele og dermed dem, der kan udøve indflydelse på fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Enhver aftale, udtrykkelig eller stiltiende, mundtlig eller skriftlig, om at samarbejde om en eventuel afhændelse, betragtes som at handle i forståelse med hinanden. Afgørende er, om der er truffet beslutning om at handle samlet. Vurderingen af, om der er truffet beslutning om at handle i forståelse med hinanden, foretages på tidspunktet for underretningen af Finanstilsynet.

En kvalificeret andel er i lovforslagets § 10, nr. 27, defineret som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der kan være tale om en kvalificeret andel, selv om grænsen på 10 pct. ikke er overskredet. Det er tilstrækkeligt, at der har kunnet udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror, på en konkret vurdering. Afgørende er, om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Det kan eksempelvis være tilfældet i et fondsmæglerselskab med en meget spredt ejerkreds.

Til § 64

Den gældende § 61 c i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-2 betingelser for en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, eller en finansiel holdingvirksomhed, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed, straks at underrette Finanstilsynet om erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede andele, som virksomheden får kendskab samt en årlig forpligtelse til at oplyse om samtlige ejere af kvalificerede andele.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 11, stk. 3, i MiFID II, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 64 fastsætter krav om, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal underrette Finanstilsynet, straks de får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 59, stk. 1, og § 63, samt en årlig forpligtelse til at oplyse om samtlige ejere af kvalificerede andele.

Det foreslås i *stk. 1*, at når et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele som nævnt i § 59, stk. 1, og § 63, skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden straks give Finanstilsynet meddelelse herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en underretningspligt til Finanstilsynet for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder vedrørende erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede andele, der skal give Finanstilsynet mulighed for at konstatere, om forpligtelsen til at ansøge om forhåndsgodkendelse efter lovforslagets § 59, stk. 1, og meddelelsespligten efter lovforslagets § 57 er overholdt.

En kvalificeret andel er i lovforslagets § 10, nr. 27, defineret som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der kan være tale om en kvalificeret andel, selv om grænsen på 10 pct. ikke er overskredet. Det er tilstrækkeligt, at der har kunnet udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror, på en konkret vurdering. Afgørende er, om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Det kan eksempelvis være tilfældet i et fondsmæglerselskab med en meget spredt ejerkreds.

Straks skal forstås som uden ugrundet ophold. Meddelelsen til Finanstilsynet kan ske ved fremsendelse af fysisk eller digital post, så snart fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden får kendskab til erhvervelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder senest i februar måned hvert år skal give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de kapitalejere, der ved udgangen af det foregående år ejede en kvalificeret andel i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og om størrelsen af disse andele.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til inden udgangen af februar måned hvert år at meddele navnene på de kapitalejere, som pr. 31. december det foregående år ejede en kvalificeret andel i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden samt størrelsen af disse kapitalandele.

Indberetningen skal give Finanstilsynet mulighed for at konstatere, om forpligtelsen til at ansøge om forhåndsgodkendelse efter lovforslagets § 59, stk. 1, og meddelelespligten efter lovforslagets § 63, er overholdt. Er der ikke sket ændringer i forhold til det foregående års indberetning, er det tilstrækkeligt at give meddelelse herom.

Til § 65

Den gældende § 62 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-5 reglerne for Finanstilsynets sanktionsmuligheder i tilfælde af, at en ejer af kvalificeret andel i bl.a. en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, ikke opfylder kriterierne for at kunne godkendes som ejer af en kvalificeret andel samt Finanstilsynets mulighed for at ophæve den stemmeret, der er tilknyttet kapitalandelen, eller påbyde kapitalejeren at følge bestemte retningslinjer.

Bestemmelserne, som gennemfører artikel 11, stk. 4, i MiFID II, foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 65 fastsætter Finanstilsynets sanktionsmuligheder i tilfælde af, at en ejer af en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke opfylder kriterierne for at kunne godkendes som ejer af en kvalificeret andel, herunder Finanstilsynets mulighed for at ophæve den stemmeret, der er tilknyttet kapitalandelen, eller påbyde kapitalejeren at følge bestemte retningslinjer.

Det foreslås i *stk. 1*, at opfylder kapitalejere, der er i besiddelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, ikke kriterierne i § 60, stk. 1, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, eller påbyde virksomheden at følge bestemte retningslinjer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan ophæve stemmeretten for kapitalejere med kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed eller påbyde fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at følge bestemte retningslinjer, hvis kapitalejeren modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Et påbud om at følge bestemte retningslinjer tilsigter på ny at etablere en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, jf. lovforslagets § 60.

Finanstilsynet afgørelser efter den foreslåede bestemmelse vil bero på en konkret vurdering. Bestemmelsen vil eksempelvis kunne anvendes, hvis kapitalejere i et enkelt meget væsentligt anliggende modvirker en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Det kan eksempelvis være, hvis en ejer blokerer en fusion, der kan sikre, at virksomheden kan føres videre på et forsvarligt grundlag, eller blokerer for nødvendige vedtægtsændringer, der er en forudsætning for en nødvendig kapitalforhøjelse, således at virksomheden kan fortsætte sin drift.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til kapitalandele ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 59, stk. 1, til forudgående ansøgning om godkendelse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at kapitalandele igen tildeles fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan ophæve en stemmeret, som er tilknyttet en kapitalandel, hvis der ikke er søgt om forudgående tilladelse til erhvervelsen. Hvis Finanstilsynet efterfølgende godkender den pågældende erhvervelse, tildeles kapitalandelen igen sin stemmeret. Beslutninger, der efter selskabsloven gyldigt er truffet i perioden, hvor kapitalandelene er frataget deres stemmeret, har fuld gyldighed også efter stemmerettens reetablering. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden vil i den mellemliggende periode ikke være afskåret fra at træffe beslutninger på generalforsamlinger.

Det foreslås i *stk. 3*, at har en fysisk eller juridisk person erhvervet kapitalandele som omhandlet i § 59, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af kapitalandele, skal Finanstilsynet ophæve stemmeretten tilknyttet disse kapitalandele.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for Finanstilsynet til at ophæve stemmeretten, hvis en fysisk eller juridisk person har erhvervet kvalificerede andele, selvom Finanstilsynet har afslået at godkende den kvalificerede andel.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet efter at have truffet en afgørelse i medfør af stk. 1-3 om ophævelse af stemmeretten tilknyttet kapitalandele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed skal orientere fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden om det forhold, at stemmeretten for de pågældende kapitalandele er ophævet.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet tilsvarende skal orientere, hvis kapitalandelene igen tildeles fuld stemmeret i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for Finanstilsynet til at orientere fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden om Finanstilsynets ophævelse af stemmerettigheder i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Når Finanstilsynet ophæver stemmeretten tilknyttet kapitalandele i en virksomhed, må kapitalejeren ikke udnytte stemmeretten forbundet med de pågældende kapitalandele i afstemninger på virksomhedens generalforsamling. Endvidere kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på generalforsamlingen repræsenterede stemmeberettigede kapital, jf. det foreslåede stk. 5.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er bekendt med en ophævelse af stemmerettigheder tilknyttet en kapitalandel i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, så dette kan respekteres på generalforsamlinger i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, jf. det foreslåede stk. 5.

Orienteringen skal kun angive, hvilke kapitalandele Finanstilsynet har ophævet stemmeretten for, herunder navnet på den pågældende ejer af kapitalandelene. Orienteringen skal ikke angive øvrige

forhold vedrørende Finanstilsynets afgørelse om ophævelse af stemmeretten, herunder begrundelsen for afgørelsen.

Finanstilsynet skal orientere fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, hvis kapitalandelene igen tildeles fuld stemmeret i medfør af det foreslåede stk. 2, 2. pkt.

Finanstilsynet kan efter det foreslåede stk. 2 ophæve stemmeretten i tilfælde, hvor kapitalejeren ikke har overholdt forpligtelsen i lovforslagets § 59, stk. 1, til at ansøge Finanstilsynet om godkendelse af erhvervelsen af kapitalandelen. Kapitalandelen tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet efterfølgende godkender erhvervelsen. Finanstilsynet har pligt til at orientere fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden om ophævelsen af stemmeretten i medfør af det foreslåede stk. 3, 1. pkt. Med det foreslåede stk. 4, 2. pkt., får Finanstilsynet pligt til også at orientere fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden om det forhold, at stemmeretten ikke længere er ophævet, således at den pågældende kapitalejer kan udnytte stemmeretten i afstemninger på virksomhedens generalforsamlinger, og således at kapitalandelene igen indgår i opgørelsen af den på generalforsamlingen repræsenterede stemmeberettigede kapital.

Det foreslås i *stk. 5*, at i tilfælde, hvor Finanstilsynet har ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan kapitalandelen ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kapitalandele i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor Finanstilsynet har ophævet de tilknyttede stemmerettigheder, ikke kan indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede kapital.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der kan træffes beslutninger i selskabet, uanset at Finanstilsynet har ophævet stemmeretten på en betydelig del af selskabskapitalen. Hvis det eksempelvis fremgår af vedtægterne, at der kræves et kvalificeret flertal, vil kapitalandele uden stemmeret i realiteten blokerer for beslutninger. Har de ikke stemmeret, men skulle de stadig tælles med, ville de i praksis stemme mod alle forslag.

Andre rettigheder, der tilkommer en kapitalejer, eksempelvis indløsningsret og retten til udbyttebetaling, bortfalder ikke ved Finanstilsynets ophævelse af stemmerettighederne.

En afgørelse truffet af Finanstilsynet i medfør af de foreslåede stk. 1-3 om ophævelse af stemmerettigheder tilknyttet kapitalandele afgørelse skal efterleves på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens generalforsamling. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden vil ikke være part i en sådan afgørelse, og fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden vil derfor ikke i forbindelse med afgørelsen blive orienteret om det forhold, at en kapitalejers stemmeret er ophævet.

Finanstilsynet er derfor efter det foreslåede stk. 4, 1. pkt. pålagt en forpligtelse til i alle tilfælde til at orientere virksomheden om ophævelsen af stemmerettigheder, når der er truffet afgørelse herom. Herved tilsigtes det at sikre, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ser bort fra de pågældende stemmer i forbindelse med en afstemning på generalforsamlingen, og at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden undlader at medtage de pågældende kapitalandele ved opgørelsen af den på generalforsamlingen repræsenterede stemmeberettigede kapital.

Til § 66

Den gældende § 63 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 en forpligtelse for bl.a. finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, til at underrette Finanstilsynet om erhvervelser og afhændelse m.v. af kvalificerede andele i udenlandske finansielle virksomheder.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 67 fastsætter en forpligtelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til at underrette Finanstilsynet om erhvervelser og afhændelse m.v. af kvalificerede andele i udenlandske finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et udenlandsk investeringsselskab eller en udenlandsk finansiel virksomhed, samt sådanne forøgelser af den kvalificerede andel, som medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. eller 50 pct. af henholdsvis stemmerettighederne eller selskabskapitalen, eller at den udenlandske virksomhed bliver en dattervirksomhed. Underretningen skal indeholde oplysning om, i hvilket land virksomheden er etableret.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet på forhånd skal underrettes om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders erhvervelse og forøgelse af kvalificerede andele i udenlandske finansielle virksomheder, der driver fondsmæglervirksomhed, pengeinstitutvirksomhed, investeringsforvaltningsvirksomhed, realkreditinstitutvirksomhed eller forsikringsvirksomhed, samt i hvilket land virksomheden er etableret. Enhver form for erhvervelse, herunder etablering af en dattervirksomhed, er omfattet af bestemmelsen.

Erhvervelserne skal for så vidt angår fondsmæglerselskaberne respektere reglerne om fondsmæglerselskabers placering af egne midler, jf. lovforslagets kapitel 14, samt begrænsningerne for den virksomhed, som fondsmæglerselskaber må udøve gennem dattervirksomhed, jf. lovforslagets § 32.

Underretningsforpligtelsen har baggrund i, at besiddelse af kvalificerede andele i udenlandske virksomheder, som de nævnte, er forbundet med samme risici som besiddelse af kvalificerede andele i danske virksomheder. Derudover bidrager underretningsforpligtelsen til, at Finanstilsynet har indsigt i de risici, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden påtager sig gennem deres kapitalbesiddelser.

Bestemmelsen skal, ligesom bestemmelsen i *stk. 1*, sikre at Finanstilsynet kan følge med i, hvilke andele fondsmæglerselskaber og fondsmæglervirksomheder har i udenlandske virksomheder, og dermed hvilke risici de påtager sig i udlandet.

En kvalificeret andel er i lovforslagets § 10, nr. 27, defineret som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at

udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der kan være tale om en kvalificeret andel, selv om grænsen på 10 pct. ikke er overskredet. Det er tilstrækkeligt, at der har kunnet udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror, på en konkret vurdering. Afgørende er, om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Det kan eksempelvis være tilfældet i et fondsmæglerselskab med en meget spredt ejerkreds.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har en andel på mindst 10 pct. af en udenlandsk finansiel virksomhed, og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i *stk. 1* fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ligeledes skal underrettes, når andele afhændes eller bringes ned under grænserne i *stk. 1*.

Underretningsforpligtelsen bidrager til, at Finanstilsynet til stadighed har indsigt i de risici, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden påtager sig gennem deres kapitalbesiddelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at når den udenlandske finansielle virksomhed bliver en dattervirksomhed af et dansk fondsmæglerselskab eller en dansk fondsmæglerholdingvirksomhed, skal meddelelsen til Finanstilsynet indeholde en række oplysninger om dattervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal oplyses om, i hvilket land dattervirksomheden ønskes etableret, en beskrivelse af dattervirksomhedens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og planlagte aktiviteter, dattervirksomhedens adresse og navnene på dattervirksomhedens ledelse. Kravene svarer til de krav om oplysninger, der stilles efter lovforslagets § 33 om etablering af filialer i udlandet.

Erhvervelserne skal for så vidt angår fondsmæglerselskaberne respektere reglerne om fondsmæglerselskabers placering af egne midler, jf. lovforslagets kapitel 14 samt begrænsningerne for den virksomhed, som fondsmæglerselskaber må udøve gennem dattervirksomhed, jf. lovforslagets § 32.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at ved ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter *stk. 3*, skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden give meddelelse til Finanstilsynet herom, inden ændringen foretages.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at hvis fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ikke på forhånd er bekendt med ændringen, skal meddelelse til Finanstilsynet gives straks efter, at den finansielle virksomhed har modtaget underretning om ændringen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder til straks at underrette Finanstilsynet om ændringer til tidligere afgivne oplysninger efter det foreslåede *stk. 3*.

Straks skal forstås som uden ugrundet ophold.

Til § 67

Den gældende § 70, *stk. 1-3*, og *stk. 5-6*, i lov om finansiel virksomhed indeholder de pligter, der påhviler bestyrelsen for finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder, i relation til bl.a. fastlæggelse af forretningsmæssige aktiviteter, risikoprofil, politikker og skriftlige retningslinjer for direktionen. *Stk. 7* indeholder bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler herom.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 67 fastsætter, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed er ansvarlig for den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden. Dette omfatter

en løbende stillingtagen til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, risikoprofil m.v. Samtidig indeholder bestemmelsen krav til bestyrelsens fastlæggelse af retningslinjer til direktionen og til direktionens rapportering til bestyrelsen om virksomhedens risici. Bestemmelsen fastlår endvidere, at det er bestyrelsens ansvar at følge op på, om risikoprofil og politikker følges i virksomheden, og at bestyrelsen har pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis risikoprofilen ikke længere er ansvarlig for virksomheden. Disse opgaver er også relevante for fondsmæglerholdingvirksomheder, idet bestyrelsen skal bidrage til at sikre, at risici kan identificeres og styres, at lovgivningen kan overholdes på tværs af koncernens virksomheder, og at der kan tages stilling til, hvordan selve fondsmæglerholdingvirksomheden kan leve op til de gældende regler for denne.

Bestemmelsen gennemfører artikel 88 i CRD IV om ledelsesorganets ansvar for den strategiske ledelse af virksomheden og artikel 91, stk. 10, i CRD IV om politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber. Dette følger af artikel 9, stk. 1, i MiFID II, hvorefter en tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter er betinget af, at et fondsmæglerselskab og dets ledelsesorgan opfylder bestemmelserne i artikel 88 og 91 i CRD IV. Den foreslåede bestemmelse gennemfører desuden artikel 9, stk. 3, i MiFID II, der fastsætter krav til fondsmæglerselskabers virksomhedsstyring, herunder til ledelsesorganets forpligtelser.

Samtidig gennemfører den foreslåede bestemmelse artikel 28, stk. 1 og 3, i IFD om ledelsesorganets rolle ved risikostyring, der efter artikel 25, stk. 1, i IFD, finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, samt på konsolideret niveau, når der foretages konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR.

Fondsmæglerselskaber anses i medfør af artikel 12, stk. 1, i IFR for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder investeringsservice, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller fondsmæglerselskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-

skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringservice på mindre end 30 mio. euro.

Den foreslåede bestemmelse berører ikke de forpligtelser, bestyrelsen er pålagt i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerede regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter i stk. 1-4 bestyrelsens forpligtelser i relation til den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden. De nærmere krav til bestyrelsen vil blive fastsat ved bekendtgørelse, jf. den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i stk. 6, med henblik på at tage højde for og skabe klarhed over god praksis, herunder retningslinjer m.v. udstedt af bl.a. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA).

Udgangspunktet er, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal leve op til alle kravene i bekendtgørelsen, men at det afhænger af den enkelte virksomheds forhold, hvilke foranstaltninger på grundlag af et proportionalitetsprincip, der skal til, for at kravet i bekendtgørelsen kan anses for opfyldt.

Det er fondsmæglerselskabets og fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse og direktion, der beslutter, hvilke foranstaltninger der er tilstrækkelige til, at virksomheden drives på betryggende vis, og at bestemmelserne overholdes. Virksomhedens ledelse skal ved vurderingen af hvilke foranstaltninger, der er nødvendige, tage udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel, herunder virksomhedens størrelse, kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter og strukturen af den koncern, som virksomheden er en del af.

Fokus for kravene til fondsmæglerholdingvirksomheder vil være på styring af risici forbundet med den enkelte virksomheds aktivitet. Uanset, at aktiviteterne i en fondsmæglerholdingvirksomhed ofte

er mere afgrænsede end i fondsmæglerselskaber, er det vigtigt, at den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden sker med udgangspunkt i den forretningsmodel, som fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse har valgt og de hertil hørende risici. En fondsmæglerholdingvirksomhed har som kapitalejer i et fondsmæglerselskab betydelige muligheder for at påvirke aktiviteter og risici i fondsmæglerselskabet. Endvidere kan en fondsmæglerholdingvirksomhed i vidt omfang få behov for at understøtte et fondsmæglerdatterselskab økonomisk, særligt når det indgår i fondsmæglerdatterselskabets kapitalberedskaber, at moderselskabet skal kunne bidrage med supplerende finansiering. Derfor er det tillige væsentligt, at fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse løbende sikrer sig, at virksomheden har det fornødne kapitalgrundlag i forhold til virksomhedens aktiviteter.

Ligeledes er det relevant at sikre, at bestyrelsen løbende forholder sig til, om dens medlemmer har den fornødne viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af fondsmæglerholdingvirksomheden. Det er i den forbindelse vigtigt, at bestyrelsen afdækker og håndterer de risici, der følger af samspillet mellem datterselskabernes, herunder fondsmæglerdatterselskabers, forretningsområder og disse forretningsområders indflydelse på driften af fondsmæglerholdingvirksomheden.

Hertil kommer, at en fondsmæglerholdingvirksomhed som kapitalejer vil have betydelig indflydelse på, hvem der kan vælges til bestyrelsen i fondsmæglerselskabet. Det er derfor vigtigt, at fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse har de fornødne kompetencer til at vurdere fondsmæglerselskabets forhold, så ledelsen i fondsmæglerselskabet har de påkrævede kompetencer.

Endelig er det vigtigt at sikre, at der sker en forsvarlig rapportering i forhold til alle de relevante ledelsesniveauer om de risici, som fondsmæglerholdingvirksomheden udsættes for, hvad enten dette sker som led i virksomhedens aktiviteter som kapitalejer i en finansiel virksomhed eller i forhold til andre sideløbende aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed skal opfylde de forpligtelser, der er oplyst i nr. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at bestyrelsen som led i varetagelsen af den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden skal træffe beslutning om virksomhedens forretningsmodel og på grundlag af forretningsmodellen træffe beslutning om virksomhedens risikoprofil og politikker.

Bestemmelsens nr. 1-3 gennemfører artikel 9, stk. 3, i MiFID II, dele af artikel 88, stk. 1, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II, samt artikel 28, stk. 1, i IFD, mens bestemmelsens nr. 4 gennemfører artikel 91, stk. 10, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at bestyrelsen for virksomheden skal fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomhedens skal udføre.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen skal fastlægge, hvilke hovedtyper af forretningsmæssige aktiviteter virksomheden vil beskæftige sig med inden for virksomhedens formålsparagraf, der for så vidt angår fondsmæglerselskaber skal være inden for fondsmæglerselskabers tilladte virksomhedsområde, jf. lovforslagets § 13. Det vil sige, at bestyrelserne for fondsmæglerselskaber som led i beslutning om forretningsmodel bl.a. skal tage stilling til den involverede investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser samt de involverede finansielle instrumenter, jf. lovforslagets bilag 1 og 2 samt eventuelt lovforslagets §§ 15 og 16.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at bestyrelsen for virksomheden skal identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden må påtage sig.

Den foreslåede bestemmelse omfatter de risici, som virksomheden påtager sig dels ved sine forretningsmæssige aktiviteter dels ved sin indretning.

Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsen skal træffe beslutning om virksomhedens risikoprofil, der er den overordnede ramme for, hvilke og hvor store risici virksomheden ønsker at påtage sig. Bestyrelsen skal fastlægge, hvilke risici virksomheden vil kunne påtage sig som følge af de aktiviteter, som virksomheden skal udføre, eksempelvis operationelle risici, markedsrisici, likviditetsrisici og dømmemæssige risici. Bestyrelsen skal desuden fastlægge, hvor store disse risici må være.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at bestyrelsen skal fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen ud fra den fastlagte risikoprofil vil skulle fastlægge principper for, hvordan virksomheden skal drives, for at risikoprofilen kan overholdes. Der kan eksempelvis være tale om, at bestyrelsen skal fastlægge overordnede principper for, hvorledes risici holdes inden for de fastlagte rammer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at bestyrelsen har en pligt til at fastlægge en mangfoldighedspolitik for bestyrelsen, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer, jf. dog *stk. 6*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, der bør indeholde en beskrivelse af, hvordan virksomheden vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, for eksempel ved at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer, der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervmæssige eller personlige erfaring. Det skal præciseres, at det står den enkelte bestyrelse frit for at vælge den politik, der findes bedst egnet for den pågældende virksomhed til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen. Med det foreslåede krav om, at bestyrelsen skal fastlægge en mangfoldighedspolitik, forpligtes bestyrelsen til aktivt at fremme den for virksomheden relevante og nødvendige mangfoldighed i bestyrelsen.

ESMA og EBA har i fællesskab vedtaget retningslinjer EBA/GL/2017/12 af 26. september 2017 om vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og indehavere af nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU. Retningslinjerne beskriver bl.a., hvad der forstås ved mangfoldigheden, der skal tages i betragtning ved udvælgelsen af medlemmer til ledelsesorganet, jf. artikel 91, stk. 10, i CRD IV.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 215, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om politikken efter det foreslåede § 67, stk. 1, nr. 4, i tilstrækkelig grad fremmer mangfoldighed, tage hensyn til, hvilken virksomhed vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan, hvor

det er relevant for vurderingen, inddrage retningslinjerne EBA/GL/2017/12 af 26. september 2017 om vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og indehavere af nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestyrelsen på grundlag af den fastlagte risikoprofil og de fastlagte politikker for virksomheden skal give direktionen skriftlige retningslinjer, der som minimum skal indeholde det i nr. 1-4 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at bestyrelsen som led i varetagelsen af den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden inden for de besluttede politikker og den besluttede risikoprofil skal fastsætte skriftlige retningslinjer til direktionen, der er ansvarlig for, at politikkerne og retningslinjerne implementeres i den daglige drift. Medmindre der er tale om aktiviteter, som bestyrelsen efter lovgivningen ikke må – eller af andre årsager ikke kan – uddelegere til direktionen, afgør bestyrelsen selv, om en aktivitet skal uddelegeres fuldt eller kun delvist til direktionen.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 9, stk. 3, i MiFID II, dele af artikel 88, stk. 1, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II, samt artikel 28, stk. 1 og 3, i IFD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at retningslinjerne til direktionen skal indeholde kontrollerbare rammer for, hvilke og hvor store risici direktionen må påføre virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen skal fastsætte kvantitative og kvalitative rammer, inden for hvilke direktionen kan agere. Såvel de kvantitative som de kvalitative rammer skal være kontrollerbare sådan, at det er muligt for direktionen selv at kontrollere og for bestyrelsen at følge op på, om rammerne overholdes.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at de skriftlige retningslinjer til direktionen skal indeholde principperne for opgørelse af de enkelte risikotyper.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen som en integreret del af fastsættelsen af rammerne for direktionens ageren skal tage stilling til, efter hvilke principper risici skal opgøres, således at der ikke er tvivl om, hvad rammerne indebærer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at retningslinjerne til direktionen skal indeholde regler om, hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens stillingtagen, og hvilke dispositioner direktionen kan foretage som led i sin stilling.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen skal beslutte, hvilke typer af dispositioner direktionen kan træffe på egen hånd, og hvilke dispositioner der kræver bestyrelsens godkendelse. Dette skal sikre, at væsentlige dispositioner, der efter virksomhedens forhold er af usædvanlig art eller af stor betydning, vurderes eksplicit af bestyrelsen i forhold til virksomhedens risikoprofil og politikker.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at retningslinjerne til direktionen skal indeholde regler for, hvordan og i hvilket omfang direktionen skal rapportere til bestyrelsen om virksomhedens risici, herunder om udnyttelsen af rammerne i retningslinjerne for direktionen og om overholdelsen af de grænser, der er fastsat i lovgivningen vedrørende de risici, som virksomheden må påtage sig.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen som et led i forpligtelsen til løbende at vurdere såvel virksomhedens risici som direktionens udførelse af sine opgaver fastsat i retningslinjerne til direktionen også vil skulle tage stilling til omfanget af direktionens forpligtelse til at rapportere til bestyrelsen. Rapporteringen vil skulle omfatte både alle retningslinjernes rammer og alle de grænser, der er fastsat i lovgivningen. Bestemmelsen indebærer desuden, at direktionen vil skulle rapportere til bestyrelsen, hvis der er vilkår i virksomheden eller på de finansielle markeder, der indebærer, at de af bestyrelsen fastlagte risikoprofil og politikker ikke længere kan overholdes, selvom direktionen følger retningslinjerne.

Det foreslås i *stk. 3*, at bestyrelsen for virksomheden løbende skal tage stilling til, om virksomhedens risikoprofil og politikker samt retningslinjerne for direktionen er forsvarlige i forhold til virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter, organisation og ressourcer, herunder kapital og likviditet, samt de markedsforhold, som virksomhedens aktiviteter drives under.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en forpligtelse for bestyrelsen til løbende at tage stilling til, om risikoprofil, politikker og retningslinjerne for direktionen på passende måde er implementeret i virksomhedens daglige drift.

Bestyrelsen vil desuden skulle tage stilling til, om den valgte risikoprofil er forsvarlig set i lyset af bl.a. de organisatoriske forhold, de forhåndenværende ressourcer, herunder særligt kapital og likviditet, de forretningsmæssige aktiviteter art og kompleksitet samt markedsforholdene. Vurderingen vil i stort omfang være fremadrettet. Eksempelvis vil bestyrelsen skulle sikre sig, at der er tilstrækkelige medarbejderressourcer og systemmæssige ressourcer til at håndtere såvel vækst i forretningsomfanget som nye risici, der kan opstå.

Bestyrelsen vil ligeledes skulle vurdere, om de fastlagte politikker samt retningslinjer for direktionen er egnede til at sikre, at virksomhedens risici til stadighed kan holdes inden for den ønskede risikoprofil.

Hvor ofte, der skal foretages revurdering af risikoprofil og politikker og retningslinjer for direktionen, vil afhænge af den konkrete situation. Normalt vil revurderingen skulle ske mindst en gang om året, men i perioder med større ændringer i virksomhedens forhold eller markedsforholdene vil revurderingen skulle foretages hyppigere.

En revurdering behøver ikke nødvendigvis at føre til ændringer, men hvis bestyrelsen skønner, at risikoprofil og politikker ikke er betryggende, skal bestyrelsen foretage en fornyet fastlæggelse heraf samt om nødvendigt revurdere virksomhedens forretningsmæssige aktiviteter og retningslinjerne til direktionen.

Revurderingen er nært forbundne med den proces, der finder sted, når bestyrelsen skal tage stilling til virksomhedens individuelle solvensbehov i henhold til lovforslagets § 118, Dette skal således fastsættes ud fra virksomhedens organisation, forretningsmæssige aktiviteter og risikoprofil, idet der skal være overensstemmelse mellem disse forhold og den kapital, der er til rådighed.

Kravene efter den foreslåede bestemmelse indebærer ikke krav om en bestemt procedure for bestyrelsens stillingtagen til de forhold, bestemmelsen omhandler, men indebærer krav om, at bestyrelsen løbende sikrer sig, at der er overensstemmelse mellem, hvad virksomheden vil og kan gøre.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 9, stk. 3, i MiFID II, dele af artikel 88, stk. 1, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II, samt artikel 28, stk. 1 og 3, i IFD.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at bestyrelsen for virksomheden løbende skal vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen løbende skal vurdere, om direktionen overholder de retningslinjer, som bestyrelsen har givet direktionen, idet dette er en væsentlig forudsætning for, at virksomheden drives forsvarligt, jf. lovforslagets § 68. Overholder direktionen ikke retningslinjerne, skal bestyrelsen som anført i det foreslåede 2. pkt. træffe de nødvendige forholdsregler, som i praksis vil afhænge af karakteren af den manglende overholdelse.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 9, stk. 3, i MiFID II, dele af artikel 88, stk. 1, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II, samt artikel 28, stk. 1 og 3, i IFD.

Det foreslås i *stk. 5*, at i virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af den foreslåede § 80, påhviler pligten i stk. 1, nr. 4, nomineringsudvalget.

Bestemmelsen indebærer, at det i virksomheder, der har nedsat et nomineringsudvalg, jf. den foreslåede § 80, vil være udvalget og ikke bestyrelsen, som er forpligtet til at varetage opfyldelsen af stk. 1, nr. 4. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede § 80, stk. 4, nr. 3.

Bestemmelsen gennemfører artikel 88, stk. 2, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed i medfør af stk. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de forpligtelser, der påhviler bestyrelsen for et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed i medfør af stk. 1-4.

Bemyndigelsen forventes at blive udnyttet til at videreføre de gældende bestemmelser i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. som ændret ved bekendtgørelse nr. 461 af 9. maj 2018 med de ændringer, der følger af gennemførelsen af IFD, herunder de retningslinjer Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udsteder i samråd med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i medfør af artikel 26, stk. 4, i IFD.

Til § 68

Den gældende § 65 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-2, at bestyrelsen for en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, skal træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv ved en forretningsorden. Finanstilsynet kan desuden fastsætte regler om forretningsordenens indhold.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsløget materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 68 fastsætter, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab skal træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv ved en forretningsorden, samt at Finanstilsynet kan fastsætte regler om forretningsordenens indhold.

Bestemmelsen svarer til selskabslovens § 130.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen ved en forretningsorden skal træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af sit hverv.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab skal udarbejde en forretningsorden for bestyrelsens arbejde. Forretningsordenen skal overholde en række minimumskrav og definere indholdet af bestyrelsens hverv m.v.

Fondsmæglerselskaber er underlagt omfattende og kompleks regulering, der fastlægger en række forpligtelser for bestyrelsen. Dette gælder alle fondsmæglerselskaber og ikke mindst fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, som fastsat i artikel 12, stk. 1 i IFR. Det vil sige de fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Bestyrelsens procedurer for disse forpligtelser bør fremgå af bestyrelsens forretningsorden.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om forretningsordenens indhold.

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere krav til indholdet af bestyrelsens forretningsorden.

Den eksisterende bestemmelse i § 65 i lov om finansiel virksomhed er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. med senere ændringer (ledelsesbekendtgørelsen).

Det er hensigten, at den foreslåede beføjelse bl.a. vil blive udnyttet til at fastsætte minimumskrav til forretningsordenens indhold samt nærmere krav om frekvensen for forretningsordenens revidering og dokumentationskrav.

Det foreslås med lovforslagets § 254, stk. 2, nr. 1, at strafbelægge overtrædelse af stk. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er bestyrelsesmedlemmerne. Den strafbare handling vil bestå i at undlade at træffe nærmere bestemmelser om udførelsen af bestyrelsens hverv.

Den gældende § 74 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1-3 formelle regler om afholdelse og indkaldelse af bestyrelsens møder i finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og regler om, hvilke funktioner, der har ret eller pligt til at deltage og udtale sig ved bestyrelsesmøder. Bestemmelsen indeholder endvidere et krav om, at der føres protokol over forhandlingerne i bestyrelsen, der skal underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 69 fastsætter, at bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når det er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef i et fondsmæglerselskab kan forlange, at bestyrelsen indkaldes. En direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse. Eksterne revisorer og den interne revisionschef har altid ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten. Eksterne revisorer eller den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem. Over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer. Et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Den foreslåede bestemmelse handler om bestyrelsens møder og supplerer reglerne om afholdelse af bestyrelsesmøder m.v. i selskabslovens kapitel 7 og svarer indholdsmæssigt til selskabslovens § 123.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at bestyrelsesformanden skal sørge for, at bestyrelsen holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en pligt for formanden for bestyrelsen, om at sørge for, at der afholdes bestyrelsesmøder m.v.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef i et fondsmæglerselskab vil kunne forlange, at bestyrelsen indkaldes.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at ethvert medlem af bestyrelsen, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef kan forlange, at bestyrelsen indkaldes.

Der er tale om en ret til at forlange, at formanden indkalder bestyrelsen. Selve indkaldelsen skal ske efter de sædvanlige procedurer. Er der ikke fastsat sædvanlige procedurer, bestemmer formanden indkaldelsesmåden og varslet. Såfremt der i bestyrelsens forretningsorden eller i fondsmæglerselskabets vedtægter er fastsat et indkaldelsesvarsel, skal dette overholdes.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef har ret til at deltage i og udtale sig ved bestyrelsesmøder, medmindre bestyrelsen i den enkelte sag træffer anden bestemmelse.

Alle de omfattede personer har ret til at være til stede uafhængigt af, om der er andre fra den omfattede persongruppe til stede. Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at bestyrelsen træffer beslutning om, at andre personer deltager i et bestyrelsesmøde eller under behandling af et bestemt punkt på dagsordenen.

Retten til at indkalde til og deltage i bestyrelsesmøder indebærer dels, at den omfattede personkreds sikres information på samme niveau som bestyrelsesmedlemmer, dels at den eksterne revisor eller den interne revisionschef har mulighed for at orientere bestyrelsen om væsentlige regnskabsmæssige forhold af betydning for fondsmæglerselskabet. Som konsekvens heraf må den omfattede personkreds tilsendes dagsorden med bilag på lige fod med bestyrelsesmedlemmerne. Det anses som tilstrækkeligt, at bilagene alene sendes til den eksterne revisor på anfordring.

Bestyrelsen vil kunne afslå deltagelse fra en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef i enkeltsager, hvis bestyrelsen træffer bestemmelse herom. Beslutningen om, at den pågældende ikke må deltage ved behandlingen af sagen, herunder begrundelsen herfor, vil skulle indføres i bestyrelsens protokol, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 3.*

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at eksterne revisorer eller den interne revisionschef altid har ret til at deltage i bestyrelsesmøder under behandling af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den eksterne revisor eller den interne revisionschef vil have ret til at deltage i behandlingen af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten. Det vil eksempelvis kunne være drøftelse af værdiansættelse af aktiver, der har væsentlig betydning for regnskabsaflæggelsen og regnskabet retvisende billede, samt drøftelser i relation til eksempelvis fondsmæglerselskabets evne og mulighed for at opfylde kravene til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelses stk. 1 vil kunne straffes efter lovforslagets § 254, stk. 2, nr. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er bestyrelsesformanden. Den strafbare handling vil bestå i, at bestyrelsesformanden ikke afholder det fornødne antal bestyrelsesmøder eller indkalder samtlige bestyrelsesmedlemmer i møderne. Det vil endvidere være en strafbar handling, hvis bestyrelsesformanden generelt afskærer en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef fra at deltage i eller udtale sig på bestyrelsesmøderne.

Det foreslås i *stk. 2*, at eksterne revisor eller den interne revisionschef har pligt til at deltage i bestyrelsens behandling af de pågældende sager, hvis det ønskes af blot ét bestyrelsesmedlem.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den eksterne revisor eller den interne revisionschef har pligt til at deltage i behandlingen af sager, der har betydning for revisionen eller for aflæggelse af årsrapporten, hvis blot ét bestyrelsesmedlem kræver det. Det vil eksempelvis kunne være i tilfælde af uenighed i bestyrelsen om værdiansættelsen af værdiansættelse af aktiver, der har væsentlig betydning for regnskabsaflæggelsen og regnskabet retvisende billede, samt drøftelser i relation til eksempelvis fondsmæglerselskabets evne og mulighed for at opfylde kravene til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at over forhandlingerne i bestyrelsen skal der føres protokol, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at bestyrelsens forhandlinger skal protokolleres, og at protokollen skal underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer af bestyrelsen.

Af hensyn til at kunne dokumentere forhandlingsforløbet og placere et ansvar bør der foreligge en forhandlingsprotokol og ikke kun en beslutningsprotokol for bestyrelsens beslutninger. Det bør endvidere beskrives, hvilket materiale der har indgået i drøftelserne i bestyrelsen, da det kan have betydning efterfølgende ved en vurdering af, om medlemmerne af det øverste ledelsesorgan har handlet ansvarspådragende. Protokollen kan føres elektronisk, da der ikke er formkrav.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at et bestyrelsesmedlem, en direktør, en ekstern revisor eller den interne revisionschef, der ikke er enig i bestyrelsens beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til selskabslovens § 128. Dog har eksterne revisorer eller interne revisionschefer ikke i henhold til selskabsloven ret til at få foretaget protokoltilførelse.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelses *stk. 3* vil kunne straffes efter lovforslagets § 254, *stk. 2*. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er bestyrelsen. Den strafbare handling vil bestå i, at bestyrelsen ikke fører protokol over bestyrelsens forhandlinger.

Til § 70

Den gældende § 66 i lov om finansiel virksomhed fastlægger tegningsretten for bestyrelsen eller direktionen.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 70 fastsætter regler for tegning af et fondsmæglerselskab.

Det foreslås i § 70, at den tegningsret, som tilkommer medlemmer af bestyrelsen eller direktionen efter selskabsloven, kun kan udøves af mindst to i forening.

Selskabslovens § 135, stk. 2, fastslår, at et kapitalselskab forpligtelses ved aftaler, som indgås på kapitalselskabets vegne af det samlede centrale ledelsesorgan eller af et medlem af bestyrelsen eller af en direktør.

Den foreslåede bestemmelse om, at der skal to til at tegne et fondsmæglerselskab, er således en skærpe i forhold til reglen i § 135, stk. 2, i selskabsloven. Det svarer dog til, hvad der i dag gælder for tegning af et fondsmæglerselskab. Baggrunden for, at der for fondsmæglerselskaber kræves mindst to til at tegne virksomheden, er, at fondsmæglerselskaber administrerer særligt betroede midler, hvorfor der er et særligt beskyttelsesbehov over for kunderne.

Den foreslåede tegningsret kan i vedtægterne yderligere begrænses, så tegningsretten kun kan udøves af to eller flere bestemte personer i forening eller af flere end to i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke fastsættes.

Til § 71

Den gældende § 79 a i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1-6 regler om krav til at opstille måltal og udarbejde politikker for det underrepræsenterede køn i virksomhedens ledelse.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 139 c i selskabsloven, § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde og § 18 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder om måltal og politikker for det underrepræsenterede køn.

Den foreslåede § 71 fastsætter for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som opfylder visse betingelser, krav om håndtering af det underrepræsenterede køn i ledelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union, eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i to på hinanden følgende regnskabsår, skal bestyrelsen opfylde det i nr. 1-2 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, eller som har en balancesum på 500 mio. kr. eller derover i to på hinanden følgende regnskabsår, skal opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen, og skal udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens øvrige ledelsesniveauer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at bestyrelsen skal opstille måltal for andel af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen.

Et måltal består af to dele: fastsættelse af en andel for det underrepræsenterede køn og angivelse af en tidshorisont inden for hvilken, man tilstræber at opnå den pågældende andel. Heraf følger, at den fastsatte andel skal være større end den andel, det underrepræsenterede køn udgør på tidspunktet for fastsættelsen af måltallet.

Måltallet skal være ambitiøst og realistisk for det enkelte fondsmæglerselskab eller den enkelte fondsmæglerholdingvirksomhed. Tidshorisonten bør som udgangspunkt højst fastsættes til fire år, hvilket er den periode, det maksimalt tager at udskifte det øverste ledelsesorgan. Det er således op til det enkelte fondsmæglerselskab eller den enkelte fondsmæglerholdingvirksomhed at vurdere, hvor højt måltallet for andelen af det underrepræsenterede køn skal være. For at få en reel udvikling i køns sammensætningen i den øverste ledelse af de store fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i Danmark, forudsættes det, at det øverste ledelsesorgan som nævnt er ambitiøs. Det øverste ledelsesorgan kan eksempelvis inddrage medlemsantallet, idet det kan få stor betydning for det fastsatte måltal, hvis en eller flere medlemmer udtræder inden udløbet af valgperioden. Endvidere kan det – i mindre bestyrelser – være relevant at afklare, hvordan man skal forholde sig i tilfælde af ikke-

lige måltal, hvor der skal rundes op eller ned. Med henvisning til at den foreslåede model i lovforslaget giver frihed for det øverste ledelsesorgan til at fastsætte det konkrete måltal for andelen af det underrepræsenterede køn, bør alle aspekter, der relaterer sig hertil, afklares, når det øverste ledelsesorgan fastsætter sit måltal.

Det følger desuden af lovforslagets § 26, stk. 1, at fondsmæglerselskaber skal have en bestyrelse og en direktion. Både bestyrelsen og direktionen skal være registreret i Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at bestyrelsen skal udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 2-4.

Ved de øvrige ledelsesniveauer forstås de ledende stillinger, der ikke relaterer sig til bestyrelsen. Omfattet er således alle former for direktører, også medarbejdere med titel af direktør, som ikke er registreret som direktører i Erhvervsstyrelsen. Der kan desuden være tale om teamledere, afdelingsledere, o. lign. Der kan både være tale om stillinger, hvortil der er knyttet et personalesansvar som et fagligt ansvar. Det afgørende for, hvornår der er tale om en ledende stilling, vil bero på det enkelte fondsmæglerselskabs eller den enkelte fondsmæglerholdingvirksomheds ledelsesstruktur.

En politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn i de øvrige ledelsesniveauer kan indeholde en beskrivelse af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens indsats på området, eksempelvis ved at indgå i et samarbejde med andre virksomheder, at skabe rammer for den enkeltes karriereudvikling gennem netværk, oprette mentorordninger, fastsætte interne måltal for andelen af det underrepræsenterede køn, eller i øvrigt gøre fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden attraktiv for ledere af begge køn, eksempelvis ved at sikre en personalepolitik, som fremmer kvinder og mænds lige karrieremuligheder eller ansættelsesprocedurer og rekruttering. Det er op til det enkelte fondsmæglerselskab eller den enkelte fondsmæglerholdingvirksomhed at fastsætte den politik, fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden finder bedst egnet for det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed til at øge andelen af det underrepræsenterede køn. Det er en betingelse, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden aktivt foretager sig noget i relation til at øge andelen af det underrepræsenterede køn i ledelsen generelt. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomhe-

den bør således vælge de procedurer/metoder, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden finder bedst egnede til at fremme en mere ligelig kønssammensætning i den generelle ledelse af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Det foreslås, at der skal opstilles et måltal og udarbejdes en politik i relation til det underrepræsenterede køn. Et køn anses ikke længere for underrepræsenteret, når det udgør 40 pct. Det er i den forbindelse uden betydning hvilket køn, der udgør henholdsvis 40 pct. eller 60 pct. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden har således ikke pligt til at opstille måltal eller udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, når den har opnået en kønsfordeling, hvor intet køn er repræsenteret med under 40 pct.

Det bemærkes, at fondsmæglerselskaberne eller fondsmæglerholdingvirksomhederne naturligvis vil være omfattet af henholdsvis kravet om opstilling af måltal og kravet om udarbejdelse af en politik, hvis kønsfordelingen ændrer sig, så et af kønnene bliver underrepræsenteret. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal i dette tilfælde hurtigst muligt sørge for at opstille et måltal og udarbejde politikker.

Hvis fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden har opnået en fordeling på 40/60 pct., skal denne oplysning fremgå af ledelsesberetningen. Dette følger af bekendtgørelse om finansielle rapporter for finansielle virksomheder, som udstedes af Finanstilsynet i medfør af hjemlen i § 196 i lov om finansiel virksomhed. Der vil også her være mulighed for at give oplysning om den ligelige fordeling i en supplerende redegørelse til ledelsesberetningen eller på eksempelvis fondsmæglerselskabets hjemmeside, hvortil der henvises til i ledelsesberetningen.

For så vidt angår koncernforhold på det finansielle område vil reglerne om fastsættelse af måltal og politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens øvrige ledelsesniveauer også finde anvendelse på virksomheder, der er en del af en koncern med et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed.

For virksomheder samt koncerner, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, finder den foreslåede bestemmelse også anvendelse på fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, hvor den samlede bestyrelse, bortset fra medarbejderrepræsentanter valgt blandt fondsmæglerselskabets

og fondsmæglerholdingvirksomhedens ansatte i henhold til § 140 i selskabsloven, består af et lige antal personer, hvoraf præcist halvdelen er udpeget af arbejdsgivere, og den anden halvdel er udpeget af lønmodtagere, og hvor dette fremgår af vedtægter m.v.

Det bemærkes, at det følger af årsregnskabslovens § 99 b, stk. 3, at store virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, skal redegøre for politikken i forbindelse med afgivelse af årsrapporten. Manglende redegørelse kan straffes med bøde efter årsregnskabslovens § 164. For at kunne opfylde det strafbelagte krav om at redegøre for politikken, forudsætter det i sagens natur, at der er udarbejdet en politik. Manglende udarbejdelse af en politik vil derfor indirekte kunne straffes med bøde i medfør af årsregnskabsloven.

Det fremgår af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af det foreslåede § 71, stk. 1, nr. 1, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af den foreslåede § 71, stk. 1, nr. 1, er bestyrelsen. Det betyder, at såfremt bestyrelsen undlader at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen, vil de kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i *stk. 2.* at for virksomheder omfattet af *stk. 1.*, der udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at der opstilles måltal og udarbejdes en politik for koncernen som helhed.

En modervirksomhed er defineret i lovforslagets § 10, nr. 14, defineret som en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.

Modervirksomheden kan efter den foreslåede bestemmelse beslutte, at måltal og politikker udarbejdes overordnet set for hele koncernen, men der kan også udarbejdes måltal og politikker individuelt for de virksomheder, der hører under koncernen.

Det er frit for modervirksomheden at vælge den model, der findes bedst for den pågældende koncern. Reglen er begrundet i, at der er særlige forhold, der gør sig gældende i koncerner, herunder eksempelvis et behov for ensrettede regler for de omfattede virksomheder med dertil hørende større gennemsigthed i koncernen. Der bør derfor være mulighed for modervirksomheden til at lave generelle

regler for koncernen, så koncernen ikke pålægges uforholdsmæssige byrder ved at kræve, at der udarbejdes regler pr. enkelt virksomhed i koncernen, der måtte blive omfattet af reglerne. Dette vil selvsagt medføre, at virksomheder, der ikke selvstændigt ville blive omfattet af reglerne i dette lovforslag, vil kunne blive omfattet af regler om måltal og politikker for sammensætningen af bestyrelsen, men det vil i givet valg være modervirksomhedens egen beslutning.

Formålet med bestemmelsen er overordnet at sikre en reel fremgang i antallet af kvinder i ledelsen i eksempelvis de største fondsmæglerselskaber. Hvorvidt denne fremgang er baseret på måltal, en dattervirksomhed selv har opstillet eller måltal, som modervirksomheden opstiller, er i den sammenhæng af mindre betydning.

I relation til udenlandske dattervirksomheder skal det bemærkes, at det alene er danske virksomheder, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Der er imidlertid en del koncerner, der desuden har udenlandske dattervirksomheder. Disse udenlandske virksomheder vil ikke direkte blive omfattet af reglerne om måltal og politikker. De kan dog indirekte blive omfattet af reglerne, såfremt modervirksomheden indfører regler herom for koncernen som helhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at opstille måltal og udarbejde en politik, hvis modervirksomheden opstiller måltal og udarbejder en politik for den samlede koncern.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter en tilsvarende undtagelse som i det foreslåede *stk. 2* for dattervirksomheder, som indgår i en koncern, som kan undlade at opstille måltal og udarbejde en politik, jf. det foreslåede *stk. 1*.

Det vurderes hensigtsmæssigt at medtage ovennævnte undtagelser i de foreslåede *stk. 2* og *3*, for så vidt angår koncernforbundne virksomheder. En modervirksomhed er forpligtet til i et koncernregnskab at medtage oplysninger om samtlige underliggende dattervirksomheder. På denne måde opnås der gennemsigtighed i koncernen. Endvidere vil det ofte være tilfældet, at der gælder ens regler for samtlige virksomheder i koncernen, hvorfor det vil være uforholdsmæssigt bebyrdende at fastholde, at der udarbejdes måltal samt politikker for samtlige virksomheder i koncernen.

Hvis en dansk virksomhed indgår i en koncern, hvor en udenlandsk virksomhed er modervirksomhed, vil den danske virksomhed ikke kunne anvende undtagelsen i det foreslåede stk. 3, fordi modervirksomheden ikke er omfattet af de danske regler, og loven alene regulerer danske virksomheder. Den danske dattervirksomhed skal derfor opstille måltal og politikker, såfremt den er omfattet af bestemmelserne i det foreslåede stk. 1, og kan dermed ikke henvide til undtagelsen i det foreslåede stk. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på deres øvrige ledelsesniveauer, jf. stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en bagatelgrænse, hvorefter alene virksomheder med 50 medarbejdere eller flere skal udarbejde politikker for at øge andelen af det underrepræsenterede køn. Baggrunden for at indføre en bagatelgrænse skal ses i lyset af, at det alene giver mening at udarbejde politikker i virksomheder, der har et vist antal medarbejdere.

Det foreslås i *stk. 5*, at er en virksomhed både omfattet af denne bestemmelse og bestemmelserne om kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan i lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, har denne bestemmelse forrang.

Den foreslåede bestemmelse har således forrang, såfremt en virksomhed både er omfattet af denne bestemmelse og bestemmelserne om kønsmæssig sammensætning i det øverste ledelsesorgan i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Da selskabsloven og lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter indeholder forskellige størrelseskrav for, hvornår en virksomhed er omfattet af bestemmelsen, præciseres det, at bestemmelsen i denne lov har forrang, hvis en virksomhed er omfattet af begge regelsæt.

Det foreslås i *stk. 6*, at i virksomheder, som har nedsat et nomineringsudvalg i medfør af § 80, påhviler pligten i stk. 1, nr. 1, nomineringsudvalget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at pligten i stk. 1, nr. 1, påhviler nomineringsudvalget i virksomheder, der har nedsat et sådant i medfør af lovforslagets § 80.

Kravet indebærer, at hvor et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdvirksomhed har nedsat et nomineringsudvalg, påhviler pligten til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen nomineringsudvalget.

Til § 72

Den gældende § 67 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 kravene til indkaldelse til generalforsamlinger.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt med den ændring, at anvendelsesområdet for bestemmelsens stk. 3 og 4, der gennemfører artikel 121, stk. 2 og 6, i BRRD ændres i overensstemmelse med det ændrede anvendelsesområde for BRRD for så vidt angår fondsmæglerselskaber, der er vedtaget med IFD.

Den foreslåede § 72 regulerer et fondsmæglerselskab indkaldelse til generalforsamling.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at indkaldelse til generalforsamling i et fondsmæglerselskab skal være offentligt tilgængelig og i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at pressen skal have adgang til generalforsamlingerne.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der er åbenhed om de beslutninger, der træffes på generalforsamlingen.

Kravet om, at indkaldelsen skal være offentligt tilgængelig, kan eksempelvis opfyldes ved, at indkaldelsen annonceres i et dagblad, der udkommer, der hvor fondsmæglerselskabet har hjemsted. Det er imidlertid tilstrækkeligt, at indkaldelsen til generalforsamlingen fremgår af fondsmæglerselskabets hjemmeside eller udleveres på anmodning.

Kravet om, at indkaldelsen skal være offentligt tilgængelig, skal ses i sammenhæng med kravet om, at pressen skal have adgang. Det er således en forudsætning for, at pressen kan udnytte sin ret til adgang, at pressen har mulighed for at få oplyst tidspunkt og dagsorden for generalforsamlingen.

Indkaldelsen skal ske i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets vedtægter. I henhold til § 28 i selskabsloven skal vedtægterne indeholde regler om indkaldelse til generalforsamling.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* ikke gælder for fondsmæglerselskaber, som er 100 pct. ejet af én finansiel virksomhed efter lov om finansiel virksomhed eller flere finansielle virksomheder i samme koncern.

Eksempelvis kan nævnes en finansiel holdingvirksomhed, der ejer to finansielle virksomheder, som til sammen ejer et fondsmæglerselskab 100 pct. Baggrunden for bestemmelsen er, at der i sagens natur kun vil være én ejerinteresse repræsenteret på generalforsamlingen. Der kan derfor ikke forventes en debat af interesse for offentligheden. I lyset heraf vurderes det at være en uforholdsmæssigt stor byrde, hvis disse fondsmæglerselskaber skal overholde indkaldelsesvarslet og offentlighedskravet i *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at fristen for indkaldelse til en generalforsamling med henblik på at foretage en kapitalforhøjelse kan forkortes til 10 dage, hvis Finanstilsynet har vurderet, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde den investeringsservice eller udføre de investeringsaktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, er underlagt reglerne i kapitel 20, og et sådant fondsmæglerselskab vurderer, at kapitalforhøjelsen er nødvendig for at forhindre, at fondsmæglerselskabet bliver nødlidende.

Det følger af selskabsloven, at generalforsamlingen skal træffe beslutning om kapitalforhøjelse eller give ledelsen bemyndigelse hertil, jf. selskabslovens §§ 154 og 155. Indkaldelsesfristen for en generalforsamling reguleres i selskabslovens § 94, hvorefter en indkaldelse til generalforsamling skal foretages tidligst fire uger og senest to uger før generalforsamlingens afholdelse. For selskaber med aktier optaget til handel på et reguleret marked er indkaldelsesfristen tidligst 5 uger og senest 3 uger før generalforsamlingens afholdelse.

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 121, stk. 2, i BRRD, der fraviger indkaldelsesfristerne i direktiv 2007/36/EF om aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, for bl.a. fondsmæglerselskaber, der er omfattet af bestemmelserne om tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 20.

Bestemmelsen vedrører fondsmæglerselskaber, der er omfattet af BRRD. Anvendelsesområdet for BRRD er for så vidt angår fondsmæglerselskaber ændret ved vedtagelsen af IFD. I overensstemmelse med denne ændring foreslås det at ændre bestemmelsens anvendelsesområde fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde den investeringsservice eller udføre de investeringsaktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bestemmelsen indebærer, at et fondsmæglerselskab kan beslutte at ændre sin vedtægt med henblik på at kunne indkalde til generalforsamling med forslag om kapitalforhøjelse med kortere frister, end selskabsloven foreskriver. Den kortere tidsfrist til indkaldelse af generalforsamlingen er sat til 10 dage. Baggrunden for dette skal ses i sammenhæng med den almindelige tidsfrist for indkaldelse af aktieselskaber på 14 dage samt den i selskabsloven indsatte forkortede tidsfrist for indkaldelse til generalforsamling for aktieselskaber, hvis aktier er genstand for et overtagelsestilbud. Ved fastsættelse af en tidsfrist på 10 dage varetages kapitalejernes rettigheder, og der indføres mulighed for hurtigere at vedtage en kapitalforhøjelse, således at det forhindres, at det pågældende fondsmæglerselskab bliver nødlidende.

Betingelsen for at kunne anvende en kortere tidsfrist er, at Finanstilsynet har vurderet, at fondsmæglerselskabet er omfattet af bestemmelserne om tidlig indgriben, jf. kapitel 20. Herudover skal kapitalforhøjelsen være nødvendig for at undgå, at fondsmæglerselskabet bliver nødlidende. I praksis forventes det, at der vil være en dialog mellem fondsmæglerselskabet og Finanstilsynet om kapitalforhøjelsen er nødvendig for at undgå, at fondsmæglerselskabet bliver nødlidende, men det vil være fondsmæglerselskabet selv, der træffer den endelige beslutning herom.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at forkortelsen af indkaldelsesfristen dog kun kan foretages, hvis generalforsamlingen med to tredjedele af de afgivne stemmer ændrer vedtægten til at indeholde denne mulighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at indkaldelsesfristen kun kan foretages, hvis vedtægterne ændres til at indeholde denne mulighed. En sådan vedtægtsændring skal vedtages på generalforsamlingen med to tredjedele af de afgivne stemmer.

Det foreslås i *stk. 4*, at selskabslovens §§ 84 og 90 og tidsfrister i selskabslovens §§ 94, 98 og 99 ikke finder anvendelse på generalforsamlinger indkaldt i overensstemmelse med *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en fravigelse af selskabslovens §§ 84 og 90, som omhandler henholdsvis registreringsdatoen for aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked og dagsordenen for den ordinære generalforsamling.

Hvis der er tale om en generalforsamling indkaldt i overensstemmelse med det foreslåede *stk. 3*, vil der ikke være en fastsat registreringsdato, ligesom en kapitalejer ikke har krav på at få et emne optaget på dagsordenen til en generalforsamling indkaldt i overensstemmelse med *stk. 3*. Derudover fraviges selskabslovens tidsfrister i § 94, som omhandler indkaldelsesfristerne for generalforsamlinger, samt tidfristerne i selskabslovens §§ 98 og 99, som omhandler aktionærers adgang til oplysninger før generalforsamlingen i virksomheder, der har kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked.

Bestemmelsen implementerer artikel 121, *stk. 6*, i BRRD.

Til § 73

Den gældende § 68 i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om Finanstilsynets beføjelser.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 73 fastlægger, at Finanstilsynet for fondsmæglerselskaber udøver de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.

Det foreslås i § 73, at Finanstilsynet udøver for fondsmæglerselskaber de beføjelser, der er tillagt Erhvervsstyrelsen i henhold til § 93, stk. 2 og 3, i selskabsloven.

Beføjelserne består i at kunne indkalde til generalforsamling i fondsmæglerselskaber uden bestyrelse eller i fondsmæglerselskaber, hvor bestyrelsen undlader at indkalde til generalforsamling. Fondsmæglerselskaber skal have en bestyrelse og en direktion, jf. lovforslagets § 26, stk. 1. De tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ikke har en bestyrelse eller direktion, vil eksempelvis være i den situation, hvor bestyrelsen er afsat af Finanstilsynet, jf. lovforslagets § 235, stk. 2.

Til § 74

Den gældende § 69 i lov om finansiel virksomhed fastlægger muligheden for at etablere et repræsentantskab til varetagelse af bestemte i vedtægterne angivne opgaver.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsløget materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 74 fastlægger fondsmæglerselskabers muligheder for etablering af et repræsentantskab.

Det foreslås i § 74, 1. pkt., at der kan etableres et repræsentantskab til varetagelse af bestemte opgaver, som er angivet i vedtægterne, herunder valg af bestyrelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab kan vælge at etablere et repræsentantskab. Af typiske opgaver, der tillægges repræsentantskabet, kan, udover at vælge bestyrelsens medlemmer og fastsætte vederlaget for disse, nævnes, at repræsentantskabet skal virke for fondsmæglerselskabets trivsel og bistå bestyrelse og direktion bl.a. ved at fremskaffe et bredere beslutningsgrundlag om oprettelse og nedlæggelse af filialer og kontorsteder, samt at repræsentantskabet på generalforsamlingen kan forelægge vedtægtsændringer.

Det foreslås i § 74, 2. pkt., at repræsentantskabets medlemmer er med hensyn til varetagelsen af deres hverv undergivet samme ansvar som bestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at repræsentantskabsmedlemmer kan pålægges erstatnings- og strafansvar på linje med bestyrelsesmedlemmer i det omfang, medlemmerne er ansvarlige for den ansvarspådragende handling.

Til § 75

Den gældende § 64 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 regler om egnetheds- og hæderlighedskrav, som et medlem af bestyrelsen eller direktionen i finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder, skal efterleve fra dennes indtræden i virksomheden.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Bestemmelsen gennemfører artikel 52 i IFD samt artikel 91, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 8, i direktiv 2013/36/EU, som ændret ved direktiv Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II.

Den foreslåede § 75 fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed og en blandet holdingvirksomhed.

Ifølge den foreslåede bestemmelse om kravene til bestyrelsesmedlemmers og direktørers egnethed og hæderlighed skal medlemmer af et fondsmæglerselskabs eller en fondsmæglerholdingvirksomheds bestyrelse og direktion på tidspunktet for meddelelse af tilladelse eller på tidspunktet for ind-

træden i ledelsen for et eksisterende fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed, opfylde visse krav til egnethed og hæderlighed. Til opfyldelse af regelsættet skal personer, der indtræder som bestyrelsesmedlem eller direktør i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, afgive nogle oplysninger til Finanstilsynet. Oplysningerne indgår i Finanstilsynets bedømmelse af, om vedkommende er egnet og hæderlig i den finansielle lovgivnings forstand.

Det foreslås i *stk. 1*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal opfylde det i nr. 1-6 oplyste.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et medlem af bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Kravet skal være opfyldt til enhver tid, hvilket indebærer, at kravet skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen i fondsmæglerselskabet og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør for eksempelvis et fondsmæglerselskab, påser Finanstilsynet, at vedkommende har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne udøve hvervet eller varetage stillingen i fondsmæglerselskabet og dermed, at den pågældende opfylder kravene.

Den foreslåede bestemmelse opstiller ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske eller praktiske krav personen skal opfylde. Disse varierer afhængigt af, om der er tale om en direktørpost eller et bestyrelseshverv, samt hvilken virksomhed der er tale om. I vurderingen kan bl.a. indgå, om personen har en relevant uddannelse, om vedkommende har haft relevant ansættelse inden for den finansielle sektor, og om vedkommende har ledelseserfaring.

Der stilles i praksis mindre omfattende krav til et bestyrelsesmedlem end til en direktør, ligesom kravene er skærpede, hvis der er tale om eksempelvis et stort og komplekst fondsmæglerselskab.

Vurderingen af, om en person opfylder kravene i det foreslåede nr. 1, skal foretages med udgangspunkt i hvervet eller stillingen i det konkrete fondsmæglerselskab. Det vil således være muligt, at en person på baggrund af dennes uddannelsesmæssige baggrund og hidtidige ledelseserfaring opfylder

kravet om tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til eksempelvis at lede et mindre fondsmæglerselskab, men at den pågældende ikke vil kunne opfylde kravet i forhold til en direktørpost i et større og mere komplekst fondsmæglerselskab, hvor eksempelvis produktporteføljes sammensætning eller størrelse tilsiger større erfaring.

Den foreslåede bestemmelse stiller ikke et ubetinget krav om, at et bestyrelsesmedlem skal have særlig indsigt i eksempelvis fondsmæglerselskabers forhold. I visse tilfælde kan særlig indsigt i en anden branche eller i lokale forhold, som er relevante for det pågældende fondsmæglerselskab, således være tilstrækkelig.

Der vil være tale om en konkret vurdering af det potentielle bestyrelsesmedlem eller den potentielle direktør, hvorfor de øvrige kompetencer i bestyrelsen eller direktionen ikke inddrages i forbindelse med vurderingen af, om et bestyrelsesmedlem eller en direktør opfylder kravet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal have tilstrækkeligt godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen.

Kravet skal til enhver tid være opfyldt. Det indebærer, at kravet skal være opfyldt fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen og i hele den periode, hvori den pågældende person varetager hvervet eller stillingen. Når en person tiltræder som ledelsesmedlem, påser Finanstilsynet, om personen har et tilstrækkeligt godt omdømme, og om personen må forventes at ville kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Finanstilsynet tager hensyn til, i hvilket fondsmæglerselskab den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at de personer, der er en del af ledelsen i eksempelvis et fondsmæglerselskab, har en høj standard, både når det gælder deres faglige og ledelsesmæssige kompetencer og i forhold til deres personlige adfærd. Det er derfor vigtigt, at ledelsesmedlemmer generelt udviser en høj grad af hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelse af hvervet eller stillingen. Kravet indebærer, at ledelsesmedlemmet skal udvise den fornødne uafhængighed set i forhold til den konkrete stilling eller det konkrete hverv i fondsmæglerselskabet. For

bestyrelsesmedlemmer betyder det eksempelvis, at det enkelte bestyrelsesmedlem i tilstrækkelig grad skal kunne agere uafhængigt af den daglige ledelse i fondsmæglerselskabet, så den pågældende i tilstrækkelig grad kan udfordre og overvåge direktionens arbejde. Tilsvarende betyder det for direktionens medlemmer, at det enkelte medlem i tilstrækkelig grad løbende skal kunne overvåge, udfordre og føre tilsyn med ledende medarbejderes arbejde.

Et ledelsesmedlem anses for at have et godt omdømme, hvis andet ikke er påvist, og hvis der ikke er nogen grund til at nære begrundet tvivl om vedkommendes gode omdømme. Finanstilsynet lægger alle relevante oplysninger til grund for vurderingen af, om ledelsesmedlemmet har et godt omdømme. Ledelsesmedlemmet anses ikke for at have et godt omdømme, hvis vedkommendes personlige eller forretningsmæssige adfærd giver anledning til begrundet tvivl om vedkommendes evner til at sikre en sund og sikker ledelse af virksomheden.

Ved denne vurdering lægger Finanstilsynet bl.a. vægt på alle strafbare og administrative overtrædelser, inddragelse af tidligere tilladelser, licenser eller lignende, tidligere afskedigelser og baggrunden herfor. I vurderingen af ledelsesmedlemmets omdømme tager Finanstilsynet hensyn til alvoren af overtrædelserne, den tid der er gået siden overtrædelserne, personens opførsel siden en eventuel strafbar overtrædelse af loven, og om der er tale om gentagelsestilfælde. Specielt i forhold til direktører vil det være vanskeligt at opretholde tilliden til vedkommende, hvis den virksomhed, som vedkommende leder, har modtaget gentagne påbud for samme overtrædelser af den finansielle lovgivning eller reglerne på hvidvaskområdet. Reglerne på hvidvaskområdet omfatter hvidvaskloven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, og Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Ved vurderingen af, om et ledelsesmedlem lever op til kravet, skal der lægges vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Det er vigtigt at opretholde den finansielle sektors omdømme og det omgivende samfunds tillid til sektoren. Manglende tillid til enkelte ledelsesmedlemmer i dele af den finansielle sektor vil kunne have en afsmittende effekt på hele den finansielle sektors omdømme og tilliden til den samlede branche. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal derfor have et tilstrækkeligt godt omdømme i samfundet.

Der skal i forbindelse med afvejningen af dette tillidshensyn lægges vægt på ledelsesmedlemmets forståelse for den finansielle sektors særlige samfundsmæssige ansvar i relation til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering. Har ledelsesmedlemmet eksempelvis før sin indtræden i ledelsen for eksempelvis et fondsmæglerselskab været en del af ledelsen, complianceansvarlig eller udpeget som hvidvaskansvarlig i medfør af § 7, stk. 2, i hvidvaskloven i en virksomhed, der har overtrådt regler på hvidvaskområdet, skal denne overtrædelse og personens ansvar og adfærd i den forbindelse indgå i Finanstilsynets vurdering af personens hæderlighed i relation til fondsmæglerselskabet, som personen ønsker at indtræde i ledelsen for.

En person anses som have været en del af ledelsen af en virksomhed, hvis personen har været bestyrelsesmedlem eller direktør i virksomheden eller har været øverst ansvarlig for det forretningsområde, hvor den adfærd, der førte til overtrædelse af regler på hvidvaskområdet, fandt sted. Ved Finanstilsynets afvejning af tillidshensynet skal der lægges vægt på karakteren og omfanget af overtrædelser af regler på hvidvaskområdet, og om der var tale om gentagne overtrædelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde.

Det betyder, at en person som udgangspunkt ikke kan være bestyrelsesmedlem eller direktør for eksempelvis et fondsmæglerselskab, hvis personen er pålagt strafansvar for en overtrædelse af straffeloven, lovgivning på det finansielle område eller anden relevant lovgivning, ligesom personen som udgangspunkt må forlade sin stilling eller sit hverv, hvis personen bliver pålagt strafansvar for sådanne overtrædelser, efter at personen er indtrådt i ledelsen for fondsmæglerselskabet. Sker det ikke, kan Finanstilsynet i medfør af lovforslagets § 235, stk. 1-3, påbyde fondsmæglerselskabet at afsætte en direktør eller meddele et bestyrelsesmedlem et påbud om at nedlægge sit hverv.

I vurderingen af, om en strafbar overtrædelse henholdsvis skal føre til, at den pågældende ikke kan udnævnes eller skal udtræde af ledelsen, vil det indgå, om det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for efterfølgende misbrug af hvervet eller stillingen, eller om den pågældende har handlet på en groft retsstridig og så uetisk måde, at der er grundlag for at antage, at den pågældende ikke vil

varetage hvervet eller stillingen som henholdsvis bestyrelsesmedlem eller direktør på betryggende vis. Herudover vil hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor indgå i vurderingen af, om en strafbar overtrædelse skal medføre, at det pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen. Også hensynet til at opretholde tilliden til det finansielle system, herunder særligt ledelsesmedlemmets forståelse for den finansielle sektors særlige samfundsmæssige ansvar i relation til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering, skal indgå i vurderingen.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det ikke være enhver overtrædelse af straffe- og særlovgivningen, der vil føre til en reaktion fra Finanstilsynets side. Efter Finanstilsynets praksis efter den gældende bestemmelse i § 64 i lov om finansiel virksomhed har bestyrelsesmedlemmer og direktører pligt til at indberette, hvis de er dømt for overtrædelse af straffelovens regler i kapitel 28 og 29 om berigelsesforbrydelser og andre strafbare formuekrænkelser eller overtrædelse af markedsmisbrugsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 596/2014/EU af 16. april 2014 om markedsmisbrug). Også andre overtrædelser af lovgivning af relevans for den finansielle sektor kan være omfattet af oplysningspligten. Det kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i hvidvask-, skatte- og selskabslovgivningen. Finanstilsynet foretager en konkret vurdering af, om overtrædelsen skal føre til, at personen ikke anses for at leve op til hæderlighedskravet.

Er det strafbare forhold pådømt i udlandet, vil dette kunne anses for en overtrædelse af anden relevant lovgivning, som vil kunne begrunde Finanstilsynets indgriben.

Det strafbare forhold skal være fastslået ved endelig dom eller ved, at bestyrelsesmedlemmet eller direktøren har vedtaget et bødeforlæg, jf. retsplejelovens § 832.

Det følger af straffelovens § 79, at man i forbindelse med domfældelse for en strafbar handling ved dom kan fratage en person retten til at udøve erhverv, som er underlagt krav om autorisation eller godkendelse. Bliver den pågældende i forbindelse med straffesagen retlighedsfrakendt efter straffeloven, vil det som udgangspunkt ikke være nødvendigt at tage stilling spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, idet den pågældende allerede vil være frakendt retten til at varetage en ledelsespost i eksempelvis et fondsmæglerselskab. Der vil dog kunne være tilfælde, hvor det vil være relevant at træffe afgørelse med hensyn til spørgsmålet om egnethed og hæderlighed, eksempelvis hvis der ikke

er sammenfald mellem den type virksomhed, rettighedsfrakendelsen retter sig mod, og den eller de stillinger hæderligheds- og egnethedsvurderingen angår.

Finanstilsynet vil i medfør af lovforslagets § 235, stk. 3, have mulighed for at kræve, at en person midlertidigt fjernes fra ledelsen, allerede når der er rejst tiltale for overtrædelse i en straffesag, og indtil sagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at den pågældende ikke længere opfylder kravet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering eller er under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind, uanset på hvilket stadie i rekonstruktionsbehandlingen eller de respektive insolvensbehandlinger vedkommende befinder sig.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab ikke må have påført eller påføre fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som medlemmet ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på.

Finanstilsynet kan nægte en person at indtræde i ledelsen af et fondsmæglerselskab eller gribe ind over for et ledelsesmedlem, hvis den pågældendes økonomiske situation eller selskaber, som den pågældende ejer, eller hvori den pågældende deltager i driften, har påført fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab. Det samme gør sig gældende, hvis en person, uden direkte at eje eller deltage i den formelle ledelse af en virksomhed, har væsentlig indflydelse på denne, og virksomheden har påført fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab. Væsentlig indflydelse kan foreligge i de situationer, hvor en person ikke personligt ejer virksomheden, men har et nært forhold til ejeren og indfly-

delse på virksomheden qua denne forbindelse, eksempelvis hvis det er en ægtefælle, som ejer virksomheden, men det reelt er den pågældende, der leder virksomheden. Der vil være tale om en konkret vurdering.

Det vil være problematisk, hvis en person, hvis engagement har påført et fondsmæglerselskab tab eller bragt fondsmæglerselskabet i risiko for at lide tab, samtidig deltager i ledelsen af denne virksomhed, idet det må antages, at den pågældende ikke vil være i stand til at foretage tilstrækkelig objektive vurderinger. Der skal være tale om engagementer, som vedrører personen selv eller selskaber, som vedkommende har en personlig økonomiske interesse i. Det forhold, at eksempelvis et bestyrelsesmedlem også har en bestyrelsespost i en anden virksomhed, som fondsmæglerselskabet har et forretningsmæssigt mellemværende med, og som har medført tab for fondsmæglerselskabet, er som udgangspunkt ikke i sig selv nok til, at vedkommende vurderes ikke at være egnet og hæderlig.

Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte situationer, hvor et bestyrelsesmedlem eller en direktør ikke er i stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og herved påfører fondsmæglerselskabet tab eller udsætter virksomheden for en tabsrisiko. Der anlægges i disse tilfælde en konkret vurdering af årsagen til, at engagementet blev nødlidende.

Hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor vil skulle indgå i vurderingen af, om ledelsesmedlemmets økonomiske situation skal medføre, at det pågældende ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen. Manglende tillid til et ledelsesmedlem, eksempelvis som følge af at det er offentligt kendt, at personen har rod i privatøkonomien, vil kunne have en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og tilliden til denne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et ledelsesmedlem ikke kan varetage hvervet eller stillingen som bestyrelsesmedlem eller direktør, hvis den pågældende har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Ved vurderingen af, om den pågældende har udvist en adfærd, hvor der er grund til at antage, at

vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde, vil der blive lagt vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor. Ved afvejning af dette tillidshensyn skal ledelsesmedlemmets adfærd i forhold til efterlevelse af regler på hvidvaskområdet indgå.

Bestemmelsen foreslås bl.a. anvendt i den situation, hvor ledelsesmedlemmets private økonomi er i en sådan uorden, at selve det forhold må anses for særdeles belastende for varetagelsen af den overordnede ledelse af eksempelvis et fondsmæglerselskab. Som eksempler på økonomisk uorden kan nævnes, at vedkommende har restancer, er indberettet som dårlig betaler eller lignende. Endvidere kan viden om, at den pågældende i gentagne tilfælde har været en del af ledelsen i virksomheder, der er gået konkurs, begrunde, at Finanstilsynet vurderer, at en person ikke opfylder kravet.

Der skal dog foretages en individuel vurdering, hvor Finanstilsynet bl.a. kan lægge vægt på, hvilken rolle den pågældende person har spillet i ledelsen af den eller de virksomheder, der er gået konkurs. Der vil således være personer, eksempelvis advokater og andre professionelle bestyrelsesmedlemmer, der ikke har været med til at drive virksomheden, men som alene er blevet indsat i en konkurstruet virksomheds ledelse med det formål at lukke virksomheden på en så hensigtsmæssig måde som muligt. I sådanne tilfælde vil det ikke komme en person til skade, at vedkommende har deltaget i ledelsen af en eller flere virksomheder, der er gået konkurs.

Andre eksempler på en tidligere udvist uforsvarlig adfærd kan være situationer, hvor det er åbenbart, at ledelsesmæssige svigt, manglende overholdelse af påbud fra en offentlig myndighed eller grovere misbrugssituationer har været årsag til problemer i de virksomheder, som den pågældende tidligere har deltaget i ledelsen af. Uforsvarlig adfærd kan tillige være et ledelsesmedlems meget mangelfulde styring af virksomheden generelt, ledelsesmedlemmets manglende forankring og prioritering af efterlevelse af Finanstilsynets påbud eller manglende evne til at rette op på disse forhold eller gentagne overtrædelser af regler om inhabilitet eller passivitet. Også medvirken til beslutninger truffet af den samlede bestyrelse, som eksempelvis medvirken til uforsvarlig kreditgivning på utilstrækkeligt bevillingsgrundlag eller manglende kompetencer og forståelse for den finansielle lovgivning vil efter Finanstilsynets praksis kunne føre til, at et ledelsesmedlemmet ikke anses for at leve op til kravet.

Finanstilsynet skal endvidere løbende vurdere, om ledelsen af eksempelvis et fondsmæglerselskab sker på betryggende vis og gribe ind, hvis bestyrelsen eller direktionen har handlet til skade for fondsmæglerselskabet. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis fondsmæglerselskabets ledelse ikke har sikret en ordentlig styring, har undladt at efterleve krav om god administrativ praksis og regnskabspraksis, eller har undladt at iværksætte fyldestgørende kontrolprocedurer. Hertil kommer andre tilfælde, hvor forsømmelser, dumdristighed eller passivitet har skadet fondsmæglerselskabet, eller der er risiko for, at dette vil ske.

Svigt fra ledelsens side og heraf følgende økonomiske vanskeligheder i en virksomhed under tilsyn har en afsmittende effekt på den finansielle sektors omdømme og derfor også på samfundets tillid til sektoren. Det gør sig gældende uanset størrelsen og typen af virksomhed. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at gribe ind på et tidspunkt, hvor Finanstilsynet på grund af sin erfaring og kendskab til det konkrete fondsmæglerselskab og markedsforholdene kan se, at der er behov herfor, jf. lovforslagets 235, stk. 1 og 2.

Svigt fra ledelsens side kan også føre til omdømmetab, eksempelvis i tilfælde hvor eksempelvis fondsmæglerselskabets grove overtrædelse af regler på hvidvaskområdet har ført til, at fondsmæglerselskabet er blevet misbrugt til hvidvask af ulovlige midler eller skatteunddragelse. Har ledelsen ikke afsat tilstrækkelige ressourcer til hvidvaskforebyggelse, herunder ikke formået at forankre og prioritere hvidvaskområdet i ledelsen og den daglige drift i tilstrækkelig grad, skal Finanstilsynet kunne gribe ind og afsætte de ansvarlige ledelsesmedlemmer, jf. lovforslagets 235, stk. 1 og 2.

De foreslåede krav til egnethed og hæderlighed sikrer en sammenhæng mellem egnetheds- og hæderlighedsreglerne og kravene til fondsmæglerselskabers efterlevelse af hvidvasklovens regler.

Det bemærkes, at der også gælder krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder, jf. det foreslåede stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2*, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab skal meddele Finanstilsynet om forhold som nævnt i *stk. 1* i forbindelse med deres indtræden i fondsmæglerselskabets ledelse og om forhold som nævnt i *stk. 1, nr. 2-6*, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Et medlem af bestyrelsen og direktionen i et fondsmæglerselskab har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af lovforslagets stk. 1 i forbindelse med indtræden i hvervet eller stillingen. Et ledelsesmedlem skal indsende oplysninger om både teoretisk og praktisk erfaring med henblik på at dokumentere, at den pågældende har fyldestgørende erfaring til at udøve sit hverv eller varetage sin stilling i den pågældende virksomhed.

Ledelsesmedlemmerne har herudover pligt til at orientere Finanstilsynet, hvis der sker en ændring af forholdene som nævnt i det foreslåede stk. 1, nr. 2-6. Et ledelsesmedlem har eksempelvis pligt til at oplyse, at der er indgivet konkursbegæring mod vedkommende, at vedkommende har søgt om gælds-sanering, eller at der er rejst tiltale for overtrædelse af lovgivningen nævnt i det foreslåede stk. 1, nr. 3.

Indtræder der således forhold, som er af betydning for vurderingen af om kravene til egnethed og hæderlighed i det foreslåede stk. 1, nr. 2-6, fortsat kan anses for at være opfyldt, er den berørte person forpligtet til af egen drift at informere Finanstilsynet herom. Det vil herefter være op til Finanstilsynet at tage stilling til, om vedkommende fortsat kan anses for at være egnede og hæderlige.

Det fremgår af lovforslagets § 254, stk. 2, nr. 1, at overtrædelse af det foreslåede stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede stk. 2, er ledelsesmedlemmet, hvilket betyder, at et ledelsesmedlem vil kunne straffes med bøde, hvis vedkommende ikke efterlever sin oplysningspligt i det foreslåede stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4.

Ledelsesmedlemmet vil således kunne straffes med bøde, hvis vedkommende ved dets indtræden i ledelsen eller løbende derefter ikke oplyser Finanstilsynet om vedkommendes overtrædelse af straffeloven, finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, eller om vedkommendes begæring om konkurs, rekonstruktionsbehandling eller gældssanering.

Det foreslås i *stk. 3*, at fondsmæglerselskabet er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 91, stk. 1, 1. afsnit i CRD V, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II. Det følger af nyaffattelsen af artikel 91, stk. 1, at det er virksomheden, der har hovedansvaret for at sikre, at medlemmer af ledelsesorganet til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme og besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at varetage deres opgaver.

Bestemmelsen fastsætter, at fondsmæglerselskabet er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1, nr. 1-6. Heri ligger en forpligtelse til at påse, at ledelsesmedlemmet opfylder kravene i stk. 1 ved medlemmets indtræden i bestyrelse og direktionen. Endvidere skal fondsmæglerselskabet påse overholdelsen løbende, så længe det pågældende ledelsesmedlem varetager hvervet eller stillingen.

Vurderingen af om et medlem af bestyrelsen og direktionen opfylder kravene i stk. 1, nr. 1-6, vil i praksis skulle foretages af bestyrelsen. Det medlem af bestyrelsen eller direktionen, som vurderingen drejer sig om, må ikke være til stede under sagens behandling, og det skal protokolleres, at vedkommende ikke er til stede. Finanstilsynet kan bede fondsmæglerselskabet om dets vurdering både i forbindelse med medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion samt alle senere vurderinger med henblik på at påse overholdelsen af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 227, stk. 1.

Efter medlemmets indtræden i bestyrelse eller direktion skal fondsmæglerselskabet løbende overvåge egnetheden og hæderligheden af ledelsesmedlemmet og vurdere, om en egentlig ny vurdering af ledelsesmedlemmet er nødvendig. Bestyrelsen eller nomineringsudvalget skal vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers ageren og resultater. Bestyrelsen skal tage højde for alle nye relevante oplysninger, herunder oplysninger der kan give anledning til tvivl om ledelsesmedlemmets egnethed og hæderlighed.

I større fondsmæglerselskaber bør bestyrelsen foretage en vurdering af det enkelte medlems egnethed og hæderlighed mindst hvert andet år. Mindre fondsmæglerselskaber kan foretage en sådan systematisk revurdering med længere tids mellemrum. Bestyrelsen i et fondsmæglerselskab bør endvidere foretage en revurdering af et ledelsesmedlems egnethed og hæderlighed, hvis der er en særlig anledning hertil. Det vil eksempelvis være relevant i tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet har konstateret manglende overholdelse af reguleringen i en del af fondsmæglerselskabet, som det pågældende ledelsesmedlem har ansvaret for.

Fondsmæglerselskabet skal kunne dokumentere, at fondsmæglerselskabet har påset overholdelsen af det foreslåede stk. 1.

Finanstilsynet vil i sin praksis for vurdering af overholdelsen af det foreslåede stk. 3, inddrage retningslinjer fra EBA og ESMA, i det omfang de foreligger, og i det omfang retningslinjerne er relevante i forhold til virksomheden.

Hvis fondsmæglerselskabet er bekendt med, at forholdene nævnt i stk. 1, nr. 1-6, er ændret, og dette er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med virksomheden, skal fondsmæglerselskabet hurtigst muligt meddele Finanstilsynet, hvilke oplysninger der er ændret, jf. lovforslagets § 104.

Den foreslåede bestemmelse fratager ikke et bestyrelsesmedlem eller et medlem af direktionen vedkommendes ansvar for at opfylde kravene om egnethed og hæderlighed. Et medlem af direktionen eller bestyrelsen skal til enhver tid opfylde kravene om egnethed og hæderlighed, mens personen varetager hvervet eller stillingen i et fondsmæglerselskab.

Det fremgår af lovforslagets § 254, stk. 2, nr. 1, at overtrædelse af stk. 3, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede stk. 3, er fondsmæglerselskabet, hvilket betyder, at fondsmæglerselskabet vil kunne straffes med bøde, hvis fondsmæglerselskabet ikke påser overholdelsen af det foreslåede stk. 1.

Fondsmæglerselskabet vil kunne straffes med bøde, hvis virksomhedens bestyrelse ikke ved et medlem af bestyrelsens eller direktionens indtræden og løbende derefter vurderer, om medlemmet opfylder betingelserne i stk. 1.

Det bemærkes, at forpligtelsen til at påse overholdelsen af egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1 også påhviler en fondsmæglerholdingvirksomhed og en blandet holdingvirksomhed, jf. det foreslåede stk. 4.

Det foreslås i *stk. 4*, at stk. 1, nr. 1-4 og 6, og stk. 2 og 3, tilsvarende finder anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at kravet om egnethed og hæderlighed i det foreslåede stk. 1 tilsvarende finder anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen for fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med undtagelse af det foreslåede stk. 1, nr. 5. Bestemmelsen medfører endvidere, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder omfattes af oplysningsforpligtelsen i det foreslåede stk. 2 på tilsvarende vis som medlemmer af ledelsen i fondsmægler­selskaber. Fondsmæglerholdingvirksomheden og den blandede holdingvirksomhed er tilsvarende forpligtet til at påse overholdelsen af det foreslåede stk. 1, nr. 1-6, jf. det foreslåede stk. 3.

Bestemmelsen gennemfører artikel 52 i IFD.

Et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed skal således have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Vedkommende skal have tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Den pågældende må endvidere ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, ligesom vedkommende ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gælds­sanering. Den pågældende må ikke have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at medlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde. Der henvises desuden til bemærkningerne til det foreslåede stk. 1, nr. 1-4 og 6, ovenfor.

I forbindelse med et medlem af bestyrelsen eller direktionens indtræden i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed skal vedkommende meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i det foreslåede stk. 1, nr. 1-4 og 6, ligesom vedkommende skal give Finanstilsynet meddelelse, hvis forholdene som nævnt i det foreslåede stk. 1, nr. 2-4 og 6, efterfølgende skulle ændre sig.

Det følger af lovforslagets § 235, stk. 1 og 2, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmægler­selskab at afsætte en direktør eller påbyde et medlem af bestyrelsen i et fondsmægler­selskab at nedlægge sit

hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter det foreslåede stk. 1, vurderes ikke at kunne bestride stillingen eller hvervet.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed at afsætte en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed om at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende efter det foreslåede stk. 1, ikke kan bestride stillingen eller hvervet.

Har en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage virksomhedens tilladelse. Finanstilsynet kan endvidere inddrage virksomhedens tilladelse, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud om at nedlægge sit hverv, jf. lovforslagets § 235, stk. 7.

Til § 76

Den gældende § 64 a i lov om finansiel virksomhed indeholder et krav om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende virksomhed.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse. Bestemmelsen implementerer artikel 91, stk. 2, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II. En tilladelse til at yde investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter er betinget af, at et fondsmæglerselskab og dets ledelsesorgan opfylder bestemmelserne i artikel 88 og 91, i CRD IV, der vedrører ledelsesordninger og ledelsesorganet. Dette følger af artikel 9, stk. 1, i MiFID II.

Den foreslåede § 76 fastsætter, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i den pågældende fondsmæglerselskab. Ledelsesmedlemmet skal løbende vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv. Vurderingen skal inddrage fondsmæglerselskabet størrelse, organisation og kompleksitet.

Det foreslås i § 76, 1. pkt., at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem i det pågældende fondsmæglerselskab.

Det foreslås i § 76, 2. pkt. at ledelsesmedlemmet løbende skal vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv.

Et medlem af bestyrelsen og direktionen skal således med regelmæssige mellemrum vurdere, hvilket tidsforbrug, der er påkrævet, for at vedkommende kan varetage det pågældende hverv eller stilling på forsvarlig vis, og dermed om vedkommende har afsat den fornødne tid.

Det foreslås i § 76, 3. pkt., at vurderingen skal inddrage fondsmæglerselskabets størrelse, organisation og kompleksitet.

Vurderingen af, hvad der må anses for at udgøre tilstrækkelig tid til at varetage et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør, skal foretages med udgangspunkt i hvervet eller stillingen i det konkrete fondsmæglerselskab og med udgangspunkt i den pågældende person, som bestrider hvervet eller stillingen. Det tidsforbrug, som er nødvendigt til varetagelse af en stilling i ét fondsmæglerselskab, kan være et ganske andet end det, der kræves til varetagelse af en lignende stilling i et andet fondsmæglerselskab, ligesom tidsforbruget forbundet med en stilling kan variere afhængigt af, hvem der bestrider stillingen, herunder hvilke kvalifikationer og erfaringer m.v. den pågældende har.

Ved tilstrækkelig tid til at varetage et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør forstås derfor den tid, som den pågældende forventeligt må skulle anvende til at varetage det pågældende hverv eller den pågældende stilling i det konkrete fondsmæglerselskab på forsvarlig vis.

I forbindelse med vurderingen af, om et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som bestyrelsesmedlem eller sin stilling som direktør, vil vedkommendes øvrige erhvervsmæssige forpligtelser skulle inddrages, herunder antallet og omfanget af den pågældendes øvrige direktør- og bestyrelsesposter.

ESMA og EBA har i fællesskab vedtaget retningslinjer EBA/GL/2017/12 af 26. september 2017 om vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og indehavere af nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU. Finanstilsynet kan i forbindelse med en vurdering af, om et ledelsesmedlem har afsat tilstrækkelig tid til varetagelsen af sit hverv, inddrage retningslinjerne i det omfang, inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den virksomhed, hvori den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 215, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om et medlem af direktionen eller bestyrelsen har afsat tilstrækkelig tid til varetagelse af sit hverv tage hensyn til, i hvilken type af fondsmæglerselskab, den pågældende besidder en direktions- eller bestyrelsespost.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil kunne straffes efter lovforslagets § 254, stk. 2, nr. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskabet. Den strafbare handling vil eksempelvis bestå i, at medlemmet af bestyrelsen eller direktionen ikke har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv eller sin stilling i fondsmæglerselskabet og ikke kan redegøre over for Finanstilsynet, at vedkommende løbende har foretaget en vurdering heraf.

Til § 77

Den gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed indeholder krav om, at finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder, skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder personalemæssige og økonomiske ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 77 fastsætter, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen. Den foreslåede bestemmelse finder ikke alene anvendelse for fondsmæglerselskaber, men også for fondsmæglerholdingvirksomheder med henblik på at sikre en forsvarlig ledelse af den koncern, hvori fondsmæglerselskaber indgår.

Bestemmelsen gennemfører artikel 91, stk. 9, i CRD IV, der finder anvendelse på fondsmæglerselskaber. Dette følger af artikel 9, stk. 1, i MiFID II, hvorefter en tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter er betinget af, at et fondsmæglerselskab og dets ledelsesorgan opfylder bestemmelserne i artikel 88 og 91 i CRD IV.

Det foreslås i § 77, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have personalemæssige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal gives tilstrækkelige muligheder for introduktions- og efteruddannelseskurser. Dette kan bl.a. være relevant i situationer, hvor nye medlemmer af bestyrelsen og direktionen tiltræder og gennemgår introduktionsforløb eller andre interne kurser.

Formålet med bestemmelsen er at understøtte bestyrelsens arbejde med at sikre, at bestyrelsens medlemmer samlet set har en tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter, herunder de risici, der er forbundet med virksomhedens aktiviteter, jf. lovforslagets § 78, samt at direktionen har den fornødne viden og erfaring til at varetage den daglige ledelse af virksomheden. Hvis bestyrelsen finder, at ændringer i virksomhedens forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer eller direktionens kompetencer, skal virksomheden sikre, at der afsættes de fornødne ressourcer hertil. Hvis bestyrelsen i øvrigt finder, at den har brug for at supplere de tilstedeværende kompetencer i bestyrelsen eller direktionen, og at dette ville kunne opnås ved efteruddannelseskurser, skal virksomheden sikre, at der afsættes de fornødne ressourcer hertil.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 215, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en virksomhed lever op til kravene tage hensyn til, hvilken virksomhed vurderingen vedrører. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage retningslinjerne på området fra såvel EBA og ESMA, i det omfang Finanstilsynet finder inddragelse af retningslinjerne relevant.

ESMA og EBA har i fællesskab vedtaget retningslinjerne EBA/GL/2017/12 af 26. september 2017 om vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og indehavere af nøgelfunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU, der bl.a. præciserer, hvad der forstås ved tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. artikel 91, stk. 9, i direktiv 2013/36/EU.

Til § 78

Den gældende § 70 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 4 et krav til, at bestyrelsen for en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 78, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Det er bestyrelsens hovedopgave at fastlægge de overordnede og strategiske rammer for fondsmæglerselskabet og dens aktiviteter, jf. princippet i § 115 i selskabsloven. Det indebærer, at bestyrelsen skal beslutte virksomhedens forretningsmodel, herunder vurdere fondsmæglerselskabets risikoprofil og kapitalgrundlag, jf. lovforslagets § 67, stk. 1 og 3. På baggrund heraf vil bestyrelsen skulle vedtage relevante politikker på de væsentlige områder samt fastsætte skriftlige retningslinjer for direktionens arbejde, jf. lovforslagets § 67, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen har pligt til løbende at vurdere, om bestyrelsen samlet set besidder den nødvendige viden og erfaring til at sikre en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet og håndtering af dens risici.

Den viden og erfaring, som bestyrelsen som minimum skal besidde, indebærer eksempelvis, at den skal være i stand til at udfordre direktionen på en konstruktiv måde, herunder stille relevante spørgsmål til direktionen og forholde sig kritisk til svarene.

Uanset et fondsmæglerselskabs forretningsmodel må det forventes, at medlemmerne af bestyrelsen samlet set har den fornødne grundviden om de lovgivningsmæssige rammer for ledelse af virksomheden, likviditet etc.

Ud over den fornødne grundviden kan der være særlige forhold, der kræver en særskilt viden. Eksempelvis kan en forretningsmodel med særligt specialiserede produkter nødvendiggøre særlige specialiserede kompetencer i bestyrelsen. Bestyrelsen vil løbende skulle vurdere, om ændringer i fondsmæglerselskabets forretningsmodel eller risikoprofil giver anledning til at supplere bestyrelsens samlede kompetencer.

Ved tilsyn med overholdelse af bestemmelsen, jf. lovforslagets § 215, vil Finanstilsynet i forbindelse med vurderingen af, om en bestyrelse samlet har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, tage hensyn til, i hvilken virksomhed, bestyrelsen sidder.

ESMA og EBA har i fællesskab vedtaget retningslinjer EBA/GL/2017/12 af 26. september 2017 om vurdering af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og indehavere af nøglefunktioner i henhold til direktiv 2013/36/EU og direktiv 2014/65/EU. Finanstilsynet kan i forbindelse med en sådan vurdering inddrage retningslinjerne i det omfang inddragelse af retningslinjerne er relevant i forhold til den type virksomhed.

Den gældende § 73 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at hvervet som bestyrelsesmedlem eller medlem af repræsentantskabet i en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, som udgangspunkt er uforeneligt med stillingen som direktør i den pågældende virksomhed. Det samme gælder for hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 79 fastsætter, at hvervet som bestyrelsesmedlem eller som medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab ikke kan forenes med stillingen som direktør i det pågældende fondsmæglerselskab. Dog kan bestyrelsen i en direktørs forfald midlertidigt beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet, hvor et sådant findes, som direktør. Den pågældende kan i så fald ikke udøve stemmeret i de nævnte organer. Hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef kan ikke forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at hvervet som bestyrelsesmedlem eller som medlem af repræsentantskabet i et fondsmæglerselskab ikke kan forenes med stillingen som direktør i det pågældende fondsmæglerselskab.

Den foreslåede bestemmelse fraviger selskabslovens § 111, stk. 1, nr. 1, hvorefter direktionen i et kapitalselskab kan bestå af en eller flere personer blandt bestyrelsens egne medlemmer. Bestemmelsen har til formål at hindre interessekonflikter samt sikre bestyrelsens eller repræsentantskabets uafhængighed og tilsyn med direktionen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at bestyrelsen dog i en direktørs forfald midlertidigt kan beskikke et af sine medlemmer eller et medlem af repræsentantskabet som direktør.

Hvis der midlertidigt skal bestikkes et af bestyrelsesmedlem eller et medlem af repræsentantskabet som direktør, skal der være tale om en situation, hvor direktøren i en midlertidig periode ikke kan varetage sine opgaver som direktør.

For at kunne gøre brug af den foreslåede bestemmelse, skal der være tale om en akut situation, og fondsmæglerselskabet skal tage skridt til at få situationen afklaret. Det vil eksempelvis kunne være tilfælde, hvor en direktør opsiger sin stilling. Et fondsmæglerselskab vil i et sådant tilfælde midlertidigt kunne indsætte et bestyrelsesmedlem eller et medlem af repræsentantskabet som direktør. Fondsmæglerselskabet er dog samtidig tvunget til at tage skridt mod at ansætte en ny permanent direktør.

Bestemmelsen tænkes også anvendt i tilfælde, hvor en direktør eksempelvis er sygemeldt. Der vil under sådanne omstændigheder kunne indsættes en midlertidig direktør efter reglerne i den foreslåede bestemmelse, hvis sygdomsforløbet er midlertidigt. Fondsmæglerselskabet er dog pålagt at tage skridt mod at ansætte en ny permanent direktør, hvis det bliver fastlagt, at det ikke vil være muligt for den sygemeldte direktør at vende tilbage til sin stilling.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at et bestyrelsesmedlem eller et medlem af repræsentantskabet i så fald ikke kan udøve stemmeret i de nævnte organer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den midlertidige direktør således ikke vil kunne udøve stemmeret i sin egenskab af medlem af bestyrelsen eller repræsentantskabet, så længe personen er beskikket som direktør. Bestemmelsen har til formål at hindre interessekonflikter samt sikre bestyrelsens eller repræsentantskabets uafhængighed og tilsyn med direktionen.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, skal kunne straffes efter lovforslagets § 254, *stk. 1, nr. 1*. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er efter omstændighederne bestyrelsesmedlemmet eller medlemmet af repræsentantskabet og fondsmæglerselskabet. Den strafbare handling vil bestå i, at et medlem af bestyrelsen eller repræsentantskabet på samme tid varetager stillingen som direktør i det pågældende fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvervet som intern revisionschef og vicerevisionschef ikke kan forenes med hvervet som bestyrelsesmedlem.

Den foreslåede bestemmelse skal hindre, at den interne revisionschef og vicerevisionschef via medlemskab af bestyrelsen får en dobbeltrolle i et fondsmæglerselskab, der kan være skadelig for fondsmæglerselskabet grundet manglende uafhængighed og interessekonflikter.

Den interne revisionschef ansættes af og refererer til fondsmæglerselskabets bestyrelse. Bestyrelsen skal endvidere godkende funktionsbeskrivelsen for intern revision. Funktionsbeskrivelsen indeholder bestemmelser om den interne revisions bemanning og budget.

Bestemmelsen gælder kun for et bestyrelsesmedlem. Den hindrer således ikke, at et medlem af repræsentantskabet kan være intern revisionschef eller vicerevisionschef i et fondsmæglerselskab.

Den interne revisionscheffs er ikke hindret i sin adgang til at indkalde til og deltage i bestyrelsesmøder i sin egenskab af intern revisionschef, jf. den lovforslagets i § 69, stk. 1, 3. og 4. pkt.

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede stk. 2, skal kunne straffes efter lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1. Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er efter omstændighederne bestyrelsesmedlemmet eller fondsmæglerselskabet. Den strafbare handling vil bestå i at medlemmet af bestyrelsen på samme tid varetager hvervet som intern revisionschef eller vicerevisionschef i det pågældende fondsmæglerselskab.

Til § 80

Den gældende § 80 a i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om nedsættelse af et nomineringsudvalg i bl.a. fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om krav til nomineringsudvalgets sammensætning og opgaver.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er tilsigtet en materiel ændring med den foreslåede bestemmelse i den forstand, at der følger en anden tærskelværdi for nedsættelse af et nomineringsudvalg.

Bestemmelsen gennemfører artikel 88, stk. 2, i CRD IV, jf. artikel 9, stk. 1, i MiFID II. En tilladelse til at yde investeringsservice og udførelse af investeringsaktiviteter er betinget af, at et fondsmæglerselskab og dets ledelsesorgan opfylder bestemmelserne i artikel 88 og 91 i CRD IV, der vedrører ledelsesordninger og ledelsesorganet. Dette følger af artikel 9, stk. 1, i MiFID II.

Den foreslåede § 80 fastsætter, at fondsmæglerselskaber af en vis størrelse skal nedsætte et nomineringsudvalg. Den foreslåede bestemmelse indeholder endvidere krav til nomineringsudvalgets sammensætning og opgaver.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab skal nedsætte et nomineringsudvalg, hvis virksomhedens værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, jf. dog *stk. 2*.

Tidligere skulle et fondsmæglerselskab nedsætte et nomineringsudvalg, hvis fondsmæglerselskabet havde kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked, eller hvis fondsmæglerselskabet i de to seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit havde haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Grænsen for nedsættelse af et nomineringsudvalg bliver imidlertid ændret med det foreslåede *stk. 1*, så et fondsmæglerselskab skal nedsætte et nomineringsudvalg, hvis fondsmæglerselskabet har en værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver, der i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår. Den nye grænse bliver derved ensrettet med grænsen for nedsættelse af bestyrelsesudvalg i fondsmæglerselskaber. Grænsen for nedsættelse af et nomineringsudvalg svarer til grænsen for nedsættelse af et aflønningsudvalg og et risikoudvalg i et fondsmæglerselskab.

Nomineringsudvalget skal sikre, at fondsmæglerselskabets bestyrelse har det fornødne grundlag for at sikre, at bestyrelsen løbende besidder den påkrævede viden, faglige kompetence og erfaring, jf. lovforslagets § 78.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab ikke er forpligtet til at nedsætte et nomineringsudvalg, hvis fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at et fondsmæglerselskab, hvis værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, ikke er forpligtet til at nedsætte et nomineringsudvalg, hvis fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab som fastsat i artikel 12, *stk. 1*, i IFR.

Fondsmæglerselskaber anses i medfør af artikel 12, stk. 1, i IFR således for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller fondsmæglerselskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Det foreslås i *stk. 3*, at formanden og de øvrige medlemmer af nomineringsudvalget være medlem af bestyrelsen i det pågældende fondsmæglerselskab.

Den foreslåede bestemmelse stiller krav om, at både formand og de øvrige medlemmer af nomineringsudvalget skal findes blandt bestyrelsens medlemmer, sikrer, at nomineringsudvalgets opgaver forankres hos en gruppe af bestyrelsens medlemmer, der med sin viden om og erfaring med bestyrelsens arbejde og forståelse for det pågældende fondsmæglerselskabs forhold har et godt udgangspunkt til eksempelvis at nominere egnede kandidater til en bestyrelsespost i fondsmæglerselskabet.

Bestyrelsesmedlemmer, der er medlem af nomineringsudvalget, må ikke samtidig være medlem af direktionen i det pågældende fondsmæglerselskab. Det følger af lovforslagets § 79, hvoraf det bl.a. følger, at hvervet som bestyrelsesmedlem ikke er foreneligt med stillingen som direktør i et fondsmæglerselskab.

Det er op til det enkelte fondsmæglerselskab at indordne sig på en måde, der er betryggende, og som lever op til de krav, der gælder for både nomineringsudvalget og risikoudvalget, jf. lovforslagets § 81. Fondsmæglerselskabets bestyrelse kan således vælge at sammensætte de to udvalg på en måde,

som indebærer, at der er personsammenfald mellem medlemmerne af de pågældende udvalg. Dette ændrer dog hverken på kravene til kompetencer eller opgaveporteføljen for de enkelte udvalg.

Fondsmæglerselskabet kan i sammensætningen af nomineringsudvalget inddrage retningslinjer fra EBA og ESMA i det omfang de foreligger, og i det omfang retningslinjerne er relevante i forhold til fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 4*, at nomineringsudvalget skal forestå det i nr. 1-6 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at opgaverne for nomineringsudvalget følger i nr. 1-6. Der er i vidt omfang tale om opgaver, som er en del af bestyrelsens samlede ansvarsområde, men nomineringsudvalget har en selvstændig forpligtelse til at forestå disse forhold. Bestyrelsen og dermed også nomineringsudvalget skal varetage fondsmæglerselskabets interesser ved udførelsen af udvalgets opgaver. Nomineringsudvalget skal derfor løbende sikre, at bestyrelsens arbejde og beslutningsproces ikke domineres af enkelte interessenters interesser, hvilket kan være skadeligt for fondsmæglerselskabet som sådan.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at nomineringsudvalget skal foreslå kandidater til valg til bestyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer krav om, at nomineringsudvalget foreslår potentielle kandidater til den samlede bestyrelse, som herefter kan vælge at indstille kandidaterne til valg på generalforsamlingen.

Medlemmer af bestyrelsen vælges af generalforsamlingen eller af repræsentantskabet, men det er ofte den siddende bestyrelse, der indstiller nye kandidater, når der er valg til bestyrelsen i et fondsmæglerselskab. Når bestyrelsen præsenterer en ny kandidat for generalforsamlingen eller repræsentantskabet, bør generalforsamlingen henholdsvis repræsentantskabet være bevidst om, hvilken viden og erfaring den enkelte kandidat har, og hvorfor denne viden og erfaring er relevant for bestyrelsens fremtidige arbejde.

Udover at bestyrelsen skal have en række individuelle faglige kompetencer, er det vigtigt at sikre en mangfoldighed i sammensætningen af bestyrelsen, som er med til at sikre, at flere vinkler på samme

sag overvejes, og at alle interesser i bestyrelsen tilgodeses. Dette behov er i et vist omfang sikret med reglerne om medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, men også andre elementer kan medvirke til at sikre en fyldestgørende behandling af alle emner i bestyrelsen, herunder reglerne om fastlæggelse af en mangfoldighedspolitik i bestyrelsen.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at nomineringsudvalget skal opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for, hvordan måltallet opnås.

Det følger af lovforslagets § 71, at bestyrelsen i visse større fondsmæglerselskaber har pligt til at fastsætte måltal og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondsmæglerselskabets øvrige ledelsesniveauer. I de fondsmæglerselskaber, som har nedsat et nomineringsudvalg, påhviler pligten til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen dog nomineringsudvalget, jf. lovforslagets § 71, stk. 6.

Efter bestemmelsen pålægges nomineringsudvalget en særskilt forpligtelse til at fastsætte måltallet og udarbejde politikken for så vidt angår bestyrelsens sammensætning.

Et køn er underrepræsenteret, hvis det udgør mindre end 40 pct. Det er i den forbindelse uden betydning, hvilket køn, der udgør mindre end 40 pct. Nomineringsudvalget har således ikke en pligt til at opstille måltallet eller udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, når bestyrelsen har opnået en kønsfordeling, hvor intet af de to køn er repræsenteret med under 40 pct.

Nomineringsudvalget vil være omfattet af henholdsvis kravet om opstilling af måltal og kravet om udarbejdelse af en politik, hvis kønsfordelingen ændrer sig, så et af kønnene bliver underrepræsenteret. Nomineringsudvalget skal således hurtigst muligt sørge for at opstille et måltal og udarbejde en politik, der tager højde for den nye kønsfordeling.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at nomineringsudvalget skal fastlægge en politik for mangfoldighed i bestyrelsen, der fremmer tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer.

Nomineringsudvalget er dermed forpligtet til at fastlægge en mangfoldighedspolitik, der fremmer en tilstrækkelig diversitet i kvalifikationer og kompetencer blandt bestyrelsens medlemmer. I fondsmæglerselskaber, der ikke har nedsat et nomineringsudvalg, påhviler denne forpligtelse til at fastlægge en mangfoldighedspolitik fondsmæglerselskabets bestyrelse, jf. lovforslagets § 71, stk. 1.

En mangfoldighedspolitik bør indeholde en beskrivelse af, hvordan fondsmæglerselskabet vil sikre mangfoldighed i bestyrelsen, ved eksempelvis at sikre en rekruttering, der tiltrækker kandidater med en bred vifte af kvalifikationer og kompetencer til bestyrelsen. En mangfoldighedspolitik bør angive, hvilke kvalifikationer og kompetencer der er relevante at tillægge vægt ved udpegning af kandidater til bestyrelsen.

Disse kvalifikationer og kompetencer kan være opnået på baggrund af den enkelte kandidats uddannelsesmæssige, erhvervmæssige eller personlige erfaring. Det er det enkelte nomineringsudvalg, der skal fastlægge, hvad det finder bedst egnet for det pågældende fondsmæglerselskab til at fremme mangfoldigheden i bestyrelsen.

Nomineringsudvalget skal, udover at fastlægge en politik for mangfoldighed, løbende og mindst én gang årligt vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne mangfoldighed og rapportere til bestyrelsen herom, jf. det foreslåede stk. 4, nr. 5.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 4*, at nomineringsudvalget løbende og mindst én gang årligt skal vurdere bestyrelsens størrelse, struktur, sammensætning og resultater i forhold til de opgaver, der skal varetages, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen skal vurdere, om dens arbejde foregår på en hensigtsmæssig måde, herunder om sammensætningen af bestyrelsen og strukturer og processer for arbejdet i bestyrelsen er egnet til at varetage de opgaver, der påhviler bestyrelsen. Nomineringsudvalget skal i den forbindelse vurdere, om der er behov for ændringer, og forelægge dette for den samlede bestyrelse.

Nomineringsudvalget skal således vurdere, om bestyrelsens størrelse er hensigtsmæssig i forhold til de opgaver, der skal varetages. Som eksempel på, hvornår en bestyrelsens størrelse kan være uhensigtsmæssig, kan nævnes det tilfælde, hvor bestyrelsen består af for mange medlemmer, hvorved bestyrelsens arbejdsprocesser bliver for langtrukne, eller det tilfælde, hvor bestyrelsen består af for få medlemmer, så opgavevaretagelsen kan påvirkes af, at der er for få til at løfte arbejdsbyrden. Nomineringsudvalget skal endvidere vurdere sammensætningen af bestyrelsen, herunder om sammensætningen af bestyrelsens medlemmer påvirker bestyrelsens opgavevaretagelse på en uhensigtsmæssig måde. Ved sammensætning forstås bl.a. både sammensætningen af konkrete personer og kompetencesammensætningen.

Det kan være personlige forhold hos en eller flere af bestyrelsens medlemmer, der har en uhensigtsmæssig virkning på bestyrelsens opgavevaretagelse. Derfor skal nomineringsudvalget efter det foreslåede stk. 6, også løbende sikre, at bestyrelsens beslutningstagen ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe personer på en måde, der skader et fondsmæglerselskabs interesser som helhed.

Nomineringsudvalget skal vurdere bestyrelsens resultater set i forhold til de opgaver, som bestyrelsen skal varetage, herunder vurdere, om ændringer i bestyrelsen og dens måde at arbejde på ville kunne forbedre de resultater, som bestyrelsen har opnået.

Nomineringsudvalget skal også vurdere bestyrelsens struktur i forhold til dens arbejdsopgaver, herunder vurdere, om bestyrelsens opgavevaretagelse kunne struktureres på en mere hensigtsmæssig måde. Dette kan bl.a. omfatte omstruktureringer til gavn for bestyrelsens arbejdsprocesser eksempelvis i forhold til beslutningsprocesser, rapporteringskrav m.v.

Nomineringsudvalget skal rapportere til den samlede bestyrelse, når udvalget har foretaget en vurdering efter det foreslåede stk. 4, nr. 4, uanset om udvalget anbefaler ændringer til bestyrelsen.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 5*, at nomineringsudvalget løbende og mindst én gang årligt skal vurdere, om den samlede bestyrelse har den fornødne kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring og om det enkelte bestyrelsesmedlem lever op til kravene i § 70, og rapportere og fremsætte anbefalinger til eventuelle ændringer herom til den samlede bestyrelse.

Vurderingen af, om bestyrelsen besidder den fornødne viden, faglige kompetence og erfaring, bør tage udgangspunkt i en vurdering af fondsmæglerselskabets forretningsmodel og de hermed forbundne risici. På baggrund af dette skal nomineringsudvalget vurdere, hvilke kompetencer der er nødvendige at have blandt bestyrelsens medlemmer, for at bestyrelsen samlet set kan varetage ledelsen af det pågældende fondsmæglerselskab på forsvarlig vis. Ved at sammenholde disse kompetencer med dem, der samlet set er til stede blandt den siddende bestyrelse, kan nomineringsudvalget vurdere, om den samlede bestyrelses viden og erfaring er tilstrækkelig til at drive fondsmæglerselskabet på forsvarlig vis.

Såfremt nomineringsudvalget finder, at bestyrelsens viden og erfaring ikke er tilstrækkelig til at lede fondsmæglerselskabet på forsvarlig vis, skal nomineringsudvalget anbefale ændringer til bestyrelsen. Nomineringsudvalget kan i den forbindelse anbefale, at bestyrelsens kompetencer suppleres inden for nogle nærmere angivne områder. Nomineringsudvalgets anbefaling kan eksempelvis indeholde en angivelse af, om bestyrelsens kompetencer efter udvalgets vurdering kan suppleres ved efteruddannelse til de siddende bestyrelsesmedlemmer, eller om bestyrelsen skal suppleres med nye medlemmer, som besidder de pågældende kompetencer.

Det er bestyrelsen, som har ansvaret for at sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici, jf. lovforslagets § 78. Det er således også bestyrelsen, der træffer beslutning om, hvorvidt dens kompetencer skal suppleres, og hvorledes dette i givet fald skal ske.

Nomineringsudvalget skal endvidere løbende og mindst én gang årligt vurdere, om det enkelte medlem af bestyrelsen lever op til kravene i lovforslagets § 75 om egnethed og hæderlighed, og udvalget skal på den baggrund rapportere til bestyrelsen. Nomineringsudvalgets vurdering af det enkelte medlem har til formål at sikre, at alle bestyrelsens medlemmer fortsat opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, herunder ved at vurdere, om der er indtrådt forhold, som kan ændre grundlaget for vurderingen af, om et medlem skal anses for at være egnede og hæderlige.

Når en person bl.a. tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem i et fondsmæglerselskab, påser Finanstilsynet, om vedkommende opfylder kravene i lovforslagets § 75 om egnethed og hæderlighed. Disse

krav skal være opfyldt på tiltrædelsestidspunktet og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen. Medlemmer af bestyrelsen er derfor forpligtet til at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er nævnt i lovforslagets § 75, stk. 1, i forbindelse med deres indtræden i virksomhedens ledelse og efterfølgende, hvis forholdene ændres. Det er det enkelte bestyrelsesmedlem, der er forpligtet til at meddele Finanstilsynet, hvis der på et tidspunkt, efter at vedkommende er blevet godkendt som egnet og hæderlig, sker ændringer i de forhold, som er omfattet af lovforslagets § 75, stk. 1. Fondsmæglerselskabet er forpligtet til at påse, at bestyrelsesmedlemmerne i fondsmæglerselskabet til enhver tid overholder forholdene som nævnt i lovforslagets § 75, stk. 1, jf. § 75, stk. 3. Bliver et fondsmæglerselskab bekendt med, at forholdene nævnt i § 75, stk. 1 er ændret for et bestyrelsesmedlem, og er dette af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskabet, er fondsmæglerselskabet forpligtet til hurtigst muligt at meddele Finanstilsynet, hvilke oplysninger der er ændret, jf. lovforslagets § 104, stk. 1, 2. pkt. Det er fortsat Finanstilsynet, der påser, at medlemmer af bestyrelsen i fondsmæglerselskaber lever op til kravene i lovforslagets § 75.

Nomineringsudvalget skal orientere den samlede bestyrelse om resultatet af nomineringsudvalgets, uanset om udvalget anbefaler ændringer til bestyrelsen.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 6* at nomineringsudvalget løbende skal gennemgå bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af medlemmer af direktionen, hvis en sådan politik er udarbejdet, og fremsætte anbefalinger til bestyrelsen herom.

Eventuelle anbefalinger til bestyrelsens politik for udvælgelse og udnævnelse af direktionsmedlemmer, som nomineringsudvalget måtte have på baggrund af denne gennemgang, skal forelægges for den samlede bestyrelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at foreslår nomineringsudvalget kandidater valgt til bestyrelsen, skal nomineringsudvalget udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til den bestemte post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil.

På denne måde bliver det klart for den siddende bestyrelse og eventuelle nye medlemmer, hvad der forventes af ressourceforbrug fra det enkelte medlem.

Beskrivelsen skal således angive de funktioner, som er knyttet til en bestemt bestyrelsespost, og de kvalifikationer, som posten kræver. Disse kvalifikationer kan både vedrøre mere generelle kvalifikationer, som er nødvendige at besidde for at kunne varetage hvervet som bestyrelsesmedlem i det pågældende fondsmæglerselskab og eventuelle mere specifikke kvalifikationer, som et nyt bestyrelsesmedlem skal besidde, fordi bestyrelsens samlede kompetencer skal suppleres.

Det foreslås i *stk. 6*, at nomineringsudvalget løbende skal sikre, at bestyrelsens beslutningstagning ikke domineres af en enkelt person eller af en lille gruppe af personer på en måde, der skader det pågældende fondsmæglerselskabs interesser som helhed.

Bestyrelsen er et kollektivt organ, der kollektivt besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå fondsmæglerselskabet aktiviteter og de hermed forbundne risici. Det er derfor vigtigt, at bestyrelsen træffer beslutning som et kollektiv, hvor alle bestyrelsens medlemmer har mulighed for at deltage i behandlingen af bestyrelsesanliggender.

Nomineringsudvalget har til opgave at vurdere, om bestyrelsens sammensætning skaber en sådan dynamik, at bestyrelsens behandling af sager m.v. reelt set domineres af et enkelt bestyrelsesmedlem eller en lille gruppe af bestyrelsesmedlemmer på en måde, der skader fondsmæglerselskabs interesser som helhed. Dette kan eksempelvis være i tilfælde, hvor dynamikken i bestyrelsen medfører, at nogle bestyrelsesmedlemmers viden og erfaring ikke bliver inddraget i et tilstrækkeligt omfang i forbindelse med behandling af sager, hvor denne viden og erfaring er relevant.

Det foreslås i *stk. 7*, at nomineringsudvalget skal have mulighed for at udnytte alle de ressourcer, som udvalget skønner nødvendige, herunder eksternt rådgivning, og det pågældende fondsmæglerselskab skal sikre, at nomineringsudvalget har tilstrækkelige økonomiske ressourcer hertil.

Et nomineringsudvalg har til opgave at sikre, at de i *stk. 4*, nr. 1-6, nævnte emner behandles indgående, hvorfor det er af afgørende betydning, at nomineringsudvalget har mulighed for at anvende de fornødne ressourcer til at udføre deres arbejde. Den foreslåede bestemmelse pålægger således fondsmæglerselskabet et ansvar for at sikre, at et nomineringsudvalg kan få de nødvendige ressourcer hertil, herunder økonomiske ressourcer.

Bestemmelsen har ikke til hensigt at ændre på reglerne om tavshedspligt i lovforslagets §§ 112 og 113, som gælder fuldt ud ved brug af eksterne konsulenter.

Til § 81

Den gældende § 80 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om nedsættelse af et risikoudvalg i bl.a. fondsmæglerselskaber. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om krav til risikoudvalgets sammensætning og opgaver.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er tilsigtet en materiel ændring med den foreslåede bestemmelse i den forstand, at der følger en anden tærskelværdi for nedsættelse af et risikoudvalg.

Bestemmelsen gennemfører artikel 28, stk. 4 og 5, i IFD, hvorefter fondsmæglerselskaber af en vis størrelse skal nedsætte et risikoudvalg sammensat af medlemmer fra bestyrelsen med passende kendskab, faglige kompetence og ekspertise til at forstå, håndtere og overvåge fondsmæglerselskabets risikostrategi og risikovillighed. Risikoudvalget har til opgave at rådgive bestyrelsen om fondsmæglerselskabets overordnede risikovillighed og -strategi samt bistå bestyrelsen med at overvåge direktionens gennemførelse af denne strategi. Det følger af artikel 28, stk. 5, i IFD, at risikoudvalget skal have adgang til oplysninger om de risici, som fondsmæglerselskaber er eller kan blive eksponeret mod.

Den foreslåede § 81 fastsætter, at fondsmæglerselskaber af en vis størrelse skal nedsætte et risikoudvalg. Den foreslåede bestemmelse indeholder endvidere krav til risikoudvalgets sammensætning og opgaver.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskaber skal nedsætte et risikoudvalg, hvis fondsmæglerselskabets værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, jf. dog stk. 2.

Grænsen for nedsættelse af et risikoudvalg følger af artikel 32, stk. 4, litra a, jf. artikel 28, stk. 4, i IFD. Nedsættelse af et risikoudvalg skal bevirke, at bestyrelsen i fondsmæglerselskabet har det fornødne grundlag for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som fondsmæglerselskabets er eller kan blive eksponeret for. Risikoudvalget vil komme til at udøve et vigtigt stykke arbejde.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab ikke er forpligtet til at nedsætte et risikoudvalg, hvis fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab. Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 25, stk. 1, i IFD hvorefter afdeling 2 i direktivet ikke finder anvendelse, hvis et fondsmæglerselskab på grundlag af artikel 12, stk. 1, i IFR fastslår, at det opfylder alle betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab fastsat heri.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at et fondsmæglerselskab, hvis værdi af balanceførte og ikke-balanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, ikke er forpligtet til at nedsætte et risikoudvalg, hvis fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR.

Fondsmæglerselskaber anses i medfør af artikel 12, stk. 1, i IFR således for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringservice og –aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller fondsmæglerselskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringservice på mindre end 30 mio. euro.

Det foreslås i *stk. 3*, at formanden og de øvrige medlemmer af risikoudvalget skal være medlem af bestyrelsen i det pågældende fondsmæglerselskab og skal have den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge fondsmæglerselskabets risici.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at risikoudvalgets opgaver forankres blandt medlemmerne af bestyrelsen, der med sin viden om og erfaring med bestyrelsens arbejde og forståelse for det pågældende fondsmæglerselskabs forhold kan tage stilling til de risici, som virksomheden er udsat for, herunder hvordan disse skal håndteres.

Formanden og medlemmerne af risikoudvalget skal have den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge fondsmæglerselskabets risici. Ved nedsættelse af risikoudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af risikoudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige for at forstå samtlige af de risici, som gør sig gældende for det pågældende fondsmæglerselskab.

Et fondsmæglerskabs bestyrelse, der er forpligtet til at nedsætte to eller flere udvalg bestående af medlemmer af bestyrelsen, jf. eksempelvis lovforslagets § 80, kan sammensætte disse på en måde, som indebærer, at der er personsammenfald mellem medlemmerne af de pågældende udvalg. Det ændrer dog hverken på kravene til kompetencer eller opgaveporteføljen for de enkelte udvalg.

Det foreslås i *stk. 4*, at risikoudvalget skal forestå det i nr. 1-4 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at opgaverne for risikoudvalget følger i nr. 1-4. Der er i vidt omfang tale om de opgaver, som risikoudvalget har ansvaret for at varetage. Opgaverne skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et overblik over et fondsmæglerselskabs faktiske risikobillede, og som derved skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen er bevidst om risici, når der træffes forretningsmæssige beslutninger i bestyrelsen.

Det skal understreges, at det, uanset nedsættelsen af et risikoudvalg, er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for styring af fondsmæglerselskabets risici, jf. lovforslagets § 67, stk. 1, nr. 2 og 3, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde.

Det er af stor betydning, at en bestyrelse løbende har fokus på fondsmæglerselskabets risikoprofil både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger. Risikoudvalget skal derfor løbende danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til forretningsmodellen for fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at risikoudvalget skal rådgive bestyrelsen om fondsmæglerselskabets overordnede nuværende og fremtidige risikoprofil og -strategi.

Risikoudvalgets rådgivning bør gives på baggrund af en grundig analyse af de risici, der har betydning for bestyrelsens beslutninger i forhold til justeringer af fondsmæglerselskabets forretningsmodel. Risikoudvalget skal i den forbindelse rådgive bestyrelsen om nødvendige tilpasninger af risikostategien, herunder tilpasninger som følge af ændringer i fondsmæglerselskabets forretningsmodel og tilpasninger, som nødvendiggøres af øvrige forhold, såsom markedsudviklingen m.v.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at risikoudvalget skal bistå bestyrelsen med at påse, at bestyrelsens risikostategi implementeres korrekt i organisationen.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at risikoudvalget skal deltage i overvågningen af, om et fondsmæglerselskabs risikostategi implementeres korrekt i fondsmæglerselskabet.

Risikoudvalget skal i den forbindelse sikre, at bl.a. de forretningsgange, arbejdsbeskrivelser m.v., der gælder for fondsmæglerselskabet, opdateres i forbindelse med, at der sker ændringer i virksomhedens risikostategi.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at risikoudvalget skal vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som fondsmæglerselskabet handler med, er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil, herunder om indtjeningen på produkterne og tjenesteydelserne afspejler risiciene herved, og udarbejde forslag til afhjælpning, hvis produkterne eller tjenesteydelserne og indtjeningen herved ikke er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at risikoudvalget tager særskilt stilling til de risici, der er forbundet med fondsmæglerselskabets udbud af finansielle produkter og tjenesteydelser.

Risikoudvalget skal vurdere, om de finansielle produkter og tjenesteydelser, som fondsmæglerselskabet handler med eller ønsker at handle med, er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil. Herunder skal risikoudvalget vurdere, om risiciene er acceptable, om produkterne kan håndteres af fondsmæglerselskabet og om den indtjening, som fondsmæglerselskabet kan få på produkterne, står mål med risiciene ved produkterne. Hvis produkternes risici og indtjening ikke er i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil, eller de ikke kan håndteres, skal risikoudvalget udarbejde forslag til afhjælpning. Dette kan eksempelvis betyde, at fondsmæglerselskabet helt undlader at handle med de pågældende produkter. Med produkter menes alle de produkter og produktgrupper, som fondsmæglerselskabet handler med, og som har en betydning for indtjeningen.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 4*, at risikoudvalget skal vurdere, om incitamenterne ved fondsmæglerselskabets aflønningsstruktur tager højde for fondsmæglerselskabets risici, kapital og likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunkterne herfor.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at risikoudvalget skal vurdere, om den aflønningsstruktur, der er valgt i fondsmæglerselskabet, tager højde for fondsmæglerselskabets risici, kapital, likviditet samt sandsynligheden for fortjeneste og tidspunktet herfor. Pligten ændrer ikke på de opgaver, der påhviler et eventuelt aflønningsudvalg i fondsmæglerselskabet, men risikoudvalget har en særlig forpligtelse på dette område. Risikoudvalgets endelige vurdering forelægges den samlede bestyrelse.

Det foreslås i *stk. 5*, at risikoudvalget skal have adgang til information om fondsmæglerselskabets risici, herunder hos risikostyringsfunktionen, og mulighed for at anvende ekstern rådgivning i det omfang, det er nødvendigt og relevant.

Risikoudvalget skal have adgang til al relevant information, herunder hos fondsmæglerselskabets risikostyringsfunktion, der skal medvirke til at sikre, at udvalget kan danne sig et overblik over fondsmæglerselskabets risici, som udvalget har behov for i relation til at kunne udføre sine opgaver.

Direktionen skal udpege en risikoansvarlig, der er ansvarlig for, at risikostyring i fondsmæglerselskabet sker på betryggende vis, herunder for at skabe et overblik over fondsmæglerselskabets risici og det samlede risikobillede. Fondsmæglerselskabets risikoansvarlige forestår fondsmæglerselskabets risikostyringsfunktion.

Risikostyringsfunktionen skal have et samlet overblik over fondsmæglerselskabet og fondsmæglerselskabets risikoeksponeringer med henblik på at kunne vurdere, om der er en betryggende styring heraf. Risikostyringsfunktionen skal sikre, at alle væsentlige risici i fondsmæglerselskabet, herunder risici, der går på tværs af fondsmæglerselskabets organisation, identificeres, måles, håndteres og rapporteres korrekt.

Det indebærer, at risikoudvalget skal have adgang til information fra dels de enheder i organisationen, der har information om fondsmæglerselskabets risici, og dels mulighed for at anvende ekstern rådgivning. Ekstern rådgivning kan anvendes, hvis det vurderes nødvendigt og relevant af udvalgets medlemmer.

Det foreslås i *stk. 6*, at risikoudvalget løbende skal vurdere og beslutte typen, mængden og frekvensen af information fra det pågældende fondsmæglerselskab, der skal tilgå udvalget.

Risikoudvalget skal således løbende tage stilling til omfanget og frekvensen af den information, som er nødvendigt for udvalgets arbejde og derfor skal tilgå udvalget.

Det er væsentligt for risikoudvalgets arbejde, at udvalget har den fornødne information fra alle dele af organisationen i fondsmæglerselskabet for, at udvalget kan varetage sine opgaver. Som følge heraf forpligter den foreslåede bestemmelse risikoudvalget til løbende at vurdere og beslutte typen, mængden og frekvensen af den information, som skal tilgå udvalget.

Til § 82

Den gældende § 76 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at en direktør ikke uden bestyrelsens godkendelse må indgå aftale mellem en finansielle virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, og

sig selv eller aftale mellem den finansielle virksomhed, herunder fondsmæglerselskabet, og tredje-
mand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod den finansielle virk-
somheds, herunder fondsmæglerselskabets.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sprog-
lige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 82 er et middel mod eventuelle interessekonflikter.

Det foreslås i § 82, at en direktør i et fondsmæglerselskab ikke uden bestyrelsens godkendelse må
indgå aftale mellem fondsmæglerselskabet og sig selv eller aftale mellem fondsmæglerselskabet og
tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig interesse, der kan være stridende mod fondsmægler-
skabets.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at beskytte mod interessekonflikter, således at en direktør
i et fondsmæglerselskab ikke indgår aftaler med eller på vegne af fondsmæglerselskabet i strid med
fondsmæglerselskabets interesser.

Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsen i fondsmæglerselskabet skal tage stilling til enhver aftale
mellem direktøren og fondsmæglerselskabet eller på vegne af fondsmæglerselskabet i forhold til tred-
jemand, hvor direktøren har en væsentlig personlig interesse. Det vil alene være et krav, at aftalen
kan stride imod fondsmæglerselskabets interesse. Derfor skal også aftaler, som ikke umiddelbart eller
tydeligt strider imod fondsmæglerselskabets interesse, godkendes af bestyrelsen, hvis der potentielt
kan være en interessekonflikt.

Bestemmelsen indeholder en implicit bagatelgrænse og vedrører derfor alene større dispositioner i
forhold til direktørens økonomiske forhold.

Bestyrelsens godkendelse vil skulle være udtrykkelig og indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol.
Der er fastsat nærmere regler om bestyrelsens forhandlingsprotokol i lovforslagets § 69, stk. 3, der
bestemmer, at der over forhandlingerne i bestyrelsen skal føres protokol, som skal underskrives af

samtligte tilstedeværende medlemmer. Forhandlingsprotokollen har til formål at kunne dokumentere forhandlingsforløbet og kunne placere et ansvar.

Bestemmelsen viderefører den eksisterende bestemmelse, der er en skærpelse af § 117, stk. 1, i selskabsloven, hvorefter direktionen varetager den daglige ledelse af fondsmæglerselskabet, og vil kunne indgå aftaler på vegne af fondsmæglerselskabet, så længe aftalen ligger inden for den daglige drift. Efter § 117, stk. 1, i selskabsloven ville det altså være muligt for fondsmæglerselskabet at indgå en aftale med en direktør uden bestyrelsens godkendelse, så længe aftalen ikke er usædvanlig for fondsmæglerselskabet. Efter den foreslåede bestemmelse kræver det godkendelse af bestyrelsen, hvis aftalen er væsentlig for direktøren. Det er altså ikke tilstrækkeligt, at aftalen er sædvanlig for fondsmæglerselskabet.

Det fremgår af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 82 kan straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 82 er direktøren i et fondsmæglerselskab. Det betyder, at en direktør, som uden bestyrelsens godkendelse indgår en aftale mellem fondsmæglerselskabet og sig selv eller aftale mellem fondsmæglerselskabet og tredjemand, hvori direktøren har en væsentlig personlig økonomisk interesse, der kan være stridende mod fondsmæglerselskabets interesse, vil kunne straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Til § 83

Den gældende § 77, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed fastlægger et spekulationsforbud, der begrænser, hvilke aktiviteter personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, interesser, kan foretage sig. I stk. 7-9, afgrænses nærmere, hvilke finansielle instrumenter der er undtaget fra forbuddet i stk. 1 og 2.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 83 indeholder regler for at mitigere interessekonflikter.

Det foreslås i *stk. 1*, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglersselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglersselskabets interesser, ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, må foretage en række nærmere dispositioner m.v. som anført under de foreslåede nr. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse supplerer reglerne om forbud mod handel på grundlag af insiderviden og forbuddet mod kursmanipulation i kapitalmarkedsreguleringen. Bestemmelsens formål er at hindre konflikter mellem fondsmæglersselskabets interesser og egeninteressen hos en person, der er omfattet af spekulationsforbuddet.

Den omfattede personkreds er de personer, for hvilke der er størst risiko for sammenblanding af egne og fondsmæglersselskabets interesser. Typisk vil kredsen være indskrænket til højtplacerede, ledende medarbejdere med direkte forretningsmæssigt ansvar. Der kan imidlertid også være tale om andre medarbejdergrupper, der mere generelt arbejder med områder, hvor spekulation udgør en særlig risiko.

For personer, der ikke er ansat af bestyrelsen, skal der foretages en konkret vurdering af, om der for den pågældende er en væsentlig risiko for sammenblanding af den pågældendes egne og fondsmæglersselskabets interesser. Forbuddet relaterer sig således i højere grad til de risici, som reglerne skal imødegå, end til bestemte ledelsesfunktioner.

Ved »personer ansat af bestyrelsen« forstås alene personer ansat af bestyrelsen i henhold til loven eller fondsmæglersselskabets vedtægter. Dette omfatter således ikke personer, der alene ifølge kutyme eller lignende ansættes af bestyrelsen. Disse kan dog fortsat være omfattet af forbuddet, hvis der for den ansatte er en væsentlig risiko for en interessekonflikt.

Det er bestyrelsens opgave at tage stilling til for hvilke personer, der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor er omfattet af bestemmelsen, jf. også lovforslagets § 84. Den pågældende ansatte vil derfor også først kunne ifalde ansvar efter bestemmelsen fra det tidspunkt, hvor bestyrelsen informerer den pågældende om, at denne er omfattet af forbuddet.

Ved vurderingen af, om en disposition er foretaget »for egen regning«, er det afgørende, om et eventuelt tab af den gennemførte disposition vil påvirke den pågældendes økonomi.

Ved »gennem selskaber, de kontrollerer« forstås alle virksomheder, som en person har en bestemmende indflydelse i.

Spekulationsforbuddet vedrører såkaldte gearede investeringer i værdipapirer, erhvervelse, udstedelse og handel med afledte finansielle instrumenter, salg af aktier inden for seks måneder efter erhvervelsen og investering i valuta. Det er ved disse dispositioner, at der er den største risiko forbundet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, må optage lån eller trække på allerede bevilgede kreditter til køb af finansielle instrumenter, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten.

Forbuddet mod gearede investeringer omfatter alene tilfælde, hvor de pågældende værdipapirer ligger til sikkerhed for lånet.

Finansielle instrumenter skal forstås i overensstemmelse med § 4 i lov om kapitalmarkeder og lovforslagets bilag 2 og omfatter således:

- 1) Omsættelige værdipapirer bortset fra betalingsinstrumenter, der kan handles på kapitalmarkedet, herunder
 - a. aktier i selskaber og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier i selskaber, partnerskaber og andre foretagender, samt depotbeviser vedrørende aktier,

- b. obligationer og andre gældsinstrumenter, herunder depotbeviser vedrørende sådanne værdipapirer, og
 - c. alle andre værdipapirer, hvormed værdipapirer nævnt under litra a eller b kan erhverves eller sælges, eller som afregnes kontant med et beløb, hvis størrelse fastsættes med værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, råvareindeks og andre indeks og mål som reference.
- 2) Pengemarkedsinstrumenter, herunder skatkammerbeviser, indlånsbeviser og commercial papers, bortset fra betalingsinstrumenter.
 - 3) Andele i institutter for kollektiv investering.
 - 4) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale vedrørende værdipapirer, valutaer, renter eller afkast, emissionskvoter eller andre derivater, finansielle indeks eller finansielle mål, som kan afvikles fysisk eller afregnes kontant.
 - 5) Optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund.
 - 6) Optioner, futures, swaps og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, som kan afvikles fysisk, hvis de handles på et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF), bortset fra engrosenergiprodukter, som handles på en organiseret handelsfacilitet (OHF), og som kun kan afvikles fysisk.
 - 7) Optioner, futures, swaps, terminskontrakter og enhver anden derivataftale vedrørende råvarer, der ikke er omfattet af nr. 6, som kan afvikles fysisk og ikke har noget kommercielt formål, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter.
 - 8) Kreditderivater.
 - 9) Finansielle differencekontrakter (CFD'er).
 - 10) Optioner, futures, swaps, fremtidige renteaftaler (FRA'er) og enhver anden derivataftale, som vedrører klimatiske variabler, fragtrater, inflationsrater eller andre officielle økonomiske statistikker, og enhver anden derivataftale, som skal afregnes kontant, eller som kan afregnes kontant, hvis en af parterne ønsker det af anden grund end misligholdelse eller anden ophørsgrund, vedrørende aktiver, rettigheder, forpligtelser, indeks og mål, som ikke er omfattet af nr. 1-9 og 11, og som har karakteristika som andre afledte finansielle instrumenter, idet der bl.a. tages hensyn til, om de handles på et reguleret marked, en organiseret handelsfacilitet (OHF) eller en multilateral handelsfacilitet (MHF).

- 11) Emissionskvoter bestående af enhver enhed anerkendt som overensstemmende med kravene i Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, må erhverve, udstede eller handle med afledte finansielle instrumenter, medmindre formålet er risikoafdækning.

Ved afledte finansielle instrumenter forstås bl.a. finansielle futures og tilsvarende instrumenter, fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter), rente- og valutaswaps samt swaps på aktier og aktieindeks, råvareinstrumenter m.v., herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, optioner på at erhverve eller afhænde et værdipapir, der falder ind under § 4 i lov om kapitalmarkeder, og optioner på aktie- og obligationsindeks, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant og andre instrumenter og andre finansielle instrumenter, som efter Erhvervsministerens beslutning omfattes af reglerne i lov om kapitalmarkeder, jf. § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder.

Ved risikoafdækning forstås transaktioner, der mindsker risikoen ved udsving i værdien på de værdipapirer m.v., som personkredsen lovligt kan erhverve.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, må erhverve kapitalandele, bortset fra andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v., med henblik på salg af disse tidligere end 6 måneder efter erhvervelsen.

Bestemmelsen omfatter værdipapirer og ikke kun kapitalandele. Bestemmelsen betyder således, at der ikke gælder en minimumsholdetid for andre værdipapirer end kapitalandele.

Kapitalandele er i lovforslagets § 10, nr. 30, defineret som andele i aktieselskaber (aktier), i anpartselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital.

Ved salg af kapitalandele i trangssituationer inden for seks måneder efter erhvervelsen, anses kapitalandelene ikke for erhvervet med henblik på salg inden for seks måneder efter erhvervelsen.

Ved trangssituationer forstås akut likviditetsbehov eller tab som følge af kursfald i forhold til kursen på anskaffelsestidspunktet. Kapitalandele, der er modtaget ved arv, gave, skifte af fællesbo, erstatning, godtgørelse og lignende anses ligeledes ikke for erhvervet med henblik på salg inden for seks måneder efter erhvervelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, må erhverve positioner i fremmed valuta, bortset fra euro, når positionstagningen sker med henblik på andet end betaling for køb af finansielle instrumenter, varer eller tjenesteydelser eller køb eller drift af fast ejendom eller til brug for rejser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er muligt at foretage alle normale dispositioner i udenlandsk valuta. Forbuddet retter sig mod de transaktioner, der har spekulativ karakter. Det tillades dog den omfattede personkreds at erhverve euro uden begrænsninger henset til fastkurspolitikken mellem danske kroner og euro. Undtagelsen vedrørende euro betyder, at der, når der er tale om positioner i euro, også kan tages positioner af spekulativ karakter. Dog skal begrænsningerne i *stk. 1, nr. 1-3*, og *stk. 2* iagttages.

Overtrædelse af lovforslagets § 83, stk. 1, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 83, stk. 1, er personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig

risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, som udpeget af fondsmæglerselskabets bestyrelse, jf. lovforslagets § 84. Det betyder, at hvis den nævnte personkreds foretager en af de i stk. 1, nr. 1-4 nævnte typer dispositioner, vil de kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, nr. 1, forudsættes først at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information fra bestyrelsen om, at vedkommende er omfattet af det foreslåede stk. 1 eller stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at personer og ansatte omfattet af stk. 1 ikke må erhverve kapitalandele i virksomheder, der udøver virksomhed efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter et forbud mod at erhverve aktier eller kapitalandele i virksomheder, der udøver spekulationsforretninger. Bestemmelsen har til hensigt at hindre, at forbuddene i stk. 1 omgås, ved at de omfattede, i stedet for selv at foretage transaktionen, foretager de samme transaktioner ved at investere i et selskab, der foretager spekulative transaktioner i strid med bestemmelsen.

Overtrædelse af § 83, stk. 2, 1. pkt., kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 83, stk. 2, er personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, som udpeget af fondsmæglerselskabets bestyrelse, jf. § 84. Det betyder, at hvis den i stk. 1 nævnte personkreds erhverver kapitalandele i selskaber, der udøver virksomhed som nævnt i stk. 1, vil de kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, nr. 1, forudsættes først at finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende har modtaget information fra bestyrelsen om, at de er omfattet af stk. 1 eller stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at dette dog ikke gælder køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringselskaber, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber samt andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forbuddet i det foreslåede stk. 2, 1. pkt., ikke omfatter køb af aktier i pengeinstitutter, forsikringselskaber, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber samt andele i investeringsforeninger og specialforeninger m.v.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at forbuddet i stk. 1, nr. 1, ikke omfatter lån til køb af medarbejderaktier samt de i stk. 3 nævnte instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forbuddet i stk. 1, nr. 1, hvorefter personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser ikke for egen regning eller gennem virksomheder, de kontrollerer, må optage lån eller trække på allerede bevilgede kreditter til køb af finansielle instrumenter, når de købte finansielle instrumenter stilles til sikkerhed for lånet eller kreditten, ikke omfatter lån til køb af medarbejderaktier samt de instrumenter, der er nævnt i det foreslåede 2. pkt.

Disse instrumenter er finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i fondsmæglerselskabet eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, og som den pågældende modtager som led i sin aflønning.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at forbuddet i stk. 1, nr. 2, ikke omfatter finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i fondsmæglerselskabet eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, og som den pågældende modtager som led i sin aflønning.

Den foreslåede bestemmelse giver den omfattede personkreds mulighed for som en del af deres aflønning at modtage finansielle instrumenter, der relaterer sig til aktier i det fondsmæglerselskab, de er ansat i, eller virksomheder, der er koncernforbundet hermed. Differenceafregning i forbindelse

med udnyttelsen af køb af medarbejderaktier og heraf afledte finansielle instrumenter vil ikke være i strid med spekulationsforbuddet.

En koncern er i lovforslagets § 10, nr. 15, defineret som en modervirksomhed og dens dattervirksomhed.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at forbuddet i stk. 1, nr. 3, ikke omfatter aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af de instrumenter, der er nævnt i 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forbuddet i det foreslåede stk. 1, nr. 3, hvorefter personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og ansatte, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den fondsmæglerselskabets interesser ikke for egen regning eller gennem selskaber, de kontrollerer, må erhverve kapitalandele, bortset fra andele i danske UCITS, kapitalforeninger og udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 143, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om investeringsforeninger m.v., med henblik på salg af disse tidligere end seks måneder efter erhvervelsen, ikke aktier, der er erhvervet ved udnyttelse af de instrumenter, der er nævnt i 2. pkt.

Disse instrumenter er finansielle instrumenter, der er afledt af aktier i fondsmæglerselskabet eller en virksomhed, der er koncernforbundet hermed, og som den pågældende modtager som led i sin aflønning.

Bestemmelsen indebærer, at aktier erhvervet ved udnyttelse af finansielle instrumenter, der er erhvervet som led i aflønningen, kan erhverves med henblik på salg inden seks måneder efter erhvervelsen.

Til § 84

Den gældende § 77, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og en finansiel virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, interesser, og som derfor skal være omfattet af spekulationsforbuddet.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 84 forpligter bestyrelsen til at tage stilling til at identificere de ansatte, hvor interessekonflikter kan opstå.

Det foreslås i § 84, 1. pkt., at bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal være omfattet af forbuddet.

Det foreslås i § 84, 2. pkt., at bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom.

Den foreslåede bestemmelse pålægger bestyrelsen i et fondsmæglerselskab at identificere de ansatte, der skal omfattes af spekulationsforbuddet, jf. lovforslagets § 83, og at informere disse ansatte om, at de omfattes af spekulationsforbuddet.

Det er op til bestyrelsen at fastslå, hvilke personer, der er omfattet af bestemmelsen. Det er således bestyrelsen, der skal foretage en konkret vurdering af, om der foreligger en væsentlig risiko for konflikter mellem den ansatte og fondsmæglerselskabets interesser.

Typisk vil den omfattede personkreds være indskrænket til højtplacerede, ledende medarbejdere med direkte forretningsmæssigt ansvar, men er ikke begrænset hertil og kan ud fra konkret vurdering omfatte øvrige ansatte. Bestyrelsen kan eksempelvis også vælge at fastsætte personkredsen baseret på funktioner i stedet for baseret på navne.

Bestyrelsen skal sikre, at de personer, der skal være omfattet af spekulationsforbuddet, bliver vidende om, at de er omfattet af spekulationsforbuddet.

Overtrædelse af § 84, 1. og 2. pkt., kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 84, 1. og 2. pkt. er det enkelte medlem i et fondsmæglerselskabs bestyrelse. Det betyder, at hvis bestyrelsen ikke har taget stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor er omfattet af forbuddet, samt oplyst disse personer herom, vil bestyrelsen kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Det forudsættes at være en skærpende omstændighed for overtrædelse af de foreslåede 1. eller 2. pkt., hvis den manglende overholdelse har ført til omfattende handel fra medarbejdere, der burde have været omfattet af forbuddet.

Det foreslås i § 84, 3. pkt., at straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, nr. 1, finder først anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den pågældende ansatte tidligst vil kunne ifalde et strafansvar for overtrædelse af spekulationsforbuddet på det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet oplyst om at være blevet underlagt dette forbud.

Til § 85

Den gældende § 77, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at bestyrelsen, for personer omfattet af stk. 1, skal udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner. Af stk. 5 følger det, at den eksterne revision én gang om året skal gennemgå den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, retningslinjer.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 85 fastsætter, at bestyrelsen i et fondsmæglerselskab skal udarbejde retningslinjer med henblik på at kontrollere overholdelsen af spekulationsforbuddet.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen skal udarbejde retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 83, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., herunder om indberetning af formuedispositioner.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at placere ansvaret hos bestyrelsen for udarbejdelse af retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i § 83, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. om, at ansatte ikke må foretage spekulation.

Retningslinjerne forudsættes at indeholde bestemmelser om indberetning af formuedispositioner, der kan bestå i indsendelse af konto- og depotudskrifter for en given periode. Retningslinjerne kan bestemme, at indberetningerne skal ske én eller flere gange om året, herunder på stikprøvevis basis, fra alle eller visse af de omfattede personer, så det via indberetningerne kan kontrolleres, om forbuddene i § 83, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. er overholdt.

Den eksterne revision skal i medfør af det foreslåede stk. 2 én gang årligt gennemgå fondsmæglerselskabets retningslinjer og kontrolprocedurer. I retningslinjerne kan det ligeledes eksempelvis bestemmes, at der kan fastlægges minimumsbeløb for de dispositioner, der kontrolleres.

Retningslinjerne skal fastsættes ud fra en konkret vurdering af risikoen for overtrædelse af spekulationsforbuddet og muligheden for at afdække sådanne lovovertrædelser. Fondsmæglerselskabets bestyrelse kan derfor beslutte, at den indsendte dokumentation i det konkrete tilfælde ikke skal omfatte visse dokumenter, hvis det findes forsvarligt, ligesom der kan anmodes om indsendelse af yderligere dokumentation, hvis dette er hensigtsmæssigt.

Det er endvidere bestyrelsens ansvar at fastlægge de kontrolhandlinger, som fondsmæglerselskabet skal udføre vedrørende de modtagne indberetninger af formuedispositioner, således at disse under hensyn til fondsmæglerselskabets konkrete forhold sikrer, at der over en årrække føres kontrol med samtlige personer omfattet af regelsættet.

Kontrollen af indberetningerne kan eksempelvis forestås af bestyrelsen selv eller af et andet revisionsfirma end fondsmæglerselskabets generalforsamlingsvalgte revisionsfirma eller af en advokat.

Finanstilsynet er ikke ansvarlig for overholdelsen af lovforslagets § 83, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., og Finanstilsynet fører ikke tilsyn med medarbejderes privatøkonomiske dispositioner.

Det vil derfor være op til bestyrelsen, at tage stilling til, hvilke sanktioner der er passende over for den enkelte medarbejder ved overtrædelse af bestemmelsen. Sanktionen forudsættes dog at være egnet til at forhindre, at der i fremtiden sker lignende overtrædelser i fondsmæglerselskabet. Sanktioner kan eksempelvis være påtale, afskedigelse eller politianmeldelse afhængig af overtrædelsens karakter og grovhed.

Overtrædelse af § 85, stk. 1, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 85, stk. 1, er det enkelte medlem i et fondsmæglerselskabs bestyrelse. Det betyder, at hvis bestyrelsen ikke har udarbejdet retningslinjer for kontrol med overholdelse af forbuddet i den foreslåede § 83, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., vil bestyrelsen kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1. Manglende overholdelse kan også bestå i, at den besluttede kontrol ikke er egnet til at forhindre overtrædelse, herunder sanktioner der ikke i tilstrækkelig grad er egnet til at forhindre overtrædelser.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at den eksterne revision én gang om året skal gennemgå retningslinjerne og i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, og om fondsmæglerselskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger.

Har fondsmæglerselskabets kontrolprocedurer har givet anledning til bemærkninger eller har den eksterne revision formodning om, at forbuddene i § 83, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. er overtrådt, skal revisionen efter almindelige revisionsmæssige principper undersøge sin formodning nærmere. Bestyrelsen skal orienteres herom ved bemærkning i revisionsprotokollatet. Bestyrelsen har ligeledes pligt til at forholde sig til en bemærkning i revisionsprotokollatet om en formodet overtrædelse og kan herunder benytte den spørgeadgang, som lovforslagets § 86 giver mulighed for.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at føres der ikke en revisionsprotokol, skal ekstern revisions oplysninger fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de oplysninger, som er omfattet af bestemmelsen, skal fremgå af anden tilsvarende dokumentation, hvis fondsmæglerselskabet ikke fører en revisionsprotokol.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til et fondsmæglerselskabs ledelse i forbindelse med dennes revision af fondsmæglerselskabets årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Den krævede oplysning og de krævede erklæringer fra et fondsmæglerselskabs eksterne revisor skal fortsat være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Reglen ændrer ikke på kravene til revisors revision af fondsmæglerselskabernes årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse. Den foreslåede 2. pkt. vedrører alene det forhold, at disse oplysninger og erklæringer skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ikke fører en revisionsprotokol.

Virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, må ifølge revisorloven selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for virksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til virksomhedens ledelse skal gives på anden vis. De internationale revisionsstandarder pålægger fortsat revisor at kommunikere en række oplysninger til den reviderede virksomheds ledelse.

Overtrædelse af § 85, stk. 2, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 85, stk. 2, er fondsmæglerselskabets eksterne revision. Det betyder, at hvis den eksterne revision ikke har opfyldt kravet om, én gang om året gennemgå

fondsmæglerselskabets retningslinjer og i revisionsprotokollatet, eller anden tilsvarende dokumentation, hvis der ikke føres revisionsprotokol, vedrørende årsrapporten oplyse, om retningslinjerne vurderes at være betryggende og have fungeret hensigtsmæssigt, vil den eksterne revision kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Til § 86

Den gældende § 77, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at et kontoførende institut på anmodning fra bestyrelsen i en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, har pligt til at give den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af stk. 1.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse på en sådan måde, at bestemmelsen alene regulerer fondsmæglerselskabers ret til at anmode et institut om de pågældende oplysninger. Hjemlen for kontoførendes institutters pligt til at udlevere er fortsat reguleret i § 77, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 86 fastsætter, at et kontoførende institut på anmodning fra bestyrelsen i et fondsmæglerselskab skal give eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter m.v.

Det foreslås i § 86, at bestyrelsen i et fondsmæglerselskab kan fremsætte anmodning til et kontoførende institut om, at dette skal give fondsmæglerselskabets eksterne revision adgang til oplysninger om konti og depoter samt til at udlevere udskrifter derfra for personer omfattet af § 83, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab kan rette forespørgsel om den pågældende undersøgte persons konti og depoter i kontoførende institutter som et led i den eksterne revisions undersøgelse af, om der er sket en overtrædelse af forbuddene i § 83, stk. 1 og 2.

For at sikre, at den eksterne revision får udleveret de anmodede oplysninger, har de spurgte kontoførende institutter pligt til at udlevere de ønskede oplysninger.

Hvis bestyrelsen ikke efter den eksterne revisions ønske fremsætter en begæring til det kontoførende institut, må revisionen anføre i revisionsprotokollatet, at den ikke har haft adgang til oplysningerne, medmindre bestyrelsen på anden måde fremskaffer oplysninger, som medfører, at revisionen finder kontrolproceduren tilfredsstillende. Ved denne fordeling af pligterne for henholdsvis bestyrelsen og den eksterne revision sikres det, at den eksterne revisor kan overholde revisorlovens regler om uafhængighed.

Et kontoførende institut er en virksomhed eller myndighed, som har indgået tilslutningsaftale med en værdipapircentral (CSD), jf. § 190 i kapitalmarkedsloven. Udenlandske kontoførende institutter er ikke omfattet af reglerne, da de ikke er omfattet af denne lov.

Kravet om, at et kontoførende institut skal udlevere oplysninger om en kundes konti og depoter m.v. til den eksterne revision for det fondsmæglerselskab, hvori den pågældende kunde er ansat, er en specifik og nøje afgrænset fravigelse af den omfattende tavshedspligt, som virksomheder i den finansielle sektor er underlagt. Udlevering af sådanne oplysninger kan derfor kun ske, når det er berettiget, og det er derfor afgrænset til den eksterne revisor for fondsmæglerselskabet at modtage disse oplysninger. Det betyder, at bestyrelsen ikke kan indhente oplysningerne til sig selv eller andre end den eksterne revisor, medmindre der er givet udtrykkeligt samtykke, da der ikke er lovhjemmel hertil.

Til § 87

Den gældende § 77, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at interne revisions- og vice-revisionschefer uanset § 77, stk. 1-9, ikke må have økonomiske interesser i den virksomhed eller koncern, som de er ansat i.

Bestemmelsen foreslås videreført for med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 87, at interne revisions- og vicerevisionschefer uanset §§ 83-86 ikke må have økonomiske interesser i det fondsmæglerselskab eller den koncern, som de er ansat i.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at modvirke den specielle interessekonflikt, der kan opstå, hvis en intern revisions- eller vicerevisionschef har økonomiske interesser i det fondsmæglerselskab, vedkommende er ansat i. Det er ikke hensigtsmæssigt, hvis revisions- og vicerevisionschefer kan have sådanne økonomiske interesser, da det vil kunne påvirke den interne revisions- og vice-revisionschefes habilitet og uafhængighed i forhold til den daglige ledelse.

Med »økonomiske interesser« forstår eksempelvis kapitalandele, efterstillet kapital m.v. og finansielle instrumenter afledt heraf.

Overtrædelse af § 87, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 87 er interne revisions- og vicerevisionschefer. Det betyder eksempelvis, at en intern revisions- eller vicerevisionschef ikke må have økonomiske interesser i det fondsmæglerselskab eller den koncern, som de er ansat i. Hvis de har det, vil de kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Til § 88

Den gældende § 78 i lov om finansiell virksomhed indeholder i stk. 1-5 regler om begrænsninger for en finansiell virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, bevilgede eksponeringer mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en afgrænset gruppe.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 88 fastsætter regler om, at et fondsmæglerselskab ikke må bevilge eksponeringer mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i fondsmæglerselskabet eller direktørers nærtbeslægtede, eller fra virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmer og direktører i fondsmæglerselskabet eller direktørers nærtbeslægtede direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel, er bestyrelsesmedlem eller er direktør, medmindre de får bestyrelsens godkendelse.

Fondsmæglerselskaber yder ikke lån eller stiller garantier, bortset fra afsætningsgarantier i forbindelse med emissioner, hvorefter bestemmelsen kun vil finde anvendelse i begrænset omfang på disse fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede bestemmelse skal bidrage til at sikre, at bestyrelsesmedlemmer og direktører ikke udnytter deres særlige stilling i fondsmæglerselskabet til at opnå fordele, som de ellers ikke ville kunne opnå, for dem selv eller for deres nærtbeslægtede. Samtidig har bestemmelsen til formål at mindske muligheden for, at der opstår interessekonflikter i fondsmæglerselskabet.

Bestemmelsen supplerer reglerne i selskabslovens § 127 om utilbørlige dispositioner og aftaler indgået med enekapitalejer samt reglerne i selskabslovens § 131 om inhabilitet.

Eksponering er i lovforslagets § 10, nr. 48, defineret som Summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om eksponeringer i §§ 88 og 135, undtages følgende mellemværender:

- a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.
- b) Ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på fem arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.
- c) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.
- d) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: Intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.

En kvalificeret andel er i lovforslagets § 10, nr. 27, defineret som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholding-virksomhed.

Der kan være tale om en kvalificeret andel, selv om grænsen på 10 pct. ikke er overskredet. Det er tilstrækkeligt, at der har kunnet udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror, på en konkret vurdering. Afgørende er, om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Det kan eksempelvis være tilfældet i et fondsmæglerselskab med en meget spredt ejerkreds.

Det foreslås i *stk. 1*, at uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må et fondsmæglerselskab ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra de i nr. 1-2 oplyste.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må et fondsmæglerselskab ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at uden bestyrelsens godkendelse, som skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol, må et fondsmæglerselskab ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra virksomheder, hvor den her nævnte personkreds er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at en bestyrelse skal foretage en konkret vurdering af, om der kan bevilges eksponeringer eller modtages sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer eller direktører i fondsmæglerselskabet eller virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmer eller direktører direkte eller indirekte er besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Bestyrelsens beslutning skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at eksponeringer omfatte af *stk. 1* skal bevilges i henhold til fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.

Den foreslåede bestemmelse foreskriver, at der kun må ydes lån m.v. til bestyrelsesmedlemmer og direktører i henhold til fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.

Ved »sædvanlige forretningsbetingelser« og på »markedsbaserede vilkår« må forstås sådanne vilkår, som sædvanligvis gælder mellem uafhængige parter og følger de sædvanlige vilkår, som findes på markedet. Fastlæggelsen af, hvilke aftaler, der er omfattet af den foreslåede bestemmelses krav, må bl.a. bero på karakteren af den virksomhed, der udøves i det enkelte fondsmæglerselskab, og det konkrete forhold imellem parterne. Det er op til det enkelte fondsmæglerselskab at foretage en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. I almindelighed vil eksponeringer ydet på fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser også være ydet på markedsbaserede vilkår. Der kan imidlertid være situationer, hvor det klart fremgår af omstændighederne, at dette ikke er tilfældet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskabets eksterne revisor i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten skal afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at føres der ikke en revisionsprotokol, skal erklæringen fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse om revisorerklæring giver fondsmæglerselskabets eksterne revisor pligt til at vurdere eksponeringer med den i *stk. 1, nr. 1-2*, angivne personkreds, herunder om eksponeringen er ydet på fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. I almindelighed vil eksponeringer ydet på fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser også være ydet på markedsbaserede vilkår. Der kan imidlertid være situationer, hvor det klart fremgår af omstændighederne, at dette ikke er tilfældet. I så fald skal der af fondsmæglerselskabets eksterne revisor i revisionsprotokollatet gøres anmærkning herom. Vurderingen skal foretages senest i forbindelse med udarbejdelse af revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten.

Det er tilstrækkeligt, at revisor afgiver en samlet erklæring om, at eksponeringerne er ydet i henhold til fondsmæglerselskabets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår.

Derudover er det bestemt, at der i fondsmæglerselskabets årsrapport skal gives samlede oplysninger om fondsmæglerselskabet eksponeringer med henholdsvis bestyrelsen, direktionen og nærtbeslægtede.

Det foreslås i *stk. 3*, at direktionen og bestyrelsen hver især skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de eksponeringerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabets eksponering mod bestyrelsesmedlemmer og direktører løbende skal overvåges af bestyrelsen og direktionen, samt at forsvarligheden af de foretagne eksponeringer skal vurderes.

Med den »løbende overvågning, som skal foretages« menes der, at bestyrelsen og direktion med regelmæssige mellemrum skal vurdere, om de bevilligede eksponeringer mod eller den modtagne sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i fondsmæglerselskabet eller virksomheder, hvor bestyrelsesmedlemmer og direktører i fondsmæglerselskabet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør, stadig er forsvarlig.

Ved vurderingen af eksponeringerne skal der tages højde for det forløb, der har været siden aftalen mellem fondsmæglerselskabet og bestyrelsesmedlemmet, direktøren, eller virksomheden, hvor et bestyrelsesmedlem eller direktør, direkte eller indirekte er besidder af en kvalificeret andel, er bestyrelsesmedlem eller direktør, blev indgået.

Som del af den løbende overvågning er den omhandlede personkreds forpligtet til at indsende oplysninger, hvis de af bestyrelsen og direktionen anses for at være nødvendige for, at vurderingen kan foretages.

Det foreslås i *stk. 4*, at reglerne i *stk. 1-3* også gælder eksponeringer mod personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i mindst to år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at eksponering med nærtbeslægtede til direktionen er omfattet af kravet om bestyrelsens samtykke til og overvågning af eksponeringer. Der stilles ikke et tilsvarende krav for eksponeringer med nærtbeslægtede til bestyrelsesmedlemmer.

Det foreslås i *stk. 5*, at et fondsmæglerselskab eller virksomheder inden for samme koncern ikke må bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at hverken ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef i fondsmæglerselskaber må have eksponeringer med det fondsmæglerselskab, hvor disse udøver deres hverv eller virksomheder inden for den samme koncern. Bestemmelsen omfatter alle former for eksponering og sikkerhedsstillelse. Forbuddet gælder alene de revisorer, der reviderer det pågældende fondsmæglerselskab, og ikke andre revisorer i samme revisionsfirma.

Forbuddet mod revisors eksponering gælder også i forhold til andre virksomheder inden for koncernen.

Til § 89

Den gældende § 80, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, ikke uden bestyrelsens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, herunder fondsmæglerselskabet, jf. dog § 199, stk. 10 og 11. Af stk. 7 følger, at samtlige tilladelser givet af bestyrelsen i medfør af stk. 1 skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 89 fastsætter, at personer ikke må udøve visse aktiviteter, hvis disse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab ikke uden bestyrelsens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet, jf. dog § 156, stk. 9 og 10.

Den foreslåede bestemmelse omfatter personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab.

Tilladelse fra bestyrelsen skal gives i hvert enkelt konkrete tilfælde på baggrund af en konkret vurdering af, om der kan være tale om en interessekonflikt i forhold til det konkrete hverv. Det er ikke muligt at give en generel tilladelse til at eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet.

Ved »erhvervsvirksomhed« skal forstås enhver virksomhed, som har til formål at oppebære en indtjening af et økonomisk overskud. Erhvervsvirksomhed skal fortolkes meget bredt i overensstemmelse med Finanstilsynets hidtidige praksis.

Besiddelse af ikke-kvalificerede kapitalandele i kommanditselskaber, andelsselskaber, aktieselskaber m.v. er som udgangspunkt ikke nok til at statuere, at besidderen derigennem udøver erhvervsvirksomhed. Der vil som udgangspunkt skulle være tale om en så stor en kapitalandel, at der haves en egentlig indflydelse på driften af virksomheden. Der er en formodning for, at der haves indflydelse på en virksomhed, såfremt der besiddes en kvalificeret andel i en virksomhed.

En kvalificeret andel er i lovforslagets § 10, nr. 27, defineret som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der kan være tale om en kvalificeret andel, selv om grænsen på 10 pct. ikke er overskredet. Det er tilstrækkeligt, at der har kunnet udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror, på en konkret vurdering. Afgørende er, om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Det kan eksempelvis være tilfældet i et fondsmæglerselskab med en meget spredt ejerkreds.

Lovforslagets § 156, stk. 9 og 10, omhandler den interne revision og fastsætter, at bestyrelsen ikke kan tillade at ledelsen i intern revision påtager sig hverv, som indebærer, at vedkommende kommer i strid med de gældende habilitetsbestemmelser. Bestyrelsens mulighed for at tillade drift af anden erhvervsvirksomhed er således begrænset af lovforslagets § 156, stk. 9 og 10.

Lovforslagets § 156, stk. 9, fastsætter, at bestyrelsen kan ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen. Bestyrelsen kan heller ikke tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab.

Lovforslagets § 156, stk. 10, fastsætter, at bestyrelsen kan ikke tillade, at interne revisions- og vice-revisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Overtrædelser af den foreslåede § 89, stk. 1, 1. pkt., kan straffes med bøde efter § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet for bestemmelsen er alle personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab. Det er bestyrelsen skal sikre, at den ansatte er vidende om, at den pågældende er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, nr. 1, finder først anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den pågældende person tidligst vil kunne ifalde et strafansvar for overtrædelse af forbuddet på det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet oplyst om at være blevet underlagt dette forbud.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtlige tilladelser givet af bestyrelsen skal fremgå af bestyrelsens forhandlingsprotokol.

Bestyrelsen skal efter lovforslagets § 69, stk. 3 føre protokol over forhandlingerne i bestyrelsen. Protokollen skal underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alle bestyrelsens beslutninger om hvilke hverv, personer ansat af bestyrelsen kan påtage sig, skal indføres i bestyrelsens forhandlingsprotokol. Den foreslåede bestemmelse er en tydeliggørelse af bestyrelsens pligt til at indføre beslutninger i forhandlingsprotokollen.

Til § 90

Den gældende § 80, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at andre ansatte i en finansiel virksomhed, herunder i et fondsmæglerselskab, for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, interesser, ikke uden direktionens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end den finansielle virksomhed, herunder fondsmæglerselskabet. Stk. 3 fastlægger hertil, at bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 90 fastsætter regler for øvrige ansattes mulighed for at udøve visse andre aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at ansatte i et fondsmæglerselskab, der ikke er omfattet af § 89, stk. 1, og for hvilke der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, ikke uden direktionens tilladelse kan eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet.

Den omfattede personkreds vil være alle ansatte i et fondsmæglerselskab, der ikke allerede er omfattet af § 89, stk. 1. og for hvilke, der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser.

På baggrund af over-/underordningsforholdet findes det naturligt, at det er direktionen og ikke bestyrelsen, der tager stilling til, hvorvidt personer, der ikke er ansat direkte af bestyrelsen, kan påtage sig andre hverv.

Bestyrelsen skal på forhånd afgøre, hvilke stillinger i fondsmæglerselskabet, der har en sådan kompetence tilknyttet, at der kan komme væsentlige interessekonflikter, hvis de pågældende medarbejdere har andre hverv ved siden af jobbet i fondsmæglerselskabet, jf. det foreslåede stk. 2.

Disse stillinger vil som regel være ledende stillinger, hvor medarbejderen har direkte ansvar for fondsmæglerselskabets drift, og hvor de er i stand til at misbruge deres adgang til at handle på vegne af fondsmæglerselskabet for at forfølge egne kommercielle interesser. Det er imidlertid hver enkelt fondsmæglerselskabs bestyrelse, som konkret må afgøre spørgsmålet, hvorfor personkredsen kan være forskellig fra fondsmæglerselskab til fondsmæglerselskab. Netop fordi det er en personlig vurdering, som bestyrelsen skal lave på forhånd, kan bestyrelsen fastsætte den omfattede personkreds ved at opremse stillingsbetegnelser i fondsmæglerselskabet i stedet for at lave en »navneliste«.

Ved »erhvervsvirksomhed« skal forstås enhver virksomhed, som har til formål at oppebære en indtjening af et økonomisk overskud. Erhvervsvirksomhed skal fortolkes meget bredt i overensstemmelse med Finanstilsynets hidtidige praksis.

Besiddelse af kvalificerede kapitalandele i kommanditselskaber, andelsselskaber, aktieselskaber m.v. er dog som udgangspunkt ikke nok til at statuere, at besidderen derigennem udøver erhvervsvirksomhed. Der vil som udgangspunkt skulle være tale om en så stor en kapitalandel, at der haves en egentlig indflydelse på driften af virksomheden. Der er en formodning for, at der haves indflydelse på en virksomhed, såfremt der besiddes en kvalificeret andel i en virksomhed.

En kvalificeret andel er i lovforslagets § 10, nr. 27, defineret som en direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Der kan være tale om en kvalificeret andel, selv om grænsen på 10 pct. ikke er overskredet. Det er tilstrækkeligt, at der har kunnet udøves en betydelig indflydelse på ledelsen. Hvorvidt dette er tilfældet beror, på en konkret vurdering. Afgørende er, om der ved erhvervelsen opnås kontrol. Det kan eksempelvis være tilfældet i et fondsmæglerselskab med en meget spredt ejerkreds.

Overtrædelser af § 90, stk. 1, 1. pkt., kan straffes med bøde efter § 254, stk. 1, nr. 1, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning

Ansvarssubjektet for overtrædelse af § 90, stk. 1, 1. pkt. vil være den ansatte, for hvilken der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som af fondsmæglerselskabet er blevet orienteret om være omfattet af forbuddet.

Den strafbare handling vil bestå i, at eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet, uden direktionens tilladelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at bestyrelsen skal orienteres om tilladelser givet af direktionen.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at det er direktionens ansvar at orientere bestyrelsen om tilladelser givet efter 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at straffebestemmelsen i § 254, stk. 1, nr. 1, først finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet vidende herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den pågældende ansatte tidligst vil kunne ifalde et strafansvar for overtrædelse af forbuddet på det tidspunkt, hvor den pågældende er blevet oplyst om at være blevet underlagt dette forbud.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at bestyrelsen skal tage stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor skal have direktionens tilladelse.

Det er efter den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er bestyrelsens opgave at tage stilling til, for hvilke personer der er en væsentlig risiko for sammenblanding af egne og fondsmæglerselskabets interesser. Typisk vil denne kreds være indskrænket til højtplacerede, ledende medarbejdere med direkte forretningsmæssigt ansvar.

Den foreslåede bestemmelse fastslår endvidere, at bestyrelsen skal sikre, at de personer, der skal være omfattet af forbuddet, er vidende herom, herunder at overtrædelse af bestemmelsen kan være forbundet med strafansvar.

Bestyrelsen kan vælge at fastsætte personkredsen baseret på funktioner i stedet for baseret på navne.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at bestyrelsen skal sikre, at de pågældende er vidende herom.

Overtrædelser af den foreslåede § 90, stk. 2 kan straffes med bøde efter § 254, stk. 1, nr. 1, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af den foreslåede § 90, stk. 2, er det enkelte medlem i et fondsmæglerselskabs bestyrelse.

Den strafbare handling vil bestå i, at bestyrelsen ikke har taget stilling til, for hvilke ansatte der er en væsentlig risiko for konflikter mellem egne og fondsmæglerselskabets interesser, og som derfor er omfattet af forbuddet, eller ikke har sikret, at pågældende er vidende herom.

Til § 91

Den gældende § 80, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at tilladelse efter 1 og 2, kun kan gives, hvis den finansielle virksomhed, herunder fondsmæglerselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod den virksomhed, som der gives tilladelse til at drive, eller virksomheder der indgår i den pågældende virksomheds koncern. Stk. 5 fastlægger, at det i stk. 4 anførte eksponeringsforbud ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for visse aktører. Endelig giver stk. 9 mulighed for at Finanstilsynet kan dispensere fra stk. 4, i særlige tilfælde.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at tilladelse efter § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, kun kan gives, hvis fondsmæglerselskabet eller virksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, ikke har eller påtager sig eksponeringer mod de i § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, nævnte erhvervsvirksomheder eller virksomheder, der indgår i koncern med disse virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer et eksponeringsforbud, således at tilladelse til at drive eller deltage i driften af en anden virksomhed kun kan gives, hvis fondsmæglerselskabet eller en koncernforbunden virksomhed ikke har påtaget sig eller påtager sig eksponeringer mod den virksomhed, som der gives tilladelse til at drive, eller mod virksomheder der indgår i den pågældende virksomheds koncern.

Eksponering er i lovforslagets § 10, nr. 48, defineret som Summen af alle mellemværender med en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der indebærer en kreditrisiko for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og kapitalandele udstedt af kunden eller af en blandt en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. For så vidt angår bestemmelser om eksponeringer i §§ 88 og 135, undtages følgende mellemværender:

- a) Ved valutatransaktioner: Mellemværender, som er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på 48 timer efter at betaling har fundet sted.
- b) Ved køb eller salg af omsættelige værdipapirer: Mellemværender, der er opstået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion, i et tidsrum på fem arbejdsdage efter at betaling har fundet sted eller de omsættelige værdipapirer er leveret, afhængigt af hvilken dato der ligger først.
- c) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank eller tilbud om clearing, afvikling og deponering af finansielle instrumenter til kunder: Mellemværender vedrørende forsinket modtagelse af finansiering og andre mellemværender, der opstår som følge af kundeaktiviteten, og som ikke varer længere end den følgende arbejdsdag.
- d) Ved betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearing og afvikling af omsættelige værdipapirer i en hvilken som helst valuta og korrespondentbank: Intradagmellemværender med institutter, der yder disse tjenester.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at dette dog ikke gælder eksponeringer i form af kapitalandele, eksponeringer mod de virksomheder, der er nævnt i *stk. 2*, samt eksponeringer mod erhvervsvirksomheder, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet.

Kapitalandele er undtaget fra forbuddet, idet det særligt er i virksomheder, hvor det pågældende fondsmæglerselskab eller koncernforbundne selskab har kapitalandele, at det vil være relevant at sidde i bestyrelsen eller deltage i den daglige ledelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelserne for de i nr. 1-17 oplyste virksomheder og fonde m.v.

Bestemmelsen indebærer en eksplicit undtagelse af det i det foreslåede *stk. 1* nævnte eksponeringsforbud.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Danmarks Skibskredit A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Banker og Sparekassers Ungdomskontakt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for LR Realkredit A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Bornholms Erhvervsfond.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Grønlandsbanken A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for NASDAQ OMX Stockholm AB.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for NASDAQ OMX Helsinki Oy.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 8*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for IFU – Investeringsfonden for Udviklingslande.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 9*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for IFU – IØ – Investeringsfonden for Østlandene.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 10*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Landbrugets FinansieringsBank A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 11*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Bankernes Kontantservice A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 12*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Fundcollect A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 13*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for Fundconnect A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 14*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for DLR Kredit A/S.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 15*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for regulerede markeder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 16*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for clearingcentraler.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 17*, at eksponeringsforbuddet ikke finder anvendelse i forbindelse med deltagelse i bestyrelsen for værdipapircentraler.

Fælles for de nævnte virksomheder og fonde m.v. og typer af virksomheder oplistet i nr. 1-17 er, at de har tæt tilknytning til den finansielle sektor, hvor det er politisk fastlagt, at det er vigtigt med en ledelse, som har indsigt i og erfaring med den finansielle sektor.

Bestemmelsen er historisk set indført efter, at der tidligere har været givet en lang række dispensationer i tilfælde, hvor der som oftest ikke er nogen reel interessekonflikt mellem den finansielle virksomhed og den pågældende anden virksomhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan dispensere fra *stk. 1*.

Dispensation forudsættes i overensstemmelse med gældende praksis alene givet i tilfælde, hvor det er åbenlyst, at der ikke kan opstå interessekonflikter. Eksempelvis en handelsbeholdning af børsnoterede erhvervsobligationer af ubetydelig værdi eller et realkreditinstituts ubetydelige lån i det pågældende fondsmæglerselskabs ejendom.

Til § 92

Den gældende § 80, stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, mindst én gang årligt skal offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til stk. 1.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 92 pålægger fondsmæglerselskaber pligt til at offentliggøre visse oplysninger om bestyrelsens givne tilladelser i henhold til lovforslagets § 89.

Det foreslås i § 92, at fondsmæglerselskaber mindst én gang årligt skal offentliggøre oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til § 89.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre fortsat åbenhed og gennemsigtighed for så vidt angår ledelsens andre hverv samt at give kunder og andre interessenter mulighed for indsigt i fondsmæglerselskabet.

Det forudsættes, at oplysningerne skal offentliggøres på en måde, så informationerne er lettilgængelige. Dette kan eksempelvis ske på fondsmæglerselskabets hjemmeside, i årsrapporten eller i en landsdækkende avis.

Overtrædelser af den foreslåede § 90 kan straffes med bøde efter lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Ansvarssubjektet er fondsmæglerselskabet. Den strafbare handling består i at fondsmæglerselskabet ikke mindst én gang om året offentliggør oplysninger om de hverv, som bestyrelsen har godkendt i henhold til lovforslagets § 89.

Til § 93

Den gældende § 80, stk. 8, 2. og 3. pkt. i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at den eksterne revision skal afgive erklæring om en finansiel virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, eksponeringer i årsrapporten.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 93 fastsætter regler om revisors erklæringer om et fondsmæglerselskabs særlige eksponeringer.

Det foreslås i § 93, 1. pkt., at den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten skal afgive erklæring om, hvorvidt fondsmæglerselskabet har eksponering med erhvervsvirksomheder omfattet af § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1.

For at påse overholdelsen af forbuddet mod at have eksponering, jf. lovforslagets § 89, stk. 1, og § 90, stk. 1, er det fastsat i den foreslåede 1. pkt., at den eksterne revision i revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten skal afgive erklæring om, hvorvidt fondsmæglerselskabet har eksponering med erhvervsvirksomhederne. Af erklæringen skal fremgå, hvorvidt eksponeringen er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i lovforslagets § 91.

Det foreslås i § 93, 2. pkt., at føres der ikke en revisionsprotokol, skal den eksterne revisions erklæring fremgå af anden tilsvarende dokumentation.

Ved »anden tilsvarende dokumentation« skal forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til et fondsmæglerselskabs ledelse i forbindelse med dennes revision af fondsmæglerselskabets årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Den krævede erklæring fra fondsmæglerselskabets eksterne revisor skal fortsat være indeholdt i revisionsprotokollen, hvis der føres en revisionsprotokol.

Bestemmelsen ændrer ikke på kravene til revisors revision af fondsmæglerselskabets årsrapport, herunder de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive i den forbindelse.

Bestemmelsen vedrører alene det forhold, at denne erklæring skal afgives i anden tilsvarende dokumentation i tilfælde, hvor en virksomhed ikke fører en revisionsprotokol.

Overtrædelser af den foreslåede bestemmelse kan straffes med bøde efter lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1. Ansvarssubjektet er den eksterne revisor. Den strafbare handling vil bestå i, at den eksterne revision ikke afgiver erklæring om et selskabs eksponeringer i revisionsprotokollatet eller tilsvarende dokumentation.

Til § 94

Den gældende § 71 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1 krav om, at finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder, skal have effektive former for virksomhedsstyring. Stk. 3, 1. pkt., indeholder bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler herom.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser. Dog indsættes en præcisering i stk. 1, 4. pkt., der gennemfører artikel 26, stk. 1, litra b, samt artikel 29, stk. 1 og 3, i IFD.

Den foreslåede § 94 fastsætter, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring. Dette omfatter krav til den organisatoriske struktur, god administrativ og regnskabsmæssig praksis samt skriftlige forretningsgange, procedurer til at identificere og styre risici, ressourcer, håndtering af interessekonflikter, interne kontrolprocedurer, it-kontrol- og sikringsprocedurer. Disse krav er i vidt omfang også relevante for fondsmæglerholdingvirksomheder, men intensiteten af kravene vil skulle afspejle aktiviteten i fondsmæglerholdingvirksomheden. Hvis fondsmæglerholdingvirksomhedens eneste eller primære aktivitet er at besidde kapitalandele i et fondsmæglerselskab, vil kravene til fondsmæglerholdingvirksomhedens indretning være tilsvarende mere simple.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 9, stk. 3, samt artikel 16, stk. 5, 2. afsnit, i MiFID II, der fastsætter krav til fondsmæglerselskabers virksomhedsstyring. Samtidig gennemfører den foreslåede bestemmelse artikel 26, stk. 1-3, og artikel 29, stk. 1 og 3, i IFD, om virksomhedsstyring og behandling af risici, der efter artikel 25, stk. 1, i IFD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Dog finder artikel 29, stk. 1, litra a, c og d, i IFD også anvendelse på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Artiklerne finder desuden anvendelse på konsolideret niveau, når der foretages konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR.

Fondsmæglerselskaber anses i medfør af artikel 12, stk. 1, i IFR for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller fondsmæglerselskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Bestemmelsen berører ikke fondsmæglerselskabets forpligtelser i henhold til bl.a. lovforslagets § 95 om særlige organisatoriske krav til værdipapirhandlere og lovforslagets § 96 om krav til værdipapirhandlers produktgodkendelsesprocedurer samt fondsmæglerselskabets forpligtelser i relation til bl.a. organisatoriske krav, compliance og risikostyring i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerede regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Bestemmelsen fastsætter i det foreslåede stk. 1 de overordnede krav til virksomhedernes virksomhedsstyring, mens de nærmere krav vil blive fastsat ved bekendtgørelse, jf. den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i det foreslåede stk. 2, med henblik på at tage højde for og skabe klarhed over god praksis, herunder retningslinjer m.v. udstedt af bl.a. Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA).

Udgangspunktet er, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal leve op til alle kravene i bekendtgørelsen, men at det afhænger af den enkelte virksomheds forhold, hvilke foranstaltninger på grundlag af et proportionalitetsprincip, der skal til, for at kravet i bekendtgørelsen kan anses for opfyldt.

Det er fondsmæglerselskabets og fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse og direktion, der beslutter, hvilke foranstaltninger der er tilstrækkelige til, at virksomheden drives på betryggende vis, og at bestemmelserne overholdes. Virksomhedens ledelse skal ved vurderingen af hvilke foranstaltninger, der er nødvendige, tage udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel, herunder virksomhedens størrelse, kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter og strukturen af den koncern, som virksomheden er en del af. Der henvises i øvrigt til lovbemærkningerne til den foreslåede § 67 om bestyrelsens ansvarlig for den overordnede og strategiske ledelse af virksomheden.

Kravet om effektive former for virksomhedsstyring i det foreslåede stk. 1 udgør det overordnede krav i bestemmelsen, mens de efterfølgende krav i nr. 1-9 udgør de enkelte krav til, hvad der indgår i opfyldelsen af det overordnede krav.

Bestemmelsens nr. 1-8 gennemfører artikel 9, stk. 3, og artikel 16, stk. 5, 2. afsnit, i MiFID II samt artikel 26, stk. 1-3, og artikel 29, stk. 1 og 3, i IFD.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at effektive former for virksomhedsstyring indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling.

Bestemmelsen indebærer, at virksomheden skal være indrettet med klart definerede ansvars- og arbejdsområder samt klare beføjelser og referencelinjer, så det er klart for de enkelte enheder og medarbejdere, hvilke opgaver der skal udføres, og hvordan opgaverne skal udføres.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at virksomheden skal have en god administrativ og regnskabsmæssig praksis.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheden skal være indrettet, så de enkelte enheder og medarbejdere har de redskaber, herunder forretningsgange og systemer m.v., der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver, og som sikrer opfyldelse af ledelsens politikker og retningslinjer samt den gældende regulering, herunder på regnskabsområdet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at virksomheden skal have skriftlige forretningsgange for alle virksomhedens væsentlige aktivitetsområder.

Den foreslåede bestemmelse skal understøtte en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og indebærer, at virksomheden skal have skriftlige forretningsgange for alle væsentlige aktivitetsområder. Ved væsentlig aktivitetsområder forstås for fondsmæglerselskaber bl.a. den ydede eller udførte investeringsservice og -aktiviteter samt udførelsen af opgaver, som fondsmæglerselskabet er pålagt i henhold til den finansielle lovgivning, herunder bl.a. opgørelse af kapitalgrundlag og kapitalgrundlagskrav, placering af egne midler samt udførelsen af compliance og risikostyring.

Skriftlige forretningsgange medvirker til at sikre, at de retningslinjer, som ledelsen har vedtaget, kommer til medarbejdernes kundskab og understøtter medarbejderens opgavevaretagelse og sikrer ensartethed og kvalitet i opgavevaretagelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at virksomheden skal have effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om de risici, virksomheden er eller kan blive udsat for, eller risici som virksomheden udgør eller kan udgøre for andre.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheden skal etablere effektive risikostyringsprocedurer, der gør virksomheden i stand til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel virkning på kapitalgrundlaget. Omfattet er både de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, og de risici, virksomheden udgør eller kan udgøre for andre. Risiciene kan bl.a. omfatte operationelle risici og omdømmemæssige risici såvel som markeds-, modparts- og kreditrisici samt likviditetsrisici.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at virksomheden skal have de ressourcer, der er nødvendige for den rette gennemførelse af dens virksomhed, og have en hensigtsmæssig anvendelse af disse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de organisatoriske enheder skal være bemandet ressource- og kompetencemæssigt, så enhederne på betryggende vis kan løse de opgaver, de er pålagt. Dette gælder både i forhold til den ydede og udførte investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser og i forhold til risikostyring, compliance, regnskabsaflæggelse m.v.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at virksomheden have procedurer med henblik på adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at virksomheden skal være indrettet, så der er betryggende funktionsadskillelse, herunder at disponerende medarbejdere, medarbejdere, der udfører afvikling, og medarbejdere, der udfører resultat- og risikoopgørelser samt kontrol og rapportering, refererer til hver sin leder. I virksomheder, hvor der ikke kan opretholdes funktionsadskillelse, skal der indføres betryggende kompenserende foranstaltninger, der skal sikre, at der ikke påføres virksomheden unødige risici eller tab.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at virksomheden skal have fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at virksomheden skal sikre, at der foretages kontrol af alle væsentlige risikobehæftede opgaver, herunder bl.a. af overholdelse af grænser fastsat i bestyrelsens retningslinjer til direktionen, jf. lovforslagets § 67, stk. 2, og for fondsmæglerselskabers vedkommende af dispositioner, hvor virksomheden handler i henhold til fuldmagt fra kunder, og hvor virksomheden har forpligtet sig til at overholde grænser for risici, herunder placeringsgrænser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at virksomheden skal have betryggende kontrol- og sikringsforanstaltninger på it-området.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at virksomheden på baggrund af den ønskede risikoprofil på it-området skal udarbejde en it-sikkerhedspolitik, der indeholder en overordnet stillingtagen til alle væsentlige forhold vedrørende it-sikkerheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring i overensstemmelse med *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal træffe for at have effektive former for virksomhedsstyring i overensstemmelse med *stk. 1*.

Bemyndigelsen forventes at blive udnyttet til at videreføre de gældende bestemmelser i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. som ændret ved bekendtgørelse nr. 461 af 9. maj 2018 med de ændringer, der følger af gennemførelsen af IFD, herunder de retningslinjer, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) udsteder i samråd med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i medfør af artikel 26, *stk. 4*, i IFD.

Til § 95

Den gældende § 72 i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at værdipapirhandlere, herunder fondsmæglerselskaber, ud over at have effektive former for virksomhedsstyring, jf. § 71, skal træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler samt opfylde særlige organisatoriske krav til værdipapirhandlere, der finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Statens Administration med de fornødne tilpasninger. Bestemmelsens *stk. 6* indeholder beføjelse til at fastsætte nærmere regler i relation til organisatoriske krav til værdipapirhandlere.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 95 fastsætter, at fondsmæglerselskaber, skal have effektive former for virksomhedsstyring, jf. den foreslåede § 94, stk. 1, og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende de ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil som nærmere fastsat i bestemmelsens stk. 2-3 og regler udstedt i medfør af beføjelse fastsat i bestemmelsens stk. 6. Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, at stk. 2, nr. 1, 2 og 5, finder tilsvarende anvendelse ved salg, rådgivning eller formidling af strukturerede indlån. Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, at stk. 2, nr. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på Danmarks Nationalbank og Statens Administration med de fornødne tilpasninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 3, litra a, artikel 16, stk. 2, stk. 3, 1. afsnit, stk. 4, 6, 8 og 9, samt artikel 23 i MiFID II. Bestemmelsen gennemfører desuden artikel 1, stk. 4, litra a og b, hvorefter bl.a. artikel 16, stk. 2, stk. 3, 1. afsnit, og stk. 6 samt artikel 23 finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, når de sælger eller rådgiver kunder i forbindelse med strukturerede indlån.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber skal opfylde kravene i § 94, stk. 1, og træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber i tillæg til kravene til effektive former for virksomhedsstyring, jf. den foreslåede § 94, stk. 1, skal træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler og anvende ressourcer, systemer og procedurer, der er hensigtsmæssige hertil.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab skal opfylde kravene oplistet i nr. 1-5.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab skal have passende regler og procedure for transaktioner med de i bilag 2 nævnte instrumenter, som omfatter fondsmæglerselskabets ledelse, ansatte og tilknyttede agenter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab bl.a. med henblik på at forebygge misbrug og spredning af intern viden og insiderhandel skal fastsætte regler og procedurer for den nævnte personkreds personlige transaktioner, herunder stille krav om indberetning af personlige transaktioner, så fondsmæglerselskabet kan overvåge disse. Personlige transaktioner er transaktioner for personer, der indgår i den nævnte personkreds, som ikke udføres som en del af personernes arbejde for fondsmæglerselskabet og er nærmere afgrænset og reguleret i artikel 28-29 og 37 i delegeret Mi-FID II-forordning.

Reglerne og procedurerne skal vedrøre transaktioner med de i bilag 2 nævnte instrumenter, der omfatter de finansielle instrumenter, som fondsmæglerselskaber må yde og udføre investeringservice og -aktiviteter med, herunder bl.a. værdipapirer, investeringsfonde og derivater.

En tilknyttet agent er i lovforslagets § 10, nr. 7, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab skal have effektive procedurer med henblik på at træffe rimelige foranstaltninger for at hindre interessekonflikter, der kan skade kundernes interesser.

Den foreslåede bestemmelse har baggrund i, at mange af fondsmæglerselskabernes aktiviteter kan involvere interessekonflikter mellem fondsmæglerselskabet og dets kunder og evt. mellem grupper af kunder, og indebærer, at et fondsmæglerselskab skal træffer effektive foranstaltninger til at identificere, forhindre og håndtere interessekonflikter og afbøde den eventuelle virkning af disse risici så meget som muligt. Hvis der alligevel er en tilbageværende risiko for at skade kundens interesser, skal kunden klart gøres bekendt med interessekonflikternes generelle karakter og/eller kilderne til interessekonflikterne og de skridt, der tages for at afhjælpe disse risici, før selskabet påtager sig opgaver for kundens regning. Kravene hertil vil blive nærmere reguleret af bekendtgørelse udstedt i medfør af der foreslåede *stk. 7*.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at et fondsmæglerselskab skal sikre kundernes ejendomsret til deres midler og de i bilag 2 nævnte instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der opbevarer kunders midler og de i bilag 2 nævnte instrumenter, skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kundernes ejendomsret, navnlig hvis fondsmæglerselskabet skulle blive insolvent, herunder træder i rekonstruktionsbehandling eller tages under konkursbehandling.

De i bilag 2 nævnte instrumenter omfatter de finansielle instrumenter, som fondsmæglerselskaber må yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter med, herunder bl.a. værdipapirer, investeringsfonde og derivater. Kravet om sikring af kundernes ejendomsret gælder også for kundernes udenlandske instrumenter. Hvorledes kundernes ejendomsret sikres ved de enkelte typer af instrumenter, herunder hvilken sikringsakt, der skal iagttages, og hvilke krav der må stilles til individualisering af instrumenterne, beror på dansk eller udenlandsk rets regler herom.

Kravene til sikring af kundernes ejendomsret vil blive nærmere reguleret af bekendtgørelse udstedt i medfør af den foreslåede *stk. 7*.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at et fondsmæglerselskab skal beskytte kundernes rettigheder og ikke uden udtrykkelig samtykke må disponere over deres midler og instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, når det opbevarer kunders midler og de i bilag 2 nævnte instrumenter, endvidere skal træffe sådanne foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at beskytte kundernes rettigheder og hindre anvendelse af kundernes midler og for egen regning, medmindre disse har givet deres udtrykkelige samtykke hertil. Et fondsmæglerselskabs mulighed for efter samtykke fra kunden at anvende dennes instrumenter eksempelvis i forbindelse med udlån af værdipapirer forudsætter, at samtykket er udtrykkeligt. Fornødent samtykke foreligger derfor ikke, såfremt dette alene fremgår af fondsmæglerselskabets almindelige forretningsbetingelser.

Kravene til sikring af beskyttelse af kundernes rettigheder vil blive nærmere reguleret af bekendtgørelse udstedt i medfør af den foreslåede *stk. 7*.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at et fondsmæglerselskab skal føre og opbevare fyldestgørende liste over alle udførte tjenesteydelser og transaktioner i mindst 5 år efter, at tjenesteydelsen er udført, henholdsvis transaktionen er gennemført.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber skal opbevare dokumentation for udførte tjenesteydelser og transaktioner, der er så fyldestgørende, at Finanstilsynet på grundlag heraf kan varetage sine tilsynsopgaver og træffe håndhævelsesforanstaltninger og navnlig forvisse sig om, at fondsmæglerselskabet har opfyldt alle sine forpligtelser, herunder forpligtelserne over for sine kunder eller potentielle kunder og vedrørende markedets integritet. Forpligtelsen er nærmere reguleret af artikel 35 i delegeret MiFID II-forordning om fortegnelser over tjenester eller aktiviteter, der fører til skadelige interessekonflikter.

Det foreslås i *stk. 3, 1.pkt.*, at et fondsmæglerselskab kan opbevare kunders instrumenter, jf. bilag 2, i samme depot (samledepot), hvis fondsmæglerselskabet har informeret den enkelte kunde om retsvirkningerne heraf, og kunden har givet samtykke hertil.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab kan anvende samledepoter, hvor flere kunders instrumenter opbevares sammen under den forudsætning, at fondsmæglerselskabet har informeret den enkelte kunde om retsvirkningerne heraf, og kunden har givet samtykke hertil.

De i bilag 2 nævnte instrumenter omfatter de finansielle instrumenter, som fondsmæglerselskaber må yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter med, herunder bl.a. værdipapirer, investeringsfonde og derivater.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at et fondsmæglerselskab skal føre et register, hvoraf de enkelte kunders ejerforhold til de registrerede instrumenter klart fremgår.

For ejere af instrumenter er det afgørende, at ejere i tilfælde af fondsmæglerselskabets konkurs kan udtage sine instrumenter af konkursboet som separatist. En forudsætning herfor er efter dansk ret, at

ejernes instrumenter er individualiseret. Bestemmelsen indebærer derfor en forpligtelse for et fondsmæglerselskab, der opbevarer kunders instrumenter i et samledepot, til at føre et register, hvoraf de enkelte kunders ejerforhold til de registrerede instrumenter klart fremgår.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan give tilladelse til, at kunders og et fondsmæglerselskabs egne instrumenter opbevares i samme depot.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan tillade et fondsmæglerselskab at opbevare kunders instrumenter i samme depot som fondsmæglerselskabets egne instrumenter. Det kan eksempelvis være forbundet med store vanskeligheder i udenlandske depoter at adskille kundernes beholdning af værdipapirer fra fondsmæglerselskabets egne beholdning af værdipapirer. På enkelte udenlandske markeder er det således forbundet med store vanskeligheder at overføre værdipapirer fra en værdipapirhandlers depot til en kundes depot. Finanstilsynet kan give tilladelse til at føre fælles depoter, såfremt det skønnes umuligt eller forbundet med uforholdsmæssige store vanskeligheder eller usikkerhedsmomenter at foretage en opdeling i flere depoter i det udenlandske system.

Det foreslås i *stk. 3, 4. pkt.*, Finanstilsynet kan fratage et fondsmæglerselskab retten til at føre et samledepot.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan fratage et fondsmæglerselskab retten til at føre samledepoter, såfremt fondsmæglerselskabets forretningsgange samt kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på depotområdet ikke er tilstrækkeligt betryggende. Bestemmelsen er begrundet i kravet om, at det enkelte fondsmæglerselskabs register skal være retvisende for, at kunden kan udtage sine instrumenter i tilfælde af fondsmæglerselskabets konkurs eller rekonstruktionsbehandling.

Det foreslås i *stk. 4*, at i tilfælde af et fondsmæglerselskabs konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lignende kan den enkelte kunde på grundlag af det i *stk. 3, 2. pkt.*, anførte register udtage sine instrumenter af et samledepot, hvis der ikke forinden er tvist om kundens ejendomsret.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at var der ikke inden fondsmæglerselskabets konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lignende tvist om kundens ejendomsret, vil kunden kunne udtage sine instrumenter på grundlag af fondsmæglerselskabets register. Det er derfor væsentligt for kundens retsstilling ved konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lignende, at registeret er ført nøjagtigt og korrekt, så det ikke giver anledning til tvivlsspørgsmål.

Det foreslås i *stk. 5*, at *stk. 2*, nr. 1, 2 og 5, tilsvarende finder anvendelse på et fondsmæglerselskab, der sælger, rådgiver om eller er formidlere af strukturerede indlån.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at bestemmelserne finder samme anvendelse på strukturerede indlån som på andre strukturerede produkter og på den måde sikre en ensartet investorbekyttelse på såvel produktniveau som på EU-plan.

Strukturerede indlån er i lovforslagets § 10, nr. 50, defineret som indlån som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EF om indskudsgarantiordninger, som skal tilbagebetales fuldt ud ved forfald under anvendelse af bestemmelser om, at en eventuel rente eller præmie betales eller er i fare efter en formel, der omfatter faktorer såsom et indeks eller en kombination af indekser, bortset fra indlån med variabel rente, hvis afkast er direkte knyttet til et renteindeks såsom EURIBOR eller LIBOR, et finansielt instrument eller en kombination af finansielle instrumenter, en råvare eller en kombination af råvarer eller andre materielle eller immaterielle ikkeomsættelige aktiver eller en valutakurs eller en kombination af valutakurser

Det foreslås i *stk. 6*, at *stk. 2*, nr. 2-4, tilsvarende finder anvendelse på Danmarks Nationalbank og Statens Administration med de fornødne tilpasninger.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at Danmarks Nationalbank og Statens Administration er omfattet af eneretten til som et fast erhverv eller på et professionelt grundlag at yde og udføre investeringsservice -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, med de finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, og med de instrumenter, der er omfattet af regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, jf. den foreslåede § 13, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i *stk. 1-3*.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de i *stk. 1-3* nævnte forhold, der følger af dele af artikel 16 i MiFID II og kapitel II i Kommissionens delegerende direktiv (EU) 2017/593 af 7. april om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelse.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at videreføre bekendtgørelse nr. 921 af 26. juni 2017 om de organisatoriske krav til værdipapirhandlere, der supplerer reglerne i Kommissionen delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investerings-selskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Bekendtgørelsen har til formål at sikre god investorbeskyttelse og indeholder krav i relation til beskyttelse af kundeaktiver, håndtering af interessekonflikter, dokumentation for udførte tjenesteydelser og transaktioner, sikkerhedsmekanismer til dattersikkerhed samt sikkerhedsstillelse.

Til § 96

Den gældende § 71, *stk. 2*, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse. *Stk. 3, 1. pkt.*, indeholder bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler herom.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 96 fastsætter krav om, at fondsmæglerselskaber skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 16, stk. 3, og artikel 24, stk. 2, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab skal have effektive procedurer for godkendelse af nye produkter og tjenesteydelser, væsentlige ændringer i eksisterende produkter og tjenesteydelser samt distribution af disse.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en overordnet forpligtelse for fondsmæglerselskaber, der udvikler og distribuerer nye produkter og tjenesteydelser med henblik på salg til kunder, eller som foretager væsentlige ændringer i eksisterende produkter, som indebærer, at der reelt vil være tale om et nyt produkt, til at opstille procedurer for produktgodkendelse og distribution af disse. I praksis indebærer det et krav om, at fondsmæglerselskaber skal have interne retningslinjer, der sikrer tilstedeværelsen af sådanne effektive procedurer.

Bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskaber skal have interne retningslinjer for udvikling og distribution af nye finansielle instrumenter ud fra hensynet til kunderne og deres behov. Formålet med bestemmelsen er således at sikre, at fondsmæglerselskaberne har fokus på kundernes behov og interesser, når de udvikler nye produkter, og ikke kun på, hvad der tjener fondsmæglerselskabernes egne interesser.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om kravene til effektive produktgodkendelsesprocedurer.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om kravene til effektive produktgodkendelsesprocedurer, der følger af dele af artikel 16 i MiFID II og kapitel III i Kommissionens delegerende direktiv (EU) 2017/593 af 7. april om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumen-

ter for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at videreføre bekendtgørelse nr. 922 af 29. juni 2017 om produktgodkendelsesprocedurer.

Bekendtgørelsen har til formål at sikre god investorbeskyttelse ved at fastsætte procedurer for distribution og udvikling af finansielle produkter og ydelser. Bekendtgørelsen fastsætter bl.a., at fondsmæglerselskaber i sin rolle som distributører skal etablere passende produktstyringsordninger, som skal sikre, at de distribuerede finansielle instrumenter og tjenesteydelser er forenelige med en afgrænset kundemålgruppes behov.

Til § 97

Den gældende § 72 a i lov om finansiell virksomhed fastlægger, at finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, kan outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som selskabet ellers selv ville udføre, til en leverandør, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at en virksomheds outsourcing skal bringes til ophør, samt at Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for outsourcing.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 97 fastsætter, at fondsmæglerselskaber kan outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som selskabet ellers selv ville udføre, til en leverandør, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at en virksomheds outsourcing skal bringes til ophør, samt at Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for outsourcing.

Bestemmelsen gennemfører artikel 9, stk. 5, 1. afsnit, i MiFID II, samt artikel 26, stk. 1, i IFD.

Outsourcingreglerne har til formål at sikre, at fondsmæglerselskaberne fortsat bærer ansvaret for de opgaver, der udføres hos outsourcingleverandørerne, samt at sikre, at Finanstilsynet fortsat kan udøve et effektivt tilsyn. Ved outsourcing skal et fondsmæglerselskab derfor sikre, at det har kontrol over opgaverne, og at det har mulighed for at udøve nødvendig indflydelse på opgavernes udførelse.

Fondsmæglerselskaberne skal derudover sørge for, at det, når det gør brug af tredjemand til udførelse af operationelle funktioner, der er afgørende for, at der kan ydes kunderne en vedvarende og tilfredsstillende service og udføres investeringsaktiviteter på et vedvarende og tilfredsstillende grundlag, træffer sådanne rimelige foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at undgå supplerende operationelle risici. Væsentlige operationelle funktioner må ikke overlades til tredjemand på en sådan måde, at kvaliteten af fondsmæglerselskabernes interne kontrol og Finanstilsynets mulighed for at føre tilsyn med, om fondsmæglerselskabet opfylder alle sine forpligtelser, materielt forringes.

Bestemmelsen supplerer artikel 30-32 om outsourcing i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerede regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (delegeret MiFID II-forordning).

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab kan outsource en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som fondsmæglerselskabet ellers selv ville udføre, til en leverandør.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der er tale om outsourcing, hvis aftalen mellem fondsmæglerselskabet og leverandøren på tidspunktet for dens indgåelse forventes at vedrøre en proces, tjenesteydelse eller aktivitet, der forventes at gentage sig og strække sig over en periode af en vis varighed, og at denne proces, tjenesteydelse eller aktivitet, eller dele heraf, normalt ville falde inden for rammerne af processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der ville eller kunne blive udført af fondsmæglerselskabet selv, også selvom fondsmæglerselskabet ikke har udført denne proces, tjenesteydelse eller aktivitet selv tidligere. Såfremt det outsourcete kan kategoriseres som enten en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, finder reglerne anvendelse, også selvom det outsourcete kan kategoriseres i mere end én af de pågældende kategorier.

Fondsmæglerselskaber, der gør brug af outsourcing, bør til enhver tid opretholde tilstrækkelig substans og ikke blive så kaldte "tomme skaller" eller "postboks-selskaber". Fondsmæglerselskaber kan eksempelvis ikke outsource ledelsesorganets effektive udøvelse af det ansvar, som påhviler dem.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at et fondsmæglerselskabs outsourcing skal bringes til ophør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist, hvis outsourcingkontrakten eller dennes parter ikke opfylder reglerne fastsat i medfør af *stk. 3*.

Ophør er relevant, hvor outsourcingkontrakten ikke lever op til kravene, eller hvor det konstateres, at kontraktens parter ikke efterlever de fastsatte krav, der følger af den foreslåede bestemmelse, eller de efter det foreslåede *stk. 3* fastsatte krav. Ved fastsættelsen af fristen skal der tages hensyn til de alvorlige følgevirkninger, der kan være ved, at fondsmæglerselskabet i utide skal bringe outsourcingaktiviteten til ophør, og efter omstændighederne kan der tages hensyn til den tid, det tager fondsmæglerselskabet at kontrahere til anden side.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse til Finanstilsynet til at gribe ind i et privatretligt kontraktforhold og dermed bringe uforsvarlig outsourcing til ophør, såfremt fondsmæglerselskabet eller dets kontraktparter ikke inden for en rimelig frist har gjort tiltag, der kan sikre, at outsourcingen sker på forsvarlig vis og i overensstemmelse med reglerne. Fristen skal endvidere fastsættes efter forholdets karakter.

Finanstilsynet er som offentlig myndighed underlagt proportionalitetsprincippet i forbindelse med dets beføjelser til at bringe kontraktforhold til ophør. Såfremt der er tale om en principiel afgørelse eller en afgørelse, der har videregående, betydelige følger for fondsmæglerselskabet, skal sagen i henhold til lovforslagets § 218, behandles af Finanstilsynets bestyrelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om outsourcing vedrørende det i nr. 1-7 oplyste.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende fondsmæglerselskabernes ledelsesordninger, ansvar, risikostyring, overvågning, kontrol og rapportering i tilknytning til outsourcing til en leverandør, herunder leverandørens videreoutsourcing.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende fondsmæglerselskabernes interne retningslinjer for outsourcing.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende fondsmæglerselskabernes håndtering af interessekonflikter i forbindelse med outsourcing.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende krav, som fondsmæglerselskaberne som minimum skal sikre, at leverandører eller underleverandører til enhver tid skal opfylde, herunder også adgangs-, oplysnings- og revisionsrettigheder hos leverandører og underleverandører.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 5*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om de krav til indholdet af kontrakten.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 6*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende outsourcing på koncern- og delkoncernniveau.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 7*, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler vedrørende fondsmæglerselskabernes pligt til at underrette Finanstilsynet om outsourcing.

Bemyndigelsen kan blive udnyttet til ved bekendtgørelse at fastsætte de nærmere krav for outsourcing, der skal gælde i tillæg til artikel 30-32 om outsourcing i Delegeret MiFID II-ordning, jf. retningslinjer som EBA kan udstede i samråd med ESMA i medfør af artikel 26, stk. 4, i IFD.

Til § 98

Den gældende § 71 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for visse finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, forpligtelse til at udarbejde og vedligeholde en genopretningsplan, der skal godkendes af virksomhedernes bestyrelse, samt fastsætter nærmere krav til indholdet af genopretningsplanerne. Bestemmelsen indeholder de overordnede krav til genopretningsplanens indhold, indsendelse til Finanstilsynet, Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets behandling

heraf samt bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte de nærmere krav til genopretningsplanens indhold m.v.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Den foreslåede § 98 fastsætter, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, jf. dog lovforslagets § 99, skal udarbejde og vedligeholde en genopretningsplan, der skal godkendes af selskabets bestyrelse. Bestemmelsen indeholder de overordnede krav til genopretningsplanens indhold, indsendelse til Finanstilsynet, Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets behandling heraf samt bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte de nærmere krav til genopretningsplanens indhold m.v.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 5 og 6 i BRRD som ændret for så vidt angår anvendelsesområdet for fondsmæglerselskaber ved vedtagelsen af IFD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, jf. dog § 99, skal udarbejde og vedligeholde en genopretningsplan.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at genopretningsplanen skal godkendes af fondsmæglerselskabets bestyrelse og indeholde de i nr. 1-3 oplyste oplysninger.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Genopretningsplanen skal være detaljeret og bl.a. indeholde de tiltag, som fondsmæglerselskabet skal træffe for at genoprette den finansielle situation, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af denne. Genopretningsplanen er et ledelsesværktøj, som skal understøtte, at fondsmæglerselskabet i en sådan situation reagerer hurtigt, da dette øger sandsynligheden for en holdbar genopretning med henblik på at sikre fondsmæglerselskabets levedygtighed på sigt. Genopretningsplanen kan også være med til at afdække flaskehalse i den interne beslutningsproces, ligesom den er med til at fremme muligheden for at sikre driftskontinuitet i genopretningsfasen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at genopretningsplanen skal indeholde passende kriterier og procedurer, der sikrer rettidig gennemførelse af de tiltag, som fondsmæglerselskabet vurderer, der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i fondsmæglerselskabet, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af denne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at genopretningsplanen skal indeholde et bredt udvalg af genopretningsmodeller.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at genopretningsplanen skal indeholde en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, der er relevante for fondsmæglerselskabet, og passende reaktioner herpå.

Nr. 1-3 omhandler de overordnede krav til genopretningsplanens indhold, der er uddybet i bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I udstedt i medfør af § 71 a, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed.

Det følger af artikel 4, stk. 1, litra a, jf. art. 5, stk. 5, i BRRD, at der ud fra et proportionalitetsprincip kan indføres mere forenklede krav til indholdet af genopretningsplaner. Denne mulighed er udnyttet

for de omfattede fondsmæglerselskaber i bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvor fondsmæglerselskaber I kan vælge at opfylde forenklede krav.

Bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I foreslås videreført uændret for den gruppe af fondsmæglerselskaber, BRRD finder anvendelse for efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Det vil sige for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde den investeringservice eller udføre de investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

For nærmere om de forenklede krav til indholdet af genopretningsplaner, der foreslås videreført for de omfattede fondsmæglerselskaber, se bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

For nærmere om de videreførte bestemmelser i stk. 1, nr. 1-3, henvises til lovforslag 105 fremsat den 19. december 2014, der gennemfører BRRD.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at genopretningsplanen skal indsendes til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet fra modtagelsen af genopretningsplanen har seks måneder til at foretage en vurdering af genopretningsplanen

Nærmere regler om indsendelsen til Finanstilsynet er fastsat i bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der foreslås videreført uændret for den gruppe af fondsmæglerselskaber, BRRD finder anvendelse for efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Det vil sige for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Finanstilsynet har efter modtagelsen af genopretningsplanen seks måneder til at gennemgå denne og vurdere, om den opfylder kravene.

Finanstilsynet vil gennemgå genopretningsplanen med henblik på at konstatere, om planen opfylder kravene hertil og er egnet til at sikre genopretning af fondsmæglerselskabet og dets levedygtighed på længere sigt. Vurderingen skal tage højde for fondsmæglerselskabets kapitalstruktur i forhold til fondsmæglerselskabets størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, kompleksitet, organisation m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet skal forelægge genopretningsplanen for Finansiell Stabilitet, som kan komme med anbefalinger til genopretningsplanens indhold.

Finanstilsynet er ikke forpligtet til at følge Finansiell Stabilitets anbefalinger. Finansiell Stabilitets mulighed for at give anbefalinger omfatter både nye, opdaterede og reviderede genopretningsplaner. Forelæggelsen for Finansiell Stabilitet skal som udgangspunkt ske inden for den seks måneders periode, som Finanstilsynet har til at behandle genopretningsplanen, men den vil også kunne ske efterfølgende i situationer, hvor Finanstilsynet skal vurdere, om en anbefaling fra Finansiell Stabilitet indebærer, at fondsmæglerselskabet skal anmodes om en opdatering af genopretningsplanen.

Da der med Finanstilsynets forelæggelse af en genopretningsplan for Finansiell Stabilitet vil kunne være tale om videregivelse af fortrolige oplysninger, som Finanstilsynets ansatte har modtaget som led i tilsynsvirksomheden, skal denne videregivelse ses i lyset af undtagelserne til Finanstilsynets særlige skærpede tavshedspligt i lovforslagets § 247 a, hvorefter genopretningsplaner kan videregives til bl.a. Finansiell Stabilitet. Finanstilsynets skærpede tavshedspligt følger dog de videregivne oplysninger, jf. lovforslagets § 247 d, når disse videregives til Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til genopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af genopretningsplaner.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om krav til genopretningsplanernes indhold, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af genopretningsplaner. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der foreslås videreført uændret for den gruppe af fondsmæglerselskaber, BRRD finder anvendelse for efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Det vil sige for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investerings-service og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I giver de omfattede fondsmæglerselskaber mulighed for at opfylde forenklede krav til indholdet af genopretningsplaner, jf. proportionalitetsprincippet i artikel 4, stk. 1, litra a, jf. art. 5, stk. 5, i BRRD, og indeholder derudover krav til, hvornår genopretningsplanen skal være udarbejdet samt planens løbende opdatering, herunder også muligheden for at stille krav om en ekstraordinær opdatering af genopretningsplanen, samt indsendelsen af genopretningsplanen til Finanstilsynet.

For nærmere om den videreførte bemyndigelse henvises til lovforslag 105 fremsat den 19. december 2014, der gennemfører BRRD.

Til § 99

Den gældende § 71 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for visse danske modervirksomheders forpligtelse til at udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan samt fastsætter nærmere krav til indholdet af genopretningsplanerne. Bestemmelsen indeholder de overordnede krav til koncerngenopretningsplanens indhold, indsendelse til Finanstilsynet, Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets behandling heraf, herunder inddragelse af tilsynskollegier m.fl. i tilfælde af grænseoverskridende koncerner, samt bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte de nærmere krav til koncerngenopretningsplanens indhold m.v.

Bestemmelsen foreslås videreført for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab med tilladelse til at yde og udføre bestemt investeringsservice og -aktiviteter med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at anvendelsesområdet ændres fra at være modervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til modervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Den foreslåede § 99 fastsætter, at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde den investeringsservice eller udføre de investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har den nævnte tilladelse, skal udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan. Bestemmelsen indeholder de overordnede krav til koncerngenopretningsplanens indhold, indsendelse til Finanstilsynet, Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets behandling heraf, herunder inddragelse af tilsynskollegier m.fl. i tilfælde af grænseoverskridende koncerner, samt bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte de nærmere krav til koncerngenopretningsplanens indhold m.v.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 7 og 8 i BRRD som ændret for så vidt angår anvendelsesområdet for fondsmæglerselskaber ved vedtagelsen af IFD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er beliggende i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal modervirksomheden udarbejde og vedligeholde en koncerngenopretningsplan, jf. dog stk. 2.

Det skal af koncerngenopretningsplanen fremgå, hvilke tiltag modervirksomheden vurderer, der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i modervirksomheden i hver enkelt dattervirksomhed, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af den finansielle situation i en eller flere af virksomhederne i koncernen.

Det følger af artikel 7, stk. 4, 1. afsnit, i BRRD, at koncerngenopretningsplanen skal sigte mod at opnå en stabilisering af hele koncernen eller et af dens datterselskaber, når koncernen eller et enkelt datterselskab befinder sig i en stresssituation, således at årsagerne til vanskelighederne håndteres, og den finansielle stilling genoprettes. Der skal samtidig tages hensyn til andre koncernvirksomheders finansielle stilling. Koncerngenopretningsplanen omfatter koncernen som helhed, herunder dattervirksomheder, som ikke er finansielle virksomheder. Der bør ved udarbejdelsen lægges vægt på de filialer og juridiske enheder, som i væsentlig grad bidrager til koncernens overskud eller finansiering, eller som besidder en væsentlig del af koncernens aktiviteter eller kapital og hvor koncernen er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet, jf. lovforslagets kapitel 15, som udgangspunkt skal udarbejde en koncerngenopretningsplan. Finanstilsynet kan for en dansk koncern være både konsoliderende og kompetent myndighed.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det af koncerngenopretningsplanen skal fremgå, hvilke tiltag modervirksomheden vurderer der skal træffes for at genoprette den finansielle situation i modervirksomheden og i hver enkelt dattervirksomhed, hvis der sker en hastig eller betydelig forværring af den finansielle situation i en eller flere af virksomhederne i koncernen.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at § 98, stk. 1 og 2, med de fornødne tilpasninger tilsvarende finder anvendelse på den øverste modervirksomhed og for koncerngenopretningsplanen.

Det følger af artikel 4, stk. 1, litra a, jf. art. 5, stk. 5, i BRRD, at der ud fra et proportionalitetsprincip kan indføres mere forenklede krav til indholdet af genopretningsplaner. Denne mulighed er udnyttet for de omfattede fondsmæglerselskaber i bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvor fondsmæglerselskaber I kan vælge at opfylde forenklede krav.

Ved vurderingen af en koncerngenopretningsplan skal Finanstilsynet tage hensyn til de potentielle konsekvenser af genopretningstiltagene for den finansielle stabilitet i de lande, hvor koncernen i øvrigt driver virksomhed.

For nærmere om de forenklede krav til indholdet af genopretningsplaner henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 98.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde, at der for hver enkelt dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal udarbejdes en genopretningsplan i henhold til § 98.

Bestemmelsen foreslås videreført uændret for dattervirksomheder, der tilhører den gruppe af fondsmæglerselskaber, BRRD finder anvendelse for efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Det vil sige for dattervirksomheder, som er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

En sådan beslutning kan træffes på baggrund af to situationer: det følger af artikel 8, stk. 2, litra b, i BRRD, at den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder for dattervirksomhederne kan træffe en fælles beslutning om, at der skal udarbejdes individuelle genopretningsplaner for de virksomheder, der tilhører koncernen.

Den anden mulighed foreligger, jf. artikel 8, stk. 4, litra a, i BRRD, hvis der ikke blandt de kompetente myndigheder kan opnås enighed om gennemgangen og vurderingen af en koncerngenopretningsplan inden for den frist på fire måneder, som følger af det foreslåede stk. 4. I en sådan situation kan Finanstilsynet træffe beslutning om, at der, for så vidt angår dattervirksomheder, som er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, og som er under tilsyn af Finanstilsynet, skal udarbejde individuelle genopretningsplaner efter det foreslåede stk. 1. Finanstilsynet skal dog udskyde denne

beslutning, såfremt en af de i de i det foreslåede stk. 3, nr. 1-4, nævnte myndigheder har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, jf. det foreslåede stk. 5 med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet fremsender koncerngenopretningsplaner udarbejdet i henhold til stk. 1 til de i nr. 1-4 oplyste.

Koncerngenopretningsplanen skal sendes til Finansiell Stabilitet, hvis denne er ansvarlig for afvikling af koncernen, alternativt til den myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlig for afvikling af koncernen. Endelig skal koncerngenopretningsplanen sendes til Finansiell Stabilitet, hvis denne er ansvarlig for afviklingen af dattervirksomhederne, og til de øvrige medlemslandes afviklingsmyndigheder, hvis disse er ansvarlige for afvikling af dattervirksomheder.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at med henblik på at træffe en fælles beslutning vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2, koncerngenopretningsplanen, herunder om planen opfylder betingelserne i stk. 1.

Finanstilsynet, når Finanstilsynet er den konsoliderende tilsynsmyndighed, skal gennemgå og vurdere koncerngenopretningsplanen i samarbejde med de øvrige relevante myndigheder i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, nr. 2 og 3, kan komme med anbefalinger til Finanstilsynet om koncerngenopretningsplanens indhold.

Finanstilsynet skal hurtigst muligt efter modtagelsen af koncernens indsendte koncerngenopretningsplan videresende planen til de andre relevante kompetente myndigheder og Finansiell Stabilitet. Herefter er det målet, at der inden for fire måneder fra fremsendelsen af planen foreligger en fælles beslutning om vurdering af koncerngenopretningsplanen. Koncerngenopretningsplanen vil blive drøftet i det tilsynskollegium, som Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed, har nedsat i relation

til den koncern, som koncerngenopretningsplanen vedrører. Samarbejdet i tilsynskollegiet vil i øvrigt følge de regler, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har udarbejdet om tilsynskollegier.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at er der ikke truffet en fælles beslutning inden for fire måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af koncerngenopretningsplanen eller om reaktioner i medfør af § 100, stk. 2, træffer Finanstilsynet selv beslutning herom.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed, Finansiell Stabilitet og de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, om denne beslutning.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at har en af myndighederne indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Såfremt myndighederne ikke kan træffe en fælles beslutning om koncerngenopretningsplanen, herunder om eventuelle tiltag i medfør af § 100, stk. 2, kan Finanstilsynet selv træffe en beslutning herom. Finanstilsynet skal i den forbindelse træffe sin beslutning efter at have taget hensyn til de synspunkter og forhold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder. Finanstilsynet skal herefter underrette modervirksomheden og de øvrige tilsynsmyndigheder om beslutning.

Finanstilsynet skal udskyde sin beslutning, såfremt en af de i stk. 3, nr. 1-3, nævnte myndigheder indbringer denne for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA). Finanstilsynets beslutning skal da afvente den beslutning, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i Europa-Parlamentets eller Rådet forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed). Finanstilsynet træffer herefter beslutning i overensstemmelse med EBAs beslutning.

Det følger af artikel 8, stk. 7, i BRRD, at EBA kan bistå med, at der opnås enighed i forbindelse med vurderingen af genopretningsplanerne og om gennemførelse af tiltag, jf. lovforslagets § 100, stk. 2. Perioden på fire måneder anses for at være forligsperioden i nævnte forordnings forstand. EBA træffer beslutning inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er

truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA. Hvis der ikke foreligger en beslutning fra EBA inden for en måned, finder Finanstilsynets beslutning anvendelse.

Hvis der ikke foreligger en fælles beslutning inden for fire måneder, træffer de enkelte tilsynsmyndigheder endvidere selv beslutning om, hvorvidt der enkeltvis skal udarbejdes genopretningsplaner for de virksomheder, som denne tilsynsmyndighed har under tilsyn og om eventuelle tiltag i henhold til lovforslagets § 100 i relation til disse virksomheder. Hvis en af de andre tilsynsmyndigheder har indbragt en sag for EBA, skal tilsynsmyndigheden for datterselskabet udskyde sin beslutning og afvente EBAs beslutning, jf. ovenfor. Hvis EBA ikke træffer beslutning inden for en måned, finder beslutningen fra den tilsynsmyndighed, som har tilsynet med dattervirksomheden, anvendelse. De tilsynsmyndigheder, der ikke er uenige, kan træffe en fælles beslutning om en koncerngenopretningsplan, der omfatter koncernenheder under deres jurisdiktion. Denne beslutning og den fælles beslutning skal anerkendes som endelige og anvendes af tilsynsmyndighederne.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om krav til koncerngenopretningsplaner, herunder regler om kritiske funktioner, scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiel stress samt om vedligeholdelse og frister for indsendelse af koncerngenopretningsplaner.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet fastsætter regler om tidspunktet for udarbejdelsen og vedligeholdelsen af koncerngenopretningsplanen, samarbejdet med de øvrige kompetente myndigheder, indholdet af koncerngenopretningsplanen samt frister for indsendelse af planen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 98, *stk. 4*. Bemyndigelsen muliggør således også, at der kan fastsættes regler om de tilfælde, hvor der ikke træffes en fælles beslutning af de kompetente myndigheder.

Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse om genopretningsplaner for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der foreslås videreført uændret for fondsmæglerholdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der tilhører den gruppe af fondsmæglerselskaber, BRRD finder anvendelse for efter ændringen af anvendelsesområdet for BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Det vil sige fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter. Bilag 1,

afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

For nærmere om den videreførte bemyndigelse i stk. 6 henvises til lovforslag 105 fremsat den 19. december 2014, der gennemfører BRRD.

Til § 100

Den gældende § 71 c i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-2 Finanstilsynets forpligtelse til at underrette visse finansielle virksomheder eller visse koncerners modervirksomhed, såfremt Finanstilsynet vurderer, at genopretningsplanen, jf. § 71 a, eller koncerngenopretningsplanen, jf. § 71 b, har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse, samt fondsmæglerselskabet eller koncernens modervirksomheds forpligtelse til at fremsende revideret plan og fristerne herfor.

Bestemmelsen foreslås videreført for den gruppe af fondsmæglerselskaber og fondsmæglerkoncerner, BRRD finder anvendelse på efter ændring af anvendelsesområdet for BRRD for så vidt angår fondsmæglerselskaber som vedtaget ved vedtagelsen af IFD. For nærmere herom henvises til bemærkningerne til forslaget §§ 98 og 99.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 6 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet underretter fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen, hvis Finanstilsynet vurderer, at genopretningsplanen eller koncerngenopretningsplanen har væsentlige mangler, eller at der er væsentlige hindringer for dens iværksættelse.

Finanstilsynet skal give fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden mulighed for at udtale sig herom i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler. Vurderer Finanstilsynet herefter fortsat, at der er behov for udarbejdelse af en revideret version af genopretningsplanen, har fondsmæglerselskabet en frist på to måneder, som med Finanstilsynets godkendelse kan forlænges med en måned, til at forelægge en revideret genopretningsplanen for Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen senest to måneder efter underretningen skal forelægge en revideret plan for Finanstilsynet. Finanstilsynet kan forlænge fristen med op til en måned.

En genopretningsplan vil eksempelvis være behæftet med væsentlige mangler, hvis planen ikke indeholder de krav, som stilles til planen i medfør af lovforslagets § 98 eller § 99 samt regler udstedt i medfør af disse bestemmelser. Det vil også blive anset for en mangel, hvis planen vurderes ikke at være realistisk eller gennemførlig, eller hvis fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden ikke har forholdt sig til de konkrete forhold i denne.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan, hvis fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen ikke inden for den fastsatte frist forelægger en revideret plan, eller hvis den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de mangler og hindringer, som Finanstilsynet har påpeget, påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen at iværksætte de i nr. 1-5 oplyste tiltag.

Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden at foretage en række tiltag, såfremt fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden ikke inden for den fremsendte frist forelægger en revideret genopretningsplan, eller den reviderede plan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i henhold til *stk. 1* påpegede mangler og hindringer. Finanstilsynet kan kun påbyde virksomheden de i nr. 1-5 nævnte tiltag, såfremt disse vurderes at være nødvendige og forholdsmæssige set i forhold til det påbudte tiltags indvirkning på fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden. Det er indgribende tiltag, der kun kan påbydes af Finanstilsynet, såfremt genopretningsplanen vurderes mangelfuld på en måde, som kan have betydning for fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden levedygtighed på længere sigt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen af Finanstilsynet kan blive påbudt at nedbringe fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernens risikoprofil, herunder likviditetsrisikoen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen af Finanstilsynet kan blive påbudt at muliggøre rettidige rekapitaliseringstiltag.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen af Finanstilsynet kan blive påbudt at revidere virksomhedens strategi og struktur.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen af Finanstilsynet kan blive påbudt at foretage ændringer af finansieringsstrategien for at forbedre de centrale forretningsområders og kritiske funktioners modstandsdygtighed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden for koncernen af Finanstilsynet kan blive påbudt at foretage ændringer i fondsmæglerselskabets eller modervirksomhedens ledelsesstruktur.

Til § 101

Den gældende § 75 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, skal have en ordning, hvor dets ansatte en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt. Virksomheden skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetningerne. En sådan ordning kan etableres via kollektiv overenskomst.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 101 fastsætter, at et fondsmæglerselskab skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af fondsmæglerselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i fondsmæglerselskabet. Indberetninger til ordningen skal kunne foretages ano-

nynt. Fondsmæglerselskabet skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan fondsmæglerselskabet har fulgt op på indberetningerne. Ordningen kan etableres via kollektiv overenskomst. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra kravet, hvis Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 22, stk. 2, i IFD og artikel 73, stk. 2, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab skal have en ordning, hvor dets ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af fondsmæglerselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i fondsmæglerselskabet.

Kravet om, at der skal være en særlig kanal, skal forstås således, at kanalen skal være godkendt af Datatilsynet og være oprettet med det formål, at ansatte som minimum skal kunne indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til ordningen.

At kanalen tillige skal være uafhængig og selvstændig betyder, at der vil skulle etableres en selvstændig funktion, der er uafhængig af den daglige ledelse, og hvor indberetning kan ske uden om de normale procedurer eksempelvis direkte til den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige i et fondsmæglerselskab. Bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. stiller særlige krav til indretning af compliancefunktionen, herunder krav om uafhængighed af de afdelinger, som compliancefunktionen skal føre kontrol med. Udover compliancefunktionen vil andre funktioner, der er uafhængige af den daglige ledelse, herunder uafhængige af den ansattes foresatte, kunne varetage funktionen som ansvarlig for den uafhængige kanal.

At der kan indberettes overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering betyder, at der skal kunne indberettes om alvorlige, såvel som mindre alvorlige forseelser, og at der ligeledes kan indberettes om overtrædelser, som ikke er af afgørende betydning for koncernen eller fondsmæglerselskabet som helhed. Det kan eksempelvis være tilfælde, som alene kan medføre et påbud eller en påtale fra Finanstilsynet. Muligheden for indberetning af mindre alvorlige forseelser

udgør en fravigelse af Datatilsynets almindelige praksis på området, men er et krav i henhold til IFD og MiFID II.

Der vil tillige kunne indberettes i tilfælde af mistanke om overtrædelse af den finansielle regulering. Den finansielle regulering omfatter den til enhver tid gældende regulering, der hører under Erhvervsministeriets ressortområde, og som vedrører det område, som Finanstilsynet fører tilsyn med, bekendtgørelser udstedt i medfør heraf samt den til enhver tid direkte gældende EU-retlige regulering på det finansielle område, heriblandt forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (eksempelvis bindende tekniske standarder), som har direkte virkning for danske virksomheder i den finansielle sektor, og som Finanstilsynet fører tilsyn med.

For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre myndigheder fører tilsyn med ikke af bestemmelsen. Indberetning om overtrædelse af eksempelvis markedsføringsloven eller straffeloven (eksempelvis i form af underslæb, bedrageri m.v.) omfattes således ikke af den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde.

Et fondsmæglerselskab skal følge databeskyttelsesloven, databeskyttelsesforordningen samt Datatilsynets retningslinjer og praksis på området for etablering af whistleblowerordninger. Bortset fra den ovenfor beskrevne fravigelse af Datatilsynets praksis vedrørende, hvilke forhold der kan indberettes om, tilsigter lovforslaget ikke en ændring af den eksisterende regulering på persondataområdet. På tilsvarende måde hører tilladelse til behandling af personoplysninger i forbindelse med en virksomheds whistleblowerordning samt tilsyn hermed under Datatilsynets kompetence.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der indberetter en overtrædelse, kan gøre dette fuldstændigt anonymt eksempelvis via en løsning på fondsmæglerselskabets intranet, hvor der kan indsendes indberetninger uden angivelse af navn og uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse og lignende. Indberetningerne bør som udgangspunkt alene være tilgængelige for den afdeling eller medarbejder, som behandler indberetningerne. Dette vil eksempelvis kunne være den complianceansvarlige. Anonyme henvendelser til en whistleblowerordning kan svække mulighederne for at bevise, at der er sket forskelsbehandling som følge af indberetningen, da kravet om anonymitet

medfører, at fondsmæglerselskabet i tilfælde af anonyme indberetninger ikke ved, hvem der har indgivet indberetningen. Det er imidlertid vigtigt at sikre, at de ansatte, der anvender ordningen, kan være fuldstændig anonyme, idet det kan være svært for en ansat at beslutte at indberette en overtrædelse til fondsmæglerselskabet, hvis det ikke kan ske anonymt. En ansat kan eksempelvis være bange for at miste sit arbejde, imens andre ansatte kan føle, at de har handlet illoyalt over for en kollega eller fondsmæglerselskabet.

En overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af fondsmæglerselskabet, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen, omfatter enhver overtrædelse eller potentiel overtrædelse af fondsmæglerselskabets forpligtelser, også selvom denne ikke kan henføres til en enkelt person, men eksempelvis skyldes en grundlæggende systemfejl i fondsmæglerselskabet. Der vil tillige kunne blive indberettet om overtrædelser, der skyldes undladelser. Hvis et fondsmæglerselskab har valgt at outsource en del af de forpligtelser, der påhviler fondsmæglerselskabet, til en ekstern virksomhed, vil de ansatte i virksomheden også kunne indberette til fondsmæglerselskabets whistleblowerordning om manglende efterlevelse af forpligtelserne, som sker hos den eksterne virksomhed.

Ansatte hos den eksterne virksomhed vil kunne indberette overtrædelser til Finanstilsynet. Et fondsmæglerselskab kan outsource en whistleblowerordning til en ekstern leverandør. Et fondsmæglerselskab kan imidlertid ikke fraskrive sig sine forpligtelser efter lovgivningen, og fondsmæglerselskaber, der benytter sig af outsourcing, er således fortsat ansvarlige for, at ordningerne lever op til lovgivningens krav. En virksomhed, som varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af et fondsmæglerselskab, skal være opmærksom på anden særlovgivning, der kan være til hinder herfor. En virksomhed, der varetager, administrerer eller på anden måde håndterer en ordning på vegne af et fondsmæglerselskab, skal også være opmærksom på eventuelle lovbestemte oplysningsforpligtelser efter eksempelvis hvidvaskloven, som virksomhederne kan være underlagt, idet nærværende lovforslag ikke har til hensigt at ændre herpå.

Ansattes, herunder direktionens, indberetning til whistleblowerordningen vil ikke være i strid med lovforslagets § 112 eller § 132 i selskabsloven. Dette gælder tillige i tilfælde, hvor ordningen er outsourcet til en ekstern leverandør.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at fondsmæglerselskabet skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan fondsmæglerselskabet har fulgt op på indberetningerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab vil være forpligtet til at følge op på indberetninger til ordningen og til skriftligt at kunne dokumentere, hvordan fondsmæglerselskabet har fulgt op på indberetningerne. Det skal være med til at sikre kontrol med overholdelse af den finansielle regulering, samt at fondsmæglerselskaberne får fulgt op på indberetninger om overtrædelser og potentielle overtrædelser af den finansielle lovgivning og dokumenteret dette på fyldestgørende vis.

Bestemmelsen vil indebære, at et fondsmæglerselskab skriftligt vil skulle dokumentere, hvordan fondsmæglerselskabet løbende har fulgt op på indberetninger til fondsmæglerselskabets whistleblowerordning. Finanstilsynet kan som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed anmode om at se denne dokumentation, jf. lovforslagets § 227 om fondsmæglerselskabernes oplysningspligt over for Finanstilsynet.

Hvilke oplysninger, et fondsmæglerselskab skal opbevare for at opfylde dokumentationskravet, vil være op til fondsmæglerselskabet at vurdere. Det kan eksempelvis være relevant mailkorrespondance, interne undersøgelsesrapporter eller andet materiale, der dokumenterer, at fondsmæglerselskabet på betryggende vis har fulgt op på indberetningerne.

Som dataansvarlig vil et fondsmæglerselskab til enhver tid skulle efterleve principperne for behandling af personoplysninger, jf. artikel 5 i databeskyttelsesforordningen. Det betyder bl.a., at når personoplysninger ikke længere er nødvendige for at efterleve dokumentationskravet, vil fondsmæglerselskabet som udgangspunkt skulle slette eller anonymisere personoplysningerne.

Det foreslås, at overtrædelse af den foreslåede bestemmelses *stk. 1* vil kunne straffes efter lovforslagets § 254, *stk. 1, nr. 1*.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 101, *stk. 1*, vil være fondsmæglerselskabet. Det betyder, at et fondsmæglerselskabs manglende opfyldelse af dokumentationskravet vil kunne straffes med bøde.

Fondsmæglerselskabet vil eksempelvis kunne straffes med bøde i de tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet undlader at følge op på henvendelser til virksomhedens whistleblowerordning eller undlader at dokumentere opfølgningen, jf. det foreslåede stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at ordningen i stk. 1 kan etableres via en kollektiv overenskomst.

Et fondsmæglerselskab vil kunne opfylde kravet om en whistleblowerordning i stk. 1 via en kollektiv overenskomst. I praksis betyder dette, at arbejdsmarkedets parter efter aftale med virksomhederne har mulighed for at etablere en ordning i eksempelvis et fagforbund, hvortil ansatte i virksomheden kan indberette overtrædelser. En whistleblowerordning, der baserer sig på en aftale mellem de forhandlingsberettigede parter, skal leve op til kravene i stk. 1 som beskrevet ovenfor.

Kollektiv overenskomst skal forstås i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, 2. pkt. i IFD. Heraf følger, at arbejdsmarkedets parter skal forstås i overensstemmelse med artikel 152, artikel 154, stk. 1, artikel 155, stk. 1, TEUF samt artikel 28 i den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan dispensere fra kravet i stk. 1., hvis Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil være formålsløst, at der oprettes en ordning, skal kunne dispensere fra kravet i det foreslåede § stk. 1.

Dispensation vil alene kunne gives, hvis der foreligger særlige forhold som tilsiger, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at stille krav om etablering af en whistleblowerordning.

Bestemmelsen regulerer ikke, hvorvidt informationer om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering skal videregives til Finanstilsynet. Pligten til at videregive informationerne kan følge af anden særlovgivning, eksempelvis hvidvaskloven.

Til § 102

Den gældende § 75 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-2, at en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til internt eller til Finanstilsynet.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 102 fastsætter, at et fondsmæglerselskab ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte anderledes, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet fondsmæglerselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt. Denne beskyttelse kan ikke ved aftale fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

Bestemmelsen gennemfører artikel 22, stk. 1, litra b, i IFD og artikel 73, stk. 1, litra b, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet fondsmæglerselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Indberetning til whistleblowerordninger etableret via en kollektiv overenskomst efter lovforslagets § 101, stk. 2, er også omfattet af bestemmelsen.

Beskyttelsen vil omfatte alle ansatte samt tidligere ansatte. Der kan eksempelvis være tale om personer, som har foretaget en indberetning til fondsmæglerselskabets eller Finanstilsynets whistleblowerordning, mens de var ansat i fondsmæglerselskabet, eller som efter ansættelsesforholdets ophør i fondsmæglerselskabet har foretaget en indberetning.

Ved vurderingen af, om en person er ansat eller tidligere ansat i fondsmæglerselskabet, kan følgende forhold indgå: aftalegrundlaget for en persons ansættelse, eksempelvis om en person har eller har haft en ansættelseskontrakt, om fondsmæglerselskabet har eller har haft instruktionsbeføjelse over personen, om fondsmæglerselskabet bestemmer eller har bestemt personens arbejdstider, om personen aflønnes eller har været aflønnet som en ansat, om personen i overvejende grad har eller har haft én og samme arbejdsgiver, om fondsmæglerselskabet fører eller har ført tilsyn og kontrol med personens arbejde, om fondsmæglerselskabet afholder eller har afholdt udgifter forbundet med personens arbejde, og om personen har eller har haft ret til opsigelsesvarsel. Opregningen er ikke udtømmende, og andre forhold vil ligeledes kunne indgå i vurderingen.

Indberetning omfatter bl.a. enhver anmeldelse eller meddelelse til Finanstilsynet eller til et fondsmæglerselskabs whistleblowerordning omhandlende et fondsmæglerselskabs, herunder en ansats eller et bestyrelsesmedlems, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, eksempelvis være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Forbuddet mod ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger indebærer tillige, at et fondsmæglerselskab ikke må begrænse den ansattes eller tidligere ansattes variable løndele på grundlag af, at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet fondsmæglerselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i fondsmæglerselskabet.

Variable løndele er i lovforslagets § 10, nr. 44, defineret som aflønningsordninger, hvor den endelige aflønning ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.

Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis indebære, at et fondsmæglerselskab ikke må betinge en variabel løndel af, at en ansat ikke har foretaget indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til fondsmæglerselskabets ordning. Bestemmelsen indebærer eksempelvis også, at et fondsmæglerselskab ikke kan undlade at udbetale en variabel løndel til en tidligere ansat på grundlag af, at personen har foretaget en indberetning om en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse begået af fondsmæglerselskabet eller dens ledelse til Finanstilsynet eller til fondsmæglerselskabets ordning.

I de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab helt eller delvist begrænser en ansats eller en tidligere ansats variable løndel grundet en indberetning til en whistleblowerordning, jf. det foreslåede stk. 1, 2. pkt., vil fondsmæglerselskabet kunne straffes med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til fondsmæglerselskabets whistleblowerordning, og det er en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til Finanstilsynet eller til fondsmæglerselskabets whistleblowerordning. Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger omfattet.

At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttet efter den ansatte har indberettet et fondsmæglerselskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller et fondsmæglerselskabs whistleblowerordning.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænket ved overtrædelse af *stk. 1*, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men godtgørelsen fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 133 som fremsat, side 105. Det betyder, at en ansat eller en tidligere ansat, der mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning til Finanstilsynet eller til en virksomheds whistleblowerordning, skal gøre sit krav om godtgørelse gældende over for virksomheden ved de almindelige domstole. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte en godtgørelse.

Godtgørelsen kan ikke fastsættes efter almindelige erstatningsretlige regler, da den ikke skal modsvare et tab for lønmodtageren. Godtgørelsen skal dække den ikke-økonomiske skade, den ansatte har lidt, jf. herved princippet i § 26 i lov om erstatningsansvar. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt.

Den ansatte kan ikke få ret til godtgørelse i medfør af flere forskellige regelsæt for samme hændelse. Det samme gør sig gældende, hvis den ansatte er berettiget til en godtgørelse i henhold til overenskomster og andre arbejdsretlige aftaler.

Det er ikke afgørende for, om en person kan få tilkendt en godtgørelse i henhold til bestemmelsen, om den pågældende person fortsat er ansat på det tidspunkt, hvor vedkommende bliver udsat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en ansat eller en tidligere ansat kan anlægge et civilretligt søgsmål mod fondsmæglerselskabet ved de almindelige domstole, hvis den pågældende mener at have været udsat for repressalier m.v. som følge af en indberetning om et fondsmæglerselskabs overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til virksomhedens whistleblowerordning. Domstolene vil på baggrund af sagens omstændigheder kunne tilkende den ansatte eller den tidligere ansatte en godtgørelse. Uoverensstemmelser efter bestemmelsen kan

for det overenskomstdækkede områdes vedkommende også behandles i det fagretlige system, eksempelvis ved voldgift.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* og *2* ikke ved aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller den tidligere ansatte.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at *stk. 1* og *2* ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte eller for den tidligere ansatte.

Bestemmelsen er ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte eller den tidligere ansatte bedre, end den ansatte eller den tidligere ansatte er stillet efter lovens bestemmelser. Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte efter den tidligere ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger.

Til § 103

Den gældende § 75 c i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at det skal fremgå af en eventuel aftale om en tavshedsklausul mellem en ansat eller en tidligere ansat og en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, at vedkommende ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 103 fastsætter, at ansatte eller tidligere ansatte hos et fondsmæglerselskab ikke ved tavshedsklausul kan afskæres fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og et fondsmæglerselskab en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Lovforslagets § 102 medfører, at et fondsmæglerselskab ikke må udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af, at den ansatte eller tidligere ansatte har indberettet fondsmæglerselskabets overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i fondsmæglerselskabet. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved aftale til ugunst for den ansatte, jf. det foreslåede stk. 3. Tilsvarende bestemmelser følger af en række andre love på det finansielle område.

Beskyttelsen af whistlebloweren efter lovforslagets § 102 vil først finde anvendelse, når der er indberettet oplysninger om virksomheden, dvs. når den ansatte eller tidligere ansatte har foretaget en indberetning. Det vil således ikke være i strid med lovforslagets § 102, hvis en virksomhed aftaler med sine ansatte, at de ikke under eller efter ansættelsesforholdet kan indberette oplysninger til Finanstilsynet (såkaldt tavsheds klausul).

En tavsheds klausul i aftaler indgået mellem den ansatte eller tidligere ansatte og et fondsmæglerselskab vil dog være uoverensstemmende med intentionerne bag den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 101 om fondsmæglerselskabers pligt til at etablere en whistleblowerordning for overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering.

Den foreslåede bestemmelse vil gælde alle former for aftaler, hvilket vil sige, at bestemmelsen ikke er afgrænset til kun at gælde den ansattes eller tidligere ansattes ansættelseskontrakt. Der gælder ligeledes heller ikke krav til, hvordan en sådan aftale måtte være indgået. Bestemmelsen finder derfor anvendelse både for mundtlige og skriftlige aftaler. At ”indberette” omfatter også den situation, hvor politiet har rettet henvendelse til en medarbejder og anmodet om afgivelse af sådanne oplysninger.

Med »offentlige myndigheder« skal forstås, at bestemmelsens anvendelsesområde ikke er begrænset til en indberetning af oplysninger om en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller SØIK. Indberetningen kan derfor også foretages til eksempelvis Skatteforvaltningen eller politiet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering

til offentlige myndigheder, selvom et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og fondsmæglerselskabet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at den ansatte eller tidligere ansatte altid har mulighed for at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder eller til fondsmæglerselskabets egen ordning. Bestemmelsen har til sigte at eliminere en eventuel tvivl om, at ansatte og tidligere ansatte altid kan gå til offentlige myndigheder med oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering, uanset hvad der måtte være indgået af aftaler med fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det samme gælder indberetninger til ordninger efter § 101.

Ansatte og tidligere ansatte er således heller ikke afskåret fra at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser til den whistleblowerordning, som virksomheden har etableret, selvom det fremgår af en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og virksomheden, at dette vil være et brud på et tavshedsplæg.

Til § 104

Den gældende § 75 i lov om finansiel virksomhed fastlægger en meddelelsespligt for finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, samt for virksomhedernes enkelte bestyrelses- og direktionsmedlemmer vedrørende forhold af afgørende betydning for de finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, fortsatte drift m.v. Bestemmelsen fastlægger desuden, at meddelelsespligten finder tilsvarende anvendelse for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder om forhold i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt med materielle ændringer, der følger af ændrede kapitalgrundlagskrav for fondsmæglerselskaber, jf. IFD og IFR. Der er ikke derudover tilset materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 104 fastsætter en meddelelsespligt for fondsmæglerselskaber samt for fondsmæglerselskabernes enkelte bestyrelses- og direktionsmedlemmer vedrørende forhold af afgørende betydning for fondsmæglerselskabernes fortsatte drift m.v. Bestemmelsen fastsætter desuden, at meddelelsespligten finder tilsvarende anvendelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder om forhold i dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at Finanstilsynet bliver orienteret om forhold, der kan have afgørende betydning for et fondsmæglerselskabs fortsatte drift. Bestemmelsen sigter mod tilfælde, hvor der er udsigt til, at et fondsmæglerselskab er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, og oplysningen skal kunne give Finanstilsynet mulighed for at skride ind og foretage handlinger til at forhindre, at fondsmæglerselskabets situation forværres.

Efter lovforslagets § 216 skal Finanstilsynet tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til fondsmæglerselskaberne. For at kunne sikre et hurtigt og effektivt tilsyn er Finanstilsynet afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra fondsmæglerselskaberne. Bestemmelsen medvirker til at sikre, at Finanstilsynet orienteres, inden fondsmæglerselskabets situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab straks skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indberetningspligt for fondsmæglerselskabet, der påhviler den enkelte indberetningspligtige medarbejder. Indberetningspligten kan således ikke opfyldes alene ved indberetning til fondsmæglerselskabets bestyrelse, hvis det er et forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift.

Indberetningen skal foretages, hvor der er udsigt til, at fondsmæglerselskabet er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, uanset at fondsmæglerselskabet på indberetningstidspunktet opfylder kravet til kapitalgrundlaget. Bestemmelsen sikrer, at Finanstilsynet orienteres, inden fondsmæglerselskabets situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen,

ligesom indberetningen skal foretages umiddelbart efter, fondsmæglerselskabet bliver bekendt med det forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift.

Som eksempler på forhold, der kan gøre det nødvendigt at foretage indberetning, kan nævnes bortfald af et betydeligt indtjeningsområde eller et budget, der viser et betydeligt underskud, som vil bringe fondsmæglerselskabets kapitaloverdækning i nærheden af kravet til kapitalgrundlaget.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskabet hurtigst muligt skal meddele Finanstilsynet oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn.

Forpligtelse til at meddele Finanstilsynet oplysninger af egen drift gælder for de situationer, hvor det må stå fondsmæglerselskabet klart, at oplysningens karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Deraf følger det, at det ikke vil være alle oplysninger, som fondsmæglerselskabet skal meddele Finanstilsynet. Det vil gælde efter bestemmelsen, at fondsmæglerselskabet skal foretage en konkret vurdering af oplysningernes karakter, der påtænkes at blive meddelt til Finanstilsynet, for at sikre, at informationerne har den fornødne interesse for Finanstilsynet. Forpligtelsen til af egen drift at meddele oplysningerne vil kun gælde oplysninger, som efter den konkrete vurdering skal meddeles Finanstilsynet

Med hurtigst muligt skal forstås, at der skal gives meddelelse, så snart fondsmæglerselskabet bliver opmærksom på, at en oplysningens karakter er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Oplysninger af interesse for Finanstilsynet vil for eksempel kunne være nye risikoområder, som må forventes at kunne medføre ændringer i Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskabet. Nye risikoområder kan eksempelvis være et nyt væsentligt forretningsområde eller aktiviteter, som ændrer i fondsmæglerselskabets opgørelse af solvensbehovet. Et andet eksempel på, hvad der kunne være omfattet af bestemmelsens anvendelsesområde kunne være, hvis fondsmæglerselskabet er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, som ikke nødvendigvis er truende for fondsmæglerselskabets fortsatte drift. Oplysningen kan have betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift, og meddelelse herom vil være af interesse for Finanstilsynets løbende tilsyn med fondsmæglerselskabet.

Oplysningspligten indebærer, at fondsmæglerselskaber skal udvise åbenhed og samarbejdsvilje over for Finanstilsynet og af egen drift give oplysninger om fondsmæglerselskabets forhold, når det kan forventes, at oplysningerne har interesse for myndighederne.

Fondsmæglerselskaberne bør begrunde, hvorfor det vurderes, at meddelelsen er af væsentlig betydning for Finanstilsynet. Begrundelse af meddelelsen sikrer, at der foretages en konkret vurdering af betydningen af hver af de meddelelser, som gives til Finanstilsynet.

Oplysningspligten vil, som tilfældet er efter den nugældende oplysningspligt, skulle gælde inden for rammerne af forbuddet mod selvinkriminering i bl.a. § 10, stk. 1, i lov nr. 449 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det betyder, at Finanstilsynet i forbindelse med indhentning af oplysninger fra et fondsmæglerselskab skal vejlede om retten til ikke at give selvinkriminerende oplysninger. Endvidere betyder det, at pligten til at indberette oplysninger af egen drift, ikke omfatter oplysninger, der vil kunne have betydning for bedømmelsen af en formodet strafbar overtrædelse af lovgivningen. Dette gælder imidlertid kun i de tilfælde, hvor der foreligger en mistanke om en strafbar lovovertrædelse. Hvornår dette er tilfældet, beror på en konkret vurdering i den enkelte sag. Det bemærkes i den forbindelse, at oplysningspligten fortsat vil gælde for oplysninger, der ikke vil kunne have betydning for det eller de forhold, som mistanken angår.

Stk. 1, 2. pkt., foreslås strafbelagt i medfør af lovforslagets § 354, stk. 1, nr. 1, hvortil der henvises.

Det foreslås i *stk. 2*, at forpligtelsen til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift, tilsvarende gælder for det enkelte medlem af bestyrelsen og en direktør.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indberetningspligt for medlemmer af bestyrelsen og for direktøren i et fondsmæglerselskab. Revisionen er omfattet af en tilsvarende indberetningspligt, jf. lovforslagets § 157 og bemærkningerne hertil.

Indberetningen skal foretages, hvor der er udsigt til, at fondsmæglerselskabet er ved at komme i økonomiske vanskeligheder, uanset at fondsmæglerselskabet på indberetningstidspunktet opfylder kravet

til kapitalgrundlaget. Bestemmelsen sikrer, at Finanstilsynet orienteres, inden fondsmæglerselskabets situation bliver så alvorlig, at der skal tages stilling til, om Finanstilsynet skal inddrage tilladelsen, ligesom indberetningen skal foretages umiddelbart efter, det enkelte bestyrelsesmedlem eller direktøren bliver bekendt med det forhold, der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabet.

Som eksempler på forhold, der kan gøre det nødvendigt at foretage indberetning, kan nævnes bortfald af et betydeligt indtjeningsområde eller et budget, der viser et betydeligt underskud, som vil bringe fondsmæglerselskabets kapitaloverdækning i nærheden af kravet til kapitalgrundlaget.

Endvidere vil den foreslåede bestemmelse indebære, at pligten til hurtigst muligt at meddele Finanstilsynet om oplysninger, der er af væsentlig betydning for Finanstilsynets tilsyn, også vil gælde for medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Det foreslås i *stk. 3*, at et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion og den eksterne revision straks skal meddele Finanstilsynet, hvis den pågældende formoder at fondsmæglerselskabet ikke opfylder et af de i nr. 1-2 oplistede krav.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion og den eksterne revision straks skal meddele Finanstilsynet, hvis den pågældende formoder, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder det individuelle solvensbehov efter § 118.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion og den eksterne revision straks skal meddele Finanstilsynet, hvis den pågældende formoder at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indberetningspligt for et medlem af fondsmæglerselskabet bestyrelse eller direktion og for den eksterne revision i de situationer, hvor den nævnte personkreds må formode, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder solvensbehovet eller kapitalgrundlagskravet efter IFR artikel 11.

Det individuelle solvensbehov er fastsat i lovforslagets § 118. Det følger heraf, at bestyrelsen og direktionen for et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og

ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i IFR artikel 12, stk. 1, skal sikre, at fondsmæglerselskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og likvide aktiver samt råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække de risici, som fondsmæglerselskabet kan udgøre for andre, og som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod. Dette tilstrækkelige kapitalgrundlag benævnes det individuelle solvensbehov og kan ikke være mindre end kapitalgrundlagskravet fastsat i artikel 11 i IFR.

Artikel 11, stk. 1, i IFR regulerer fondsmæglerselskabers kapitalgrundlagskrav. Det følger heraf, at kapitalgrundlagskravet mindst skal svare til a) omkostningskravet i henhold til artikel 13, det permanente minimumskapitalkrav i henhold til artikel 14 og K-faktorkravet i henhold til artikel 15.

Det foreslås i *stk. 4*, at stk. 1-3 tilsvarende finder anvendelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder om forhold i dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en indberetningspligt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, herunder den relevante personkreds i de pågældende selskaber, om at orientere Finanstilsynet om de oplysninger, der er nævnt i stk. 1-3, og som vedrører forhold i dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber.

Forslaget medfører for det første en pligt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, herunder medlemmer af bestyrelsen og direktører i de pågældende, om straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold i en dattervirksomhed, der er afgørende betydning for dattervirksomhedens fortsatte drift.

Ud over pligten til at oplyse Finanstilsynet om forhold, der er af afgørende betydning for dattervirksomhedens fortsatte drift, gælder pligten til at foretage indberetning tilsvarende, hvis et medlem af et fondsmæglerselskabs eller fondsmæglerholdingvirksomheds bestyrelse eller direktion og den eksterne revision i de pågældende selskaber formoder, at dattervirksomheden ikke opfylder det individuelle solvensbehov eller kapitalgrundlagskravet.

Indberetningspligten omfatter kun forhold i dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, jf. lovforslagets § 32. Forhold i dattervirksomheder, som ikke er fondsmæglerselskaber, skal ikke indberettes.

En dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab, er desuden selv underlagt en indberetningspligt, jf. de foreslåede stk. 1-3.

Til § 104 a

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder ikke krav til fondsmæglerselskaber om offentliggørelse af oplysninger om filialer etableret i andre lande i eller uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede § 104 a fastsætter krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne som små og ikke indbyrdes forbundne, og som har filialer i et andet land i eller uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, til at offentliggøre oplysninger om filialerne.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27 i IFD.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne som små og ikke indbyrdes forbundne, og som har filialer i et andet land i eller uden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, på årsbasis skal offentliggøre de i nr. 1-6 oplyste oplysninger pr. land uden for og inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at filialens beliggenhed, des navn og aktiviteterens art skal offentliggøres.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at omsætning skal offentliggøres.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at antal ansatte i fuldtidsækvivalens skal offentliggøres.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at resultat før skat skal offentliggøres.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at skat af resultatet skal offentliggøres.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at modtagne offentlige indskud skal offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne som små og ikke indbyrdes forbundne, på årsbasis skal offentliggøre de oplyste oplysninger pr. hvert land, hvor de har etableret filialer.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysningerne skal revideres af fondsmæglerselskabets revisorer og offentliggøres som bilag til årsrapporten, jf. § 151.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at oplysningerne om filialer skal revideres af fondsmæglerselskabets revisorer og offentliggøres som bilag til årsrapporten, jf. lovforslagets § 151.

Til § 105

Den gældende § 80 c i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at en finansiel virksomhed, herunder fondsmæglerselskaber, der har en hjemmeside, skal offentliggøre oplysninger om, hvordan virksomheden lever op til en række af lovens krav om ledelse på virksomhedens hjemmeside.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er tilset materielle ændringer som følge af ikrafttrædelsen af IFD og IFR.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan bestemme, at fondsmæglerselskabers offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 46 i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber skal ske med en anden frekvens end én gang årligt, og at bestemte medier og steder bruges til disse offentliggørelser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har kompetence til at bestemme, at fondsmæglerselskabers offentliggørelse af oplysninger i henhold til artikel 46 i Europa-Parlamentet og

Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investerings-selskaber skal ske med en anden frekvens end én gang årligt, og at bestemte medier og steder bruges til disse offentliggørelser.

Artikel 46, stk. 1 og 2, i IFR fastsætter, hvilke oplysninger fondsmæglerselskaber, herunder fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne som klassificering små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal offentliggøre på samme dato, som de offentliggør deres årsregnskab. I medfør af artikel 46, stk. 3, i IFR kan fondsmæglerselskaber selv træffe afgørelse om det rette medie for effektiv opfyldelse af de i stk. 1 og 2 omhandlede offentliggørelseskrav. Imidlertid har Finanstilsynet med den foreslåede bestemmelse mulighed for at beslutte, at bestemte medier og steder bruges til disse offentliggørelser.

Bestemmelsen gennemfører artikel 44, litra a og b, i IFD.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan bestemme, at modervirksomheder én gang om året offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og fondsmæglerselskabskoncernens ledelsesstruktur og organisatoriske struktur.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan bestemme, at modervirksomheder én gang om året offentliggør en beskrivelse af deres juridiske struktur og fondsmæglerselskabskoncernens ledelsesstruktur og organisatoriske struktur.

Bestemmelsen gennemfører artikel 44, litra c, i IFD.

Til § 106

Den gældende § 77 d i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 krav om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder skal have en skriftlig lønpolitik, om godkendelse af politikken, om at bestyrelsesformanden skal redegøre for virksomhedens aflønning af bestyrelse og direktion samt om offentliggørelsen af oplysninger om aflønningen af ledelsen i virksomheden.

Den foreslåede § 106 fastsætter nærmere krav om en skriftlig lønpolitik, godkendelsen af denne, bestyrelsesformandens redegørelse for virksomhedens aflønning af bestyrelse og direktion samt offentliggørelsen af oplysninger om aflønningen af ledelsen i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 26, stk. 1, litra d, og stk. 1, 2. afsnit, samt artikel 30, stk. 1-3, i IFD, der indeholder nærmere krav til investeringsselskabers lønpolitik.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer sund og effektiv risikostyring.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer sund og effektiv risikostyring.

En lønpolitik udgør en ramme for virksomhedens aflønning af virksomhedens ansatte. Lønpolitikken skal være tilpasset virksomhedens forhold og understøtte virksomhedens risikostyring. Virksomhedens aflønningsstruktur må ikke stride mod virksomhedens risikoprofil. En lønpolitik bør eksempelvis beskrive, hvilke overordnede mål virksomheden ønsker at opnå med sin aflønningsstruktur. Virksomheden bør i forbindelse med fastlæggelsen af lønpolitikken overveje, om virksomhedens aflønningsstruktur i praksis kan give anledning til u hensigtsmæssige incitamentsstrukturer.

En lønpolitik skal tage afsæt i virksomhedens størrelse, organisation og art samt omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter. Eksempelvis bør en lønpolitik for et større fondsmæglerselskab være mere omfattende og detaljeret end en lønpolitik for et mindre fondsmæglerselskab. Ved vurdering af virksomhedens størrelse kan der bl.a. lægges vægt på værdien af virksomhedens aktiver og passiver, virksomhedens risici, summen af store engagementer, kapitaldækning samt antallet af ansatte. Ved vurdering af virksomhedens organisation kan der bl.a. lægges vægt på virksomhedens organisering af passende risikostyringsfunktioner. Ved vurdering af arten samt omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter kan der bl.a. lægges vægt på kompleksiteten og karakteren

af virksomhedens forretningsmodel, produkter, distributionskanaler og kontrakter samt underliggende aktiver og passiver.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikoprofil, værdier, langsigtede interesser, organisatoriske struktur samt iagttage forbruger- og investorbeskyttelseshensyn, herunder tage hensyn til de langsigtede virkninger af trufne investeringsbeslutninger. En lønpolitik må ikke tilskynde til overdreven risikotagning, den skal derimod fremme ansvarlig forretningsadfærd og tilskynde til risikobevisthed og forsigtig risikotagning.

En lønpolitik skal indeholde de overordnede mål for virksomhedens, forretningsenhedernes og ansattes resultater og de overordnede metoder for måling af resultaterne samt de overordnede resultatkrITERIER. Virksomhedens lønpolitik bør skelne mellem de forskellige forretningsenheder, ledelsesfunktioner samt kontrolfunktioner for så vidt angår variabel aflønning og de overordnede resultatkrITERIER. En lønpolitik skal sikre, at der ved beslutninger om tildeling af variabel løn tages højde for de risici, som er forbundet med de resultatkrav, der kan udløse en variabel løn. Resultatkravene skal afspejle både de ansattes, forretningsenhedernes og virksomhedens samlede resultater.

En lønpolitik skal afspejle, om der er forskel på muligheden for at optjene variabel løn mellem de forskellige forretningsenheder, herunder hvilke risici der er forbundet hermed i de forskellige forretningsenheder samt hvordan dette afspejles i muligheden for variabel løn. Det skal således være muligt at udlede af virksomhedens lønpolitik om, og hvordan virksomheden anvender variabel løn, herunder hvilke overordnede kriterier der gælder for, at en ansat kan få tildelt variabel løn. Virksomheden kan have fastsat kriterier som eksempelvis omkostningsudviklingen i virksomheden, kundetilfredshed og virksomhedens resultat før skat.

En virksomhed skal have en lønpolitik, uanset om dennes aflønningsmodel udelukkende er baseret på fast løn, og uanset om virksomheden udbetaler løn i det hele taget. Da bør dette fremgå af lønpolitikken. Anvender virksomheden alene variabel løn i ekstraordinære tilfælde, eksempelvis i tilfælde af at ansatte har ydet en ekstraordinær indsats, skal det fremgå af lønpolitikken, at virksomheden anvender variabel løn, herunder hvilke former for variabel løn virksomheden anvender i sådanne tilfælde samt kriterierne for tildeling af løndelen.

Der fastsættes nærmere krav til virksomhedens lønpolitik i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger udstedt i medfør af lovforslagets § 111, stk. 3. Det vil bl.a. fremgå heraf, at virksomhedens lønpolitik udover at skulle være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, også skal iagttage aflønningsreglerne i lovforslagets §§ 108 og 109 i det omfang det er relevant.

Da der gælder særlige begrænsninger for brugen af variabel løn til bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere, er det naturligt, at en lønpolitik særligt fokuserer på aflønningen af denne personkreds, uanset at den gælder for alle ansatte. Virksomhedens lønpolitik bør angive, hvilke former for variabel løn, eksempelvis resultatkontrakter, nyansættelsesgodtgørelser, fastholdelsesbonusser m.v., der kan tildeles, herunder tage stilling til de begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af lovforslagets §§ 108 og 109.

En lønpolitik skal eksempelvis fastlægge loftet for variabel løn for bestyrelsen, direktionen samt virksomhedens andre væsentlige risikotagere, hvis virksomheden anvender variabel løn. Loftets størrelse kan variere for bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, så længe disse er fastsat inden for rammerne af lovforslagets § 108, stk. 1, nr. 1-3, og § 109, stk. 1 og 3. Bestyrelsen kan med generalforsamlingens godkendelse eksempelvis fastsætte et loft, som er lavere end det, der følger af lovforslagets § 108, stk. 1, nr. 1-3.

For virksomheder, som modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, skal en lønpolitik ydermere adressere de særlige begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af lovforslagets § 109, når virksomheden anvender variabel løn.

Såfremt virksomheden tildeler variabel løn til bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere, skal lønpolitikken sikre en passende balance mellem den faste og den variable løndel. Den passende balance kan variere afhængigt af modtagerens funktion og virksomhedens forhold i øvrigt. Anvender virksomheden instrumenter som variabel løn, bør en lønpolitik oplyse, hvilke former for instrumenter, en virksomhed kan tildele, eksempelvis aktier, aktielignende instrumenter, hybrid kernekapital, kapitalandele med flere. Såfremt en virksomhed anvender eller gerne vil have mulighed

for at anvende nyansættelsesgodtgørelser, som per definition er variabel løn, bør den maksimale størrelse heraf fremgå af lønpolitikken.

Såfremt en virksomhed, som er et aktieselskab, hvilket bl.a. fondsmæglerselskaber skal være, jf. lovforslagets § 26, navnlig hvis det er børsnoteret, kræver, at bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere skal være i besiddelse af et af virksomheden nærmere fastsat antal kapitalandele i form af eksempelvis aktier for herved at tilpasse bestyrelsen og de ansattes incitamentter med virksomhedens langsigtede interesser, bør dette fremgå af en lønpolitik, herunder er krav til antallet og beløbet specificeret i politikken.

Hvis det er relevant, bør en lønpolitik endvidere indeholde virksomhedens krav til udskydelse af variable løndelev samt begrundelse for, hvordan udskydelsesperioden er tilpasset til virksomhedens risikoprofil, og en lønpolitik indeholder ligeledes en beskrivelse af, hvordan virksomheden forholder sig til kravene om forudgående og efterfølgende risikojustering af tildeling og udbetaling af variabel løn. I praksis medfører en effektiv lønpolitik, at variable løndelev kan nedjusteres som følge af forudgående eller efterfølgende risikojusteringer. Eksempelvis kan det fremgå af en lønpolitik, at variable løndelev nedjusteres på udbetalingstidspunktet som følge af, at virksomhedens økonomiske situation er væsentligt forringet siden tildelingstidspunktet. En lønpolitik bør således anføre, hvordan variable løndelev kan justeres i forhold til ændringer i resultater for de enkelte ansatte, afdelingerne samt virksomheden. Endvidere kan det eksempelvis fremgå af lønpolitikken, at variable løndelev kan nedjusteres eller kræves tilbagebetalt som følge af, at modtageren har været i ond tro.

En lønpolitik skal bidrage til opnåelse og opretholdelse af et sundt kapitalgrundlag og tage højde for eventuelle restriktioner for udlodninger. En lønpolitik bør således tage højde for, at udbetaling af variabel løn ikke svækker virksomhedens mulighed for at styrke sit kapitalgrundlag.

En lønpolitik bør angive fremgangsmåden for udpegning af væsentlig risikotagere. Nærmere regler om udpegning af væsentlige risikotagere er fastsat i den af til enhver tid gældende delegerede forordning vedtaget af Kommissionen.

Bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger

vil endvidere fastsætte nærmere krav til lønpolitikken om at indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter. Hvor relevant bør en lønpolitik endvidere tage højde for personsammenfald mellem virksomhedens hovedaktionærer samt ansatte og adressere potentielle interessekonflikter i denne henseende. En lønpolitik skal ligeledes sikre, at der ikke opstår væsentlige interessekonflikter for ansatte i kontrolfunktioner.

Derudover vil det fremgå af bekendtgørelsen, at en lønpolitik skal indeholde retningslinjer for fast og variabel løn, retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser samt retningslinjer for virksomhedens pensionspolitik.

Retningslinjer i en lønpolitik om fratrædelsesgodtgørelser bør fastlægge et maksimalt beløb, som kan tildeles i fratrædelsesgodtgørelse, og retningslinjerne bør også overordnet fastlægge kriterierne for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse. Et kriterium for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse kan eksempelvis være opsigelse fra virksomhedens side.

Har virksomheden nedsat et aflønningsudvalg, jf. lovforslagets § 110, bør dette fremgå af lønpolitikken.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.

Med en kønsneutral lønpolitik menes en politik, som behandler ethvert køn på samme måde.

Virksomhedens bestyrelse skal således vedtage og opretholde en lønpolitik, der sikrer, at ethvert køn modtager lige løn for arbejde af samme art eller arbejde af samme værdi og sikrer implementering af virksomhedsværdier, der fremmer ligebehandling af samtlige køn. Udover at sikre lige løn for samme arbejde skal lønpolitikken ligeledes sikre lige muligheder for ethvert køn, da dette er en forudsætning for kønsneutral løn. Virksomhedens kønsneutrale lønpolitik skal finde anvendelse for alle virksomhedens ansatte, inklusive virksomhedens væsentlige risikotagere.

Lønpolitikken og alle tilknyttede ansættelsesvilkår, der har indflydelse på lønnen pr. måleenhed eller tidsrate, bør være kønsneutral. Dette inkluderer, men er ikke begrænset til løn, herunder tildelings- og udbetalingsbetingelser, rekrutteringspolitikker, karriereudviklings- og successionsplaner, adgang

til uddannelse og muligheden for at søge om interne stillinger. Enhver form for kønsdiskrimination eller andre former for forskelsbehandling skal ikke tolereres. Dette omfatter eksempelvis forskelsbehandling som følge af forældreorlov.

Princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi er nedfældet i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Dette princip skal anvendes på en konsekvent måde af institutterne. Ifølge artikel 157 i TEUF inkluderer lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi den almindelige grundløn, mindsteløn eller løn og ethvert andet vederlag, hvad enten det er i kontanter eller naturalier, som medarbejdere modtager direkte eller indirekte for vedkommendes ansættelse af arbejdsgiveren. TEUF opfordrer til yderligere foranstaltninger for at sikre lige muligheder og ligebehandling af ethvert køn i spørgsmål om beskæftigelse og erhverv.

ESMA udsteder i fællesskab med EBA retningslinjer for anvendelse af forsvarlige aflønningspolitikker, som Finanstilsynet vil anvende ved sin vurdering af, om virksomheden efterlever kravene til aflønningspolitikken.

Erhvervsministeren har bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om fondsmæglerselskabers eller fondsmæglerholdingvirksomheders lønpolitik, jf. lovforslagets § 111, stk. 3.

I medfør af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, skal det foreslåede § 106, stk. 1, være strafbelagt med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 106, stk. 1, er fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden.

Overtrædelsen består eksempelvis i, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed helt undlader at udarbejde en lønpolitik, eller har en lønpolitik, der er i strid med aflønningsreglerne, eksempelvis at lønpolitikken fastsætter et loft for variabel løn, som overstiger lofterne i lovforslagets § 108, stk. 1, nr. 1-3, eller eksempelvis fastsætter et loft for tildeling af aktieoptioner til bestyrelsen og direktionen, som overstiger begrænsningen i lovforslagets § 108, stk. 2. Et andet eksempel på en strafbar overtrædelse kan være, at virksomhedens lønpolitik ikke er kønsneutral. I tilfælde af sådanne overtrædelser vil det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomhedens øverste organ skal godkende virksomhedens lønpolitik.

Kravet om godkendelse af lønpolitikken («say on pay») implementerer den politiske aftale af 31. august 2010, hvori det er besluttet, at der skal være en forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, som også sikrer kapitalejernes indflydelse på virksomhedens lønpolitik. Virksomhedens lønpolitik skal således godkendes af det øverste organ, hvilket typisk er generalforsamlingen, uanset om virksomheden benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som kapitalejerne skal tage stilling til.

Lønpolitikken skal godkendes som et separat punkt på dagsordenen. En lønpolitik kan således eksempelvis ikke godkendes som en del af formandens beretning.

Hvis det øverste organ ikke godkender lønpolitikken, skal bestyrelsen udarbejde en ny lønpolitik, der tager højde for det øverste organs bemærkninger, og som igen skal forelægges til godkendelse for det øverste organ.

Hvis lønpolitikken senere ændres, skal den reviderede lønpolitik godkendes på ny af virksomhedens øverste organ. De ændrede dele af lønpolitikken vil først kunne benyttes for aftaler om variabel løn for direktionen og bestyrelsen, når den reviderede lønpolitik er godkendt af virksomhedens øverste organ. Det vil være i modstrid med det nævnte «say on-pay princip», hvis ændrede dele af lønpolitikken kan benyttes for direktionen og bestyrelsen før virksomhedens øverste organ har taget stilling til den reviderede lønpolitik.

For væsentlige risikotagere kan ændrede dele af en revideret lønpolitik som hidtil benyttes, når den reviderede lønpolitik er godkendt af bestyrelsen. Den reviderede lønpolitik godkendes så af virksomhedens øverste organ ved førstkommende lejlighed. Lønpolitikken skal altid være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, jf. det foreslåede *stk. 1*.

Lønpolitikken skal ikke berøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, medmindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, hvilket betyder, at generalforsamlingen ikke vil skulle godkende lønforhold, der reguleres af det overenskomstdækkede område.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at formanden for bestyrelsen i et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed i sin beretning for virksomhedens øverste organ skal redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en pligt for formanden for bestyrelsen i virksomheden til at redegøre for aflønningen af virksomhedens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indgå som et led i formandens beretning på den ordinære generalforsamling.

Formålet med kravet er, at generalforsamlingen i virksomheden skal forholde sig til bestyrelsens og direktionens aflønning.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om den faste løn samt de overordnede retningslinjer for incitamentsaflønning (omfattende enhver variabel aflønning), herunder betingelserne for at optjene og få tildelt bonus, tantieme og/eller aktiekursrelaterede incitamentsordninger m.v. samt for pensions- og fratrædelsesordninger og andre fordele. Oplysninger om forholdet mellem henholdsvis den faste løn, incitamentsaflønningen og de øvrige elementer i aflønningen, skal ligeledes fremgå.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår, samt hvordan den påtænkes fulgt i det indeværende samt det kommende regnskabsår.

Den foreslåede bestemmelse indeholder alene en pligt til at redegøre for aflønningen for direktionen samlet og for bestyrelsen samlet. Det vil være op til virksomheden at beslutte, om den vil oplyse om aflønningen på enkeltperson-niveau.

Det foreslås i *stk. 4*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i årsrapporten skal offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som

vedkommende som led i dette hverv har optjent fra virksomheden i det pågældende regnskabsår, og som vedkommende i samme regnskabsår har optjent som medlem af bestyrelsen eller direktionen i en virksomhed inden for samme koncern.

De generelle oplysningsforpligtelser om aflønning for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fremgår af artikel 51 i IFR, hvor det fremgår, at virksomheden skal offentliggøre samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter den øverste ledelse og virksomhedens andre væsentlige risikotagere.

Disse generelle oplysningsforpligtelser suppleres af det foreslåede stk. 4, hvorefter virksomhederne skal offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen i årsrapporten.

Oplysninger om enkeltpersoners lønforhold er personoplysninger og reguleres af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordning Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (2016/679).

Databeskyttelseslovens § 1, stk. 3, fastslår, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som ligger inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, går forud for reglerne i databeskyttelsesloven.

Almindelige personoplysninger er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Behandlingen (offentliggørelsen) af oplysningerne skal ske i overensstemmelse med forordningens artikel 5, der indeholder grundlæggende principper for behandling af oplysninger, og behandlingsreglen i artikel 6. Endvidere skal virksomhederne i forbindelse med offentliggørelsen af de individuelle lønninger navnlig iagttage kravene i databeskyttelsesforordningens kapitel III om den registreredes rettigheder, herunder reglerne om gennemsigtighed, oplysning og indsigt i personoplysninger og om berigtigelse og sletning.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 opregner en række betingelser for, hvornår det er muligt at offentliggøre personoplysninger, eksempelvis hvis den registrerede har givet sit samtykke hertil, jf. artikel 6 stk. 1, litra a, for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6 stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, jf. artikel 6 stk. 1, litra e.

I henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 5 skal personoplysninger behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. artikel 5, stk. 1, litra a, og må indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, jf. artikel 5, stk. 1, litra b.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheden kan offentliggøre direktionens og bestyrelsesmedlemmernes vederlag, uden at de pågældende har givet deres udtrykkelige samtykke hertil, da det vurderes, at oplysninger om det enkelte ledelsesmedlems samlede vederlag på årsbasis er af væsentlig interesse for offentligheden, herunder navnlig for virksomhedens indskydere og investorer. Det sikres herved, at virksomhedens interessenter får et indblik i, hvordan virksomheden aflønner de personer, der står for virksomhedens daglige ledelse (direktionen), og de personer, der har det overordnede ansvar for virksomheden og dennes overlevelse på længere sigt (bestyrelsen). Indsigten i virksomhedens aflønning af ledelsen kan således være grundlæggende for kundernes og investorernes vurdering af, om der er en fornuftig sammenhæng mellem virksomhedens resultater og belønning af ledelsen. På den baggrund foreslås det, at kravet om, at virksomhederne skal offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, indføres som en pligt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens bestemmelser.

Ved det samlede vederlag forstås både fast og variabel løn/honorar inklusive pension. Det er alene vederlag, som ledelsesmedlemmet har optjent som led i hvervet som enten direktør eller bestyrelsesmedlem i fondsmæglerselskabet og i andre virksomheder inden for koncernen. Det betyder eksempelvis, at den løn, som et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem har optjent som led i sin almindelige ansættelse, ikke er omfattet af offentliggørelsespligten.

Ved optjente beløb forstås både faste og variable lønde, som er udbetalt, såvel som lønde, der endnu ikke er kommet til udbetaling.

Det fremgår af forslaget til stk. 4, at offentliggørelsen af bestyrelsens og direktionens individuelle vederlag skal ske i årsrapporten. På den måde sikres det, at virksomhedens kunder og investorer m.v. får vederlagsoplysningerne samtidig med den seneste årsrapport. Bestemmelsen indeholder ikke krav om, hvor i årsrapporten oplysningerne skal gives, og de kan således gives i ledelsesberetningen eller i en note. Virksomheden kan eksempelvis vælge at give oplysningerne i noten om aflønning af ansatte, der skal gives i henhold til regnskabsreglerne.

Til § 107

Den gældende § 77 e i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 regler om, at værdipapirhandlere, herunder fondsmæglerselskaber, ikke må aflønne sine ansatte i strid med virksomhedens forpligtelser til at handle i kundernes bedste interesse, ligesom ansatte, der sælger og rådgiver om finansielle instrumenter ikke må modtage variable lønde, der afhænger af opnåelse af salgsmål i forhold til detailkunder.

Den foreslåede § 107 fastsætter regler om, at fondsmæglerselskaber ikke må aflønne sine ansatte i strid med virksomhedens forpligtelser til at handle i kundernes bedste interesse, og ikke må indføre nogen former for aflønningsordninger, som kan give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når et andet finansielt instrument ville dække den pågældende kundes behov bedre.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber. Ordlyden er imidlertid ændret, således at bestemmelsen er nærmere ordlyden af artikel 24, stk. 10, i MiFID II, hvorefter et investeringselskab, der yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter til kunder, skal sikre, at det ikke honorerer eller vurderer sine medarbejders indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Det må navnlig ikke indføre aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kunne give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når investeringselskabet kunne tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække den pågældende kundes behov bedre.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber skal sikre, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder virksomhedens forpligtelser i medfør af § 45, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 45, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 24, stk. 10, 1. pkt., i MiFID II, hvorefter et fondsmæglerselskab, der yder investeringservice til kunder, skal sikre, at det ikke honorerer eller vurderer sine medarbejders indsats på en måde, der strider mod dets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse.

Ved kunder forstås enhver fysisk eller juridisk person, til hvem virksomheden yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter m.v., jf. artikel 4, stk. 1, nr. 9, i MiFID II. Den foreslåede bestemmelse sikrer således hensynet til såvel professionelle kunder som detailkunder, som defineret i samme artikel, nr. 10 og 11. Bestemmelsen indeholder ikke et generelt forbud mod bestemte aflønningsordninger, da det vil bero på en konkret vurdering af bl.a. virksomhedens organisation, om aflønningen må vurderes at stride mod virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Anvendelsesområdet i det foreslåede stk. 1 adskiller sig på den baggrund fra stk. 2, som vedrører salg og anbefalinger rettet mod detailkunder, og som indeholder forbud mod visse aflønningsordninger.

Bestemmelsen er udtryk for et ønske om at sikre en klar sammenhæng mellem reglerne om investorbeskyttelse og reglerne om aflønning af de ansatte i fondsmæglerselskaber, da de ansatte i praksis kommer i situationer, hvor der er behov for at sikre, at de varetager kundernes interesser bedst muligt. Det følger af lovforslagets § 106, stk. 1, 1. pkt., at fondsmæglerselskaber skal have en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Lønpolitikken skal endvidere harmonere med principperne om beskyttelse af kunder og investorer i forbindelse med udførelsen af virksomheden, jf. § 9, stk. 1, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1582 af 13. december 2016 om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger. Heri ligger en generel forpligtelse for disse virksomheder til at sikre, at lønpolitikken er i overensstemmelse med og fremmer ansvarlig forretningsadfærd. Med den foreslåede bestemmelse får de omfattede fondsmæglerselskaber pligt til at sikre, at virksomhedens aflønningsstrukturer og aflønningsordninger ikke tilskynder virksomhedens ansatte til at handle mod kundernes bedste interesse.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på aftaler om aflønning mellem en virksomhed og en ansat, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornyes efter § 77 e, stk. 1, blev indført i lov om finansiel virksomhed. Der henvises til bemærkningerne til § 22, stk. 4, i lovforslag nr. 156, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L nr. 665 af 8. juni 2017 som fremsat, side 117.

For filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder lovforslagets § 107 stk. 1, anvendelse, jf. lovforslagets § 1, stk. 5.

I medfør af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, er det foreslåede § 107, stk. 1, strafbelagt med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 107, stk. 1, er fondsmæglerselskabet. Overtrædelsen består i, at fondsmæglerselskabet ikke har sikret, at aflønning af virksomhedens ansatte ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse og virksomhedens forpligtelser i forhold til reglerne om god skik.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskaber ikke må indføre aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kan give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når fondsmæglerselskabet kunne tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække den pågældende kundes behov bedre.

Den foreslåede bestemmelse indeholder et forbud mod, at fondsmæglerselskaber anvender aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kan give tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når fondsmæglerselskabet kan tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække kundens behov bedre.

Kunder, der ikke er professionelle kunder eller godkendte modparter, er detailkunder, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 11, i MiFID II.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 24, stk. 10, 2. pkt., i MiFID II, hvorefter investeringsselskabet, der yder investeringservice til kunder, ikke må indføre aflønningsordninger, salgsmål

eller andre ordninger, som kunne give en tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når investeringsselskabet kunne tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække den pågældende kundes behov bedre.

Forbuddet retter sig mod fondsmæglerselskabet, som ikke må anvende aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kan give tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når fondsmæglerselskabet kan tilbyde et andet finansielt instrument, der ville dække kundens behov bedre.

Uanset, at lederen af en afdeling, der beskæftiger ansatte, der foretager salg af eller rådgiver om finansielle instrumenter til detailkunder, vil have en betydelig indflydelse på salgsstrategier og fastlæggelse af salgsmål, vil ledere ikke skal være omfattet af det foreslåede forbud. Disse ledere vil være omfattet af de foreslåede regler om interessekonflikter, og virksomheden skal sikre, at deres aflønning ikke er i strid med virksomhedens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, jf. det foreslåede stk. 1.

Formålet med forbuddet er at mindske risikoen for interessekonflikter. Fondsmæglerselskaber er generelt underlagt en pligt til at mindske risikoen for interessekonflikter og en pligt til at håndtere de konflikter, der alligevel måtte opstå. Der ses dog at være et særligt beskyttelseshensyn i de tilfælde, hvor der er sammenhæng mellem eksempelvis salgsmål til detailkunder og aflønningsordninger til de ansatte, der rådgiver detailkunderne. Forbuddet omfatter alle salgs- og rådgivningssituationer.

Eventuelle andre aflønningsordninger eller øvrige ordninger, der ikke har karakter af salgsmål, men som vil kunne tilskynde ansatte til ikke at handle i detailkundens bedste interesse, vil være i strid med det foreslåede stk. 1.

Det bemærkes, at for filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder det foreslåede § 107, stk. 2, anvendelse, jf. lovforslagets § 1, stk. 5. Forbuddet mod anvendelse af aflønningsordninger, salgsmål eller andre ordninger, som kan give tilskyndelse for dets ansatte til at anbefale et bestemt finansielt instrument til en detailkunde, når fondsmæglerselskabet kan tilbyde et andet

finansielt instrument, der ville dække kundens behov bedre, finder således også anvendelse for filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1 og 2* ikke finder anvendelse på forhold omfattet af kollektiv overenskomst.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at forhold, der er omfattet af kollektiv overenskomst, ikke er omfattet af det foreslåede *stk. 1 og 2*. Bestemmelsen medfører, at i det omfang den ansattes lønaftale er omfattet af en kollektiv overenskomst, berøres denne aftale ikke af det foreslåede *stk. 1 og 2*.

EU-reguleringen bag de danske aflønningsregler er blevet til under forudsætning af en respekt for forskelle i de nationale arbejdsretlige forhold. Det fremgår af betragtning 9 i Kommissionens henstilling om aflønning i den finansielle sektor af 29. april 2009 IP/09/674, at henstillingen ikke har til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger.

Den danske implementering af henstillingen betyder, at det foreslåede § 107 alene omfatter de ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster, men som i stedet bygger på individuelle ansættelseskontrakter, samt aflønningsformer, der går ud over de rammer, der er fastsat i henhold til overenskomsterne, herunder eksempelvis såfremt et fondsmæglerselskab vælger at tilbyde medarbejderne variabel løn, uden virksomheden i overenskomsten er forpligtet hertil.

Det bemærkes, at for filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udfører sådan aktivitet her i landet, finder det foreslåede *stk. 3*, anvendelse, jf. lovforslagets § 1, *stk. 5*.

Den gældende § 77 a i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om begrænsninger af brugen af variable løndelev for medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med de nødvendige tilpasninger til virksomhedstypen.

Det foreslåede § 108 indeholder regler om begrænsninger for brugen af variable løndelev for medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden forvalter. Bestemmelserne tager udgangspunkt i, at det er fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens pligt at sikre, at virksomheden overholder de krav loven stiller. Der er tale om en offentligretlig regulering af virksomhedernes pligter, som imidlertid vil have indflydelse på virksomhedens mulighed for at indgå aftaler om variabel løn med virksomhedens medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomheden eller på de aktiver, som virksomheden forvalter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 32, stk. 1, litra j-m og stk. 2-3, i IFD, der fastsætter nærmere krav til brugen af variable løndelev for den øverste ledelse, risikotagere, medarbejdere med kontrolfunktioner og enhver medarbejder med en samlet løn, der mindst svarer til den laveste løn til den øverste ledelse eller risikotagere, hvis arbejde har indflydelse på investeringsselskabets risikoprofil eller på de aktiver, som det forvalter.

Artikel 30, stk. 1, i IFD, fastsætter hvilke medarbejderkategorier, der er omfattet af kravene til brug af variabel løn i artikel 32 i IFD. Der er tale om den øverste ledelse, risikotagere, medarbejdere med kontrolfunktioner og enhver medarbejder med en samlet løn, der mindst svarer til den laveste løn til den øverste ledelse eller risikotagere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på investeringsselskabets risikoprofil eller på de aktiver, som det forvalter. EBA udarbejder i samråd med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at angive passende kriterier for identifikation af medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på investeringsselskabets risikoprofil.

Den foreslåede § 108 omfatter medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt de personer, som virksomhedens bestyrelse vurderer, har aktiviteter med en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere). Bestyrelsen skal i forhold til identificering af virksomhedens væsentlige risikotagere tage udgangspunkt i de kriterier, der opstilles i de til enhver tid gældende reguleringsmæssige tekniske standarder udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 32, stk. 8, i IFD. Bestyrelsen bør selv opstille supplerende kriterier for identificering af denne type ansatte i det omfang, det er nødvendigt.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder ved aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, skal sikre, at betingelserne i nr. 1-7 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder ved aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, skal sikre, at der fastsættes et loft for medlemmer af bestyrelsens eller direktionens variable løn.

Herefter må en variabel løndel til et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion på beregningstidspunktet højst udgøre 50 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension. Virksomheden kan vælge, at den variable løndel skal variere i forhold til bestyrelsen og direktionen. Den variable løndel kan dog ikke overstige den i forslaget fastsatte procentsats. Særligt vedrørende loftet for den variable løn til bestyrelsen og direktionen i virksomheder, som modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 109, stk. 1.

Loftet på 50 pct. for et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. ved tildeling af en variabel løndel og inden udskydelse af en del af den variable løndel. Overholdelsen af grænsen for variabel løn skal ses i forhold til det indkomstår, hvor den variable løn optjenes. Der skal være en passende balance mellem variable og faste lønde, således at den faste løndel er så tilstrækkelig høj, at det er muligt at føre en fleksibel bonuspolitik, og for at sikre, at ledelsens privatøkonomi ikke skal være afhængig af, at de opnår deres bonus.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at de variable løndele til virksomhedens andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), på beregningstidspunktet højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn, inklusive pension. Loftet gælder for hver enkelt person.

Loftet på 100 pct. for virksomhedens væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. ved tildeling af en variabel løndel og inden udskydelse af en del af den variable løndel. Overholdelsen af grænsen for variabel løn skal ses i forhold til det indkomstår, hvor den variable løn optjenes. Dette svarer til fremgangsmåden ved opgørelse af loftet på 50 pct. for bestyrelse og direktion, jf. det foreslåede *stk. 1, nr. 1*.

Der skal være en passende balance mellem variable og faste løndele, således at den faste løndel er så tilstrækkelig høj, at det er muligt at føre en fleksibel bonuspolitik, og for at sikre, at den ansattes privatøkonomi ikke skal være afhængig af, at de opnår deres bonus.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at virksomhedens øverste organ kan beslutte, at de variable løndele til virksomhedens andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, hvis betingelserne i litra a-e er opfyldte.

Kravene i de foreslåede litra a-e er kumulative, dvs. de skal alle være opfyldte.

Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft kan enten vedrøre alle virksomhedens væsentlige risikotagere eller vedrøre en del af disse ansatte, eksempelvis væsentlige risikotagere i en bestemt afdeling. Det øverste organ kan således beslutte, at der skal gælde forskellige maksimale lofter for forskellige grupper af virksomhedens væsentlige risikotagere.

Loftet på 200 pct. for virksomhedens væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. ved tildeling af en variabel løndel og inden udskydelse af en del af den variable løndel. Overholdelsen af grænsen for variabel løn skal ses i forhold til det indkomstår, hvor den variable løn optjenes. Dette svarer til fremgangsmåden ved opgørelse af loftet på 50 og 100 pct., jf. det foreslåede *stk. 1, nr. 1 og 2*.

Der skal være en passende balance mellem variable og faste lønde, således at den faste løndel er så tilstrækkelig høj, at det er muligt at føre en fleksibel bonuspolitik, og for at sikre, at den ansattes privatøkonomi ikke skal være afhængig af, at de opnår deres bonus

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra a*, at virksomheden senest ved indkaldelse til det øverste organs forsamling (generalforsamling, repræsentantskab m.v.) skal orientere det øverste organ om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

Virksomheden kan benytte de kommunikationsmidler, som virksomheden normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra b*, at det øverste organ skal træffe beslutning om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra virksomheden. Anbefalingen skal indeholde en begrundelse for indstillingerne, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på virksomhedens mulighed for at bevare et sundt kapitalgrundlag. Det er virksomheden, der skal udarbejde anbefalingen.

Det vil være bestyrelsen, der på virksomhedens vegne fremsætter forslaget på generalforsamlingen, og det vil derfor også være bestyrelsen, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den detaljerede anbefaling til kapitalejerne.

Den detaljerede anbefaling skal gøre kapitalejerne i stand til at træffe beslutningen om et højere maksimalt loft på et oplyst grundlag, hvor bestyrelsen begrundet sin indstilling til det øverste organ. Væsentlige oplysninger, som eksempelvis hvor mange ansatte, der vil blive berørt af et højere loft samt deres arbejdsområder, skal fremgå af anbefalingen, herunder så kapitalejerne kan udlede, om det foreslåede højere loft vil gælde for alle virksomhedens væsentlige risikotagere eller kun for nogle kategorier af disse, eksempelvis kun de væsentlige risikotagere i nogle afdelinger i virksomheden.

Desuden skal en vurdering af indvirkningen på virksomhedens kapitalgrundlag indgå i anbefalingen, så kapitalejerne har mulighed for at inddrage en eventuel indvirkning på værdien af deres ejerandele i beslutningen.

Kapitalejerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til det øverste organs forsamling. Virksomheden kan benytte de kommunikationsmidler, som virksomheden normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Hvis virksomheden ikke senest ved indkaldelsen til det øverste organs forsamling har orienteret det øverste organ om, at der ønskes stillingstagen til benyttelse af et højere maksimalt loft kan beslutningen på det øverste organs forsamling efter omstændighederne være ugyldig. Det samme gælder, hvis virksomhedens bestyrelse ikke senest ved indkaldelsen til det øverste organs forsamling har sendt det øverste organ en detaljeret anbefaling om benyttelse af et højere maksimalt loft.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra c*, at virksomheden senest samtidig med fremsendelse af anbefalingen til kapitalejerne, jf. det foreslåede litra b, skal informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen.

Virksomheden skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med virksomhedens forpligtelser efter IFR og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, herunder særligt i forhold til kapitalkravene sammenholdt med virksomhedens risikoprofil.

Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde lægge vægt på bestyrelsens drøftelse af forholdene, ligesom Finanstilsynet vil lægge vægt på virksomhedens kapitalforhold, herunder virksomhedens kapitalkrav, solvens og likviditet. Særligt hvis virksomheden modtager nogen form for statsstøtte, skal dette indtages i vurderingen af, om et højere maksimalt loft er i modstrid med virksomhedens kapitalkrav. Hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko for, at et højere maksimalt loft og en senere udbetaling af en sådan variabel løn ikke vil overholde kapitalkravet eller solvenskravet, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden ikke at hæve loftet eller ikke at udbetale den variable løn på udbetalingstidspunktet i overensstemmelse med det foreslåede *stk. 1, nr. 6*.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra d*, at beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af virksomhedens øverste organ med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis mindre

end 50 pct. af de stemmeberettigede kapitalandele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer.

Majoritetskravet er skærpet i forhold til almindelige beslutninger på generalforsamlingen, som typisk kan tages ved simpelt flertal, jf. eksempelvis § 105 i selskabsloven. Hensynet bag det skærpede majoritetskrav er at sikre, at beslutningen tages med opbakning fra en større andel af kapitalejerne, således at sandsynligheden for at en enkelt eller få storaktionærer på egen hånd kan træffe beslutningen, mindskes.

I overensstemmelse med § 85 i selskabsloven regnes virksomhedens egne kapitalandele m.v. ikke med ved opgørelse af den repræsenterede kapital, ligesom der ikke kan afgives stemmer på disse kapitalandele.

Eventuelle stemmeretsbegrænsninger og stemmeløfter skal respekteres efter bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, 3. pkt.*, at en ansat, som er kapitalejer i virksomheden ikke må deltage i afstemningen herom på det øverste organs forsamling, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod virksomhedens interesse.

Den foreslåede bestemmelse følger princippet i § 86 i selskabsloven vedrørende kapitalejeres inhabilitet. Bestemmelsen skal sikre, at kapitalejere ikke er med til at tage beslutninger, som de selv har en væsentlig interesse i.

Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle regel om, at kapitalejere som udgangspunkt frit kan udøve deres indflydelse på virksomhedens generalforsamlinger med henblik på at fremme egne interesser. I visse sammenhænge kan interessekonflikten dog være så åbenbar og væsentlig, at kapital-ejeren anses for inhabil.

En kapitalejer vil kunne være omfattet af inhabilitetsbestemmelsen, hvis beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft vedrører vedkommende selv, dvs. hvis vedkommende er udpeget som en af virksomhedens væsentlige risikotagere, og et eventuelt højere loft eksempelvis vil gælde for alle disse.

Hvis generalforsamlingen kun skal tage stilling til, om der kan benyttes et højere maksimalt loft for visse ansatte, eksempelvis ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte.

Der kan dog forekomme andre situationer, hvor den ansatte er inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis beslutningen om forhøjelse af loftet for variabel løn eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem til en kapitalejer, må kapitalejeren anses for at være inhabil i forhold hertil.

Hvis beslutningen vedrører en ansat, som også er kapitalejer, må bestyrelsen foretage en vurdering af, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med virksomhedens interesse. Bestyrelsen må således foretages en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte- eller kapitalejer eller en mindre gruppe af ansatte eller kapitalejere, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i virksomheden, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive omfattet af et højere maksimalt loft. Bestyrelsens vurdering skal fremgå af bestyrelsens anbefaling til det øverste organ.

Hvis bestyrelsen vurderer, at en beslutning særligt angår den enkelte ansatte eller kapitalejer, eller en mindre gruppe af ansatte eller kapitalejere, som kan føre til inhabilitet, er det bestyrelsens ansvar at sikre, at dirigenten, inden generalforsamlingen finder sted, får instruktion om, hvilke enkelte ansatte eller kapitalejere, der efter bestyrelsens opfattelse vil være afskåret fra at deltage i afstemningen om forhøjelse af loft for variabel løn. Dette ændrer ikke på, at det ifølge selskabslovgivningens regler er den enkelte kapitalejer, der selv har ansvaret for at vurdere, om vedkommende er inhabil.

En overtrædelse af det foreslåede nr. 3, litra d, kan efter omstændighederne medføre, at det øverste organs beslutning om et højere maksimalt loft må anses som ugyldig.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra e*, at virksomheden senest otte dage efter det øverste organs forsamling skal informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

Virksomheden skal informere Finanstilsynet, både hvis det øverste organ beslutter at benytte et højere maksimalt loft for enten alle eller en del af virksomhedens væsentlige risikotagere, og hvis det øverste organ beslutter ikke at følge indstillingen ved ikke at vedtage forslaget med den krævede majoritet, jf. det foreslåede litra d ovenfor.

Finanstilsynet skal underrettes om det øverste organs beslutning senest 8 dage efter det øverste organs forsamling, således Finanstilsynet kan overholde sine tilsvarende oplysningsforpligtelser overfor EBA.

Det følger af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af den foreslåede § 108, stk. 1, kan straffes med bøde. Dette medfører, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed vil kunne straffes med bøde, hvis ikke virksomheden informere Finanstilsynet om anbefalingen til kapitalejerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft senest ved fremsendelsen af anbefalingen til kapitalejerne i medfør af det foreslåede nr. 3, litra c, men også hvis virksomheden ikke informere Finanstilsynet om det øverste organs beslutning senest otte dage efter det øverste organs forsamling. En overtrædelse af de foreslåede nr. 3, litra c og e, kan i øvrigt efter omstændighederne medføre, at det øverste organs beslutning om et højere maksimalt loft må anses som ugyldig.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1-3, indeholder begrænsninger for variable løndelev til virksomhedens bestyrelse, direktion og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), i form af et forholdsmæssigt loft mellem modtagerens faste og variable løndelev. Artikel 30, stk. 1, litra k, i IFD indeholder reglerne om forholdet mellem modtagerens faste og variable løndelev, hvorefter der skal være en passende balance mellem variable og faste løndelev, således at den faste løndel er så tilstrækkelig høj, at det er muligt at føre en fleksibel bonuspolitik, og for at sikre, at medarbejdernes privatøkonomi ikke skal være afhængig af, at de opnår deres bonus. IFD indeholder ikke et forholdsmæssigt loft over den variable løndels størrelse. Det maksimale loft er videreført fra de hidtidige regler for så vidt angår

bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder som følge af de politiske aftaler på aflønningsområdet, hvor det er besluttet, at aflønningsreglerne skal finde anvendelse på tværs af den finansielle sektor.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), på tidspunktet for beregningen af den variable løn, dvs. på det tidspunkt, hvor tildelingen af den variable løn finder sted, jf. *stk. 1, nr. 1 og 2*, skal bestå af en balance af finansielle instrumenter.

Sådanne finansielle instrumenter kan eksempelvis være aktier, eller tilsvarende ejerskabsinteresser, aktielignende instrumenter eller tilsvarende ikke-likvide instrumenter, der afspejler instrumenterne i de forvaltede porteføljer. Virksomheden kan også anvende hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Hvis et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomheder ikke udsteder sådanne instrumenter kan Finanstilsynet godkende alternative ordninger, der opfylder samme formål. Hvor det er muligt og passende af instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i CRR, eller af andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern). Instrumenterne kan udstedes i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 32, stk. 1, litra j, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2017 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, hvorefter mindst 50 pct. af den variable aflønning skal bestå af finansielle instrumenter.

Typerne af finansielle instrumenter, der vil kunne benyttes til opfyldelse af kravet om instrumenter er aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser, aktielignende instrumenter eller tilsvarende ikke-likvide instrumenter, der afspejler instrumenterne i de forvaltede portefølje. Derudover kan der benyttes hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter eller andre instrumenter, der kan

konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte. Hvis et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomheder ikke udsteder sådanne instrumenter kan Finanstilsynet godkende alternative ordninger, der opfylder samme formål.

Endvidere skal fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til udførelse af ordrer og skønsmæssig porteføljepleje, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 2 og 4, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, benytte instrumenter som reguleret i artikel 52 og artikel 63 i CRR eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern).

Nærmere krav til de anvendelige instrumenttyper forventes fastsat ved reguleringsmæssige tekniske standarder udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 32, stk. 8, i IFD. Finanstilsynet vil kunne fastsætte supplerende regler til de reguleringsmæssige tekniske standarder i medfør af lovforslagets § 111, stk. 3.

Det er forventningen, at EBA vil udarbejde retningslinjer, som nærmere bidrager til fortolkningen af hvornår det skal anses for hensigtsmæssigt at benytte instrumenter eller andre instrumenter, der kan konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter eller nedskrives, og som i passende grad afspejler virksomhedens kreditværdighed som en virksomhed, hvis aktivitet formodes at fortsætte (going concern). Indtil EBA har udarbejdet sådanne retningslinjer vil det være op til virksomheden selv at vurdere, hvornår det er muligt og hensigtsmæssigt at benytte sådanne instrumenter. Ved vurderingen skal virksomheden lægge vægt på sin kompleksitet, størrelse og risikoprofil.

Mindst 50 pct. af den variable løn vil skulle bestå af en balance af de nævnte typer af instrumenter. Ved vurderingen af om der foreligger en balance mellem de nævnte typer af instrumenter, må der tages hensyn til, hvilke typer af instrumenter det er muligt at benytte ud fra virksomhedens juridiske struktur og størrelse, samt hvad der afspejler virksomhedens kreditværdighed, ligesom der må tages hensyn til, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte flere forskellige typer af instrumenter for på bedste vis at sikre en langsigtet interesse, herunder set ud fra en proportionalitetsbetragtning i forhold til bl.a. størrelsen af den variable løndel. Efter Finanstilsynets praksis kan en balance af instrumenter

bestå af et enkelt finansielt produkt, hvis virksomheden kan give en passende begrundelse herfor. Finanstilsynet vil i sin fortolkning af bestemmelsen tage hensyn til EBAs retningslinjer på området.

Det foreslås, at virksomhederne skal sikre sig, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til medlemmer af bestyrelsen, direktionen og virksomhedens andre væsentlige risikotagere, på tidspunktet for beregningen heraf skal bestå af finansielle instrumenter i virksomheden eller dennes modervirksomhed, der ejer virksomheden fuldt ud, eller i instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, herunder hybrid kernekapital.

Muligheden for at opfylde kravet i det foreslåede stk. 1, nr. 4, med finansielle instrumenter i virksomhedens modervirksomhed, som er 100 pct. ejer af den pågældende virksomhed, er indsat, fordi det i visse koncernkonstruktioner vil være mest hensigtsmæssigt, både på grund af modervirksomhedens interesse i at bevare sit 100-procents ejerskab, og fordi det oftest alene er moderselskabets aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked.

For så vidt angår aktielignende instrumenter og tilsvarende ikke-likvide instrumenter fremgår det ikke nærmere af direktivet, hvad der skal forstås herved. Ifølge EBAs nuværende retningslinjer på området er der tale om instrumenter eller kontraktlige forpligtelser, herunder instrumenter baseret på likvider, hvis værdi er baseret på markedsprisen eller, hvis en markedspris ikke foreligger, dagsværdien for aktien eller en tilsvarende ejerskabsinteresse og følger markedsprisen eller dagsværdien. Begrebet aktielignende instrumenter omfatter eksempelvis aktieoptioner. Aflønning med aktieoptioner eller lignende instrumenter er dog for bestyrelsens og direktionens vedkommende begrænset til at udgøre maksimalt 12,5 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension, jf. det foreslåede stk. 2.

Kravet om, at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af finansielle instrumenter, skal ses i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel (beregningstidspunktet), jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 1, nr. 5, hvor der angives et eksempel på samspillet mellem reglerne i det foreslåede stk. 1, nr. 4 og nr. 5. Ved "beregningstidspunktet" forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn foretages i henhold til kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem virksomheden og den pågældende modtager (direktør, væsentlig risikotager m.v.).

Ved fordelingen af den beregnede variable løndel på henholdsvis kontanter og finansielle instrumenter skal værdiansættelsen af de pågældende instrumenter ske efter anerkendte værdiansættelsesprincipper, som eksempelvis Black-Scholes modellen. Det foreslåede stk. 1, nr. 4, skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 3, hvorefter virksomheden skal sikre sig, at finansielle instrumenter, der overdrages til personer omfattet af stk. 1 som en del af den variable løn i medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse finansielle instrumenter. Forslaget er udtryk for, at man vil sikre, at bestyrelsen og direktionen samt virksomhedens andre væsentlige risikotagere har samme økonomiske incitamenter, som en langsigtet investor. Modtager direktøren i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed en variabel løn, hvoraf halvdelen består af eksempelvis aktier, må det antages, at direktørens interesse i, at aktiekursen i virksomheden stiger, øges. Tilsvarende må det antages, at interessen heri udstrækkes over en længere periode, hvis det ikke er muligt for direktøren at afhænde aktierne i en af virksomheden fastsat passende periode. I det tilfælde, hvor aflønningen sker i aktier, har direktøren ligeledes i samme periode en interesse i, at aktien ikke falder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct., eller ved større beløb mindst 60 pct., af en variabel løndel skal ske over en periode på mindst fire år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for bestyrelsen og direktionen mindst fem år. Udbetalingen skal ske med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheden skal sikre, at udbetaling af mindst 40 pct. af den variable løn skal udskydes over en periode på mindst 4 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet. For bestyrelsen og direktionen skal perioden dog mindst være 5 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af udskydelsesperioden. Ved større variable løndelev foreslås det, at mindst 60 pct. af den variable løn skal udskydes på samme måde.

Der er som udgangspunkt tale om større variable løndelev, hvis den samlede variable løn før skat overstiger 750.000 kr. om året. For variable løndelev, der ikke overstiger 750.000 kr. om året, må virksomheden foretage en vurdering af, om de variable løndelev konkret må anses for ”større beløb”.

Ved vurderingen kan der lægges vægt på sammenhængen med den pågældendes løn og risikoprofil i øvrigt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 32, stk. 1, litra l og stk. 3, 2. afsnit, i IFD, hvorefter mindst 40 pct. af den variable aflønning udskydes i tre til fem år, alt efter hvad der er relevant, afhængigt af investeringsselskabets forretningscyklus, arten af selskabets virksomhed, selskabets risici og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver, undtagen hvis den variable aflønning udgør et meget stort beløb, i hvilket tilfælde mindst 60 pct. af den variable aflønning udskydes.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 1, nr. 5, skal forstås således, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn først kan påbegyndes et år efter, at den variable løn er beregnet (beregningstidspunktet). Det betyder, at den del af den beregnede variable løn, der ikke udskydes, kan udbetales i umiddelbar forlængelse af beregningen. Ved "beregningstidspunktet" forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem virksomheden og den pågældende modtager (direktør, væsentlig risikotager m.v.), foretages.

Endvidere forudsættes det i bestemmelsen, at den udskudte del af den variable løn udbetales i intervaller med et års mellemrum, da der skal være et passende tidsrum imellem udbetalingerne til at vurdere, om forudsætningerne har ændret sig, således at den udskudte del af den variable løn ikke skal udbetales helt eller delvist.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en variabel løn, der baserer sig på kortsigtede resultater, eksempelvis resultater opnået på baggrund af en investering i indtjeningsåret, bliver justeret for de risici, der viser sig ved den pågældende investering i årene efter. Da tidshorisonten for virksomhedens realisering af fortjenester og tab som følge af forskellige typer af aktiviteter varierer, skal der være en tilsvarende mulighed for udskydelse af udbetalingen af en del af den relaterede variable løn til den pågældende medarbejder, der har været involveret i aktiviteterne. Ved at udskyde udbetalingen af som minimum mellem 40 og 60 pct. af den beregnede variable løn, sikres det, at virksomheden får mulighed for at justere for de langsigtede virkninger, som en given investering medfører.

Da bestemmelsens formål er at begrænse muligheden for at opnå en variabel løn på baggrund af en kortsigtet indsats eller investering, der på længere sigt viser sig at være tabsgivende for virksomheden, skal bestemmelsen endvidere ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 4. Virksomheden skal i henhold til det foreslåede stk. 4 sikre, at udbetaling af den udskudte del af den variable løn til medlemmer af bestyrelsen, direktionen og virksomhedens andre væsentlige risikotagere er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt, herunder at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Den periode, der ligger til grund for beregningen, må gerne strække sig over mere end et år, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 4.

Det foreslåede stk. 1, nr. 5, 2. pkt., indebærer endvidere, at den del af den variable løn, der skal udskydes, skal udskydes med en ligelig fordeling, eller med en voksende andel i slutningen af perioden, over mindst fire år for virksomhedens væsentlige risikotagere og for bestyrelsen og direktionen over mindst fem år. Det er muligt for virksomheden at aftale en længere periode med den pågældende modtager, hvis virksomheden eksempelvis vurderer, at de risici, der er knyttet til denne modtagers aktiviteter, har en længere tidshorisont end fire år. Det er dog ikke muligt at aftale en kortere periode end fire år. For bestyrelsen og direktionen kan der ikke aftales en kortere periode end fem år. Bestemmelsen skal endvidere forstås således, at det er muligt for virksomheden at aftale med modtageren, at der udskydes mere end en fjerdedel om året, således at der eksempelvis i det sidste år udbetales tre fjerdedele. Det er således alene et mindstekrav, at fordelingen skal være ligelig over årene.

Bestemmelsen om udskydelse gælder også for den del af den variable løn, der består af finansielle instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, jf. forslaget til stk. 1, nr. 4.

I det følgende gennemgås et eksempel på samspillet mellem forslaget til stk. 1, nr. 4 og 5. Eksemplet tager udgangspunkt i, at der i forlængelse af år 0, dvs. beregningsåret, udbetales en fast grundløn inklusive pension på 2 mio. kr. til en direktør i et fondsmæglerselskab. Direktørens variable løndel udgør samme år 500 t.kr. efter aftale mellem direktøren og virksomheden.

Som følge af lovforslagets § 108, stk. 1, nr. 1, må den variable løndel i dette eksempel maksimalt udgøre 1 mio. kr. Den beregnede variable løn på 500 t.kr. overholder derfor grænsen.

Ifølge lovforslagets til § 108, stk. 1, nr. 4, skal mindst 50 pct. af den variable løndel – dvs. 250 t.kr. – bestå af eksempelvis aktier. Det følger endvidere af § 108, stk. 3, at når disse aktier er overdraget til direktøren, må direktøren ikke afhænde disse i en passende periode, der fastsættes af virksomheden. Der tages i eksemplet udgangspunkt i, at der for direktøren er tale om en større variabel løndel, hvorfor 60 pct. af den variable løndel skal udskydes over en periode på mindst fem år med en ligelig fordeling over årene, jf. det foreslåede stk. 1, nr. 5. Der skal således udskydes mindst 300 t.kr., som fordeles ligeligt over en periode på mindst fem år – dvs. 60 t.kr. pr år. Den del af den beregnede variable løn (200 t.kr.), der ikke skal udskydes i medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 5, kan udbetales i forlængelse af beregningen.

Kravet om at mindst halvdelen af den variable løn skal bestå af finansielle instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed, gælder både den del af den beregnede variable løn, der udskydes og den del, der udbetales i forlængelse af beregningen. Virksomheden kan altså ikke nøjes med at udskyde den kontante del af den variable løn. Den variable løndel, der udskydes, skal således bestå af en balance af kontanter og finansielle instrumenter på beregningstidspunktet.

Lovforslagets krav kan opfyldes ved udbetaling af den variable løn med følgende fordeling:

Skema 1							
Løndel, der udbetales	År 0 (beregningsåret)	År 1	År 2	År 3	År 4	År 5	I alt
Kontant	100 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	250 t.kr.
Aktier	100 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	30 t.kr.	250 t.kr.
I alt	200 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	500 t.kr.

Skema 1 viser, at der i forlængelse af det år, hvor den variable løn beregnes (beregningsåret), udbetales 100 t.kr. kontant og overdrages aktier til en værdi af 100 t.kr. til direktøren, svarende til 40 pct. af den samlede variable løn på 500 t.kr.

Aktieoptio- ner	50 t.kr.	15 t.kr.	15 t.kr.	15 t.kr.	15 t.kr.	15 t.kr.	125 t.kr.
I alt	200 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	60 t.kr.	500 t.kr.

I forhold til den efterfølgende tilbageholdelsesperiode gælder den tilsvarende bestemmelse i det foreslåede stk. 3, hvorefter virksomheden skal fastsætte en passende periode, hvori direktøren ikke kan udnytte eller afhænde de aktieoptioner, der er overdraget til direktøren. Eksempelvis vil de aktieoptioner, direktøren modtager efter udløbet af år 1, ikke kunne udnyttes eller afhændes før tilbageholdelsesperioden, som er fastsat af virksomheden, er udløbet.

Kravet om udskydelse af en del af den variable løn i stk. 1, nr. 5, betyder, at den faktiske variable løn, som direktøren får rådighed over et givent indkomstår, både består af den del af den variable løn, som er udbetalt i året samt den del af den udskudte variable løn fra tidligere indkomstår, som udbetales i det pågældende år. Det vil sige, at den samlede udbetalte variable løn, der relaterer sig til et givent indkomstår, kan overstige 50 pct. af den faste løn inklusive pension i dette indkomstår, uden at dette vil være i strid med 50-procents grænsen i det foreslåede stk. 1, nr. 1.

Kravet om udskydelse i det foreslåede stk. 1, nr. 5, rejser nogle spørgsmål i forhold til, hvornår modtageren skal beskattes. Det skatteretlige udgangspunkt er, at en indtægt beskattes, når modtageren har erhvervet endelig ret til indtægten (retserhvervelsestidspunktet). Forslaget om udskydelse af en del af den variable løn, skal ses i sammenhæng med kravet i det foreslåede stk. 4 om, at virksomheden i aftalen med modtageren skal sikre sig, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn fortsat er opfyldt ved udbetalingen af den udskudte del samt betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel.

Det er således et krav ifølge det foreslåede stk. 4, at virksomheden knytter betingelser til aftalen om den udskudte variable løn, der har en sådan karakter, at der hersker reel usikkerhed om, hvorvidt aftalen bliver gennemført – eksempelvis opfyldelsen af økonomiske mål. En aftale med modtageren, der indeholder en sådan reel usikkerhed omkring aftalens gennemførelse, og hvor betingelserne for udbetalingen af den udskudte del ikke er betingelser, som modtageren selv har kontrol over, vil udskyde den skattemæssige retserhvervelse, indtil betingelserne er opfyldt. Modtageren vil i sådanne

tilfælde ikke skulle beskattes af den udskudte del af den variable løn, før den er endeligt retserhvervet. Det beror på en konkret vurdering i forhold til den enkelte lønaftale, om betingelserne er af en sådan karakter, at der foreligger en reel usikkerhed om, hvorvidt disse opfyldes.

I forhold til beregning af feriegodtgørelse af den udskudte variable løndel, fremgår det af ferieloven, at dette alene sker i forhold til indkomstskattepligtige beløb.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal sikre, at virksomheden kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist til de personer, der er nævnt i 1. pkt., hvis virksomheden på tidspunktet for udbetalingen af den variable løn, ikke overholder de foreslåede bestemmelser i §§ 118 og 119 samt artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2017 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Bestemmelsen gennemfører artikel 32, stk. 1, litra d, i IFD, hvorefter den variable løndel ikke må have indvirkning på investeringsselskabets evne til at sikre et robust kapitalgrundlag.

Det følger af den foreslåede bestemmelse sammenholdt med den foreslåede generelle hjemmel i lovforslagets § 215 til at udstede påbud m.v. ved overtrædelser af loven, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at benytte det foreslåede *stk. 1, nr. 6*, hvis kapitalkravet eller solvenskravet ikke er opfyldt, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis en virksomhed med en lav solvens står overfor at skulle udbetale større summer i variabel løn. Finanstilsynet vil i disse tilfælde kunne påbyde virksomheden at reducere sin udbetaling af den variable løn, eksempelvis til en nærmere angivet procentdel af virksomhedens indtjening. Bestemmelsen er, i modsætning til det foreslåede *stk. 1, nr. 7*, ikke til hinder for, at de personer, der på baggrund af bestemmelsen har fået reduceret deres variable løn helt eller delvist, får udbetalt den resterende del af den variable løn på et senere tidspunkt, hvis der ikke længere er nærliggende risiko for, at virksomheden ikke overholder solvenskravet eller kapitalkravet herved.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at virksomheden skal sikre, at virksomheden ikke udbetaler variabel løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen, hvis virksomheden, i den periode, som aftalen om den variable løn vedrører og indtil tidspunktet for beregningen heraf, får en frist fra Finanstilsynet til at

overholde solvenskravet efter lovforslagets § 162, stk. 1 eller 3. Forslaget betyder, at virksomheden skal aftale med bestyrelsen og direktionen, at disses ret til variabel løn bortfalder, hvis Finanstilsynet, i den periode, hvor aftalen løber, stiller krav efter lovforslagets § 162, stk. 1 eller 3. Retten til den variable løn vil således ikke genopstå, hvis virksomheden opfylder solvensbehovet indenfor den frist Finanstilsynet har fastsat.

Det følger af det foreslåede § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 108, stk. 1, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 1, er fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheden. Virksomheden vil eksempelvis kunne straffes med bøde, hvis virksomheden ikke sikrer, at udbetalingsbegrænsningerne for variabel løn overholdes. Virksomheden kan således straffes med bøde, hvis en direktørs variable løndel overstiger 50 pct. af vedkommendes faste løn inklusive pension eller hvis ikke 50 pct. af direktørens variable løndel er givet i instrumenter på tidspunktet for beregningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktieoptioner eller lignende instrumenter for bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheder højst må udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret og den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Artikel 32, stk. 3, 1. afsnit, 2. pkt., i IFD giver mulighed for, at det enkelte land kan forbyde eller begrænse, at virksomhederne anvender visse typer af instrumenter helt eller delvist som variabel løn. Denne mulighed vil med forslaget til *stk. 2* blive anvendt i forhold til bestyrelsen og direktionen. Grænsen på 12,5 pct. skal ses i forhold til aktieoptionernes værdi på tidspunktet for beregningen af den variable løn (beregningstidspunktet). Den faktiske værdi af aktieoptionerne på udnyttelsestidspunktet vil typisk være væsentligt større eller væsentligt mindre. Bestemmelsen betyder, at i de tilfælde, hvor virksomheden alene ønsker at tildele variabel løn i form af aktieoptioner, kan bestyrelsen og direktionen alene modtage op til 12,5 pct. i variabel løn. Den foreslåede begrænsning af brugen af aktieoptioner til bestyrelsen og direktionen udelukker ikke virksomheden fra, udover at tildele aktieoptioner, samtidig at tildele anden form for variabel løn til disse personer, når blot 50-procentsgrænsen i *stk. 1, nr. 1*, overholdes.

Ved lignende instrumenter i det foreslåede *stk. 2* skal forstås, instrumenter, der i lighed med aktieoptioner kan have en struktur, der kan medføre overdreven risikotagning.

Det følger af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 2, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 2, er fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden. Virksomheden vil kunne straffes med bøde, hvis et medlem af bestyrelsen eller direktionen modtager aktieoptioner eller lignende instrumenter, der udgør mere en 12,5 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste løn inklusive pension på tidspunktet for beregningen.

Det foreslås i *stk. 3*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre sig, at aktier og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, som en del af den variable løn efter det foreslåede stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse aktier og instrumenter m.v.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 32, stk. 2 og stk. 3, 1. afsnit, i IFD, hvorefter instrumenterne nævnt i stk. 1, litra j, skal være omfattet af en passende tilbageholdelsespolitik, der er udformet således, at den bringer personernes incitamenter i overensstemmelse med investeringsselskabets og dets kreditorers og kunder langsigtede interesser. De i artikel 30, stk. 1, omhandlede personer må ikke benytte personlige afdækningsstrategier eller løn- og ansvarsrelaterede forsikringer til at underminere de dette princip.

Bestemmelsen understøtter det foreslåede stk. 1, nr. 4, om, at mindst halvdelen af den variable løn skal udbetales i aktier og andre instrumenter, med det formål at sikre, at bestyrelsen, direktionen og virksomhedens andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), har samme økonomiske incitamenter, som en langsigtet investor.

Forpligtelsen til ikke at afhænde aktierne i en passende periode, som er nærmere fastsat af virksomheden, samt til i samme periode ikke at foretage risikoafdækning heraf skal reguleres i aftalen mellem modtageren og virksomheden.

Virksomheden skal i forhold til det enkelte bestyrelsesmedlem, direktionsmedlem, ansatte eller grupper af ansatte vurdere, hvad der må anses for en passende periode. Det hensyn, der skal varetages ved en sådan passende tilbageholdelsesperiode er, at virksomhedens mere langsigtede interesser på denne måde tilgodeses. Se bemærkningerne til det foreslåede stk. 1, nr. 5, hvor der gennemgås et eksempel på samspillet mellem kravene i de foreslåede stk. 1, nr. 4 og 5.

Det foreslåede krav om, at modtageren ikke må afdække den risiko, der knytter sig til de modtagne instrumenter, medfører, at modtageren eksempelvis ikke må indgå en aftale med en tredjemand om, at vedkommende skal godtgøre et eventuelt tab i modtagerens variable løndel, som følge af instrumenternes værdifald i tilbageholdelsesperioden.

Det følger af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af det foreslåede § 108 stk. 3, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 3, er fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheden. Gerningsindholdet kan eksempelvis bestå i, at virksomheden ikke har sikret, at den del af den variable løn, som er givet i instrumenter har været tilbageholdt i en passende periode, ligesom en manglende tilbageholdelsesperiode kan straffes med bøde. Gerningsindholdet kan endvidere bestå i, at virksomheden ikke har sikret, at modtageren af den nævnte variable løn ikke har foretaget en afdækning af den risiko, der knytter sig til de aktier og instrumenter m.v., der er en del af den variable løn.

Det foreslås i *stk. 4*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at udbetaling af den udskudte variable løndel er betinget af, at kravene i nr. 1-3 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 32, stk. 1, litra m, i IFD, hvorefter op til 100 pct. af den variable aflønning reduceres, hvis investeringsselskabets finansielle resultater har været beskedne eller negative, herunder gennem ordninger vedrørende fradrags- eller tilbagebetalingsprocedurer, der er omfattet af kriterier, som investeringsselskaber har fastsat, og som navnlig vedrører situationer, hvor den pågældende medarbejder har deltaget i eller været ansvarlig for adfærd, der resulterede i betydelige tab for investeringsselskabet eller ikke længere anses for at være egnet og hæderlig.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at udbetaling af den udskudte variable løndel er betinget af de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet.

Det følger af forslaget, at den udskudte del af den variable løn alene udbetales eller overdrages, hvis dette er holdbart set i forhold til virksomhedens økonomiske situation som helhed, samt hvis det kan begrundes i de resultater, som forretningsafdelingen og den modtagende medarbejder har leveret. Den variable løn skal, under hensyn til aftale- og ansættelsesretlige principper, kunne reduceres væsentligt, hvis virksomheden leverer et væsentligt underskud. Bestemmelsen skal ses i forhold til artikel 32, stk. 1, litra a og c, i IFD, hvorefter resultatafhængig løn skal fastsættes på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater såvel som virksomhedens resultater og vurderingen af resultaterne skal ses i forhold til virksomhedens forretningscyklus og forretningsrisici og foretages inden for en flerårig ramme, for at sikre, at vurderingen tager højde for resultaterne set over en længere periode.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at udbetalingen er betinget af, at modtageren har efterlevet kravene til egnethed og hæderlighed, ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det indgår som en betingelse i vurderingen af om den udskudte variable løndel skal udbetales, at den pågældende ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, eller ikke har efterlevet kravene til egnethed og hæderlighed.

Betingelsen har den betydning, at selv i en situation, hvor virksomheden har haft et bonusudløsende resultat og både den pågældende og dennes afdeling har opfyldt sine øvrige resultatlønsforpligtelser (performet), kan den pågældende miste retten til op til 100 pct. af den udskudte variable løndel, hvis betingelsen ikke er opfyldt.

I forhold til at den pågældende ikke må have deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden set i forhold til størrelsen af virksomhedens kapitalgrundlag, kan dette eksempelvis være tab som følge af retssager med baggrund i den pågældendes adfærd. Det kan også være tab virksomheden har lidt som følge af eksempelvis uansvarlige investeringer og långivning, eller mangelfuld rådgivning af kunder eller lignende.

Derudover skal det indgå i vurderingen, om vedkommende har efterlevet kravene til egnethed og hæderlighed.

For medlemmer af bestyrelsen og direktionen gælder der ved indtræden i hvervet eller stillingen krav om godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 75, stk. 1, ligesom der må foretages en fornyet vurdering, hvis forholdene efterfølgende ændres. Både for personer, der er omfattet af en § 75-vurdering og for andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), der ikke måtte være det, vil vurderingen i høj grad svare til den vurdering, som foretages efter lovforslagets § 75, stk. 1, herunder særligt nr. 4, uden at der dog er tale om en egentlig egnetheds- og hæderlighedsvurdering.

Det må vurderes, om den pågældende har udvist eller udviser en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke har varetaget eller vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Se nærmere om egnetheds- og hæderlighedskravene i bemærkninger til lovforslagets § 75, stk. 1.

I det omfang virksomhedens væsentlige risikotagere udfører opgaver, der er fastlagt i den finansielle regulering, vil varetagelsen af opgaverne tillige indgå i en vurdering af de pågældendes adfærd. Vurderingen skal foretages på udbetalingstidspunktet efter udskydelsesperiodens udløb.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at udbetalingen er betinget af, at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løndel (backtesting).

Reduktion eller bortfald af den variable løndel skal ske, hvis blot en af betingelserne om udløsning af tab eller manglende opfyldelse af kravene til egnethed og hæderlighed, eller en af de allerede gældende betingelser vedrørende opfyldelsen af kriterier, der har dannet grundlag for beregning af den variable løndel, eller vedrørende virksomhedens økonomiske situation, er opfyldt.

Som nævnt til det foreslåede stk. 1, nr. 5, er det skatteretlige udgangspunkt, at en indtægt beskattes, når modtageren har erhvervet endelig ret til indtægten (retserhvervelsestidspunktet). Forslaget til stk. 4 skal derfor ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 1, nr. 5.

Bestemmelsen skal endvidere ses i lyset af artikel 32, stk. 1, litra e, der anfører, at garanteret variabel løn kun forekommer i forbindelse med nye medarbejdere og kun i første ansættelsesår, og når virksomheden har et solidt kapitalgrundlag. Andet er ikke foreneligt med en sund risikostyring og bør overordnet set forbydes. Det skal således være muligt for virksomheden, på baggrund af lønaftalen med modtageren, at kunne undlade at betale den udskudte variable løn helt eller delvist, hvis virksomhedens økonomiske situation er forværret i den grad, som det er forudsat i lønaftalen.

Det følger af det foreslåede § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af § 108, stk. 4, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 4, er fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheden. Gerningsindholdet består i, at virksomheden ikke i forbindelse med udbetalingen af den udskudte variable løn foretager en vurdering af, om de kriterier, der dannede grundlag for beregningen af den variable løn fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet. Virksomheden vil således eksempelvis kunne straffes med bøde, hvis virksomheden ikke har reduceret den udskudte variable løndel i forbindelse med udbetalingen heraf, hvis virksomhedens økonomiske situation er væsentligt forringet på udbetalingstidspunktet set i forhold til beregningstidspunktet.

Det foreslås i *stk. 5*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvis, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro (clawback).

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 32, stk. 1, litra m, i IFD, hvorefter op til 100 pct. af den variable aflønning reduceres, hvis investeringsselskabets finansielle resultater har været beskedne eller negative, herunder gennem ordninger vedrørende fradrags- eller tilbagebetalingsprocedurer, der er omfattet af kriterier, som investeringsselskaber har fastsat, og som navnlig vedrører situationer, hvor den pågældende medarbejder har deltaget i eller været ansvarlig for adfærd, der resulterede i betydelige tab for investeringsselskabet eller ikke længere anses for at være egnet og hæderlig.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at hel eller delvis tilbagebetaling af allerede udbetalt variabel løn skal ske, i de tilfælde hvor den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og modtageren er i ond tro herom.

Krav om tilbagebetaling skal stilles under hensyn til almindelige aftale- og ansættelsesretlige principper, herunder retsgrundsætningen om *condictio indebiti*. Det betyder, at det er en afgørende forudsætning for, om virksomheden kan kræve tilbagebetaling af allerede udbetalt variabel løn, at modtageren har været i ond tro – eksempelvis i det tilfælde, hvor modtageren af den variable løn bevidst har været med til at afgive fejlagtige oplysninger om resultater, der ligger til grund for beregningen af modtagerens variable løn.

Det følger af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 5, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 5, er fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheden. Virksomheden kan eksempelvis straffes med bøde, hvis en direktør har fået udbetalt variabel løn på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og direktøren har været i ond tro herom, og virksomheden ikke har krævet en sådan variabel løn tilbagebetalt.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal sikre, at hvis bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvis kan sidestilles med variable løndelev, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i fem år i form af instrumenter omfattet af stk. 1, nr. 4. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 32, stk. 3, 3. afsnit i IFD, der omhandler de situationer, hvor et medlem af direktionen, bestyrelsen eller en ansat, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, modtager pension efter en ydelsesbaseret ordning, og hvor denne pension helt eller delvist kan sidestilles med variabel løn. Der er således ikke tale om pensionsbidragsordninger.

Det følger af bestemmelsen, at virksomheden skal sikre, at hvis medlemmer af bestyrelsen og direktionen eller virksomhedens andre væsentlige risikotagere tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvist, kan sidestilles med variabel løn efter, skal virksomheden, hvis modtageren forlader virksomheden inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i fem år i form af instrumenter, som nævnt i forslaget til stk. 1, nr. 4.

Formålet med denne udskudte betaling er den samme som i forslaget til stk. 1, nr. 5, om udskydelse af en del af den variable løn.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at Er modtageren medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af instrumenter omfattet af stk. 1, nr. 4, uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på fem år.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kravene om backtesting og clawback i forslagets stk. 4 og 5 anvendelse for en pensionsydelse som helt eller delvist kan sidestilles med variabel løn og som tilbageholdes af virksomheden i form af instrumenter i fem år, i de tilfælde hvor modtageren har forladt virksomheden inden pensionstidspunktet. Det medfører, at virksomheden skal sikre, at kriterierne, der dannede grundlag for beregningen af den variable pensionsydelse, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet.

Udbetalingen af pensionsydelsen vil endvidere være betinget af, at modtageren har efterlevet kravene til egnethed og hæderlighed, ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for virksomheden, og at virksomhedens økonomiske situation ikke er væsentligt forringet i forhold til beregningstidspunktet af pensionsydelsen. Virksomheden skal i øvrigt sikre sig, at

modtageren af en variabel pensionsydelse skal tilbagebetale denne helt eller delvist, hvis pensionsydelsen er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres af være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro herom.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen, skal virksomheden udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 4, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på fem år. Der er tale om en ydelse, der kan sidestilles med variabel løn.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at stk. 5, finder anvendelse i de tilfælde, hvor modtageren er medlem af bestyrelsen eller en ansat i virksomheden ved pensionsalderen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kravet om clawback i det foreslåede stk. 5 vil finde anvendelse på en variabel pensionsydelse som tilbageholdes i form af instrumenter i fem år, hvor modtageren fortsat er medlem af bestyrelsen eller ansat i virksomheden ved pensionsalderen. Det medfører, at virksomheden skal sikre, at modtageren af en variabel pensionsydelse skal tilbagebetale denne helt eller delvist, hvis pensionsydelsen er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres af være fejlagtige, og hvis modtageren er i ond tro herom.

Det følger af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, at overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 6, kan straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 108, stk. 6, er fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheden. Virksomheden kan eksempelvis straffes med bøde, hvis virksomheden ikke sikrer sig, at en skønsmæssig pensionsydelse tilbageholdes i form af finansielle instrumenter i fem år, i de tilfælde, hvor en direktør forlader virksomheden inden pensionstidspunktet. Virksomheden vil endvidere kunne straffes med bøde, hvis ikke virksomheden sikrer, at udbetalingen af en skønsmæssig pensionsydelse reduceres, hvis de kriterier, der dannede grundlag for beregningen af den skønsmæssige pensionsydelse ikke længere er opfyldt på udbetalingstidspunktet. Dette kan bl.a. skyldes, at modtageren ikke har efterlevet kravene om egnethed og hæderlighed i lovforslagets § 75.

Det foreslås i *stk. 7*, at for personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af en kollektiv overenskomst, finder stk. 1-6 kun anvendelse på aftaler om variable lønde, hvis aftalerne om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

De foreslåede regler om aflønning har ikke til hensigt at berøre de rettigheder, som arbejdsmarkedets parter har i forbindelse med overenskomstforhandlinger. Aflønningsreglerne berører heller ikke de rettigheder, der følger af national aftale- og ansættelsesret, ligesom det ikke berører arbejdsmarkedets ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale love og sædvaner.

Til § 109

Den gældende § 77 b i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om begrænsninger af brugen af variable lønde for medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte.

Den foreslåede § 109 indeholder regler om forbud mod brugen af variable lønde for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen og begrænsninger i bruge heraf til andre ansatte, hvis aktiviteter har indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter, i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med de tilpasninger, der er nødvendige med henblik på implementeringen af artikel 31 i IFD.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 31 i IFD, hvorefter medlemsstaterne sikrer, at når et investeringsselskab modtager ekstraordinær statsstøtte fra det offentlige som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 28, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU, betaler investeringsselskabet ikke variabel aflønning til medlemmer af ledelsesorganet. Investeringsselskabet skal også begrænse den variable aflønning til en del af nettoindtægterne, hvis variabel aflønning, der betales til andre

medarbejdere end medlemmer af ledelsesorganet, er uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag i et investeringsselskab og rettidigt ophør af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller tilsagn om statsstøtte, ikke må tildele eller udbetale variabel løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 31, litra a, i IFD, der indeholder et forbud for investeringsselskaber, der modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 28, i direktiv 2014/59/EU, mod, at betale variabel løn til medlemmerne af ledelsesorganet.

Det foreslåede forbud gælder fra tidspunktet, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller tilsagnet om statsstøtte. Har virksomheden fået tilsagn om at modtage statsstøtte, men vælger ikke at udnytte denne, vil virksomheden alligevel være omfattet af bestemmelsen og dermed forbuddet mod brug af variabel løn. Årsagen hertil er, at det ikke kan udelukkes, at virksomheder, der har modtaget tilsagn om statsstøtte, men ikke udnyttet dette, vil have et videre råderum end virksomheder, der ikke har modtaget et sådant tilsagn og dermed en konkurrencemæssig fordel.

Statsstøtteordninger, der har en anseelig størrelse og karakter af ekstraordinære tiltag over for den finansielle sektor er omfattet af forbuddet. Forslaget skal derimod ikke dække støtteordninger, som anses for at være mere generelle erhvervsfremmeordninger og lignende.

Det foreslås, i *stk. 2*, at der ikke må igangsættes nye aktieoptionsprogrammer eller lignende ordninger for bestyrelsen eller direktionen i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte.

Det foreslåede forbud gælder fra tidspunktet, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller tilsagnet. Har virksomheden fået tilsagn om at modtage statsstøtte, men vælger ikke at udnytte denne, vil virksomheden alligevel være omfattet af bestemmelsen og dermed forbuddet mod brug af variabel løn. Årsagen hertil er, at det ikke kan udelukkes, at virksomheder, der har modtaget tilsagn om statsstøtte,

men ikke udnyttet dette, vil have et videre råderum end virksomheder, der ikke har modtaget et sådant tilsagn og dermed en konkurrencemæssig fordel.

Aftaler om aktieoptionsprogrammer indgået før lovens ikrafttræden vil være omfattet af de gældende regler i § 77 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, der svarer til den foreslåede bestemmelse. For nærmere afklaring om aftaler om aktieoptionsprogrammer indgået inden lovens ikrafttræden henvises således til bemærkningerne til § 77 b, stk. 2, i lov nr. 1556 af 9. november 2010 om ændring af lov om finansiel virksomhed m.fl.

Det foreslås i *stk. 3*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, skal begrænse variabel løn til andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion til en del af nettoindtægterne, hvis udbetalingen af variabel løn er uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtte.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 31, litra b, i IFD, der indeholder et loft over anvendelsen af variabel løn til andre medarbejdere end medlemmer af ledelsesorganet i investeringsselskaber, der ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 28, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU.

Den foreslåede begrænsning gælder fra tidspunktet, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller tilsagnet. Har virksomheden fået tilsagn om at modtage statsstøtte, men vælger ikke at udnytte denne, vil virksomheden alligevel være omfattet af begrænsningen mod brug af variabel løn. Årsagen hertil er, at det ikke kan udelukkes, at virksomheder, der har modtaget tilsagn om statsstøtte, men ikke udnyttet dette, vil have et videre råderum end virksomheder, der ikke har modtaget tilsagn om statsstøtte.

Begrænsningen er ikke afgrænset til at gælde ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (virksomhedens væsentlige risikotagere), men gælder for alle ansatte, der modtager variabel løn og som ikke er medlemmer af bestyrelse og direktion.

Efter det foreslåede må udbetaling af variabel løn ikke medføre, at virksomheden ikke kan opfylde den fastsatte omstruktureringsplan og ophør af statsstøtte. Udbetaling af variabel løn til ansatte, der ikke er medlemmer af bestyrelse og direktion, bør ikke være til hinder for en rettidig betaling af statsstøtten eller opnåelse af de mål, der er fastsat i omstruktureringsplanen.

Virksomheden bør sikre, at overdragelsen eller udbetalingen af en variabel løn ikke forsinker den rettidige oprustning af virksomhedens kapitalgrundlag og indsatsen for at reducere virksomhedens afhængighed af statsstøtten.

Aftaler om variabel løn til andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion indgået før lovens ikrafttræden vil være omfattet af de gældende regler i § 77 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse på aftaler om variabel løn til andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder indgået efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 4*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, i deres lønpolitik skal fastsætte en nærmere angiven grænse, set i forhold til virksomhedens nettoindtægter, for den samlede tildeling af variabel løn til andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion, hvis udbetalingen af variabel løn er uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtte. Det vil eksempelvis kunne være som en procentdel af nettoindtægterne.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i forbindelse med det foreslåede stk. 3, der indeholder et krav om, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte skal begrænse variabel løn til andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion til en del af nettoindtægterne, hvis udbetalingen af variabel løn er uforenelig med opretholdelse af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtte.

Et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal således fastsætte i lønpolitikken hvor stor en del af virksomhedens nettoindtægter, andre ansatte end medlemmer af bestyrelse og direktion samlet kan tildeles i variabel løn i de tilfælde, hvor udbetalingen af variabel løn er uforenelig med opretholdelsen af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtte.

Bestemmelsen har til formål at sikre gennemsigtighed i forhold til anvendelsen af variabel løn, hvor virksomheden modtager statsstøtte eller tilsagn om statsstøtte, og hvor udbetalingen af variabel løn er uforenelig med virksomhedens opretholdelse af et robust kapitalgrundlag og rettidigt ophør af statsstøtten.

Til § 110

Den gældende § 77 c i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om nedsættelse af et aflønningsudvalg i finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder. Bestemmelsen indeholder endvidere regler om krav til aflønningsudvalgets sammensætning og opgaver.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, dog med en anderledes tærskelværdi for nedsættelsen samt et krav om ligelig kønsfordeling i sammensætningen af aflønningsudvalget.

Den foreslåede § 110 gennemfører artikel 33 i IFD, der vedrører krav om nedsættelse af et aflønningsudvalg i investeringsselskaber, hvis værdi af balanceførte og ikke balanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår samt nærmere krav om aflønningsudvalget sammensætning og opgaver.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvis værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 750 mio. kr. eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår, skal nedsætte et aflønningsudvalg.

Den foreslåede bestemmelse regulerer, hvornår der skal nedsættes et aflønningsudvalg i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det bemærkes, at etableringen af et aflønningsudvalg ikke ændrer på bestyrelsens kollektive ansvar, men har til formål at styrke bestyrelsens uafhængighed af den daglige ledelse samt at medvirke til en

øget effektivitet og mere dybdegående behandling af aflønningsområdet i bestyrelsen. Aflønningsudvalget skal alene være et forberedende udvalg.

Bestemmelsen gennemfører artikel 33, stk. 1, 1. pkt., i IFD, hvorefter investeringselskaber, der ikke opfylder kriterierne i artikel 32, stk. 4, litra a, skal nedsætte et aflønningsudvalg. Grænsen for nedsættelse af et aflønningsudvalg følger således af artikel 32, stk. 4, litra a, i IFD, hvorefter et investeringselskab, hvis værdi af balanceførte og ikkebalanceførte aktiver i gennemsnit udgør 100 mio. euro eller derover i den fireårsperiode, der ligger umiddelbart forud for det pågældende regnskabsår.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at koncerner med flere virksomheder, som efter stk. 1 har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg, i stedet for at nedsætte særskilte aflønningsudvalg for samtlige virksomheder, kan etablere et fælles aflønningsudvalg for disse virksomheder i koncernen eller en del heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der i koncerner kan nedsættes et fælles aflønningsudvalg for de virksomheder i koncernen, der er forpligtet til at nedsætte et aflønningsudvalg, jf. stk. 1.

Bestemmelsen gennemfører artikel 33, stk. 1, 3. pkt., i IFD, hvorefter aflønningsudvalget kan nedsættes på koncernniveau.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at aflønningsudvalget organisatorisk skal placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, bortset fra fondsmæglerholdingvirksomheder, og skal etableres i en virksomhed, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fælles aflønningsudvalg for flere virksomheder i en koncern organisatorisk placeres i en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, der er modervirksomhed for de øvrige virksomheder, som udvalget er nedsat for. Aflønningsudvalget må imidlertid ikke nedsættes i en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at formanden og de øvrige medlemmer af aflønningsudvalget skal være medlem af den bestyrelse, som nedsætter udvalget eller af bestyrelser i virksomheder, der i medfør af stk. 2 benytter sig af samme aflønningsudvalg.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et aflønningsudvalg skal bestå af bestyrelsesmedlemmer fra fondsmæglerselskabet. Et fælles aflønningsudvalg for flere virksomheder i koncernen skal bestå af bestyrelsesmedlemmer fra disse virksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 33, stk. 2, 2. pkt., i IFD, hvorefter formanden for og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager en ledelsesfunktion i det pågældende investeringsselskab.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og -praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med lovforslagets § 106, stk. 1, lovforslagets §§ 107-109, og regler udstedt i medfør af lovforslagets § 111.

Der bør være mindst et medlem af bestyrelsen, der har erfaring med risikostyring og kontrol. Endvidere bør medlemmer af aflønningsudvalget besidde den sagkundskab og uafhængighed, der gør dem i stand til at foretage en uafhængig vurdering af lønpolitikens formålstjenstlighed, herunder af lønpolitikens betydning for risici og risikostyring. Der er ikke i forslaget krav om, at udvalget skal have et vist antal medlemmer, da dette må afgøres ud fra virksomhedens konkrete behov.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 33, stk. 1, 2. pkt., hvorefter aflønningsudvalget skal foretage et kompetent og uafhængigt skøn vedrørende aflønningspolitikker og -praksis samt incitamenter, der er indført med henblik på risikostyring samt forvaltning af kapital og likviditet.

Bestemmelsen præciserer de kollektive kompetencekrav til aflønningsudvalget, således at formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter.

Aflønningsudvalget skal være sammensat således, at udvalget kan foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af om virksomhedens lønpolitik er i overensstemmelse med lovforslagets § 106, stk. 1 og lovforslagets § 111, hvilket medfører, at aflønningsudvalget skal kunne foretage en vurdering af, hvorvidt virksomhedens lønpolitik er kønsneutral og i overensstemmelse med og fremmer sund og effektiv risikostyring samt sikre, at lønpolitikken indeholder de i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger nævnte krav.

Aflønningsudvalget skal endvidere være kompetent til at kunne foretage en tilsvarende vurdering af, hvorvidt virksomheden opfylder aflønningsreglerne i lovforslagets §§ 107-109, som vedrører virksomhedens brug af variabel løn.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at aflønningsudvalget skal have en ligelig kønsfordeling.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 33, stk. 1, 2. pkt., hvorefter aflønningsudvalget skal have en ligelig kønsfordeling.

Bestemmelsen indebærer, at aflønningsudvalget skal have en ligelig kønsfordeling. Det medfører, at et køn ikke må være underrepræsenteret i aflønningsudvalget. I praksis er et køn ikke længere underrepræsenteret, når det udgør 40 pct. En tilsvarende forståelse af ”underrepræsenteret” finder anvendelse i forhold til denne lov. Det er i den forbindelse uden betydning hvilket køn, der udgør henholdsvis 40 pct. eller 60 pct.

Det foreslås i *stk. 4*, at aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring, og i den forbindelse forestå en række opgaver, der foreslås nærmere fastsat i nr. 1-6.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de konkrete opgaver, som aflønningsudvalget har ansvaret for at varetage. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et samlet overblik over virksomhedens faktiske aflønningsstruktur, og som derved skal sikre, at bestyrelsen er bevidst om de risici, der er forbundet hermed. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har

ansvaret for virksomhedens aflønningspolitik og praksis, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde.

Det er væsentligt, at bestyrelsen har fokus på virksomhedens lønpolitik og -praksis både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger for virksomheden. Aflønningsudvalget skal derfor danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til virksomhedens aflønningspolitik og praksis, hvilket fastslås med den foreslåede bestemmelse nr. 1-6.

Det er aflønningsudvalgets opgave at forestå det forberedende arbejde i forhold til bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder om lønpolitikken og andre beslutninger herom.

Aflønningsudvalgets forberedende arbejde bør bestå af en vurdering af, om virksomhedens aflønning overholder reglerne om aflønning i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter samt nærmere fastsatte regler om aflønning i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger. Endvidere bør det forberedende arbejde bestå af at overvåge effektiviteten af virksomhedens tiltag på lønområdet set i forhold til virksomhedens risikostyring.

Aflønningsudvalget bør i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver efter det foreslåede stk. 4, nr. 1-6, have adgang til alle data og informationer i forhold til bestyrelsens beslutningsproces for så vidt angår udformning, implementering, kontrol og revision af virksomhedens aflønningspolitik og praksis. Aflønningsudvalget bør ligeledes have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og uhindret adgang til alle oplysninger og data fra de uafhængige kontrolfunktioner samt risikostyringsfunktionen til at udføre sine arbejdsopgaver. Aflønningsudvalget bør endvidere samarbejde med andre bestyrelsesudvalg, eksempelvis nominerings-, risiko- og revisionsudvalget, såfremt deres aktiviteter kan have en betydning for udformningen og efterlevelsen af virksomhedens lønpolitik og praksis.

Bestemmelsen gennemfører artikel 33, stk. 2, 1. pkt., i IFD, hvorefter aflønningsudvalget er ansvarligt for udarbejdelse af afgørelser vedrørende aflønning, der skal træffes af ledelsesorganet, herunder afgørelser, som har konsekvenser for det pågældende investeringssselskabs risici og risikostyring.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at aflønningsudvalget skal rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis og vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.

Aflønningsudvalget skal efter det foreslåede nr. 1 ligeledes bistå bestyrelsen med at påse, at virksomheden i praksis overholder sin lønpolitik. Til brug herfor bør aflønningsudvalget have de fornødne ressourcer som beskrevet ovenfor.

Det er vigtigt, at virksomhedens lønpolitik er i overensstemmelse med den faktiske situation, som virksomheden befinder sig i, og aflønningsudvalget skal efter det foreslåede nr. 1 også vurdere, om virksomhedens lønpolitik er passende og opdateret på baggrund heraf, og i det omfang, at det er nødvendigt, komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken. Eksempelvis i tilfælde, hvor virksomhedens lønpolitik ikke giver mulighed for tildeling af variabel løn til direktionen, og hvor virksomheden ønsker at tildele variabel løn til direktionen, skal udvalget således foreslå, at lønpolitikken opdateres, så den giver mulighed herfor. Opdateres lønpolitikken, skal udvalget endvidere påse, at bestyrelsen forelægger den opdaterede lønpolitik for generalforsamlingen til godkendelse.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at aflønningsudvalget skal sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens lønpolitik og -praksis samt oplysningerne efter § 108, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.

Oplysningerne i det foreslåede nr. 2 er tilstrækkelige, når de giver et retvisende billede af virksomhedens aflønningspraksis. Det vil sige, at oplysningerne skal beskrive den faktiske aflønning i virksomheden.

Dette kan både være oplysninger, som forelægges skriftligt for generalforsamlingen, eksempelvis virksomhedens lønpolitik, lønnoter til årsrapporten samt aflønningsrapporter, som oplysninger, der forelægges mundtligt for generalforsamlingen, som eksempelvis indgår i formandens beretning. Efter det foreslåede nr. 2 skal udvalget ligeledes sikre, at oplysningerne vedrørende fondsmæglerselskabets indstilling til at fastsætte et højere maksimalt loft for væsentlige risikotageres variable lønde, som

forelægges for generalforsamlingen efter det foreslåede § 108, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige til, at generalforsamlingen kan tage en velinformeret beslutning.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at aflønningsudvalget skal vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur, og sikre, at virksomhedens lønpolitik og -praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Udvalget skal i den forbindelse inddrage relevante afdelinger og forretningsenheder og i øvrigt have de fornødne ressourcer til rådighed, som beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Virksomhedens interne processer og systemer er tilstrækkelige, når virksomhedens oplysninger om bestyrelsens, direktionens og øvrige ansattes aflønning kan konfigureres korrekt, herunder skal relevante personer i virksomheden kunne indsamle data fra virksomhedens systemer til brug for eksempelvis indberetning af kvantitative data til Finanstilsynet og offentliggørelse af kvalitative og kvantitative data om aflønning i medfør af artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014. Virksomhedens interne processer er tilstrækkelige, når de bidrager til at sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis understøtter en sund og effektiv risikostyring i virksomheden.

Udvalget skal endvidere i medfør af det foreslåede nr. 3 sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder sikre, at disse er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Kravet om, at lønpolitikken skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, medfører, at virksomheden skal fastlægge rammerne for virksomhedens faktiske aflønning, herunder fastlægge, om virksomheden vil anvende variabel løn. Virksomhedens aflønningsordninger og -strukturer bør være i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Udvalget bør vurdere, om virksomheden har omsat

lovgivningens krav til aflønning til en lønpolitik, der fastlægger rammerne for aflønning af virksomhedens ansatte set i forhold til virksomhedens forretningsmodel og -strategi samt de risici, der er forbundet hermed. Udvalget bør endvidere vurdere, om der er elementer i virksomhedens lønpolitik og praksis, der kan stride mod risikostyringshensyn. Det er vigtigt, at udvalget i denne forbindelse har de fornødne ressourcer til rådighed, som er nærmere beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 4*, at aflønningsudvalget skal vurdere virksomhedens og forretningsenhedernes samlede resultater og sikre, at direktionen har evalueret, om de resultatkriterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens medlemmer af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 108, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udvalget skal gennemgå virksomhedens og forretningsenhedernes samlede årlige resultater på et overordnet niveau. Forslaget stiller ikke krav om, at udvalget gennemgår resultatkriterier m.v. helt ned i detaljen.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 5*, at aflønningsudvalget skal kontrollere udvalgte evalueringer foretaget af direktionen, jf. nr. 4, for at teste, om betingelserne i § 108, stk. 4, er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udvalget skal sikre, at direktionen har lavet evalueringer (i praksis benævnt "backtesting") af variabel løn til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, jf. lovforslagets § 108, stk. 4. Udvalget skal således kontrollere, at direktionen har lavet evalueringerne efter lovforslagets § 108, stk. 4. Udvalget skal endvidere lave en stikprøvekontrol af udvalgte evalueringer foretaget af direktionen for at sikre, at dette er sket korrekt. Stikprøvekontrollen bør efter en konkret vurdering tage udgangspunkt i de evalueringer, som har medført de største nedjusteringer eller uregelmæssigheder i forhold til den på beregningstidspunktet beregnede variable løndel.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 6*, at aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages, i det omfang det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-5, og i det omfang det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner, eksempelvis compliancefunktionen, inddrages i det omfang, det er nødvendigt for, at udvalget kan udføre sine opgaver efter de foreslåede bestemmelsers nr. 1-5, og i det omfang det er nødvendigt, bør søge ekstern rådgivning.

Bestemmelsen indebærer, at aflønningsudvalget skal inddrage de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner i det er nødvendigt for udvalgets varetagelse af sine opgaver. I det omfang det er nødvendigt bør aflønningsudvalget endvidere søge ekstern rådgivning.

Ekstern rådgivning vil eksempelvis kunne være personer, der har erfaring med aflønningsreglerne for den finansielle sektor.

Efter forslaget indledende bemærkninger bør aflønningsudvalget have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse sine arbejdsopgaver, herunder til ekstern rådgivning, såfremt dette er nødvendigt.

I medfør af lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1, skal det foreslåede § 110, stk. 4, være strafbelagt med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 110, stk. 4, er et fondsmægler-selskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Hvis eksempelvis aflønningsudvalget undlader at udføre en væsentlig del af udvalgets opgaver, som er pålagt udvalget i medfør af det foreslåede stk. 4, og som er relevante for den pågældende virksomhed, vil fondsmægler-selskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, og offentlighedens interesse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 33, stk. 3, i IFD, hvorefter aflønningsudvalget skal tage højde for offentlighedens interesse samt aktionærernes, investorenes og andre interessenters langsigtede interesser ved udarbejdelsen af afgørelser vedrørende aflønning.

Udvalget skal i forbindelse med dets arbejde fokusere på virksomhedens langsigtede interesser. Det vil sige, at aflønningsudvalget skal overveje, hvilke konsekvenser en virksomheds aflønning kan have på længere sigt. Hvad der skal forstås ved "langsigtet", afhænger af en konkret vurdering i forhold til eksempelvis den pågældende virksomhed, dennes forretningsmodel og dennes lønpolitik.

Andre opgaver kan eksempelvis være i forhold til inddragelse af eksterne konsulenter i forbindelse med håndtering af en konkret sag om aflønning i virksomheden eller i forbindelse med udarbejdelse af virksomhedens lønpolitik, bonusprogrammer m.v. Direktionen bør her overveje, om det er nødvendigt, at udvalget orienteres herom med henblik på at kontrollere, om konsulenterne har den nødvendige ekspertise om aflønning inden for den finansielle sektor.

Udvalget kan eksempelvis også komme med anbefalinger til bestyrelsen om størrelsen på samt sammensætningen af aflønningen til den risikoansvarlige, den complianceansvarlige og eventuelt den interne revision. En sådan anbefaling kan være baseret på markedsstandarder for medarbejderkategorierne. Anbefalingerne skal iagttage kravene i aflønningsreglerne.

Det foreslås i *stk. 6*, at i virksomheder, der er omfattet af stk. 1, og hvor der er medarbejderrepræsentation i bestyrelsen i medfør af reglerne i kapitel 8 i selskabsloven, skal mindst en af disse repræsentanter være medlem af aflønningsudvalget nedsat i medfør af stk. 1 eller 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der i virksomheder skal være et eller flere af de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer i virksomhedens aflønningsudvalg, hvis der i henhold til national ret er medarbejdervalgte medlemmer i virksomhedens bestyrelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 33, stk. 2, 3. pkt. i IFD, hvorefter aflønningsudvalget skal omfatte en eller flere arbejdsmedarbejderrepræsentanter, hvis arbejdsmedarbejderrepræsentation i ledelsesorganet er fastsat i national ret.

Da aflønning er et centralt emne med betydning for alle ansatte i eksempelvis et fondsmæglerselskab, er det vigtigt, at medarbejderne er sikret indflydelse på bestyrelsens arbejde med at fastlægge virksomhedens lønpolitik. Ved at stille krav om, at mindst et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlemmer skal deltage i aflønningsudvalget, sikres det, at de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer får indflydelse på udarbejdelsen af virksomhedens lønpolitik i udvalget, og også ved behandling af andre aflønningsspørgsmål i udvalget. Det er den samlede bestyrelse, der udpeger medlemmer af aflønningsudvalget, herunder mindst et eventuelt medarbejdervalgt medlem.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 2 giver mulighed for at etablere et fælles aflønningsudvalg, hvis der er flere virksomheder inden for samme koncern, som har pligt til at nedsætte et aflønningsudvalg i medfør af stk. 1. Dette vil kunne medføre, at der nedsættes et fælles aflønningsudvalg i en virksomhed, som er omfattet af pligten til at nedsætte et aflønningsudvalg, men som ikke er omfattet af reglerne om medarbejderrepræsentation i selskabslovens kapitel 8. Hvis der etableres et fælles aflønningsudvalg i medfør af det foreslåede stk. 2, 1. pkt., og en eller flere af de omfattede virksomheder har medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer i medfør af reglerne herom i selskabsloven, skal et eller flere af disse bestyrelsesmedlemmer være medlem af det fælles aflønningsudvalg.

De almindelige habilitetsregler finder anvendelse på bestyrelsens, herunder udvalgets, arbejde, og et bestyrelsesmedlem vil derfor ikke kunne deltage i behandlingen af aflønningsspørgsmål, hvor den pågældende har en personlig og eller økonomisk interesse i resultatet.

Bestyrelsen skal fastlægge en lønpolitik for bestyrelsen, direktionen og ansatte, hvis aktiviteter har indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere). Uanset at lønpolitikken skal omfatte bestyrelsens egne forhold, anses bestyrelsen ikke som inhabil i den sammenhæng.

For så vidt angår medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer vil disse i kraft af deres bestyrelsespost automatisk anses for at være væsentlige risikotagere. Men ud over bestyrelsesposten vil disse medarbejdere kunne være udpeget som væsentlige risikotagere i kraft af deres daglige job i virksomheden.

Et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem, der også er udpeget som væsentlig risikotager i kraft af dennes daglige job i virksomheden, vil kun kunne være omfattet af inhabilitetskravene, hvis beslutninger,

der tages i aflønningsudvalget, vedrører den ansatte selv, dvs. hvis den ansatte er udpeget som væsentlige risikotager, og den pågældende beslutning vil gælde for alle væsentlige risikotagere. Hvis beslutningen alene vedrører visse ansatte, eksempelvis ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen ikke vedrøre den ansatte. Der kan dog også forekomme andre situationer, hvor den ansatte er inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis beslutningen eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem, må den ansatte anses for at være inhabil i forhold hertil.

Hvis beslutningen vedrører den ansatte, må det vurderes, om den ansatte har en så åbenbar og væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med virksomhedens interesse.

Der må foretages en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om indholdet af beslutningen er af så åbenbar og væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste væsentlige risikotager i virksomheden, eller hvis den pågældende er den eneste, der vil blive berørt af den truffe beslutning.

Til § 111

Den gældende § 77 h i lov om finansiel virksomhed indeholder bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om aflønning i finansielle virksomheder, herunder nærmere regler for identifikation af væsentlige risikotagere, offentliggørelsespligten, forhold vedrørende variabel løn og lønpolitik samt aflønningsregler på koncernniveau. Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om aflønning i finansielle virksomheder er bl.a. anvendt til udstedelsen af bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter.

Andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil eller på de aktiver, som virksomheden forvalter (væsentlige risikotagere), er omfattet af aflønningsreglerne i lovforslagets § 108, stk. 1, nr. 1-6. Den foreslåede bestemmelse indeholder en bemyndigelse til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af væsentlige risikotagere for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Kommissionen har hjemmel til at fastsætte nærmere regler i reguleringsmæssige tekniske standard om kvalitative og passende kvantitative kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. EBA udarbejder i samråd med ESMA udkast til sådanne reguleringsmæssige tekniske standarder. EBA forelægger udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 26. juni 2021.

Nærmere regler om definitionen af væsentlige risikotagere fastsættes i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger. De nærmere regler i bekendtgørelsen vil gælde supplerende til den reguleringsmæssige tekniske standard om kvalitative og passende kvantitative kriterier for udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på investeringsselskabets risikoprofil, som udarbejdes af EBA i samarbejde med ESMA.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder kan fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Fondsmæglerselskabers pligt til at offentliggøre oplysninger om lønpolitik og –praksis følger af artikel 51 i IFR, hvorefter fondsmæglerselskaber bl.a. skal offentliggøre de vigtigste kendetegn ved aflønningssystemets opbygning, forholdene mellem fast og variabel løn og kvantitative oplysninger om

aflønning opdelt efter ledelsen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Yderligere regler om offentliggørelse af oplysninger om aflønning fastsættes i bekendtgørelsesform og skal gælde supplerende til reglerne i artikel 51 i IFR. Bemyndigelsen vil bl.a. skulle udnyttes til at fastsætte nærmere krav om, hvilke oplysninger om aflønning et fondsmæglerselskab skal offentliggøre samt krav til, hvor sådan offentliggørelse skal finde sted.

Bemyndigelsen forventes endvidere at skulle anvendes til at fastsætte nærmere indberetningskrav for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som er forpligtet til at indberette oplysninger om aflønning til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder kan fastsætte nærmere regler om de forhold, som er nævnt i § 106, stk. 1, og § 108, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse bemyndiger erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om krav til virksomhedernes lønpolitik samt nærmere krav om begrænsninger for brugen af variabel løn for bestyrelse, direktion samt andre væsentlige risikotagere. Bemyndigelsen forventes at blive udnyttet til at udstede en bekendtgørelse svarende til den gældende bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger.

Bekendtgørelsen vil fastsætte nærmere krav til virksomhedens fastlæggelse og revidering af dens lønpolitik nærmere krav til indholdet af denne. De nærmere krav til virksomhedens lønpolitik vil bl.a. andet udspringe af IFD og de politiske aftaler om aflønning.

Det vil eksempelvis følge af bekendtgørelsen, at bestyrelsen har ansvaret for fastlæggelsen, gennemførelsen og revideringen af virksomhedens lønpolitik, der skal varetages under hensyntagen til virksomhedens størrelse og organisation samt omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter.

Derudover vil der blive fastsat nærmere krav til indholdet af virksomhedens lønpolitik, der eksempelvis skal fastsætte kriterier for tildeling af faste og variable løndelev samt sikre en passende balance

mellem faste og variable lønde, herunder sikre overholdelsen af grænserne for variabel løn i lovforslagets §§ 108-109.

Bekendtgørelsen vil endvidere fastsætte nærmere krav til brugen af variabel løn for medlemmer af bestyrelsen, direktionen og væsentlige risikotagere i virksomheden. Disse krav vedrører bl.a. den nærmere fastsættelse af den variable løndel.

Endvidere vil bekendtgørelsen nærmere regulere anvendelsesområdet for reglerne om begrænsninger for brugen af variabel løn, der bl.a. ikke finder anvendelse på visse godtgørelser, der opfylder en række betingelser, der er nærmere reguleret i bekendtgørelsen.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau.

Fondsmæglerselskaber I har hidtil været omfattet af koncernregler på aflønningsområdet, hvorefter et fondsmæglerselskab I skulle sikre, at virksomhedens lønpolitik og de mere specifikke aflønningskrav i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger blev opfyldt af dattervirksomheder inden for samme koncern. Denne bestemmelse fulgte af artikel 109 i CRD V.

Det følger af artikel 25, *stk. 4, 3. afsnit*, i IFD, at når afdeling 2 finder anvendelse, og artikel 7 i forordning (EU) 2019/2033 anvendes, skal afdelingen anvendes på investeringsselskaber på individuelt og konsolideret niveau.

For at gennemføre artikel 25, *stk. 4, 3. afsnit*, i IFD, er det nødvendigt, at kunne fastsætte nærmere regler for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder af regler om aflønning på koncernniveau i bekendtgørelsesform.

Den gældende § 117 i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om, at bl.a. ledelsen og ansatte i finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse ud over, at den i § 117, stk. 1, nævnte personkreds er afgrænset og tilpasset fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede § 112 har til formål at sikre, at fortrolige oplysninger behandles med omhu og må ikke videregives uden saglige grunde.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at bestyrelsesmedlemmer, direktører samt øvrige ansatte i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at bestyrelsesmedlemmer, direktører samt øvrige ansatte i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv er blevet bekendt med. Bestemmelsen indeholder således de nærmere rammer for fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders muligheder for at udnytte og videregive fortrolige oplysninger om deres kunder, hvorved forstås både fysiske og juridiske personer.

Formålet med bestemmelsen er at beskytte fortrolige oplysninger om fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden samt fondsmæglerselskabets kunder. Baggrunden for den strenge tavsheds- og hemmeligholdelsespligt er navnlig, at kunder ofte betror fondsmæglerselskaberne oplysninger af privat og personlig karakter. Oplysninger, som ofte ikke udleveres til andre, herunder heller ikke til andre typer af virksomheder. Kunder i fondsmæglerselskaber har derfor en berettiget forventning om, at deres oplysninger ikke flyder frit eller deles med tredjemand. Fortrolige oplysninger efter den foreslåede bestemmelse kan dog også vedrøre oplysninger om fondsmæglerselskabets forhold, som ikke er almindelig kendt i offentligheden, og som efter deres karakter må kunne kræves unddraget fra andres kendskab.

Det er afgørende for tilliden til den finansielle sektor, at fondsmæglerselskaberne og fondsmæglerholdingvirksomhederne behandler fortrolige oplysninger med omtanke. Der vil være enkelte situationer, hvor det ikke vil være meningsfuldt, at tavshedspligten opretholdes. Hvis oplysninger eksempelvis videregives i en retssal under hovedforhandlingen af en sag, pålægges tilhørere i retssalen ikke tavshedspligt på grund af denne bestemmelse.

Bestemmelsen omfatter et fondsmæglerselskabs eller en fondsmæglerholdingvirksomheds samlede ledelse samt ansatte. Begrebet øvrige ansatte skal fortolkes bredt og vil derfor kunne omfatte andre personer, der gennem sit arbejde med fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden kommer i besiddelse af fortrolige oplysninger, jf. bl.a. også 2. pkt.

Øvrige personer, som kan have en relation til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, er også omfattet af tavshedspligten i 1. pkt.

Videregivelse af oplysninger om fysiske personer reguleres desuden af databeskyttelsesreglerne, herunder navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven). Videregivelse og beskyttelse af oplysninger om fondsmæglerselskaberne eller fondsmæglerholdingvirksomhederne suppleres også i lov om forretningshemmeligheder, selskabsloven samt hvad der måtte følge af klausuler i ansættelseskontrakter m.v.

Videregivelse af oplysninger forekommer, når oplysningerne overlades til andre. Det vil således være videregivelse, når oplysningerne forlader den juridiske enhed i form af et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Det er ikke en forudsætning for, at der foreligger videregivelse, at disse læses af modtageren. Det vil endvidere betragtes som videregivelse, hvis en medarbejder i eksempelvis et fondsmæglerselskab sender dokumenter med fortrolige oplysninger til sin private e-mail.

Begrebet »fortrolige oplysninger« skal forstås bredt og omfatter alle oplysninger, som ikke er offentlig tilgængelige, herunder oplysninger om, hvem der er kunder i et fondsmæglerselskab m.v. Hvis oplysningerne er offentlig tilgængelige, kan de ikke anses for fortrolige og er dermed ikke omfattet af bestemmelsen. Spørgsmålet om, hvorvidt offentlig tilgængelige oplysninger kan videregives, skal derfor afgøres efter andre regler, herunder reglen i § 45 om redelig forretningsskik og god praksis.

En udnyttelse eller videregivelse vil altid være berettiget, hvis der foreligger et samtykke fra kunden. Der stilles ikke formkrav til indhentelsen af et samtykke. Finanstilsynet har tidligere stillet krav om, at et samtykke er specifikt og informeret, således at det fremgår, hvilke oplysninger der videregives til hvem og til hvilket formål. Der foretages en konkret vurdering af et samtykke ud fra almindelige aftaleretlige principper. Fortolkningsregler og principper i aftaleretten vil således også kunne inddrages i vurderingen, herunder den såkaldte koncipistregel, som betyder, at en uklar aftale fortolkes imod affatteren. Koncipistreglen vil på den måde kunne medvirke til, at eventuelle uklarheder om samtykkets rækkevidde eller gyldighed i øvrigt vil fortolkes til fordel for kunden.

En videregivelse vil endvidere være berettiget, hvis videregivelsen sker på baggrund af en retlig forpligtelse. Et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed vil således berettiget kunne videregive oplysninger, hvis det følger af et krav i lovgivningen om at videregive de pågældende oplysninger. Det kan eksempelvis være videregivelse af fortrolige oplysninger til Finanstilsynet i henhold til denne lov. Endvidere kan kravet om videregivelse følge af andre særregler, eksempelvis skattekontrollovens § 61. Tilsvarende må gælde, hvis pligten til at give oplysningerne ikke følger direkte af lovgivningen, men hvor varetagelse af opgaver pålagt i medfør af lovgivningen forudsætter videregivelse af de pågældende oplysninger.

Videregivelse af fortrolige oplysninger vil endvidere være berettiget, hvis det sker som led i et frasalg af et forretningsområde, en fusion eller sammenlægning. I den forbindelse vil det eksempelvis være berettiget at videregive oplysninger ved i en overgangsperiode at dele kundeoplysninger i en fælles database.

Videregivelse af fortrolige oplysninger kan endvidere ske til brug for politimæssig efterforskning af en sag. Relevante oplysninger kan videregives til brug for politimæssig efterforskning, hvis hensynet til at opklare strafferetlige forhold vejer særligt tungt. Det forudsættes i den forbindelse, at der alene

videregives oplysninger af relevans for en sag, som politiet undersøger eller kan undersøge. Dette betyder bl.a., at politiet som led i almindelig politimæssig efterforskning kan få adgang til oplysning om, hvorvidt en bestemt juridisk person er kunde i eksempelvis et fondsmæglerselskab.

Med den foreslåede bestemmelse vil uberettiget udnyttelse af oplysninger være forbudt. Det indebærer, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden vil være begrænset med hensyn til, hvad oplysningerne må anvendes til inden for henholdsvis fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Videregivelse eller udnyttelse kun kan ske, hvis dette anses for berettiget.

Ved vurdering af, hvorvidt en videregivelse eller udnyttelse er berettiget, skal der foretages en konkret afvejning af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens interesse i at kunne udnytte eller videregive oplysninger over for kundens berettigede forventning om, at oplysningerne hemmeligholdes. Eksempelvis kan konkrete kundeoplysninger kun udnyttes andre steder i et fondsmæglerselskab, hvis der er en ledelsesmæssig eller forretningsmæssig grund hertil. Der foreligger en uberettiget videregivelse i de tilfælde, hvor oplysninger forlader eksempelvis et fondsmæglerselskab uden, at der er en saglig begrundelse herfor, og uden, at det sker for at varetage hensyn, der vejer tungere end hensynet til at bevare fortroligheden.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme gælder for revisorer og granskningsmænd samt deres suppleanter, stiftere, vurderingsmænd og likvidatorer.

Den foreslåede bestemmelse opregner de personer, der også er pålagt tavshedspligt efter bestemmelsen. Det forhold, at alle disse personer er omfattet af tavshedspligtsbestemmelsen i 1. pkt., betyder ikke, at alle oplysninger frit kan udveksles imellem disse. Oplysninger vil således kun kunne videregives, hvis videregivelsen er berettiget efter det foreslåede 1. pkt.

Visse personer, der ikke har en ansættelsesretlig relation til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, vil kun have adgang til fortrolige oplysninger i det omfang, det er berettiget at videregive oplysninger til disse. De vil i så fald være bundet af tavshedspligten i det foreslåede 1. pkt., jf. det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at den, som modtager fortrolige oplysninger, er omfattet tavshedspligten i *stk. 1, 1. pkt.*

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at en modtager af fortrolige oplysninger underlægges tavshedspligt efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*. Bestemmelsen har betydning i de situationer, hvor modtageren af oplysningerne ikke i forvejen er pålagt tavshedspligt i medfør af den finansielle lovgivning. Modtageren vil herefter alene kunne videregive oplysningerne, hvis videregivelsen er berettiget i henhold til *stk. 1, 1. pkt.*

Formålet med bestemmelsen er at underlægge de personer, som ikke allerede er omfattet af tavshedspligten efter det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, en sådan tavshedspligt, når disse modtager til fortrolige oplysninger.

Det påhviler et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed som led i en forsvarlig drift at sikre sig, at den, der modtager fortrolige oplysninger, er bevidst om den tavshedspligt, der følger med.

Til § 113

Den gældende § 118, *stk. 1* og *stk. 5* og *6*, i lov om finansiel virksomhed indeholder undtagelser til tavshedspligten efter § 117. Undtagelsen indebærer, at der kan videregives sædvanlige kundeoplysninger til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 118 fastsætter, at sædvanlige oplysninger om kundeforhold ikke er underlagt et forbud mod videregivelse, ifald videregivelsen er til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab kan videregive sædvanlige oplysninger om kundeforhold til brug for varetagelse af administrative opgaver.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at sædvanlige kundeoplysninger kan videregives til såvel koncernforbundne som ikke koncernforbundne virksomheder. Selskabskonstruktionen er således ikke afgørende for, om sædvanlige kundeoplysninger kan videregives til brug for administrative opgaver.

Bekendtgørelse nr. 816 af 27. juni 2007 om sædvanlige kundeoplysninger i finansielle virksomheder definerer, hvad der skal forstås ved sædvanlige kundeoplysninger

Administrative opgaver skal forstås bredt. Eksempelvis er administrative opgaver fælles udfærdigelse og udsendelse af kunderapportering. Begrebet afgrænses negativt, idet sædvanlige kundeoplysninger for så vidt angår fysiske personer ikke må videregives til brug for markedsføring eller rådgivning. Oplysningerne må derfor ikke være tilgængelige for kundeekspederende medarbejdere, der ikke varetager administrative opgaver, bortset fra medarbejderne i det fondsmæglerselskab, hvorfra oplysningerne hidrører. I det fondsmæglerselskab, der skal løse den administrative opgave, er det således alene de medarbejdere, som skal varetage den pågældende opgave, der må have adgang til oplysningerne. Med samtykke fra kunden vil alle medarbejdere kunne få adgang til oplysningerne efter lovforslagets § 112.

Det er kun de fortrolige oplysninger, som er nødvendige for administrationens varetagelse, der må videregives.

Det foreslås i *stk. 2*, at der til brug for varetagelse af administrative opgaver kan videregives oplysninger til et aktieselskab, som Arbejdsmarkedets Tillægspension ejer fuldt ud og til Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 23, stk. 4, og § 26 b, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse er ikke begrænset til kun at vedrøre sædvanlige kundeoplysninger. Bestemmelsen vedrører således videregivelse af alle typer af fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om både juridiske og fysiske personer, til brug for varetagelse af administrative opgaver til en særligt afgrænset selskabskreds.

Det er kun de fortrolige oplysninger, som er nødvendige for administrationens varetagelse, der må videregives.

Det foreslås i *stk. 3*, at den, som modtager oplysninger efter stk. 1 eller 2, er omfattet af tavshedspligten i § 112, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at modtageren af fortrolige oplysninger vil blive underlagt en tavshedspligt svarende til tavshedspligten i den foreslåede bestemmelse i § 112, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen har betydning i de situationer, hvor modtageren af oplysningerne ikke i forvejen er pålagt tavshedspligt i medfør af den finansielle lovgivning. Modtageren vil herefter alene kunne videregive oplysningerne, hvis videregivelsen er berettiget i henhold til det foreslåede § 112, stk. 1, 1. pkt.

Formålet med bestemmelsen er at underlægge de personer, som ikke allerede er omfattet af tavshedspligten efter det foreslåede stk. 1, 1. pkt., en sådan tavshedspligt, når disse får kendskab til fortrolige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der er sædvanlige kundeoplysninger i henhold til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der anses for værende sædvanlige kundeoplysninger i henhold til stk. 1.

Der er i medfør af den gældende § 118, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed udstedt en bekendtgørelse, hvor det fremgår, hvad der forstås ved »sædvanlige kundeoplysninger« i eksempelvis fondsmæglerselskaber. Det foreslås, at bekendtgørelser udstedt i medfør af den gældende § 118, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed forbliver i kraft for fondsmæglerselskaber, der med lovforslaget ikke længere vil være omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Til § 114

Den gældende § 119 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at oplysninger om rent private forhold ikke må videregives uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 117, stk. 1, eller § 118, stk. 2.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 114, at oplysninger om rent private forhold ikke må videregives uden kundens samtykke, medmindre videregivelsen er berettiget efter § 112, stk. 1, eller § 113, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at oplysninger om rent private forhold ikke må videregives uden, at kunden har givet lov hertil eller uden, at der er tale om en berettiget videregivelse efter § 112, stk. 1, 1. pkt., eller § 113, stk. 2.

Rent private forhold er eksempelvis strafbare forhold, etnisk baggrund, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, helbredsoplysninger m.v.

Til § 115

Den gældende § 120 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at der kan ske videregivelse af oplysninger til fondsmæglerselskabets modervirksomhed til brug for risikostyring af virksomheder i koncernen, medmindre der er tale om oplysninger om rent private forhold.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse. En privatkunde er ændret til kunde, der er en fysisk person.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab kan videregive fortrolige oplysninger til fondsmæglerselskabets modervirksomhed til brug for risikostyring, hvis modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det eksempelvis er muligt at videregive oplysninger om tilgodehavender hos kunder til brug for modervirksomhedens risikostyring af fondsmæglerdatterselskabet og på koncernniveau.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det dog ikke gælder oplysninger om rent private forhold.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de videregivne oplysninger ikke må indeholde oplysninger om rent private forhold hos kunden, herunder eksempelvis oplysninger om strafbare forhold, etnisk baggrund, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, helbredsoplysninger m.v.

Hvis oplysningerne skal videregives til en modervirksomhed i udlandet, skal denne være underlagt en tavshedspligt, som kan sidestilles med tavshedspligten efter den foreslåede § 112, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysninger om kunder, der er fysiske personer, ikke kan videregives til brug for risikostyring bortset fra de særlige tilfælde, hvor oplysningerne om kunden vedrører forpligtelser, der har eller vil kunne få en betydelig størrelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer et forbud mod at videregive oplysninger om kunder, der er fysiske personer, til brug for risikostyring, medmindre der er tale om det særlige tilfælde, hvor forpligtelsen, der skal risikostyres, har eller vil kun få en betydelig størrelse for fondsmæglerselskabet eller koncernen. Den foreslåede bestemmelse er således en begrænsning af videregivelsesmulighederne efter det foreslåede stk. 1.

Til § 116

Den gældende § 121 i lov om finansiel virksomhed regulerer videregivelse af oplysninger til brug for markedsføring og rådgivning.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse ud over, at *stk. 2* er tilpasset fondsmæglerselskaber. En privatkunde er ændret til kunde, der er en fysisk person og ordet erhvervskunde er ændret til en kunde, der er en juridisk person.

Den foreslåede § 116 fastsætter regler om videregivelse af oplysninger i markedsføringsøjemed.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab ikke må videregive oplysninger om kunder, der er fysiske personer, til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at oplysninger om kunder, der er fysiske personer, er beskyttet mod videregivelse til brug for markedsføring eller rådgivning i de tilfælde, hvor der ikke foreligger samtykke fra privatkunden.

For så vidt angår videregivelse til brug for markedsføring svarer det foreslåede *stk. 1* til bestemmelsen i § 13, *stk. 1*, i lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) og skal således fortolkes i overensstemmelse hermed.

I § 13, *stk. 1*, i databeskyttelsesloven fastlås, at en virksomhed ikke må videregive oplysninger om en forbruger til en anden virksomhed til brug ved direkte markedsføring eller anvende oplysningerne på vegne af en anden virksomhed i dette øjemed, medmindre forbrugeren har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Et samtykke skal indhentes i overensstemmelse med reglerne i markedsføringslovens § 10.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at videregivelse til koncernvirksomheder, der er underlagt tavshedspligt efter § 112, *stk. 1, 1. pkt.*, samt virksomheder, som fondsmæglerselskabet driver i fællesskab med andre, jf. § 31, og som er underlagt tavshedspligt efter § 112, *stk. 1, 1. pkt.*, kan ske uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke undtagelser der er til hovedreglen i det foreslåede *stk. 1*, som er et forbud mod, at oplysninger om en kunde, der er en fysisk person, videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden samtykker hertil.

Bestemmelsen indebærer, at der kan ske videregivelse uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier. Eksempelvis er generelle kundeoplysninger kundens navn, adresse, køn og alder. Desuden er oplysninger om eksempelvis, at

kunden er husejer, bilejer, computerejer eller lignende generelle kundeoplysninger. Derimod vil det efter bestemmelsen ikke være muligt uden samtykke at videregive oplysninger, som afslører rent private forhold hos kunden. Tilsvarende vil det ikke være muligt at videregive mere detaljerede kundeoplysninger, eksempelvis af personlig eller økonomisk karakter.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at videregivelsen efter stk. 1 skal være nødvendig for, at den virksomhed, som oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den fysiske person ikke overstiger denne interesse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal foretages en interesseafvejning. Videregivelsen skal være nødvendig for, at den koncernvirksomhed, som de fortrolige oplysninger videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til kunden må ikke overstige denne interesse.

Med dette krav sikres det formål, at videregivelse af generelle kundeoplysninger til brug for markedsføring eller rådgivning ikke kan ske, hvis en interesseafvejning måtte tale herimod. Eksempelvis kan nævnes den situation, at et fondsmæglerselskab har orienteret sine kunder om, at den ikke vil videregive oplysninger om kunderne til andre virksomheder til brug for markedsføring eller rådgivning. Hvis fondsmæglerselskabet på trods heraf alligevel beslutter sig for at videregive oplysningerne til brug for markedsføring eller rådgivning, vil hensynet til kunderne tale imod, at en sådan videregivelse kan ske uden kundens samtykke.

Bestemmelsen indebærer, at oplysninger kan videregives uden samtykke, hvis der er tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier, og hvis videregivelsen er nødvendig for, at den virksomhed, som oplysningerne videregives til, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til privatkunden ikke overstiger denne interesse.

Bestemmelsen supplerer de generelle regler i databeskyttelsesloven og -forordningen, der gælder for bl.a. fondsmæglerselskaber. I henhold til databeskyttelsesloven vil det derfor yderligere være en betingelse for videregivelse af oplysninger, at princippet om formålsbestemthed ikke er til hinder herfor. Dette princip fastslår, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål. Oplysninger må herefter ikke – medmindre den registrerede giver sit samtykke hertil – undergives en behandling, der er uforenelig med disse formål, eksempelvis fondsmæglerselskabet således efter det

foreslåede i visse tilfælde kan videregive oplysningerne uden kundens udtrykkelige samtykke – må videregivelse kun ske, hvis privatkunden i sin egenskab af forbruger ikke har gjort indsigelse imod det, jf. artikel 21 i databeskyttelsesforordningen.

Databeskyttelsesreglerne om anden behandling end videregivelse, eksempelvis anvendelse af oplysninger, finder også anvendelse for fondsmæglerselskaber.

Justitsministeren kan ifølge databeskyttelsesloven § 13, stk. 8, fastsætte yderligere begrænsninger i adgangen til at videregive oplysninger. Samspillet med databeskyttelsesreglerne indebærer ligeledes, at selvom der er tale om generelle kundeoplysninger – og virksomheden således efter det foreslåede i visse tilfælde kan videregive oplysningerne uden kundens udtrykkelige samtykke – må videregivelse kun ske, hvis forbrugeren ikke har gjort indsigelse imod det, jf. artikel 21 i databeskyttelsesforordningen.

Det foreslås i *stk. 3*, at sædvanlige oplysninger om kunder, der er juridiske personer, kan videregives til brug for markedsføring og rådgivning til et fondsmæglerselskab, der er omfattet af tavshedspligten i § 112, stk. 1, eller til en finansiel virksomhed, der er underlagt tilsvarende tavshedspligt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at sædvanlige oplysninger om forhold vedrørende kunder, der er juridiske personer, kan videregives til brug for markedsføring og rådgivning til et fondsmæglerselskab, der er omfattet af tavshedspligten i lovforslagets § 112, stk. 1, eller til en finansiel virksomhed, der er underlagt tilsvarende tavshedspligt.

Til § 117

Den gældende § 122 i lov om finansiel virksomhed fastlægger krav om udarbejdelse og offentliggørelse af retningslinjer om videregivelse af oplysninger.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 117 skal sikre, at et fondsmæglerselskab er transparente om, i hvilket omfang oplysninger videregives fra fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i § 117, 1. pkt., at et fondsmæglerselskab skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang oplysninger videregives fra fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab skal tage stilling til og udarbejde retningslinjer for så vidt angår videregivelse af oplysninger.

Det foreslås i § 117, 2. pkt., at retningslinjerne skal være frit tilgængelige.

Med frit tilgængeligt forstås, at oplysningerne skal fremgå af fondsmæglerselskabets hjemmeside, og at fondsmæglerselskabet hverken direkte eller indirekte må opkræve et vederlag, gebyr eller anden betaling for at stille oplysningerne til rådighed.

Til § 118

Den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 reglerne om opgørelse af det individuelle solvensbehov. Finanstilsynet fastsætter efter § 143, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om fondsmæglerselskaber regler for opgørelse af det individuelle solvensbehov. Det er alene de mere risikofyldte fondsmæglerselskaber, dvs. de fondsmæglerselskaber, der er defineret som ”fondsmæglerselskaber I”, der er omfattet af det individuelle solvensbehov, jf. § 125, stk. 1 og 2.

”Fondsmæglerselskaber I” er defineret i § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, som fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i lovens bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, nævnte aktiviteter eller opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt den ene materielle ændring, der følger af en direktivnær implementering af artikel 24, stk. 1 og 2, i IFD, der indebærer en anden afgrænsning af de fondsmæglerselskaber, der skal og kan være omfattet af bestemmelsen. Der er med bestemmelsen i øvrigt ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede § 118 fastsætter regler i relation til det individuelle solvensbehov.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at bestyrelsen og direktionen for et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal sikre, at fondsmæglerselskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, likvide aktiver samt interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække de risici, som fondsmæglerselskabet kan udgøre for andre, og som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at disse procedurer skal være underlagt intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 24, stk. 1 og 2, i IFD, og indebærer, at de fondsmæglerselskaber, der omfattes af bestemmelsen, defineres på anden måde end i henhold til gældende ret. Der er med bestemmelsen i øvrigt ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Bestemmelsen fastslår, at den finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1 i IFR. Det vil sige de fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Fondsmæglerselskaber anses i medfør af artikel 12, stk. 1, i IFR således for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller fondsmæglerselskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både

skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringservice på mindre end 30 mio. euro.

Bestemmelsen indebærer, at et omhandlet fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion skal foretage en vurdering af de risici, der følger af fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil, og som kan udgøre en risiko for andre, eller som fondsmæglerselskabet selv er eller kan blive eksponeret i mod, samt sikre, at fondsmæglerselskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og likvide aktiver til dækning heraf. Risici, som fondsmæglerselskaber er eller kan blive eksponeret i mod, kan omfatte risici såsom markeds- og modpartsrisiko, koncentrationsrisiko, indtjeningsrisiko og operationel risiko.

I vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal indgå fondsmæglerselskabets muligheder for at fremskaffe kapital. Vurderingen skal være fremadrettet, og det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal derfor vurderes løbende i forhold til ændringer i de forudsætninger og metoder, der ligger til grund for det vurderede og opgjorte tilstrækkelige kapitalgrundlag. Det kan være ændringer af fondsmæglerselskabets egne forhold, herunder ændringer i forretningsmodel og risikoprofil samt organisation, såvel som ændringer i markedsforholdene for fondsmæglerselskabets forretningsmodel og risikoprofil.

Derudover indebærer bestemmelsen, at et omhandlet fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion skal råde over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af det tilstrækkelige kapitalgrundlag, der skal være underlagt intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Interne procedurer til risikomåling og risikostyring indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og entydig ansvarsfordeling. Dertil kommer effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og rapportere om de risici, fondsmæglerselskabet er eller kan blive ek-

sponeret for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer, jf. også kravene til effektive former for virksomhedsstyring i lovforslagets § 79. Disse procedurer skal underkastes intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskabets bestyrelse og direktion på baggrund af vurderingen efter *stk. 1* skal opgøre fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov, der ikke kan være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, *stk. 1*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et omhandlet fondsmæglerselskabs bestyrelse og direktion på baggrund af vurderingen efter *stk. 1* skal opgøre fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov, der ikke kan være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, *stk. 1*, i IFR. Betegnelsen det individuelle solvensbehov er en dansk betegnelse, der er velkendt af de danske finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, hvorfor betegnelsen foreslås videreført, uanset at betegnelsen ikke er anvendt i IFD og IFR. Betegnelsen svarer til betegnelsen intern kapital, der anvendes i IFD og IFR.

Artikel 11, *stk. 1*, i IFR regulerer de omhandlede fondsmæglerselskabers kapitalgrundlagskrav, der mindst skal svare til omkostningskravet i henhold til artikel 13, det permanente minimumskapitalkrav (startkapitalkravet, jf. lovforslagets § 13) i henhold til artikel 14 eller K-faktorkravet i henhold til artikel 15.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan bestemme, at et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, skal vurdere og opgøre fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 24, *stk. 1* og *stk. 2*, i IFD og udgør en udvidet beføjelse til Finanstilsynet i forhold til gældende ret.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet i modsætning til gældende ret tillægges beføjelse til at bestemme, at også et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR skal vurdere og opgøre fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov efter stk. 1 og 2.

Fondsmæglerselskaber anses i medfør af artikel 12, stk. 1, i IFR for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller fondsmæglerselskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Beføjelsen er tiltænkt de situationer, hvor et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR efter Finanstilsynets vurdering forfølger en forretningsmodel og risikoprofil, der indebærer risici, der ligger ud over, hvad der er dækket af kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 2, i IFR. Det kunne eksempelvis være i tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet forfølger en forretningsmodel med en atypisk risikoprofil i forhold til det typiske fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for at klassificere som små og ikke indbyrdes forbundet.

For små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber omfatter kapitalgrundlagskravet, jf. artikel 11, stk. 2, i IFR, det højeste af fondsmæglerselskabets permanente minimumskapitalkrav (startkapitalkravet, jf. lovforslagets § 18) i henhold til artikel 14 i IFR eller omkostningskravet i henhold til artikel 13 i IFR.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af det individuelle solvensbehov.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal fastsætte nærmere regler for opgørelse af det individuelle solvensbehov, og viderefører hjemlen § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed. Hjemlen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 295 af 27. marts 2014 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Til § 119

Den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 3 en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte et individuelt solvenskrav samt stille krav til, hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav. Det er alene de mere risikofyldte fondsmæglerselskaber, dvs. de fondsmæglerselskaber, der er defineret som ”fondsmæglerselskaber I”, der er omfattet af det individuelle solvenskrav, jf. § 125, stk. 3.

”Fondsmæglerselskaber I” er defineret i § 5, stk. 1, nr. 35, som fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i lovens bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, nævnte aktiviteter eller opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt materielle ændringer, der følger af en direktivnær implementering af 39, stk. 2, litra a, og artikel 40, stk. 4, i IFD, der indebærer, at alle fondsmæglerselskaber er omfattet af bestemmelsen. Der er med bestemmelsen i øvrigt ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede § 119 fastsætter regler i relation til det individuelle solvenskrav.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 39, stk. 2, litra a, og artikel 40 i IFD, og indebærer, at alle fondsmæglerselskaber er omfattet af bestemmelsen. Der er med bestemmelsen i øvrigt ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til gældende ret.

Bestemmelsen indebærer en beføjelse til Finanstilsynet til individuelt at fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlagskrav efter artikel 11 i IFR.

Beføjelsen er i udgangspunktet tiltænkt anvendt på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Det vil sige de fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investerings-service og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Finanstilsynet kan dog tillige anvende beføjelsen på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, hvis Finanstilsynet på baggrund af en konkret og individuel vurdering af et sådant fondsmæglerselskab finder det nødvendigt.

Fondsmæglerselskaber anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller selskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de selskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Artikel 11, stk. 1, i IFR regulerer fondsmæglerselskabers kapitalgrundlagskrav, der mindst skal svare til omkostningskravet i henhold til artikel 13, det permanente minimumskapitalkrav (startkapitalkravet, jf. lovforslagets § 18) i henhold til artikel 14 eller K-faktorkravet i henhold til artikel 15.

Artikel 11, stk. 2, i IFR indeholder en undtagelse til stk. 1, hvorefter kapitalgrundlagskravet for fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR mindst skal svare til omkostningskravet i henhold til artikel 13 eller det permanente minimumskapitalkrav (startkapitalkravet, jf. lovforslagets § 18) i henhold til artikel 14. Disse fondsmæglerselskaber er således ikke omfattet af K-faktorkravet i henhold til artikel 15.

Med forslaget videreføres anvendelse af begrebet det individuelle solvenskrav som betegnelse for dette solvenskrav, der er udtryk for Finanstilsynets vurdering af fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag, jf. det foreslåede stk. 1, 2. pkt. Betegnelsen det individuelle solvenskrav er en dansk betegnelse, der er velkendt af de danske finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, hvorfor betegnelsen foreslås videreført, uanset at betegnelsen ikke er anvendt i IFD og IFR.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det individuelt fastsatte solvenskrav er Finanstilsynets vurdering af fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag og kan fastsættes, hvis Finanstilsynet vurderer, at et af forholdene i nr. 1-5 gør sig gældende.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, hvis fondsmæglerselskabet er eksponeret mod risici eller elementer af risici eller udgør risici for andre, som er væsentlige, og som ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af kapitalgrundlagskravene, navnlig K-faktorkravene, i tredje eller fjerde del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse til Finanstilsynet til individuelt at fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab, hvis Finanstilsynet vurderer, at fondsmæglerselskabet er eksponeret mod risici eller elementer af risici eller udgør risici for andre, som er væsentlige, og som ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af kapitalgrundlagskravene og navnlig K-faktorkravene opgjort i henhold til artikel 15 i IFD.

Finanstilsynet vil i udgangspunktet alene bringe beføjelsen i anvendelse for et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, hvor Finanstilsynet i medfør af beføjelsen i lovforslagets § 118, stk. 3, har bestemt at fondsmæglerselskabet skal foretage en vurdering af fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, hvis Finanstilsynet vurderer, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravene til ordninger m.v. for risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af det tilstrækkelige kapitalgrundlag efter § 118 samt kravene til ledelsesordninger m.v. i kapitel 9 og andre tilsynsforanstaltninger sandsynligvis ikke vil forbedre ordningerne m.v. inden for et passende tidsrum.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, hvis Finanstilsynet vurderer, at justeringerne i forhold til den forsigtige værdisættelse af handelsbeholdningen ikke er tilstrækkelig til at gøre det muligt for fondsmæglerselskabet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide væsentlige tab under normale markedsforhold.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav

til investeringsselskaber, hvis Finanstilsynet vurderer, at Finanstilsynets kontrol af fondsmæglerselskabets anvendelse af interne modeller til opgørelse af kapitalgrundlagskrav viser, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af de tilladte interne modeller sandsynligvis vil medføre et utilstrækkeligt kapitalgrundlag.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at Finanstilsynet individuelt kan fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til kapitalgrundlagskravet efter artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, hvis Finanstilsynet vurderer, at fondsmæglerselskabet gentagne gange undlader at etablere eller opretholde et tilstrækkeligt niveau for yderligere kapitalgrundlag, jf. § 120.

Det foreslås i *stk. 2*, at tillægget til kapitalgrundlagskravet, som fastsættes efter stk. 1, skal opfyldes på de i nr. 1-3 oplistede betingelser.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at tillægget skal opfyldes med mindst tre fjerdedele kernekapital.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at mindst tre fjerdedele af kernekapitalen skal bestå af egentlig kernekapital.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at dette kapitalgrundlag ikke må anvendes til at opfylde de kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a-c, i IFR.

Nærmere krav til præcisering af, hvordan risici og elementer af risici skal måles, herunder risici eller elementer af risici, som udtrykkeligt er udelukket fra kapitalgrundlagskravene i tredje eller fjerde del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber forventes fastsat ved reguleringsmæssige tekniske standarder udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 40, stk. 6, i IFD.

Det er forventningen, at udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder vil indeholde vejledende kvalitative målestokke for det yderligere kapitalgrundlag, der er omhandlet i artikel 39, stk. 2, litra a, under hensyntagen til de forskellige forretningsmodeller og retlige former, som investeringsselskaber kan have, og at det er forholdsmæssigt i lyset af gennemførelsesbyrden for investeringsselskaber og kompetente myndigheder og muligheden for, at de større kapitalgrundlagskrav, som gælder, såfremt

investeringselskaber ikke anvender interne modeller, begrundet pålæggelse af mindre kapitalgrundlagskrav, når risici og elementer af risici vurderes i henhold til stk. 2.

Til § 120

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder ikke regler om vejledning om yderligere kapitalgrundlag for fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede § 120 fastsætter regler i relation til vejledning om yderligere kapitalgrundlag.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan for et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, fastlægge et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, som sikrer, at fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov er tilstrækkeligt meget større end kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, og at det individuelle solvenskrav er tilstrækkeligt stort til at sikre, at konjunktursving ikke fører til manglende opfyldelse af de nævnte kapitalgrundlagskrav eller bringer fondsmæglerselskabets mulighed for at afvikle eller indstille sin virksomhed på en velordnet måde i fare.

Bestemmelsen gennemfører artikel 41, stk. 1, i IFD.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse til Finanstilsynet til for et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR at fastlægge et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, som sikrer, at fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov, jf. lovforslagets § 118, stk. 2, er tilstrækkeligt meget større end kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, i IFR og at det individuelle solvenskrav, jf. lovforslagets § 119, stk. 1, er tilstrækkeligt stort til at sikre, at konjunktursving ikke fører til manglende opfyldelse af de nævnte kapitalgrundlagskrav eller bringer fondsmæglerselskabets mulighed for at afvikle eller indstille sin virksomhed på en velordnet måde i fare.

Artikel 11, stk. 1, i IFR regulerer de berørte fondsmæglerselskabers kapitalgrundlagskrav, der mindst skal svare til omkostningskravet i henhold til artikel 13, det permanente minimumskapitalkrav (startkapitalkravet, jf. lovforslagets § 18) i henhold til artikel 14 eller K-faktorkravet i henhold til artikel 15.

Bestemmelsen finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Det vil sige fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Finanstilsynet vil bringe bestemmelsen i anvendelse på baggrund af en konkret og individuel vurdering af fondsmæglerselskabet og under hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip og i forhold til størrelsen, den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af de aktiviteter, som fondsmæglerselskab udfører.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet meddeler fondsmæglerselskabet eventuelle forventninger om tilpasning af det individuelle solvensbehov fastsat under hensyntagen til stk. 1 samt en frist for, hvornår fondsmæglerselskabet skal have foretaget tilpasningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 41, stk. 2, i IFD.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for Finanstilsynet til at meddele eventuelle forventninger om tilpasning af det individuelle solvensbehov fastsat under hensyntagen til stk. 1 samt en frist for, hvornår fondsmæglerselskabet skal have foretaget tilpasningen.

Til § 121

Den gældende § 125 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 5 en bemyndigelse for Finanstilsynet i relation til nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget. Det er alene de mere risikofyldte fondsmæglerselskaber, dvs. de fondsmæglerselskaber, der er defineret som ”fondsmæglerselskaber I”, der er omfattet af det individuelle solvensbehov, jf. § 125, stk. 1 og 2.

”Fondsmæglerselskaber I” er defineret i § 5, stk. 1, nr. 35, som fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve en eller flere af de i lovens bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, nævnte aktiviteter eller opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt materielle ændringer, der følger af en direktivnær implementering af artikel 39, stk. 2, litra d, i IFD, der indebærer en anden afgrænsning af de fondsmæglerselskaber, der er omfattet af bestemmelsen. Der er med bestemmelsen i øvrigt ikke tilsigtet materielle ændringer.

Den foreslåede § 121 fastsætter en bemyndigelse for Finanstilsynet i relation til nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Det foreslås i § 121, at Finanstilsynet kan pålægge et fondsmæglerselskab, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en beføjelse for Finanstilsynet til at pålægge et fondsmæglerselskab at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget. Bestemmelsen finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Det vil sige fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Finanstilsynet vil kunne bringe beføjelsen i anvendelse i tilfælde, hvor Finanstilsynet vil fastsætte et individuelt solvenskrav på grund af forhøjet risiko på de pågældende aktiver.

Finanstilsynet skal i hvert enkelt tilfælde, hvor bestemmelsen anvendes, konkret identificere de aktiver, som nedskrivningen foretages på. Dette betyder derfor også, at hvis årsagen til den foretagne nedskrivning ikke længere er til stede, tilbageføres den pågældende nedskrivning det konkrete aktiv.

Nedskrivninger foretaget på baggrund af bestemmelsen skal som hidtil indgå i indberetningerne til Finanstilsynet, men påvirker som hidtil ikke fondsmæglerselskabets offentligt regnskaber.

Beføjelsen kan således anvendes som et alternativ til lovforslagets § 119 om Finanstilsynets beføjelse til at fastsætte et individuelt solvenskrav. Valget af tilsynsreaktion vil bero på en konkret vurdering. Bestemmelsen om nedskrivning af aktiver er dog en mere målrettet bestemmelse, som oftest vil finde anvendelse på mere specifikke forhold, såsom enkelte aktiver eller aktivgrupper, der kan specificeres i fondsmæglerselskabets regnskab. Bestemmelsen om individuelt solvenskrav vil derimod oftest finde anvendelse i andre situationer, hvor kravene i lovforslagets § 118, stk. 1 og 2, om et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, interne procedurer til risikomål og risikostyring samt opgørelse af solvensbehovet ikke er opfyldt.

Beføjelsen kan dog anvendes, uanset at Finanstilsynet har påbudt et fondsmæglerselskab et højere individuelt solvenskrav. Bestemmelserne om henholdsvis fastsættelse af et individuelt solvenskrav og nedskrivning af aktiver m.v. kan dog ikke anvendes i forbindelse med samme forhold. Finanstilsynet vil således ikke på baggrund af det samme forhold både kunne fastsætte et individuelt solvenskrav og påbyde nedskrivningen af aktiver m.v. Med det samme forhold skal forstås den risiko eller mangel, som Finanstilsynet vil adressere med krav om enten højere individuelt solvenskrav eller nedskrivning af aktiver m.v.

Til § 122

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder ikke regler om særlige likviditetskrav for fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede § 122 fastsætter særlige likviditetskrav.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 39, stk. 2, litra k, og artikel 42 i IFD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan for et fondsmæglerselskab fastsætte et særligt likviditetskrav, der tager højde for specifikke likviditetsrisici i fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at 1. pkt. finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og til lige på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som ikke er blevet undtaget fra likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en beføjelse for Finanstilsynet til individuelt at fastsætte et særligt likviditetskrav for et fondsmæglerselskab, der tager højde for specielle likviditetsrisici i fondsmæglerselskabet.

Beføjelsen finder også anvendelse på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Det vil sige fondsmæglerselskaber, der ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller selskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de selskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Beføjelsen finder dog kun anvendelse på de små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, som ikke er blevet undtaget fra likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, i IFR.

Efter artikel 43, stk. 1, 1. afsnit, i IFR skal fondsmæglerselskaber besidde et beløb i likvide aktiver svarende til mindst en tredjedel af omkostningskravet i henhold til artikel 13, stk. 1, i IFR. Finanstil-

synet kan dog efter behørig underretning af EBA undtage fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR fra dette likviditetskrav, jf. artikel 43, stk. 1, 2. afsnit, i IFR.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte et særligt likviditetskrav for et omhandlet fondsmæglerselskab, hvis Finanstilsynet vurderer, at et af forholdene i nr. 1-2 er til stede.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan udnytte sin beføjelse til at fastsætte et særligt likviditetskrav for et omhandlet fondsmæglerselskab, hvis et af forholdene oplyst i nr. 1-2 er til stede.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet kan fastsætte et særligt likviditetskrav, hvis Finanstilsynet vurderer, at fondsmæglerselskabet er eksponeret mod likviditetsrisiko, som er væsentlig og ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af likviditetskravet i femte del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse til Finanstilsynet til individuelt at fastsætte et særligt likviditetskrav for et omhandlet fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet efter Finanstilsynets vurdering er eksponeret mod likviditetsrisiko, som er væsentlig og ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af likviditetskravet i femte del i IFR.

Likviditetsrisikoen betragtes kun som ikke dækket eller ikke tilstrækkeligt dækket af likviditetskravet i femte del i IFR, hvis den af Finanstilsynet vurderede tilstrækkelige likviditet ligger over likviditetskravet i femte del af IFR.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte et særligt likviditetskrav, hvis Finanstilsynet vurderer, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravene til ordninger m.v. for risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af det tilstrækkelige kapitalgrundlag og likvide aktiver efter § 118 samt kravene til ledelsesordninger m.v. i kapitel 9, og andre tilsynsforanstaltninger sandsynligvis ikke vil forbedre ordningerne m.v. inden for et passende tidsrum.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse til Finanstilsynet til individuelt at fastsætte et særligt likviditetskrav for et omhandlet fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet efter Finanstilsynets vurdering ikke opfylder kravene til ordninger m.v. for risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af det tilstrækkelige kapitalgrundlag og likvide aktiver efter § 118 samt kravene til ledelsesordninger m.v. i kapitel 9 og andre tilsynsforanstaltninger sandsynligvis ikke vil forbedre ordningerne m.v. inden for et passende tidsrum.

Det foreslås i *stk. 3*, at det særlige likviditetskrav opgøres som forskellen mellem Finanstilsynets vurderede tilstrækkelige likviditet og likviditetskravet i femte del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og skal opfyldes med likvide aktiver som fastsat i forordningens artikel 43.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal opgøre det særlige likviditetsbehov som forskellen mellem det af Finanstilsynet vurderede tilstrækkelige likviditet og likviditetskravet i femte del i IFR, der i artikel 43, stk. 1, 1. afsnit, fastsætter, at fondsmæglerselskaber skal besidde et beløb i likvide aktiver svarende til mindst en tredjedel af kapitalgrundlagskravet baseret på faste omkostninger opgjort i henhold til artikel 13, stk. 1, i IFR. Efter artikel 43, stk. 1, 2. afsnit, kan Finanstilsynet undtage fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, fra likviditetskravet.

Bestemmelsen indebærer desuden, at et af Finanstilsynet fastsat specifikt likviditetskrav skal opfyldes med likvide aktiver som fastsat i artikel 43 i IFR.

Artikel 43, stk. 1, 3. afsnit, i IFR angiver, hvilke aktiver der kan anvendes til opfyldelse af likviditetskravet efter stk. 1, 1. afsnit.

De aktiver, der kan anvendes til opfyldelse af likviditetskravet er fastsat efter, at de skal være af høj kvalitet og skal være i overensstemmelse med de aktiver, der er opført i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter, sammen med de haircuts, der gælder for disse aktiver i henhold til nævnte delegerede forordning.

Med baggrund i forskellen i likviditetsprofiler mellem fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter kan fondsmæglerselskaber tillige opfylde likviditetskravet med fondsmæglerselskabets egne ubehæftede kontanter og kortfristede indskud, der dog ikke må omfatte fondsmæglerselskabets kunders penge eller finansielle instrumenter tilhørende fondsmæglerselskabets kunder, jf. samt visse finansielle instrumenter, for hvilke der findes et likvidt marked.

Fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for at kunne betragtes som små og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskaber samt fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre handels- eller afsætningsgarantiaktiviteter, desuden medtage poster relateret til tilgodehavender fra handelsdebitorer og gebyrer eller provisioner, der forfalder inden for 30 dage, som likvide aktiver, forudsat at disse poster ikke overstiger en tredjedel af minimumslikviditetskravet, jf. artikel 43, stk. 1, at de ikke tæller i forbindelse med yderligere likviditetskrav, som er pålagt af den kompetente myndighed, og at de er underlagt et haircut på 50 pct.

Nærmere regler om præcisering af, hvordan den likviditetsrisiko og de elementer af likviditetsrisiko, der er omhandlet i stk. 2, skal måles for på en måde, der er passende i forhold til investeringsselskabers størrelse, struktur og interne organisation og til arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter forventes fastsat ved reguleringsmæssige tekniske standarder udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 42, stk. 6, i IFD.

Til § 123

Den gældende § 146 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4 regler om finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, mulighed for at placere kapitalandele i andre virksomheder.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 123 fastsætter grænserne for et fondsmæglerselskabs mulighed for at have kapitalandele i andre virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskabs kapitalandele i andre virksomheder ikke må overstige 100 pct. af kapitalgrundlaget.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskabs beholdning af kapitalandele i andre virksomheder skal holdes inden for 100 pct. af fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag. Formålet med bestemmelsen er at begrænse den samlede risiko på fondsmæglerselskabers beholdning af kapitalandele i andre virksomheder. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 13 og 31-32, hvorefter beholdningen af kapitalandele ikke må have et sådant omfang, at fondsmæglerselskabet gennem sin investering driver anden virksomhed i strid med fondsmæglerselskabers begrænsede virksomhedsområde.

Kapitalandele er i lovforslagets § 10, nr. 30, defineret som andele i aktieselskaber (aktier), i anpartselskaber (anparter) samt i andre virksomheders egenkapital.

Beholdningen af kapitalandele opgøres med udgangspunkt i den bogførte beholdning af kapitalandele, jf. dog det foreslåede stk. 2. Egne aktier må ikke opføres til en værdi og vil ikke indgå i opgørelsen. Belånte aktier skal ikke medregnes.

Et fondsmæglerselskabs kapitalgrundlag skal opgøres i henhold til artikel 9 i IFR, hvorefter fondsmæglerselskaber skal have et kapitalgrundlag bestående af summen af deres egentlige kernekapital, hybride kernekapital og supplerende kapital m.v.

Den foreslåede bestemmelse har endvidere til formål at understøtte, at et fondsmæglerselskab ikke ved placeringen af egne midler i aktiver med potentielt store værdiudsving og illikviditet påtager sig uforholdsmæssig høj risiko med fare for, at fondsmæglerselskabet ikke kan opfylde sine løbende forpligtelser eller kravet til sit kapitalgrundlag og i værste fald risikerer insolvent afvikling.

Begrænsningen vurderes nødvendig for at understøtte forsvarlig ledelse af et fondsmæglerselskab, ligesom at samme begrænsninger også gælder andre finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2*, at aktiekøbs- og aktiesalgforretninger skal medregnes ved opgørelse af grænsen efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at opgørelsen af beholdningen af kapitalandele i andre virksomheder skal korrigeres for uafviklede aktiekøbs- og aktiesalgsforretninger, som fondsmæglerselskabet har indgået, hvor aktiekøb tillægges beholdningen, mens aktiesalg fradrages. Formålet med bestemmelsen er således at tage højde for de forpligtelser, som virksomheden har ved uafviklede transaktioner, og dermed give et mere retvisende billede af risiciene.

Det foreslås i *stk. 3*, at kapitalandele, der skal fradrages i kapitalgrundlaget, og kapitalandele i virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen, ikke medregnes i grænsen efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal foretages et fradrag for kapitalandele, der skal fradrages kapitalgrundlaget efter artikel 9 i IFR og kapitalandele i virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen. Reglen vedrører kun de tilfælde, hvor der foretages fuld konsolidering. Kapitalandele, der pro rata konsolideres, skal derfor indgå ved opgørelsen af kapitalandelene.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at give tilladelse til, at et fondsmæglerselskabs kapitalandele i andre virksomheder overstiger 100 pct. af fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag.

Der er ikke nogen øvre grænse, og det vil bero på en konkret vurdering.

En sådan dispensation kan eksempelvis gives i forbindelse med større kursstigninger på beholdningen af kapitalandele i andre virksomheder. En dispensation vil være begrænset til en kortere periode og vil kun blive givet, hvis et fondsmæglerselskab ikke har kunnet påregne overtrædelsen af grænsen i *stk. 1*.

Til § 124

Den gældende § 147 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 1-2* regler om finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, mulighed for at erhverve fast ejendom.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 124 fastlægger grænserne for et fondsmæglerselskabs muligheder for at erhverve og besidde fast ejendom.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab ikke må eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en begrænsning af et fondsmæglerselskabs mulighed for at erhverve fast ejendom, der i øvrigt skal under iagttagelse af fondsmæglerselskabets begrænsede virksomhedsområde, jf. lovforslagets §§ 13 og 31-32. Det vil sige, at bestemmelsen indebærer, at fondsmæglerselskaber ikke kan drive virksomhed med køb og salg af ejendomme.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejendomme, som fondsmæglerselskabet har erhvervet for derfra at drive virksomhed, ikke medregnes efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse er en undtagelse til forbuddet mod virksomhed med køb og salg af ejendomme efter *stk. 1* og indebærer, at et fondsmæglerselskab kan erhverve ejendomme med henblik på fra ejendommen at drive sin virksomhed uden, at ejendommene skal medregnes i beholdningen af ejendomme eller kapitalandele i ejendomme.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan dispensere fra grænsen i *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at give tilladelse til, at et fondsmæglerselskabs ejendomsbesiddelser kan overstige 100 pct. af fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag. En sådan dispensation vil eksempelvis kunne gives i forbindelse med større værdiændringer i den eksisterende ejendomsportefølje.

En dispensation vil være begrænset til en kortere periode.

Til § 125

Den gældende § 157 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1 en regel om finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskabers, mulighed for at placere egne midler.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 125 fastsætter, hvordan fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre de investeringsaktiviteter, der er nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3, kan placere deres kapitalgrundlag.

Det foreslås i § 125, at et fondsmæglerselskab, der ikke har tilladelse til at udføre investeringsaktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3, kan placere sit kapitalgrundlag langsigtet og ikke-spekulativt i de finansielle instrumenter, der er omfattet af bilag 2.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3, omhandler handel for egen regning med ethvert af de finansielle instrumenter, der er omfattet af bilag 2. Finansielle instrumenter omfattet af bilag 2 omfatter bl.a. værdipapirer, foreningsbeviser og derivater.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der ikke har tilladelse til handel for egen regning, kan placere sit kapitalgrundlag i de finansielle instrumenter, der er omfattet af bilag 2 forudsat, at der er tale om en langsigtet og ikke-spekulativ placering. Det er således ikke inden for bestemmelsen muligt at foretage hyppige handler med finansielle instrumenter nævnt i bilag 2.

Formålet med bestemmelsen er at give fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til handel for egen regning, et alternativ til indskud i pengeinstitutter.

Til § 126

Den gældende § 170 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 2, at kapitalgrundlagskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster finder anvendelse på den øverste modervirksomhed i Danmark, der

er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, på såvel selskabsniveau som koncernniveau, og hvor det for begge gælder, at de ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR). Bestemmelsen fastlægger i stk. 5, at er den øverste fondsmæglerholdingvirksomhed i Danmark omfattet af konsolidering i henhold til CRR, gælder kapitalgrundlagskravet på 8 pct. af de risikovægtede poster for den øverste fondsmæglerholdingvirksomhed i Danmark alene på selskabsniveau.

Bestemmelsen foreslås videreført for de øverste modervirksomheder i Danmark, som er fondsmæglerholdingvirksomheder, også benævnt moderfondsmæglerholdingvirksomheder, med de materielle ændringer, der følger af gennemførelsen af ændrede kapitalgrundlagskrav og konsolideringskrav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR).

Den foreslåede § 126 fastsætter kapitalgrundlagskrav på selskabsniveau for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er øverste modervirksomhed i Danmark.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at reglerne om kapitalgrundlagskrav i artikel 11, stk. 1, litra a og c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber finder anvendelse på selskabsniveau for fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark, ud over at skulle opfylde kapitalgrundlagskrav på konsolideret niveau, jf. artikel 7 i IFR, skal opfylde kapitalgrundlagskrav på selskabsniveau.

Bestemmelsen har sammen med konsolideringskravet i artikel 7 i IFR til hensigt at sikre, at kapitalgrundlagskravene til en fondsmæglerkoncern bliver de samme, uanset hvordan koncernen er struktureret. Derudover vil et kapitalgrundlagskrav for en fondsmæglerholdingvirksomhed, som udgør den øverste modervirksomhed i Danmark, være med til at sikre, at der på selskabsniveau er et kapitalgrundlag, der kan være med til at absorbere tab.

Af artikel 7 i IFR følger det således, at alle moderfondsmæglervirksomheder, moderfondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle moderholdingvirksomheder skal opfylde kapitalgrundlagskrav på konsolideret niveau, samt at modervirksomheden og de af dens dattervirksomheder, der er omfattet af IFR, skal etablere en passende organisatorisk struktur og egnede interne kontrolordninger for at sikre, at de data, der er nødvendige til konsolidering, behandles og fremsendes på behørig vis.

Kapitalgrundlagskravene nævnt i artikel 11, litra a og c, i IFR omfatter kravet vedrørende faste omkostninger beregnet i henhold til artikel 13 og K-faktorkravet beregnet i henhold til artikel 15.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kapitalgrundlagskravet efter artikel 11, stk. 1, litra c, i den nævnte forordning alene finder anvendelse for moderfondsmæglerholdingvirksomheder, der har en dattervirksomhed, der er omfattet af dette kapitalgrundlagskrav.

Artikel 11, stk. 1, litra c, i den nævnte forordning, K-faktorkravet, finder anvendelse for moderfondsmæglerholdingvirksomheder, der mindst har en dattervirksomhed, der er omfattet af K-faktorkravet. Har en moderfondsmæglerholdingvirksomhed både en dattervirksomhed, som er omfattet af K-faktorkravet, og en dattervirksomhed, som er omfattet af kravet vedrørende faste omkostninger, er moderfondsmæglerholdingvirksomheden omfattet af K-faktorkravet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en moderfondsmæglerholdingvirksomhed alene skal opfylde K-faktorkravet, hvis moderfondsmæglerholdingvirksomheden har en fondsmæglerdattervirksomhed, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Det vil sige fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Den gældende § 173 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2, at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder lovens krav i relation til fondsmæglerselskabers anbringelse af midler og koncerninterne engagementer samt solvens og likviditet anvendelse på koncernen. Dog finder lovens krav i relation til solvens og likviditet ikke anvendelse på koncernniveau for fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR), og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har en dattervirksomhed, der ikke er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af CRR. Bestemmelsen i stk. 3 og 4 fastlægger konsolideringsregler herfor. Bestemmelsen fastlægger i stk. 5, at det kun er stk. 1, der finder anvendelse, hvis der er tale om en koncern, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvor der foretages konsolidering i henhold til CRR.

Bestemmelsen foreslås videreført med de materielle ændringer, der følger af gennemførelsen af ændrede konsolideringskrav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR) samt ændrede krav til solvens- og likviditet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD).

Den foreslåede § 127 fastsætter, hvilke bestemmelser, som finder anvendelse på koncerner.

Det foreslås i § 127, 1. pkt., at i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, finder §§ 118, 119, 122, 123, 124 og 135 anvendelse på koncernen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der er den øverste modervirksomhed i Danmark, skal opfylde lovens krav til fondsmæglerselskabers anbringelse af midler og koncerninterne engagementer samt solvens og likviditet, jf. dog det

foreslåede 2. pkt., med henblik på at sikre, at hensynene bag bestemmelserne iagttages, uanset hvordan koncernen er struktureret. Det betyder eksempelvis, at det sikres, at der er en tilstrækkelig solvens og likviditet på koncernniveau.

Lovforslagets §§ 123 og 124 fastsætter krav, der begrænser et fondsmæglerselskabs beholdning af kapitalandele i andre virksomheder og eksponering mod fast ejendom med henblik på at beskytte fondsmæglerselskabet mod at påtage sig en uforholdsmæssig høj risiko ved anbringelsen af egne midler og således ved aktiviteter uden for fondsmæglerselskabets tilsynsbelagte aktiviteter med risiko for, at fondsmæglerselskabet ikke kan opfylde sine løbende forpligtelser eller kravet til sit kapitalgrundlag med risiko for uordnet nedlukning.

Lovforslagets § 135 fastsætter krav, der begrænser koncerninterne eksponeringer med henblik på at hindre, at en dominerende stilling i forhold til en datterfondsmæglerselskab misbruges til skade for dette fondsmæglerselskabets kunder, kreditorer m.fl. samt forhindre, at økonomiske problemer i et koncernselskab breder sig til fondsmæglerselskabet med risiko for fondsmæglerselskabets kunder, kreditorer m.fl.

Lovforslagets §§ 118 og 119 fastlægger krav om, at et fondsmæglerselskab skal opgøre et individuelt kapitalgrundlagskrav, der er passende til at dække de risici, som fondsmæglerselskabet kan udgøre for andre, og som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod, der ikke kan være mindre end det kapitalgrundlagskrav, fondsmæglerselskabet er omfattet af i henhold til IFR (det individuelle solvensbehov). Hertil kommer beføjelse til Finanstilsynet til individuelt at fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget for et fondsmæglerselskab i form af et tillæg til det kapitalgrundlagskrav, fondsmæglerselskabet er omfattet af i henhold til IFR (det individuelle solvenskrav).

Lovforslagets § 122 indeholder en beføjelse for Finanstilsynet til at fastsætte et særligt likviditetskrav i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskabs risici ikke er tilstrækkeligt dækket af likviditetskravene fastsat i IFR.

Det foreslås i § 127, 2. pkt., at §§ 118, 119 og 122 kun finder anvendelse på koncernen, hvis der er tale om en modervirksomhed som omhandlet i nr. 1-2

Det foreslås i § 127, 2. pkt., nr. 1, at den øverste modervirksomhed selv eller mindst én af modervirksomhedens dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af bestemmelserne, for at de finder anvendelse på koncernen.

Det foreslås i § 127, 2. pkt., nr. 2, at den øverste modervirksomhed er en fondsmæglerholdingvirksomhed, der har mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at reglerne i relation til det individuelle solvensbehov og det individuelle solvenskrav samt det særlige likviditetskrav alene finder anvendelse på koncerner, hvori der indgår virksomheder, der er fondsmæglerselskaber, der er underlagt krav til solvens og likviditet, så der ikke på koncernniveau fastsættes krav, der ikke er fastsat for virksomheder, der indgår i koncernen.

Dette vil i praksis typisk gælde for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR. Det vil sige fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Til § 128

Den gældende § 176 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at der i visse tilfælde skal finde pro rata-konsolidering sted, når et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed har kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med de ændringer, der følger af gennemførelsen af ændrede konsolideringsregler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR).

Den foreslåede § 128 fastsætter, hvornår der skal ske pro rata-konsolidering, når et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut.

Det foreslås i *stk. 1*, at besidder et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed alene eller sammen med andre virksomheder i koncernen kapitalinteresser i et kredit- eller finansieringsinstitut, der ikke er en dattervirksomhed, og drives kredit- eller finansieringsinstituttet i fællesskab med andre virksomheder, der indgår i koncernen, skal der foretages en pro rata-konsolidering af virksomheden i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber i forhold til fondsmæglerselskabets andel af egenkapital og resultat i virksomheden, hvori kapitalinteressen besiddes.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal foretage pro rata-konsolidering af ejerandele i kredit- eller finansieringsinstitutter, der ikke er dattervirksomheder. Pro rata-konsolideringen skal foretages, selv om der er en anden virksomhed, der i sin egenskab af modervirksomhed foretager fuld konsolidering.

Med pro rata-konsolidering forstås, at en virksomhed ejer en del af en anden virksomhed, og det er kun denne forholdsmæssige andel, der skal indgå i konsolideringen. Når der pro rata-konsolideres, indgår den virksomhed, der skal pro rata-konsolideres således i de konsoliderede opgørelser, med den andel, som besiddes af virksomheden.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at kredit- eller finansieringsinstituttet drives i fællesskab med andre virksomheder inden for koncernen, det være sig finansielle som ikke-finansielle virksomheder. Der skal således foreligge en form for "joint venture". Som et eksempel kan nævnes den situation, hvor en fondsmæglerholdingvirksomhed ejer 25 pct. af virksomheden, og tre andre virksomheder inden for koncernen ejer hver 25 pct. af virksomheden.

En passiv besiddelse af kapitalandele vil som udgangspunkt ikke være at sammenligne med at drive virksomheden. Der skal således foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Momenter, der enkeltvis eller samlet kunne indikere, at kravet er opfyldt, kan eksempelvis være, at kapitalinteressen

er repræsenteret i bestyrelsen, at kapitalinteressen har ret til at udpege ledelsesrepræsentanter, at der er indgået formelle eller uformelle samarbejdsaftaler mellem kapitalejerne, eller at der er indgået formelle eller uformelle overenskomster mellem kapitalejerne.

For fondsmæglerselskaber skal besiddelsen være inden for rammerne af lovforslagets § 31 om mulighederne for at drive anden virksomhed i fællesskab sammen med andre, der bl.a. forudsætter, at virksomheden ikke må drives sammen med finansielle virksomheder, fondsmæglerselskabet indgår i koncern med. Besiddelsen skal desuden være inden for rammerne af den foreslåede §§ 13 og 32, hvorefter fondsmæglerselskaber alene må yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser nævnt i bilag 1, afsnit A og B.

Det foreslås i *stk. 2*, at er fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ansvar for virksomheden ikke begrænset til ejerandelen eller stemmerettighederne, skal der foretages fuld konsolidering i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal foretages fuld konsolidering, hvis fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, uanset at virksomhedens besiddelse af ejerandelen eller stemmerettighederne er begrænset, må anses for at være ansvarlig for hele virksomheden, herunder særligt virksomhedens gældsforpligtelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* og *2* ikke finder anvendelse for den øverste modervirksomhed i Danmark, som indgår i koncern, hvor der foretages konsolidering i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at reglerne om pro rata-konsolidering ikke er relevante i tilfælde af, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er øverste modervirksomhed i Danmark, da der i så fald skal ske konsolidering i henhold til artikel 7 i IFR.

Den gældende § 177 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1, at reglerne om tidlig indgriben også finder anvendelse på koncerner, hvor det konsoliderede tilsyn påhviler Finanstilsynet. Stk. 2-5 indeholder tilsynsmyndighedernes stillingtagen til påbud.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets §§ 129 og 130, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab. Videreførelsen for disse virksomheder indebærer redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter som følge af en ændring af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD) vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD). Som konsekvens videreføres bestemmelsen også for fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét datterselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 8 og artikel 30 i BRRD som nærmere angivet i de specielle bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at §§ 173 og 175 finder anvendelse i koncerner, hvor den øverste moder-virksomhed i Danmark, er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde den investeringsservice eller udføre de investeringsaktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at §§ 173 og 175 finder anvendelse i koncerner, hvor den øverste modervirksomhed i Danmark er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reglerne om tidlig indgriben i lovforslagets §§ 173 og 175 finder anvendelse på koncerner, hvor det konsoliderede tilsyn – det vil sige hvor tilsynet med modervirksomheden – påhviler Finanstilsynet. Bestemmelsen finder kun anvendelse på koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er et fondsmæglerselskab, der er omfattet af lovforslagets §§ 173 og 175, samt en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et blandet holdingvirksomhed med mindst ét sådant datterfondsmæglerselskab. Stk. 1 finder anvendelse på både nationale og grænseoverskridende koncerner.

Som følge af definitionen af blandede holdingvirksomheder, jf. lovforslagets § 10, nr. 20, vil Finanstilsynet i sådanne tilfælde kunne gribe ind over for ikke-finansielle modervirksomheder. Det forventes ikke, at der er andre situationer, hvor Finanstilsynet vil sætte ind over for virksomheder, der ikke omfattes af lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. Finanstilsynets beslutning om at iværksætte tiltag over for en koncern vil dog indirekte kunne få konsekvenser for koncernen som helhed, herunder ikke-finansielle virksomheder.

Lovforslagets § 173 giver Finanstilsynet beføjelser til at gribe ind over for et omfattet fondsmæglerselskab, der overtræder eller er i fare for at overtræde kravene fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven eller anden nærmere angiven europæisk lovgivning, der finder direkte anvendelse for fondsmæglerselskaber, med henblik på at sikre fondsmæglerselskabets levedygtighed fremadrettet.

Lovforslagets § 175 giver Finanstilsynet beføjelse til at påbyde et omfattet fondsmæglerselskab at indsætte en eller flere midlertidige administratorer, hvis den finansielle situation forværres betydeligt eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning, og det vurderes, at et påbud efter lovforslagets § 174 ikke er tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Det foreslås i *stk. 2*, at opfylder en modervirksomhed omfattet af *stk. 1* betingelserne for, at Finanstilsynet kan anvende et eller flere af de i §§ 173 eller 175 nævnte påbud, skal Finanstilsynet høre de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet og underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, inden modervirksomheden meddeles et påbud efter §§ 173 eller 175.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet, når betingelserne for at anvende en eller flere tiltag i lovforslagets §§ 173 eller 175 i relation til en modervirksomhed omfattet af *stk. 1* er opfyldt, skal høre de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet for den pågældende koncern, inden Finanstilsynet træffer tiltag efter lovforslagets §§ 173 eller 175. Finanstilsynet skal på samme tidspunkt underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed herom.

Efter underretning af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og høring af de relevante myndigheder skal Finanstilsynet vurdere, om der skal træffes tiltag, jf. lovforslagets §§ 173 og 175, over for modervirksomheden. Ved vurderingen heraf skal Finanstilsynet tage de påtænkte tiltags konsekvenser for koncernen, herunder koncernens virksomheder i andre medlemslande, i betragtning. Finanstilsynet skal ligeledes tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i høringen, samt beslutningens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemslande. Finanstilsynet underretter de øvrige myndigheder i tilsynskollegiet og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om sin beslutning.

Det foreslås i *stk. 3*, at modtager Finanstilsynet som konsoliderende myndighed efter *stk. 1* en høring omfattet af § 130, skal Finanstilsynet give sin vurdering af det påtænkte påbuds indvirkning på koncernen inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet, hvor Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed fra en kompetent myndighed for et datterselskab modtager underretning om, at datterselskabet opfylder betingelserne for anvendelse af lovforslagets §§ 173 eller 175, skal udarbejde en vurdering. Vurderingen skal indeholde de sandsynlige konsekvenser, som den kompetente tilsynsmyndigheds påtænkte foranstaltning over for datterselskabet vil have for koncernen som helhed eller for virksomheder i koncernen i andre medlemslande. Finanstilsynet skal udarbejde vurderingen inden for tre arbejdsdage fra modtagelsen og underrette den kompetente myndighed om vurderingen.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at ønsker mere end én kompetent myndighed i tilsynskollegiet at meddele et eller flere påbud efter §§ 173 eller 175 til en koncern, som er omfattet af stk. 1, vurderer Finanstilsynet i samarbejde med de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet, om det er mest hensigtsmæssigt at udpege den samme midlertidige administrator, jf. § 175, for alle berørte virksomheder eller at koordinere anvendelsen af et eller flere påbud efter § 173 på mere end én virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at i de situationer, hvor mere end én kompetent myndighed i tilsynskollegiet ønsker at iværksætte tiltag som foreslået i lovforslagets §§ 173 eller 175 over for en dattervirksomhed, og hvor Finanstilsynet er konsoliderende tilsynsmyndighed for koncernen, skal Finanstilsynet i samarbejde med de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet vurdere hensigtsmæssigheden af de påtænkte tiltag for koncernen.

Finanstilsynet skal ved vurderingen bl.a. tage stilling til, om det ud fra en samlet vurdering vil være hensigtsmæssigt at udpege den samme midlertidige administrator for alle de berørte virksomheder i koncernen, hvis flere kompetente myndigheder påtænker at benytte denne beføjelse, eller om det er mere hensigtsmæssigt at koordinere anvendelsen af tiltag efter lovforslagets § 173 på mere end én virksomhed.

Formålet med vurderingen skal være at fremme løsninger, der genopretter den berørte virksomheds finansielle stilling. I forbindelse med denne vurdering kan det være relevant, om der er valgt en koncernspecifik eller en selskabsspecifik afviklingsstrategi. Beslutningen skal tage hensyn til potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemslande. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed kan efter anmodning fra en kompetent myndighed bistå myndighederne med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet skal tilstræbe at nå en fælles beslutning senest fem arbejdsdage efter høring efter stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i samarbejde med de øvrige kompetente myndigheder skal tilstræbe at opnå en fælles beslutning om, hvorvidt der skal ske tidlig indgriben, og i givet fald hvilke tiltag der skal anvendes, samt hvor i koncernen disse skal igangsættes. Finanstilsynet og de øvrige relevante kompetente myndigheder har fem dage til at udarbejde denne fælles beslutning, der skal begrundes.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet som konsoliderende myndighed skal underrette modervirksomheden om beslutningen.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at foreligger der ikke senest fem arbejdsdage efter høringen efter *stk. 2* en fælles beslutning, jf. *stk. 4*, træffer Finanstilsynet beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 173 eller 175, over for modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at i tilfælde, hvor tilsynskollegiet ikke kan træffe en fælles beslutning inden for fem dage, kan Finanstilsynet selv træffe beslutning om anvendelse af et eller flere tiltag over for modervirksomheden.

Beslutningen skal være begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige relevante kompetente myndigheder har givet udtryk for i den i *stk. 4* nævnte periode, samt til afgørelsens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemslande.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at Finanstilsynet skal underrette modervirksomheden og de øvrige relevante kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om denne beslutning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal underrette såvel modervirksomheden som de øvrige relevante kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om denne beslutning.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at Finanstilsynet skal udskyde beslutningen og beslutninger efter *1. pkt.* og beslutninger efter *stk. 4*, hvis en af de kompetente myndigheder i tilsynskollegiet har indbragt

sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal udskyde sin beslutning, såfremt en af de kompetente myndigheder i tilsynskollegiet har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed kan bistå de kompetente myndigheder, som agter at anvende et eller flere af tiltagene i lovforslagets § 173, stk. 2, nr. 1, med henblik på BRRDs bilag afsnit A, punkt 4), 10), 11) og 19) eller i lovforslagets § 173, stk. 2, nr. 5 eller 7. Er sagen indbragt for EBA skal Finanstilsynet afvente den beslutning, som EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og træffe beslutning i overensstemmelse hermed.

Foreligger der ikke inden for tre dage en beslutning fra EBA, finder de enkelte beslutninger, der er truffet i overensstemmelse med stk. 2 og 5 eller lovforslagets § 130, stk. 2, anvendelse.

Til § 130

Den gældende § 177 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2, at reglerne om tidlig indgriben også finder anvendelse på koncerner, hvor det konsoliderede tilsyn ikke påhviler Finanstilsynet.

Bestemmelsen foreslås videreført for dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, som er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 18.

Videreførelsen for ovenstående dattervirksomheder indebærer redaktionelle og sproglige. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer ud over, at de omfattede dattervirksomheder ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investerings-service og -aktiviteter som følge af en ændring af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kredit-

institutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD) vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD). Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 30 i BRRD som nærmere angivet i de specielle bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1. 1. pkt.*, at i tilfælde, hvor en eller flere dattervirksomheder er fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter og er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, men hvor en anden myndighed inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er konsoliderende myndighed for den pågældende koncern, skal Finanstilsynet, når betingelserne for anvendelse af §§ 173 eller 175 er opfyldt i relation til en eller flere dattervirksomheder, høre den konsoliderende myndighed, inden Finanstilsynet meddeler dattervirksomheden et eller flere påbud efter §§ 173 eller 175.

Den foreslåede bestemmelse indebære, at Finanstilsynet vil skulle høre den konsoliderende myndighed, inden der foretages tidlig indgriben efter lovforslagets §§ 173 eller 175.

Finanstilsynet skal ved vurderingen af, om der skal ske tidlig indgriben, og i givet fald hvilken foranstaltning der skal finde anvendelse overfor dattervirksomheden, tage den konsoliderende tilsynsmyndigheds eventuelle fremsendte vurdering efter lovforslagets § 129, stk. 3, i betragtning, samt foranstaltningens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemslande.

Det foreslås i *stk. 1. 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter den konsoliderende myndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om beslutningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal underrette den konsoliderende myndighed og de øvrige kompetente myndigheder i tilsynskollegiet om beslutning om iværksættelse af tiltag efter lovforslagets §§ 173 eller 175 over for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, som Finanstilsynet er kompetent myndighed for.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at i en koncern, hvor det konsoliderede tilsyn ikke er hos Finanstilsynet, kan Finanstilsynet træffe beslutning om anvendelse af et eller flere påbud, jf. §§ 173 eller 175, over for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter og som er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, hvis en fælles beslutning som nævnt i § 129, stk. 4, 2. pkt., ikke foreligger inden for fristen i § 129, stk. 4, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse omfatter en situation som anført i lovforslagets § 129, stk. 4, men hvor Finanstilsynet ikke er konsoliderende myndighed. Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet selv kan træffe beslutning om tidlig indgriben efter lovforslagets §§ 173 eller 175 over for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, som Finanstilsynet er kompetent myndighed for, hvis der ikke foreligger en fælles beslutning som nævnt i lovforslagets § 129, stk. 4, senest fem arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor den konsoliderende myndighed har hørt de kompetente myndigheder i tilsynskollegiet.

Beslutningen skal tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende myndighed har givet udtryk for, samt de øvrige kompetente myndigheders synspunkter og forbehold i den i lovforslagets § 129, stk. 4, nævnte periode. Herudover skal Finanstilsynet tage hensyn til beslutningens potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i de berørte medlemslande.

Finanstilsynet eller en af de andre kompetente myndigheder i tilsynskollegiet kan anmode Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010 at bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter fondsmæglerselskabet om denne beslutning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal underrette fondsmæglerselskabet om beslutning om tidlig indgriben efter lovforslagets §§ 173 eller 175.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, hvis sagen er indbragt for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, og skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal udskyde sin beslutning, hvis en af de kompetente myndigheder i tilsynskollegiet, herunder Finanstilsynet selv, har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed kan bistå de kompetente myndigheder, som agter at anvende et eller flere tiltag i lovforslagets § 173, stk. 2, nr. 1, med henblik på BRRD's bilag, afsnit A, punkt 4, 10), 11) og 19) eller lovforslagets § 173, stk. 2, nr. 5 og 7, med at nå til enighed. Er sagen indbragt for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal Finanstilsynet afvente den beslutning, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed måtte træffe i henhold til artikel 19, stk. 3 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Finanstilsynet træffer herefter beslutning i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds beslutning. Foreligger der ikke en beslutning fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for tre dage, finder de enkelte beslutninger, der er truffet i overensstemmelse med lovforslagets § 129, stk. 2 og 5, eller den foreslåede stk. 2, anvendelse.

Til § 131

Den gældende § 179, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i finansielle virksomheder, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber, at udskille de finansielle virksomheder og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed.

Bestemmelsen foreslås videreført for modervirksomheder, der ejer kapitalandele i fondsmæglerselskaber, med de materielle ændringer, der følger af ændrede kapitalgrundlagskrav og konsolideringskrav som følge af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning

(EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD).

Den foreslåede § 131 fastsætter, hvornår Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutter i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Under hvilke nærmere omstændigheder en udskillelse efter det foreslåede *stk. 1* kan påbydes er oplyst i *stk. 1*, nr. 1-3.

Ved etablering af en koncernstruktur, hvori der indgår både finansielle og ikke-finansielle virksomhed, vil det være muligt at undgå, at modervirksomheden bliver omfattet af kapitalgrundlagskravet i lovforslagets § 126 og det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i IFR samt kravene til ledelsesmedlemmers egnethed, jf. lovforslagets § 75, *stk. 1*, nr. 3, 4 og 6. Dette er med til at sikre, at der kan føres et betryggende tilsyn med fondsmæglerselskaberne.

Med henblik på at undgå, at koncernstrukturen indrettes med dette formål, indeholder bestemmelsen beføjelse til Finanstilsynet til at påbyde, at fondsmæglerselskaberne udskilles i en delkoncern under en ny modervirksomhed med status som fondsmæglerholdingvirksomhed, jf. lovforslagets § 10, nr. 19. Herved opnås, at den nye modervirksomhed omfattes af kapitalgrundlagskravene, jf. lovforslagets § 126, og konsolideringskravet i artikel 7 i IFR samt kravene til ledelsesmedlemmers hæderlighed i lovforslagets § 75, *stk. 1*, nr. 3, 4 og 6.

Hvornår udskillelse af fondsmæglerselskaber i en delkoncern er påkrævet vil bero på en konkret vurdering af hvert enkelt tilfælde. I Finanstilsynets vurdering vil indgå, hvorvidt koncernen er strukture-

ret, så modervirksomheden ikke skal opfylde kapitalgrundlagskravene, om modervirksomhedens ledelse ikke opfylder kravene til hæderlighed eller koncernstrukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Finanstilsynet vil kunne påbyde en sådan udskillelse både ved etableringen af koncernstrukturen og senere.

Betingelserne for udskillelse oplistet i stk. 1, nr. 1-3, er ikke kumulative.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed, såfremt koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde kapitalgrundlagskravet i lovforslagets § 126 eller det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet bl.a. kan påbyde en udskillelse af fondsmæglerselskaber og finansieringsinstitutter i en delkoncern i tilfælde, hvor Finanstilsynet konkret vurderer, at koncernen er struktureret på en sådan måde, at modervirksomheden ikke skal opfylde kapitalgrundlagskravet i lovforslagets § 126 eller det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i IFR.

Et påbud efter bestemmelsen vil indebære, at ejerskabet til kapitalandelene i fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne skal overgå til en ny modervirksomhed, der skal have status som fondsmæglerholdingvirksomhed, jf. lovforslagets § 10, nr. 19. Herved bliver den nye modervirksomhed omfattet af de nævnte kapitalgrundlagskrav, som sikrer, at kapitalgrundlagskravene bliver de samme, uanset hvordan koncernen er struktureret, samt at modervirksomheden har et kapitalgrundlag, der kan være med til at absorbere tab.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne

terne i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed, såfremt et medlem af modervirksomhedens bestyrelse eller direktion omfattes af et af forholdene i lovforslagets § 75, stk. 1, nr. 3, 4 og 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet bl.a. kan påbyde en udskillelse af fondsmæglerselskaber og finansieringsinstitutter i en delkoncern i tilfælde, hvor modervirksomhedens enkelte ledelsesmedlemmer ikke opfylder hæderlighedskravene til ledelsesmedlemmerne i fondsmæglerholdingvirksomheders, herunder krav om, at det enkelte ledelsesmedlem ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning m.v., ikke må have indgivet begæring eller være under rekonstruktionsbehandling m.v. eller ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at ledelsesmedlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Et påbud efter bestemmelsen vil indebære, at ejerskabet til kapitalandelene i fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne skal overgå til en ny modervirksomhed, der skal have status som fondsmæglerholdingvirksomhed, jf. lovforslagets § 10, nr. 19. Herved bliver ledelsesmedlemmerne i den nye modervirksomhed omfattet af de nævnte hæderlighedskrav til ledelsesmedlemmer i fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet kan påbyde en modervirksomhed, der ejer kapitalandele i et eller flere fondsmæglerselskaber, at udskille fondsmæglerselskaberne og finansieringsinstitutterne i en delkoncern under en fondsmæglerholdingvirksomhed, såfremt strukturen i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet bl.a. kan påbyde en udskillelse af fondsmæglerselskaber og finansieringsinstitutter i en delkoncern i tilfælde, hvor koncernstrukturen efter en konkret vurdering i øvrigt vanskeliggør varetagelsen af Finanstilsynets opgaver, eksempelvis i tilfælde af en kompleks og/eller ugenomsigtig koncernstruktur spredt over flere lande i og uden for Den Europæiske Unionen.

Den gældende § 180, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan påbyde, at en finansiel holdingvirksomhed, herunder bl.a. en fondsmæglerholdingvirksomhed, eller en forsikringsholdingvirksomhed afhænder kapitalandele i en finansiel virksomhed, herunder bl.a. et fondsmæglerselskab.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerholdingvirksomheder med de materielle ændringer, der følger af ændrede kapitalgrundlagskrav og konsolideringskrav som følge af gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD).

Den foreslåede § 132 fastsætter, hvornår Finanstilsynet kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab.

Det foreslås i § 132, at Finanstilsynet kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab, hvis et af forholdene i nr. 1-3 indtræffer.

Den foreslåede bestemmelse indeholder beføjelse til Finanstilsynet til at påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab, der efter en konkret vurdering ikke opfylder kapitalgrundlagskravene, kravene til ledelsesmedlemmers egnethed og hæderlighed eller modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af fondsmæglerselskaberne, at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab med henblik på sikring af en forsvarlig ledelse og styring af fondsmæglerselskabet samt forsvarlige kapitalforhold for fondsmæglerkoncernen. Under hvilke nærmere omstændigheder en sådan udskillelse kan påbydes er oplistet i det foreslåede stk. 1, nr. 1-3. Der er tale om ikke kumulative omstændigheder.

Uanset et påbud fra Finanstilsynet om at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab og med henblik på at sikre formålet med påbuddet vil afhændelsen af kapitalandele skulle ske til fysiske eller juridiske personer, der opfylder hensynet til en fornuftig og forsvarlig forvaltning af fondsmæglerselskabet, jf. lovforslagets § 60.

Det foreslås i § 132, nr. 1, at Finanstilsynet kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab, hvis modervirksomheden ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i § 126 eller koncernen ikke opfylder det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet bl.a. kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvis modervirksomheden ikke opfylder kapitalgrundlagskravet i lovforslagets § 126 eller koncernen ikke opfylder det konsoliderede kapitalgrundlagskrav i artikel 7 i CRR, at afhænde sine kapitalandele i fondsmæglerselskaber. Afhændelsen vil skulle ske til en fysisk eller juridisk person, der opfylder kravene til ejere af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, jf. lovforslagets § 60, og under iagttagelse af kravet om Finanstilsynets forhåndsgodkendelse af kvalificerede andele, jf. lovforslagets § 59, stk.1.

Det foreslås i § 132, nr. 2, at Finanstilsynet kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab, hvis et medlem af fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse eller direktion ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller omfattes af et af forholdene i § 75, stk. 1, nr. 3, 4 og 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet bl.a. kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i fondsmæglerselskaber, hvis et medlem af fondsmæglerholdingvirksomhedens ledelse ikke har fyldestgørende erfaring til at udøve hvervet eller stillingen eller ikke opfylder hæderlighedskravene til fondsmæglerholdingvirksomheders ledelse, herunder krav om, at det enkelte ledelsesmedlem ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning m.v., ikke må have indgivet begæring eller være under rekonstruktionsbehandling m.v. eller ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at ledelsesmedlemmet ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås i § 132, nr. 3, at Finanstilsynet kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i et fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerholdingvirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet bl.a.t kan påbyde en fondsmæglerholdingvirksomhed at afhænde kapitalandele i fondsmæglerselskaber, hvis fondsmæglerholdingvirksomheden modvirker en forsvarlig og fornuftig forvaltning af fondsmæglerselskabet. Vurderingen svarer til vurderingen efter lovforslagets § 60, stk. 1, om Finanstilsynets vurdering efter lovforslagets § 59, stk. 1, hvorefter Finanstilsynet skal forhåndsgodkende fysiske eller juridiske personers erhvervelse af kvalificerede andele i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Til § 133

Den gældende § 175 f i lov om finansiel virksomhed fastlægger krav om mellemliggende modervirksomheder i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område i de tilfælde, hvor modervirksomheden er beliggende i et tredjeland, hvorefter en modervirksomhed beliggende i et tredjeland med væsentlig tilstedeværelse i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan kræves at etablere en mellemliggende modervirksomhed i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede § 133 omhandler krav om udpegning af en fælles mellemliggende modervirksomhed for fondsmæglerselskaber, som indgår i tredjelandskoncerner med aktiver for mindst 40 mia. euro i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Formålet med bestemmelsen er at forbedre myndighedernes afviklingsproces, så der alene er én indgangsvinkel i tilfælde af en afviklingssituation, der ofte er forbundet med tidspres. Det betyder, at institutter, hvis modervirksomhed er beliggende i et land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, sidestilles med, hvis modervirksomheden var beliggende inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab skal udpege en fælles mellemliggende modervirksomhed inden for Den Europæiske Union, hvis betingelserne oplyst i nr. 1-3 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vedrører alene fondsmæglerselskaber, der indgår i tredjelandskoncerner, hvilket indebærer en koncern, hvis modervirksomhed er beliggende i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Begrænsningen i lovforslagets § 32, hvormed fondsmæglerselskaber kun må have dattervirksomheder, der er fondsmæglerselskaber, skal iagttages.

Baggrunden for bestemmelsen er at forbedre afviklingsmyndighedernes muligheder for én indgangsvinkel i en afviklingsproces, som er relevant for investeringselskaber i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der indgår i et tredjelandskoncernforhold.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab skal udpege en fælles mellemliggende modervirksomhed inden for Den Europæiske Union, hvis koncernen har to eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse henviser til tredjelandskoncerner, der har to eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Hermed menes dattervirksomheder med pengeinstitut- eller fondsmæglerselskabstilladelse, herunder filialer af dattervirksomheder inden for et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Kreditinstitutter og investeringselskaber beliggende i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område er omfattet af bestemmelsen. Behovet for én fælles mellemliggende modervirksomhed vil ikke være til stede i de tilfælde, hvor en tredjelandskoncern alene har én dattervirksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, idet de kompetente afviklingsmyndigheder altid vil have en og samme indgangsvinkel.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et fondsmæglerselskab skal udpege en fælles mellemliggende modervirksomhed i et land inden for Den Europæiske Union, hvis koncernen har aktiver af en samlet værdi på 40 mia. euro eller mere i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en minimumsgrænse for, hvornår der kræves udpegning af en fælles mellemliggende modervirksomhed i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Minimumsgrænsen betyder, at der samlet skal være aktiver for 40 mia. euro inden for Den Europæiske Union, for at være omfattet af kravet. Aktivernes værdi opgøres samlet set for alle institutter og dets filialer, der indgår i koncernen og er beliggende i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Aktiverne opgøres på baggrund af den konsoliderede balance for alle institutter beliggende i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller, hvis der ikke er en konsolideret balance, på baggrund af hvert instituts balance. For filialer opgøres værdien af aktiver, der tilhører hver af tredjelandskoncernens filialer.

Med institutter forstås fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt investerings-selskaber og kreditinstitutter.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at fondsmæglerselskabet udpeger to mellemliggende modervirksomheder inden for Den Europæiske Union, hvis betingelserne oplyst i nr. 1-2 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan undtage fra kravet om én fælles mellemliggende modervirksomhed i Den Europæiske Union, hvis betingelserne i nr. 1-2 er opfyldt. Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynet kan tillade etablering af to mellemliggende modervirksomheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at fondsmæglerselskabet udpeger to mellemliggende modervirksomheder inden for Den Europæiske Union, hvis modervirksomheden for koncernen omtalt i *stk. 1, nr. 1*, er pålagt adskillelse af aktiviteter i det land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, hvor modervirksomheden er beliggende.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet tillader, at fondsmæglerselskaberne har to mellemliggende modervirksomheder i Den Europæiske Union, hvis det konstateres, at etableringen af en fælles modervirksomhed vil være uforenelig med et obligatorisk krav om adskillelse af aktiviteter, eller er pålagt af tilsynsmyndigheden i hjemlandet, hvor det øverste modervirksomheden i tredjelandskoncernen har sit hovedkontor.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet kan give tilladelse til, at fondsmæglerselskabet udpeger to mellemliggende modervirksomheder inden for Den Europæiske Union, hvis den kompetente afviklingsmyndighed for den mellemliggende modervirksomhed har vurderet, at afviklingen vil være mere effektiv med to mellemliggende modervirksomheder i Den Europæiske Union.

Den foreslåede bestemmelse gør det muligt for Finanstilsynet at tillade to mellemliggende modervirksomheder i Den Europæiske Union, hvis én fælles mellemliggende modervirksomhed vil gøre afviklingen mindre effektiv end i de tilfælde, hvor der er to fælles mellemliggende modervirksomheder. Vurderingen af, hvorvidt det vil være tilfældet afgøres af afviklingsmyndigheden for den mellemliggende modervirksomhed i Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 3*, at en mellemliggende modervirksomhed skal have tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut eller være et godkendt finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, jf. dog *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse stiller krav om, at den fælles mellemliggende modervirksomhed skal have tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut i henhold til artikel 8 i CRD IV, være et godkendt finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab. Med tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut forstås også kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 8 i CRD IV. Både et finansielt holdingselskab og et blandet finansielt holdingselskab skal være godkendt i henhold til artikel 21 a i CRD IV. Der foreslås dog en undtagelse til denne hovedregel i det foreslåede *stk. 4*.

Det foreslås i *stk. 4*, medfører, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, kan udpeges som mellemliggende modervirksomhed, hvis betingelserne oplyst i nr. 1-2 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, i visse tilfælde kan udpeges som mellemliggende modervirksomhed.

Betingelsen om, at fondsmæglerselskabet eller investeringsselskabet har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, medfører, at det kun er fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD), der kan udpeges som mellemliggende modervirksomhed.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, kan udpeges som mellemliggende modervirksomhed, hvis ingen af de omfattede virksomheder har tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab eller investeringsselskab kan udpeges som mellemliggende modervirksomhed, hvis ingen af de omfattede virksomheder har tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut, herunder tilladelse som kreditinstitut, inden for et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Det vil sige, at hvis der hverken indgår pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, eller kreditinstitutter, beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i tredjelandskoncernen, kan den mellemliggende modervirksomhed være et fondsmæglerselskab eller investeringsselskab, og at det skal være omfattet af BRRD.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, kan udpeges som

mellemliggende modervirksomhed, hvis den mellemliggende modervirksomhed er udpeget efter stk. 2, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den mellemliggende modervirksomhed kan være et investeringsselskab, hvis det er udpeget efter det foreslåede stk. 2, nr. 1. Det vil sige, at i de tilfælde, hvor der udpeges to mellemliggende modervirksomheder, fordi udpegelse af én mellemliggende modervirksomhed vil være uforeneligt med et krav, der er obligatorisk i henhold til lovgivningen eller pålagt af tilsynsmyndighederne, om adskillelse af aktiviteter i det tredjeland, hvor koncernens øverste modervirksomhed har sit hovedkontor, kan det ene af de to mellemliggende modervirksomheder være et fondsmæglerselskab eller investeringsselskab.

Bestemmelsen gennemfører artikel 21 b i CRD, der er sat i kraft for fondsmæglerselskaber ved ændring af artikel 21 b i CRD, jf. artikel 62, nr. 9, i IFD.

Til § 134

Den gældende § 181 i lov om finansiel virksomhed giver i stk. 1 Finanstilsynet beføjelse til at fastsætte nærmere regler om koncerninterne transaktioner.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 134 fastsætter regler om koncerninterne transaktioner.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for koncerninterne transaktioner, der indgås mellem et fondsmæglerselskab og de i nr. 1-3 oplyste.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for koncerninterne transaktioner, der indgås mellem et fondsmæglerselskab og virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med fondsmæglerselskabet som dattervirksomheder, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse opremser relevante aftaleparter omfattet af et koncernbegreb, hvor fondsmæglerselskabet er direkte eller indirekte forbundet med dens dattervirksomheder, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder.

Alle former for koncerninterne transaktioner er omfattet af bestemmelsen, herunder alle engagementer, såsom lån og garantier, køb og salg af aktiver samt aftaler om administration eller porteføljemanagement etc.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for koncerninterne transaktioner, der indgås mellem et fondsmæglerselskab og virksomheder eller personer, der er forbundet med fondsmæglerselskabet gennem snævre forbindelser.

Snævre forbindelser er i lovforslagets § 10, nr. 16, defineret som a) direkte eller indirekte forbindelser af den i nr. 15 angivne art, b) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller c) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. litra a, med en virksomhed.

Alle former for koncerninterne transaktioner er omfattet af bestemmelsen, herunder alle engagementer, såsom lån og garantier, køb og salg af aktiver samt aftaler om administration eller porteføljemanagement etc.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for koncerninterne transaktioner, der indgås mellem et fondsmæglerselskab og virksomheder, der ikke er omfattet af nr. 1 og 2, hvor personerne i virksomhedernes ledelse for flertallets vedkommende er de samme, eller hvor virksomhederne er underlagt en fælles ledelse i medfør af en aftale eller vedtægtsbestemmelser herom.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for, hvilke krav der skal stilles til fastsættelsen af vilkårene for koncerninterne transaktioner, hvor den ene part er et fondsmæglerselskab, og hvor den anden part er en af de i nr. 1-3 angivne parter.

Alle former for koncerninterne transaktioner er omfattet af bestemmelsen, herunder alle engagementer, såsom lån og garantier, køb og salg af aktiver samt aftaler om administration, samt aftaler om ydelse af investeringsservice m.v.

Der er i medfør af den gældende § 181, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed udstedt bekendtgørelse nr. 904 af 1. september 2004 om koncerninterne transaktioner med senere ændringer. Det forventes, at de nye fastsatte regler vil svare til den gældende bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner, som implementerer en række bestemmelser fra EP og rådets direktiv 2009/138/EF samt EP og rådets direktiv 2002/97/EF artikel 8.

Af bekendtgørelsen fremgår det, at koncerninterne transaktioner skal foretages til markedsværdi, og forefindes der ikke et egentligt marked, skal der i stedet anvendes et begrundet skøn. I de omfang de koncerninterne transaktioner vedrører fælles koncernopgaver, administration eller fælles funktioner i øvrigt, kan omkostningsdækkende basis anvendes. Bestemmelserne har til formål at sikre, at der ikke overføres midler mellem koncernselskaber på bekostning af kunder og investorer.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at koncerninterne transaktioner foretaget i strid med de regler, der er fastsat i medfør af stk. 1 skal ophæves, således at ydelserne om muligt tilbageleveres, herunder at eventuel sikkerhedsstillelse ophører.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en ulovlig transaktion skal ophæves, og ydelserne tilbageleveres med forbehold for tredjemands eventuelle bedre stiftede rettigheder eller anden umulighed. Er der således eksempelvis tale om en aftale om salg af et aktiv i strid med de i stk. 1 fastsatte regler, og bliver aktivet, af fondsmæglerselskabets medkontrahent, derefter videresolgt til en tredjemand i begrundet god tro, kan tilbagelevering ikke finde sted.

Da der er tale om tilbagelevering, vil alene transaktioner vedrørende ydelser, der rent faktisk kan tilbageleveres, skulle ophæves i medfør af bestemmelsen. Er der indgået en aftale i strid med de i stk. 1 fastsatte regler, eksempelvis om en arbejdsydelse, kan denne ikke tilbageleveres. Kan ydelserne ikke tilbageleveres, vil fondsmæglerselskabet eventuelt kunne få et økonomisk tab erstattet efter almindelige erstatningsregler.

Består ydelsen i, at fondsmæglerselskabet skal stille sikkerhed, skal en sådan sikkerhedsstillelse ophøre, medmindre sikkerhedsstillelsen er afgivet over for en medkontrahent i god tro. Ophævelse af en koncernintern transaktion vil også skulle finde sted i tilfælde, hvor fondsmæglerselskabets medkontrahent ikke har vilje eller evne til at udligne forskellen mellem markedsvilkår og den koncerninterne transaktions vilkår. Som eksempel kan nævnes fondsmæglerselskabets salg af en fast ejendom til et koncernforbundet selskab til en pris, der ligger under markedsværdien.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at udbetalinger fra fondsmæglerselskabet, der er foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med regler fastsat i medfør af stk. 1, skal tilbageføres tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i renteloven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet skal tilbageføre udbetalinger foretaget i forbindelse med koncerninterne transaktioner i strid med de regler, der er fastsat i medfør af stk. 1.

Bestemmelsen er baseret på princippet i selskabslovens § 215 om tilbagebetaling af økonomisk bistand i strid med selskabslovens §§ 206 og 200 (ulovlige aktionærlån).

Udgangspunktet for Finanstilsynets vurdering af, hvorvidt en transaktion er indgået i strid med de regler, der er fastsat i medfør af stk. 1, vil være den eksterne revisions oplysninger i protokollatet vedrørende årsregnskabet, jf. § 13, nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Til § 135

Den gældende § 182 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 krav om tilladelse fra Finanstilsynet for at indgå koncerninterne eksponeringer bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 135 fastsætter regler om koncerninterne eksponeringer.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab ikke uden tilladelse fra Finanstilsynet må have eksponeringer mod andre virksomheder inden for samme koncern bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder, jf. dog 136-140.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab skal ansøge om Finanstilsynets tilladelse til at have koncerninterne eksponeringer bortset fra eksponeringer mod dattervirksomheder. Det er fondsmæglerselskaber, der har en eksponering mod en koncernvirksomhed, der skal ansøge om Finanstilsynets tilladelse til eksponeringen samt sikre overholdelse af Finanstilsynets givne tilladelse. Eksponering skal forstås i overensstemmelse med lovforslagets § 10, nr. 48.

Kravet om Finanstilsynets tilladelse til koncerninterne engagementer har baggrund i det forhold, at der opstår nye risici for et fondsmæglerselskab, som indgår som dattervirksomhed i en koncern, i tillæg til de risici, der allerede er ved at drive fondsmæglervirksomhed.

Som et eksempel på en sådan særlig koncernrisiko kan nævnes det forhold, at et fondsmæglerselskab som dattervirksomhed ikke har den tilstrækkelige ledelsesmæssige selvstændighed således, at der er en potentiel risiko for, at der indgås engagementer med en anden virksomhed inden for koncernen, som fondsmæglerselskabet ikke ville have indgået ud fra en sædvanlig erhvervmæssig varetagelse af egne interesser.

Et andet eksempel er den risiko, som består i, at problemer i en virksomhed i en koncern kan brede sig til en anden koncernvirksomhed, selvom der som udgangspunkt ikke er problemer i sidstnævnte. Dette kan komme til udtryk ved, at kunderne reagerer på problemer i en koncernvirksomhed ved at trække sig ud af kundeforhold i andre koncernvirksomheder, eksempelvis koncernens fondsmæglerselskab. Desto mere virksomhederne er økonomisk afhængige af hinanden, desto større er smittefaren.

Med bestemmelsen gives Finanstilsynet beføjelse til at begrænse den samlede størrelse af det enkelte fondsmæglerselskabs koncerninterne eksponering for derved at begrænse virkningen af de nævnte koncernrisici med risiko for fondsmæglerselskabets investorer og kunder.

Det forventes, at beføjelsen vil blive anvendt i tråd med den praksis, der er anlagt efter den gældende § 182 i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet på baggrund af fastlagte principper og en individuel tilsynsmæssig vurdering af det enkelte fondsmæglerselskab begrænser fondsmæglerselskabets koncerninterne eksponeringer.

Med bestemmelsen er det slået fast, at kravet om Finanstilsynets tilladelse til koncerninterne eksponeringer ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskabets dattervirksomheder. Bestemmelsen har baggrund i, at de hensyn, der ligger bag tilladelseskrav, ikke er til stede i relation til dattervirksomheder, idet fondsmæglerselskabet har kontrollen over dattervirksomheder.

Endvidere er det med bestemmelsen slået fast, at lovforslagets §§ 136-140 finder anvendelse for så vidt angår koncerninterne eksponeringer opstået som følge af støtte ydet i henhold til aftale om finansiel støtte.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab ikke må have en eksponering mod virksomheder eller personer, som direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet, eller som er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer et forbud mod eksponeringer i tilfælde, hvor der ikke er koncernforbindelse, men hvor virksomheder eller personer alligevel direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på fondsmæglerselskabet, eller er domineret af virksomheder eller personer med en sådan indflydelse,

Ved vurderingen skal der ses på, om der foreligger afgørende indflydelse eller dominans. Er aktionæren en virksomhed, vil en sådan indflydelse sjældent forekomme, uden at der samtidig statuere koncernforbindelse mellem virksomheden og fondsmæglerselskabet, hvilket vil bringe forholdet ind under det foreslåede *stk. 1*. Det vil bero på en konkret, samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder, om et forhold er omfattet af forbuddet. Det blot at være aktionær i et fondsmæglerselskab eller som person at deltage i ledelsen af fondsmæglerselskabet vil ikke i sig selv bringe forholdet ind under det foreslåede *stk. 2*. Der kan dog være tilfælde, hvor en aktionærs eller virksomheds besiddelse er så betydelig, at personen eller virksomheden har afgørende indflydelse uden de har aktiemajoritet

eller flertallet af stemmer. Det kan eksempelvis være i en situation, hvor en sådan aktionær har den største aktiebesiddelse sammenlignet med de øvrige aktionærer.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan dispensere fra *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en dispensationsadgang, der tænkes udnyttet i situationer, hvor der er en sædvanlig og erhvervsmæssig begrundelse for engagementet med aktionær- eller personkredsen omfattet af *stk. 2*. I overensstemmelse med gældende praksis efter § 182 i lov om finansiel virksomhed vil det skulle indgå i vurderingen, om personen eller virksomheden kan misbruge sin indflydelse på fondsmæglerselskabet til at opnå engagementer, som kan give anledning til særlig betænkelighed. Vurderingen vil bl.a. inddrage de samme elementer som benyttes i definitionen på bestemmende indflydelse i lovforslagets § 12.

Til § 136

Den gældende § 182 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 1-9* krav om tilladelse fra Finanstilsynet for at indgå aftale om koncernintern finansiel støtte, når Finanstilsynet er konsoliderede tilsynsmyndighed.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 18, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab.

Videreførelsen for ovenstående virksomheder indebærer redaktionelle og sproglige. Der er ikke tilset materielle ændringer ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmægler-selskaber I, jf. § 5, *stk. 1*, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investerings-service og -aktiviteter som følge af en ændring af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kredit-institutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD) vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)

2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD). Som konsekvens videreføres bestemmelsen også for fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingvirksomheder med mindst ét datterselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 19 og 20 i BRRD som nærmere angivet i de specielle bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant datterfondsmæglerselskab, der indgår i koncern med andre sådanne fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder samt pengeinstitutter, realkreditinstitutter, finansieringsinstitutter og finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingselskaber i henhold til lov om finansiell virksomhed med mindst én dattervirksomhed, der er pengeinstitut, realkreditinstitut eller finansieringsinstitut, kan med Finanstilsynets tilladelse indgå aftale om koncernintern finansiell støtte med en eller flere af disse koncernvirksomheder for det tilfælde, at en af disse koncernvirksomheder efterfølgende kommer i en situation, hvor betingelserne for tidlig indgriben i kapitel 18 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vedrører situationen, hvor Finanstilsynet har det konsoliderede tilsyn, og indebærer, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben, og fondsmæglerholdingvirksomheder samt blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant datterfondsmæglerselskab kan indgå aftale om koncernintern finansiell støtte efter Finanstilsynets forudgående tilladelse. Det er et krav for Finanstilsynets tilladelse til aftalen, at den koncerninterne finansiell støtte skal bruges, hvis en eller flere af parterne i aftalen efter aftaleindgåelsen opfylder betingelserne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 18.

Aftalen om koncernintern finansiel støtte må, jf. artikel 19, stk. 8, i BRRD kun indgås, hvis ingen af aftaleparterne på tidspunktet for indgåelsen efter deres respektive kompetente myndigheders vurdering opfylder betingelserne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 18.

Aftalen kan indgås med de omfattede virksomheder, uanset om disse har hjemsted i Danmark, i et land inden for Den Europæiske Union, i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller tredjelande.

Aftalen kan 1) omfatte et eller flere af koncernens dattervirksomheder, og aftalen kan indeholde bestemmelser om finansiel støtte fra modervirksomheden til dattervirksomhederne, fra dattervirksomheden til modervirksomheden, mellem modervirksomhedens dattervirksomheder, der er part i aftalen, eller en kombination af disse koncernenheder og 2) indeholde bestemmelser om koncernintern finansiel støtte i form af lån, garantistillelse, aktiver, der stilles til rådighed som sikkerhed, eller en kombination af disse former for koncernintern finansiel støtte i forbindelse med en eller flere transaktioner mellem den støttemodtagende virksomhed og tredjemand, jf. artikel 19, stk. 5, i BRRD. Aftalen kan endvidere indeholde et tilsagn om koncernintern finansiel støtte fra den støttemodtagende virksomhed til den støtteydende virksomhed, hvis den støtteydende virksomhed på et senere tidspunkt måtte få behov for støtte, jf. artikel 19, stk. 6, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at en aftale om koncernintern finansiel støtte skal være forenelig med betingelserne i § 138.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er et krav for Finanstilsynets tilladelse til aftalen, at den koncerninterne finansielle støtte skal bruges, hvis en eller flere af parterne i aftalen efter aftaleindgåelsen opfylder betingelserne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 18.

For aftaler, hvor betingelserne for tidlig indgriben ikke er opfyldt, finder lovforslagets § 135 fortsat anvendelse. Et fondsmæglerselskab skal således fortsat have en tilladelse, hvis denne som led i sin almindelige drift ønsker at have koncerninterne eksponeringer mod en modervirksomhed og modervirksomhedens eventuelle andre dattervirksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 19, stk. 1, 5 og 6 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at ved indgåelse af en aftale om koncernintern finansiel støtte, skal de virksomheder, som er parter i aftalen, handle i egen interesse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de omfattede virksomheder i koncernen alene må indgå aftaler om koncernintern finansiel støtte, når alle de virksomheder, som er parter i aftalen, handler i egen interesse, og således uafhængigt af øvriges interesse. Det vil sige, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben, og fondsmæglerholdingvirksomheder samt blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant datterfondsmæglerselskab, alene må indgå aftale om koncernintern finansiel støtte, hvis de handler i egen interesse, og således uafhængigt af øvriges interesse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at aftalen om koncernintern finansiel støtte skal opstille principper for beregning af det vederlag, der skal betales for transaktioner i henhold til aftalen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at aftaler om koncernintern finansiel støtte skal indeholde en række elementer for at leve op til kravene til sådanne aftaler, jf. artikel 19, stk. 7, i BRRD. Aftaleparterne skal bl.a. handle af egen fri vilje og i egen interesse ved indgåelsen af aftalen. Aftaleparterne kan tage hensyn til eventuelle direkte eller indirekte fordele for en aftalepart som følge af ydelsen af den finansielle støtte. Ved ydelse af koncernintern finansiel støtte skal den støtteydende virksomhed have fuld adgang til alle relevante oplysninger fra den støttemodtagende virksomhed. Det er op til den støtteydende virksomhed at vurdere, hvornår den har modtaget tilstrækkelige oplysninger til at kunne træffe en begrundet beslutning om at yde finansiel støtte.

Den støttemodtagende virksomhed skal betale et vederlag til den støtteydende virksomhed for erlæggelsen af den finansielle støtte. Vederlaget vil blive fastlagt på tidspunktet for ydelse af den finansielle støtte efter de principper, der fremgår herfor i aftalen om koncernintern finansiel støtte. Vederlaget kan fastsættes under hensyntagen til de oplysninger, som den støtteydende virksomhed er i besiddelse af, i kraft af at denne er en del af samme koncern, om den støttemodtagende virksomhed, og som markedet ikke har adgang til. Principperne for beregning af det vederlag, der skal betales for den finansielle støtte, kan fastlægges, uden at der er pligt til at tage hensyn til den forventede midlertidige indvirkning på markedspriserne som følge af koncerneksterne begivenheder.

Fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne om tidlig indgriben, og fondsmæglerholdingvirksomheder samt blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerdatterselskab, skal således ved indgåelse af en aftale om intern finansiel støtte iagttage ovenstående principper.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en ansøgning om tilladelse til at indgå en aftale om koncernintern finansiel støtte skal indsendes til Finanstilsynet af modervirksomheden i koncernen, når den øverste modervirksomhed inden for Den Europæiske Union er under konsolideret tilsyn af Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en koncerns modervirksomhed under Finanstilsynets konsoliderede tilsyn, skal modervirksomheden indsende ansøgningen om tilladelse til koncernintern finansiel støtte til Finanstilsynet.

Det vil sige, at fondsmæglerholdingvirksomheder, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant datterfondsmæglerselskab, der er modervirksomhed i en koncern, der er under Finanstilsynets konsoliderede tilsyn, skal indsende ansøgning om tilladelse til koncernintern finansiel støtte til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at en ansøgning om tilladelse skal indeholde udkast til den påtænkte aftale, oplysninger om, hvilke virksomheder der påtænker at deltage i aftalen, og andre oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om aftalen er forenelig med betingelserne i § 138.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgningen om tilladelse til at indgå koncerninterne aftaler om finansiel støtte skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i lovforslagets § 138 er opfyldt, herunder et udkast til den påtænkte aftale om koncernintern finansiel støtte, oplysninger om hvilke virksomheder i koncernen der ønsker at deltage i aftalen samt øvrige relevante oplysninger.

De almindelige forvaltningsretlige principper finder anvendelse på Finanstilsynets behandling af ansøgningen, herunder krav om behørig begrundelse ved helt eller delvist afslag til en virksomhed på en ansøgning om at indgå en aftale om koncernintern finansiel støtte, partshøring, klagevejledning m.v.

Bestemmelsen gennemfører artikel 20, stk. 1, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet straks fremsender den indsendte ansøgning om tilladelse til at indgå aftale om koncernintern finansiel støtte til de kompetente myndigheder for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, for at nå frem til en fælles beslutning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet er forpligtet til at videresende den modtagne ansøgning til øvrige involverede kompetente myndigheder. Dette skal ske straks ved modtagelsen af hensyn til hurtigst muligt at opnå en fælles beslutning om den påtænkte aftale om koncernintern finansiel støtte.

Bestemmelsen gennemfører artikel 20, stk. 2, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 meddeler tilladelse til den påtænkte aftale, hvis aftalen vurderes at være forenelig med betingelserne for at yde koncernintern finansiel støtte i § 138.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet giver tilladelse til den påtænkte aftale om koncernintern finansiel støtte, hvis aftalen vurderes at være i overensstemmelse med betingelserne i lovforslagets § 138, der gennemfører dele af artikel 23 i BRRD. Tilladelsen skal følge de procedurer, som er beskrevet i det foreslåede stk. 7 og 8, der gennemfører artikel 20, stk. 5 og 6, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet i overensstemmelse med procedurerne i stk. 7 og 8 kan forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale om koncernintern finansiel støtte, hvis aftalen anses for uforenelig med betingelserne for at yde koncernintern finansiel støtte i § 138.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet endvidere kan forbyde indgåelsen af den påtænkte aftale, hvis aftalen anses for uforenelig med betingelserne i lovforslagets § 138. Finanstilsynet skal følge procedurerne i det foreslåede stk. 7 og 8. Det gælder eksempelvis, hvis den virksomhed, som skal modtage støtten, er kommet i en situation, hvor den opfylder betingelserne for tidlig

indgriben, men hvor det ikke med rimelighed kan forventes, at den koncerninterne finansielle støtte afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den støttemodtagende virksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 20, stk. 4, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at Finanstilsynet efter modtagelse af en ansøgning efter stk. 3 sammen med de kompetente myndigheder for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, inden for fire måneder skal nå en fælles beslutning om ansøgningen.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at opnås en fælles beslutning, fremsender Finanstilsynet denne til den ansøgende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet senest fire måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning, der indeholder alle de nødvendige oplysninger, jf. det foreslåede stk. 3, skal nå frem til en fælles beslutning sammen med de i stk. 4, nævnte myndigheder, og at Finanstilsynet skal meddele denne beslutning til virksomheden.

Bestemmelsen gennemfører artikel 20, stk. 5, i BRRD, hvoraf det følger, at de kompetente myndigheder skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning, som tager hensyn til de potentielle konsekvenser, herunder finanspolitiske, af aftalens gennemførelse i alle medlemslande, hvor koncernen driver virksomhed, om bestemmelserne i den påtænkte aftale er forenelige med betingelserne for finansiell støtte, jf. lovforslagets § 138. Dette skal ske senest 4 måneder efter modtagelsen af ansøgningen hos den konsoliderende myndighed, i dette tilfælde Finanstilsynet. Den fælles beslutning skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede beslutning, som den konsoliderede tilsynsmyndighed sender til den ansøgende virksomhed.

En godkendt aftale om koncernintern finansiell støtte og eventuelle ændringer heraf som følge af en fælles beslutning skal sendes til afviklingsmyndighederne for hver af de relevante virksomheder, der deltager i aftalen, både i andre medlemslande og i tredjelande, jf. artikel 22 i BRRD. Det er de kompetente myndigheder, som fremsender aftalen til deres relevante afviklingsmyndighed. Baggrunden herfor er, at aftaler om ydelse af koncernintern finansiell støtte kan have indvirkning på koncernens eller virksomhedernes afviklingsplaner.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at hvis der ikke inden for tidsfristen på fire måneder foreligger en fælles beslutning, træffer Finanstilsynet beslutning om ansøgningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet selv træffe beslutning om godkendelse af en aftale om koncerninterne finansiel støtte, såfremt der ikke inden for fire måneder, jf. det foreslåede stk. 7, foreligger en fælles beslutning blandt de relevante kompetente myndigheder.

Det foreslås i *stk. 8, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter virksomheden og de relevante kompetente myndigheder om beslutningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal underrette fondsmæglerholdingvirksomheder, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerdatterselskab, der er modervirksomhed i en koncern, der er under Finanstilsynets konsoliderede tilsyn, og som har indsendt ansøgning om tilladelse til koncernintern finansiel støtte til Finanstilsynet, om beslutningen.

Finanstilsynet skal desuden underrette de kompetente myndigheder, der er omfattet af det foreslåede stk. 4.

Beslutningen, som skal være skriftlig, skal være begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som de øvrige kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af perioden på fire måneder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 20, stk. 6, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 9, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal udskyde beslutningen, hvis en af de kompetente myndigheder, for hver af de dattervirksomheder, der ønsker at deltage i aftalen, har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal udskyde sin beslutning, såfremt en af de i det foreslåede stk. 4 nævnte myndigheder har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Det foreslås i *stk. 9, 2. pkt.*, at Finanstilsynet herefter skal træffe beslutning i overensstemmelse med beslutningen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal afvente Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds beslutning i sagen og herefter skal træffe beslutning i overensstemmelse med denne. Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen i regi af forordning (EU) 1093/2010. Dermed anbringes sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i de tilfælde, at de relevante myndigheder ikke kan nå til overensstemmelse. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer den endelige beslutning.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer beslutning inden for en måned. Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 20, stk. 7, i BRRD.

Til § 137

Den gældende § 182 c i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at kapitalejere i virksomheder, der indgår aftale om koncernintern finansiel støtte, skal godkende aftalen herom.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, jf. lovforslagets kapitel 18, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte

investeringservice og -aktiviteter som følge af en ændring af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD) vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD). Som konsekvens videreføres bestemmelsen også for fondsmæglerholdvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 21 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1*, at har Finanstilsynet givet tilladelse efter § 136, stk. 1, til en aftale om koncernintern finansiell støtte, skal aftalen godkendes af kapitalejerne i hver af de virksomheder, der ønsker at deltage i aftalen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en aftale om koncernintern finansiell støtte, når Finanstilsynet og eventuelle øvrige relevante kompetente myndigheder har givet tilladelse hertil, skal godkendes af kapitalejerne i hver af de virksomheder, som ønsker at deltage i aftalen.

Der er tale om en forhåndsgodkendelse af aftalen, herunder af de principper, hvorefter virksomhedens bestyrelse kan vælge enten at anmode om eller at yde finansiell støtte. Godkendelsen kan finde sted på et møde, hvor generalforsamlingen er til stede. Aftalen gælder kun for de virksomheder, hvis kapitalejere har godkendt aftalen, og aftalen kan således ikke udnyttes, før kapitalejernes godkendelse er opnået. Dette medfører ikke, at Finanstilsynets godkendelse ved en faktisk udnyttelse af aftalen kan fraviges. En aftale om koncernintern finansiell støtte kan kun anvendes af virksomheden, hvis dens kapitalejere har tilladt bestyrelsen at beslutte, at virksomheden skal yde eller modtage støtte i henhold til aftalen. Aftalen om støtte skal være i overensstemmelse med de betingelser, der i øvrigt

er fastsat for aftaler om koncernintern finansiel støtte, og forudsat at godkendelsen fra kapitalejerne ikke er trukket tilbage.

Kapitalejerne i fondsmæglerholdingvirksomheder, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerdatterselskab, der er modervirksomhed i en koncern, der er under Finanstilsynets konsoliderede tilsyn, vil således skulle forhåndsgodkende en aftale om koncernintern finansiel støtte i overensstemmelse med ovenstående.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestyrelsen for hver af de virksomheder, der deltager i aftalen om koncernintern finansiel støtte, hvert år skal aflægge beretning for kapitalejerne om gennemførelsen af de afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen for hver af de virksomheder, som deltager i aftalen om koncernintern finansiel støtte, hvert år skal aflægge beretning for kapitalejerne om, hvordan aftalen fungerer og om eventuel gennemførelse af afgørelser, der er truffet i medfør af aftalen.

Beretningen kan aflægges i forbindelse med den ordinære generalforsamling.

Til § 138

Den gældende § 182 d i lov om finansiel virksomhed fastlægger, hvilke betingelser der skal være opfyldt, før støtte under en aftale rent faktisk må komme til udbetaling eller på anden måde bliver aktiveret.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglersekskaber, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, jf. det foreslåede kapitel 18, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglersekskab.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer ud over, at de omfattede fondsmæglersekskaber ændres fra fondsmæglersekskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglersekskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte

investeringservice og -aktiviteter som følge af en ændring af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD) vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD). Som konsekvens videreføres bestemmelsen også for fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét datterselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 19 og artikel 23 i BRRD som nærmere angivet i de specielle bemærkninger.

Den foreslåede § 138 fastsætter betingelserne for, hvornår en virksomhed kan yde koncernintern finansiel støtte i overensstemmelse med den indgåede aftale efter § 136, stk. 1, til en anden virksomhed, der opfylder betingelserne i kapitel 18 om tidlig indgriben.

Det foreslås i § 138, at en virksomhed må kun yde koncernintern finansiel støtte i overensstemmelse med den indgåede aftale efter § 136, stk. 1, til en anden virksomhed, der opfylder betingelserne i kapitel 18, og når betingelserne oplistet i nr. 1-9 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke betingelser der skal være opfyldt, før bestyrelsen i en støtteydende virksomhed med Finanstilsynets accept i henhold til den foreslåede § 139 kan beslutte at yde støtte til en eller flere af aftalens parter.

Bestemmelsen berører ikke koncerninterne finansielle ordninger, herunder finansieringsordninger og forvaltningen af centraliserede finansieringsordninger, hvis ingen af parterne i aftalen opfylder betin-

gelseerne i lovforslagets kapitel 18, jf. artikel 19, stk. 2, i BRRD. Hvis transaktionerne vedrører virksomheder, som ikke opfylder betingelserne for tidlig indgriben, kan transaktionen være omfattet af de foreslåede §§ 134 og 135.

Det fremgår videre af artikel 19, stk. 3, litra a, i BRRD, at en aftale om koncernintern finansiel støtte ikke er en forudsætning for, at der kan ydes koncernintern finansiel støtte til en virksomhed, som oplever finansielle problemer, hvis der er tale om en beslutning i et konkret tilfælde i overensstemmelse med koncernens politik, og hvis det ikke udgør en risiko for koncernen som helhed. Finanstilsynet vil konkret vurdere, om betingelserne for koncernintern finansiel støtte er opfyldt i en sådan situation, hvor en virksomhed påtænker at yde en sådan støtte. I det tilfælde finder lovforslagets § 139 tilsvarende anvendelse i forhold til sagsbehandlingstider m.v.

En aftale om koncernintern finansiel støtte er ikke en forudsætning for at drive virksomhed i et medlemsland, jf. artikel 19, stk. 3, litra b, ligesom det af BRRDs præambel 22 følger, at bestemmelserne om tilladelse til aftaler om koncernintern finansiel støtte ikke berører aftalemæssige eller vedtægtsmæssige ansvarsordninger mellem virksomheder, der beskytter de deltagende virksomheder gennem krydsgarantier og lignende ordninger.

Bestemmelsen indebærer således, at fondsmæglerholdingvirksomheder, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant datterfondsmæglersekskab, der har indgået aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, kun må yde koncernintern finansiel støtte i overensstemmelse med den indgåede aftale til en anden virksomhed, der opfylder betingelserne i kapitel 18 om tidlig indgriben, og når nr. 1-9 er opfyldt

Det foreslås i § 138, nr. 1, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at det med rimelighed kan forventes, at støtten afhjælper de væsentlige finansielle problemer i den støttemodtagende virksomhed.

Den støttemodtagende virksomhed skal dermed være i en situation, hvor den modtagende støtte er med til at afhjælpe et finansielt problem, som ikke vil gennemopstå i det øjeblik eller efter, at der ikke længere kan gøres brug af den finansielle.

Det foreslås i § 138, nr. 2, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at den koncerninterne finansielle støtte har til formål at bevare eller genoprette den finansielle stabilitet i koncernen som helhed eller i en af virksomhederne og er i den støtteydende virksomheds interesse.

Den finansielle støtte skal dermed være med til at fastholde den finansielle stabilitet for hele koncernen, hvilket betyder, at der gøres brug af den finansielle støtte i forhold til at sikre en velfungerende forretningsmodel for hele koncernen.

Det foreslås i § 138, nr. 3, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at den koncerninterne finansielle støtte ydes på markedsbaserede vilkår, herunder mod vederlag.

En aftale om koncernintern finansiel støtte skal således indeholde betingelser om eksempelvis vederlag, tilbagebetaling, og andre relevante betingelser i en aftale om koncern intern finansiel støtte i overensstemmelse med lovforslagets § 136. Støtten ydes således som udgangspunkt i overensstemmelse med den godkendte aftale.

Det foreslås i § 138, nr. 4, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at der er rimelig udsigt til, at vederlaget for den koncerninterne finansielle støtte bliver erlagt, herunder at lånet bliver tilbagebetalt af den støttemodtagende virksomhed, hvis støtten er ydet i form af et lån.

Dermed skal den finansielle støtte være med til at genoprette den økonomiske situation for den støttemodtagende virksomhed på en måde, hvorved virksomheden efterfølgende er rentabel på en sådan måde, at den kan leve op til sine forpligtigelser.

Det foreslås i § 138, nr. 5, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte ikke vil true likviditeten eller solvensen i den støtteydende virksomhed.

Dermed skal den støtteydende virksomhed sikre, at den har tilstrækkelig adgang til likviditet og kapitalmæssig dækning i forhold til at eksponerer sig yderligere ved at give finansiel støtte.

Det foreslås i § 138, nr. 6, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte ikke vil medføre en trussel mod den finansielle stabilitet, i særdeleshed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor den støtteydende virksomhed er hjemmehørende.

Den finansielle støtte må dermed ikke gives, hvis den støtteydende virksomhed har forpligtigelser over for andre virksomheder i det finansielle system i en sådan grad, at disse forpligtigelser med den finansielle støtte med større sandsynlighed ikke kan imødekommes.

Det foreslås i § 138, nr. 7, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at den støtteydende virksomhed opfylder kapitalgrundlags- og likviditetskravene på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte, og ydelsen af støtten ikke medfører, at kravene ikke længere overholdes, medmindre Finanstilsynet eller den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse hertil.

For fondsmæglerholdingvirksomheder, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben i kapitel 18, vil det sige kapitalgrundlags- og likviditetskravene i lovforslagets §§ 118-122 samt artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (IFR). For fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder vil det sige kapitalgrundlagskravene i lovforslagets § 126 samt artikel 7 og 8 i IFR.

Det foreslås i § 138, nr. 8, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at den støtteydende virksomhed på tidspunktet for ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte opfylder kravene til store eksponeringer fastsat i 4. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber eller 4. del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, afhængig af hvilken af de to reguleringer den støtteydende virksomhed er omfattet af, medmindre den kompetente myndighed i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er ansvarlig for tilsynet med den støtteydende virksomhed, har givet særskilt tilladelse til den manglende opfyldelse.

Det foreslås i § 138, nr. 9, at ydelse af koncernintern finansiel støtte er betinget af, at ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte ikke ændrer mulighederne for afvikling af den støtteydende virksomhed.

Der er tale om kumulative betingelser, som alle skal være opfyldt for, at der kan ydes støtte i henhold til den pågældende aftale om koncernintern finansiel støtte. Der er ikke mulighed for at dispensere fra en eller flere af betingelserne.

Betingelserne gælder ikke alene ved ydelse af støtte, men finder også anvendelse ved meddelelse af tilladelsen til at indgå en påtænkt aftale om koncernintern finansiel støtte, jf. § 136, stk. 1, samt i den fortsatte drift, når der er meddelt tilladelse til en sådan aftale. Finanstilsynet kan således inddrage tilladelsen givet efter § 136, hvis aftalen ikke er iværksat, eller hvis betingelserne i stk. 2 ikke længere er opfyldt.

Bestemmelsen omfatter ikke koncerninterne finansielle ordninger, herunder finansieringsordninger og forvaltningen af centraliserede finansieringsordninger, hvis ingen af parterne i aftalen opfylder betingelserne i lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben. Hvis transaktionerne vedrører virksomheder, som ikke opfylder betingelserne for tidlig indgriben, kan transaktionen være omfattet af lovforslagets §§ 134 og 135.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har i medfør af artikel 23, stk. 2, i BRRD udarbejdet regelsætmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne i stk. 1, nr. 1, 3, 5 og 9, samt i medfør af artikel 23, stk. 3, i BRRD udarbejdet retningslinjer for at fremme konvergens i praksis med henblik på at præcisere betingelserne i stk. 1, nr. 2, 4, 6 og 8. Finanstilsynets praksis er i overensstemmelse med de af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udarbejdede dokumenter.

Til § 139

Den gældende § 182 e i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for bestyrelsernes beslutninger om at henholdsvis yde og modtage koncernintern finansiel støtte i henhold til en aftale herom samt underretning af relevante konsoliderende tilsynsmyndigheder m.fl. Bestemmelsen regulerer desuden Finanstilsynets forpligtelser.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne i kapitel 18 om tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter som følge af en ændring af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD) vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD). Som konsekvens videreføres bestemmelsen også for fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét datterselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 24 og 25 i BRRD som nærmere angivet i de specielle bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at bestyrelsen for en støtteydende virksomhed træffer beslutning om at yde koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen herom, hvis betingelserne i § 138 er opfyldt.

Dermed skal krav om tidlig indgriben være opfyldt og den finansielle støtte skal desuden opfylde sit formål om at genoprette den økonomiske situation for den støttemodtagende virksomhed, uden det går ud over den finansielle stabilitet i koncernen og inden for Den Europæiske Union.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at bestyrelsen for en støttemodtagende virksomhed træffer beslutning om at acceptere koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er bestyrelsen for den støtteydende virksomhed, som træffer beslutning om at yde koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen. Beslutningen om at anmode om og acceptere koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen træffes af bestyrelsen for den støttemodtagende virksomhed. De respektive beslutninger skal være begrundet, og formålet med den påtænkte finansielle støtte skal være anført. Navnlig skal det af beslutningen fremgå, hvordan ydelsen af den finansielle støtte opfylder betingelserne i lovforslagets § 138.

Det vil sige, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne i lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, der har indgået en aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, skal iagttage ovenstående krav afhængig af, om virksomheden måtte være støtteydende eller støttemodtagende

Bestemmelsen gennemfører artikel 24 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestyrelsen for en støtteydende virksomhed forud for ydelse af koncernintern finansiel støtte i henhold til en godkendt aftale herom, skal underrette de i nr. 1-4 oplyste.

Dermed skal Finanstilsynet, den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne er forskellig fra Finanstilsynet, den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed, hvis denne ikke er Finanstilsynet eller den konsoliderende tilsynsmyndighed og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed underrettes.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at bestyrelsen for en støtteydende virksomhed forud for ydelse af koncernintern finansiel støtte i henhold til en godkendt aftale herom, skal underrette Finanstilsynet.

Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed underretter Finanstilsynet i god tid forinden i overensstemmelse med aftalen om den finansielle støtte.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at bestyrelsen for en støtteydende virksomhed forud for ydelse af koncernintern finansiel støtte i henhold til en godkendt aftale herom, skal underrette den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis det ikke er Finanstilsynet.

Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed underretter den konsoliderende tilsynsmyndighed i god tid forinden i overensstemmelse med aftalen om den finansielle støtte, medmindre denne er Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at bestyrelsen for en støtteydende virksomhed forud for ydelse af koncernintern finansiel støtte i henhold til en godkendt aftale herom, skal underrette den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed, hvis denne ikke er omfattet af nr. 1 eller 2.

Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed underretter den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed i god tid forinden i overensstemmelse med aftalen om den finansielle støtte, medmindre denne er Finanstilsynet og/eller den konsoliderende tilsynsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at bestyrelsen for en støtteydende virksomhed forud for ydelse af koncernintern finansiel støtte i henhold til en godkendt aftale herom, skal underrette Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Bestyrelsen for den støtteydende virksomhed underretter Den Europæiske Tilsynsmyndighed i god tid forinden i overensstemmelse med aftalen om den finansielle støtte

Den foreslåede bestemmelse indebærer samlet set, at det er bestyrelsen for den støtteydende virksomhed, der er forpligtet til at underrette relevante tilsynsmyndigheder om en påtænkt koncernintern finansiel støtte i henhold til en godkendt aftale herom. Underretning skal ske forinden, den påtænkte støtte ydes.

Det vil sige, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne i lovforsalgets kapitel 18 om tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét

sådan fondsmæglerselskab, der har indgået en aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, skal give ovenstående underretninger i det tilfælde, hvor de er støtteydende virksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 1, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 3*, at underretningen skal indeholde bestyrelsens begrundede beslutning og detaljerede oplysninger om den påtænkte koncerninterne finansielle støtte, herunder en kopi af aftalen om koncernintern finansiel støtte.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen for den støtteydende virksomhed skal begrunde beslutning om en påtænkt ydelse af koncernintern finansiel støtte i henhold til en godkendt aftale herom. Begrundelsen skal indeholde detaljerede oplysninger om den påtænkte støtte.

Det vil sige, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne i kapitel 18 om tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, der har indgået en aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, skal iagttage ovenstående krav i det tilfælde, hvor de er støtteydende virksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 1, sidste punktum, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet fra tidspunktet for modtagelsen af underretningen og modtagelsen af de påkrævede oplysninger har fem arbejdsdage til at forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte, hvis Finanstilsynet vurderer, at betingelserne i § 138 ikke er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet har fem arbejdsdage til at vurdere, om betingelserne for den påtænkte koncerninterne finansielle støtte opfylder betingelserne herfor samt til at meddele sin afgørelse. En afgørelse om at forbyde eller begrænse koncernintern finansiel støtte skal begrundes.

Bestemmelsen regulerer det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager underretning fra et fondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og

blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, der har indgået en aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, og som påtænker at yde støtte i henhold til aftalen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 2, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynets afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte omgående skal meddeles til de nr. 1-3 oplyste.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at Finanstilsynets afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte omgående skal meddeles til den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis det ikke er Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 2*, at Finanstilsynets afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte omgående skal meddeles til den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 3*, at Finanstilsynets afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte omgående skal meddeles til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at er Finanstilsynet den konsoliderende tilsynsmyndighed for den støttemodtagende virksomhed, underretter Finanstilsynet omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og afviklingskollegiet om en afgørelse om at acceptere, forbyde eller begrænse den koncerninterne finansielle støtte.

Er Finanstilsynet kompetent myndighed for den støttemodtagende virksomhed eller konsoliderende myndighed for koncernen, kan Finanstilsynet indbringe en afgørelse om at begrænse eller forbyde støtte fra den støtteydende virksomheds kompetente myndighed for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Finanstilsynet kan indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Bestemmelsen regulerer det tilfælde, hvor Finanstilsynet skal træffe afgørelse over for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, der har indgået en aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, og som påtænker at yde støtte i henhold til aftalen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 3, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 6*, at forbyder eller begrænser Finanstilsynet ikke den koncerninterne finansielle støtte inden for fristen i *stk. 4*, kan der ydes koncernintern finansiel støtte i overensstemmelse med underretningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en påtænkt koncernintern finansiel støtte, Finanstilsynet er givet underretning om, kan ydes, såfremt Finanstilsynet ikke træffer afgørelse om at forbyde eller begrænse den inden for i *stk. 4* den fastsatte frist.

Bestemmelsen regulerer det tilfælde, hvor Finanstilsynet skal træffe afgørelse over for et fondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, der har indgået en aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, og som påtænker at yde støtte i henhold til aftalen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 5, i BRRD.

Det følger af artikel 25, stk. 7, i BRRD, at hvis Finanstilsynet begrænser eller forbyder koncernintern finansiel støtte, i tilfælde hvor koncerngenopretningsplanen henviser til koncernintern finansiel støtte, kan Finanstilsynet anmode den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne ikke er Finanstilsynet, om at iværksætte en ny vurdering af koncerngenopretningsplanen eller anmode den støttemodtagende virksomhed om at forelægge en revideret genopretningsplan.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at bestyrelsens beslutning om at yde koncernintern finansiel støtte skal sendes til myndigheder omfattet af *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at en bestyrelse for en virksomhed, der har indgået aftale om koncernintern finansiel støtte, og som har truffet beslutning om at yde koncernintern finansiel støtte i henhold til aftalen, skal underrette relevante tilsynsmyndigheder herom. Det vil sige Finanstilsynet, den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvis denne ikke er Finanstilsynet, den kompetente myndighed for den støttemodtagende virksomhed, hvis denne er en anden end Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, samt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Det vil sige, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne i lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, der har indgået en aftale om koncernintern finansiel støtte efter lovforslagets § 136, stk. 1, skal give ovenstående underretninger i det tilfælde, hvor de er støtteydende virksomhed.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter omgående de øvrige medlemmer af tilsynskollegiet og medlemmerne af afviklingskollegiet, hvis Finanstilsynet har det konsoliderede tilsyn med koncernen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ved modtagelse af en underretning om påtænkt koncernintern finansiel støtte i en koncern, som Finanstilsynet har det konsoliderende tilsyn med, skal underrette øvrige medlemmer af såvel tilsynskollegiet som medlemmerne af afviklingskollegiet om underretningen. Finanstilsynets underretning skal ske omgående - dvs. inden for kortest muligt tidsfrist.

Bestemmelsen regulerer det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager underretning fra et fondsmæglerselskab, der er omfattet af reglerne for tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, og som indgår i koncern, hvor Finanstilsynet har det konsoliderende tilsyn.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 6, sidste punktum, i BRRD.

Den gældende § 182 f i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 krav til offentliggørelse af visse oplysninger om aftaler om koncernintern finansiel støtte.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne i lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben, samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter som følge af en ændring af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD) vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (IFD). Som konsekvens videreføres bestemmelsen også for fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét datterselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 26 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1*, at en virksomhed, der er part i en aftale om koncernintern finansiel støtte omfattet af § 136, på sin hjemmeside skal offentliggøre en beskrivelse af aftalens almindelige betingelser samt navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de virksomheder, der er parter i aftalen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er både den støtteydende og den støttemodtagende virksomhed, som skal offentliggøre oplysningerne. Med offentliggørelsen skal såvel godkendte som udnyttede aftaler om koncernintern finansiel støtte beskrives.

Virksomhederne omfattet af aftalen skal kunne identificeres. For virksomheder registreret i Danmark betyder dette, at cvr-nummeret skal oplyses. For virksomheder registreret i udlandet skal tilsvarende identifikation offentliggøres - dvs. oplysninger, hvorved den pågældende virksomhed hurtigt kan identificeres via et tilgængeligt register.

Det vil sige, at fondsmæglerselskaber, der er omfattet af reglerne i kapitel 18 om tidlig indgriben samt fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med mindst ét sådant fondsmæglerselskab, skal offentliggøre de angivne oplysninger, som de er part i en aftale om koncernintern finansiel støtte omfattet af lovforslagets § 136.

Det foreslås i *stk. 2*, at offentliggørelse efter *stk. 1* skal ske mindst én gang om året samtidig med offentliggørelsen af årsrapporten. Offentliggørelse skal endvidere ske, hvis der sker væsentlige ændringer i aftalen om koncernintern finansiel støtte eller i virksomheden i løbet af året.

Den foreslåede bestemmelse indebærer krav om mindst årlig offentliggørelse samt ved væsentlige ændringer. Er der inden for dette år eksempelvis sker væsentlig ændringer, det vil sige ændringer i de dele af aftalen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 1*, i koncernvirksomhedens aftaler om finansiel støtte, herunder hvis der indgås nye aftaler, skal dette hurtigst muligt offentliggøres og beskrives. Væsentlige ændringer vedrører aftalevilkår, som knytter sig til selve betingelserne for den ydende støtte.

Til § 141

Den gældende § 183 i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, forpligtelse til at udarbejde en årsrapport samt kravene til indholdet af årsrapporten.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 141 fastsætter, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal udarbejde en årsrapport og kravene til årsrapportens indhold.

Bestemmelsen fastslår, hvilke elementer der som minimum skal være indeholdt i en årsrapport, jf. §§ 2, 18, 22, 78 og 102 i årsregnskabsloven. I modsætning til, hvad der kræves af virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D efter årsregnskabsloven, kræver bestemmelsen ikke, at årsrapporten skal indeholde en pengestrømsopgørelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1, i regnskabsdirektivet (2013/34/EU), der fastslår, hvilke elementer der som minimum skal være indeholdt i et årsregnskab. Kravet om koncernregnskab, ledelsesberetning, ledelsespåtegning og revisionspåtegning er også indeholdt i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder for hvert regnskabsår skal aflægge et årsregnskab, der består af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at årsregnskabet skal suppleres med de i nr. 1-4 oplyste oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at årsregnskabet skal suppleres med et årsregnskab for en koncern, der er ledet af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden (koncernregnskab).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at årsregnskabet skal suppleres med en ledelsesberetning for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og for en koncern, der er ledet af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at årsregnskabet skal suppleres med en ledelsespåtegning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at årsregnskabet skal suppleres med en revisionspåtegning.

Det foreslås i *stk. 2*, at årsregnskabet kan tilføjes eventuelle supplerende beretninger, jf. § 149.

Det foreslås i *stk. 3*, at fællesbetegnelsen for de i *stk. 1* og *stk. 2* omhandlede regnskaber, beretninger og påtegninger er »årsrapport«.

Til § 142

Den gældende § 183 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 2*, at årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne i kapitel 13 og regler fastsat i medfør af § 196, jf. dog *stk. 3-6*, der fastlægger reglerne for anvendelse af de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS).

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 142 fastsætter, at årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med reglerne lovforslagets kapitel 16.

Det foreslås i § 142, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal udarbejde en årsrapport i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af § 153.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal udarbejde en årsrapport i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og regler fastsat i medfør af lovforslagets § 153, jf. dog lovforslagets § 143 om anvendelsen af de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS)

Det er regnskabsaflæggeres ansvar at sikre, at såvel regler i lovforslagets kapitel 16 som regler udstedt i medfør heraf efterleves. Reglerne i loven er af mere generel og grundlæggende karakter og danner grundlaget for, at årsrapporten udviser et retvisende billede, at ansvaret for årsrapporten er fastlagt,

og at årsrapporten revideres. De mere detaljerede regler for årsrapportens indhold og form fastsættes i regler udstedt i medfør af lovforslagets § 153.

Til § 143

Den gældende § 183 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 3-6 anvendelsen af henholdsvis de internationaler regnskabsstandarder og regnskabsreglerne i lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør af loven.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger, herunder tilpasninger til formuleringen af § 137, stk. 4, i årsregnskabsloven. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (IAS-forordningen) fastsættes det i artikel 4, at virksomheder, der på balancetidspunktet har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, skal udarbejde deres koncernregnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS) som er godkendt af Den Europæiske Union.

I IAS-forordningens artikel 5 gives medlemsstaterne mulighed for at kræve eller tillade, at de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS) anvendes:

- 1) På årsregnskabet for de selskaber, der er omhandlet i artikel 4.
- 2) På årsregnskab og/eller koncernregnskab for andre selskaber end de i artikel 4 omhandlede

Den foreslåede § 143 indeholder i overensstemmelse med medlemsstatsmuligheden under nr. 2 de relevante regler.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke er forpligtet til at anvende de internationale regnskabsstandarder, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. (EF) 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, på deres koncernregnskab, kan vælge at anvende standarder på deres koncernregnskab.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, kan vælge at aflægge koncernregnskab efter de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS). Det er således ikke tilladt at anvende de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS) på årsregnskabet for hverken noterede eller ikke-noterede fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der er forpligtet til at anvende eller valgfrit anvender de standarder, der er nævnt i stk. 1, skal følge samtlige godkendte standarder.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at regulerer bestemmelser i dette kapitel eller i regler udstedt i medfør af § 153 samme forhold som standarderne, skal fondsmæglerselskaberne eller fondsmæglerholdingvirksomhederne anvende standarderne i stedet for bestemmelserne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder ikke kan vælge at følge en EU-godkendt international regnskabsstandard (IFRS) delvist eller vælge at følge de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder på nogle områder, men ikke på alle, ligesom virksomhederne heller ikke kan vælge til eller fra i de forskellige regelsæt med henblik på at anvende den kombination af regler, der passer virksomhederne bedst.

Det følger af IAS-forordningen, at virksomheder, som skal eller vælger at følge de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS), skal efterleve samtlige godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS).

Det følger modsætningsvist af bestemmelsen i stk. 2, at bestemmelser i de danske regnskabsregler, som regulerer andre forhold end forhold, der er reguleret i de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS), også skal efterleves i regnskaber, der følger de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS). Eksempelvis indeholder de EU-godkendte internationale standarder (IFRS) ikke regler om ledelsesberetning, supplerende beretninger, ledespåtegning, revisionspåtegning og oplysningskrav om virksomhedens samfundsansvar (CSR). Sådanne regler, der regulerer forhold, som ikke reguleres i de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS), skal derfor også

efterleves i regnskaber, der aflægges efter de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS).

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler, der er nødvendige for at anvende den forordning, der er nævnt i *stk. 1*, her i landet.

Den eksisterende bemyndigelse i § 183, *stk. 6*, lov om finansiel virksomhed er i dag udnyttet i bekendtgørelse nr. 1306 af 16. december 2008 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder for virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed (IFRS-bekendtgørelsen for finansielle virksomheder). Heraf er fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder også omfattet. Det er hensigten, at disse eller tilsvarende regler fortsat skal være gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder via bemyndigelsen i lovforslagets § 143, *stk. 3*.

Bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte bestemmelser om forhold, som ikke er reguleret i de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS), men gælder i henhold til danske regnskabsregler, herunder direktivbundne oplysningskrav, som ikke er fastsat i de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS).

Til § 144

Den gældende § 184 i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne for placering af ansvaret for aflæggelsen af årsrapport i finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelsen, som svarer til § 8 i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 144 fastsætter reglerne for placering af ansvaret for aflæggelsen af årsrapport i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 33 i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen og direktionen skal aflægge årsrapport for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse og direktion, som har ansvaret for aflæggelsen af årsregnskabet.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten lever op til de i nr. 1-3 oplistede betingelser.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at årsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at årsrapporten kan indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ikke er et solidarisk ansvar for den samlede ledelse bestående af bestyrelsen og direktionen, men at hvert enkelt ledelsesmedlem, det vil sige hvert direktionens- og bestyrelsesmedlem, har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivning, vedtægter og aftaler, at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide samt at rapporten indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen inden for de fastsatte frister. Det er muligt at delegerede opgaverne, men ansvaret kan ikke delegeres.

Til § 145

Den gældende § 185 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1-4 regler om de erklæringer, som medlemmer af bestyrelsen og direktionen for en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, eller en finansiel holdingvirksomhed, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed, skal give i tilknytning til deres underskrift af årsrapporten.

Bestemmelsen, som svarer til §§ 9-10 i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 145 fastsætter krav til de erklæringer, som medlemmer af bestyrelsen og direktionen for et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed skal give i tilknytning til deres underskrift af årsrapporten.

Bestemmelsen gennemfører artikel 33 i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften,

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at medlemmerne skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt de i nr. 1-3 oplyste krav er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen skal erklære, hvorvidt årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav og eventuelle krav i vedtægter eller aftale.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen skal erklære, hvorvidt årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab giver et retvisende billede af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen skal erklære, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som

fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Den foreslåede bestemmelse indebærer et ansvar for hvert enkelt bestyrelses- og direktionsmedlem for den ledelsespåtegning, der skal være indeholdt i fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapport, der svarer til gennemsigtighedsdirektivets (2004/109/EU) krav i artikel 4, stk. 2, litra c. Med sin underskrift påtager det enkelte bestyrelses- og direktionsmedlem sig ansvaret for, at årsrapporten er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav, og at såvel årsregnskabet som ledelsesberetningen er retvisende.

Bestemmelsen udmønter således kravene om sikring af ledelsesmedlemmernes ansvar for årsrapporten.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at underskrives årsrapporten digitalt, bortfalder kravet i stk. 1 om, at underskriften og underskriftens datering skal gives i tilknytning til ledelsespåtegningen.

I forhold til digital underskrift henvises til lovforslagets § 253, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at underskriverens navn dog skal fremgå tydeligt i tilknytning til ledelsespåtegningen.

Lovforslagets § 253, stk. 1 er en konsekvens af den fortsatte digitalisering i samfundet og tillader digital signatur.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er tilladt at underskrive årsrapporten digitalt. Hvis denne mulighed anvendes, skal underskriverens navn stadig fremgå i tilknytning til ledelsespåtegningen, men kravet om underskriftens tilknytning til ledelsespåtegningen finder ikke anvendelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis ledelsen har indføjet supplerende beretninger i årsrapporten, skal medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i ledelsespåtegningen erklære, hvorvidt beretningen giver en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at eventuelle supplerende beretninger i årsrapporten omfattes af kravene om sikring af ledelsesmedlemmernes ansvar for årsrapporten.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at et ledelsesmedlem ikke kan undlade at underskrive årsrapporten, selv om ledelsesmedlemmet er helt eller delvis uenig i årsrapporten eller har indvendinger mod, at den skal godkendes med det indhold, der er besluttet.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at ledelsesmedlemmet dog kan tilkendegive sine indvendinger med en konkret og fyldestgørende begrundelse i tilknytning til sin underskrift og ledespåtegningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for det enkelte bestyrelses- og direktionsmedlem til at underskrive årsrapporten, uanset om de er helt eller delvist uenige i indholdet. Forpligtelsen foreslås modsvaret af en ret for det enkelte bestyrelses- eller direktionsmedlem til at tilkendegive sine indvendinger. Hvis bestyrelses- eller direktionsmedlemmet ønsker at tilkendegive sine indvendinger, vil det skulle ske med en konkret og fyldestgørende begrundelse.

Til § 146

Den gældende § 186 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 regler for, at finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, årsregnskab og eventuelle koncernregnskab skal udvise et retvisende billede, mens ledelsesberetningen skal udvise en retvisende redegørelse.

Bestemmelsen, som svarer til § 11, stk. 1-3, i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 146 fastsætter, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsregnskab og eventuelle koncernregnskab skal udvise et retvisende billede, mens ledelsesberetningen skal udvise en retvisende redegørelse.

Bestemmelserne gennemfører artikel 4, stk. 1-4, i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab skal give et retvisende billede af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler.

Bestemmelsen indebærer krav om, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsregnskab og eventuelle koncernregnskab skal udvise et retvisende billede, mens ledelsesberetningen skal udvise en retvisende redegørelse.

Kravet om et retvisende billede skal være opfyldt for årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Disse dele skal samlet set give et retvisende billede. Kravet om et retvisende billede omfatter ikke ledelsesberetningen, der til gengæld skal leve op til kravet om en retvisende redegørelse.

Ledelsesberetningen må således ikke indeholde oplysninger, der er i strid med årsregnskabet eller koncernregnskabet. Herudover skal oplysningerne i ledelsesberetningen som hidtil leve op til lovens generelle kvalitetskrav, jf. lovforslagets §§ 147-148, herunder bl.a. kravene om pålidelighed og neutralitet. Ledelsesberetningen må ikke give et forkert billede af virksomheden, eksempelvis en ensidig positiv fremstilling.

Det foreslås i *stk. 2*, at er anvendelse af bestemmelserne i loven eller reglerne udstedt i medfør af § 153 ikke er tilstrækkelig til at give et retvisende billede som nævnt i stk. 1, skal der gives yderligere oplysninger i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse til i årsregnskabet henholdsvis koncernregnskabet at give supplerende oplysninger, såfremt anvendelse af lovens regler og regler udstedt i medfør af loven ikke er tilstrækkelige til at give et retvisende billede efter stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at vil anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel eller regler udstedt i medfør af § 153 i særlige tilfælde vil stride mod kravet i *stk. 1, 1. pkt.*, skal de fraviges, så dette krav opfyldes.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at en sådan fravigelse hvert år skal oplyses i noterne og her altid begrundes konkret og fyldestgørende med oplysning om, hvilken indvirkning, herunder så vidt muligt den beløbsmæssige indvirkning, fravigelsen har på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens henholdsvis koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultatet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kravet om et retvisende billede skal være opfyldt for årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Disse dele skal samlet set give et retvisende billede. Kravet om et retvisende billede omfatter ikke ledelsesberetningen, der til gengæld skal leve op til kravet om en retvisende redegørelse.

Ledelsesberetningen må således ikke indeholde oplysninger, der er i strid med årsregnskabet eller koncernregnskabet. Herudover skal oplysningerne i ledelsesberetningen leve op til lovens generelle kvalitetskrav, jf. lovforslagets §§ 147-148, herunder bl.a. kravene om pålidelighed og neutralitet. Ledelsesberetningen må ikke give et forkert billede af virksomheden, eksempelvis en ensidig positiv fremstilling.

De nærmere krav til årsrapporten og ledelsesberetningen for så vidt angår henholdsvis det retvisende billede og den retvisende redegørelse er fastsat i lovforslagets § 147.

Til § 147

Den gældende § 187 i lov om finansiell virksomhed fastlægger i *stk. 1-3* regler om kravene til finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, årsrapporter og ledelsesberetninger for så vidt angår henholdsvis det retvisende billede og den retvisende redegørelse.

Bestemmelserne, som svarer til § 12 i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 147 fastsætter nærmere krav til fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter og ledelsesberetninger for så vidt angår henholdsvis det retvisende billede og den retvisende redegørelse. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 146, som fastsætter, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsregnskab og eventuelle koncernregnskab skal udvise et retvisende billede, mens ledelsesberetningen skal udvise en retvisende redegørelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at for, at årsregnskabet og koncernregnskabet kan give et retvisende billede, og for at ledelsesberetningen kan indeholde en retvisende redegørelse, skal kravene i *stk. 2* og *3* opfyldes.

Det foreslås i *stk. 2*, at årsrapporten skal udarbejdes, så den støtter regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutninger og skal i det mindste vedrøre de i *nr. 1-3* oplyste oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at årsrapporten kan støtte regnskabsbrugere i deres økonomiske beslutninger.

Bestemmelsen indebærer derfor krav om, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder ved udarbejdelsen af årsrapporten skal foretage en konkret vurdering af, hvilke regnskabsbrugere årsrapporten har relevans for.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at årsrapporten i det mindste skal vedrøre placering af regnskabsbrugerens egne ressourcer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at årsrapporten i det mindste skal vedrøre ledelsens forvaltning af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ressourcer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at årsrapporten i det mindste skal vedrøre fordeling af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ressourcer.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at årsrapporten skal udarbejdes, så den oplyser om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at oplysningerne desuden skal være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

Det foreslås i *stk. 4*, at regnskabsbrugerne er personer, virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder m.v., hvis økonomiske beslutninger normalt må forventes at blive påvirket af en årsrapport, herunder nuværende eller fremtidige virksomhedsdeltagere, kreditorer, medarbejdere, kunder, alliancepartnere, lokalsamfundet samt tilskudsgivende og fiskale myndigheder.

Til § 148

Den gældende § 188 i lov om finansiel virksomhed fastlægger de principper, som finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, årsrapporter skal udarbejdes efter.

Bestemmelsen, som svarer til § 13 i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger samt enkelte materielle ændringer, der vedrører tilpasning til ændring af årsregnskabsloven. Bortset fra de enkelte materielle ændringer er der ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 148 fastsætter de grundlæggende forudsætninger, som fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter skal udarbejdes efter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6 i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1*, at årsrapporten skal udarbejdes efter de i nr. 1-9 oplistede grundlæggende forudsætninger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter skal udarbejdes efter ti grundlæggende forudsætninger, der tilsammen er med til, at årsrapporten giver et retvisende billede. Det foreslåede stk. 1 omhandler ni af de ti grundlæggende forudsætninger, mens det foreslåede stk. 2 omhandler den tiende forudsætning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at årsrapporten skal udarbejdes på en klar og overskuelig måde (klarhed).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der i årsrapporten skal tages hensyn til de reelle forhold og ikke til formaliteter uden reelt indhold (substans).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at der i årsrapporten skal indgå alle relevante forhold, medmindre de er ubetydelige (væsentlighed). Anses flere ubetydelige forhold tilsammen for at være betydelige, skal de dog indgå.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at indregning og måling i årsrapporten skal ske på et forsigtigt grundlag, herunder skal regnskabsmæssige skøn være underbyggede og neutrale. Enhver værdiregulering skal indregnes, uanset om årsregnskabet udviser over- eller underskud.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at transaktioner, begivenheder og værdiændringer skal indregnes, når de indtræffer, uanset tidspunktet for betaling (periodisering).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at indregningsmetoder og målegrundlag skal anvendes ensartet på samme kategori af forhold (konsistens).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at primobalancen for regnskabsåret skal svare til ultimobalancen for det foregående regnskabsår (formel kontinuitet).

Der er med bestemmelsen sket en tilpasning til årsregnskabsloven i stk. 1, nr. 5. Ændringen af stk. 1, nr. 5, foreslås for at skabe overensstemmelse mellem de grundlæggende forudsætninger i årsregnskabsloven og i denne lov. Baggrunden for ændringen i årsregnskabsloven er, at regnskabsdirektivet efter den seneste opdatering indeholder den grundlæggende forudsætning ”forsigtighed” og ikke længere ”neutralitet”. Neutralitetsprincippet fastholdes som en forudsætning for forsigtighed, men det præciseres, at værdireguleringer skal indregnes uanset, om årsrapporten udviser over- eller underskud. Herudover tilføjes et forsigtighedsprincip, der indebærer, at indregning og måling skal ske på et forsigtigt grundlag, ligesom regnskabsmæssige skøn skal være underbyggede og neutrale.

Forsigtighed indebærer, at regnskabsudarbejderen udviser den nødvendige omhu, eksempelvis når der udøves regnskabsmæssige skøn, og særligt hvis der er tale om skøn, hvor der kan være stor usikkerhed forbundet med udøvelse af det regnskabsmæssige skøn. Kravet om forsigtighed må dog ikke på nogen måde medføre, at eksempelvis regnskabsmæssige skøn bliver overdrevent forsigtige. Forsigtighedsprincippet er allerede indeholdt i en række specifikke bestemmelser i såvel loven som regnskabsbekendtgørelsen, og indarbejdelsen af forsigtighed som et grundlæggende princip understreger derfor kravene i de individuelle bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed ikke må ændres fra år til år (reel kontinuitet).

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at ændring dog kan ske, hvis der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller regler udstedt i medfør af § 153.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at § 146, stk. 3, 2. pkt., tilsvarende finder anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer sammen med det foreslåede stk. 1, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter skal udarbejdes efter ti grundlæggende forudsætninger, der tilsammen er med til, at årsrapporten giver et retvisende billede.

Opstilling og klassifikation, konsolideringsmetode, indregningsmetode og målegrundlag samt den anvendte monetære enhed må ikke ændres fra år til år (reel kontinuitet). Ændring kan dog ske, hvis

der derved bedre opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig som følge af lovændring eller regler udstedt i medfør af § 153. § 146, stk. 3, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen svarer med visse sproglige tilpasninger til § 13, stk. 2, i årsregnskabsloven. Bestemmelsen betyder, at de nævnte forhold som udgangspunkt skal være uændrede fra år til år (kontinuitetsprincippet). Baggrunden er hensynet til muligheden for at sammenligne mellem årene og dermed vurdere fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens udviklingsretning og udviklingshastighed. Ændringer kan dog i henhold til forslaget til stk. 2 foretages, hvis der derved opnås et retvisende billede, eller hvis ændringen er nødvendig for at overholde nye regler. Hvis der foretages ændringer i henhold til forslaget til stk. 2, skal der gives oplysninger som krævet efter lovforslaget § 114, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet uanset stk. 1, nr. 8, kan fastsætte regler om pligt til modregning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en bemyndigelse til Finanstilsynet, hvorefter Finanstilsynet, uagtet lovforslagets § 148, stk. 1, nr. 8, kan fastsætte regler om modregning.

Den eksisterende bemyndigelse i § 188, stk. 3, lov om finansiel virksomhed er udnyttet i bekendtgørelse nr. 281. af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., hvoraf det fremgår, at en virksomhed skal modregne finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, når virksomheden har ret til at modregne i forhold til modparten, og virksomheden har til hensigt at afhænde aktivet og afvikle forpligtelsen ved modregning eller afhænde aktivet og afvikle forpligtelsen samtidigt.

Det er hensigten, at disse eller tilsvarende regler fortsat skal være gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder via bemyndigelsen i lovforslagets § 148, stk. 3.

Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet kan sikre, at de danske regnskabsregler udstedt i medfør af lovforslagets § 153 er forenelige med de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS), idet IFRS kræver modregning i særlige tilfælde.

Til § 149

Den gældende § 190 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2, at eventuelle supplerende beretninger medtaget i finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, årsrapporter skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Bestemmelserne, som svarer til § 14 i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 149 fastsætter, at eventuelle supplerende beretninger medtaget i fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at supplerende beretninger, herunder beretninger om viden og medarbejdernes forhold (videnregnskaber), om miljøforhold (grønne regnskaber), om fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens sociale ansvar (sociale regnskaber) og om fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens etiske målsætninger og opfølgning herpå (etiske regnskaber,) skal give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at beretningerne skal opfylde kvalitetskravene i § 147, stk. 3, og med de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i § 148, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at selvom supplerende beretninger ikke er obligatoriske bestanddele af årsrapporten, jf. lovforslagets § 141, skal supplerende beretninger, der medtages i årsrapporten, give en retvisende redegørelse inden for rammerne af almindeligt anerkendte retningslinjer for sådanne beretninger.

Dette betyder, at de supplerende beretninger skal opfylde kvalitetskravene i lovforslagets § 147, stk. 3, hvorefter de skal oplyse om forhold, der normalt er relevante for regnskabsbrugerne. Oplysningerne skal desuden være pålidelige i forhold til, hvad regnskabsbrugerne normalt forventer.

De supplerende beretninger, som skal opfylde kvalitetskravene i lovforslagets § 147, stk. 3, er dog underlagt de lempelser, der følger af forholdets natur, de grundlæggende forudsætninger i lovforslagets § 148, stk. 1 og 2, der tilsammen er med til, at årsrapporten giver et retvisende billede

Bestemmelsen har til formål at sikre samme troværdighed om de frivillige supplerende beretninger som de lovpligtige bestanddele af årsrapporten og dermed sikre den samlede troværdighed af årsrapporten.

Det foreslås i *stk. 2*, at der af de supplerende beretninger skal fremgå de metoder og målegrundlag, efter hvilke beretningerne er udarbejdet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de supplerende beretninger også skal oplyse om anvendte metoder og målegrundlag og har til formål at skabe gennemsigtighed og troværdighed.

Til § 150

Den gældende § 193 i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om revision af finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, årsrapporter.

Bestemmelsen, som svarer til § 135, stk. 1, i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmægler-selskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 150 fastsætter krav til revision af fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at årsrapporten skal revideres af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens eksterne revisorer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder er underlagt krav om revision af årsrapporten, jf. dog det foreslåede 2. pkt., hvorefter ledelsesberetningen og eventuelle supplerende beretninger er undtaget revisionspligten.

Det er ikke muligt at undlade revision på grund af størrelse, som det eksempelvis er tilfældet i årsregnskabsloven.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 156, hvorefter fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder er forpligtet til at have mindst én statsautoriseret revisor.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at revisionen ikke omfatter ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ledelsesberetningen og eventuelle supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, er undtaget fra revisionspligten i det foreslåede 1. pkt., jf. dog det foreslåede 3. pkt., hvorefter revisor er forpligtet til at give en udtalelse om ledelsesberetningen.

Supplerende beretninger er i modsætning til ledelsesberetningen frivilligt at medtage i årsrapporten, jf. lovforslagets § 141 om årsrapporten lovpligtige bestanddele samt lovforslagets § 149 om eventuelle supplerende beretninger så som videnregnskaber, etiske regnskaber m.fl.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, revisor dog skal afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Ledelsesberetningen er efter det foreslåede 2. pkt. ikke omfattet af revisionspligten efter 1. pkt. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at revisor dog skal gennemlæse ledelsesberetningen med henblik på at afgive en udtalelse om, hvorvidt denne er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Dette er i overensstemmelse med kravet til revision i forhold til ledelsesberetningen i medfør af artikel 34, i direktiv 2013/34/EU, hvor det endvidere præciseres, at revisors udtalelse

baseres på, hvorvidt vedkommende på baggrund af viden om og forståelse af virksomheden og dens miljø erhvervet under revisionen har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, hvorefter arten af sådanne eventuelle fejlagtige angivelser anføres.

Til § 151

Den gældende § 194 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 reglerne for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, indsendelse af bestyrelsesgodkendte årsrapporter til Finanstilsynet.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 151 fastsætter kravene til fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders indsendelse af den bestyrelsesgodkendte årsrapport til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at årsrapporten i den form, hvori den er forelagt og godkendt af bestyrelsen, skal indsendes til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal indsende den bestyrelsesgodkendte årsrapport til Finanstilsynet uden ugrundet ophold.

I denne sammenhæng vil uden ugrundet ophold almindeligvis betyde inden for et par hverdage efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endelig godkendt.

Kravet om indsendelse af den bestyrelsesgodkendte årsrapport til Finanstilsynet skal sikre, at Finanstilsynet modtager den af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ledelse udarbejdede årsrapport samtidig med, at den bliver tilgængelig for ejerne (aktionærerne) inden generalforsamlingen.

Det foreslås i stk. 2, 1. pkt., at ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med intern revisor tillige intern revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ekstern revisors revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten samt, hvor relevant, tillige den interne revisionschefes revisionsprotokollat vedrørende årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet samtidig med indsendelse af årsrapporten efter stk. 1.

Det er kun børsnoterede fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som er forpligtede til at føre en revisionsprotokol, jf. § 1 a i revisorloven.

Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der ikke er børsnoterede, må selv beslutte, om der skal føres en revisionsprotokol for fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden, eller om den eksterne revisors kommunikation af oplysninger og erklæringer til fondsmæglerselskabets og fondsmæglerholdingvirksomhedens ledelse skal gives på anden vis.

Det foreslås i stk. 2, 2. pkt., at fører ekstern revisor ikke en revisionsprotokol vedrørende årsrapporten, indsendes anden tilsvarende dokumentation.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som ikke fører en revisionsprotokol, i stedet skal indsende anden tilsvarende dokumentation til Finanstilsynet.

Med anden tilsvarende dokumentation forstås den dokumentation, som den eksterne revisor udarbejder og afgiver til et fondsmæglerselskabs eller en fondsmæglerholdingvirksomheds ledelse i forbindelse med dennes revision af virksomhedens årsrapport og i forbindelse med den lovpligtige kommunikation af oplysninger og erklæringer.

Bestemmelsen ændrer ikke på kravene til revisors revision af virksomhedernes årsrapport eller til de oplysninger og erklæringer, som revisor skal afgive til virksomhedens ledelse i den forbindelse. Kravene hertil følger fortsat af de internationale revisionsstandarder (ISA'er).

Til § 152

Den gældende § 195 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 regler for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, indsendelse af den godkendte årsrapport og, hvis relevant, delårsrapport til Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 152 fastsætter kravene til fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders indsendelse af den godkendte årsrapport og, hvis relevant, delårsrapport til Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 30 i årsregnskabsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest fire måneder efter regnskabsårets afslutning.

I denne sammenhæng vil uden ugrundet ophold almindeligvis betyde inden for et par hverdage efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endelig godkendt.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der har pligt til at udarbejde delårsrapport, skal indsende den udarbejdede delårsrapport til Erhvervsstyrelsen senest tre måneder efter delårsperiodens afslutning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer krav om indsendelse af årsrapporten samt eventuelle delårsrapporter til Erhvervsstyrelsen. Årsrapporter og delårsrapporter fra fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal indberettes til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse.

Den indberettede årsrapport skal være godkendt af fondsmæglerselskabets og fondsmæglerholdingvirksomhedens øverste myndighed, hvilket eksempelvis for et aktieselskab vil sige generalforsamlingen. Forskellen mellem årsrapporten indsendt efter lovforslagets § 151 og lovforslagets § 152 er således, at den i § 151 omhandlede årsrapport er godkendt af bestyrelsen, mens den i § 152 omhandlede årsrapport herudover er godkendt af fondsmæglerselskabets og fondsmæglerholdingvirksomhedens øverste myndighed.

Den bestyrelsesgodkendte årsrapport skal indsendes til Finanstilsynet i overensstemmelse med lovforslagets § 151.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at den indsendte årsrapport i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den indsendte årsrapport i det mindste skal indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning, der er fastsat i lovforslagets § 141.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at ønsker fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 149, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den indsendte årsrapport ud over de obligatoriske bestanddele, jf. lovforslagets § 141, skal bestå af de frivillige supplerende beretninger, jf. lovforslagets § 149, såfremt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ønsker at få disse offentliggjort.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter og delårsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter og delårsrapporter.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at der kan fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og delårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bemyndigelse til Finanstilsynet til, efter forhandling med Erhvervsstyrelsen, at fastsætte nærmere regler om indsendelse og offentliggørelse af års- og delårsrapporter.

De gældende detailregler for indberetning af års- og delårsrapporter er fastsat i bekendtgørelse nr. 1057 af 8. september 2019 om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder med en tilknyttet vejledning, som er udstedt med hjemmel i lovforslagets § 152, stk. 3. Det er hensigten, at disse eller tilsvarende regler fortsat skal være gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder via bemyndigelsen i lovforslagets § 152, stk. 3.

Til § 153

Den gældende § 196 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1-3 bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, årsrapporter.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 153 giver Finanstilsynet beføjelse til at fastsætte nærmere regler for fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte de mere detaljerede regler for års- og delårsrapportens indhold og form. Bemyndigelsen skal ses i lyset af den regnskabsmæssige udvikling nationalt og internationalt. Udviklingen har ført til et behov for, at der fastsættes mere detaljerede nationale regnskabsregler og foretages løbende ændringer af disse. Hertil kommer den tekniske karakter, som de mere detaljerede regnskabsregler har, og som gør det naturligt at samle disse bestemmelser i et selvstændigt regelsæt.

Finanstilsynet har udnyttet den eksisterende beføjelse i § 196 i lov om finansiel virksomhed til at udstede bekendtgørelse nr. 281. af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Det er hensigten, at disse eller tilsvarende regler fortsat skal være gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder via bemyndigelsen i lovforslagets § 153.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet tillige fastsætter regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, samt hvilke virksomheder dette skal omfatte.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bemyndigelse for Finanstilsynet til at fastsætte regler om, at koncernbegrebet i de internationale regnskabsstandarder (IAS/IFRS) gælder alle de virksomheder, som omfattes af koncerndefinitionen.

Bestemmelsen har baggrund i, at koncerndefinitionen ifølge de EU-godkendte internationale regnskabsstandarder (IFRS) er bredere end definitionen i lovforslagets § 10, stk. 1, nr. 15, idet definitionen ifølge regnskabsstandarderne ikke forudsætter, at der eksisterer et ejerforhold, men også omfatter forhold, hvor der alene er tale om kontrol.

Finanstilsynet har udnyttet den eksisterende beføjelse i § 196 i lov om finansiel virksomhed til at udstede bekendtgørelse nr. 281. af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. og heri fastsat, at koncerndefinitionen i de internationale regnskabsstandarder finder anvendelse i regnskaber udarbejdet i henhold til lov om finansiel virksomhed. Det vil sige, at det ikke er definitionen i loven, der finder anvendelse på regnskaberne.

Det er hensigten, at disse eller tilsvarende regler fortsat skal være gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder via bemyndigelsen i lovforslagets § 153.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bemyndigelse til Finanstilsynet til at udstede regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, der dækker kortere perioder end årsrapporten.

Finanstilsynet har udnyttet den eksisterende beføjelse i § 196 i lov om finansiel virksomhed til at udstede bekendtgørelse nr. 281. af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Det er hensigten, at disse eller tilsvarende regler fortsat skal være gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder via bemyndigelsen i lovforslagets § 153.

Til § 154

Den gældende § 197 i lov om finansiel virksomhed fastlægger Finanstilsynets reaktions- og sanktionsmuligheder over for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, overtrædelse af de regnskabsregler, der skal og kan anvendes i henhold til loven.

Bestemmelsen, som svarer til § 161 i årsregnskabsloven, foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 154 fastsætter Finanstilsynets reaktions- og sanktionsmuligheder over for fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders overtrædelser af de regnskabsregler, de skal og kan anvende i henhold til loven.

Det foreslås i § 154, at , at Finanstilsynet med henblik på at sikre, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 153, og at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, er bemyndiget til at gøre det i nr. 1-3 oplyste.

Det foreslås i § 154, nr. 1, at Finanstilsynet kan yde vejledning.

Det foreslås i § 154, nr. 2, at Finanstilsynet kan påtale overtrædelser.

Det foreslås i § 154, nr. 3, at Finanstilsynet kan påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bemyndigelse til Finanstilsynet til at reagere og sanktionere over for fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders overtrædelser af de regnskabsregler, de skal og kan anvende i henhold til loven og giver mulighed for, at Finanstilsynet kan vælge en reaktionsform, som har sammenhæng med overtrædelsens grovhed.

Til § 155

Den gældende § 198 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 regler for finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, og finansielle holdingvirksomheders, herunder fondsmæglerholdingvirksomheders, regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med

den foreslåede bestemmelse, bortset fra at Finanstilsynet ikke længere skal kunne dispensere fra kravet om, at indberetninger skal ske elektronisk.

Den foreslåede § 155 fastsætter kravene til fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders regelmæssige regnskabsindberetninger til Finanstilsynet.

Det foreslås i § 155, at Finanstilsynet kan kræve, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal foretage regelmæssige indberetninger af regnskabsdata på skemaer, der er udformet af Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal foretage regelmæssige indberetninger af regnskabsdata, og at disse indberetninger skal foretages på skemaer, der er udformet af Finanstilsynet

Kravet om anvendelse af skemaer udarbejdet af Finanstilsynet sikrer grundlaget for, at Finanstilsynet kan føre et datastyret tilsyn, udarbejde og offentliggøre statistik om sektoren. Skemaerne danner også grundlag for, at Finanstilsynet kan efterleve forpligtelser til at levere statistisk materiale om sektoren til internationale organisationer som EU, OECD m.v.

Bestemmelsen tænkes eksempelvis anvendt i forhold til data, der er indeholdt i årsrapporterne. Finanstilsynet vil dog kunne kræve mere detaljerede oplysninger og hyppigere indberetninger, end hvad der er tilfældet for årsrapporterne.

Til § 156

Den gældende § 199 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3, stk. 6-8, og stk. 10-12 krav til revisorer m.v. for finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 156 fastsætter kravene til revisorer for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder skal have mindst én statsautoriseret revisor.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at vælges mere end én revisor eller udpeges en revisor efter *stk. 2*, skal de yderligere valgte eller udpegede revisorer være statsautoriserede.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder mindst skal have én statsautoriseret revisor, samt at eventuelle revisorer herudover også skal være statsautoriserede.

Valg af mere end én revisor ændrer ikke på den eller de underskrivende revisors ansvar. Hvis to statsautoriserede revisorer underskriver revisionspåtegningen, oppebærer revisorerne således hver især det fulde ansvar for revisionen.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at generalforsamlingen kan vælge ikke-revisoruddannede tillidsrepræsentanter til at varetage kontrolopgaver i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, men de pågældende tillidsrepræsentanter vil ikke være revisorer eller udøve revision i lovens forstand med de forpligtelser og det ansvar, som dette indebærer.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan udpege en yderligere revisor.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at denne revisor fungerer på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en bemyndigelse til Finanstilsynet til i særlige tilfælde at udpege en yderligere revisor for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som skal fungere på samme vilkår og efter samme regler som de revisorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Det foreslås i *stk. 3*, at revisorerne i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed tillige skal være revisorer i virksomhedernes dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at revisor for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed tillige skal være revisor for eventuelle dattervirksomheder, jf. dog *stk. 4*, der indeholder en undtagelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 3* ikke finder anvendelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en undtagelse til bestemmelsen i *stk. 3*, hvorefter revisor for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed tillige skal være revisor for eventuelle dattervirksomheder. Undtagelsen indebærer, at kravet ikke finder anvendelse på modervirksomheder og dattervirksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark.

Det foreslås i *stk. 5*, at ved revisorskifte skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og afgående revisor senest en måned efter sin fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for såvel fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden som en afgående revisor til senest 1 måned efter revisor fratræden at give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis fratrædelsen skyldes særlige forhold.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan pålægge revisor, og for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med intern revisor, tillige intern revisionschef at give oplysninger om forholdene i et fondsmæglerselskab, i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en bemyndigelse til Finanstilsynet til at pålægge revisorer for og eventuelle interne revisorer for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder at give oplysninger om forholdene i virksomhederne og eventuelle dattervirksomheder.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et fondsmæglerselskab, i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en bemyndigelse til Finanstilsynet til at foranstalte en ekstraordinær revision i et fondsmæglerselskab, i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller i eventuelle dattervirksomheder.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden kan pålægges at betale for revisionens udførelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en bemyndigelse til Finanstilsynet til at pålægge et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomheder at betale for en ekstraordinær revision foranstaltet af Finanstilsynet efter det foreslåede 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 7, 3. pkt.*, at Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal godkende honoraret til revisor for en ekstraordinær revision foranstaltet af Finanstilsynet efter 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 8, 1. pkt.*, at bestyrelsen ikke kan tillade, jf. lovforslagets § 89, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke i medfør af lovforslagets § 83 kan tilladelse, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen, jf. dog dispensationsadgangen i 3. pkt.

Bestyrelsen skal efter lovforslagets § 83 give tilladelse til, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen, deltager i ledelsen eller driften af anden finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 8, 2. pkt.*, at bestyrelsen heller ikke kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder inden for koncernen eller i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder inden for samme administrationsfællesskab.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed heller ikke i medfør af lovforslagets § 89 kan tilladelse, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører andet arbejde end revisionsopgaver i fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheders inden for koncernen eller i fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders inden for samme administrationsfællesskab.

Bestyrelsen skal efter lovforslagets § 89 give tilladelse til, at personer, der ifølge lov eller vedtægtsbestemmelse er ansat af bestyrelsen, deltager i ledelsen eller driften af anden finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 8, 3. pkt.*, at Finanstilsynet kan i særlige tilfælde dispensere fra 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en adgang til Finanstilsynet til at dispensere fra kravet i 2. pkt., hvorefter bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke i medfør af lovforslagets § 89 kan tilladelse, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører revisionsopgaver i virksomheder uden for koncernen.

Det foreslås i *stk. 9*, at bestyrelsen ikke kan tillade, jf. § 89, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed ikke i medfør af lovforslagets § 89 kan tilladelse at interne revisions- og vice-revisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Det foreslås i *stk. 10*, at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens gennemførelse i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om revisionens gennemførelse i fondsmæglerselskaber, i fondsmæglerholdingvirksomheder og i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Finanstilsynet har udnyttet den eksisterende bemyndigelse i § 199, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed til at udstede bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner. Det er hensigten, at disse eller tilsvarende regler fortsat skal være gældende for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder via bemyndigelsen i lovforslagets § 156.

Til § 157

Den gældende § 200 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 regler for meddelelsespligt til Finanstilsynet for revisorer for finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, og finansielle holdingvirksomheder, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 157 fastsætter for revisorer for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder en meddelelsespligt over for Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at en ekstern revisor og en intern revisionschef i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed straks skal meddele Finanstilsynet om ethvert forhold og enhver beslutning vedrørende fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, som revisor bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som omfattes af et eller flere af de i nr. 1-3 oplyste forhold.

Den foreslåede bestemmelse indebærer for revisorer for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder en meddelelsespligt over for Finanstilsynet.

Bestemmelsen har til formål at udvide og klarlægge fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders eksterne revisor og eventuelle interne revisionschefts pligt til at indberette forhold, der kan have afgørende betydning for fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens fortsatte aktivitet. Endvidere har bestemmelsen til formål at sikre, at Finanstilsynet kan udføre et effektivt tilsyn og opretholde et velfungerende kapitalmarked og give Finanstilsynet de bedste muligheder for at reagere over for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, der potentielt ikke opfylder væsentlige krav, som potentielt kan udgøre en risiko for kunder og markeder og ultimativt en risiko for ikke at kunne lukke ned på en velordnet måde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at meddelelsespligten indtræder, når forholdet eller beslutningen kan udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse som fondsmæglerselskab, eller som særlig vedrører fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at der i praksis straks vil skulle gives meddelelse til Finanstilsynet, hvis en ekstern revisor eller en intern revisionschef i et fondsmæglerselskab eller i en fondsmæglerholdingvirksomhed, under udøvelsen af hvervet som revisor, bliver vidende om et forhold eller en beslutning, som kan udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for fondsmæglerselskabets tilladelse eller udøvelse af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens virksomhed. Det kunne eksempelvis være, hvis den eksterne revisor eller interne revisionschef blev vidende om, at fondsmæglerselskabet foretager en handling eller træffer en beslutning, som vil medføre, at fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af væsentlig lovgivning som fastsat i lovforslagets § 160, som eksempelvis hvidvaskloven, og som i medfør af denne bestemmelse vil kunne berettiget Finanstilsynet til at inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at meddelelsespligten indtræder, når forholdet eller afgørelsen kan påvirke fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens fortsatte drift.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der vil skulle gives meddelelse fra den eksterne revisor og den interne revisionschef til Finanstilsynet, hvis revisor for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed eksempelvis opdager alvorlige problemer med eller væsentlig risiko for alvorlige problemer med virksomhedens drift, it-sikkerhed, manglende styring af væsentlige processer, solvensmæssige eller likviditetsmæssige forhold, jf. det foreslåede *stk. 1, nr. 1 og 2*.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at meddelelsespligten indtræder, når forholdet eller afgørelsen kan føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den eksterne revisor eller den interne revisionschef for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed straks skal meddele Finanstilsynet, hvis revisor vil nægte at påtage regnskabet eller modificere konklusionen i revisionspåtegningen på regnskabet for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed.

Straks betyder, at revisor skal give meddelelse til Finanstilsynet med det samme, den pågældende har den fornødne viden om forhold omfattet af bestemmelsen. Revisor kan således ikke vente til der er bedre tid eller på udarbejdelse af dokumenter m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at meddelelsespligten også omfatter ethvert forhold og beslutning omfattet af *stk. 1*, som den eksterne revisor og en intern revisionschef bliver vidende om som revisor for en virksomhed, der har snævre forbindelse med fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at meddelelsespligten for en eksterne revisor eller den interne revisionschef for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed også omfatter forhold og beslutninger, som revisor eller revisionschefen bliver vidende om som revisor eller revisionschef for en virksomhed, der har snævre forbindelse med fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Til § 158

Den gældende § 204 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 1-4* regler for ansøgning om erhvervsministerens tilladelse til sammenlægning af finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 158 fastsætter fastlægger krav om fondsmæglerselskabers ansøgning om erhvervsministerens tilladelse til sammenlægning.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab ikke uden erhvervsministerens tilladelse må sammenlægges med et andet fondsmæglerselskab eller en finansiel virksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed, eller med en bestemt forretningsdel af et andet fondsmæglerselskab eller finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse omhandler overdragelse af fondsmæglervirksomhed, hvad enten det er i forbindelse med fusion, spaltning m.v. Overdragelser, der ikke omfatter fondsmæglervirksomhed eller en bestemt forretningsdel af et fondsmæglerselskab, er derfor ikke omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter således ikke overdragelse af enkeltstående aktiver. Om der er tale om en

overdragelse, der kræver tilladelse i henhold til bestemmelsen, beror på en konkret vurdering af de faktiske omstændigheder.

Med fondsmæglervirksomhed forstås ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. lovforslagets bilag 1. Med en bestemt forretningsdel forstås en forretningsdel eller -område, der er afgrænset fra øvrige forretningsdele eller områder, og som indebærer ydelse og udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser.

Formålet er at sikre, at det fusionerende og ophørende fondsmæglerselskabs kunders forhold ikke forringes ved, at det overtagende fondsmæglerselskab eller den finansielle virksomhed i henhold til lov om finansiell virksomhed ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet eller ikke kan overholde sine forpligtelser. Formålet er ligeledes at sikre, at ingen kunder stilles ringere som følge af overdragelsen.

Bestemmelsen indebærer, at et fondsmæglerselskab kan overdrage sin fondsmæglervirksomhed eller en bestemt forretningsdel til et andet fondsmæglerselskab eller en finansiell virksomhed omfattet af lov om finansiell virksomhed, forudsat, at fondsmæglervirksomheden kan udøves i den fortsættende virksomhed eller den ved overdragelsen opståede virksomhed. Eksempelvis vil det være muligt at overdrage kundeforhold mellem to fondsmæglerselskaber, der begge driver fondsmæglervirksomhed. Omvendt vil det ikke være muligt at overdrage kundeforhold med aftale om skønsmæssig porteføljepleje til et fondsmæglerselskab, der ikke har tilladelse hertil eller opnår tilladelse hertil i medfør lovforslagets §§ 13 og 20 i forbindelse med overdragelsen.

Fusioner og spaltninger er omfattet af selskabslovens kapitel 15, og der skal derfor tillige søges om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen. Det er en forudsætning for tilladelse, at overdragelsen kan gennemføres uden at være i konflikt med selskabsretlige regler.

I de tilfælde, hvor der sker en overdragelse af en del af et fondsmæglerselskab, uden at overdragelsen omfatter kunder, finder bestemmelsen ikke anvendelse.

Opstår der ved spaltningen af et fondsmæglerselskab et andet fondsmæglerselskab, der udøver aktiviteter, der kræver tilladelse i medfør lovforslagets § 13, skal der søges om tilladelse efter reglerne i lovforslagets kapitel 3. Fondsmæglerselskabet, der opstår ved spaltningen, skal opfylde betingelserne i lovforslagets § 20 for at få tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed.

Overdragelsen skal ifølge bestemmelsen tillades af erhvervsministeren. Erhvervsministeren har via delegation i bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2015 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet delegeret kompetencen til at træffe afgørelse i overensstemmelse med den gældende § 204 i lov om finansiel virksomhed. Det forventes, at erhvervsministeren viderefører delegationen i bekendtgørelsen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at tilsvarende gælder, når den fortsættende virksomhed er et investeringselskab eller en udenlandsk finansiel virksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab ikke uden erhvervsministerens tilladelse må sammenlægges med et udenlandsk investeringsselskab eller en udenlandsk finansiel virksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed, når det udenlandske selskab eller virksomhed er det fortsættende selskab eller virksomhed.

Bestemmelsen omhandler overdragelse af fondsmæglervirksomhed, hvad enten det er i forbindelse med fusion, spaltning m.v. Overdragelser, der ikke omfatter fondsmæglervirksomhed eller en bestemt forretningsdel af et fondsmæglerselskab, er derfor ikke omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter således ikke overdragelse af enkeltstående aktiver. Om der er tale om en overdragelse, der kræver tilladelse i henhold til bestemmelsen, beror på en konkret vurdering af de faktiske omstændigheder.

Med fondsmæglervirksomhed forstås ydelse og udøvelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. lovforslagets bilag 1. Med en bestemt forretningsdel forstås en forretningsdel eller -område, der er afgrænset fra øvrige forretningsdele eller områder, og som indebærer ydelse og udøvelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser.

Formålet er at sikre, at det fusionerende og ophørende fondsmæglerselskabs kunders forhold ikke forringes ved, at det overtagende udenlandske investeringsselskab eller den udenlandske finansielle virksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed, ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet, eller ikke kan overholde sine forpligtelser. Formålet er ligeledes at sikre, at ingen danske kunder stilles ringere som følge af overdragelsen.

Bestemmelsen indebærer, at et fondsmæglerselskab kan overdrage sin fondsmæglervirksomhed eller en bestemt forretningsdel til et investeringsselskab eller en udenlandsk finansiell virksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed, forudsat, at fondsmæglervirksomheden kan udøves i den fortsættende virksomhed eller den ved overdragelsen opståede virksomhed. Eksempelvis vil det være muligt at overdrage kundeforhold mellem et fondsmæglerselskab og et investeringsselskab, da begge virksomheder har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter. Omvendt vil det ikke være muligt at overdrage kundeforhold med aftale om skønsommæssig porteføljepleje til et investeringsselskab, der ikke har tilladelse hertil eller opnår tilladelse hertil af tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland.

Fusioner og spaltninger, der involverer udenlandske selskaber, er omfattet af selskabslovens kapitel 16 om grænseoverskridende fusioner, og der skal derfor tillige søges om tilladelse hos Erhvervsstyrelsen. Det er en forudsætning for tilladelse, at overdragelsen kan gennemføres uden at være i konflikt med selskabsretlige regler.

Overdragelsen skal ifølge den foreslåede bestemmelse tillades af erhvervsministeren. Erhvervsministeren har via delegation i bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2015 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet delegeret kompetencen til at træffe afgørelse i overensstemmelse med den gældende § 204 i lov om finansiel virksomhed. Det forventes, at erhvervsministeren viderefører delegationen i bekendtgørelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en afgørelse efter stk. 1 skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en frist for, hvornår erhvervsministerens afgørelse i en sag om tilladelse til, at en overdragelse sker, senest skal foreligge. Fristen er fastsat til to måneder efter ansøgningens modtagelse, jf. dog det foreslåede 3. pkt. om ufuldstændig ansøgning.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at er ansøgningen ufuldstændig, skal afgørelse meddeles senest to måneder efter, at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren skal træffe en afgørelse inden for to måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning. I medfør af fast praksis forudsætter en fuldstændig ansøgning, at en lang række dokumenter medsendes. Dette omfatter bl.a. overdragelsesaftalen, fusionsplan, fusionsredegørelse, dokumentation for, at ingen kunder stilles ringere som følge af sammenlægningen, herunder eksempelvis ikke-forringelseserklæringer fra begge fusionerende parter revisorer, eventuel mellembalance, der er revideret, eventuelt fusionsregnskab, ledelseserklæring fra det eventuelle fortsættende fondsmæglerselskab om, at dette fondsmæglerselskab har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag, anmeldelse af eventuelle nødvendige ændringer i det fortsættende fodsmæglerselskabs tekniske grundlag. Oplistingen er ikke udtømmende, og erhvervsministeren kan kræve, at alle nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af, om tilladelse kan gives, skal være til stede.

Hvis erhvervsministeren vurderer, at der kræves yderligere oplysninger for at kunne træffe en afgørelse på et tilstrækkeligt oplyst grundlag, meddeles dette ansøgeren med anmodning om, at de yderligere oplysninger skal fremsendes. Fristen på de to måneder løber herefter først fra tidspunktet for modtagelsen af de yderligere oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at der under alle omstændigheder skal træffes en afgørelse senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en absolut frist på seks måneder, inden for hvilken erhvervsministeren skal have truffet en afgørelse. Har erhvervsministeren ikke på dette tidspunkt modtaget alle oplysninger, der er nødvendige, skal der alligevel træffes afgørelse. Ved afgørelsen må der da tages hensyn til, at ikke alle oplysninger foreligger, hvorfor erhvervsministeren i disse tilfælde typisk vil meddele et afslag (processuel skadevirkning).

Det foreslås i *stk. 3*, at tilladelse efter *stk. 1* bl.a. kan nægtes, hvis overdragelsen strider mod væsentlige samfundshensyn.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren bl.a. kan nægte tilladelse efter *stk. 1*, hvis overdragelsen strider mod væsentlige samfundshensyn og har til formål at sikre, at også væsentlige samfundshensyn, herunder eksempelvis hensynet til forbrugerbeskyttelse, kreditorbeskyttelse og opretholdelse af tilliden til finanssektoren, kan lægges til grund ved erhvervsministerens afgørelse efter *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 238, *stk. 2*, § 239, *stk. 4*, § 242, 2. pkt., § 256, *stk. 2*, § 257, *stk. 4*, § 260, 2. pkt., § 274, *stk. 3*, § 277, 2. pkt., § 294, *stk. 3*, og § 297, 2. pkt., i selskabsloven ikke finder anvendelse ved sammenlægninger omfattet af *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at en række af selskabslovens undtagelser, hvorefter kapitalejerne kan fravige udarbejdelse af visse dokumenter relateret til fusioner, ikke finder anvendelse på fusioner omfattet af bestemmelsens *stk. 1*.

Henvisningerne vedrører bl.a. vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling i forbindelse med fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion og grænseoverskridende spaltning, udarbejdelse af mellembalance i forbindelse med spaltning og grænseoverskridende spaltning samt spaltningsredegørelse. I medfør af de pågældende bestemmelser kan samtlige kapitalejere i enighed beslutte, at den pågældende erklæring, mellembalance henholdsvis redegørelse ikke skal udarbejdes.

Erhvervsministeren skal ved sin godkendelse efter bestemmelsens *stk. 1* medvirke til at sikre, at kundernes forhold ikke forringes, ved at den overtagende virksomhed ikke har tilstrækkelig solvens eller likviditet eller ikke i øvrigt kan overholde sine forpligtelser. Dette er de pågældende dokumenter med til at belyse. Derfor har kapitalejerne ikke mulighed for at beslutte, at de pågældende dokumenter ikke skal udarbejdes.

Den gældende § 223 i lov om finansiel virksomhed fastlægger beføjelse for Finanstilsynet til at inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, hvis den finansielle virksomhed anmoder herom.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 159 fastsætter, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet anmoder herom.

Det foreslås i § 159, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet anmoder herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab kan anmode om helt eller delvist at få inddraget fondsmæglerselskabets tilladelse.

Et fondsmæglerselskabs tilladelse angiver de investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i lovforslagets bilag 1, som tilladelsen omfatter. Fondsmæglerselskabet kan efter den foreslåede bestemmelse anmode Finanstilsynet om at inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse til at drive virksomhed inden for en eller flere af de investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i lovforslagets bilag 1, der er givet tilladelse til.

Aktiviteter som fastsat i lovforslagets bilag 1 omfatter investeringsservice og -aktiviteter, bilagets afsnit A, og accessoriske tjenesteydelser, bilagets afsnit B.

I de tilfælde, hvor der er tale om en delvis inddragelse af et fondsmæglerselskabs tilladelse, vil Finanstilsynet efter behandling af ansøgningen om inddragelse af tilladelsen udstede en ny tilladelse, der alene omfatter de investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i lovforslagets bilag 1, som fondsmæglerselskabet ønsker fortsat at drive virksomhed med.

Det er en betingelse for inddragelse af tilladelse efter bestemmelsen, at de investeringsservice og -aktiviteter, der er givet tilladelse til, er afviklet og ophørt. Finanstilsynet vil derfor først inddrage

tilladelsen, når Finanstilsynet er betrygget i, at den tilsynsbelagte virksomhed er afviklet og ophørt. Tilsvarende vil et fondsmæglerselskab, der ikke længere ønsker at drive virksomhed inden for bestemte investeringsservice og -aktiviteter, skulle opretholde tilladelsen til den bestemte virksomhed, indtil Finanstilsynet er betrygget i, at fondsmæglerselskabet ikke længere har forretninger inden for de pågældende investeringsservice og -aktiviteter.

Til § 160

Den gældende § 224 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 regler for, hvornår Finanstilsynet kan inddrage en finansiel virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, tilladelse som finansiel virksomhed.

Bestemmelserne foreslås videreført med for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over de ændringer, der følger af vedtagelsen af IFD og IFR, hvorefter fondsmæglerselskaber ikke længere er reguleret af CRD IV/CRR.

Den foreslåede § 160 fastsætter de tilfælde, hvor Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab i de i nr. 1-4 oplyste tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse i de i nr. 1-4 oplyste tilfælde. Bestemmelsen fastsætter ikke de tilfælde, hvor Finanstilsynet skal inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab. Disse tilfælde er reguleret af lovforslagets § 162.

Finanstilsynet kan bringe bestemmelsen i anvendelse, hvis blot én af de oplyste situationer indtræder. En afgørelse om inddragelse af tilladelse vil være af indgribende karakter for fondsmæglerselskabet, og det følger af de forvaltningsretlige principper, at Finanstilsynet forinden inddragelse af en

tilladelse i medfør af bestemmelsen, om muligt, skal have anvendt mindre indgribende tilsynsreaktioner.

En afgørelse om inddragelse af et fondsmæglerselskabs tilladelse i medfør af bestemmelsen vil bero på en konkret vurdering og vil have til formål at beskytte kunder og investorer mod tab/yderligere tab.

En afgørelse om inddragelse af et fondsmæglerselskabs tilladelse træffes af Finanstilsynets bestyrelse i medfør af lovforslagets § 218, stk. 1, og kan påklages til Erhvervsankenævnet, jf. lovforslagets § 264, stk. 1.

Konsekvensen af at få tilladelsen inddraget er, at fondsmæglerselskabet skal indstille og afvikle sin tilsynsbelagte virksomhed. Det vil sige, at al investeringsservice og -aktiviteter skal indstilles og afvikles. Finanstilsynet vil først inddrage tilladelsen, når Finanstilsynet er betrykket i, at al investeringsservice og -aktiviteter er afviklet og ophørt, jf. lovforslagets § 163.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af de i litra a-e oplyste retsakter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1, litra a*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af denne lov, hvidvaskloven, lov om kapitalmarkeder eller regler udstedt i medfør af disse love.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1, litra b*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør heraf.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1, litra c*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1, litra d*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1, litra e*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal være tale om grove eller gentagne overtrædelser af den oplyste regulering, der udgør den væsentlige regulering af fondsmæglerselskaber, og som har til hensigt at sikre en overordnet finansielle stabilitet og tilliden til markedet for investerings-service og -aktiviteter, herunder investorbekyttelsen.

Inddragelse af et fondsmæglerselskabs tilladelse er en indgribende foranstaltning, idet fondsmæglerselskabet ved en inddragelse af sin tilladelse mister muligheden for at udøve de investerings-service og -aktiviteter, der kræver tilladelse, og som forudsættes at udgøre den absolut væsentligste del af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Det forudsættes derfor som udgangspunkt, jf. også forvaltningsretlige principper, at en mindre indgribende reaktion er anvendt over for fondsmæglerselskabet, før Finanstilsynet inddrager fondsmæglerselskabets tilladelse i medfør af bestemmelsen, eller at forholdene i fondsmæglerselskabet indebærer, at fondsmæglerselskabet ikke har mulighed for at rette op på overtrædelserne inden for en tilpas kort tidshorisont. Kan forholdene i fondsmæglerselskabet rettes op ved en mindre indgribende reaktion end at inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, skal den mindre reaktion vælges. En mildere

reaktion kan bl.a. være, at Finanstilsynet giver påbud om, at fondsmæglerselskabet retter op på de kritisable forhold i fondsmæglerselskabet, jf. lovforslagets § 215, at forholdet anmeldes til politiet, eller at Finanstilsynet giver påbud om afsættelse af direktør, jf. lovforslagets § 235, stk. 1, eller påbud om nedlæggelse af bestyrelshverv jf. lovforslagets § 235, stk. 2.

Bestemmelsen vil eksempelvis, efter en konkret vurdering, kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab bevidst systematisk udfører investeringsservice og -aktiviteter, som fondsmæglerselskabet ikke har tilladelse til i henhold til loven, eller som fondsmæglerselskabet ikke ville kunne opnå tilladelse til, og som indebærer risiko for kunder, investorer og andre interessenter. Bestemmelsen vil tilsvarende, efter en konkret vurdering, kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab udfører sin virksomhed på en groft uforsvarlig måde og i gentagen strid med i relevant lovgivning samt kunders, investorers og øvriges interesser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravene til at få en tilladelse i medfør af kapitel 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse, hvis kravene til at få en tilladelse ikke er opfyldt, herunder kravene i lovforslagets § 20, hvorefter ansøger bl.a. skal opfylde kravene i lovforslagets § 75 til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed, kravene i lovforslagets § 60 til ejere af kvalificerede andele og krav om at have forsvarlige administrative forhold.

Bestemmelsen vil eksempelvis kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ikke har efterkommet et påbud fra Finanstilsynet om at afsætte en direktør eller et medlem af bestyrelsen, der ikke længere opfylder lovens krav om egnethed og hæderlighed, jf. lovforslagets § 75.

Et andet eksempel, hvor bestemmelsen vil kun finde anvendelse, er i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ikke har været i stand til at sikre effektive former for virksomhedsstyring, jf. lovforslagets § 94, og opfylde organisatoriske krav som værdipapirhandler, jf. lovforslagets § 95.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som fondsmæglerselskab, hvis virksomhed som fondsmæglerselskab ikke påbegyndes senest 12 måneder efter, at Finanstilsynet har meddelt virksomheden tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et nyt fondsmæglerselskab i udgangspunktet skal igangsætte den virksomhed, som der er ansøgt om og opnået tilladelse til, inden for 12 måneder efter modtagelse af tilladelsen som fondsmæglerselskab. Er virksomheden ikke igangsat inden for de 12 måneder, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen som fondsmæglerselskab.

Bestemmelsen gennemfører artikel 8 i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som fondsmæglerselskab, hvis der ikke udøves fondsmæglervirksomhed i en periode på over seks måneder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab i udgangspunktet ikke skal være uden aktivitet i en periode på mere end seks måneder, og at Finanstilsynet i tilfælde, hvor virksomheden er uden aktivitet i mere end seks måneder kan inddrage tilladelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at opfylder et fondsmæglerselskab ikke likviditetskravet i artikel 43, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at 1. pkt. ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som i henhold til nævnte forordnings artikel 43, stk. 1, 2. afsnit, er blevet undtaget fra likviditetskravet i nævnte forordnings artikel 43, stk. 1, 1. afsnit.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder likviditetskravet i artikel 43, stk. 1, i IFR.

Beføjelsen finder anvendelse på alle fondsmæglerselskaber. Undtaget er dog fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, og som Finanstilsynet i medfør af artikel 43, stk. 1, 2. afsnit, har undtaget fra likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, i IFR.

Efter artikel 43, stk. 1, 1. afsnit, i IFR skal fondsmæglerselskaber besidde et beløb i likvide aktiver svarende til mindst en tredjedel af omkostningskravet i henhold til artikel 13, stk. 1, i IFR. Omkostningskravet er et af flere krav til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag, der indebærer, at fondsmæglerselskabet skal have et kapitalgrundlag, der mindst svarer til 25 pct. af fondsmæglerselskabets faste omkostninger. Finanstilsynet kan dog efter behørig underretning af EBA undtage et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, fra dette likviditetskrav, jf. artikel 43, stk. 1, 2. afsnit, i IFR.

Små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR omfatter fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab ikke opfylder et særligt likviditetskrav fastsat for fondsmæglerselskabet i medfør af § 122, og har fondsmæglerselskabet ikke tilvejebragt den foreskrevne likviditet inden for en af Finanstilsynets fastsat frist, kan Finanstilsynet indtage tilladelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tillade, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder det særlige likviditetskrav, som Finanstilsynet individuelt har fastsat for fondsmæglerselskabet i medfør af lovforslagets § 122.

Finanstilsynet kan i medfør af lovforslagets § 122 fastsætte et særligt likviditetskrav for et fondsmæglerselskab, der tager højde for specielle likviditetsrisici i fondsmæglerselskabet. Beføjelsen finder anvendelse på alle fondsmæglerselskaber. Undtaget er dog fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, og som Finanstilsynet i medfør af artikel 43, stk. 1, 2. afsnit, har undtaget fra likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 43, stk. 1, i IFR.

Små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR omhandler fondsmæglerselskaber, der ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller selskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia. euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis Finanstilsynet skønner dette nødvendigt.

Til § 161

Den gældende § 224 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 regler for, hvornår et pengeinstitut, realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I samt en koncern kan anses for nødlidende

eller forventeligt nødlidende. Bestemmelsen fastlægger desuden, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, at en af de nævnte virksomheder er nødlidende eller forventeligt nødlidende efter høring af Finansiell Stabilitet.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerselskabskoncerner med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiell virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Den foreslåede § 161 fastsætter, hvornår fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, samt fondsmæglerselskabskoncerner anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende. Bestemmelsen fastsætter desuden, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et sådant fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerselskabskoncern er nødlidende eller forventeligt nødlidende efter høring af Finansiell Stabilitet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 32, stk. 4, og artikel 59, stk. 6, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis et af forholdene i nr. 1-3 indtræffer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis et af forholdene oplyst i nr. 1-3 gør sig gældende.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har i EBA/GL/2015/07 fastsat retningslinjer for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et omhandlet fondsmæglerselskab anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i BRRD.

Vurderingen af, om et fondsmæglerselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, er den første af tre kumulative afviklingsbetingelser, som skal være opfyldt, før der kan ske afvikling eller restrukturering i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Den anden betingelse for afvikling er, at det under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ser ud til, at nogen andre tiltag iværksat af den private sektor eller af Finanstilsynet vil kunne forhindre, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerselskabskoncern bliver nødlidende. De nævnte tiltag kunne eksempelvis være påbud i henhold til lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben. Endvidere skal Finanstilsynet, hvis Finanstilsynet finder det relevant, medvirke til at finde private løsninger på det omhandlede fondsmæglerselskabs situation ved at føre drøftelser med interesserede parter og interessenter. Finanstilsynet gives med lovforslagets § 238, stk. 2, beføjelse til at føre sådanne drøftelser. Det er Finanstilsynet, som vurderer, hvorvidt denne anden afviklingsbetingelse er opfyldt.

Herudover skal afvikling, i henhold til reglerne i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som den tredje betingelse, være i offentlighedens interesse. Finansiell Stabilitet foretager vurderingen af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Der henvises til § 4, stk. 1, nr. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder med bemærkninger.

Endvidere er vurderingen af, om et omhandlet fondsmæglerselskab eller fondsmæglerselskabskoncern er nødlidende eller forventeligt nødlidende afgørende for, hvorvidt Finanstilsynet kan foretage nedskrivning eller konvertering i henhold til lovforslagets §§ 210 og 211.

Hvis ledelsen for et fondsmæglerselskab vurderer, at fondsmæglerselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, skal ledelsen meddele Finanstilsynet dette, jf. lovforslagets § 104.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet overtræder, eller hvis der er objektive indikatorer til støtte for, at fondsmæglerselskabet i nær fremtid vil overtræde, kravene til at opretholde sin tilladelse på en måde, som gør, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen i henhold til § 160, stk. 1, nr. 1 eller nr. 2, eller § 162, stk. 1, eller § 232, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab kan anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet har gjort sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af den væsentlige lovgivning for fondsmæglerselskaber, herunder bl.a. denne lov og regler udstedt i medfør af loven, hvis fondsmæglerselskabet ikke har været i stand til at opfylde de krav, der stilles til en virksomhed, der ansøger om tilladelse som fondsmæglerselskab, herunder bl.a. krav til effektive former for virksomhedsstyring, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kapitalgrundlagskravene og det individuelle solvensbehov, eller hvis fondsmæglerselskabet ikke har foretaget foranstaltninger påbudt af Finanstilsynet inden for den fastsatte frist herfor.

Overtrædelserne og/eller den manglende opfyldelse – eller den overhængende risiko for overtrædelse og/eller manglende opfyldelse – af de angivne krav skal være af en sådan karakter, at Finanstilsynet vil kunne eller skulle anvende en situation de angivne beføjelser til at inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse. Det forudsættes desuden, at der lægger objektive kriterier til grund for vurderingen.

Vurderingen af, om et fondsmæglerselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, kan tage udgangspunkt i den vurdering Finanstilsynet foretager af fondsmæglerselskabet i forbindelse med vurderingen af fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov, jf. lovforslagets § 118. En forudsætning for Finanstilsynets vurdering er, at Finanstilsynet har et opdateret billede af fondsmæglerselskabets risikoprofil, risikostyring, forretningsmodel og strategi, samt hvorvidt fondsmæglerselskabet har tilstrækkelig kapital og likviditet til at dække de risici, der er forbundet hermed. I vurderingen af, hvorvidt et fondsmæglerselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, kan også indgå en vurdering af, om og hvordan alvorlige utilstrækkeligheder i fondsmæglerselskabets kontrolmiljø/risikostyring har betydning for fondsmæglerselskabets mulighed for at opretholde sin tilladelse.

Vurderingen af, hvorvidt et omhandlet fondsmæglerselskab er nødlidende eller forventelig nødlidende, vil samtidig lægge vægt på udfaldet af påbud om at foretage nødvendige tiltag eller anvendelse af beføjelserne efter lovforslagets kapitel § 18 om tidlig indgriben. Finanstilsynet skal desuden tage hensyn til de genopretningsmuligheder, fondsmæglerselskabet har anvendt.

Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at et fondsmæglerselskab anses for nødlidende, eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet, jf. det foreslåede stk. 3.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis der er objektive indikatorer til støtte for en konstatering af, at fondsmæglerselskabet i nær fremtid vil være ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og Finanstilsynet derfor kan inddrage tilladelsen i henhold til § 160, stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et omhandlet fondsmæglerselskab kan anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet i nær fremtid vil være ude af stand til at indfri sin gæld eller andre forpligtelser, efterhånden som de forfalder, med den konsekvens, at Finanstilsynet vil kunne anvende den angivne beføjelse til at inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse på grund af manglende opfyldelse af likviditetskravene. Det forudsættes desuden, at der lægger objektive kriterier til grund for vurderingen.

Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at et fondsmæglerselskab anses for nødlidende, eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet, jf. det foreslåede stk. 3.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre støtten gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og antager en af de i litra a-c oplyste former.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra a*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre støtten gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og den finansielle støtte er en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af Danmarks Nationalbank.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra b*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre støtten gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og den finansielle støtte er en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra c*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, medmindre støtten gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og den finansielle støtte er tilførsel af kapitalgrundlag eller køb af kapitalinstrumenter til håndtering af kapitalmangel, der er konstateret ved nationale stresstest eller stresstest gennemført på EU-plan.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et omhandlet fondsmæglerselskab kan anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis fondsmæglerselskabet modtager ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, og støtten ikke gives for at undgå eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse af dansk økonomi og opretholde den finansielle stabilitet og antager en af de angivne former.

Det foreslås i *stk. 2*, at en fondsmæglerselskabskoncern anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen på konsolideret niveau er i en af de i *stk. 1* nævnte situationer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en fondsmæglerselskabskoncern anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende, når koncernen på konsolideret niveau er i en af de i stk. 1 nævnte situationer.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller en fondsmæglerselskabskoncern anses for nødlidende, eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finansiell Stabilitet skal høres, inden Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at et omhandlet fondsmæglerselskab eller fondsmæglerselskabskoncern kan anses for nødlidende, eller forventeligt nødlidende.

Finansiell Stabilitets vurdering af fondsmæglerselskabet vil hovedsageligt basere sig på oplysninger udleveret af Finanstilsynet. Vurderingen skal være baseret på objektive faktorer, som indikerer, at fondsmæglerselskabet kan være nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Til § 162

Den gældende § 225 i lov om finansiell virksomhed fastlægger i stk. 1 og 3-6 regler for, hvornår Finanstilsynet skal inddrage en finansiell virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, tilladelse som finansiell virksomhed.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke med tilsigtet materielle ændringer ud over de ændringer, der følger af vedtagelsen af IFD og IFR, hvorefter fondsmæglerselskaber ikke længere er reguleret af CRD IV og CRR.

Den foreslåede § 162 fastsætter de tilfælde, hvor Finanstilsynet skal inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 1*, at opfylder et fondsmæglerselskab ikke kapitalgrundlagskravene i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og det individuelle solvensbehov i § 118, stk. 2, og har fondsmæglerselskabet ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en frist fastsat af Finanstilsynet, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, jf. dog stk. 4 og 5.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse, hvis fondsmæglerselskabet efter at have fået efter en frist af Finanstilsynet for opfyldelse af kapitalgrundlagskravene og det individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede stk. 4, fortsat ikke opfylder kapitalgrundlagskravene og det individuelle solvensbehov, jf. dog det foreslåede stk. 5.

Fristen skal efter det foreslåede stk. 4 fastsættes under hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder og kan forlænges, hvis Finanstilsynet finder det nødvendigt og hensigtsmæssigt. Vurderer Finanstilsynet, at fastsættelse af en frist er formålsløst, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen uden at give frist for opfyldelse af kapitalgrundlagskravene og solvensbehovet.

Kapitalgrundlagskravene fastsat i artikel 11, stk. 1, i IFR fastsætter kravet til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag, der mindst skal svare til omkostningskravet i henhold til artikel 13, det permanente minimumskapitalkrav (startkapitalkravet, jf. lovforslagets § 18) i henhold til artikel 14 eller K-faktorkravet i henhold til artikel 15. Fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, er ikke omfattet af K-faktorkravet, jf. artikel 11, stk. 2, i IFR.

Små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR omhandler fondsmæglerselskaber, der ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, som indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller selskaberne selv, og når deres størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører omfattende negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Sådanne fondsmæglerselskaber er efter artikel 12, stk. 1, i IFR afgrænset til de fondsmæglerselskaber, der opfylder alle følgende betingelser: 1) ikke handler for egen regning eller påtager sig risiko fra handel med finansielle instrumenter, 2) ikke opbevarer kunders aktiver eller penge, 3) har aktiver under både skønsmæssig porteføljepleje og ikke-skønsmæssig investeringsrådgivning på mindre end 1,2 mia.

euro, 4) behandler kundeordrer i kontanthandler til en værdi af mindre end 100 mio. euro om dagen eller kundeordrer i derivater til en værdi af mindre end 1 mia. euro om dagen, og som 5) har en balance på mindre end 100 mio. euro inklusive ikke-balanceførte poster og samlede årlige bruttoindtægter fra investeringsservice på mindre end 30 mio. euro.

Det individuelle solvensbehov, jf. lovforslagets § 118, stk. 2, er udtryk for fondsmæglerselskabets egen vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag, som er passende til at dække de risici, som fondsmæglerselskabet kan udgøre for andre, og som fondsmæglerselskabet er eller kan blive eksponeret mod. Det er i udgangspunktet fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne opfylder betingelserne fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, der er omfattet af det individuelle solvensbehov. Det vil sige de fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. Finanstilsynet kan dog bestemme, at også et fondsmæglerselskab, der opfylder betingelserne fastsat i artikel 12, stk. 1, IFR skal være omfattet af det individuelle solvensbehov, jf. lovforslagets § 118, stk. 3.

Konsekvensen af at få tilladelsen inddraget er, at fondsmæglerselskabet skal indstille og afvikle sin tilsynsbelagte virksomhed. Det vil sige, at al investeringsservice og -aktiviteter skal indstilles og afvikles. Finanstilsynet vil først inddrage tilladelsen, når Finanstilsynet er betrygget i, at al investeringsservice og -aktiviteter er afviklet og ophørt, jf. lovforslagets § 163.

En afgørelse om inddragelse af et fondsmæglerselskabs tilladelse skal afhængig af sagens omstændigheder træffes af Finanstilsynets bestyrelse i medfør af lovforslagets § 218, stk. 1 og offentliggøres i henhold til lovforslagets § 266. Afgørelsen vil kunne påklages til Erhvervsankenævnet, jf. lovforslagets § 264.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis tilvejebringelsen af kapital kræver, at fondsmæglerselskabets øverste myndighed indkaldes, kan Finanstilsynet bestemme, at indkaldelse kan ske med kortere frist end fastsat i vedtægterne.

Finanstilsynet har mulighed for at indkalde fondsmæglerselskabets øverste myndighed med en kortere frist end fastsat i fondsmæglerselskabets vedtægter, hvis tilvejebringelsen af kapital gør dette nødvendigt. Finanstilsynets beføjelse skal ses i lyset af behovets hastende karakter.

Det foreslås i *stk. 3*, at opfylder en koncern omfattet af koncernregler ikke solvenskravet i den pågældende bestemmelse, og har den ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, kan Finanstilsynet inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, jf. dog *stk. 4* og *5*.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet fastsætter fristen i *stk. 1* og *3* under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Fristen kan forlænges, hvis Finanstilsynet skønner det nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en beføjelse for Finanstilsynet til efter en konkret vurdering at fastsætte frist for et fondsmæglerselskabs opfyldelse af kapitalgrundlagskravene og det individuelle solvensbehov.

Finanstilsynet skal fastsætte en meget kort frist, hvis sagens karakter og de konkrete forhold og omstændigheder taler herfor. Finanstilsynet kan på den anden side fastsætte en længere frist i de situationer, hvor Finanstilsynet vurderer, at en løsning på fondsmæglerselskabets kapitalmæssige udfordringer synes realistisk og nært forestående. Det kunne være situationer, hvor Finanstilsynet er oplyst om, at der pågår konkrete forhandlinger om helt eller delvist overdragelse af fondsmæglerselskabet og/eller indgåelse af samarbejder.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan undlade at inddrage tilladelsen efter *stk. 1* og *2*, når hensynet til en hensigtsmæssig krisehåndtering eller afvikling taler herfor.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse for Finanstilsynet til at undlade at inddrage en tilladelse efter *stk. 1* og *2*, når hensynet til en hensigtsmæssig krisehåndtering eller afvikling taler herfor.

Behovet for at undlade en inddragelse af tilladelsen kan vise sig i konkrete afviklingssituationer. Opretholdelsen af tilladelsen kan dog kun ske i en begrænset periode, hvor det fortsat er nødvendigt i

forhold til afviklingen eller medvirker til at forbedre forløbet ved overtagelse af et nødlidende fondsmæglerselskab.

Til § 163

De gældende § 226, stk. 1 og 2, og § 227 i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler for afvikling af finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, samt at Finanstilsynet ikke inddrager en tilladelse som finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, før afvikling af den finansielle virksomhed er afsluttet, samt at Finanstilsynet skal gode afviklingens form m.v.

Bestemmelserne foreslås i én bestemmelse videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 163 fastsætter, at Finanstilsynets inddragelse af et fondsmæglerselskabs tilladelse er betinget af, at fondsmæglervirksomheden er afviklet, og at anden virksomhed ikke må påbegyndes, før afviklingen er afsluttet. Bestemmelsen fastsætter desuden krav om, at Finanstilsynet skal gode afviklingens form m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at når Finanstilsynet inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse i henhold til §§ 159-160 eller 162, skal fondsmæglervirksomheden afvikles, og anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet først inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse i henhold til lovforslagets §§ 159, 160 eller 162, når fondsmæglervirksomheden afvikles.

Med fondsmæglervirksomhed forstås aftaler om ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, jf. lovforslagets bilag 1.

Kravet har baggrund i hensynet til kunderne, der skal være beskyttet af den for fondsmæglerselskaber gældende regulering, indtil aftaler om investeringsservice og -aktivitet er afviklet og ophørt. Afvikling indebærer således, at alle aftaler om investeringsservice og -aktiviteter skal afvikles og indstilles.

Heri ligger også, at alle forpligtelser inklusive eventualforpligtelser i relation til aftaler om investeringsservice og -aktiviteter er indfriet.

Bestemmelsen indebærer desuden, at anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet. Kravet om afvikling af fondsmæglervirksomheder er således ikke et krav om, at fondsmæglerselskabet skal opløses.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal godkende afviklingens form, indhold og gennemførelse, medmindre afvikling sker ved likvidation, konkurs eller sammenlægning i henhold til § 158.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab kan afvikles på flere måder.

Afvikling kan ske ved likvidation, konkurs eller ved sammenlægning i henhold til § 158. Hvis afviklingen sker på anden måde, skal Finanstilsynet godkende afviklingens form, indhold og gennemførelse.

Likvidation er en typisk afviklingsform og sker i henhold til de almindelige regler i selskabsloven. Det er en forudsætning for afvikling ved likvidation, at fondsmæglerselskabet er solvent. Insolvente fondsmæglerselskaber afvikles derimod efter konkurslovens regler.

Afvikling kan endvidere ske ved, at fondsmæglerselskabet sammenlægges med et andet fondsmæglerselskab eller finansiell virksomhed, jf. lov om finansiell virksomhed, eller et investeringsselskab eller udenlandsk finansiell virksomhed. Sådan sammenlægning kræver Finanstilsynets tilladelse, jf. lovforslagets § 158.

Endelig kan afvikling ske på anden måde godkendt af Finanstilsynet. Afvikling på anden måde forudsætter, at fondsmæglerselskabet tager initiativ hertil og fremsætter anmodning herom til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal godkende afviklingens form, indhold og gennemførelse. Udarbejdelse heraf påhviler fondsmæglerselskabet.

Ved godkendelse af afvikling på anden måde skal Finanstilsynet sikre, at kundernes og investorers interesser varetages bedst muligt, og at disses retsstilling ikke forringes i forhold til afvikling ved

likvidation. Kravet i lovforslagets § 158 om Finanstilsynets tilladelse til sammenlægning har tilsvarende til formål at varetage kundernes og investorers interesser varetages bedst muligt, således at disses retsstilling ikke forringes i forhold til afvikling ved likvidation.

Til § 164

Den gældende § 228 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 regler for Finanstilsynets beføjelse til at fastsætte en frist for vedtagelse af beslutning om likvidation efter § 217 i selskabsloven og konsekvenserne af overskridelse af fristen. Bestemmelsen fastlægger desuden, at den finansielle virksomhed straks skal oplyse Finanstilsynets beslutning om at træde i likvidation.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 164 fastsætter, at et fondsmæglerselskab straks skal oplyse Finanstilsynet om beslutning om at træde i likvidation, og at Finanstilsynet kan beslutte en frist for vedtagelsen af likvidationen. Bestemmelsen fastsætter desuden konsekvenserne af overskridelse af fristen.

Det foreslås i *stk. 1*, at når et fondsmæglerselskab træffer beslutning om afvikling, skal fondsmæglerselskabet straks oplyse Finanstilsynet om beslutningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en oplysningspligt for fondsmæglerselskabet, der skal sikre, at Finanstilsynet bliver gjort opmærksom på et fondsmæglerselskabs beslutning om at afvikle sine aktiviteter, så Finanstilsynet kan følge afviklingen af fondsmæglerselskabet med henblik på at sikre varetagelsen af kundernes interesser.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan fastsætte en frist for vedtagelse af beslutning om likvidation efter § 217 i selskabsloven.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at overskrides fristen, kan Finanstilsynet beslutte, at fondsmæglerselskabet skal træde i likvidation.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en beføjelse til Finanstilsynet til at fastsætte en frist for et fondsmæglerselskabs beslutning om likvidation, der efter § 217 i selskabsloven skal besluttes på fondsmæglerselskabets generalforsamling. Fristen vil i praksis normalt være på seks måneder, men kan af Finanstilsynet forkortes eller forlænges efter en konkret vurdering. Hvis fristen overskrides, kan Finanstilsynet beslutte, at fondsmæglerselskabet skal træde i likvidation. Finanstilsynet er herved tillagt beføjelse til at suspendere den kompetence, som ellers er tillagt generalforsamlingen.

Til § 165

Den gældende § 231 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 regler om finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, likvidation, herunder i forhold til udpegelse af likvidator.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 165 fastsætter særlige regler om fondsmæglerselskabers likvidation, herunder i forhold til udpegelse af likvidator.

Det foreslås i § 165, 1. pkt., at et fondsmæglerselskab skal likvideres af en eller flere likvidatorer, der udnævnes af erhvervsministeren.

Det foreslås i § 165, 2. pkt., at en af likvidatorerne skal være jurist.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab skal likvideres af en eller flere likvidatorer, der udnævnes af erhvervsministeren.

Det bemærkes, at erhvervsministerens beføjelse til at udnævne en likvidator, er henlagt til Finanstilsynet, jf. § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2015 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet, som er udstedt i medfør af § 371 i lov om finansiel virksomhed. Beføjelsen foreslås videreført med lovforslagets § 263, og det er hensigten, at beføjelsen for så vidt angår fondsmæglerselskaber fortsat skal være tillagt erhvervsministeren.

Bestemmelsen vedrører kun den situation, hvor et fondsmæglerselskab har truffet beslutning om at træde i likvidation. Det er dog ikke nødvendigt for Finanstilsynets udnævnelse af likvidator eller likvidatorer, at beslutningen om at træde i likvidation endeligt er truffet på fondsmæglerselskabets generalforsamling. Finanstilsynet kan udpege en likvidator allerede på det tidspunkt, hvor fondsmæglerselskabet indkalder til generalforsamling med henblik på at træffe beslutning om at træde i likvidation.

I tilfælde af flere likvidatorer er alle forpligtede til at varetage kapitalejernes interesse, og alle har samme beføjelser og ansvar. Der findes i selskabsloven og i denne lov ikke regler om, at der i forbindelse med fondsmæglerselskabers likvidation skal udpeges et bestemt antal likvidatorer. Bestemmelsen forhindrer derfor ikke, at den likvidator, som Finanstilsynet har udpeget, foretager likvidationen alene, hvis den generalforsamlingsvalgte likvidator træder tilbage under likvidationen. Det vil sige, at det forhold, at den valgte likvidator vælger at fratræde sit hverv, ikke kan medføre, at den tilbageværende likvidator ikke i det hele kan varetage sit hverv og således alene træde i ledelsens sted. Dette er i overensstemmelse med selskabslovens § 219, stk. 1, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at en eller flere likvidatorer træder i ledelsens sted.

Bestemmelsen indebærer desuden, at én af likvidatorerne skal være jurist.

Til § 166

Den gældende § 232 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 yderligere særlige regler om finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, likvidation, herunder i forhold til vedtægter og likvidationsregnskab.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslåede § 166 fastsætter krav til fondsmæglerselskabers likvidation, herunder i forhold til vedtægter og likvidationsregnskab

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan suspendere vedtægterne i et fondsmæglerselskab under likvidationen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse til Finanstilsynet til at suspendere et fondsmæglerselskabs vedtægter under likvidation. Beføjelsen skal hovedsageligt anvendes til at begrænse generalforsamlingens indblanding og til at undgå, at generalforsamlingen misbruger sin stilling. Foreligger der således begrundet mistanke om, at generalforsamlingen i et fondsmæglerselskab ikke varetager fondsmæglerselskabets interesser, kan Finanstilsynet i medfør af bestemmelsen suspendere fondsmæglerselskabets vedtægter under likvidationen.

Ud fra en *lex specialis*-betragtning er konsekvensen ved en suspension efter bestemmelsen, at der ikke skal indkaldes til generalforsamling, så længe fondsmæglerselskabets vedtægter er suspenderet. Bestemmelsen har således forrang for de generelle regler om afholdelse af generalforsamling m.v. i selskabsloven, hvilket følger hensynet om at begrænse en generalforsamlings indblanding og undgå, at generalforsamlingen misbruger sin stilling.

Der foreslås i *stk. 2*, at regnskaber, der udarbejdes i forbindelse med likvidation, skal indsendes til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for fondsmæglerselskabet til at indsende likvidationsregnskab til Finanstilsynet. Fusionsregnskabet skal alene indsendes i ét eksemplar.

Et fondsmæglerselskab under likvidation skal som udgangspunkt fortsat udarbejde regnskaber m.v. efter samme regler og med samme frekvens som fondsmæglerselskaber i almindelig drift, jf. lovforslagets kapitel 16.

Har Finanstilsynet suspenderet et fondsmæglerselskabs vedtægter under likvidationen efter det foreslåede *stk. 1*, kan et fondsmæglerselskab dog ikke indsende en generalforsamlingsgodkendt årsrapport til Erhvervsstyrelsen i overensstemmelse med lovforslagets § 152.

I sådanne tilfælde, hvor der ikke kan indsendes en af generalforsamlingen godkendt årsrapport, skal fondsmæglerselskabet i stedet indsende den bestyrelsesgodkendte årsrapport, jf. lovforslagets § 151, til Erhvervsstyrelsen.

Til § 167

Den gældende § 233 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at indgivelse af konkursbegæring i finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, der i likvidation, kun kan indgives af likvidatorerne eller Finanstilsynet.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 167 fastsætter, at indgivelse af konkursbegæring i et fondsmæglerselskab under likvidation, kun kan iværksættes af likvidatorerne eller Finanstilsynet.

Det foreslås i § 167, at er et fondsmæglerselskab er under likvidation, er det kun likvidatorerne eller Finanstilsynet, der kan indgive konkursbegæring.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at bemyndigelsen i selskabslovens § 233, stk. 1, til at indgive konkursbegæring for et fondsmæglerselskab under likvidation er tillagt både likvidator og Finanstilsynet.

Bestemmelsen indebærer ikke, at fordringshaveres almindelige adgang til at indgive konkursbegæring efter konkurslovens § 17, stk. 1, indskrænkes.

Til § 168

Den gældende § 234 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 særlige regler om indgivelse af konkursbegæring, når en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, bliver insolvent.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 168 fastsætter særlige regler om indgivelse af konkursbegæring, når et fondsmæglerselskab bliver insolvent.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at når et fondsmæglerselskab bliver insolvent, kan Finanstilsynet indgive konkursbegæring.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynets beslutning om at indgive konkursbegæring ikke kan påklages efter § 264.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er Finanstilsynet, der skal beslutte, om det i det enkelte tilfælde er hensigtsmæssigt at begære et fondsmæglerselskab, der bliver insolvent, konkurs. Finanstilsynet skal træffe beslutning herom ud fra hensynet til kunder og investorer.

Bestemmelsen udelukker ikke, at fondsmæglerselskabet selv, eller en fordringshaver efter konkurslovens § 17, stk. 1, indgiver begæring om, at fondsmæglerselskabet tages under konkursbehandling. Bestemmelsen fastslår alene, at Finanstilsynet kan begære et fondsmæglerselskab konkurs, når fondsmæglerselskabet vurderes at være insolvent.

Med insolvent forstås, at fondsmæglerselskabet ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som disse forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående, jf. konkurslovens § 17, stk. 2.

At Finanstilsynets beslutning ikke påklages efter lovforslagets § 264 indebærer en begrænsning af et fondsmæglerselskabs normale klageadgang. Adgangen til administrativ rekurs er udelukket, da spørgsmålet om konkursbegæringens lovlighed afgøres af skifteretten. Skifteretten forventes således at vurdere, om Finanstilsynet har foretaget en korrekt vurdering af fondsmæglerselskabets økonomiske situation. Skifterettens afgørelse kan indbringes for landsretten.

Det foreslås i *stk. 2*, at uanset § 17, stk. 2, i konkursloven, anses et fondsmæglerselskab, som ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til efterstillet kapital optaget som ansvarlig lånekapital, ikke for at være insolvent. Tilsvarende gælder for øvrige fondsmæglerselskaber, som ikke opfylder deres forpligtelser med hensyn til supplerende kapital optaget som ansvarlig lånekapital.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der ikke kan svare sine forpligtelser på sine kapitalinstrumenter, ikke kan anses for at være insolvente efter konkurslovens § 17, stk. 2, medmindre insolvensbetingelserne i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 3*, at efter afsigelse af konkursdekret beskikker skifteretten, efter forhandling med Finanstilsynet, en eller flere kuratorer, hvoraf én skal være jurist.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan deltage i bedømmelsen af, hvor mange kuratorer der skal udnævnes, og hvem der skal være kuratorer. Ofte er kuratorer jurister, men ved et fondsmæglerselskabs konkurs kan der være behov for at udnævne yderligere kuratorer med forstand på fondsmæglerselskabets forretningsområde, eksempelvis en økonom. Med bestemmelsens krav om, at én af kuratorerne skal være jurist, sikres det, at én af kuratorerne har juridisk indsigt, hvilket vurderes afgørende for en hensigtsmæssig bobehandling, herunder sikring af, at bobehandlingen sker i henhold til konkurslovens regler.

Til § 169

Den gældende § 235 i lov om finansiel virksomhed fastlægger særlige regler om Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger m.m. vedrørende finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, under konkurs.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 169 fastsætter særlige regler om Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger m.m. i fondsmæglerselskaber under konkurs.

Det foreslås i § 169, 1. pkt., at Finanstilsynet har ret til at deltage i møder i kreditorudvalg og i skiftesamlinger.

Det foreslås i § 169, 2. pkt., at udkast til endeligt regnskab og slutudlodning i konkursboet forelægges af kurator for Finanstilsynet til udtalelse, inden kurator indsender det til skifteretten.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet for så vidt angår fondsmæglerselskaber under konkurs får de samme rettigheder, som fordringshavere har til at deltage i kreditorudvalgsmøder og udtale sig om regnskab og slutudlodning efter konkursloven.

Bestemmelsen sikrer således, at Finanstilsynet har mulighed for at påse, at reglerne for boets behandling iagttages. Af hensynet til varetagelsen af kundernes og investorenes interesser, vil Finanstilsynet derfor formentlig altid benytte sig af denne rettighed.

Til § 170

Den gældende § 238 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 særlige regler for rekonstruktionsbehandling af finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 170 fastsætter særlige regler for rekonstruktionsbehandling af fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af et fondsmæglerselskab, når hensynet til kundernes interesser tilsiger det.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet får adgang til at indgive begæring om rekonstruktionsbehandling af hensyn til kunderne, uden at betingelserne i konkurslovens § 11, stk. 1, er opfyldt. Bestemmelsen udelukker ikke, at fondsmæglerselskabet selv indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling efter konkurslovens § 11.

Finanstilsynet kan ifølge bestemmelsen indgive begæring om rekonstruktion, når hensynet til kundernes interesse tilsiger det. Vurderingen af, hvornår dette hensyn indebærer, at begæring om rekonstruktionsbehandling skal indgives, vil tage udgangspunktet i fondsmæglerselskabets økonomiske forhold og dispositioner.

Finanstilsynets mulighed for at indgive begæring om rekonstruktionsbehandling forudsætter, at det sker af hensyn til kunderne og vil typisk først ske, hvis fondsmæglerselskabets ledelse ikke er initiativtagende i forhold til løsning af den opståede situation.

Når Finanstilsynet indgiver begæring om rekonstruktionsbehandling for et fondsmæglerselskab, har det samme retsvirkning, som hvis fondsmæglerselskabet selv indgiver begæringen i medfør af konkurslovens § 11.

Det foreslås i *stk. 2*, at begæring om rekonstruktionsbehandling efter *stk. 1* ledsages af Finanstilsynets forslag til, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tillidsmand under rekonstruktionsbehandlingen, samt en erklæring fra de pågældende om, at disse er villige hertil og opfylder betingelserne i konkurslovens § 238.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet og ikke fondsmæglerselskabet selv tillægges bemyndigelsen i til § 11, *stk. 2*, i konkursloven til at foreslå, hvem der skal beskikkes som rekonstruktør og tillidsmand for fondsmæglerselskabet.

Finanstilsynets begæring om rekonstruktionsbehandling skal indeholde de samme elementer, som skyldneres begæring om rekonstruktionsbehandling skal i medfør af konkurslovens § 11, *stk. 2*.

Til § 171

Den gældende § 240 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at bestemmelserne i loven om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle virksomheders pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse for finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber, som er under rekonstruktionsbehandling eller opløsning.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 171 fastsætter, at bestemmelserne i loven om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser og finansielle virksomheders pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet med de

nødvendige tilpasninger finder anvendelse for fondsmæglerselskaber, som er under rekonstruktionsbehandling eller opløsning.

Det foreslås i § 171, at bestemmelserne i denne lov eller regler udstedt i medfør heraf om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser, og fondsmæglerselskabers pligter over for erhvervsministeren og Finanstilsynet, med de nødvendige tilpasninger inder anvendelse for fondsmæglerselskaber, som er under rekonstruktionsbehandling eller opløsning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der har fået inddraget sin tilladelse i henhold til lovforslagets § 163 som følge af, at fondsmæglerselskabet har standset sine betalinger eller er under opløsning, principielt og med de nødvendige tilpasninger desuagtet er underlagt lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf om erhvervsministerens og Finanstilsynets beføjelser. Ved opløsning forstås, at fondsmæglerselskabet er under opløsning efter selskabslovens regler (likvidation eller tvangsopløsning) eller efter konkurslovens regler.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet også i afviklingsperioden har de nødvendige redskaber til at varetage hensynet til kundernes interesser. Hvis et fondsmæglerselskab ophører på anden måde, har Finanstilsynet ikke beføjelser i henhold til denne lov over for fondsmæglerselskabet, efter at tilladelsen er inddraget.

Bestemmelsen medfører eksempelvis som udgangspunkt, at fondsmæglerselskaber skal indsende regnskabs- og solvensindberetninger, medmindre andet beslutes af Finanstilsynet. Fondsmæglerselskaber har dermed som udgangspunkt pligt til at indsende årsrapport til henholdsvis Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, jf. lovforslagets §§ 151-152, også i forbindelse med opløsning.

Med ”de nødvendige tilpasninger” henvises til, at vil visse pligter i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf, eksempelvis indberetninger om kapitalgrundlagskrav, miste noget af deres praktiske betydning i tilfælde af fondsmæglerselskabets opløsning.

Endvidere sætter skifterettens stilling af domstol grænser for, hvilke pligter Finanstilsynet kan pålægge kurator eller boet. Omvendt kan Finanstilsynets vejledningsadgang og -pligt dog få større betydning i disse tilfælde.

Til § 172

Den gældende § 242 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at erhvervsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af visse finansielle virksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 172 fastsætter, at erhvervsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter.

Det foreslås i § 172, at erhvervsministeren fastsætter regler med henblik på opfyldelse af EU-retlige regler om sanering og likvidation af fondsmæglerselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer beføjelse til erhvervsministeren til at udstede en bekendtgørelse. Den eksisterende beføjelse i § 242 i er udnyttet i bekendtgørelse nr. 721 af 30. maj 2017 om lovvalg m.v. ved krisehåndtering af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber. Der er hensigten, at reglerne skal videreføres for fondsmæglerselskaber uændret.

Bestemmelsen giver ikke Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte materielle konkursregler.

Til § 173

Den gældende § 243 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 beføjelse til Finanstilsynet til at påbyde visse finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber I, en eller flere specifikke tiltag i bestemmelsen i forsøget på at gribe tidligt ind over for virksomheden.

Bestemmelserne foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Den foreslåede § 173 fastsætter beføjelse til Finanstilsynet til at påbyde visse fondsmæglerselskaber en eller flere specifikke tiltag i bestemmelsen i forsøget på at gribe tidligt ind over for fondsmæglerselskabet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1 og 3, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at overtræder eller er det overvejende sandsynligt, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som følge af en betydelig eller hastig forværring af fondsmæglerselskabets finansielle situation i nær fremtid vil overtræde kravene fastsat i denne lov, regler udstedt i medfør af loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter eller artikel 3, 7, 14, 17 og 24-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage en eller flere af tiltagene i *stk. 2 og 3* inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet kan forlænge fristen, hvis det skønnes nødvendigt.

Beføjelserne kan anvendes, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder eller inden for nær fremtid forventes at kunne opfylde de i bestemmelsen nævnte krav. Beføjelserne er indgribende, da formålet er at kunne gribe tidligt ind med henblik på at sikre fondsmæglerselskabets levedygtighed fremadrettet.

Dette betyder også, at beføjelserne kun vil kunne finde anvendelse, når der er tale om overtrædelser eller forventede overtrædelser af lovgivningen, og Finanstilsynet vurderer, at en eller flere af beføjelserne vil kunne rette op på forholdet.

I tilfælde hvor fondsmæglerselskabet fortsat opfylder de nævnte krav til opretholdelse af sin tilladelse, kan Finanstilsynet i sin vurdering af, om fondsmæglerselskabet ikke i nær fremtid forventes at kunne opfylde kravene, lægge vægt på, om fondsmæglerselskabets finansielle situation er i hastig forværring, eller om der er sket en betydelig forværring af fondsmæglerselskabets finansielle situation. Finanstilsynet vil i den forbindelse tage højde for de af EBAs retningslinjer, hvoraf fremgår, at en række indikator vil indgå i vurderingen heraf. Disse indikatorer vil være en del af Finanstilsynets løbende overvågning af fondsmæglerselskaberne og dermed indgå som en del af den almindelige tilsynsvirksomhed. Indikatorerne vil tage udgangspunkt i den tilsynskontrol og vurderingsproces, som foretages af Finanstilsynet efter gennemførelsen af artikel 36 i IFD. Dog vil forværringer og anormaliteter i den løbende overvågning eller indtrædelse af ekstraordinære begivenheder ligeledes kunne medføre, at Finanstilsynet påbyder en virksomhed at foretage et eller flere tiltag.

Indikatorerne er ment som vejledning, og Finanstilsynet vil derfor ikke være bundet af disse. Finanstilsynet vil derfor i helt særlige tilfælde kunne anvende beføjelserne i lovforslagets §§ 173-175, selvom et fondsmæglerselskab ikke har brudt en indikator, hvis Finanstilsynet finder, at der er et behov for at gribe tidligt ind. Det er ikke hensigten, at der skal opstilles kvantitative indikatorer, som automatisk medfører tidlig indgriben, og som dermed kan opfattes som nye kapital- eller likviditetskrav. Tidlig indgriben vil bero på en konkret tilsynsmæssig vurdering af situationen i det enkelte fondsmæglerselskab.

Brydes en indikator vil det ikke automatisk medføre, at Finanstilsynet anvender beføjelserne efter lovforslagets §§ 173-175 til at gribe tidligt ind. Er årsagen til bruddet ukendt, skal Finanstilsynet foretage yderligere undersøgelser for at klarlægge årsagen og herefter træffe beslutning om, hvorvidt der skal ske tidlig indgriben. Ved vurderingen af, om der skal tidlig indgriben, skal Finanstilsynet tage hensyn til, hvor presserende den konkrete situation er, samt bruddets alvor sammenlignet med virksomhedens overordnede finansielle situation.

En betingelse for tidlig indgriben er, at det er overvejende sandsynligt, at fondsmæglerselskabet overtræder kravene inden for nær fremtid. Ved inden for en nær fremtid forstås en tidshorizont, hvor en forventet overtrædelse af kravene i loven m.v. med en rimelig grad af sandsynlighed kan forudses. Det vil være en konkret vurdering af den forventede overtrædelse og dennes karakter, som afgør, om den forventede overtrædelse kan siges at ligge inden for nær fremtid. Inden for nær fremtid vil således både kunne være mere eller mindre end 12 måneder, men det vil forventeligt ligge deromkring.

BRRD skelner mellem en finansiell situation i hastig forværring og en betydelig forværring af virksomhedens finansielle situation. Såfremt et fondsmæglerselskabs finansielle situation er i hastig forværring, kan de mindre indgribende beføjelser anvendes, herunder eksempelvis iværksættelse af genopretningsplanen eller forhandling om omstrukturering af fondsmæglerselskabets gæld. En hastig forværring kan bl.a. være en forværret likviditetssituation, stigende gearingsgrad, misligholdte lån, koncentration af engagementer, forværrede kapitalforhold m.v., vurderet på baggrund af en række indikatorer, herunder fondsmæglerselskabets kapitalkrav plus 1,5 procentpoint. En større stigning i fondsmæglerselskabets nedskrivninger eller en stor eksponering mod en bestemt branche, som anses for særlig risikabel, vil også kunne være eksempler på, hvornår der er tale om en hastig forværring. Det vil være en konkret vurdering, hvorvidt dette er tilfældet. Det er afgørende, at der er tale om en vis forværring. En mindre stigning i fondsmæglerselskabets gearingsgrad vil således som udgangspunkt ikke medføre, at der er tale om en hastig forværring, men kan gøre det, hvis andre forhold taler herfor. Oplistingen er ikke udtømmende.

Beføjelserne til tidlig indgriben skal ses i sammenhæng med kravet om, at fondsmæglerselskabet skal udarbejde en genopretningsplan jf. lovforslagets § 98. Planen er et ledelsesværktøj og det overordnede formål er, at fondsmæglerselskabet selv skal skride til handling. Beføjelserne om tidlig indgriben skal udelukkende finde anvendelse, såfremt fondsmæglerselskabets egne tiltag ikke virker, eller hvis de ikke når at blive iværksat.

Hvis der er tale om en betydelig forværring af den finansielle situation, kan Finanstilsynet benytte de mere indgribende beføjelser som eksempelvis at pålægge den samlede ledelse at nedlægge sit hverv eller at indsætte en midlertidig administrator. Er der tale om en betydelig forværring af fondsmæg-

lerselskabets finansielle situation, afskærer det ikke Finanstilsynet fra at benytte en af de mindre indgribende tiltag, hvis dette vurderes i tilstrækkelig grad at kunne medføre, at fondsmæglerselskabets finansielle situation genoprettes.

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben suppleres af lovforslagets §§ 232 og 232 a, da bestemmelserne har et bredere anvendelsesområde og giver mulighed for mere indgribende tiltag. Beføjelserne vil således kunne anvendes, selvom fondsmæglerselskabet forventes at kunne opretholde kapitalgrundlagskravene, og selvom der er en forventet overtrædelse af kravene i loven m.v. ligger længere ude i fremtiden end 12 måneder. Ligesom lovforslagets §§ 232 og 232 a bidrager bestemmelsen til, at der opnås tid og manøvrerum til, at fondsmæglerselskabet kan gennemføre de fornødne tiltag, inden det overtræder reglerne.

Anvendelse af beføjelserne i lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben vil forventeligt blive påbegyndt på et tidspunkt, som ligger efter, at fondsmæglerselskabet er påbegyndt genopretning i henhold til sin udarbejdede genopretningsplan, og senest ved et brud på fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov. Det er en forudsætning, at fondsmæglerselskabet påbegynder genopretning på et tidligere tidspunkt end ved brud på det individuelle solvensbehov. Hvis fondsmæglerselskabet ikke påbegynder genopretning i henhold til sin genopretningsplan, eller genopretningen først påbegyndes ved brud på det individuelle solvensbehov, vil Finanstilsynet stadig kunne anvende beføjelserne i lovforslagets kapitel 18, når betingelserne er opfyldt.

Når Finanstilsynet har vurderet, at betingelserne for anvendelse af beføjelserne er opfyldt, skal Finanstilsynet vurdere, hvilke beføjelser, der er mest egnede til at forbedre fondsmæglerselskabets situation. Vurderingen er underlagt et proportionalitetsprincip. Det betyder, at jo mere usikker et fondsmæglerselskabs finansielle situation bliver, og jo nærmere fondsmæglerselskabet er på at miste sin tilladelse, jo mere indgribende beføjelser vil Finanstilsynet kunne tage i brug.

Finanstilsynet vil kunne benytte beføjelserne i lovforslagets kapitel 18 om tidlig indgriben, mens fondsmæglerselskabet fortsat opfylder sit individuelle solvensbehov, da det vil være på dette stadie, beføjelserne vil have størst mulighed for at medvirke til en sådan bedring i fondsmæglerselskabets finansielle situation, at fondsmæglerselskabet ikke længere opfylder betingelserne i det foreslåede

stk. 1. Der vil være mulighed for at benytte sig af såvel én som flere beføjelser inden for tidlig indgriben i forhold til et fondsmæglerselskab.

Beføjelserne kan endvidere tænkes anvendt, mens fondsmæglerselskabet fortsat opfylder likviditetskravene, men hvor der er en hastig eller betydelig forværring af fondsmæglerselskabets likviditetssituation. Beføjelserne vil også kunne anvendes, når fondsmæglerselskabet ikke længere opfylder likviditetskravene, hvis Finanstilsynet vurderer, at situationen inden for den af Finanstilsynet fastsatte frist, kan forbedres så meget, at fondsmæglerselskabet igen opfylder likviditetskravene.

Når Finanstilsynet meddeleler et fondsmæglerselskab et påbud efter det foreslåede stk. 2, vil der samtidig blive fastsat en frist. Denne frist kan forlænges. Fristen skal være passende og Finanstilsynet vil ved fastsættelsen eller forlængelse af fristen tage hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, herunder de tiltag som fondsmæglerselskabet skal iværksætte. Ved vurderingen af, om en frist skal forlænges, kan Finanstilsynet lægge vægt på, om fondsmæglerselskabet effektivt har bestræbt sig på at imødekomme påbuddet inden fristens udløb. Fristen skal ligeledes gives med henblik på at gøre det muligt for Finanstilsynet at evaluere foranstaltningens effektivitet.

Finanstilsynet skal underrette Finansiell Stabilitet, når et fondsmæglerselskab opfylder betingelserne i det foreslåede stk. 1. Underretningen skal ske hurtigst muligt efter, at konstateringen er foretaget.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet det i nr. 1-8 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse angiver udtømmende, hvilke påbud Finanstilsynet kan udstede, når betingelserne for påbuddet i stk. 1 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at iværksætte eller opdatere sin genopretningsplan, som er udarbejdet i overensstemmelse med §§ 98 og 99.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1, litra a, i BRRD.

Genopretningsplaner skal udarbejdes og vedligeholdes i overensstemmelse med de lovforslagets §§ 98 og 99. Det forventes som udgangspunkt, at fondsmæglerselskabet selv har iværksat sin genopretningsplan, inden Finanstilsynet griber tidligt ind efter bestemmelsen. Imidlertid kan der være tilfælde, hvor dette ikke er sket, eksempelvis på grund af en pludselig forværring af fondsmæglerselskabets kapital eller likviditetssituation, eller hvor fondsmæglerselskabet har valgt ikke at iværksætte genopretningsplanen. Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at iværksætte særlige dele af sin genopretningsplan, hvis det vurderes, at dette vil være tilstrækkeligt til at adressere fondsmæglerselskabets konkrete udfordringer.

Efter lovforslagets § 98, stk. 1, skal fondsmæglerselskabet vedligeholde sin genopretningsplan. Genopretningsplanen skal opdateres mindst én gang om året eller efter en betydelig ændring af eksempelvis den organisatoriske struktur eller fondsmæglerselskabets økonomiske situation, hvis ændringen eksempelvis kan få væsentlige konsekvenser for genopretningsplanen, eller situationen blot nødvendiggør en ændring af planen. Finanstilsynet kan efter det foreslåede nr. 1 påbyde fondsmæglerselskabet at iværksætte en eller flere af ordningerne eller tiltagene, der er beskrevet i den opdaterede genopretningsplan inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at udarbejde en handlingsplan og indsende handlingsplanen til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at ledelsen i et fondsmæglerselskab skal undersøge den konkrete situation og identificere de problemer og udfordringer, som fondsmæglerselskabet står over for. På baggrund heraf skal ledelsen udarbejde en handlingsplan, som skal indeholde de tiltag, som fondsmæglerselskabet skal foretage for at afhjælpe og overkomme de identificerede problemer og udfordringer. Handlingsplanen skal indeholde en oversigt over den tidsmæssige iværksættelse af tiltagene. Handlingsplanen skal indsendes til Finanstilsynet, som fastsætter en frist for indsendelsen. Påbud om at udarbejde en handlingsplan, kan eksempelvis være relevant, hvis fondsmæglerselskabets genopretningsplan er underlagt forenkede forpligtelser jf. artikel 4 i BRRD.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1, litra b, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at indkalde sin bestyrelse.

Indkaldelsen skal ske i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets vedtægter, denne lov og selskabslovgivningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1, litra c, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at Finanstilsynet kan påbyde et eller flere medlemmer af selskabets bestyrelse eller direktion at nedlægge hvervet, jf. § 174.

Anvendelsen af det foreslåede nr. 4 vil ske efter en vurdering i overensstemmelse med lovforslagets §§ 174 eller 235, der præciserer kravene til det enkelte ledelsesmedlems kompetencer. For en nærmere beskrivelse af kravene henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 174. Den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde, er i modsætning til lovforslagets § 174, begrænset til de situationer, hvor betingelserne for Finanstilsynets tidlige indgriben er opfyldt.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1, litra d, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at udarbejde og indsende en plan for forhandlinger om omstrukturering af fondsmæglerselskabets gæld.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan påbyde, at fondsmæglerselskabet udarbejder en plan for forhandlinger om omstrukturering af fondsmæglerselskabets gæld med alle eller nogle af dets kreditorer. Planen vil skulle indeholde en oversigt over den gæld, som fondsmæglerselskabet påtænker at indlede forhandlinger om, herunder de nærmere betingelser for gælden og en tidshorisont for gennemførelsen af omstruktureringen. Planen vil som udgangspunkt skulle være i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets genopretningsplan, men kan, hvis genopretningsplanen ikke er opdateret, eksempelvis på grund af en pludselig forværring af fondsmæglerselskabets økonomiske situation eller hvis genopretningsplanen er underlagt forenkede forpligtelser jf. artikel 4 i BRRD, afvige eller gå ud over denne.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1, litra e, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at foretage ændringer i sin forretningsstrategi.

Den foreslåede bestemmelse kan eksempelvis være relevant, hvis det vurderes, at fondsmæglerselskabets forretningsstrategi er for aggressiv, og dette er årsagen til fondsmæglerselskabets overtrædelse eller forventede overtrædelse af kravene i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, der gennemfører IFD. En vurdering af fondsmæglerselskabets forretningsstrategi supplerer det tilsyn, som Finanstilsynet i dag har med fondsmæglerselskabets forretningsmodel.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1, litra f, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at foretage ændringer i fondsmæglerselskabets operationelle eller retlige struktur.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 1, litra g, i BRRD.

Formålet med foranstaltningen er at kunne gribe ind over for et fondsmæglerselskab, hvis operationelle eller retlige struktur medfører, at fondsmæglerselskabet kan miste sin tilladelse, eller hvis strukturen hindrer en genopretning af fondsmæglerselskabet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis fondsmæglerselskabet er en del af en koncern, som har en kompleks juridisk struktur, som hindrer en effektiv genopretning af fondsmæglerselskabet, eller hvor en større operationel hændelse vil kunne få en ikke ubetydelig negativ indflydelse på koncernens finansielle situation som helhed i stedet for kun på enkelte fondsmæglerselskaber i koncernen.

Ved anvendelsen af påbuddet skal Finanstilsynet tage den forventede effekt af påbuddet i forhold til fondsmæglerselskabets finansielle situation i betragtning. Derudover skal fondsmæglerselskabets mulighed for at gennemføre ændringerne tillægges vægt ved fastsættelsen af tidsfristen. Kræver påbuddet eksempelvis ændringer i fondsmæglerselskabets vedtægter, kan dette tale for, at der fastsættes en længere frist for gennemførelsen.

Derudover skal Finanstilsynet tage hensyn til den indvirkning og betydning, ændringen kan få på fondsmæglerselskabets afviklingsplan jf. lovforslagets kapitel 20. Finanstilsynets påbud skal være i overensstemmelse med denne lov og selskabslovgivningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 8*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at kontakte potentielle købere med henblik på at forbedre en afvikling af fondsmæglerselskabet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 27, stk. 2, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet en beføjelse til at påbyde det fondsmæglerselskab, som har økonomiske vanskeligheder at indlede drøftelser med relevante parter med henblik på at finde en prisløsning, hvor fondsmæglerselskabet afvikles ved fusion eller sammenlægning med en anden virksomhed.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at ved indkaldelse af fondsmæglerselskabets bestyrelse fastsætter Finanstilsynet dagsordenen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det vil være Finanstilsynet, der fastsætter dagsordenen, når fondsmæglerselskabet indkalder den øverste myndighed efter et påbud fra Finanstilsynet i henhold til den foreslåede bestemmelses stk. 2, nr. 3. Finanstilsynet fastsætter dagsordenen med henblik på, at kapitalejerne overvejer og stemmer om bestemte forslag. Dette kan eksempelvis være forslag om kapitaludvidelser, eller andre beslutninger, som kan medvirke til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 27, stk. 1, litra c, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at selskabslovens §§ 90 og 91 ikke finder anvendelse på indkaldelser efter 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at selskabslovens bestemmelser om dagsorden ikke finder anvendelse, når Finanstilsynet fastsætter dagsorden for bestyrelsesmødet på baggrund af et påbud

herom efter det foreslåede stk. 2, nr. 3. Selskabsloven fraviges ikke på andre punkter, da fondsmæglerselskabet på tidspunktet for påbuddet ikke er nødlidende, hvorfor selskabslovgivningens regler og principper, som udgangspunkt bør overholdes. I de tilfælde, hvor denne lov fraviger selskabslovgivningen, finder denne lov anvendelse.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at efterkommer fondsmæglerselskabet ikke et påbud om indkaldelse af fondsmæglerselskabets bestyrelse, kan Finanstilsynet på vegne af fondsmæglerselskabet indkalde fondsmæglerselskabets bestyrelse og fastsætte dagsordenen herfor.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet får kompetence til at indkalde bestyrelsen, såfremt fondsmæglerselskabet ikke efterkommer et påbud herom, jf. stk. 2, nr. 3. I sådanne tilfælde skal Finanstilsynet også fastsætte dagsordenen med henblik på, at kapitalejerne overvejer og stemmer om bestemte forslag.

Indkalder fondsmæglerselskabet dets bestyrelse efter et påbud i henhold til det foreslåede stk. 2, nr. 3, skal indkaldelsen ske i overensstemmelse med fondsmæglerselskabets vedtægter og selskabslovgivningen.

Udgifterne til indkaldelsen af fondsmæglerselskabets bestyrelse og afholdelse af det indkaldte møde afholdes af fondsmæglerselskabet. Dette er uanset, om det er fondsmæglerselskabet eller Finanstilsynet, der indkalder fondsmæglerselskabets bestyrelse.

Det foreslås i *stk. 3, 4. pkt.*, at selskabslovens §§ 89-91 og 93 ikke finder anvendelse på indkaldelser efter 3. pkt.

Til § 174

Den gældende § 243 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger beføjelse til Finanstilsynet til at påbyde ledelsesmedlemmer for finansielle virksomheder at nedlægge deres hverv, hvis virksomhedens finansielle situation betydeligt forværres, eller hvis der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Bestemmelsen foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Den foreslåede § 174 fastsætter beføjelse til Finanstilsynet til at påbyde ledelsesmedlemmer for visse fondsmæglerselskaber at nedlægge deres hverv, hvis virksomhedens finansielle situation betydeligt forværres, eller hvis der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

Bestemmelse gennemfører artikel 28 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, at nedlægge hvervet, hvis fondsmæglerselskabets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning.

I modsætning til betingelserne for tidlig indgriben efter lovforslagets § 173, stk. 1, kræver bestemmelsen, at der skal være tale om en situation, hvor fondsmæglerselskabets finansielle situation er betydeligt forværret og ikke kun er i hastig forværring. Der skal således mere til, før Finanstilsynet vil kunne anvende bestemmelsen end et påbud efter eksempelvis lovforslagets § 173, stk. 2, nr. 4. Bestemmelsen vil ikke finde anvendelse, hvis det vurderes, at et eller flere af de tiltag, som er oplyst i lovforslagets § 173 vil være tilstrækkelig til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at Finanstilsynet kan påbyde bestyrelsen eller direktionen i fondsmæglerselskabet helt eller delvist at nedlægge hvervet, hvis der foreligger en eller flere alvorlige

overtrædelser af den finansielle lovgivning, og fondsmæglerselskabets finansielle situation er betydeligt forværret. Dette kunne eksempelvis være en overtrædelse af reglerne af §§ 118-122, hvorimod en enkelt overtrædelse af lovforslagets § 64, stk. 2, ikke vil medføre, at bestemmelsen finder anvendelse. Det er afgørende, at der er tale om en eller flere alvorlige overtrædelser. Finanstilsynet skal ved vurderingen heraf tage hensyn til overtrædelsens karakter.

Opfyldes betingelserne i bestemmelsen ikke, vil Finanstilsynet i stedet kunne anvende lovforslagets § 75, § 173, stk. 2, nr. 4, eller § 235 til at påbyde, at et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller direktionen nedlægger sit hverv.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan udstede påbud efter stk. 1, hvis påbuddet efter § 173 ikke vurderes tilstrækkeligt til at genoprette virksomhedens finansielle situation.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et påbud om, at hele bestyrelsen, direktionen eller enkelte medlemmer heraf nedlægger hvervet, forudsætter, at de påbud, der er oplistet i lovforslagets § 173 ikke er tilstrækkelige til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation, som skal være betydeligt forværret, før bestemmelsen kan benyttes.

Finanstilsynet skal ved vurderingen af, om bestemmelsen skal finde anvendelse tage hensyn til den konkrete situation, herunder effekten og formålet med foranstaltningen, samt Finanstilsynets erfaring med det konkrete fondsmæglerselskab.

Bestemmelsen supplerer lovforslagets § 173, stk. 2, nr. 4, jf. lovforslagets § 75, da bestemmelsen indeholder en klar hjemmel til at påbyde hele bestyrelsen eller direktionen at nedlægge sit hverv og ikke kun enkelte medlemmer heraf. Det er en betingelse, at fondsmæglerselskabets finansielle situation er betydeligt forværret, hvilket ikke er tilfældet i lovforslagets § 173, stk. 1, nr. 4, hvor fondsmæglerselskabets finansielle situation skal være i hastig forværring.

Den foreslåede bestemmelse supplerer endvidere de foreslåede bestemmelser i lovforslagets §§ 75 og § 235. Lovforslagets §§ 75 og 235 har dog et bredere anvendelsesområde end bestemmelsen, da lovforslagets §§ 75 og 235 også finder anvendelse i andre situationer, end hvor fondsmæglerselskabets finansielle situation er betydeligt forværret.

Det foreslås i *stk. 3*, at udpegelse af en ny direktion, bestyrelse eller medlemmer heraf skal ske i overensstemmelse med denne lov, regler udstedt i nedfør af loven, selskabsloven, regler udstedt i medfør af selskabsloven og selskabets vedtægter

Bestemmelsen indebærer, at når der skal udpeges en ny direktion eller bestyrelse eller enkelte medlemmer heraf, skal dette ske i overensstemmelse med gældende regler i både selskabslovgivningen og den finansielle lovgivning. Et nyt medlem skal eksempelvis opfylde betingelserne i lovforslagets § 75, ligesom det følger af selskabsloven, at det er bestyrelsen, der ansætter direktionen.

Til § 175

Den gældende § 243 c i lov om finansiell virksomhed fastlægger i *stk. 1-5* Finanstilsynets beføjelse til at påbyde visse finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber I, at indsætte en eller flere midlertidige administratorer i de i bestemmelsen nævnte tilfælde samt regler for disse administratorers funktion m.v.

Bestemmelserne foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, *stk. 1*, nr. 35, i lov om finansiell virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Den foreslåede § 175 fastsætter Finanstilsynets beføjelse til at påbyde visse fondsmæglerselskaber at indsætte en eller flere midlertidige administratorer i de i bestemmelsen nævnte tilfælde samt regler for disse administratorers funktion m.v.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 29 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, at indsætte en eller flere midlertidige administrator, jf. *stk. 2* eller *3*, hvis fondsmæglerselskabets finansielle situation forværres betydeligt, eller der foreligger en eller flere alvorlige overtrædelser af den finansielle lovgivning, og det vurderes, at et påbud efter § 174 ikke er tilstrækkeligt til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation.

Udgifterne til den midlertidige administrator afholdes af fondsmæglerselskabet.

Det er en betingelse for at indsætte en midlertidig administrator, at en foranstaltning efter lovforslagets § 174, og implicit lovforslagets § 173, da lovforslagets § 174 forudsætter, at en foranstaltning efter lovforslagets § 173, ikke vil være tilstrækkelig til at genoprette en betydelig forværring af selskabets finansielle situation.

Det er fondsmæglerselskabet, som er en kontrahent, idet kontrakten indgås mellem selskabet og en eller flere midlertidige administratorer. Dette medfører, at indsættelsen af en midlertidig administrator i medfør af bestemmelsen ikke skal sendes i udbud eller annonceres. Denne model kendes eksempelvis også fra lovforslagets § 227 i medfør af hvilken Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed at lade foretage en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i fondsmæglerselskabet. Denne løsningsmodel er at foretrække for fondsmæglerselskabet, da det både betyder, at Finanstilsynets skærpede tavshedspligt kan iagttages, og at processen ikke skal forlænges unødigt som følge af, at opgaven ville skulle sendes i offentligt udbud. Formålet med, at fondsmæglerselskabet er kontrahent, er således at sikre hurtig og effektiv tilsynsmulighed.

Et fondsmæglerselskab indsætter selv den eller de midlertidige administratorer i fondsmæglerselskabet. Finanstilsynet skal dog forestå udpegningen og udvælgelsen for at sikre, at der er tale om en eller flere personer, som er kompetent, uvildige og uafhængige i forhold til fondsmæglerselskabet. Det centrale for Finanstilsynets afgørelser vil være, om vedkommende har tilknytning til fondsmæglerselskabet, eller om der i øvrigt foreligger forhold, hvorefter der efter Finanstilsynets vurdering kan rejses tvivl om den pågældende kompetencer m.v.

Formålet med en midlertidig administrator er at fremme løsninger til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. Dette skal ske med de beføjelser, som den midlertidige administrator får tillagt.

Bestemmelsen er et værktøj for Finanstilsynet.

Indsættelse af en midlertidig administrator er en meget indgribende foranstaltning og i praksis forventes det, at Finanstilsynet ikke vil benytte beføjelsen på et tidligere tidspunkt end ved et brud på fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov. Dette udelukker dog ikke, at Finanstilsynet kan beslutte at anvende beføjelsen på et tidligere tidspunkt. Et brud på det individuelle solvensbehov medfører ikke en automatisk anvendelse af foranstaltningen. Finanstilsynet skal ved vurderingen af, om beføjelsen skal finde anvendelse tage den konkrete situation, herunder effekten og formålet med foranstaltningen i betragtning, samt Finanstilsynets erfaring med det konkrete fondsmæglerselskab og indvirkningen på kapitalejernes rettigheder. Indsættelsen af en midlertidig administrator kan komme på tale i de situationer, hvor det hovedsageligt er et ledelsessvigt, som har ført til bruddet på det individuelle solvensbehov.

Derudover må beføjelsen kun anvendes, hvis de foreslåede tiltag i medfør af lovforslagets §§ 173 og 174 ikke vil være tilstrækkelige til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. Der skal lægges afgørende vægt på, om mindre indgribende tiltag i den konkrete situation kan have samme eller tilsvarende effekt som indsættelse af en midlertidig administrator. Indsættelse af en midlertidig administrator forventes således kun at kunne ske i helt særlige situationer, hvor fondsmæglerselskabet er i væsentlige økonomiske problemer, og andre tiltag ikke vurderes tilstrækkelige til at genoprette den finansielle situation i fondsmæglerselskabet.

Indsættelsen af en midlertidig administrator må ikke unødigt berøre kapitalejernes rettighed i henhold til selskabsloven. Eksempelvis må kapitalejernes møde- og stemmeret på generalforsamlinger, godkendelse af vedtægtsændringer m.v. ikke i unødigt omfang berøres af, at der indsættes en midlertidig administrator. Det må dog forventes, at indsættelse af en midlertidig administrator vil ske samtidig med indførelsen af dispositionsbegrænsende påbud efter lovforslagets § 162, hvorfor det må forventes,

at kapitalejerne ikke vil få udbyttebetaling, så længe fondsmæglerselskabet er underlagt dispositionsbegrænsende påbud. Den midlertidige administrator skal i sit arbejde tage hensyn til sit formål, altså at fremme de løsninger, som kan genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation.

Et påbud til et fondsmæglerselskab om, at der skal indsættes en eller flere midlertidige administratorer, vil altid være en væsentlig og principiel afgørelse, hvorfor en sådan afgørelse vil skulle træffes af Finanstilsynets bestyrelse, jf. § 218.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab, at en midlertidig administrator skal træde i den samlede bestyrelses sted, alternativt påbyde indsættelse af en administrator til at bistå bestyrelsen.

Det følger af BRRD, at bestemmelsen om den midlertidige administrator er begrænset til bestyrelsen og ikke ledelsen som helhed. Finanstilsynet skal senest på tidspunktet for udpegningen af en midlertidig administrator have fastlagt de nærmere rammer for den midlertidige administrators arbejde i fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet, at den midlertidige administrator træder i bestyrelsens sted.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den midlertidige administrator vil fungere som bestyrelse i den pågældende periode, hvorfor den finansielle lovgivning og selskabslovens bestemmelser om et fondsmæglerselskabs bestyrelse med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på en midlertidig administrator, som erstatter bestyrelsen, jf. det foreslåede *stk. 3*.

Bestemmelsen medfører, at den midlertidige administrator i tilfælde, som er omfattet af det foreslåede *stk. 2, nr. 1*, skal registreres i Erhvervsstyrelsen, da den midlertidige administrator i den givne periode er tegningsberettiget for fondsmæglerselskabet. For at sikre, at offentligheden er bekendt hermed, skal et påbud om, at en midlertidig administrator erstatter bestyrelsen, offentliggøres.

Finanstilsynet skal senest på tidspunktet for påbuddet, jf. det foreslåede *stk. 1*, klarlægge om enkelte eller flere beslutninger, der tages af den midlertidige administrator, kræver forudgående godkendelse

fra Finanstilsynet. Dette kunne eksempelvis være beslutninger af væsentlig betydning for fondsmæglerselskabet, herunder salg af ikke uvæsentlige dele af forretningen. Finanstilsynet skal foretage en konkret vurdering af hvilke beslutninger, der kræver forudgående godkendelse. En beslutning fra den midlertidige administrator om at indkalde fondsmæglerselskabets øverste myndighed kræver altid Finanstilsynets forudgående godkendelse.

Finanstilsynet kan ændre de fastlagte rammer for den midlertidige administrator, hvis dette skønnes nødvendigt. Dette vil kunne være tilfældet, såfremt udviklingen i fondsmæglerselskabets finansielle situation ændres i en sådan grad, at den midlertidige administrators eksisterende rammer ikke længere vil bidrage til bibeholdelsen eller genopretningen af fondsmæglerselskabets finansielle situation. En ændring af rammerne for den midlertidige administrator kan ske som følge af både en negativ og positiv udvikling i fondsmæglerselskabets finansielle situation. Ændringen af rammerne for den midlertidige administrator er gældende fra det tidspunkt, hvor den midlertidige administrator og fondsmæglerselskabet orienteres herom.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet, at den midlertidige administrator skal bistå bestyrelsen i dennes arbejde.

Et påbud efter bestemmelsen medfører således, at den midlertidige administrators rolle bliver mere konsulentlignende, idet vedkommendes rolle udelukkende vil gå på at hjælpe og være en sparringspartner for bestyrelsen. Den midlertidige administrator får således ikke tildelt nogle af bestyrelsens beføjelser i henhold til selskabslovgivningen eller denne lov.

Da den midlertidige administrator ikke får tildelt hverken beføjelser eller repræsentationsret for fondsmæglerselskabet, skal et påbud efter det foreslåede *stk. 3* ikke registreres hos Erhvervsstyrelsen og ej heller offentliggøres af Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal fastlægge klare rammer for den midlertidige administrators opgaver, pligter og beføjelser, herunder på hvilke områder den midlertidige administrator skal konsultere bestyrelsen, jf. det foreslåede *stk. 5*.

Fastlæggelsen af den midlertidige administrators opgaver skal ske senest på tidspunktet for påbuddet, jf. det foreslåede stk. 1. Opgaverne kan eksempelvis omfatte en vurdering af fondsmæglerselskabets finansielle situation, administration af fondsmæglerselskabets forretningsaktiviteter eller dele heraf. Den midlertidige administrators opgaver skal fastlægges med henblik på at bevare eller genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. På samme måde skal eventuelle begrænsninger i den midlertidige administrators opgaver også fastlægges.

Fondsmæglerselskabet skal tage hensyn til den midlertidige administrators råd og vejledning i deres endelige beslutninger. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet i forbindelse med opgørelsen af fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov, frasalg af porteføljer og forretningsområder m.v.

Finder Finanstilsynet, at bestyrelsen ikke tager tilstrækkeligt hensyn til den midlertidige administrators råd og vejledning, kan Finanstilsynet vælge at ændre påbuddet efter bestemmelsen, til et påbud efter det foreslåede stk. 2, nr. 1. Derudover kan Finanstilsynet ændre de fastlagte rammer for den midlertidige administrator, hvis dette skønnes nødvendigt, for eksempel i tilfælde af, at udviklingen i fondsmæglerselskabets finansielle situation ændres i en sådan grad, at den midlertidige administrators eksisterende rammer ikke længere vil bidrage til bibeholdelsen eller genopretningen af fondsmæglerselskabets finansielle situation.

En ændring af rammerne for den midlertidige administrator kan både ske som følge af en negativ og en positiv udvikling i fondsmæglerselskabets finansielle situation. Ændringen af rammerne for den midlertidige administrator er gældende fra det tidspunkt, hvor den midlertidige administrator og fondsmæglerselskabet orienteres herom.

Det foreslås i *stk. 3*, at denne lovs og selskabslovens bestemmelser om et fondsmæglerselskabs bestyrelse med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i bestyrelsens sted.

De fornødne tilpasninger indebærer eksempelvis, at selskabslovens § 111, stk. 2, hvorefter bestyrelsen i et aktieselskab skal bestå af mindst tre personer tilpasses, således at den midlertidige admini-

strator alene udgør bestyrelsen, ligesom selskabslovens § 135, stk. 1, hvorefter medlemmer af bestyrelsen repræsenterer selskabet udadtil tilpasses, således at denne rettighed tilkommer den midlertidige administrator. Bestemmelsen ligner selskabslovens § 219, stk. 1 om likvidatorer.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at den midlertidige administrator får tildelt de nødvendige beføjelser til at udfører sin opgave.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestyrelsen fratræder på tidspunktet for udpegningen af en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, og at den midlertidige administrator tillægges tegnings- og repræsentationsret i overensstemmelse med selskabslovens § 135 og fondsmæglerselskabets vedtægt.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at den midlertidige administrator allerede fra tidspunktet for registreringen besidder de nødvendige beføjelser til at tegne virksomheden. Samtidig med registreringen af den midlertidige administrator fratræder hele den siddende bestyrelse. Ved registreringen menes tidspunktet for den midlertidige administrators registrering i Erhvervsstyrelsen. Registreringstidspunktet er valgt for at sikre, at offentligheden også har kendskab til den ændrede ledelsessituation i fondsmæglerselskabet, da den midlertidige administrator kan tegne og repræsentere selskabet udadtil.

Det foreslås i *stk. 5*, at bestemmelsen i § 112 tilsvarende finder anvendelse for en midlertidig administrator.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en midlertidig administrator, uanset om denne bistår eller erstatter bestyrelsen, er underlagt samme tavshedspligt efter lovforslaget § 112 som bestyrelsen i virkeligheden. Dette medfører, at fondsmæglerselskabets revisor m.v. kan give fortrolige oplysninger til den midlertidige administrator.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at senest på tidspunktet for påbuddet efter stk. 1, skal Finanstilsynet have fastlagt de nærmere rammer for den midlertidige administrators arbejde, herunder hvilke beslutninger den midlertidige administrator skal forelægge Finanstilsynet til godkendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet er forpligtet til senest på tidspunktet for påbuddet skal have fastlagt de nærmere rammer for den midlertidige administrators arbejde. Arbejdet vil afhænge af, om der er tale om, at den midlertidige administrator skal erstatte bestyrelsen eller skal bistå bestyrelsen i sit arbejde, hvorfor der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at indkaldelse af fondsmæglerselskabets bestyrelse altid kræver Finanstilsynet forudgående godkendelse.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at Finanstilsynet løbende kan ændre rammerne for den midlertidige administrators arbejde, såfremt Finanstilsynet skønner det nødvendigt for at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at Finanstilsynet kan beslutte, at den midlertidige administrator skal rapportere til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en mulighed for at fastsætte en rapporteringspligt. Rapporteringen kan omhandle fondsmæglerselskabets finansielle situation og udviklingen heraf, samt de be-
føjelser og tiltag, som den midlertidige administrator har benyttet. Finanstilsynet kan beslutte, at der skal ske en løbende rapportering, eller hvis dette vurderes tilstrækkeligt, at der foretages en afrapportering på tidspunktet for den midlertidige administrators ophør. Finanstilsynet fastsætter intervallet for afrapporteringen. Finanstilsynet kan beslutte, at der både skal ske løbende rapportering og en afsluttende rapportering.

Senest på tidspunktet for påbuddet skal Finanstilsynet have klarlagt om enkelte eller flere beslutninger, der tages af den midlertidige administrator, kræver forudgående godkendelse fra Finanstilsynet. Dette kunne eksempelvis være beslutninger af væsentlig betydning for fondsmæglerselskabet, herunder salg af ikke uvæsentlige dele af forretningen. Finanstilsynet skal foretage en konkret vurdering af, hvilke beslutninger der kræver forudgående godkendelse. En beslutning fra den midlertidige administrator om at indkalde fondsmæglerselskabets øverste myndighed kræver altid Finanstilsynets forudgående godkendelse.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om den midlertidige administrator.

Dette vil ske ved en bekendtgørelse, som vil indeholde nærmere bestemmelser om rammerne for den midlertidige administrators arbejde, bestemmelser om tegnings- og repræsentationsret, hvem anmeldelsesforpligtelsen over for Erhvervsstyrelsen påhviler, samt alle andre nødvendige oplysninger for den praktiske gennemførelse af beføjelsen. Derudover vil bekendtgørelsen indeholde nærmere regler om offentliggørelse og orientering af kapitalejere.

Til § 176

Den gældende § 243 d i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 6-8 regler for den midlertidige administrators udpegningsperiode, uvildighed og erstatningsansvar, der er indsat efter bestemmelsens stk. 1-5.

Bestemmelserne foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Den foreslåede § 176 fastsætter regler for den midlertidige administrators udpegningsperiode, uvildighed og erstatningsansvar, der er indsat efter bestemmelsens stk. 1-5.

Bestemmelsen gennemfører artikel 29 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at en midlertidig administrator efter § 175 udpeges for en periode op til et år.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at denne periode i særlige tilfælde kan forlænges af Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at Finanstilsynet skal begrunde en forlængelse over for fondsmæglerselskabets kapitalejere.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at indsættelse af en midlertidig administrator naturligvis ikke må være en permanent løsning for et fondsmæglerselskab under genopretning.

Skal der ske en forlængelse, skal årsagen til og betingelserne for den midlertidige administrators indsættelse stadig være til stede. Der skal være tale om helt særlige omstændigheder, som begrunder, at den midlertidige administrator stadig er nødvendig, og at anvendelsen af andre og mindre indgribende tiltag ikke vil være tilstrækkelige til at genoprette fondsmæglerselskabets finansielle situation. Derudover skal fondsmæglerselskabet fortsat være i en betydelig forværret finansiell situation. Det er Finanstilsynet, som vurderer, hvorvidt betingelserne herfor er opfyldt, og ligeledes begrunder beslutningen over for fondsmæglerselskabets kapitalejere.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at en midlertidig administrator til enhver tid kan afsættes af Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har enekompetence til at afsætte en midlertidig administrator. Finanstilsynet kan eksempelvis beslutte at afsætte den midlertidige administrator, hvis formålet med indsættelsen ikke længere er til stede. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis fondsmæglerselskabet bliver nødlidende eller betingelserne for tidlig indgriben ikke længere er opfyldt. Finanstilsynet skal anmelde dette til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1, 5. pkt.*, at selskabslovens § 120 ikke finder anvendelse på en midlertidig administrator, der træder i den samlede bestyrelses sted, og bestyrelsen kan ikke afsætte en midlertidig administrator.

Det følger af selskabslovens § 120, at flertallet af bestyrelsen skal vælges af virksomhedens øverste myndighed. Denne regel fraviges, når en midlertidig administrator indsættes. Derfor foreslås det, at bestyrelsen ikke kan afsætte en midlertidig administrator ved en senere lejlighed. Bestyrelsen kan således ikke vælge en ny bestyrelse og afsætte administratoren. Det er kun Finanstilsynet, der kan

afsætte en midlertidig administrator, hvorfor også fondsmæglerselskabets vedtægter fraviges for så vidt angår valg af medlemmer til bestyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1, 6. pkt.*, at selskabslovens § 121, stk. 1, ikke finder anvendelse på den midlertidige administrator, som skal give Finanstilsynet et varsel på mindst to måneder inden en påtænkt udtrædelse.

Med den foreslåede fravigelse af § 121, stk. 1, i selskabsloven sikres det, at den midlertidige administrator ikke kan fratræde som midlertidig administrator uden varsel. En midlertidig administrator kan vælge at fratræde, men Finanstilsynet skal have varsel herom senest to måneder inden den midlertidige administrator påtænker at fratræde.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet sikrer, at den midlertidige administrator er uvildig og besidder de nødvendige kompetencer til at varetage opgaven.

Bedømmelsen af de foreslåede kriterier skal ske i overensstemmelse med de regler og principper, der gælder for andre ledelsesmedlemmer i et fondsmæglerselskab, jf. lovforslagets § 75. En midlertidig administrator må ikke have, eller potentielt have, interessekonflikter med det pågældende fondsmæglerselskab, som den midlertidige administrator udpeges for. En midlertidig administrator kan eksempelvis anses for at have en interessekonflikt, hvis den midlertidige administrator ejer kapitalandele i fondsmæglerselskabet, eller der er indgået en eller flere aftaler imellem fondsmæglerselskabet og den midlertidige administrator, eller fondsmæglerselskaber som den midlertidige administrator har en væsentlig interesse i. Eksemplerne er ikke udtømmende.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en midlertidig administrator, som under udførelsen af sit hverv forsætligt eller groft uagtsomt har påført fondsmæglerselskabet tab, skal erstatte dette tab.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at det samme gælder, når skaden er tilføjet kapitalejere eller tredjemand. Finanstilsynet kan ikke ifalde ansvar for den midlertidige administrators handlinger og undladelser efter dansk rets almindelige erstatningsretlige regler.

Den foreslåede bestemmelse fastslår den midlertidige administrators erstatningsansvar. Den midlertidige administrators ansvar er begrænset i forhold til den gældende selskabslovgivning, da en midlertidig administrator kun kan ifalde ansvar, hvis der er handlet groft uagtsomt eller forsætligt. Den midlertidige administrator skal ikke betragtes som en de facto direktør eller en skyggedirektør. Finanstilsynet kan ikke ifalde ansvar for den midlertidige administrators handlinger og undladelser.

Til § 177

Den gældende § 243 d i lov om finansiel virksomhed fastlægger reglerne i relation til fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling, jf. lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen foreslås for de for fondsmæglerselskaber relevante dele videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Derudover er henvisning til lov om værdipapirhandel ændret til rette henvisning til lov om kapitalmarkeder, der har erstattet lov om værdipapirhandel.

Den foreslåede § 177 fasttæller reglerne i relation til fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling, jf. lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 68 i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1*, at et påbud fra Finanstilsynet i medfør af §§ 173-175 ikke i sig selv udgør en fyldestgørelsesgrund eller insolvensbehandling som defineret i § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, hvis fondsmæglerselskabet fortsat opfylder kontraktens væsentlige materielle forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse.

Bestemmelsen har til formål at hindre, at Finanstilsynets iværksættelse af et påbud i henhold til lovforslagets §§ 173-175 giver fondsmæglerselskabets kontraktparter mulighed for at påberåbe sig et eventuelt vilkår i kontrakten om, at en sådan foranstaltning kan statuere misligholdelse. Bestemmelsen skal sikre, at fondsmæglerselskabets aftaler kan løbe videre upåvirket af Finanstilsynets indgriben i henhold til lovforslagets §§ 173-175.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en udelukkelse af, at en modpart, som har indgået en kontrakt med, fondsmæglerselskabet, kan påberåbe sig Finanstilsynets påbud efter lovforslagets §§ 173-175 som selvstændig fyldestgørelsesgrund eller som misligholdelsesgrund i form af insolvensbehandling.

Fyldestgørelsesgrund er defineret i § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om kapitalmarkeder, hvor det fremgår, at misligholdelse eller en anden mellem parterne aftalt begivenhed, hvis indtræden medfører, at sikkerhedshaveren har ret til at realisere eller tilegne sig en finansiell sikkerhed, eller at slutafregning kan finde sted.

Bestemmelsen omfatter alle fondsmæglerselskabets kontrakter, herunder kontrakter om finansiell sikkerhedsstillelse. Der kan således alene ske undtagelser hertil, hvis det er hjemlet i loven.

Uanset at et påbud efter lovforslagets §§ 173-175, jf. stk. 1, ikke udgør en fyldestgørelsesgrund, fremgår det, at fondsmæglerselskabet ikke kan undlade at erlægge en kontrakts løbende og sædvanlige ydelser ved forfald. Det er en forudsætning, at de væsentlige forpligtelser i henhold til kontrakten fortsat opfyldes.

Det er kun kontrakter, som ikke er misligholdt på det tidspunkt, hvor Finanstilsynet giver påbud i henhold lovforslagets §§ 173-175, som er omfattet af bestemmelsen. Dette medfører, at kontraktens løbende ydelser, som blev fastsat i forbindelse med kontraktens indgåelse, og andre kontraktretlige ydelser skal være opfyldt, for at kontrakten er omfattet af bestemmelsen. Hvis fondsmæglerselskabet eksempelvis undlader at erlægge en ordinær rentebetaling ifølge en låneaftale og derved er i forsinkelse vedrørende den konkrete kontrakt, vil modparten principielt kunne påberåbe sig misligholdelse.

Finanstilsynets påbud i henhold til lovforslagets §§ 173-175 kan således ikke udgøre en selvstændig misligholdelsesgrund, hvilket fremgår af den foreslåede bestemmelses stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at opfylder fondsmæglerselskabet fortsat kontraktens væsentlige forpligtelser, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og krav om sikkerhedsstillelse, vil et påbud i medfør af §§ 173-175 eller tiltag, der er direkte forbundet hermed, ikke i sig selv berettige fondsmæglerselskabets kontraktpart til at foretage sig det i nr. 1-2 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en kontraktpart ikke kan påberåbe sig påbud i henhold til lovforslagets §§ 173-175 som misligholdelsesgrund eller eventuelle andre kontraktlige rettigheder. Dette omfatter også beføjelser og aftalebestemmelser som eksempelvis en konventionalbod, en renteforhøjelse og lignende, som forøger fondsmæglerselskabets forpligtelser i tilfælde af et påbud i henhold til lovforslagets §§ 173-175. Dette uanset om rettigheden tilhører fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at fondsmæglerselskabets kontraktpart ikke er berettiget til at ophæve, suspendere, ændre, nette eller modregne i kontrakten på baggrund af et påbud efter §§ 173-175.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at fondsmæglerselskabets kontraktpart ikke er berettiget til at sætte sig i besiddelse af, udøve kontrol over eller søge sig fyldestgjort i noget aktiv tilhørende fondsmæglerselskabet på baggrund af et påbud efter §§ 173-175.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at fondsmæglerselskabets kontraktpart ikke er berettiget til at udøve indflydelse på fondsmæglerselskabets kontraktretlige rettigheder i øvrigt på baggrund af et påbud efter §§ 173-175.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1 og 2* tilsvarende finder anvendelse for kontrakter indgået af en dattervirksomhed, såfremt modervirksomheden eller en anden virksomhed i koncernen garanterer eller understøtter dattervirksomhedens forpligtelser, og for kontrakter indgået af en koncernforbunden virksomhed, som indeholder bestemmelser om krydsmisligholdelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et påbud i henhold til lovforslagets §§ 173-175 ikke gør det muligt at udøve kontraktmæssige opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret i forbindelse med kontrakter, som er indgået af en dattervirksomhed.

Bestemmelsen forudsætter dog, at modervirksomheden har interesser i den kontrakt, som er indgået af dattervirksomheden, i form af garanti, indeståelse eller støtte, eller at moderselskabet kan blive påvirket som følge af krydsmisligholdelse eller anden misligholdelse som følge af påbud i henhold til lovforslagets §§ 173-175 i et koncernforbundet selskab.

Krydsmisligholdelse eller crossdefault angår situationen, hvor parterne har aftalt, at misligholdelse i et retsforhold tillige skal have misligholdelsesvirkning for andre retsforhold.

Det foreslås i *stk. 4*, at stk. 1-3 tilsvarende finder anvendelse, hvor et påbud svarende til et påbud efter §§ 173-175 er påbegyndt i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at en kontrakt også vil kunne opretholdes, uanset om der er tale om tidlig indgriben over for et selskab fra et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, men som har aktiviteter her i landet.

Til § 178

Den gældende § 245 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal have effektive sagsgange og systemer, som sikrer at virksomheden inden for 24 timer kan tilvejebringe de nødvendige oplysninger i forbindelse med en vurdering af, hvorvidt virksomheden er nødlidende eller forventes at blive nødlidende.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på

grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD. Derudover er det gældende stk. 3 om finansielle holdingvirksomheder lagt sammen med det foreslåede stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at de relevante fondsmæglerselskaber har effektive former for systemer, der medfører, at de er forberedt og hurtigst muligt kan iværksætte de nødvendige tiltag, når en krisesituation er forestående.

Det foreslås i *stk. 1*, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, og fondsmæglerholdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal have effektive sagsgange og systemer, der sikrer, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden inden for 24 timer kan tilvejebringe de nødvendige oversigter og oplysninger umiddelbart forud for eller i forbindelse med en vurdering af, hvorvidt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161, eller når betingelserne i § 210 er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finansiell Stabilitet får de nødvendige oplysninger til at kunne foretage den fornødne værdiansættelse efter §§ 6 eller 7, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Dette kan allerede være relevant i forbindelse med nedskrivning og konvertering af relevante kapitalandele jf. § 210, samt ved Finanstilsynets høring af Finansiell Stabilitet om, hvorvidt et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Oplysningerne skal desuden indgå i Finansiell Stabilitets forberedelse af en eventuel restrukturering og afvikling af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, herunder til vurderingen af, hvad der i situationen vil være de rette afviklingstiltag.

De oplysninger og oversigter, der som minimum vil skulle tilvejebringes, omfatter bl.a. en ajourført balance, en redegørelse for fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens finansielle stilling, en oversigt over aktivernes bogførte værdi og en oversigt over balanceført og ikke-

balanceført forpligtelser, således som de fremgår af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdningvirksomhedens eller enhedens regnskaber og optegnelser med angivelse af deres status i konkursordenen.

Derudover skal der, som minimum tilvejebringes en oversigt over passiver, som er undtaget fra bail-in, jf. § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, oplysninger om hvilke passiver, der har modregningsret i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og oplysninger om hvilke passiver der har modregningsret under den gældende konkurslov.

Finanstilsynet vil i medfør af lovforslagets kapitel 19 føre løbende tilsyn med, at de omfattede fondsmæglerselskaber har effektive sagsbehandlingsgange og systemer, således at det sikres, at fondsmæglerselskaberne har mulighed for at træffe de nødvendige tiltag.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at udarbejde et register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået.

Ved finansielle kontrakter forstås i den forbindelse bl.a. finansielle kontrakter som defineret i § 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, herunder værdipapirkontrakter, råvarekontrakter, futures og forwardkontrakter, swapaftaler og låneaftaler mellem selskaber, hvor lånets løbetid er tre måneder eller derunder.

Det er forventningen, at de fleste fondsmæglerselskaber, som en del af den almindelige risikostyring, løbende fører en form for liste over de finansielle kontrakter, de har indgået. Det er dog ikke sikkert, om denne liste indeholder alle de oplysninger, som er nødvendige, for at et fondsmæglerselskab vil kunne afvikles efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Muligheden for, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at udarbejde et detaljeret register over de finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået vil derfor forventeligt først blive udnyttet, såfremt fondsmæglerselskabet kommer i problemer.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at udgangspunktet for genopretningsplaner er, at det er fondsmæglerselskabet selv, der aktiverer planen. Tidspunktet for Finanstilsynets eventuelle påbud om udarbejdelse af et register vil derfor typisk ligge efter fondsmæglerselskabets aktivering af genopretningsplanen. Finanstilsynets vurdering af, om det er relevant at få udarbejdet et register over finansielle kontrakter, vil således forventeligt blive foretaget, når der er en konkret risiko for, at der kan blive behov for registeret inden for et kortere tidsrum.

Dette udelukker dog ikke at påbuddet kan anvendes, hvis Finanstilsynet i forbindelse med, at fondsmæglerselskabet eller koncernen udarbejder eller ajourfører dens genopretningsplan i henhold til lovforslagets §§ 98 eller 99, erfarer, at der er behov for et sådant register, eksempelvis fordi det vurderes, at fondsmæglerselskabet har mange – og måske uforholdsmæssigt mange – finansielle kontrakter, eller hvis de finansielle kontrakter vurderes at være urimelige eller uproportionale. Det samme gør sig gældende for så vidt Finanstilsynets udarbejdelse af afviklingsplaner. Finanstilsynet kan dog også senere, som led i tilsynet med fondsmæglerselskabet, benytte sig af muligheden for at give påbud om at udarbejde et register over kontrakter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 5, stk. 8, artikel 10, stk. 8 og artikel 71, stk. 7, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oversigter og oplysninger fondsmæglerselskabet skal tilvejebringe, herunder om kravene til registeret over finansielle kontrakter, og hvilke tiltag og systemer der er nødvendige for at sikre dette.

Hensigten med tiltagene er at sikre, at der kan ske en hurtig og effektiv afvikling af et nødlidende eller forventeligt nødlidende fondsmæglerselskab, jf. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Den foreslåede bemyndigelse forventes anvendt til at fastsætte, i hvilke tilfælde der vil kunne være behov for et detaljeret register, samt indeholde nærmere regler om hvilke kontrakter der skal være omfattet af registeret.

Til § 179

Den gældende § 245 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at bl.a. fondsmæglerselskaber I, blandede holdingvirksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal underrette Finanstilsynet om de finansieringsinstitutter, som er dattervirksomheder af de pågældende virksomheder, og som indgår i det konsoliderede tilsyn med koncernen.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse ud over, at de omfattede fondsmæglerselskaber ændres fra fondsmæglerselskaber I, jf. § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, til fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter tilladelse til henholdsvis handel for egen regning og afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af finansielle instrumenter eller placering af sådanne instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse. Ændringen følger af en ændring af BRRD vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Det foreslås i § 179, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, og en fondsmæglerholdingvirksomhed med mindst én dattervirksomhed, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal give Finanstilsynet meddelelse om navne og identifikationsnumre for danske virksomheder i form af cvr-numre på de finansieringsinstrumenter, som er dattervirksomheder af de pågældende virksomheder, og som indgår i Finanstilsynets konsoliderede tilsyn med koncernen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal underrette Finanstilsynet, hvis der sker ændringer i koncernen, som eksempelvis medfører, at et finansieringsinstitut ikke længere indgår i det konsoliderede tilsyn med koncernen.

Det følger af forslag til § 14 i lov om restrukturering og afvikling af disse finansielle virksomheder, at skifteretten skal underrette Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet ved begæring om konkurs- eller rekonstruktionsbehandling af virksomheder m.v. underlagt loven. Bestemmelsen har til formål at sikre, at skifteretten er opmærksom på, at visse finansieringsinstitutter er undergivet lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og dermed kan underrette Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet. Dette sker ved, at Finanstilsynet hurtigst muligt efter indberetningen fra den pågældende virksomhed underretter Erhvervsstyrelsen om hvilke virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan registrere finansieringsinstituttet, som en særlig form for virksomhed.

Til § 180

Den gældende § 259, stk. 1, 3-5, 9 og 10, i lov om finansiell virksomhed fastlægger regler for Finanstilsynets udarbejdelse, vedtagelse og vedligeholdelse af afviklingsplaner for bl.a. et fondsmæglerselskab I. Afviklingsplaner skal efter bestemmelsen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en afviklingsplan for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, jf. dog § 182.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 1, 1. pkt., og artikel 10, stk. 6, i BRRD.

En afviklingsplan skal gøre det muligt at afvikle et fondsmæglerselskab på bedste vis med mindst skade for kunder, investorer, det offentlige og kreditorerne og med henblik på at undgå behov for offentlig støtte. I modsætning til genopretningsplaner, jf. lovforslagets §§ 98-100, hvor det er fondsmæglerselskabet selv, der som udgangspunkt udarbejder planen, er det Finanstilsynet og Finansiell

Stabilitet, som i samarbejde udarbejder afviklingsplanen, hvilket i praksis indebærer, at Finansiell Stabilitet udarbejder et udkast til afviklingsplan og indstiller udkastet til vedtagelse hos Finanstilsynet. Udarbejdelse af en afviklingsplan skal i videst muligt omfang ske på baggrund af allerede tilgængelige oplysninger i Finanstilsynet. Dette udelukker ikke, at Finanstilsynet kan anmode et omfattet fondsmæglerselskab om yderligere oplysninger til brug for udarbejdelsen. Finanstilsynet opnår gennem sin risikobaserede tilsynsvirksomhed kendskab til de enkelte fondsmæglerselskaber og disses forretningsmodeller.

Afviklingsplaner skal udarbejdes for alle omfattede fondsmæglerselskaber, således at Finanstilsynet i samarbejde med Finansiell Stabilitet i hvert enkelt tilfælde har forberedt, hvordan afviklingen af et fondsmæglerselskab forventes at se ud, hvis det skulle blive aktuelt.

I overensstemmelse med artikel 4 i BRRD, vil indholdet og omfanget af afviklingsplanerne afhænge af det konkrete fondsmæglerselskabs størrelse, kompleksitet m.v.

Efter at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet har udarbejdet afviklingsplanerne for fondsmæglerselskaberne, skal der ske en løbende vedligeholdelse af planerne. Afviklingsplanerne skal vedligeholdes mindst én gang om året, jf. det foreslåede stk. 3, samt når der i fondsmæglerselskaberne sker ændringer, jf. det foreslåede stk. 4, herunder eventuelle ændringer i struktur, aktivitetsområder, finansielle stilling, eller øvrige ændringer, som har betydning for gennemførelsen af afviklingsplanen, eller i øvrigt nødvendiggør en revision. Fondsmæglerselskaberne skal oplyse Finanstilsynet om sådanne ændringer, jf. lovforslagets § 181.

Afviklingsplanerne er myndighedernes planer. Det betyder, at fondsmæglerselskaberne ikke kan få planerne udleveret med undtagelse af et kort resume. De oplysninger, som Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet udveksler til brug for afviklingsplanerne, vil være omfattet af en skærpet tavshedspligt, jf. lovforslagets §§ 247-247d.

Det må således forventes, at hvis et fondsmæglerselskab eksempelvis har igangsat sin genopretningsplan, vil Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet også gennemgå og sikre, at den foreliggende afviklingsplan fortsat er opdateret og kan gennemføres.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet vedtager afviklingsplanen efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Dette indebærer i praksis, at Finansiell Stabilitet udarbejder et udkast til afviklingsplan og indstiller udkastet til vedtagelse hos Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at afviklingsplanen skal opfylde det i nr. 1-4 oplyste.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at afviklingsplanen skal indeholde de afviklingstiltag, som det vurderes vil kunne anvendes ved fondsmæglerselskabets afvikling, jf. § 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 1, 2. pkt., i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at afviklingsplanen skal angive de beføjelser og redskaber, som Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer vil finde anvendelse, hvis fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for afvikling, jf. § 12 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og derfor skal afvikles. Afviklingstiltagene fremgår af kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Dette indebærer bl.a., at i det omfang Finanstilsynet i samarbejde med Finansiell Stabilitet ved udarbejdelsen af afviklingsplanen vurderer, at fondsmæglerselskabet ikke vil opfylde afviklingsbetingelserne, skal dette fremgå af afviklingsplanen. Afviklingsplanen må i et sådant tilfælde forventes at indeholde en beskrivelse af, at fondsmæglerselskabet vil kunne afvikles ved konkursbehandling, hvis dette er tilfældet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at afviklingsplanen skal tage højde for relevante scenarier, herunder at fondsmæglerselskabets sammenbrud kan skyldes konkrete forhold i fondsmæglerselskabet eller være en følge af en periode med generel finansiell ustabilitet, herunder begivenheder, der berører hele det finansielle system.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 3, 1. pkt., i BRRD.

Afviklingsplanerne skal som udgangspunkt udarbejdes under normale forhold, hvor der ikke er en krise i fondsmæglerselskabet, eller afvikling er umiddelbart forestående. I afviklingsplanen skal der derfor opstilles scenarier for afvikling af fondsmæglerselskabet under en række forskellige forudsætninger, herunder en idiosynkratisk og systemisk krise. Afviklingsplanerne skal indeholde oplysninger om anvendelsen af afviklingsværktøjer og om, hvordan fondsmæglerselskabet sikrer videreførelse af kritiske funktioner i de forskellige scenarier.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at afviklingsplanen skal indeholde en analyse af, hvornår og hvordan fondsmæglerselskabet kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter og identificere de aktiver, der forventes at kunne anvendes som sikkerhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 4, i BRRD.

Et af formålene med lovforslagets regler om afvikling er at undgå, at der skal anvendes offentlige midler til afvikling eller restrukturering af fondsmæglerselskaberne. Afviklingsplanerne må derfor ikke bygge på en antagelse om adgang til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller udsætte skatteyderne for tabsrisiko. Der må således ikke forudsættes ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige ud over anvendelse af Afviklingsformuen, jf. kapitel 11 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller likviditetsstøtte fra en centralbank, der ydes i en nødsituation, eller ydes på andre betingelser end de normale, for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Den eneste ekstraordinære finansielle støtte, der kan forudsættes i afviklingsplanen, er de midler, der vil kunne indskydes eller anvendes fra Afviklingsformuen. At der ikke kan forudsættes ekstraordinær finansiel støtte, udelukker ikke anvendelse af faciliteter i Danmarks Nationalbank eller øvrige centralbanker. I det omfang, fondsmæglerselskabet har aktiver, der kan stilles til sikkerhed for likviditet i medfør af sådanne ordninger, skal afviklingsplanen indeholde en analyse af anvendelsen heraf.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at afviklingsplanen skal indeholde modeller for, hvordan de i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder omhandlede afviklingsværktøjer og -beføjelser kan anvendes på fondsmæglerselskabet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 7, 1. pkt., i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at afviklingsplanen skal opstille en eller flere modeller for det påtænkte afviklingsværktøj eller den påtænkte afviklingsbeføjelses anvendelse. Dette kan eksempelvis afhænge af, om der er tale om et scenarie med systemisk krise eller en idiosynkratisk krise.

Ud over ovennævnte krav til afviklingsplanen, jf. det foreslåede stk. 1, 3. pkt., nr. 1-4, indeholder Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2016/1075 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en forenklet afviklingsplan.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 4, stk. 1, litra a, c og d, og stk. 3, i BRRD.

Afviklingsplaner udarbejdes af Finanstilsynet i samarbejde med Finansiell Stabilitet, hvilket i praksis indebærer, at Finansiell Stabilitet udarbejder et udkast til afviklingsplan og indstiller udkastet til vedtagelse hos Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet vedtager den forenkledede afviklingsplan efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan beslutte at vedtage en forenklet afviklingsplan efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Ved vurderingen af, om Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet skal vedtage en forenklet afviklingsplan, skal Finanstilsynet og Finansiell

Stabilitet tage hensyn til de konsekvenser, det kan medføre, at det pågældende fondsmæglerselskab bliver nødlidende. I denne vurdering indgår karakteren af fondsmæglerselskabets forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, retlige form, risikoprofil, størrelse og retlige status, dets forbindelser med andre fondsmæglerselskaber, pengeinstitutter m.fl. eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets aktiviteter, dets medlemskab af en institutsikringsordning eller af andre kooperative systemer.

Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal derudover tage hensyn til, om fondsmæglerselskabets sammenbrud og efterfølgende konkurs forventes at ville få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, institutter omfattet af kapitel 17-17 a i lov om finansiell virksomhed, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed. De fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne i artikel 12, stk. 1, i IFR, vil som udgangspunkt have forretningsmodeller og risikoprofiler, der ikke indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og er af størrelser, som betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs. For disse må det forventes, at der kan vedtages forenkledede afviklingsplaner.

Kriterierne for vurdering af konsekvenserne for de finansielle markeder, andre institutter og finansieringsvilkårene af, at et institut bliver nødlidende, er præciseret i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2019/348 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU.

En forenklet afviklingsplan har et mere begrænset indhold end afviklingsplanerne i det foreslåede stk. 1 og kan indebære, at Finanstilsynet stiller lempelige krav til de oplysninger, som fondsmæglerselskabet skal indberette til brug for udarbejdelsen heraf. Det kan eksempelvis være, at Finanstilsynet kræver færre oplysninger fra det pågældende fondsmæglerselskab, jf. lovforslagets § 184, eller at der er nogle af de afsnit, som afviklingsplanen skal indeholde, der udelades.

Formålet med at udarbejde en forenklet afviklingsplan frem for en afviklingsplan efter det foreslåede stk. 1 er at sikre, at der ikke er uforholdsmæssigt store administrative byrder forbundet med udarbejdelsen. Finanstilsynet kan i samarbejde med Finansiell Stabilitet eksempelvis udarbejde en forenklet

afviklingsplan for fondsmæglerselskaber, som er små og mindre komplekse end SIFI-institutter, bl.a. i relation til handelsaktiviteter og internationale aktiviteter.

Finanstilsynet kan til enhver tid over for et fondsmæglerselskab beslutte at udarbejde, vedtage og vedligeholde en afviklingsplan efter det foreslåede stk. 1. Det indebærer, at Finanstilsynet har beføjelse til at vedtage en ny afviklingsplan for et fondsmæglerselskab, der ikke har et begrænset indhold, og hvor fondsmæglerselskabet dermed skal indberette flere oplysninger til udarbejdelsen heraf. Det er i praksis Finansiell Stabilitet, der indstiller afviklingsplanen til Finanstilsynet. Finansiell Stabilitet kan således indstille en forenklet afviklingsplan til Finanstilsynet, ligesom Finansiell Stabilitet kan indstille en almindelig afviklingsplan efter det foreslåede stk. 1 til Finanstilsynet i tilfælde, hvor der tidligere har været vedtaget en forenklet afviklingsplan for fondsmæglerselskabet.

Anvendelsen af forenkledede forpligtelser påvirker ikke Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning i medfør af lovforslagets kapitel 19.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal vedligeholde afviklingsplanen mindst én gang om året.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 4, stk. 1, litra b, dele af artikel 10, stk. 6, 1. afsnit, og dele af artikel 13, stk. 3, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal vedligeholde afviklingsplanen for fondsmæglerselskabet mindst én gang årligt. Det gælder både for almindelige afviklingsplaner udarbejdet efter det foreslåede stk. 1 og forenkledede afviklingsplaner udarbejdet efter det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet vedtager afviklingsplanen efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Det er Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, som i samarbejde udarbejder afviklingsplanen. Finansiell Stabilitet foretager i forbindelse med vedligeholdelsen en revurdering af den eksisterende afviklingsplan og udarbejder et udkast med de fornødne tilpasninger. Finansiell Stabilitet indstiller udkastet til

den opdaterede afviklingsplan til Finanstilsynet. Det er Finanstilsynet, som vedtager den opdaterede afviklingsplan. Fondsmæglerselskabet får et resumé af afviklingsplanen, jf. bemærkningerne til det foreslåede stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at Finanstilsynet kan beslutte at fravige kravet om vedligeholdelse af afviklingsplanen mindst én gang om året.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan beslutte at fravige kravet om, at en afviklingsplan skal vedligeholdes mindst én gang om året. Det betyder, at intervallet for, hvor ofte afviklingsplanen skal vedligeholdes, kan være længere, og at afviklingsplanen vedligeholdes eksempelvis hvert andet år i stedet for årligt. Det kan være relevant i de tilfælde, hvor der er udarbejdet en forenklet afviklingsplan efter det foreslåede stk. 2. Vurderingen foretages i samarbejde med og efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Finansiell Stabilitet kan således i forbindelse med indstilling af en afviklingsplan til Finanstilsynet indstille, at Finanstilsynet skal beslutte at fravige kravet om en årlig vedligeholdelse i relation til et konkret fondsmæglerselskab.

Ved vurderingen af, om Finanstilsynet skal vælge et længere interval for, hvor ofte afviklingsplanen skal vedligeholdes, skal Finanstilsynet tage hensyn til de konsekvenser, det kan få, at det pågældende fondsmæglerselskab bliver nødlidende. I denne vurdering indgår de samme hensyn som dem, der indgår i vurderingen af, om der skal vedtages en forenklet afviklingsplan, jf. det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet uanset stk. 3 skal vedligeholde afviklingsplanen, når der er sket ændringer i fondsmæglerselskabet, herunder ændringer i fondsmæglerselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold, som nødvendiggør en ændring af fondsmæglerselskabets afviklingsplan.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet vedtager afviklingsplanen efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse er en undtagelse til stk. 3, og fastslår, at hvis der sker ændringer, der nødvendiggør en vedligeholdelse, skal Finanstilsynet vedligeholde afviklingsplanen, når Finanstilsynet bliver bekendt med ændringerne. Den foreslåede bestemmelse angiver eksempler på ændringer,

der kan nødvendiggøre en vedligeholdelse af afviklingsplanen. Vedligeholdelse af afviklingsplanen skal ske, når der er sket ændringer i fondsmæglerselskabet, herunder ændringer i fondsmæglerselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold, som nødvendiggør en ændring af afviklingsplanen. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 10, stk. 6, 1. afsnit, og dele af artikel 13, stk. 3, i BRRD.

Finanstilsynet skal efter den foreslåede bestemmelse vedligeholde afviklingsplanen, hvis der er sket en ændring i det pågældende fondsmæglerselskab, der kan få konsekvenser for afviklingsplanen eller på anden vis nødvendiggør en vedligeholdelse af afviklingsplanen. Det vil typisk være større ændringer i fondsmæglerselskabet, der har indvirkning på afviklingsstrategien, eller som kan udgøre hindringer for afviklingen af det pågældende fondsmæglerselskab, jf. § 188. Det kan eksempelvis være, hvis fondsmæglerselskabet fusionerer med en anden virksomhed eller på anden vis udvider sit aktivitetsområde. Det kan også være, hvis fondsmæglerselskabet går i genopretning, foretager genopretningstiltag med betydning for afviklingsplanen, eller hvis Finanstilsynet udøver sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. lovforslagets § 210.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet fremsender den endelige afviklingsplan til Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, når en afviklingsplan er vedtaget for et fondsmæglerselskab, sender denne til Finansiell Stabilitet. Afviklingsmyndigheden i Danmark er delt mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Finanstilsynets som afviklingsmyndighed orienterer ligeledes Finanstilsynet som tilsynsmyndighed om de vedtagne afviklingsplaner.

Det foreslås i *stk. 6*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af afviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at der kan fastsættes nærmere regler om indholdet af afviklingsplanerne, som skal være i overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, i BRRD samt de reguleringsmæssige tekniske standarder på området, herunder Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016. Derudover kan der fastsættes nærmere regler om vedligeholdelsen af afviklingsplanen. Desuden kan der fastsættes nærmere regler om arbejdsdelingen imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, således at der sikres et tæt samarbejde ved udarbejdelsen af afviklingsplanerne.

Den gældende bekendtgørelse regulerer bl.a., hvilke oplysninger fondsmæglerselskaber skal levere til brug for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab

Til § 181

Den gældende § 259 a i lov om finansiell virksomhed fastsætter, at bl.a. et fondsmæglerselskab I, for hvem der er udarbejdet en afviklingsplan i henhold til § 259, stk. 1, straks skal oplyse Finanstilsynet om væsentlige ændringer på en række områder, herunder ændringer i fondsmæglerselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 181, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, for hvem der er udarbejdet en afviklingsplan i henhold til § 180, stk. 1, uden unødigt ophold skal oplyse Finanstilsynet om væsentlige ændringer i fondsmæglerselskabet, herunder ændringer i fondsmæglerselskabets retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 10, stk. 6, 2. afsnit, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at et fondsmæglerselskab uden unødigt ophold skal oplyse Finanstilsynet, når der sker væsentlige ændringer i fondsmæglerselskabet. Når Finanstilsynet modtager en underretning efter bestemmelsen, vil Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet på baggrund heraf vurdere, om de væsentlige ændringer giver anledning til at vedligeholde afviklingsplanen, jf. lovforslagets § 180, stk. 4.

Finanstilsynet skal som udgangspunkt vedligeholde vedtagne afviklingsplaner mindst én gang om året, jf. lovforslagets § 180, stk. 3. Afviklingsplanen skal dog også vedligeholdes, når der er sket ændringer i et fondsmæglerselskab, som nødvendiggør en ændring af fondsmæglerselskabets afviklingsplan, jf. lovforslagets § 180, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en handlepligt for et fondsmæglerselskabs ledelse. At fondsmæglerselskabet uden unødigt ophold skal oplyse Finanstilsynet om væsentlige ændringer betyder, at fondsmæglerselskabet skal underrette Finanstilsynet uden unødigt ophold. Underretningen skal ske, når fondsmæglerselskabet eksempelvis træffer en beslutning, der medfører den væsentlige ændring, eller når fondsmæglerselskabet bliver bekendt med den pågældende ændring. Oplyser fondsmæglerselskabet ikke Finanstilsynet om væsentlige ændringer, eller sker underretningen ikke uden unødigt ophold, kan fondsmæglerselskabet eksempelvis blive mødt med et påbud om at oplyse Finanstilsynet om de væsentlige ændringer eller en påtale for ikke rettidigt at have orienteret Finanstilsynet. Fondsmæglerselskabet kan desuden blive straffet med bøde, jf. lovforslagets § 254, stk. 1, nr. 1.

Bliver Finanstilsynet som tilsynsmyndighed bekendt med væsentlige ændringer i det pågældende fondsmæglerselskab, skal tilsynsmyndigheden straks oplyse Finanstilsynet som afviklingsmyndighed om de væsentlige ændringer.

En væsentlig ændring kan eksempelvis være, hvis fondsmæglerselskabet fusionerer med en anden virksomhed, eller hvis fondsmæglerselskabet køber eller sælger en dattervirksomhed. Det kan også være, hvis fondsmæglerselskabet går i genopretning eller foretager genopretningstiltag.

Den gældende § 260 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden bl.a. er et fondsmæglerselskab I.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan for koncerner, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, hvor minimum en dattervirksomhed er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter eller er en blandet holdingvirksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 12, stk. 1, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse er en undtagelse til lovforslagets § 180, hvorefter Finanstilsynet som udgangspunkt skal udarbejde afviklingsplaner for hvert fondsmæglerselskab, som er omfattet af den foreslåede § 180.

I det omfang et fondsmæglerselskab er en del af en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn af Finanstilsynet, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, hvor minimum en dattervirksomhed er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal Finanstilsynet efter den foreslåede bestemmelse udarbejde, vedtage og vedligeholde en samlet afviklingsplan for koncernen

– en såkaldt koncernafviklingsplan. Reglerne vil finde anvendelse på grænseoverskridende samt nationale koncerner. Koncernafviklingsplanen skal omfatte hele koncernen, herunder virksomheder, der ikke er fondsmæglerselskaber.

Som ved de individuelle afviklingsplaner udarbejder Finanstilsynet koncernafviklingsplanerne i tæt samarbejde med Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet vedtager koncernafviklingsplanerne efter indstilling fra Finansiell Stabilitet og i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, 1. pkt., i BRRD.

Med den foreslåede bestemmelse skal Finanstilsynet udarbejde og vedligeholde koncernafviklingsplanen i samarbejde med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder i afviklingskollegiet. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet forelægger udkastet til koncernafviklingsplanen for dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder i afviklingskollegiet med henblik på, at disse myndigheder bidrager til udarbejdelsen og vedligeholdelsen af planen for så vidt angår de enkelte dattervirksomheders afvikling. Finanstilsynet sender endvidere koncernafviklingsplanerne til afviklingsmyndighederne. Finanstilsynet kan desuden inddrage afviklingsmyndighederne fra tredjelande, hvor dattervirksomheder er beliggende, i udarbejdelsen og vedligeholdelsen af koncernafviklingsplanen.

Inddragelse af afviklingsmyndighederne fra tredjelande forudsætter, at disse myndigheder overholder direktivets krav om fortrolighed, jf. artikel 98 i BRRD. Finanstilsynet har kompetencen til at vedtage den endelige afviklingsplan efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en koncernafviklingsplan skal indeholde konkrete tiltag til afvikling af koncernen som helhed og afvikling af de virksomheder og filialer, som indgår i koncernen.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 12, stk. 1, 2. pkt., i BRRD.

En koncernafviklingsplan udarbejdes for koncernen som helhed og definerer tiltag over for en eller flere afviklingsenheder koncernen. Koncernafviklingsplanen kan tage udgangspunkt i en afvikling af

koncernen som helhed, hvor afviklingstiltagene bliver gennemført på modervirksomhedsniveau (single point of entry), ved udskillelse og afvikling af de enkelte dattervirksomheder (multiple point of entry), eller ved en kombination heraf. Den konkrete tilgang fastlægges på baggrund af den konkrete koncerns forhold.

En afviklingsenhed er i lovforslagets § 10, nr. 60, defineret som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til lovforslagets § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til lovforslagets § 182.

En afviklingskoncern er i lovforslagets § 10, nr. 61, defineret som en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En afviklingskoncern kan ikke omfatte de af afviklingsenhedens dattervirksomheder, der selv er udpeget som afviklingsenheder, eller som er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed.

Koncernafviklingsplanen skal fastlægge de afviklingshandlinger, som Finansiell Stabilitet skal træffe over for virksomheder i koncernen i tilfælde af afvikling, både gennem afviklingshandlinger for modervirksomheden, dattervirksomheder og gennem koordinerede afviklingshandlinger for dattervirksomhederne.

Koncernafviklingsplanen skal endvidere redegøre for, i hvilket omfang afviklingsværktøjerne, jf. kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, kan anvendes, og i hvilket omfang afviklingsbeføjelserne udøves på en koordineret måde i forbindelse med grænseoverskridende koncerner. Dette omfatter bl.a. tiltag med henblik på at befordre tredjemands opkøb af hele koncernen, særlige forretningsområder eller aktiviteter, som nogle af virksomhederne i koncernen varetager, eller af bestemte virksomheder i koncernen, og med henblik på at afdække potentielle hindringer for en koordineret afvikling.

Har koncernen virksomheder, der er etableret i tredjelande, skal koncernafviklingsplanen også angive passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder og konsekvenserne for afvikling i Den Europæiske Union.

Koncernafviklingsplanen skal ligeledes afdække tiltag, som er nødvendige for at lette afviklingen af koncernen, når betingelserne for afvikling er opfyldt, såsom juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder. Derudover skal eventuelle yderligere tiltag, som ikke er omfattet af BRRD, men som koncernafviklingsmyndigheden påtænker at træffe, fastsættes i afviklingsplanen.

Med den foreslåede bestemmelse skal der ved udarbejdelsen af en koncernafviklingsplan tages hensyn til afviklingstiltagens potentielle indvirkning på alle de medlemslande, hvori koncernen driver virksomhed. Koncernafviklingsplanen må desuden ikke have uforholdsmæssig stor indvirkning på et medlemsland, jf. det foreslåede stk. 3.

Finansieringen af de forskellige koncernafviklingshandlinger skal angives i afviklingsplanen, og når der er behov for brug af Afviklingsformuen, skal der opstilles principper for deling af ansvaret for finansieringen mellem finansieringskilder i forskellige medlemslande.

En koncernafviklingsplan må ikke regne med ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, ud over anvendelse af Afviklingsformuen, likviditetsstøtte fra en centralbank i en nødsituation eller likviditetsstøtte fra en centralbank, som ydes på andre betingelser end de normale for så vidt angår sikkerhedsstillelse, løbetid og rentesatser.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at koncernafviklingsplanen skal angive afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne i den pågældende koncern.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 3, litra a, i BRRD II, der indsætter artikel 12, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i koncernafviklingsplanen skal angive, hvilke virksomheder i koncernen, der bliver udpeget som afviklingsenheder. Desuden skal afviklingsplanen angive den nærmere afgrænsning af koncernens afviklingskoncerner.

I koncernafviklingsplanen skal det angives, hvilke virksomheder der er udpeget som afviklingsenheder, og hvilke af deres dattervirksomheder der, sammen med afviklingsenheden, udgør en afviklingskoncern. Hvis eksempelvis en virksomhed er ejet af to afviklingsenheder, vil virksomheden alene kunne være omfattet af den ene af de to afviklingskoncerner.

Som udgangspunkt kan en afviklingskoncern heller ikke omfatte dattervirksomheder, som er etableret i et tredjeland, og deres dattervirksomheder. Dette udgangspunkt kan dog konkret fraviges af afviklingsmyndighederne, og det skal i givet fald fremgå af afviklingsplanen, at afviklingskoncernen omfatter sådanne virksomheder. I denne vurdering skal Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet bl.a. lægge vægt på, om afviklingsplanen vurderes at være gennemførlig og troværdig, hvis disse dattervirksomheder ikke indgår.

En koncern kan indeholde flere afviklingsenheder og dermed flere afviklingskoncerner. En afviklingskoncern afgrænses således ikke efter den selskabsretlige koncernstruktur, men afgrænses i stedet med udgangspunkt i de udpegede afviklingsenheder.

Ved en selskabsspecifik afviklingsstrategi vil der inden for en koncern være udpeget flere afviklingsenheder, nemlig de virksomheder i koncernen, over for hvem der forventes anvendt afviklingstiltag. Som følge heraf vil der også være udpeget flere afviklingskoncerner. Af afviklingsplanen skal det fremgå, hvilke virksomheder der er afviklingsenheder, og hvilke øvrige virksomheder der hører til de afviklingskoncerner, som er tilknyttet de udpegede afviklingsenheder.

Ved en koncernspecifik afviklingsstrategi vil der alene blive udpeget én afviklingsenhed, og der vil i tilfælde af afvikling forventeligt anvendes afviklingstiltag over for alene denne virksomhed. Dette indebærer, at blot én virksomhed i koncernen, normalt modervirksomheden, afvikles, og at det tab og rekapitaliseringsbehov, der måtte være i de øvrige virksomheder inden for koncernen, overføres til den virksomhed, der afvikles.

I langt hovedparten af de koncernafviklingsplaner, som i dag er vedtaget af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet, er der fastlagt en koncernspecifik afviklingsstrategi. Der vil fremover, hvis denne afviklingsstrategi fastholdes, alene skulle udpeges én afviklingsenhed i disse koncerner. Den udpegede afviklingsenhed vil forventeligt være modervirksomheden.

At en koncern indeholder flere afviklingskoncerner ændrer ikke på, at koncernen som helhed afvikles, hvis koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Formålet med at indføre begreberne afviklingsenhed og afviklingskoncern er, at de kan anvendes til at angive i afviklingsplanen, hvilke virksomheder i en koncern, der vil blive anvendt afviklingsværktøjer over for samt at angive, hvilke dele af en koncern der planlægges holdt samlet i en afvikling.

Denne udpegning af afviklingsenheder og afviklingskoncerner er også relevant for fastsættelsen af krav om nedskrivningsegne passiver i henhold til lovforslagets § 194. Hvordan kravet om nedskrivningsegne passiver skal opfyldes, dvs. om kravet skal opfyldes på konsolideret grundlag eller individuelt, samt med hvilke typer af forpligtelser kravet kan opfyldes, afhænger af, om den pågældende virksomhed er udpeget som afviklingsenhed, eller om virksomheden er dattervirksomhed til en afviklingsenhed. Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 194, 197, 198, 200 og 201 samt bemærkningerne hertil.

Formålet med at udpege afviklingsenheder og afviklingskoncerner i koncernafviklingsplanen og de øvrige regler, der gælder for henholdsvis afviklingsenheder og disses dattervirksomheder, herunder i relation til nedskrivningsegne forpligtelser, er at sikre, at den foretrukne afviklingsstrategi kan anvendes effektivt. Det sker ved at sikre klarhed over, hvilke virksomheder der forventes afviklet (afviklingsenheden), og hvilke dattervirksomheder der hører sammen med afviklingsenheden i en afviklingssituation (afviklingskoncernen). Det sker endvidere ved at sikre større sammenhæng i de krav om nedskrivningsegne passiver, der stilles til afviklingsenheden og de dattervirksomheder, der indgår i samme koncern som afviklingsenheden, jf. lovforslagets § 190.

Koncernafviklingsplanen skal angive koncernens afviklingsenheder og afviklingskoncerner. Denne angivelse har betydning for, hvordan kravet om nedskrivningsegne passiver fastsættes for den enkelte virksomhed, og hvordan den enkelte virksomhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, da dette afhænger af, om virksomheden er udpeget som afviklingsenhed, eller om virksomheden i stedet er dattervirksomhed til en afviklingsenhed.

Finanstilsynet vedtager koncernafviklingsplanen efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Finansiell Stabilitet vil således i forbindelse hermed indstille, hvilke virksomheder der skal være afviklingsenheder, og hvilke virksomheder der til sammen skal udgøre en afviklingskoncern. Finanstilsynet vedtager, hvilke virksomheder der er afviklingsenheder, og hvilke virksomheder der til sammen skal udgøre en afviklingskoncern, i forbindelse med den endelige vedtagelse af koncernafviklingsplanen.

Det foreslås i *stk. 3*, at koncernafviklingsplanen skal udarbejdes på en måde, så den ikke medfører en negativ og uforholdsmæssig stor indvirkning på et land inden for Den Europæiske Union eller på et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved dens gennemførelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 12, stk. 5, i BRRD.

Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal ved udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen tage hensyn til afviklingstiltagenes potentielle indvirkning på alle de medlemslande i Den Europæiske Union og i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor koncernen driver virksomhed. Det kan eksempelvis være væsentlig negativ indvirkning på de finansielle markeders funktion, markedstilliden eller risikoen for direkte eller indirekte negativ afsmitning på andre finansielle virksomheder. Afviklingsmyndighederne i de lande, hvor koncernafviklingsplanen kan have negativ og uforholdsmæssig stor indvirkning, bør inddrages i udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 180 tilsvarende finder anvendelse på koncernafviklingsplaner.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 4, stk. 1, litra a, b, c og d, og stk. 3, artikel 10, stk. 6, artikel 12, stk. 3, og artikel 13, stk. 3, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at koncernafviklingsplaner, med de tilpasninger som koncernforholdet tilsiger, skal indeholde de samme elementer og vedligeholdes på samme måde som individuelle afviklingsplaner.

Koncernafviklingsplaner skal som udgangspunkt mindst opdateres én gang årligt eller efter ændringer, der berører virksomheder i koncernen, herunder eventuelle ændringer i koncernvirksomheders

retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af planen.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til de i nr. 1-5 oplyste.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed

Det foreslås i *stk. 5, nr. 2*, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 3*, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 4*, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til de relevante kompetente myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til de relevante myndigheder.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 5*, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed er etableret.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed er etableret.

Bestemmelsen gennemfører artikel 13, stk. 1, 2. og 3. afsnit, i BRRD.

Finanstilsynet videregiver som minimum de oplysninger, der er relevante for dattervirksomheden til de myndigheder, som er nævnt i nr. 1-5.

De oplysninger, som fremsendes til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal indeholde alt, der er relevant for Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds rolle i forbindelse med koncernafviklingsplanerne.

Finanstilsynet er, som den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed, ikke forpligtet til at fremsende oplysninger om dattervirksomheder i tredjelande til de myndigheder, der er oplyst i nr. 1-5, hvis tilsynsmyndigheden eller afviklingsmyndigheden til dattervirksomheden i et tredjeland ikke har givet sit samtykke hertil.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet sammen med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder vurderer, om koncernafviklingsplanen opfylder de i stk. 2-4 fastsatte krav med henblik på at nå en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen inden for fire måneder efter Finanstilsynets fremsendelse af oplysninger som nævnt i stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 13, stk. 2 og 4, i BRRD.

En fælles beslutning om koncernafviklingsplanen træffes af Finanstilsynet som koncernafviklingsmyndighed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder. En fælles beslutning anvendes af de berørte afviklingsmyndigheder. Finder en afviklingsmyndighed, at en uenighed om koncernafviklingsplanen kan få indvirkning på dens medlemslands finanspolitiske ansvar, skal Finanstilsynet iværksætte en ny vurdering af koncernafviklingsplanen, herunder en ny vurdering af kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 194.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har fremsendt oplysninger efter *stk. 5*, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning, jf. *stk. 6*.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har fremsendt oplysninger efter det foreslåede *stk. 5*, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning, jf. det foreslåede *stk. 6*.

Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndighed skal blive enige om koncernafviklingsplanen og træffe en fælles beslutning. Den fælles beslutning skal træffes senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har videresendt de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget fra moder virksomheden i forbindelse med udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen, til dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder. Kan Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke blive enige inden for fristen, træffer Finanstilsynet beslutningen. Med beslutning henvises til, at Finanstilsynet træffer en beslutning om, hvilken koncernafviklingsplan der skal vedtages. Når beslutningen er truffet, vedtages koncernafviklingsplanen i henhold til det foreslåede *stk. 1*. Koncernafviklingsplanen, der er udarbejdet i samarbejde med Finansiell Stabilitet, vedtages efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Det betyder i praksis, at Finansiell Stabilitet udarbejder et udkast til koncernafviklingsplan og indstiller udkastet til vedtagelse hos Finanstilsynet.

Træffer Finanstilsynet beslutning om koncernafviklingsplanen, skal beslutningen være begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om beslutningen.

Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om beslutningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal underrette modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om Finanstilsynets beslutning om en koncernafviklingsplan, jf. det foreslåede *stk. 7, 1. pkt.* Bestemmelsen skal ses som en følge af, at den fælles beslutning træffes af Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Det foreslås i *stk. 7, 3. pkt.*, at har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger.

Har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på fire måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om koncernafviklingsplanen.

Har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, jf. artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal herefter træffe afgørelse inden for en måned.

Det foreslås i *stk. 7, 4. pkt.*, at Finanstilsynet herefter skal træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Finanstilsynet træffer beslutning i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse. Det betyder, at Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen og vedtager koncernafviklingsplanen, hvis Finanstilsynet får medhold af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Koncernafviklingsplanen, der er udarbejdet i samarbejde med Finansiell Stabilitet, vedtages efter indstilling fra Finansiell Stabilitet. Får Finanstilsynet ikke medhold, skal Finanstilsynet i samarbejde med og efter indstilling fra Finansiell Stabilitet udarbejde en ny koncernafviklingsplan, jf. det foreslåede stk. 1, der imødekommer Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse. Foreligger der ikke en afgørelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for en måned, træffer Finanstilsynet beslutning om koncernafviklingsplanen og vedtager koncernafviklingsplanen.

Det foreslås i *stk. 7, 5. pkt.*, at har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om koncernafviklingsplanen.

Træffer Finanstilsynet beslutning om koncernafviklingsplanen, skal beslutningen endvidere være begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 13, stk. 5, i BRRD.

Alle beslutninger truffet af Finanstilsynet efter det foreslåede stk. 7 vedrørende vedtagelse af koncernafviklingsplanen, sker efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 8*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelsen, indholdet og vedligeholdelsen af koncernafviklingsplaner samt arbejdsdelingen mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at der kan fastsættes nærmere regler om indholdet af afviklingsplanerne, som skal være i overensstemmelse med de reguleringsmæssige tekniske standarder, herunder Kommissionen delegerede forordning (EU) nr. 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med

genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis, der nærmere beskriver koncernafviklingsplanens indhold, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har udarbejdet. Derudover kan bekendtgørelsen indeholde nærmere regler om udveksling af oplysninger og samarbejdet imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet.

Med hjemmel i nærværende bestemmelse vil der være udstedt en bekendtgørelse om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab.

I praksis nedsætter Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet afviklingsgrupper, således at der sikres et tæt samarbejde imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved udarbejdelsen af koncernafviklingsplanerne.

Til § 183

Den gældende § 260 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet skal udarbejde, vedtage og vedligeholde en afviklingsplan, jf. § 259, stk. 1, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er uenige i forslaget til koncernafviklingsplan fra koncernafviklingsmyndigheden, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen senest fire måneder efter, at koncernafviklingsmyndigheden har fremsendt oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen. I medfør af stk. 2 skal Finanstilsynet underrette de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet om, at Finanstilsynet har vedtaget en afviklingsplan. I henhold til stk. 3, har en afviklingsmyndighed herefter mulighed for at indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden udløbet af en periode på fire måneder.

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 260 a i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår fondsmæglerselskaber. Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 1, nr. 4, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 om ændring af direktiv

2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (BRRD II), der ændrer artikel 13, stk. 6, 1. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet udarbejder, vedtager og vedligeholder en afviklingsplan, jf. § 180, stk. 1, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er uenige i forslaget til koncernafviklingsplan fra koncernafviklingsmyndigheden, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen senest fire måneder efter, at koncernafviklingsmyndigheden har fremsendt oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen.

En koncernafviklingsplan udarbejdes af koncernafviklingsmyndigheden, som videresender forslaget til koncernafviklingsplan til dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder. Koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder skal herefter træffe en fælles beslutning om, at det er denne afviklingsplan, der skal vedtages. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet som afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed og i samarbejde med Finansiell Stabilitet kan beslutte at udarbejde en afviklingsplan for dattervirksomheden efter lovforslagets § 180, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse, hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen inden for fristen på fire måneder. Afviklingsplanen for dattervirksomheden vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Det er en betingelse, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er helt eller delvist uenige i forslaget til koncernafviklingsplan og som følge heraf ikke vil tiltræde planen. Det vil bero på en konkret vurdering, om Finanstilsynet vil tiltræde koncernafviklingsplanen eller ej. Er Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ikke uenige i forslaget til koncernafviklingsplanen, vil koncernafviklingsmyndighedens beslutning finde anvendelse.

Fristen på fire måneder løber fra det tidspunkt, hvor koncernafviklingsmyndigheden fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til myndighederne omfattet

af lovforslagets § 182, stk. 5, nr. 1 og 3-5, herunder Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder, de relevante kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union, hvor en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed er etableret.

Vælger Finanstilsynet i samarbejde med Finansiell Stabilitet at træffe beslutning om at udarbejde en afviklingsplan for en dattervirksomhed, skal beslutningen være begrundet, redegøre for grundene til uenigheden for så vidt angår den foreslåede koncernafviklingsplan og tage hensyn til de øvrige afviklingsmyndigheders og kompetente myndigheders synspunkter og forbehold.

Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet, jf. lovforslagets § 180, stk. 1.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 180.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at 1. pkt. finder anvendelse, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen finder anvendelse, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet underretter de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet om, at Finanstilsynet har vedtaget en afviklingsplan i henhold til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 1, nr. 4, litra b, i BRRD II, der ændrer 13, stk. 6, 1. afsnit, i BRRD.

Har Finanstilsynet valgt at udarbejde og vedtage en afviklingsplan for en dattervirksomhed, jf. det foreslåede stk. 1, skal Finanstilsynet underrette de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet herom. Reglerne om afviklingskollegier fremgår af lovforslagets § 209.

Et afviklingskollegium oprettes af koncernafviklingsmyndigheden for at drøfte koncernafviklingsplanen og sikre den nødvendige koordinering med myndighederne på tværs af landegrænser.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at hvis en afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på fire måneder har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, jf. stk. 1, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis en afviklingsmyndighed inden udløbet af perioden på fire måneder har indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, jf. stk. 1, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger.

Koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder kan inden for fristen på fire måneder vælge at indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, jf. artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

Fristen på fire måneder løber fra det tidspunkt, hvor koncernafviklingsmyndigheden fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til myndighederne omfattet af lovforslagets § 182, stk. 5, nr. 1 og 3-5, herunder Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder, afviklingsmyndighederne i de lande, hvor der ligger væsentlige filialer, de relevante kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union, hvor en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed er etableret.

Har en af afviklingsmyndighederne indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, jf. det foreslåede stk. 1. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal herefter træffe afgørelse inden for en måned.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet herefter skal træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Med den foreslåede bestemmelse skal Finanstilsynet træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om afviklingsplanen.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om afviklingsplanen.

Foreligger der ikke en afgørelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for en måned, træffer Finanstilsynet beslutningen om afviklingsplanen. Afviklingsplanen, der er udarbejdet i samarbejde med Finansiell Stabilitet, vedtages både efter 2. og 3. pkt. efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 13, stk. 6, 2. afsnit, i BRRD.

Til § 184

Den gældende § 261 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan påbyde bl.a. et fondsmæglerselskab I eller en modervirksomhed at bistå med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af fondsmæglerselskabets eller koncernens afviklingsplan, jf. §§ 259 og 260, herunder påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden at indsende alle relevante oplysninger.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, og for modervirksomheder i koncerner med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er i øvrigt ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 10, stk. 5, artikel 11, stk. 1, i BRRD.

Det foreslås i § 184, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, eller en modervirksomhed at bistå med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af fondsmæglerselskabets afviklingsplan eller koncernens afviklingsplan, jf. §§ 180 og 182, herunder påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden at indsende alle relevante oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en modervirksomhed at samarbejde i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplanen efter lovforslagets § 180 eller koncernafviklingsplanen efter lovforslagets § 182. Finanstilsynet vil derimod ikke kunne påbyde fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden at udarbejde hele afviklingsplanen eller koncernafviklingsplanen. Et eksempel kan være, at Finanstilsynet påbyder fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden at udarbejde afsnit om fondsmæglerselskabets eller koncernens organisatoriske eller juridiske struktur m.v., i det omfang oplysningerne ikke fremgår af eksempelvis genopretningsplanen. Herudover kan fondsmæglerselskabet eller modervirksomheden påbydes at indsende de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen og vedligeholdelsen af planerne.

Til § 185

Den gældende § 261 a i lov om finansiel virksomhed indebærer, at Finanstilsynet kan påbyde bl.a. et fondsmæglerselskab I at udarbejde et register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er i øvrigt ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 185, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, skal udarbejde et register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 10, stk. 8, i BRRD.

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1712 af 7. juni 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer et minimumssæt af oplysninger om finansielle kontrakter, der bør være omfattet af de detaljerede registre, og de omstændigheder, hvorunder dette krav bør gælde, indeholder en bestemmelse om, at den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden skal kræve, at fondsmæglerselskaber, for hvilke der er udarbejdet en afviklingsplan, som indeholder bestemmelser om afviklingsforanstaltninger, skal føre et detaljeret register over finansielle kontrakter med de oplysninger, der er angivet i forordningens bilag.

Det vurderes på den baggrund hensigtsmæssigt at indføre en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om, at et fondsmæglerselskab skal udarbejde et register over finansielle kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået.

Det er hensigten med bemyndigelsen, at Finanstilsynet i en bekendtgørelse fastsætter, at fondsmæglerselskaber, for hvilke der er udarbejdet en afviklingsplan, som indeholder bestemmelser om afviklingsforanstaltninger, skal føre et detaljeret register over finansielle kontrakter med de oplysninger, der er angivet i bilaget til Kommissionens delegerede forordning 2016/1712.

Ved finansielle kontrakter forstås værdipapirkontrakter, råvarekontrakter, futures og forwardkontrakter, herunder kontrakter (bortset fra varekontrakter) om køb, salg eller overførsel af en råvare eller et andet gode, tjenesteydelse, rettighed eller interesse til en fast pris på en fremtidig dato, swapaftaler og låneaftaler mellem virksomheder, hvor lånets løbetid er 3 måneder eller derunder. Afgrænsningen af begrebet finansielle kontrakter er i relation til den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse den samme som den, der følger af § 2, nr. 12, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Den gældende § 262, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed vedrører regler om, hvorvidt Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, at der er væsentlige hindringer for, at en virksomhed kan afvikles.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 186, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanen, jf. § 180, vurderer, hvorvidt der er væsentlige hindringer for, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, kan afvikles.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 10, stk. 2, i BRRD.

Vurderingen skal ske i et tæt samarbejde imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet. Vurderes der at være væsentlige hindringer for afvikling, kan Finanstilsynet kræve, at der iværksættes tiltag for at rette op herpå. De nærmere regler herom fremgår af lovforslagets jf. § 188. Vurderingen har betydning for afviklingsplanerne, idet konklusioner fra denne vurdering som udgangspunkt også skal fremgå af afviklingsplanen. Skal der iværksættes tiltag for at fjerne hindringer, vil dette ligeledes udskyde fristen for, hvornår Finanstilsynet skal have udarbejdet afviklingsplanen for det pågældende fondsmæglerselskab, jf. lovforslagets jf. § 188, stk. 7.

Der forudsættes et tæt samarbejde imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved vurderingen af, om der er hindringer for afviklingen, da vurderingen foretages i forbindelse med udarbejdelsen af afviklingsplanen. Processen for vurderingen af væsentlige afviklingshindringer svarer til processen for udarbejdelsen af afviklingsplaner, hvorved Finansiell Stabilitet forelægger en indstilling om eventuelle hindringer for Finanstilsynet. Finanstilsynet træffer afgørelse herom over for fondsmæglerselskabet.

Da alle virksomheder potentielt har systemisk karakter, er det afgørende for at opretholde den finansielle stabilitet, at Finansiell Stabilitet har mulighed for at afvikle en hvilken som helst virksomhed, herunder også de omfattede fondsmæglerselskaber.

Vurderingen foretages på baggrund af dialog med fondsmæglerselskabet, da det er ledelsen i fondsmæglerselskabet, som har det største kendskab til fondsmæglerselskabet. Derfor er det også, jf. lovforslagets § 188, stk. 2, fondsmæglerselskabet selv, der som udgangspunkt vurderer, hvordan en eventuel hindring bedst bliver afhjulpet eller fjernet. Finansiell Stabilitet skal ligeledes inddrages i vurderingen.

Lovforslagets § 188, stk. 2, indebærer, at fondsmæglerselskabet, senest fire måneder efter at den har modtaget en underretning fra Finanstilsynet om væsentlige hindringer, skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige afviklingshindringer, som følger af underretningen.

Vurderingen baseres på, hvorvidt det er muligt og troværdigt for Finansiell Stabilitet enten at opløse fondsmæglerselskabet via konkurslovgivningen eller via de særlige afviklingsværktøjer, uden at skabe betydelige negative effekter for det finansielle system. Vurderes dette ikke at være tilfældet, kan Finanstilsynet kræve, at fondsmæglerselskabet iværksætter diverse tiltag for at rette op herpå, jf. lovforslagets § 188, stk. 5 og 6.

Lovforslagets § 188, stk. 5 og 6, angiver, hvad Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at gøre, og at fondsmæglerselskabet inden en måned efter meddelelsen om påbud skal forelægge Finanstilsynet en plan for efterlevelsen heraf.

Et fondsmæglerselskab anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at Finansiell Stabilitet kan afvikle eller restrukturere fondsmæglerselskabet ved at anvende de forskellige afviklingstiltag på fondsmæglerselskabet efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller ved at fondsmæglerselskabet afvikles ved konkursbehandling. I vurderingen ligger bl.a., om fondsmæglerselskabet er indrettet til at kunne levere de nødvendige oplysninger og gennemføre de nødvendige handlinger i forbindelse med afvikling, og om den planlagte afvikling rent

faktisk kan gennemføres. Derudover skal de i afsnit C i bilaget til BRRD oplistede aspekter tages i betragtning ved vurderingen, hvis det er relevant.

Vurderingen skal medvirke til i størst muligt omfang at forhindre, at et fondsmæglerselskabs sammenbrud får betydelige negative konsekvenser for det finansielle system, herunder i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i det medlemsland, hvor fondsmæglerselskabet befinder sig, eller i et andet EU/EØS-land, og således at videreførelsen af fondsmæglerselskabets kritiske funktioner sikres. Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Bankmyndighed, når et fondsmæglerselskab anses for ikke at kunne afvikles.

Til § 187

Den gældende § 263, stk. 1 og 3, i lov om finansiell virksomhed indeholder regler om, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i forbindelse med udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen vurderer, om der er væsentlige hindringer for, at en koncern kan afvikles.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, og koncerner med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i forbindelse med udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen, jf. § 182, vurderer, om der er væsentlige hindringer for, at en koncern kan afvikles.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 10, stk. 2, i BRRD.

Vil en koncern ikke kunne afvikles på grund af væsentlige hindringer, kan Finanstilsynet kræve, at der iværksættes diverse tiltag for at rette op herpå. De nærmere regler herom fremgår af lovforslagets § 188. Denne vurdering har betydning for planerne, idet konklusioner fra denne vurdering som udgangspunkt også skal fremgå af koncernafviklingsplanen.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på grænseoverskridende og nationale koncerner.

Der forudsættes der et tæt samarbejde imellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved vurderingen af, om der er hindringer for afviklingen, da vurderingen er en del af udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen. Vurderingen af, hvorvidt koncerner kan afvikles, vil blive foretaget i koncernens afviklingskollegie. Processen vil svare til den foreslåede proces for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanerne, hvorved Finansiell Stabilitet forelægger en indstilling om eventuelle hindringer for Finanstilsynet. Finanstilsynet træffer afgørelse herom over for modervirksomheden.

Det er afgørende af hensyn til opretholdelsen af den finansielle stabilitet, at Finansiell Stabilitet har mulighed for at afvikle koncerner som potentielt har systematisk karakter herunder koncerner med fondsmæglerselskaber.

Vurderingen baseres på, hvorvidt det er muligt og troværdigt for Finansiell Stabilitet enten at afvikle koncernen via konkurslovgivningen eller via de særlige afviklingsværktøjer, uden at skabe betydelige, negative effekter for det finansielle system. Vurderes dette ikke at være tilfældet, kan Finanstilsynet kræve, at modervirksomheden iværksætter diverse tiltag for at rette op herpå, jf. lovforslagets § 190, stk. 2, jf. § 188, stk. 5 og 6.

En koncern vil anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at Finansiell Stabilitet og de relevante afviklingsmyndigheder kan afvikle eller restrukturere koncernen ved at anvende de forskellige afviklingstiltag på koncernen, eller ved at koncernen afvikles ved konkursbehandling. I vurderingen ligger bl.a., om koncernen er indrettet til at kunne levere de nødvendige oplysninger og gennemføre de nødvendige handlinger i forbindelse med afvikling, og om den planlagte afvikling rent faktisk kan gennemføres. Derudover skal de i bilaget til BRRD, afsnit C, oplyste aspekter tages i betragtning ved vurderingen, hvis det er relevant.

Vurderingen efter den foreslåede bestemmelse skal medvirke til i størst muligt omfang at forhindre, at en koncerns sammenbrud får betydelige negative konsekvenser for det finansielle system, herunder i en periode med generel finansiell ustabilitet, eller hindre begivenheder, der berører hele systemet, i

det medlemsland, hvor koncernen befinder sig, eller i et andet EU/EØS-land, og således at videreførelsen af koncernens kritiske funktioner sikres. Finanstilsynet skal underrette Den Europæiske Bankmyndighed, når en virksomhed ikke anses for at kunne afvikles.

Det foreslås i *stk. 2*, at vurderingen efter *stk. 1* skal ske i samarbejde med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne og efter høring af de kompetente myndigheder for dattervirksomhederne.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, *stk. 1*, BRRD.

Samarbejdet vil foregå i afviklingskollegierne, jf. lovforslagets § 209.

Vurderingen foretages for grænseoverskridende koncerner i overensstemmelse med den foreslåede procedure, jf. lovforslagets § 182, hvorfor der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Den Europæiske Bankmyndighed spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at myndighederne vurderer afviklingsmulighederne og anvender de forebyggende beføjelser på en ensartet måde i alle medlemslande.

Fastsættelsen af regler vil ske under hensyntagen til ovennævnte bindende tekniske standarder. Desuden fremgår en række aspekter af bilaget til BRRD, afsnit C, som Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet som minimum skal tage i betragtning ved vurderingen af afviklingsmulighederne for en koncern.

Til § 188

Den gældende § 264, *stk. 1-8*, i lov om finansiell virksomhed fastlægger regler for de tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved vurderingen af afviklingsmulighederne for bl.a. et fondsmæglerselskab I vurderer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af fondsmæglerselskabet.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke i øvrigt tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved vurderingen af afviklingsmulighederne for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 186, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af fondsmæglerselskabet, underretter Finanstilsynet skriftligt fondsmæglerselskabet og eventuelle afviklingsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 1, i BRRD.

Efter den foreslåede bestemmelse vil konstateringen af, at der er en væsentlig hindring, som kræver, at et fondsmæglerselskab iværksætter en eller anden foranstaltning, være en afgørelse fra Finanstilsynet, som vil være underlagt forvaltningsloven. Derfor skal den opfylde kravene hertil og bl.a. indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering. Et fondsmæglerselskab vil således i relevant omfang få kendskab til den del af afviklingsplanen, som foranstaltningen vedrører. Afgørelsen vil kunne påklages til Erhvervsankenævnet. Det er imidlertid ikke hensigten, at fondsmæglerselskabet skal forelægges hele afviklingsplanen, da afviklingsplanen udarbejdes af Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet til brug for fastlæggelse af afviklingsstrategien for fondsmæglerselskabet. Denne strategi skal fondsmæglerselskabet ikke nødvendigvis kende i detaljer, da der herved er fare for, at fondsmæglerselskabet efterfølgende indretter sig på en måde, der modvirker anvendelsen af den pågældende afviklingsstrategi.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskabet senest fire måneder efter, at denne har modtaget en underretning i henhold til stk. 1, jf. dog stk. 3, skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige afviklingshindringer. Finanstilsynet vurderer i samarbejde med Finansiell Stabilitet, om de foreslåede tiltag effektivt afhjælper eller fjerner de påpegede hindringer.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 3, i BRRD.

Forslaget indebærer, at hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, at fondsmæglerselskabets forslag ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, kan Finanstilsynet, jf. det foreslåede stk. 5, påbyde fondsmæglerselskabet at træffe en række nødvendige tiltag.

Fristen på fire måneder gælder dog ikke, hvis der er tale om tilfælde omfattet af det foreslåede stk. 3, hvorefter fristen i stedet er to uger.

Det foreslås i *stk. 3*, at fondsmæglerselskabet skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag senest to uger efter, at fondsmæglerselskabet har modtaget en underretning i henhold til *stk. 1* med henblik på at fjerne den væsentlige afviklingshindring i de tilfælde, hvor afviklingshindringen skyldes, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, *stk. 3*, 2. afsnit, litra b, og 3. afsnit, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 7, litra b, i BRRD II.

Har Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderet, at der er en væsentlig hindring for et fondsmæglerselskabs afvikling, skal Finanstilsynet indledningsvis underrette fondsmæglerselskabet om afviklingshindringen, jf. det foreslåede *stk. 1*. Skyldes afviklingshindringen, at fondsmæglerselskabet befinder sig i en situation, der er nævnt i det foreslåede *stk. 3*, skal fondsmæglerselskabet forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for at gennemføre disse tiltag med henblik på at fjerne afviklingshindringen. Forslaget skal forelægges Finanstilsynet senest to uger efter, at fondsmæglerselskabet har modtaget underretningen fra Finanstilsynet.

Finanstilsynets beføjelse til at afhjælpe og fjerne hindringer for afvikling er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at forenkle opbygningen og driften af fondsmæglerselskabet alene med det formål at forbedre mulighederne for at afvikle dette. Da fondsmæglerselskabet selv har det bedste kendskab til egne forhold, er det fondsmæglerselskabet, som i første omgang skal vurdere, hvordan de pågældende hindringer bedst fjernes. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer herefter i henhold til det foreslåede *stk. 4*, om fondsmæglerselskabets forslag effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende afviklingshindringer.

Den foreslåede bestemmelse omhandler de tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegnete passiver i lovforslagets jf. § 194.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om fondsmæglerselskabets forslag til mulige tiltag i henhold til stk. 2 og 3 effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 3, 4. afsnit, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 7, litra b, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal foretage en konkret vurdering af, om fondsmæglerselskabets forslag til mulige tiltag givet i henhold til det foreslåede stk. 2 og 3, effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, som Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet har identificeret. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at fondsmæglerselskabets forslag effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, vil forslaget være bindende for fondsmæglerselskabet, der således kan blive mødt af en tilsynsreaktion, hvis fondsmæglerselskabet ikke efterlever forslaget.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at fondsmæglerselskabets forslag effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, vil forslaget være bindende for fondsmæglerselskabet.

Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at fondsmæglerselskabets forslag, jf. det foreslåede stk. 2 og 3, ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at træffe en række nødvendige tiltag, jf. det foreslåede stk. 5.

Det foreslås i *stk. 5*, at vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at de af fondsmæglerselskabet foreslåede tiltag i henhold til stk. 2 eller 3 ikke effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, kan Finanstilsynet iværksætte det i nr. 1-13 oplyste.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at gennemgå aftaler om koncernintern finansiel støtte eller at genoverveje fraværet af sådanne og at udarbejde koncerninterne serviceaftaler eller serviceaftaler med tredjemand til dækning af kritiske funktioner.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra a, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at begrænse dennes enkeltvise og samlede eksponeringer,

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra b, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 3*, at Finanstilsynet i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis ved påbud kan stille krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med afvikling.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra c, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 4*, Finanstilsynet kunne påbyde fondsmæglerselskabet at afhænde bestemte aktiver.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra d, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 5*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at begrænse eller indstille eksisterende eller påtænkte aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra e, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 6*, at Finanstilsynet kan begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salget af nye eller eksisterende produkter.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra f, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 7*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet eller en dattervirksomhed, som fondsmæglerselskabet kontrollerer enten direkte eller indirekte, forenkles gennem ændringer af dennes retlige eller operationelle struktur for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra g, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 8*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at oprette en holdingvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra h, i BRRD

Det foreslås i *stk. 5, nr. 9*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at forelægge en plan for opfyldelse af kravet om nedskrivningseggede passiver.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra ha, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 7, litra c, i BRRD II.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet få beføjelse til at påbyde et fondsmæglerselskab, der ikke længere opfylder kravet om nedskrivningseggede passiver, at fondsmæglerselskabet forelægger en plan for Finanstilsynet. Planen skal sikre, at fondsmæglerselskabet igen opfylder kravet om nedskrivningseggede passiver.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 10*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at udstede nedskrivningseggede passiver for at opfylde kravene i § 194.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra i, i BRRD, og artikel 1, nr. 7, litra c, i BRRD II, der ændrer i artikel 17, stk. 5, litra i.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 11*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at træffe andre tiltag for at leve op til kravet om nedskrivningseggede passiver i henhold til § 194.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra j, i BRRD som ændret med artikel 1, nr. 7, litra c, i BRRD II.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 12*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at ændre løbetidsprofilen for kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra ja, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 7, litra c, i BRRD II.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet få beføjelse til at påbyde fondsmæglerselskabet at ændre løbetidsprofilen for kapitalgrundlagsinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser for at afhjælpe eller fjerne en væsentlig afviklingshindring. Finanstilsynet kan eksempelvis vælge at anvende beføjelsen, når Finanstilsynet har forsøgt at afhjælpe eller fjerne den væsentlige afviklingshindring på andre måder, og det ikke er lykkedes.

Beføjelsen i det foreslåede nr. 12 er begrænset til, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at ændre løbetidsprofilen i kommende udstedelser. Finanstilsynet kan dermed ikke påbyde fondsmæglerselskabet at ændre løbetidsprofilen på eksisterende udstedelser.

Finanstilsynet skal i sin egenskab af tilsynsmyndighed give samtykke til, at fondsmæglerselskabet ændrer løbetidsprofilen for kapitalgrundlagsinstrumenter.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 13*, at Finanstilsynet kan påbyde den blandede holdingvirksomhed at oprette en særskilt fondsmæglerholdingvirksomhed til at overtage styringen med fondsmæglerselskabet, hvis dette er nødvendigt for at lette afviklingen og undgå, at anvendelsen af de afviklingsværktøjer og beføjelser, som følger af kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, får negative konsekvenser for koncernens ikke finansielle del.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 5, litra k, i BRRD.

Vurderingen af tiltagene i de foreslåede nr. 1-13 vil ske i tæt samarbejde mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, herunder vil Finanstilsynet høre Finansiell Stabilitet om anvendelsen af påbud, inden Finanstilsynet træffer beslutning herom.

Navnlig kan det være relevant for Finanstilsynet at påbyde et fondsmæglerselskab at forsøge at genforhandle de kontrakter vedrørende nedskrivningseggede passiver, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, som et fondsmæglerselskab har udstedt eller indgået, med henblik på at sikre, at Finanstilsynets eller Finansiell Stabilitets eventuelle beslutning om at nedskrive eller konvertere de pågældende passiver eller instrumenter kan foretages i henhold til lovgivningen i det tredjeland, som de pågældende kontrakter er underlagt, jf. lovforslagets § 212.

I afgørelsen til fondsmæglerselskabet, hvori der fastsættes alternative tiltag, skal Finanstilsynet påvise, hvorfor fondsmæglerselskabets foreslåede tiltag ikke vil kunne afhjælpe eller fjerne hindringerne for afvikling. Finanstilsynet skal endvidere påvise, hvordan de af Finanstilsynet foreslåede alternative tiltag er forholdsmæssigt tilpasset at afhjælpe eller fjerne hindringerne. Finanstilsynet skal tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer udgør for den finansielle stabilitet og foranstaltningernes indvirkning på fondsmæglerselskabets forretningsaktiviteter, dets stabilitet og evne til at bidrage til økonomien.

Hvilke af de anførte tiltag, Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet anvender, vil bero på en konkret vurdering og bør tilstræbe mindst mulig indgriben over for fondsmæglerselskabet. En foranstaltning må således ikke gå videre end nødvendigt for at nå målene. Heri ligger også, at Finanstilsynet i samarbejde med fondsmæglerselskabet og Finansiell Stabilitet skal finde den forretningsmæssige mest fornuftige løsning på de konstaterede hindringer.

Inden Finanstilsynet påbyder fondsmæglerselskabet tiltag, skal der tages behørigt hensyn til de pågældende tiltags potentielle konsekvenser for det pågældende fondsmæglerselskab, det indre marked for finansielle tjenesteydelser, og den finansielle stabilitet i andre EU/EØS-lande.

Det foreslås i *stk. 6*, at fondsmæglerselskabet inden en måned efter meddelelsen af påbud i henhold til *stk. 5* skal forelægge Finanstilsynet en plan for efterlevelsen heraf.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 17, stk. 4, i BRRD.

Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan fondsmæglerselskabet vil opfylde påbuddet samt tidsrummet for opfyldelsen, hvis dette ikke kan ske straks.

Det foreslås i *stk. 7*, at kravet til Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet om at udarbejde afviklingsplaner suspenderes som følge af den i *stk. 1* omhandlede underretning, indtil tiltagene, jf. *stk. 2* og *3*, eller påbuddene, jf. *stk. 5*, er gennemført.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 2, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 8*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i *stk. 5* opregnede påbud og anvendelsen af disse.

Den Europæiske Bankmyndighed skal i medfør af artikel 17, stk. 8, i BRRD udarbejde retningslinjer om de oplyste tiltag og om omstændighederne for anvendelsen af dem. Disse retningslinjer forventes at indgå ved fastsættelsen af regler med hjemmel i den foreslåede bestemmelse.

I medfør af § 260, stk. 8, i lov om finansiell virksomhed er der udstedt en bekendtgørelse om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab. Bekendtgørelsen forventes videreført for de omfattede fondsmæglerselskaber.

Til § 189

Den gældende § 264 a fastlægger i *stk. 1-2* regler om, at hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet konstaterer, at der er hindringer for afvikling af en virksomhed, som følge af, at bl.a. fondsmæglerselskaber besidder nedskrivningsegne forpligtelser i virksomheden, skal Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer i virksomheden.

Bestemmelserne i foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at konstaterer Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet, at der er hindringer for afvikling af et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, som følge af, at andre fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, besidder nedskrivningsegne forpligtelser i virksomheden under afvikling, skal Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet, der har nedskrivningsegne passiver, at begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer i virksomheden under afvikling.

Bestemmelsen gennemfører artikel 44, stk. 2, 5. afsnit, i BRRD.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en virksomhed kan afvikles, uden at tabet på dets nedskrivningsegne forpligtelser får væsentlige negative konsekvenser for andre. Hvis en stor andel af en virksomheds nedskrivningsegne forpligtelser ejes af andre fondsmæglerselskaber, kan dette forhold i sig selv udgøre en afviklingshindring og dermed mindske mulighederne for afvikling af virksomheden.

Finanstilsynet vil give et påbud efter bestemmelsen, når Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har konstateret, at der er hindringer for afvikling af en virksomhed som følge af, at et fondsmæglerselskab besidder nedskrivningsegne forpligtelser i virksomheden under afvikling. Påbuddet gives til det fondsmæglerselskab, som besidder nedskrivningsegne forpligtelser i virksomheden under afvikling.

Finanstilsynet vil endvidere give et påbud, når Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har konstateret, at der er hindringer for afvikling af en eller flere fondsmæglerselskaber som følge af, at et fondsmæglerselskab besidder nedskrivningsegne forpligtelser i flere af fondsmæglerselskaberne. Det kan udgøre en afviklingshindring i de tilfælde, hvor flere fondsmæglerselskaber på samme tid bliver nødlidende og der derfor skal foretages nedskrivning eller konvertering af deres nedskrivningsegne forpligtelser. Påbuddet gives til det fondsmæglerselskab, som besidder nedskrivningsegne forpligtelser i andre fondsmæglerselskaber i et omfang, hvor det vurderes at udgøre en afviklingshindring for disse andre fondsmæglerselskaber.

Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at begrænse sine maksimale enkeltvise eller samlede eksponeringer eller både sine maksimale og samlede eksponeringer i en eller flere virksomheder. Påbuddet skal indeholde en frist for opfyldelse af påbuddet. Finanstilsynet kan efterfølgende forlænge den fastsatte frist i påbuddet efter anmodning eller af eget initiativ. Påbuddet skal endvidere angive hvad de maksimale enkeltvise og/eller samlede eksponeringer skal begrænses til.

Efterkommer fondsmæglerselskabet ikke Finanstilsynets påbud, kan det straffes med bøde, jf. lovforslagets § 255.

Finanstilsynet giver alene en påtale i tilfælde, hvor Finanstilsynet konstaterer, at der har været en hindring for afvikling eller et fondsmæglerselskabs, men at den ikke længere er til stede.

Et fondsmæglerselskabs besiddelser af nedskrivningseggede forpligtelser i en eller flere virksomheder vil udgøre en hindring for afvikling, hvis Finanstilsynet konstaterer, at en eller flere virksomheder ikke kan afvikles, uden at tabet på dets nedskrivningseggede forpligtelser vil have væsentlige negative konsekvenser for fondsmæglerselskabet. Der skal alene være tale om en hindring for afvikling. Det er således ikke en betingelse, at hindringen for afvikling skal være væsentlig. Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der vurderer, hvornår et fondsmæglerselskabs besiddelser af nedskrivningseggede forpligtelser i en eller flere virksomheder vil udgøre en hindring for afvikling.

Finanstilsynet skal, ved vurderingen af, om der er hindringer for afvikling i medfør af bestemmelsen, lægge vægt på størrelsen af besiddelsen af nedskrivningseggede forpligtelser i en eller flere virksomheder.

Finanstilsynet fører tilsyn med kravet om nedskrivningseggede passiver, jf. lovforslagets jf. § 205, stk. 1. Finanstilsynet fører i den forbindelse tilsyn med, i hvilket omfang fondsmæglerselskaber har en beholdning af nedskrivningseggede forpligtelser. Finanstilsynet vil anmode fondsmæglerselskaber om data vedrørende deres beholdning af andre virksomheders nedskrivningseggede forpligtelser. Finanstilsynet vil efter høring af Finansiell Stabilitet på baggrund af den indberettede data kunne vurdere, om det er nødvendigt, at et fondsmæglerselskab begrænser sine besiddelser af nedskrivningseggede forpligtelser i en eller flere virksomheder.

Med hindring for afvikling forstås i denne bestemmelse, at det vil forbedre mulighederne for afvikling, hvis hindringen for afvikling fjernes.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet er en del af samme afviklingskoncern som virksomheden under afvikling.

Bestemmelsen gennemfører artikel 44, *stk. 2, 5. afsnit*, i BRRD.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at en virksomhed kan afvikles, uden at tabet på dets nedskrivningsegne forpligtelser medfører væsentlige negative konsekvenser for fondsmæglerselskaber. Det hensyn er ikke relevant, når fondsmæglerselskabet er en del af samme afviklingskoncern som virksomheden under afvikling. Årsagen hertil er, at i afviklingskoncerner skal dattervirksomhederne opfylde et internt krav om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 200.

Det interne krav om nedskrivningsegne passiver indebærer, at dattervirksomheden udsteder nedskrivningsegne passiver internt til afviklingsenheden. Formålet med det interne krav om nedskrivningsegne passiver er, at dattervirksomhedens tab kan overføres til afviklingsenheden, og at afviklingsenheden rekapitaliserer dattervirksomheden. Et internt krav om nedskrivningsegne passiver medvirker således til at understøtte en afviklingsstrategi på afviklingskoncernniveau.

Til § 190

Den gældende § 265, *stk. 1-8*, i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler for de tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved en vurdering af afviklingsmulighederne for en koncern, jf. § 263, konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende koncern.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 190 fastsætter regler om udarbejdelse af rapport i tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved en vurdering af afviklingsmulighederne for en koncern, jf. lovforslagets § 187, konstaterer, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende koncern

Det foreslås i *stk. 1*, at konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ved en vurdering af afviklingsmulighederne for en koncern, jf. § 187, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af den pågældende koncern, udarbejder og forelægger Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet i samarbejde med Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og efter høring af de kompetente myndigheder en rapport til de i nr. 1-3 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet som konsoliderende tilsynsmyndighed skal medvirke ved udarbejdelsen af rapporten. Derudover skal Finanstilsynet i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten høre dattervirksomhedernes kompetente myndigheder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at rapporten fremsendes til modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal forelægge rapporten for modervirksomheden.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at rapporten fremsendes til Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal forelægge rapporten for Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at rapporten fremsendes til dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal forelægge rapporten for dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 1, 18, stk. 1 og 2, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 188 tilsvarende finder anvendelse på koncerner.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 1-5 i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse skal finde anvendelse med de tilpasninger, som koncernforholdet tilsiger. Det medfører bl.a., at Finanstilsynet kan påbyde koncernen at foretage en eller flere af de i det foreslåede § 188, stk. 5 oplyste tiltag, samt at kravet om at udarbejde en koncernafviklingsplan suspenderes som følge af, at der er konstateret væsentlige hindringer for koncernens afvikling.

Det foreslås i *stk. 3*, at rapporten skal opfylde det i nr. 1-3 oplyste.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at rapporten i henhold til stk. 1 skal analysere væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne over for koncernen og for dennes afviklingskoncerner, jf. kapitel 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder,

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at rapporten i henhold til stk. 1 skal indeholde overvejelser om konsekvenser for virksomhedens forretningsmodel.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3*, at rapporten i henhold til stk. 1 skal anbefale forholdsmæssige og målrettede påbud, som efter Finanstilsynets vurdering er nødvendige eller egnede til at afhjælpe eller fjerne de pågældende hindringer.

Anbefalingerne skal være målrettede og må ikke gå videre end det, der er nødvendigt, for at koncernen kan afvikles.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, stk. 2, i BRRD.

Rapporten skal således analysere væsentlige hindringer for en effektiv anvendelse af afviklingsværktøjerne og udøvelse af afviklingsbeføjelserne over for en koncern og for dennes afviklingskoncerner.

Koncernens afviklingskoncerner er de afviklingskoncerner, der er udpeget som dette i koncernafviklingsplanen.

En koncern kan indeholde flere afviklingskoncerner. Rapporten skal derfor indeholde en analyse af, om der findes væsentlige afviklingshindringer for hver enkelt afviklingskoncern, hvis der i en koncern findes mere end én afviklingskoncern.

Begreberne afviklingsenhed og afviklingskoncern blev indført med BRRD II og gennemført i lov om finansiel virksomhed. Formålet med at indføre begreberne afviklingsenhed og afviklingskoncern var, at de kan anvendes til at angive i afviklingsplaner, hvilke virksomheder i en koncern, der vil blive anvendt afviklingsværktøjer overfor samt at angive hvilke dele af en koncern, der planlægges holdt samlet i en afvikling.

En afviklingskoncern er defineret i lovforslagets § 10, nr. 61, defineret som a) en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis a) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed, b) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller c) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden ind går i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen,

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at modervirksomheden senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten udarbejdet i henhold til stk. 1 kan indsende bemærkninger og forslag til alternative tiltag ændringer eller påbud til at afhjælpe eller fjerne de hindringer, der er påpeget i rapporten til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet meddeler modervirksomhedens bemærkninger og forslag til Finansiell Stabilitet, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de i stk. 1, nr. 3, nævnte myndigheder.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at Finanstilsynet sammen med Finansiell Stabilitet gennemgår modervirksomhedens bemærkninger og forslag givet i henhold til stk. 4, 1. pkt., med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud efter § 188, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet sammen med Finansiell Stabilitet skal gennemgå modervirksomhedens bemærkninger og forslag givet i henhold til det foreslåede stk. 4, 1. pkt.,

sammen med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder med henblik på at nå en fælles beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes for at afhjælpe eller fjerne den pågældende afviklingshindring.

Finanstilsynet skal vurdere modervirksomhedens bemærkninger og forslag i samarbejde med Finansiell Stabilitet, men den fælles beslutning træffes af Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder med udgangspunkt i de bemærkninger, som Finansiell Stabilitet er fremkommet med. Finanstilsynet skal således høre Finansiell Stabilitet om beslutningen om anvendelsen af påbud, inden denne træffes.

Den fælles beslutning skal tage stilling til, hvilke påbud i lovforslagets jf. § 188, stk. 5, som Finanstilsynet skal træffe for at afhjælpe eller fjerne afviklingshindringen for den pågældende koncern. Har Finanstilsynet modtaget forslag fra modervirksomheden om alternative ændringer eller påbud til at afhjælpe eller fjerne afviklingshindringen, skal den fælles beslutning tage stilling til, om disse alternative tiltag skal anvendes i stedet.

Finanstilsynet skal tage alle rimelige skridt for at nå frem til en fælles beslutning om vurderingen af de tiltag, som eventuelt er foreslået af modervirksomheden, samt de tiltag, som afviklingsmyndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne afviklingshindringerne. Der skal tages hensyn til de potentielle konsekvenser af tiltagene i alle de medlemslande, hvor koncernen driver virksomhed.

Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder skal træffe en fælles beslutning efter høring af de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne i de lande, hvor der ligger væsentlige filialer. Den fælles beslutning skal være begrundet og meddeles til modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 18, stk. 4, 2. pkt., og artikel 18, stk. 5, 1. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at den fælles beslutning skal foreligge senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget bemærkninger fra modervirksomheden.

Den fælles beslutning skal foreligge senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget modervirksomhedens bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at har Finanstilsynet ikke modtaget bemærkninger fra modervirksomheden, skal den fælles beslutning foreligge senest en måned efter udløbet af fristen i *stk. 4, 1. pkt.*

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at i tilfælde, hvor Finanstilsynet ikke har modtaget bemærkninger fra modervirksomheden, skal Finanstilsynet sammen med Finansiell Stabilitet gennemgå rapporten udarbejdet i henhold til *stk. 1* sammen med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder med henblik på at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud. Den fælles beslutning skal i dette tilfælde foreligge senest en måned efter udløbet af fristen i *stk. 4, 1. pkt.* Det betyder, at den fælles beslutning skal foreligge senest fem måneder efter, at modervirksomheden har modtaget rapporten udarbejdet i henhold til *stk. 1*.

Finanstilsynet skal sammen med Finansiell Stabilitet gennemgå rapporten udarbejdet i henhold til *stk. 1*, men den fælles beslutning træffes af Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder med udgangspunkt i de bemærkninger, som Finansiell Stabilitet er fremkommet med.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristerne efter *stk. 5*.

Finanstilsynet skal således træffe beslutning om anvendelsen af påbud, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndighed ikke kan opnå enighed herom. Vurderingen af, hvilke påbud der skal anvendes, foretages i samarbejde med Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet skal således høre Finansiell Stabilitet om beslutningen om anvendelsen af påbud, inden den træffes.

Finanstilsynet skal træffe beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes, når fristerne i *stk. 5* er overskredet. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede *stk. 5*.

Træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes, skal beslutningen være begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning.

Finanstilsynet underretter modervirksomheden i koncernen og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om Finanstilsynets beslutning, herunder om hvilke påbud der finder anvendelse.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af fristerne indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at Finanstilsynet herefter skal træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 6, 5. pkt.*, at har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Finanstilsynets beslutning efter det foreslåede 4. og 5. pkt. træffes efter høring af Finansiell Stabilitet.

Finanstilsynet træffer beslutning i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse. Foreligger der ikke en afgørelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for en måned, træffer Finanstilsynet beslutningen om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, stk. 6, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 7*, at en modervirksomhed inden for en måned efter modtagelsen af en beslutning, jf. stk. 5 eller 6, skal forelægge en plan for efterlevelsen af påbuddene.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 17, stk. 4, og i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at en modervirksomhed, som har modtaget et påbud om at foretage et eller flere tiltag i overensstemmelse med en afgørelse truffet efter det foreslåede stk. 5 eller 6, skal udarbejde en plan for efterlevelsen af de påbudte tiltag. Planen skal bl.a. indeholde en redegørelse for den påtænkte gennemførelse af tiltagene, samt den tidsmæssige horisont for deres gennemførelse, hvis påbuddene ikke kan efterleves straks.

Det foreslås i *stk. 8*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i § 188, stk. 5, opregnede påbuds anvendelse for koncerner.

I medfør af § 265, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed er der udstedt bekendtgørelse nr. 962 af 25. juni 2008 om afviklingsplanlægning og afviklingsberedskab, som forventes videreført for de omfattede fondsmæglerselskaber. Dertil er der udstedt en vejledning nr. 9794 af 25. september 2018 til bekendtgørelse nr. 962 af 25. juni 2008.

Til § 191

Den gældende § 265 a, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed fastlægger håndtering af det tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet konstaterer, at der foreligger en væsentlig afviklingshindring for en koncern, jf. § 265.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke i øvrigt tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at der foreligger en væsentlig afviklingshindring for en koncern, jf. § 190, som følge af, at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne omfattet af § 188, stk. 3, underretter Finanstilsynet modervirksomheden om sin vurdering efter høring af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, stk. 2, 2. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 8, i BRRD II.

Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal i forbindelse med udarbejdelsen af en koncernafviklingsplan vurdere, hvorvidt der er væsentlige hindringer for, at en koncern kan afvikles. Har Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet konstateret, at der er en væsentlig hindring for en koncerns afvikling, skal Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet udarbejde og forelægge en rapport herom, jf. lovforslagets § 190. Bestemmelsen fastsætter, at hvis den væsentlige afviklingshindring skyldes, at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne, der er nævnt i lovforslagets § 188, stk. 3, skal Finanstilsynet, ud over forpligtelserne i lovforslagets § 190, underrette modervirksomheden i koncernen om sin vurdering af denne hindring.

Finanstilsynet skal forinden underretningen af modervirksomheden høre afviklingsenhedens og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Opfylder koncernenheden ikke kravet om nedskrivningseggede passiver i lovforslagets § 194 befinder koncernenheden sig i en situation omfattet af det foreslåede § 188, stk. 3.

En koncernenhed er en juridisk person, der tilhører en koncern. En koncern er i lovforslagets § 10, nr. 15, defineret som en modervirksomhed med en eller flere dattervirksomheder, jf. § 11.

En afviklingsenhed er defineret i lovforslagets § 10, nr. 60, som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at modervirksomheden skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag senest to uger efter modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 1 med henblik på at sikre, at koncernenheden overholder kravet om nedskrivningseggede passiver og efter omstændighederne det kombinerede kapitalbufferkrav.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, stk. 3 og 4, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 8, i BRRD II.

Har modervirksomheden i en koncern modtaget en underretning fra Finanstilsynet i henhold til det foreslåede stk. 1, skal modervirksomheden senest to uger efter modtagelsen af underretningen forelægge Finanstilsynet forslag til tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag med henblik på at fjerne den afviklingshindring, som underretningen vedrører. Da modervirksomheden selv har det bedste kendskab til egne forhold, følger det af det foreslåede stk. 2, at det er modervirksomheden, som i første omgang skal vurdere, hvordan den pågældende afviklingshindring bedst fjernes. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer herefter, om modervirksomhedens forslag effektivt afhjælper eller fjerner afviklingshindringen i henhold til lovforslagets § 191, stk. 3.

Modervirksomhedens forslag skal indeholde en beskrivelse af passende tiltag, som efter modervirksomhedens vurdering vil sikre, at koncernenheden opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver i de tilfælde, hvor afviklingshindringen skyldes en situation omfattet af lovforslagets § 188, stk. 3. Forslagene skal endvidere angive en detaljeret tidsplan for, hvornår modervirksomheden vil gennemføre de foreslåede tiltag.

Tidsplanen for gennemførelsen af de foreslåede tiltag skal tage hensyn til årsagerne til den væsentlige afviklingshindring.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet meddeler modervirksomhedens forslag til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de myndigheder, der er nævnt i § 190, stk. 1, nr. 3.

Efter Finanstilsynet har modtaget modervirksomhedens forslag og tidsplan, skal Finanstilsynet meddele disse til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om modervirksomhedens forslag i henhold til stk. 2 effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende afviklingshindring.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, stk. 3, 3. afsnit, 2. pkt., i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 8, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal vurdere, om modervirksomhedens forslag givet i henhold til det foreslåede stk. 2 effektivt afhjælper eller fjerner den væsentlige afviklingshindring omfattet af det foreslåede stk. 1. Det betyder, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal vurdere, om koncernheden, efter gennemførelsen af modervirksomhedens tiltag, opfylder kravet om nedskrivningseggede passiver i de tilfælde, hvor afviklingshindringen skyldes en situation omfattet af den foreslåede § 188, stk. 3.

Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal foretage vurderingen efter høring af den kompetente myndighed. Kompetent myndighed er i lovforslagets § 10, nr. 32, defineret som en offentlig myndighed eller et offentligt organ i en medlemsstat, som er officielt anerkendt og ved national ret tillagt beføjelse til at føre tilsyn med investeringsselskaber i overensstemmelse med dette direktiv som led i den gældende tilsynsordning i den pågældende medlemsstat.

Den kompetente myndighed er Finanstilsynet som tilsynsmyndighed. Finanstilsynet som tilsynsmyndighed skal således høres i forbindelse med vurderingen efter det foreslåede stk. 3. Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, som vil forestå denne høring.

Finanstilsynet skal som afviklingsmyndighed udføre de i kapitel 20 og 21 anførte opgaver, herunder om afviklingsplanlægning, med en passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed. Det følger af lovforslagets jf. lovforslagets § 217.

Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at modervirksomhedens forslag, jf. det foreslåede stk. 2, ikke effektivt afhjælper eller fjerner afviklingshindringen, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at træffe en række nødvendige tiltag, jf. lovforslagets § 188, stk. 5.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Finanstilsynet sammen med Finansiell Stabilitet gennemgår modervirksomhedens forslag i henhold til stk. 2 med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 188, stk. 5.

Bestemmelsen gennemfører artikel 18, stk. 4, 2. pkt., og artikel 18, stk. 5, 2. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 8, i BRRD II.

Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal gennemgå modervirksomhedens forslag givet i henhold til det foreslåede stk. 2 sammen med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder med henblik på at nå en fælles beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes for at afhjælpe eller fjerne den pågældende afviklingshindring. Finanstilsynet vurderer modervirksomhedens forslag i samarbejde med Finansiell Stabilitet, men den fælles beslutning træffes af Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder med udgangspunkt i de bemærkninger, som Finansiell Stabilitet er fremkommet med. Finanstilsynet skal således høre Finansiell Stabilitet om beslutningen om anvendelsen af påbud, inden denne træffes.

Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder skal træffe en fælles beslutning efter høring af de kompetente myndigheder. Den fælles beslutning skal tage stilling til, hvilke påbud som Finanstilsynet skal træffe for at afhjælpe eller fjerne afviklingshindringen for den pågældende koncern.

Finanstilsynet skal tage alle rimelige skridt for at nå frem til en fælles beslutning om vurderingen af de tiltag, som er foreslået af modervirksomheden, samt de tiltag, som myndighederne kræver iværksat for at afhjælpe eller fjerne afviklingshindringerne.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at dette skal ske senest to uger efter, at Finanstilsynet har modtaget modervirksomhedens forslag og tidsplan.

Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder skal træffe en fælles beslutning efter høring af de kompetente myndigheder og senest to uger efter, at Finanstilsynet har modtaget modervirksomhedens forslag. Den fælles afgørelse skal være begrundet og meddeles til modervirksomheden.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 188, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, jf. § 188, stk. 5, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen, jf. stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, stk. 6, i BRRD, der er ændret ved artikel 1, nr. 8, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, jf. lovforslagets § 188, stk. 5, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen, jf. det foreslåede stk. 4.

Kan Finanstilsynet ikke blive enig med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om, hvilke påbud der skal anvendes, træffer Finanstilsynet denne beslutning. Vurderingen af, hvilke påbud der skal anvendes, foretages i samarbejde med Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet skal således høre Finansiell Stabilitet om beslutningen om anvendelsen af påbud, inden denne træffes.

Finanstilsynet træffer beslutningen om, hvilke påbud der skal anvendes, når fristen på to uger, jf. det foreslåede stk. 4, er overskredet.

Træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes, skal beslutningen være begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold.

Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning.

Finanstilsynet underretter modervirksomheden i koncernen og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om Finanstilsynets beslutning, herunder om hvilke påbud der finder anvendelse.

Har en af dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden udløbet af fristen i det foreslåede stk. 4, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger. Finanstilsynet skal

herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed. Har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at har en af dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden udløbet af fristen i *stk. 4*, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger, og herefter træffe beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Har en dattervirksomheds afviklingsmyndighed inden udløbet af fristen på to uger, jf. *stk. 4*, indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning, indtil Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har truffet en afgørelse. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal herefter træffe afgørelse inden for en måned.

Finanstilsynet træffer herefter beslutning i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Det foreslås i *stk. 5, 4. pkt.*, at har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Foreligger der ikke en afgørelse inden for en måned, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Finanstilsynets beslutninger efter det foreslåede 3. eller 4. pkt. træffes efter høring af Finansiell Stabilitet.

Træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes, skal beslutningen være begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold.

Til § 192

Den gældende § 265 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet træffer beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes, jf. § 264, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en afviklingsenhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis særlige forhold gør sig gældende.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet træffer beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes, jf. § 188, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en afviklingsenhed i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen nævnt i § 190, stk. 5, eller fristen nævnt i § 191, stk. 4, hvis hindringen for afviklingen skyldes en af situationerne omfattet af § 188, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 1, nr. 8, i BRRD II, der indsætter artikel 18, stk. 6a, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i de tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed, men ikke koncernafviklingsmyndighed, for en afviklingsenhed i en koncern. Er Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, finder lovforslagets § 193 anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal træffe beslutning om, hvilke påbud der skal gives for en afviklingsenhed i en koncern, hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke kan blive enige om, hvilke påbud der skal gives. Vurderingen af, hvilke påbud der skal anvendes, foretages i samarbejde med Finansiell Stabilitet.

Finanstilsynet træffer beslutningen om, hvilke påbud der skal gives, når fristen i lovforslagets § 190, stk. 5, eller lovforslagets § 191, stk. 4, er overskredet. Skyldes afviklingshindringen i den pågældende koncern, at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne omfattet af lovforslagets § 188, stk. 3, finder fristen på to uger i lovforslagets § 191, stk. 4], anvendelse. Skyldes afviklingshindringen andre forhold, finder fristen på fire måneder i lovforslagets § 190, stk. 5, anvendelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter afviklingsenheden og koncernafviklingsmyndigheden om beslutningen.

Finanstilsynet underretter afviklingsenheden, som Finanstilsynet er afviklingsmyndighed for, og koncernafviklingsmyndigheden om Finanstilsynets beslutning, herunder om hvilke påbud der gives.

Finanstilsynet hører Finansiell Stabilitet om beslutningen om anvendelsen af påbud, inden denne træffes.

Træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes, skal beslutningen være begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 264, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at har en afviklingsmyndighed indbragt en sag omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 1, nr. 8, i BRRD II, der indsætter og ændrer artikel 18, stk. 6a og 7, i BRRD.

Koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder kan vælge at indbringe sagen omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, jf. artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

Den pågældende afviklingsmyndighed skal indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for fristen. Skyldes afviklingshindringen i den pågældende koncern, at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne, der er omfattet af lovforslagets § 188, stk. 3, finder fristen på to uger i lovforslagets § 191, stk. 4, anvendelse. Skyldes afviklingshindringen andre forhold, finder fristen på fire måneder i lovforslagets § 190, stk. 5, anvendelse.

Har en afviklingsmyndighed indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal herefter træffe afgørelse inden for en måned.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet herefter træffer beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Finanstilsynet træffer beslutning i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal finde anvendelse.

Foreligger der ikke en afgørelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for en måned, træffer Finanstilsynet beslutningen om, hvilke tiltag der skal påbydes. Finanstilsynet hører Finansiell Stabilitet, inden beslutningen om anvendelsen af påbud træffes.

Den gældende § 265 c, stk. 1-2, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet træffer beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes, jf. § 264, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvor særlige forhold gør sig gældende.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet træffer beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes, jf. § 188, stk. 5, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristen nævnt i § 190, stk. 5, eller fristen nævnt i § 191, stk. 4, hvis hindringen for afviklingen skyldes en af situationerne omfattet af § 188, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 18, stk. 7, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 8, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i de tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er afviklingsmyndighed, men ikke koncernafviklingsmyndighed, for en dattervirksomhed i en koncern, der ikke er en afviklingsenhed. Er dattervirksomheden en afviklingsenhed, finder det foreslåede lovforslagets i § 192 anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal træffe beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes for en dattervirksomhed i en koncern, hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke kan blive enige om, hvilke påbud der skal finde anven-

delse. Vurderingen af, hvilke påbud der skal anvendes, foretages i samarbejde med Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet hører således Finansiell Stabilitet om beslutningen om anvendelsen af påbud, inden denne træffes.

Finanstilsynet træffer beslutningen om, hvilke påbud der skal anvendes, når fristen i lovforslagets § 190, stk. 5, eller lovforslagets § 191, stk. 4, er overskredet. Skyldes afviklingshindringen af den pågældende koncern, at en koncernenhed befinder sig i en eller flere af de situationer, der er omfattet af lovforslagets § 188, stk. 3, finder fristen på to uger i lovforslagets § 191, stk. 4, anvendelse. Skyldes afviklingshindringen andre forhold, finder fristen på fire måneder i lovforslagets § 190, stk. 5, anvendelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet underretter dattervirksomheden, afviklingsenheden, afviklingsmyndigheden for den pågældende afviklingsenhed og koncernafviklingsmyndigheden.

Finanstilsynet underretter dattervirksomheden, som Finanstilsynet er afviklingsmyndighed for, og Finansiell Stabilitet om Finanstilsynets beslutning, herunder om hvilke påbud der gives.

Træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke påbud der skal anvendes, skal beslutningen være begrundet og tage hensyn til andre afviklingsmyndigheders synspunkter og forbehold.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 188, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at har en afviklingsmyndighed indbragt en sag omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin beslutning, indtil afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed foreligger.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 1, nr. 8, i BRRD II, der indsætter og ændrer artikel 18, stk. 6a og 7, i BRRD.

Med den foreslåede bestemmelse kan koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder vælge at indbringe sagen omfattet af stk. 1 for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, jf. artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed).

Den pågældende afviklingsmyndighed skal indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for fristen. Skyldes afviklingshindringen i den pågældende koncern, at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne omfattet af lovforslagets § 188, stk. 3, finder fristen på to uger i lovforslagets § 191, stk. 4, anvendelse. Skyldes afviklingshindringen andre forhold, finder fristen på fire måneder i lovforslagets § 190, stk. 5, anvendelse.

Har en afviklingsmyndighed indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, skal Finanstilsynet udskyde sin beslutning. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed skal herefter træffe afgørelse inden for en måned.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet herefter træffer beslutning i overensstemmelse med afgørelsen fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Finanstilsynet træffer beslutning i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, træffer Finanstilsynet beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes.

Foreligger der ikke en afgørelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed inden for en måned, træffer Finanstilsynet beslutningen om, hvilke tiltag der skal påbydes. Finanstilsynet hører Finansiell Stabilitet, inden beslutningen om anvendelsen af påbud træffes.

Den gældende § 266, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed fastlægger kravene om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, samt for fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, til enhver tid skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, som Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45, stk. 1, i BRRD, som er blevet nyaffattet ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II, som også indsatte artikel 45 a, stk. 2, og 45 f, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD.

Efter den foreslåede bestemmelse skal fondsmæglerselskaber til enhver tid opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, som Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet.

Formålet med minimumskravet til nedskrivningsegne passiver er at sikre, at et fondsmæglerselskab omfattet af kravet har tilstrækkelig kapital til at kunne blive restruktureret eller afviklet, hvis fondsmæglerselskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og dermed skal restruktureres eller afvikles.

Et fondsmæglerselskab anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis Finanstilsynet som tilsynsmyndighed efter høring af Finansiell Stabilitet vurderer, at betingelserne i lovforslagets § 161, er opfyldt.

I lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er der fastsat en række afviklingsværktøjer, der kan finde anvendelse i forbindelse med afvikling af en virksomhed. Afviklingsværktøjerne er reguleret i §§ 19-28 og omfatter virksomhedssalg, broinstitut, adskillelse af aktiver og

bail-in. Krav om nedskrivningsegne passiver medvirker til at sikre, at de omfattede virksomheder ikke strukturerer deres forpligtelser på en måde, der gør afviklingsværktøjerne, herunder bail-in, mindre effektive.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har fastsat et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for disse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for disse.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at det samme gælder for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af fondsmæglerforening, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag.

Finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et fondsmæglerforening, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag, skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har fastsat et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for disse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet konkret kan beslutte at fastsætte krav om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau det rette sted i en koncern, hvor der indgår en virksomhed omfattet af de foreslåede 2. og 3. pkt. Hvor i koncernen, der er det rette sted at fastsætte kravet om nedskrivningsegne passiver, afhænger af koncernens organisering og den forventede afviklingsstrategi, der er angivet i afviklingsplanen, jf. lovforslagets §§ 180 og 182.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at Finanstilsynet kan fastsætte krav om nedskrivningsegnete passiver for disse virksomheder, som Finanstilsynet vurderer er af væsentlig betydning. Det beror på en konkret vurdering, hvornår en virksomhed er af væsentlig betydning og bør omfattes af kravet om nedskrivningsegnete passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau. Vurderingen af den væsentlige betydning kan eksempelvis være baseret på størrelse sammenlignet med resten af koncernen, om der er kritiske funktioner m.v.

Det kan eksempelvis være hensigtsmæssigt at fastsætte kravet om nedskrivningsegnete passiver for den finansielle holdingvirksomhed på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau i en koncern. Det gælder, når der i koncernen både indgår en fondsmæglerholdingvirksomhed og et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed er den øverste juridiske enhed. Det er endvidere Finanstilsynets vurdering, at en fondsmæglerholdingvirksomhed er af væsentlig betydning for koncernen. Yderligere er afviklingsstrategien at holde koncernen samlet under en afvikling. Ved at fastsætte kravet for en fondsmæglerholdingvirksomhed på konsolideret grundlag sikres det, at hele koncernen vil blive holdt samlet under en afvikling.

Det kan endvidere være hensigtsmæssigt at fastsætte kravet om nedskrivningsegnete passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau i en koncern. Det gælder, når der i koncernen både indgår et fondsmæglerselskab og et finansieringsinstitut er den øverste juridiske enhed. Det er endvidere Finanstilsynets vurdering, at finansieringsinstituttet er af væsentlig betydning for koncernen. Yderligere er afviklingsstrategien at holde koncernen samlet under en afvikling. Ved at fastsætte kravet for fondsmæglerselskabet på konsolideret grundlag sikres det, at hele koncernen vil blive holdt samlet under en afvikling.

En fondsmæglerholdingvirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 19, defineret som et finansieringsinstitut, hvis dattervirksomheder udelukkende eller hovedsageligt er fondsmæglerselskaber eller finansieringsinstitutter, hvoraf mindst et af sådanne dattervirksomheder er et fondsmæglerselskab, og som ikke er et finansielt holdingselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 20, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

En blandet holdingvirksomhed er i lovforslagets § 10, nr. 20, defineret som en modervirksomhed, bortset fra et finansielt holdingselskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed, et kreditinstitut, et fondsmæglerselskab eller en blandet finansiell holdingvirksomhed, hvis dattervirksomheder omfatter mindst ét fondsmæglerselskab.

Kravet om nedskrivningsegne passiver indgår som et centralt element i afviklingsplanlægningen og i udarbejdelsen af afviklingsplaner for de omfattede. Afviklingsplanlægning og udarbejdelsen af afviklingsplaner følger af lovforslagets kapitel 20.

Kravet om nedskrivningsegne passiver består af et krav, der fastsættes som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet som det gældende kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 11, stk. 1, i IFR, ganget med 12,5. Kravet består af et tabsabsorberingsbeløb og et rekapitaliseringsbeløb.

For kravet til nedskrivningsegne passiver fastsat i procent af de risikovægtede eksponeringer svarer tabsabsorberingsbeløbet til fondsmæglerselskabets solvensbehov. Rekapitaliseringsbeløbet udgør det beløb, som giver fondsmæglerselskabet mulighed for fornyet opfyldelse af sit solvensbehov efter afvikling.

Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver på baggrund af en konkret vurdering af en række forhold fastsat i lovforslagets § 195. Kravet, herunder størrelsen af kravet, skal således fastsættes under hensyntagen til fondsmæglerselskabets størrelse, kompleksitet, forventet afvikling, typer af forretninger m.v. Princippet om proportionalitet følger af artikel 4, stk. 1, i BRRD. Lignende betragtninger følger af lovforslagets § 195, stk. 1, nr. 4.

Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der er afviklingsenheder, på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau. Afviklingsenheder skal således opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, jf. lovforslagets § 197, stk. 1. Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, på individuelt niveau. Virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal således opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, jf. lovforslagets § 200, stk. 1.

En afviklingsenhed er i lovforslagets § 10, nr. 60, defineret som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

En afviklingskoncern er i lovforslagets § 10, nr. 61, defineret som en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis a) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed, b) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller c) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

Finanstilsynet er både tilsynsmyndighed og afviklingsmyndighed. Der henvises til § 344 d i lov om finansiel virksomhed og bemærkningerne hertil. Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der fastsætter krav om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet som afviklingsmyndighed skal høre Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet som tilsynsmyndighed om kravet.

Kravet om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser, jf. lovforslagets § 196.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan undlade at fastsætte et krav om nedskrivningsegne passiver for en dattervirksomhed, som ikke er en afviklingsenhed, i tilfælde omfattet af nr. 1 eller 2.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45 f, stk. 3 og 4, i BRRD som indsat med artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan undlade at fastsætte et krav om nedskrivningsegne passiver for en dattervirksomhed, som ikke er en afviklingsenhed, i en afviklingskoncern, hvor både afviklingsenheden og dattervirksomheden er etableret i Danmark, og betingelserne i litra a-e er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra a*, at det er en betingelse, at afviklingsenheden opfylder krav til nedskrivningsegne passiver, som er fastsat for afviklingsenheden.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra b*, at det er en betingelse, at der er ikke nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for afviklingsenhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til dattervirksomheden, når der for dattervirksomheden er blevet truffet en beslutning om udøvelse af nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra c*, at det er en betingelse, at afviklingsenheden godtgør over for Finanstilsynet, at dattervirksomheden forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at afviklingsenheden med tilladelse fra Finanstilsynet har stillet garanti for de forpligtelser, der er indgået af dattervirksomheden, eller at risiciene i dattervirksomheden er uden betydning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra d*, at det er en betingelse, at afviklingsenhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter dattervirksomheden.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1, litra e*, at det er en betingelse, at afviklingsenheden besidder over 50 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i dattervirksomheden, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af dattervirksomhedens ledelse.

Med lovforslagets § 200, stk. 1, skal virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau. Formålet med det interne krav om nedskrivningsegne passiver er, at dattervirksomhedens tab kan overføres til afviklingsenheden, og at afviklingsenheden rekapitaliserer dattervirksomheden. Et internt krav om nedskrivningsegne passiver medvirker til at understøtte en afviklingsstrategi på koncern- eller delkoncernniveau. Det kan særligt være relevant, at dattervirksomheder her i landet af afviklingsenheder i et andet EU/EØS-land eller et tredjeland, opfylder et internt krav om nedskrivningsegne passiver. Dette hensyn er mindre relevant for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, når både virksomheden og afviklingsenheden i en afviklingskoncern er etableret i Danmark. Som følge af at det vil være den samme myndighed, der har kontrol med både afviklingsenheden og dattervirksomhed i en afviklingssituation, vil behovet for interne nedskrivningsegne passiver for at understøtte, at dattervirksomheden holdes samlet med afviklingsenheden i en afviklingssituation, være mindre.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet har beføjelse til at undlade at fastsætte et krav om, at en dattervirksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, skal opfylde et internt krav om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, når både dattervirksomheden og afviklingsenheden i afviklingskoncernen er etableret i Danmark.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan undlade at fastsætte et krav om nedskrivningsegne passiver for en virksomhed, som ikke er en afviklingsenhed, i en afviklingskoncern, hvor både modervirksomheden og dattervirksomheden er etableret i Danmark, og betingelserne i litra a-e er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2, litra a*, at det er en betingelse, at modervirksomheden opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag i Danmark.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2, litra b*, at det er en betingelse, at der ikke er nogen nuværende eller forventede væsentlige praktiske eller juridiske hindringer for modervirksomhedens hurtige overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser til dattervirksomheden, når der for dattervirksomheden er blevet truffet en beslutning om udøvelse af nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2, litra c*, at det er en betingelse, at modervirksomheden godtgør over for Finanstilsynet, at dattervirksomheden forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver erklæring om, at modervirksomheden med tilladelse fra Finanstilsynet har stillet garanti for de forpligtelser, der er indgået af dattervirksomheden, eller at risiciene i dattervirksomheden er uden betydning.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2, litra d*, at det er en betingelse, at modervirksomhedens procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol omfatter dattervirksomheden.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2, litra e*, at det er en betingelse, at modervirksomheden besidder over 50 pct. af de stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene i dattervirksomheden, eller har ret til at udpege eller afsætte et flertal af medlemmerne af dattervirksomhedens ledelse.

Et internt krav om nedskrivningsegne passiver medvirker til at understøtte en afviklingsstrategi på koncern- eller delkoncernniveau. Det kan særligt være relevant, at dattervirksomheder her i landet af afviklingsenheder i et andet EU/EØS-land eller et tredjeland, opfylder et internt krav om nedskrivningsegne passiver. Dette hensyn er mindre relevant for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, når både virksomheden og dennes modervirksomhed er etableret i Danmark, uanset at afviklingsenheden er etableret i et andet EU/EØS-land eller et tredjeland, i tilfælde hvor modervirksomheden i Danmark opfylder det interne NEP-krav på konsolideret niveau. I det tilfælde vil behovet for interne nedskrivningsegne passiver for at understøtte, at dattervirksomheden holdes samlet med afviklingsenheden i en afviklingssituation, være mindre. I det tilfælde vil behovet være, at modervirksomheden og dattervirksomheden i Danmark bliver holdt samlet i en afviklingssituation.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet får beføjelse til at undlade at fastsætte et krav om, at virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfylde et internt krav om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, når både virksomheden og dennes modervirksomhed er etableret i Danmark.

Finanstilsynet vil kunne undlade at fastsætte et krav efter høring af Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan undlade at fastsætte et krav om nedskrivningsegne passiver for et broinstitut og for en virksomhed under afvikling.

Finansiell Stabilitet kan i forbindelse med restrukturering eller afvikling af en virksomhed m.v. beslutte at overdrage visse dele af virksomheden eller hele virksomheden til et broinstitut, jf. § 21 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Broinstituttet skal drives med henblik på at opretholde adgang til eventuelle kritiske funktioner, som broinstituttet har overtaget, og med henblik på at sælge de overtagne virksomheder eller aktiver m.v., jf. § 22 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

En virksomhed under afvikling er en virksomhed, som Finansiell Stabilitet har iværksat afviklingsforanstaltninger overfor, efter Finanstilsynet har vurderet, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 4 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Kravet om nedskrivningsegne passiver har til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber har tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering, hvis selskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal afvikles. Dette formål er ikke relevant i relation til broinstitutter, som netop udgør et redskab for Finansiell Stabilitet til brug i forbindelse med restrukturering eller afvikling af en anden virksomhed, der er blevet vurderet nødlidende eller forventeligt nødlidende, eller et selskab under afvikling. Henset hertil vurderes det ikke at være formålstjenligt at fastsætte krav om nedskrivningsegne passiver for hverken et broinstitut eller et selskab under afvikling. Broinstitutter skal dog fortsat have de fornødne tilladelser fra Finanstilsynet i forhold til de aktiviteter, som broinstituttet har overtaget, jf. § 21, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og det samme gør sig gældende for virksomheder under afvikling. Det indebærer bl.a., at broinstituttet skal overholde de gældende kapitalkrav.

Et broinstitut er i § 2, nr. 6, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder defineret som et selskab, der er etableret med henblik på at modtage enten ejerskabsinstrumenter udstedt af en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling eller aktiver, rettigheder eller forpligtelser fra en eller flere virksomheder eller enheder under afvikling, og som ejes helt eller delvis af og kontrolleres af Afviklingsformuen eller Finansiell Stabilitet. Det fremgår af § 22, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvornår et broinstitut ophører med at være broinstitut. Fra dette tidspunkt er selskabet ikke længere omfattet af det foreslåede stk. 4, og selskabet vil således i det omfang det er omfattet af det foreslåede stk. 1 eller 2, igen kunne blive underlagt krav om nedskrivningsegne passiver.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 41, stk. 1, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet ved fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. stk. 1 og 2, skal angive, om kravet skal opfyldes på konsolideret grundlag, jf. § 197, eller på individuelt niveau, jf. § 200.

Virksomheder, der er afviklingsenheder, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, jf. lovforslagets § 197, stk. 1. Virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, jf. lovforslagets § 200, stk. 1.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at det til enhver tid er klart for den enkelte virksomhed omfattet af kravet om nedskrivningsegne passiver, om den skal opfylde kravet på konsolideret grundlag eller på individuelt niveau. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet ved fastsættelse af krav om nedskrivningsegne passiver skal angive, om virksomheden skal opfylde kravet på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau eller på individuelt niveau. Dette sker efter høring af Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet skal fastsætte kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. *stk. 1 og 2*, som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet som det gældende kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 11, *stk. 1*, i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, ganget med 12,5.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45, *stk. 2*, i BRRD, som blev nyaffattet ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet ved fastsættelse af krav om nedskrivningsegne passiver i sin afgørelse skal angive kravet om nedskrivningsegne passiver. Bestemmelsen sikrer, at kravet om nedskrivningsegne passiver til enhver tid er klart for den enkelte virksomhed omfattet af kravet.

At kravet om nedskrivningsegne passiver skal fastsættes som en procentdel af den samlede risikoeksponering og det samlede eksponeringsmål indebærer, at kravet følger en virksomheds samlede risikoeksponering og eksponeringsmål. Stiger eksempelvis en virksomheds samlede risikoeksponering vil det beløb, der svarer til kravet om nedskrivningsegne passiver, ligeledes stige, som følge af at kravet er fastsat som en procentdel af virksomhedens samlede risikoeksponering.

Den samlede risikoeksponering for virksomheden beregnes som det gældende kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 11, *stk. 1*, i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, ganget med 12,5.

Kravet om nedskrivningsegne passiver kan fastsættes på en måde, hvor det svarer til en virksomheds individuelle solvensbehov.

Til § 195

Den gældende § 266, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver for bl.a. et fondsmæglerselskab I. Den gældende § 266 a fastlægger Finanstilsynet kravet om nedskrivningsegne passiver på baggrund af en række forhold.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, på baggrund af forholdene oplyst i nr. 1-5.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet fastsætter et krav om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber i medfør af lovforslagets § 194. Kravet har til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber har tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering i overensstemmelse med afviklingsstrategien for fondsmæglerselskabet, hvis fondsmæglerselskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal restruktureres eller afvikles.

De foreslåede nr. 1-5 fastsætter en række forhold, som Finanstilsynet skal vurdere til brug for fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet skal foretage en vurdering af forholdene i forhold til det enkelte fondsmæglerselskab i en koncern.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at afviklingskoncernen skal kunne afvikles ved anvendelse af afviklingsværktøjerne på afviklingsenheden på en måde, som opfylder afviklingsmålene.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45 c, stk. 1, litra a, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II, for fondsmæglerselskaber. Der er tale om en direktivnær implementering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at i en afviklingskoncern fastsættes kravet om nedskrivningsegne passiver under hensyntagen til, at der skal være nedskrivningsegne passiver i tilstrækkeligt omfang til at sikre, at afviklingskoncernen, dvs. afviklingsenheden og dennes dattervirksomheder, kan afvikles, hvis Finansiell Stabilitet anvender afviklingsværktøjer samtidig med, at afviklingsmålene iagttages. Finansiell Stabilitet vil anvende afviklingsværktøjer på afviklingsenheden i en afviklingskoncern, idet afviklingsenheden er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan.

En afviklingsenhed er i lovforslagets § 10, nr. 60, defineret som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at for en afviklingsenhed, der ikke indgår i en afviklingskoncern, fastsættes kravet om nedskrivningsegne passiver under hensyntagen til, at der skal være nedskrivningsegne passiver i tilstrækkeligt omfang til at sikre, at afviklingsenheden kan afvikles, hvis Finansiell Stabilitet anvender afviklingsværktøjer samtidig med, at afviklingsmålene iagttages.

Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder, der er afviklingsenheder, på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau. Afviklingsenheder skal således opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, jf. lovforslagets § 197, stk. 1.

En afviklingskoncern er i lovforslagets § 10, nr. 61, defineret som en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis a) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed, b) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller c) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

Med afviklingsværktøjer forstås værktøjer, som Finansiell Stabilitet kan anvende under restruktering eller afvikling, herunder virksomhedssalg, og bail-in. Afviklingsværktøjer er defineret i § 2, stk. 1, nr. 5, i lov om restruktering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Finansiell Stabilitet skal ved anvendelse af afviklingsværktøjer m.v. tage hensyn til en række fastsatte afviklingsmål, som fremgår af § 5 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det er bl.a. et afviklingsmål at videreføre kritiske funktioner.

Det er Finansiell Stabilitet, som forestår restrukturering eller afvikling af de omfattede finansielle virksomheder.

Er strategien for en virksomhed, at den skal håndteres ved insolvensbehandling, vil udgangspunktet for Finanstilsynets krav om nedskrivningsegne passiver være, at kravet skal sikre tilstrækkelige midler til tabsabsorbering.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal have tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til at sikre, at tabene kan absorberes og kapitalprocenten og gearingsgraden i de relevante virksomheder kan genoprettes til et niveau, hvor afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares. Det gælder, hvis det er afviklingsstrategien, at fondsmæglerselskabet skal tilbage på markedet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 c, stk. 1, litra b, i BRRD, som blev indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II. Der er tale om en direktivnær implementering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kravet om nedskrivningsegne passiver skal fastsættes under hensyntagen til at sikre både tabsabsorbering og rekapitalisering. Det beror på en konkret vurdering, hvornår der er tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til at sikre både tabsabsorbering og rekapitalisering.

Kravet skal endvidere fastsættes under hensyntagen til, at afviklingsenheden og dens eventuelle dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, kan rekapitaliseres til et niveau, der er nødvendigt for at opretholde den nødvendige tilladelse til at drive finansiell virksomhed. Der er således en sammenhæng mellem kapitalkravene og kravet om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet har beføjelse til at inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse i medfør af lovforslagets § 162, stk. 1. Det

indebærer, at en virksomhed under afvikling som minimum skal overholde kapitalgrundlagskravet til fastsat i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, efter at fondsmæglerselskabet er blevet rekapitaliseret. Det beror på en konkret vurdering, hvornår kapitalkravet skal kunne genoprettes til et niveau, som er nødvendigt for, at afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, der ikke er afviklingsenheder, fortsat kan opfylde kravene til tilladelse som fondsmæglerselskab og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares.

Kapitalgrundlagskravet i artikel 11, stk. 1, i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber er for et fondsmæglerselskab det højeste af fondsmæglerselskabets i) permanente minimumskapitalkrav, ii) en fjerdedel af deres faste omkostninger det foregående år eller iii) summen af kravene til dem i henhold til den række af risikofaktorer («K-faktorer«).

Kravet skal fastsættes under hensyntagen til, at der skal være en tilstrækkelig markedstillid til afviklingskoncernen, hvis det er afviklingsstrategien, at fondsmæglerselskabet skal tilbage på markedet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at afviklingsenheden skal have tilstrækkelige nedskrivningsegne passiver til at absorbere tab og genoprette afviklingsenhedens kapitalkrav til et niveau, hvor afviklingsenheden fortsat kan opfylde kravene til tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares, når afviklingsplanen forudsiger muligheden for, at visse kategorier af nedskrivningsegne passiver udelukkes fra bail-in eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 c, stk. 1, litra c, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II. Der er tale om en direktivnær implementering.

Bliver et fondsmæglerselskab nødlidende og skal restruktureres eller afvikles, kan dette påvirke aktionærer og kreditorer. I så henseende giver § 49 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder passende sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at de berørte aktionærer og kreditorer ikke stilles økonomisk dårligere, end hvis fondsmæglerselskabet var behandlet ved konkurs.

Udelukkes visse kategorier af nedskrivningseggede passiver fra bail-in, kan det indebære, at øvrige kreditorer skal bære større tab, og derfor skal kompenseres i overensstemmelse med princippet om, at ingen kreditorer må stilles økonomisk dårligere i en afvikling end ved konkurs. Denne risiko for kompensation skal afspejles, når kravet om nedskrivningseggede passiver fastsættes.

I de tilfælde, hvor Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet forventer, at visse nedskrivningseggede passiver vil blive udelukket eller delvist udelukket fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, vil Afviklingsformuen kunne yde bidrag, hvis betingelserne for dette er opfyldt.

Forventer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at visse kategorier af nedskrivningseggede forpligtelser med rimelig sandsynlighed helt eller delvist udelukkes fra bail-in eller overføres i deres helhed til en modtager ved en delvis overførsel, skal fastsættelse af kravet om nedskrivningseggede passiver tage højde herfor. Kravet vil skulle øges til et niveau, der for det første sikrer, at de forpligtelser, der helt eller delvist udelukkes fra bail-in bliver dækket. For det andet skal kravet sikre, at de tab, afviklingsenheden forventes at lide, absorberes fuldt ud. For det tredje skal kravet sikre, at afviklingsenheden og dens dattervirksomheder, som ikke er afviklingsenheder, rekapitaliseres til det niveau, som er nødvendigt for, at de fortsat kan opfylde betingelserne for tilladelse og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse i en passende periode på højst et år. Kravet bør således være højere, når visse nedskrivningseggede passiver er undtaget fra bail-in.

Det skal fremgå af afviklingsplanen, i hvilket omfang nedskrivningseggede passiver forventes at blive undtaget fra bail-in.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår afviklingsenheden har tilstrækkelige nedskrivningseggede passiver til at sikre, at tabene kan absorberes og kapitalprocenten og gearingsgraden i de relevante virksomheder kan genoprettes og en tilstrækkelig markedstillid bevares.

Finanstilsynet har beføjelse til at inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse i medfør af § 162, stk. 1. Det beror på en konkret vurdering, hvornår kapitalprocenten og gearingsgraden er genoprettet til et niveau, som er nødvendigt for, at afviklingsenheden fortsat kan opfylde kravene til tilladelse til at

drive finansiell virksomhed og udføre de aktiviteter, hvortil der er meddelt tilladelse, og hvor en tilstrækkelig markedstillid bevares.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, kravet om nedskrivningsegne passiver fastsættes på baggrund af fondsmæglerselskabets størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 d, stk. 1, litra c, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II. Der er tale om en direktivnær implementering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ved fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver skal der være et rimeligt forhold mellem fondsmæglerselskabets størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil og kravet om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen skal være med til at sikre proportionalitet i fastsættelsen af krav om nedskrivningsegne passiver.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at kravet om nedskrivningsegne passiver fastsættes på baggrund af bl.a., i hvilket omfang det vil få en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet, herunder gennem afsmitning på andre virksomheder, hvis fondsmæglerselskabet bliver nødlidende.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 c, stk. 1, litra e, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Et fondsmæglerselskab kan være forbundet med andre virksomheder eller med det øvrige finansielle system. Eksempelvis kan der være indgået kontraktuelle forpligtelser mellem virksomhederne, eller et fondsmæglerselskab kan have investeringer i en anden virksomheds nedskrivningsegne passiver. Det forhold, at et fondsmæglerselskab bliver erklæret nødlidende, kan dermed have en negativ indvirkning på den finansielle stabilitet gennem afsmitning på andre virksomheder. Kravet om nedskrivningsegne passiver vil skulle fastsættes til et niveau, der sikrer, at et nødlidende fondsmæglerselskab vil kunne afvikles, uden at tabet på fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver indebærer, at andre virksomheder kommer i problemer, hvis fondsmæglerselskabet bliver nødlidende,

som følge af at disse virksomheder eksempelvis besidder nedskrivningsegnete passivinstrumenter i fondsmæglerselskabet under afvikling.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal fastsætte kravet om nedskrivningsegnete passiver for en afviklingsenhed på baggrund af, hvorvidt afviklingsplanen fastsætter, at afviklingsenhedens dattervirksomheder, som er etableret i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 e, stk. 1, litra 2, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II. Der er tale om en direktivnær implementering.

Følger det af afviklingsplanen for en afviklingsenhed, at afviklingsenhedens dattervirksomheder, som er etableret i et EU/EØS-land, indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, skal Finanstilsynet tage højde for dette, når Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegnete passiver for afviklingsenheden. Det vil indebære et højere krav om nedskrivningsegnete passiver end, hvis dattervirksomhederne ikke indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden.

Til § 196

Den gældende § 266 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at krav om nedskrivningsegnete passiver kan opfyldes med kapitalgrundlag og nedskrivningsegnete forpligtelser.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 196, at krav om nedskrivningsegnete passiver kan opfyldes med kapitalgrundlag og nedskrivningsegnete forpligtelser, jf. §§ 198-199 og 201.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en afviklingsenhed kan opfylde kravet om nedskrivningsegnete passiver med kapitalgrundlag og nedskrivningsegnete forpligtelser. For afviklingsenheder

er disse nærmere angivet i lovforslagets § 198. Der gælder dog en række yderligere krav om subordination i medfør af lovforslagets §§ 199. I medfør af lovforslagets § 199 kan Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver med subordinerede midler.

En afviklingsenhed er defineret i § 10, nr. 60 som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at en virksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, men som er en dattervirksomhed af en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser. For virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, er disse nærmere angivet i lovforslagets § 201. En virksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, men som er en dattervirksomhed af en afviklingsenhed, er ikke omfattet af afviklingshandlinger i en afviklingsplan.

Kapitalgrundlag forstås i overensstemmelse med artikel 9 i IFR.

Nedskrivningsegne forpligtelser er defineret i § 10, nr. 58, som forpligtelser, der er omfattet af bail-in, og som er omfattet af §§ 198 og 201. Krav til nedskrivningsegne forpligtelser, som virksomhederne kan anvende til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, fremgår af de foreslåede §§ 198 og 201.

Til § 197

Den gældende § 267 i lov om finansiell virksomhed fastlægger i stk. 1-3 betingelser for, hvorvidt en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266 på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, jf. dog *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45 e, *stk. 1*, og dele af artikel 45 f, *stk. 1, 4. afsnit*, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder, der er afviklingsenheder, på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau. Fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau indebærer, at kravet fastsættes for afviklingskoncernen, hvor afviklingskoncernen betragtes som én økonomisk enhed. Kravet fastsættes således for afviklingskoncernen som helhed.

Konsolideret grundlag er grundlaget for den konsoliderede situation som defineret i lovforslagets § 10, nr. 17.

Afviklingskoncernniveau indebærer, at afviklingsenheden skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver for hele afviklingskoncernen.

Indgår en afviklingsenhed ikke i en afviklingskoncern, fastsætter Finanstilsynet kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden. Afviklingsenheden skal således opfylde kravet alene for afviklingsenheden.

En virksomhed, der ikke er en afviklingsenhed, men en dattervirksomhed af en afviklingsenhed, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, jf. lovforslagets § 200, *stk. 1*.

En afviklingskoncern er defineret i lovforslagets § 10, nr. 61, som en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En dattervirksomhed er ikke omfattet af en afviklingskoncern, hvis a) dattervirksomheden selv er en afviklingsenhed, b) dattervirksomheden er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed, eller c) dattervirksomheden er etableret i et tredjeland, medmindre dattervirksomheden indgår i afviklingskoncernen i henhold til afviklingsplanen.

En afviklingsenhed er defineret i lovforslagets § 10, nr. 60, som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182. En afviklingsenhed kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser. For afviklingsenheder er disse nærmere angivet i lovforslagets § 198. Der gælder dog en række yderligere krav om subordination i medfør af lovforslagets § 199.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at konsolideringen alene omfatter fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45 e, stk. 2, i BRRD.

Fondsmæglerselskaber, der ikke skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver er ikke omfattet af konsolideringen.

Fondsmæglerselskaber, der ikke skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 194, er ikke omfattet af konsolideringen. Derfor er disse fondsmæglerselskaber heller ikke omfattet af konsolideringen ved beregning af den samlede risikoeksponering, jf. lovforslagets § 194, stk. 5, nr. 1, og det samlede eksponeringsmål, jf. lovforslagets § 194, stk. 5, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny for afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer overfor.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45 m, stk. 5 og 6 i BRRD.

Når en afviklingsenhed har været genstand for afviklingsværktøjer eller nedskrivning og konvertering, kan fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver være brugt i forbindelse med restruktureringen eller afviklingen af fondsmæglerselskabet.

Afviklingsenheden kan som følge heraf ikke opfylde det fastsatte krav om nedskrivningsegne passiver. Efter det foreslåede skal Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte en frist for, hvornår afviklingsenheden skal opfylde kravet på ny.

Den fastsatte frist skal give afviklingsenheden en passende overgangsperiode til på ny at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Når et fondsmæglerselskab er restruktureret og bragt tilbage på markedet igen, vil den skulle arbejde hen imod at opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, så fondsmæglerselskabet igen vil have tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering af fondsmæglerselskabet, hvis fondsmæglerselskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal restruktureres eller afvikles. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en passende frist, og at Finanstilsynet meddeler delmål for kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode i perioden frem mod fristen til virksomheden.

Er et fondsmæglerselskab genstand for afvikling, vil der dog ikke blive fastsat et nyt krav om nedskrivningsegne passiver, da fondsmæglerselskabet ikke skal restruktureres.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

Delmålene sikrer en gradvis opbygning af afviklingsenhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Kravet skal være opfyldt ved udløbet af fristen. Ved fastsættelse af fristen skal Finanstilsynet tage hensyn til en række forhold, og i hvilket omfang der er indskud i fondsmæglerselskabet. Finanstilsynet skal endvidere tage hensyn til, i hvilket omfang fondsmæglerselskabet indeholder gældsinstrumenter. Desuden skal Finanstilsynet tage hensyn til, i hvilket omfang fondsmæglerselskabet har markedsadgang til at kunne skaffe nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet skal endelig tage hensyn til, i hvilket omfang afviklingsenheden er afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Finanstilsynet kan både ændre delmål og/eller frist for krav, som er meddelt i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Delmålet angiver det niveau af kravet, som fondsmæglerselskabet skal opfylde på et givent tidspunkt.

Til § 198

Den gældende § 267 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at afviklingsenheder skal opfylde sit krav om nedskrivningsregnede passiver med kapitalgrundlag og forpligtelser, der fremgår af nr. 1-5.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i § 198, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og forpligtelser omfattet af nr. 1-5 eller begge dele i kombination, jf. dog § 199.

I de foreslåede nr. 1-5, angives de typer af nedskrivningsegne forpligtelser, som afviklingsenheder kan anvende til opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver. Forpligtelserne er omfattet af bail-in i § 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Bail-in er defineret i § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og dækker over det afviklingsværktøj, som Finansiell Stabilitet kan gøre brug af til at nedskrive forpligtelser eller konvertere forpligtelser til egenkapital i medfør af §§ 24-28 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 198, nr. 1, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 2, stk. 1, nr. 71 a, i BRRD II.

Supplerende kapitalinstrumenter skal for at kunne udgøre nedskrivningsegne forpligtelser opfylde betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR. Det betyder, at de supplerende kapitalinstrumenter skal have en restløbetid på mindst ét år, for så vidt som de ikke kan betragtes som supplerede kapitalposter i henhold til artikel 64 i CRR. Der er her tale om supplerende kapitalinstrumenter, der ikke fuldt ud kan tælles med under kapitalgrundlaget fem år før udløb, men som kan tælles fuldt ud med under nedskrivningsegne passiver indtil et år før udløb.

Det foreslås i § 198, nr. 2, at kravet skal opfyldes med forpligtelser, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 b, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Artikel 72 a i CRR beskriver, hvad nedskrivningsegne passivposter består af. I medfør af artikel 72 a i CRR består nedskrivningsegne passivposter af nedskrivningsegne passivinstrumenter, når betingelserne i artikel 72 b i CRR er opfyldt, for så vidt som de ikke kan betragtes som egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter, og supplerende kapitalinstrumenter med en restløbetid på mindst ét år, for så vidt som de ikke kan betragtes som supplerende kapitalposter i henhold til artikel 64 i CRR.

Artikel 72 b i CRR beskriver de betingelser, som nedskrivningsegne passivinstrumenter skal opfylde. Disse omfatter bl.a. krav om, at forpligtelser ikke må kunne indfries før tid, ikke må indeholde klausuler, der giver mulighed for at fremskynde betalingerne, at passiverne ikke må indeholde mulighed for netting mv.

Artikel 72 c i CRR omhandler amortisering af nedskrivningsegne passivinstrumenter. Artikel 72 c i CRR indebærer bl.a., at nedskrivningsegne passivinstrumenter med en restløbetid på mindre end et år ikke betragtes som nedskrivningsegne forpligtelser.

Det foreslås i § 198, nr. 3, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med hovedstolen af forpligtelser fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, og som opfylder betingelserne oplistet i litra a-c.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 b, stk. 2, 1. afsnit, litra a, 2. afsnit og 3. afsnit, 1. led, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Passiverne indgår kun til opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for så vidt angår den del af passiverne, der svarer til hovedstolen.

Det foreslås i § 198, nr. 3, litra a, at det er en betingelse, at gældsinstrumentet opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, og stk. 2, litra a-k, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Det foreslås i § 198, nr. 3, litra b, at det er en betingelse, at hovedstolen af gældsinstrumentet kendes på udstedelsestidspunktet, er fast eller stigende og ikke påvirkes af en indbygget derivategenskab, og de samlede forpligtelser, der hidrører fra gældsinstrumentet, kan værdiansættes dagligt med udgangspunkt i et aktivt og likvidt marked for køb og salg for et ækvivalent instrument uden kreditrisiko i overensstemmelse med artikel 104 og 105 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Et gældsinstrument er en form for dokumenteret finansiel forpligtelse, der beskriver en gæld, der er antaget af udstederen af dokumentet. Gældsinstrumentet forpligter udstederen af gældsinstrumentet til at tilbagebetale gælden i henhold til de vilkår, der er aftalt mellem køber og sælger. Et gældsinstrument kan eksempelvis være obligationer udstedt af virksomheder.

Hovedstolen af gældsinstrumentet er størrelsen af det beløb, som udsteder skal betale tilbage. Hovedstolen er således en betegnelse for gældsinstrumentets størrelse.

Udstedelsestidspunktet er det tidspunkt, hvor gældsinstrumentet bliver solgt eller købt.

Det forhold, at hovedstolen af gældsinstrumentet er fast indebærer, at hovedstolen af gældsinstrumentet er uændret fra det tidspunkt gældsinstrumentet bliver optaget til det tidspunkt gældsinstrumentet bliver betalt tilbage.

At hovedstolen af gældsinstrumentet er stigende indebærer, at hovedstolen af gældsinstrumentet stiger fra det tidspunkt gældsinstrumentet bliver optaget til det tidspunkt gældsinstrumentet bliver betalt tilbage.

Hovedstolen af gældsinstrumentet må ikke være faldende. Det betyder, at hovedstolen af gældsinstrumentet ikke må falde fra det tidspunkt, gældsinstrumentet bliver optaget, til det tidspunkt, gældsinstrumentet bliver betalt tilbage.

Hovedstolen af gældsinstrumentet må ikke påvirkes af en indbygget derivategenskab. En indbygget derivategenskab indebærer, at hovedstolen af gældsinstrumentet ikke må være forbunden med prisbevægelser på aktiver som eksempelvis aktier, obligationer, valuta og renter eller inflation og ejendomspriser.

Det foreslås i § 198, nr. 3, litra c, at gældsinstrumentet ikke er omfattet af en nettingaftale, og at værdiansættelsen af gældsinstrumentet ikke er omfattet af § 27, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

At gældsinstrumentet ikke må være omfattet af en nettingaftale indebærer, at gældsinstrumentet ikke må være omfattet af en aftale, hvor et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et nettokrav, herunder slutafregningsaftaler, hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund fremskyndes, så de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, jf. § 2, nr. 18, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 198, nr. 4, at kravet skal opfyldes med forpligtelser fra gældsinstrumenter, der har derivatkomponenter, og som opfylder betingelserne oplistet i litra a-c.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 b, stk. 2, 1. afsnit, litra b, 2. afsnit og 3. afsnit, 2. led, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Passiverne indgår kun til opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for så vidt angår den del af passiverne, der svarer til det faste eller stigende beløb.

Det foreslås i § 198, nr. 4, litra a, at gældsinstrumentet opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, og stk. 2, litra a-k, artikel 72 b, stk. 1, stk. 2, litra a-c og e-n, og stk. 3-5, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR).

Artiklerne 72 a-c i CRR omhandler nedskrivningsegne passivposter og instrumenter. Artikel 72 a beskriver, hvad nedskrivningsegne passivposter består af. Artikel 72 b beskriver de betingelser, som nedskrivningsegne passivinstrumenter skal opfylde. Artikel 72 c omhandler amortisering af nedskrivningsegne passivinstrumenter.

Det foreslås i § 198, nr. 4, litra b, at gældsinstrumentet indeholder en kontraktbestemmelse, der fastsætter, at værdien af fordringen er fast eller stigende i tilfælde af udstederens afvikling eller konkurs, og at værdien ikke overstiger det oprindeligt indbetalte passivbeløb.

Det forhold, at værdien af gældsinstrumentet er fast indebærer, at værdien af fordringen er uændret fra det tidspunkt, hvor gældsinstrumentet bliver optaget, og indtil det tidspunkt, hvor gældsinstrumentet bliver betalt tilbage.

Det forhold, at værdien af gældsinstrumentet er stigende indebærer, at værdien af gældsinstrumentet stiger fra det tidspunkt, hvor gældsinstrumentet bliver optaget, og indtil det tidspunkt, hvor gældsinstrumentet bliver betalt tilbage.

Det forhold, at værdien af gældsinstrumentet må ikke være faldende indebærer, at værdien af gældsinstrumentet ikke må falde fra det tidspunkt, hvor gældsinstrumentet bliver optaget, og indtil det tidspunkt, hvor gældsinstrumentet bliver betalt tilbage.

Det foreslås i § 198, nr. 4, litra c, at gældsinstrumentet ikke er omfattet af en nettingaftale og værdiansættelsen af gældsinstrumentet ikke er omfattet af § 27, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det forhold, at gældsinstrumentet ikke må være omfattet af en nettingaftale indebærer, at gældsinstrumentet ikke må være omfattet af en aftale, hvor et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et nettokrav, herunder slutafregningsaftaler, hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund fremskyndes, så de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, jf. § 2, nr. 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 198, nr. 5, at kravet skal opfyldes med forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, når betingelserne oplistet i litra a-c er opfyldt.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 b, stk. 3, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 17, i BRRD II.

Afviklingsenheder skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, jf. lovforslagets § 197. Med bestemmelsen gives der mulighed for, at afviklingsenheder under visse betingelser kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret afviklingskoncernniveau med forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der indgår i koncernen. Det kræver, at dattervirksomheden er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og at dattervirksomheden skal have udstedt forpligtelserne til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern som dattervirksomheden og afviklingsenheden.

Det foreslås i § 198, nr. 5, litra a, at forpligtelserne udstedes i overensstemmelse med § 201, stk. 1, nr. 4.

Lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4, oplister de forpligtelser, en virksomhed, der er dattervirksomhed af en afviklingsenhed, men ikke selv er en afviklingsenhed, kan anvende til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, jf. lovforslagets § 200.

Det foreslås i § 198, nr. 5, litra b, at afviklingsenhedens kontrol med dattervirksomheden ikke vil blive påvirket af Finanstilsynets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen, jf. §§ 210

eller 211, eller Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, jf. §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Betingelsen understøtter, at afviklingsenheden fortsat bevarer kontrollen med dattervirksomheden, og dermed at afviklingskoncernen holdes samlet, efter Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet har anvendt beføjelser til nedskrivning og konvertering.

Det foreslås i § 198, nr. 5, litra c, at forpligtelserne ikke overstiger beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 3, nr. 1.

Bestemmelsen sikrer, at de forpligtelser, der er udstedt til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, ikke overstiger forskellen mellem dattervirksomhedens krav om nedskrivningsegne passiver og de nedskrivningsegne passiver, der er udstedt (direkte eller indirekte) til afviklingsenheden. Dermed understøtter betingelsen, at afviklingsenheden fortsat bevarer kontrollen med dattervirksomheden, og dermed at afviklingskoncernen holdes samlet, efter Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet har anvendt beføjelser til nedskrivning eller konvertering.

Til § 199

Den gældende § 267 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiell virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan beslutte, at afviklingsenheden skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag, eller af beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 9, nr. 3, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller med forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 5, såfremt en række betingelser, der fremgår af stk. 1, nr. 1-3, er opfyldt.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke i øvrigt tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan fastsætte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, stk. 1, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 3, nr. 3, med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne forpligtelser eller med forpligtelser omfattet af § 198, stk. 1, nr. 5, når betingelserne oplyst i nr. 1-3 er opfyldt.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 b, stk. 5, i BRRD.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet beføjelse til at fastsætte et krav om subordination, dvs. et krav om at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver skal opfyldes med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller forpligtelser omfattet af lovforslagets § 198, stk. 1, nr. 5.

Formålet med et krav om subordination er at skabe en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og understøtte en troværdig og gennemførlig afvikling. Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for passiver, der kan nedskrives og konverteres, vil der ikke opstå tvivl om, hvorvidt det er juridisk muligt, at de subordinerede instrumenter absorberer tab. Det understøtter en troværdig og gennemførlig afvikling og reducerer risikoen for evt. efterfølgende erstatningskrav pga. no-creditor-worse-off-princippet, dvs. princippet om at ingen kreditorer eller aktionærer må stilles økonomisk værre i afvikling end, hvis der var tale om en konkurssituation. Den øgede transparens i forhold til kreditorernes risiko i tilfælde af en evt. afvikling, bør også lede til en passende prissætning af den subordinerede gæld. Desuden betyder den lavere risiko for tab for indskydere, at der er lavere risiko for, at indskydere trækker deres indskud ud af pengeinstitutter, der af indskyderne vurderes at være i problemer. Konkursordenen fremgår af § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Derivatpassiver skal medtages i de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag, forudsat at modpartens nettingrettigheder anerkendes fuldt ud. Nettingrettigheder er rettigheder i medfør af en nettingaftale. En nettingaftale er en aftale, hvor et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et nettokrav, herunder slutafregningsaftaler, hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund fremskyndes, så de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, jf. § 2, nr. 18, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

En afviklingsenheds kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, kan også benyttes til at opfylde et krav om subordination.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at de ikke-efterstillede forpligtelser omhandlet i § 198, stk. 1, nr. 2-4, i konkursordenen er sidestillet med forpligtelser, der er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller forpligtelser, som Finansiell Stabilitet kan beslutte helt eller delvist at undtage fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en beskyttelse af de passiver, der er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller passiver, som Finansiell Stabilitet kan beslutte helt eller delvist at undtage fra bail-in, jf. § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der er risiko for, at kreditorer med fordringer knyttet til disse forpligtelser lider større tab som følge af bail-in på ikke-efterstillede forpligtelser planlagt i afviklingsplanen, end de ville ved en konkursbehandling af afviklingsenheden.

Ikke-efterstillede forpligtelser er forpligtelser, der er sidestillet forpligtelser, der er undtaget fra bail ind i medfør § 25, stk. 3 eller 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, i konkursordenen, jf. § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og kapitel 10 i konkursloven.

Undtagelsen af visse kreditorer fra bail-in vil kunne føre til, at andre kreditorers bidrag i en afviklingssituation vil skulle være større. Hvis det medfører, at disse kreditorers tab er større end deres tab i en konkurssituation, så vil der være et brud med no-creditor-worse-off-princippet. Hvis der er en risiko for dette, vil Finanstilsynet skulle stille krav om subordination for at afhjælpe problemet.

Når Finansiell Stabilitet inden for en kategori af passiver, der omfatter nedskrivningsegne passiver, fastslår, at summen af de passiver, der er udelukket eller med rimelig sandsynlighed kan forventes at blive udelukket fra anvendelse af bail-in i henhold til § 25, stk. 3 og 4, i lov om restrukturering og

afvikling af visse finansielle virksomheder beløber sig til mere end 10 pct. af den pågældende kategori, skal Finanstilsynet vurdere den risiko, der er omhandlet i den foreslåede bestemmelse, dvs. no-creditor-worse-off-princippet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at størrelsen af kapitalgrundlaget og de andre efterstillede forpligtelser ikke overstiger det beløb, der er nødvendigt for at sikre, at kreditorer omhandlet i nr. 2 ikke lider tab, der er større end det tab, de ville have lidt ved en konkursbehandling af afviklingsenheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der alene må sættes krav om subordination i det omfang, det er nødvendigt.

Finanstilsynet skal, når Finanstilsynet træffer en beslutning om at fastsætte et krav om subordination i medfør af det foreslåede *stk. 1*, tage hensyn til markededybden for afviklingsenhedens kapitalgrundlagsinstrumenter og efterstillede nedskrivningseggede instrumenter, prisfastsættelsen af sådanne instrumenter, hvor disse findes, og den tid, der medgår til at gennemføre eventuelle transaktioner, som er nødvendige for overholdelse af beslutningen. Markededybden udtrykker, i hvilket grad afviklingsenhedens kapitalgrundlag og efterstillede nedskrivningseggede instrumenter kan sælges.

Finanstilsynet skal endvidere tage hensyn til omfanget af nedskrivningseggede forpligtelser, der opfylder betingelserne i artikel 72 a i CRR, og som har en restløbetid på under et år fra datoen for beslutningen med henblik på at foretage kvantitative justeringer i et eventuelt krav om subordination.

Finanstilsynet skal yderligere tage hensyn til adgangen til og omfanget af instrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a i CRR, bortset fra artikel 72 b, *stk. 2, litra d*.

Finanstilsynet skal tage hensyn til, hvorvidt omfanget af passiver, som er udelukket fra anvendelse af bail-in i henhold til § 25, *stk. 3 og 4*, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og som ved en konkursbehandling er sidestillet med eller er efterstillet de nedskrivningseggede forpligtelser med højere prioritet, er betydeligt sammenlignet med afviklingsenhedens nedskrivningseggede passiver. Overstiger omfanget af udelukkede passiver ikke 5 pct. af afviklingsenhedens nedskrivningseggede passiver, betragtes det udelukkede omfang som udgangspunkt ikke som

betydeligt. Overskrides tærsklen på 5 pct. af afviklingsenhedens nedskrivningsegne passiver, vurderes det af Finanstilsynet, at omfanget af udelukkede passiver som udgangspunkt er betydeligt.

Finanstilsynet tager endvidere hensyn til afviklingsenhedens forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil samt dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien.

Finanstilsynet tager endeligt hensyn til eventuelle omstrukturingsomkostningers indvirkning på rekapitalisering af afviklingsenheden.

Lovforslagets § 198, stk. 1, nr. 5, omhandler forpligtelser udstedt af en dattervirksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden, til en kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, når betingelserne i lovforslagets § 198, stk. 1, nr. 5, litra a-c, er opfyldt.

Ved fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, forstås fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingskoncernen, hvor afviklingskoncernen betragtes som én økonomisk enhed. Kravet fastættes således for afviklingskoncernen som helhed.

En afviklingsenhed er i lovforslagets § 10, nr. 60, defineret som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

En afviklingskoncern er i lovforslagets § 10, nr. 61, defineret som en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder. En afviklingskoncern kan ikke omfatte de af afviklingsenhedens dattervirksomheder, der selv er udpeget som afviklingsenheder, eller som er dattervirksomhed af en anden afviklingsenhed.

Kapitalgrundlag er defineret som summen af kernekapital og supplerende kapital, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 118, i CRR, jf. artikel 9 IFR.

Nedskrivningsegne forpligtelser er i lovforslagets § 10, nr. 58, defineret som forpligtelser, der er omfattet af bail-in, og som er omfattet af § 198, stk. 1, eller § 201.

Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der har beføjelse til at fastsætte et krav om subordination i medfør af stk. 1, efter høring af Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist til at opfylde kravet i stk. 1 på ny for de afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter § 17 eller § 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer overfor. I *2. pkt.* foreslås det, at Finanstilsynet meddeler delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 m, stk. 5 og 6, i BRRD.

Finanstilsynet fastsætter et krav om nedskrivningsegne passiver for en række virksomheder i medfør af lovforslagets § 194. Kravet har til formål at sikre, at institutter har tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering, hvis virksomheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal afvikles.

I medfør af det foreslåede stk. 1, fastsættes et krav om, at afviklingsenheder opfylder en del af kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag, efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller forpligtelser omfattet af lovforslagets § 198, stk. 1, nr. 5, dvs. et krav om subordination. Formålet med et krav om subordination er at skabe en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og understøtte en troværdig og gennemførlig afvikling. Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for passiver, der kan nedskrives og konverteres, vil der ikke opstå tvivl om, hvorvidt det er juridisk muligt, at de subordinerede instrumenter absorberer tab. Det understøtter en troværdig og gennemførlig afvikling og reducerer risikoen for evt. efterfølgende erstatningskrav pga. no-creditor-worse-off-princippet, dvs. princippet om at ingen kreditorer eller aktionærer må stilles økonomisk værre i afvikling, end hvis der var tale om en konkurssituation. Den øgede transparens i forhold til kreditorernes risiko i tilfælde af en evt. afvikling bør også lede til en passende prissætning af den

subordinerede gæld. Konkursordenen fremgår af § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Når en afviklingsenhed har været genstand for afviklingsværktøjer eller nedskrivning og konvertering, vil virksomhedens nedskrivningsegne passiver være blevet brugt i forbindelse med restruktureringen eller afviklingen af virksomheden. Finanstilsynet fastsætter derfor i medfør af lovforslagets § 197, stk. 3, en passende frist, og Finanstilsynet meddeler delmål for kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode i perioden frem mod fristen til virksomheden.

Når et fondsmæglerselskab er restruktureret og bragt tilbage på markedet igen, vil den skulle arbejde hen i mod at opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver og opfylde et krav om subordination, så virksomheden vil have tilstrækkelige subordinerede nedskrivningsegne passiver til, at risikoen for, at der i en afviklingssituation er behov for at anvende bail-in på simple kreditorers krav, reduceres. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en passende frist og Finanstilsynet meddeler delmål for kravet om subordination for hver 12-månedersperiode i perioden frem mod fristen til virksomheden.

Er et fondsmæglerselskab genstand for afvikling, vil der dog ikke blive fastsat et nyt krav om nedskrivningsegne passiver og krav om subordination, da fondsmæglerselskabet ikke skal restruktureres.

Delmålene sikrer en gradvis opbygning af enhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Ved fastsættelse af fristen skal Finanstilsynet tage hensyn til en række forhold, og i hvilket omfang der er indskud i virksomheden. Finanstilsynet skal endvidere tage hensyn til, i hvilket omfang virksomhedens indeholder gældsinstrumenter. Finanstilsynet skal endvidere tage hensyn til, i hvilket omfang virksomheden har markedsadgang til at kunne skaffe nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet skal endelig tage hensyn til, i hvilket omfang afviklingsenheden er afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Finanstilsynet kan i medfør af den foreslåede bestemmelse efterfølgende ændre enten delmål eller frist for krav som meddelt i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Delmålet angiver det niveau af kravet, som virksomheden skal opfylde på et givent tidspunkt.

Med afviklingsværktøjer forstås værktøjer, som Finansiell Stabilitet kan anvende under restrukture-ring eller afvikling, herunder virksomhedssalg og bail-in. Afviklingsværktøjer er defineret i § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om restrukture-ring og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Til § 200

Den gældende § 267 d i lov om finansiell virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 regler om, at dattervirksomheder, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber I, af afviklingsenheder og dattervirksomheder af virksomheder i tredjelande skal opfylde et internt krav om nedskrivningsegne passiver på individuelt grundlag.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, på individuelt niveau, jf. dog § 194, stk. 2.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD.

I medfør af lovforslagets § 197, stk. 1, skal afviklingsenheder opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 194, på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau. Afviklingsenheden skal således opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver for hele afviklingskoncernen.

Der anvendes en top-down-tilgang ved fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for en afviklingskoncern. Det er nødvendigt, at den enkelte virksomhed i afviklingskoncernen har kapacitet

til at bære tab. Finanstilsynet skal derfor sikre, at tab inden for en afviklingskoncern fordeles på hele afviklingskoncernen i overensstemmelse med risikoen i de enkelte virksomheder i afviklingskoncernen. Det krav, der er nødvendigt for den enkelte dattervirksomhed, bør vurderes særskilt. Endvidere bør Finanstilsynet sikre, at al kapital og alle forpligtelser, der er medregnet i kravet om nedskrivningsegne passiver fastsat på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau, befinder sig forholds-mæssigt i virksomheder, hvor der kan opstå tab.

Bestemmelsen indebærer, at dattervirksomheder af afviklingsenheder og dattervirksomheder af virksomheder i tredjelande skal opfylde et internt krav om nedskrivningsegne passiver på individuelt grundlag.

Formålet med det interne krav om nedskrivningsegne passiver er, at datterselskabets tab kan overføres til afviklingsenheden, og at afviklingsenheden dermed rekapitaliserer datterselskabet. Det interne krav om nedskrivningsegne passiver indebærer, at dattervirksomheden udsteder nedskrivningsegne passiver internt til afviklingsenheden. Et internt krav om nedskrivningsegne passiver medvirker således til at understøtte en afviklingsstrategi på koncern eller delkoncernniveau. Det kan særligt være relevant, at dattervirksomheder i Danmark af afviklingsenheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Union har indgået aftale med på det finansielle område, eller tredjelande, opfylder et internt krav om nedskrivningsegne passiver.

At kravet om nedskrivningsegne passiver skal opfyldes på individuelt niveau indebærer, at fondsmæglerselskabet skal opfylde kravet kun for fondsmæglerselskabet selv.

Finanstilsynet kan beslutte at dispensere fra kravet om, at virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, når både fondsmæglerselskabet og dennes modervirksomhed er etableret i Danmark, jf. lovforslagets § 194, stk. 2.

Det vil fremgå af Finanstilsynet fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, om kravet skal opfyldes på individuelt niveau, jf. lovforslagets § 194, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny for fondsmæglerselskaber, der ikke afviklingsenheder, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering efter §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, og som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer overfor.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 m, stk. 5 og 6, i BRRD.

Når et fondsmæglerselskab har været genstand for afviklingsværktøjer eller nedskrivning og konvertering, kan virksomhedens nedskrivningsegne passiver være brugt i forbindelse med restrukturen eller afviklingen af virksomheden.

Fondsmæglerselskabet kan som følge heraf ikke opfylde det fastsatte krav om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet skal efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte en frist for, hvornår afviklingsenheden skal opfylde kravet på ny.

Den fastsatte frist skal give fondsmæglerselskabet en passende overgangsperiode til på ny at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynet meddeler delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist, jf. 1. pkt.

Når et fondsmæglerselskab er restrukturet og bragt tilbage på markedet igen, vil det skulle arbejde hen i mod at opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, så fondsmæglerselskabet igen vil have tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering af fondsmæglerselskabet, hvis fondsmæglerselskabet bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal restrukturet eller afvikles. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en passende frist, og at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet meddeler delmål for kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-månedersperiode i perioden frem mod fristen til fondsmæglerselskabet.

Er et fondsmæglerselskab under afvikling, vil der dog ikke blive fastsat et nyt krav om nedskrivningsegne passiver, da fondsmæglerselskabet ikke skal restruktureres.

Delmålene sikrer en gradvis opbygning af afviklingsenhedens tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet. Kravet skal være opfyldt ved udløbet af fristen. Ved fastsættelse af fristen skal Finanstilsynet tage hensyn til en række forhold, og i hvilket omfang, der er indskud i fondsmæglerselskabet. Finanstilsynet skal endvidere tage hensyn til, i hvilket omfang fondsmæglerselskabet indeholder gældsinstrumenter. Finanstilsynet skal endvidere tage hensyn til, i hvilket omfang fondsmæglerselskabet har markedsadgang til at kunne skaffe nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet skal endelig tage hensyn til, i hvilket omfang afviklingsenheden er afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Finanstilsynet kan både ændre delmål og/eller frist for krav, som er meddelt i medfør af den foreslåede bestemmelse. Dette sker efter høring af Finansiell Stabilitet.

Delmålet angiver det niveau af kravet, som virksomheden skal opfylde på et givent tidspunkt.

Til § 201

Den gældende § 267 e i lov om finansiell virksomhed fastlægger de typer af kapital og forpligtelser, som en virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed kan opfylde sit krav om nedskrivningsegne passiver med.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 201, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som er dattervirksomhed

af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapital omfattet af nr. 1 og 2, og forpligtelser omfattet af nr. 3 og 4 eller begge dele i kombination.

Bestemmelsen angiver de typer af forpligtelser og kapital, som fondsmæglerselskaber, der ikke selv er afviklingsenheder, kan opfylde deres krav om nedskrivningsegne passiver med. Forpligtelserne er omfattet af bail-in i § 25, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Bail-in er i § 2, stk. 1, nr. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder defineret som det afviklingsværktøj, som Finansiell Stabilitet kan gøre brug af til at nedskrive forpligtelser eller konvertere forpligtelser til egenkapital i medfør af §§ 24-28 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

En afviklingsenhed er i lovforslagets § 10, nr. 60, defineret som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 180, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 182.

En dattervirksomhed til en afviklingsenhed, er en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af afviklingsenheden.

Det foreslås i § 201, nr. 1, at kravet om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med egentlig kernekapital.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra b, nr. i, i BRRD.

Det foreslås i § 201, nr. 2, litra a, at kravet om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med andet kapitalgrundlag, der er udstedt til enheder, som indgår i samme afviklingskoncern.

Det foreslås i § 201, nr. 2, litra b, at kravet om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med andet kapitalgrundlag, der er udstedt til enheder, som ikke indgår i samme afviklingskoncern, hvis afviklingsenhedens kontrol med virksomheden ikke vil blive påvirket af udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra b, nr. ii, i BRRD.

Det foreslås i § 201, nr. 3, at kravet kan opfyldes med supplerende kapitalinstrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Bestemmelsen gennemfører dele af artikel 2, stk. 1, nr. 71 a, i BRRD II.

Supplerende kapitalinstrumenter skal for at kunne udgøre nedskrivningsegne forpligtelser opfylde betingelserne i artikel 72 a, stk. 1, litra b, i CRR. Dette betyder, at de supplerende kapitalinstrumenter skal have en restløbetid på mindst ét år, for så vidt som de ikke kan betragtes som supplerede kapitalposter i henhold til artikel 64 i CRR. Der er her tale om supplerende kapitalinstrumenter, der ikke fuldt ud kan tælles med under kapitalgrundlaget fem år før udløb, men som kan tælles fuldt ud med under nedskrivningsegne passiver op til et år før udløb.

Det foreslås i § 201, nr. 4, at kravet om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med forpligtelser, der opfylder betingelserne oplyst i litra a-h.

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra a, at forpligtelsen er udstedt til afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra fondsmæglerselskabet omfattet af stk. 1 eller en eksisterende kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern som fondsmæglerselskabet omfattet af stk. 1, i det omfang afviklingsenhedens kontrol med fondsmæglerselskabet omfattet af stk. 1 ikke vil blive påvirket af Finanstilsynets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 og 211, eller Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. i, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at et fondsmæglerselskab, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed strukturer

sine nedskrivningsegne passiver på en måde, hvor afviklingsenheden efter en afvikling fortsat har kontrol med de dattervirksomheder, som indgår i samme afviklingskoncern.

Bestemmelsen indebærer således, at forpligtelserne skal være solgt til en anden virksomhed, som har udstedt passiverne til afviklingsenheden, eller at forpligtelserne skal være solgt til en eksisterende kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern som fondsmæglerselskabet, så længe hele afviklingskoncernen vil kunne holdes samlet under en afvikling. Det er en betingelse, at fondsmæglerselskabet og afviklingsenheden indgår i samme afviklingskoncern

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra b, at forpligtelsen opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1, og 2, litra a, d-j og n, og artikel 72 c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. ii, i BRRD.

Artiklerne 72 a-72 c i CRR omhandler nedskrivningsegne passivposter og instrumenter.

Artikel 72 a i CRR beskriver, hvad nedskrivningsegne passivposter består af. I medfør af artikel 72 a i CRR består nedskrivningsegne passivposter af nedskrivningsegne passivinstrumenter, når betingelserne i artikel 72 b i CRR er opfyldt, for så vidt som de ikke kan betragtes som egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter eller supplerende kapitalposter, og supplerende kapitalinstrumenter med en restløbetid på mindst ét år, for så vidt som de ikke kan betragtes som supplerende kapitalposter i henhold til artikel 64 i CRR.

Artikel 72 b i CRR beskriver de betingelser, som nedskrivningsegne passivinstrumenter skal opfylde. Disse omfatter bl.a. krav om, at forpligtelser ikke må kunne indfries før tid, ikke må indeholde klausuler, der giver mulighed for at fremskynde betalingerne, at passiverne ikke må indeholde mulighed for netting mv.

Artikel 72 c i CRR omhandler amortisering af nedskrivningsegne passivinstrumenter. Artikel 72 c i CRR indebærer bl.a. nedskrivningsegne passivinstrumenter med en restløbetid på mindst ét år betragtes fuldt ud som nedskrivningsrelevante passivposter.

Forpligtelser, der anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver for en dattervirksomhed af en afviklingsenhed skal således opfylde flere krav, end forpligtelser, der anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheder.

Det gælder bl.a. kravet i artikel 72 b, stk. 2, litra d, i CRR om, at passiver, der anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, skal bære tab før simple krav, dvs. krav om subordination. I medfør af artikel 72 b, stk. 2, litra d, gælder det, at alle passiver, der anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver skal være subordinerede.

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra c, at forpligtelsen ved konkursbehandling er efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelserne i litra a og ikke kvalificerer til opfyldelse af kapitalgrundlagskrav i nr. 1 eller 2.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. iii, i BRRD.

Bestemmelsen indebærer, at forpligtelserne skal være efterstillet forpligtelser, der ikke er omfattet af betingelserne i det foreslåede litra a eller er omfattet af det foreslåede nr. 1 og nr. 2, i konkursordenen. Konkursordenen fremgår af § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Efter det foreslåede litra a er det en betingelse, at forpligtelserne, er udstedt til og købt af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra fondsmæglerselskabet, eller en eksisterende kapitalejer, der ikke indgår i samme afviklingskoncern som fondsmæglerselskabet, i det omfang udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser ikke berører afviklingsenhedens kontrol med fondsmæglerselskabet.

Efter det foreslåede nr. 1 kan kravet opfyldes med egentlig kernekapital.

Efter det foreslåede nr. 2 kan kravet opfyldes med andet kapitalgrundlag, der er udstedt til enheder, som indgår i samme afviklingskoncern, eller som ikke indgår i samme afviklingskoncern, hvis afvik-

lingsenhedens kontrol med fondsmæglerselskabet ikke vil blive påvirket af udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra d, at forpligtelsen er omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 eller efter §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og hvor anvendelse af beføjelserne ikke vil påvirke afviklingsenhedens kontrol med dattervirksomheden.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. iv, i BRRD.

Bestemmelsen sikrer, at den valgte afviklingsstrategi understøttes ved, at afviklingsmyndigheden for en virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed opfylder sit krav om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og forpligtelser som kan nedskrives og konverteres uden anvendelse af afviklingshandlinger.

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra e, at forpligtelsen ikke direkte eller indirekte er finansieret af virksomheden.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. v, i BRRD.

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra f, at virksomheden ikke kan opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe forpligtelsen før udløb, undtagen i tilfælde af virksomhedens konkurs.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. vi, i BRRD.

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra g, at indehaveren af forpligtelsen har ikke ret til at fremskynde de planlagte betalinger af renter og afdrag for forpligtelsen, undtagen i tilfælde af insolvens eller likvidation af virksomheden.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. vii, i BRRD.

Det foreslås i § 201, nr. 4, litra h, at forfaldne rente- og udbyttebetalinger ikke kan blive ændret for forpligtelsen på baggrund af kreditsituationen for virksomheden eller dens modervirksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. viii, i BRRD.

Til § 202

Den foreslåede § 267 f i lov om finansiel virksomhed beskriver i stk. 1-3 og stk. 5-8 processen for fastsættelse af krav om nedskrivningsegne passiver, når der er oprettet et afviklingskollegium, og afviklingsenheden er beliggende her i landet.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 209, fastsættes krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheder beliggende i Danmark, jf. § 194, i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af de i nr. 1-3 oplyste.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet skal være en del af beslutningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at koncerneafviklingsmyndigheden, når denne er en anden end Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal være en del af beslutningen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns dattervirksomhed beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område skal være en del af beslutningen.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD.

Den fælles beslutning er bindende for Finanstilsynet og de pågældende myndigheder omfattet af nr. 2 og 3. Den fælles afgørelse gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant. Dette bør som udgangspunkt ske årligt.

Finanstilsynet og myndighederne omfattet af nr. 2 og 3 træffer en fælles beslutning i henhold til det foreslåede stk. 1 parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af afviklingsplanerne.

Bestemmelsen indebærer, at for fondsmæglerselskaber, hvor Finanstilsynet er koncernafviklingsmyndighed, og som ikke har dattervirksomheder beliggende i et andet inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, træffes der ingen fælles beslutning om kravet om nedskrivningseggede passiver.

Det foreslås i *stk. 2*, at den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på dem i nr. 1-2 oplistede.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på individuelt grundlag på hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 1. og 2. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 3*, at det i den fælles beslutning kan fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningseggede passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når det i nr. 1-2 oplyste gør sig gældende.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at når det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at når afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 3. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 4*, at foreligger der ikke en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden senest fire måneder efter, at Finanstilsynet har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver.

Finanstilsynet tager i afgørelsen behørigt hensyn til den vurdering af enheder i afviklingskoncernen, der ikke er en afviklingsenhed, som de relevante afviklingsmyndigheder har foretaget og koncernafviklingsmyndighedens opfattelse, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ikke er koncernafviklingsmyndighed.

Den fælles afgørelse og eventuelle afgørelser truffet af Finanstilsynet, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, er bindende for de pågældende afviklingsmyndigheder.

Den fælles beslutning og enhver afgørelse, der træffes af Finanstilsynet, såfremt der ikke foreligger nogen fælles beslutning, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at har en af myndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, inden udløbet af fristen på fire måneder nævnt i stk. 5, indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin afgørelse, jf. stk. 5, og afventer, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer afgørelse i sagen.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet herefter fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden i overensstemmelse med den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 4, 2. afsnit, i BRRD.

I sin afgørelse skal Den Europæiske Banktilsynsmyndighed tage hensyn til den vurdering af enheder i afviklingskoncernen, der ikke er en afviklingsenhed, som de relevante afviklingsmyndigheder har foretaget og koncernafviklingsmyndighedens opfattelse, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet ikke er koncernafviklingsmyndighed.

Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer afgørelse inden for en måned.

Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 6*, at har Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke har truffet afgørelse senest en måned efter, at sagen blev indbragt, jf. *stk. 5*, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningseggede passiver for afviklingsenheden.

Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningseggede passiver for afviklingsenheden, hvis Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke har truffet afgørelse inden fristen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, *stk. 3*, og *stk. 4, 6. afsnit*, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningseggede passiver for afviklingsenheden, til de i nr. 1-3 oplyste.

Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningseggede passiver for afviklingsenheden, til de i nr. 1-3 oplyste.

Det foreslås i *stk. 7, nr. 1*, at Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen til afviklingsenheden.

Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen til afviklingsenheden

Det foreslås i *stk. 7, nr. 2*, at Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen til virksomheder, der indgår i afviklingskoncernen, og som ikke er afviklingsenheder.

Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen til virksomheder, der indgår i afviklingskoncernen, og som ikke er afviklingsenheder.

Det foreslås i *stk. 7, nr. 3*, at Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen til koncernens modvirksomhed i Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når den pågældende modvirksomhed ikke selv er en afviklingsenhed i samme afviklingskoncern.

Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen til koncernens modvirksomhed i Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når den pågældende modvirksomhed ikke selv er en afviklingsenhed i samme afviklingskoncern.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD.

Til § 203

Den gældende § 267 g i lov om finansiel virksomhed beskriver processen for fastsættelse af krav om nedskrivningsegne passiver, når der er oprettet et afviklingskollegium, og afviklingsenheden er beliggende i et andet land i den Europæiske Union og en dattervirksomhed, der ikke selv er en afviklingsenhed er beliggende her i landet.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Processen er desuden præciseret i Kommissionens delegerede forordning 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis.

Det foreslås i *stk. 1*, at når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 209, fastsættes kravet om nedskrivningsegnete passiver for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, beliggende i Danmark, der ikke er afviklingsenheder, og hvor afviklingsenheden er beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af de i nr. 1-4 oplyste.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet indgår i den fælles beslutning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden indgår i den fælles beslutning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at koncernafviklingsmyndigheden, når dette er en anden end afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden indgår i den fælles beslutning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns dattervirksomhed beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område indgår i den fælles beslutning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD.

Den fælles afgørelse er bindende for Finanstilsynet og de pågældende myndigheder omfattet af nr. 2-4. Den fælles afgørelse gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

Myndighederne omfattet af nr. 1-4 træffer en afgørelse parallelt med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af afviklingsplanerne.

Det foreslås i *stk. 2*, at den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på de i nr. 1-2 oplyste.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på individuelt grundlag for hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 3*, at det i den fælles beslutning kan fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når det i nr. 1-2 oplyste forestår.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, på individuelt niveau, jf. § 200, stk. 1.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 3. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 4*, at foreligger der ikke en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskabet i en afviklingskoncern på individuelt grundlag senest fire måneder efter, at afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1, har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne passiver, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 5, 1. afsnit, i BRRD.

Finanstilsynet skal i sin afgørelse tage behørigt hensyn til de synspunkter og forbehold, som afviklingsenhedens afviklingsmyndighed har givet udtryk for skriftligt, og hvis koncernafviklingsmyndigheden ikke er den samme som afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden, skal Finanstilsynet tage behørigt hensyn til de synspunkter og forbehold, som koncernafviklingsmyndigheden har givet udtryk for skriftligt.

Hvis der ikke træffes en fælles beslutning inden for fire måneder på grund af uenighed om niveauet for det konsoliderede afviklingskoncernkrav og niveauet for det krav, der finder anvendelse på afviklingskoncernens enheder på individuelt grundlag, træffes en afgørelse om niveauet for det krav, der finder anvendelse på afviklingskoncernens dattervirksomheder på individuelt grundlag.

Finanstilsynets fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver er bindende, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse.

Den fælles afgørelse og enhver afgørelse, der træffes, såfremt der ikke foreligger nogen fælles afgørelse, gennemgås regelmæssigt og ajourføres, hvor det er relevant.

Det foreslås i *stk. 5*, at har en af myndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, inden udløbet af fristen på fire måneder indbragt sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, udskyder Finanstilsynet sin afgørelse og afventer, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed træffer afgørelse i sagen. Herefter fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver i overensstemmelse med den Europæiske Banktilsynsmyndigheds afgørelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 5, 2. afsnit, i BRRD.

Perioden på fire måneder anses for at være forligsfasen som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF. Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds træffer afgørelse inden for en måned.

Efter udløbet af perioden på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke længere indbringes for den Europæiske Banktilsynsmyndighed.

Afviklingsenhedens afviklingsmyndighed eller koncernafviklingsmyndigheden kan ikke indbringe sagen for den Europæiske Banktilsynsmyndigheds med henblik på bindende mægling, såfremt det af dattervirksomhedens afviklingsmyndighed fastsatte niveau ligger inden for 2 pct. af den samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i IFR ganget med 12,5.

Det foreslås i *stk. 6*, at såfremt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed ikke har truffet afgørelse inden for en måned efter, at sagen er indbragt, jf. *stk. 5*, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet krav om nedskrivningsegne passiver for virksomheden beliggende i Danmark, som ikke er en afviklingsenhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 5, 7. afsnit i BRRD.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver, til de fondsmæglerselskaber beliggende i Danmark i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 h, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD.

Den gældende § 267 h i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om nedskrivningsegne passiver herunder regler, der fraviger §§ 267 c - 267 e.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 204, 1. pkt., at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver.

Det foreslås i § 204, 2. pkt., at erhvervsministeren kan også fastsætte regler, der fraviger § 201.

Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om beregningen af kravet om nedskrivningsegne passiver, på hvilket grundlag Finanstilsynet skal fastsætte kravet, hvordan kravet skal opfyldes og regler om dispensation fra opfyldelse af kravet.

Bemyndigelsen giver bl.a. mulighed for at fastsætte regler om, hvornår kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der ikke er afviklingsenheder, helt eller delvist kan opfyldes med en garanti stillet af afviklingsenheden. Denne mulighed bør anvendes restriktivt, da der er større usikkerhed om den reelle værdi af garantier i en afviklingssituation. Det gælder særligt garantier uden sikkerhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45 c og 45 d, 45 e, stk. 2 og 3, 45 f og 45 g i BRRD II.

Til § 205

Den gældende § 269 i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 1-3 regler om, at Finanstilsynet skal kontrollere, at den enkelte virksomhed til enhver tid overholder kravet om nedskrivningsegne passiver og vilkårene herfor.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, med

redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, jf. § 194.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 h, stk. 8, 1. led, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en hjemmel til Finanstilsynet til at udstede påbud og at give påtaler i forbindelse med konstaterede brud på kravet om nedskrivningsegne passiver.

Et fondsmæglerselskab, der er omfattet af et krav om nedskrivningsegne passiver, er forpligtet til straks at meddele Finanstilsynet oplysninger om et brud eller et kommende brud dvs. hvis fondsmæglerselskabet forventer at bryde med kravet i medfør af lovforslagets § 207.

Når Finanstilsynet modtager en underretning, vil Finanstilsynet som udgangspunkt fastsætte en frist til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver. Fristen fastsættes under hensyntagen til sagens karakter og de konkrete omstændigheder.

Hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver inden for den fastsatte frist, vil den manglende opfyldelse af påbuddet blive vurderet i forhold til Finanstilsynets almindelige reaktionsmuligheder. Den ultimative reaktion ved gentagne og grove tilfælde på brud er, at tilladelsen kan inddrages, jf. lovforslagets § 162, stk. 1, nr. 1.

En overtrædelse af kravet om nedskrivningsegne passiver anses som udgangspunkt som en grov overtrædelse. Finanstilsynet kan som tilsynsmyndighed, under hensyntagen til allerede afprøvede tiltag, foretage en vurdering af, om fondsmæglerselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161. Det indebærer, at Finanstilsynet om nødvendigt kan inddrage tilladelsen, jf. lovforslagets § 160, stk. 1, nr. 1, hvis der efter en vurdering af fondsmæglerselskabets samlede forhold findes grundlag for inddragelse.

Der er tale om en grov overtrædelse, fordi kravet om nedskrivningsegnete passiver er helt centralt i forhold til den afviklingsstrategi, som fastlægges for det enkelte fondsmæglerselskab. En manglende overholdelse af kravene kan således øge risikoen for, at fondsmæglerselskabet ikke kan afvikles uden brug af offentlige midler.

Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der fører tilsynet med kravet om nedskrivningsegnete passiver.

Det foreslås i *stk. 2*, at opfylder et fondsmæglerselskab ikke kravet om nedskrivningsegnete passiver skal Finanstilsynet reagere med mindst én af de beføjelser og foranstaltninger omfattet af nr. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 k, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD.

Finanstilsynet kan således også foretage andre foranstaltninger end dem i nr. 1-4 oplyst og i yderste konsekvens inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, jf. lovforslagets §§ 160 og 161.

Manglende opfyldelse af kravet om nedskrivningsegnete passiver kan eksempelvis finde sted i de tilfælde, hvor nogle af fondsmæglerselskabets nedskrivningsegnete passiver er udløbet, og fondsmæglerselskabet ikke har været i stand til at udstede de nye nedskrivningsegnete forpligtelser til at erstatte de udløbne nedskrivningsegnete passiver.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet kan reagere med beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i overensstemmelse med §§ 188 og 190.

I medfør af lovforslagets § 188, stk. 3, skal fondsmæglerselskabet, senest to uger efter, at denne har modtaget en underretning i henhold til stk. 1, forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag med henblik på at fjerne den væsentlige afviklingshindring i de tilfælde, hvor afviklingshindringen skyldes, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegnete passiver, jf. lovforslagets § 194. Planen skal sikre, at fondsmæglerselskabet igen opfylder kravet om nedskrivningsegnete passiver.

Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at de foreslåede tiltag ikke effektivt afhjælper eller fjerner den væsentlige afviklingshindring, har Finanstilsynet beføjelse til at påbyde fondsmæglerselskabet en række tiltag efter lovforslagets § 188, stk. 5, nr. 1-13. Finanstilsynet kan eksempelvis påbyde fondsmæglerselskabet at udstede nedskrivningsegne passiver for at opfylde kravet, jf. lovforslagets § 188, stk. 5, nr. 9.

Finanstilsynet er både tilsynsmyndighed og afviklingsmyndighed. Der henvises til § 344 d i lov om finansiell virksomhed og bemærkningerne hertil. Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der fastsætter krav om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet som afviklingsmyndighed skal høre Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet som tilsynsmyndighed ved reaktion med beføjelser til at afhjælpe eller fjerne afviklingshindringer.

Beføjelsen hører under Finanstilsynet som afviklingsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet kan reagere med foranstaltninger i medfør af § 173.

Lovforslagets § 173 omhandler Finanstilsynets beføjelse til tidlig indgriben. Bestemmelsen indebærer, at såfremt et fondsmæglerselskab overtræder, eller det er overvejende sandsynligt, at fondsmæglerselskabet som følge af en betydelig eller hastig forværring af fondsmæglerselskabets finansielle situation i nær fremtid vil overtræde kravene i loven, regler udstedt i medfør af loven samt de direkte gældende forordninger nævnt i bestemmelsen, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet, at en eller flere af en række tiltag fastsat i de foreslåede stk. 2 og 3 gennemføres. Finanstilsynet kan bl.a. påbyde fondsmæglerselskabet at ændre sin forretningsstrategi, ændre sin retlige eller operationelle struktur, udarbejde og indsende en handlingsplan til Finanstilsynet m.v.

Denne beføjelse hører under Finanstilsynet som tilsynsmyndighed. Finanstilsynet som tilsynsmyndighed hører Finanstilsynet som afviklingsmyndighed ved udøvelsen af denne beføjelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at Finanstilsynet kan reagere med foranstaltninger i medfør af § 215, stk. 1.

Lovforslagets § 215, stk. 1, indeholder Finanstilsynets hjemmel til at føre tilsyn. Bestemmelsen er en generel forpligtelse for Finanstilsynet til at påse overholdelse af loven, regler, der er udstedt i medfør af loven, samt de direkte gældende forordninger nævnt i bestemmelsen. Bestemmelsen er hjemlen for Finanstilsynet til at udstede påbud og give påtaler i forbindelse med konstaterede overtrædelser af reglerne.

Denne beføjelse hører under Finanstilsynet som tilsynsmyndighed. Finanstilsynet som tilsynsmyndighed hører Finanstilsynet som afviklingsmyndighed ved udøvelsen af denne beføjelse i relation til bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet også kan foretage en vurdering af, hvorvidt et fondsmæglerselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 k, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD.

Finanstilsynet kan i medfør af bestemmelsen også foretage andre foranstaltninger end dem nævnt i stk. 2, nr. 1-4, og i yderste konsekvens erklære fondsmæglerselskabet for nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161.

Beføjelsen hører under Finanstilsynet som tilsynsmyndighed.

Til § 206

Den gældende § 269 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-4, at finansielle virksomheder, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber I, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver skal indberette visse oplysninger til Finanstilsynet.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at en virksomhed, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 194, skal indberette oplysningerne i nr. 1-6 til Finanstilsynet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter 45 i, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2, 1. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at virksomheden skal indberette størrelsen af kapitalgrundlag eller kapitalgrundlag, der opfylder betingelserne i § 201, stk. 1, nr. 1 og 2, mindst en gang hvert halve år.

Virksomheder, der er afviklingsenheder, skal indberette størrelsen af kapitalgrundlag og virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal indberette størrelsen af kapitalgrundlag, der opfylder betingelserne i § 201, stk. 1, nr. 1 og 2, mindst en gang hvert halve år.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at virksomheden skal indberette størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser mindst en gang hvert halve år.

Både afviklingsenheder og virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal indberette størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser mindst en gang hvert halve år til Finanstilsynet.

Størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser skal være angivet som en procentdel af den samlede risikoeksponering for virksomheden beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR og det samlede eksponeringsmål for virksomheden beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429 a i CRR.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at virksomheden skal indberette størrelsen af andre forpligtelser, der er omfattet af bail-in, mindst en gang om året.

Både afviklingsenheder og virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal indberette størrelsen af forpligtelser, der er omfattet af bail-in, mindst en gang om året til Finanstilsynet.

Størrelsen af nedskrivningsegne forpligtelser skal være angivet som en procentdel af den samlede risikoeksponering for virksomheden beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR og

det samlede eksponeringsmål for virksomheden beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429 a i CRR.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at virksomheden skal indberette sammensætningen af poster omfattet af nr. 1-3 og deres løbetidsprofil, mindst en gang om året.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at virksomheden skal indberette den hierarkiske inddeling af poster omfattet af nr. 1-3 ved almindelig konkursbehandling mindst en gang om året.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at virksomheden skal indberette oplysninger om hvorvidt poster omfattet af nr. 1 og 2 er underlagt lovgivning i et tredjeland, og i så fald hvilket tredjeland, og om de indeholder kontraktvilkårene i § 212, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, litra p og q, og artikel 63, litra n og o, i forordning (EU) nr. 575/2013 mindst en gang om året.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheder, som på datoen for indberetningen af disse oplysninger har nedskrivningsegne passiver på mindst 150 pct. af kravet om nedskrivningsegne passiver, er undtaget fra at indberette størrelsen af forpligtelser, der er omfattet af bail-in, jf. stk. 1, nr. 3.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 i, stk. 1, 2. afsnit, litra b, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan anmode om, at virksomhederne indberetter oplysningerne i stk. 1, nr. 1-5, hyppigere end angivet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 i, stk. 2, 2. afsnit, i BRRD.

Det foreslås i *stk. 4*, at en virksomhed der ifølge dens afviklingsplan skal tages under konkursbehandling, er ikke omfattet af stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 i, stk. 4, i BRRD.

Bestemmelsen indebærer, at virksomheder, hvis afviklingsstrategi er konkurs ikke skal indberette oplysningerne i stk. 1 til Finanstilsynet.

Til § 207

Den gældende § 269, stk. 2, litra c, fastlægger, at en virksomhed, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver, straks skal give meddelelse til Finanstilsynet, hvis virksomheden konstaterer, at virksomheden ikke længere opfylder kravene.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i § 207, at et fondsmæglerselskab, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver, straks skal give meddelelse til Finanstilsynet, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver efter § 194.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver efter lovforslagets § 194, er forpligtet til straks at underrette Finanstilsynet, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 194. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets §§ 194 og 205.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en handlepligt for fondsmæglerselskabet. At underretningen skal ske straks betyder, at fondsmæglerselskabet skal underrette Finanstilsynet, når fondsmæglerselskabet bliver bekendt med at kravet om nedskrivningsegne passiver ikke længere opfyldes og derfor ikke kan afvente eksempelvis fondsmæglerselskabets regnskabsaflæggelse eller tilsvarende. Hvis fondsmæglerselskabet ikke underretter Finanstilsynet, eller underretningen ikke sker straks, vil det blive vurderet i forhold til Finanstilsynets almindelige reaktionsmuligheder.

Finanstilsynet orienterer Finansiell Stabilitet om modtagne underretninger.

Til § 208

Den gældende § 269 d i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 forpligtelsen for finansielle virksomheder, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber I, til at offentliggøre oplysninger om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, mindst én gang om året skal offentliggøre oplysninger oplistet i nr. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 i, stk. 3, i BRRD.

Formålet med kravet om offentliggørelse er at sikre gennemsigtighed omkring kravet om nedskrivningsegne passiver.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at et fondsmæglerselskab, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver, mindst én gang om året skal offentliggøre størrelsen af fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber omfattet af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 194, skal offentliggøre størrelsen af fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver angivet som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet som det gældende kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, ganget med 12,5.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at et fondsmæglerselskab, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, mindst én gang om året skal offentliggøre sammensætningen af poster omfattet af nr. 1, deres løbetidsprofil og prioritet ved konkursbehandling.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber omfattet af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 194, skal offentliggøre hvilke instrumenter fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver består af, instrumenternes løbetidsprofil og instrumenternes prioritet ved almindelig insolvensbehandling.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at fondsmæglerselskaber, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, mindst én gang om året skal offentliggøre kravet om nedskrivningsegne passiver som anført i 194, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskaber omfattet af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 194, stk. 5, skal offentliggøre fondsmæglerselskabets krav om nedskrivningsegne passiver angivet som en procentdel af den samlede risikoeksponering beregnet som det gældende kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, ganget med 12,5.

Det foreslås i *stk. 2*, at for et fondsmæglerselskab, hvor der har været udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i henhold til §§ 210, eller 211, eller §§ 17 eller 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller hvor Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for fondsmæglerselskabet, finder kravene om offentliggørelse i stk. 1 anvendelse fra den dato for tidsfristen for at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 i, stk. 7, i BRRD.

Når et fondsmæglerselskab har været genstand for afviklingsværktøjer eller nedskrivning og konvertering, kan fondsmæglerselskabets nedskrivningsegne passiver være blevet brugt i forbindelse med

restruktureringen eller afviklingen af fondsmæglerselskabet. Fondsmæglerselskabet kan som følge heraf ikke opfylde det fastsatte krav om nedskrivningsegne passiver.

Finanstilsynet skal efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætte en frist for, hvornår afviklingsenheden skal opfylde kravet på ny, jf. lovforslagets § 197, stk. 3, § 199, stk. 2, og § 200, stk. 2. Den fastsatte frist skal give afviklingsenheden en passende overgangsperiode til på ny at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Når et fondsmæglerselskab er restrukturet og bragt tilbage på markedet igen, vil den skulle arbejde hen imod at opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, så fondsmæglerselskabet igen vil have tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering af fondsmæglerselskabet, hvis dette bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal restrukturet eller afvikles. Det er derfor hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskabet igen skal offentliggøre oplysninger i medfør af det foreslåede stk. 1, når dette igen skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver.

Det foreslås i *stk. 3*, at et fondsmæglerselskab, der ifølge dets afviklingsplan skal tages under konkursbehandling, ikke er omfattet af *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 17, i BRRD II, der indsætter artikel 45 i, stk. 4, i BRRD.

Formålet med kravet om offentliggørelse er at sikre gennemsigtighed omkring kravet om nedskrivningsegne passiver. Denne gennemsigtighed er ikke i samme omfang relevant, for et fondsmæglerselskab, der ifølge dens afviklingsplan skal tages under konkursbehandling, da kravet om nedskrivningsegne passiver da typisk vil svare til fondsmæglerselskabets solvensbehov.

Til § 209

Den gældende § 271 i lov om finansiell virksomhed fastlægger i *stk. 1-3*, at Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for at udføre de opgaver, som BRRD pålægger koncernafviklingsmyndigheden, og hvor modervirksomheden eksempelvis er et fondsmæglerselskab I, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et pengeinstitut,

realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, og hvad afviklingskollegier består af. Endvidere er der regler om mulighed for at observere som afviklingsmyndighed for et tredjeland, herunder også Finanstilsynets mulighed for at deltage i afviklingskollegier.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en blandet holdingvirksomhed eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet opretter afviklingskollegier for at gennemføre de i §§ 182, 184, 187, 190, 191, 194 og 202 nævnte opgaver for en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en blandet holdingvirksomhed eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som mindst har én dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 88, stk. 1, i BRRD.

Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet, i de tilfælde hvor Finanstilsynet er den konsoliderede koncernafviklingsmyndighed, skal oprette afviklingskollegier for at udføre de opgaver, som lovforslagets §§ 182, 184, 187, 190, 191, 194 og 202, pålægger koncernafviklingsmyndigheden.

Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet være den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed i de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor denne modervirksomhed er et fondsmæglerselskab, en blandet holdingvirksomhed eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som mindst har en dattervirksomhed, som er et fondsmæglerselskab. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1074 af 16. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den

kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedureerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis præciserer afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de opgaver, som påhviler afviklingsmyndigheden.

Fondsmæglerselskaber beliggende i Danmark kan udøve grænseoverskridende aktiviteter, hvorfor det er nødvendigt at sikre, at der sker den nødvendige koordinering i mellem myndighederne på tværs af landegrænser. I forbindelse med udførelse af opgaver i forbindelse med afviklingsplanlægning, vil Finanstilsynet være afviklingsmyndighed i forhold til at kunne oprette afviklingskollegier, idet disse opgaver pålægges Finanstilsynet i medfør af lovforslagets kapitel 20.

I disse tilfælde skal Finanstilsynet oprette et afviklingskollegium med afviklingsmyndighederne for dattervirksomhederne med henblik på at drøfte koncernafviklingsplanen, vurdere afviklingsmuligheder, vurdere om der skal iværksættes tiltag for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling samt fastsætte kravet til nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets §§ 182, 184, 187, 190, 191, 194 og 202.

Den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed er ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som nævnt i stk. 1, og i øvrigt opfylder de samme krav, som afviklingskollegier oprettet i medfør af det foreslåede stk. 1. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i medfør af denne bestemmelse også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.

Finanstilsynet udfører de i lovforslagets kapitel 20 anførte opgaver i forbindelse med afviklingsplanlægning med en passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskaber. Rent operationelt bliver opgaverne i forhold til afviklingsplanlægning efter lovforslagets kapitel 20 varetaget af en særlig enhed i Finanstilsynet, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 217. Finanstilsynet vil deltage i afviklingskollegierne, både som konsoliderende tilsynsmyndighed og som afviklingsmyndighed i de tilfælde, hvor Finanstilsynet er afviklingsmyndighed i henhold til BRRD og dermed udfører opgaver efter lovforslagets kapitel 20.

Hensigten med afviklingskollegierne er at formalisere samarbejde på tværs af landegrænser. I dette samarbejde ligger også, at de øvrige deltagere i afviklingskollegierne holdes underrettet om resultater og beslutninger fra møderne. Beslutningsproceduren for afviklingskollegierne er fastlagt således, at der tilstræbes en fælles beslutning mellem myndighederne. Kan myndighederne i afviklingskollegiet ikke blive enige om eksempelvis en koncernafviklingsplanen, kan en myndighed indbringe sagen for Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, der herefter mægler med bindende virkning i forhold til det, der var uenighed om, jf. lovforslagets § 182, stk. 6 og 7. Med bindende virkning menes, at tilsynsmyndigheden eller afviklingsmyndigheden vil skulle følge Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds beslutning.

Afviklingsmyndighederne skal udveksle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af myndighedernes opgaver i henhold til denne bestemmelse. Finanstilsynets videregivelse af oplysninger sker i overensstemmelse med lovforslagets §§ 247-247d, og vil således være underlagt den skærpede tavshedspligt. Udvekslingen af oplysninger skal sikre, at alle har det nødvendige oplysningsgrundlag til at kunne planlægge og gennemføre den mest effektive afvikling myndighederne imellem. Det er samtidig en forudsætning, at modtageren af oplysningerne er underlagt en tilsvarende tavshedspligt, således at det fortrolige rum opretholdes. Når eksempelvis Erhvervsministeriet modtager oplysninger fra Finanstilsynet i sådanne sager, vil ministeriet ligeledes blive pålagt tavshedspligt om oplysningerne, jf. lovforslagets § 247, stk. 4. Der vil typisk i forbindelse med oprettelse af et afviklingskollegie blive udarbejdet en samarbejdsaftale, der også vil beskrive den tavshedspligt, som påhviler medlemmerne af afviklingskollegiet. Er oplysningerne modtaget fra et tredjelands afviklingsmyndighed, skal tredjelandets afviklingsmyndighed give samtykke til videregivelse af oplysningerne.

Afviklingsmyndigheden skal underrette om de afviklingshandlinger eller insolvenstiltag, som afviklingsmyndigheden finder passende. Efter underretningen foretager den konsoliderede koncernafviklingsmyndighed, efter høring af de øvrige medlemmer af det relevante afviklingskollegium, en vurdering af de mulige konsekvenser af de afviklingshandlinger eller andre tiltag, der er givet underretning om, herunder om det vil indebære, at betingelserne for afvikling er opfyldt for en virksomhed i et andet medlemsland. Vurderer den konsoliderede koncernafviklingsmyndighed, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklingshandlinger eller andre tiltag, der er givet underretning om, ikke vil indebære, at afviklingsbetingelserne er opfyldt for en virksomhed i et andet

medlemsland, kan den afviklingsmyndighed, der er ansvarlig for den pågældende virksomhed træffe de afviklingshandlinger eller tiltag, den har givet underretning om.

Vurderer den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed, efter høring af de andre medlemmer af afviklingskollegiet, at de afviklingshandlinger eller andre tiltag, der er givet underretning om, gør det sandsynligt, at afviklingsbetingelserne efter lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder er opfyldt for et fondsmæglerselskab som omfattet af lovforslagets § 209 i et andet medlemsland, skal den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed senest 24 timer efter at have modtaget underretningen foreslå en koncernafviklingsordning og fremlægge den for afviklingskollegiet. Denne frist på 24 timer kan forlænges med samtykke fra den afviklingsmyndighed, der har foretaget underretningen.

I tilfælde af at den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed ikke har fremlagt en vurdering inden for de 24 timer, eller en længere frist efter aftale, efter modtagelsen af underretningen, kan den afviklingsmyndighed, der har foretaget underretningen, iværksætte de afviklingshandlinger eller andre tiltag, der blev underrettet om. Den foreslåede koncernafviklingsordning skal tage hensyn til de udarbejdede afviklingsplaner, med mindre afviklingsmyndighederne vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved andre tiltag.

Koncernafviklingsordningen skal også beskrive de afviklingshandlinger, der bør træffes, og hvordan disse koordineres. Endelig skal der etableres en finansieringsplan, som tager hensyn til koncernafviklingsplanen. Den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen træffer en fælles beslutning. EBA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles beslutning i overensstemmelse med artikel 31, litra c, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Modsætter en afviklingsmyndighed sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller andre tiltag end dem, der er foreslået i ordningen, over for et fondsmæglerselskab som omfattet af lovforslagets § 209 af hensyn til den finansielle stabilitet, gør den detaljeret rede for uenigheden, eller årsagen til fravigelsen fra koncernafviklingsordningen, og

underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, om årsagerne og underretter dem om de tiltag, den agter at træffe.

Når denne afviklingsmyndighed angiver årsagerne til, at den er uenig, tager den hensyn til den udarbejdede afviklingsplan, den potentielle indvirkning på den finansielle stabilitet i de pågældende medlemslande og tiltagens potentielle indvirkning på andre dele af koncernen. De afviklingsmyndigheder, der ikke var uenige, kan træffe en fælles beslutning vedrørende en koncernafviklingsordning, der omfatter virksomheder i deres medlemsland.

Den fælles beslutning og de beslutninger, der træffes af afviklingsmyndighederne, hvis der ikke foreligger en fælles beslutning anerkendes som endelige og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemslande.

Afviklingsmyndigheder iværksætter alle de nævnte tiltag omgående og under behørig hensyntagen til situationens hastende karakter. I de tilfælde, hvor der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning og afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger over for en virksomhed, skal disse afviklingsmyndigheder arbejde tæt sammen i afviklingskollegiet med henblik på at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle nødlidende eller forventeligt nødlidende fondsmæglerselskaber som omfattet af lovforslagets § 209. Afviklingsmyndigheder, der iværksætter en afviklingshandling over for et fondsmæglerselskab som omfattet af lovforslagets § 209, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse tiltag og den løbende udvikling heraf.

Konstaterer den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed, at en modervirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som den har ansvaret for, opfylder afviklingsbetingelserne, skal den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed omgående give den konsoliderende tilsynsmyndighed samt de andre medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern oplysninger om afviklingshandlinger eller insolvenstiltag, som den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed finder passende.

Disse afviklingshandlinger eller insolvenstiltag kan omfatte iværksættelse af en koncernafviklingsordning i de tilfælde, hvor afviklingshandlinger eller andre tiltag på moderselskabsniveau gør det sandsynligt, at afviklingsbetingelserne er opfyldt for en virksomhed i et andet medlemsland, samt

tiltagene på moderselskabsniveau ikke er tilstrækkeligt til at stabilisere situationen, eller et eller flere dattervirksomheder opfylder afviklingsbetingelserne eller tiltagene på koncernniveau vil gavne koncernens dattervirksomheder på en måde, der gør en koncernafviklingsordning relevant.

Omfatter de tiltag, der foreslås af den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed ikke en koncernafviklingsordning, skal den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed træffe sin beslutning efter høring af afviklingskollegiets medlemmer. I sin beslutning skal den konsoliderede koncernafviklingsmyndighed tage hensyn til afviklingsplanerne, medmindre afviklingsmyndighederne vurderer, at andre tiltag er nødvendige for at opfylde afviklingsmålene samt de pågældende medlemslandes finansielle stabilitet.

Omfatter de tiltag, der foreslås af den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed en koncernafviklingsordning, træffer koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, en fælles beslutning om koncernafviklingsordningen.

Det foreslås i *stk. 2*, at afviklingskollegier består af de myndigheder, der er nævnt i bestemmelsens nr. 1-7.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at afviklingskollegier består af den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at afviklingskollegier består af afviklingsmyndighederne i hvert medlemsland, hvor en dattervirksomhed, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at afviklingskollegier består af afviklingsmyndighederne i de medlemslande, hvor en modervirksomhed til et eller flere af koncernens virksomheder, som er en finansiel virksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, er etableret.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at afviklingskollegier består af den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i de medlemslande, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet. Er den kompetente myndighed i et medlemsland ikke medlemslandets centralbank,

kan den kompetente myndighed beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemslandets centralbank.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at afviklingskollegier består af de ansvarlige ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de ansvarlige ministerier.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at afviklingskollegier består af den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen i et medlemsland, såfremt det pågældende medlemslands afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at afviklingskollegier består af EBA.

Bestemmelsen gennemfører artikel 88, stk. 2, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse fastslår i nr. 1-8, hvilke myndigheder og ministerier, der er medlemmer af et afviklingskollegium, som Finanstilsynet har oprettet som konsolideret afviklingsmyndighed, jf. det foreslåede stk. 1.

Afviklingskollegiet vil først og fremmest bestå af den konsoliderende afviklingsmyndighed, der er afviklingsmyndighed i det land, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed ligger. Finanstilsynet er sammen med Finansiell Stabilitet den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed i de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed er i Danmark, og hvor denne modervirksomhed er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, en blandet holdingvirksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed, som mindst har en dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter.

Ud over Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet deltager afviklingsmyndighederne i hvert medlemsland, hvor en dattervirksomhed, der er underlagt konsolideret tilsyn, er etableret, afviklingsmyndighederne i de medlemslande, hvor en modervirksomhed til et eller flere af koncernens virksomheder, som er en finansiell holdingvirksomhed eller blandet holdingvirksomhed, er etableret.

I afviklingskollegier oprettet af Finanstilsynet vil Erhvervsministeriet, Finansministeriet, indskyder- og investorgarantiordningen, der administreres af Finansiell Stabilitet, og eventuelt Danmarks Nationalbank også være medlemmer af afviklingskollegiet. Det må forventes, at Finanstilsynet vil deltage i afviklingskollegierne, både i sin egenskab af konsoliderende afviklingsmyndighed og som konsoliderende tilsynsmyndighed.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed bidrager til at fremme og føre tilsyn med, at afviklingskollegiers drift er både effektiv og konsekvent under hensyntagen til internationale standarder. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed indbydes til at deltage i afviklingskollegiets møder med henblik herpå. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har ikke stemmeret i det omfang, der finder en afstemning sted inden for afviklingskollegiers rammer.

Den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed er formand for afviklingskollegiet. Formanden beslutter hvilke medlemmer, der skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiet under hensyntagen til relevansen af de emner, der skal drøftes, navnlig den mulige indvirkning på den finansielle stabilitet i de berørte medlemslande. Formanden skal holde alle medlemmer underrettet om beslutninger og resultatet af disse møder. Afviklingsmyndigheder har altid ret til at deltage i afviklingskollegiets særlige møder, når der på dagsordenen er opført spørgsmål, der er underlagt fælles beslutningstagen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan beslutte, at et tredjelandets afviklingsmyndighed må deltage som observatør i afviklingskollegier oprettet i henhold til *stk. 1*, hvis tredjelandets afviklingsmyndighed anmoder herom, og hvis betingelserne i *nr. 1* og *2* er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at det er en betingelse, at der inden for koncernen er en virksomhed, der er etableret i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har en dattervirksomhed.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at det er en betingelse, at tredjelandets afviklingsmyndighed er underlagt tavshedspligt, der svarer til den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 88, *stk. 3*, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan beslutte, at en afviklingsmyndighed i et tredjeland deltager som observatør i et afviklingskollegium oprettet efter det foreslåede stk. 1, hvis tredjelandsafviklingsmyndigheden anmoder herom. Finanstilsynet skal ved beslutningen tage hensyn til relevansen af de emner, der skal drøftes i afviklingskollegiet.

For at tredjelandsafviklingsmyndigheden kan deltage som observatør, skal der være etableret en virksomhed i det pågældende tredjeland, der har tilknytning til koncernen. Tilknytningskravet indebærer, at virksomheden etableret i tredjelandet skal være en dattervirksomhed af en virksomhed i koncernen, som er etableret eller beliggende i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Ud over tilknytningskravet i det foreslåede nr. 1, er det en forudsætning, at tredjelandsafviklingsmyndigheden er underlagt tavshedspligt, der svarer til den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt efter artikel 98 i BRRD, der er gennemført i lovforslagets § 247-247d.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet kan deltage i afviklingskollegier, som er oprettet af en koncernafviklingsmyndighed, som er beliggende i lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører delvist artikel 88, stk. 2, og artikel 89, stk. 2, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet kan deltage i afviklingskollegier, som er oprettet af andre medlemslande, hvori de konsoliderede koncernafviklingsmyndigheder er beliggende. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse for afviklingskollegier, som Finanstilsynet har oprettet efter stk. 1, men for afviklingskollegier som koncernafviklingsmyndigheden i andre lande har oprettet. Dette vil være relevant i de tilfælde, hvor en dattervirksomhed til en modervirksomhed beliggende i et andet land, er beliggende i Danmark, og afviklingskollegiet skal drøfte håndteringen af de opgaver, der følger af lovforslagets §§ 182, 184, 187, 190, 191, 194 og 202. Bestemmelsen sikrer, at Finanstilsynet kan deltage i de afviklingskollegier, hvor Finanstilsynet ikke er den konsoliderende koncernafviklingsmyndighed.

Finanstilsynet er sammen med Finansiell Stabilitet afviklingsmyndighed i Danmark, og begge kan således deltage i afviklingskollegier omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet opretter og deltager i europæiske afviklingskollegier, der er etableret uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, opfylder betingelserne i enten nr. 1 eller 2.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 1*, at det er en betingelse, at virksomheden har mere end én dattervirksomhed som er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret eller beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og at mindst én dattervirksomhed er etableret eller beliggende i Danmark.

Det foreslås i *stk. 5, nr. 2* er det en betingelse, at virksomheden har mere end én dattervirksomhed, der er et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret i mere end ét land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og mindst én modervirksomhed er etableret i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 89, stk. 1, i BRRD, som ændret ved artikel 1, nr. 35, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal oprette og deltage i europæiske afviklingskollegier, hvis et tredjelandsinstitut eller en tredjelandsmodervirksomhed har to eller flere dattervirksomheder, der er etableret eller beliggende i et EU/EØS-land. Dattervirksomhederne skal være fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, skal være etableret eller beliggende i Danmark.

Med den foreslåede bestemmelse kan Finanstilsynet oprette og deltage i europæiske afviklingskollegier, hvis et tredjelandsinstitut eller en tredjelandsmodervirksomhed har to eller flere modervirksomheder, der er etableret i mere end ét land inden for EU/EØS. Modervirksomhederne skal være et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, en finansiel holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, og mindst én modervirksomhed skal være etableret i Danmark.

Kravet om, at mindst én dattervirksomhed, eller modervirksomhed skal være etableret eller beliggende i Danmark skyldes, at det er afviklingsmyndighederne i de medlemslande, hvor disse virksomheder er etableret eller beliggende, der opretter det fælles, europæiske afviklingskollegium.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet er forpligtet til at oprette og deltage i de pågældende europæiske afviklingskollegier, og at der ikke er tale om en valgmulighed.

Finanstilsynet er sammen med Finansiell Stabilitet afviklingsmyndighed i Danmark, og begge kan således deltage i de europæiske afviklingskollegier omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at europæiske afviklingskollegier, der er oprettet i henhold til *stk. 5*, udfører de opgaver, der er nævnt i *stk. 1*.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at de europæiske afviklingskollegier i øvrigt fungerer som afviklingskollegier oprettet i henhold til *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 89, *stk. 2 og 5*, i BRRD, som ændret ved artikel 1, nr. 35, i BRRD II.

Det europæiske afviklingskollegium varetager de funktioner og udfører de opgaver, der er henvist til i det foreslåede *stk. 1*.

Dette omfatter også, at det europæiske afviklingskollegium skal fastsætte kravet om nedskrivningsegne passiver for tredjelandsvirksomhedens dattervirksomheder eller modervirksomhed. Ved fast-

sættelsen af kravet om nedskrivningsegne passiver skal medlemmerne af det europæiske afviklingskollegium tage hensyn til en eventuel global afviklingsstrategi vedtaget af myndigheder i tredjelande.

Er medlemmerne af afviklingskollegiet enige i den globale afviklingsstrategi, og er tredjelandsvirksomhedens dattervirksomheder eller modervirksomhed, jf. det foreslåede stk. 5, ikke afviklingsenheder, skal de opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver gennem udstedelse af de instrumenter, der er omfattet af lovforslagets § 201, stk. 1. Instrumenterne skal udstedes til den øverste modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, til dattervirksomheder af denne øverste modervirksomhed, der er etableret i samme tredjeland, eller til andre virksomheder i overensstemmelse med betingelserne i lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 2, og nr. 4, litra a.

Lovforslagets § 201 fastslår, hvilke nedskrivningsegne forpligtelser en virksomhed, der er dattervirksomhed af en tredjelandsvirksomhed, som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med.

Er alle tredjelandsvirksomhedens dattervirksomheder, jf. det foreslåede stk. 5, ejet af en enkelt modervirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et andet land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og mindst én modervirksomhed er etableret i Danmark, varetages formandskabet i det europæiske afviklingskollegium af afviklingsmyndigheden i det medlemsland, hvor modervirksomheden i EU/EØS er etableret. Er dette ikke tilfældet, varetager afviklingsmyndigheden for den modervirksomhed i EU/EØS eller den EU/EØS-dattervirksomhed, hvis samlede balanceførte aktiver har den højeste værdi, det europæiske afviklingskollegies formandskab.

Finanstilsynet kan ved fælles aftale mellem alle relevante parter fravige kravet om at oprette et europæisk afviklingskollegium, hvis en anden koncern eller et andet kollegie varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er anført i den foreslåede bestemmelse, og opfylder de samme betingelser og procedurer, herunder med hensyn til medlemskab og deltagelse i europæiske afviklingskollegier.

Den gældende § 272 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-7, under hvilke betingelser Finanstilsynet skal nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter, samt nedskrivningsegne forpligtelser.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter. Der er ikke tilsigtes materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet uden ugrundet ophold skal nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, til egentlige kernekapitalinstrumenter.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 59, stk. 3, litra b, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 23, litra e, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en beføjelse til og pligt for Finanstilsynet til at nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4.

Finanstilsynet beføjelse til at nedskrive og/eller konvertere nedskrivningsegne forpligtelser, der opfylder betingelserne i lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst et år, omfatter nedskrivningsegne forpligtelser, der anvendes til at opfylde det interne krav om nedskrivningsegne passiver, jf. lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4.

Lovforslagets § 200, stk. 1, fastlægger, at dattervirksomheder af afviklingsenheder og dattervirksomheder af virksomheder i tredjelande skal opfylde et internt krav om nedskrivningsegne passiver på

individuel grundlag. Formålet med det interne krav om nedskrivningsegne passiver er, at dattervirksomhedens tab kan overføres til afviklingsenheden, og at afviklingsenheden rekapitaliserer dattervirksomheden. Det interne krav om nedskrivningsegne passiver indebærer, at dattervirksomheden udsteder nedskrivningsegne passiver internt til afviklingsenheden. Et internt krav om nedskrivningsegne passiver kan opfyldes med forpligtelser, der opfylder betingelserne i lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4.

Finanstilsynets beføjelse til at nedskrive eller konvertere omfatter tilfælde, der ikke er omfattet af § 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det følger derfor af § 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at Finansiell Stabilitet har beføjelse til at nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og koncernterne nedskrivningsegne forpligtelser i en dattervirksomhed i en afviklingskoncern. Det gælder, når dattervirksomheden ikke opfylder betingelserne for afvikling, men afviklingsenheden opfylder betingelserne for afvikling, og dattervirksomheden ikke vil være levedygtig, medmindre beføjelsen anvendes.

Der vil kunne være tale om både nedskrivning af den pågældende forpligtelse delvist eller til nul og om konvertering af forpligtelser til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.

Finanstilsynet skal som tilsynsmyndighed og efter høring af Finansiell Stabilitet vurdere, om et fondsmæglerselskab anses som nødlidende eller forventeligt nødlidende. Vurderer Finanstilsynet, at der ikke er udsigt til løsninger, som vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles, anses virksomheden for nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. lovforslagets § 210, stk. 2.

Nedskrivning og/eller konvertering skal respektere princippet om, at ingen kreditor må stilles ringere end ved en konkursbehandling efter konkurslovens regler.

Det er således en forudsætning for at foretage nedskrivning og/eller konvertering, at de egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder aktiekapitalen, allerede er fuldt ud anvendt til at absorbere tab.

Den foreslåede bestemmelse fratager kapitalejerne deres almindelige beslutningsret i henhold til selskabslovens § 76 og er således en indgribende bestemmelse. I praksis vil tidspunktet for anvendelsen

af den foreslåede bestemmelse ligge umiddelbart inden, at virksomheden med stor sandsynlighed vil miste sin tilladelse. Der er således reelt tale om et alternativ til, at virksomheden afvikles i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Bestemmelsen finder anvendelse, når Finanstilsynet har konstateret, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Finanstilsynets beføjelser i lovforslagets § 161 vil endvidere være anvendt, hvor det er relevant, ligesom det er forsøgt at finde private løsninger uden held.

Nedskrivningen eller konverteringen skal foretages i overensstemmelse med § 17, stk. 4, §§ 18 og 44-46 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Nedskrivningen foretages af Finanstilsynet som afviklingsmyndighed.

Den foreslåede bestemmelse finder også anvendelse på kapitalinstrumenter, som er udstedt før ikrafttrædelsen af denne bestemmelse, hvis instrumenterne opfylder de relevante betingelser i IFR.

Med den foreslåede bestemmelse får Finanstilsynet beføjelse til at nedskrive og/eller konvertere de pågældende instrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter. Egentlige kernekapitalinstrumenter er defineret i § 2, stk. 1, nr. 8, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Egentlige kernekapitalinstrumenter skal forstås som instrumenter omhandlet i artikel 28, stk. 1-4, artikel 29, stk. 1-5, og artikel 31, stk. 1, i CRR.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme gælder for nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 201, stk. 1, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 201, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst et år.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en beføjelse til og pligt for Finanstilsynet til at nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4 jf. det foreslåede *stk. 1*, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i lovforslagets § 201, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst et år, hvis Finanstilsynet vurderer, at et fondsmæglerselskab, ikke vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes jf. det foreslåede *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab i relation til *stk. 1* ikke anses for at være levedygtigt, hvis betingelserne i lovforslagets § 161, *stk. 1*, er opfyldt, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at virksomheden må afvikles. Finanstilsynet skal foretage en høring af Finansiell Stabilitet om vurderingen i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 59, *stk. 4 og 5*, i BRRD.

Betingelserne for, hvornår et institut anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, som defineret i lovforslagets § 161, *stk. 1*, er grundlaget for vurderingen af, om et institut ikke er levedygtigt.

Ved vurderingen af et instituts levedygtighed efter nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter bør Finanstilsynet foretage en helhedsvurdering af instituttets levedygtighed, som ikke alene er begrænset til, om instituttet umiddelbart efter konvertering eller nedskrivning opfylder betingelserne for ikke at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Finanstilsynet bør også tage instituttets forventede udvikling over en længere tidshorisont end blot ”i nær fremtid”, jf. lovforslagets § 161, i betragtning. Endvidere bør Finanstilsynet tage i betragtning, hvorvidt instituttet generelt opfylder kravene til at bibeholde sin tilladelse, herunder, om instituttet falder ind under en eller flere af kriterierne i lovforslagets § 161 for, hvornår instituttets tilladelse kan inddrages. Hvis der for eksempel sker nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter til lovens minimumskrav, jf. artikel 11 i IFR, er det ikke sikkert, at fondsmæglerselskabet kan overleve på sigt, og afviklingen udskydes måske blot i en kort periode til skade for de kreditorer, hvis kapitalinstrumenter er blevet nedskrevet eller konverteret. Det er derfor vigtigt, at Finanstilsynet foretager denne helhedsvurdering for at sikre, at fondsmæglerselskabet også på sigt må anses for levedygtigt.

Beføjelsen i lovforslagets § 210 til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter anvendes i en situation, hvor et institut er nødlidende, og hvor alternativet ville være afvikling. Institutet vil på anvendelsestidspunktet være i alvorlige problemer, og det er derfor afgørende, at nedskrivningen eller konverteringen kan hjælpe instituttet ud af disse problemer.

Med afvikling menes enhver form for afvikling, herunder afvikling i henhold til lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder eller insolvensbehandling i henhold til konkurslovens regler.

Det foreslås i *stk. 3*, at når fondsmæglerselskaber er en afviklingsenhed, der har erhvervet relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser indirekte gennem andre virksomheder i samme afviklingskoncern skal beføjelsen til at nedskrive eller konvertere disse kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser udøves på en måde, der sikrer, at tabene videregives til afviklingsenheden.

Den foreslåede bestemmelse, gennemfører artikel 59, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 23, litra b, i BRRD II.

Med den foreslåede bestemmelse skal Finanstilsynet ved visse indirekte besiddelser udøve sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på en måde, der sikrer, at tabene videregives til afviklingsenheden, der har erhvervet de pågældende kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser.

Den foreslåede bestemmelse vedrører, hvordan Finanstilsynet skal anvende sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på relevante kapitalinstrumenter og visse nedskrivningsegne forpligtelser, der er udstedt af en virksomhed i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed (eksempelvis en dattervirksomhed) i tilfælde, hvor disse passiver er erhvervet indirekte af afviklingsenheden (eksempelvis modervirksomheden i en koncern). Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at Finanstilsynet anvender sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på en måde, hvor det også ved sådanne indirekte besiddelser sikres, at tabene i en virksomhed, der ikke er en afviklingsenhed (eksempelvis en dattervirksomhed) videregives til afviklingsenheden (eksempelvis modervirksomheden), og at afviklingsenheden rekapitaliserer virksomheden.

Formålet med bestemmelsen er, at tabene ved en nedskrivning eller konvertering videregives til afviklingsenheden, og at virksomheden, der har udstedt instrumenterne og forpligtelserne, rekapitaliseres af afviklingsenheden.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynets konstatering i henhold til *stk. 1* skal ske på baggrund af en værdiansættelse i overensstemmelse med kapitel 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Denne værdiansættelse foretages af Finansiell Stabilitet efter anmodning fra Finanstilsynet. Beslutning om størrelsen af nedskrivningen eller konvertering foretages ligeledes på grundlag af denne værdiansættelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 59, *stk. 10*, i BRRD.

Nedskrivning eller konvertering skal i henhold til det foreslåede *stk. 4* ske ud fra en værdiansættelse i overensstemmelse med kapitel 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Værdiansættelsen foranlediges af Finansiell Stabilitet efter anmodning fra Finanstilsynet. For en nærmere beskrivelse af principperne for værdiansættelsen henvises til bemærkningerne til kapitel 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 100 som fremsat, side 40. Værdiansættelsen skal være rimelig, forsigtig, realistisk og uafhængig. Finansiell Stabilitet skal sikre, at denne gennemføres. Med uafhængig værdiansættelse menes, at værdiansættelsen skal foretages af en uafhængig vurderingsperson.

Formålet med værdiansættelsen er at vurdere værdien af virksomhedens aktiver og passiver forud for eventuel nedskrivning eller konvertering af relevante kapitalinstrumenter, for på den måde at sikre, at eventuelle tab på virksomhedens aktiver anerkendes fuldt ud på det tidspunkt, hvor beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter udøves. Værdiansættelse har således til formål at indgå i vurderingen af omfanget af annulleringen eller udvandingen af ejerskabsinstrumenter og omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter.

Det foreslås i *stk. 5*, at nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser skal foretages i overensstemmelse med § 17, *stk. 4*, og § 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. For så vidt angår betingelsen i § 18, *stk. 2*, nr. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, er det Finanstilsynet, som skal godkende udstedelsen. §§ 44-46 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse for Finanstilsynets nedskrivning eller konvertering i henhold til *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 59, stk. 7, og artikel 60, stk. 1-3, i BRRD. Artikel 60, stk. 2 og 3, blev ændret ved artikel 1, nr. 24, i BRRD II, som bestemmelsen derfor også gennemfører.

Nedskrivningen eller konverteringen efter stk. 1, skal foretages i overensstemmelse med § 17, stk. 4, og § 18 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Nedskrivning eller konverteringen skal således ske i henhold til den normale kreditorrækkefølge ved konkursbehandling, jf. kapitel 10 i konkursloven og § 13 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Det forudsættes, at egentlig kernekapital nedskrives fuldt ud før hybrid kernekapital. Finanstilsynet skal derfor før nedskrivning eller konvertering iværksætte en eller begge tiltag i § 44, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Reglerne udstedt i medfør af § 44, stk. 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vil med de nødvendige tilpasninger ligeledes finde anvendelse for Finanstilsynets tiltag i henhold til § 44, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Ligeledes skal egentlig kernekapital og hybrid kernekapital (Tier 1-kapital) være fuldt ud nedskrevet før den supplerende kapital (Tier 2-kapital) kan nedskrives.

Som udgangspunkt skal der ske nedskrivning af kapitalinstrumenterne og nedskrivningsegne forpligtelser, når de anvendes til at absorbere tab. Kun i de tilfælde, hvor betingelserne for nedskrivning eller konvertering er opfyldt, men hvor et fondsmæglerselskab efter fuld nedskrivning af den egentlige kernekapital og evt. dele af de relevante kapitalinstrumenter fortsat har yderligere kapitalinstrumenter tilgængelig, der kan anvendes til rekapitalisering, kan en konvertering anvendes. Det er således kun den andel af de relevante kapitalinstrumenter, som anvendes til rekapitalisering, hvor der kan ske en konvertering af de relevante kapitalinstrumenter til egentlige kernekapitalinstrumenter. Ovenstående afspejler den gældende konkursorden og sikrer, at ingen ejere af kapitalinstrumenter ved en nedskrivning/konvertering af de pågældende kapitalinstrumenter eller nedskrivningsegne forpligtelser kan stilles ringere end ved konkurs.

§§ 45 og 46 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder finder anvendelse for Finanstilsynets nedskrivning og konvertering i henhold til bestemmelsen. Regler udstedt i medfør

af § 45 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vil også finde anvendelse som følge af henvisningen. Der henvises til bemærkningerne til §§ 45 og 46 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder jf. Folketingstidende 2014-15 (1. samling), tillæg A, L 100 som fremsat, side 73.

Det foreslås i *stk. 6*, at selskabslovens § 74, stk. 2 og 3, §§ 76, 104-107, 154-157, 162-164, 167-169, 185 og 186 ikke finder anvendelse i relation til Finanstilsynets nedskrivning eller konvertering i henhold til denne bestemmelse. Finanstilsynet kan i forbindelse med konvertering af relevante kernekapitalinstrumenter og nedskrivningseggede forpligtelser på virksomhedens vegne foranledige udstedelse af det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter til ejerne af de relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningseggede forpligtelser. Med henblik på udstedelsen af egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med 2. pkt., kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 60, stk. 3, i BRRD, der er ændret ved artikel 1, nr. 24, i BRRD II.

Kapitalejerne i et fondsmæglerselskab fratages i forbindelse med Finanstilsynets nedskrivning eller konvertering i medfør af bestemmelsen visse af deres rettigheder i henhold til selskabsloven, hvorfor en række af selskabslovens bestemmelser fraviges. Det drejer sig om selskabslovens § 74, stk. 2 og 3, §§ 76, 104-107, 154-157, 162-164, 167-169, 185 og 186. Det er ikke nødvendigvis alle bestemmelserne, som fraviges samtidig. Det vil bero på den konkrete løsning i den pågældende situation.

Finanstilsynet er i henhold til lovforslagets § 210, stk. 1, berettiget og forpligtet til at foretage nedskrivningen eller konverteringen. Dvs. der er tale om en myndighedsbeslutning, og dermed vil beslutningen ikke skulle forelægges generalforsamlingen efter selskabslovens regler. De bestemmelser i selskabsloven, som normalt finder anvendelse i forbindelse med virksomhedernes kapitalforhøjelser og kapitalnedsættelser fraviges således i relation til de foreslåede bestemmelser om, at Finanstilsynet skal foretage nedskrivning og/eller konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningseggede forpligtelser.

Finanstilsynet går ikke ind og overtager ledelsen af virksomheden, men træffer alene en konkret beslutning om, at virksomheden skal nedskrive og konvertere, som virksomheden pålægges at foretage den praktiske udmøntning af, jf. det foreslåede stk. 7.

Det foreslås med bestemmelsen, at Finanstilsynet får beføjelse til at påbyde en virksomhed, at virksomheden skal være i besiddelse af den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter i henhold til det foreslåede 2. pkt. Det medfører, at den pågældende virksomhed skal sørge for, at virksomheden har den nødvendige tilladelse til at udstede de pågældende kernekapitalinstrumenter.

Finanstilsynet kan herefter, på virksomhedens vegne, foranledige udstedelsen af det relevante antal kernekapitalinstrumenter. Finanstilsynet går ikke ind og overtager ledelsen af virksomheden, men træffer alene en konkret beslutning om at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter på virksomhedens vegne.

Det foreslås i *stk. 7*, at det påhviler virksomhedens bestyrelse at sørge for de nødvendige ændringer af virksomhedens vedtægt og de nødvendige registreringer i henhold til selskabslovens regler.

Finanstilsynet træffer i henhold til forslaget til stk. 1, den beslutning om nedskrivning eller konvertering, som ellers ville tilkomme generalforsamlingen. Det pålægges dog virksomhedens bestyrelse at foretage de mere praktiske tiltag i relation til nedskrivningen, herunder foretage de nødvendige ændringer af virksomhedens vedtægter og registrering heraf.

Bestyrelsen er alene bemyndiget til at foretage de nødvendige ændringer i selskabets vedtægter, herunder navnlig ændring vedrørende virksomhedens kapitalforhold.

Til § 211

Den gældende § 273 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3, at reglerne om nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter og nedskrivningseggede passiver også finder anvendelse på koncerner under visse forudsætninger, samt hvornår en koncern ikke anses for levedygtig. Endvidere er der regler om betingelser nedskrivning eller konvertering for dattervirksomheder.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der tilsigtes ingen materielle ændringer i bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestemmelsen i § 210 tilsvarende finder anvendelse for koncerner, når en af betingelserne i nr. 1 eller 2 er opfyldt.

Betingelserne er ikke kumulative.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at § 210 finder anvendelse for koncerner, når de relevante kapitalinstrumenter er udstedt af en dattervirksomhed og det relevante kapitalinstrument indgår i kapitalgrundlaget på individuelt og konsolideret niveau, og når den ansvarlige myndighed for det konsoliderede tilsyn med den berørte koncern og Finanstilsynet sammen har konstateret, at medmindre kapitalinstrumentet nedskrives eller konverteres, vil koncernen ikke fortsat være levedygtig.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at § 210 finder anvendelse for koncerner, når det relevante kapitalinstrument er udstedt af en modervirksomhed, som Finanstilsynet fører tilsyn med, og det relevante kapitalinstrument indgår i kapitalgrundlaget på moderselskabsniveau eller på konsolideret niveau, og Finanstilsynet har konstateret, at medmindre kapitalinstrumentet nedskrives eller konverteres, vil koncernen ikke fortsat være levedygtig.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 59, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD, som ændret ved artikel 1, nr. 23, litra b, i BRRD II, artikel 59, stk. 3, litra b, i BRRD, som ændret ved artikel 1, nr. 23, litra e, i BRRD II, artikel 60, stk. 1, i BRRD, og artikel 60, stk. 2 og 3 i BRRD, som ændret ved artikel 1, nr. 24, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at § 210 finder anvendelse for nedskrivning af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningseggede passiver i grænseoverskridende koncerner i to tilfælde.

Relevante kapitalinstrumenter udstedt af en dattervirksomhed, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag, kan således nedskrives eller konverteres, hvis dette vil betyde, at koncernen kan forblive levedygtig og ikke må afvikles.

Endvidere kan relevante kapitalinstrumenter, som indgår i det konsoliderede kapitalgrundlag for en koncern, som er udstedt af en modervirksomhed, som Finanstilsynet fører tilsyn med, nedskrives eller konverteres, hvis dette vil betyde, at koncernen kan forblive levedygtig og ikke må afvikles.

Den foreslåede bestemmelse finder både anvendelse, hvor Finanstilsynet er den konsoliderende tilsynsmyndighed med ansvaret for tilsyn med modervirksomheden og den samlede koncern og i de tilfælde, hvor Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for andre dele af en finansiel koncern.

Grundlaget for nedskrivningen eller konverteringen skal være, jf. henvisningen til lovforslagets § 210, en værdiansættelse i henhold til kapitel 3 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder. Denne værdiansættelse foranlediges af Finansiell Stabilitet efter anmodning fra Finanstilsynet.

Nedskrivningen eller konverteringen skal foretages i overensstemmelse med § 17, stk. 4, §§ 18, 45 og 46 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 2*, at en koncern i relation til *stk. 1* skal anses for ikke at være levedygtig, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet har konstateret, at koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161, stk. 3, og Finanstilsynet vurderer, at der ikke er udsigt til, at andre tiltag, herunder tiltag iværksat af den private sektor eller Finanstilsynet, inden for en passende tids-horisont vil kunne forhindre, at koncernen må afvikles.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 59, stk. 4 og 6, i BRRD.

Den foreslåede bestemmelse definerer, hvornår en koncern skal anses for ikke længere at være levedygtig. En koncern vurderes ikke længere at være levedygtig, når koncernen anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke er objektive faktorer, der taler for, at koncernen i nær

fremtid ikke længere vil være nødlidende. Med nødlidende eller forventeligt nødlidende skal forstås, at betingelserne for at træffe afgørelse herom i lovforslagets § 161 er opfyldt.

Forud for en anvendelse af beføjelsen vil Finanstilsynet, når der er tale om en virksomhed, som er underlagt konsolideret tilsyn, skulle foretage en koordinering og fælles konstatering med de øvrige ansvarlige myndigheder.

Finder Finanstilsynet efter en koordinering med de øvrige relevante tilsynsmyndigheder for koncernen, at nedskrivning eller konvertering er nødvendig for, at koncernen kan forblive levedygtig, skal Finanstilsynet foretage nedskrivningen eller konverteringen.

Det foreslås i *stk. 3*, at en dattervirksomheds relevante kapitalinstrumenter ikke nedskrives eller konverteres, jf. *stk. 1, nr. 1*, i større omfang eller på ringere betingelser end kapitalinstrumenter af samme rang i modervirksomheden, der er blevet nedskrevet eller konverteret.

En dattervirksomheds relevante kapitalinstrument må således efter den foreslåede bestemmelse kun nedskrives eller konverteres i samme omfang som kapitalinstrumenter af samme rang i modervirksomheden, som er blevet nedskrevet eller konverteret. Selvom modervirksomheden ikke har kapitalinstrumenter af samme rang, vil der dog fortsat kunne ske nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumentet i dattervirksomheden. Dog skal princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere end ved en konkurs respekteres.

Til § 212

Den gældende § 274 i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om, at finansielle virksomheder, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber I, skal sikre, at kontrakter, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser. Endvidere skal kontrakter indgået efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholde visse vilkår.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, en fondsmæglerholdingvirksomhed, en blandet holdingvirksomhed og et finansieringsinstitut skal sikre, at kontrakter indgået efter den 21. juni 2021 og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder bestemmelser, hvorefter modparten anerkender det i nr. 1-2 oplyste.

Der er tale om en videreførelse af gældende ret. Den gældende § 274 i lov om finansiel virksomhed gennemfører artikel 55 i BRRD, der stiller krav om, at klausuler indsættes i kontrakter, som er udstedt eller indgået efter den 1. juni 2015. BRRD II ændrer ikke ved denne skæringsdato.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Parter, der indgår kontrakter, der er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, vil ikke nødvendigvis være opmærksomme på Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere relevante kapitalinstrumenter. Det er derfor hensigtsmæssigt, hvis der i sådanne kontrakter indgår en kontraktbestemmelse om, at forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets eller Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. de foreslåede nr. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse omfatter alene kontrakter, som er udstedt eller indgået efter den 26. juni 2021, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland.

Den foreslåede bestemmelse omfatter desuden alle kontrakter, som et fondsmæglerselskab indgår, og som er omfattet af kapitel 5 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Undlades at indsætte en kontraktbestemmelse i henhold til det foreslåede stk. 1, forhindrer det dog ikke Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, jf. det foreslåede stk. 6, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at modparten anerkender, at forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Efter den foreslåede bestemmelse er det et krav, at modparten anerkender, at forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211, samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det er dermed et krav, at der indsættes en klausul i kontrakten, hvormed modparten i kontrakten anerkender Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser.

Bestemmelsen i § 17 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder indeholder en beføjelse til Finansiell Stabilitet til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter i en virksomhed eller enhed til egentlige kernekapitalinstrumenter, når virksomheden eller enheden er under afvikling. Bestemmelsen omfatter også visse nedskrivningsegne forpligtelser, når virksomheden eller enheden under afvikling er en dattervirksomhed til en afviklingsenhed.

Bestemmelsen i § 18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder fastlægger, at Finansiell Stabilitet kan nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og de ovennævnte nedskrivningsegne forpligtelser i virksomheder eller enheder, når disse er en dattervirksomhed til en afviklingsenhed, som er under afvikling eller restrukturering, og den pågældende dattervirksomhed ellers ikke ville være levedygtig.

Bestemmelsen i § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder indeholder en beføjelse til Finansiell Stabilitet til at anvende bail-in, hvorved forpligtelser nedskrives eller konverteres til egenkapital.

De foreslåede bestemmelser i lovforslagets §§ 210 og 211 indeholder beføjelser til Finanstilsynet til at nedskrive og konvertere relevante kapitalinstrumenter i fondsmæglerselskaber og koncerner, til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis Finanstilsynet konstaterer, at fondsmæglerselskabet ikke vil være levedygtig, medmindre beføjelsen anvendes. Dette omfatter også visse nedskrivningseggede forpligtelser, når fondsmæglerselskabet eller enheden under afvikling er en dattervirksomhed til en afviklingsenhed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at modparten anerkender, at modparten er bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser nævnt i nr. 1.

Det er endvidere et krav, at modparten anerkender, at modparten er bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af beføjelser nævnt i nr. 1.

Det er dermed et krav, at der indsættes en klausul i kontrakten, hvormed modparten i kontrakten anerkender at være bundet af de konsekvenser, som Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser medfører, herunder bundet af, at hovedstolen nedbringes, eller bundet af det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser. Det omfatter Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere relevante kapitalinstrumenter, jf. lovforslagets §§ 210 eller 211 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og nedskrive og konvertere forpligtelser ved bail-in.

Hovedstolen af en forpligtelse er hele forpligtelsens beløb. Det er udtryk for det beløb, som modparten købte forpligtelsen for. Hovedstolen er således en betegnelse for gældsinstrumentets oprindelige størrelse.

Det udestående beløb er det beløb, virksomheden skylder modparten.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har udarbejdet reguleringsmæssige tekniske standarder, der fastlægger indholdet af kontraktbestemmelsen i det foreslåede stk. 1. Dette er Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1075 af 23. marts 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedureerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at indhente en juridisk udtalelse om, at kontraktbestemmelser efter stk. 1 er bindende for modparten og kan håndhæves i overensstemmelse med vilkårene.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 3, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan påbyde eksempelvis et fondsmægler-selskab at indhente en juridisk udtalelse, også kaldet en legal opinion, fra eksempelvis en advokat om, hvorvidt de relevante kontraktbestemmelser er bindende for modparten og kan håndteres i overensstemmelse med vilkårene. Det kan både være en legal opinion fra en intern eller ekstern jurist eller advokat. Finanstilsynet kan på den måde sikre, at kontraktbestemmelserne er juridisk bindende for modparten og kan håndhæves i overensstemmelse med vilkårene.

Vurderingen af, om Finanstilsynet skal udstede et påbud, sker efter høring af Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 3*, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis forpligtelsen er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller hvis forpligtelsen

er et berettiget indskud, jf. § 2, nr. 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 1, 1. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Forpligtelser, der er undtaget fra bail-in, kan ikke nedskrives eller konverteres. På den baggrund gælder kravet i stk. 1 ikke kontrakter vedrørende disse forpligtelser.

Det følger af § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, hvilke forpligtelser, der er undtaget fra bail-in.

Endvidere finder stk. 1 ikke anvendelse i relation til kontrakter vedrørende berettigede indskud. Der henvises til § 2, nr. 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. § 7, stk. 8, i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. Berettigede indskud er indestående beløb på en konto i et pengeinstitut m.v., som ikke er udelukket fra dækning efter § 13 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning. § 13 udelukker indskud tilhørende eksempelvis visse finansielle virksomheder, offentlige myndigheder m.v. fra Garantiformuens dækning.

Såkaldt dækkede indskud, jf. §§ 9 og 10 i lov om en indskyder- og investorgarantiordning, udgør den del af det berettigede indskud, som er dækket af Garantiformuen. Det dækkede indskud kan være mindre end det berettigede indskud som følge af de fastsatte maksimumsgrænser for dækning.

Dækkede indskud er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 4*, at stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at de omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering med hjemmel i lovgivningen i et tredjeland eller med hjemmel i en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 1, 3. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab kan anmode Finanstilsynet om at træffe en beslutning.

Det foreslåede stk. 1 skal sikre, at parter, der indgår kontrakter, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, er opmærksom på Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere relevante kapitalinstrumenter. Det er dog ikke nødvendigt, når lovgivningen i et tredjeland eller en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland, indebærer, at de omhandlede forpligtelser eller instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering. Disse forpligtelser vil dermed også indgå i fondsmæglerselskabets krav om nedskrivningsegne passiver. Vurderingen i henhold til stk. 4 sker efter høring af Finansiell Stabilitet.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan beslutte, at fondsmæglerselskaber, hvis krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, svarer til virksomhedens tabsabsorberingsløb, ikke skal opfylde kravet i stk. 1, forudsat at forpligtelserne ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 1, 2. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Finanstilsynet fastsætter et krav om nedskrivningsegne passiver efter lovforslagets § 194 på baggrund af en række forhold fastsat i lovforslagets § 195.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab kan anmode Finanstilsynet om at træffe en beslutning.

Er afviklingsstrategien for et fondsmæglerselskab, at den skal gå konkurs, vil udgangspunktet for Finanstilsynets krav om nedskrivningsegne passiver være, at kravet skal sikre tilstrækkelige midler til tabsabsorbering, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 195, stk. 1, nr. 1. Eftersom fondsmæglerselskabet ikke skal restruktureres eller afvikles, er der ikke behov for et rekapitaliseringsbeløb. Det

er på den baggrund som udgangspunkt ikke nødvendigt, at fondsmæglerselskabet skal indføre en kontraktbestemmelse i henhold til § 212, stk. 1, medmindre at de pågældende forpligtelser, som kontrakten vedrører, anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Det er på den baggrund hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet får beføjelse til at beslutte, at fondsmæglerselskabet ikke skal opfylde forpligtelsen idet foreslåede stk. 1. Finanstilsynet kan derfor, efter høring af Finansiell Stabilitet, beslutte, at fondsmæglerselskabet ikke er forpligtet til at indsætte den pågældende kontraktbestemmelse. Er der ikke indsat en kontraktbestemmelse, medregnes de pågældende forpligtelser ikke i fondsmæglerselskabets krav om nedskrivningsegne passiver. Der henvises til det foreslåede stk. 6 og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at undlader et fondsmæglerselskab at indføre en kontraktbestemmelse i henhold til stk. 1, kan forpligtelsen ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 2, 7. afsnit, i BRRD som nyaffattet ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Parter, der indgår kontrakter, der er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, vil ikke nødvendigvis være opmærksom på Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere relevante kapitalinstrumenter. Det er derfor hensigtsmæssigt, at når der i sådanne kontrakter ikke indgår en kontraktbestemmelse om, at forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets eller Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, at forpligtelsen heller ikke indgår i de midler, som fondsmæglerselskabet bruger til at opfylde sit krav om nedskrivningsegne passiver. Bestemmelsen indebærer således, at forpligtelser, der ikke opfylder kravet i stk. 1, ikke kan medregnes i de midler, som fondsmæglerselskabet anvender til at opfylde sit krav om nedskrivningsegne passiver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis der i en kontraktbestemmelse omfattet af stk. 1 ikke bliver indført en kontraktbestemmelse enten fordi fondsmæglerselskabet undlader eller ikke kan indføre kontraktbestemmelsen, kan forpligtelsen ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Kravet om nedskrivningsegnete passiver, jf. lovforslagets § 194, har bl.a. til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber omfattet af kravet ikke strukturerer sine forpligtelser på en måde, der gør afviklingsværktøjerne, herunder Finansiell Stabilitets nedskrivning og konverteringsbeføjelser, mindre effektive.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at det ikke forhindrer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i at udøve nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 210 eller 211 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Med den foreslåede bestemmelse understreges det, at Finanstilsynet eller Finansiell Stabilitet kan udøve sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på forpligtelser, uanset om forpligtelserne opfylder kravet i stk. 1.

Til § 213

Den gældende § 275 i lov om finansiell virksomhed fastlægger i stk. 1-7 finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskaber Is, pligt til at underrette Finanstilsynet, hvis særlige forhold gør sig gældende, herunder hvis det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse i medfør af § 274, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal underrette Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at opfylde § 212, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en forpligtelse omfattet af § 97 i konkursloven.

Det følger af lovforslagets § 212, stk. 1, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, skal sikre, at kontrakter, som fondsmæglerselskabet har indgået efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter modparten anerkender Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser.

Det kan eksempelvis rent juridisk eller på anden måde i praksis ikke være muligt for fondsmæglerselskabet at indføre en kontraktbestemmelse i medfør af lovforslagets § 212, stk. 1, på forpligtelser, der er omfattet af § 97 i konkursloven.

Når et fondsmæglerselskab konstaterer, at det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse som omhandlet i lovforslagets § 212, stk. 1, i forhold til en kontrakt vedrørende en forpligtelse omfattet af § 97 i konkursloven, skal selskabet således underrette Finanstilsynet herom.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse på forpligtelser, der er omfattet af § 97 i konkursloven. § 97 i konkursloven omhandler de simple krav. Simple krav kan eksempelvis være almindelige fakturakrav for indkøb af forskellige varer.

Finanstilsynet kan i forbindelse med indfasningen af kravet om nedskrivningsegne passiver tage højde for Storbritanniens kommende udtrædelse af Den Europæiske Union.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge de betingelser, under hvilke det juridisk eller på anden måde i praksis vil være umuligt for en virksomhed at indføre kontraktbestemmelsen i lovforslagets § 212, stk. 1, for visse kategorier af forpligtelser. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA-forordningen).

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udarbejder endvidere gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede formater og skemaer for meddelelsen til Finanstilsynet i medfør af det foreslåede stk. 1. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første

afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i EBA-forordningen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at underretningen skal angive kategorien af forpligtelsen og begrundelsen for, at det ikke er muligt at indføre kontraktbestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at underretningen skal angive kategorien af forpligtelsen og begrundelsen for, at det ikke er muligt at indføre kontraktbestemmelsen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 55, stk. 2, 1. afsnit, 1. pkt., og 4. afsnit, i BRRD, som henholdsvis ændret og indsat ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Det foreslås i *stk. 2*, at fondsmæglerselskabet skal indsende alle oplysninger til Finanstilsynet, som Finanstilsynet anmoder om inden for rimelig tid efter modtagelsen af underretningen efter stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan have brug for yderligere oplysninger i forbindelse med Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets vurdering af, hvilken indvirkning en meddelelse givet i henhold til det foreslåede stk. 1 har på mulighederne for at afvikle det pågældende fondsmæglerselskab. Henset hertil er det hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskabet forpligtes til efter anmodning fra Finanstilsynet at indsende alle oplysninger til Finanstilsynet, som Finanstilsynet har brug for til sin vurdering efter det foreslåede stk. 4-6.

Finanstilsynet skal inden for rimelig tid efter modtagelsen af meddelelse anmode om oplysningerne. Det er en konkret vurdering, hvornår der er tale om rimelig tid.

Bestemmelsen gennemfører artikel 55, stk. 2, 1. afsnit, 2. pkt., i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Det foreslås i *stk. 3*, at kravet om at indføre en kontraktbestemmelse, jf. § 212, stk. 1, bortfalder automatisk fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet modtager en underretning i henhold til stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 2, 2. afsnit, i BRRD som ændret ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Det kan juridisk eller på anden måde i praksis ikke være muligt for fondsmæglerselskabet at indføre en kontraktbestemmelse i medfør af lovforslagets § 212, stk. 1, på forpligtelser, der er omfattet af § 97 i konkursloven. Konstaterer et fondsmæglerselskab, at det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse som omhandlet i lovforslagets § 212, stk. 1, skal fondsmæglerselskabet orientere Finanstilsynet herom, ligesom fondsmæglerselskabet kan være forpligtet til at give Finanstilsynet yderligere oplysninger efter det foreslåede stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kravet om at indføre en kontraktbestemmelse i medfør af lovforslagets § 212, stk. 1, bortfalder automatisk fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet modtager en underretning i henhold til det foreslåede stk. 1. Fondsmæglerselskabet vil dermed ikke længere være forpligtet til at indføre en kontraktbestemmelse i medfør af lovforslagets § 212, stk. 1, når den har underrettet Finanstilsynet. Finanstilsynet kan dog i visse tilfælde påbyde fondsmæglerselskabet alligevel at indføre en kontraktbestemmelse, jf. det foreslåede stk. 4. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at vurderer Finanstilsynet, at det er muligt at opfylde § 212, stk. 1, i forhold til den pågældende kontrakt, kan Finanstilsynet uanset stk. 3 påbyde fondsmæglerselskabet at indføre en sådan kontraktbestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 2, 3. afsnit, 1. pkt., i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Vurderer fondsmæglerselskabet, at det ikke er muligt at opfylde lovforslagets § 212, stk. 1, skal fondsmæglerselskabet underrette Finanstilsynet herom, jf. det foreslåede stk. 1 og 2. Finanstilsynet foretager herefter en vurdering af, om det alligevel er muligt at indføre en kontraktbestemmelse. Vurderingen foretages efter høring af Finansiell Stabilitet. Pligten til at indføre en kontraktbestemmelse, bortfalder automatisk fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet modtager underretningen, og det er på den baggrund hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet har beføjelse til at påbyde fondsmæglerselskabet

alligevel at indføre kontraktbestemmelsen, hvis Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet vurderer, at det faktisk er muligt at indføre en sådan kontraktbestemmelse.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Finanstilsynet skal give påbuddet inden for rimelig tid efter, at Finanstilsynet har modtaget en meddelelse efter *stk. 1*.

Finanstilsynet skal efter den foreslåede bestemmelse påbyde fondsmæglerselskabet at indføre kontraktbestemmelsen inden for rimelig tid efter, at Finanstilsynet har modtaget en meddelelse efter *stk. 1*. Det betyder, at Finanstilsynet ikke må vente for længe med at meddele et påbud til fondsmæglerselskabet.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge betingelserne for, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at indføre en kontraktbestemmelsen i medfør af det foreslåede *stk. 4* og at fastlægge en rimelig frist for Finanstilsynet til at påbyde virksomheden at indføre en kontraktbestemmelsen i medfør af det foreslåede *stk. 4*. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet at ændre sin praksis vedrørende fondsmæglerselskabets vurdering af, om det er muligt at indføre en kontraktbestemmelse om anerkendelse af Finansiell Stabilitets beføjelser i § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder som omhandlet i § 212, *stk. 1*, jf. forslaget til *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, *stk. 2, 3. afsnit, 2. pkt.*, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Har et fondsmæglerselskab konstateret, at det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse som i lovforslagets § 212, *stk. 1* samt underrettet Finanstilsynet herom, skal Finanstilsynet på baggrund af underretningen og efter høring af Finansiell Stabilitet foretage en vurdering af, om det alligevel er muligt at indføre en sådan kontraktbestemmelse, jf. det foreslåede *stk. 4*.

Som følge heraf kan Finanstilsynet nå frem til, at det er muligt at indføre en sådan kontraktbestemmelse, og eventuelt, at fondsmæglerselskabets praksis i forbindelse med vurderingen af, om det er muligt at indføre en sådan kontraktbestemmelse, ikke er hensigtsmæssig, og at fondsmæglerselskabet eksempelvis bør lægge vægt på andre forhold i vurderingen. Det er på den baggrund hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet får beføjelse til at påbyde fondsmæglerselskabet at ændre sin praksis, når fondsmæglerselskabet skal vurdere, om det er muligt at indføre en kontraktbestemmelse. Finanstilsynet giver påbud efter det foreslåede stk. 5 efter høring af Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse er begrænset til kontraktbestemmelser om anerkendelse af bail-in i § 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Det foreslås i *stk. 6*, at vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at kontrakter, som ikke indeholder en bestemmelse i henhold til § 212, stk. 1, medfører en væsentlig hindring for afvikling, skal Finanstilsynet i nødvendigt omfang anvende beføjelserne i lovforslagets § 188 til at fjerne den pågældende hindring.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 2, 6. afsnit, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Med forslaget fastsættes, at Finanstilsynet skal anvende sine beføjelser efter lovforslagets § 188 til bl.a. at udstede påbud, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, at kontrakter, der ikke indeholder en bestemmelse, der anerkender Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. lovforslagets § 212, stk. 1, medfører en væsentlig afviklingshindring. Finanstilsynet skal anvende sine beføjelser efter lovforslagets § 188 til at fjerne afviklingshindringen.

Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal med forslaget vurdere et fondsmæglerselskabs afviklingsmuligheder, herunder hvilken indvirkning risikoen for at overtræde sikkerhedsforanstaltninger for kreditor i § 49 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder har på afviklingsmulighederne, når beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsegne passiver anvendes. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal straks foretage denne vurdering, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i forbindelse med vurderingen af afviklingsmulighederne for fondsmæglerselskabet i medfør af §§ 262 eller 263 i lov om finansiell virksomhed eller på ethvert andet tidspunkt

konstaterer, at der inden for en kategori af forpligtelser, som anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, er en mængde forpligtelser, der ikke opfylder kravet i medfør af lovforslagets § 212 stk. 1, og som sammen med de forpligtelser, der er udelukket fra anvendelsen af bail-in i henhold til § 25, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, eller som sandsynligvis vil blive udelukket i henhold til § 25, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, beløber sig til mere end 10 pct. af den pågældende kategori.

Finanstilsynet skal i nødvendigt omfang anvende sine beføjelser i medfør af lovforslagets § 188 til at afhjælpe eller fjerne den pågældende hindring, når Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, at kontrakter, som ikke indeholder en bestemmelse i henhold til lovforslagets § 212, stk. 1, medfører en væsentlig hindring for afvikling.

Det foreslås i *stk. 7*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kategorier af forpligtelser omfattet af § 97 i konkursloven, hvor det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse som omhandlet i § 212, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 55, stk. 7, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 21, i BRRD II.

Bestemmelsen indebærer, at erhvervsministeren får bemyndigelse til at angive de kategorier af forpligtelser omfattet af § 97 i konkursloven, hvor det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse for et fondsmæglerselskab i medfør af lovforslagets § 212, stk. 1. Erhvervsministeren får bemyndigelse til at angive kategoriene på baggrund af de betingelser, som bliver præciseret i Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at fastlægge de betingelser, under hvilke det juridisk eller på anden måde i praksis vil være umuligt for et fondsmæglerselskab at indføre kontraktbestemmelsen i det foreslåede § 274, stk. 1, for visse kategorier af forpligtelser. Kommissionen har beføjelse til at vedtage de nævnte reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Den gældende § 276 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 regler om, at finansielle virksomheder, herunder bl.a. fondsmæglerselskaber I, skal sikre, at deres kontrakter, som er underlagt tredjelandets lovgivning indeholder en bestemmelse om, at kontrakten kan gøre til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelser til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal sikre, at selskabets kontrakter, jf. stk. 2, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter parterne anerkender det i nr. 1-2 nævnte.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 71 a, stk. 1, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 33, i BRRD II.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at parterne i fondsmæglerselskabets kontrakter skal anerkende, at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser efter §§ 4 a, 32, 33 og 34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Finansiell Stabilitet kan i medfør af § 4 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder anvende suspensionsbeføjelserne nævnt i §§ 32, 33 og 34 på et tidligere tidspunkt, hvor det pågældende selskab endnu ikke er under afvikling.

Finansiell Stabilitet kan i medfør af § 32 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder suspendere forfaldne betalings- og leveringsforpligtelser i henhold til en kontrakt, som et fondsmæglerselskab under afvikling har indgået. Finansiell Stabilitet kan derudover suspendere en sikret kreditors ret til at søge sig fyldestgjort i sikkerheder stillet af et selskab under afvikling, jf. §

33 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og suspendere kontraktretlige ophørsrettigheder, jf. § 34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der ikke opstår tvivl om, hvorvidt de nævnte suspensionsbeføjelser kan finde anvendelse i relation til den pågældende kontrakt, som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at parterne i fondsmæglerselskabets kontrakter skal anerkende, at parterne i relation til kontrakten er bundet af § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

§ 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder fastslår, hvilken virkning det har i relation til et selskabs kontrakter, at Finansiell Stabilitet foretager afviklingsforanstaltninger i relation til det pågældende selskab. Det følger bl.a. af bestemmelsen, at afviklingsforanstaltninger ikke i sig selv berettiger selskabets kontraktpart til eksempelvis at ophæve kontrakten, hvis selskabet under afvikling i øvrigt opfylder kontraktens væsentlige forpligtelser.

Med indførelsen af en kontraktbestemmelse som foreslået sikres det, at der ikke opstår tvivl om, at § 31 også fastslår virkningen af afviklingsforanstaltninger i relation til kontrakter, som fondsmægler-selskabet under afvikling har indgået, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland.

Parter, der indgår kontrakter, der er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, vil ikke nødvendigvis være opmærksom på eksempelvis Finansiell Stabilitets beføjelser til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i relation til en kontrakt indgået af et selskab nævnt ovenfor. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der i sådanne kontrakter indgår en kontraktbestemmelse om, at forpligtelser og rettigheder, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelser m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på kontrakter, der opfylder det i nr. 1-2 oplistede.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på kontrakter, der skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter den 26. juni 2021.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 71 a, stk. 3, litra a og b, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 33, i BRRD II. Der er primært tale om en direktivnær implementering. Det skyldes, at stk. 2 gennemføres på en måde, så den finder anvendelse for alle kontrakter i modsætning til direktivet, der kun finder anvendelse for finansielle kontrakter.

Det følger heraf at bestemmelsen gælder i relation til de af selskabets kontrakter, der enten skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter den 26. juni 2021, når den pågældende kontrakt indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende.

Den foreslåede bestemmelse afgrænser, hvilke kontrakter der er omfattet af forpligtelsen i det foreslåede stk. 1. Betingelserne i nr. 1 og 2 er kumulative, og skal således begge være opfyldt, for at en kontrakt er omfattet af forpligtelsen i det foreslåede stk. 1.

At den foreslåede bestemmelse alene gælder i forhold til kontrakter, der enten skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse, indebærer, at selskabet skal sikre, at der indføres en bestemmelse som anført i stk. 1 både i nye kontrakter, der indgås, men også i allerede eksisterende kontrakter i forbindelse med, at der sker en væsentlig ændring heraf. Om en ændring af en kontrakt er væsentlig vil bero på en konkret vurdering, herunder af selve ændringen og kontrakten som helhed.

Forpligtelsen til at indføre en kontraktbestemmelse efter stk. 1 gælder kun i relation til kontrakter, der indgås eller ændres væsentligt efter lovforslagets ikrafttrædelse, dvs. den 26. juni 2021. Bestemmelsen er en videreførelse af den eksisterende § 276 i lov om finansiel virksomhed og kontrakter omfattet af den tidligere forpligtelse er tilsvarende omfattet af den foreslåede bestemmelse i denne lov.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på kontrakter, der indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende.

At den foreslåede bestemmelse alene gælder i forhold til kontrakter, som indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, er en afgrænsning, som sikrer, at der kun skal indføres en bestemmelse som anført i stk. 1 i de kontrakter, hvor det ville være relevant at suspendere eller begrænse rettigheder, hvilket også afgrænser de kontrakter, hvor det ville være relevant at påpege virkningen af eventuelle afviklingsforanstaltninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at undlader et fondsmæglerselskab at indføre en bestemmelse i henhold til stk. 1, forhindrer det ikke Finansiell Stabilitet i at anvende beføjelserne i §§ 4 a, 32, 33 og 34 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder vil fortsat finde anvendelse.

Finansiell Stabilitet skal kunne udøve sine beføjelser til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder også i relation til de forpligtelser, som er omfattet af en kontrakt reguleret af lovgivningen i et tredjeland. På samme måde skal afviklingsforanstaltninger have samme virkning i relation til kontrakter, uanset om kontrakten er reguleret af lovgivningen i et tredjeland.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der ikke er tvivl om, at §§ 4 a, og 31-34 finder anvendelse i relation til kontrakter reguleret af lovgivningen i et tredjeland, uanset om den pågældende kontrakt opfylder kravet i det foreslåede stk. 1.

Bestemmelsen gennemfører artikel 71 a, stk. 4, i BRRD som indsat ved artikel 1, nr. 33, i BRRD II.

Til § 215

Den gældende § 344, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed fastlægger Finanstilsynets tilsynsforpligtelse samt Erhvervsstyrelsens forpligtelse til at påse enkelte af lovens bestemmelser.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er

ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse ud over, hvad der følger af ikrafttrædelsen af IFD og IFR.

Den foreslåede § 215 fastsætter Finanstilsynets forpligtelse til at påse overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør af loven med undtagelse af enkelte af lovens bestemmelser, som Erhvervsstyrelsen er forpligtet til at påse overholdelsen af. Bestemmelsen fastlægger desuden de øvrige europæiske retsakter, Finanstilsynet er forpligtet til at påse overholdelsen af. Det indebærer, at Finanstilsynet kan give påtaler, påbud, m.v. for overtrædelse af de oplistede retsakter.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet påser overholdelse af denne lov og regler udstedt i medfør af loven, undtagen § 83, stk. 1 og 2, og § 102.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med navnlig fondsmæglerselskabers overholdelse af bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og regler udstedt i medfør af loven, påhviler Finanstilsynet.

Den i bestemmelsen nævnte § 83, stk. 1 og 2, er ligesom § 102 undtaget for tilsynsforpligtelsen. § 83, stk. 1 og 2, indeholder regler om spekulationsforbud, hvorefter ansatte i et fondsmæglerselskab ikke må foretage visse investeringer m.v., der kan karakteriseres som spekulation. Overholdelsen af § 83, stk. 1 og 2, skal påses af bestyrelsen i fondsmæglerselskabet samt den eksterne revisor.

Den i bestemmelsen nævnte § 102 er en ansættelsesretlig regel, som alene kan gøres gældende af en ansat over for en virksomhed.

Bestemmelserne i § 83, stk. 1 og 2, og § 102, er også efter § 344 i lov om finansiel virksomhed undtaget Finanstilsynets tilsyn.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet endvidere påser overholdelse af § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven samt af de i nr. 1-10 oplistede retsakter.

Af § 32, stk. 3, nr. 1, jf. § 32, stk. 6, i revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1287 af 20. november 2018, fremgår det, at Finanstilsynet for så vidt angår virksomheder af offentlig interesse, der er underlagt tilsyn af Finanstilsynet, træder i Erhvervsstyrelsens sted ved udførelsen af tilsynet med, at medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller revisionsudvalg i de nævnte virksomheder overholder de pligter, der følger af revisorloven, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU, .

Virksomheder af offentlig interesse er i revisorlovens § 1 a, stk. 3, fastsat til a) virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og b) finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, litra a, b og e, i lov om finansiell virksomhed. Alene børsnoterede fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder er herefter at betragte som virksomheder af offentlig interesse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer herefter, at forpligtelsen til at føre tilsyn med, at medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller revisionsudvalg i børsnoterede fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder overholder de pligter, der følger af revisorloven, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU, påhviler Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Finanstilsynet påser overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og forordninger udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR) og forordninger udstedt i medfør heraf påhviler Finanstilsynet.

IFR erstatter sammen med Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber de eksisterende tilsynsordninger for fondsmæglerselskaber (IFD). IFR og IFD supplerer de tilsynsmæssige krav og rammer for fondsmæglerselskaber i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

IFR fastsætter krav til kapital, likviditet og koncentrationsrisiko samt krav til rapportering til tilsynsmyndigheden og oplysningsforpligtelser og udgør sammen med IFD tilsynsmæssige krav og ramme for fondsmæglerselskaber, der er søgt målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det enkelte fondsmægler-selskab uforholdsmæssige administrative byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv. Sigtet med IFD og IFR er desuden at sikre et harmoniseret tilsyn med fondsmæglerselskaber i hele Unionen og dermed give lige vilkår for fondsmæglerselskaber i Unionen.

Kommissionen er i medfør af IFR bemyndiget til at udstede reguleringsmæssige tekniske standarder, som Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse skal føre tilsyn med.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 2, i IFD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at Finanstilsynet påser overholdelse af forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) påhviler Finanstilsynet.

IFD omfatter krav til tilsynet med fondsmæglerselskaber samt krav til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag og krav til fondsmæglerselskabernes ledelse og styring (governance) samt aflønning m.m., jf. lovforslagets kapitel 9-12 samt kapitel 21.

IFD udgør sammen med IFR de tilsynsmæssige krav og ramme for fondsmæglerselskaber, der er søgt målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse, og som ikke pålægger det enkelte fondsmæglerselskab uforholdsmæssige administrative byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv. Sigtet med IFD og IFR er desuden at sikre et harmoniseret tilsyn med fondsmæglerselskaber i hele Unionen og dermed give lige vilkår for fondsmæglerselskaber i Unionen.

Kommissionen er i medfør af IFD bemyndiget til at udstede reguleringsmæssige tekniske standarder, som Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse skal føre tilsyn med.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 1 og 2, i IFD.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at Finanstilsynet påser overholdelse af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD) påhviler Finanstilsynet. BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Formålet med BRRD er, at nødlidende pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber, der påtager sig og udgør tilsvarende risici som pengeinstitutter, kan blive afviklet ordentligt uden at forstyrre det finansielle system eller realøkonomien samtidig med, at omkostningerne minimeres for skatteyderne.

Kommissionen er i medfør af BRRD bemyndiget til at udstede reguleringsmæssige tekniske standarder, som Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse skal føre tilsyn med.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at Finanstilsynet påser overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR) påhviler Finanstilsynet.

MiFIR har sammen med MiFID II til formål at sikre, at markederne for finansielle instrumenter er gennemsigtige, fungerer effektivt og er med til at sikre øget beskyttelse af investorer. Forordningen omfatter bl.a. krav til offentliggørelse af handelsdata, indberetning af transaktioner til de relevante myndigheder, handel med derivater på organiserede markedspladser, ikkediskriminerende adgang til clearing og til handel med benchmarks, de kompetente myndigheders, ESMA's og EBA's beføjelser vedrørende produktintervention, ESMA's beføjelser vedrørende positionsforvaltningskontrol og positionslofter og tredjelandsselskabers ydelse af investeringservice eller udøvelse af investeringsaktiviteter efter en gældende ækvivalensafgørelse fra Kommissionen, med eller uden filial.

MiFIR fastsætter nye krav til indberetning af en lang række nye og udvidede data om eksempelvis transaktioner, priser og ordrer. MiFIR indfører endvidere skærpede krav til handelsgennemsigtighed for markedspladser og fondsmæglerselskaber samt krav til handelsformer og clearing.

Bestemmelsen gennemfører artikel 22 og 67 i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at Finanstilsynet påser overholdelse af Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (den delegerede forordning) påhviler Finanstilsynet.

MiFID II har sammen med MiFIR til formål at sikre, at markederne for finansielle instrumenter er gennemsigtige, fungerer effektivt og er med til at sikre øget beskyttelse af investorer. MiFID II bemyndiger Kommissionen til at vedtage en række delegerede retsakter, herunder angående de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på direktivet, som Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse er forpligtet til at føre tilsyn med. Denne delegerede MiFID II-forordning fastsætter blandt andet de nærmere krav til fondsmæglerselskabers risikostyring og compliance samt krav til håndtering af interessekonflikter.

Bestemmelsen gennemfører artikel 22 og 67 i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at Finanstilsynet påser overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med bl.a. fondsmæglerselskabers overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (PRIIP-forordningen) påhviler Finanstilsynet.

PRIIP-forordningen indeholder krav om, at producenter af sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) udarbejder en central investorinformation (en KID) for disse produkter, inden de stilles til rådighed for detailinvestorer, og at dem, der rådgiver om eller sælger produkterne, stiller en KID til rådighed for detailinvestorer i god tid, inden de køber disse produkter.

PRIIP'er er en fællesbetegnelse for sammensatte investeringsprodukter og forsikringsbaserede investeringsprodukter, hvis afkast er baseret på et eller flere underliggende aktiver, eksempelvis aktier, obligationer eller udviklingen i et indeks for råvarer, valutakurser m.v., og som er udformet med henblik på at levere et afkast over en mellemlang eller lang investeringsperiode, dvs. typisk fem år eller derover.

Ved sammensatte investeringsprodukter forstås en investering, hvor det beløb, der skal tilbagebetales til detailinvestor (afkastet), afhænger af eksponering mod referenceværdier eller mod udviklingen af et eller flere aktiver, som detailinvestorer ikke direkte har købt. Et eksempel på et sådan produkt er en struktureret obligation, der som gældsinstrument adskiller sig fra andre obligationer ved, at afkastet afhænger af udviklingen i et eller flere underliggende aktiver (optionselementet).

En KID skal være skrevet tydeligt og i et klart sprog. Dokumentet skal indeholde oplysninger om bl.a. produktets karakteristika, risici og omkostninger.

PRIIP-forordningen indeholder krav om, at producenter af sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) udarbejder en central investorinformation (en KID) for disse produkter, inden de stilles til rådighed for detailinvestorer, og at dem, der rådgiver om eller sælger produkterne, stiller en KID til rådighed for detailinvestorer i god tid, inden de køber disse produkter.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, at Finanstilsynet påser overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler udstedt i medfør heraf (STS-forordningen) påhviler Finanstilsynet. STS-forordningen har til formål at genopbygge securitiseringsmarkeder af høj kvalitet. STS opretter et generelt system med henblik på at forenkle reglerne for alle securitiseringer og identificere simple, transparente og standardiserede securitiseringer. Forordningen omfatter bl.a. fælles definitioner af alle de centrale begreber inden for securitisering, krav vedrørende rettidig omhu, risikotilbageholdelsesamt kriterier for transparens og långivning. Hertil stilles der tillige krav vedrørende salg af securitiseringer til detailkunder, et forbud mod resecuritisering, regler for securitiseringenheder med særligt formål (SSPE'er) og securitiseringsregistre, samt en ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering.

Bestemmelsen gennemfører artikel 29 og til dels artikel 30 i STS-forordningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 8*, at Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) (PEPP-forordningen) påhviler Finanstilsynet.

Finanstilsynet er allerede i dag tilsynsmyndighed for de finansielle virksomheder, der er omfattet af forordningen, og som kan udbyde eller distribuere PEPP-produkter i medfør af forordningen.

Bestemmelsen gennemfører artikel 61 og 62 i PEPP-forordningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 9*, at Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelse (disclosureforordningen).

Disclosureforordningen har været direkte gældende siden 10. marts 2021 bortset fra reglerne i forordningens artikel 11, stk. 1–3, som vedrører oplysninger i periodiske rapporter om et produkts opfyldelse af miljømæssige eller sociale karakteristika eller samlede bæredygtighedsrelaterede indvirkning. Reglerne herom skal finde anvendelse fra den 1. januar 2022.

Bestemmelsen gennemfører artikel 14 i disclosureforordningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 10*, at Finanstilsynet påser overholdelse af Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at føre tilsyn med overholdelse af Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK-forordningen) påhviler Finanstilsynet.

Med bestemmelsen vil Finanstilsynet bl.a. kunne påse overholdelsen af forordningens artikel 21, sk. 2, litra a), hvorefter det er forbudt for fondsmæglerselskaber at indgå eller fortsætte med at deltage i transaktioner med bl.a. investeringsselskaber og kreditinstitutter hjemmehørende i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK), ligesom Finanstilsynet bl.a. vil kunne påse overholdelsen af forordningens artikel 43, litra e), hvorefter det er forbudt at yde forsikrings- eller genforsikringstjenester til fartøjer, der ejes, kontrolleres eller drives af DPRK

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af § 15, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at forpligtelsen til at påse, at fondsmæglerselskabers vedtægter overholder kravene hertil, påhviler Erhvervsstyrelsen, og at Erhvervsstyrelsen påser dette i forbindelse med fondsmæglerselskabers anmeldelse af registreringer til Erhvervsstyrelsen.

Af § 15, stk. 1, fremgår det, at Erhvervsstyrelsen skal registrere et selskab som fondsmæglerselskab, når Finanstilsynet har meddelt fondsmæglerselskabstilladelse, og af bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at fondsmæglerselskaber ved anmeldelse til registrering som fondsmæglerselskab og ved anmeldelse af vedtægtsændringer skal indsende et dateret eksemplar af de fuldstændige vedtægter, som Erhvervsstyrelsen skal videresende til Finanstilsynet.

Til § 215 a

Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler om ydelsen og udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter og Finanstilsynets tilsyn hermed. Endvidere indeholder lov om finansiel virksomhed regler om pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter m.v.

Med lovforslaget foreslås det at udskille bestemmelser om ydelsen og udførelsen af investeringsservice og -aktiviteter fra lov om finansiel virksomhed og videreføre bestemmelserne i den foreslåede lov om fondsmæglerselskaber om investeringsservice og -aktiviteter. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der yder investeringsservice og –aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af lovforslagets bilag 1, indebærer lovforslaget, at pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af lovforslagets bilag 1 samt deres grænseoverskridende virksomhed med investeringsservice og –aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af lovforslagets bilag 1 fortsat vil være reguleret af lov om finansiel virksomhed, mens de fsva. den ydede og udførte investeringsservice og -aktiviteter vil være underlagt den foreslåede lov.

Den foreslåede § 215 a fastsætter regler om Finanstilsynets tilsynsbeføjelse med pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers ydelse eller udførelse af investeringsservice og –aktiviteter.

Lovforslagets § 2 fastsætter, at de investorbeskyttende regler fastsat i loven og i regler udstedt i medfør af loven, der gennemfører MiFID II, finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af lovens bilag 1.

Endvidere foreslås det i lovforslagets § 2, at Finanstilsynet fører tilsyn med pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1 i henhold til relevante bestemmelser i lovens kapitel 22-27.

Lovforslagets § 2 indebærer, at Finanstilsynet i henhold til relevante bestemmelser i lovens kapitel 22-27 påser pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers overholdelse af dels investorbeskyttende regler fastsat i loven og i regler udstedt i medfør af loven, der gennemfører MiFID II, dels de europæiske retsakter og regler udstedt i medfør heraf, der er angivet i

lovforslagets § 215, stk. 2, nr. 4-6, og 8-9, og som har relation til ydelsen og udførelsen af investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af lovens bilag 1.

De angivne retsakter i lovforslagets § 215, stk. 2, nr. 4-6, og 8-9 er: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelse.

Bestemmelsen indebærer eksempelvis, at Finanstilsynet påser pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers opfyldelse af kravene til eksempelvis produktgodkendelsesprocedurer som fastsat i lovforslagets § 96 og bekendtgørelse udstedt i medfør heraf, herunder eksempelvis ved inspektioner, jf. lovforslagets § 220. En sådan inspektion vil blive planlagt, gennemført og afviklet i overensstemmelse med de relevante tilsynsbestemmelser i lovforslagets kapitel 22, ligesom relevante bestemmelser i lovforslagets kapitel 23 om Finanstilsynets tavshedspligt, lovforslagets kapitel 24 om parter, frister og kommunikation, lovforslagets kapitel 25 om strafbestemmelser, lovforslagets kapitel 26 om delegations- og klagebestemmelser og lovforslagets kapitel 27 om offentliggørelse vil finde anvendelse.

Det foreslås i § 215 a, at Finanstilsynet kan bestemme, at Finanstilsynets tilsyn med pengeinstitutters, realkreditinstitutters og investeringsforvaltningsselskabers ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1 sker i henhold til reglerne herfor i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan bestemme, at tilsynet med et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et investeringsforvaltningsselskabs ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1 kan ske i henhold til reglerne herfor i lov om finansiel virksomhed på samme vis som Finanstilsynets øvrige tilsyn med pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller investeringsforvaltningsselskabet.

Beføjelsen påtænkes udnyttet, hvis det efter Finanstilsynets vurdering er nødvendigt at bringe bestemmelser i lov om finansiel virksomhed i anvendelse for at kunne gennemføre et forsvarligt tilsyn med det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller investeringsforvaltningsselskabs ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser omfattet af bilag 1 på grund af de særlige forhold, som gør sig gældende for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber i forhold til fondsmæglerselskaber, herunder at pengeinstitutter og realkreditinstitutter kan være udpeget som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI).

Til § 216

Den gældende § 344, stk. 2-3 og 5, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, hvordan Finanstilsynet skal og kan udøve sin tilsynsmyndighed.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 216 fastsætter betingelser for Finanstilsynets udøvelse af tilsynsvirksomheden med fondsmæglerselskaber og regulerer Finanstilsynets samarbejder med andre medlemsstaters kompetente myndigheder ved delte tilsynsforpligtelser, herunder Finanstilsynets forpligtelse til at underrette tilsynsmyndighederne i udenlandske investeringsselskabers hjemland.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til fondsmæglerselskaber og de finansielle markeder.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet skal tilrettelægge den sædvanlige tilsynsvirksomhed med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til fondsmæglerselskaber og de finansielle markeder. Den finansielle stabilitet afhænger af mange forhold, og der vil være forskel fra tid til anden på, hvilke forhold der påvirker den finansielle stabilitet. Beskyttelsen er både rettet mod de økonomiske interesser for fondsmæglerselskabernes kunder, herunder investorer, men også mere overordnet den finansielle stabilitet samt tilliden til fondsmæglerselskaber og de finansielle markeder samt øvrige samfundsmæssige forhold.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet i sin tilsynsvirksomhed skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet i sin tilsynsvirksomhed skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel. At en forretningsmodel er holdbar betyder, at forretningsmodellen medvirker til fondsmæglerselskabets levedygtighed, og at gældende lovgivning overholdes. I vurderingen indgår fondsmæglerselskabets aktuelle overholdelse af lovgivningen, herunder overholdelsen af fondsmæglerselskabers tilladte aktivitetsområde, jf. bl.a. lovforslagets § 13, men også fremtidige overtrædelser, som Finanstilsynet vurderer, at der er risiko for givet fondsmæglerselskabets forretningsplan og -strategier eller andre forhold af betydning for fondsmæglerselskabets overholdelse af lovgivningen. Den foreslåede bestemmelse skal også ses i lyset af lovforslagets §§ 67 og 94, der fastsætter de overordnede rammer for ledelse samt styring og indretning, og som skal skærpe ledelsens og fondsmæglerselskabernes fokus herpå.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet skal prioritere sin tilsynsindsats, så der på et tidligere tidspunkt vurderes og gøres opmærksom på risikable eller uholdbare elementer i den valgte forretningsmodel.

Finanstilsynet kan vurdere en forretningsmodel uholdbar – eller kan vurdere, at der er elementer af forretningsmodellen, der er uholdbar – af mange årsager, som kan vedrøre det enkelte fondsmæglerselskab eller markedsforholdene for det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel.

Hvis Finanstilsynet konstaterer, at et fondsmæglerselskabs forretningsmodel er uholdbar eller indeholder elementer, der er uholdbare, vil Finanstilsynets tilsynsreaktion afhænger af de konkrete forhold. Er der på tidspunktet for Finanstilsynets konstatering ikke taler om en overtrædelse af den finansielle lovgivning, kan Finanstilsynet give en risikooplysning. Er der derimod samtidig konstateret lovovertrædelser, giver Finanstilsynet påbud, ligesom Finanstilsynet afhængig af omstændighederne vil kunne foretage politianmeldelse.

Finanstilsynets vurdering af holdbarheden af et fondsmæglerselskabs forretningsmodel kan også have betydning for den kapital, fondsmæglerselskabet skal have til rådighed til dækning af de risici, fondsmæglerselskabet udgør for kunder, markeder og sig selv, jf. lovforslagets § 119. Finanstilsynet vil også kunne påbyde fondsmæglerselskabets ledelse at lade udarbejde en redegørelse for fondsmæglerselskabets økonomiske stilling og fremtidsudsigter, jf. lovforslagets § 231, eller påbyde fondsmæglerselskabet at træffe de nødvendige foranstaltninger, jf. lovforslagets § 232. Opfylder fondsmæglerselskabet ikke dette, kan Finanstilsynet inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, jf. lovforslagets § 231.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadesvirkninger.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at tilsynsvirksomheden skal tilrettelægges ud fra et væsentlighedshensyn. Dette indebærer, at der er områder af lovgivningen for bl.a. fondsmæglerselskaber, som Finanstilsynet kan undlade at påse overholdelsen af. På de områder, hvor de potentielle risici eller skadesvirkninger vurderes at være relativt lave, kan Finanstilsynet i stedet anvende mindre effektive, men også mindre ressourcekrævende tilsynsinstrumenter, så som stikprøvevise kontroller eller kontroller, som gennemføres, når Finanstilsynet alligevel er på inspektion af for forholdet relevante områder i fondsmæglerselskaberne.

Hvor risikoen for skadesvirkning vurderes at være meget lav, kan Finanstilsynet vælge, at området ikke løbende påses, men forlade sig på anmeldelser og andre oplysninger, der fremsendes til Finanstilsynet. I væsentlighedshensynet kan bl.a. indgå risikoen for lovovertrædelser. En forhøjet risiko kan eksempelvis skyldes en teknisk kompliceret regulering, en generel erfaring hos Finanstilsynet for, at

der sker overtrædelser af de pågældende regler, eller en konkret erfaring med overtrædelser. Som eksempler kan nævnes nye regelsæt, hvor der ofte er en vis gennemførelsestid.

Finanstilsynet behandler ikke sager om enkelte kunders forhold til et fondsmæglerselskab. Selv om skadevirkningen af en lovovertrædelse i relation til en enkelt kunde kan være forholdsvis stor, skal det være den generelle skadegørende effekt, som skal være rettesnor ved prioritering af tilsynsindsatsen.

Det foreslås i *stk. 1, 5. pkt.*, at Finanstilsynets direktion har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at det er Finanstilsynets direktion, der har ansvaret for tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse. Ved tilrettelæggelsen og udførelsen af tilsynsvirksomheden refererer Finanstilsynets direktion til Finanstilsynets bestyrelse. Erhvervsministeren har således ikke instruktionsbeføjelser over for Finanstilsynet for så vidt angår tilsynsvirksomheden, uanset at såvel Finanstilsynets bestyrelse som direktion er udpeget af erhvervsministeren. Dette i modsætning til øvrige sager, herunder forberedelse af lovgivning, EU-forhandlinger, forbrugertilsyn og almindelig ministerbetjening samt Finanstilsynets informationsvirksomhed, hvor Finanstilsynet er underlagt instruks fra erhvervsministeren.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden skal overveje de potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden også skal lægge vægt på tilsynet med de fondsmæglerselskaber, hvis aktiviteter kan have betydning for den finansielle stabilitet i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Det indebærer blandt andet, at Finanstilsynet i så vidt omfang, det er muligt, efter Finanstilsynets kompetence, skal bidrage til samarbejde om tilsyn med filialer i Danmark og, hvor dette måtte være relevant, deltage i tilsynskollegier. Finanstilsynet skal desuden, hvor dette måtte være relevant, oprette tilsynskollegier, hvor tilsynsmyndigheder fra

værtslande for filialer og datterselskaber af de danske fondsmæglerselskaber kan deltage i koordineringen af tilsynsindsatsen, jf. artikel 47-49 i IFD.

Med tilsynskollegier forstås et samarbejdsforum mellem tilsyn, der skal lette forsigtighedstilsynet med en modervirksomhed og tilsynsarbejde i øvrige dele af koncernen, jf. også artikel 49 i IFD. Kollegierne er forum for informationsudveksling, samarbejde og koordination af tilsynsaktiviteter. Oprettelsen af kollegier vil ikke berøre tilsynsmyndigheders rettigheder og ansvar.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det navnlig gælder i forbindelse med krisesituationer.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet i tilrettelæggelsen af tilsynsvirksomheden navnlig skal lægge vægt på potentielle konsekvenser for den finansielle stabilitet i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisesituationer.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at for filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1 i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal Finanstilsynet overvåge filialerne og bistå i tilsynet med filialerne.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke en ændring på ansvars- og kompetencefordelingen mellem landenes tilsynsmyndigheder med værts- og hjemlandstilsyn, jf. artikel 35 i MiFID II og artikel 12-14 i IFD, men udgør alene en forpligtigelse til Finanstilsynet til at overvåge filialerne. Overvågning består for filialer, hvor der er oprettet et tilsynskollegium, hovedsageligt i deltagelse heri. For filialer uden tilsynskollegium består det i at følge med i virksomhedens og filialens udvikling og regnskaber samt koordinere indsatsen med den kompetente tilsynsmyndighed, jf. også lovforslagets §§ 243-246 om tilsyn med filialer, herunder udførelse af inspektioner.

Som udgangspunkt gælder der hjemlandstilsyn for grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og -aktiviteter udøvet her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde investeringsservice eller udføre investeringsaktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan anvende fremmed bistand i forbindelse med Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet har et presserende behov, eller hvor Finanstilsynet har brug for en særlig ekspertviden, kan gøre brug af fremmed bistand. Finanstilsynets brug af eksperter skal ske inden for de almindelige økonomiske rammer, der er fastlagt i finansloven.

Til § 217

Den gældende § 344 d i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet udfører de i kapitel 17 og 17 a anførte opgaver, herunder om afviklingsplanlægning, med en passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse ud over, at den videreføres for en anden gruppe af fondsmæglerselskaber som følge af, at der med vedtagelsen af IFD er vedtaget en ændring af BRRDs anvendelsesområde for så vidt angår fondsmæglerselskaber. Ændringen indebærer, at BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Den foreslåede § 216 fastsætter krav til Finanstilsynets varetagelse af de opgaver, Finanstilsynet er pålagt i henhold til kapitel 20 og 21, herunder om afviklingsplanlægning.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet udfører de i kapitel 20 og 21 anførte opgaver, herunder om afviklingsplanlægning, med en passende operationel uafhængighed af Finanstilsynets tilsyn med fondsmægleselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A,

nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt af-sætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 3, i BRRD der giver mulighed for at opdele de kompetencer og beføjelser, som kan udøves i forbindelse med krishåndtering og afviklingsplanlægning, således at Finanstilsynet er ansvarlig for at træffe de væsentlige (og indgribende) forvaltningsretlige afgørelser over for virksomhederne, der skal tages, så længe de omfattede fondsmæglerselskaber er i going concern. Det vil sige, at Finanstilsynet er kompetent myndighed, indtil en virksomhed er nødlidende og skal afvikles, og har ansvaret for at oversende fondsmæglerselskabet til Finansiell Stabilitet. Herfra overtager Finansiell Stabilitet sagsgangen i medfør af lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og er derfra kompetent myndighed og dermed ansvarlig for at træffe de operationelle beslutninger. Opgaverne hos Finanstilsynet er placeret i en selvstændig afviklingsenhed i Finanstilsynet. Afviklingsenheden er adskilt fra de kontorer og medarbejdere i Finanstilsynet, som fører tilsyn med de omhandlede fondsmæglerselskaber og øvrige finansielle virksomheder, der er omfattede af BRRD, og er underlagt særlige kommandoveje. Selvom afviklingsenheden driftsmæssigt er placeret i Finanstilsynet, opkræves midler til brug for driften særskilt.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynets direktør tilrettelægger opgaverne omfattet af stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Finanstilsynets bestyrelse godkender opgavernes tilrettelæggelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansvarsfordelingen mellem Finanstilsynets bestyrelse og direktion for så vidt angår Finanstilsynets tilsynsvirksomhed på området afviklingsplanlægning svarer til ansvarsfordelingen mellem Finanstilsynets bestyrelse og direktion på andre områder af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, hvor Finanstilsynets direktør refererer til Finanstilsynets bestyrelse.

Såvel Finanstilsynets bestyrelse som direktion er udpeget af erhvervsministeren, men dette indebærer ikke, at erhvervsministeren har instruktionsbeføjelser over for Finanstilsynet vedrørende tilsynsvirksomheden. Dette i modsætning til øvrige sager, herunder forberedelse af lovgivning, EU-forhandlinger, forbrugertilsyn og almindelig ministerbetjening samt tilsynets informationsvirksomhed, hvor Fi-

nanstilsynet er underlagt instruks fra erhvervsministeren. Finanstilsynet – ved direktionen – skal desuden fortsat indhente mandat hos erhvervsministeren til at indlede drøftelser med relevante institutter om overtagelse af en kriseramt virksomhed.

Til § 218

Den gældende § 345 i lov om finansiel virksomhed regulerer erhvervsministerens udpegning af Finanstilsynets bestyrelse og direktion samt fastsætter kravene til Finanstilsynets bestyrelse, hvilke opgaver bestyrelsen varetager, hvorledes bestyrelsen træffer afgørelse m.v.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 218 fastsætter, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingselskaber med den kompetence som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse i forhold til § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingselskaber efter §§ 215 og 225 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de rammer og beføjelser, Finanstilsynets bestyrelses er tillagt i § 345 i lov om finansiel virksomhed, også gælder i forhold til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed m.v. med fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede finansielle holdingselskaber.

Finanstilsynets bestyrelse skal, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, herunder påtaler og påbud, men reaktioner

dækker også over risikooplysninger m.v. Finanstilsynets bestyrelse vil eksempelvis have kompetence til at træffe beslutning om en reaktion, som retter sig mod en konkret virksomhed, men bestyrelsen vil også have kompetence til at træffe beslutning om reaktioner i principielle sager vedrørende lovforklaring og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis, hvor der ikke nødvendigvis er en konkret virksomhed, som reaktionen retter sig mod.

En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan eksempelvis være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Derudover skal bestyrelsen, jf. § 345, stk. 12, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, træffe beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning og, jf. § 345, stk. 12, nr. 7, godkende regler og vejledninger, som Finanstilsynet får bemyndigelse til at udstede i medfør af dette lovforslag.

Forslaget om bestyrelsens kompetence til at godkende vejledninger, der udstedes af Finanstilsynet, skal ses som en naturlig konsekvens af bestyrelsens øvrige beføjelser, idet vejledninger dels er en kodificering af praksis i henhold til loven, som bestyrelsen med tiden vil fastlægge, og dels angiver fortolkningsbidrag m.v. vedrørende lovens bestemmelser. En vejledning retter sig mod de virksomheder, der skal administrere de regler, som vejledningen udmønter, og forklarer, hvad virksomhederne i praksis skal gøre for at efterleve lovgivningens regler. En vejledning indeholder ikke egentlige lovkrav eller regler, men derimod snarere anvisninger knyttet hertil.

En part har ret til foretræde for bestyrelsen i de i § 345, stk. 12, nr. 4-6, nævnte sager i medfør af § 345, stk. 15, i lov om finansiel virksomhed. Der er dog ikke mulighed for foretræde, i det omfang kompetencen til at behandle sager omfattet af § 345, stk. 12, nr. 4 og 6, er delegeret til Finanstilsynets direktion i medfør af § 345, stk. 19, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2*, at kapitel 23 gælder for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, og medlemmer af ekspertpanelet.

Det fremgår af § 345 i lov om finansiel virksomhed, at erhvervsministeren udpeger op til ni bestyrelsesmedlemmer, jf. bestemmelsens stk. 2, og 1 observatør, jf. bestemmelsens stk. 9, mens det af bestemmelsens stk. 13 fremgår, at bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at medlemmerne af Finanstilsynets bestyrelse, bestyrelsens observatør og medlemmerne af det af bestyrelsen nedsatte ekspertpanel fortsat er omfattet af samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte, jf. lovforslagets § 247-247 d, med hensyn til oplysninger, de får kendskab til gennem deres hverv som henholdsvis bestyrelsesmedlem, observatør eller medlem af ekspertpanelet.

Det bemærkes, at tavshedspligten for Forbrugerombudsmanden for så vidt angår sager om fondsmæglerselskaber og om investeringsservice og -aktiviteter foreslås videreført i lovforslagets § 247, stk. 4.

Til § 219

Den gældende § 344, stk. 11, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er en finansiel holdingvirksomhed, en forsikringsholdingvirksomhed eller en finansiel virksomhed, kan fravige bestemmelser for koncerner fastsat i lov om finansiel virksomhed eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteter i koncernen.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 219 fastsætter, at Finanstilsynets under visse betingelser har beføjelse til at fravige bestemmelser for koncerner fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i § 219, at Finanstilsynet i visse tilfælde, hvor en modervirksomhed i en koncern er et fondsmæglerselskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed eller en blandet finansiel holdingvirksomhed, kan fravige bestemmelser for koncerner fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven under hensyntagen til formålet med de pågældende bestemmelser og aktiviteterne i koncernen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har hjemmel til at fravige bestemmelser for koncerner og har til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder eller blandede holdingvirksomheder ikke underlægges et ”dobbeltkrav”, hvor det samme forhold i koncernen er reguleret efter flere forskellige regelsæt.

Til § 220

Den gældende § 346, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, hvordan Finanstilsynet skal undersøge de finansielle virksomheders og **finansielle holdingvirksomheders forhold, herunder fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.**

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 220 fastsætter Finanstilsynets undersøgelsesbeføjelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 69, stk. 1 og stk. 2, litra c, i MiFID II samt artikel 19, herunder litra c, i IFD.

Det foreslås i § 220, at Finanstilsynet skal undersøge fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i det enkelte selskab.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har pligt til at undersøge fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheders forhold, herunder ved gennemgang af løbende indberetninger og ved inspektioner i den enkelte virksomhed.

Finanstilsynet modtager løbende indberetninger fra fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, jf. bl.a. lovforslagets § 155, hvorefter fondsmæglerselskaber skal foretage regnskabsindberetninger til Finanstilsynet, samt artikel 54, stk. 1, i IFR, hvorefter fondsmæglerselskaber skal indberette oplysninger om a) størrelsen og sammensætningen af kapitalgrundlaget, b) kapitalgrundlagskravene, c) kapitalgrundlagsberegninger, d) aktivitetsniveauet for så vidt angår betingelserne i artikel 12, stk. 1, for klassificering af små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, herunder balance og indtægter opdelt efter udført investeringservice og relevant K-faktor, e) koncentrationsrisiko og f) likviditetskrav.

Indberetningsfrekvensen efter artikel 54, stk. 1, i IFR afhænger af, om fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR, og er årligt for de fondsmæglerselskaber, der opfylder betingelserne, mens den er kvartalsvis for de fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne.

Fondsmæglerselskaber anses som små og indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, der indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

De løbende indberetninger indgår i Finanstilsynets løbende tilsynsvirksomhed og til brug for tilrettelæggelsen heraf, herunder i forbindelse med Finanstilsynets inspektionsplanlægning.

Inspektioner skal indkaldes i medfør af den foreslåede bestemmelse og omfatter undersøgelse af et eller flere af fondsmæglerselskabets forhold under iagttagelse af Finanstilsynets forpligtelser efter lovforslagets § 221. Inspektioner kan gennemføres på fondsmæglerselskabets forretningssted, såkaldte on-site inspektioner, men kan også blive gennemført uden, at Finanstilsynet møder op på fondsmæglerselskabets forretningssted, såkaldte off-site inspektioner, eller som en kombination af on-site og off-site aktivitet.

Til § 221

Den gældende § 346, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed fastlægger Finanstilsynets forpligtelser i forbindelse med afviklingen af en inspektion, herunder krav om afholdelse af afsluttende møde og skriftlig afrapportering.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Bestemmelsen gennemfører artikel 69, stk. 1 og stk. 2, litra c, samt artikel 19, herunder litra c, i IFD.

Den foreslåede § 221 fastsætter Finanstilsynets forpligtelser i forbindelse med afviklingen af en inspektion.

Det foreslås i *stk. 1, 1, pkt.*, at Finanstilsynet efter en inspektion i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed skal afholde et møde med deltagelse af virksomhedens bestyrelse, direktion, eksterne revisor og eventuelle interne revisionschef, medmindre inspektionen alene vedrører afgrænsede aktivitetsområder i virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet efter en inspektions gennemførelse skal afholde et afsluttende møde med virksomhedens ledelse og revision. Mødet vil efter omstændighederne kunne udgøre partshøringen i henhold til reglerne herom i forvaltningsloven og vil i praksis ofte gøre dette i forbindelse med Finanstilsynets inspektioner hos fondsmæglerselskaber.

Efter bestemmelsen kan Finanstilsynet undlade at afholde afsluttende møde, såfremt inspektionen alene har vedrørt et afgrænset aktivitetsområde. Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde indkalde til afsluttende møde med virksomhedens ledelse og revision, såfremt Finanstilsynet vurderer det nødvendigt. Dette vil bl.a. omfatte tilfælde, hvor Finanstilsynet har konstateret grove eller gentagne overtrædelser af lovgivningen eller har konstateret, at virksomheden har en meget høj risikoprofil. I modsat fald kan inspektionen afsluttes ved høring af relevante ansvarlige for det undersøgte aktivitetsområde.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at Finanstilsynet på mødet skal meddele sine konklusioner vedrørende inspektionen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet på mødet skal redegøre for sine konklusioner og det faktuelle grundlag, hvorpå de er truffet, samt med henvisning til det relevante regelgrundlag.

For at Finanstilsynet ikke i en konkret sag yder vejledning på en sådan måde, at Finanstilsynet er afskåret fra at træffe afgørelse i samme sag, foreslås det, at Finanstilsynet alene skal meddele sine konklusioner på inspektionen, herunder om de forhold, som efterfølgende skal indgå i rapporten til den finansielle virksomheds ledelse, jf. det foreslåede *stk. 2*.

Hvis konklusionen omfatter områder, hvor virksomheden ikke overholder lovgivningen, vil konklusionen indeholde krav til virksomheden om, at forholdene lovliggøres. Herudover kan konklusionen indeholde oplysninger om virksomhedens risikoprofil. Eksempelvis kan Finanstilsynet inden for reglerne i lovforslagets § 247-247 d om Finanstilsynets tavshedspligt henlede opmærksomheden på, at virksomhedens risici på et eller flere områder er væsentlig større end sammenlignelige virksomheders risici. Det er da op til virksomhedens ledelse at beslutte, om risiciene er acceptabel, eller om de skal nedbringes. Undladelse af at nedbringe risikoen kan dog i visse tilfælde være i strid med et påbud givet af Finanstilsynet i henhold til lovforslagets § 232.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet efter et inspektionsbesøg skal fremsende væsentlige konklusioner i form af en skriftlig rapport til fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelse, direktion, eksterne revisor og eventuelle interne revisionschef.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal udarbejde og fremsende en skriftlig rapport til fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens ledelse og revision, såfremt inspektionen har givet anledning til væsentlige konklusioner. Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvad der udgør væsentlige konklusioner og dermed udløser krav om udarbejdelse og fremsendelse af en rapport.

Rapporten vil indeholde de konklusioner, som fondsmæglerselskabet forinden er blevet hørt om i henhold til forvaltningslovens regler om partshøring og i overensstemmelse med det foreslåede stk. 1. Rapporten skal indeholde de tilsynsreaktioner, som inspektionen har givet anledning til, herunder påbud, påtaler og risikoplysninger samt eventuelle bemærkninger, Finanstilsynet måtte have til fondsmæglerselskabets risikoprofil, ligesom rapporten skal indeholde en redegørelse for det faktuelle grundlag, der har givet anledning til tilsynsreaktionerne.

Til § 222

Den gældende § 352 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, samt krav om at offentliggøre resultaterne af disse.

Bestemmelsen foreslås videreført for området investeringsservice og -aktiviteter med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 222 fastsætter Finanstilsynets beføjelse til at foretage og offentliggøre undersøgelser for området investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås i § 222, at Finanstilsynet selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder kan foretage undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked, samt offentliggøre resultaterne af disse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet selvstændigt eller i samarbejde med andre myndigheder kan foretage og offentliggøre resultaterne af undersøgelser, der er egnede til at fremme gennemsigtigheden på det finansielle marked.

Fondsmæglerselskaber og andre virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, der agerer på det finansielle marked, kan omfattes af undersøgelsen og skal gøres bekendt med resultaterne, før en eventuel offentliggørelse, og kan kræve, at der ikke sker offentliggørelse af de tekniske beregninger og metoder m.v., der har karakter af forretningshemmeligheder.

Fondsmæglerselskaberne og øvrige deltagende virksomheder har ligeledes krav på at få optaget kortfattede bemærkninger til konklusionen af undersøgelsen i forbindelse med offentliggørelse af denne, hvis bemærkningerne er modtaget inden for en af Finanstilsynet fastlagt tidsfrist.

Undersøgelserne har ikke sammenhæng med de lignende undersøgelser, konkurrencemyndighederne foretager. Dog skal det sikres, at der ikke på samme tid foretages ensartede undersøgelser uafhængigt af hinanden.

Til § 223

Den gældende § 347 b i lov om finansiel virksomhed giver i stk. 1-6 Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, eller en finansiel holdingvirksomhed, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed, at lade foretage og afholde udgifterne til, at der foretages en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i den finansielle virksomhed, herunder fondsmæglerselskabet, eller den finansielle holdingvirksomhed, herunder fondsmæglerholdingvirksomheden, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med virksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse.

Bestemmelserne foreslås videreført fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 223 fastsætter Finanstilsynets beføjelse til at påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, såfremt Finanstilsynet vurderer, at dette er af væsentlig betydning for tilsynet med fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og der ikke er tale om en for Finanstilsynet sædvanligt forekommende undersøgelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet efter en konkret vurdering kan give påbud til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed om at lade foretage og afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse. Der skal være tale om en situation, hvor Finanstilsynet finder det hensigtsmæssigt, at der foretages en uvildig undersøgelse. Det er afgørende, at Finanstilsynet vurderer, at der er tale om et forhold af væsentlig betydning for tilsynet med det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed.

Bestemmelsen skal ikke kunne finde anvendelse på undersøgelser, som er sædvanligt forekommende i Finanstilsynets almindelige tilsynsvirksomhed. Begrænsningen skal medvirke til at sikre, at bestemmelsen alene anvendes i helt særlige situationer, som ikke ligger inden for Finanstilsynets almindelige virke og kompetenceområde. Det kan bl.a. indgå i vurderingen, om der kræves en særlig indsigt for at tage stilling til det pågældende forhold, og om der er tale om usædvanlige risici, der er særlige for det konkrete fondsmæglerselskab eller den konkrete fondsmæglerholdingvirksomhed, eller det er aktuelt for hele branchen.

En uvildig undersøgelse kan eksempelvis bestå af sagkyndiges gennemgang af det pågældende fondsmæglerselskabs eller fondsmæglerholdingvirksomheds transaktioner med en ejer af en kvalificeret andel – eksempelvis en fond – med henblik på en vurdering af, om transaktionerne er sket på markedsvilkår.

Endvidere kan der være tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har påtaget sig nogle usædvanlige risici, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden måske selv kan have vanskeligt ved at overskue og redegøre for, og som det er væsentligt for Finanstilsynet at få klarlagt.

Bestemmelsen vil således give Finanstilsynet mulighed for, uden omkostninger for Finanstilsynet, at trække på ekspertviden, som ikke ellers er til stede i Finanstilsynet på det pågældende område. En afgørelse om at udstede et påbud om, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed skal afholde udgifterne til en uvildig undersøgelse, vil skulle træffes af Finanstilsynets bestyrelse

efter lovforslagets § 218 i den gældende lov om finansiel virksomhed. Afgørelsen vil ikke blive offentliggjort, og undersøgelsen kan derfor gennemføres på samme måde som Finanstilsynets øvrige undersøgelser uden offentlighedens kendskab.

Det bemærkes i denne forbindelse, at en afgørelse er underlagt de almindelige forvaltningsretlige principper. Dette indebærer bl.a., at det berørte fondsmæglerselskab eller den berørte fondsmæglerholdingvirksomhed forud for afgørelsen vil være blevet hørt i sagen, og dermed have haft mulighed for at komme med eventuelle indvendinger mod, at den pågældende undersøgelse iværksættes, samt redegøre for det forhold, som er undersøgelsens genstand. Afgørelsen skal ligeledes overholde proportionalitetsprincippet, således at den byrde, det er for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at skulle afholde udgifterne til undersøgelsen, skal stå i rimeligt forhold til det mål, der ønskes opnået ved undersøgelsen.

Det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed vil kunne indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. En anke til Erhvervsankenævnet har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Såfremt fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden måtte få medhold ved Erhvervsankenævnet, vil Finanstilsynet skulle dække de udgifter til et rimeligt honorar til de sagkyndige personer, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden måtte have haft.

Eftersom det er fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, der er blevet påbudt at lade foretage og afholde udgifterne til den uvildige undersøgelse, indgås kontrakten mellem fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og de sagkyndige personer. Dette medfører, at Finanstilsynet ikke er kontrahent og dermed, at undersøgelsen ikke skal sendes i udbud eller annonceres. Formålet hermed er dels at sikre hensynet til en hurtig og effektiv tilsynsvirksomhed dels hensynet til ikke at offentliggøre oplysninger om fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og indholdet af den uvildige undersøgelse på et tidspunkt, hvor der ikke foreligger en afgørelse, der konstaterer en overtrædelse af tilsynslovgivningen, men alene en afgørelse om indledning af en undersøgelse. Herved iagttages også Finanstilsynets tavshedspligt, jf. lovforslagets § 247-247 d.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at den uvildige undersøgelses resultater efter stk. 1, 1 pkt., skal afgives i en skriftlig rapport, som skal foreligge inden for et af Finanstilsynet fastsat tidspunkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i forbindelse med et påbud til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed om at lade foretage en uvildig undersøgelse i afgørelsen med påbuddet beskriver nærmere, hvori undersøgelsen skal bestå, hvordan undersøgelsen skal gennemføres, og hvornår der skal foreligge en endelig skriftlig rapport fra de sagkyndige personer. Finanstilsynet kan således fastsætte nærmere om indholdet af undersøgelsen, og hvordan den skal forløbe. Finanstilsynet kan eksempelvis tage stilling til, hvor stor en stikprøve en dataundersøgelse skal bero på, eller hvilket medie eller format data skal udleveres på til de sagkyndige personer.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at Finanstilsynet kan bestemme, at de sagkyndige personer, jf. stk. 2-6, løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan kræve, at de sagkyndige personer løbende skal foretage afrapportering til Finanstilsynet om forhold i forbindelse med undersøgelsen. Dette giver Finanstilsynet mulighed for, eksempelvis på ugentlige møder, at modtage nødvendige oplysninger om undersøgelsens stadi, foreløbige resultater, fremtidige forløb mv.

Løbende afrapportering til Finanstilsynet kan medvirke til, at Finanstilsynet løbende kan vurdere, om undersøgelsen er på rette spor, og om undersøgelsen eventuelt skal suppleres med andre tilsynsaktiviteter.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at den uvildige undersøgelse skal foretages af en eller flere sagkyndige personer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at undersøgelsen skal foretages af eksempelvis advokater, revisorer eller andre finansielle rådgivere med sagkundskab inden for det pågældende område.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden udpeger de sagkyndige personer inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden selv udpeger den eller de sagkyndige personer.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at Finanstilsynet skal godkende de foreslåede sagkyndige personer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan udpege andre sagkyndige personer end de af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden udpegede, hvis de indstillede sagkyndige ikke vurderes egnede og uvildige.

For at sikre, at der er tale om uvildige personer i forhold til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal Finanstilsynet således godkende den eller de sagkyndige personer, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden lader foretage den uvildige undersøgelse. Det centrale for Finanstilsynets afgørelse er, om den eller de sagkyndige har tilknytning til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, eller om der i øvrigt foreligger forhold, hvorefter der efter Finanstilsynets vurdering kan rejses tvivl om de pågældendes uvildighed i forhold til denne. Såfremt Finanstilsynet ikke kan godkende den eller udpege en ny sagkyndig person. Proceduren gentages, indtil Finanstilsynet kan godkende den eller de udpegede personer. En manglende godkendelse fra Finanstilsynet skal begrundes i forhold til virksomheden mv.

Det vil være Finanstilsynets bestyrelse, der samtidig med afgørelsen om påbuddet tager stilling til, om den eller de sagkyndige personer, som fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden har indstillet, kan udpeges, eller om der skal vælges en anden.

Det foreslås i *stk. 3*, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal give de sagkyndige personer de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af den uvildige undersøgelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det skal sikres, at det er muligt for de sagkyndige personer at få de oplysninger, som de finder nødvendige for undersøgelsen af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, og at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er forpligtet til at levere de af de sagkyndige personer efterspurgte oplysninger.

Fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens videregivelse af fortrolige oplysninger til de sagkyndige personer vil være berettiget efter den lovforslagets § 112, stk. 1. Dette betyder, at de sagkyndige personer vil være omfattet af tavshedspligten efter lovforslagets § 112, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4*, at de sagkyndige personer skal udlevere en kopi af den skriftlige rapport om undersøgelsen til Finanstilsynet senest samtidigt med, at rapporten udleveres til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de sagkyndige desuagtet ovenstående er forpligtede til at udlevere en kopi af den skriftlige rapport til Finanstilsynet senest samtidigt med, at rapporten udleveres til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Selvom det er Finanstilsynet, som afgør, hvilke personer der skal foretage den uvildige undersøgelse, er det efter *stk. 1* fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, som inden for rammerne fastsat i Finanstilsynets afgørelse om påbuddet, indgår kontrakten om gennemførelsen af undersøgelsen med den eller de sagkyndige personer, ligesom det er fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, der afholder udgifterne hertil. Det er derfor også fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, der er den direkte modtager af undersøgelsens resultater.

Det foreslås i *stk. 5*, at de sagkyndige personer straks skal give Finanstilsynet oplysninger om forhold, de bliver opmærksomme på i forbindelse med den uvildige undersøgelse, såfremt oplysningerne er af væsentlig betydning for fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens risiko-profil eller forretningsmodel, og som for fondsmæglerselskabets vedkommende kan medføre en ikke uvæsentlig risiko for, at disse forhold kan udvikle sig således, at fondsmæglerselskabet vil miste sin tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at Finanstilsynet bliver orienteret straks, hvis de sagkyndige personer bliver opmærksomme på forhold, som tyder på, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden kan være på vej ud i økonomiske vanskeligheder, eksempelvis på grund af væsentlige tab på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens beholdning af værdipapirer. I tilfælde af, at de sagkyndige personer får oplysninger om forhold, der tyder på, at

fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ikke overholder kravene til kapital og solvens eller likviditet, skal de sagkyndige derfor straks underrette Finanstilsynet herom.

Det foreslås i *stk. 6*, at hvis den sagkyndige person på grund af dennes særlige forhold ikke kan videregive oplysningerne i henhold til *stk. 4 og 5* til Finanstilsynet, kan underretning af Finanstilsynet ske af andre end den sagkyndige person, herunder af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis der hos den sagkyndige person foreligger særlige forhold, der gør, at denne ikke kan videregive oplysningerne i forbindelse med undersøgelsen til Finanstilsynet, kan den sagkyndige i stedet videregive oplysningerne til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, som derefter skal videregive disse til Finanstilsynet.

Der tænkes på de tilfælde, hvor den sagkyndige person er advokat, som muligvis ikke kan videregive oplysningerne til Finanstilsynet uden at overskride de advokatetiske/retlige rammer. Med muligheden for, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden kan videresende de relevante oplysninger til Finanstilsynet, kan advokaterne opretholde fortrolighedsforholdet med klienten, idet det på denne måde er fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, der forpligtes til at videregive oplysningerne til Finanstilsynet.

Det skal klart fremgå af opdraget, der ligger til grund for den uvildige undersøgelse, at der foreligger særlige forhold, som berettiger den sagkyndige person til at videregive oplysningerne til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, som herefter forpligtes til at videregive disse til Finanstilsynet. Disse særlige forhold bør samtidig beskrives.

Oplysningerne fra den sagkyndige person skal modtages skriftligt og skal videre gives til Finanstilsynet i uændret form. Hvis fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden tilsidesætter denne forpligtelse, eller hvis fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden redigerer i oplysningerne, kan fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden straffes med bøde.

Til § 224

Den gældende § 347 c i lov om finansiel virksomhed giver i stk. 1-5 Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, en finansiel holdingvirksomhed, herunder en fondsmæglerholdingvirksomhed, eller en forsikringsholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge virksomheden i en periode på op til seks måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil. Tilsvarende gælder filialer her i landet af finansielle virksomheder med tilladelse i et andet land i eller uden for Den Europæiske Union eller et land, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt filialer her i landet af investeringsselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 224 fastsætter Finanstilsynets beføjelse til at påbyde fondsmæglerselskaber eller fondsmæglerholdingvirksomheder samt filialer her i landet af udenlandske investeringsselskaber at lade sagkyndige personer følge selskabet eller filialen med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at lade en eller flere sagkyndige personer følge fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden i en periode på op til seks måneder med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed, når Finanstilsynet vurderer, at der er væsentlige forhold, som giver anledning hertil.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes anvendt i situationer, hvor Finanstilsynet eksempelvis har givet et fondsmæglerselskab påbud for utilstrækkelige foranstaltninger til bekæmpelse af finansiel kriminalitet, herunder hvidvask og terrorfinansiering, og hvor Finanstilsynet vurderer, at der er behov for i den forbindelse at følge fondsmæglerselskabets efterlevelse af det udstedte påbud.

Det forudsættes endvidere, at bestemmelsen anvendes i situationer, hvor Finanstilsynet i øvrigt efter en konkret vurdering finder, at der er væsentlige forhold, der giver anledning til at følge det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed. Med den foreslåede bestemmelse vil Finanstilsynet således som led i den forebyggende indsats mod eksempelvis finansiel kriminalitet, herunder hvidvask og terrorfinansiering, få bedre mulighed for på et tidligere tidspunkt at få et øget indblik i informationer fra fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder for derigennem at kunne af-dække mulige risici for overtrædelse af reglerne.

Bestemmelsen vil på den baggrund kunne anvendes af Finanstilsynet i alle tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der er særlig anledning hertil med henblik på varetagelsen af Finanstilsynets virksomhed og vil bl.a. kunne anvendes samtidig med udstedelse af påbud, påtaler, politianmeldelse, risikooplysning eller et andet reaktionsvalg, som Finanstilsynet udsteder med hjemmel i samtlige regler, der henhører under Finanstilsynets tilsynsområde. Finanstilsynet vil i den forbindelse bl.a. kunne udpege sagkyndige personer til at vurdere kvaliteten af systemer og kontroller og til at verificere oplysninger, der er videregivet fra et fondsmæglerselskab m.v. til Finanstilsynet. Med lovbestemmelsen kan de sagkyndige foretage selvstændige vurderinger i deres egenskab af sagkyndige, og Finanstilsynet vil kunne inddrage den sagkyndiges vurderinger i den pågældende sag.

Den sagkyndiges vurdering vil ikke blive lagt oprøvet til grund i Finanstilsynets behandling af sagen.

Bestemmelsen indebærer, at den sagkyndige person udpeges i en periode på op til maksimalt seks måneder. Det forudsættes dog, at udpegningen almindeligvis vil have en længde på mellem seks til otte uger. Der vil dog kunne være behov for, at udpegningen skal vare op mod seks måneder. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis Finanstilsynet har grund til at antage, at der foreligger meget omfattende eller komplekse mangler i det pågældende fondsmæglerselskab eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomhed. Det vil eksempelvis også kunne være begrundet i det pågældende fondsmæglerselskabs eller den pågældende fondsmæglerholdingvirksomheds størrelse eller komplekse organisation.

Det vil være Finanstilsynet, der i forbindelse med udpegningen af de pågældende personer, fastsætter, hvor længe de sagkyndige personer vil skulle følge driften af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Ved fastsættelsen af perioden skal Finanstilsynet foretage en proportionalitetsafvejning, der inddrager risikoen for regelovertredelser og de konstaterede forhold, der begrundes på budet. Den sagkyndige person vil kunne genudpeges, og det forudsættes, at der forud for hver genudpegnings foretages en selvstændig vurdering af, om kriterierne for udpegnings efter stk. 1 fortsat er opfyldt.

Et eksempel på en situation, hvor Finanstilsynet vil kunne udpege en sagkyndig person, er hvor Finanstilsynet eksempelvis har fastsat et individuelt højere krav til kapitalgrundlaget efter lovforslagets § 119, uden at fondsmæglerselskabet er forventeligt nødlidende, jf. lovforslagets § 161, men hvor Finanstilsynet alligevel vurderer, at situationen er tilstrækkelig alvorlig til en proaktiv tilgang med henblik på at sikre efterlevelse af på budet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at 1. pkt. gælder filialer omfattet af §§ 5 og 7.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynets beføjelse til at påbyde et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed at lade sagkyndige personer følge fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden med henblik på at varetage Finanstilsynets virksomhed tilsvarende finder anvendelse på filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, samt filialer her i landet af investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Bestemmelsen finder anvendelse med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der har modtaget et påbud efter *stk. 1*, skal give de sagkyndige personer de oplysninger og den adgang til møder, der er nødvendige, for at de sagkyndige kan følge den daglige drift i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, herunder bestyrelsesmøder, direktionsmøder og generalforsamlinger, samt dens filialer med henblik på indhentelse af oplysninger.

De sagkyndige personer vil være omfattet af tavshedspligtsbestemmelsen i lovforslagets § 247 a, stk. 1, 2. pkt. Den sagkyndige person vil således kunne få adgang til samtlige informationer og data fra fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, som vedkommende vurderer er relevant for opgavevaretagelsen i henhold til Finanstilsynets påbud, ligesom personen kan overvære alle møder og øvrige relevante beslutningsfora i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de sagkyndige personer vil skulle følge den daglige drift på vegne af Finanstilsynet og vil i den forbindelse skulle opfylde de krav til offentlig forvaltning, der følger af bl.a. retssikkerhedsloven, herunder forbuddet mod selvinkriminering i retssikkerhedslovens § 10. Hvis den sagkyndige således får en konkret mistanke om, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eller en enkeltperson i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder oplysningspligten efter lovforslagets § 227, stk. 2, ikke i forhold til denne mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Retssikkerhedsloven vil ikke være til hinder for, at ansatte m.v. i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed frivilligt meddeler oplysninger til den sagkyndige om forhold, der vedrører en konkret mistanke om, at fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden som sådan har begået et strafbart forhold. Den sagkyndige vil desuden efter omstændighederne også skulle vejlede den mistænkte om, at den pågældende ikke har pligt til at meddele oplysninger, som kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse.

Det er Finanstilsynet, der i forbindelse med udpegningen vil skulle fastsætte vilkårene for, hvordan de sagkyndige personer vil skulle følge den daglige drift af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Med udtrykket den daglige drift sigtes til alle dele af virksomheden m.v., som er underlagt Finanstilsynets tilsynskompetence. Det forudsættes i den forbindelse, at Finanstilsynet og de sagkyndige personer har en bred skønsbeføjelse til at fastlægge, hvad der i den konkrete situation forstås ved daglig drift. I sager, hvor et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed påbydes, at en sagkyndig person skal følge et fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens daglige drift som følge af et andet påbud, forudsættes de sagkyndige personers opgavevaretagelse afgrænset med udgangspunkt i det udstedte påbuds indhold og formål. Det vil

således være afgrænsede dele af eksempelvis et fondsmæglerselskabs eller fondsmæglerholdingvirksomhedens forretningsområder eller driftsområder, der vil være genstand for en sagkyndiges observatørarbejde.

Det forudsættes, at de sagkyndige personer i selskabsretlig henseende alene fungerer som observatører. Det indebærer, at de sagkyndige personer ikke vil være omfattet af reglerne om ledelses- og erstatningsansvar efter selskabslovens regler m.v., og de vil derfor ikke kunne pådrage sig et ansvar for de beslutninger, der træffes på eksempelvis fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens bestyrelsesmøder m.v., ligesom den pågældende ikke vil kunne pålægges erstatningsansvar for beslutninger, der træffes af ledelsen i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Modsat vil et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed også være beskyttet af reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Det vil bl.a. betyde, at en sagkyndig ikke vil kunne tiltvinge sig adgang til aflåste rum.

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes ingen ændringer af ledelsens og bestyrelsens ansvar. De sagkyndige personer har alene til formål at følge fondsmæglerselskaber eller fondsmæglerholdingvirksomheder med henblik på at foretage observationer og indhente oplysninger til Finanstilsynet. Det forhold, at de sagkyndige personer deltager i møder på vegne af Finanstilsynet, vil således ikke kunne indebære en accept eller anden tilkendegivelse vedrørende bestyrelsens beslutninger eller fremgangsmåde. De sagkyndige personers deltagelse vil ligeledes ikke kunne tillægges betydning ved Finanstilsynets valg af reaktionsmuligheder over for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed eller på anden vis have virkning i forhold til muligheden for at pålægge strafansvar for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eller dets ledelse m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at de sagkyndige personer i forbindelse med observationen af den daglige drift i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden skal orientere Finanstilsynet om forhold af væsentlig betydning for Finanstilsynets virksomhed. Finanstilsynet kan fastsætte vilkår for orienteringen.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at Finanstilsynet bliver orienteret, hvis den sagkyndige person bliver opmærksom på forhold, som indikerer mulige risici for overtrædelse af den finansielle lovgivning. Formålet er, at Finanstilsynet får mulighed for hurtigere at reagere på oplysninger om det pågældende fondsmæglerselskabs eller fondsmæglerholdingvirksomhedens tilstand som et supplement til de indgrebsmuligheder, som Finanstilsynet er tildelt efter gældende ret, eksempelvis ved udstedelse af påbud.

Det forudsættes med bestemmelsen, at Finanstilsynet fortsat vil tilrettelægge sin tilsynsvirksomhed i overensstemmelse med lovforslagets § 216, hvilket bl.a. indebærer, at tilrettelæggelsen vil skulle ske ud fra et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats står i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger.

Finanstilsynet vil som ved behandlingen af øvrige tilsynssager skulle foretage en sædvanlig prioritering af tilsynsindsatsen ud fra en risikobaseret tilgang, bl.a. under hensyntagen til øvrige tilsynssager under behandling af Finanstilsynet. Det forhold, at Finanstilsynet udpeger en sagkyndig person til at følge et fondsmæglerselskabs eller en fondsmæglerholdingvirksomheds daglige drift, påvirker således ikke Finanstilsynets mulighed for på et senere tidspunkt at træffe afgørelse vedrørende forhold, som blev konstateret eller kunne være konstateret i forbindelse med den sagkyndiges observationer.

Det foreslås i *stk. 4*, at de sagkyndige personer udpeges af Finanstilsynet. Udgifterne til de sagkyndige personer kan foreløbigt udredes af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af det berørte fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed. Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Ved sagkyndig person forstås, at den pågældende har sagkundskab inden for det område, som har givet anledning til at udpege vedkommende. Opgavevaretagelsen vil typisk kunne udføres af en advokat, revisor eller anden ekstern finansiel rådgiver. Herudover vil Finanstilsynet kunne udpege en medarbejder i Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er Finanstilsynet, der afgør, om en sagkyndig er egnet til at varetage opgaven og har den fornødne sagkundskab og uvildighed. Det indebærer bl.a., at Fi-

nanstilsynet i forbindelse med udpegningen påser, at den sagkyndige person opfylder kravene til habilitet i forvaltningslovens kapitel 2. Det indebærer bl.a., at den pågældende ikke må have en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, og at der i øvrigt ikke må foreligge omstændigheder, som er egnet til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed. Bestemmelsen har til formål at sikre, at der ikke foreligger omstændigheder, der er egnede til at rejse tvivl om personers fuldstændige upartiskhed fra det berørte fondsmæglerselskab eller den berørte fondsmæglerholdingvirksomhed og loyalitet til Finanstilsynet som opdragsgiver.

Finanstilsynet vil på ethvert tidspunkt kunne bestemme, at den sagkyndige person skal ophøre med at følge et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, herunder hvis Finanstilsynet vurderer, at den pågældende ikke længere opfylder de fastsatte krav til sagkundskab og uvildighed, eller fordi formålet med udpegningen ikke længere er til stede.

At det er Finanstilsynet, der udpeger og antager den eller de pågældende personer, indebærer endvidere, at det vil være Finanstilsynet, der er den eller de sagkyndiges umiddelbare kontraktpart og ikke det berørte fondsmæglerselskab eller den berørte fondsmæglerholdingvirksomhed. Der vil på den baggrund ikke opstå et "klientforhold" mellem de sagkyndige og fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

De sagkyndige personer vil skulle følge den daglige drift på vegne af Finanstilsynet og vil dermed skulle opfylde de krav, der stilles til den offentlige forvaltning, der – ud over retssikkerhedsloven der er nærmere omtalt ovenfor – bl.a. omfatter forvaltningsloven og offentlighedsloven.

Udgifterne til de sagkyndige personer udredes foreløbigt af Finanstilsynet, men afholdes endeligt af det berørte fondsmæglerselskab eller den berørte fondsmæglerholdingvirksomhed. Dette indebærer, at udgifterne til de sagkyndiges virke vil dog i sidste ende skulle afholdes af fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden.

Finanstilsynet kan kræve forudgående eller løbende betaling eller sikkerhedsstillelse fra fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden. Det forudsættes, at afregning sker på timebasis og beregnes på baggrund af en fast timesats inklusive et tillæg for eventuelle yderligere omkostninger

forbundet med den eller de sagkyndiges udførelse af funktionen, eksempelvis for den pågældendes rejseudgifter, udlæg m.v.

Et påbud om at lade en eller flere sagkyndige personer følge et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed i en nærmere fastsat periode vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. lovforslagets § 264, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om de sagkyndige personer, herunder om udpegning og honorering.

Bemyndigelsen er endnu ikke udnyttet.

Til § 225

Den gældende § 344, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Af lovens § 1, stk. 2, følger det, at bestemmelsen tillige finder anvendelse på finansielle holdingselskaber, herunder fondsmæglerholdingvirksomheder.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 24, stk. 4, litra h, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (Gennemsigtighedsdirektivet).

Det foreslås i § 225, at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 141, 144-150 og i regler udstedt i medfør af § 153 er overholdt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal udføre regnskabskontrol med fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, som virksomheder, der udelukkende har optaget gældsinstrumenter (obligationer) til handel samme sted.

Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed har udstedt retningslinjer nr. 1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse i forbindelse med finansielle oplysninger (regnskabskontrol) med henblik på at sikre en ensartet kontrol med anvendelsen af de internationale regnskabsstandarder i EU, hvilket er med til at sikre tilliden til de finansielle markeder. Formålet med regnskabskontrollen af årsrapporter og delårsrapporter er at bidrage til en konsekvent anvendelse af de relevante regnskabsregler og derved til gennemsigtigheden af den finansielle information, der er relevant for de beslutninger, som træffes af investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter.

Regnskabskontrollen bidrager dermed til at beskytte investorer og styrke markedstilliden. For at investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter er i stand til at sammenligne de finansielle oplysninger fra forskellige udstedere, er det vigtigt, at disse oplysninger er baseret på en korrekt og konsekvent anvendelse af regnskabsreglerne, således at ensartede forhold indregnes, præsenteres og måles på en ensartet måde.

Regnskabskontrollen varetages af Finanstilsynet som kompetent myndighed i forhold til bestemmelserne i gennemsigtighedsdirektivet med ansvar for at varetage de forpligtelser, der følger af direktivet, og sikre anvendelse af bestemmelser, der er vedtaget i medfør af direktivet.

Til § 226

Den gældende § 344 c i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-3 Finanstilsynets forpligtelse til at påse, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I opfylder kravene til at anvende interne metoder til beregning af risikovægtede eksponeringer eller kapitalgrundlagskrav samt Finanstilsynets beføjelse til at sanktionere manglende opfyldelse af kravene.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger, der følger en direktivnær implementering af IFD. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, hvad der følger af IFD, hvorefter anvendelse af interne metoder er begrænset til interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 37 samt artikel 40, stk. 1, litra d, i IFD, jf. artikel 39, stk. 2, litra a.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet regelmæssigt og mindst hvert tredje år påser, at fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og som har tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber, opfylder kravene til at benytte de interne modeller.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse til Finanstilsynet til at påse overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller til den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber (IFR), opfylder kravene til at benytte de interne modeller.

Beregningen udgør en K-faktor for markedsrisiko i K-faktorkravet, der er et af de kapitalgrundlagskrav, som fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber som fastsat i artikel 12, stk. 1, er omfattet af, jf. artikel 11 i IFR. Det vil sige de fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører investeringservice og -aktiviteter, der indebærer en højere risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at

det er mere sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Af artikel 22 i IFR fremgår de metoder, der er tilladt at anvende ved beregningen af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen for et investeringsselskab, der handler for egen regning, enten på egne eller en kundes vegne. En af disse modeller er den alternative metode med interne modeller, jf. tredje del, afsnit IV, kapitel 1b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR).

Det følger af kapitel 1b i CRR, artikel 325 az, stk. 2, at Finanstilsynet giver tilladelse til at anvende den alternative metode med interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskravet for positioner i handelsbeholdningen, når fondsmæglerselskabet opfylder nærmere angivne krav. Det vil sige, at fondsmæglerselskaber skal ansøge om og opnå tilladelse til at anvende en intern model i henhold til reglerne herfor i CRR.

Med den foreslåede bestemmelse skal Finanstilsynets kontrol af et fondsmæglerselskabs anvendelse af en intern model gennemføres regelmæssigt og mindst hvert tredje år.

Vurderer Finanstilsynet, at der er væsentlige mangler i fondsmæglerselskabs interne model, skal Finanstilsynet sikre, at manglerne udbedres eller tage passende skridt til begrænsning af følgerne af manglerne. Finanstilsynet vil foretage en konkret vurdering af, om Finanstilsynet skal inddrage eller begrænse fondsmæglerselskabets tilladelse til at anvende den interne model, eller om Finanstilsynet skal påbyde fondsmæglerselskabet et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til at benytte en intern model, jf. den foreslåede stk. 2 og stk. 4-6. I sin vurdering lægger Finanstilsynet bl.a. vægt på, i hvilket omfang fondsmæglerselskabet kan godtgøre, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelsen af den interne model er uvæsentlig i forhold til fondsmæglerselskabets kapitalgrundlag og interne risikostyring, jf. den foreslåede stk. 3. I Finanstilsynets vurdering indgår også, om den manglende opfyldelse skyldes ændringer i de risici, som fondsmæglerselskabet påtager som led i sin forretningsmodel, og/eller ændringer i de generelle markedsbetingelser for fondsmæglerselskaberne, og om fondsmæglerselskabet kan godtgøre, at det er i stand til at korrigere den interne model, så metoden igen vil kunne opfylde kravene til at anvende modellen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse til at anvende en intern model eller påbyder fondsmæglerselskabet at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres inden for en fastsat frist, hvis der forekommer mange overskridelser jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, der indikerer, at modellen ikke er nøjagtig.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for Finanstilsynet til at inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse til at anvende en intern model eller påbyde fondsmæglerselskabet at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres inden for en fastsat frist, hvis backtesting af modellen, jf. artikel 366 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR), indikerer, at modellen ikke er eller ikke længere er tilstrækkelig nøjagtig.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at opfylder et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at anvende en intern model, ikke kravene for anvendelse af interne modeller, skal fondsmæglerselskabet over for Finanstilsynet enten godtgøre, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig eller fremlægge en plan og en tidsplan for opfyldelse af kravene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet over for Finanstilsynet skal redegøre for håndteringen af manglende opfyldelse af kravene til at anvende interne modeller, som kan indgå i Finanstilsynets vurdering af tilsynsreaktion.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet fastsætter krav om, at planen forbedres, når Finanstilsynet vurderer, at det er usandsynligt, at planen fører til fuld opfyldelse af kravene, eller at fristen ikke er passende.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal vurdere og om nødvendigt fastsætte krav til fondsmæglerselskabets plan for håndtering af manglende opfyldelse af kravene til at anvende interne modeller.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet inddrager et fondsmæglerselskabs tilladelse til at anvende en intern model, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er usandsynligt, at fondsmæglerselskabet vil opfylde kravene inden for den fastsatte frist, eller fondsmæglerselskabet ikke på tilfredsstillende vis har godtgjort, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at Finanstilsynet i tilfælde, hvor Finanstilsynet på baggrund af fondsmæglerselskabets plan for håndtering af manglende opfyldelse af kravene for anvendelse af interne modeller og under hensyntagen til fondsmæglerselskabets forretningsmodel og interne risikostyring, herunder eventuelle ændrede generelle markedsbevægelser, vurderer det usandsynligt, at fondsmæglerselskabet kan opfylde kravene for anvendelse af modellen inden for den fastsatte frist. Tilsvarende skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen, hvis fondsmæglerselskabet ikke kan godtgøre, at virkningen af den manglende opfyldelse er uvæsentlig.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan begrænse et fondsmæglerselskabs tilladelse til områder, hvor kravene opfyldes, eller til områder, hvor kravene vil kunne opfyldes inden for en passende frist.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan begrænse et fondsmæglerselskabs tilladelse til at anvende interne modeller til de områder, hvor fondsmæglerselskabet kan godtgøre, at kravene for anvendelsen er opfyldt, eller til områder, hvor fondsmæglerselskabet har godtgjort, at kravene vil kunne opfyldes inden for en passende frist.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan påbyde fondsmæglerselskabet et tillæg til kapitalgrundlagskravet eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til anvendelse af interne modeller.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet for at imødegå væsentlige mangler i et fondsmæglerselskabs interne model kan påbyde fondsmæglerselskabet et tillæg til kapitalgrundlagskravet, jf. lovforslagets § 119, eller andre foranstaltninger til at begrænse følgerne af den manglende overholdelse af kravene til at benytte en intern model. Finanstilsynet vil kunne fastsætte et tillæg til kapitalgrundlagskravet, hvis Finanstilsynet vurderer, at den manglende opfyldelse af kravene til anvendelse af den interne model sandsynligvis vil medføre et utilstrækkeligt kapitalgrundlag.

Til § 227

Den gældende § 347, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger en pligt for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, leverandører og underleverandører til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Det samme gælder for filialer og tilknyttede agenter.

Bestemmelsen foreslås videreført for Fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, holdingselskaber med blandede aktiviteter, leverandører og underleverandører samt filialer her i landet af investeringsselskaber med tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører bl.a. artikel 69, stk. 2, og 85 i MiFID II samt artikel 4, stk. 3 og 5, artikel 14, stk. 2, og artikel 19, litra a, i IFD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingselskaber, holdingselskaber med blandede aktiviteter, leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de nævnte virksomheder og personer, der tilhører virksomhederne, samt leverandører og underleverandører har pligt til at give Finanstilsynet de oplysninger, som Finanstilsynet anmoder om som led i varetagelsen i sin tilsynsmyndighed, jf. artikel 19, litra a, i IFD.

En leverandør er i lovforsalgets § 10, nr. 39, defineret som en virksomhed, som varetager outsourcete opgaver for outsourcingvirksomheden. Underleverandører til leverandører er ligeledes omfattet af bestemmelsen ved leverandørernes videreoutsourcing til underleverandører, jf. § 10, nr. 40.

Det er Finanstilsynet, der vurderer, hvilke oplysninger der er nødvendige til at udføre det fornødne tilsyn med overholdelse af reglerne. Der er i princippet ingen begrænsning i, hvad Finanstilsynet kan

bede om, men der skal være en sammenhæng mellem den ønskede oplysning og det regelsæt, som Finanstilsynet i den konkrete situation påser overholdelsen af. Finanstilsynet er i den forbindelse underlagt de almindelige forvaltningsretlige regler.

Oplysningsforpligtelsen skal desuden iagttages under hensyntagen til § 9, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme gælder for filialer og tilknyttede agenter omfattet af § 3, stk. 2, og §§ 5 og 7.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at stk. 1 ligeledes finder anvendelse for filialer og tilknyttede agenter omfattet af lovforslagets § 3, stk. 2, og §§ 5 og 7. Dvs. filialer her i landet af investeringselskaber med tilladelse i lande i og uden for den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og fsva. investeringselskaber med tilladelse i lande i den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, tillige udpegede tilknyttede agenter her i landet.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplysninger afgivet efter stk. 1 hurtigst muligt skal berigtiges over for Finanstilsynet, hvis et af forholdene i nr. 1-2 efterfølgende konstateres.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at oplysninger afgivet efter stk. 1 hurtigst muligt skal berigtiges over for Finanstilsynet, hvis oplysningerne ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at oplysninger afgivet efter stk. 1 hurtigst muligt skal berigtiges over for Finanstilsynet, hvis oplysningerne er på et senere tidspunkt blevet misvisende.

Med »hurtigst muligt« forstår, at der skal gives meddelelse, så snart virksomheden bliver opmærksom på, at en oplysning, som er meddelt til Finanstilsynet er ukorrekt eller viser sig at være blevet misvisende. Med begrebet hurtigst muligt er der rum for en konkret og individuel vurdering i det enkelte tilfælde, herunder også under inddragelse af, hvor alvorligt det i det enkelte tilfælde måtte være, at

oplysninger ikke har været korrekte. Hurtigst muligt vil efter omstændighederne kunne give mulighed for en orientering af virksomhedens ledelse, inden oplysningerne berigtiges over for Finanstilsynet.

Et eksempel kunne være, at Finanstilsynet bliver opmærksom på fejlangivelser i oplysninger om virksomhedens forhold indgivet til Finanstilsynet i forbindelse med eksempelvis løbende indberetninger, jf. artikel 54 i IFR, eller undersøgelser og inspektioner, der er af betydning for Finanstilsynets retvisende billede af virksomhedens forretningsmodel og forhold i øvrigt.

Med »ikke har været korrekte« forstår, at oplysningerne materielt ikke har været korrekte på tidspunktet for afgivelsen af oplysningerne, eller at de på et senere tidspunkt er blevet misvisende. Det vil eksempelvis være datamateriale, som indeholdt forkerte værdier. Det forudsættes dog, at det ikke vil være nødvendigt at berigtige mindre sproglige fejl eller lignende, der alene er af rent redaktionel karakter, og som ikke er meningsforstyrrende for meddelelsens indhold.

Det er ikke hensigten, at berigtigelsespligten skal fortolkes videre, end hvad der gælder som følge af indfortolkningen af en berigtigelsespligt i oplysningspligterne. Dette betyder bl.a., at der ikke gælder en berigtigelsespligt, hvis eksempelvis oplysninger er fejlagtige som følge af åbenlyse tastefejl.

Til § 228

Den gældende § 347 i lov om finansiel virksomhed giver i stk. 3-6 Finanstilsynet mulighed for uden retskendelse at få adgang til en finansiel virksomheds eller en finansiel holdingvirksomheds lokaler eller en fælles datacentral, herunder de lokaler, hvorfra der udøves filialvirksomhed.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er tilsigtet materielle ændringer, der følger med ikrafttrædelsen af IFD og IFR.

Bestemmelsen gennemfører artikel 69, stk. 1 og stk. 2, i MiFID II samt artikel 19 i IFD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed, herunder ved inspektioner.

Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektioner i forretningslokaler tilhørende virksomheden, såkaldte on-site inspektioner, er omfattet af undtagelsen i Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet har adgang uden retskendelse til alle virksomhedens forretningslokaler, dvs. både til hovedsæder, filialer og andre steder, samt til it-systemer m.v.

Finanstilsynet har som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger. I tilfælde, hvor en virksomhed er af så ringe størrelse, at dets forretningslokale befinder sig i et privat hjem, har Finanstilsynet dog adgang hertil i overensstemmelse med bestemmelsen.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor en virksomhed måtte nægte at give Finanstilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker en on-site inspektion. Det kan eksempelvis dreje sig om situationer, hvor virksomheden undtagelsesvist nægter Finanstilsynet adgang til virksomheden i forbindelse med en ordinær on-site inspektion. Der kan også være tale om en krisesituation, der kræver, at Finanstilsynet skrider til omgående handling, og hvor en umiddelbar adgang til virksomheden er en forudsætning for at håndtere situationen. Hvis en virksomhed undtagelsesvist skulle modarbejde en on-site inspektion i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner.

Finanstilsynet må kun skaffe sig adgang til en virksomheds forretningslokaler uden retskendelse, hvis det er nødvendigt for, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved brug af mindre indgribende foranstaltninger som eksempelvis tvangsbøder.

Finanstilsynet mulighed for at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af den finansielle lovgivning, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at 1. pkt. tillige gælder blandede finansielle holdingvirksomheder, holdingselskaber med blandede aktiviteter og enhver anden virksomhed, der indgår i tilsynet med overholdelsen af koncernkapitaltesten, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssig krav til investeringsselskaber, forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 19, litra c, i IFD, og indebærer, at Finanstilsynet i tilfælde, hvor Finanstilsynet er koncerntilsynsførende, lovforslagets § 10, nr. 36, skal have adgang til alle virksomheder, der indgår i tilsynet med overholdelsen af koncernkapitaltesten i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssig krav til investeringsselskaber (IFR), forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder.

Efter artikel 8 i IFD kan de kompetente myndigheder i stedet for tilsynsmæssig konsolidering, dvs. opfyldelse af kapitalgrundlagskrav m.v. på basis af den konsoliderede situation, jf. artikel 7 i IFD, tillade opfyldelse af koncernkapitaltesten i tilfælde af koncernstrukturer, der anses for at være tilstrækkeligt enkle, forudsat at der ikke er betydelige risici for kunder eller for markedet, der stammer fra fondsmæglerselskabskoncernen som helhed, som ellers ville kræve tilsyn på konsolideret niveau.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til de virksomheder, med hvilke et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har særlig direkte eller indirekte forbindelse, i det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens økonomiske stilling.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger samt foretage on-site inspektion hos fondsmæglerselskabets moder-, datter- og søstervirksomheder samt associerede virksomheder, jf. lovforslagets §§ 220 og 227. Tilsvarende gælder for fondsmæglerholdingvirksomheder. Finanstilsynet kan endvidere uden retskendelse få adgang til disse virksomheder. For så vidt angår forholdet til grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed henvises til bemærkningerne under *stk. 1*.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet kan få indsigt i transaktioner inden for en fondsmæglerkoncern, som måtte være af betydning for fondsmæglerselskabets kunders, herunder investorer, sikkerhed.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan få adgang til ethvert dokument eller andre oplysninger i enhver form, som Finanstilsynet anser for at kunne være relevante for varetagelsen af tilsynsvirksomheden, og modtage eller tage kopi deraf, jf. artikel 69, stk. 2, i MiFID II. Dette omfatter eksisterende optagelser af telefonsamtaler eller elektronisk kommunikation eller andre fortegnelser over datatrafik, som virksomheden ligger inde med.

Adgangen omfatter også oplysninger i form af skriftlige eller mundtlige redegørelser fra virksomhederne, deres ledelser og personale samt repræsentanter, ligesom Finanstilsynet kan udspørge enhver anden relevant person med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand.

Bestemmelsen finder anvendelse på virksomheder med tilladelse som fondsmæglerselskab, men Finanstilsynet vil også i medfør af bestemmelsen kunne kræve oplysninger af juridiske og fysiske personer, der ikke udøver tilsynsbelagt virksomhed i henhold til loven, hvis disse har informationer, som er nødvendige for, at Finanstilsynet kan vurdere, om en (anden) virksomhed udøver tilsynsbelagt virksomhed og således burde have tilladelse fra Finanstilsynet. Oplysningspligten vil ikke være opfyldt, hvis de indsendte oplysninger er urigtige eller vildledende.

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til en leverandør eller underleverandør med henblik på at indhente oplysninger om den outsourcete aktivitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en adgang til fysisk at indhente oplysninger uden retskendelse hos leverandører og underleverandører, hvortil virksomheden outsourcer opgaver, jf. lovforslagets § 228, stk. 4.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor det ikke er muligt at få adgang til de nødvendige oplysninger gennem fondsmæglerselskabet, der har outsourcet opgaven, her benævnt outsourcingvirksomheden, jf. lovforslagets § 10, nr. 38. Finanstilsynets fysiske adgang til leverandørens lokaler skal være et krav i kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren. Hvis kontrakten ikke indeholder dette krav, kan Finanstilsynet kræve, at den outsourcete aktivitet fremover enten varetages af outsourcingvirksomheden selv eller outsources til en anden leverandør inden for en af Finanstilsynet nærmere fastsat frist.

Det vil ved outsourcing til udlandet være vigtigt, at der i kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren er adgang for Finanstilsynet til at få alle de nødvendige oplysninger. Ved outsourcing til en leverandør eller underleverandør i udlandet, vil Finanstilsynet have mulighed for at anmode den kompetente myndighed i det pågældende land om at indhente oplysningerne.

Finanstilsynets adgang til oplysninger hos leverandører henholdsvis underleverandører omfatter kun disses forretningslokaler og kun de opgaver, som leverandøren eller underleverandøren varetager i henhold til en outsourcingkontrakt med outsourcingvirksomheden. Finanstilsynet vil som udgangspunkt skaffe de nødvendige oplysninger hos outsourcingvirksomheden, som har pligt til at få de nødvendige oplysninger fra leverandøren. For at sikre et effektivt tilsyn også i særlige situationer, hvor det for eksempel viser sig, at outsourcingvirksomheden ikke loyalt samarbejder med Finanstilsynet, skal Finanstilsynet have fysisk adgang til oplysningerne direkte hos leverandøren uden retskendelse.

De opgaver, som Finanstilsynet skal kunne hente oplysninger om hos leverandører henholdsvis underleverandører, er opgaver, som Finanstilsynet ville kunne indhente oplysninger om hos outsourcingvirksomheden, hvis opgaverne ikke var outsourcet. Indhentelsen af oplysninger skal derfor ikke kunne hindres eller omgås ved outsourcing.

Den gældende § 347, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter § 347, stk. 1 og 3-5, til brug for videregivelse til de myndigheder og organer, der er nævnt i § 354, stk. 6, nr. 23-34.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i § 229, at Finanstilsynet kan indhente oplysninger efter § 227 og § 228, stk. 1-3, til brug for de myndigheder og organer, der er nævnt i § 247 c, stk. 1, nr. 3 og 4.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan indhente enhver oplysning, der er nødvendig for tilsynsvirksomheden, herunder til bedømmelse af virksomhedens økonomiske stilling, samt til vurdering af, om en fysisk eller juridisk person måtte være omfattet af lovens bestemmelser, jf. lovforslagets § 227 og § 228, stk. 1-3, til brug for videregivelse til de myndigheder og organer, der er nævnt i lovforslagets § 247 c, stk. 1, nr. 3 og 4.

Videregivelse af oplysninger kan ske til finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for den Europæiske Union eller i lande, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med bl.a. de finansielle virksomheder og markeder, samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for dels opretholdelse af den finansielle stabilitet dels afvikling af finansielle virksomheder samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheder. Oplysninger kan desuden videregives til bl.a. organer i andre lande inden for den Europæiske Union eller i lande, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der med medvirker ved finansielle virksomheders afvikling, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheder.

Det er en forudsætning for videregivelse af oplysninger, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Til § 230

Med ikrafttrædelsen af IFR og IFD vil de største fondsmæglerselskaber, der udgør samme risiko for den finansielle stabilitet på grund af deres størrelse og systemiske betydning som de signifikante pengeinstitutter, skulle have status og være reguleret som pengeinstitutter og dermed fortsat være omfattet af CRD IV/CRD V og CRR/CRR II. Det drejer sig om de største fondsmæglerselskaber, der leverer vigtige investeringsbanktjenesteydelser i form af investeringsservice og -aktiviteterne handel for egen regning, ydelse af afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, der eksponerer fondsmæglerselskaberne mod kreditrisiko, hovedsageligt i form af modpartsrisiko, samt mod markedsrisiko for positioner, som de tager for egen regning, uanset om det er for kunder eller ej. Herved sikres, at virksomhederne reguleres efter den risiko, de udgør for den finansielle stabilitet, samtidig med, at der sikres lige vilkår for virksomheder med samme forretningsmodeller.

Store fondsmæglerselskaber, som leverer ovennævnte tjenesteydelser, men som ikke har systemisk betydning, vil fortsat skulle have status som fondsmæglerselskaber, men vil skulle anvende kravene i CRR/CRR II frem for IFR og være underlagt tilsynsmæssige rammer i CRD IV/CRD V, mens de kompetente myndigheder med artikel 5 i IFD er tillagt beføjelse til under visse omstændigheder at træffe afgørelse om, at større fondsmæglerselskaber, som leverer ovennævnte tjenesteydelser, også vil skulle anvende kravene i CRR/CRR II frem for IFR og være underlagt tilsynsmæssige rammer i CRD IV/CRD V.

Den foreslåede § 230 fastsætter beføjelse til Finanstilsynet til at træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR) på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde og udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, hvis fondsmæglerselskabet opfylder visse kriterier.

Bestemmelsen gennemfører artikel 5, stk. 1- 4, i IFD.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor et eller flere af kriterierne oplistet i nr. 1-3 er opfyldt.

Betingelserne oplistet i nr. 1-3 er ikke kumulative.

Fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, skal månedligt kontrollere værdien af deres samlede aktiver og hvert kvartal indberette disse oplysninger til Finanstilsynet, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger størrelseskriteriet i *stk. 1* på 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, jf. artikel 55, *stk. 1*, i IFR.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse, som indebærer risici tilsvarende de risici, som pengeinstitutter påtager sig.

Det er muligt, at et fondsmæglerselskab, der yder eller udfører sådan investeringservice og -aktiviteter i betydeligt omfang, eller som er clearingmedlem, har forretningsmodeller og risikoprofiler, der svarer til pengeinstitutters. Afhængig af fondsmæglerselskabets størrelse og aktiviteter er det muligt, at fondsmæglerselskabet udgør en vis risiko for den finansielle stabilitet. Formålet med bestemmelsen er, at Finanstilsynet for et sådant fondsmæglerselskab skal have mulighed for at kræve, at fondsmæglerselskabet skal være underlagt samme tilsynsmæssige rammer og krav som pengeinstitutter som fastsat i CRR/CRR II og CRD IV/CRD V.

En afgørelse truffet i medfør af den foreslåede bestemmelse er underlagt reglerne i forvaltningsloven.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af

de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor fondsmæglerselskabet udfører sine aktiviteter i et sådant omfang, at dets sammenbrud eller betalingsvanskeligheder kan føre til en systemisk risiko.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i sin vurdering efter stk. 1 skal lade indgå, om fondsmæglerselskabets forretninger og størrelsen heraf har en sådan betydning, at fondsmæglerselskabets sammenbrud eller betalingsvanskeligheder vil udgøre en risiko for markedet m.v., der ikke er tilstrækkelig håndteret af de tilsynsmæssige krav om rammer i IFD og IFR. Finanstilsynet vil basere sin vurdering på de løbende indberetninger til Finanstilsynet og det løbende tilsyn med inddragelse af fondsmæglerselskabets egne vurderinger og opgørelser i bl.a. solvensbehovsopgørelse og genopretnings- og afviklingsplaner.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor fondsmæglerselskabet er et clearingmedlem, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i sin vurdering efter det foreslåede stk. 1 skal lade indgå, om fondsmæglerselskabet er et clearingmedlem og påtager sig de dermed forbundne forpligtelser og risici for markeder, modparter og kunder.

Et clearingmedlem er i artikel 4, stk. 1, nr. 3, i IFR defineret som et selskab, der er etableret i en medlemsstat, og som opfylder definitionen i artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012. Artikel 2, nr. 14, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 definerer et clearingmedlem som et selskab, der deltager i en CCP, og som er ansvarligt for at indfri de finansielle forpligtelser, der følger af denne deltagelse.

En CCP (såkaldte centrale modparter) er mellemlid mellem de to parter i en værdipapirhandel, dvs. hhv. sælger og køber. CCP'en indtræder som modpart til både sælger og køber, og disse er derfor ikke længere eksponeret over for hinanden, men i stedet over for CCP'en, der garanterer afviklingen af handlen og skal honorere modparten, hvis den ene part i handlen ikke kan honorere sine forpligtelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor Finanstilsynet anser det for berettiget i lyset af størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed under hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip og en eller flere faktorer oplyst i litra a-c

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra a*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor Finanstilsynet anser det for berettiget i lyset af størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed under hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip og fondsmæglerselskabets betydning for Den Europæiske Unions eller en relevant medlemsstats økonomi.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra b*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor Finanstilsynet anser det for berettiget i lyset af størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed under

hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip og betydningen af fondsmæglerselskabets grænseoverskridende virksomhed.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3, litra c*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, og hvor Finanstilsynet anser det for berettiget i lyset af størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed under hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip og fondsmæglerselskabets indbyrdes forbundethed med det finansielle system.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet i sin vurdering efter *stk. 1* også skal lade indgå, om fondsmæglerselskabets forretninger i øvrigt – og under hensyntagen til det generelle proportionalitetsprincip – er af en art, et omfang og en kompleksitet, der ikke på tilstrækkelig vis er håndteret af de tilsynsmæssige krav om rammer i IFD og IFR. I vurderingen skal indgå fondsmæglerselskabets betydning og risiko for den finansielle stabilitet udtrykt ved de angivne faktorer.

Kommissionen er i artikel 5, *stk. 6*, i IFD tillagt beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i samråd med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010 med henblik på yderligere at præcisere kriterierne i *stk. 1, nr. 1 og 2*, og sikre konsekvent anvendelse heraf.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* ikke finder anvendelse på råvare- eller emissionskvotehandlere, kollektive investeringsordninger eller forsikringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse undtager anvendelsen af *stk. 1* på råvare- eller emissionskvotehandlere, kollektive investeringsordninger eller forsikringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 3*, at træffer Finanstilsynet afgørelse om at anvende kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav på kreditinstitutter på et fondsmæglerselskab i henhold til *stk. 1*, underlægges fondsmæglerselskabet tilsyn med hensyn til opfyldelse af de tilsynsmæssige krav i bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der gennemfører afsnit VII og VIII i direktiv 2013/36/EU.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at måtte Finanstilsynet træffe afgørelse efter det foreslåede *stk. 1*, underlægges fondsmæglerselskabet krav til bl.a. solvens og likviditet som fastsat for pengeinstitutter, som Finanstilsynet påser overholdelse med i overensstemmelse med Finanstilsynets tilsyn med pengeinstitutter, til sikring af forsvarlige tilsynsmæssige krav og rammer i forhold til de risici, som fondsmæglerselskabet udgør for sig selv, kunder og markedet.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis Finanstilsynet træffer afgørelse om at tilbagekalde en afgørelse truffet i henhold til *stk. 1*, underretter Finanstilsynet omgående fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at måtte Finanstilsynet vurdere, at grundlaget, hvorpå Finanstilsynet har truffet afgørelse efter det foreslåede *stk. 1*, ikke længere er til stede, skal Finanstilsynet træffe afgørelse om at tilbagekalde den tidligere meddelte afgørelse. Finanstilsynet skal omgående underrette fondsmæglerselskabet herom, så fondsmæglerselskabet gøres bekendt med Finanstilsynets fornyede vurdering og virkningerne heraf.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynets afgørelse efter *stk. 1* ophører med at finde anvendelse, hvis et fondsmæglerselskab ikke når tærsklen i *stk. 1*, beregnet for en periode på 12 på hinanden følgende måneder.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at er størrelseskriterier for at kunne træffe afgørelse efter *stk. 1* ikke længere tilstede, ophører en tidligere truffet afgørelse med at have virkning.

Fondsmæglerselskaber, der yder eller udfører en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, skal månedligt kontrollere værdien af deres samlede aktiver og

hvert kvartal indberette disse oplysninger til Finanstilsynet, hvis den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger størrelseskriteriet det foreslåede i stk. 1 på 5 mia. euro beregnet som et gennemsnit for de foregående 12 måneder, jf. artikel 55, stk. 1, i IFR.

Til § 231

Den gældende § 349 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan pålægge en finansiel virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, ledelse at lade udarbejde en redegørelse for den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, økonomiske stilling og fremtidsudsigter.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskabs ledelse at lade udarbejde en redegørelse for fondsmæglerselskabets økonomiske stilling og fremtidsudsigter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind over for en uholdbar forretningsmodel eller uholdbare elementer ved en forretningsmodel på et tidspunkt, hvor fondsmæglerselskabet i øvrigt fortsat overholder gældende lovgivning, men der er grund til at antage, at den økonomiske situation er sådan, at fondsmæglerselskabet kan få problemer i fremtiden. Redegørelsen har til formål at uddybe og specificere fondsmæglerselskabets økonomiske forhold og fremtidsudsigter til brug for såvel fondsmæglerselskabets ledelse som Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at Finanstilsynet i sin tilsynsvirksomhed skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel med henblik på at fremme finansiel stabilitet og tilliden til fondsmæglerselskaber og de finansielle markeder, jf. lovforslagets § 216.

Redegørelsen skal bl.a. indeholde en beskrivelse af fondsmæglerselskabets økonomiske stilling og en begrundet angivelse af den forventede økonomiske udvikling i de kommende år.

I redegørelsen kan eksempelvis i tillæg til en beskrivelse af balance- og resultatposter indgå en beskrivelse af fondsmæglerselskabets aktivitetsprofil og -omfang set i forhold til parametrene for at klassificere som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, jf. artikel 12, stk. 1, i IFR, samt en redegørelse for faktorer, der kan påvirke fondsmæglerselskabets økonomiske stilling negativt.

Der skal også i redegørelsen indgå en vurdering af fondsmæglerselskabets fremtidsmuligheder med en plan for, hvilke initiativer der bør foretages under hensyn til den forventede, økonomiske udvikling. Dette kan eksempelvis være tiltag over for risici så som markeds- og modparts som koncentrationsrisici samt foranstaltninger til forbedring af indtjeningen. I redegørelsen vil der endvidere kunne stilles forslag om ændringer i ledelsen, forslag om at søge fusion med en anden finansiel virksomhed samt ændringer i driften og organisationen m.v.

Det er ledelsen, forstået som bestyrelsen og direktionen, der har ansvaret for, at redegørelsen er forsvarlig og fyldestgørende.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at redegørelsen kan være udarbejdet af en ekstern rådgiver eller af fondsmæglerselskabets direktion alene. I så fald skal en udtalelse fra ekstern revisor vedlægges redegørelsen. Ledelsen kan endvidere anmode fondsmæglerselskabets eksterne revisor om at udarbejde redegørelsen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fondsmæglerselskabets bestyrelse, direktion, ekstern revisor og den interne revisionschef over for Finanstilsynet skal dokumentere at være blevet gjort bekendt med indholdet af Finanstilsynets påbud.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at såvel fondsmæglerselskabets ledelse, forstået som bestyrelse og direktion, som fondsmæglerselskabets eksterne revision og interne revisionschef skal dokumentere at være blevet gjort bekendt med påbuddets indhold.

Det foreslås i *stk. 2*, at redegørelsen skal opfylde det i nr. 1-3 oplyste.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at redegørelsen skal være vedlagt en udtalelse fra fondsmæglerselskabets eksterne revisor, medmindre redegørelsen som helhed er udarbejdet af denne.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at redegørelsen skal forelægges fondsmæglerselskabets bestyrelse til godkendelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at redegørelsen skal sendes i kopi til Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabets eksterne revisor skal udarbejde en udtalelse, som skal vedlægges redegørelsen, medmindre revisor efter anmodning fra fondsmæglerselskabets ledelse har udarbejdet redegørelsen, og at redegørelsen skal være forelagt til bestyrelsens godkendelse, inden den sendes i kopi til Finanstilsynet.

Redegørelsen og planen indgår i Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskabet og kan efter omstændighederne give anledning til yderligere tilsynsreaktioner, herunder påbud om at foretage de nødvendige foranstaltninger, jf. den foreslåede § 232.

Til § 232

Den gældende § 350 i lov finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1, 2 og 4, Finanstilsynets mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, økonomiske stilling er således forringet, at den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, kunder m.fl. er udsat for fare, eller hvis der er en ikke uvæsentlig risiko for, at den finansielle virksomheds, herunder fondsmæglerselskabets, økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at den finansielle virksomhed, herunder fondsmæglerselskabet, vil miste sin tilladelse.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis en af de i nr. 1 eller 2 oplyste forhold gør sig gældende.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind over for uholdbare forretningsmodeller eller uholdbare elementer ved en forretningsmodel på et tidspunkt, hvor fondsmæglerselskabet i øvrigt fortsat overholder gældende lovgivning, herunder kapitalgrundlagskravet, og påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger for at rette op på sin økonomiske situation.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at Finanstilsynet i sin tilsynsvirksomhed skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel med henblik på at fremme finansiell stabilitet og tilliden til fondsmæglerselskaber og de finansielle markeder, jf. lovforslagets § 216.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis fondsmæglerselskabets økonomiske stilling er således forringet, at kundernes interesser er udsat for fare.

Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der er en konkret fare for kunders og investorers økonomiske interesser, selv om fondsmæglerselskabet opfylder kapitalgrundlagskravet. Bestemmelsen kan kun anvendes, hvis disses økonomiske interesser er i konkret fare eksempelvis som følge af, at fondsmæglerselskabet ikke har haft en forsvarlig virksomhedsstyring. Bestemmelsen kan alene anvendes, når interesserne for den nævnte personkreds er i fare, mens hensyn til medarbejdere, aktionærer og øvrige kreditorer ikke kan danne baggrund for et påbud.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab inden for en frist fastsat af Finanstilsynet at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis der er en ikke uvæsentlig risiko for, at fondsmæglerselskabets økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at fondsmæglerselskabet vil miste sin tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse kan bl.a. tænkes anvendt, når der er en ikke uvæsentlig risiko for, at fondsmæglerselskabet på et senere tidspunkt ikke kan opfylde kapitalgrundlagskravet. Hvis et fondsmæglerselskabet har en høj risikokoncentration, vil Finanstilsynet således kunne påbyde fondsmæglerselskabet at foretage nærmere foranstaltninger, hvis Finanstilsynet på baggrund af sin erfaring og sit kendskab til markedsforholdene og til det konkrete fondsmæglerselskab vurderer, at der er en ikke uvæsentlig risiko for, at fondsmæglerselskabet inden for to til tre år ikke vil kunne opfylde kapitalgrundlagskravene.

Konstaterer Finanstilsynet en uholdbar forretningsmodel eller uholdbare elementer ved forretningsmodellen, hvor fondsmæglerselskabet i øvrigt fortsat overholder gældende lovgivning, kan en reaktionsmulighed således være at påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger i medfør af bestemmelsen. Bestemmelsen kan således også anvendes for at fremme finansiell stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder og markeder.

Bestemmelsen vil også kunne finde anvendelse, hvis der er en ikke uvæsentlig risiko for, at fondsmæglerselskabets økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at fondsmæglerselskabet vil miste sin tilladelse. Den ikke uvæsentlige risiko kan skyldes både indre og ydre forhold for fondsmæglerselskabet. Risici, der ligger uden for fondsmæglerselskabets kontrol, kan være begrundet i forhold, som fondsmæglerselskabet ikke har kontrol over, men som fondsmæglerselskabet heller ikke har taget højde for i tilrettelæggelsen af sin forretning.

Formålet med bestemmelsen er at give fondsmæglerselskabet tid og manøvrerum til at bringe forholdene i orden, mens det stadig opfylder kravene til kapitalgrundlag m.v.

Det påbud, som Finanstilsynet giver, kan afpasses efter det konkrete fondsmæglerselskabs forhold, hvilket giver Finanstilsynet differentierede beføjelser. I vurderingen vil indgå, om fondsmæglerselskabet opfylder betingelserne fastsat i artikel 12, stk. 1, i IFR for at kunne anses som værende mindre og ikke indbyrdes forbundet. Fondsmæglerselskaber anses som små og indbyrdes forbundne, når de ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs.

Finanstilsynets påbud skal konkretiseres så tilstrækkeligt, at ledelsen i fondsmæglerselskabet reelt har mulighed for at imødekomme påbuddet. Der skal ligeledes være klarhed over, hvornår påbuddet er opfyldt. Omvendt skal det være op til det enkelte fondsmæglerselskabs ledelse at udfylde rammerne for, hvorledes et påbud skal opfyldes.

Når Finanstilsynet meddeler fondsmæglerselskabet et påbud, vil der samtidig blive fastsat en frist for opfyldelse heraf. Er påbuddet ikke opfyldt inden for denne frist, kan Finanstilsynet inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, jf. det foreslåede stk. 2.

Vil påbuddet have videregående betydelige følger for fondsmæglerselskabet, vil sagen skulle forelægges for Finanstilsynets bestyrelse, jf. lovforslagets § 218.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, hvis de påbudte foranstaltninger, jf. *stk. 1*, ikke er foretaget inden for den fastsatte frist.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har hjemmel til at inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter, hvis fondsmæglerselskabet ikke efterlever Finanstilsynets påbud efter det foreslåede *stk. 1*.

Ved inddragelse af et fondsmæglerselskabs tilladelse skal almindelige principper om proportionalitet iagttages. Det indebærer bl.a., at Finanstilsynet skal vurdere, at en mindre indgribende foranstaltning er utilstrækkelig.

Finanstilsynets afgørelse vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet, der i særlige tilfælde kan beslutte, at en klage har opsættende virkning.

Et fondsmæglerselskab, som ikke har tilladelse, skal som udgangspunkt foranstalte virksomheden afviklet.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* og *2* tilsvarende finder anvendelse for en koncern, hvor modervirksomheden er et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, hvis der er betydelig risiko

for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalkravet til koncernen.

Den foreslåede bestemmelse giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en fondsmæglerselskabskoncern at begrænse de risici, som Finanstilsynet måtte identificere. Der kan eksempelvis være tale om tilfælde, hvor koncernen har flere engagementer med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der hver for sig ikke truer de enkelte koncernvirksomheders soliditet, men hvor det samlede engagement kan true koncernens og dermed også de enkelte koncernvirksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, soliditet.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at påbyde en fondsmæglerselskabskoncern at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis der er betydelig risiko for, at koncernens økonomiske stilling udvikler sig således, at koncernen ikke vil overholde kapitalgrundlagskravet til koncernen, jf. artikel 7 i IFR. Hvis indberetningerne viser, at en fondsmæglerselskabskoncern ikke vil overholde koncernens solvenskrav, hvis en eller flere begivenheder indtræffer, vil Finanstilsynet kunne påbyde koncernen at nedbringe koncernens risikoprofil. Finanstilsynet kan eksempelvis give påbud om ikke at udvide engagementet, påbud om at nedbringe engagementet eller påbud om afdækning af risiko.

Til § 232 a

Den gældende § 344 b i lov finansiel virksomhed giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab I, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis det er sandsynligt, at den finansielle virksomhed, herunder fondsmæglerselskabet, inden for de følgende 12 måneder vil overtræde kravene fastsat i lov om finansiel virksomhed, regler udstedt i medfør af loven eller CRR.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med de materielle ændringer, der følger af gennemførelsen af IFD.

Bestemmelsen gennemfører artikel 38 og 39, stk. 2, litra b, c, e, f, h og j, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Det foreslås i § 232 a, at er det sandsynligt, at et fondsmæglerselskab inden for de følgende 12 måneder vil overtræde §§ 18, 67, 81, 94 og 101 §§ 106-111 og § 118 og regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 om tilsynsmæssigkrav til investeringsselskaber, kan Finanstilsynet påbyde fondsmæglerselskabet at foretage de nødvendige foranstaltninger inden for en frist fastsat af Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind og påbyde et fondsmæglerselskab at foretage de nødvendige foranstaltninger, hvis Finanstilsynet har belæg for, at det er sandsynligt, at fondsmæglerselskabet inden for de følgende 12 måneder ikke vil leve op til de af lovens krav, der gennemfører IFD, eller kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 om tilsynsmæssigkrav til investeringsselskaber (IFR).

Kravene i henhold til IFD vedrører fondsmæglerselskabets ledelse, styring og indretning, risikoudvalg, whistleblowerordning, kapital og likviditet samt aflønning, mens kravene i IFR omfatter krav til kapitalgrundlag, kapitalgrundlagskrav, koncentrationsrisiko, likviditet samt oplysningskrav og indberetningskrav.

Det følger af bestemmelsen, at Finanstilsynet kan gribe ind over for et fondsmæglerselskab, inden der er sket en overtrædelse af kravene. Der vil være tale om sager, som ikke er omfattet af lovforslagets § 232, som omfatter Finanstilsynets muligheder for at gribe ind som følge af fondsmæglerselskabets økonomiske stilling på et tidligt tidspunkt, hvor der er konstateret en uholdbar eller uholdbare elementer i fondsmæglerselskabets forretningsmodel, men hvor Finanstilsynet ikke har dokumentation for, at det er sandsynligt, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kapitalgrundlagskravet inden for de følgende 12 måneder.

Formålet med bestemmelsen er i lighed med bestemmelsen i lovforslagets § 232 at give fondsmæglerselskabets tid og manøvrerum til at gennemføre de fornødne foranstaltninger, inden fondsmæglerselskabets har overtrådt kravene.

Ved nødvendige foranstaltninger forstås de foranstaltninger, som er nødvendige for fondsmæglerselskabets ledelse at få gennemført med henblik på at fondsmæglerselskabet ikke inden for de følgende 12 måneder kommer til at overtræde kravene.

Det påbud, som Finanstilsynet giver, kan som påbud efter lovforslagets § 232 afpasses efter det konkrete fondsmæglerselskabs forhold.

Indgrebsmuligheder kan bl.a. omfatte fastsættelse af et individuelt solvenskrav, jf. lovforslagets § 119, fastsættelse af et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. lovforslagets § 120, krav om nedskrivning af aktiver i forbindelse med opgørelse af kapitalgrundlaget, jf. lovforslagets § 121, og fastsættelse af et særligt likviditetskrav, jf. lovforslagets § 122.

Finanstilsynet vil også have mulighed for at påbyde foranstaltninger med henblik på at reducere risici. Det kan være krav om at indføre restriktioner for eller begrænse fondsmæglerselskabets virksomhed m.v., krav om afhændelse af aktiviteter, der indebærer for stor risiko for fondsmæglerselskabets finansielle soliditet m.v.

Tilsvarende vil Finanstilsynet have mulighed for at påbyde foranstaltninger med henblik på at fastholde eller styrke kapitalgrundlaget. Det kan også være krav om, at fondsmæglerselskabet anvender nettooverskud til at styrke kapitalgrundlaget, eller krav om, at fondsmæglerselskabet begrænser eller forbyder udlodninger eller rentebetalinger til aktionærer m.v.

Finanstilsynet vil også have mulighed for at påbyde styrkelse og forbedringer af fondsmæglerselskabets indretning og styring, herunder krav om at begrænse risiciene ved net- og informationssystemers sikkerhed og systemer og procedurer i øvrigt samt outsourcing.

Ved meddelelse af påbuddet vil der samtidig blive fastsat en frist for påbuddets efterlevelse. Fristen kan forlænges. Finanstilsynet vil ved fastsættelse eller forlængelse af fristen tage hensyn til sagens karakter og de konkrete omstændigheder, herunder de foranstaltninger som fondsmæglerselskabet skal iværksætte. Ved vurderingen af om en frist skal forlænges, kan Finanstilsynet lægge vægt på, om fondsmæglerselskabet effektivt har bestræbt sig på at imødekomme påbuddet inden for fristen.

Finanstilsynet foretager sin vurdering forud for fristfastsættelsen på baggrund af Finanstilsynets erfaring og kendskab til det konkrete fondsmæglerselskab.

Finanstilsynets påbud skal konkretiseres så tilstrækkeligt, at ledelsen i fondsmæglerselskabet reelt har mulighed for at imødekomme påbuddet.

Vil påbuddet have videregående betydelige følger for fondsmæglerselskabet, vil sagen skulle forelægges for Finanstilsynets bestyrelse, jf. lovforslagets § 218.

Til § 233

Den foreslåede § 233 fastsætter beføjelse til Finanstilsynet til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen gennemfører artikel 39, stk. 2, litra j, og stk. 3.

Det foreslås i § 233, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav til et fondsmæglerselskab end dem, der følger af denne lov og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, herunder indberetning af kapital- og likviditetspositioner, hvis de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende, og en af de i nr. 1-3 oplyste betingelser er opfyldt.

Betingelserne er ikke kumulative.

Finanstilsynets anvendelse af beføjelsen forudsætter, at de oplysninger, der skal indberettes, ikke er overlappende. Oplysninger anses for at være overlappende, hvis Finanstilsynet allerede har de samme eller i det væsentlige de samme oplysninger, hvis oplysningerne kan frembringes af Finanstilsynet eller kan indhentes af Finanstilsynet med andre midler end et krav til fondsmæglerselskabet om at indberette dem.

Det foreslås i § 233, *nr. 1*, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav, hvis Finanstilsynet i medfør af § 232 a har fastsat et individuelt solvenskrav jf. § 119, et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, jf. § 120, krav om styrkelse af procedurene til risikomåling og risikostyring i relation til det tilstrækkelige kapitalgrundlag, jf. § 118, eller krav om styrelse af ledelsesordninger, jf. §§ 67 og 94.

Den foreslåede bestemmelse giver beføjelse til Finanstilsynet til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav. Beføjelsen er tiltænkt de tilfælde, hvor Finanstilsynet har grebet ind i medfør af lovforslagets § 232 a og fastsat en eller flere af de nævnte foranstaltninger.

Lovforslagets § 232 a giver Finanstilsynets beføjelse til at gribe ind og påbyde fondsmæglerselskabet at træffe de nødvendige foranstaltninger, hvis Finanstilsynet har belæg for, at det er sandsynligt, at fondsmæglerselskabet inden for de følgende 12 måneder ikke vil leve op til kravene til bl.a. ledelsesordninger samt kapital og likviditet.

Det foreslås i § 233, *nr. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav, hvis indberetningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet kan opnå tilstrækkeligt belæg for påbud i medfør af § 232 a.

Den foreslåede bestemmelse giver beføjelse til Finanstilsynet til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav. Beføjelsen er tiltænkt de tilfælde, hvor Finanstilsynet har indikationer på, at fondsmæglerselskabets forretningsmodel er uholdbar eller indeholde uholdbare elementer, men hvor Finanstilsynet ikke har tilstrækkeligt belæg for, at påbud efter lovforslagets § 232 a er påkrævet.

Det foreslås i § 233, *nr. 3*, at Finanstilsynet kan fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav, hvis indberetningerne er nødvendige for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed i øvrigt.

Den foreslåede bestemmelse giver beføjelse til Finanstilsynet til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav. Beføjelsen er tiltænkt de tilfælde, hvor de er nødvendige for udøvelsen af tilsynsvirksomheden, jf. lovforslagets § 216, hvorefter Finanstilsynet skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel.

Til § 234

Den gældende § 347 e i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med de materielle ændringer, der følger af gennemførelsen af IFD.

Den foreslåede § 235 fastsætter, at Finanstilsynet kan udbede fondsmæglerselskaber yderligere oplysninger.

Bestemmelsen gennemfører artikel 39, stk. 2, litra 1.

Det foreslås i § 234, at Finanstilsynet kan stille yderligere oplysningskrav til et fondsmæglerselskab.

Den foreslåede bestemmelse giver beføjelse til Finanstilsynet til at fastsætte supplerende eller hyppigere indberetningskrav. Beføjelsen er tiltænkt de tilfælde, hvor de er nødvendige for udøvelsen af tilsynsvirksomheden, jf. lovforslagets § 216, hvorefter Finanstilsynet skal lægge vægt på holdbarheden af det enkelte fondsmæglerselskabs forretningsmodel.

Til § 235

Den gældende § 351 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynets kan gribe ind over for et medlem af en finansiel virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, ledelse m.fl., hvis den pågældende efter reglerne om ledelsens egnethed og hæderlighed vurderes ikke at kunne bestride stillingen eller hvervet.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger.

Den foreslåede § 235 fastsætter, at Finanstilsynet kan gribe ind over for et medlem af et fondsmæglerselskabs ledelse, hvis den pågældende efter reglerne om ledelsens egnethed og hæderlighed vurderes ikke at kunne bestride stillingen eller hvervet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 70, stk. 6, litra d, og artikel 18, stk. 2, litra c.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør i fondsmæglerselskabet inden for en frist, der er fastsat af Finanstilsynet, hvis direktøren efter § 75, stk. 1, eller § 76 ikke kan bestride stillingen.

Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør, hvis Finanstilsynet vurderer at vedkommende ikke kan bestride stillingen som følge af manglende efterlevelse af kravene om egnethed, hæderlighed og afsættelse af tilstrækkelig tid.

Dette kan eksempelvis være fordi vedkommende er blevet pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning og der som følge heraf er risiko for, at vedkommende ikke længere kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis. Overtrædelse af anden relevant lovgivning kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i hvidvask, skatte- og selskabslovgivningen. Finanstilsynet foretager en konkret vurdering af, om overtrædelsen skal føre til, at den pågældende ikke anses for at leve op til hæderlighedskravet.

Det kan eksempelvis også dreje sig om de tilfælde, hvor vedkommende tages under insolvensbehandling eller gældssanering, eller hvor vedkommendes økonomiske situation eller virksomheder, som den pågældende har eller deltager i driften af, har påført fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab. Det samme gælder situationer, hvor den pågældende har udvist en adfærd, hvorefter det må antages, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør, som ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. lovforslagets § 75. Efterkommer virksomheden ikke påbuddet, følger det af lovforslagets § 262, at Finanstilsynets

har hjemmel til at pålægge fondsmæglerselskabet tvangsbøder. Hermed har Finanstilsynet et tvangsmiddel til at sikre et mere hurtigt og effektivt indgreb end blot muligheden for at inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab at nedlægge sit hverv, hvis personen efter det foreslåede § 75, stk. 1, eller § 76, ikke kan bestride hvervet.

Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab at nedlægge sit hverv, hvis Finanstilsynet vurderer, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv som følge af manglende efterlevelse af kravene om egnethed, hæderlighed og afsættelse af tilstrækkelig tid.

Dette kan eksempelvis være fordi vedkommende er blevet pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning og der som følge heraf er risiko for, at vedkommende ikke længere kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis. Overtrædelse af anden relevant lovgivning kan eksempelvis være overtrædelser af strafbelagte bestemmelser i hvidvask, skatte- og selskabslovgivningen. Finanstilsynet foretager en konkret vurdering af, om overtrædelsen skal føre til, at den pågældende ikke anses for at leve op til hæderlighedskravet.

Det kan eksempelvis også dreje sig om de tilfælde, hvor vedkommende tages under insolvensbehandling eller gældssanering, eller hvor vedkommendes økonomiske situation eller virksomheder, som den pågældende har eller deltager i driften af, har påført fondsmæglerselskabet tab eller risiko for tab. Det samme gælder situationer, hvor den pågældende har udvist en adfærd, hvorefter det må antages, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på forsvarlig vis.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan gribe ind direkte over for bestyrelsesmedlemmer i fondsmæglerselskaber, som ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, jf. lovforslagets § 75, ved at påbyde vedkommende at nedlægge sit hverv. Dette vil være mindre indgribende over for virksomheden og dens fortsatte drift end at inddrage virksomhedens tilladelse. Efterlever bestyrelsesmedlemmet ikke et påbud udstedt af Finanstilsynet, kan vedkommende straffes med bøde, jf. lovforslagets § 255, stk. 1.

Det er forventningen, at fondsmæglerselskabet selv griber ind over for den direktør eller det bestyrelsesmedlem, der ikke længere viser sig at være egnet og hæderlig til at bestride stillingen eller hvervet. Finanstilsynets indgrebsmuligheder skal derfor alene anvendes i de ganske særlige tilfælde, hvor fondsmæglerselskabet mod forventning ikke selv har afsat pågældende direktør eller bestyrelsesmedlem.

Inden Finanstilsynet påbyder fondsmæglerselskabet at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv, skal der i henhold til reglerne i forvaltningsloven foretages en partshøring af fondsmæglerselskabet og af den, som påbuddet retter sig mod. I denne fase vil bestyrelsen have mulighed for af egen drift at afsætte en direktør. Forinden Finanstilsynet træffer afgørelse i sagen om påbuddet, forelægges spørgsmålet for Finanstilsynets bestyrelse, som i medfør af lovforslagets § 218 træffer afgørelser i tilsynssager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Finanstilsynet kan påbyde et fondsmæglerselskab at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at direktøren ikke opfylder kravene i § 75, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at Finanstilsynet under samme betingelser som i 1. pkt. kan påbyde et medlem af bestyrelsen i et fondsmæglerselskab at nedlægge sit hverv. Finanstilsynet fastsætter en frist for efterlevelse af påbuddet.

Det tager i de fleste tilfælde lang tid, inden et strafansvar bliver pålagt. Imidlertid tilsiger hensynet til fondsmæglerselskabet, kunderne og de almene samfundsinteresser, som ligger bag reglerne om egenhed og hæderlighed, at Finanstilsynet får mulighed for at gribe ind over for et ledelsesmedlem på et tidligere tidspunkt for at afværge risikoen for, at vedkommende påfører fondsmæglerselskabet skade. Finanstilsynets reaktion vil derfor ofte være påkrævet, så snart der er en bestyrket mistanke om, at det pågældende ledelsesmedlem har begået et strafbart forhold.

Overtrædelse af anden relevant lovgivning er ifølge bemærkninger til § 75, stk. 1, nr. 3, andre overtrædelser af lovgivning af relevans for den finansielle sektor. Det kan eksempelvis være overtrædelser af straffelagte bestemmelser i hvidvask, skatte- og selskabslovgivningen.

Ved vurderingen af, om der skal meddeles et midlertidigt påbud, skal Finanstilsynet afveje forseelsens grovhed og det konkrete behov for at fjerne vedkommende over for hensynet til den pågældendes retssikkerhed.

Den endelige stillingtagen til, hvorvidt en person opfylder betingelserne for at være direktør eller bestyrelsesmedlem i et fondsmæglerselskab i sager, hvor ledelsesmedlemmet midlertidigt er fjernet fra fondsmæglerselskabets ledelse, forudsættes at finde sted i forbindelse med forlængelse af afgørelsen af straffesagen, medmindre der i forbindelse med straffesagen er sket rettighedsfrakendelse med hensyn til den eller de stillinger hæderligheds- og egnethedsvurderingen angår.

Afgørelsen om egnethed og hæderlighed, jf. lovforslagets § 75, vil desuden efterfølgende kunne prøves ved en civil sag ved domstolene. Dette kan ske ved, at Finanstilsynet udsteder et påbud til fondsmæglerselskabet, jf. det foreslåede stk. 1, eller et påbud direkte til personen, jf. det foreslåede stk. 2, og den som påbuddet retter sig imod forlanger, at påbuddet indbringes for domstolene, jf. det foreslåede stk. 5.

Det foreslås i *stk. 4*, at varigheden af et påbud om nedlæggelse af et bestyrelseshverv i et fondsmæglerselskab efter *stk. 2* på baggrund af manglende efterlevelse af § 75, stk. 1, nr. 2 og 4-6, skal fremgå af påbuddet.

Det vil ikke kunne forventes, at man straks efter afslutningen af en konkurs eller en gældssanering på ny kan anses for at opfylde kravene til egnethed og hæderlighed. Det vil bero på en konkret vurdering, hvor længe påbuddet skal gælde. Varigheden kan ansættes fra 1 til 5 år eller indtil videre. Reglen er i overensstemmelse med øvrige regler om rettighedsfortabelse.

Finanstilsynets afgørelser kan sædvanligvis påklages til Erhvervsankenævnet af fondsmæglerselskabet eller af det bestyrelsesmedlem, som påbuddet retter sig imod, jf. lovforslagets § 264. Denne klageadgang opretholdes.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at påbud meddelt i henhold til stk. 1-3 af fondsmæglerselskabet og af den person, som påbuddet vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet inden for fire uger efter at påbuddet er meddelt den pågældende.

Det foreslås i *stk. 5, 3. pkt.*, at anmodningen ikke har opsættende virkning for påbuddet, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende direktør eller det pågældende bestyrelsesmedlem under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller sin stilling.

Det foreslås i *stk. 5, 4. pkt.*, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene efter modtagelse af anmodning herom.

Det foreslås i *stk. 5, 5. pkt.*, at sagen anlægges i den borgerlige retsplejes former.

Et påbud om, at et fondsmæglerselskab skal afsætte en direktør eller påbud om, at et bestyrelsesmedlem skal nedlægge sit hverv, skal af retssikkerhedsmæssige grunde kunne prøves ved domstolene. Det foreslås samtidig, at Finanstilsynet skal være ansvarlig for at indbringe sagen for domstolene, og at dette skal ske inden for en frist på fire uger. Det fremgår derfor af det foreslåede stk. 4, at fondsmæglerselskabet og den person, som afgørelsen vedrører, kan forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene. En anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet senest fire uger efter, at påbuddet er udstedt. Når Finanstilsynet har modtaget anmodningen, skal sagen anlægges inden fire uger. Der stilles ingen formkrav til anmodningen.

En anmodning om indbringelse af sagen for domstolene kan som udgangspunkt ikke tillægges opsættende virkning, idet det vil stride mod hensynet til at sikre en løbende og effektiv håndhævelse af kravene om egnethed og hæderlighed. Dog har retten mulighed for ved kendelse at bestemme, at den pågældende under sagens behandling kan opretholde sit hverv eller forblive i sin stilling, mens sagen verserer for retten.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Finanstilsynet af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt efter stk. 2, og stk. 3, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har hjemmel til af egen drift eller efter ansøgning at tilbagekalde et påbud til et medlem af bestyrelsen om at nedlægge sit hverv i henhold til det foreslåede stk. 2 og det foreslåede stk. 3, 3. pkt. Det vil især være relevant i forhold til påbud, som ikke er tidsbegrænsede.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at afslår Finanstilsynet en ansøgning om at tilbagekalde påbuddet, kan ansøgeren forlange afslaget indbragt for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at en ansøger kan forlange et afslag fra Finanstilsynet på en ansøgning om tilbagekaldelse af et påbud meddelt efter det foreslåede stk. 2 og det foreslåede stk. 3, 3. pkt., indbragt for domstolene. Det vil sige, at i tilfælde hvor en person, som er blevet påbudt at nedlægge sit hverv, ansøger om at få påbuddet tilbagekaldt, men hvor Finanstilsynet afslår denne ansøgning, indføres der som udgangspunkt samme mulighed for domstolsprøvelse som efter det foreslåede stk. 4. Det indebærer, at ansøgeren kan forlange, at Finanstilsynet indbringer sagen for domstolene inden fire uger efter, at vedkommende har indgivet begæring herom til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at anmodning herom skal indgives til Finanstilsynet, inden fire uger efter at afslaget er meddelt den pågældende.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en anmodning indgives herom til Finanstilsynet, inden fire uger efter at afslaget er meddelt den pågældende. Ønsker et bestyrelsesmedlem, at Finanstilsynet skal indbringe spørgsmålet om tilbagekaldelse af et påbud om nedlæggelse af den pågældendes hverv for domstolene, skal anmodning herom indgives inden fire uger efter, at afslaget er meddelt bestyrelsesmedlemmet.

Det foreslås i *stk. 6, 4. pkt.*, at anmodning om domstolsprøvelse dog kun kan fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst fem år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst to år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en anmodning om domstolsprøvelse dog kun kan fremsættes, hvis påbuddet ikke er tidsbegrænset, og der er forløbet mindst fem år fra datoen for udstedelsen af påbuddet, eller mindst to år efter at Finanstilsynets afslag på tilbagekaldelse er stadfæstet ved dom. Det er således ikke muligt at begære et afslag på at omgøre et tidsbegrænset påbud indbragt for domstolene. Det er heller ikke muligt at begære et afslag på tilbagekaldelse af et tidsubegrænset påbud indbragt for domstolene, før der er gået mindst fem år fra datoen for udstedelsen af påbuddet eller mindst to år, siden en domstol senest har stadfæstet et afslag på tilbagekaldelse. Begrænsningerne har kun betydning for muligheden for at kræve sagen indbragt for domstolene af Finanstilsynet. En person, som har modtaget et afslag på sin ansøgning, vil til en hver tid have mulighed for selv at anlægge sag ved domstolene.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at har fondsmæglerselskabet ikke afsat direktøren inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at Finanstilsynet endvidere kan inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af stk. 2 og stk. 3, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse giver foruden de øvrige sanktionsmuligheder Finanstilsynet mulighed for at inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse, hvis fondsmæglerselskabet ikke efterkommer et påbud om at afsætte en direktør. Endvidere vil Finanstilsynet fortsat have mulighed for at inddrage fondsmæglerselskabets tilladelse, hvis et bestyrelsesmedlem ikke efterkommer et af Finanstilsynet udstedt påbud. Baggrunden for denne indgrebsmulighed er, at tilsynsmyndigheden ifølge bl.a. artikel 8, litra c, i MiFID II skal have kompetence til at inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse, hvis ét eller flere ledelsesmedlemmer ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Inddragelse af fondsmæglerselskabets tilladelse vil skulle ske efter bestemmelsen i lovforslagets § 160, stk. 1, nr. 2.

Den gældende § 347 d i lov finansiel virksomhed giver i stk. 1 og 2 Finanstilsynet mulighed for at træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod en værdipapirhandlers, herunder et fondsmæglerselskabs, medlemskab af eller deltagelse på en markedsplads.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 70, stk. 6, litra e, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab af eller deltagelse på en markedsplads, hvis fondsmæglerselskabet er pålagt en tvangsbøde i medfør af § 262 eller hvis fondsmæglerselskabet overtræder § 28, § 29, stk. 2 og 3, §§ 33, 34, 47, 48, 64, 67, 75, 76, 79, 80, 94, 95, 106 og § 107, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en sanktionsmulighed, hvormed Finanstilsynet kan træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab af eller deltagelse på en markedsplads, hvis fondsmæglerselskabet er eller bliver pålagt en tvangsbøde eller overtræder de i bestemmelsen oplyste bestemmelser.

En markedsplads er i lovforslagets § 10, nr. 54, defineret som et reguleret marked, en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF). Bestemmelsen svarer til § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, i lov om kapitalmarkeder.

Bestemmelserne i lovforslagets § 29, stk. 2 og 3, fastslår fondsmæglerselskabers forpligtelser ved benyttelse af tilknyttede agenter. Fondsmæglerselskaber bærer det økonomiske ansvar for deres tilknyttede agenter aktiviteter, og de skal sikre tilknyttede agenter ordentlige ageren. I §§ 28-30 oplystes betingelser, som stilles overfor tilknyttede agenter.

Bestemmelserne i lovforslagets §§ 33 og 34 fastlægger en række oplysningsforpligtelser ved fondsmæglerselskabers etablering af filialer og benyttelse af tilknyttede agenter i udlandet samt ved fondsmæglerselskabers udøvelse af grænseoverskridende tjenesteydelser i andre EU/EØS-lande.

Bestemmelserne i lovforslagets §§ 47 og 48 stiller en række krav til investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag og fastsætter et forbud for fondsmæglerselskaber mod at modtage og beholde tredjepartsbetalinger, når fondsmæglerselskabet udøver investeringsrådgivning på uafhængigt grundlag eller yder skønmæssig porteføljepleje.

Bestemmelsen i lovforslagets § 64 pålægger fondsmæglerselskaber en oplysningspligt om kvalificerede andele, herunder ved kendskab til visse erhvervelser eller afhændelser heraf.

Bestemmelsen i lovforslagets § 75 stiller et krav om kompetencer og omdømme af ledelsen i et fondsmæglerselskab eller et fondsmæglerholdingvirksomhed. I henhold til lovforslagets § 76 skal ledelsen i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv.

Bestyrelsen for et fondsmæglerselskab skal efter lovforslagets § 67 fastlægge og foretage en løbende vurdering af fondsmæglerselskabets risikoprofil, politikker og retningslinjerne for direktionen.

Bestemmelsen i lovforslagets § 79 hjemler et forbud mod sammenfald i personkredsen for bestyrelsen og direktørposten eller posten som revisionschef.

Bestemmelsen i lovforslagets § 94 stiller krav om effektive former for virksomhedsstyring.

Bestemmelsen i lovforslagets § 95 bestemmer, at et fondsmæglerselskab skal træffe de nødvendige forholdsregler og anvende hensigtsmæssige procedurer m.v. for at sikre sammenhæng og regelmæssighed i sin virksomhed som værdipapirhandler m.v.

Bestemmelsen i lovforslagets § 106 fastsætter krav til fondsmæglerselskabers lønpolitik. I henhold til lovforslagets § 107, stk. 1 og 2, skal fondsmæglerselskaber sikre, at aflønning af dets ansatte ikke er i strid med fondsmæglerselskabets forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse. Herunder må ansatte hos fondsmæglerselskabet ikke modtage variable løndelev, der er afhængige af opnåelse af et salgsmål for den ansatte.

Bestemmelsen i lovforslagets § 80 stiller krav til nedsættelse m.v. af nominerings- og risikoudvalg i visse fondsmæglerselskaber.

Beføjelsen tænkes anvendt, hvor Finanstilsynet ved påbud eller påtale har konstateret, at en eller flere af de nævnte bestemmelser er overtrådt, eller hvor Finanstilsynet har pålagt en tvangsbøde for ikke at efterkomme en anmodning fra Finanstilsynet om udlevering af oplysninger i henhold til lovforslagets § 262. Beføjelsen vil også kunne anvendes, hvor en overtrædelse er konstateret ved dom eller ved et vedtaget bødeforelæg. Fælles er dermed, at der skal være truffet en afgørelse fra Finanstilsynet eller pålagt en strafferetlig sanktion, der fastslår en overtrædelse, førend beføjelsen kan anvendes. Finanstilsynet følger de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder proportionalitetsprincippet, ved anvendelse af sine beføjelser.

Et midlertidigt forbud indebærer, at fondsmæglerselskabet ikke længere kan handle på markedspladsen. At forbuddet alene er midlertidigt, betyder, at Finanstilsynet i afgørelsen enten skal liste en række forhold, som skal være opfyldt, førend medlemskabet eller deltagelsen kan genoptages, eller et tidspunkt, hvor afgørelsen genvurderes.

Finanstilsynets afgørelse om midlertidigt forbud mod medlemskab eller deltagelse på en markedsplads skal overholde de almindelige forvaltningsretlige regler. Dette indebærer eksempelvis, at afgørelsen skal indeholde en begrundelse, der skal partshøres over forhold, som ikke er parten bekendt, og afgørelsen skal ledsages af en klagevejledning.

Afgørelser om midlertidigt forbud truffet af Finanstilsynet i medfør af den foreslåede stk. 1, kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest fire uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. lovforslagets § 264, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab af eller deltagelse på en markedsplads, hvis fondsmæglerselskabet overtræder reglerne i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan gives beføjelser til at gribe ind over for fondsmæglerselskaber, hvis de overtræder reglerne i bekendtgørelser, der gennemfører MiFID II. Denne hjemmel kan bruges til at indsætte beføjelser i de relevante bekendtgørelser.

Afgørelser om midlertidigt forbud truffet af Finanstilsynet i henhold til regler udstedt i medfør af den foreslåede stk. 2, kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest fire uger efter at afgørelsen er meddelt den, som afgørelsen retter sig til, jf. lovforslagets § 264, stk. 1.

De relevante bekendtgørelser og bestemmelser heri omfatter på nuværende tidspunkt §§ 9-11 i bekendtgørelse nr. 921 af 26. juni 2017 om de organisatoriske krav til værdipapirhandlere, §§ 2, 3, 5, 10, 15 og 21 i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. som ændret ved bekendtgørelse nr. 461 af 9. maj 2018, bekendtgørelse nr. 917 af 25. juni 2017 om værdipapirhandlers udførelse af ordrer, bekendtgørelse nr. 1580 af 17. december 2018 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, bekendtgørelse nr. 864 af 23. juni 2017 om kompetencekrav til ansatte, der yder investeringsrådgivning og formidler information om visse investeringsprodukter og bekendtgørelse nr. 922 af 29. juni 2017 om produktgodkendelsesprocedurer.

Til § 237

Den gældende § 374, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet kan give påbud, hvis en finansiel virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, ikke opfylder sine forpligtelser efter bestemmelserne om regnskabsaflæggelse i §§ 183-193 eller bestemmelser fastsat i regler medfør af § 196.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 237 fastsætter Finanstilsynets beføjelser i relation til Finanstilsynets kontrol med reglerne for finansiel information i bl.a. års- og delårsrapporter for fondsmæglerselskaber, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked

Det foreslås i *stk. 1*, at udsteder et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og opfylder fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden ikke sine forpligtelser efter bestemmelserne i §§ 141, 144-150 eller bestemmelser fastsat i medfør af § 153, kan Finanstilsynet give fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden påbud om ændring af forholdet, herunder påbud om offentliggørelse af ændrede eller supplerende oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vedrører Finanstilsynets kontrol med reglerne for finansiel information i bl.a. års- og delårsrapporter for fondsmæglerselskaber, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. lovforslagets § 225.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med standarder udstedt af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed for kontrol med overholdelsen af finansiel information i bl.a. i års- og delårsrapporter for finansielle virksomheder, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, der fastsætter, at den kompetente myndighed skal have tilstrækkelige og effektive midler til at kunne håndhæve overholdelsen og dermed medvirke til, at investorerne får den information, de har krav på. Som midler anføres bl.a., at myndigheden skal kunne give påbud om ændring af fejl, herunder offentliggørelse af ændrede oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan offentliggøre de pågældende oplysninger, påbuddet eller suspendere eller slette de berørte omsættelige værdipapirer fra handel på et reguleret marked, når det skønnes hensigtsmæssigt.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter Finanstilsynets sanktionsmuligheder.

Til § 238

Den gældende § 344, stk. 6-10, i lov om finansiel virksomhed fastlægger Finanstilsynets beføjelse til at føre drøftelser med interesserede parter og interessenter med henblik på at finde en løsning på en virksomheds situationer, når virksomheden efter Finanstilsynets vurdering ikke opfylder eller forven-

teligt ikke opfylder kravene i lov om finansiel virksomhed eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber til opretholdelse af sin tilladelse. De omfattede virksomheder er finansielle virksomheder omfattet af BRRD, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger og de materielle ændringer, der følger af gennemførelsen af IFR og IFD, og som indebærer, at bestemmelsen videreføres for en anden gruppe af fondsmæglerselskaber. Med vedtagelsen af IFD er der således vedtaget en ændring af BRRDs anvendelsesområde for så vidt angår fondsmæglerselskaber, hvorefter BRRD finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, som omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Den foreslåede § 238 fastsætter Finanstilsynets beføjelse til at føre drøftelser med interesserede parter og interessenter med henblik på at finde en løsning på et fondsmæglerselskabs situation, når fondsmæglerselskabet efter Finanstilsynets vurdering ikke opfylder eller forventeligt ikke opfylder kravene i den foreslåede lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssigkrav til investeringsselskaber til opretholdelse af sin tilladelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel i BRRD.

Det foreslås i *stk. 1*, at vurderer Finanstilsynet, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, ikke opfylder eller forventeligt ikke opfylder kravene i denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 om tilsynsmæssigkrav til investeringsselskaber til opretholdelse af sin tilladelse, kan Finanstilsynet føre drøftelser med interesserede parter og interessenter med henblik på at finde en løsning på fondsmæglerselskabets situation.

Den foreslåede bestemmelse har sammenhæng med lovforslagets bestemmelser om tidlig indgriben og giver i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder eller forventeligt ikke opfylder betingelserne for opretholdelse af sin tilladelse, Finanstilsynet beføjelse til at føre

drøftelser med eventuelle parter eller interessenter, som kan have en interesse i at være med til at finde en relevant løsning på fondsmæglerselskabets situation. Mulige løsninger kunne eksempelvis være fusion, sammenlægning eller erhvervelse af den del af virksomheden, som er i vanskeligheder.

Beføjelsen finder anvendelse i tilfælde, hvor kravene i den foreslåede lov samt kravene i CRR ikke er opfyldt eller forventeligt opfyldt. Det vil bl.a. sige krav i relation til ledelse, styring og indretning, kapital og likviditet samt aflønning.

Typisk må det forventes, at det er kapitalgrundlagskravet, der bringer et fondsmæglerselskab i fare for at miste sin tilladelse. Beføjelserne til at gribe tidligt ind er dog ikke begrænset til kapitalgrundlagskravet, og beføjelsen til at føre drøftelser med interesserede parter og interessenter er derfor heller ikke begrænset til kapitalgrundlagskravet, men til kravene til opretholdelse af tilladelse.

Et eksempel på områder hvor et fondsmæglerselskab kan være i fare for at miste tilladelsen, og hvor det ikke nødvendigvis opfylder kapitalgrundlagskravene, kan være ledesssvigt og i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at det vil blive meget vanskeligt at finde en ny direktør og eventuel ny bestyrelse. I en sådan situation kan Finanstilsynet efter den foreslåede bestemmelse hjælpe fondsmæglerselskabet med at føre drøftelser med en mulig fusionspartner. Problemer med at opfylde kravene til at opretholde tilladelsen vil også stadig kunne være kapitalgrundlagskrav. I disse situationer kan Finanstilsynet deltage i møder med fondsmæglerselskabet og eventuelle fusionsparter, investorer m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet skal orientere Finansiell Stabilitet, hvis Finanstilsynet vurderer, at der er en risiko for, at et fondsmæglerselskab vil blive nødlidende eller forventeligt nødlidende, og Finanstilsynet på den baggrund påtænker at træffe afgørelse efter § 161, stk. 3, eller § 162, stk. 1, og der ikke er udsigt til en løsning på fondsmæglerselskabets situation i henhold til *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en pligt for Finanstilsynet til at orientere Finansiell Stabilitet, såfremt Finanstilsynet vurderer, at der er en risiko for, at et fondsmæglerselskab vil blive nødlidende eller forventeligt nødlidende, og der ikke er udsigt til eksempelvis en privat løsning, i form af eksempelvis fusion, sammenlægning eller egentlig overtagelse af hele eller dele af fondsmæglerselskabet som løsning på fondsmæglerselskabets problemer. Orienteringspligten skal understøtte samarbejdet mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet i forhold til at løfte opgaver i relation til krisehåndtering,

som er delt mellem de to myndigheder. Finanstilsynet skal derfor også orientere Finansiell Stabilitet på et tidligt tidspunkt, således at Finansiell Stabilitet også på et så tidligt tidspunkt som muligt kan forberede en eventuel afvikling af fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet skal orientere erhvervsministeren, når Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 161, *stk. 3*, over for et fondsmæglerselskab eller en koncern om, at fondsmæglerselskabet eller koncernen er nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis afgørelsen kan få betydning for realøkonomien eller for den finansielle stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet senest skal orientere erhvervsministeren, når Finanstilsynet træffer afgørelser efter lovforslagets § 161, *stk. 3*, i relation til et fondsmæglerselskab om, at det er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og såfremt afgørelsen kan få betydning for realøkonomien eller for den finansielle stabilitet. I praksis vil erhvervsministeren blive orienteret på samme tidspunkt som Finansiell Stabilitet, da erhvervsministeren på samme måde som Finansiell Stabilitet har behov for at forberede sig. Det kan heller ikke på forhånd afgrænses, hvornår en given situation kan få betydning for realøkonomien eller for den finansielle stabilitet.

Til § 239

Den gældende § 352 a i lov om finansiell virksomhed fastlægger, at hvor en finansiell virksomhed, herunder et fondsmæglerselskab, er erklæret konkurs, størstedelen af virksomhedens drift er ophørt eller overdraget, er Finanstilsynet forpligtet til at udarbejde en redegørelse om årsagerne hertil, hvis et af oplyste forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for virksomhedens konkurs eller driftens ophør eller overdragelse.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 239 fastsætter, at er et fondsmæglerselskab erklæret konkurs, størstedelen af fondsmæglerselskabets drift er ophørt eller overdraget, er Finanstilsynet forpligtet til at udarbejde en redegørelse om årsagerne hertil, hvis et af oplyste forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for fondsmæglerselskabets konkurs eller driftens ophør eller overdragelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at i tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs, størstedelen af fondsmæglerselskabets drift er ophørt eller overdraget, udarbejder Finanstilsynet en redegørelse om årsagerne hertil, hvis et af de nedenfor nævnte forhold er indtruffet i forbindelse med eller i en kortere periode forud for fondsmæglerselskabets konkurs eller driftens ophør eller overdragelse.

Det overordnede formål med Finanstilsynets pligt til at udarbejde en redegørelse i de oplyste situationer er at sikre offentlighed omkring Finanstilsynets tilsyn med et fondsmæglerselskab, hvor staten har lidt tab som følge af fondsmæglerselskabets ophør og derigennem skabe åbenhed omkring de forhold, der har ført til, at fondsmæglerselskabet har måtte krisehåndteres. Forpligtelsen til at udarbejde en redegørelse blev indført under finanskrisen, hvor afvikling af et fondsmæglerselskab og andre finansielle virksomheder gennem Finansiell Stabilitet skete under den generelle statsgaranti og dermed i sidste ende for statens regning og risiko. Det blev derfor fundet rimeligt, at der var en øget gennemsigtighed af, hvad forholdene havde været op til, at en finansiell virksomhed blev afviklet ved Finansiell Stabilitets medvirken.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Finanstilsynet udarbejder en redegørelse om årsagerne hertil, hvis staten har lidt direkte tab som følge af økonomisk bistand ved afvikling af fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal udarbejde en redegørelse for årsagerne til, at et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs, størstedelen af fondsmæglerselskabets drift er ophørt eller overdraget, hvis staten har lidt direkte tab som følge af økonomisk bistand ved afvikling af fondsmæglerselskabet. Bestemmelsen er udformet, så den skal kunne rumme mulige fremtidige foranstaltninger, som staten kan iværksætte for at håndtere en krisesituation i den finansielle sektor. Med ordlyden begrænses tilfældene således ikke til allerede kendte foranstaltninger.

Staten lider ikke nødvendigvis direkte tab ved restrukturering eller afvikling af et fondsmæglerselskab gennem Finansiell Stabilitet. Restrukturering eller afvikling gennem Finansiell Stabilitet er derfor ikke omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Finanstilsynet udarbejder en redegørelse om årsagerne hertil, hvis staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for fondsmæglerselskabet, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet også skal udarbejde en redegørelse for årsagerne til, at et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs, størstedelen af fondsmæglerselskabets drift er ophørt eller overdraget, hvis staten i øvrigt har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for fondsmæglerselskabet, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af fondsmæglerselskabet.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet skal udarbejde redegørelsen, hvis forholdene oplyst i de foreslåede nr. 1 og 2 er opfyldt i en kortere periode forud for, at fondsmæglerselskabet er gået konkurs, størstedelen af fondsmæglerselskabets drift er ophørt eller overdraget.

Med en kortere periode skal forstås, at den udløsende begivenhed har en naturlig handlings- og tidsmæssig sammenhæng med såvel Finansiell Stabilitets som statens rolle. Bestemmelsen omfatter som udgangspunkt ikke tilfælde, hvor den udløsende begivenhed indtræder senere end to år efter, at staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed for fondsmæglerselskabet, dens kreditorer eller en erhverver af hele eller dele af fondsmæglerselskabet

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at Finanstilsynet skal offentliggøre redegørelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en forpligtelse for Finanstilsynet til at offentliggøre sin redegørelse efter *stk. 1* og har til formål at skabe mest mulig åbenhed omkring de forhold, der har ført til, at fondsmæglerselskabet har måtte krisehåndteres.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at i forbindelse med offentliggørelsen finder §§ 247 a-247 d ikke anvendelse, medmindre oplysningerne vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde det pågældende fondsmæglerselskab.

Den foreslåede bestemmelse lemper Finanstilsynets generelle tavshedspligt efter lovforslagets §§ 247 a-247 d i forhold til den lovpligtige redegørelse.

Bestemmelsen indebærer, at redegørelsen ikke må indeholde fortrolige oplysninger vedrørende kundeforhold eller tredjemand, der har været involveret i en mulig overtagelse af det kriseramte fondsmæglerselskab eller på anden måde har været involveret i bestræbelserne på at tilvejebringe en løsning på fondsmæglerselskabets økonomiske problemer. Formålet hermed er at sikre, at bestemmelsen ikke afholder potentielle overtagende virksomheder fra at udvise interesse for kriseramte fondsmæglerselskaber generelt. Finanstilsynet kan – hvis der skønnes behov herfor – på eget initiativ udarbejde og offentliggøre supplementet til redegørelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at redegørelsen skal beskrive Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen eller driftens ophør eller overdragelse.

I en situation, hvor et fondsmæglerselskab er gået konkurs, vil staten i nogle tilfælde direkte have stillet midler til rådighed eller mere indirekte eksempelvis have stillet en tabsgaranti over for Danmarks Nationalbank. I disse situationer vil der være en meget stor offentlig interesse i at få indsigt i, hvad der er foregået i relation til konkursen. Der må især forventes at være interesse i adgang til oplysninger omkring den regnskabsmæssige udvikling i fondsmæglerselskabet og Finanstilsynets rolle under forløbet op til konkursen.

Konkursloven sikrer fordringshaverne en vis information om bl.a. forløbet op til konkursen, eksempelvis efter § 125, stk. 2, og § 110, stk. 1. Det er ikke kurators primære opgave at afdække årsagerne til konkursen. Det er ej heller kurators opgave at afdække eller beskrive Finanstilsynets handlinger i forhold til den finansielle virksomhed i denne periode. Baggrunden for bestemmelsen er, at det er vurderet, at der er behov for information til offentligheden generelt i disse situationer.

Til § 240

Den gældende § 348 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 regler om forbrugerombudsmandens beføjelser vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningskik og god praksis.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 240 fastsætter regler om forbrugerombudsmandens beføjelser vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis.

Det foreslås i *stk. 1*, at Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag over for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 45, stk. 1 og 2, herunder sag om forbud, påbud, erstatning og tilbagesøgning af uretmæssigt opkrævede beløb.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Forbrugerombudsmanden har mulighed for at anlægge en civil sag, hvis en virksomhed ikke handler i overensstemmelse med god skik efter lovforslagets § 45.

Forbrugerombudsmanden kan efter markedsføringsloven anlægge sager mod virksomheder på de områder, hvor erhvervsministeren ikke udsteder regler om god skik. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 240, stk. 5, hvorefter Finanstilsynet fører tilsyn med regler om god skik udstedt af erhvervsministeren. Forbrugerombudsmanden skal således ikke behandle konkrete henvendelser fra forbrugere om overtrædelse af erhvervsministerens regler om god skik. Sådanne henvendelser skal behandles ved, at Forbrugerombudsmanden oversender henvendelserne til Finanstilsynet eller henviser forbrugeren til at indbringe sagen for et af de finansielle klagenevner, hvis der er tale om en konkret formueretlig tvist mellem forbrugere og en finansiell virksomhed. Derimod kan henvendelser fra forbrugere i lighed med oplysninger i pressen, udtalelser fra organisationer og rapporter om det finansielle område danne baggrund for Forbrugerombudsmandens vurdering af, om der bør anlægges en retssag.

Forbrugerombudsmanden har mulighed for at gøre Finanstilsynet opmærksom på konkrete sager, ligesom Forbrugerombudsmanden deltager i Finanstilsynets bestyrelsesmøder, når Finanstilsynets bestyrelse behandler en tilsynssag om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning, jf. § 345, stk. 14, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Forbrugerombudsmanden kan indbringe en sag for domstolene, hvis Forbrugerombudsmanden i særlige tilfælde måtte finde, at der er behov for et sådant skridt. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor Finanstilsynet vælger ikke at tage en sag op, der af Forbrugerombudsmanden vurderes at være af principiel eller vidtgående betydning.

Hvis Forbrugerombudsmanden vælger at anlægge en sag om redelig forretningsskik og god praksis mod eksempelvis et fondsmæglerselskab, skal det ske efter de regler, som gælder for sager anlagt af Forbrugerombudsmanden i medfør af markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden vil med den foreslåede bestemmelse også anlægge sager om andre civilretlige krav, herunder krav om erstatning og tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb m.v.

Det foreslås i *stk. 2*, at Forbrugerombudsmanden kan behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af § 45, stk. 3.

Der er i dag udstedt følgende bekendtgørelser i medfør af § 45, stk. 3, som har relation til den foreslåede bestemmelse: bekendtgørelse nr. 553 af 1. juni 2016 om risikomærkning af investeringsprodukter og bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger m.v.

For at sikre, at Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet ikke samtidig behandler en sag mod et fondsmæglerselskab for overtrædelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af § 45, stk. 3, forudsættes det, at der er et tæt samarbejde og koordinering mellem de to myndigheder.

Det foreslås i *stk. 3*, at markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, §§ 33 og 34 tilsvarende finder anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse fastslår, at Forbrugerombudsmanden kan anvende de beføjelser, der fremgår af markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, samt §§ 33 og 34, ved behandling af sager om overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i de nævnte bekendtgørelser. Det indebærer bl.a., at Forbrugerombudsmanden kan anlægge sag ved domstolene om nedlæggelse af påbud og kræve meddelt alle oplysninger, som skønnes nødvendige for dennes virksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at Forbrugerombudsmanden i forbindelse med behandlingen af konkrete sager over for eksempelvis fondsmæglerselskaber kan anvende sine beføjelser efter markedsføringsloven, herunder forhandling, påbud, anlæggelse af retssager om forbud og indledning af straffesager. Dermed kan Forbrugerombudsmanden tage stilling til såvel de offentligretlige som de civilretlige aspekter af en sag på samme tid. Samtidig har Forbrugerombudsmanden mulighed for at løse sagen med fondsmæglerselskabet uden nødvendigvis at skulle indbringe problemstillingen for domstolene.

Forbrugerombudsmanden kan kræve oplysninger efter markedsføringslovens § 25, stk. 2, med henblik på bl.a. vurderingen af mulighederne for anlæggelse af søgsmålet og afgrænsningen heraf, eksempelvis i forbindelse med gruppesøgsmål.

Det foreslås i *stk. 4*, at Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.

Ensartede krav kan anlægges som et gruppesøgsmål, jf. § 254 a, i retsplejeloven, hvorved flere krav kan samles i en retssag. Dette kan være relevant, hvis det er mindre krav, eller Forbrugerombudsmanden ønsker, at der skal anlægges en sag over for den erhvervsdrivende som eventuelt ikke ville blive anlagt af eksempelvis kunderne.

Til § 241

Den gældende § 348 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2, at Finanstilsynet skal underrette Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab som følge af, at virksomheden har overtrådt § 43, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 43, stk. 2. Forbrugerombudsmanden har efter stk. 2 adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet underretter Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at et fondsmæglerselskabs kunder kan have lidt tab, som følge af at fondsmæglerselskabet har overtrådt § 45, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af § 45, stk. 2.

Sager med tab omfattet af bestemmelsen kan eksempelvis omfatte uretmæssigt opkrævede gebyrer eller sager, hvor forbrugere er blevet udsat for en aggressiv markedsføring eksempelvis i form af uanmodet henvendelse, hvorved en eller flere kunder har lidt tab.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Forbrugerombudsmanden får kendskab til sager, hvor kunder har lidt et tab, så Forbrugerombudsmanden har mulighed for at kunne anlægge et gruppesøgsmål eller indtræde som mandatar. Finanstilsynet skal orientere Forbrugerombudsmanden senest i forbindelse med, at Finanstilsynet træffer afgørelse i sager, hvor kunder har lidt et tab.

Det foreslås i *stk. 2*, at Forbrugerombudsmanden uanset §§ 247 a-247d har adgang til samtlige oplysninger i Finanstilsynets sager omfattet af stk. 1.

For at give Forbrugerombudsmanden mulighed for løbende at følge en sag, hvor kunderne kan have lidt tab, har Forbrugerombudsmanden efter den foreslåede bestemmelse adgang til samtlige oplysninger i sådanne sager, som Finanstilsynet behandler. Denne adgang gælder uanset reglerne om Finanstilsynets tavshedspligt efter lovforslagets §§ 247-247 d.

Forbrugerombudsmanden får desuden oplysninger om visse af de omfattede sager ved sin deltagelse på Finanstilsynets bestyrelsesmøder. Forbrugerombudsmanden deltager i Finanstilsynets bestyrelsesmøder, ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning, jf. § 345, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed. Sager på disse områder forelægges Finanstilsynets bestyrelse, når der er tale om tilsynssager af principiel karakter samt i tilsynssager, der har videregående betydelige følger, jf. lovforslagets § 218.

Det foreslås i *stk. 3*, at Forbrugerombudsmanden vil være underlagt tavshedspligt efter § 247, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Forbrugerombudsmanden vil være underlagt den tavshedspligt, der er pålagt Finanstilsynet, med hensyn til de oplysninger, som Forbrugerombudsmanden

måtte blive bekendt med som led i varetagelsen af de opgaver, der er tillagt Forbrugerombudsmanden i medfør af denne lov.

Til § 242

Den gældende § 346, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler om afvikling af inspektioner i de her i landet beliggende filialer af finansielle virksomheder fra et andet EU/EØS-land. Omfattet er inspektioner foretaget af de kompetente myndigheder i virksomhedens hjemland samt inspektioner foretaget af Finanstilsynet enten på anmodning fra de kompetente myndigheder i virksomhedernes hjemland eller på Finanstilsynets egen foranledning.

Bestemmelserne foreslås videreført for filialer beliggende her i landet af investeringsselskaber med tilladelse i et andet EU/EØS-land med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser ud over, at kompetencefordelingen mellem hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder er præciseret i tråd med en mere direktivnær implementering af MiFID II og IFD.

Den foreslåede § 242 fastsætter regler for inspektioner i de her i landet beliggende filialer af investeringsselskaber fra et andet EU/EØS-land udført af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland eller af Finanstilsynet enten på anmodning fra hjemlandets de kompetente myndigheder eller på Finanstilsynets egen foranledning.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 35, stk. 8, 2. afsnit, og stk. 9, og artikel 80, stk. 1, i MiFID II samt artikel 14 i IFD.

Det foreslås i *stk. 1*, at tilsynsmyndighederne for et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet kan foretage inspektion i en filial, som investeringsselskabet har etableret her i landet.

Benævnelsen investeringsselskab anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen

fondsmæglerselskab anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Et investeringsselskab kan udøve virksomhed her i landet gennem en filial, jf. lovforsalgets § 38. En filial er i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, og som yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringsselskabs tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse har baggrund i principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn inden for EU/EØS og indebærer, at de kompetente myndigheder i et andet land inden for EU/EØS som led i deres tilsyn med investeringsselskaber, som de har hjemlandstilsyn med, skal have mulighed for at gennemføre inspektioner i investeringsselskabernes filialer beliggende her i landet.

Det er et krav, at hjemlandets kompetente myndigheder giver Finanstilsynets forudgående meddelelse om inspektionen. Det er endvidere et krav, at inspektionen skal foregå under samme betingelser som Finanstilsynets inspektioner, hvilket betyder, at inspektionen skal ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Den kompetente myndighed i hjemlandet har derfor som udgangspunkt udelukkende adgang til forretningslokaler og således ikke til private boliger, jf. også lovforslagets § 228.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35, stk. 9, i MiFID II. Bestemmelsen gennemfører desuden artikel 14, stk. 1, i IFD, der giver hjemlandets kompetente myndigheder ret til efter meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem mellemmand, som de bemyndiger hertil, at foretage kontrol på stedet af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, i IFD og undersøger sådanne filialer. Oplysninger omhandlet i IFD vedrører investeringsselskabers ledelse og ejerforhold, opfyldelse af kapitalgrundlagskrav, koncentrationsrisikokrav og likviditetskrav samt administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer samt andre relevante faktorer, som kan påvirke den risiko, som investeringsselskaber udgør.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet efter anmodning fra tilsynsmyndighederne i investeringsselskabets hjemland kan foretage inspektion i investeringsselskabets filial etableret her i landet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de kompetente myndigheder for et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS land, kan anmode Finanstilsynet om at foretage en inspektion i investeringsselskabets filial etableret her i landet.

Bestemmelsen gennemfører artikel 80, stk. 1, i MiFID II, hvorefter den kompetente myndighed i én medlemsstat kan anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om at samarbejde om tilsyn eller kontrol på stedet eller en undersøgelse. Endvidere fremgår det, at modtager en kompetent myndighed en anmodning, der vedrører en kontrol på stedet, eller en undersøgelse, skal denne inden for rammerne af sine beføjelser selv foretage kontrollen eller undersøgelsen, lade den anmodede myndighed foretage kontrollen eller undersøgelsen eller lade en revisor eller anden sagkyndig foretage kontrollen eller undersøgelsen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet selvstændigt efter høring af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland kan foretage inspektion i investeringsselskabets filial etableret her i landet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet også skal have mulighed for selvstændigt at foretage en inspektion i en filial beliggende her i landet af et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land. Det er et krav, at Finanstilsynet forinden hører de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35, stk. 8, 2. afsnit, i MiFID II, hvorefter den kompetente myndighed i værtslandet har ret til at gennemgå de ordninger, filialen har etableret og til at kræve de ændringer, der er strengt nødvendige for at gøre det muligt for den kompetente myndighed at håndhæve forpligtelserne i henhold til artikel 24, 25, 27 og 28, i MiFID II og i artikel 14-26 i MiFIR samt foranstaltninger vedtaget i medfør heraf for så vidt angår de tjenesteydelser og/eller de aktiviteter, som filialen udøver i værtslandet, jf. lovforslagets § 243.

Derudover gennemfører bestemmelsen artikel 14, stk. 2, i IFD, hvorefter de kompetente myndigheder i værtslandet med henblik på tilsyn, og hvis de finder det relevant af hensyn til stabiliteten i det fi-

nansielle system i værtslandet, har beføjelse til i enkelttilfælde at foretage kontrol på stedet og undersøgelser af de aktiviteter, som filialer af investeringsselskaber udøver på deres område, og kræve oplysninger fra en filial om dens aktiviteter. Forud for en sådan kontrol og sådanne undersøgelser høres de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland, der også underrettes om resultater af kontrollen og undersøgelserne, som er relevante for risikovurderingen af investeringsselskabet.

Det foreslås i *stk. 4*, at *stk. 1-3* tilsvarende finder anvendelse på tilknyttede agenter etableret her i landet, som er udpeget af investeringsselskabet.

Et investeringsselskab kan udøve virksomhed her i landet gennem en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, jf. lovforslagets § 38. En tilknyttet agenter i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at tilknyttede agenter etableret her i landet udpeget af et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land, kan være genstand for inspektion gennemført af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland eller af Finanstilsynet enten på anmodning fra de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland eller på Finanstilsynets egen foranledning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 35, stk. 2, sidste afsnit, i MiFID II, hvorefter tilknyttede agenter er omfattet af direktivets bestemmelser vedrørende filialer.

Til § 243

Den gældende § 1, stk. 4, 4. og 5. pkt., i lov om finansiell virksomhed fastlægger, at filialer og tilknyttede agenter etableret her i landet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS-land, er omfattet af visse investorbekyttende regler fastsat i loven og for så vidt

angår disse regler omfattet af visse af Finanstilsynets beføjelser samt Forbrugerombudsmandens beføjelser.

Finanstilsynets forpligtelse til at påse, at investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS land, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent etableret her i landet, opfylder visse investorbeskyttende regler, foreslås fastsat i en selvstændig bestemmelse, der samtidig gennemfører Finanstilsynets beføjelser i tilfælde af investeringsselskabernes manglende opfyldelse af de investorbeskyttende regler. Desuden foreslås det fastsat, at Finanstilsynet ikke kun påser investeringsselskabernes opfyldelse af regler udstedt i medfør af bestemmelse om god skik, men også regler udstedt i medfør af bestemmelse om tredjepartsbetalinger og bestemmelse om organisatoriske krav. Dette er en berigtigelse af en tidligere fejlimplementering.

Det foreslåede § 243 fastsætter, at Finanstilsynet påser, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet etableret agent her i landet, opfylder visse investorbeskyttende regler fastsat i loven og regler udstedt i medfør af loven samt visse investorbeskyttende regler fastsat i MiFIR. Derudover fastsætter den foreslåede § 243 Finanstilsynets beføjelser i tilfælde af investeringsselskabernes manglende opfyldelse af de investorbeskyttende regler.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 16, stk. 11, artikel 35, stk. 2, sidste afsnit, og stk. 8, 1. afsnit, og artikel 86, stk. 2, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet påser, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet etableret agent her i landet, opfylder § 45, 46, 47, 48, 95, stk. 2, nr. 5, og stk. 7, og § 107, regler udstedt i medfør heraf samt artikel 14-26 i forordning (EU) nr. 600/2014.

Benævnelsen investeringsselskab anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen

fondsmæglerselskab anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Et investeringsselskab kan udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, jf. lovforslagets § 38.

En filial er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, og som yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringsselskabs tilladelse.

En tilknyttet agenter i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse har baggrund i, at det uanset princippet om hjemlandstilsyn og hjemlandets håndhævelse af forpligtelser i forbindelse med drift af filialer er fundet hensigtsmæssigt, at den kompetente myndighed i værtslandet, hvor filialen er etableret, får ansvaret for at håndhæve visse forpligtelser fastlagt i MiFID II, jf. artikel 35, stk. 8, 1. afsnit, i MiFID II, idet værtslandets myndighed er tættest på filialen og dermed bedre i stand til at afdække og gribe ind over for tilsidesættelse af reglerne for filialens drift, jf. nr. 90 i præamblen til MiFID II. Efter artikel 35, stk. 2, sidste afsnit, finder regler for filialer tilsvarende anvendelse for tilknyttede agenter.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 16, stk. 11, samt artikel 35, stk. 2, sidste afsnit, og stk. 8, 1. afsnit, i MiFID II, hvorefter Finanstilsynet skal påse, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet EU/EØS land, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet etableret agent her i landet, opfylder forpligtelserne fastsat i lovforslagets §§ 45, 46, 47, 48, 95, stk. 2, nr. 5, og stk. 7, og § 107, regler udstedt i medfør heraf samt artikel 14-26 i MiFIR.

Lovforslagets § 45 fastsætter regler om redelig forretningsskik og god skik. Lovforslagets §§ 47 og 40 fastsætter regler om tredjepartsbetalinger. Lovforslagets §§ 95, stk. 2, nr. 5, fastsætter regler for dokumentation af udførte tjenesteydelser og transaktioner. Lovforslagets § 107 fastsætter regler for aflønning, hvorefter aflønningen ikke må være i strid med forpligtelsen til at handle i kundernes bedste interesse, jf. lovforslagets § 45. Lovforslagets § 45, stk. 2, § 48, stk. 4, og § 95, stk. 7, indeholder bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de i bestemmelserne omhandlede forhold.

Artikel 14-26 i MiFIR indeholder krav om gennemsigtighed for systematiske internalisatorer og investeringsselskaber, der handler OTC, dvs. uden om en markedsplads, samt krav om transaktionsindberetning.

Finanstilsynet må efter artikel 35, stk. 1, i MiFID II ikke ud over reglerne, jf. artikel 35, stk. 8, pålægge en filials organisation og drift yderligere krav for så vidt angår områder, der er omfattet af MiFID II.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at konstaterer Finanstilsynet, at investeringsselskabet overtræder de i stk. 1 nævnte regler, kan Finanstilsynet give påbud om at bringe de ulovlige forhold til ophør.

Bestemmelsen gennemfører artikel 86, stk. 2, 1. afsnit i MiFID II og indebærer, at Finanstilsynet kan give påbud om at bringe de ulovlige forhold i relation til de i stk. 1 nævnte regler til ophør.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at tager investeringsselskabet ikke de nødvendige skridt, kan Finanstilsynet efter underretning af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte de danske investorers interesser og markedernes ordentlige funktion.

Bestemmelsen gennemfører artikel 86, stk. 2, 2. og 3. afsnit, i MiFID II og indebærer, at Finanstilsynet i tilfælde, hvor investeringsselskabet ikke tager de nødvendige skridt for at bringe ulovlige forhold til ophør, kan træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre de danske investorers interesser og markedernes ordentlige funktion.

I tilfælde, hvor investeringsselskabet ikke tager skridt til at bringe ulovlige forhold til ophør i overensstemmelse med et påbud givet af Finanstilsynet, skal Finanstilsynet træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at sikre, at investeringsselskabet bringer de ulovlige forhold til ophør. Arten af disse foranstaltninger skal meddeles de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland.

Hvis investeringsselskabet til trods for de foranstaltninger, Finanstilsynet har truffet, fortsat overtræder de i stk. 1 nævnte regler, kan Finanstilsynet efter underretning af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte de danske investorers interesser og markedernes ordentlige funktion.

De nødvendige foranstaltninger vil afhænge af den eller de overtrådte regler samt de konkrete omstændigheder og skal være proportional. Kravet om proportionalitet betyder, at Finanstilsynets afgørelse ikke må stå i misforhold til den konstaterede overtrædelse af de i stk. 1 nævnte regler.

En afgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse skal overholde almindelige forvaltningsregler. Dette indebærer f.eks., at afgørelsen skal indeholde en begrundelse, der skal partshøres over forhold, som ikke er parten bekendt, og afgørelsen skal ledsages af en klagevejledning, jf. også kravene om en begrundelse i artikel 86, stk. 4, i MiFID II.

Afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. lovforslagets § 264.

Finanstilsynet skal uden unødigt forsinkelse underrette Kommissionen og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (ESMA) om sådanne foranstaltninger, jf. artikel 86, stk. 2, 3. afsnit, i MiFID II.

Finanstilsynet har derudover mulighed for at indbringe sagen for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), jf. artikel 86, stk. 2, 4. afsnit, i MiFID II, hvis der er uoverensstemmelser mellem Finanstilsynet og de kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).

Til § 244

Den gældende § 351 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger regler for Finanstilsynets beføjelser til at gribe ind over for investeringsselskaber fra et andet EU/EØS-land, der udøver grænseoverskridende aktiviteter her i landet, og som handler på en sådan måde, der skader de danske investorers interesser eller de danske markeders ordentlige funktion. Bestemmelsen finder anvendelse i situationer, hvor Finanstilsynet ikke i øvrigt er givet beføjelser over for investeringsselskabet.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle og sproglige ændringer som følge af en mere direktivnær implementering af MiFID II. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 244 at fastsætte regler for Finanstilsynets beføjelse til at gribe ind over for investeringsselskaber fra et andet EU/EØS-land, der udøver grænseoverskridende aktiviteter her i landet, og som handler på en sådan måde, der skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion. Bestemmelsen finder anvendelse i situationer, hvor Finanstilsynet ikke i øvrigt er givet beføjelser over for investeringsselskabet, jf. lovforslagets § 243.

Den foreslåede bestemmelse implementerer artikel 86, stk. 1, 3 og 4, i MiFID II.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, handler på en måde, der skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, kan Finanstilsynet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, herunder ved at forbyde investeringsselskabet at foretage yderligere transaktioner i Danmark, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der skader investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, jf. dog § 243.

I *stk. 1, 2. pkt.*, foreslås det, at Finanstilsynet forinden underretter tilsynsmyndighederne i investeringselskabets hjemland.

Benævnelsen investeringselskab anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen fondsmæglerselskab anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Et investeringselskab kan udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, jf. lovforslagets § 38, eller ved grænseoverskridende tjenesteydelser, jf. lovforslagets § 39.

En filial er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringselskab, og som yder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringselskabs tilladelse.

En tilknyttet agenter i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i tilfælde, hvor Finanstilsynet har klare og påviselige grunde til at tro, at et investeringselskab, der har tilladelse i et andet EU/EØS land, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, overtræder forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af MiFID II, og bestemmelserne ikke giver nogen beføjelser til Finanstilsynet, jf. artikel 86, stk. 1, 1. afsnit, i MiFID II. I sådanne tilfælde skal Finanstilsynet først forelægge

de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland sine grunde for at tro, at investeringsselskabet overtræder de omhandlede bestemmelser, hvorefter de kompetente myndigheder i hjemlandet kan træffe foranstaltninger over for investeringsselskabet med henblik på at bringe de ulovlige forhold i Danmark til ophør, jf. artikel 86, stk. 1, 1. afsnit, i MiFID II. Hvis investeringsselskabet trods de foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, kan Finanstilsynet efter underretning af de kompetente myndigheder i hjemlandet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, jf. artikel 86, stk. 1, 2. afsnit, litra a. Dette indebærer bl.a., at Finanstilsynet kan forhindre investeringsselskabet i at indlede yderligere transaktioner i Danmark.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 243, hvorefter Finanstilsynet er tillagt beføjelse til at håndhæve visse forpligtelser over for investeringsselskaber, der har etableret filialer her i landet. Lovforslagets § 243 har baggrund i, at det uanset princippet om hjemlandstilsyn og hjemlandets håndhævelse af forpligtelser i forbindelse med drift af filialer er fundet hensigtsmæssigt, at den kompetente myndighed i værtslandet, hvor filialen er etableret, får ansvaret for at håndhæve visse forpligtelser fastlagt i MiFID II, jf. artikel 35, stk. 8, 1. afsnit, i MiFID II, idet værtslandets myndighed er tættest på filialen og dermed bedre i stand til at afdække og gribe ind over for tilsidesættelse af reglerne for filialens drift, jf. nr. 90 i præambelen til MiFID II. Efter artikel 35, stk. 2, sidste afsnit, finder regler for filialer tilsvarende anvendelse for tilknyttede agenter.

Bestemmelsen indebærer således, at Finanstilsynet i situationer, der ikke er omhandlet i lovforslagets § 243, kan gribe ind over for et investeringsselskab, der trods foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland fortsat handler på en måde, der skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion.

Handlinger, der skader investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, omfatter handlinger, der udgør en overtrædelse af forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af MiFID II. Det omfatter eksempelvis reglerne for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter, jf. artikel 23 i MiFID II, som gennemført ved regler udstedt i medfør af lovforslagets § 95, stk. 7, samt regler

til sikring af investorbekyttelse indeholdt i afdeling 2 af MiFID II, artikel 24-30, der bl.a. er gennemført ved lovforslagets § 45 om regler om redelig forretningsskik og god skik samt regler udstedt i medfør heraf.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorerens interesser eller markedernes ordentlige funktion. Ved nødvendige foranstaltninger forstås bl.a. påbud om efterlevelse af forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af MiFID II.

Finanstilsynet kan endvidere træffe afgørelse om forbud mod, at et investeringsselskab foretager yderligere transaktioner i Danmark. Det vil medføre, at investeringsselskabet ikke må indgå transaktioner i finansielle instrumenter udstedt af danske selskaber og ikke længere kan indgå transaktioner i finansielle instrumenter, der handles på markedspladser, der har hjemland i Danmark. Det omfatter både transaktioner foretaget på investeringsselskabets egne vegne og på vegne af kunder. En afgørelse om forbud mod at foretage yderligere transaktioner i Danmark skal være proportional. Kravet om proportionalitet betyder, at Finanstilsynets afgørelse ikke må stå i misforhold til den konstaterede overtrædelse af forpligtelser i de bestemmelser, der vedtages i medfør af MiFID II, således at den valgte sanktion ikke må gå videre, end det er nødvendigt, for at forfølge formålet med den foreslåede bestemmelse.

En afgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse skal overholde almindelige forvaltningsregler. Dette indebærer f.eks., at afgørelsen skal indeholde en begrundelse, der skal partshøres over forhold, som ikke er parten bekendt, og afgørelsen skal ledsages af en klagevejledning, jf. også kravene om en begrundelse i artikel 86, stk. 4, i MiFID II.

Afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. lovforslagets § 264.

Finanstilsynet skal uden unødigt forsinkelse underrette Kommissionen og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (ESMA) om sådanne foranstaltninger, jf. artikel 86, stk. 1, 2. afsnit, litra a, i MiFID II.

Finanstilsynet har derudover mulighed for at indbringe sagen for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), jf. artikel 86, stk. 1, 2. afsnit, litra b, i MiFID II, hvis der er uoverensstemmelser mellem Finanstilsynet og de kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab med tilladelse til at drive en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, handler på en måde, der skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, kan Finanstilsynet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, herunder påbyde investeringsselskabet ikke at give adgang for fjernmedlemmer og -brugere her i landet til den multilaterale handelsfacilitet (MHF) eller den organiserede handelsfacilitet (OHF), når tilsynsmyndigheden i investeringsselskabets hjemland ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der skader investorerens interesser eller markedernes ordentlige funktion.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at Finanstilsynet forinden underretter de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i tilfælde, hvor Finanstilsynet har klare og påviselige grunde til at tro, at et investeringsselskab med tilladelse til at drive en multilateral handelsfacilitet (MHF) eller en organiseret handelsfacilitet (OHF) i et andet EU/EØS land, der udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, overtræder forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af MiFID II, jf. artikel 86, stk. 3, 1. afsnit. I sådanne tilfælde skal Finanstilsynet først forelægge de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland sine grunde for at tro,

at investeringsselskabet overtræder de omhandlede bestemmelser, hvorefter de kompetente myndigheder i hjemlandet kan træffe foranstaltninger over for investeringsselskabet med henblik på at bringe de ulovlige forhold i Danmark til ophør, jf. artikel 86, stk. 3, 1. afsnit. Hvis investeringsselskabet trods de foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i hjemlandet, eller fordi disse foranstaltninger viser sig utilstrækkelige, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader de danske investorers interesser eller markedernes ordentlige funktion, kan Finanstilsynet efter underretning af de kompetente myndigheder i hjemlandet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion, jf. artikel 86, stk. 3, 2. afsnit. Dette indebærer bl.a., at Finanstilsynet kan forhindre investeringsselskabet i at give fjermedlemmer eller -deltagere, der er etableret her i landet, adgang til investeringsselskabets ordninger.

Handlinger, der skader investorenes interesser eller markedernes ordentlige funktion, omfatter handlinger, der udgør en overtrædelse af forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af MiFID II. Det omfatter eksempelvis regler om en betryggende og hensigtsmæssig drift af en MHF eller en OHF, jf. artikel 18, stk. 1-4 og 6, samt artikel 19, stk. 2, i MiFID II, som gennemført ved § 89 i lov om kapitalmarkeder.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte investorernes interesser eller markedernes ordentlige funktion. Nødvendige foranstaltninger kan eksempelvis omfatte påbud om ændring af MHF'ens eller OHF'ens egne regler, der skal sikre redelig og korrekt handel for medlemmerne. Et forbud mod at give adgang for fjermedlemmer og -deltagere medfører, at selskaber, der er etableret i Danmark, som er medlemmer af MHF'en eller OHF'en, ikke længere må få adgang til at handle.

En afgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse skal overholde almindelige forvaltningsregler. Dette indebærer f.eks., at afgørelsen skal indeholde en begrundelse, der skal partshøres over forhold, som ikke er parten bekendt, og afgørelsen skal ledsages af en klagevejledning, jf. også kravene om en begrundelse i artikel 86, stk. 4, i MiFID II.

Afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. lovforslagets § 264.

Finanstilsynet skal uden unødigt forsinkelse underrette Kommissionen og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (ESMA) om sådanne foranstaltninger, jf. artikel 86, stk. 3, 2. afsnit, i MiFID II.

Finanstilsynet har derudover mulighed for at indbringe sagen for Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), jf. artikel 86, stk. 3, 3. afsnit, i MiFID II, hvis der er uoverensstemmelser mellem Finanstilsynet og de kompetente myndighed i investeringsselskabets hjemland, som kan handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).

Til § 245

IFD indeholder regler for Finanstilsynets beføjelser til at gribe ind over for investeringsselskaber fra et andet EU/EØS-land, der udøver grænseoverskridende aktiviteter her i landet, og som handler på en sådan måde, der udgør en risiko for danske kunder eller for den finansielle stabilitet i Danmark.

Det foreslås i § 245 at fastsætte regler for Finanstilsynets beføjelse til at gribe ind over for investeringsselskaber fra et andet EU/EØS-land, der udøver grænseoverskridende aktiviteter her i landet, og som handler på en sådan måde, der udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark.

Bestemmelsen gennemfører artikel 13, stk. 4, 1. afsnit, i IFD.

Det foreslås i § 245, 1. pkt., at konstaterer Finanstilsynet, at et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, eller som yder grænseoverskridende tjenesteydelser her i landet, udgør en risiko for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, kan Finanstilsynet træffe de nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne og den finansielle stabilitet, når investeringsselskabets tilsynsmyndigheder i hjemlandet ikke har kunnet træffe de nødvendige foranstaltninger for at stoppe handlinger, der udgør en risiko for kunderne eller den finansielle stabilitet.

Det foreslås i § 245, 2. pkt., at Finanstilsynet forinden underretter tilsynsmyndighederne i investeringselskabets hjemland samt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed.

Benævnelsen investeringsselskab anvendes om virksomheder, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter som fastsat i bilag 1 i et andet EU/EØS-land, mens benævnelsen fondsmæglerselskab anvendes om de tilsvarende danske virksomheder, der er under Finanstilsynets tilsyn.

Et investeringsselskab kan udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet, jf. lovforslagets § 38, eller ved grænseoverskridende tjenesteydelser, jf. lovforslagets § 39.

En filial er i lovforslagets § 10, nr. 12, defineret som et andet forretningssted end hovedkontoret, som udgør en ikke-selvstændig del af et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, og som yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser i overensstemmelse med det pågældende fondsmæglerselskabs eller investeringsselskabs tilladelse.

En tilknyttet agenter i lovforslagets § 10, nr. 11, defineret som en fysisk eller juridisk person, som på kun ét fondsmæglerselskabs, ét pengeinstituts, ét realkreditinstituts, ét investeringsselskabs, eller ét kreditinstituts betingelsesløse ansvar, for hvis regning, der handles over for kunder eller potentielle kunder, markedsfører investeringsservice og -aktiviteter samt accessoriske tjenesteydelser, modtager og formidler kunders instrukser eller ordrer vedrørende investeringsservice og -aktiviteter eller finansielle instrumenter, placerer finansielle instrumenter eller rådgiver kunder eller potentielle kunder om sådanne finansielle instrumenter eller tjenesteydelser.

De kompetente myndigheder i EU/EØS-landene samarbejder om tilsyn med virksomheder, der har grænseoverskridende aktiviteter i EU/EØS. Det betyder bl.a., at de kompetente myndigheder i de forskellige EU/EØS-lande skal samarbejde med henblik på at varetage deres opgaver i henhold til IFD og IFR, navnlig ved uden ophold at udveksle oplysninger om investeringsselskabers ledelse og

ejerforhold, opfyldelse af kapitalgrundlagskrav, koncentrationsrisikokrav og likviditetskrav samt administrative og regnskabsmæssige procedurer og interne kontrolmekanismer samt andre relevante faktorer, som kan påvirke den risiko, som investeringsselskaber udgør, jf. artikel 13, stk. 1, i IFD.

De kompetente myndigheder i et investeringsselskabs hjemland skal reagere på oplysninger, som de modtager fra kompetente myndigheder i et værtsland, ved at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at afværge eller afhjælpe problemer og risici for kunder eller den finansielle stabilitet i værtslandet, jf. artikel 13, stk. 3, i IFD. Har de kompetente myndigheder i investeringsselskabets værtsland anmodet herom, skal de kompetente myndigheder i hjemlandet redegøre over for de kompetente myndigheder i værtslandet, hvordan de har taget hensyn til de oplysninger, de har modtaget fra de kompetente myndigheder i værtslandet.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i de tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at afværge eller afhjælpe konstaterede risici eller problemer, som investeringsselskabet udgør for danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, og indebærer, at Finanstilsynet i en sådan situation efter at have underrettet de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland samt Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) kan træffe de foranstaltninger, Finanstilsynet finder nødvendige for at afværge eller afhjælpe situationen i Danmark, jf. artikel 14, stk. 4, 1. afsnit, i IFD.

Bestemmelsen indebærer således, at Finanstilsynet kan gribe ind over for et investeringsselskab, der trods foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland fortsat handler på en måde, der udgør en risiko for de danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark.

Handlinger, der kan udgøre en risiko for de danske kunder eller den finansielle stabilitet i Danmark, omfatter bl.a. handlinger, der udgør en overtrædelse af forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af IFD. Det drejer sig bl.a. andet om reglerne for ledelse samt indretning og styring som fastsat i lovforslagets § 65 og 94 samt regler udstedt i medfør heraf, herunder handlinger der indebærer en risikopåtagning, der ikke er tilstrækkelig håndteret af investeringsselskabets risikostyringspolitikker og -procedurer og/eller investeringsselskabets kapitalgrundlag og likvide midler.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet i den omhandlede situation kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte de danske kunder og den finansielle stabilitet i Danmark. Ved nødvendige foranstaltninger forstås bl.a. påbud om efterlevelse af forpligtelserne i de bestemmelser, der vedtages i medfør af IFD.

De nødvendige foranstaltninger vil afhænge af den eller de overtrådte regler samt de konkrete omstændigheder og skal være proportional. Kravet om proportionalitet betyder, at Finanstilsynets afgørelse ikke må stå i misforhold til den konstaterede overtrædelse af de i stk. 1 nævnte regler.

En afgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse skal overholde almindelige forvaltningsregler. Dette indebærer f.eks., at afgørelsen skal indeholde en begrundelse, der skal partshøres over forhold, som ikke er parten bekendt, og afgørelsen skal ledsages af en klagevejledning.

Afgørelser truffet af Finanstilsynet i medfør af den foreslåede bestemmelse kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. lovforslagets § 264.

Af artikel 13, stk. 5, i IFD følger det, at hvis de kompetente myndigheder i investeringsselskabets hjemland er uenige i de foranstaltninger, som Finanstilsynet har truffet, kan de indbringe sagen for EBA, som handler efter proceduren i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed). Når EBA handler i overensstemmelse med nævnte artikel, træffer den afgørelse inden for en måned.

Det følger endvidere af artikel 13, stk. 4, 2. afsnit, at de kompetente myndigheder, herunder Finanstilsynet, kan indbringe sager for EBA, hvor en anmodning om samarbejde, navnlig en anmodning om at udveksle oplysninger, er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist. EBA kan i sådanne sager handle inden for rammerne af de beføjelser, som den er tillagt i henhold til artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed). EBA kan endvidere på eget initiativ i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i nævnte forordning bistå de

kompetente myndigheder med at nå til enighed om udveksling af oplysninger i henhold til artikel 13 i IFD.

Til § 246

Den gældende § 346, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at de kompetente myndigheder i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, med Finanstilsynets tilladelse kan foretage verifikation af oplysninger afgivet af de her i landet beliggende finansielle virksomheder m.fl., der er underlagt supplerende tilsyn af den kompetente myndighed efter bestemmelser fastsat i direktiver på det finansielle område.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber m.fl. med de ændringer, der følger af en direktivnær implementering af IFD.

Den foreslåede § 246 fastsætter, at de kompetente myndigheder i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan fremsætte anmodning til Finanstilsynet om verifikation af oplysninger om her i landet beliggende fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter, accessoriske servicevirksomheder, blandede holdingselskaber eller dattervirksomheder, herunder dattervirksomheder, som er forsikringsselskaber, samt Finanstilsynets behandling af en sådan anmodning.

Bestemmelsen gennemfører artikel 50 i IFD.

Det foreslås i *stk. 1*, at de kompetente myndigheder i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan fremsætte anmodning til Finanstilsynet om verifikation af oplysninger om her i landet beliggende fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter, accessoriske servicevirksomheder, blandede holdingselskaber eller dattervirksomheder, herunder dattervirksomheder, som er forsikringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kompetente myndigheder i et andet EU/EØS land kan fremsætte anmodning til Finanstilsynet om verifikation af oplysninger om her i landet beliggende fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingselskaber m.fl.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med reglerne i afsnit IV, kapitel 3, afdeling 1, i IFD om tilsyn med fondsmæglerselskabskoncerner på konsolideret niveau og tilsyn med overholdelse af koncernkapitaltesten, hvor det bl.a. af artikel 49 følger, at den koncerntilsynsførende og de kompetente myndigheder, som er ansvarlig for at føre tilsyn med datterselskaber i en fondsmæglerselskabskoncern, hvis moderselskab er et fondsmæglerselskab i Unionen, et moderfondsmæglerholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, skal give hinanden alle relevante oplysninger som krævet, herunder a) angivelse af fondsmæglerselskabskoncerners juridiske struktur og ledelsesstruktur, herunder organisationsstruktur, omfattende alle regulerede og ikkeregulerede enheder, ikkeregulerede datterselskaber samt moderselskaberne og af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i fondsmæglerselskabskoncerner b) procedurer for indsamling af oplysninger fra fondsmæglerselskaberne i en fondsmæglerselskabskoncern og procedurer for kontrol af disse oplysninger c) en eventuel negativ udvikling i fondsmæglerselskaberne eller i andre enheder i en fondsmæglerselskabskoncern, som kan påvirke disse fondsmæglerselskaber i alvorlig grad d) eventuelle væsentlige sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har pålagt eller truffet i overensstemmelse med nationale bestemmelser til gennemførelse af IFD e) påbud om specifikke kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 39 i IFD.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt., nr. 1*, at Finanstilsynet ved anmodning efter stk. 1 selv kan foretage verifikationen inden for rammerne af Finanstilsynets beføjelser.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet selv kan foretage verifikationen, hvilket vil være Finanstilsynets typiske håndtering af en anmodning om verifikation af oplysninger om fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingselskaber m.fl. I sådanne tilfælde vil Finanstilsynet efter verifikation af oplysninger orientere den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, om resultatet af Finanstilsynets verifikation inden for rammerne af Finanstilsynets beføjelser.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt., nr. 2*, at Finanstilsynet ved anmodning efter stk. 1 kan lade den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, foretage verifikationen.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet også kan vælge at lade den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, foretage verifikationen af oplysninger om fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingselskaber m.fl.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt., nr. 3*, at Finanstilsynet ved anmodning efter *stk. 1* kan anmode en revisor eller anden sagkyndig om at foretage verifikationen upartisk og straks rapportere resultaterne

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet desuden kan anmode en revisor eller anden sagkyndig om at foretage verifikationen upartisk og straks rapportere resultaterne.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, med henblik på *nr. 1 og 3* kan deltage i verifikationen.

Bestemmelsen indebærer, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, kan anmode om at deltage i verifikationen, hvis ikke Finanstilsynet giver tilladelse til, at de kompetente myndigheder selv foretager verifikationen, *jf. nr. 2*.

Til § 247

Den gældende § 354, *stk. 1*, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver, som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på tilsynets vegne. Tavshedspligten gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Bestemmelsen medfører bl.a., at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager er begrænset, *jf. § 35* i lov om offentlighed i forvaltningen. Bestemmelsen begrænser dog ikke parters ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, *jf. § 9, stk. 2*, i forvaltningsloven.

Parter kan søge aktindsigt i oplysninger om en persons identitet i forbindelse med eksempelvis indberetninger til Finanstilsynet om overtrædelse af reglerne på det finansielle område. Det fremgår udtømmende af § 355 i lov om finansiel virksomhed, hvem der anses som part i forhold Finanstilsynets afgørelser. Det særlige partsbegreb afviger fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb og er

nødvendigt for at undgå en udhulning af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne.

§ 354 g i lov om finansiel virksomhed er en særregel, der udvider tavshedspligten i forhold til oplysninger om personer, der indberetter overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet (whistleblowere), således at heller ikke parter vil kunne få aktindsigt i oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomheds, herunder en ansats, overtrædelse eller potentielle overtrædelse af reglerne på det finansielle område til Finanstilsynet.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynets ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, når vedkommende har indberettet en virksomhed eller en person til Finanstilsynet for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af den finansielle regulering, som Finanstilsynet fører tilsyn med, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at oplysninger om en person, der har indberettet en virksomhed eller en person for overtrædelse af den finansielle regulering for så vidt angår indberetningen ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven eller reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven.

Ved »oplysninger om en person« skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorved forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som eksempelvis et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Bestemmelsen vil kun kunne finde anvendelse i sager om indberetning af overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til Finanstilsynet indberettet af en person om en virksomhed under tilsyn af Finanstilsynet, herunder ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der er under tilsyn.

Bestyrelsens eller ansattes indberetning til Finanstilsynet vil ikke være i strid med tavshedspligten i lovforslagets § 112 eller § 132 i selskabsloven.

Såvel overtrædelser som potentielle overtrædelser, eksempelvis i tilfælde hvor en indberetning ikke fører til yderligere sagsbehandlingsskridt eller i tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at der ikke er tale om en overtrædelse af reglerne på det finansielle område, er omfattet af forslaget.

Det er et krav, at overtrædelserne vedrører regler, som er under Erhvervsministeriets ressortområde, som vedrører det område, som er under tilsyn af Finanstilsynet, forstået som love, bekendtgørelser og direkte gældende EU-retlig regulering, herunder forordninger og direkte gældende niveau 2-regulering (eksempelvis bindende tekniske standarder). For love, som både Finanstilsynet og andre myndigheder fører tilsyn med, omfattes den eller de bestemmelse(r), som andre fører tilsyn med, ikke af lovforslaget. Dette er eksempelvis de dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som er under tilsyn af Forbrugerombudsmanden og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Indberetning om overtrædelse af eksempelvis markedsføringsloven eller straffeloven (eksempelvis i form af under-slæb, bedrageri m.v.) omfattes ikke af bestemmelsens anvendelsesområde.

Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynets ansatte – med de undtagelser der følger af det foreslåede stk. 2 – ikke er forpligtet til at videregive oplysninger om personer, der til Finanstilsynet indberetter overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Bestemmelsen udgør en specialregel (lex specialis) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter eksempelvis forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven.

Såfremt en part eksempelvis har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Finanstilsynet i medfør af bestemmelsen være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen. Fravigelsen af de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter eksempelvis forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven vurderes at være nødvendig for at yde personerne den tilstrækkelige beskyttelse.

Bestemmelsen ændrer ikke på, at adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager som følge af bestemmelsens ordlyd er begrænset i henhold til § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen og adgangen til indsigt efter databeskyttelsesloven er som følge af bestemmelsens ordlyd begrænset i henhold til begrænset i henhold til § 22, stk. 3, i databeskyttelsesloven, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1.

Ligeledes er det efter bestemmelsen eksempelvis ikke tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger om en person, der har indberettet en overtrædelse af den finansielle regulering, i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelsen i *stk. 1* er ikke til hinder for, at personoplysninger videregives i medfør af § 247 b, *stk. 1*.

Videregivelse i forbindelse med retssager anlagt af den virksomhed eller ansatte, om hvem der er blevet indberettet overtrædelser af, vedrørende eksempelvis bagvaskelse, æreskrænkelser, osv., er ikke omfattet af lovforslagets § 247 b, *stk. 1*. Det vil følgelig i disse tilfælde ikke være tilladt for Finanstilsynet at videregive personoplysninger omfattet af det foreslåede *stk. 1*, til den virksomhed eller ansatte, der er blevet indberettet om.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter bl.a. muligheden for videregivelse til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen m.v.

Det foreslås i *stk. 3*, at forbuddet i *stk. 1* ikke er til hinder for, at personoplysninger, der vedrører en kunde, videregives til et fondsmæglerselskab i forbindelse med sager omfattet af § 247 a, *stk. 3* eller i sager om overtrædelse af kapitel 12, når kunden har givet samtykke til videregivelsen.

Finanstilsynet kan i disse angivne typer af sager videregive personoplysninger om en kunde til en finansiel virksomhed, hvis kunden samtykker til videregivelsen.

Den foreslåede bestemmelse vedrører for det første sager omfattet af lovforslagets § 247 a, *stk. 3*. § 247 a, *stk. 3*, omfatter sager på forbrugerområdet vedrørende om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. lovforslagets §§ 45-48 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen vedrører for det andet sager om overtrædelse af lovforslagets kapitel. Kapitel 12 regulerer fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheders adgang til at videregive fortrolige oplysninger.

Personoplysninger videregivet i medfør af det foreslåede *stk. 3* er fortrolige og derfor omfattet af lovforslagets § 112. Bestemmelsen indeholder et forbud mod uberettiget videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger.

Whistleblowerordningen skal sikre, at en person, der indberetter overtrædelser begået i instituttet, til enhver tid garanteres fuld fortrolighed, medmindre offentliggørelse kræves i national ret som led i yderligere undersøgelser eller efterfølgende retssager.

Bestemmelsen giver mulighed for, at en klager i en forbrugersag kan give samtykke til, at Finanstilsynet videregiver personoplysninger om den pågældende i den pågældende sag.

Det er en betingelse for, at Finanstilsynet kan videregive personoplysninger om en kunde, at denne har givet et udtrykkeligt samtykke til videregivelsen. Samtykket skal afgives i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningens regler, der bl.a. i artikel 4, nr. 11, definerer samtykke fra den registrerede som enhver frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse fra den registrerede, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling.

Ved »personoplysninger« skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen, hvorved forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som eksempelvis et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet.

Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til § 354 g i lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133 som fremsat, side 1ff, er bestemmelsen *lex specialis* i forhold til de gældende regler om aktindsigt efter eksempelvis forvaltningsloven eller om underretning efter retssikkerhedsloven. Dette vil også være tilfældet efter den foreslåede bestemmelse. Finanstilsynet vil derfor være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har indberettet overtrædelsen, hvis andre søger om aktindsigt i oplysningen. Dette vil også gælde, selvom personen har givet sit samtykke til videregivelsen af personoplysninger om denne til et fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 4*, at alle, der i henhold til *stk. 2* modtager personoplysninger, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligten i *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de myndigheder mv., der er nævnt i lovforslagets §§ 247 b og 247 c som modtager personoplysninger efter de foreslåede bestemmelser, vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Til § 247 a

Den gældende § 354 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1-5 reglerne om Finanstilsynets ansattes tavshedspligt, herunder, at de under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører dele af artikel 76 i MiFID II og artikel 15 i IFD, der omhandler tavshedspligt.

Der foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse finder tillige anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Tavshedspligten efter bestemmelsen omfatter også oplysninger, som Finanstilsynet modtager fra udenlandske myndigheder.

Oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sin reguleringsvirksomhed og sin informationsvirksomhed er ikke omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt. Fortrolighed i relation til disse dele af Finanstilsynets virksomhed alene skal vurderes i forhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven.

Tavshedspligten er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte fondsmæglerselskabers kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte fondsmæglerselskabers forretningsmæssige forhold. Herudover er Finanstilsynets

tavshedspligt en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må fondsmæglervirksomhederne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen er dog ikke til hinder for, at overordnede myndigheder (ministerier) i forskellige lande udveksler oplysninger om koncernforbundne virksomheder som led i en krisestyring.

Ved »fortrolige oplysninger« forstår oplysninger om et fondsmæglerselskabs forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, eksempelvis regnskaber og fondsbørsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Tilsvarende gælder oprindeligt fortrolige oplysninger, som uden om Finanstilsynet er blevet offentliggjort af andre kanaler i en grad, at det er blevet almindeligt kendt.

Ved »oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige« forstår oplysninger, der ikke direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold. Det drejer sig bl.a. om oplysninger om økonomiske eller forretningsmæssige forhold for personer og virksomheder, som ikke er kunder i egentlig forstand, men som eksempelvis kautionerer for kunder, har kapitalandele i fondsmæglerselskabets kunder eller på anden vis har en personlig, økonomisk eller forretningsmæssig tilknytning til kunder uden selv at være det.

Begrebet »tilsynsvirksomhed« skal ses i forhold til de pligter, der er pålagt Finanstilsynet i lovforslagets kapitel 22 om tilsyn. Det medfører bl.a., at sager, der relaterer sig til tilsynsforpligtelsen i lovforslagets § 215, hvorefter Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og regler udstedt i medfør heraf, samt undersøgelser efter lovforslagets §§ 220, 221, 242 og 246 er omfattet af tilsynsvirksomheden. I modsætning hertil er oplysninger, som Finanstilsynet modtager som led i sin reguleringsvirksomhed og informationsvirksomhed ikke omfattet. Udstedelse af bekendtgørelser med hjemmel i lovforslaget er ikke omfattet af tilsynsvirksomheden.

Adgangen til aktindsigt i Finanstilsynets sager efter offentlighedsloven begrænses af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 14, 1. pkt., og § 35 i lov om offentlighed i forvaltningen. Det er dog udelukkende

adgangen til aktindsigt efter offentlighedsloven, der er begrænset. Parters rettigheder herunder adgang til aktindsigt skal afgøres efter forvaltningsloven. Afgørelse af hvem der er part i forhold til Finanstilsynet, træffes efter lovforslagets § 348.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Finanstilsynets drift, samt eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at andre end ansatte i Finanstilsynet også er underlagt den udvidede tavshedspligt i det foreslåede 1. pkt. Serviceopgaver som led i driften vil eksempelvis være rengøring, vagttjeneste, reparation og vedligeholdelse af elektronisk materiel og kantinedrift.

Der foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at dette også gælder efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at tavshedspligten ikke bortfalder efter et ansættelsesforhold eller kontraktforhold er ophørt.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at 1.-3. pkt. tillige finder anvendelse på ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til gennem opgaveløsningen efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, at den udvidede tavshedspligt også gælder for ansatte i Erhvervsstyrelsen, for så vidt angår oplysninger, som de får kendskab til i forbindelse med varetagelsen af opgaver efter § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

I praksis samarbejder Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen omkring løsning af opgaver på bl.a. regnskabsområdet for at sikre ensartet praksis, og med bestemmelsen sikres, at ansatte i Erhvervsstyrelsen, der får kendskab til fortrolige oplysninger i forbindelse med løsning af disse opgaver på regnskabsområdet, er undergivet samme tavshedspligt som Finanstilsynets ansatte.

Det foreslås i *stk. 2*, at samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, ikke berettiger de personer, der er nævnt i *stk. 1*, til at videregive fortrolige oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte de finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervs-kunder. Hertil kommer et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte finansielle virksomheders, herunder fondsmæglerselskabers, forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at Finanstilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må fondsmæglerselskaberne og kunderne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videregiver fortrolige oplysninger.

Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra fondsmæglerselskaberne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende fondsmæglerselskab selv, der meddeler oplysningerne til tredjemand. Oplysninger om fondsmæglerselskabets kunder kan kun videregives med kundernes samtykke.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 1* ikke finder anvendelse på oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold, jf. §§ 45-48 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet vil kunne udtale sig til offentligheden om sådanne sager i overensstemmelse med offentlighedslovens regler. Bestemmelsen har til formål at videreføre retstilstanden, hvor der er samme grad af offentlighed om oplysninger, der er kommet frem i forbindelse med tilsynet med forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reglerne havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn. Dette er væsentligt, da grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed imellem.

Det følger af § 1, *stk. 2*, i markedsføringsloven, at finansielle virksomheder undtages fra enkelte af lovens bestemmelser, hvis erhvervsministeren har udstedt regler på det pågældende område. Det

drejer sig om § 3 om god markedsføringsetik, § 4 om god erhvervsetik, § 9 om former for handelspraksis, som altid anses for vildledende eller aggressive og § 14 om oplysningsforpligtelser vedrørende priser m.v. Dertil finder reglerne om faktureringspligt for regningsarbejde og gebyrer i § 15 og § 16 i markedsføringsloven ikke anvendelse på finansielle virksomheder. Forbrugerombudsmanden fører ikke tilsyn med disse regler på det finansielle område, jf. § 25, stk. 1, i markedsføringsloven.

Forbrugerombudsmanden har mulighed for at anlægge sager om civilretlige krav om erstatning og tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede beløb på det finansielle område. Forbrugerombudsmanden har kompetence til at anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsetik og god praksis, jf. lovforslagets § 45, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 240, stk. 1. Ligeledes kan Forbrugerombudsmanden behandle sager vedrørende overtrædelse af strafbelagte bestemmelser i regler udstedt i medfør af lovforslagets § 45, stk. 3, jf. lovforslagets § 240, stk. 2. Markedsføringslovens § 24, § 25, stk. 2, § 28, stk. 1, § 32, stk. 1, § 33 og § 34 finder tilsvarende anvendelse på sager, som Forbrugerombudsmanden ønsker at anlægge efter lovforslagets § 240, jf. lovforslagets § 240, stk. 3. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål efter reglerne herom i retsplejelovens kapitel 23 a, jf. lovforslaget § 240, stk. 4.

Finanstilsynet er forpligtet til at underrette Forbrugerombudsmanden, hvis Finanstilsynet bliver bekendt med, at en virksomheds kunder kan have lidt tab, som følge af at virksomheden har overtrådt lovforslagets § 45, stk. 1, eller bestemmelser udstedt i medfør af lovforslagets § 45, stk. 2, jf. lovforslagets § 241, stk. 1. Forbrugerombudsmanden har adgang til samtlige oplysninger i sager omfattet af lovforslagets §§ 247 a-247 d, jf. lovforslagets § 241, stk. 2.

Bestemmelsen har til formål at opretholde en konsistent håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område, så Finanstilsynet fortsat kan videregive oplysninger fra sager om god etik, prisoplysning og kontraktforhold til Forbrugerombudsmanden. Dette vil eksempelvis være relevant i de tilfælde, hvor en sag hører under Finanstilsynets regelsæt og tilsynsvirksomhed, men Forbrugerombudsmanden har behov for oplysningerne i den pågældende sag af hensyn til koordineringen myndighederne imellem. Tilsvarende vil Finanstilsynet have mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, der vedrører tilsynet med god etik, prisoplysning og kontraktforhold.

Videregivelsen af oplysninger efter bestemmelsen, vil også give Forbrugerombudsmanden mulighed for at vurdere, om der er behov for at anlægge sag mod et fondsmæglerselskab i medfør af lovforslagets § 240. Ved eventuel videregivelse af oplysninger til Forbrugerombudsmanden efter bestemmelsen vil reglerne om tavshedspligt i kapitel 8 i forvaltningsloven finde anvendelse. Det skal ligeledes bemærkes, at ved eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler vedrørende persondatabeskyttelse også finde anvendelse, hvorfor behandlingen af persondata altid vil skulle ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Bestemmelsen viderefører den retstilstand, hvor enhver kan få udleveret oplysninger i sager om god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 4 om undtagelser fra retten til aktindsigt. Dette er en konsekvens af, at bestemmelsen foreskriver, at oplysningerne ikke er underlagt Finanstilsynets tavshedspligt, hvorfor pligten til at meddele oplysninger ikke er begrænset heraf, jf. offentlighedslovens § 35.

Det medfører eksempelvis, at Finanstilsynet ikke vil kunne give aktindsigt i oplysninger om enkeltpersoners private forhold og oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsforhold, hvis oplysningerne er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningerne angår, jf. offentlighedslovens § 30.

I de tilfælde, hvor Finanstilsynet anmoder et fondsmæglerselskab om en redegørelse, vil Finanstilsynet oplyse de relevante bestemmelser i den finansielle lovgivning, som er tema for redegørelsen. På baggrund heraf vil fondsmæglerselskabet kunne udlede, om de pågældende oplysninger er omfattet af bestemmelsen. Det samme gælder for oplysninger, som udleveres i forbindelse med en inspektion, der vedrører god skik m.v.

Ved afslag på aktindsigt kan Finanstilsynets afgørelse om aktindsigt i oplysninger i sager om god skik, prisoplysning og kontraktforhold påklages særskilt til Erhvervsankenævnet, jf. lovforslagets § 264.

Det foreslås i *stk. 4*, at bestemmelsen i *stk. 1* ikke er til hinder for, at Finanstilsynet af egen drift videregiver fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, når hverken den enkelte virksomhed eller dens kunder kan identificeres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i *stk. 1*, kan videregives af Finanstilsynet, hvis det ikke er muligt at identificere det enkelte fondsmæglerselskab eller enkeltkunder blandt oplysningerne. Det afgørende for muligheden for videregivelse efter den foreslåede bestemmelse vil være, at der er foretaget en fuldstændig anonymisering. Det vil således ikke være tilstrækkeligt at fjerne eller overstrege navne mv., hvis det er muligt ud fra eksempelvis oplysningernes kontekst at identificere det pågældende fondsmæglerselskab eller kunde.

Det foreslås i *stk. 5*, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde fondsmæglerselskabet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fortrolige oplysninger kan videregives under en civil retssag, når et fondsmæglerselskab er erklæret konkurs eller trådt i likvidation, og såfremt oplysningerne ikke vedrører kundeforhold eller tredjemand, der er eller har været involveret i forsøg på at redde virksomheden.

Til § 247 b

Den gældende § 354, *stk. 6*, i lov om finansiel virksomhed fastlægger de tilfælde, hvor der inden for rammerne af *stk. 1* kan videregives fortrolige oplysninger. *Stk. 10* angiver, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene. Efter *stk. 11, 1. pkt.* er adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til bestemmelsens *stk. 6, nr. 9*, begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995. Efter *stk. 11, 2. pkt.* er adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til *stk. 6, nr. 39*, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til *stk. 6, nr. 40*, begrænset til dokumenter i sager, der er

oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006. Stk. 16 fastlægger, at hvis en skyldner, kautionist eller investor har betydelige forpligtelser over for flere finansielle virksomheder, kan Finanstilsynet give de pågældende virksomheder underretning herom.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 247 b fastsætter, at Finanstilsynets ansatte har mulighed for at videregive oplysninger på trods af den udvidede tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestemmelsen i lovforslagets § 247 a, stk. 1, ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til de i nr. 1-27 oplyste:

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Det Systemiske Risikoråd.

Det Systemiske Risikoråd kan få oplysninger om finansielle forhold fra Finanstilsynet i forbindelse med rådets behandling af sager i henhold til bestemmelsen i § 343 s i lov om finansiel virksomhed. Det systemiske Risikoråd kan få alle de oplysninger, som rådet måtte vurdere er relevante i forbindelse med rådets arbejde.

Tavshedspligten, i henhold til lovforslagets § 247 d, følger de oplysninger, der måtte videregives fra Finanstilsynet til Det Systemiske Risikoråd, hvorfor medlemmerne af rådet samt eventuelle suppleanter og sekretariatet bliver underlagt den tavshedspligt, der følger af lovforslagets § 247 a, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Den foreslåede bestemmelse er en fravigelse af Finanstilsynets udvidede tavshedspligt i forhold til Finanstilsynets mulighed for at videregive oplysninger til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Det er en forudsætning for at bringe bestemmelsen i anvendelse, at der foreligger mulige strafbare forhold af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Oplysningerne kan videregives tidligt i arbejdsprocessen, hvor Finanstilsynet i sin sagsbehandling bl.a. undersøger om, der foreligger en overtrædelse af straffeloven eller tilsynslovgivningen, men hvor denne sagsbehandling endnu ikke har klarlagt, om en fysisk eller juridisk person med rimelig grund er mistænkt for et strafbart forhold. Dermed kan politi og anklagemyndigheden på et tidligere tidspunkt inddrages i Finanstilsynets arbejde med at kortlægge eventuelle strafbare forhold.

Med bestemmelsen har Finanstilsynet mulighed for at drøfte en konkret sag med anklagemyndigheden eller politiet med henblik på at slå fast, om der er tale om et forhold, der bør give anledning til politianmeldelse, herunder om Finanstilsynet bør undersøge forholdet nærmere inden indgivelse af politianmeldelse, om sagen med fordel kan afgrænses til alene at vedrøre udvalgte forhold, eller om der slet ikke er tale om et strafbart forhold. Dermed har Finanstilsynet mulighed for at målrette sin indsats, herunder undgå at indgive politianmeldelser, som anklagemyndigheden og politiet på forhånd ville kunne vurdere, ikke ville kunne give anledning til strafferetlig forfølgning.

Reglen medfører generelt en friere dialog mellem Finanstilsynet, anklagemyndigheden og politiet omkring Finanstilsynets arbejde og de udviklingstendenser, Finanstilsynet ser i sagerne og i den finansielle sektor.

Finanstilsynet har efter reglerne ikke pligt til at informere en fysisk eller juridisk person om, at en sag er overgivet til politimæssig efterforskning. Finanstilsynet er derimod forpligtet til at overholde bestemmelserne i tvangsindgrebsloven, hvorefter bestemmelser, der forpligter en fysisk eller juridisk person til at give Finanstilsynet oplysninger, som udgangspunkt ikke kan bringes i anvendelse, hvis der er konkret mistanke om, at den pågældende har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf.

Finanstilsynets vil i øvrigt alene kunne videregive oplysninger i det omfang, det er nødvendigt for tilsynets, anklagemyndighedens og politiets virksomhed.

Det er Finanstilsynet, der skal vurdere, hvorvidt betingelserne for videregivelse er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn, jf. dog § 247 c, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til vedkommende minister som led i ministerens tilsyn med forvaltningen.

Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Folketingets Ombudsmand.

Vælger en part i en sag at klage over en afgørelse, der er afsagt af Finanstilsynet, til Folketingets Ombudsmand, og vurderer ombudsmanden, at klagen giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse, vil ombudsmanden både skulle bedømme, om en afgørelse er i strid med det regelsæt, som Finanstilsynet har truffet sin afgørelse på baggrund af, og om Finanstilsynet i sin sagsbehandling har handlet i strid med god forvaltningskik. I forbindelse med ombudsmandens prøvelse af en sag vil Finanstilsynet være forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger samt udlevere de dokumenter m.v., som forlanges af ombudsmanden.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til beskæftigelsesministeren i tilfælde af underretning i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring.

Finanstilsynet har i medfør af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring en række lovbestemte forpligtelser til at underrette beskæftigelsesministeren om forhold i relation til tilsynet med Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Det fremgår bl.a. af § 27 a, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Finanstilsynet, efter en inspektion i Arbejdsmarkedets Tillægspension, samtidig med fremsendelse af en rapport til ledelsen sender rapporten til beskæftigelsesministeren. Tilsvarende bestemmelser findes i § 10 a, stk. 4, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og i § 72 i lov om arbejdsskadesikring. Finanstilsynet afgiver herudover bl.a. en årlig beretning til beskæftigelsesministeren om tilsynet med Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. § 27 c i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, § 10 c i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og § 74 i lov om arbejdsskadesikring.

Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til beskæftigelsesministeren i tilfælde, hvor det følger af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond og lov om arbejdsskadesikring, at Finanstilsynet skal videregive fortrolige oplysninger til beskæftigelsesministeren.

Hvis Finanstilsynet vurderer, at et fondsmæglerskab kan komme i problemer i forhold til opfyldelse af kravene til solvens, likviditet eller andre bestemmelser, som vil kunne medføre, at Finanstilsynet inddrager fondsmæglerselskabets tilladelse, kan der være behov for, at Finanstilsynet igangsætter forskellige drøftelser med interesserede parter og interessenter m.v. med henblik på at finde en løsning af fondsmæglerselskabets situation. Sådant arbejde ligger uden for Finanstilsynets sædvanlige tilsynsvirksomhed, og når Finanstilsynet vurderer, at et fondsmæglerselskab er i økonomiske vanske-

ligheder, anmoder Finanstilsynet erhvervsministeren om et mandat til at føre drøftelser med interesserede parter og interessenter m.v. med henblik på en løsning af fondsmæglerselskabets situation. Mandatet indhentes, før Finanstilsynet deltager i håndteringen af et nødlidende fondsmæglerselskab.

I forbindelse med krisehåndtering af fondsmæglerselskaber kan offentlige midler helt eller delvist være en del af en løsningsmodel. Sådanne midler – enten direkte eller i form af en tabsgaranti stillet over for Danmarks Nationalbank – skal bevilges af Folketingets Finansudvalg. Dette nødvendiggør videregivelse af fortrolige oplysninger om det kriseramte fondsmæglerselskab til Finansudvalget med henblik på at tilvejebringe et fyldestgørende beslutningsgrundlag for udvalget.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget, dog jf. § 247 c, stk. 4 og 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, alene kan ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. lovforslaget § 247 c, stk. 4.

Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner, jf. dog § 247 c, stk. 4 og 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, alene kan ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 4.

Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Folketingets stående udvalg vedrørende et fondsmæglerselskabs generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af fondsmæglerselskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt staten skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

Med henblik på at sikre, at Folketingets Finansudvalgs beslutninger om at yde garanti eller stille midler til rådighed for en afvikling – eller det modsatte – kan træffes på et fyldestgørende og betryggende grundlag, foreslås det, at Finanstilsynet får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af fondsmæglerselskaber. Det er ikke et krav, at fondsmæglerselskabet er i betalingsstandsning eller under konkurs.

Der kan videregives fortrolige oplysninger, såfremt der træffes beslutning om anvendelse af statslige midler og til brug for selve beslutningen om, hvorvidt der skal anvendes statslige midler.

Ved »krise« forstår en situation, hvor et fondsmæglerselskab ikke lever op til – eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til – de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor fondsmæglerselskabet – hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene – vil miste sin tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed.

Videregivelsesadgangen gælder alene oplysninger om et fondsmæglerselskabs generelle økonomiske forhold og ikke kundeoplysninger. Udtrykket »generelle økonomiske forhold« begrænser videregivelsen af oplysninger, der kan videregives til de stående udvalg, således at for eksempel oplysninger om eventuelle overtagelses- eller fusionstilbud fra andre virksomheder, Finanstilsynets interne arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 10*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

Adgangen til videregivelse af fortrolige oplysninger til Statsrevisorerne og Rigsrevisionen beror på disse institutioners rolle i den parlamentariske kontrol med forvaltningen. Statsrevisorerne og Rigsrevisionen kan indhente alle oplysninger, der er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for deres arbejde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 11*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til interessenter, herunder myndigheder, involveret i forsøg på at redde et nødlidende fondsmæglerselskab under forudsætning af at modtagerne af oplysningerne har behov herfor, jf. dog § 247 c, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal indhente mandat fra erhvervsministeren i det tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab måtte blive nødlidende, og hvor Finanstilsynet vil indlede drøftelser med og videregive oplysninger til interessenter involveret i forsøg på at redde fondsmæglerselskabet.

Efter bestemmelsen kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger om et kriseramant fondsmæglerselskab til de interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning, herunder bl.a. en potentielt overtagende virksomhed. Det er ikke et krav, at den potentielt overtagende virksomhed er et fondsmæglerselskab eller en finansiell virksomhed.

Det er endvidere muligt at videregive fortrolige oplysninger til relevante brancheorganisationer og edb-centraler. Videregivelse til disse interessenter sker som led i den praktiske håndtering af det kriseramte fondsmæglerselskab og er afgørende for et hensigtsmæssigt forløb.

Det er et krav for anvendelse af bestemmelsen, at Finanstilsynet skønner, at fondsmæglerselskabet ikke lever op til, eller uomgængeligt ikke vil kunne leve op til, de forpligtelser, der følger af den finansielle regulering, og hvor fondsmæglerselskabet, hvis den ikke hurtigt retter op på forholdene, vil miste sin tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed.

Hensynet til at forberedelsen af en overtagelse af et nødlidende fondsmæglerselskab iværksættes tidligst muligt og hensynet til den finansielle stabilitet medfører at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til en virksomhed i de situationer, hvor Finanstilsynet har modtaget et mandat fra erhvervsministeren. Dette medfører, at Finanstilsynet bemyndiges til at videregive fortrolige oplysninger til en potentielt overtagende virksomhed m.v. i de tilfælde, hvor der er likviditetsmæssige, solvensmæssige eller andre tilfælde, der kan føre til, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen.

Det er en forudsætning for videregivelse af fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering har behov for oplysningerne. Det følger desuden af lovforslagets § 247 d, at modtageren af oplysningerne undergives tavshedspligten i lovforslagets § 247 a, stk. 1. Ved videregivelse til »finansielle brancheorganisationer« menes eksempelvis Den danske Fondsmæglerforening samt andre tilsvarende organisationer, der er eller måtte blive etableret, og som har behov for oplysningerne.

Bestemmelsen gør det også muligt for Finanstilsynet eksempelvis at videregive fortrolige oplysninger til konkurrencemyndighederne i Danmark. Dette kan ske eksempelvis i forbindelse med reglerne om fusionskontrol, hvor der kan være et behov for at videregive fortrolige oplysninger om de implicerede virksomheder til konkurrencemyndighederne. I denne situation er det imidlertid fondsmæglerselskabet selv, der er ansvarlige for at søge fusionsgodkendelse og dermed for at videregive de relevante, herunder fortrolige, oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 12*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til de af FSR – danske revisorer udpegede revisorer efter § 144, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vedrører den situation, hvor FSR – danske revisorer udpeger to revisorer til at træffe endelig afgørelse om prisfastsættelsen af aktier, jf. § 144, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Det er vurderingen, at der er behov for en sådan hjemmel med henblik på at sikre, at revisorerne afgørelse bliver truffet på et så fyldestgørende grundlag som overhovedet muligt. På denne bag-

grund er undtagelsen til udgangspunktet om tavshedspligt indført, hvorefter der kan videregives fortrolige oplysninger om et kriseramt fondsmæglerselskab til de ovenfor nævnte revisorer, således at deres afgørelse kan træffes på et så fyldestgørende grundlag som muligt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 13*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Skifteretten, jf. dog § 247 c, stk. 4, andre myndigheder, der medvirker ved et fondsmæglerselskabs likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, og kurator, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af fondsmæglerselskabets regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at videregivelse af oplysninger til Skifteretten, som hidrører fra et andet medlemsland, alene kan ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 14*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet fortsat vil have hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 15*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Finansiell Stabilitet, under forudsætning af, at Finansiell Stabilitet har behov herfor til varetagelse af sine opgaver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger om fondsmæglerselskaber, som Finansiell Stabilitet har behov for i forbindelse med eksempelvis afvikling af et fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 16*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til udvalg, grupper m.v. nedsat af erhvervsministeren, der har til formål at drøfte og koordinere indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til udvalg, grupper m.v. nedsat af erhvervsministeren til brug for drøftelser om krisehåndtering og koordinationen af indsatsen for at sikre den finansielle stabilitet.

Der skal være tale om formaliseret samarbejde med løbende afholdelse af møder og med faste medlemmer, herunder fra Erhvervsministeriet, Finansministeriet samt direktions- eller vicedirektionsmedlemmer fra Finanstilsynet eller Danmarks Nationalbank.

Videregivelsen skal ske inden for udvalget, gruppen m.v., og ministeren kan således ikke vælge kun at videregive oplysninger til enkelte medlemmer.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 17* at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Erhvervsstyrelsen i sin egenskab af tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen, når videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog § 247 c, stk. 4, Erhvervsstyrelsen og Revisornævnet i deres egenskab af tilsynsmyndighed for den lovpligtige revision af fondsmæglersekskabers regnskaber, jf. dog § 247 c, stk. 4. Videregivelse efter 1. pkt. kan kun ske, under forudsætning af at modtageren har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af styrelsens egenskab af ansvarlig tilsynsmyndighed for efterlevelse af selskabslovgivningen. Ved efterlevelse af selskabslovgivningen menes de regler, som Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder eksempelvis bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen m.v. Det er i den forbindelse et krav, at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, dvs. at der er et legitimt formål med videregivelsen, og at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne til varetagelsen af styrelsens opgaver.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse finder § 247 c, stk. 4 anvendelse, hvorfor videregivelse af oplysninger, som hidrører fra en anden medlemsstat, alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Erhvervsstyrelsen i kraft af, at Erhvervsstyrelsen har ansvaret for det offentlige tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, jf. § 32 i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, og i den forbindelse kan iværksætte undersøgelser. I den forbindelse er det endvidere fundet relevant, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger direkte til Revisortilsynet og Revisornævnet inden for deres respektive ansvarsområder. Det er et krav, at Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgave.

Hvis Finanstilsynet således i forbindelse med sit tilsyn får kendskab til oplysninger, som vurderes at være relevante for Erhvervsstyrelsens tilsynsopgaver, kan oplysningerne videregives. Det er et krav for anvendelse af bestemmelsen, at Erhvervsstyrelsen har behov for oplysningerne ved varetagelsen af deres opgave.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 18*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger, med udførelsen af deres tilsynsopgaver, under forudsætning af at modtageren har behov for oplysningerne til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog § 247 c, stk. 4 og 6.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til sagkyndige, som bistår Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Revisornævnet og Revisortilsynet. og myndigheder som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR. Med bestemmelsen sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 4. Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 19*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering af fondsmæglerselskaber på Færøerne.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 20*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet i Grønland og til brug for krisehåndtering af fondsmæglerselskaber i Grønland.

Den foreslåede bestemmelse svarer til ministerens videregivelsesadgang til myndigheder i andre lande, hvorefter det er muligt at udveksle fortrolige oplysninger med myndigheder i andre lande som led i krisestyring. Oplysningerne til færøske og grønlandske myndigheder formidles af Finanstilsynet.

Baggrunden for bestemmelsen har oprindeligt været et ønske fra Færøernes hjemmestyre om at være bedre rustet til at håndtere krisesituationer for finansielle virksomheder på Færøerne. Det blev fundet naturligt at indføre en tilsvarende mulighed for Grønlands hjemmestyre.

Færøerne og Grønland har en selvstændig kompetence for bl.a. den økonomiske politik. Dette skaber behov for, at de færøske og de grønlandske myndigheder så hurtigt som muligt kan modtage fortrolige oplysninger, herunder om kriseramte fondsmæglerselskaber på Færøerne og i Grønland, der må skønnes at være relevante for, at de færøske henholdsvis de grønlandske myndigheder kan bidrage til den finansielle stabilitet på Færøerne og i Grønland.

Såfremt en krisesituation skulle opstå, tilsigter bestemmelsen at give den færøske landsstyremand for finansielle anliggender og det grønlandske Erhverv og Arbejdsmarkeds landsstyremedlem bedre mulighed for at håndtere en krisesituation. Herudover skaber bestemmelsen hjemmel til, at den færøske landsstyremand og det grønlandske landsstyremedlem modtager de fortrolige oplysninger så hurtigt som muligt og samtidig med andre relevante myndigheder.

Ved »krisehåndtering« forstår en bredere end det faktiske tidspunkt, hvor en krise i et fondsmægler-selskab på Færøerne eller i Grønland er en realitet. Der vil således være en periode umiddelbart forud eller efter en aktuel krise, hvor der kan være behov for at videregive relevante fortrolige oplysninger.

De oplysninger, som kan videregives til den færøske landsstyremand for finansanliggender og det grønlandske landsstyremedlem for Erhverv og Arbejdsmarked, skal være relevante og nødvendige for den konkrete krisehåndtering.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 21*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende et færøsk fondsmægler-selskabs generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af færøske fondsmægler-selskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt Færøernes landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 22*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende et grønlandsk fondsmægler-selskabs generelle økonomiske forhold, for så vidt angår krisehåndtering af grønlandske fondsmægler-selskaber, når der træffes beslutning om, hvorvidt Grønlands landsstyre skal yde garanti eller stille midler til rådighed. Tilsvarende gælder i forbindelse med den parlamentariske kontrol i sager omfattet af 1. pkt.

De foreslåede nr. 21 og 22 indebærer, at der er indsat hjemmel for Finanstilsynet til at videregive fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg vedrørende en færøsk finansiell virksomhed og Grønlands Landstings stående udvalg vedrørende en grønlandsk finansiell virksomhed, hvis 1) det sker som led i den parlamentariske kontrol med den færøske eller grønlandske forvaltning, 2)

oplysningerne vedrører et færøsk eller grønlandsk fondsmæglerselskab i betalingsstandsning eller under konkurs, og 3) der er tale om generelle økonomiske forhold. Det er en forudsætning for videregivelse af oplysninger, at det er besluttet, at de færøske henholdsvis grønlandske myndigheder yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af fondsmæglerselskabet.

Baggrunden for bestemmelsen har oprindeligt været et ønske fra Færøernes hjemmestyre om at være bedre rustet til at håndtere krisesituationer vedrørende finansielle virksomheder på Færøerne. Det blev fundet naturligt at indføre tilsvarende mulighed for Grønlands hjemmestyre.

Tavshedspligten har det dobbelte formål at beskytte fondsmæglerselskaber og deres kunder mod udlevering af fortrolige oplysninger og samtidig give Finanstilsynet mulighed for effektivt at udøve den lovpligtige tilsynsvirksomhed.

Hensynet bag tavshedspligtsbestemmelsen går især på fondsmæglerselskaber i »levende live«. Hvis et fondsmæglerselskab er under betalingsstandsning eller konkurs, er der ikke længere det samme fortrolighedshensyn vedrørende oplysninger, der vedrører selve fondsmæglerselskabet.

Balancen mellem hensynet bag tavshedspligten og det politiske behov for at kende sagens rette sammenhæng til brug for den parlamentariske kontrol med den færøske og grønlandske forvaltning tilgodeses ved, at Færøernes Lagtings stående udvalg henholdsvis Grønlands Landstings stående udvalg gives adgang til fortrolige oplysninger i tilfælde, hvor et nødlidende fondsmæglerselskab ikke længere er i drift, fordi det er under betalingsstandsning eller konkurs, og afviklingen sker med bidrag af offentlige midler. Videregivelse af oplysninger i de nævnte situationer tjener en egentlig samfundsmæssig interesse.

Bestemmelsen opregner udtømmende de situationer, der kan medføre videregivelse af fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet til Færøernes Lagtings stående udvalg eller Grønlands Landstings stående udvalg.

Anmeldelse af betalingsstandsning og afsigelse af konkursdekret er de objektive kriterier, der lægges til grund ved anvendelse af bestemmelsen.

Udtrykket »oplysninger om generelle økonomiske forhold« begrænser videregivelsen af oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg og Grønlands Landstings stående udvalg, således at eksempelvis oplysninger om enkelte kunders forhold, forretningshemmeligheder, herunder eventuelle overtages- eller fusionstilbud fra andre virksomheder eller interne oplysninger fra garantifonden for indskydere og investorer, tilsynets interne arbejdsdokumenter og oplysninger af personlig karakter ikke kan videregives.

Med de foreslåede nr. 23 og 24 omfattes Færøernes Lagtings stående udvalg og Grønlands Landstings stående udvalg af lovforslagets § 247 a, stk. 1, jf. § 247 d, og udvalgenes medlemmer er således forpligtede til at hemmeligholde, hvad de bliver vidende om.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 23*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område under forudsætning af, at modtagerne er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og at modtagerne har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver, jf. dog § 247 c, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det vil være muligt for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område, hvis der eksempelvis i forbindelse med tilsyn i danske fondsmæglerselskaber konstateres forhold, som vil være af relevans for de færøske tilsynsmyndigheder.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. lovforslagets § 247 c, stk. 4.

Det er en betingelse for videregivelsen af oplysningerne, at de færøske tilsynsmyndigheder på det finansielle område er omfattet af en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder i loven og at myndigheden har behov for oplysningerne til varetagelse af dets opgaver.

Der er en række undtagelser til Finanstilsynets tavshedspligt, der i sagens natur ikke er relevante for det færøske tilsyn.

Efter bestemmelsen er det en betingelse for videregivelse af oplysningerne, at modtageren har behov herfor til varetagelse af sine opgaver. Vurderingen af tilsynsmyndighedens behov for oplysninger vil være en konkret vurdering i de enkelte sager.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 24*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til myndigheder eller lignende i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som forestår afviklingen af et fondsmæglerselskab, i forbindelse med myndighedernes udarbejdelse af koncernafviklingsplaner.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 25*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 26*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Center for Cybersikkerhed, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for centeret til at opfylde dets lovbestemte opgaver som nationalt centralt kontaktpunkt eller som CSIRT.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 10, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen, hvorefter den kompetente myndighed samarbejder med den enhed, der håndterer hændelser, den såkaldte CSIRT. Det følger endvidere af direktivets artikel 1, nr. 5, at oplysninger der er fortrolige i henhold til EU-regler og nationale regler, kan udveksles med forbehold af artikel 346 i TEUF, hvis en sådan udveksling er nødvendig for anvendelsen af dette direktiv. De udvekslede oplysninger begrænses til, hvad der er relevant og forholdsmæssigt under hensyn til formålet med udvekslingen. En sådan udveksling af oplysninger skal sikre de nævnte oplysningers fortrolighed og beskytte sikkerheden og kommercielle interesser hos operatører af væsentlige tjenester.

Med bestemmelsen sikres det bl.a., at Finanstilsynet kan samarbejde med Center for Cybersikkerhed, herunder oplyse om de eventuelle hændelsesrapporteringer, som virksomheder har foretaget til Finanstilsynet.

Det skal dog bemærkes, at i medfør af lovforslagets § 247 d, vil fortroligheden følge oplysningerne, hvilket indebærer, at for så vidt angår de oplysninger, som Finanstilsynet videregiver til Center for Cybersikkerhed, så indebærer videregivelsen, at Center for Cybersikkerhed omfattes af den samme skærpede tavshedspligt som Finanstilsynet er underlagt efter lovforslagets §§ 247a-247 d. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med NIS-direktivet, hvoraf det følger af præambel nr. 41, at hvis der er tale om oplysninger, der betragtes som værende fortrolige i overensstemmelse med EU-regler og nationale regler om forretningshemmeligheder, bør denne fortrolighed sikres under udførelsen af aktiviteterne og opfyldelsen af målene i direktivet.

Endelig skal det bemærkes, at ved en eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler i databeskyttelsesloven tillige finde anvendelse, hvorfor behandling af persondata altid vil ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder den gældende persondataforordning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 27*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Datatilsynet som uafhængig tilsynsmyndighed for efterlevelse af databeskyttelsesreglerne, under forudsætning af at Datatilsynet har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver, jf. dog § 247 c, stk. 4.

Lovforslagets § 247 c, stk. 4, begrænser i et vist omfang videregivelsesadgangen, for så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, idet videregivelse alene kan ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet i sin egenskab som supplerende tilsynsmyndighed til særregler udstedt i medfør af databeskyttelsesforordningen kan videregive relevante oplysninger til Datatilsynet, der er den uafhængige tilsynsmyndighed med databeskyttelsesreglerne i Danmark, jf. § 27, stk. 1, i databeskyttelsesloven.

Finanstilsynet fører tilsyn med fondsmæglerselskabers videregivelse og udnyttelse af fortrolige oplysninger, jf. lovforslagets kapitel 12. Det er særligt i de situationer, hvor fondsmæglerselskaber videregiver eller udnytter fortrolige kundeoplysninger, som er personoplysninger, at det vil være relevant for Finanstilsynet at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet, herunder i forbindelse med oversendelse af klager til videre foranstaltning. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for en vis koordination af myndighedernes behandling af de samme klager.

Datatilsynet fører i medfør af artikel 25 i databeskyttelsesforordningen tilsyn med databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger. Databeskyttelse gennem design og standardindstillinger indebærer, at den dataansvarlige allerede fra det tidspunkt, hvor midlerne for behandlingen fastlægges, eksempelvis ved indkøb af et nyt it-system, skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som er designet med henblik på at sikre en effektiv implementering af de grundlæggende databeskyttelsesprincipper, som eksempelvis lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed. Den dataansvarlige skal således på forhånd have designet og indrettet sine it-mæssige og organisatoriske forretningsunderstøttelse af behandlinger sådan, at forordningens krav og beskyttelseshensyn varetages som en integreret del i hele behandlingsforløbet.

Adgangen til at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet vil sikre, at Datatilsynet eksempelvis i forbindelse med behandling af en sag, som Finanstilsynet allerede har behandlet, kan genbruge den data, som er indhentet hos det pågældende fondsmæglerselskab, og dermed vil fondsmæglerselskabet undgå at skulle afgive de samme oplysninger flere gange.

Desuden sikrer bestemmelsen, at myndighederne kan udveksle informationer om igangværende sager, og som følge heraf vil ændringen være med til at styrke samarbejdet mellem Finanstilsynet og Datatilsynet.

Det bemærkes, at muligheden for at videregive fortrolige oplysninger til Datatilsynet ikke er begrænset til de ovenfor fremførte eksempler.

Ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger til andre myndigheder m.v. i medfør af den foreslåede bestemmelse vil fortroligheden følge oplysningerne, jf. lovforslagets § 247 d. Det indebærer, at ved Finanstilsynets videregivelse af fortrolige oplysninger, vil Datatilsynet være omfattet af den samme skærpede tavshedspligt, som Finanstilsynets ansatte er underlagt efter lovforslagets § 247 a, stk. 1. Det er hensigten, at udvekslingen af fortrolige oplysninger mellem Finanstilsynet og Datatilsynet begrænses til, hvad der er relevant og forholdsmæssigt under hensyn til formålet med udvekslingen.

Endelig skal det bemærkes, at ved eventuel videregivelse af personoplysninger vil de gældende regler vedrørende persondatabeskyttelse finde anvendelse, hvorfor behandlingen af persondata altid vil ske under iagttagelse af gældende lovgivning, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det foreslås i *stk. 2*, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis Finanstilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en retlig begrænsning i Finanstilsynets anvendelse af oplysninger, som Finanstilsynet modtager.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til *stk. 1, nr. 9*, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 16. september 1995.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Færøernes Lagtings stående udvalg i henhold til *stk. 1, nr. 21*, og til Grønlands Landstings stående udvalg i henhold til *stk. 1, nr. 22*, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter den 1. januar 2006.

Det foreslås i *stk. 4*, at har en skyldner, kautionist eller investor betydelige forpligtelser over for flere fondsmæglerselskaber, kan Finanstilsynet give de pågældende fondsmæglerselskaber underretning herom.

Til § 247 c

Den gældende § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed fastlægger de kernetilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. I stk. 9 kan fortrolige oplysninger modtaget i medfør af § 354, stk. 6, nr. 31, i lov om finansiel virksomhed uanset tavshedspligten i § 354, stk. 8, i udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Råd for Systemiske Risici. Efter stk. 12 kan videregivelse efter stk. 6, nr. 32-35 ske til tilsynsmyndigheder i tredjelande. I stk. 13 er der begrænsning i videregivelse af fortrolige oplysninger efter stk. 6, nr. 7, 8, 13, 19, 20, 24-26, 32-35, 41 og 45. I stk. 15 er tillige en bestemmelse om påkrævet samtykke.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 247 c vedrører Finanstilsynets mulighed for at videregive oplysninger på trods af den udvidede tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til de i nr. 1-17 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har mulighed for at videregive oplysninger til en række forskellige aktører.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Danmarks Nationalbank, centralbanker i lande inden for Den Europæiske

Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af pengepolitisk myndighed samt offentlige myndigheder, som overvåger betalings- og afviklingssystemerne i Danmark og andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af at oplysningerne er nødvendige for dem til opfyldelse af deres lovbestemte opgaver, herunder udførelse af pengepolitik, overvågning af betalings- og værdipapirhåndteringssystemer samt varetagelse af det finansielle systems stabilitet.

Med »udenlandske centralbanker« menes centralbanker i Den Europæiske Union og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Der kan videregives fortrolige oplysninger til eventuelle offentlige myndigheder, som overvåger betalingssystemerne, i Danmark og de øvrige medlemsstater og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for en direktivnær implementering af artikel 15, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til en institution, der forestår clearing af finansielle instrumenter eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearing, jf. dog stk. 6.

Videregivelse af fortrolige oplysninger, som hidrører fra myndigheder eller organer, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, jf. det foreslåede stk. 6.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med fondsmæglerselskaber eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering,

myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet eller organer, der medvirker ved fondsmæglerskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den fondsmæglerskabers regnskaber, under forudsætning af at modtagerne af oplysninger har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, der har ansvaret for de finansielle markeder. Finanstilsynet har med bestemmelsen hjemmel til at udveksle oplysninger med myndigheder, som har tilsynet med den finansielle sektor og med myndigheder som har ansvaret for de finansielle markeder. Dette er eksempelvis relevant i forbindelse med udveksling af oplysninger med kompetente myndigheder i lande, hvor tilsynet er delt mellem et banktilsyn placeret i et lands nationalbank eller et uafhængigt værdipapir- og markedstilsyn.

Herudover kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering og myndigheder eller organer som har til formål at sikre den finansielle stabilitet. I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering.

Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske Råd endvidere oprettet i 2012. Med bestemmelsen sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som

Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver, jf. dog stk. 4.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer og til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af fondsmæglerselskabets regnskaber.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at modtageren af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af dennes opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 4.

Ved »selskabsretten« menes de regler, som myndigheder i andre lande svarende til Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med, herunder eksempelvis bestemmelser i selskabsloven, fondslovgivningen osv.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger i medfør af bestemmelsen, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til sagkyndige, som bistår myndigheder i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger, jf. dog stk. 4

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver.

Ved anvendelsen af bestemmelsen skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. dog stk. 4

Det foreslås i *stk. 1, nr. 7*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til ministre med ansvar for den finansielle lovgivning i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i forbindelse med krisehåndtering af et fondsmæglerselskab.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 8*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til undersøgelsesudvalg nedsat af Europa-Parlamentet i henhold til artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 9*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed samt organer etableret af disse under forudsætning af, at nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver.

Den foreslåede bestemmelse er udtryk for en direktivnær implementering af artikel 15, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 10*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der har ansvaret for tilsyn med fondsmæglerselskaber eller med de finansielle markeder samt myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den fondsmæglerselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.

Med bestemmelsen kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til myndigheder og organer som er ansvarlige for at opretholde den finansielle stabilitet gennem makroprudentiel regulering, og myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet.

I Danmark sker arbejdet med finansiell stabilitet med deltagelse af Danmarks Nationalbank, Finanstilsynet og de økonomiske ministerier. Koordinationen sker i regi af Koordinationsudvalget for Finansiell Stabilitet og omhandler primært krisehåndtering. Finanstilsynet er ansvarlig for tilsynet med de finansielle virksomheder og markeder og tager i den forbindelse hensyn til sikring af finansiell stabilitet, mens Danmarks Nationalbank tilsvarende har det som et af sine hovedformål at bidrage til sikring af finansiell stabilitet. De økonomiske ministerier overvåger ligeledes den finansielle stabilitet og samfundsøkonomien generelt. Efter henstilling i december 2011 fra ESRB blev Det Systemiske

Råd endvidere oprettet i 2012. Med bestemmelsen sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Finanstilsynet kan videregive oplysninger til aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og institutioner der forvalter indskyder- og investorgarantiordninger i de andre medlemsstater eller lande, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. I Danmark forvaltes indskyder- og investorgarantiordninger af Garantifonden for Indskydere og Investorer. I Danmark findes der ikke pt. aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i artikel 113, stk. 7, i CRR, og som også er reguleret i artikel 3, stk. 2, 2. afsnit, i Europa-Parlaments og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger. Med bestemmelsen sikres det, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de myndigheder, organer m.v., som er oprettet i det pågældende tredjeland.

Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til finansielle tilsynsmyndigheder, som fører tilsyn med finansielle markeder og ikke med kapitalmarkederne.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i lovforslagets § 247 a, stk. 1, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. det foreslåede stk. 3.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. det foreslåede stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 11*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved investeringsselskabers ellers fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lig-

nende procedurer, myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger, og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af investeringsselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.

I Danmark kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til skifteretten, som er ansvarlig for at føre tilsyn med organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling samt lignende procedurer, samt til Erhvervsstyrelsen, Revisortilsynet og Revisornævnet, som er ansvarlige for at føre tilsyn med de personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af den finansielle virksomheds regnskaber.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i lovforslagets § 247 a, stk. 1, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. det foreslåede stk. 3.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. det foreslåede stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 12*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til organer i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der er ansvarlige for at påvise overtrædelser af selskabsretten, under forudsætning af at videregivelse sker med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet, jf. dog stk. 3 og 4.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til de tilsvarende myndigheder, organer m.v., som varetager de omhandlede funktioner i tredjelande.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i lovforslagets § 247 a, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver, og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 3.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. stk. 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 13*, at bestemmelsen i § 247 a, stk. 1 endvidere ikke er til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives til sagkyndige, som bistår myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer og myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af fondsmæglerselskabers regnskaber, jf. dog stk. 3 og 4.

Ved anvendelsen af bestemmelsen skal det meddeles de myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige, som oplysningerne vil blive videresendt til.

Det er en betingelse for at videregive fortrolige oplysninger, at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i lovforslagets § 247 a, stk. 1, at modtagerne af oplysningerne har behov herfor til varetagelsen af deres opgaver og at der er indgået en samarbejdsaftale mellem landene, jf. stk. 3.

Videregivelse af oplysninger, som hidrører fra et andet medlemsland, kan dog alene ske, hvis de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse hertil, ligesom oplysningerne udelukkende må benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører, jf. stk. 4.

Det fremgår af artikel 16 i IFD, at de kompetente myndigheder samt og EBA og ESMA kan i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010 eller artikel 33 i forordning (EU) nr. 1095/2010, alt efter hvad der er relevant, med henblik på at udføre deres tilsynsopgaver i henhold til

dette direktiv eller til forordning (EU) 2019/2033 og for at udveksle oplysninger indgå samarbejdsaftaler med tilsynsmyndighederne i tredjelande samt med myndigheder eller organer i tredjelande med ansvar for følgende opgaver, forudsat, at de videregivne oplysninger er omfattet af en tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, som er fastsat i artikel 15 i IFD.

Finanstilsynets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsyns- og afviklingsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet, jf. § 354, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i *stk. 2*, at fortrolige oplysninger modtaget i medfør af stk. 1, nr. 9, kan uanset tavshedspligten som nævnt i § 247 d udveksles direkte mellem på den ene side Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret af disse og på den anden side Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

Den foreslåede bestemmelse forudsætter, at modtageren af oplysninger efter stk. 1 er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder for tilsynsmyndighederne i landene inden for Den Europæiske Union. Finanstilsynet kan således kun videregive oplysninger til de angivne myndigheder, organer og personer i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt.

Derudover forudsættes det, at den myndighed m.v., der modtager oplysningerne, alene må anvende de fortrolige oplysninger ved varetagelsen af sine opgaver.

Henvisningen i bestemmelsen sker til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (European Systemic Risk Board - ESRB) blev oprettet med Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010, der trådte i kraft den 1. januar 2011. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici overvåger økonomiske og finansielle risici i EU på makroniveau og har til formål at forebygge og reducere systemiske risici i EU.

Det foreslås i *stk. 3*, at videregivelse efter stk. 1, nr. 10, 11, 12, og 13, alene kan ske efter det i nr. 1-2 oplyste.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1*, at videregivelse efter stk. 1, nr. 10, 11, 12, og 13, alene kan ske på baggrund af en international samarbejdsaftale.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2*, at videregivelse efter stk. 1, nr. 10, 11, 12, og 13, alene kan ske under forudsætning af at modtagerne mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af stk. 1, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Stk. 1, nr. 10, 11, 12, og 13, vedrører videregivelse af oplysninger til visse myndigheder og organer i tredjelande.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er en betingelse for videregivelse efter stk. 1, nr. 10, 11, 12, og 13, at videregivelsen sker på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af at modtageren mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten i medfør af lovforslaget § 247 a, og har behov for oplysningerne til varetagelse af deres opgaver.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at videregivelse efter stk. 1, nr. 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 23 og § 247 b, stk. 1, nr. 7, 8, 13, 17 og 18, af fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan endvidere alene ske, såfremt de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og må udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at ved videregivelse af oplysninger efter stk. 1, nr. 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 23 og § 247 b, stk. 1, nr. 7, 8, 13, 17 og 18, meddeler Finanstilsynet de myndigheder eller organer, som har videregivet oplysningerne, hvilke sagkyndige oplysningerne vil blive videresendt til, med angivelse af de sagkyndiges beføjelser.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det er en betingelse for videregivelse efter stk. 1, nr. 4, 5, 6, 10, 11, 12, 13, 23 og § 247 b, stk. 1, nr. 7, 8, 13, 17 og 18, at de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse, og at oplysningerne udelukkende benyttes til det formål, som tilladelsen vedrører.

Det foreslås i *stk. 5*, at videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af § 247, stk. 1, nr. 24, kan alene ske, såfremt betingelserne i stk. 3, nr. 2, og stk. 4 er opfyldt og afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 6*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, såfremt de myndigheder eller organer, som har afgivet oplysningerne, eller de myndigheder i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget eller inspektionen er foretaget, har givet deres udtrykkelige tilladelse, hvor oplysningerne er modtaget fra de myndigheder og organer, der kommer fra de i nr. 1-6 oplyste.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at der indhentes forudgående samtykke fra bl.a. den myndighed eller det organ, som har afgivet oplysningerne.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 1*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, hvis oplysningerne er modtaget fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og organer etableret under disse samt i henhold til denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, bestemmelser udstedt i medfør af denne lov, andre direktiver vedrørende kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber, artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, artikel 31, 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) samt artikel 31 og 36 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed).

Det foreslås i *stk. 6, nr. 2*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, hvis oplysningerne er

modtaget fra myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med finansielle virksomheder, finansieringsinstitutter, investeringsinstitutter, kreditvurderingsbureauer og de finansielle markeder.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 3*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, hvis oplysningerne er modtaget fra myndigheder og organer, som er ansvarlige for at opretholde det finansielle systems stabilitet gennem anvendelse af makroprudentielle regler.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 4*, at videregivelse af fortrolige oplysninger medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, hvis oplysningerne er modtaget fra myndigheder eller organer, som har til formål at sikre den finansielle stabilitet, aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger som omhandlet i forordninger.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 5*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, hvis oplysningerne er modtaget fra institutioner, der forvalter indskyder- eller investorgarantiordninger.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 6*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, hvis oplysningerne er modtaget fra organer, der medvirker ved fondsmæglerselskabers likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer.

Det foreslås i *stk. 6, nr. 7*, at videregivelse af fortrolige oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 2, og § 247 b, stk. 1, nr. 3, 7, 8, 11, 18, kan alene ske, når betingelserne i øvrigt er opfyldt, hvis oplysningerne er modtaget fra personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af den fondsmæglerselskabers regnskaber, eller hvor oplysninger er tilvejebragt ved kontrolbesøg eller undersøgelse efter § 242, stk. 1.

Til § 247 d

Den gældende § 354, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed er alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet i henhold til stk. 5 og 6, undergivet tavshedspligt svarende til Finanstilsynets tavshedspligt i stk. 1 med hensyn til disse oplysninger.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 247 d, at alle, der i henhold til § 247 b, stk. 5, og § 247 c, stk. 1, modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i § 247 a, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Som udgangspunkt vil alle, der modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, være undergivet den tavshedspligt, som påhviler Finanstilsynet med hensyn til disse oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at fortrolige oplysninger modtaget fra Finanstilsynet kan udveksles direkte mellem på den ene side de europæiske tilsynskomiteer og organer etableret af disse og på den anden side Det Systemiske Risikoråd.

Til § 248

Den gældende § 355, stk. 1-3, 6 og 7, i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet i sager omfattet af lov om finansiel virksomhed, forskrifter fastsat i medfør af lov om finansiel virksomhed og en række nærmere angivne forordninger. Opregningen i stk. 2 af, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet er udtømmende, og bestemmelsen udgør således en afvigelse fra det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandende holdingvirksomheder, investeringsselskaber og investeringsholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 248 fastsætter, hvem der er part i sager i forhold til Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at som part i forhold til Finanstilsynet anses fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, investeringsselskabet eller investeringsholdingvirksomheden, som Finanstilsynet har truffet eller vil træffe afgørelse over for i medfør af denne lov, forskrifter fastsat i medfør af denne lov, Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog *stk. 2* og *3*.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, investeringsselskabet eller investeringsholdingvirksomheden, som Finanstilsynets afgørelse retter sig mod vil være part i forhold til Finanstilsynet. Dette gælder afgørelser truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør heraf eller afgørelser truffet i henhold til forordninger eller regler udstedt i medfør heraf.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, *stk. 1*.

Bestemmelsen medfører, at kunder hos eksempelvis fondsmæglerselskaber ikke er parter i forhold til Finanstilsynet. Dette gælder, uanset hvilken interesse de måtte have i en given sag. Dog kan kunder, der klager over, at fondsmæglerselskabet ikke overholder god skik eller reglerne om videregivelse, blive part i den del af sagen. Ligeledes vil aktionærer i fondsmæglerselskabet heller ikke være parter i Finanstilsynets sag om den pågældende virksomhed.

Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parters adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår bl.a. af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes

bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde indlånerforeningen i 6. Juli Banken partsstatus i forhold til tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Udenlandske investeringsselskaber og udenlandske investeringsholdingvirksomheder har samme retsstilling som nationale fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder. Baggrunden herfor er, at det skønnes hensigtsmæssigt, at grænseoverskridende virksomheder opnår partsstatus efter den finansielle lovgivning på lige fod med nationale virksomheder således, at der ikke sker forskelsbehandling.

Det fremgår af det foreslåede stk. 1, at det er den virksomhed, som Finanstilsynet ”har truffet eller vil træffe afgørelse over for”, som er part i forhold til Finanstilsynet. Efter bestemmelsen er det således klart, at en virksomhed er part i forhold til Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har truffet en afgørelse over for virksomheden, eller hvor Finanstilsynet vil træffe en afgørelse over for virksomheden.

At Finanstilsynet ”vil træffe en afgørelse” for en virksomhed skal forstås sådan, at der er tale om en sag, hvori der som led i et almindeligt sagsforløb vil blive truffet en afgørelse af Finanstilsynet. Der skal således være tale om en afgørelsessag. En afgørelsessag er eksempelvis en sag, hvor et fondsmæglerselskab ansøger Finanstilsynet om tilladelse, godkendelse mv., og hvor Finanstilsynet efter behandling af sagen træffer afgørelse om, hvorvidt en sådan ansøgning imødekommes. Det er ikke afgørende for opnåelse af partsstatus, om der faktisk træffes en afgørelse i den pågældende afgørelsessag. En virksomheds partsstatus påvirkes således ikke af, om der af den ene eller anden grund alligevel ikke træffes afgørelse i sagen.

Ordlyden af partsbestemmelsen svarer på dette punkt til § 2 i forvaltningsloven og omfatter dermed sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse.

I henhold til lovforslagets § 215, påser Finanstilsynet eksempelvis fondsmæglerselskabers overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og forordninger udstedt i medfør heraf.

Herefter behandles virksomheder ens, uanset om Finanstilsynet træffer afgørelse efter loven eller bekendtgørelser i medfør heraf eller træffer afgørelser efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og forordninger udstedt i medfør heraf

Det foreslås i *stk. 2*, at i nedennævnte tilfælde anses en anden end fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden, den blandede holdingvirksomhed, investeringsselskabet eller investeringsholdingvirksomheden tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende oplistet i nr. 1-14.

Bestemmelsen opregner de konkrete tilfælde, hvor andre end de i stk. 1 oplistede virksomheder kan anses for part efter lovforslaget. Opregningen af, hvem der er part i forhold til Finanstilsynet er udtømmende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at modervirksomheden, hvor denne er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglerselskab.

I koncerner, hvor modervirksomheden er en fondsmæglerholdingvirksomhed eller et fondsmæglerselskab, skal koncernen opfylde en række bestemmelser. Bestemmelsen indebærer, at hvis der opstår sager herom, er modervirksomheden tillige part i denne del af sagen for så vidt angår den del af sagen, som vedrører denne.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at virksomheder, med hvilke et fondsmæglerselskab, et fondsmæglerholdingvirksomhed, en blanded holdingvirksomhed, et investeringsselskab eller en investeringsholdingvirksomhed har en særlig direkte eller indirekte forbindelse, og hvor Finanstilsynet kan indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg, jf. § 228, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse bringes i anvendelse i forhold til den del af sagen, hvor Finanstilsynet efter lovforslagets § 228, stk. 2, indhenter oplysninger fra eller foretager inspektionsbesøg hos virksomheder, som eksempelvis fondsmæglerselskaber eller fondsmæglerholdingvirksomheder har en særlig direkte eller indirekte forbindelse med.

I det omfang det er nødvendigt for bedømmelse af eksempelvis et fondsmæglerselskabs økonomiske stilling, kan Finanstilsynet i medfør af lovforslagets § 227, stk. 1 og § 228, stk. 2 indhente oplysninger og til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til de virksomheder, med hvilke fondsmæglerselskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse. Bestemmelsen indebærer, at virksomheden som eksempelvis fondsmæglerselskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse til opnår partsstatus, når Finanstilsynet uden retskendelsen indhenter virksomhedens oplysninger som led i Finanstilsynets bedømmelse af fondsmæglerselskabets økonomiske stilling.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at en fysisk eller juridisk person, som Finanstilsynet kræver oplysninger af til afgørelse af, om denne er omfattet af bestemmelserne i denne lov, jf. § 228, stk. 3.

En fysisk eller juridisk person får partsstatus, når Finanstilsynet efter lovforslagets § 228, stk. 3, kræver oplysninger, som skønnes nødvendige til afgørelse af, om en virksomhed er omfattet af tilsynslovgivningen.

Finanstilsynet kan efter lovforslagets § 228, stk. 3, kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af bestemmelserne i denne lov.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder og fysiske personer opnår partsstatus, når Finanstilsynet kræver oplysninger fra virksomheden eller den fysiske person, der ikke udøver tilsynsbelagt virksomhed med henblik på at vurdere, om en anden virksomhed udøver tilsynsbelagt fondsmæglervirksomhed og således burde have tilladelse fra Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at den påtænkte erhverver eller besidderen af en kvalificeret andel, når Finanstilsynet behandler sager om godkendelse af erhvervelse, jf. §§ 59, 60 og 63, samt når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om en andel eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel, jf. § 65, stk. 1-3.

En påtænkt erhverver eller en besidder af en kvalificeret andel, der ansøger om godkendelse af erhvervelsen, er part i denne sag. Erhververen eller besidderen af en kvalificeret andel vil ligeledes

være part, når Finanstilsynet reagerer som følge af manglende underretning om andelen eller ophæver stemmeretten, som er knyttet til den pågældende ejers andel.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 5*, at revisor i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, når Finanstilsynet påbyder denne at give oplysninger om fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens forhold, samt i sager vedrørende forbud mod, at en revisor har lån m.v. i det fondsmæglerselskab, som revisor reviderer, jf. § 156, stk. 5 og 6.

En revisor i eksempelvis et fondsmæglerselskab får partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynet pålægger denne at give oplysninger om fondsmæglerselskabets forhold, jf. lovforslaget § 156, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 6*, at virksomheder, hvortil et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed har en sådan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i konsolideringen, jf. § 177, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Virksomheder, hvortil et fondsmæglerselskab har en sådan tilknytning, at denne efter Finanstilsynets afgørelse skal medtages i konsolideringen, jf. § 177, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, opnår partsstatus.

§ 177, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, hvornår fondsmæglerselskaber er underlagt en pligt til at foretage pro rata-konsolidering.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 7*, en virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed, jf. § 13, stk. 1, og § 20 eller hvis ansøgning suspenderes, jf. § 23.

En virksomhed, som søger om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed, opnår partsstatus, selvom virksomheden endnu ikke har fået tilladelse og derfor ikke er et fondsmæglerselskab, som er omfattet af bestemmelsens stk. 1. Suspenderer Finanstilsynet behandlingen af en ansøgning, er den pågældende virksomhed part i sagen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 8*, at et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer, når Finanstilsynet nægter et fondsmæglerselskab tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, § 21, § 160 og § 162, stk. 1.

Et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion eller en kapitalejer opnår status som part, når tilsynet nægter et fondsmæglerselskabs tilladelse eller inddrager denne helt eller delvis, jf. lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, § 21, § 160 og § 162, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis Finanstilsynet nægter et fondsmæglerselskab tilladelse eller inddrager tilladelsen helt eller delvist, fordi et medlem af virksomhedens direktion eller bestyrelse ikke lever op til lovens krav om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende person for at være part i denne del af sagen som følge af *stk. 2, nr. 8*. Tilsvarende vil en kapitalejer eller aktionær tillige opnå partsstatus, når den pågældende efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af selskabet.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 9*, at virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et fondsmæglerselskab, når tilladelse nægtes eller inddrages efter § 20, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 160.

Virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et fondsmæglerselskab, når tilladelse nægtes eller inddrages efter lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 5 og 6, og § 160, opnår status som part.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis Finanstilsynet nægter at give et fondsmæglerselskab tilladelse eller inddrager tilladelsen, fordi virksomheden har snævre forbindelser til andre virksomheder m.v., og disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver, anses den pågældende virksomhed, som Finanstilsynet vurderer, har snævre forbindelser til et fondsmæglerselskab, for at være part i denne del af sagen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 10*, at den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ord, der er omfattet af fondsmæglerselskabers eneret til navn, jf. § 17, jf. § 13, stk. 1.

Den, som overtræder lovens forbud mod i en virksomheds navn eller betegnelse af virksomheden at benytte ord, der er omfattet af fondsmæglerselskabs eneret til navn, jf. lovforslagets § 17, jf. § 13, stk. 1, opnår status som part.

Finanstilsynet kan undersøge eller påtale overtrædelse af lovens forbud mod, at en virksomhed i navnet eller betegnelsen uberettiget anvender ord, der er omfattet af et fondsmæglerselskabs eneret til navn.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den, der overtræder dette forbud, er part i den del af sagen, der vedrører den pågældende.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 11*, at den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af § 13, stk. 1 og 3, uden tilladelse.

Den, der overtræder lovens forbud mod at drive virksomhed omfattet af lovforslagets § 13, stk. 1 og 3, uden tilladelse opnår status som part.

I de tilfælde, hvor Finanstilsynet enten undersøger, om der er sket en overtrædelse af lovens forbud mod, at andre driver fondsmæglerselskabsvirksomhed, som er omfattet af lovforslagets § 13, stk. 1 og 3, eller hvor Finanstilsynet påtaler en overtrædelse af denne bestemmelse, er den, som Finanstilsynets afgørelse er rettet mod, part i sagen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 12*, at den, over for hvem Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende kan tilbyde investeringservice uden tilladelse, jf. § 13, stk. 5.

Den, over for hvem Finanstilsynet træffer afgørelsen om, hvorvidt den pågældende kan tilbyde investeringsseervice uden tilladelse, opnår status som part.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den pågældende, der får Finanstilsynets godkendelse, får partsstatus, selvom den pågældende ikke efter stk. 1 udfører finansiel virksomhed efter tilladelse.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 13*, at den midlertidige administrator, der indsættes i bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, i medfør af § 175 i sager, der vedrører udpegning eller afsættelse af den midlertidige administrator.

Den midlertidige administrator, der indsættes i bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, i medfør af lovforslagets § 175 i sager, der vedrører udpegning eller afsættelse af den midlertidige administrator, opnår status som part.

Den midlertidige administrator, der indsættes i bestyrelsen i et fondsmæglerselskab, i medfør af lovforslagets § 175 i sager, der vedrører udpegning eller afsættelse af den midlertidige administrator. Efter lovforslagets § 175, stk. 1, kan Finanstilsynet et fondsmæglerselskab at indsætte en eller flere midlertidige administratorer.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 14*, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en kapitalejer i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller virksomheder, som Finanstilsynet finder har snævre forbindelser til et fondsmæglerselskab, når Finanstilsynet træffer afgørelse om, at fondsmæglerselskabet anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 161.

Det særlige partsbegreb er også gældende i de tilfælde, hvor Finanstilsynet inddrager en tilladelse efter lovforslagets §§ 159 og 160. Når Finanstilsynet træffer afgørelse efter § 224 a, inddrages tilladelsen ikke nødvendigvis, men Finansiell Stabilitet kan overtage kontrollen med fondsmæglerselskabet, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at partsbegrebet udvides, så den samme kreds af fysiske og juridiske personer med tilknytning til fondsmæglerselskabet, der har partsstatus, når Finanstilsynet inddrager en tilladelse, jf. lovforslagets § 248, stk. 2, nr. 8-9, også vil have partsstatus, når Finanstilsynet træffer afgørelse efter lovforslagets § 161.

Eksempelvis vil en direktør være part i den del af sagen, der vedrører den pågældende, når Finanstilsynets afgørelse efter lovforslagets § 161 er delvist begrundet i, at direktøren ikke er tilstrækkelig egnet eller hæderlig til at varetage hvervet.

En kapitalejer vil være part i den del af sagen, der vedrører den pågældende, når Finanstilsynets afgørelse efter lovforslagets § 161 eksempelvis er delvist begrundet i, at kapitalejeren udøver uhen-sigtsmæssig indflydelse på fondsmæglerselskabet.

De fysiske og juridiske personer, der er omfattet af bestemmelsen, bevarer deres partsstatus i forhold til Finanstilsynets afgørelse også efter Finansiell Stabilitet har overtaget kontrollen med fondsmæg-lerselskabet.]

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at som part anses i øvrigt et bestyrelsesmedlem, en revisor, en direktør eller andre ledende medarbejdere i et fondsmæglerselskab, en fondsmæglerholdingvirksomhed, et investeringsselskab eller en investeringsholdingvirksomhed, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningsloven at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at Det samme gælder for administrator i et administrationsbo for særligt dækkede obligationer.

En administrator af et administrationsbo for særligt dækkede obligationer får partsstatus i forbindelse med afvikling af virksomheden eller dele af denne. De øvrige personer omfattet af bestemmelsen er alle involverede i fondsmæglerselskabets drift.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at partsstatus og partsbeføjelser efter stk. 2 og 3 er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser er truffet efter den 8. oktober 1998.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at for så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 12, er partsstatus og partsbeføjelser begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at partsstatus og partsbeføjelser efter *stk. 4* er begrænset til forhold, hvor Finanstilsynets afgørelse er truffet efter den 1. juli 2009.

Det foreslås i *stk. 5*, at Finanstilsynet kan, når Finanstilsynet tager en sag op om videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. kapitel 12, give visse partsbeføjelser til andre fysiske eller juridiske personer end dem, der er nævnt i *stk. 2* og *3*. Partsbeføjelser kan alene gives, for så vidt angår den del af sagen, som har direkte og væsentlig betydning for den pågældende. Partsbeføjelser skal gives under hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger om de fondsmæglerselskaber, der er under tilsyn. Partsbeføjelserne er begrænset til forhold, hvor tilsynets afgørelser træffes efter den 1. januar 2004.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der er indført mulighed for at tildele personer eller virksomheder, der klager over overtrædelser af lovforslagets kapitel 12 om videregivelse af fortrolige kundeoplysninger, visse partsbeføjelser, så vedkommende trods Finanstilsynets skærpede tavshedspligt kan blive orienteret om behandlingen af klagen.

Efter denne bestemmelse er der mulighed for, at en person eller en virksomhed, som har en direkte interesse i sagen, kan blive orienteret om dens udfald i det omfang, dette er af direkte og væsentlig interesse for den pågældende.

Til § 249

Den gældende § 355 *stk. 4*, fastlægger, at som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 64 a, 64 b, 313 og 351. Efter *stk. 5* anses som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i tilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i lovens kapitel 13 og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og

Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både det berørte fondsmæglerselskab og det bestyrelsesmedlem eller den direktør, som afgørelsen omhandler.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at både det berørte fondsmæglerselskab og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler er part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed.

Med »afgørelser om egnethed og hæderlighed« forstår Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en direktør eller et bestyrelsesmedlem i et fondsmæglerselskaber opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. lovforslagets § 75.

Med »det berørte fondsmæglerselskab« forstår det fondsmæglerselskab, hvori det pågældende bestyrelsesmedlem, som afgørelsen omhandler, sidder i bestyrelsen, eller det fondsmæglerselskab, hvori den pågældende direktør, som afgørelsen omhandler, er ansat. Afgørelsen handler om hvervet eller stillingen i fondsmæglerselskabet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter §§ 76 og 235.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reglen om partsstatus i sager om egnethed og hæderlighed efter 1. pkt. også gælder Finanstilsynets afgørelser efter lovforslagets §§ 76 og 235. Bestemmelserne omhandler Finanstilsynet afgørelser om afgørelse om afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af henholdsvis et bestyrelshverv og en direktørstilling og afgørelser om afsættelse af en direktør eller om et bestyrelsesmedlems nedlæggelse af sit hverv som følge af, at den pågældende ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Bestemmelsen fastsætter, at det både er fondsmæglerselskabet, som Finanstilsynet påbyder at afsætte en direktør som følge af, at direktøren ikke lever op til kravene til egnethed og hæderlighed eller afsætter tilstrækkelig tid til varetagelse af sin stilling, jf. lovforslagets § 235, stk. 1, og den pågældende direktør, som påbuddet vedrører, der er part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Bestemmelsen indebærer, at det både er det medlem af bestyrelsen, som Finanstilsynet påbyder at nedlægge sit hverv, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag, jf. lovforslagets § 235, stk. 2, og det berørte fondsmæglerselskab, der er part i forhold til Finanstilsynets afgørelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser truffet som led i Finanstilsynets kontrol af regnskaber aflagt efter reglerne i denne lovs kapitel 16 og de regler, der er udstedt i medfør af 153, og af koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder anses i øvrigt enhver, som Finanstilsynet anser som part i sagen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har hjemmel til at anse de eksterne revisorsom parter i visse sager, således at revisorerne for disse virksomheder kan få samme retsstilling som revisorer for virksomheder, der er omfattet af § 213, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Finanstilsynets bestyrelse træffer, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed afgørelse i principielle sager, herunder også principielle regnskabskontROLSager for disse virksomheder.

Finanstilsynet og Finanstilsynets bestyrelse vurderer i forbindelse med vurderingen af, om en årsrapport er fejlbehæftet eller mangelfuld også, om revisor burde have opdaget fejlen og eventuelt have taget forbehold herfor i revisionspåtegningen. Hvis det er tilfældet, kan Finanstilsynet eller Finanstilsynets bestyrelse også beslutte at indbringe revisor for Revisornævnet.

Der foreslås derfor Finanstilsynet og Finanstilsynets bestyrelse hjemmel til at anse de eksterne revisorer som parter i disse sager.

Til § 250

Den gældende § 357 i lov om finansiel virksomhed præciserer i stk. 1-5 de fristerne i henhold til eksempelvis en ansøgning.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle og sproglige ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 250 fastsætter regler om de lovhjemlede frister.

Det foreslås i *stk. 1*, at de frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, begynder at løbe fra og med dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted. Dette gælder ved beregning af såvel dags- som uge-, måneds- og årsfrister.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fristen beregnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Formålet med bestemmelsen er at undgå enhver fortolkningstvivl om fristberegning.

Det foreslås i *stk. 2*, at er fristen angivet i uger, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Eksempelvis vil udløbsdagen for fristen, hvis denne er angivet som ”senest fire uger efter”, være den sidste dag i den fjerde uge efter dagen for handlingen/beslutningen der udløser fristen. Træffes beslutningen således på en tirsdag, vil fristen udløbe om tirsdagen fire uger senere.

Det foreslås i *stk. 3 1. pkt.*, at er fristen angivet i måneder, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på månedsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Det foreslås i *stk. 3 1. pkt.*, at er den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dens længde.

Hvis eksempelvis fristen er tre måneder, og den fristudløbende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april.

Er den fristudløsende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned, uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen altid den sidste dag i den pågældende måned – i dette tilfælde den 28. eller i skudår den 29. februar.

Det foreslås i *stk. 4*, at er fristen angivet i år, udløber fristen, jf. *stk. 1*, på årsdagen for den dag, hvor den begivenhed, som udløste fristen, fandt sted.

Det foreslås i *stk. 5*, at udløber en frist i en weekend eller på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at selvom fristen beregningsmæssigt er udløbet, betragtes materialet som modtaget rettidigt den førstkommande hverdag.

Til § 251

Den gældende § 6 i lov om finansiel virksomhed indeholder i *stk. 1* og *2* regler om skriftlig kommunikation til og fra de relevante offentlige myndigheder.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 251 fastsætter regler om skriftlig kommunikation.

Det foreslås i § 251, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra erhvervsministeren, Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt samt fastsætte nærmere regler om digital

kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Med bestemmelsen bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Finanstilsynet, erhvervsministeren og Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Bestemmelsen indebærer, at der kan fastsættes regler om brugen af digital kommunikation.

I medfør af § 6 i lov om finansiel virksomhed er der udstedt bekendtgørelse nr. 677 af 21. juni 2011 om digital kommunikation, som forventes videreført for udveksling af dokumenter omfattet af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Bekendtgørelsen fastsætter bl.a. regler om, at skriftlige henvendelser m.v. til Finanstilsynet.

En pligt til at kommunikere digitalt vil også omfatte kommunikation mellem Finanstilsynet og en rådgiver, som optræder på eksempelvis et fondsmæglerselskabs vegne over for Finanstilsynet.

Ved henvendelser til Finanstilsynet kan Finanstilsynet stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til Finanstilsynet. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette Finanstilsynet om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Derudover skal det bemærkes, at den kommunikation der er mellem eksempelvis et fondsmæglerselskab og Finanstilsynet, når Finanstilsynet er på undersøgelse i fondsmæglerselskabet, fortsat vil

kunne foregå på stedet. Dette både i forhold til forevisning af legitimation og evt. udlevering af dokumenter under undersøgelsen.

Til § 252

Den gældende § 6 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger forholdene om modtagelsestidspunkt for en digital meddelelse.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 252 regulerer tidspunktet for, hvornår en digital meddelelse anses for at være kommet frem til modtageren.

Det foreslås i § 252, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for den, meddelelsen er adresseret til.

For meddelelser, der sendes til Finanstilsynet, er Finanstilsynet adressat for meddelelsen. En meddelelse vil således være modtaget af Finanstilsynet, når den er kommet frem til Finanstilsynets hovedpostkasse eller en medarbejder i Finanstilsynet. For meddelelser, som Finanstilsynet sender, er den pågældende virksomhed eller person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Med »en digital meddelelse« forstår en hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via e-mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital måde.

En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når meddelelsen er tilgængelig digitalt for adressaten. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt blive anset for at være tilgængelig digitalt, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde.

Fremkomsttidspunktet er bl.a. afgørende for, hvornår forvaltningsakter, herunder afgørelser fra en myndighed har retsvirkning. Det antages eksempelvis, at afgørelser i almindelighed skal meddeles til deres adressat for at få de tilsigtede retsvirkninger, og at meddelelsen er sket, når afgørelsen er kommet frem til den, som afgørelsen retter sig til.

Fremkomsttidspunktet vil normalt også være afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til tilsynsmyndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for tilsynsmyndigheden, dvs. når tilsynsmyndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, herunder eksempelvis sammenbrud i den digitale signaturs infrastruktur, generelle strømafbrydelser eller generelle problemer hos myndighedens internetudbydere, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet.

Opstår problemerne tæt på fristen for indgivelse af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen med rimelighed ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den er tilgængelig for myndigheden inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt. Det vil således ikke komme afsenderen til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

En meddelelse fra en myndighed vil normalt være tilgængelig for modtageren, når adressaten (borgeren eller virksomheden m.v.) vil kunne fremkalde meddelelsen på en almindeligt fungerende computer tilsluttet internettet med almindeligt tilgængelige programmer og dermed gøre sig bekendt med meddelelsens indhold.

Det er i den forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen eksempelvis, hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, eller at modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls m.v.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, eller at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

Til § 253

Den gældende § 6 b i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1 og 2 regler om underskrifter.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 253 regulerer opfyldelse af krav om underskrift på dokumenter.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at hvor det i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end erhvervsministeren, Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Den foreslåede bestemmelse vedrører dokumenter, som er omfattet af lovforslaget eller forskrifter udstedt i medfør heraf, og som er udstedt af andre end Finanstilsynet, erhvervsministeren eller Erhvervsstyrelsen, hvor det efter loven eller regler udstedt i medfør af loven er krævet, at dokumentet er underskrevet. Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler. Der kan eksempelvis være tale om dokumenter, som er udstedt af virksomheder omfattet af lovforslaget. Der kan eksempelvis også være tale om fysiske personer, som er tilknyttet virksomheden, typisk ledelsesrepræsentanter eller bestyrelsesmedlemmer. Bestemmelsen omfatter bl.a. ansøgninger eller underretninger efter loven sammen med eventuelle bilag indsendes til Finanstilsynet som vedhæftede filer til en mail.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i *stk. 1* kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende eksempelvis. digital signatur. Bestemmelsen dækker tillige dokumenter, som er udarbejdet af revisor, således at revisor eksempelvis kan underskrive dokumentet med digital signatur i stedet for med en fysisk underskrift.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan der desuden fastsættes regler om, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Til § 254

Den gældende § 373 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 1* og *2*, at overtrædelse af bl.a. , § 64 c, *stk. 1, 3* og *5*, jf. *stk. 1* og *3*, § 64 d, *stk. 1, 2* og *4*, § 70, *stk. 1-5*, § 70 a, *stk. 1-3*, § 71, *stk. 1* og *2*, § 71 a, *stk. 1* og *stk. 2, 1. pkt.*, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, eller at overtrædelse af § 9, *stk. 1-3* og *5-7*, § 33, *stk. 1*, § 33 a, *stk. 1*, § 61, *stk. 1*, §§ 61 b og 61 c, § 63, *stk. 1, 2* og *4*, samt artikel 6, 7, 9 og 18-26, artikel 27, *stk. 1* og *4*, og artikel 28,

stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Bestemmelserne foreslås videreført for de for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder relevante dele med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser, som gennemfører artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investerings-selskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at med bøde straffes overtrædelse af de i nr. 1 og 2 nævnte bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at overtrædelse af § 67, § 71, stk. 1, nr. 1, § 79, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 80, § 81, stk. 1, 3, 4 og 6, § 83, stk. 1 og 2, § 84, 1. og 2. pkt., § 85, stk. 1 og 2, § 87, § 89, stk. 1 og 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 92, 94, § 96, stk. 1, § 98, stk. 1 og 2, § 99, stk. 1, § 100, stk. 1, 2. pkt., § 95, stk. 1-2 og stk. 3, 2. pkt., § 101, stk. 1, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, 2. pkt., § 105, § 106, § 107, stk. 1, § 108, stk. 1-6, § 109, stk. 1, 2 og 4, §§ 110, § 116, stk. 1, §§ 117, 138, § 139, stk. 2 og 7, 1. pkt., § 140, § 141, stk. 1, nr. 1-4, § 143, stk. 2, § 144, § 145, stk. 1, 3 og 4, 1. pkt., § 146, § 148, stk. 1 og 2, 1. pkt., § 149, § 150, 1. pkt., § 155, § 156, stk. 3 og 5, § 178, stk. 1, § 179, § 188, stk. 2, § 223, stk. 3 og 6, § 224, stk. 2, § 266, nr. 1, § 274, stk. 2, 4 og 5, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke overtrædelser af loven der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen får således betydning ved overtrædelser af loven, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt, eksempelvis ikke er omfattet af en bestemmelse i straffeloven.

De strafbelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for ek-

sempelvis fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders ledelse, ansatte eller rådgivere. For en nærmere beskrivelse af de enkelte bestemmelser ansvarssubjekter og handlepligter/forbud henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at overtrædelse af de relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Bestemmelsen får betydning ved overtrædelser af de nævnte bestemmelser i forordningen, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt.

De straffelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder, ledelse, ansatte eller rådgivere.

Det foreslås i *stk. 2*, at med bøde eller fængsel indtil fire måneder straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at overtrædelse af § 13, stk. 1-3, §§ 17, 32, § 33, stk. 1, 2 og 6, § 35, 1. pkt., § 41, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, stk. 1, § 33, stk. 1, 2, og 6, § 34, stk. 1 og 3, § 37, 1. pkt., § 47, § 48, stk. 1 og 2, § 59, stk. 1, §§ 63, 64, § 66, stk. 1, 2, og 4, § 68, stk. 1, § 69, stk. 1 og 3, § 70, § 72, stk. 1, § 75, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3 og 4, §§ 76, 82, 88, § 104, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 3 og 4, § 112, § 113, stk. 3, § 114, § 115, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, § 118, stk. 1 og 2, § 122, § 123, stk. 1, § 124, stk. 1, §§ 126, 127, § 135, stk. 1 og 2, §§ 151, 152, 157, § 158, stk. 1, § 163 og § 227bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder straffes, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke overtrædelser af loven straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen får betydning ved overtrædelser, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt, eksempelvis ikke er omfattet af en bestemmelse i straffeloven.

De strafbelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder, ledelse, ansatte eller rådgivere. For en nærmere beskrivelse af de enkelte bestemmelsers ansvarssubjekter og handlepligter/forbud henvises til bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at overtrædelse af de relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter, hvilke overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, der straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Bestemmelsen får betydning ved overtrædelser, der ikke er strafsanktioneret i øvrigt.

De strafbelagte bestemmelser er enten bestemmelser, som indeholder konkrete handlepligter for de omfattede virksomheder eller fysiske personer, eller bestemmelser, som indeholder forbud for virksomheder, ledelse, ansatte eller rådgivere.

Til § 255

Den gældende § 373 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i *stk. 3 og 5*, at manglende efterkomelse af påbud udstedt i medfør af visse bestemmelser, straffes med bøde.

Bestemmelsen foreslås videreført for de for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder relevante dele med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at med bøde straffes et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 173, stk. 2, § 178, stk. 2, § 184, § 188, stk. 5, § 223, stk. 1, 1. pkt., § 224, stk. 1, § 232, stk. 1, § 235, stk. 1-3, § 240, stk. 5, og overtrædelse af § 112, stk. 1, i selskabsloven eller de relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber eller [Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. x/x/EU om...], medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i *stk. 2*, at med bødes straffes et fondsmæglerselskab, eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke efterlever et påbud fra Finanstilsynet i medfør af § 237.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet kan give påbud for manglende overholdelse af loven. Såvel fysiske som juridiske personer kan modtage et påbud fra Finanstilsynet om at opfylde de pligter, der følger af loven. Ansvarssubjektet for overtrædelsen er den fysiske eller juridiske person, der står som modtager af et påbud.

Til § 256

Den gældende § 373 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 6, at et medlem af en finansiel virksomheds, herunder et fondsmæglerselskabs, en finansiel holdingvirksomheds, herunder en fondsmæglerholdingvirksomheds, bestyrelse eller direktion, der undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, straffes med bøde eller fængsel indtil to år, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. I medfør af stk. 7 straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, og som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, med bøde eller fængsel indtil to år.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger bl.a. at stk. 7, 1. led opdeles i to stykker med henblik på at skabe tydelighed omkring, hvorvidt et evt. forhold vedrører eksempelvis vildledende

oplysninger eller grov skødesløshed. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at med bøde eller fængsel indtil to år straffes et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen har pligt til at træffe foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomheden.

Det foreslås i *stk. 2*, at med bøde eller fængsel indtil to år straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, og som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eller indskyderne eller obligationsejerne eller andre investorer i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer, der er knyttet til en virksomhed omfattet af loven, kan straffes med bøde eller fængsel indtil to år, hvis de gør sig skyldige i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed. Det er et krav, at handlingen eller undladelsen kan medføre tab for virksomheden eller indskyderne, de forsikrede eller obligationsejerne eller andre investorer i virksomheden.

Ved »personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab« forstår personer, hvor modtageren af oplysningerne har en berettiget forventning om, at den pågældende person repræsenterer fondsmæglerselskabet. Det er således ikke en betingelse, at der eksempelvis foreligger et egentligt ansættelsesforhold, eller at den pågældende skal være medlem af bestyrelsen.

For så vidt angår videreførelsen af reguleringen af vildledende oplysninger henvises til lovforslagets § 257.

Til § 257

Den gældende § 373 i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 7, at finansielle virksomheder og personer, der er knyttet til en finansiel virksomhed, straffes med bøde eller fængsel indtil to år, hvis de giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende virksomheden til visse interessenter eller som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger, herunder opdelt i to stykker med henblik på at skabe tydelighed omkring, hvorvidt et evt. forhold vedrører eksempelvis vildledende oplysninger eller grov skødesløshed. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i § 257, at med bøde eller fængsel indtil to år straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab, og som giver urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende fondsmæglerselskabet til offentlige myndigheder, til offentligheden, til noget selskabsorgan eller til indskydere, eller obligationsejerne eller andre investorer i, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab omfattet af loven, kan straffes med bøde eller fængsel indtil to år, hvis de giver urigtige eller vildledende oplysninger til en eller flere aktører inden for den nærmere bestemte personkreds.

Ved »personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab« forstås personer, hvor modtageren af oplysningerne har en berettiget forventning om, at den pågældende person repræsenterer fondsmæglerselskabet. Det er således ikke en betingelse, at der eksempelvis foreligger et egentligt ansættelsesforhold, eller at den pågældende skal være medlem af bestyrelsen.

Bestemmelsen skal ses som et supplement til § 162 i straffeloven, hvorefter den, som ellers for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke han er pligtig til at afgive forklaring, kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Finanstilsynet er tilsynsmyndighed for fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder. Et sådan tilsyn er baseret på både indhentning af oplysninger og muligheden for at foretage tilsyns- og kontrolundersøgelser i de relevante virksomheder. Bestemmelsen supplerer § 162 i straffeloven, idet denne vedrører pligtmæssige erklæringer til en offentlig myndighed. Med henblik på muligheden for et effektivt tilsyn med fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder er der behov for en klar bestemmelse om at straffpålægge afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til offentlige myndigheder.

Bestemmelsen berører ikke retten til at undgå selvinkriminering. Offentlige myndigheder overholde de forvaltningsretlige regler, herunder reglerne om en persons mulighed for at undgå selvinkriminering. Den mistænkte person har her muligheden for at meddele den offentlige myndighed, at vedkommende ikke ønsker at udtale sig. Bestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse, i det tilfælde at en person under foregivende af at ville medvirke til sagens oplysninger afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til den offentlige myndighed om en sags faktiske forhold.

Ansvarssubjektet for overtrædelse af bestemmelsen er den fysiske eller juridiske person, som afgiver de urigtige eller vildledende oplysninger.

Til § 258

Den gældende § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at der i regler udstedt i medfør af loven og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2013/575 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber kan fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil fire måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. I stk. 10 kan Finanstilsynet fastsætte regler om straf af bøde ved overtrædelse af bestemmelser indeholdt i bl.a. Den Europæiske Unions forordninger.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med den ændring, at der fremover vil kunne fastsættes straf for overtrædelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af IFR. Der er derudover ikke tilsigtet materielle ændringer med bestemmelserne.

Det foreslås i *stk. 1*, at der kan fastsættes straf i form af bøde eller fængsel indtil fire måneder for overtrædelse af bestemmelser i regler udstedt i medfør af denne lov og i regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der i bekendtgørelser udstedt i medfør af bestemmelser i loven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber af erhvervsministeren, Erhvervsstyrelsen eller Finanstilsynet kan fastsættes regler om strafansvar for overtrædelse af bestemmelser i bekendtgørelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan fastsætte regler om straf i form af bøde i medfør af den Europæiske Unions forordninger, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapirtilsynsmyndighed).

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren får en bemyndigelse til at fastsætte regler om straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser af såvel gældende som eventuelt fremtidige forordninger, der udstedes med hjemmel i direktiver på området for investeringsservice og -aktiviteter.

Sanktioner kan knyttes til hver enkelt forordning ved lov. Imidlertid har EU-Kommissionen mulighed for løbende at foretage ændringer i retsakter, hvis udstedelse er delegeret til Kommissionen (niveau 2-regulering). Disse vil ofte være udstedt som forordninger og er derfor umiddelbart gældende i medlemslandene. Det er derfor mest hensigtsmæssigt, at fastsættelse af strafsanktioneringen for overtrædelse af sådanne forordninger sker ved bekendtgørelse.

Forordningerne indeholder normalt ikke detaljerede sanktionsbestemmelser. Ofte vil det foreskrives i bestemmelserne, at det er op til medlemslandene at vedtage de nødvendige strafsanktioner, hvorved

medlemslandene er tildelt sanktionsvalget. Dette vil ligeledes være tilfældet, hvor forordningerne ikke indeholder bestemmelser om sanktion.

Medlemslandene er underlagt de almindelige principper, som EU-Domstolen har fastslået. Det indebærer for det første, at medlemslandene er underlagt et princip om ligebehandling. De er herefter forpligtede til at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed. For det andet gælder et princip om effektivitet. Sanktionen for overtrædelse af EU-retten skal være effektiv, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Muligheden for at fastsætte bestemmelser om straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i en retsakt (niveau 2-regulering) vil kun blive udnyttet i de tilfælde, hvor det findes nødvendigt at strafbelægge overtrædelse af bestemmelser i retsakten (niveau 2-regulering) for en effektiv håndhævelse eller tilstrækkelig gennemførelse af de fællesskabsretlige forpligtelser.

Ved at give mulighed for at fastsætte sanktioner ved bekendtgørelse opnås en hensigtsmæssig fleksibilitet i forhold til EU-Kommissionens mulighed for at udstede nye forordninger, herunder ændringer af eksisterende forordninger. Håndhævelse af sådanne forordninger vil ikke kræve efterfølgende lovændringer.

Til § 259

Den gældende § 373, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 11, at der ved udmåling af bøde efter § 373, stk. 1-7 og 10, lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet, ligesom at der for overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-7 og 10, under nogle nærmere fastsatte omstændigheder. Er der opnået en økonomisk fordel ved en overtrædelse, konfiskeres denne efter reglerne i 9. kapitel i straffeloven.

Bestemmelserne foreslås videreført for med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser, som gennemfører bestemmelser, der gennemfører artikel 18, stk. 3, litra a-d, i IFD.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at ved udmåling af bøder lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold.

Det betyder, at der ved udmålingen af bøder ud over de almindelige strafudmålingsprincipper i straffelovens kapitel 10 skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen samt gerningsmandens økonomiske forhold. Det er vigtigt, at sanktionsniveauet for overtrædelser af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er mærkbart for alle omfattede virksomheder. For at dette skal være tilfældet, er det afgørende, at der ved strafudmålingen lægges vægt på de nævnte faktorer, således at bøder vil have en pønalt og præventiv effekt også for de største virksomheder. Vurderingen af overtrædelsens grovhed bør foregå uafhængigt af gerningsmandens økonomiske forhold.

Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed foreslås der ikke indført særlige regler. Det vil således være de almindelige regler i straffeloven, herunder særligt straffelovens §§ 51 og 80-82, der finder anvendelse.

For rent bagatelagte overtrædelser, der alene er af formel karakter, og som i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang har medført en tilsidesættelse af de hensyn til kunder og investorer samt Finanstilsynets kontrol m.v., som den overtrådte regel har til formål at beskytte, foreslås det dog, at der fastsættes et lavt bødeniveau på mellem 10.000 kr. og 50.000 kr. afhængigt af, hvilken kategori den pågældende virksomhed befinder sig i. Disse bøder gradueres ikke yderligere i forhold til grovheden m.v.

Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder opdeles i fem kategorier efter deres økonomiske størrelse, og der fastsættes for hver kategori et generelt bødeinterval, der efter lovforslaget skal danne udgangspunkt for bøder til virksomheder i den pågældende kategori. Ved udmålingen af den konkrete bøde inden for intervallet vil der herefter både skulle tages hensyn til virksomhedens størrelse i forhold til andre virksomheder i samme kategori og til overtrædelsens grovhed. Det bemærkes, at bødestraffen, uanset de nedenfor angivne retningslinjer for bødens fastsættelse, fortsat vil

bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formidlende omstændigheder, jf. de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

I de tilfælde, hvor en overtrædelse af den finansielle lovgivning udgør en overtrædelse af enslydende krav på markedsføringsområdet, og hvor det traditionelt er overtrædelsen af den finansielle lovgivning, der forfølges, bør der tages hensyn til praksis på markedsføringsområdet ved bødefastsættelsen. Bødefastsættelsen bør i sådanne tilfælde med enslydende krav følge den strengere praksis på markedsføringsområdet, således at finansielle virksomheder straffes på lige fod med øvrige virksomheder, hvis overtrædelsen afgøres efter markedsføringslovgivningen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at der for overtrædelser begået af juridiske personer i den forbindelse lægges vægt på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet.

Ved fastsættelsen af den konkrete bøde inden for intervallerne er det forudsat, at der skal lægges vægt på, om virksomheden er blandt de små eller større virksomheder i den pågældende kategori. Hvis en virksomhed har en nettoårsomsætning på eksempelvis 60 mio. kr., ligger den dermed i den nedre del af kategorien af virksomheder med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., hvilket dermed isoleret set (dvs. når der bortses fra overtrædelsens grovhed m.v., jf. ovenfor) taler for at udmåle bøden i den nedre del af det foreslåede interval på mellem 50.000 kr. og 200.000 kr. Dette gælder dog ikke de ovennævnte bøder for bagatelagte overtrædelser, hvor bødeniveauet ligger fast inden for de enkelte kategorier. For sådanne overtrædelser skal der derfor ikke lægges vægt på, om virksomhedens størrelsesmæssigt befinder sig i den mindre eller større del af virksomheder i kategorien. Som det fremgår af skemaet, er de foreslåede bødeintervaller for de enkelte kategorier i nogen grad overlappende. Hermed bliver det muligt også for de mindste virksomheder i en kategori inden for det fastsatte bødeinterval at tage højde for eventuelle formildende omstændigheder, ligesom det bliver muligt i relation til de største virksomheder i en kategori at tage højde for eventuelle skærpende omstændigheder.

For fondsmæglerselskaber defineres nettoomsætningen som summen af nettorenteindtægter (indgående renteindtægter modregnet udgående renteudgifter) og netto gebyr- og provisionsindtægter (indgående gebyr- og provisionsindtægter modregnet udgående gebyr- og provisionsudgifter). Nettoomsætningen skal opgøres på baggrund af årsregnskabet for det regnskabsår, hvor gerningstidspunktet foreligger. I tilfælde, hvor der er tale om en tilstandsforbrydelse, tages der ved bødeudmålingen udgangspunkt i nettoomsætningen på det tidspunkt, hvor den ulovlige tilstand ophører.

Nettoomsætningen for fondsmæglerholdingvirksomheder opgøres som nettoomsætningen hos den af holdingvirksomhedens finansielle koncernvirksomheder, som har den største omsætning.

For filialer af udenlandske virksomheder foreslås omsætningen fastsat ud fra filialens omsætning. Dette forudsætter dog, at oplysninger om filialens nettoomsætning er umiddelbar tilgængelig for myndighederne, enten i kraft af virksomhedens offentlige regnskab eller en sædvanlig indberetning til Finanstilsynet eller evt. et tilsvarende tilsyn i virksomhedens hjemland eller anden offentlig myndighed. Derudover vil det endvidere være en forudsætning, at filialens omsætning er udtryk for filialens reelle aktivitet her i landet. Er disse forudsætninger derimod ikke opfyldt, foreslås det, at der vil skulle tages udgangspunkt i hele den virksomheds nettoomsætning, som filialen er en del af. Bøden vil dog, også i tilfælde, hvor den udenlandske virksomheds nettoomsætning overstiger den øverste kategori i skemaet, skulle udmåles inden for rammerne af bødeniveauerne i skemaet, dvs. svarende til niveauet i den øverste kategori.

Nettoomsætningen skal opgøres på baggrund af årsregnskabet for det regnskabsår, hvor gerningstidspunktet foreligger. I tilfælde hvor der er tale om en tilstandsforbrydelse, tages der ved bødeudmålingen udgangspunkt i nettoomsætningen på det tidspunkt, hvor den ulovlige tilstand ophører. Fremgår posten nettoomsætning ikke af den enkelte type virksomheds regnskab, bør der ved beregning af nettoomsætningen tages udgangspunkt i de poster i virksomhedernes regnskab, der viser virksomhedens hovedindtægter og udgifter.

For overtrædelser, der begås af udenlandske virksomheder, der her i landet udøver grænseoverskridende virksomhed omfattet af lov om kapitalmarkeder, foreslås det, at bøden vil skulle udregnes ud fra hele den udenlandske virksomheds nettoomsætning.

I relation til fondsmæglervirksomheder skal der i bødeudmålingen tages hensyn til, at bødens størrelse aldrig må føre til, at virksomheden bliver nødlidende, eller komme til at forværre økonomien hos et i forvejen nødlidende fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed. Begrundelsen for dette er, at de finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning. Det skal i denne forbindelse præciseres, at det anførte dog ikke er til hinder for, at der idømmes en bøde, selv i tilfælde, hvor virksomheden allerede er nødlidende, ligesom en bøde under alle omstændigheder ikke i medfør af det anførte princip kan nedsættes til et lavere beløb end det, der i givet fald følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 3, 2. pkt. om forhøjede bøder, i tilfælde af at overtrædelsen har medført en fortjeneste/besparelse, hvis et sådant beløb ikke kan konfiskeres. Den forhøjede bøde fastsættes efter stk. 3, 2. pkt. ved at lægge den skønnede fortjeneste eller besparelse oven i den bøde, der bliver resultatet ved udmålingen af bøden efter dette stykke.

Skema: Bøder til juridiske personer

	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 1	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 2	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 3	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 4	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 5
Nettoomsætning	- 50. mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+ 1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.-100 mia. kr.
Bøde for bagatelovertrædelser for virksomheder	10.000 kr.	20.000 kr.	30.000 kr.	40.000 kr.	50.000 kr.
Generelt niveau for virksomhedsbøder*	25.000 kr. – 100.000 kr.	50.000 kr. – 200.000 kr.	150.000 kr. – 600.000 kr.	500.000 kr. – 2 mio. kr.	1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.
Skærpet niveau for virksomhedsbøde*	500.000 kr. – 1 mio. kr.	750.000 kr. – 2 mio. kr.	1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.	4 mio. kr. – 15 mio. kr.	9 mio.kr. – 50 mio. kr.

*Hertil kommer et tillæg i form af en forhøjet bøde mhp. fratagelse af evt. fortjeneste/sparede udgifter som følge af overtrædelsen, hvis dette ikke kan ske efter reglerne om konfiskation i straffeloven, jf. § XX, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at der for overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Det forudsættes herved, at der ved udmålingen af bødens størrelse tages udgangspunkt i den pågældendes nettomånedsløn. Denne opgøres i overensstemmelse med praksis for færdselslovsovertrædelser i medfør af §§ 117 og 117 b i færdselsloven. Det indebærer, at nettomånedslønnen beregnes som 1/25 af den pågældendes bruttoindtægt i henhold til årsopgørelsen/R75 for det pågældende år og dermed inklusive variable løndele m.v., der er skattepligtige i det pågældende år. Hvis årsindkomsten for det pågældende år på tidspunktet for bødens udstedelse eller vedtagelse senere er blevet nedsat efter genoptagelse af den pågældendes skatteansættelse, tages der højde herfor ved udmålingen af bøden.

Det foreslås herefter, at bøder til fysiske personer for overtrædelse af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter som udgangspunkt skal udmåles i et interval fra 10.000 kr. og indtil en nettomånedsløn. Fastsættelsen af den konkrete bøde vil herefter bl.a. bero på grovheden af den konkrete overtrædelse samt andre forhold, der i henhold til straffelovens almindelige regler taler i skærpende eller formildende retning. I den forbindelse vil der efter omstændighederne bl.a. kunne lægges vægt på, om den pågældende på afgørelsestidspunktet – eksempelvis som følge af afskedigelse – har fået en væsentligt forringet økonomi i forhold til situationen på gerningstidspunktet, og om der eksempelvis er sket rettighedsfrakendelse, jf. § 82, nr. 12, i straffeloven.

Det forudsættes, at der skal ske en forhøjelse af bøderne i de tilfælde, hvor der ved overtrædelsen er opnået en økonomisk fordel, herunder en fortjeneste eller sparede udgifter, men hvor denne fordel ikke kan konfiskeres efter straffelovens almindelige regler om konfiskation. Det foreslås i denne forbindelse, at den forhøjede bøde fastsættes ved at lægge den skønnede fortjeneste eller besparelse oven i bøden. Det gælder, uanset om der er tale om en fysisk eller juridisk person. Det følger af det foreslåede stk. 3.

Bøder til fysiske personer

Bøde for bagatel-overtrædelser for fysiske personer	5.000 kr.
Generelt bødeniveau for fysiske personer*	10.000 kr. - 1 nettomånedsløn.
Skærpet bøde for fysiske personer*	1 - 2 nettomånedslønninger.

*Hertil kommer et tillæg i form af en forhøjet bøde mhp. fratagelse af evt. fortjeneste/sparede udgifter som følge af overtrædelsen, hvis dette ikke kan ske efter reglerne om konfiskation i straffeloven, jf. § XX, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der indebærer en risiko for et fondsmæglerselskabs fortsatte drift.

Baggrunden for bestemmelsen er, at sådanne overtrædelser indebærer en sådan risiko for en bred kreds af investorer, forbrugere og andre kunder, at de er egnede til at påføre betydelige skader på det omkringliggende samfund.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal udmåles en større bøde for overtrædelser, der kan betyde fare for, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed går konkurs.

Det forudsættes, at vurderingen af, om en overtrædelse konkret skal anses for omfattet af bestemmelsen, sker efter en generel vurdering af, om overtrædelsen medfører en (ulovlig) økonomisk risiko for et fondsmæglerselskabs fortsatte drift. Om dette er tilfældet afhænger i første omgang af, om fondsmæglerselskabet som led i overtrædelsen påtager sig en økonomisk risiko af en sådan størrelse, at fondsmæglerselskabet, hvis risikoen bliver realiseret, ikke længere kan overholde de gældende solvenskrav.

I den forbindelse bør der lægges afgørende vægt på den økonomiske størrelse af risikoen sammenholdt med fondsmæglerselskabets økonomiske forhold på tidspunktet for overtrædelsen. Hvis fondsmæglerselskabet allerede på gerningstidspunktet var i en situation, hvor den ikke kunne overholde solvenskravene, vil enhver overtrædelse, der indebærer en større økonomisk risiko for fondsmæglerselskabets fortsatte drift, være omfattet af bestemmelsen.

Som eksempel kan nævnes et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der ikke overholder et berettiget givet påbud om at mitigere risici ved en generel høj eksponering mod et risikofyldt marked. Her kan manglende overholdelse af påbuddet indebære en ikke uvæsentlig risiko for, at fondsmæglerselskabets økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at fondsmæglerselskabet vil miste sin tilladelse.

Størrelsen af den økonomiske risiko, som fondsmæglerselskabet påtager sig som led i overtrædelsen, er afgørende. Derimod er spørgsmålet om, hvor nærliggende denne risiko er, uden betydning for, om overtrædelsen omfattes af bestemmelsen. Dette spørgsmål kan imidlertid være af betydning ved vurderingen af den konkrete grovhed af overtrædelsen – og dermed for den konkrete størrelse af bøden inden for det foreslåede interval.

Overtrædelser, der ikke direkte berører en så stor økonomisk andel af det samlede fondsmæglerselskab, kan alene eller sammen med andre overtrædelser udgøre en mere indirekte risiko for den fortsatte drift. De vil også være omfattet af bestemmelsen. Det forudsættes, at dette er tilfældet, hvis virksomheden på gerningstidspunktet befandt sig i en objektiv konstaterbar økonomisk sårbar situation, og der samtidig er tale om en grov overtrædelse af regler, der har til formål at skærme finansielle virksomheder mod betydelige, generelle økonomiske risici.

Udtrykket “en økonomisk sårbar situation” omfatter fondsmæglerselskaber i tilfælde, hvor disse er under det individuelle solvensbehov, jf. lovforslagets § 118.

Hvis et fondsmæglerselskab befinder sig i en sådan økonomisk sårbar situation, vil grove overtrædelser af regler, der har til formål at skærme fondsmæglerselskaber mod betydelige, generelle risici, skulle sanktioneres med en skærpet bøde. Som eksempler på sådanne regler kan nævnes:

Lovforslagets § 67, stk. 1, nr. 2 og 3, der fastsætter, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed skal identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig, og fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse.

Lovforslagets § 67, stk. 4, der fastsætter, at bestyrelsen for et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed løbende skal vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen, og at bestyrelsen skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

Lovforslagets § 94, stk. 1, nr. 4, der fastsætter, at en finansiell virksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der udmåles en skærpet bøde, der indebærer drift af et fondsmæglerselskab uden lovpligtig tilladelse.

Drift af et fondsmæglervirksomhed uden den fornødne tilladelse indebærer en grundlæggende tilsidesættelse af Finanstilsynets mulighed for at føre tilsyn med fondsmæglerselskabet. Bestemmelsen indebærer, at der for sådanne overtrædelser fastsættes et skærpet bødeniveau med henblik på at markere alvorligheden af drift af fondsmæglervirksomhed uden lovpligtig tilladelse. Kravet om tilladelse er en grundlæggende forudsætning for, at der kan føres tilsyn.

Kravet om tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed følger af lovforslagets § 13. Efter denne bestemmelse kræver det tilladelse at yde eller udføre de investeringservice og -aktiviteter, som følger af lovforslagets bilag 1, afsnit A.

Om der er sket drift af et fondsmæglerselskab uden lovpligtig tilladelse afgøres efter lovforslagets kapitel 3 i om tilladelse og ansøgning.

Det foreslås i *stk. 2 nr. 3*, at der udmåles en skærpet bøde for grov eller gentagen tilsidesættelse af virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpende omstændigheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der udmåles skærpet bøde for overtrædelser, der indebærer grove eller gentagne overtrædelser af et fondsmæglerselskabs lovfæstede pligt til at give Finanstilsynet oplysninger under skærpende omstændigheder.

Som eksempel på oplysningspligter kan det nævnes, at fondsmæglerselskaber, har en generel pligt til at give Finanstilsynet alle oplysninger, som er nødvendige for at føre tilsyn med fondsmæglerselskabet. Det følger af lovforslagets § 227. Derudover har fondsmæglerselskaberne også specifikke pligter.

Overtrædelserne skal have sådan en grovhed, at den kan sidestilles med at drive et fondsmæglerselskab uden tilladelse. Om dette er tilfældet beror på en konkret vurdering af de samlede omstændigheder. Et eksempel kan være, at fondsmæglerselskabet ikke oplyser, om forhold der er af afgørende betydning for fondsmæglerselskabets fortsatte drift, jf. lovforslagets § 104. Et andet eksempel kan være, at fondsmæglerselskabet forsætligt foretager indberetninger, der er forkerte, og at formålet er at skjule for myndighederne, at fondsmæglerselskabet ikke lever op til tilladelseskravene, eller at fondsmæglerselskabet har opdaget, at en eller flere kunder har udnyttet fondsmæglerselskabet til at begå betydelig økonomisk kriminalitet som eksempelvis hvidvask eller terrorfinansiering.

Det er afgørende betydning, at myndighederne får korrekte og fyldestgørende oplysninger fra fondsmæglerselskaberne. Grov eller gentagen tilsidesættelse af fondsmæglerselskabernes oplysningspligter indebærer en fare for, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at føre kontrol. Fondsmæglerselskaber har en særlig samfundsmæssig betydning. Derfor er det vigtigt, at tilliden til fondsmæglerselskaberne opretholdes. Dette kan kun gøres, hvis myndighederne kan stole på, at de får alle oplysninger fra fondsmæglerselskaberne.

Det foreslås på den baggrund, at der også i relation til sådanne overtrædelser skal udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelserne sker under skærpende omstændigheder. Hensigten med denne betingelse er at afgrænse anvendelsen af skærpede bøder til tilfælde, hvor overtrædelserne har en sådan grovhed, at den kan sidestilles med at drive fondsmæglerselskab uden tilladelse. Om dette er tilfældet vil bero på

en konkret vurdering af de samlede omstændigheder. Som eksempel på, at tilsidesættelse af en oplysningspligt må anses for omfattet af bestemmelsen, kan nævnes, at den manglende indberetning m.v. har hindret eller vanskeliggjort Finanstilsynets kontrolvirksomhed har været af en sådan karakter, at betingelserne for, at Finanstilsynet helt eller delvist kunne have tilbagekaldt fondsmæglerselskabets tilladelse, have udstedt påbud om afsættelse af et medlem af ledelsen, eller have udstedt påbud om at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at opfylde et individuelt fastsatte solvenskrav, jf. lovforslagets § 119, ville være opfyldt, hvis Finanstilsynet havde haft de omhandlede informationer. Som yderligere eksempel kan nævnes det tilfælde, at et fondsmæglerselskab forsætligt foretager en forkert indberetning af kapitalforholdene eller likviditetsforholdene for at dække over, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravene hertil eller indgiver et årsregnskab, der ikke giver et retvisende billede af fondsmæglerselskabets aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat, jf. lovforslagets § 146, stk. 1. Det anførte gælder dog ikke, hvis Finanstilsynet på anden vis fra fondsmæglerselskabet har fået de pågældende oplysninger.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at en økonomisk fordel, der er opnået ved en overtrædelse, konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der skal ske konfiskation efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, hvis der er opnået en økonomisk fordel ved en overtrædelse.

Bestemmelsen skal sikre, at gerningsmanden fratages en eventuel økonomisk fordel ved overtrædelsen, således at en overtrædelse af lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter ikke skal kunne betale sig. Dette medfører, at der ved fastsættelsen af bøden skal tages særskilt hensyn til en ved overtrædelsen opnået økonomisk fordel, hvis denne ikke kan konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at der ved udmåling af en bøde, særskilt tages hensyn til, hvis der ikke kan ske konfiskation.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at i de tilfælde, hvor en overtrædelse har medført en fortjeneste eller en besparelse, der ikke kan konfiskeres efter straffelovens regler herom, skal der fastsættes en forhøjet bøde. Den forhøjede bøde fastsættes herefter ved at lægge den skønnede fortjeneste eller

besparelse oven i den bøde, der er blevet udmålt for overtrædelsen. Det gælder uanset, om der er tale om en fysisk eller juridisk person.

I det omfang, der ved en begået overtrædelse alene er tilsigtet – men ikke opnået – en fortjeneste eller besparelse, udmåles der ikke en forhøjet bøde efter den foreslåede bestemmelse. Det samme gælder, såfremt en eventuel fortjeneste eller besparelse, der ikke er kommet gerningsmanden til gode. Da en tilsigtet fortjeneste eller besparelse eller en tilsvarende fortjeneste eller besparelse for tredjemand imidlertid efter straffelovens almindelige regler er af betydning for vurderingen af overtrædelsens grovhed, vil der i sådanne tilfælde kunne lægges vægt herpå ved udmålingen af bøden.

Bestemmelsen skal sikre, at gerningsmanden fratages en eventuel økonomisk fordel ved overtrædelsen, således at en overtrædelse af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter ikke skal kunne betale sig. Dette medfører, at der ved fastsættelsen af bøden skal tages særskilt hensyn til en ved overtrædelsen opnået økonomisk fordel, hvis denne ikke kan konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel.

Til § 260

Den gældende § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Stk. 8 fastlægger, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser m.v., er fem år, jf. dog stk. 3. I stk. 9 er forældelsesfristen for overtrædelse af de nævnte bestemmelser er 10 år.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser. Det foreslås i *stk. 1*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det følger af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter og forbud for fondsmæglerselskaber, er de mulige ansvarssubjekter ved overtrædelse af bestemmelserne fondsmæglerselskabet og/eller en eller flere personer med tilknytning til fondsmæglerselskabet - oftest ledelsen. Der vil kunne rejses tiltale mod fondsmæglerselskabet alene eller mod både fondsmæglerselskabet og en eller flere personer med tilknytning til fondsmæglerselskabet. Ved valg af ansvarssubjekt er det udgangspunktet, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Der kan i en række tilfælde være anledning til – ud over tiltalen mod den juridiske person - tillige at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Der bør som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det foreslås i *stk. 2*, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser, bestemmelser i forordninger, hvor der i denne lov er fastsat regler om strafansvar, eller regler udstedt i medfør af loven skal være fem år, jf. dog *stk. 3*.

Det følger af straffelovens § 93, *stk. 1*, at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i et år for overtrædelsen, er to år, og at forældelsesfristen, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i fire år for overtrædelsen, er fem år.

Det følger af lovforslagets § 254, *stk. 2*, at straffen for overtrædelse af lovforslagets § 13, *stk. 1-3*, §§ 17, 32, § 33, *stk. 1, 2 og 6*, § 35, 1. pkt., § 41, *stk. 1*, § 42, *stk. 1*, § 43, *stk. 1*, § 33, *stk. 1, 2, og 6*, § 34, *stk. 1 og 3*, § 37, 1. pkt., § 47, § 48, *stk. 1 og 2*, § 59, *stk. 1*, §§ 63, 64, § 66, *stk. 1, 2, og 4*, § 68, *stk. 1*, § 69, *stk. 1 og 3*, § 70, § 72, *stk. 1*, § 75, *stk. 2*, jf. *stk. 1, nr. 3 og 4*, §§ 76, 82, 88, § 104, *stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 3 og 4*, § 112, § 113, *stk. 3*, § 114, § 115, *stk. 1, 2. pkt., og stk. 2*, § 118, *stk. 1 og 2*, § 122, § 123, *stk. 1*, § 124, *stk. 1*, §§ 126, 127, § 135, *stk. 1 og 2*, §§ 151, 152, 157, § 158, *stk. 1*, § 163 og § 227 og de relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber ikke kan overstige fængsel i fire måneder. For disse bestemmelser er der tale en frist, der er længere end den generelle regel, der følger af straffelovens § 93, *stk. 1, nr. 1*.

Den forlængede forældelsesfrist er begrundet i, at en række overtrædelser først opdages ved undersøgelser i eksempelvis et fondsmæglerselskab. Da Finanstilsynets undersøgelser ofte sker med mere end to års intervaller, kan der være indtruffet forældelse ved opdagelsen af disse overtrædelser.

Det følger af lovforslagets § 256, stk. 1, at straffen er op til to års fængsel, hvis et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed undlader at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af væsentlig størrelse, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Forældelsesfristen for overtrædelse af lovforslagets § 256 er således den samme, som følger af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2.

Det følger af forslaget § 256, stk. 2, at med bøde eller fængsel indtil to år straffes virksomheder og personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, og som gør sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden eller indskyderne eller obligations-ejerne eller andre investorer i fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Forældelsesfristen for overtrædelse er således den samme, som følger af straffelovens § 93, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at forældelsesfristen skal være 10 år for overtrædelse af § 13, stk. 1 og 2, § 42, stk. 1, 43, stk. 1, § 67, stk. 1-4, §§ 78, 82, 88, 94, § 95, stk. 2, nr. 3 og 4, §§ 104, 118-122, 126, 127 § 135, stk. 1 og 2, § 143, stk. 2, § 146, § 148, stk. 1 og 2, 1. pkt., § 150, 1. pkt., § 156, stk. 3 og 5, § 157, § 223, stk. 3, § 227, stk. 2 og 6.

Fælles for de anførte bestemmelser i bestemmelsen er, at de enten er grove derved, at deres overtrædelse kan have alvorlige økonomiske konsekvenser for et fondsmæglerselskab, kunderne, investorerne m.v., eller bestemmelserne kan være karakteriseret ved, at de er alvorlige og vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med.

Dette kan skyldes, at en konstatering af en overtrædelse ofte vil kræve gennemgang af omfattende materiale og længerevarende undersøgelser. Som eksempel på overtrædelse, der er særligt grov, kan nævnes manglende tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed efter lovforslagets § 13.

Det er således hensigten, at den foreslåede forældelsesfrist skal medvirke til at sikre en øget og styrket håndhævelses- og sanktioneringsmulighed over for både grove overtrædelser, men også overtrædelser, som isoleret set ikke nødvendigvis er meget alvorlige, men som kan være vanskelige for Finanstilsynet at føre et effektivt tilsyn med.

Til § 261

Den gældende § 373 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger i stk. 1, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. Jf. stk. 2 gælder, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder anvendelse på bødeforelæg. Stk. 3 fastlægger, at forfølgning bortfalder, hvis bødeforelægget vedtages.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at Finanstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelser af denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Den nugældende bemyndigelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 186 af 8. marts 2011, hvor bestemmelser i lov om finansiel virksomhed er opregnet.

Det forudsættes, at de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser alene anvendes til at give Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforlæg ved overtrædelse af de i bekendtgørelsen nærmere angivne bestemmelser, hvor overtrædelserne generelt er ensartede og ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, og hvor sanktionsniveauet ligger fast. Overtrædelserne skal generelt være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelsen af bødens størrelse, skal være uden skønsmæssige elementer af betydning.

Det indebærer, at administrative bødeforelæg primært kan bruges ved bagatelagtige overtrædelser af lov om finansiell virksomhed, da det her er muligt, at bøden kan fastsættes efter en fast takst alt efter virksomhedens årsomsætning.

Taksten foreslås fastsat efter nedenstående skemaer for henholdsvis juridiske og fysiske personer.

	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 1	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 2	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 3	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 4	Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 5
Nettoomsætning	- 50. mio. kr.	+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.	+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.	+ 1 mia. kr. – 10 mia. kr.	+ 10 mia. kr.-100 mia. kr.
Bøde for bagatelovertrædelser for virksomheder	10.000 kr.	20.000 kr.	30.000 kr.	40.000 kr.	50.000 kr.

Bøder for fysiske personer

Bøde for bagatelovertrædelser for fysiske personer	5.000 kr.
--	-----------

Bagatelovertrædelser er tilfælde, hvor den konkrete overtrædelse alene har haft en formel karakter, idet der i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang har været tale om tilsidesættelse af de beskyttelse hensyn til kunder og investorer samt Finanstilsynets kontrol m.v., som den overtrådte

regel har til formål at beskytte. Afgørende er i den henseende, om den konkrete overtrædelse er af bagatelagtig karakter, mens det ikke er afgørende, om overtrædelser af den generelle regel i andre sammenhænge vil kunne få stor betydning for fondsmæglerselskabets kunder, investorer m.v. Bagatelagte overtrædelser kan efter omstændighederne eksempelvis være fejl i formalia, samt fejl i eller manglende interne procedurer og forretningsgange, modeller for beregning af kapital m.v.

Som et eksempel kan nævnes, at formanden for bestyrelsen i et fondsmæglerselskab i sin beretning for generalforsamlingen ikke redegør for aflønningen af bestyrelsen og direktionen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og kommende regnskabsår.

Det vil næppe kunne udelukkes, at der vil kunne opstå konkrete tilfælde, hvor overtrædelse af bestemmelser, der kan afsluttes ved et bødeforelæg, alligevel ikke kan anses for ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål, eller hvor der kan rejses tvivl om det rette sanktionsniveau. Det forudsættes, at Finanstilsynet i så fald vil overgive sagen til politiet og anklagemyndigheden til videre foranstaltning frem for at udstede et bødeforelæg.

Det forudsættes, at en udvidelse af det nugældende anvendelsesområde for ordningen med administrative bødeforelæg skal ske efter forhandling med Justitsministeriet, som kan inddrage Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og Rigsadvokaten i overvejelserne.

En betingelse for, at sagen kan afsluttes ved, at Finanstilsynet udsteder et administrativt bødeforelæg, er, at den pågældende fysiske eller juridiske person dels erklærer sig skyldig, dels vedtager sagens udenretlige afgørelse. Hvis den pågældende fysiske eller juridiske person ikke ønsker at acceptere et administrativt bødeforelæg, enten fordi vedkommende ikke ønsker at erkende sig skyldig eller ikke kan erklære sig indforstået med, at sagen afgøres af Finanstilsynet, overgår sagen til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet med henblik på en sædvanlig strafferetlig forfølgelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift, og om at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anklageskrift, finder tilsvarende anvendelse på tilkendegivelser efter det foreslåede stk. 1.

Et administrativt bødeforelæg udstedt af Finanstilsynet vil således skulle opfylde retsplejelovens krav til et anklageskrift. Det indebærer, at et administrativt bødeforelæg vil skulle indeholde oplysninger om vedkommendes navn, adresse og person- eller CVR-nummer, det forhold, der udstedes bødeforelæg for, den regel, der vurderes at være overtrådt, forbrydelsens kendetegn, som de fremgår af reglen, straffehjemlen, og en kort beskrivelse af det forhold, der udstedes et administrativt bødeforelæg for mv.

Endvidere indebærer det foreslåede, at det skal fremgå af det administrative bødeforelæg, at det fondsmæglerselskab eller den person, bødeforelægget udstedes over for, ikke har pligt til at udtale sig om sagen, jf. jf. retsplejelovens § 752, stk. 1, 1. pkt., og selvinkrimineringsforbuddet i § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Det foreslås i *stk. 3*, at vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Det følger af § 11 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, at vedtagne bøder kan inddrives ved udpantning.

Til § 262

Den gældende § 374, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at hvis en finansiel virksomheds, herunder fondsmæglerselskabs, bestyrelse, direktion, eksterne revisor, interne revisionschef, ansvarshavende aktuar m.v. undlader i rette tid at efterkomme de pligter, der efter loven eller regler udstedt i medfør af loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder. Undlader en fysisk eller juridisk person at opfylde de pligter, som følger af § 347, stk. 3 og 4, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge den fysiske eller juridiske person eller de for den juridiske person ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder. Undlader en finansiel virksomhed,

herunder et fondsmæglerselskab, at efterkomme et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 1 og 4, og stk. 5, 1. pkt., kan virksomheden pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Bestemmelserne foreslås videreført med redaktionelle og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

En stor andel af de materielle regler for fondsmæglerselskaber fastsættes i forordninger. Finanstilsynet er kompetent myndighed for disse forordninger. Lovforslaget og de tilhørende forordninger danner rammen for at drive fondsmæglervirksomhed. Muligheden for Finanstilsynet til at anvende tvangsbøder for at tvinge fysiske og juridiske personer til at efterleve de pligter, som følger af lovforslaget, er derfor nødvendig for at sikre en tilstrækkelig håndhævelse af reglerne for fondsmæglere.

Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed i forhold til selskabsregistrering. Der er tale om en kontrol af, om de formelle regler vedrørende ejerskab, der udspringer af selskabslovgivningen og hvidvasklovgivningen, er overholdt. Det foreslås Erhvervsstyrelsen, i lighed med Erhvervsstyrelsens reaktionsmuligheder i henhold til selskabsloven, hvidvaskloven og lov om finansiel virksomhed, får mulighed for at anvende tvangsbøder.

Lovforslaget om muligheden for at pålægge en administrativ tvangsbøde som pressionsmiddel er begrundet i Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens behov for effektivt at kunne håndhæve reglerne området for fondsmæglervirksomhed. Tvangsbøder anses for at være et bedre tvangsmiddel til at sikre et hurtigt og effektivt indgreb end muligheden for at inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse. Sidstnævnte mulighed bevares dog, men vil som udgangspunkt kun blive anvendt, hvis den manglende opfyldelse af pligter er en særligt grov overtrædelse af lovgivningen.

Tilsynsmyndigheden kan ikke pålægge tvangsbøder, hvis denne har en konkret mistanke om, at en enkeltperson eller en juridisk person har begået en lovovertrædelse, jf. § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Tvangsbøder kan dog anvendes, hvis det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Der henvises til retssikkerhedsloven for fortolkningen af denne bestemmelse.

Tvangsbøder er et forvaltningsretligt tvangsmiddel og ikke nogen strafferetlig sanktion. Det gælder derfor, at påløbne, men endnu ikke inddrevne bøder, bortfalder ved forholdets lovliggørelse, jf. Justitsministeriets vejledning nr. 11255 af 18. juni 1996 om benådning, udsættelse, eftergivelse og henstand m.v. Den del af bøden, som ikke bliver betalt eller indkommer ved inddrivelse gennem udpantning, kan kræves afsonet efter reglerne om straf af fængsel, jf. § 17 i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m.

Det er politiet, der træffer afgørelse om, at forvandlingsstraf skal træde i stedet for tvangsbøder, jf. § 13 i bekendtgørelse nr. 409 af 9. april 2015 om opkrævning af visse bøder, offerbidrag, konfiskationsbeløb, sagsomkostninger m.v. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (bødebekendtgørelsen).

Hvis tvangsbøder ikke straks betales eller inddrives, skal tilsynsmyndigheden oversende sagen til politiet med henblik på afgørelse af, hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne, jf. § 37 i bekendtgørelse nr. 1513 af 13. december 2013 om inddrivelse af gæld til det offentlige.

De særlige regler på området er begrundet med tvangsbøders særlige formål, som er at gennemtvinge opfyldelsen af en lovbestemt forpligtigelse.

Politiets afgørelse om, at skyldneren skal udstå forvandlingsstraf for tvangsbøderne, forudsætter derfor også, at det ved politiets behandling af sagen kan lægges til grund, at handlepligten aktuelt ikke er opfyldt. Politiets behandling af sagen sker typisk på grundlag af oplysninger fra fordringshaver. Efter omstændighederne kan politiet eventuelt bistå med undersøgelsen heraf.

Hvis tilsynsmyndigheden, efter at sagen er oversendt til politiet, modtager oplysning om, at forpligtelsen er opfyldt, skal myndigheden hurtigst muligt orientere politiet herom.

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel kan pålægge et fondsmæglerselskabs bestyrelse, direktion, eksterne revisor, interne revisionschef, likvidator, filialbestyrer eller repræsentantskab daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis de ikke i rette tid efterkommer de pligter, der efter loven, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november

2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber eller regler udstedt i medfør af loven påhviler dem over for henholdsvis Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ledelsen, nogle nærmere bestemte centrale ansatte i et fondsmæglerselskab og fondsmæglerselskabets revisor, kan blive pålagt daglige eller ugentlige bøder som tvangsmiddel. Tvangsbøderne anvendes, hvis de ikke efterkommer denne lov eller EU-forordninger på området. Tvangsbøder kan ikke anvendes til at gennemtvinge et påbud.

Tvangsbøden vil blive pålagt den, der har en handlepligt i loven. Medlemmer af et fondsmæglerselskabs ledelse kan derfor ikke pålægges tvangsbøder i de tilfælde, hvor det er fondsmæglerselskabet, der har en pligt til at afgive oplysninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at finanstilsynet som tvangsmiddel kan pålægge en fysisk eller juridisk person eller den person, der er ansvarlig for den juridiske person, daglige eller ugentlige tvangsbøder, når personen undlader at opfylde de pligter, som følger af lovforslagets § 228, stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at fysiske og juridiske, der ikke opfylder den oplysningspligt, der følger af lovforslagets § 228, stk. 2 og 3, kan blive pålagt tvangsmøder, indtil de opfylder pligten.

Pligten er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 228.

Udlevering af oplysninger er en væsentlig forudsætning for Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskaber. En fysisk eller juridisk persons undladelse af at fremsende oplysninger til Finanstilsynet kan medføre, at andre overtrædelser ikke opdages, eller at skadelige virkninger i markedet får lov til at virke i længere tid.

Yderligere kan fondsmæglerselskabernes handlinger have grænseoverskridende effekter, hvorfor der er et betydeligt behov for informationsudveksling mellem kompetente myndigheder, særligt myndigheder inden for EU/EØS-lande m.v.

Finanstilsynets hjemmel til at pålægge fysiske eller juridiske personer, der ikke efterkommer en anmodning om udlevering af oplysninger, tvangsbøder anses derfor som væsentlig af hensyn til en effektiv kontrol og håndhævelse af lovforslagets bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 3*, at Finanstilsynet som tvangsmiddel kan pålægge et fondsmæglerselskab daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis fondsmæglerselskabet ikke efterkommer et påbud meddelt i medfør af lovforslagets af § 235, stk. 1 og 3, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et fondsmæglerselskab, der ikke efterkommer et påbud efter om at afsætte en direktør eller en nøgleperson, der ikke lever op kravene til egnethed og hæderlighed, kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder. Et påbud om at afsætte en direktør, der ikke lever op til kravene til egnethed og hæderlighed gives efter lovforslagets § 75.

Bestemmelsen indebærer desuden, at et fondsmæglerselskab, der ikke efterkommer et påbud om at afsætte en direktør eller en nøgleperson, når der er rejst tiltale mod direktøren eller nøglepersonen i en straffesag om overtrædelse af straffeloven, denne lov eller anden finansiel lovgivning, indtil straffesagen er afgjort, hvis en domfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Et påbud om at afsætte en direktør, når der er rejst tiltale mod direktøren, gives efter lovforslagets § 235.

Kravene til egnethed og hæderlighed er nærmere beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 75.

Til § 263

Den gældende § 371 i lov om finansiel virksomhed indeholder en mulighed for, at erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser til Finanstilsynet.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 263 indeholder en bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte regler om klageadgang.

Det foreslås i § 263, at henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan erhvervsministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at erhvervsministeren bemyndiges til at henlægge sine beføjelser til Finanstilsynet. Derudover kan erhvervsministeren regulere klagemuligheder over Finanstilsynets afgørelser.

Beføjelsen er i medfør af § 371 i lov om finansiel virksomhed udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 44 af 19. januar 2015 om henlæggelse af beføjelser til Finanstilsynet. Erhvervsministeren har med bekendtgørelsen henlagt en række af sine beføjelser til Finanstilsynet med de undtagelser, der er op-listet i bekendtgørelsens § 2, stk. 2. Bl.a. er beføjelsen til efter § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed at fastsætte regler om god skik fortsat tillagt Erhvervsministeren.

Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Afgørelser truffet af Finanstilsynet kan som udgangspunkt påklages til Erhvervsankenævnet, jf. lovforslagets § 264.

Til § 264

Den gældende § 372 i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen efter tilsynslovgivningen kan påklages til Erhvervsankenævnet.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 264 fastsætter klageadgangen for adressaten til en afgørelse truffet af Finanstilsynet.

Det foreslås i *stk. 1*, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til de i nr. 1-5 op-listede retsakter.

Fire-ugers fristen udløber på ugedagen for den dag, hvor den begivenhed, afgørelsen, som udløste fristen, fandt sted.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til denne lov og regler udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en adressat til en afgørelse truffet i medfør af denne lov og regler udstedt i medfør heraf kan påklage og indbringe denne for Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en adressat til en afgørelse truffet i medfør af IFR kan påklage og indbringe denne for Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tilsyn med investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en adressat til en afgørelse truffet i medfør af regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af IFD kan påklage og indbringe denne for Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en adressat til en afgørelse truffet i medfør af regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af BRRD kan påklage og indbringe denne for Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen kan af den, som afgørelsen retter sig til, indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende i henhold til forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en adressat til en afgørelse truffet i medfør af regler udstedt i medfør af forordninger udstedt i medfør af CRR kan påklage og indbringe denne for Erhvervsstyrelsen.

Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet eller Erhvervsstyrelsen. Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Klageadgangen til Erhvervsankenævnet omfatter desuden også afgørelser truffet i henhold til regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven).

Det foreslås i *stk. 2*, at fælles beslutninger truffet af Finanstilsynet, Finansiell Stabilitet, de kompetente myndigheder, der er en del af tilsynskollegiet, eller andre myndigheder i medfør af denne lov, uanset stk. 1 ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Til § 265

Den gældende § 372 a i lov om finansiel virksomhed indeholder en bemyndigelse til for erhvervsministeren til at fastsætte regler, der er nødvendige for at anvende eller gennemføre Europa-Kommissionens afgørelser eller retsakter.

Bestemmelsen foreslås videreført med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 265 giver erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af europæiske retsakter.

Det foreslås i *stk. 1*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af det i nr. 1-5 oplyste.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5*, at Erhvervsministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse tilvejebringer det fornødne hjemmelsgrundlag for erhvervsministeren til om nødvendigt at fastsætte administrative bestemmelser til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter, der er omfattet af lovforslaget (niveau 2-regulering).

Der henvises i øvrigt til afsnit 10 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vedrørende forholdet til EU-retten.

Til § 266

Den gældende § 354 a i lov om finansiel virksomhed regulerer Finanstilsynets offentliggørelse af reaktioner og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Der sker offentliggørelse i de sager nævnt i stk. 1-3. Den gældende § 354 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om navnet på virksomheder, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiel virksomhed, herunder fondsmæglervirksomhed, uden tilladelse.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser, ligesom der ikke er tilsigtet ændringer i Finanstilsynets nuværende offentliggørelsespraksis på fondsmæglerselskabsområdet.

Den foreslåede § 266 fastsætter offentliggørelses hjemlen, som omfatter tilsynsreaktioner som sådan.

Ved »reaktioner« forstår alle tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Bestemmelsen fastsætter, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres tilsynsreaktioner, som angår personer, med navns nævnelse. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Den offentliggjorte tilsynsreaktion vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e). Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, eksempelvis vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af tilsynsreaktionen. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Det foreslås i § 266, at Finanstilsynet med angivelse af virksomhedens navn på Finanstilsynets hjemmeside skal offentliggøre oplysninger omfattet af nr. 1-4, jf. dog §§ 271 og 272.

Offentliggørelse af en tilsynsreaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter vil blive offentlig tilgængelig. Sagen kan stadig være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til lovforslagets § 247 a. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at der ikke ud fra beskrivelsen af sagens faktum med stor sandsynlighed kan udledes, hvilken virksomhed tilsynsreaktionen vedrører.

Det foreslås i § 266, nr. 1, at reaktioner givet efter § 218, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, til en virksomhed under tilsyn med angivelse af virksomhedens navn på Finanstilsynets hjemmeside skal offentliggøres.

Efter den gældende § 218 i lov finansiel virksomhed træffer Finanstilsynets bestyrelse beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reaktioner givet efter lovforslagets § 218 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, til en virksomhed under tilsyn, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

I forbindelse med Finanstilsynets bestyrelses behandling af sager og afgivelse af tilsynsreaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens tilsynsreaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse.

Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår af §§ 271 og 272. Såfremt det indstilles, at tilsynsreaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til tilsynsreaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynets bestyrelse kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse, og at Finanstilsynet som følge af dette kan ifalde et erstatningsansvar. Udbetaling af en erstatning kræver dog bl.a., at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Finanstilsynets bestyrelses beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens tilsynsreaktion i sin helhed skal sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles,

at tilsynsreaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Finanstilsynet kan afgøre eller træffe beslutning i en sag uden at forelægge denne for bestyrelsen, hvis sagen er af uopsættelig karakter, og hvis øjemedet ellers ville forspildes, jf. § 25, stk. 2, i forretningsordenen for Finanstilsynets bestyrelse. Sådanne tilsynsreaktioner skal offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af Finanstilsynets bestyrelse, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den også omfatter tilsynsreaktioner givet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, som er truffet af Finanstilsynet, uden sagen har været behandlet af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynet vil ved behandlingen af disse sager følge samme praksis, som Finanstilsynets bestyrelse gør i tilsvarende sager, herunder også i forhold til eventuel høring af parten og den relevante politimyndighed. Derudover gælder i øvrigt reglerne om bl.a. erstatningspligt, anonymisering og aktindsigt i de pågældende sager, som beskrevet i bemærkningerne ovenfor.

Det foreslås i § 266, nr. 2, at reaktioner givet efter § 218 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, med angivelse af virksomhedens navn på Finanstilsynets hjemmeside skal offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at reaktioner givet efter lovforslagets § 218 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en virksomhed, der ikke er under tilsyn., skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn.

Der vil for reaktioner vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, kun ske offentliggørelse på Finanstilsynets hjemmeside. Virksomheden skal ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside m.v., som virksomheder under tilsyn skal, jf. det foreslåede nr. 1.

Det foreslås i § 266, nr. 3, at beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning med angivelse af virksomhedens navn på Finanstilsynets hjemmeside skal offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn.

Det er kun Finanstilsynet som forpligtes til at offentliggøre en sådan beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning på sin hjemmeside. Offentliggørelsen skal ske med navns nævnelser, hvis beslutningen vedrører en juridisk person.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Det forudsættes dog, at det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Det foreslås i § 266, nr. 4, at navnet på virksomheder, der overtræder forbuddet mod at udøve aktiviteter som fondsmæglerselskab uden tilladelse, jf. § 13, med angivelse af virksomhedens navn på Finanstilsynets hjemmeside skal offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at navnet på virksomheder, der overtræder forbuddet mod at udøve aktiviteter som fondsmæglerselskab uden tilladelse, skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside også i de tilfælde, hvor virksomheden på grund af manglende tilladelse ikke i praksis er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Til § 267

Den gældende § 354 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 43-60 e og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede § 267 fastsætter regler om offentliggørelse af forbrugersager, prisoplysning og kontraktsforhold, som ikke er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 247 a, stk. 3.

Det foreslås i § 267, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af § 45 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet - i lighed med hvad der gælder for Forbrugerombudsmanden - af egen drift skal orientere offentligheden om færdigbehandlede forbrugersager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse.

I lighed med hvad der gælder efter bekendtgørelse om Forbrugerombudsmandens virksomhed, tages der i bestemmelsen ikke stilling til, hvorvidt orienteringen skal omfatte en involveret virksomheds navn.

Finanstilsynets ansatte er ikke underlagt en særlig tavshedspligt i forbindelse med behandlingen af de oplysninger, der er omfattet af bestemmelsen.

Bestemmelsen forudsætter en pligt for Finanstilsynet til at orientere offentligheden om sager om god skik og prisoplysning, når sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt betingelserne herfor er opfyldt. Det bemærkes, at selv om Finanstilsynet ikke af sig selv offentliggør virksomhedens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, kunne få navnet oplyst.

Det vil som udgangspunkt kun kunne komme på tale at offentliggøre virksomhedens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem en kunde og en virksomhed. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser af eksempelvis bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil eksempelvis

kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Det vil også kunne være tilfældet, hvis virksomheden gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede virksomheds navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til Finanstilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos et fondsmæglerselskab, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at virksomheden har handlet i overensstemmelse med lovgivningen. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om et fondsmæglerselskabs navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre virksomhedens navn.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre virksomhedens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening, eksempelvis Den danske Fondsmæglerforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en virksomheds navn, vil den berørte finansielle virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter bestemmelsen som udgangspunkt ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. Finanstilsynet vil dog kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse i visse sager.

For så vidt angår enkelte af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Bestemmelsen forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en virksomhed vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse.

En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse over for de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Der kan dog ikke i medfør af bestemmelsen ske offentliggørelse af enkeltpersoners strafbare forhold.

Til § 268

Den gældende § 354 e i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om offentliggørelse af sager om påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 344, stk. 1. Kravet om offentliggørelse efter stk. 1, er begrænset til de sager om overtrædelse, der er nævnt i stk. 2.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 268, 1. pkt., at Finanstilsynet på sin hjemmeside offentliggør i sager om overtrædelse af § 59, stk. 1, §§ 63, 64, § 75, stk. 1, § 76, § 94, stk. 1, § 98, stk. 1, § 106, stk. 1, og relevante artikler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, jf. dog § 272, påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 215, og navnet på virksomheden eller personen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre en styrkelse og indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende sanktioner for overtrædelse af vigtige bestemmelser i direktiver og forordninger relevante for investeringsselskaber, herunder øge de nationale administrative sanktioners effektivitet og præventive virkning ved bl.a. at indføre krav om, at der skal ske offentliggørelse af administrative sanktioner vedrørende såvel juridiske som fysiske personer, der er ansvarlige for overtrædelsen af de i de nævnte bestemmelser.

Bestemmelsen medfører, at Finanstilsynet kan offentliggøre navne på de nævnte sager både for så vidt angår juridiske personer og fysiske personer. Dette gælder også i sager, hvor afgørelsen ikke træffes af Finanstilsynets bestyrelse. I tilfælde af, at der på Finanstilsynets hjemmeside skal ske offentliggørelse efter både § 266 samt denne bestemmelse, skal offentliggørelse alene ske efter § 268.

Da bestemmelsen er vurderet nødvendig for at gennemføre artikel 28, stk. 1, i IFD, sker der en fravigelse af databeskyttelseslovgivningens regler, jf. databeskyttelsesloven § 1, stk. 3, om behandling af personoplysninger i anden lovgivning inden for databeskyttelsesforordningens rammer for særregler om behandling af personoplysninger, der går forud for reglerne i databeskyttelsesloven.

Det foreslås i § 268, 2 pkt., at det samme gælder for påtaler, påbud og tvangsbøder truffet af Finanstilsynets bestyrelse i de nævnte sager.

Finanstilsynets bestyrelse er en del af Finanstilsynet og ikke en selvstændig myndighed. Da lovforslagets § 274 specifikt omhandler offentliggørelse af reaktioner fra Finanstilsynets bestyrelse, er henvisningen medtaget for at understrege, at bestyrelsens afgørelser om påtaler, påbud og tvangsbøder tillige skal offentliggøre med navns nævnelse i de bestemmelsen nævnte sager for så vidt angår fysiske personer, og ikke blot juridiske personer. Juridiske personer skal fortsat offentliggøre på deres hjemmeside.

Efter bestemmelsen skal der også ske offentliggørelse af ikke-endelige afgørelser.

Til § 269

Den gældende § 354 a stk. 1, sidste pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, at såfremt en reaktion, der offentliggøres i henhold til § 354 a, stk. 1, 1. pkt., indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af Finanstilsynets offentliggørelse, og status samt det efterfølgende resultat af indbringelsen skal ligeledes offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt. I stk. 4 følger endvidere, at indbringes påtalen, påbuddet eller tvangsbøden nævnt i § 354 e, stk. 1, jf. stk. 2, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i § 269, 1. pkt., at indbringes en reaktion m.v., der offentliggøres i henhold til § 266, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 268, for Erhvervsankenævnet eller domstolene, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Det foreslås i § 269, 2. pkt., at status og det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolens afgørelse ligeledes skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside hurtigst muligt.

Status kan eksempelvis være, at parten efterfølgende trækker sin klage tilbage, eller at sagen afvises, hvorimod status quo ikke skal offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet skal offentliggøre bl.a. domme i sager, der har været overgivet til politimæssig efterforskning, samt status om anke og resultatet heraf. Efter bestemmelsen skal Finanstilsynet tillige offentliggøre status samt det efterfølgende resultat af Erhvervsankenævnets eller domstolens behandling, såfremt at en reaktion, der offentliggøres i henhold til §§ 267, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 268, indbringes for Erhvervsankenævnet eller domstolene.

Til § 270

Den gældende § 354 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastlægger i 1. og 2. pkt., at Finanstilsynet skal offentliggøre udfaldet af en straffesag på Finanstilsynets hjemmeside, når der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af et administrativt bødeforelæg. Er den ikke er endelig, eller hvis den er anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen. I stk. 6 at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning følger en række forpligtelser.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at er en sag overgivet til politimæssig efterforskning, og er der faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller er en sag afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf, jf. dog § 271, stk. 1 og 2

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at er dommen ikke endelig, eller er den anket eller påklaget, skal dette fremgå af offentliggørelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf, som skal offentliggøres, vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn(e).

Derimod vil alle fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger om potentielle købere af en nødlidende virksomhed i de tilfælde, hvor overtagelsen ikke gennemføres, ikke blive offentliggjort. Dette gælder også fortrolige oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, eksempelvis vil ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, økonomiske forhold og situation, kundemasse og samarbejdspartnere blive fjernet inden offentliggørelsen, medmindre oplysningerne er nødvendige for forståelsen af dommen, det vedtagne bødeforelæg, eller resuméet heraf. Endelig vil der ikke ske offentliggørelse af fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder samt oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v.

Offentliggørelse efter bestemmelsen indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til lovforslagets § 247 a. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

Det vil som udgangspunkt kun være Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på Finanstilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforelæg, jf. også lovforslagets § 274, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter § 266, nr. 1 og 3, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og har til formål at give offentligheden et retvisende billede af praksis. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 2, 1. pkt.*, kun ske offentliggørelse af sådanne oplysninger, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse.

Baggrunden herfor er, at Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter § 266, nr. 1 og 3, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Offentliggørelse efter bestemmelsen omfatter tillige tilfælde, hvor der er tale om en dom afsagt af en ankeinstans.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at er påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller dommen ikke endelig, skal det fremgå af offentliggørelsen.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til en højere retsinstans.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at modtager Finanstilsynet dokumentation for, at sagen er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom, skal Finanstilsynet fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning og eventuelle efterfølgende domme i sagen fra Finanstilsynets hjemmeside.

I de tilfælde hvor den, som sagen vedrører, ikke anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre oplysninger om, at sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*, men ønsker Finanstilsynets offentliggørelse af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, herunder eventuelle supplerende oplysninger om efterfølgende domme i sagen, slettet fra Finanstilsynets hjemmeside, kan dette således ske ved indsendelse af dokumentation for sagens afslutning til Finanstilsynet. Finanstilsynet vil herefter i medfør af *stk. 2, 4. pkt.*, slette offentliggørelsen af beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning m.v. fra Finanstilsynets hjemmeside.

Finanstilsynet modtager ikke nødvendigvis oplysninger om og dokumentation for, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er afsluttet ved endelig påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller afsigelse af endelig frifindende dom. Finanstilsynets forpligtelse til at fjerne oplysninger om en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning indtræder derfor først i det tilfælde, hvor Finanstilsynet modtager dokumentation herfor.

Det er ikke afgørende, hvem der indsender eller overleverer en sådan dokumentation, og Finanstilsynets forpligtelse til at slette oplysninger om overgivelse af en sag til politimæssig efterforskning indtræder således, uanset om den fornødne dokumentation modtages fra anklagemyndigheden, den pågældende virksomhed, som sagen vedrører, eller af tredjemand.

En afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er ikke endelig i de tilfælde, hvor afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er påklaget til den overordnede anklagemyndighed. En dom er ikke endelig i de tilfælde, hvor dommen er anket til højere retsinstans. Fjernelse af offentliggørelsen af en

beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning i tilfælde, hvor en sag er afsluttet ved frifindende dom eller afsluttet ved påtaleopgivelse eller tiltalefracfald, vil således først ske efter udløbet af henholdsvis ankefristen eller fristen for at påklage påtaleopgivelsen eller tiltalefracfaldet, da afgørelsen skal være endelig.

Til § 271

Den gældende § 354 a i lov om finansiel virksomhed indeholder i stk. 4 og 5 en række begrænsninger til Finanstilsynets offentliggørelsespligt. Stk. 5 fastslår, at hvis offentliggørelse af en afgørelse i er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt virksomhedens navn blive offentliggjort i en periode på op til to år efter, at afgørelsen er truffet.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Det foreslås i *stk. 1* at offentliggørelse efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, ikke kan ske, hvis et af forholdene i nr. 1-3 gør sig gældende.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at offentliggørelse efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden,

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at offentliggørelse efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, ikke kan ske, hvis det vil bringe de finansielle markeders stabilitet i fare.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at offentliggørelse efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, ikke kan ske, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Ved »uforholdsmæssig stor skade« forstås, at der skal være tale om oplysninger, som, hvis de offentliggøres, kan være livstruende for virksomheden. Det er dermed ikke tilstrækkeligt, at oplysningerne potentielt kan medføre større tab for virksomheden, uden at virksomhedens eksistens dermed er i fare.

Offentliggørelse kan eksempelvis bringe de finansielle markeders stabilitet, hvis offentliggørelse af en administrativ sanktion vil medføre uforholdsmæssig stor skade for et fondsmæglerselskab med grænseoverskridende virksomhed.

Oversendelse af sager til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, som ikke kan påklages. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed, således at det forinden evt. offentliggørelse afklares, om offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning. Det forudsættes, at det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring, når efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Det foreslås i *stk. 2*, at offentliggørelsen efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, ikke må indeholde det i nr. 1-2 oplyste.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at offentliggørelsen efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, ikke må indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i lov om offentlighed i forvaltningen.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at offentliggørelsen efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra finansielle tilsynsmyndigheder i andre lande inden for eller uden for Den Europæiske Union, medmindre de myndigheder, der har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at de offentliggjorte reaktioner m.v. ikke må indeholde oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 30 i offentlighedsloven om begrænsningen i aktindsigt for visse nærmere bestemte typer af oplysninger.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at Finanstilsynet forud for en offentliggørelse af fortrolige oplysninger omfattet af bestemmelsen, vil skulle indhente udtrykkeligt samtykke til at offentliggøre den eller de oplysninger, som er modtaget fra en udenlandsk tilsynsmyndighed, hvis Finanstilsynet ønsker at sådanne oplysninger skal indgå i den offentliggjorte version af reaktionen mv.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at er offentliggørelse undladt i henhold til stk. 1, skal der ske offentliggørelse efter § 266, stk. 1, nr. 1-3, § 269 og § 270, stk. 1, når de hensyn, der nødvendigjorde undladelser, ikke længere er gældende.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at dette dog kun gælder i op til to år efter datoen for reaktionen.

Baggrunden for tidsbegrænsning på to år er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid, samt af administrative årsager. Som eksempel kan nævnes situationer, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse om en virksomheds solvensbehov, og virksomheden efterfølgende bliver opkøbt. Eller tilfælde hvor en virksomhed søger om tilladelse til at lancere et nyt produkt, og hvor der efter lanceringen ikke er behov for at hemmeligholde virksomhedens navn.

Til § 272

Den gældende § 345 e, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at offentliggørelse efter stk. 1, skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller den fysiske person, efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse, eller offentliggørelse vil true den finansielle stabilitet m.v. Hvis offentliggørelsen ikke kan ske i anonymiseret form, vil offentliggørelsen ikke skulle foretages efter denne bestemmelse.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 272, at offentliggørelse efter § 268, skal ske i anonymiseret form i tilfælde nævnt i nr. 1-4.

Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre fald i kursen på virksomhedens aktier, tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden eller den fysiske person, vil ikke i sig selv være nok til at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form.

Det foreslås i § 272, nr. 1, at offentliggørelse efter § 268 skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller personen.

Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et »run« på virksomheden. Der er endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med navns nævnelse i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed.

Det foreslås i § 272, nr. 2, at offentliggørelse efter § 268 skal ske i anonymiseret form, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Det foreslås i § 272, nr. 3, at offentliggørelse efter § 268, skal ske i anonymiseret form, hvis offentliggørelsen vil true den finansielle stabilitet.

Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor offentliggørelse af en administrativ sanktion vil medføre uforholdsmæssig stor skade for et fondsmæglerselskab med grænseoverskridende virksomhed.

Det foreslås i § 272, nr. 4, at offentliggørelse efter § 268 skal ske i anonymiseret form, hvis samfundsmæssige hensyn til offentliggørelse af en persons navn må vurderes ikke at være proportionale med hensynet til personen.

Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse må vurderes ikke at ville have en tilstrækkelig præventiv effekt i forhold til det indgreb, som offentliggørelsen vil være i vedkommendes personlige integritet.

Til § 273

Den gældende § 354 e, stk. 5, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at offentliggørelse i henhold til stk. 1-4, skal ske hurtigst muligt efter, at den fysiske eller juridiske person er underrettet

om afgørelsen, og offentliggørelsen skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst fem år fra offentliggørelsen. 2. pkt. fastlægger, at offentliggørelse, som vedrører personer, kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Derudover foreslås det at udvide anvendelsesområdet i bestemmelsen til at omfatte alle offentliggørelsesbestemmelserne i det lovforslagets kapitel 27 om offentliggørelse. Der vil være tale om en kodificering af gældende praksis. Med bestemmelsen tilsigtes ikke materielle ændringer af Finanstilsynet nuværende offentliggørelsespraksis.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at offentliggørelse efter dette kapitel skal ske hurtigst muligt, efter at personen eller virksomheden er underrettet om reaktionen eller beslutningen og om, at Finanstilsynet påtænker offentliggørelse heraf.

Ved »hurtigst muligt« forstår som udgangspunkt senest dagen efter underretningen af den pågældende virksomhed eller fysiske person. Der er ikke formkrav til underretningen, der kan ske både mundtligt og skriftligt.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kan Finanstilsynet ikke underrette den pågældende, kan der alligevel ske offentliggørelse.

Det er hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet skal inden da på forsvarlig vis have forsøgt at komme i kontakt med den pågældende. Hvis den pågældende juridiske eller fysiske person ikke længere kan kontaktes, eksempelvis fordi en virksomhed er ophørt med at eksistere, kan Finanstilsynet foretage offentliggørelse uden forudgående underretning.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at det offentliggjorte skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside i mindst fem år fra offentliggørelsen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at offentliggørelse, som vedrører personer, dog kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Artikel 5 i databeskyttelsesforordningen indeholder en række grundlæggende principper, der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, herunder fastsætter artikel litra e, at personoplysninger ikke må opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles.

I overensstemmelse med dette fremgår det af det foreslåede 2. pkt., at offentliggjorte oplysninger, som vedrører fysiske personer, dog kun skal fremgå af Finanstilsynets hjemmeside, så længe oplysningerne anses for nødvendige i forhold til de samfundsmæssige hensyn bag offentliggørelsen.

Ved »offentliggørelse, som vedrører fysiske personer« forstås offentliggørelser, hvor det er muligt at identificere den fysiske person, som nævnes i det offentliggjorte materiale, jf. også definitionen i artikel 2, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen. Det vil eksempelvis være tilfældet i offentliggørelser af en påtale, et påbud, et administrativt bødeforelæg eller en tvangsbøde, der angiver navnet på den fysiske person, som påtalen, påbuddet, det vedtagne administrative bødeforelæg eller tvangsbøden retter sig mod.

Det foreslåede 2. pkt. vil ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor materiale offentliggøres i anonymiseret form på en sådan måde, at det hverken på offentliggørelsestidspunktet eller et senere tidspunkt er muligt at identificere den fysiske person, som er omfattet af materialet.

Til § 274

Den gældende § 354 a i lov om finansiel virksomhed regulerer i stk. 1, 2.-6. pkt., stk. 3, 1. pkt. samt 3-10. pkt., både Finanstilsynets og virksomhedernes offentliggørelse af Finanstilsynets reaktioner og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Bestemmelsen indeholder offentliggørelshjemlen, som omfatter tilsynsreaktioner som sådan. Begrebet ”reaktioner” omfatter alle de tilsynsreaktioner, som Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og

som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med redaktionelle ændringer og sproglige tilpasninger. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med de foreslåede bestemmelser.

Den foreslåede § 274 fastsætter regler om fondsmæglerselskabers offentliggørelsespligter.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at er en reaktion m.v. rettet mod en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 266, nr. 1 eller 2, eller er en dom eller bøvedtagelse rettet mod eller vedtaget af en virksomhed under tilsyn offentliggjort i medfør af § 270, stk. 1, skal virksomheden offentliggøre den pågældende reaktion m.v., dom eller bøvedtagelse på sin hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme.

Med »virksomhedens hjemmeside« menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden eksempelvis via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen eksempelvis retter sig mod en dattervirksomhed i en koncern, er det på dattervirksomhedens hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af modervirksomheden eller en koncernforbundet virksomhed. Virksomhedens offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse skal ske på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at offentliggørelse, som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, dog alene skal ske på Finanstilsynets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en undtagelse til det foreslåede 1. pkt. om virksomhedens offentliggørelsespligt og indebærer, at virksomheder, der ikke er undergivet Finanstilsynets tilsyn, og

som får rettet en reaktion mv. imod sig af Finanstilsynet, ikke har pligt til at offentliggøre reaktionen mv. på sin hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomheden skal offentliggøre en reaktion m.v. som nævnt i stk. 1 hurtigst muligt, og senest tre hverdage efter, at virksomheden har modtaget reaktionen m.v., eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Ved offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skal kapitalmarkedsloven m.v. iagttages, hvilket kan have betydning for, hvor hurtigt der skal ske offentliggørelse. Skal virksomheden efter kapitalmarkedsloven udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelse af tilsynsreaktionen afvente selskabsmeddelelsen.

Kan virksomheden udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for virksomheden at offentliggøre forholdet, jf. § 239 i lov om kapitalmarkeder, vil offentliggørelsen af tilsynsreaktionen skulle afvente, at hensynet bag hemmeligholdelsen bortfalder.

Det foreslås i *stk. 3*, at virksomheden skal offentliggøre en dom eller bødevedtagelse som nævnt i stk. 1, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at offentliggørelsen skal ske på hjemmeside hurtigst muligt og senest 10 hverdage efter, der er faldet helt eller delvist fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af et administrativt bødeforelæg, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at samtidig med virksomhedens offentliggørelse efter stk. 1-3 skal virksomheden indsætte et link, som giver direkte adgang til reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet, på forsiden af virksomhedens hjemmeside på en synlig måde.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at det af linket og en eventuel tilknyttet tekst tydeligt skal fremgå, at der er tale om en reaktion fra Finanstilsynet, en dom eller bødevedtagelse.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at fjernelse af informationerne fra virksomhedens hjemmeside skal finde sted efter samme principper, som virksomheden anvender for øvrige meddelelser, dog tidligst når linket og informationerne har ligget på hjemmesiden i tre måneder, og tidligst efter førstkommende generalforsamling eller repræsentantskabsmøde.

Med »virksomhedens hjemmeside« menes den hjemmeside, som virksomheden normalt anvender til kommunikation med kunder m.v. Det er ikke afgørende, om virksomheden selv ejer hjemmesiden. Kommunikerer virksomheden eksempelvis via en koncernhjemmeside, er det denne hjemmeside, der skal anvendes. Såfremt tilsynsreaktionen eksempelvis retter sig mod en dattervirksomhed i en koncern, er det på dattervirksomhedens hjemmeside, at tilsynsreaktionen skal offentliggøres, uanset om hjemmesiden måtte være ejet af modervirksomheden eller en koncernforbundet virksomhed.

Med »forsiden« menes hjemmesidens indgangsside eller den side, som er tænkt til at være den første side, som kunderne m.v. kommer ind på, når de vil anvende virksomhedens hjemmeside. Det skal af linket (og en eventuel dertil knyttet tekst) tydeligt fremgå, at der er tale om en dom eller bødevedtagelse.

Hvis virksomheden ikke har en hjemmeside, sker offentliggørelse alene på Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 5*, at kommenterer virksomheden reaktionen m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet efter *stk. 1-3*, skal dette ske i forlængelse heraf, og kommentarerne skal være klart adskilt fra reaktion m.v., dommen, bødevedtagelsen eller resumeet.

Det foreslås i *stk. 6*, at virksomheden skal give meddelelse til Finanstilsynet om offentliggørelsen efter *stk. 1*, herunder fremsende en kopi af dommen eller bødevedtagelsen. Finanstilsynet skal herefter offentliggøre dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf på sin hjemmeside.

Til § 275

Den gældende § 354 d i lov om finansiel virksomhed indeholder i *stk. 1 og 2* regler om en virksomhedens videregivelse af oplysninger.

Bestemmelserne foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 1*, at har en virksomhed videregivet oplysninger om virksomheden, og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet fastsat, hvis et af forholdene i nr. 1-2 gør sig gældende.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at har en virksomhed videregivet oplysninger om virksomheden, og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet fastsat, hvis oplysningerne efter Finanstilsynets vurdering er misvisende.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at har en virksomhed videregivet oplysninger om virksomheden, og disse er kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende informationer inden for en frist fastsat af Finanstilsynet fastsat, hvis Finanstilsynet vurderer, at oplysningerne kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, investorer, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller finansielle instrumenter udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Finanstilsynet har adgang til at påbyde virksomheder, der offentliggør informationer om virksomheden, som efter Finanstilsynets vurdering er misvisende, at offentliggøre berigtigende informationer.

Finanstilsynets adgang til at påbyde berigtigelse er betinget af, at Finanstilsynet vurderer, at de af virksomheden offentliggjorte oplysninger kan have skadevirkning for virksomhedens kunder, investorer, øvrige kreditorer, de finansielle markeder, hvorpå aktierne i virksomheden eller finansielle instrumenter udstedt af virksomheden handles, eller den finansielle stabilitet generelt.

Finanstilsynet fastsætter en kort frist, inden for hvilken virksomheden skal offentliggøre de berigtigende informationer. Længden af den fastsatte frist for virksomhedens berigtigelse af de misvisende

oplysninger vil afhænge af oplysningernes karakter. Efter omstændighederne vil der kunne være tale om, at berigtigelse skal ske inden for samme dag som meddelelsen af påbuddet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Finanstilsynet kan offentliggøre påbuddet meddelt efter *stk. 1*, hvis virksomheden ikke berigtiger informationerne i overensstemmelse med Finanstilsynets påbud og inden for den fastsatte frist.

Bestemmelsen i *stk. 1* skal ses i sammenhæng med *stk. 2*, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger. Finanstilsynets tavshedspligt er i høj grad baseret på et ønske om at beskytte virksomhedernes kunder, det være sig privatpersoner eller erhvervskunder. Hertil kommer et ønske om - af konkurrencemæssige grunde - at beskytte virksomhedernes forretningsmæssige forhold.

Med bestemmelsen åbnes dog op for Finanstilsynets mulighed for offentliggørelse af tavshedsbelagte oplysninger, i tilfælde hvor en virksomhed har videregivet fejlagtige oplysninger om virksomheden, og hvor virksomheden ikke inden for en af Finanstilsynet fastsat frist har berigtiget de fejlagtige oplysninger.

Det forhold, at en virksomhed indbringer, eller oplyser at det påtænker at indbringe, det af Finanstilsynet meddelte påbud om berigtigelse af misvisende oplysninger for Erhvervsankenævnet, bevirker ikke, at Finanstilsynets mulighed for at offentliggøre påbuddet suspenderes, med mindre Erhvervsankenævnet tillægger klagen opsættende virkning. Finanstilsynet vil i sådanne situationer kunne blive erstatningsansvarlig efter de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt.

Bestemmelsen tænkes for eksempel anvendt i situationer, hvor et fondsmæglerselskab har videregivet misvisende oplysninger om virksomhedens forretningsmodel, eller i tilfælde hvor et selskab offentliggør et misvisende billede af virksomheden efter et tilsynsbesøg.

Den gældende § 347 a i lov om finansiel virksomhed fastlægger, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Bestemmelsen foreslås videreført for fondsmæglerselskaber med sproglige og redaktionelle ændringer. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i § 276, at Erhvervsministeren fastsætter regler om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af fondsmæglerselskabet og fondsmæglerholdingvirksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Den foreslåede bestemmelse skal medvirke til, at offentligheden i højere grad får adgang til den information, der i dag kun går fra Finanstilsynet til virksomhedens ledelse og ikke til aktionærer og kunder.

Fondsmæglerselskaber er i dag omfattet af både § 347 a i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. med senere ændringer.

Bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden m.v. med senere ændringer er bl.a. udstedt i medfør af § 347 a i den gældende lov om finansiel virksomhed. I henhold til bekendtgørelsen er de omfattede virksomheder forpligtede til at offentliggøre bl.a. Finanstilsynets vurdering af virksomheden på baggrund af Finanstilsynets inspektionsvirksomhed; de såkaldte inspektionsredegørelser.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om bl.a. fondsmæglerselskabers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden, kan for eksempel omfatte oplysninger om risikooplysninger fra Finanstilsynet, som virksomheden har fået gentagne gange, eller som virksomheden har valgt ikke at ville følge op på. Også hvor Finanstilsynet har givet virksomheden et påbud, kan offentliggørelse komme på tale. Der vil være behov for visse undtagelser i forhold til

offentliggørelsespligten. Dette kan for eksempel være, hvor offentliggørelse kan medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, bl.a. hvor der frygtes et »run« på virksomheden.

Bemyndigelsen vil kunne give Finanstilsynet mulighed for at offentliggøre oplysningerne om Finanstilsynets vurdering af fondsmæglerselskaber uden at afvente, at virksomhederne offentliggør redegørelsen. Denne mulighed kan dog kun benyttes i de situationer, hvor virksomhederne enten har rent tekniske eller praktiske problemer, eksempelvis på grund af it-nedbrud, eller tilfælde hvor den manglende offentliggørelse er begrundet i, at virksomheden ikke – uden en reel begrundelse – ønsker at offentliggøre redegørelsen. Hvis virksomheden efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse, skal Finanstilsynets offentliggørelse dog afvente selskabsmeddelelsen.

Til § 277

Den foreslåede § 277 indeholder regler om lovens ikrafttræden.

Det foreslås i § 227, at loven træder i kraft den 26. juni 2021.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber, som skal være implementeret i dansk ret med virkning fra den 26. juni 2021.

Til § 278

Til nr. 1 (§ 1, stk. 18, i lov om finansiel virksomhed):

Den gældende lov om finansiel virksomhed regulerer finansielle virksomheder, herunder fondsmæglerselskaber. Der sondres mellem fondsmæglerselskaber og fondsmæglerselskaber I, hvoraf sidstnævnte er defineret i § 5, stk. 1, nr. 35, som et fondsmæglerselskab, som a) har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, nævnte aktiviteter eller b) opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter har til formål at udskille fondsmæglerselskaber samt de særlige regler, der gælder ved ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, fra lov om finansiel virksomhed, hvorefter fondsmæglerselskaber med undtagelserne i den foreslåede bestemmelse, ikke længere vil være omfattet af lov om finansiel virksomhed. Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD). IFD erstatter sammen med Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR) de eksisterende tilsynsordninger for fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 18*, at for fondsmæglerselskaber omfattet af artikel 1, stk. 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, og for fondsmæglerselskaber omfattet af § 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, finder de bestemmelser, som gennemfører afsnit VII og VIII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse er nødvendig som følge af ikrafttrædelsen af IFR.

Bestemmelsen fastlægger, at fondsmæglerselskaber omfattet af artikel 1, stk. 2 og 5, i IFR, er underlagt bestemmelserne, som gennemfører afsnit VII og VIII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD) anvendelse.

Bestemmelsen indebærer, at en afgrænset gruppe af fondsmæglerselskaber, som opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 2 og 5, i IFR skal være omfattet af de bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører afsnit VII og VIII i CRD. Bestemmelsen indebærer endvidere, at fondsmæglerselskaber, som opfylder betingelserne i § 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter skal være omfattet af de bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, som gennemfører CRD.

I medfør af artikel 1, stk. 2, skal et fondsmæglerselskab for at være omfattet af de relevante bestemmelser i lov om finansiel virksomhed som minimum have tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og aktiviteter, og må ikke være en råvare- og emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringsselskab. Endvidere skal en af følgende betingelser være opfyldt: i) den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver udgør eller overstiger 15 mia. euro, beregnet som et gennemsnit af de foregående 12 måneder, eksklusiv værdien af enkeltaktiverne i dattervirksomheder etableret uden for Den Europæiske Union, der yder eller udfører en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, ii) den samlede værdi af fondsmæglerselskabets konsoliderede aktiver er mindre end 15 mia. euro, og fondsmæglerselskabet er en del af en koncern, hvor den samlede værdi af de konsoliderede aktiver i alle de virksomheder i koncernen, der enkeltvis har samlede aktiver på mindre end 15 mia. euro, og som yder eller udfører en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, udgør eller overstiger 15 mia. euro, alle beregnet som et gennemsnit af de foregående 12 måneder, eksklusiv værdien af enkeltaktiverne i dattervirksomheder etableret uden for Den Europæiske Union, der udfører en af de i dette afsnit omhandlede afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og –aktiviteter, eller iii) fondsmæglerselskabet er omfattet af en afgørelse truffet af Finanstilsynet i overensstemmelse § 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter. Der er ikke tale om kumulative betingelser.

Bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og aktiviteter omfatter handel for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at systemiske fondsmæglerselskaber i et vist omfang fortsat skal være omfattet af de eksisterende tilsynsmæssige rammer under CRD og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter (CRR). De omfattede fondsmæglerselskaber har forretningsmodeller og risikoprofiler, der svarer til signifikante pengeinstitutters. Der vil være tale om fondsmæglerselskaber, som leverer tjenesteydelser på samme vis som pengeinstitutter og påtager sig risici i betydeligt omfang. Desuden er systemiske fondsmæglerselskaber så store og har forretningsmodeller og risikoprofiler af en sådan art, at de udgør en trussel mod stabile og velfungerende finansielle markeder på linje med store pengeinstitutter.

Det er derfor hensigtsmæssigt, at disse fondsmæglerselskaber fortsat er underlagt visse regler i forordning CRR og CRD.

På grund af deres størrelse og aktiviteter er det muligt, at fondsmæglerselskaberne udgør en vis risiko for den finansielle stabilitet, og selv om deres omdannelse til pengeinstitutter af Europa-Kommissionen ikke anses for hensigtsmæssig i lyset af deres art og kompleksitet, bør de fortsat være underlagt samme tilsynsmæssige behandling som kreditinstitutter.

Fondsmæglerselskaber, der opfylder en af betingelserne oplistet i i)-iii), vil fortsat være omfattet af kravene i artikel 55 og 59 i IFR.

For at forebygge regularbitrage og begrænse risikoen for omgåelse er formålet at undgå situationer, hvor fondsmæglerselskaber strukturerer deres aktiviteter på en sådan måde, at de ikke overstiger tærsklen på 15 mia. euro, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i IFR.

I medfør af artikel 1, stk. 5, skal et fondsmæglerselskab for at være omfattet af de relevante bestemmelser i lov om finansiel virksomhed som minimum have tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter og må ikke være en råvare- og emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringsselskab. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskabet omfattes af kravene i CRR, hvis i) fondsmæglerselskabet er en dattervirksomhed og indgår i tilsynet på konsolideret niveau med et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab i overensstemmelse med bestemmelserne i første del, afsnit II, kapitel 2, i CRR, ii) fondsmæglerselskabet underretter den kompetente myndighed i henhold til denne forordning og, hvis det er relevant, den konsoliderende tilsynsmyndighed og iii) Finanstilsynet konkret vurderer, finder det godtgjort, at anvendelsen af kapitalgrundlagskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 på individuelt niveau på investeringsselskabet og på konsolideret niveau på koncernen, alt efter hvad der er relevant, er tilsynsmæssigt forsvarlig, ikke medfører en reduktion af fondsmæglerselskabets kapitalgrundlagskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2033 og ikke foretages med henblik på regularbitrage. Der er tale om kumulative betingelser.

Et fondsmæglerselskab skal ansøge om tilladelse til at være underlagt CRR, hvorefter også afsnit VII og VIII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU vil finde anvendelse.

Formålet med bestemmelsen er også at sikre, at Finanstilsynet på baggrund af en konkret vurdering kan pålægge et fondsmæglerselskab i et vist omfang fortsat at være omfattet af de eksisterende tilsynsmæssige rammer under CRD og CRR. Vurderingen foretages på baggrund af størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af det pågældende fondsmæglerselskabs aktiviteter under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og en eller flere af følgende faktorer: i) fondsmæglerselskabets betydning for Den Europæiske Unions eller en relevant medlemsstats økonomi, ii) betydningen af fondsmæglerselskabets grænseoverskridende aktiviteter og iii) fondsmæglerselskabets indbyrdes forbundenhed med det finansielle system.

§ 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter fastlægger, at Finanstilsynet ved afgørelse kan beslutte at anvende kravene i CRR på et fondsmæglerselskab med tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og –aktiviteter, som ikke er en råvare- og emissionskvotehandler, en kollektiv investeringsordning eller et forsikringsselskab, hvis visse betingelser er opfyldt.

§ 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter gennemfører artikel 5 i IFD. Et fondsmæglerselskab omfattet af § 230 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, vil være underlagt kravene i CRR samt de bestemmelser, som gennemfører afsnit VII og VIII i CRD.

Der er tale om en skønsmæssig beføjelse for Finanstilsynet. Når Finanstilsynet træffer afgørelse om at anvende kravene i CRR på et fondsmæglerselskab i henhold til den foreslåede bestemmelse, skal dette fondsmæglerselskab underlægges tilsyn med hensyn til opfyldelse af de tilsynsmæssige krav i CRD, som er gennemført i lov om finansiell virksomhed.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed)

Efter gældende ret er et kreditinstitut defineret som en virksomhed, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen

regning. Kreditinstitutter er medtaget i loven som et samlebegreb for udenlandske virksomheder, der udøver virksomhed, omfattet af bilag 2 til lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede litra a er en videreførelse af det gældende § 5, stk. 1, nr. 2. Begrebet vil i Danmark omfatte pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

Det foreslåede litra b følger art. 4, stk. 1, nr. 1, litra b i CRR.

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at definitionen af et kreditinstitut i art. 4, stk. 1, nr. 1, i CRR udvides til at omfatte fondsmæglerselskaber, der rammer eller overskrider mindst én af de tærskler, der angives i artikel 4, stk. 1, nr. 1, litra b, i CRR. Den foreslåede ændring medfører, at definitionen af kreditinstitut i lov om finansiel virksomhed er i overensstemmelse med CRR.

Med den foreslåede ændring vil et fondsmæglerselskab blive defineret som et kreditinstitut, såfremt en af de i den foreslåede § 5, stk. 2, litra b oplyste betingelser er opfyldt. Som følge heraf inddrages fondsmægler tilladelsen, og virksomheden skal have tilladelse som pengeinstitut.

Kreditinstitutter defineres dermed i overensstemmelse med gældende EU-regulering heraf.

Til nr. 3 (§ 5, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Efter lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 2, er et kreditinstitut defineret som en virksomhed, hvis virksomhed består i at modtage indlån eller andre midler fra offentligheden, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning. Kreditinstitutter er medtaget i loven som et samlebegreb for udenlandske virksomheder, der udøver virksomhed, omfattet af bilag 2 til lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 8, hvorefter virksomheder, der er en del af en tredjelandskoncern ved opgørelsen af værdien af samlede aktiverne i alle koncernens virksomheder efter stk. 2, litra b, nr. ii og iii, medregner de samlede aktiver for hver filial af tredjelandskoncernen, der er meddelt tilladelse i Unionen.

Den foreslåede bestemmelse angiver, hvad der indgår i opgørelsen af den samlede værdi af aktiverne i alle koncernens virksomheder, når disse opgøres efter den foreslåede definition i den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, nr. ii og iii. Den foreslåede bestemmelse svarer til artikel 4, stk. 1, litra, b, sidste led, i CRR, som ændret ved IFR, artikel 62, stk. 3, litra a.

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at definitionen af et kreditinstitut i art. 4, stk. 1, nr. 1, i CRR udvides til at omfatte fondsmæglerselskaber, der rammer eller overskrider mindst én af de tærskler, der angives i artikel 4, stk. 1, nr. 1, litra b, i CRR. Den foreslåede ændring medfører således, at definitionen af kreditinstitut i lov om finansiel virksomhed bringes i overensstemmelse med CRR.

Til nr. 4 (§ 7, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 7 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om pengeinstitutters tilladelse til at drive virksomhed, ligesom den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter. Den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder i bilag 4 en opstilling af investeringsservice og –aktiviteter.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter viderefører bilag 4 som bilag 1 uden materielle ændringer.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at pengeinstitutter kan yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter indebærer, at henvisningen til bilag 4 fremover skal være en henvisning til bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter. Bilag 1 til forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter svarer til den gældende bilag 4 i lov om finansiel virksomhed.

Baggrunden for ændringen er, at investeringsservice og –aktiviteter fremadrettet vil være reguleret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Til nr. 5 (§ 7, stk. 1, 4. og 5. pkt., i lov om finansiel virksomhed):

Den gældende § 7 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om pengeinstitutters tilladelse til at drive virksomhed, ligesom den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter viderefører reglerne knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). Disse bestemmelser skal finde anvendelse på pengeinstitutter for så vidt angår disses ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter. De videreførte krav vedrører bl.a. organisatoriske krav, krav til produktgodkendelsesprocedurer, provisionsforbud, krav til uafhængig rådgivning og krav til god skik.

Den foreslåede bestemmelse er indsat som en konsekvens af, at ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter fremadrettet vil være reguleret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at ved pengeinstitutters ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter finder § 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at pengeinstitutter, som yder og udfører investeringsservice og –aktiviteter, jf. bilag 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, hvilket pengeinstitutter i henhold til 3. pkt. ikke skal søge særskilt tilladelse til, er underlagt visse regler i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter relateret hertil. Der er tale om § 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som skal finde anvendelse.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at pengeinstitutter er underlagt de særlige regler for ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter, der er foreslået videreført i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Efter gældende ret er et fondsmæglerselskab defineret i § 9, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, og skal have tilladelse efter § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Efter gældende ret skal et fondsmæglerselskab ikke have tilladelse som pengeinstitut, jf. § 7, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § stk. 1, 5. pkt., at virksomheder, der er omfattet af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, skal have tilladelse som pengeinstitut.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder, der er omfattet af definitionen af et kreditinstitut i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, skal have tilladelse som pengeinstitut. Som konsekvens af den ændrede definition af kreditinstitutter, skal fondsmæglerselskaber, der omfattes af definitionen, have tilladelse som pengeinstitut. Fondsmæglerselskabet vil dermed overgå fra at være fondsmæglerselskab til at være pengeinstitut.

Finanstilsynet vil samtidig med udstedelsen af pengeinstitutstilladelsen inddrage virksomhedens fondsmæglertilladelse. Virksomheden kan, når den har fået tilladelse som pengeinstitut, fortsat udøve anden fondsmæglervirksomhed omfattet af bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, jf. § 7, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Tidspunktet for ansøgning om pengeinstitutstilladelse for fondsmæglerselskaber, der overskrider en af tærsklerne, reguleres i § 14 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Bestemmelsen foreslås som en konsekvens af, at definitionen af et kreditinstitut i art. 4, stk. 1, nr. 1, i CRR udvides til at omfatte fondsmæglerselskaber, der overskrider mindst en af de tærskler, der angives i artikel 4, stk. 1, nr. 1, litra b, i CRR.

Til nr. 6 (§ 8, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 8 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om realkreditinstitutters tilladelse til at drive virksomhed, ligesom den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at »bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 2« og »bilag 4, afsnit A, nr. 3« samt »bilag 4, afsnit A, nr. 5« ændres til: »bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter«, og »bilag 1, afsnit A, nr. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter« samt »bilag 1, afsnit A, nr. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter«.

Den foreslåede ændring er nødvendig som følge af ikrafttrædelsen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, hvorefter bilag 4 i lov om finansiel virksomhed udgår og erstattes af bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Til nr. 7 (§ 8, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 8 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om realkreditinstitutters tilladelse, ligesom den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter viderefører reglerne knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). Disse bestemmelser skal finde anvendelse på realkreditinstitutter for så vidt angår disses ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter. De videreførte krav vedrører bl.a. organisatoriske krav, krav til produktgodkendelsesprocedurer, provisionsforbud, krav til uafhængig rådgivning og krav til god skik.

Den foreslåede bestemmelse er indsat som en konsekvens af, at ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter fremadrettet vil være reguleret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at ved realkreditinstitutters ydelse eller udførelse af investeringservice og –aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter finder 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter anvendelse.

Bestemmelsen indebærer, at realkreditinstitutter, som yder eller udfører investeringservice og –aktiviteter, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 1, 2, 3 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter er underlagt reglerne relateret hertil. Der er tale om 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter, som skal finde anvendelse.

I medfør af den gældende *stk. 2* kan realkreditinstitutter ikke yde eller udføre andre investeringservice og –aktiviteter end de i bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 2, nævnte for så vidt angår realkreditobligationer, særligt dækkede obligationer, særligt dækkede realkreditobligationer og heraf afledte instrumenter samt de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 5, når investeringsrådgivningen sker i tilknytning til og som forudsætning for udførelse af kunders optagelse, indfrielse, refinansiering eller omlægning af et lån med pant i fast ejendom.

Henvisningen til bilag 1 skal forstås som en henvisning til bilag 1 i forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at realkreditinstitutter er underlagt de særlige regler for ydelse eller udførelse af investeringservice og –aktiviteter, der er foreslået videreført i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter.

Til nr. 8 (§ 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 10 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om investeringsforvaltnings-selskabers tilladelse til at drive virksomhed, ligesom den gældende lov om finansiel virksomhed inde-

holder regler knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringsservice og –aktiviteter. Stk. 2 fastlægger, at investeringsforvaltningsselskaber kan få tilladelse efter § 9, stk. 1, til at yde eller udføre visse af de i bilag 4 nævnte investeringsservice og –aktiviteter.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter har til formål at udskille fondsmæglerselskaber samt de særlige regler, der gælder ved ydelse eller udførelse af investeringsservice og -aktiviteter, fra lov om finansiel virksomhed, hvorefter fondsmæglerselskaber med undtagelserne i den foreslåede bestemmelse, ikke længere vil være omfattet af lov om finansiel virksomhed. Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD). IFD erstatter sammen med Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR) de eksisterende tilsynsordninger for fondsmæglerselskaber.

Bestemmelsen foreslås nyaffattet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.* at investeringsforvaltningsselskaber, dersom et fast erhverv eller på et professionelt grundlag yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 4, 5 og 10, og afsnit B, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og aktiviteter, skal have tilladelse. De i bilag 1, afsnit A, nr. 4 og 5, nævnte aktiviteter kan ydes eller udføres med de i bilag 2 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter nævnte instrumenter. Den i bilag 1, afsnit A, nr. 10, omhandlede aktivitet kan alene ydes eller udføres med de i bilag 2, nr. 3, nævnte instrumenter. Tilladelse til at yde eller udføre aktiviteter som nævnt i bilag 1, afsnit A, nr. 5 og 10, kan kun meddeles i tilknytning til tilladelse til den i bilag 1, afsnit A, nr. 4, omhandlede aktivitet. Tilladelsen skal angive de aktiviteter i bilag 1, som tilladelsen omfatter.

Det bemærkes, at der for investeringsforvaltningsselskaber ikke er ændringer til den afgrænsning af investeringsservice og –aktiviteter og afgrænsede finansielle instrumenter, som kan ydes eller udføres.

Den foreslåede bestemmelse er indsat som en konsekvens af, at ydelsen eller udførelsen af investeringservice og –aktiviteter fremadrettet vil være reguleret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter. I forlængelse heraf anses det ikke for hensigtsmæssigt at investeringsforvaltningsselskaber skal søge om tilladelse i medfør af § 13 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter, som erstatter § 9 i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen gennemfører artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Den foreslåede ændring indebærer, at investeringsforvaltningsselskaber for at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter i henhold til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter skal søge om tilladelse i henhold til § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed og ikke som hidtil i medfør af § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet giver tilladelse til, at investeringsforvaltningsselskaber kan yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter omfattet af bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter, når investeringsforvaltningsselskabets organisatoriske og administrative forhold er forsvarlige i forhold til udførelsen af de ansøgte aktiviteter og instrumenter, jf. det foreslåede stk. 2. Ansøgningen skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets vurdering, herunder oplysninger om organisatoriske og administrative forhold. Ansøgningen skal endvidere indeholde en driftsplan indeholdende oplysninger om arten af de påtænkte forretninger.

Betingelserne skal være opfyldt, førend investeringsforvaltningsselskaber af Finanstilsynet kan meddeles tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter omfattet af bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter.

Til nr. 9 (§ 10, stk. 3, 1. og 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 10 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om investeringsforvaltningsselskabers tilladelse, ligesom den gældende lov om finansiel virksomhed indeholder regler knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringservice og –aktiviteter.

Forslaget til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter viderefører reglerne knyttet til ydelsen eller udførelsen af investeringservice og –aktiviteter, som gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II). Disse bestemmelser skal finde anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber for så vidt angår disses ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter. De videreførte krav vedrører bl.a. organisatoriske krav, krav til produktgodkendelsesprocedurer, provisionsforbud, krav til uafhængig rådgivning og krav til god skik.

Den foreslåede bestemmelse er indsat som en konsekvens af, at ydelsen eller udførelsen af investeringservice og –aktiviteter fremadrettet vil være reguleret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at ved investeringsforvaltningsselskabers ydelse eller udførelse af investeringservice og –aktiviteter i henhold til bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter finder 28, § 30, stk. 4, §§ 45, 46, 47, 48, 67, 94, § 95, stk. 1-5, og 7, §§ 96, 107, 236 og regler udstedt i medfør heraf samt kapitel 22-27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter anvendelse.

Formålet med bestemmelsen er at fastsætte, at investeringsforvaltningsselskaber er underlagt de særlige regler for ydelse eller udførelse af investeringservice og -aktiviteter, der er foreslået videreført i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

De gældende stk. 3-6, bliver herefter til stk. 4-7.

Til nr. 10 (§ 175 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende bestemmelse i § 175 f i lov om finansiel virksomhed, er der krav om et mellem-liggende moderselskab i EU i de tilfælde, hvor koncernens moderselskab er beliggende i et tredjeland. Bestemmelsen implementerer artikel 21 b i direktiv 2013/36/EU. Efter de gældende regler stilles der krav om udpegning af fælles mellemliggende moderselskab for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som indgår i tredjelandskoncerner med aktiver for mindst 40 mia. euro,

i EU. Bestemmelsen har til formål at sikre myndighedernes afviklingsproces, således at der er én indgangsvinkel i tilfælde af en afviklingssituation, der ofte er forbundet med tidspres. Bestemmelsen omfatter også lande, EU har indgået aftale med på det finansielle område (EØS-lande).

Det foreslås i *stk. 1* at ændre realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I til realkreditinstitut.

Den foreslåede ændring indebærer, at fondsmæglerselskaber I ikke vil være omfattet af bestemmelsen, idet der med dette lovforslag foreslås en ny særskilt hovedlov for fondsmæglerselskaber, der fremover vil regulere fondsmæglerselskabers forhold.

Der er med den foreslåede ændring ikke i øvrigt tilsigtet indholdsmæssige ændringer af § 175 f, stk. 1.

Til nr. 11 (§ 175 f, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende bestemmelse i § 175 f, stk. 1, nr. 2, skal et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I udpege et fælles mellemliggende moderselskab, hvis tredjelandskoncernen bl.a. har to eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsselskaber beliggende inden for Den Europæiske Union eller i et land, Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Bestemmelsen henviser til tredjelandskoncerner, der har to eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller investeringsselskaber beliggende i EU. Hermed menes datterselskaber med pengeinstitut- eller investeringsselskabstilladelse, herunder filialer af datterselskaber inden for EU. Behovet for ét fælles mellemliggende moderselskab vil ikke være tilstede i de tilfælde, hvor en tredjelandskoncern alene har ét datterselskab inden for EU, idet de kompetente afviklingsmyndigheder altid vil have en og samme indgangsvinkel.

Det foreslås i § *stk. 1, nr. 2*, at ændre investeringsselskaber til fondsmæglerselskaber.

Ændringen præciserer, at danske fondsmæglerselskaber skal inkluderes i optællingen af koncernens selskaber, der er beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et EØS-land. Udenlandske fondsmæglerselskaber, kaldet investeringsselskaber, beliggende inden for EU eller et EØS-land

er fortsat omfattet af bestemmelsen. Det betyder, at et pengeinstitut eller realkreditinstitut skal medregne fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber ved opgørelse af, hvorvidt tredjelandskoncernen falder ind under grænsen for kravet om udpegning af ét fælles mellemliggende moderselskab.

Til nr. 12 (§ 175 f, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 175 f, stk. 4, kan et investeringsselskab udpeges som fælles mellemliggende moderselskab, hvis det mellemliggende moderselskab er udpeget efter bestemmelsens stk. 2, nr. 1, eller hvis ingen af de omfattede virksomheder har tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Bestemmelsen foreslås nyaffattet.

Det foreslås i *stk. 4*, at et fondsmæglerselskab eller et investeringsselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, kan udpeges som mellemliggende moderselskab, hvis det mellemliggende moderselskab er udpeget efter stk. 2, nr. 1.

Med den foreslåede ændring udgår det gældende nr. 1, da § 175 f, stk. 1, foreslås ændret til kun at finde anvendelse på pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Tredjelandskoncerner, hvor ingen af de omfattede virksomheder har tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut, dvs. udelukkende består af fondsmæglerselskaber eller investeringsselskaber, vil i stedet skulle udpege ét fælles mellemliggende moderselskab efter reglerne herom i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Ændringen medfører, at det mellemliggende moderselskab kan være et fondsmæglerselskab eller investeringsselskab, hvis det er udpeget efter stk. 2, nr. 1. Der er ikke tilsigtet ændringer i forhold til det gældende stk. 4, nr. 2. Den foreslåede bestemmelse præciserer dog, at det mellemliggende moderselskab kan være et dansk fondsmæglerselskab eller et udenlandsk investeringsselskab.

Betingelsen om, at det mellemliggende moderselskab er udpeget efter stk. 2, nr. 1, indebærer, at i de tilfælde, hvor Finanstilsynet kan tillade udpegelse af to mellemliggende moderselskaber, fordi det konstateres, at etableringen af ét fælles moderselskab vil være uforenelig med et obligatorisk krav om

adskillelse af aktiviteter i hjemlandet, hvor det øverste moderselskab i tredjelandskoncernen har sit hovedkontor, kan det ene af to mellemliggende moderselskaber kan være et fondsmæglerselskab eller investeringsselskab, hvis det skal være oprettet i forbindelse med investeringsaktiviteter. Den foreslåede bestemmelse omfatter henholdsvis fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber for at tydeliggøre, at udenlandske investeringsselskaber omfattes af bestemmelsen. Fondsmæglerselskabet eller investeringsselskabet skal være meddelt tilladelse i medfør af artikel 5, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU (MiFID II).

Betingelsen om, at fondsmæglerselskabet eller investeringsselskabet har tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 3 eller 6, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter medfører, at det kun er fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber, der er omfattet af direktiv 2014/59/EU (BRRD), der kan udpeges som mellemliggende moderselskab.

Til nr. 13 (§ 175 g, stk. 14)

Det foreslås i § 175 g, stk. 14, at indføre en ny bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, som fremadrettet betyder, at en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed undtages fra § 175 g, og derfor ikke er omfattet af krav om godkendelse af Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor denne er forskellig fra Finanstilsynet.

Dette indebærer, at en investeringsforvaltningsholdingvirksomhed, hvorved forstås en modervirksomhed, hvor virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvor koncernens hovedvirksomhed er at drive investeringsforvaltningsvirksomhed, jf. § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiel virksomhed, ikke længere vil være omfattet krav om godkendelse af Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor denne er forskellig fra Finanstilsynet.

Ændringen skal ses i lyset af den nye lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, hvorefter regler for fondsmæglerselskaber og investeringsvirksomheder flyttes fra lov om finansiel virksomhed, over i den nye lov

Regler for investeringsforvaltningsholdingvirksomheder vil også blive flyttet fra lov om finansiel virksomhed til lov for investeringsforeninger. Det konsoliderede tilsyn med investeringsforvaltningsholdingvirksomheder vil således også fremadrettet ske med udgangspunkt i lov om investeringsforeninger.

Det bemærkes i den forbindelse i forhold til krav om godkendelse i medfør af § 175, i lov om finansiel virksomhed som følge af implementering af CRD V, at finansielle holdingvirksomheder, der allerede eksisterer den 27. juni 2019, kan vente med at ansøge om godkendelse i henhold til § 175 g senest den 28. juni 2021, jf. CRD V artikel 159 a. Dermed vil investeringsforvaltningsholdingvirksomheder i praksis ikke nå at have været omfattet af bestemmelsen, inden den foreslåede lovændring træder i kraft.

Ændringen er med til at sikre, at der sker en direktivnær implementering af artikel 21 b, i CRDV i dansk lov, da den sikrer, at investeringsforvaltningsholdingvirksomheder ikke er omfattet af et godkendelseskrav i overensstemmelse med CRDV.

Til nr. 14 (§ 224, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er alene en sproglig konsekvens af den foreslåede indsættelse af nyt nr. 5 i lov om finansiel virksomhed § 224, stk. 1. Se bemærkningerne til lovforslagets § 278, nr. 15.

Til nr. 15 (§ 224, stk. 1, nr. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede bestemmelse er ny.

Det foreslås i § 224, stk. 1, nr. 5, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive pengeinstitut, hvis pengeinstituttet udelukkende anvender sin tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, og i en periode på fem på hinanden følgende år har gennemsnitlige samlede aktiver, der ligger under de i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, nr. i-iii, fastsatte tærskler.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at hvis pengeinstituttet udelukkende anvender sin tilladelse til at udføre aktiviteter omfattet af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, og i en periode på fem på

hinanden følgende år har gennemsnitlige samlede aktiver, der ligger under de i § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, nr. i-iii, fastsatte tærskler, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen.

Bestemmelsen vil være relevant, når pengeinstituttet er omfattet af definitionen af kreditinstitut i den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 2, litra b.

Finanstilsynet vil have mulighed for at udstede en fondsmæglertilladelse samtidig med inddragelsen er pengeinstituttilladelsen, såfremt betingelserne herfor er opfyldte.

Såfremt pengeinstituttet driver accessorisk virksomhed, jf. §§ 24-26 i lov om finansiel virksomhed, i tillæg til fondsmægleraktiviteter, vil der ikke være tale om, at pengeinstituttet udelukkende anvender tilladelsen til at udføre aktiviteter omfattet af den foreslåede § 5, stk. 1, nr. 2, litra b.

Til § 278 a

Til nr. 0 (§ 1, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Lovens § 1 fastsætter hvilke virksomheder og enheder, der er omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, at loven finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.

Fondsmæglerselskaber I er defineret i § 5, stk. 1, nr. 35, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter et fondsmæglerselskab, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-10, nævnte aktiviteter eller opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (herefter IFD), at der foretages en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/59 af 15. maj 2014 (herefter BRRD). Ændringen medfører, at BRRD fremadrettet finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at ude den investerings-service eller udføre de investeringsaktiviteter, der er nævnt i MiFID II, bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6,

og som omfatter handels for egen regning samt afsætningsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 1, således at loven finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investerings-service og -aktiviteter, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 1, er således en konsekvensændring som følge af ændringerne af lovforslagets § xx.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2 om lovforslagets baggrund.

Til nr. 0 (§ 2, nr. 16, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Lovens § 2 indeholder definitioner af en række forskellige begreber, som anvendes i loven.

I lovforslagets § 10 foreslås indsat en række definitioner og samtidig videreføres definitionen af fondsmæglerselskab I ikke.

Som følge af ændringen i lovforslagets § 10 foreslås det, at definitionen af fondsmæglerselskab I, jf. § 2, nr. 16, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, ophæves.

Den foreslåede ændring af § 2 er således en konsekvensændring som følge af ændringerne af lovforslagets § 10.

Til nr. 0 (§ 2, nr. 23, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Lovens § 2 indeholder definitioner af en række forskellige begreber, som anvendes i loven.

Det følger af lovens § 2, nr. 21, at virksomheder defineres som pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, jf. § 1, stk. 1. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er virksomheder, der i medfør af henholdsvis §§ 7 og 8 i lov om finansiel virksomhed har tilladelse til at drive den

pågældende virksomhed, og fondsmæglerselskaber I er virksomheder, der i medfør af § 9 i lov om finansiel virksomhed har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, i lov om finansiel virksomhed nævnte aktiviteter, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer.

Det foreslås at nyaffatte § 2, nr. 21, således at virksomheder defineres som pengeinstitutter, realkreditinstitutter, jf. § 1, stk. 1, og fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Efter § 1, stk. 1 finder loven anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er virksomheder, der i medfør af henholdsvis §§ 7 og 8 i lov om finansiel virksomhed har tilladelse til at drive den pågældende virksomhed. Fondsmæglerselskaber I er virksomheder, der i medfør af § 9 i lov om finansiel virksomhed har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, i lov om finansiel virksomhed nævnte aktiviteter, eller som opbevarer kunders midler eller værdipapirer. Efter bestemmelsen er samtlige af de nævnte virksomheder omfattet af loven.

§ 1, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder ændres i lovforslagets § 278 a, nr. 0, hvortil der henvises.

Den foreslåede ændring af § 2 er således en konsekvensændring som følge af ændringerne af lovforslagets § 10.

Til nr. 0 (§ 4, stk. 1, nr. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 4, stk. 1, i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at tre betingelser skal være opfyldt for, at Finansiell Stabilitet kan træffe afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed eller enhed.

Den første betingelse følger af nr. 1, hvorefter Finanstilsynet har meddelt Finansiell Stabilitet, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 161, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, eller en fondsmæglerselskabskoncern anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet. Der henvises til bemærkningerne herom.

Som følge af den foreslåede bestemmelse i § 161 og den samtidig udskillelse af fondsmæglerselskaber fra lov om virksomhed, foreslås det i § 4, stk. 1, nr. 1, at der indsættes en henvisning til § 161 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring medfører, at Finansiell Stabilitet kan iværksætte afviklingsforanstaltninger over for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter. Der vil være tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 0 (§ 12, stk. 3, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 12, stk. 3, i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at Finansiell Stabilitet skal tage udgangspunkt i afviklingsplanen for virksomheden eller enheden udarbejdet i henhold til kapitel 17 i lov om finansiell virksomhed, men er ikke bundet heraf.

Kapitel 17 i lov om finansiell virksomhed vedrører afviklingsplanlægning.

Der foreslås i lovforslagets kapitel 20 bestemmelser for afviklingsplanlægning for bl.a. fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Som følge af de foreslåede bestemmelser i kapitel 20 i nærværende lovforslag, foreslås det, at der i § 12, stk. 3, indsættes en henvisning til kapitel 20 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring medfører, at Finansiell Stabilitet skal tage udgangspunkt i afviklingsplanen for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, udarbejdet i henhold til kapitel 20 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, men er ikke bundet heraf. Der vil være tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 0 (§ 20, stk. 2, 1. pkt. og stk. 3, 1. pkt., i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 20, stk. 2, 1. pkt., i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at kan Finanstilsynet ikke gennemføre den i § 61 i lov om finansiell virksomhed omhandlede vurdering inden overdragelsen, jf. § 19, kan overdragelsen gennemføres, men de tilknyttede stemmerettigheder kan alene udøves af Finansiell Stabilitet, indtil en godkendelse foreligger.

Endvidere følger det af § 20, stk. 3, 1. pkt., i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at afslår Finanstilsynet ansøgningen i medfør af § 61 i lov om finansiell virksomhed, fastsætter Finansiell Stabilitet en frist for købers afhændelse af ejerskabsinstrumenterne.

De gældende regler i kapitel 7 lov om finansiell virksomhed om ejerforhold foreslås videreført uændret for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lovforslagets kapitel 8, hvortil der henvises. § 61 i lov om finansiell virksomhed fastlægger reglerne om ansøgning om tilladelse til at erhverve kvalificerede andele i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed.

Lovforslagets § 59 fastsætter, at erhvervelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed kræver Finanstilsynets forhåndsgodkendelse

Som følge heraf, foreslås det, at der i § 20, stk. 2, 1. pkt. og § 20, stk. 3, 1. pkt., indsættes en henvisning til § 59 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring medfører, at kan Finanstilsynet ikke gennemføre den i § 59 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, omhandlede vurdering inden overdragelsen

af aktiver fra et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed, jf. § 19, kan overdragelsen gennemføres, men de tilknyttede stemmerettigheder kan alene udøves af Finansiell Stabilitet, indtil en godkendelse foreligger.

Der vil være tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 0 (§ 21, stk. 2, 3. pkt. og 5, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 21, at Finansiell Stabilitet kan oprette et broinstitut til at overdrage alle eller dele af ejerskabsinstrumenter udstedt af en virksomhed eller enhed under afvikling eller aktiver, rettigheder eller forpligtelser i en virksomhed eller enhed under afvikling.

Det følger endvidere af 21, stk. 2, 3. pkt., i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at broinstituttet skal have den eller de fornødne tilladelser fra Finanstilsynet til at kunne drive de erhvervede forretningsaktiviteter efter lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i lovforslagets § 19, stk. 1, at Finanstilsynet kan give tilladelse til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter, jf. § 9, til et broinstitut oprettet i henhold til § 21, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som ikke opfylder alle betingelser for at få tilladelse, hvis Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til at nå afviklingsmålene. Kravene i forordning (EU) 2019/2033 skal dog være opfyldt. Finanstilsynet fastsætter samtidig med tilladelsen en frist til opfyldelse af kravene for at opnå tilladelse som i henhold til § 9.

Som følge af lovforslagets § 19, foreslås det i § 21, stk. 1, 3. pkt., at indsættes en henvisning til lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, således at der i tilfælde af, at Finansiell Stabilitet skal afvikle et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, sikres at broinstituttet indhenter den eller de fornødne tilladelser fra Finanstilsynet til at kunne drive de erhvervede forretningsaktiviteter efter lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse af lovforslagets § 19.

Det følger af § 21, stk. 5, i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at Finansiell Stabilitet via Afviklingsformuen kan tildele et broinstitut en likviditetsramme, således at instituttet kan finansiere overtagelsen af aktiver og rettigheder fra virksomheden eller enheden under afvikling og opfylde et eventuelt krav til likviditet i lov om finansiell virksomhed.

For at sikre, at der på tilsvarende vis stilles krav til at et broinstitut oprettet i medfør af § 21 i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, til at skulle kunne finansiere overtagelse af aktiviteter og rettigheder fra et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, foreslås det i § 21, stk. 5, at der indsættes en henvisning til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Der er tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 0 (§ 44, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 44, stk. 4, i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at resulterer konverteringen af relevante kapitalinstrumenter eller anvendelsen af bail-in i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel i en virksomhed eller enhed, og har Finanstilsynet ikke afsluttet den i § 61 i lov om finansiell virksomhed krævede vurdering på datoen for anvendelsen af bail-in eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter, finder bestemmelserne i § 20, stk. 2 og 3, anvendelse på den eventuelle erhvervelse eller forøgelse af den kvalificerede kapitalandel.

Kapitel 7 lov om finansiell virksomhed om ejerforhold foreslås videreført uændret for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder i lovforslagets kapitel 8, hvortil der henvises. § 61 i lov om finansiell virksomhed fastlægger reglerne om ansøgning om tilladelse til at erhverve kvalificerede andele i en finansiell virksomhed eller en finansiell holdingvirksomhed.

Lovforslagets § 59 fastsætter, at erhvervelse af kvalificerede andele i et fondsmæglerselskab eller fondsmæglerholdingvirksomhed kræver Finanstilsynets forhåndsgodkendelse

Som følge heraf, foreslås det, at der i § 44, stk. 4, indsættes en henvisning til § 59 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring medfører, at resulterer konverteringen af relevante kapitalinstrumenter eller anvendelsen af bail-in i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret kapitalandel i et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, og har Finanstilsynet ikke afsluttet den § 59 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter krævede vurdering på datoen for anvendelsen af bail-in eller konverteringen af relevante kapitalinstrumenter, finder bestemmelserne i § 20, stk. 2 og 3, anvendelse på den eventuelle erhvervelse eller forøgelse af den kvalificerede kapitalandel.

Der vil være tale om en konsekvensrettelse.

Til nr. 0 (§ 47, stk. 1, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 47, stk. 1, i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at en række bestemmelser i selskabslovgivningen, herunder § 67 i lov om finansiell virksomhed om indkaldelse til generalforsamling, ikke finder anvendelse ved Finansiell Stabilitets iværksættelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller enhed under afvikling.

§ 67 i lov om finansiell virksomhed fastlægger kravene til indkaldelse til generalforsamlinger.

Lovforslagets § 72 viderefører § 67 i lov om finansiell virksomhed med sproglige og redaktionelle ændringer.

Som følge heraf, foreslås det, at der i § 47, stk. 1, indsættes en henvisning til § 72 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring medfører, at lovforslagets § 72 om indkaldelse til generalforsamlinger, ikke findes anvendes på et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringservice og -aktiviteter, som er under afvikling.

Til nr. 0 (§ 47, stk. 2, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 47, stk. 1, i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at en række bestemmelser i selskabslovgivningen, herunder § 67 i lov om finansiell virksomhed om indkaldelse til generalforsamling, ikke finder anvendelse ved Finansiell Stabilitets iværksættelse og gennemførelse af afviklingsforanstaltninger på en virksomhed eller enhed under afvikling.

Det følger endvidere af stk. 2, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler og procedurer, der træder i stedet for de i medfør af stk. 1 fravegne regler i selskabsloven, lov om kapitalmarkeder, lov om finansiell virksomhed og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Der kan i de konkrete situationer vil være behov for, at Finansiell Stabilitet skal opfylde nogle procesuelle krav, dokumentationskrav og registreringskrav m.v., og der skal ske en yderligere præcisering af den tidsmæssige udstrækning af fravigelserne i de konkrete situationer. Det foreslås på den baggrund, at der i § 47, stk. 2, indsættes en henvisning til lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring medfører, at erhvervsministeren tilsvarende kan fastsætte nærmere regler om procedurer, der træder i stedet for de regler, der i medfør af stk. 1 ikke finder anvendelse.

Til nr. 00 (§ 54, stk. 2, nr. 1 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder)

Det følger af § 54, stk. 2, nr. 1, at Finansiell Stabilitet kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger, hvis filialen her i landet opfylder ikke eller forventes ikke at opfylde kravene for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed her i landet, og der er ikke udsigt til, at tiltag truffet af den private sektor, Finanstilsynet eller det relevante tredjeland kan bringe filialen i overensstemmelse med kravene fastsat i medfør af § 1, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed eller inden for en rimelig tid forhindre, at den bliver nødlidende.

§ 1, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, omhandler lovens anvendelsesområde for filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringselskaber, administrationselskaber og forsikringselskaber,

der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, med de afvigelser, som filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i henhold til international aftale.

Med den foreslåede bestemmelse i § 43 skal et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, opfylde en række betingelser og skal have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet gennem en filial.

Som følge af den foreslåede § 43, foreslås det i § 54, stk. 2, nr. 1, at indsætte en henvisning til § 43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Der vil være tale om en konsekvensrettelse.

Til § 278 b

Til nr. 0 (§ 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om en indskyder- og investorgarantiordning)

Det følger af § 4, stk. 1, i lov om restrukturering af visse finansielle virksomheder, at tre betingelser skal være opfyldt for, at Finansiell Stabilitet kan træffe afviklingsforanstaltninger over for en virksomhed eller enhed.

Den første betingelse følger af nr. 1, hvorefter Finanstilsynet har meddelt Finansiell Stabilitet, at virksomheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås i § 161, at Finanstilsynet træffer afgørelse om, at et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter, eller en fondsmæglerselskabskoncern anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, efter høring af Finansiell Stabilitet. Der henvises til bemærkningerne herom.

Som følge af den foreslåede bestemmelse i § 161 og den samtidig udskillelse af fondsmæglerselskaber fra lov om virksomhed, foreslås det i § 4, stk. 1, nr. 1, at der indsættes en henvisning til § 161 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Den foreslåede ændring medfører, at Finansiell Stabilitet kan iværksætte afviklingsforanstaltninger over for et fondsmæglerselskab, der har tilladelse til at yde eller udføre en eller begge af de i bilag 1, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte investeringsservice og -aktiviteter.

Der vil være tale om en konsekvensrettelse.

Til § 286

Den foreslåede § 286 indeholder en territorialbestemmelse.

Det foreslås i § 286, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.